

Giới thiệu Đấu Chiến Cuồng Triều

Từ khi sinh ra hẳn chỉ có bệnh tật và bóng đêm vô tận bầu bạn. Đến khi hẳn tròn 5 tuổi đã gặp một kẻ xưng là hề hy mệnh cổ quái trong giấc mộng của mình. Và kẻ đó đã làm bạn với hẳn suốt mười năm trong giấc mộng, từng bước thay đổi vận mệnh vươn tới mộng tưởng kẻ làm vương.

Vào ngày đó, Vương Trọng đang đứng trước cánh cổng Thiên Kinh học viện, chuẩn bị đưa cuộc đời của chính mình sang một trang mới.

Một thời đại anh hùng nhiều như mây, nhân loại luôn hy vọng nắm lại quyền làm chủ địa cầu, tiến quân lên vĩ độ cao!

Quan trọng là... Huỳnh trưởng Vương, sinh viên năm hai khoa xử lý nước thải, nghiên cứu cách sử dụng bàn xoay Hy Mệnh như thế nào, để đẩy nổi cả thế giới, các sư muội chú ý, huỳnh trưởng đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chú hề chơi đùa số mệnh (1)

Dục vọng là động lực để tiến bộ, cũng thai nghén ra hủy diệt.

Công Nguyên năm 2206, nền văn minh nhân loại đã gặp phải nguy cơ nguồn năng lượng nghiêm trọng nhất trong lịch sử, đồng thời bởi vì khai phá quá độ, khí hậu Địa Cầu trở nên cực kỳ ác liệt, thuộc địa Mặt Trăng cũng không thể chống đỡ dân cư di dân hơn mười tỷ. Kế hoạch cứu thế khởi động, nhân loại quyết định ở nguyệt hệ chế tạo một cái “lỗ đen nhân tạo” nhỏ để cung cấp nguồn năng lượng vĩnh hằng, đồng thời cải thiện hoàn cảnh Địa Cầu, kế hoạch này hiển nhiên có tính nguy hiểm cực lớn, nhưng cũng là phương pháp duy nhất lúc ấy.

Năm 2216, chế tạo thành công lỗ đen, nhưng hậu quả lại là nhân loại không thể đoán trước, lỗ đen khiến một cái vị diện vĩ độ cao trọng điệp với Địa Cầu, sinh ra hiệu ứng năng lượng không gian điệp xạ, dẫn tới Địa Cầu kịch liệt biến đổi, khe hở không gian, dị năng lực, sinh vật biến dị, Địa Cầu lâm vào hỗn loạn toàn diện, nhưng vũ khí truyền thống không có tác dụng quá lớn đối với loại quái vật này, ở sau khi thủ đoạn cuối cùng vũ khí hạt nhân không có hiệu quả, thời gian ngắn ngủn ba năm, nhân khẩu Địa Cầu giảm mạnh tới hơn hai trăm triệu, nền văn minh vốn có hầu như bị phá hủy hết, nhân loại tiến vào thời tận thế.

Nhưng càng ở loại thời khắc nguy cơ này, sinh mệnh lực cường đại khác thường xứng đôi với sự tham lam của nhân loại cũng được bày ra. Trải qua nhiều năm đấu tranh, mọi người phát hiện những năng lượng nguy hiểm khiến sinh vật Địa Cầu biến dị, cũng mang đến sinh vật dị giới, thật ra cũng đã thay đổi không ít nhân loại, bọn họ ở đấu tranh không ngừng tìm kiếm phương pháp lớn mạnh, trải qua vô số cố gắng, rốt cuộc thành lập một loại hệ thống lực chiến đấu hoàn toàn mới, bởi vì đây là vô số anh hùng hy sinh sinh mệnh sáng tạo, hệ thống này được xưng là anh hồn hệ thống, ngụ ý linh hồn anh hùng vĩnh viễn không bị mài mòn.

Đồng thời, nhà khoa học vĩ đại Glan Glasso phát hiện phương pháp khoa học sử dụng dị năng lực, mọi người cũng đem loại lực lượng này xưng là “Glasso lực”, mà kỹ thuật đi cùng nó xưng là kỹ thuật phù văn, ở sau khi trả giá thể thảm nặng nề, nhân loại nắm giữ loại nguồn năng lượng mới này, thoát khỏi nguy hiểm diệt vong.

Trải qua mấy trăm năm đấu tranh, nhân loại ở trên Địa Cầu một lần nữa đứng vững gót chân, kết hợp khoa học kỹ thuật vốn có và hệ thống chiến đấu mới, hình thành từng cái thành thị, cùng không ngừng mở rộng, những nhân loại mới đốt cháy lên hỗn hòa này trở thành lực lượng chủ yếu bảo vệ thành thị, được xưng là anh hồn chiến sĩ, ngành quan trọng nhất của mỗi thành thị chính là học viện Anh Hồn, nơi này là cái nôi chiến sĩ, bởi vì trật tự cũ bị đánh vỡ triệt để, ở quá trình xã hội nhân loại trọng sinh, hai loại bố cục trở thành chủ đạo, một loại là đế quốc đồng minh, một loại là liên bang Tự Do.

Liên bang Tự Do: cơ bản kéo dài trật tự thời đại cũ, cũng là quá độ của một số giai tầng thống trị thời đại cũ, hội nghị là cơ quan quyền lực cao nhất, các đại tập đoàn tài chính gia tộc là người cầm quyền thực tế, kế thừa tuyệt đại bộ phận tài nguyên và khoa học kỹ thuật của thời đại cũ, bài xích người biến dị, nghiêm cấm thông hôn với người biến dị.

Đế quốc đồng minh: quân thể nhân loại kế thừa tương đối ít đối với tài nguyên của thời đại cũ, thời đại hắc ám bị vứt bỏ ở trong máu cùng lửa không ngừng lớn mạnh sinh sản hình thành liên minh quốc gia, cấp bậc nghiêm ngặt, dung nạp nhân loại, nhân loại mới cùng dị tộc, theo đuổi con đường sinh tồn lực lượng tối thượng.

Mới đầu, giữa hai quân thể lớn bởi vì tranh đoạt tài nguyên thường xuyên đánh nhau to, nhưng bị ép bởi kẻ địch cường đại, cuối cùng đạt thành hiệp nghị hòa bình, hình thành giai đoạn phát triển tốt nhất của nhân loại từ thế kỷ mới tới nay, thời gian ngắn ngủn một trăm năm, dân cư nhân loại nhanh chóng khôi phục đến khoảng một tỷ, không thể không thừa nhận, nhân loại có được trí tuệ và năng lực sinh sản cường đại một lần nữa trở thành người cạnh tranh mạnh mẽ cho chúa tể Địa Cầu.

Nhưng mất đi nhất định sẽ không trở về, Địa Cầu hiện nay trừ nhân loại, bởi vì dị biến hình thành năm cấm khu lớn, tràn ngập lực lượng cường hãn nhân loại hiện nay vẫn không thể chinh phục, ngoài ra vĩ độ cao ảnh hưởng cũng khiến nhân loại ý thức được, bọn họ không phải đứa con được ông trời lựa chọn.

Năm xxxx516, Đế quốc Caesar, một trong ba đại đế quốc của đế quốc đồng minh, bệnh viện tốt nhất, một đứa nhỏ gầy như que củi nằm ở phòng bệnh giám hộ bệnh nặng, đang hấp hối.

“Tuyệt Ly, đừng khổ sở nữa, anh tin tưởng đứa nhỏ này nhất định sẽ gắng gượng được!” Vương Chiến Phong an ủi vợ.

Nhưng nước mắt của Tuyệt Ly vẫn rơi xuống từng giọt một. Chỉ là một đứa trẻ đáng thương, vừa sinh ra đã gặp nhiều tai nạn, thật không dễ dàng gì đại nạn không chết, ai ngờ được thân thể vẫn chịu ảnh hưởng cực lớn, “Đây là trừng phạt của thần, chúng ta nên sớm một chút...”

Vương Chiến Phong nhẹ nhàng lắc đầu, chuyện này đã bị liên bang Tự Do và đế quốc đồng minh liên thủ phong tỏa, trở thành cấm kỵ, dù sao đây cũng là một lần tai nạn nhân tạo lớn nhất của nhân loại tới nay, lại một lần nghiệm chứng Thượng Đế khiến người diệt vong tất khiến người ta điên cuồng trước, nhưng rốt cuộc ai đúng ai sai, ai có thể biết?

Bác sĩ Layton Gary, siêu cấp thiên tài, là người có thành tựu cao nhất về kỹ thuật khoa học cũ cùng kỹ thuật phù văn trăm năm qua, bởi vì cơ duyên ngẫu nhiên chiếm được cái gọi là “Vận Mệnh Thạch”, một loại thần vật trật tự vĩ độ cao, đưa ra lý niệm điên cuồng “mỗi người đều có thể thành thần”, “đoạt lại tất cả thuộc về nhân loại”, “chinh phục vĩ độ cao”, bí mật được đế quốc đồng minh ủng hộ, nhân loại mơ ước đối với lực lượng vĩ độ tồn tại đã lâu, ở Thành phố Inca không ai quản lý chuyện gì bắt đầu thực nghiệm, đây không phải lần đầu tiên con người dòm ngó lĩnh vực của thần, cũng không phải lần đầu tiên thất bại, chỉ là thực nghiệm thất bại dẫn tới toàn bộ Thành phố Inca động đất cấp mười ba, trời sụp đất nứt, ngăn ngụt một ngày, toàn bộ thành thị đều bị sóng thần bao phủ, tử thương thê thảm nặng nề, đồng thời tạo thành mây chục vạn người mất đi quê hương. Không hề nghi ngờ, phương diện đế quốc đồng minh đã vứt bỏ Lôi Đốn bác sĩ, người chịu tội thay chung quy phải có, Lôi Đốn bác sĩ chết cũng từ thiên tài khoa học biến thành ma quỷ của khoa học kỹ thuật đen tối.

Vương Trọng là đứa trẻ mồ côi của trận tai nạn đó.

Vương Chiến Phong ôm vợ, “Đứa nhỏ này rất kiên cường, vừa rồi còn cố ý khiến chúng ta an tâm, ài.”

“Nhìn thấy nụ cười cố nén thống khổ của nó, tim em muốn tan vỡ.” Tuyệt Ly không thể khống chế nước mắt của mình, tí tách rơi xuống.

“Có lẽ tử vong cũng là một loại giải thoát, nhưng nếu nó có thể chống đỡ qua được, chúng ta sẽ rời khỏi nơi này, trải qua cuộc sống yên bình, tất cả hỗn loạn đều không quan hệ với chúng ta nữa.” Vương Chiến Phong hạ quyết tâm nói, từng huy hoàng, cũng từng ngã xuống đáy vực, cuối cùng lưu lại chỉ có người nhà quý báu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Chú hề chơi đùa số mệnh (2)

Trong phòng bệnh, một đứa bé bốn năm tuổi im lặng nằm, ở bên dụng cụ vang tí tí, vừa mới sử dụng thuốc an thần, Vương Trọng cuối cùng có thể dần dần tiến vào giấc mộng đẹp.

Thật ra Vương Trọng cũng không thích ngủ lắm, tình tuy thống khổ, nhưng không cô độc, nó thích thế giới sinh cơ bừng bừng này, mà ngủ rồi nó chỉ có thể cảm nhận được vô biên vô hạn bóng tối và cô tịch.

Nhưng tất cả cái này không thể ngăn cản, theo tiếng hít thở của Vương Trọng trở nên bình ổn, tất cả chung quanh đều an tĩnh lại, hồi lâu sau, dụng cụ một bên lóc lên một lần, mí mắt Vương Trọng giật giật.

Từ lúc hiểu chuyện tới nay ở trong mơ Vương Trọng chỉ có bóng tối, nó cái gì cũng không làm được, nhưng hôm nay tựa như có chút khác biệt, trong bóng đêm vô tận bỗng nhiên biến thành màu đỏ... Điều này cho tiểu Vương Trọng sự kinh hi rất lớn, ồm ồm tra tấn đã sớm khiến không ngại sinh tử, nó sợ là tịch mịch không có điểm cuối, theo sát đó màu đỏ biến thành màu cam... màu vàng... Điều này làm tiểu Vương Trọng phi thường vui vẻ, thế giới tĩnh lặng của nó rốt cuộc có màu sắc, loại chuyện này người thường có thể không thèm để ý, lại mang đến sự sung sướng thật lớn cho Vương Trọng.

Sau khi màu sắc chung quanh dừng hình ảnh là màu tím, sắc thái trong đó giống như cầu vồng nở rộ, ở trung tâm sắc thái xuất hiện một bóng người.

Một... chú hề màu sắc sắc sỡ!

Chú hề cũng tỏ ra đặc biệt vui vẻ, “Ày, Ày, đứa nhỏ, ta là sứ giả may mắn của ngươi, Simba đẹp trai, Simba vô địch, Simba vĩ đại!” Chú hề liên tục nhào lộn lơ lửng trên không trung, bày một cái tạo hình khoa trương, còn không quên hất tóc giống như cà rốt một phát, thuận tay kéo ra một dải cầu vồng đẹp đẽ.

“Simba? Hình như là tên con chó nhỏ.” Vương Trọng nhin không được cười nói, bất cứ một đứa nhỏ nào nhìn thấy chú hề đều là phản ứng không sai biệt lắm, càng đừng nói là Vương Trọng.

Mặt chú hề lập tức xị xuống, “Chó nhỏ cái gì, ta là chú hề chơi đùa số mệnh Simba, trêu đùa vận mệnh, không gì không làm được. Đứa nhỏ, ngươi dính vào đại sự rồi!”

Về mặt Simba phi thường hung ác, muốn làm Vương Trọng khuất phục, mà tiểu Vương Trọng thì cười tủm tỉm đánh giá Simba, thậm chí chủ động đi qua muốn sờ sờ hắn. Đối với tiểu Vương Trọng mà nói, đừng nói là một chú hề đáng yêu, dù là quái thú cũng là tồn tại đáng yêu nhất của thế giới bóng tối.

Simba lui lại hai bước, sờ sờ cái mũi đỏ bừng của mình, không ngờ gặp phải một đứa nhỏ ngốc. Thôi, chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại không so đo với nó.

“Đứa nhỏ, ngươi tên là gì?”

“Vương Trọng, ngươi thật sự tên Simba sao, thật đáng yêu!”

“Không, nhãi con, vĩnh viễn đừng dùng đáng yêu từ ngữ này hình dung chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại, ta là tồn tại vĩ đại siêu thoát vận mệnh!”

Hiển nhiên Simba đối với phi thường không hài lòng từ đáng yêu này.

“Vậy ngươi gọi ta Vương Trọng, ta gọi ngươi Simba, cũng có thể gọi ngươi Simba đẹp trai.” Ánh mắt Vương Trọng lóe lên linh tính, vẫn tò mò đánh giá chú hề, nó ý đồ tới gần chú hề, nhưng phát hiện khoảng cách giữa hai người từ đầu tới cuối chưa từng thay đổi, thật muốn... Sờ sờ mũi hắn.

Chú hề chơi đùa số mệnh cân nhắc một phen, phát hiện thủ đoạn đối phó đứa bé này của hắn cũng không nhiều.

“Được rồi, Vương Trọng, phúc khí của ngươi đã đến, ngươi muốn trở thành một anh hùng vĩ đại không, ngươi muốn trở thành vương giả nổi tiếng thiên hạ không, ngươi muốn trở thành chúa tể vận người chú ý không?”

Thanh âm chú hề chơi đùa số mệnh phi thường cao vút trào dâng giống như hắn chính là anh hùng vạn người chú ý đang tiếp nhận vô số người sùng bái, phối hợp hào quang đủ mọi màu sắc cùng ngôn ngữ cơ thể khoa trương, vền vẹn một đứa con nít, ở dưới hắn kêu gọi giàu sức kích động như thế còn không lập tức khóc lóc muốn làm anh hùng!

“Không muốn.” Thường thức xong ngôn ngữ cơ thể khoa trương của chú hề, Vương Trọng thuận miệng nói, sau đó vờn tay, muốn sờ sờ chú hề, rất muốn xoa bóp mũi hắn, giống giả quá.

.....

Trường hợp có chút xấu hổ, chú hề không thể tưởng tượng nhìn Vương Trọng, vẻ mặt vân đạm phong khinh của đứa bé này kích thích hắn cực sâu, thằng nhóc này là kẻ ngốc sao? Vận Mệnh Thạch sao có thể lựa chọn nó?

“Vì sao không muốn, ngươi là kẻ ngốc sao!” Simba sốt ruột nói, nếu Vương Trọng từ chối, ý nghĩa hắn sẽ không có giá trị tồn tại.

“Không muốn chính là không muốn!” Vương Trọng giảo hoạt nói, “Thực ngốc, ngươi muốn giảng đạo lý với trẻ con sao?”

Chú hề ngây dại, gãi gãi đầu, tựa như có chút đạo lý... Nhưng mà... Đúng vậy, không giảng đạo lý!

Vì sao phải giảng đạo lý với con nít!

“Phi thường tốt, quả nhiên có được tinh thần nổi loạn, chúng ta phi thường phù hợp, vận mệnh chính là cái chày gỗ, để chúng ta cùng nhau vui vẻ gõ đi!” Chú hề hoàn toàn không cho Vương Trọng cơ hội phản đối, bỏ lơ ba la một hồi nói xong, ngay cả quyết định cũng đã làm thay Vương Trọng.

Toàn bộ thế giới thoáng cái an tĩnh lại, giống như thời gian đã vắng.

Hồi lâu sau, Vương Trọng nghiêm túc nhìn chú hề, “Ngươi có thể làm bạn của ta không?”

“Thằng nhóc, muốn trở thành bạn của Simba cần phải trả giá rất nhiều rất nhiều!” Chú hề trịnh trọng gật gù đầu.

“Ta không sợ!” Vương Trọng kiên định nói.

“Vậy chúng ta liền thử chút đi!” Chú hề nói, ai bảo thằng nhãi này là Vận Mệnh Thạch lựa chọn chứ.

“Thành giao, ngoéo tay thắt cổ một trăm năm không được thay đổi!” Vương Trọng vờn tay, chú hề cũng rất cao hứng vờn tay, xúc cảm có chút kỳ quái, giống như da...

Chú hề chơi đùa số mệnh chưa chú ý tới nụ cười khoe miệng Vương Trọng, một đứa trẻ trước giờ sinh bệnh lúc nào cũng đối mặt từ vong là khát vọng có một người bạn cỡ nào, huống chi còn là một chú hề thú vị như vậy. Nó sợ đi từ chối là vì sợ hãi, sợ hãi vừa đáp ứng chú hề xong, chú hề sẽ biến mất giống nhân vật câu chuyện thiếu nhi di Tuyết Ly kể, không có gì so với vô biên vô hạn bóng tối càng làm cho người ta thống khổ hơn nữa.

Một giây tiếp theo về mặt chú hề liền sụp đổ, bởi vì Vương Trọng thế mà... Thế mà nhân cơ hội nắm mũi hắn!!!

Hắn cao quý, vô cùng đẹp trai, quan trọng nhất là cái mũi!

Trong bóng đêm truyền đến nụ cười sung sướng của Vương Trọng, đây là một khắc vui vẻ nhất từ khi nó hiểu chuyện tới nay, đương nhiên theo đó là

chú hề Simba phi thiên độn địa thét chói tai...

Sống, thì ra là chuyện vui vẻ như thế này.

Năm xxxx526, thành phố Thiên Kinh, một trong trăm thành phố lớn của liên bang Tự Do, học viện Thiên Kinh Anh Hồn lấy kỹ thuật phù văn nổi tiếng, mùa khai giảng hàng năm nhất định là náo nhiệt phi phàm.

“Bạn học, bạn học, đi qua xem chút, phân viện chiến sĩ đỉnh cấp xã đoàn bắt hủ hàng rào xã, tuyển nhận học viên mới!”

“Đi qua đừng bỏ lỡ, thành tựu quan chỉ huy tương lai, doanh địa của thiên tài, trọng tài xã chiêu mộ người mới. Nè, bạn học, xem phần tư liệu kia một chút, nơi này chính là bước đầu tiên người bước về phía huy hoàng!”

“Phân viện phù văn một trong mười đại xã đoàn, Thần Mục xã chiêu mộ người mới, chỉ cần có thiên phú, ngu xuẩn đi sang một bên, đến đến đến!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Học trưởng đến đây!

Toàn bộ quảng trường của trường học náo nhiệt như cái chợ, mùa tân sinh nhập học không hề nghi ngờ chính là mùa cướp người, các sư huynh đều mặc vào quần áo đẹp nhất của mình, kiểu tóc làm không sai biệt lắm với hệ biểu diễn, vừa chiêu mộ người mới, vừa xem xét học muội xinh đẹp, còn có cái gì so với điều này càng làm mọi người giàu động lực hơn nữa.

“Hãy, bạn học, ta là xã trưởng Kỳ Ba xã, Kỳ Ba xã là một trong năm đại xã đoàn tương lai, gia nhập chúng ta chính là quyết định anh minh nhất khi bạn bước vào học viện, nơi này chỉ vì các bạn khác với đám đông mà tồn tại. Hãy, học muội thân ái, chớ đi, nghe sư huynh nói xong.” Bạn học Mã Đông tận lực khiến nụ cười của mình tỏ ra hòa ái dễ gần, nhưng hai học muội đáng yêu vẫn nhanh chóng chuồn mất.

“Kỳ Ba xã không phải xã đoàn trên sổ đen sao, thế mà còn dám ra đây lừa dối người ta.”

“Đừng vậy, đi nhanh đi, xã trưởng đó bộ dạng lưu manh, ba ba nói nhất định phải cẩn thận học trưởng lời ngon tiếng ngọt cùng lòng dạ hắc ám, nói chính là kiểu như hần!”

Nhìn thấy vẻ mặt hai nữ sinh giống như đề phòng kẻ cướp, bạn học Mã Đông rất tổn thương, Vương Trọng ở bên cười cười, “Người vẫn là từ bỏ đi, khắp nơi đều có người chào hàng sờ tay tân sinh, bên trong có giới thiệu chi tiết đối với xã đoàn của trường học.”

“Cười, người cứ cười, tốt xấu người cũng là phó xã trưởng, có chút tinh thần trách nhiệm được không!”

Vương Trọng không khỏi mỉm cười, trong xã đoàn chỉ có hai người, một xã trưởng, một phó xã trưởng, nói chính xác, xã đoàn bọn họ chỉ là báo danh hội học sinh, chưa được phê chuẩn, điển hình xã đoàn hắc ám.

“Này, này, học muội, nhìn sư huynh một cái... Học muội đừng đi mà!” Mã Đông hôm nay đã ăn mặc trang trọng để ra ngoài, một thân trang phục hoa hồng đen, làm đám rối tinh rối mù, chỉ là đối với tiểu học muội thanh thuần mà nói, nhìn như thế nào hần cũng có chút không đứng đắn.

Vương Trọng cũng theo hướng người đi ngang qua phân phát truyền đơn, bởi vì bọn họ không phải xã đoàn chính thức, chỉ có thể tìm ngõ ngách lén lút lôi kéo người ta, một xã đoàn ít nhất cần năm người, mà cũ căn bản không có ai quan tâm bọn họ, chỉ có thể từ trong tân sinh xuống tay, đây là giấc mộng của bạn học Mã Đông.

Vương Trọng thuộc Học viện Thiên Kinh Anh Hồn phân viện chỉ huy năm thứ hai, Mã Đông cũng là sinh viên năm thứ hai hệ chỉ huy, hai người một ký túc xá, chẳng qua Mã Đông cơ bản đều trọ ở ngoài trường, điều kiện ký túc xá của trường học với hần mà nói quá kém, Mã Đông là có người lý tưởng, hần muốn sáng tạo một xã đoàn có một không hai, người nơi này có đặc điểm của mình, nhưng không thể dùng ánh mắt thế tục để đánh giá, không nhìn thiên phú, không xem hồn lực, chỉ xem cá tính và đặc điểm.

Đương nhiên lý tưởng là đầy đủ, sự thật căn bản không như thế, tân sinh là hy vọng duy nhất của bọn họ.

Hai người ngoác cổ họng gào thét nửa ngày, căn bản không có ai quan tâm, cổ họng cũng sắp bốc hỏa rồi. Hai người ngồi xồm bên đường uống từng ngụm từng ngụm nước, “Cứ tiếp tục như vậy không được đâu, phải phòng đại chiêu!”

Mắt bạn học Mã Đông toát ra sát khí, Vương Trọng dờ khóc dờ cười, “Người có đại chiêu gì mau chóng dùng ra đi, đừng quên, hôm nay là sinh nhật ta, buổi tối đi nhà ta ăn cơm.”

“A, người xem đầu óc này của ta, được rồi, chúng ta phân công, người đến chỗ nhiều người đem truyền đơn phát hết, ta ở nơi này tiếp tục kéo người, ta cũng không tin, lấy giá trị nhan sắc của ta không chiêu mộ nổi mấy đứa gà mờ!” Mã Đông nói.

Vương Trọng cười gât gât đầu, dù sao hán không chiều.

Chờ Vương Trọng vừa đi, Mã Đông lập tức đứng dậy, ánh mắt bắn khoản chung quanh, tuy hán chỉ muốn tuyển nhận học muội non mới, nhưng khiến xã đoàn tiếp tục tồn tại mới là việc cấp bách, nếu trong một tuần không thể gom đủ năm người, xã đoàn này sẽ phải giải tán, ngay cả hắc hộ cũng không thể làm nữa.

Bỗng nhiên mắt bạn học Mã Đông Đông sáng lên, nhanh chóng lao về phía một tân sinh, chặn đường đi của tân sinh. Mã Đông nheo mắt, tiểu tử này chiều cao ước chừng hai mét hai trở lên, dáng người này cơ bắp này khẳng định là phân viện chiến sĩ.

“Bạn học, tân sinh à, gia nhập xã đoàn chưa?”

Tân sinh bị cản đường ngăn ngại trong chốc lát, lập tức lộ ra nụ cười hàm hậu, kính cẩn cúi đầu, “Chào học trưởng, ta là tân sinh Barron Gesta, đến từ thành phố Dunskek, còn chưa gia nhập xã đoàn.”

“Ha ha, tốt lắm, vận may của ngươi đến rồi, ta thấy ngươi tư chất không tệ, gia nhập Kỳ Ba xã của ta, nơi này là thiên đường của tinh anh. Đến, nhìn xem Vương Trọng xã viên Kỳ Ba xã, học trưởng của ngươi, đứng hạng nhất kiểm tra lý luận hệ chỉ huy, ngươi biết hệ chỉ huy chứ, thiên đường của cường giả!” Mã Đông mở điện thoại đem phiếu điểm của Vương Trọng cho Barron Gesta xem, đồng thời tay trái chặn nửa bộ phận bên dưới.

Hạng nhất???

Barron Gesta quả thực ngây người, các học trưởng tựa như quan tâm học muội hơn, đối với hán đều là hờ hững, hán có thể gia nhập xã đoàn ưu tú như vậy sao?

“Học, học trưởng, ta thật sự có thể chứ?” Barron Gesta cũng đã hơi lấp bắp.

“Bắt đầu từ bây giờ ngươi có thể gọi ta xã trưởng, ta chiếu cố ngươi!” Mã Đông phi thường làm bộ làm tịch nói.

“Vâng, học... Xã trưởng, ta nhất định sẽ cố gắng!” Barron vội vàng gât đầu.

Lông tóc toàn thân Mã Đông đều thoải mái, khó trách nhiều người như vậy đều muốn làm xã trưởng, thật sự, “Barron à, xã trưởng giao cho ngươi nhiệm vụ đầu tiên, đem cái bàn và tài liệu đặt về kho hàng, ta đem địa chỉ đưa lên điện thoại của ngươi.”

“Ặc, xã trưởng, chúng ta không tiếp tục nhận người sao?” Barron Gesta tò mò hỏi.

Mã Đông tròn mắt lên, “Ngươi cho rằng Kỳ Ba xã chúng ta là cái gì, chúng ta chỉ tuyển nhận tinh anh thật sự có đặc điểm, tố chất đứng hàng đầu, thà thiếu không ầu!”

Barron Gesta hưng phấn tới mức mặt cũng đỏ lên, quả nhiên là thành phố lớn Thiên Kinh, phẩm cách của học trưởng đỉnh cấp Anh Hồn học viện đúng là mạnh hơn thành thị nhỏ của bọn họ!

Nhìn Barron thoải mái nhấc cái bàn lên, Mã Đông lại một lần nữa cảm nhận được mình anh minh, xã đoàn không thiếu hậu cần, một tên này bằng ba người.

Mã Đông nhanh như chớp tìm được Vương Trọng còn đang phát truyền đơn, loáng cái đem truyền đơn cầm lấy nhét về trong túi, “Bạn hữu đi thôi, ta đã chiêu mộ được người, hôm nay sinh nhật người mười sáu tuổi, nghỉ thôi, sáng mai tiếp tục!”

Vương Trọng cười gât gât đầu, “Ngươi sẽ không là lại lấy một nửa thành tích của ta đi gât người chứ?”

“Cái gì gọi là gât, ta chỉ là kể lại sự thật... Một nửa sự thực.” Về mặt Mã Đông không sao cả.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Nửa đệ nhất

Vương Trọng cũng là tên kỳ quặc, thời trung học đã lấy một thiên “Luận tác dụng hạch tâm của chiến kỹ khống chế ở trong đoàn đội” dẫn tới học viện chú ý, cộng thêm thành tích ưu tú đã đốt cháy lên hồn hỏa liên tục tiếp đặc biệt chiêu mộ vào hệ chỉ huy, nhưng sự phát triển kế tiếp lại làm người ta mở rộng tầm mắt, vị “thiên tài” này giá trị tiềm lực trưởng thành chỉ có 5, thấp hơn trình độ bình quân, nói cách khác, hoàn toàn là kẻ theo phe lý luận, vốn tưởng hán sẽ ở sau khi trải qua giáo dục chính thống nở rộ hào quang, kết quả... Trở nên tầm thường, phương diện học viện cũng là cảm điển ăn hoàng liên, có khổ không nói được, bản thân Vương Trọng càng trở thành trò cười của hệ chỉ huy.

Hệ chỉ huy không hề nghi ngờ là đại biểu tinh anh, cả một năm học, Vương Trọng cũng chỉ có một người bạn là Mã Đông.

Học viện Anh Hồn có bốn đại phân viện, dựa theo trọng điểm khác nhau: phân viện chỉ huy, phân viện dị năng, phân viện chiến sĩ, phân viện phù văn.

Phân viện chỉ huy là cái nôi của quan quân, phải là học sinh lý luận, thiên phú, thực chiến đều phi thường toàn diện, đương nhiên một số con em anh hồn gia tộc bối cảnh thâm hậu cơ bản đều ở phân viện này.

Phân viện dị năng chỉ tuyển nhận các học sinh có được năng lực đặc thù, dù sao ở trong người điểm hỏa hồn hỏa chỉ có một bộ phận nhỏ có thể có được dị năng, đồng thời cũng bao hàm nghiên cứu khoa học kỹ thuật dị năng.

Phân viện chiến sĩ thì tuyển nhận học sinh hồn lực trường thành tính ưu tú.

Về phân viện phù văn, thì tuyển nhận học sinh điểm hỏa hồn hỏa, nhưng chưa có đặc điểm nổi bật, phân viện phù văn cũng là phân viện lớn nhất, phân loại khoa cũng nhiều nhất, bao gồm khoa học kỹ thuật phù văn vân vân các nghề phụ trợ, dù sao thời đại này mỗi học sinh điểm hỏa hồn hỏa đều là tài nguyên, cho dù không có khuynh hướng chiến đấu cũng có thể làm rất nhiều chuyện.

Đương nhiên trên cơ bản toàn bộ học sinh phân viện phù văn đều có một trái tim chiến đấu, nếu điểm tổng hợp có thể thi đứng trong TOP mười năm học, thì có được đôi cơ hội nghề, trên lý luận học viện khác thành tích quá kém bị phán định không phù hợp yêu cầu chuyên nghiệp, cũng sẽ bị gáng đến phân viện phù văn, chỉ là loại tình huống này ở trong lịch sử hơn hai trăm năm thành lập trường chưa từng xảy ra.

Mã Đông tuy là hệ chỉ huy, nhưng lý tưởng đời hắn tựa như không có một xu quan hệ với trở thành anh hùng.

Vừa mở cửa nhà, đã ngửi thấy mùi thơm xộc vào mũi. Mã Đông đã chạy vào, “Vương thúc nhi, khẳng định là tay nghề của ngài, sừn xạo chua ngọt, thực thơm!”

Một nữ nhân tao nhã đi ra, mỉm cười, “Tiểu Đông tới rồi, tùy tiện ngồi đi, xong ngay đây.”

“Di Tuyết Ly, ngài lại đẹp lên rồi, bạn gái của cháu bằng được một nửa của ngài cháu đã phải thấp nhang cảm ơn!” Mã Đông cười nói.

“Người thẳng nhỏ này miệng như bôi mật ấy.” Tuyết Ly cười nói, tuy không trang điểm, ăn mặc cũng rất mộc mạc, nhưng vẫn không thể che dấu loại tao nhã xuyên suốt xương tủy đó.

Mã Đông cũng không phải chưa tiếp xúc với đời. Nói thật ra, những nữ nhân trang điểm đậm gọi là thượng lưu giai tầng kia so với di Tuyết Ly thì kém nhiều lắm.

“Mồm mép gã này có thể đem người chết nói thành sống, thật không biết hôm nay ai lại rơi vào bẫy của hắn nữa.” Vương Trọng nói, tuy không biết quá trình, nhưng tân sinh bị Mã Đông thu phục khẳng định đã mắc bẫy.

“Má, người đây là phủ định sức quyến rũ nhân cách của ta, các tiểu học muội kia vừa thấy ta, đã lập tức khóc lóc lao lên. Ài, ta con người này chỉ là quá chính trực thôi.” Mã Đông không chút khách khí gắp một miếng sừn.

Tuyết Ly cũng không nhịn được cười. Có mặt Mã Đông không khí luôn có thể rất náo nhiệt, ánh mắt nhìn Vương Trọng tràn ngập quan tâm yêu thương. Mười năm trước, cô và Vương Chiến Phong đều cho rằng Vương Trọng không chống đỡ qua được, nhưng Vương Trọng lại khôi phục thần kỳ, đây quả thực chính là món quà lớn nhất của ông trời.

Bữa cơm này ăn rất vui vẻ, có Mã Đông kẻ dờ hoi này, cả buổi tối đều là tiếng cười nói vui vẻ, Vương Chiến Phong cũng ngoại lệ uống chút rượu, di Tuyết Ly cũng không giấu diếm thân phận trẻ mồ côi của Vương Trọng, Vương Trọng cũng không oán trách, trái lại ở trong ngôi nhà này hắn nhận được càng nhiều sự ấm áp hơn.

Cả đêm ấm áp không nói, tiễn bước Mã Đông, Vương Trọng trở lại phòng mình, nhìn ngoài cửa sổ, trong lòng cũng có chút cảm khái. Hắn rút cuộc trưởng thành rồi, tiến vào Anh Hồn học viện vẫn luôn là giấc mộng của hắn, cũng hy vọng tìm được phương pháp giải quyết vấn đề của bản thân, nhưng tựa như không có trợ giúp gì.

Một năm trôi qua, nhìn tân sinh ủa vào, Vương Trọng cũng cảm nhận được áp lực, nhưng nghĩ lại, mình từ cơ thể yếu ớt nhiều bệnh tới hôm nay, còn có cái gì phải thâm oán, nếu không đủ, nói rõ mình cố gắng không đủ, năm thứ hai, mình phải cố gắng lên, nghĩ một chút Vương Trọng liền tiến vào mộng đẹp, vẫn là thể giới hắc ám kia, mười năm như một ngày, một dải cầu vòng lướt qua trong bóng đêm vô biên, khoe miệng Vương Trọng lộ ra nụ cười.

Chú hề chơi đùa số mệnh Simba đạp cầu vòng từ trên trời giáng xuống, xoay tròn một cái giữa không trung, chuẩn bị đáp xuống đất tao nhã, chẳng qua hạ cánh không quá ôn, mông ngồi bệt xuống đất.

“Vương Trọng, hôm nay sao lại muộn như vậy!” Chú hề lơ lửng không trung xoay vòng, hoa chân múa tay.

“Hôm nay là sinh nhật trưởng thành của ta, không có quà sinh nhật thì thôi, vậy mà dám quên, lại đây, ngày hôm qua người thua, để ta véo mũi một phát, đừng nghĩ quýt nợ!” Vương Trọng cười vẫy tay đối với Simba. Mười năm qua, bởi vì có Simba, hắn mới có thể sống sót, kiên trì sống sót..

Cái gọi là trò chơi của chú hề chơi đùa số mệnh thiên kì bách quái, năm năm trước các loại huấn luyện cổ quái, có thú dữ, di sản văn hóa lộn xộn của thời đại cũ, năm năm sau, chú hề chơi đùa số mệnh sẽ biến thân trở thành đủ loại quái vật lần qua lộn lại với Vương Trọng, nói là biến thân, đương nhiên không thiếu được đánh cược một chút, điều này làm cảnh trong mơ của Vương Trọng vĩnh viễn không tịch mịch.

Simba theo bản năng co lại, “Khụ khụ, thẳng nhóc, chú hề chơi đùa số mệnh sẽ không quýt nợ, chỉ là chúng ta hôm nay có chuyện quan trọng hơn cần

thảo luận.” Simba nghiêm trang nói, nhưng một chú hề càng đứng đắn thì tò càng khôi hài, chỉ cần không phải lúc thí luyện, Simba sẽ phi thường thú vị đáng chơi.

“Chiều này ngươi đã dùng rất nhiều rồi, nhưng, làm bạn, ta có thể nghe cái gọi là chuyện quan trọng của ngươi trước một chút!” Vương Trọng cười nói.

Simba khẽ lật tay, một hình ảnh lập thể xuất hiện, như là một mảng khí hải bốc hơi giàu sức sống, chỉ là trên không khí hải lại bị hào quang bao phủ, giống như phong ấn, chỉ có khí tức rất mỏng manh có thể phát tán ra.

Vương Trọng hoạt động ngón tay, không có ý tốt nhìn chăm chăm cái mũi chú hề, “Ngươi lại phóng hồn hải của ta làm gì, hậu quả trào phúng là rất nghiêm trọng.”

“Khụ khụ, ta là hạng người như vậy sao, nghiêm túc một chút, chuyện chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại hôm nay nói với ngươi rất quan trọng!” Simba tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hi Mệnh Luân Bàn

Từng người thức tỉnh đều có hồn hải, đây là nguồn suối hồn lực, lấy cơ thể con người làm trục tâm phóng vĩ độ thu hoạch lực lượng, đương nhiên hồn hải chỉ là cái xung hô, người bình thường cảm giác chỉ là vùng nước nhỏ, nhưng hồn hải của Vương Trọng ở dưới Vận Mệnh Thạch tầm cỡ quả thật như đại dương mênh mông, chỉ là Vận Mệnh Thạch không phải tồn tại của thế giới này, bất cứ thế giới nào cũng có trật tự pháp tắc của mình, tồn tại trái với pháp tắc sẽ bị lực lượng trật tự mạnh mẽ hủy diệt, nhưng Vận Mệnh Thạch cường đại vượt quá tưởng tượng, lực lượng trật tự va chạm với Vận Mệnh Thạch dẫn phát ẩn gia sóng thần, nhưng lại kỳ diệu hình thành hiện tại tình huống, hai luồng lực lượng này đạt thành một cái cân bằng ở trong cơ thể Vương Trọng, chỉ là thủy triều lực lượng dưới phong ấn đối kháng giống như khoa học viễn tưởng.

Sao sáu cánh hỗn độn ẩn chứa lực lượng pháp tắc bao phủ Vận Mệnh Thạch, nhân tiện hồn hải của Vương Trọng cũng bị hại tới, chỉ là Vương Tranh là sinh mệnh thể, ở dưới hai lực lượng giằng co, lực lượng bé nhỏ không đáng kể kia của hắn tựa như cỏ nhỏ trong khe đá tìm được một chút sinh cơ, cho nên phong ấn xuất hiện một khe hở, một tia khe hở này làm Vương Trọng có thể sống sót, chỉ là chút hồn lực ấy thật sự ít tới mức đáng thương.

Mấy năm nay, Vương Trọng và Simba đã thử các loại cố gắng, nếu không tìm thấy biện pháp, đừng nói con đường vương giả, Vương Trọng vĩnh viễn không có khả năng đúc thành anh hồn, mà Simba càng không thể thực hiện nguyện vọng thoát khỏi Vận Mệnh Thạch trói buộc buông xuống thế giới hiện thực.

“Ngươi đã nghĩ tới cái gì?” Vương Trọng một năm đều ngâm ở thư viện, ý đồ tìm được một số phương pháp khả thi, nhưng không thu hoạch được gì, tầng cấp loại này lực lượng, đừng nói Anh Hồn học viện, chỉ sợ không ai có thể giải quyết, hơn nữa vì an toàn, hắn cũng không dám ồn ào khắp nơi, nếu không tám chín phần mười là bị giải phẫu.

“Tình huống ngươi gần đây ở chiều thứ năm như thế nào?” Simba hỏi.

Vương Trọng cười khổ, “Ngươi còn nói không trào phúng, ta cũng liên tục thua chín mươi chín lần rồi, giá trị hồn lực đỉnh của ta chỉ có khoảng hai mươi, kỹ xảo tốt nữa cũng vô dụng, căn bản không phá được phòng ngự của đối thủ.”

Người bình thường chỉ cần điểm hóa hồn hóa, giá trị đỉnh hồn lực kém cỏi nhất cũng ở năm mươi trở lên, thiên phú tốt còn có thể tới một trăm trở lên.

“Hắc hắc, ngươi đã quên siêu cấp thần khí của ta sao, sử dụng Hi Mệnh Luân Bàn của ta, là có thể thay đổi vận mệnh!” Chú hề chơi đùa số mệnh chống hông, cái mũi run lên phi thường đắc ý.

“Ngươi là nói, Hi Mệnh Luân Bàn hấp thu bản chất linh hồn đã đủ rồi?” Vương Trọng kinh hi nói.

Miệng Simba giật giật, quay sang lộ ra một nụ cười, “Đối thủ của ngươi càng ngày càng yếu, bản chất linh hồn bọn họ đã không có tác dụng gì nữa, nhưng không sao, chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại có biện pháp, đã tới lúc bày ra thực lực chân chính của Simba!”

“Ngươi phải trả giá thế nào?” Trầm mặc chốc lát, Vương Trọng đột nhiên hỏi.

Simba cười cười, “Ta là chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại, chút việc nhỏ đó đã tính là gì!” Chẳng qua ánh mắt chú hề rất lấp lánh.

“Ha ha, ta biết rồi, ngươi khẳng định là sợ bị véo mũi mới lừa dối ta, học ai không tốt, học Mã Đông. Thôi, không vội, ta vừa mới trưởng thành, là có thời gian...” Bỗng nhiên Vương Trọng phát hiện thân thể không thể nhúc nhích.

Simba từ trong túi lấy ra một cái bàn xoay kích thước không khác lắm với hắn, nháy mắt toàn bộ không gian đều biến thành hai loại màu sắc quang minh và hắc ám, “Ngươi sao có thể đem chú hề chơi đùa số mệnh vĩ đại so sánh với tên lưu manh đó chứ, ta chính là Simba vĩ đại!”

Một nửa bàn xoay chơi đùa số mệnh là cảm giác u ám như lỗ đen, một nửa là quang minh hóa điểm, chỗ trục tâm có một cái kim đồng hồ chú hề khôi hài... Bộ dạng thật đúng là rất giống Simba, chỉ là chú hề bổ sung năng lượng mới chỉ được một phần ba.

Lúc trước Simba từng nói, khi kim đồng hồ chú hề hấp thu đủ bản chất linh hồn là có thể khởi động một lần phán định vận mệnh, nhưng hiện tại rõ ràng còn thiếu rất nhiều.

“Simba, đừng làm vậy, chúng ta có thời gian mà!” Vương Trọng quát, nhưng thanh âm căn bản không truyền ra được.

“Ha ha, Vương Trọng, cho người kiến thức một phen sự vĩ đại của lực lượng đùa giỡn số mệnh, lấy tên Simba, cho ra phán định, nếu kim đồng hồ chỉ hướng quang minh, giá trị đỉnh hồn lực của người sẽ tăng gấp bội, nếu chỉ hướng hắc ám, giá trị đỉnh hồn lực giảm phân nửa!” Chú hề cười phi thường sáng lạn, cái mũi to đo đo kiêu ngạo run run, hai tay nắm chặt Hi Mệnh Luân Bàn.

Vương Trọng rất lo lắng nhưng toàn thân căn bản không nhúc nhích được, giá trị đỉnh giảm phân nửa với hắn mà nói căn bản không quan trọng, lộn chết không sợ nước sôi, mà một khi tăng gấp bội, ý nghĩa sức chiến đấu của hắn sẽ trở nên hoàn toàn khác, nhưng Vương Trọng phi thường rõ ràng phong ấn vận mệnh hải của mình là cái quý gì, lần này phải trả giá đắt bao nhiêu?

Một đạo lý đơn giản, muốn đạt được thì nhất định phải trả giá.

Nhìn Vương Trọng liều mạng giãy dụa, Simba ôm mặt của mình làm cái mặt quỷ thật to, “Simba rất vui vẻ, có thể tới thế giới này trở thành bằng hữu với người, đây là quà sinh nhật Simba tặng cho người, vận mệnh chính là cái chày gỗ, để cho chúng ta cùng nhau vui vẻ gỗ đi!”

Kim đồng hồ chú hề của Hi Mệnh Luân Bàn giống như xù lông điên cuồng xoay tròn, toàn bộ thế giới đều biến thành hai màu hắc ám và quang minh không ngừng xoay tròn. Dần dần, kim đồng hồ chú hề càng lúc càng chậm, nhưng rõ ràng khu vực hắc ám lực hấp dẫn mạnh hơn, bởi vì năng lượng kim đồng hồ chưa tràn ngập, mồ hôi trên trán Simba cũng rơi xuống từng giọt một, thời điểm mắt sắp dừng ở hắc ám, Simba đột nhiên đá một cước, kim đồng hồ ‘Ting’ một tiếng dừng ở khu vực quang minh, toàn bộ thế giới đều đột nhiên chấn động một lần.

Toàn thân Simba hưng phấn nhảy bật lên, giờ hai ngón chân lên trời, hét lớn một tiếng: “ Lucky!”

Nhưng chú hề trên không, chú hề kích thích không sai biệt lắm với Vương Trọng không ngừng thu nhỏ lại, không ngừng thu nhỏ lại, chỉ còn lại bằng bàn tay, từ không trung rớt xuống, Hi Mệnh Luân Bàn biến mất, không gian biến thành hắc ám đơn thuần.

Vương Trọng khôi phục hành động, trực tiếp lao qua, nâng lên Simba hấp hối, nghiêng chặt răng, “Người tên khốn kiếp này, ta không cần món quà chết tiệt này, người lập tức biến trở về cho ta!”

Simba nho nhỏ run lên cái mũi, “Bằng... hữu, đây là điều cuối cùng ta có thể giúp người...”

Ý đồ đưa tay đi sờ Vương Trọng một cái, lại bất lực rơi xuống, “Ta mệt quá, rất khó chịu, bằng hữu, chúng ta phải vĩnh... biệt...” Simba chậm rãi nhắm mắt lại.

Vương Trọng rốt cuộc nhìn không được, nước mắt rơi xuống từng giọt, chỉ hai tuổi hắn nằm ở trên giường bệnh chịu được đau đớn như cạo xương, hắn không khóc, nhưng hiện tại người bạn bầu bạn hắn mười năm...

Vương Trọng nghiêng chặt răng, lần đầu tiên cảm nhận được bất lực cùng phần nộ của nhỏ yếu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thân ca ở trong này à!

...Ồ... Là ảo giác sao, Simba hình như đang nhìn lên hắn???

...Không phải ảo giác, Simba nho nhỏ đang nằm ở trong lòng bàn tay Vương Trọng cười trộm...

...Thằng cha này thế mà đem mình lừa khóc!!!

“Người...” Vương Trọng nước mắt lưng tròng lâm lâm.

Thấy Vương Trọng phát hiện, Simba vội vàng ngồi dậy, “Khụ khụ, Vương Trọng à, đừng, đừng, đùa chút thôi mà, người xem ta đã đủ thâm rồi,... Đây, này, chúng ta giảng đạo lý được không, thằng nhãi, đừng véo cái mũi của ta!!!”

A a a ~~~~~

Sáng sớm hôm sau, mười giờ, Vương Trọng sừng sốt một chút, hắn trước kia đều là sáu giờ đã tỉnh, đêm nay ngủ đặc biệt đặc biệt say, từ trước tới giờ

chưa từng cảm thấy như vậy.

Simba, Simba đâu?

Vương Trọng gãi gãi đầu, Simba cuối cùng vẫn khởi động cái bàn xoay quý quái kia, bên cạnh hòn hải, chú hề chơi đùa số mệnh chỉ còn to bằng bàn tay, cố gắng khởi động Hi Mệnh Luân Bàn làm hấn trả giá không nhỏ đã lâm vào ngủ say, thêm một lần nữa nói không chừng sẽ thật sự lấy mạng của gã, kế tiếp phải trông vào hấn rồi.

Khe hở phong ấn bị mạnh mẽ phóng to lên một chút, tuy giá trị đỉnh chỉ là đề cao đến 50 Glasso, nhưng đối với Vương Trọng mà nói, ý nghĩa đã hoàn toàn khác!

... Đây là mùi gì???

Trong phòng này có một mùi lạ, thiếu chút nữa làm bản thân Vương Trọng cũng sặc chết, giường đây là màu sắc quý gì, như là bị nước bùn thấm đẫm, Vương Trọng vội vàng mở cửa sổ, đây tuyệt đối không phải mình dãi dầm đâu.

Thần thanh khí sảng, tuy nói hồn lực vẫn không quá ổn định, nhưng Vương Trọng có thể cảm giác được trong thân thể trào ra sinh cơ bùng bùng.

Hưng phấn cửa, ngửi thấy mùi com, bụng lập tức kêu lên óc ách, trên bàn đã bày sẵn bữa sáng phong phú, còn có một tờ ghi chú.

“Tiểu Trọng, từ hôm nay trở đi con đã là một người đàn ông đích thực, làm việc mình muốn làm, thế giới này mỗi một con đường đều là người ta đi mà có... Ta mang di Tuyệt Ly của con đi tuần trăng mật bù. Con hiểu mà, di Tuyệt Ly của con nhiều người theo đuổi lắm, gần đây tay nghề làm bếp của ta sắp không thỏa mãn được năng rồi. Lão bà lớn nhất, chiến đấu đi, thiếu niên, con cool nhất.”

Vương Trọng cũng không nhịn được cười, Vương thúc nhi giá trị nhan sắc không đủ, là cần hậu thiên bổ sung một chút, mấy năm nay, thật sự vất vả hai người rồi, hấn cũng sẽ cố gắng, chuẩn bị một phần giải bài thi cho hai người hài lòng.

Ăn xong bữa sáng, Vương Trọng chạy như điên về trường học, đây cũng là loại rèn luyện, dù sao hôm nay cũng không có lớp, phải nghỉ cách đêm Kỳ Ba xã chiêu mộ đủ người. Dọc theo đường đi, Vương Trọng cảm giác được thế giới hoàn toàn khác, bước chân nhẹ nhàng như vậy, tất cả chung quanh là rõ ràng như vậy, tựa như có thể cảm nhận được thực vật hít thở.

Đáng tiếc Vương Trọng chưa soi gương, ánh mắt đục ngầu suy yếu của hấn trước kia đã trở nên thâm thúy như biển.

Mới vừa đến nơi, đã thấy Mã Đông cùng một tráng hấn ở nơi đó liêu mạng hô quát, xem ra đây là đứa nhỏ đáng thương bị Mã Đông lừa dối kia.

“Barron, thần tượng của ngươi đến rồi, đây là Kỳ Ba xã phó xã trưởng Vương Trọng của chúng ta.” Mã Đông nói.

Barron lập tức đi tới, vội vàng cúi đầu, chỉ là cái đầu này của hấn, khí thế có chút bức người, “Chào học trưởng, ta là Barron Gesta, xã viên mới của Kỳ Ba xã, xin học trưởng chỉ giáo nhiều hơn.”

Vương Trọng dở khóc dở cười, ai chỉ giáo ai còn không nhất định đâu. Xem dáng người Barron, chỉ sợ đặt ở trong học viện chiến sĩ cũng thuộc loại ưu tú, ở bên Mã Đông mặt mày gian xảo, tựa hồ muốn nói, anh đây có phải rất trâu bò hay không.

Tuy có thêm Barron, cũng chưa thay đổi tình trạng xấu hổ của Kỳ Ba xã, so với bọn hấn đơn sơ, xã đoàn khác lại trăm hoa đua nở, sư huynh đẹp trai, sư tỷ xinh xắn, xã đoàn giới thiệu đẹp đẽ, cùng với từng hàng thành tích xã đoàn phía dưới, triệt để đề đầu Kỳ Ba xã, cũng chỉ có Barron như vậy mới có thể bị lừa dối.

Bỗng nhiên các học sinh náo nhiệt hấn lên, một đám người hướng tới phía đông tràn đi, “Natasha học tỷ!”

“Đúng là Natasha học tỷ, Natasha học tỷ và Mirami học tỷ của Hoa Hồng Đen đến rồi!”

Vương Trọng và Mã Đông nhìn nhau, chỉ có thể cười khổ lắc đầu, phen này không có biện pháp nào rồi. Natasha thời điểm năm thứ nhất nhập học đã là nhân vật phong vân, cô gái thiên tài của phân viện chỉ huy, đồn đãi còn là cháu gái hiệu trưởng. Hoa Hồng Đen là một trong bốn đại xã đoàn của học viện, năm thứ nhất nhập xã đã đảm nhiệm phó xã trưởng, năm nay bởi vì nguyên xã trưởng tốt nghiệp, Natasha nhậm chức xã trưởng. Hiện tại khí thế của Hoa Hồng Đen càng tăng lên.

Chỉ luận nhân khí, trong học viện thật sự không có bất cứ người nào có thể so sánh với Hoa Hồng Đen.

“Sát, có gì ghê gớm chứ, một ngày nào đó, Kỳ Ba xã sẽ trở thành đại xã đoàn thứ năm!” Bạn học Mã Đông Đông mạo hiểm ganh ghét nói, nghe nói hấn là vì muốn tiến vào Hoa Hồng Đen liền tiếp bị từ chối, mới bắt đầu sinh ra ý tưởng sáng tạo Kỳ Ba xã.

“Này, này, người Kỳ Ba xã đâu, bản đại tiểu thư muốn nhập xã!” Một thanh âm thanh thúy vang lên.

Ba người bạn Vương Trọng quay đầu, một cô bé xinh đẹp tóc ngắn màu vàng xuất hiện ở trước mắt, vóc dáng không cao, nhưng tỉ lệ phi thường cân xứng, con mắt to chớp chớp linh động phi thường, Mã Đông há hốc mồm,... Cô ấy sao có thể xuất hiện ở nơi này?

Cô gái cười đi tới, Mã Đông kinh hỉ dang đôi tay, sau đó cô gái trực tiếp từ bên người Mã Đông Đông đi qua, ôm một cái nhiệt tình với Vương Trọng, “Vương Trọng ca ca, đã lâu không gặp, còn nhớ Emily không!”

Vương Trọng xấu hổ vрон cánh tay, “Ai có thể quên Emily đáng yêu chứ, chỉ là em sao có thể tới nơi này?”

Ở bên, Mã Đông phi thường bắt mắt túm túm áo Emily, “Con nhỏ, nhìn cho rõ, anh mới là biểu ca của em, thân!”

Emily lườm Mã Đông một cái, “Mã Đông Đông không làm việc đảng hoàng, cậu của em nói, bảo em đừng học theo anh!”

Nhắc tới ông già nhà mình, Mã Đông liền chột dạ, bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề, “A, em sao lại tới nơi này?”

“Bôn ồ, bản nhân là tân sinh Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, đặc biệt chiêu mộ!” Emily kiêu ngạo ưỡn ưỡn bộ ngực nhỏ cơ bản chưa phát dục ra làm sao của mình, bộ dáng đó cực kỳ đáng yêu.

“Trời ạ, em 9. 2 hồn lực tính trưởng thành, cộng thêm hóa điểm dị năng thể mà đến chỗ bọn anh, thành phố St. Montgomery so với bọn anh thứ hạng cao hơn không ít, hiệu trưởng St. Montgomery bọn em phải khóc ngất ở WC.” Mã Đông cười nói, cái này gọi là trời giúp, Emily là thiên tài bất cứ học viện Anh Hồn nào cũng phải liều mạng tranh đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Hoa Hồng Đen

“Barron, còn không mau chút để cho bạn học Emily điền vào đơn, ta nói cái gì rồi, Kỳ Ba xã chúng ta chỉ cần tinh anh, cô ấy loại 9. 2 đặc biệt được tuyển chọn này mới miễn cưỡng đủ tư cách tiến vào.” Mã Đông khởi động hình thức làm ra vẻ, Barron Gesta thì vẻ mặt sùng bái, xã trưởng thật sự là quá lợi hại, Barron tính trưởng thành chỉ có 7, căn bản không có cách nào so sánh với Emily. Bình thường 4 trở xuống là loại kém, 6, 7 thuộc loại bình thường, 8 thuộc loại ưu tú, 9 trở lên thì thuộc loại thiên tài, chỉ có tư chất 9 trở lên mới có kiểm tra kỹ càng số lẻ.

Mã Đông mặc kệ Emily vì sao đến, giục nàng mau chóng điền vào đơn, có Emily, Kỳ Ba xã hẳn có thể sừng sừng bắn chim hóa thành pháo rồi.

Lúc này một đám người hướng tới bọn họ bên này đi tới, cầm đầu chính là Natasha và Mirami.

Cái mông Mã Đông căng lên, đổi thành bình thường hẳn sẽ rất hưng phấn, cơ hội giao lưu với nữ thần tốt bao nhiêu, nhưng giờ khắc này, hẳn rõ ràng thấy được ánh mắt hai người đang nhìn chằm chằm Emily.

“Xin hỏi là bạn học Emily sao, ta là Hoa Hồng Đen xã xã trưởng Natasha, vị này là phó xã trưởng Mirami.” Natasha mỉm cười, không nhanh không chậm nói, mái tóc dài màu tím nhạt phối hợp khí chất tao nhã lộ ra từ trong xương tủy, nháy mắt không chế toàn trường, đây là điển hình nữ thần, lời nói đến bên miệng Mã Đông cũng đã quên nói, ánh mắt gắt gao bám ở bộ ngực nữ thần, độ cong này, thật sự là làm người ta muốn ngừng mà không thể.

“Bạn học Emily, Hoa Hồng Đen xã đoàn chúng ta là xã đoàn tốt nhất học viện, người tới chỗ chúng ta có thể đạt được sự tiến bộ tốt nhất, còn có thể kết giao rất nhiều bạn bè, Kỳ Ba xã người muốn gia nhập này chưa được hội học sinh tán thành, lúc nào cũng có khả năng giải tán.” Mirami phó xã trưởng, cao hơn 1m7, đeo một cái kính mắt khung đen, cả người thoát nhìn phi thường cũ kỹ nghiêm túc, là người phụ trách cụ thể của Hoa Hồng Đen, biệt hiệu “Ma ma”.

“Khụ khụ, Mirami phó xã trưởng, lời không thể nói như vậy, Kỳ Ba xã chúng ta vẫn là phi thường..” Mã Đông Đông cũng không phải là hạng người chịu thiệt thòi, tính hưng hăng giải thích một chập, nhưng bỗng nhiên nhớ tới Mirami đồng thời còn là cán bộ hội học sinh, mạng nhỏ của mình còn nằm ở trong tay người ta.

Emily nhìn cũng lườm nhìn đối phương, khoát tay, “Không có hứng thú, ta đã gia nhập Kỳ Ba xã.”

Mirami nhú nhú mày, trong trường học còn chưa có ai dám nói chuyện với cô như vậy, con nhỏ này có chút cuồng.

“Bạn học Vương Trọng, ‘Luận chiến kỹ không chế’ và ‘Giả thiết phù văn sinh mệnh’ của người phi thường có đặc điểm, có hứng thú gia nhập Hoa Hồng Đen chúng ta hay không?” Natasha bỗng nhiên nói, tựa như cũng không thêm đề ý Emily từ chối.

Nhất thời mặt Mã Đông Đông triệt để đen, đây lại là hát bài gì vậy?

Mà học sinh chung quanh càng là một mảng ồ lên, ai cũng biết Hoa Hồng Đen chẳng những đãi ngộ tốt, mỹ nữ nhiều, ngưỡng cửa cũng là cao nhất, mỗi thành viên đều là nhân vật phong vân các hệ, thể mà mời Vương Trọng loại cận bã này gia nhập?

“Xã trưởng, ta phản đối, thằng cha này là sự sỉ nhục của hệ chỉ huy, không cần bao lâu sẽ bị chuyển hệ, chúng ta không thể thu hắn!” Mirami không nề mặt chút nào nói.

Một số biết hoặc không biết bắt đầu khe khẽ nói nhỏ, rất nhanh tình huống của Vương Trọng đã truyền ra, một số người bừng tỉnh đại ngộ, ánh mắt toát ra một tia thương hại, thiên phú tốt như vậy, lại mắc bệnh trạng hồn lực ngưng tụ tan rã, giống như người thường vừa phát lực cơ bắp sẽ run rẩy, đầu chỉ

một chữ “Thảm”.

Vương Trọng thì lại không để ý gì, cười cười, “Đa tạ Natasha xã trưởng, nhưng ta nghĩ ta vẫn thích hợp Kỳ Ba xã hơn.”

Ở bên, Mirami hừ lạnh một tiếng, coi như tiểu tử này biết điều, hần nếu dám đáp ứng, tuyệt đối khiến hần sống không bằng chết.

Natasha xin lỗi gật gật đầu, nàng vừa tiếp nhận vị trí xã trưởng, cũng không quá tiện giáp mặt phủ định Mirami học tỷ.

“Được rồi, không muốn nhập xã đều đi đi, nơi này không phải siêu thị!” Emily đã bắt đầu đuổi người, người thứ nhất chính là hướng về phía Mirami.

Mirami nhìn lướt qua Emily, “Cô sẽ hối hận vì quyết định hôm nay. Xã trưởng, chúng ta đừng lãng phí thời gian ở nơi đây nữa.”

Nữ thần vừa đi, cửa Kỳ Ba xã lại trống trơn, vốn bởi vì Emily gia nhập liên minh hấp dẫn vài người khẳng định là không có vấn đề, nhưng vừa ồn ào như vậy, Kỳ Ba xã không còn mấy ngày để nhảy nhót nữa. Ai chẳng biết Mirami học tỷ biệt hiệu độc xà lão xử nữ, bị cô nhìn trúng không có kết cục tốt, quả nhiên ngay cả Natasha cũng phải nhường cô ba phần.

Emily vừa tới học viện, bởi vì là đặc biệt chiêu mộ, còn có một loạt nhập học thủ tục và kiểm tra chiều sâu, Mã Đông nhanh chóng dọn dẹp, sợ lại có người đến đào chân tường, cho dù bỏ tiền thuê, cũng đem nhân số góp đủ, có Emily cường thế gia nhập liên minh, Kỳ Ba xã của hần cuối cùng đã thấy được một tia hy vọng.

Vương Trọng vẫn theo thường lệ đi thư viện, nhưng hôm nay tâm quả thật không đủ tĩnh, hần cảm giác được mình đã khác, chút hồn lực ấy có thể đối với đa số người mà nói không tính là gì, nhưng đối với Vương Trọng thì hoàn toàn khác.

Đem sách cất đi, lâu huấn luyện OP cách vạch thư viện.

Hệ thống OP, ngụ ý “Siêu việt hoàn mỹ”.

Điểm hòa hồn lực chỉ là bước thứ nhất, quan trọng nhất là đúc thành anh hồn, một khi anh hồn thành hình, hồn lực sẽ tăng vọt, đồng thời có được kỹ năng hồn phách có tính bùng nổ cường đại, xác suất Anh Hồn học viện đúc thành công có thể có 10% coi như hạng nhất rồi, mấy năm gần đây trình độ Thiên Kinh pháp phù ở tám, chín, mơ hồ có chút áp lực, mà đối với học sinh chưa đúc ra anh hồn mà nói cũng đánh mất cơ hội trở thành tinh anh, sau khi tốt nghiệp chỉ có thể tiến vào quân đội bình thường hoặc là tham gia công tác tiếp tế tiếp viện hậu cần.

Vì hình thành anh hồn, mỗi học sinh đều phải dùng các loại phương thức rèn luyện hồn lực và kỹ thuật của mình, chờ đợi một khắc anh hồn ngưng tụ kia, phương pháp chỉ có một, đó là chiến đấu!

Nơi này không thể không nhắc tới một nhà khoa học vĩ đại của liên bang Tự Do: Charlemagne Copernicus, vị thiên tài này từng có giấc mộng trở thành siêu cấp anh hùng, bởi vì thiên phú chiến đấu bình thường, không có ai muốn luận bàn với hần, hần thiếu kinh nghiệm thực chiến, cuối cùng có thể đúc ra anh hồn, vì “giấc mộng của bọn họ loại người này”, Charlemagne bỏ võ theo văn, lấy kỹ thuật mô phỏng hiện thực của thời đại trước làm cơ sở, dung nhập lực lượng phù văn, muốn sáng tạo một cái máy mô phỏng chiến đấu, kết quả ngoài dự liệu phát hiện “Chiều thứ năm”, tục xưng “không gian linh hồn”, cũng chính là vật dẫn “hệ thống OP” hiện tại, trở thành lại một nhà khoa học vĩ đại thay đổi nhân loại sau Glan Glasso.

OP là căn cứ vào vị diện “chiều thứ năm” thực hiện, toàn bộ hệ thống bảo vệ cùng nguồn năng lượng thì là năm tập đoàn tài chính siêu cấp của Tự Do thành thị liên bang cùng nhau xây dựng, tiện cho các học sinh giai đoạn đúc hồn rèn luyện kỹ xảo chiến đấu, thành tựu anh hồn tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Gà con chiến

Hồn lực là chìa khóa tiến vào thế giới OP, nơi này là thiên đường của anh hồn học đồ, pháp tắc chiều thứ năm tương đương thể nghiệm chiến đấu chân thật, lại sẽ không thật sự tử vong, đương nhiên bởi vì hoàn toàn chân thật cảm thụ một ít thương tổn và tử vong, tư vị khẳng định chẳng dễ chịu.

Năm đó đối mặt mấy đại đế quốc trưởng thành kiểu dã man, liên bang tương đối bảo thủ bắt đầu suy yếu, đế quốc đối với tài nguyên liên bang kế thừa khẳng định cũng là mơ ước đã lâu, mà hệ thống OP sinh ra đã cứu lại cục diện, hình thành cân bằng.

Cho đến ngày nay, hệ thống OP tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng no. 1 trong cảm nhận của người trẻ tuổi.

Vương Trọng sử dụng OP cũng đã hơn một năm, chiến tích phi thường hoa lệ, một năm thời gian đánh chín mươi chín trận không tính là đặc biệt chăm chỉ, nhưng chín mươi chín trận thua liên tục thừa nhận thì hoàn toàn khác rồi, sở dĩ mỗi một trận đều tận lực gây dựa là vì chỉ có đối thủ phóng ra chiến kỹ giá trị đỉnh đặc ý nhất cường đại nhất, Hi Mệnh Luân Bàn mới có thể hấp thu được bản chất linh hồn.

Vương Giả Mạnh Mồm chính là ID của Vương Trọng ở trong OP, thật ra hần đặt cái tên này là đầy cỏi lòng hy vọng, bởi vì Simba thường đem con đường vương giả treo ở bên miệng, Vương Trọng liền đặt cái tên có lý tưởng như vậy, kết quả... Hiện tại thành một trò cười lớn, cùng một chuyện cười

trong học viện.

Vương Trọng mở phù văn trận, hồn lực ủa vào, tiến vào chiều thứ năm, ID Vương Giả Mạnh Mồm xuất hiện ở trong hệ thống.

“A, các anh em, mau nhìn, vương giả giáng lâm rồi, mau mau cúng bái!”

“Kháo, vương giả huynh ngày hôm qua sao lại không tới chứ, thật sự là một ngày không gặp như cách ba thu!”

“Đáng tiếc, chiến tích của chúng ta là không ghép với vương giả huynh được nữa.”

“Phé vật các ngươi nào có tư cách giao thủ với vương giả huynh chứ, một đám cận bã, mau mau quỳ đi.”

Hệ thống OP có bình đài giao lưu tức thời phi thường nhanh và tiện, chiến đấu đã hơn một năm, Vương Giả Mạnh Mồm cũng thành một tồn tại giống như chủ hê, không ít người mới lần đầu tiên tiến vào hệ thống OP đều từ trên người Vương Giả Mạnh Mồm tìm được cảm giác tự tin và tồn tại, mọi người thường nói khởi đầu tốt là thành công một nửa, Vương Trọng từ trên ý nghĩa nào đó cũng làm không ít chuyện tốt, chỉ là chính hắn thì tương đối thâm.

Đối với các loại trêu chọc chung quanh, Vương Trọng cũng tập mãi thành thói quen, trực tiếp tiến vào ghép đối thủ, đối với lựa chọn vũ khí cực kỳ quan trọng với anh hồn chiến sĩ, hắn chọn vẫn như cũ là random, bởi vì vũ khí nào đối với hắn cũng giống nhau, trước kia thế, hiện tại cũng thế.

“Vương giả huynh vẫn là cao lạnh như vậy, trước sau như một!”

“Nhìn đi, cái gì gọi là phong phạm vương giả, bất khuất, các ngươi đám cận bã này học tập hân hoi!”

“Sự tự tin này, toàn bộ OP cũng thật sự không có người thứ hai!”

“Không biết ai có thể làm đối thủ của vương giả huynh, hôm nay là lễ khai giảng, bọn gà mờ có phúc rồi.”

Thật ra vậy xem Vương Trọng chiến đấu cũng đều là trình độ khá thấp, ước chừng mấy chục người, chỉ là nói chuyện tào lao từ trên người Vương Trọng tìm niềm vui, thật sự có trình độ khẳng định sẽ đi chú ý chiến đấu giữa cao thủ.

Căn cứ tỉ lệ thắng cùng số trận chiến đấu, người tham dự hệ thống OP được chia làm vật bậc Hi Sinh, bậc Dũng Giả, bậc Tinh Anh, bậc Điện Phủ.

Rất nhanh Vương Trọng đã tìm được đối thủ, “Vua Súng Tương Lai”, chiến tích 0, bậc Hi Sinh, hiển nhiên là người mới, điểm ấy Vương Trọng thật ra không sợ hãi, trên cơ bản hắn hiện tại cũng chỉ có thể luận bàn với gà mờ lần đầu tiên tiến vào OP, nghĩ hắn giáo sư Charlemagne năm đó phát minh OP nhìn thấy chiến tích vô cùng thâm này của hắn cũng muốn khóc.

Đối thủ chọn súng lục phù văn bình thường, xem ra là chiến sĩ viễn chinh, ở trong hệ thống OP có được các loại hình vũ khí phù văn, sử dụng không hạn chế, nhưng cũng không có tác dụng buff, các chiến sĩ ở lúc lựa chọn càng nhiều là phù hợp thuận tay.

Mà Vương Trọng... Thế mà random đến tay không, dù là Vương Trọng chờ mong thật lâu cũng có chút thất vọng, con mẹ nó chứ cho con dao găm cũng được mà.

Cảnh tượng chiến đấu là sân thi đấu thể thao bình thường nhất, không có bất cứ gì che chắn, hoàn toàn trông vào kỹ thuật.

Hai vị chiến sĩ tiến vào trạng thái chuẩn bị, mười mấy người xem rành rồi tức mức đau trứng vậy xem thì lại bưng bưng hứng thú. Đôi khi mình trạng thái không tốt, xem Vương Giả Mạnh Mồm biểu hiện vụng về trợ giúp khôi phục lòng tin, điều chỉnh tâm tình, hơn nữa nhìn xem vương giả huynh tự tin, tay trần, đây là khí chất cái thể muốn hùng bá thiên hạ đó!

Vua Súng Tương Lai và Vương Giả Mạnh Mồm đều đã ra sân, hai người đều lựa chọn hệ thống mặt, tâm tình Vua Súng Tương Lai tựa như cũng không phải tốt lắm, có lẽ là phi thường không hài lòng đối với Vương Trọng đối thủ này, đi lên cũng không chào hỏi, đón đầu là một phát súng bắn qua.

Vương Trọng theo bản năng né tránh, một phát súng này của đối thủ trực tiếp ngắm ngực, động tác nâng súng vừa nhanh vừa ác, nếu là trước kia, lấy phản ứng thân thể của Vương Trọng trực tiếp trúng rồi, biết rõ làm như thế nào, nhưng thân thể lại theo không kịp, bất đắc dĩ vậy đối một người sự bền bỉ thiếu chút chỉ sợ tức cũng tức chết rồi.

Nhưng một lần này, Vương Trọng lại cảm giác toàn thân đều như là dung hợp với hoàn cảnh, người theo ý động, thể mà thần kỳ né được.

Đối thủ cũng hơi sững sốt, đánh vào giữa tuy lực sát thương nhỏ nhất, nhưng là khó tránh nhất, bình thường súng lục phù văn vốn chính là dựa vào liên tục điểm xạ cao tần đánh chết đối thủ.

Không do dự, liên tục ba phát súng tiếp theo, hầu như tiếng súng vừa vang, thân thể Vương Trọng lại động, liên tục di động, hầu như là trong đường tơ kẽ tóc tránh thoát ba phát súng của đối thủ.

Trong lòng Vương Trọng trào ra con mừng như điên, Simba thật sự làm được rồi!!!

50 Glasso hồn lực đủ để khiến hắn chống đỡ các loại động tác chiến đấu mà không đến mức biến hình!

Cảm giác quen thuộc tất cả đã trở lại, loại cảm giác tự tại kia của hân ở cảnh trong mơ rồi cuộc đã đến trong thân thể, là như thế này, cảm giác không khác gì!

Một đám người vây xem lại cười phá lên. Thượng Đế ơi, tay súng ngay cả vương giả huynh đều có thể tránh được, vậy phải nát tới trình độ nào, chẳng lẽ đây là không có nát nhất chỉ có nát hơn trong truyền thuyết.

Mười mấy người vây xem sững rối tinh rối mù, mà Vua Súng Tương Lai tuy đang chịu đựng, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra được lừa gạt trong ánh mắt hân.

Đoàng đoàng đoàng...

Lần này là ba phát súng kiểu áp bách. Dưới tình hình chung, chiến sĩ viễn trình sẽ tận lực giữ khoảng cách, mà vị bạn hữu này lại máu nóng lên não rồi, ý đồ kéo gần khoảng cách để nâng cao tỷ lệ trúng, đây tuyệt đối là biểu hiện không tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Diễn viên

Ba phát súng kiểu áp bách bày ra hình tam giác đánh về phía Vương Trọng, Vương Trọng chưa di động lung tung, mà là nháy mắt nghiêng người đồng thời vận thành một cái độ cong.

Ba phát súng lại thất bại...

Bạn hữu vây xem muốn cười phá lên, rồi cuộc xuất hiện huynh đệ có thể đánh đồng với Vương Giả Mạnh Mồm, nói không chừng hai người thật sự là anh em ruột.

Vua Súng Tương Lai hiển nhiên cũng bị triệt để chọc giận rồi, thế mà trực tiếp đem súng ném đi???

Toàn bộ đại sảnh vây xem, mọi người đều cười ngả lăn ra, một trận chiến khôi hài nhất lịch sử, thân là một tay súng, thế mà đem súng ném đi...

Vua Súng Tương Lai sai bước lao về phía Vương Trọng, khu vây xem bắt tri bắt giác biến thành hơn ba mươi người, phải biết rằng xem người khác chiến đấu là phải tiêu phí điểm tín dụng cá nhân, nhưng hiện tại mọi người đều cảm thấy giá vé hoàn toàn đáng giá, thật sự là quá happy.

Vương Trọng lại cảm giác được sát khí hoàn toàn không giống bình thường. Nếu nói tài bắn súng của đối thủ còn chưa có lực áp bách lớn như vậy, mà hiện tại người hướng tới hân lao đi hoàn toàn có khí thế mãnh hổ rời hang, chẳng lẽ hân sở trường là cận chiến?

Oành, Vua Súng Tương Lai đột nhiên bùng nổ đột tiến một phát, nổ vang một tiếng, cả người đột nhiên tới trước mặt Vương Trọng, một quyền giống như Thái Sơn áp đỉnh đánh tới.

Nháy mắt, toàn trường đều an tĩnh, một chiêu đột tiến này động tĩnh có chút không bình thường, cũng bởi vì cười quá mức, người vây xem đều không thấy rõ động tác.

Nhưng một giây tiếp theo, Vua Súng huynh khí thế như cầu vồng một quyền định thiên hạ đột nhiên cứng ngắc, tròng lớn một đôi mắt trâu, giống như gặp quỷ, mềm oặt ngã xuống.

Vương Giả Mạnh Mồm, thắng!

Ước chừng ba giây sau, trong phòng vây xem tuôn ra tiếng cười lớn hơn nữa, “Đây mẹ kiếp tuyệt đối là diễn viên!”

“Một cú đột tiến vừa rồi dọa lão tử nhảy dựng, thì ra là tên hồ giấy!”

“Diễn quá tốt rồi, ảnh đế, tốt xấu cũng để vương giả huynh đánh trước mấy trăm quyền lại ngã xuống chứ.”

“Ha ha, lấy thể lực của vương giả huynh, không tới một trăm quyền bản thân đã treo trước.”

Vương Trọng không nói một lời, rời khỏi hệ thống OP, cứ như vậy lẳng lặng tựa vào trên tường, nhìn hai tay mình, cái tay trước kia suy yếu vô lực, hiện tại tràn ngập lực lượng, 50 Glasso hồn lực chỉ cần phối hợp đủ chiến kỹ và đã kích điểm yếu đã đủ để phá vỡ phòng thủ, cái này ý nghĩa hân có thể tác chiến với đối thủ tốt hơn, để Hi Mệnh Luân Bàn hấp thu năng lượng chất lượng tốt!

Trong hồn hải, chú hề Simba ngủ vẫn an tường như vậy, tựa như là cảm giác được tâm tình Vương Trọng, khoe miệng lộ ra một nụ cười mờ mờ.

Vương Trọng hiểu ý cười, Simba, cảm ơn quà sinh nhật của người!

Lúc này, trong sân huấn luyện câu lạc bộ OP học viện Anh Hồn “thành phố Capofer” thuộc một trong trăm thành phố lớn của liên bang Tự Do truyền đến tiếng cười khoa trương.

Một người trẻ tuổi tóc quần nằm úp sấp trên đất liều mạng đầm sần, nước mắt ào ào không dừng được, “Cười chết ta rồi, cười chết ta rồi, ha ha ha ha, chiến đấu hay nhất trong năm, cuồng chiến sĩ vĩ đại, Capofer siêu cấp thiên tài Anrol bị người ta một quyền miểu sát, ua ha ha, sáng mù mắt chó thái hạp kim của ta.”

Ở bên, một nữ hài tử mặc đồ bó sát người, dáng người phi thường nóng bỏng cũng mỉm cười, cuộc chiến đấu này có chút khôi hài..

Một người trẻ tuổi để trần thân trên từ trong phòng OP đi ra, dáng người không cao, nhưng toàn thân tràn đầy lực lượng có tính bùng nổ, đây là nhân vật phong vân phân viện chiến sĩ của Học viện Capofer, tiên phong chiến đội Cuồng Thú.

Thấy Anrol đi ra, bạn hữu trên đất cười lăn lộn, vừa ôm bụng vừa chỉ vào Anrol, “Người, người nói người làm gì không tốt, vạn dặm mới tìm được một hồn thể cuồng chiến sĩ, lại học người ta luyện bắn súng, ha ha ha, người biết đối thủ của người là ai không, được xưng vua của vua gà mờ, chín mươi chín trận liên tục thua, thắng được một trận duy nhất lại là đường đường Cuồng Thú tiên phong, không xong rồi, ta cười chết mất, ha ha ha ha!”

Đối mặt đồng đội trào phúng, Anrol trước nay tính tình nóng nảy lại chưa nói một câu nào, vẻ mặt cổ quái, tựa như còn đang cân nhắc cái gì, ở bên Lola khiêu gọi dần dần thu liễm nụ cười, “Anrol, đừng quá để ý, ý tưởng muốn mở rộng độ rộng kỹ thuật của người là tốt, nhưng lĩnh vực mỗi người sở trường vẫn là khác nhau.”

Arnold Dayton trên mặt đất cũng ngồi dậy, “Huynh đệ, người nếu am hiểu cả viễn trình, ta chẳng phải ngay cả com cũng không có mà ăn, đừng như vậy được không.”

Anrol vẫn không nói được một lời, mở ra điện thoại, video vừa rồi chiến đấu đã gửi đến chỗ hắn, hình ảnh bắn ra.

Một phút đồng hồ sau, Lola và Arnold Dayton đều cười không nổi nữa, “Ồ, người bắn súng hình tam giác này không tệ, tần suất và thương trận đều rất chính xác, khoảng cách này, năng lực né tránh của gã này có chút kinh người.” Arnold Dayton làm viễn trình chiến sĩ hàng đầu còn nhìn không ra vấn đề nữa thì là con lợn rồi, người có thân thủ như vậy khẳng định không phải gà mờ.

Vấn đề ở chỗ một đòn cuối cùng, một khi từ bỏ sử dụng súng ống, Anrol kia chính là cuồng chiến sĩ cường đại, người nào có thể một đòn trí mạng, điều này căn bản là không có khả năng!

Lola và Arnold Dayton cười quá vui vẻ, đều cho rằng bản thân Anrol thẹn quá hóa giận cường hành rút lui.

Giảm tốc độ năm lần, Anrol nhanh chóng mãnh liệt đột tiến hoàn toàn chặn toàn bộ tuyến đường của đối thủ, một quyền hung mãnh hoàn toàn kéo ra, lần này nếu trúng, toàn bộ học viện cũng không có mấy ai có thể chống đỡ được, nhưng đúng lúc này, Vương Giả Mạnh Mồm kia chẳng những không lui mà lại cất thân mà vào, vạn vạo ba mươi độ trùng kích, một cú giật trở ngang trực tiếp đánh trúng dưới cằm Anrol, tương đương nói lực lượng công kích của bản thân Anrol và lực lượng giật lùi trở chồng chất, cho dù là lấy thân thể mạnh mẽ của Anrol cũng nháy mắt ngắt đi, không có sức chống trả.

“Hắn chỉ dùng khoảng 50 hồn lực.” Anrol chậm rãi từ trong miệng bật ra từng chữ một.

Đây là miệt thị trần trụi, ở trong quyết đấu, sử dụng hồn lực thấp như thế, chỉ nói rõ một sự kiện, ta có thể thoải mái chiến thắng người!

Trong phòng im ắng..

“Kháo, gã này là giả à, có phải đã đổi người hay không?” Arnold Dayton lớn tiếng nói, hắn tuy chưa từng giao thủ với Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng thắng trước trong lúc vô ý từng xem một video của gã, quả thực cùi mía, bởi vì gã này khôi hài, cho nên thường xuyên sẽ lên bảng sai lầm OP mỗi tháng, tục xưng bảng khôi hài.

Lola trừng mắt nhìn Arnold Dayton, hiển nhiên đó là một vấn đề ngu ngốc, mọi người có thể đăng kí nhiều tài khoản, lại không thể để người khác sử dụng.

“Ta nhất định phải đánh lại với hắn một lần nữa!” Anrol vô cùng nghiêm túc nói. Hắn mặc kệ đối phương là ai, nhưng thân là Cuồng Thú tiên phong, không thể thua không minh bạch như vậy!

Khóe miệng Lola nở một nụ cười, “Không sai, có chút hương vị nam nhân rồi, đánh thắng hắn, ta đáp ứng hẹn hò với người.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Nam thiên sứ

Anrol hơi sững sốt, ánh mắt trào ra tinh quang, “Đội trưởng, người nói thật?”

“Lời Lola ta nói có khi nào không tính?”

Arnold Dayton ở bên lập tức nhảy dựng lên, hét lên, “Đội trưởng, thế này không công bằng, dựa vào cái gì hắn có cơ hội như vậy, ta cũng muốn!” Hai người từ lúc nhập học đã bắt đầu theo đuổi Lola, nhưng chưa ai thành công.

Lola mỉm cười, “Ai thắng, ta sẽ hẹn hò với người đó, nhưng nếu các người thua, gần đây ta vừa lúc luyện chiêu mới, bồi luyện một tháng!”

Vừa nghĩ đến sự đáng sợ của đội trưởng, nhất thời hai người rùng mình một cái, nhưng rất nhanh đã khôi phục, bởi vì hai người đều có sự tự tin tuyệt đối chiến thắng Vương Giả Mạnh Mồm kia.

“Chúc các người may mắn.” La Nhĩ đi về phía phòng trọng lực, không quên vẫy vẫy tay, đáng người nóng bỏng kia tràn ngập vô hạn dụ hoặc.

Một giây tiếp theo, Arnold Dayton và Anrol nhìn nhau một cái, nhanh chóng tiến vào phòng OP, cấp tốc, thêm bạn tốt, vương giả huynh, khiêu chiến đi!!!

Đáng tiếc, Vương Trọng đã rời khỏi.

Trong phòng OP, Vương Trọng nhắm mắt, hồi tưởng lại một đòn vừa rồi, quá trình nhìn như không tệ, thật ra có rất nhiều điểm chưa hoàn mỹ, động tác né tránh quá mức cứng nhắc, trên cơ bản là có tính đoạn ngắn, tâm tính không đủ thông dong, một đòn cuối cùng cũng có vấn đề, sở dĩ là dùng cùi trỏ đánh là vì khoảng cách công kích không đủ, phản ứng chậm ước chừng 0.2 giây, theo lý mà nói, khe hở công kích của đối phương có chút lớn, thuận thế công kích hiệu quả sẽ tốt hơn, nói không chừng sẽ không phải ngát mà là một đòn trí mạng.

Hoàn thành một trận chiến đấu, Vương Trọng đi phòng trọng lực bắt đầu rèn luyện thân thể, từ nhỏ cơ thể yếu ớt nhiều bệnh nói cho Vương Trọng tầm quan trọng của cường kiện thân thể, những năm gần đây tuy hồn lực luôn quấy nhiễu hắn, huấn luyện thân thể lại chưa bao giờ buông lỏng.

Vừa khai giảng, vô luận tân sinh hay là năm trên, cơ bản sẽ không cân nhắc, dù sao mọi người còn đang đắm chìm ở trong dư vị của ngày nghỉ, phòng trọng lực không có một bóng người. Thời điểm năm nhất, trọng lực gấp đôi đã khiến Vương Trọng không nuốt nổi, nhưng hiện tại hắn đã đi vào khu trọng lực gấp ba vẫn không có cảm giác, hồn lực tự nhiên mà vậy trào ra ngoài thân, đối kháng áp lực bên ngoài thậm chí không cần quá nhiều ý thức của Vương Trọng, giá trị đỉnh hồn lực của Vương Trọng tuy thấp, nhưng hồn hải khổng lồ của hắn quả thật bất luận kẻ nào cũng không thể sánh được.

Ở khu trọng lực gấp ba huấn luyện nửa giờ, Vương Trọng cũng đầm đìa mồ hôi, toàn thân đều trở nên vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái, mỗi tế bào đều lộ ra hỏa lực vô cùng, thật sự cách biệt một trời một vực với trước kia mềm mại vô lực. Vương Trọng nhìn nhìn thời gian, đi về phía bên trong khu trọng lực, khu trọng lực bốn lần cũng không có ai, thân thể Vương Trọng thoáng có một chút phản ứng kháng áp, đến khu trọng lực năm lần, thân thể trầm xuống, Vương Trọng biết đây ước chừng chính là giá trị thừa nhận trước mắt, cửa vừa mở ra, thế mà có người...

Khu trọng lực năm lần có người đang tập hít đất, hồn lực dao động tương đối vững vàng.

Đối phương cũng không ngờ lúc này thế mà có người sẽ đến khu trọng lực năm lần, đứng dậy, đánh giá Vương Trọng, lộ ra một nụ cười sáng lạn, “Chào học trưởng.”

Tuy là nam nhân, Vương Trọng cũng nhận không được than thở, bạn hữu này đẹp trai có chút kinh người, mấu chốt còn không phải loại khí thế bức người kia, có loại cảm giác thiên sứ, cái này đại khái chính là cảnh giới Mã Đông Đông luôn theo đuổi nhỉ.

“Không quấy rầy người, ta cho rằng nơi này chưa có người.” Vương Trọng cười nói, tân sinh thế mà có điều kiện thân thể kinh người như vậy, tám chín phần mười là đặc biệt chiêu mộ.

“Đương nhiên không có, ta tên Grace Christie, đến từ Thành phố Orpheus, tân sinh hệ chỉ huy, học trưởng xưng hô như thế nào?” Grace đánh giá Vương Trọng, trong ánh mắt tràn ngập tò mò.

Vương Trọng hơi sững sốt, “Ta tên Vương Trọng, cũng là hệ chỉ huy, Thành phố Orpheus, Đó là một trong mười thành phố lớn của liên bang Tự Do, người sao lại thi vào nơi này?”

“Ta cảm thấy rất hứng thú đối với phù văn, mà một số kỹ thuật lĩnh vực phù văn Thiên Kinh là tốt nhất, xem ra là ta cô lậu quả văn rồi, Học viện Thiên Kinh mới là ngọa hổ tàng long chân chính.” Grace nói, người trước mắt này thực lực chỉ sợ sâu không lường được, “Xin học trưởng chiếu cố nhiều hơn!”

Vương Trọng dờ khóc dờ cười, thiên tài như vậy hắn không chiếu cố nổi, “Không quấy rầy người huấn luyện, hy vọng người có thu hoạch ở Học viện Thiên Kinh.”

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn trâu bò nhất chính là kỹ thuật rèn phù văn, cái này quả thật dẫn đầu liên bang Tự Do, không ít thiên tài thành thị khác tới nơi này thật ra cũng đều là hướng về điều đó.

Vương Trọng đóng cửa, Grace bên trong từ đầu tới cuối vẫn duy trì mỉm cười thân nhiên, xem ra hắn có chút xem nhẹ Thiên Kinh rồi, bỗng nhiên nụ cười của Grace động lại,... Sao có thể!

Ở trong năm lần trọng lực, hắn từ đầu tới cuối duy trì hồn lực dao động cường độ cao để bảo vệ thân thể, nhưng người vừa rồi kia...

Vương Trọng đã trở lại ký túc xá, tắm nước lạnh thống khoái, trong ký túc xá Mã Đông vẫn chưa trở về, bạn hữu này một năm cũng chỉ ở ba bốn lần. Đọc sách chốc lát, Vương Trọng cảm đầu ngủ vui, rất thơm ngọt, mang theo tiếng ngày tỉnh tề...

Sáng sớm, Vương Trọng đã bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

“Vương Trọng, Vương Trọng, người ở đâu, mau tới quảng trường, con bà nó, hôm nay là thời điểm mấu chốt quan hệ đến vận mệnh của Kỳ Ba xã chúng ta!” Thanh âm bạn học Mã Đông phi thường cao vút, tràn ngập dự vọng chiến đấu.

Emily cường thế gia nhập liền mình khiến Mã Đông Đông vốn tự tin quá mức đã triệt để bạo phát, sáng sớm đã chiếm sẵn chỗ, xã đoàn chiêu mộ hôm nay là một ngày cuối cùng, một khi bắt đầu đi học, hội học sinh sẽ bình phẩm tư cách xã đoàn, tình hình chung thì thôi, nhưng lần này bị Mirami ma nữ đó nhìn chăm chăm vào, nếu không góp đủ nhân số khẳng định sẽ bị giải tán.

Hiện tại bọn họ còn thiếu một người, một ngày thời gian, như thế nào cũng có thể kéo được một người chứ nhỉ.

Chờ lúc Vương Trọng đến, quảng trường trường học đã người ta tấp nập, trải qua một ngày hồi hăm, tân sinh chưa có xã đoàn cũng cơ bản đều có mục tiêu của mình rồi.

Vấn đề là, chung quanh xã đoàn khác đều vây đầy người, mà Kỳ Ba xã nơi này trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Mã Đông buồn bực ngồi ở một bên, chỉ có Barron to con đang ra sức hò hét.

“Sao vậy, vừa nãy còn nghe người trung khí mưới phần, lúc này đã khàn khàn rồi.”

“Không biết xấu hổ, vô sỉ, khinh người quá đáng!” Bạn học Mã Đông Đông phản nộ nói, “Mirami lão vu bà này!”

Ai cũng biết Hoa Hồng Đen muốn Emily, Kỳ Ba xã nhất định giải tán, ai ở lúc này gia nhập Kỳ Ba xã, chính là đối nghịch với Hoa Hồng Đen.

Vương Trọng hơi sùng sốt, “Emily đâu?”

“Nói là có cuộc kiểm tra. Vương Trọng, người nói làm sao bây giờ, nếu không ta đi tìm Mirami nói chuyện, bảo cô ta quên đi Kỳ Ba xã chúng ta.” Mã Đông nói.

Vương Trọng lắc đầu, “Còn thiếu một người, ta không tin chúng ta không chiêu mộ được người.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Kỳ Ba xã thành lập!

Một giờ sau, Vương Trọng và Mã Đông một lần nữa ý thức được chênh lệch giữa hai xã đoàn, thật sự một người cũng không đến, “Vương Trọng nếu không thì thôi đi, đặc tội Hoa Hồng Đen chúng ta về sau cũng không dễ sống, lại nói nam nhân tốt không đấu với nữ nhân, nhường bọn cô ta đi.”

Vương Trọng lắc đầu. Mã Đông thở dài, bạn hữu này của hắn nhìn như hiền hoà, thật ra trong xương tủy cực kỳ bướng bỉnh.

“Các người chính là Kỳ Ba xã?” Đúng lúc này xuất hiện hai người trước sạp của Kỳ Ba xã.

Mã Đông vội vàng đứng dậy, nhưng vừa thấy dấu hiệu trước ngực đối phương liền nguội lạnh. Hai người là Thánh – Tài Quyết, bốn đại xã đoàn của học viện, xã đoàn mạnh nhất phân viện chiến sĩ.

“Các người có chuyện gì, ta chính là xã trưởng Mã Đông.”

Một người vốc dáng hơi cao lộ ra một nụ cười kiêu ngạo, “Ta là Lục Chiến Thiên của Thánh - Tài Quyết, bảo Emily gia nhập Thánh - Tài Quyết chúng ta, các người thiếu hai người chúng ta bổ sung cho.”

Tên của Lục Chiến Thiên Mã Đông đương nhiên từng nghe, đây là phó xã trưởng Thánh - Tài Quyết, thế mà cũng là hướng về phía Emily mà đến, hắn không phải chỉ muốn mở cái Kỳ Ba xã thôi sao, đây là trêu chọc vào ai vậy?

Mã Đông người này cũng là tính tình quái, hắn có thể thỏa hiệp đối với mỹ nữ, nhưng đối với hán tử lại không có bất cứ hứng thú gì, “Thật ngại quá, Emily không có bất cứ hứng thú nào đối với gia nhập Thánh - Tài Quyết.”

Lục Chiến Thiên không ngờ Mã Đông lại không biết điều như vậy, chung quanh rất nhiều người cũng không tiện phát tác, chỉ là ánh mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Mã Đông, “Người xác định?”

“Xác định, chắc chắn, cùng lắm thì Kỳ Ba xã giải tán.” Mã Đông nhún nhún vai, hừ, thực cho rằng anh đây là bị uy hiếp mà lớn lên sao, cùng lắm thì giải tán.

“Mã Đông, người có biết đồng thời từ chối Thánh - Tài Quyết và Hoa Hồng Đen ý nghĩa thế nào không?” Người bên cạnh Lục Chiến Thiên nói.

Mã Đông cười, “Bạn hữu, có chút đầu óc được không, ta cũng đã từ chối rồi, người còn dùng phương pháp uy hiếp ngây thơ như vậy. Các bạn học, nghe thấy chưa, Thánh – Tài Quyết bắt nạt người ta đó, sao, các người còn muốn đánh ta sao?”

Nhất thời Lục Chiến Thiên đen mặt, trừng mắt nhìn tên ngu xuẩn bên cạnh một cái, “Chúng ta đi!”

Đám người đi rồi, Mã Đông cũng đặt mông ngồi xổm xuống đất, cái mồm thối này của mình, sinh sự sáng khoái nhất thời, về sau phải qua ngày như thế nào đây.

Cứ như vậy, sẽ càng không có ai gia nhập Kỳ Ba xã. Anh Hồn học viện vốn cường giả vi tôn, Kỳ Ba xã xã đoàn nhỏ như vậy ngay cả đạo lý sinh tồn kẻ hờ cũng không hiểu, giải tán cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Tuy như thế, Vương Trọng vẫn phi thường ủng hộ Mã Đông, con người vẫn luôn có chút điểm mấu chốt, cùng lắm thì giải tán, ít nhất đã cố gắng. Nghĩ đến đây, Vương Trọng và Barron Gesta tiếp tục ra sức hò hét, chỉ là loại chuyện này rất nhanh đã thông qua điện thoại truyền ra, sẽ còn ai gia nhập Kỳ Ba xã?

Đảo mắt đến giữa trưa, ba người ngồi ở ven đường há mồm uống nước, chỉ có Barron Gesta còn bùng bùng hứng thú. Bạn hữu này phi thường đơn thuần, đặc biệt là thưởng thức hai vị xã trưởng không sợ cường quyền.

“Xin hỏi nơi này là Kỳ Ba xã sao, ta muốn nhập xã!”

Đúng lúc này một thanh âm giống như thiên âm vang lên, đối với ba người mà nói quả thực chính là ốc đảo trong sa mạc.

Mã Đông hầu như là bật dậy như tia chớp, tới rồi, đập vào mắt là một nụ cười siêu đẹp trai, thế này cmn có chút áp chế hấn đường đường xã trưởng này, nhưng lúc này cũng không quan trọng nhiều như vậy.

Vương Trọng sừng sốt một chút, đối phương thì đập lại bằng nụ cười sáng lạn, “Học trưởng, chúng ta lại gặp mặt rồi, ta muốn gia nhập Kỳ Ba xã, không biết có được hay không?”

Mã Đông hồ nghi nhìn thoáng qua hai người, tiểu tử này... Sẽ không là tiểu bạch kiểm chứ?

“Đến, để ta xem một chút bảng kiểm tra nhập học của người.” Mã Đông nói, trình tự thì vẫn phải đi.

Glory Christie gật gù đầu, mở điện thoại gửi đi phiếu điểm, một giây tiếp theo bạn học Mã Đông Đông liền hóa đá, Barron Gesta ở bên cạnh thò đầu qua thì càng há hốc mồm.

Bạn hữu này chính là gã trong truyền thuyết kia?

Quái vật tân sinh lý luận số một, hồn lực trưởng thành tính 9. 5, thực chiến số một?

Glory Christie đến từ Thành phố Orpheus?

“Người xác định muốn gia nhập Kỳ Ba xã?” Vương Trọng hỏi.

Mã Đông trực tiếp đem Vương Trọng đẩy sang một bên, khuôn mặt kia cười tươi như đóa hoa cúc, “Bạn học Glory, hoan nghênh gia nhập Kỳ Ba xã, đây tuyệt đối là quyết định anh minh nhất của người!”

“Ta cũng cảm thấy như vậy. Vương Trọng học trưởng, mong vui lòng chỉ giáo.” Glory cười nói.

Vương Trọng sờ sờ mũi, mặc kệ nói như thế nào, cửa ải khó khăn của Kỳ Ba xã xem như đã qua rồi nhĩ.

“Người nói gì, Glory Christie gia nhập Kỳ Ba xã???” Mirami phẫn nộ đứng lên. Hai người toàn bộ xã đoàn đều đang trọng điểm theo dõi thế mà đều gia nhập Kỳ Ba xã, đây là cái quỷ gì?

“Đúng vậy, học tỷ, ngay vừa rồi, người của Thánh - Tài Quyết đi quấy phá một phen, Mã Đông kia còn rất có cốt khí, nhưng sau đó Glory Christie liền gia nhập.” Nữ hài tử nói rất hưng phấn, đôi mắt còn đang tỏa sáng, thật sự quá đẹp trai.

Ngon tay Mirami gõ bàn ‘Thùng thùng thùng!’, thế này chỉ sợ không có biện pháp, Glory và Emily cường thế gia nhập, muốn nhắm vào Kỳ Ba xã cũng không quá dễ dàng, chỉ là nằng như thế nào cũng không nghĩ ra, hai người cấp độ như vậy vì sao sẽ gia nhập Kỳ Ba xã xã đoàn vớ vẩn như vậy.

Giữa trưa, Mã Đông xã trưởng đại nhân cao hứng phần chần quyết định mời khách, Kỳ Ba xã rút cuộc góp đủ người, Barron Gesta lại lần nữa sùng bái xã trưởng đại nhân một lần. Nhìn xem, tổng cộng chiêu ba người, chỉ có hấn là gánh nặng, Barron quyết định phải hăng hái cố gắng, không cô phụ xã trưởng đại nhân kỳ vọng.

Như vậy, Kỳ Ba xã cũng đã thỏa mãn tiêu chuẩn chiến đội nhỏ nhất, Emily khẳng định có thể đi hệ thích khách, lấy linh hoạt và cận chiến bùng nổ làm chủ, Barron đáng người này là khiến thật phi thường tốt, Mã Đông làm xã trưởng khẳng định là trung tâm, Vương Trọng năm nhất vẫn luôn đảm nhiệm vị trí viễn trình chiến sĩ, dưới tình huống tiết tấu thân thể theo không kịp, chiến sĩ viễn trình xem như lựa chọn tương đối tốt, chỉ có thiên tài Glory, không hề nghi ngờ là có thể bổ sung vị trí.

Khi Mã Đông nói ra an bài vị trí, mọi người đều không có ý kiến gì, chỉ là nụ cười của Glory càng đậm hơn, một người ở dưới trọng lực gấp năm còn có thể cười nói tự nhiên lại là xạ thủ viễn trình, ha ha...

Đương nhiên mỗi anh hùng chiến sĩ đều có sở thích cùng thói quen của mình, hỏi đến là chuyện không lễ phép, chỉ là Glory cảm thấy hấn gia nhập Kỳ Ba xã khẳng định sẽ trở nên phi thường thú vị, không chỉ cảm thấy Vương Trọng người này rất kỳ quái, lấy tình huống của hấn có thể tùy tiện gia nhập bất cứ một xã đoàn nào, nhưng gia nhập một xã đoàn cường đại toàn bộ năm thứ tư khẳng định sẽ phi thường thiếu tính khiêu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Vũ khí random

Buổi chiều, bạn học Mã Đông Đông hưng phấn đi hội học sinh xử lý thủ tục, với hấn mà nói cuộc đời cuối cùng đã có chút ý nghĩa, đồng thời các phân viện cũng đều phải về hộp, đồng thời bố trí lựa chọn chương trình học cũng sắp bắt đầu.

Chọn lớp không thể nghi ngờ là phi thường quan trọng, mỗi phân viện cần chỉ là một bộ phận nhỏ, đại bộ phận là tự do, bốn đại phân viện tuy đều có đặc điểm, nhưng đối với ba năm đầu mà nói, vẫn có rất nhiều lớp là cùng lên, thời điểm năm nhất Vương Trọng chọn rất nhiều lớp, đương nhiên thành tích cuộc thi cuối cùng đều hơi tệ hại, trong đó tiền pháp sở trường còn ở lại lớp.

Viễn trình chiến sĩ có thể lựa chọn cũng rất nhiều, có cung tên vũ khí lạnh, cũng có súng phù văn máy móc, nói từ trên uy lực, khẳng định súng ống phù văn hung mãnh nhanh và tiện hơn, nhưng bình thường viễn trình hệ đều sẽ bắt đầu luyện tập từ cung tên, như vậy có thể gia tăng sự không chế hồn lực của chiến sĩ.

“Barron à, người đáng người này nhất định phải luyện tập cho tốt phòng ngự khiên, người là hàng rào kiên cường của chúng ta!”

Mã Đông học trưởng bắt đầu khoe khoang hiểu biết chính xác của hấn, Barron Gesta thể trạng phi thường cường tráng, không thể nghi ngờ là một hạt giống thấp thuận chiến sĩ phi thường tốt, trước mắt đội hình chiến đấu chủ lưu phải có chính là một người phòng ngự phi thường tốt.

Barron Gesta nghe rất nghiêm túc. Tác dụng của xã đoàn ở chỗ giao lưu chiều sâu vượt tuổi, kinh nghiệm của học trưởng không thể nghi ngờ là phi thường tốt, mà học trưởng cũng có thể từ trong quá trình chỉ đạo các học đệ học mọi mặt đạt được một ít cảm ngộ.

Thời gian kế tiếp Mã Đông phải bận bịu. Xã đoàn đã đủ nhân số, dự toán sân bãi... đều phải đưa vào thời khóa biểu, làm phó xã trưởng, thật ra quả thực cái gì cũng phải biết, Vương Trọng phải cùng nhau chạy theo Mã Đông.

Vốn tưởng rằng hội học sinh bên kia sẽ gây khó dễ, tất cả lại thông thuận ra ngoài dự liệu, chỉ cần Kỳ Ba xã tìm được sân bãi, giao nộp đủ tiền thế chấp xã đoàn, ký tên hiệp nghị tương quan, Kỳ Ba xã liền không phải hắc hủ nữa.

Tiền thật ra không phải vấn đề, sân bãi là chuyện đau đầu, đây là việc cần Mã Đông Đông xã trưởng đại nhân phiền não.

Bận rộn một ngày, Vương Trọng tới sân huấn luyện OP, năm trước tra tấn một năm quả thực chính là chịu chết đa dạng, mấu chốt là còn chưa va chạm được đối thủ nào khá, mùi vị đó thật sự là đừng nói nữa, mà hiện tại đã hoàn toàn khác, thắng lợi khoái hoạt quả thật không gì sánh kịp.

Tiếp vào OP, Vương Trọng chờ đợi đối thủ. Ngày hôm qua tương đối không tồi, chỉ là hơi quá mức khẩn trương, kết quả nuốt cả quả táo, hy vọng hôm nay cũng có thể gặp được chiến sĩ tốt.

Vương Trọng chưa chú ý, nhân số vậy xem hấn thể mà đã đột phá một trăm, cái này ở trong OP cũng là độ chú ý tương đối khá rồi, hơn nữa đây còn là đẳng cấp vật hi sinh, đương nhiên càng nhiều người là ôm thái độ giải trí thoải mái mà đến.

“Chờ mong đối thủ của cao thủ huynh hôm nay, bạn hữu coi trọng người!”

“Hôm nay sao lại nhiều người như vậy?”

“Ngày hôm qua vương giả huynh của chúng ta ngoài ý muốn thắng một trận, hiện tại trên diễn đàn tranh luận không ngớt, thế mà có kẻ ngu ngốc nói ngày hôm qua đối thủ trình độ rất cao, mà Vương Giả Mạnh Mồm của chúng ta thật ra là cao thủ.”

“Cao thủ, ta kháo, ta đi xem xem, là ai nhãn lực tốt như vậy, hấn xác định không phải người mù?”

Hiển nhiên một trận chiến hôm qua với Vua Súng Tương Lai đã dẫn lên tranh luận ở đẳng cấp gà mờ, ngẫu nhiên xuất hiện cái gọi là cao thủ bình luận, lập

tức bị một đám người phi nhỏ chết.

Sân bãi: “Sân thi đấu thể thao”, hình thức vũ khí: random.

Nháy mắt toàn bộ phòng vây xem sôi trào, sự kích thích của các bạn nhỏ đều bị điểm hòa.

“Nhìn thấy chưa, đây là khí chất vương bá, cái gì gọi là vương giả, có gan không để thiên hạ vào mắt!”

“Sáng mù mắt chó thái hợp kim của ta rồi, thật sự có người dám vũ khí random. Các bạn, mau mau bái lạy đi!”

Nhất thời toàn bộ mọi người đều vui vẻ hẳn lên, không ít người là lần đầu tiên đến xem Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu, tầm quan trọng của vũ khí đối với cả hệ thống chiến sĩ là rõ ràng, cho một viễn trình chiến sĩ một cây rìu, hẳn có thể tự sát, phát cho dị năng chiến sĩ một cái tháp thuẫn cực lớn, có thể làm vấn quan tài.

Mà đối thủ của Vương Trọng đã xuất hiện.

Emily - Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, số trận 0, cấp vật Hi Sinh, nhưng vấn đề là, cái này vừa nhìn là biết là tên thật, hơn nữa phía sau còn đeo dấu sao, cái này chỉ ý nghĩa một sự kiện, người ta là tinh anh, hơn nữa siêu cấp tự tin!

Cao thủ tinh anh hoặc là nổi danh của toàn bộ Anh Hồn học viện đều sẽ lấy phương thức tên ban đầu thêm học viện xuất hiện, đây cũng là yêu cầu của phương diện trường học, đồng thời cũng là cơ hội thể hiện bản thân cùng tuyên truyền học viện, loại người thiên phú dị bẩm này, con đường tương lai khác với chiến sĩ bình thường, tương tự, chiến tích OP cũng sẽ trở thành một trong các tư liệu quân đội suy tính tương lai sau khi tốt nghiệp, mỗi người đều sẽ vô cùng nghiêm túc.

Đây chỉ là ra vẻ tân thủ. Bất cứ một chiến sĩ nào có thể trở thành được đặc biệt chiêu mộ thực lực đều không thể xem nhẹ, tin tức Emily rất nhanh đã có, đến từ St. Montgomery thành, 14 tuổi, thời điểm trung học đã bày ra thiên phú chiến đấu kinh người, đừng nhìn không cao, còn là một chiến sĩ sở trường cận chiến, đồng thời... Thượng Đế, thế mà còn có được hỏa điểm dị năng.

Một số fan lâu năm của vương giả huynh đã bắt đầu chấp tay cầu nguyện, hầu như có thể tưởng tượng kết cục bi thảm của vương giả huynh, hôm nay sắp nhảm nháp mùi vị bị nướng rồi.

Emily lựa chọn hai thanh kiếm phù văn, quan sát trận chiến đấu này là đại sư Moore, viện trưởng phân viện phù văn Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, đại sư rèn vũ khí phù văn, hẳn tồn tại đức ra uy danh Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, đồng thời cũng là thành viên ban trị sự hiệp hội phù văn liên bang Tự Do, hẳn muốn thông qua chi tiết chiến đấu của Emily, đo người đức ra cho cô một bộ vũ khí.

Emily cũng có chút hưng phấn, đương nhiên điều này không chỉ bởi vì cô là được đặc biệt chiêu mộ, cũng là bởi vì sâu xa của gia tộc, Moore đại sư nợ ông của mình một cái nhân tình, cơ hội như vậy cũng không có nhiều. Vô luận đối thủ là ai, Emily đều phải phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Vương Trọng vũ khí random được một thanh dao găm. Vận khí không tệ, nếu thật sự random đến một cây cung tên, hẳn cũng phải đau đầu. Thời điểm chú ý tới đối thủ, Vương Trọng cũng hơi sững sốt, vậy mà lại là Emily.

Tiểu nha đầu năm đó thích ăn kem ly kia, hiện tại đã biến thành chiến sĩ oai hùng hiên ngang, lúc này Emily hoàn toàn không còn sự bướng bỉnh bình thường, vẻ mặt bình tĩnh, ánh mắt sắc bén, hai thanh kiếm phù văn giao nhau đặt ở sau người, thật sự có chút khí phách.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Tiểu tra tra nghịch tập

Chiến đấu bắt đầu!

Thùng thùng thùng thùng...

Emily đập bộ pháp mau lẹ hướng tới Vương Trọng bao trùm tới, cô vóc dáng nhỏ nhắn, một khi hồn lực phát động toàn bộ thì trở nên giống như báo săn. Quả thật như thế, một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, Emily có tính công kích rất mạnh, tăng..., di động đường thẳng Emily đột nhiên bước lướt một cái, bay lộn một đường cong, đồng thời một cây kiếm phù văn rút ra thuận thế lướt về phía cổ Vương Trọng.

Nhất thời người toàn trường vây xem đều đã ngừng thở. Thời điểm nhìn thấy một tiểu loly đáng yêu, trong lòng mọi người luôn có chút ý tưởng khác, nhưng vừa thấy di động vận vẹo khùng bố này cộng thêm ra tay tàn nhẫn, cổ toàn bộ mọi người đều chợt lạnh, trong lòng lại bị ai cho vương giả huynh, loly hung tàn như vậy, vẫn tránh xa thì tốt hơn.

Nhưng một kiếm nhìn như chắc chắn trúng của Emily, lại dán cổ Vương Trọng lướt qua. Ánh mắt Emily hơi co lại, thế mà trượt rồi!

Tăng, Emily một lần nữa bắn lên, sức bật nhảy kinh người, tới phía sau Vương Trọng, lại là một kiếm đâm chéo qua, sức di động giống như linh miêu, Vương Trọng bước về phía trước một bước tránh công kích, cùng lúc đó kiếm phù văn lăng lạng đặt ở trước người, nhìn đối thủ chậm rãi xoay người lại, Vương Giả Mạnh Mồm... Chưa từng nghe nói, nhưng người này rất khó đối phó!

Oành...

Vương Trọng trở tay một đao, có một tiếng va chạm, thân hình Emily linh hoạt bắn ra, kiếm phù văn lăng lạng đặt ở trước người, nhìn đối thủ chậm rãi xoay người lại, Vương Giả Mạnh Mồm... Chưa từng nghe nói, nhưng người này rất khó đối phó!

Tuy chưa dùng toàn lực, nhưng đối thủ nhẹ nhàng nhìn thấu công kích của nàng như vậy, rất hiếm có loại cảm giác hưng phấn này, đối thủ như vậy hẳn là có thể khiến đại sư Moore hoàn toàn tạo ra vũ khí thích hợp mình nhỉ.

Một người hình thể nhỏ nhắn bình thường sẽ tránh chiến đấu chính diện, nhưng Emily vừa vận trái ngược, cô thích đối kháng chính diện, nhảy múa giữa lưỡi đao có thể khiến thân thể non nớt của cô vô cùng hưng phấn.

Tăng... Đạp đạp đạp đạp...

Emily đã ra đòn, cấp tốc quay quanh Vương Trọng xoay tròn, thế này nếu là chiến sĩ bình thường, hoàn toàn sẽ cho người ta một loại cảm giác ngu xuẩn, nhưng Emily di động lại có một loại ảo giác, bởi vì hoàn toàn không thể phát hiện cô sẽ dừng lại khi nào, cũng không thể dự đoán phương hướng di động của cô. Khóe miệng Vương Trọng lộ ra một nụ cười, tần suất không chế, trọng tâm bảo trì, lúc nào cũng có thể biến hóa, bất cứ một tên ngốc nghếch nào truy kích đều sẽ rơi vào cạm bẫy của cô, tiểu nha đầu này trưởng thành thật sự quá kinh người.

Nhưng chỉ trong nháy mắt hoảng hốt này, Emily đã ra tay, vừa mới lao lên không trung, lần này lại là gặp người đột kích hung ác càng mau lẹ mãnh liệt hơn, theo người ngoài thấy hoàn toàn là đột nhiên vi phạm quán tính, chỉ chớp mắt thời gian đã đánh tới rồi.

Kiếm phù văn đã đâm tới. Tăng...

Thế mà lại trượt rồi???

Ngay cả Emily cũng không thể tin tưởng, một kiếm tất trúng này của cô thế mà bị đối thủ hoàn toàn né được, hầu như là theo bản năng nháy mắt bùng nổ lui lại, lập tức kéo giãn năm sáu thước khoảng cách, đột nhiên phát lực cực nhanh, khiến hơi thở của Emily cũng trở nên dồn dập.

Từ khi cô thức tỉnh tới nay, gia tộc huấn luyện khiến cô đối với thực lực và kỹ thuật của chính mình đều có lòng tin tuyệt đối, vì bồi dưỡng cho cô, gia tộc cũng tìm học sinh St. Montgomery Anh Hồn học viện đảm đương bồi luyện, đây cũng là nguyên nhân cô không muốn đi nơi đó, cho dù là một số học trưởng năm trên cũng hoàn toàn không có lực áp bách như người trước mắt này!

Ánh mắt thông dong kia đang phóng đại vô hạn...

Bị nhìn thấu rồi?

Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!

Emily rút ra thanh kiếm phù văn thứ hai, song kiếm đan xen, cô không muốn mất mặt ở trước mặt đại sư Moore.

Oành...

Hai thanh kiếm phù văn đột nhiên thiêu đốt lên, mà đôi mắt xinh đẹp của Emily cũng biến thành màu lửa đỏ, ngọn lửa nhiệt độ cao nháy mắt tăng lên nhiệt độ xung quanh.

Dị năng, những ai có được thì được coi là người có thần chiếu cố. Lửa của Emily không phải lửa tự nhiên, mà là hồn hỏa, đối với hồn lực có tính sát thương cùng tính quấy nhiễu rất mạnh, nháy mắt cực diện xoay chuyển, song kiếm thêm hỏa diễm dị năng, trên khí thế, Emily đã hoàn toàn nghiền áp Vương Giả Mạnh Mồm cầm một con dao găm nhỏ rách nát.

Tăng...

Emily ra tay, lần này chưa sử dụng kỹ xảo, mà là chính diện đột kích, khi cô sử dụng ra lực lượng như vậy, bạn cùng lứa tuổi rất ít ai là đối thủ của cô.

Oành...

Dao găm chặn một kiếm, tránh một kiếm, ánh mắt Emily trở nên vô cùng kiên định, vì tín hiệu Assassin!

Hai thanh kiếm phù văn lửa nháy mắt bắn ra ánh lửa đầy trời, như hai lưỡi hái tử thần bao phủ Vương Trọng, đây là công kích Emily sở trường nhất, từ trước tới giờ chưa ai có thể ngăn cản được.

Hỏa Vũ Liên Hoa!

Nháy mắt thiêu đốt, kiếm quang giống như một đóa hoa sen tắm lửa nổ tung!

Nhất thời toàn bộ người vây xem đều hóa đá, cái này con mẹ nó là heo cũng biết, đây là kỹ năng sát không phân biệt của gia tộc thích khách Assassin, ở trong thời gian cực ngắn đánh ra mười tám kiếm có được lực lượng ngọn lửa bộc phát, hình thành kiếm quang địa ngục, năng lực hỏa diễm trừ sát thương còn có thể mang đến ảnh hưởng thị giác cho kiếm chiêu, cho dù có cao thủ có thể tránh thoát kiếm phủ vẫn công kích, cũng sẽ bị mười tám đòn kiếm quang xoay tròn mang đến ngọn lửa ngưng tụ đốt cháy, đây là uy lực dị năng.

Đây là kết cục phải chết!

Toàn bộ mọi người nằm mơ cũng không ngờ tới, có thể ở ván đấu cấp vật hi sinh nhìn thấy công kích như vậy. Không hề nghi ngờ, Emily lolly đáng yêu này là người gia tộc Assassin.

Ở lúc toàn bộ mọi người chuẩn bị phát ra cảm thán, toàn bộ phòng vây xem nháy mắt tỉnh mạch, biểu cảm mỗi người đều phi thường phong phú, có loại cảm giác đang ở thang máy, thang máy đột nhiên không khống chế được rơi xuống.

Bởi vì trong chiến trường, con dao găm đồng nát nhỏ nhỏ kia của Vương Giả Mạnh Mồm đang dán trên cổ Emily.

Tay Emily không thể khống chế run run, chưa từng có ai có thể phá giải Hòa Vũ Liên Hoa như vậy, chưa từng có!

Wương Giả Mạnh Mồm thắng!

Emily nghiêng rặng, không để nước mắt rơi xuống, ở sau khi hỏa diễm dị năng thức tỉnh, toàn bộ mọi người cảm thấy nàng không thích hợp cận chiến, đều khuyên bảo nàng, nhưng nàng muốn chiến đấu như vậy, nàng tin tưởng mình nhất định có thể trở thành một thích khách ưu tú, nàng dùng sự cố gắng của mình nói cho toàn bộ mọi người, nàng làm được rồi, nhưng hiện tại... Chẳng lẽ mình thật sự sai rồi sao?

Hòa Vũ Liên Hoa bất bại chiến kỹ cũng bị người ta dễ dàng phá giải như vậy...

Wương Trọng mỉm cười, bỗng nhiên thu hồi dao găm, “Vũ khí em chọn sai rồi, thử hai con dao găm, có lẽ sẽ có hiệu quả khác biệt.”

Emily vẫn ngơ ngác, nhưng đối thủ đã rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Emily muốn ngủ lại

Bất tri bất giác nhân số vây xem đã có hơn hai trăm người, không ai nói chuyện, đang chiếu pha quay chậm, Hòa Vũ Liên Hoa, kỹ năng bùng nổ thích khách hàng đầu. Không thể không nói, Emily thi triển phi thường tiêu chuẩn, tốc độ cũng phi thường nhanh, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm lại bắt được sơ hở duy nhất, kiếm phủ vẫn kia đối với Emily mà nói có hơi dài, chỉ chút vấn đề này đã đủ làm cả chiêu thức xuất hiện lỗ hổng, cho nên nháy mắt hoa sen hình thành, một khắc hoa lệ nhất, cũng xuất hiện sơ hở lớn nhất, Vương Trọng chỉ cần đem dao găm khế hướng lên trên, tất cả công kích của Emily liền im bật mà dừng lại. Trên thực tế, uy lực thật sự của Hòa Vũ Liên Hoa căn bản chưa bùng nổ ra.

Người vây xem im ắng, khó có thể tin nhìn tất cả điều này, thông qua pha quay chậm xem tựa như rất đơn giản, nhưng, con mẹ nó, sao có thể chứ, Vương Giả Mạnh Mồm ở ngoài thân hình thành một tầng hồn lực phòng ngự mỏng manh, ngăn cản lửa xâm nhập, không chế hồn lực và duy trì hồn lực phát ra như vậy, mẹ kiếp, có bao nhiêu người có thể làm được???

Càng không cần nói nhân lực cùng sức phối hợp này, nhìn chung toàn bộ liên bang Tự Do, có ai dám chỉ điểm truyền nhân Assassin như vậy.

Vài phút sau, toàn bộ đại sảnh vây xem đã triệt để sôi trào, vương giả phản công sao???

Mà ở trên diễn đàn OP, thảo luận về Vương Giả Mạnh Mồm đã triệt để bùng nổ. Nếu nói trận đầu còn là tranh luận phạm vi rất nhỏ, thậm chí không xứng là tranh luận, nhưng trận này đã triệt để phản công rồi.

Tiểu tra tra phản công?

Người tin tưởng trên đời có kỳ tích sao?

Luận bản chất vương giả của Vương Giả Mạnh Mồm!

... Có trâu chọc, có chờ mong, cũng có hưng phấn...

Đương nhiên đối với tiêu chuẩn của trận chiến đấu này dẫn lên tranh luận lớn hơn nữa, có người cảm thấy Emily thiên phú rất tốt, nhưng căn bản chưa có kinh nghiệm chiến đấu gì, chiêu thức là chết, một tiểu lolly căn bản không thích hợp làm thích khách, có năng lực tốt như vậy không làm dị năng giả, cứ chạy đến trong thích khách nguy hiểm nhất để lẩn lộn.

Thắng đến lúc một video phân tích xuất hiện, toàn bộ khu thảo luận tiến vào một cái nhìn khác.

Đến từ đội trưởng Bạo Hùng nữ thần Lola chiến đội Cuồng Thú của học viện Anh Hồn thành phố Capofer, ở trong liên bang Tự Do cũng là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy, năm thứ hai, được đặc biệt chiêu mộ, năm thứ nhất đã xây dựng chiến đội Cuồng Thú đánh ra chiến tích ưu tú, có được hòa điểm dị năng hồn thú cộng sinh Goras Bạo Hùng, tồn tại như bug, thuộc loại tồn tại có chỗ đứng trong một thế hệ trẻ tuổi, trọng điểm ở chỗ, nàng còn là một vị đại mỹ nữ siêu cấp khiêu gọi!!!

Trận chiến đấu này Lola quan sát toàn trường, thắng thắn nói, sau một trận trước nàng tìm hiểu tình huống Vương Giả Mạnh Mồm một phen, chưa bao giờ gặp tình huống quái dị như vậy, thậm chí nàng cũng cảm thấy có chút ngẫu nhiên, tiểu vũ trụ bùng nổ?

Nhưng sau trận này, nàng xác định, Vương Giả Mạnh Mồm này phi thường phi thường đáng sợ.

Toàn bộ mọi người đều bị Hỏa Vũ Liên Hoa mê hoặc, tất nhiên vũ khí của Emily là có vấn đề, nhưng uy lực Hỏa Vũ Liên Hoa không yếu, loại chiến kỹ này cho dù chưa hoàn thành lưỡi đao gió hình thành lửa cũng đã có sát thương tương đối, nhưng hẳn từ đầu tới cuối chỉ dựa vào hồn lực tiêu chuẩn thấp đi phòng ngự, tựa như hoàn toàn xác định đối thủ không đánh đến hấn.

Pha quay chậm phân tích, quỹ tích biến hóa và tần suất hấn né tránh bị đánh dấu ra.

Lần này người trong diễn đàn cũng trầm mặc, bộ pháp như bóng với hình!

Bộ pháp chỉ có người tự tin bùng nổ, hoàn toàn nhìn thấu đối thủ mới dám sử dụng, nói cách khác Emily vô luận như thế nào cũng không có khả năng công kích đến đối thủ, động tác của cô đã bị triệt để nhìn thấu rồi.

Có một loại chênh lệch gọi là ở trên cao nhìn xuống!

Lola tắt điện thoại, đối với các tranh cãi âm ỉ phía sau cô không có hứng thú, nhìn thoáng qua Anrol và Arnold Dayton phía sau, “Nếu các người còn cho rằng có thể thoải mái chiến thắng hấn, tôn nghiêm của chiến đội Cuồng Thú chúng ta gặp nguy hiểm rồi.”

Người này thật có ý tứ, nói như thế nào nhỉ, kỹ thuật không tệ, nhưng lòng quá mềm, đối thủ là nữ hài tử thì không nở xuống tay, đây là một chỗ thiếu hụt rất lớn, ở rất nhiều thời điểm chỉ sợ là tương đối trí mạng.

Đương nhiên Lola không cần thiết đem những điều này điểm ra.

Lúc này, trong một dãy nhà giáo sư phân viện phù văn Thiên Kinh.

Viện trưởng Moore bung một chén trà nóng cho Emily còn đắm chìm ở trong uể oải, “Tiểu nha đầu, vì sao phải uể oải, bởi vì một trận thất lợi? Không, người nên cao hứng mới đúng.”

“Moore gia gia, ta chẳng lẽ không thích học tập phương hướng thích khách này sao?”

Moore cười cười, “Điều này nên hỏi chính người, không ai có thể quyết định cuộc đời một người khác, nhưng đối thủ của người nói có một điểm ta rất đồng ý, đó là người nên có một đôi vũ khí của mình, kiếm phù văn quá dài.”

Emily hơi sùng sốt, “Thua cũng có thể sao?”

“Người đứa nhỏ ngốc này, gia gia chỉ là tìm hiểu tình huống của người, một hồi thắng bại không đại biểu được cái gì, nếu người có thể từ trong chiến đấu học được vài thứ, đó càng là chuyện đáng cao hứng.”

“Cảm ơn, gia gia, ta đã hiểu!” Nói xong, Emily cúi đầu chạy nhanh như chớp.

Moore nhìn không được lắc đầu, hiện tại người trẻ tuổi thật hấp tấp, lúc gió lúc mưa, lão vốn định đo người thân tạo ra một đôi kiếm phù văn cho Emily, hiện tại xem ra, dao găm thích hợp cô hơn.

Chiến đấu với Emily kết thúc, Vương Trọng làm huấn luyện thể năng thường quy, càng có biểu hiện như vậy, Vương Trọng lại càng cảm giác được tầm quan trọng của cường độ thân thể, hồn lực không thể nghi ngờ là thứ toàn bộ mọi người coi trọng, nhưng thân thể không đủ cường độ chịu tải, trước sau luôn là chỗ thiếu hụt.

Emily nha đầu này cũng trưởng thành rồi, thế mà cũng nắm giữ chiến kỹ đáng sợ như vậy, tôi luyện nhất định sẽ trở thành cao thủ danh chấn thiên hạ.

Từ sau khi thức tỉnh, sức ăn của Vương Trọng lập tức trở nên cực lớn, khẩu vị càng tốt bất ngờ, mua thức ăn xong trở lại ký túc xá, lại phát hiện một người chờ ở cửa.

“Emily, em sao lại ở nơi này?” Vương Trọng tò mò hỏi.

Trong lòng Emily còn ôm một bình rượu lớn, “Vương Trọng ca ca, đến, hôm nay Emily rất cao hứng, chúng ta cùng nhau uống rượu chúc mừng một phen!”

Vương Trọng nhìn thoáng qua Emily, đem rượu cầm lấy, “Anh thay em bảo quán trước, trẻ con uống rượu cái gì!”

Nha đầu này là muốn tạo phản, đương nhiên trong lòng Vương Trọng cũng ít nhiều hiểu được vấn đề, thiên phú hơn người, trải qua một hồi thất bại trong lòng khẳng định sẽ có chút rối rắm.

“Hừ, đồ cổ hủ, anh không uống với em, em sẽ đi trên đường tìm người uống!”

Emily cau cái mũi nhỏ nói.

Emily cũng không khách khí, bụng cô cũng đói rồi. Anh hồn chiến sĩ tiêu hao phi thường lớn, càng là năng lượng mạnh càng cần bổ sung, cho nên trên cơ bản đều là loại ăn khỏe.

Vương Trọng chưa ăn bao nhiêu, trái lại hơn phân nửa bị Emily ăn, Emily vừa ăn vừa uống cũng như mở máy hát, đem toàn bộ chuyện của cô hôm nay đều trút hết ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Luận “Tính liên hệ của học tập tốt cùng em gái”

“Vương Trọng ca ca, anh còn nhớ rõ hai năm trước chúng ta lần đầu tiên gặp mặt không, đó là thời điểm em uể oải nhất, là lời anh nói đã khiến em tìm được lòng tin, mới có hôm nay!” Emily nói.

“Ặc, phải không.” Vương Trọng sờ sờ cái mũi, mình từng nói cái gì sao, hẳn cũng không nhớ rõ.

Cũng may Emily chưa để ý, mà là lâm vào trong hồi ức, lúc ấy toàn bộ mọi người trong nhà đều đang an bài tương lai của cô, cô liền vụng trộm chạy tới Thiên Kinh, gặp được Vương Trọng là thời gian cô vui vẻ nhất, chân thật, hơn nữa chỉ có Vương Trọng ủng hộ lựa chọn của cô, hơn nữa cô hiện tại đi con đường thích khách cũng là lúc trước Vương Trọng chỉ điểm, trời sinh tài ta tất có chỗ dùng, đáng người nhỏ nhắn ý nghĩa sự nhanh nhẹn của cô cao hơn người khác, mỗi người đều có thiên phú của mình.

“Ta nhất định sẽ thành công!” Emily bỗng nhiên đứng dậy lớn tiếng nói.

Vương Trọng bị dọa giật mình, “Tiểu tử tông, mau ngồi xuống, nơi này là ký túc xá, không thể lớn tiếng ồn ào.”

“Hi hi, anh là sợ có người biết trong phòng anh có con gái nhì.” Emily giả hoạt nói, “Anh có bạn gái rồi sao?”

Vương Trọng xấu hổ, “Tiểu hài tử gia gia đừng để ý chuyện người lớn nhiều như vậy!”

“Hừ, anh cũng chỉ lớn hơn em một chút, giả bộ người lớn cái gì, nhưng anh yên tâm, em sẽ giúp anh xem xét, dù sao không thể tiện nghi Mã Đông Đông.” Emily cười nói.

“Emily, anh cảm thấy viện trưởng Moore nói phi thường không sai, lấy hình thể của em, nếu đổi thành hai con dao găm, có thể phát huy ra sở trường của em, ở mặt ngoài xem ra mất đi một ít ưu thế, tựa như cận thân chiến đấu em sẽ bất lợi, nhưng một tắc ngắn một tắc hiểm, cộng thêm sự linh hoạt của em, cùng với linh tính đối với cận thân chiến đấu, nói không chừng sẽ có kỳ hiệu.” Vương Trọng vội vàng nói sang chuyện khác.

Emily trầm mặc chốc lát, ánh mắt bộc phát ra sắc thái kinh người, “Vi sao chứ, toàn bộ mọi người đều cho rằng, đáng người như em căn bản bất lợi cho cận chiến.”

“Thích hợp hay không là một loại cảm giác của linh hồn, em có khuynh hướng mãnh liệt, hơn nữa hoàn toàn không có sợ hãi và bất tiện cận chiến, ngược lại có một loại cảm giác như cá gặp nước, cái này nói lên em là thích hợp, vấn đề duy nhất là cần tìm được lộ số phương pháp chiến đấu thích hợp, ví dụ như, anh cảm thấy dao găm của em hẳn là tốt nhất thêm một chút độ cong, như vậy càng thích hợp tính xé gió hơn, khiến tốc độ của em nhanh hơn, giống như ảo ảnh.” Vương Trọng nói, hẳn vừa mới đánh xong với Emily, phi thường rõ ràng nha đầu này ở thời điểm cận chiến bộc phát ra tự tin, nếu thành đôi dao găm cong phóng ra Hỏa Vũ Liên Hoa,... Chỉ nghĩ một chút thôi cũng cảm thấy lông tơ dựng đứng.

Emily lâm vào suy tư, hai tay không tự chủ được múa máy lên, “Tựa như... Cảm giác không tệ, ngày mai em đi nói chuyện với Moore gia gia, em đã biết anh là đại ca ca hiểu lòng em mà, so với Mã Đông Đông đáng tin hơn nhiều, đến ôm một cái thưởng một lần.”

Vương Trọng toát mồ hôi, “Được rồi, đồ cũng ăn rồi, khúc mắc cũng đã gỡ bỏ, em nên về ký túc xá.”

“Đừng, buổi tối em muốn ở nơi này, dù sao Mã Đông Đông chưa bao giờ ở ký túc xá.” Emily nói.

“Ký túc xá nam sinh không cho ngủ lại, mau trở về, bằng không anh sẽ báo Mã Đông Đông tới đón em.” Vương Trọng hung hăng nói, hẳn phải nghiêm túc một chút, nếu không căn bản không áp chế được nha đầu này.

“Hừ, anh tiễn em, bên ngoài tối, có người đánh cướp thì làm sao, em sợ, hơn nữa em uống nhiều rồi.” Emily làm một bộ dáng run rẩy.

Vương Trọng sờ sờ mũi, “Con nhỏ này, em không đi đánh cướp người khác đã không tệ rồi, hơn nữa em có thể dùng hồn lực tiêu tan chút sức rượu đó!”

“Vương Trọng ca ca, em kể chuyện xưa cho anh, ghé dựa ký túc xá của một nữ hài tử hồng, cho nên cô tìm một nam hài tử đến hỗ trợ sửa!”

“Sau đó thì sao?”

“Nam hài tử kia thật sự đến sửa xong rồi, nhưng nữ hài tử rất tức giận!” Emily giào hoát nói.

“Vi sao?” Vương Trọng nghi hoặc hỏi.

“Ngốc thế, ghé dựa là nữ hài tử tự làm hồng!” Emily chà chà chân để lại cho Vương Trọng một cái bóng lưng thờ phỉ phỉ, nhưng trên mặt lại mang theo nụ cười.

Chương trình học chính thức bắt đầu, tân sinh chính là chim non động dục đặc biệt hưng phấn, đối với bọn họ mà nói đây là sự khởi đầu hoàn toàn mới, Vương Trọng thì theo lệ lên xong lớp buổi sáng, cô độc làm người ta càng giỏi về tự hỏi, bởi vì tiếp xúc với Simba càng nhiều, hẳn đối với phù văn và hệ thống chiến đấu hiện tại có một bộ lý giải của riêng mình.

Những ý tưởng kì diệu đó, hiện tại xem ra có một số quả thật là lời nói vô căn cứ, nhưng một số lại có khả năng nhất định.

Buổi chiều, trong thư viện im ắng, đa số học sinh hệ thiết kế phù văn, bọn họ cần lượng lớn giải toán và bản thảo thiết kế, Vương Trọng cũng đang nghiêm túc tính toán, thiết kế phù văn, nhất là phương diện vũ khí, có thể mang đến cho hắn không ít linh cảm.

Vương Trọng thiết kế và lý giải đối với vũ khí ở chỗ thông qua quá trình thiết kế quay ngược lại tìm hiểu bản thân vũ khí kết hợp với hồn lực bộc phát uy lực cường đại, thông qua quá trình như vậy, khiến bản thân ở trong phương thức công kích riêng đạt được lý giải tốt hơn, vì khiến bản thân mạnh hơn, cũng là thử các loại khả năng.

Học sinh chiến sĩ học viện là phương diện lý luận ít nhất, bọn họ càng nhiều là lớp thực tiễn, học tập các loại kỹ năng chiến đấu, cho rằng đây mới là phương thức thu hoạch lực lượng tốt nhất. Mà Vương Trọng cảm thấy, như vậy tuy thấy hiệu quả nhanh, nhưng lại có chút chỉ biết tới giá trị mặt ngoài.

Vương Trọng đang đọc một thiên «tình thương sinh mệnh vĩ độ» tiến sĩ Madeleine viết, bỗng có một loại hương thơm thoang thoảng, một người ngồi đối diện, thấy Vương Trọng ngẩng đầu, đối phương cũng lộ ra nụ cười thanh xuân, “Bạn học Vương Trọng, có thể quấy rầy người chốc lát không?”

Vương Trọng hơi sững sốt, thế mà lại là Scarlett..., “Chào cô, bạn học Scarlett, đương nhiên không có vấn đề.”

“Ta đến phòng thảo luận đi.” Thời điểm Scarlett xuất hiện, ánh mắt chung quanh sẽ luôn vây tới.

Vương Trọng gật gật đầu, không chắc hắn có thể giúp đỡ vị nhân vật phong vân này điều gì.

“Vương Trọng, ta một đoạn thời gian trước đọc mấy thiên văn chương người viết, nhất là thiên ‘Cây cầu nối vĩ mô bản thân và vi mô bản thân’ kia, phi thường có kiến giải.” Scarlett đánh giá Vương Trọng trước mắt. Thật sự không thể tin, thành tích lý luận của người này thế mà trên năng một bậc, phải biết rằng thực chiến hạng nhất ở năm đầu tiên rất khó quyết ra, nhưng thành tích trên lý luận, Scarlett vẫn luôn độc chiếm ngôi đầu, lại ở lần đầu tiên tiến vào Anh Hồn học viện đã thất thủ.

Scarlett thời gian ngày nghỉ tiết để tìm hiểu Vương Trọng một phen, sau khi đọc mấy thiên luận văn hắn tuyên bố đã bị hung hăng trấn trụ, giả thiết lớn mật của người này thật sự làm người ta ghen hòng nhìn trần trối, có lẽ có một số người thấy là lấy lòng mọi người, nhưng Scarlett từ trong đó đã có không ít thể ngộ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: “Lớn nhỏ” là vấn đề

“Ta cũng chỉ là tùy tiện nghĩ thôi.” Vương Trọng nói.

“Người cho rằng lực lượng phù văn là một loại sinh mệnh từ lực, là có cảm giác của bản thân sao?” Scarlett hỏi, bình thường lực lượng phù văn đều bị coi là từ trường lực, đến từ âm nguyệt ảnh hưởng.

Vương Trọng cũng chưa nghĩ tới có người có hứng thú đối với điều này. Bởi vì Simba ảnh hưởng, bản thân Vương Trọng không có cực hạn, rất nhiều ý tưởng kỳ diệu, đồng thời Simba cũng sẽ truyền không ít quan điểm kỳ quái, ví dụ như vĩ độ ác ma luận, bản thân nhân loại đào móc lực lượng còn ở giai

đoạn cấp thấp, vận mệnh là có thể nắm giữ... , nhưng tiến vào học viện, các ý tưởng này của hắn theo người khác thấy đều là điên cuồng, ngay cả Mã Đông cũng nhận không được khuyên hắn dừng cả ngày nghĩ những thứ có cũng như không có, sẽ bị điên, nhưng lần đầu tiên có người thể mà lại nguyện ý thảo luận cùng hắn.

Không phải tìm kiếm cái lạ, mà là thực sự có sự cộng hưởng.

Scarlett hôm nay tìm Vương Trọng chẳng qua là nhất thời nổi hứng, nàng vừa lúc đến thư viện mượn sách, thấy được Vương Trọng, nhớ tới mấy thiên luận văn của đối phương chỉ muốn tán gẫu một chút, nhưng không ngờ là, tri thức của đối phương căn bản vượt quá tưởng tượng, hai người như mở ra máy hát hoàn toàn không kim lại được.

“A, người đối với quý tộc cũng có hiểu biết rất sâu, ta cũng cảm thấy chế độ liên bang quá mức bảo thủ, đế quốc sở dĩ cường đại không thể không nói trình độ rất lớn có liên quan với dị tộc, hơn nữa thông hôn, làm bọn họ sinh ra huyết mạch mạnh hơn. Dị tộc thân thể cường hãn, cộng thêm lực lượng anh hồn, ở trên năng lực thân thể, liên bang đã so sánh với các đại đế quốc kia.” Scarlett cảm khái nói. Gia học sâu xa, tầm nhìn của nàng hơn xa so với học sinh bình thường, ánh mắt cũng không phải dễ dàng như năng lực bình thường mạnh chút, nhưng lần đầu tiên cảm giác được, gã dung mạo không sâu sắc trước mắt này tựa như có góc độ so với nàng còn rộng lớn hơn.

Vương Trọng mỉm cười, về đế quốc và liên bang đánh cờ trên chế độ, đó là việc của đại nhân vật, Vương Trọng cũng không phát biểu ý kiến ở phương diện này, ví dụ như nói, đế quốc và liên bang tiền cứ hệ thống OP đảm phán lẽ lẽ, phương diện này liên lụy quá nhiều lợi ích, không phải nhiệm vụ của học sinh.

“Quý tộc có thể nói là nhân vật đại biểu trong dị tộc, cũng có quan hệ tương đối với Đế quốc Caesar hiện tại cường thịnh, thể chất quý ảnh tạo nên ảnh vô sĩ cường đại, xem video bọn họ chiến đấu, thật sự chỉ biết nhìn mà than thở.”

“Đúng vậy, một chọi một quá khó áp chế, nhất là thời điểm viễn trình chiến sĩ đối mặt bọn họ hoàn toàn biến thành giết hại.”

“Thật ra cũng không phải không có cách nào, nếu viễn trình chiến sĩ có thể đánh ra hai tầng củi trận đan xen, cho dù quý ảnh bộ pháp cũng trốn không thoát.”

Scarlett ngẩn người, nhận không được mỉm cười, “Có mấy người có thể làm ra thao tác kỹ thuật như vậy?”

Cốp cốp cốp...

Hai người đang tán gẫu cao hứng phấn chấn, bỗng nhiên nghe được một trận tiếng đập cửa, Emily cùng Mã Đông đứng ở cửa, Emily mặt đầy địch ý, mà Mã Đông Đông thì ái muội nháy mắt.

“Scarlett xã trưởng, cô đừng uống phí tâm cơ nữa, Vương Trọng ca ca sẽ không rời khỏi Kỳ Ba xã!” Emily phi thường dứt khoát lưu loát nói.

Scarlett cười, nhìn Vương Trọng một cái, “Ta sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy, tiểu học muội đáng yêu!”

Emily cau cái mũi, “Hừ, ai nhỏ!”

Ánh mắt Mã Đông Đông gian xảo bắn khoăn lướt qua ở bộ ngực hai người, chắc chắn, có hơi nhỏ.

Thùng...

Emily giẫm một cước ở trên mu bàn chân Mã Đông Đông, nháy mắt mặt của Mã Đông Đông đại biểu ca lập tức đen đi, trong tích tắc nhảy dựng lên, thời điểm hét lên một tiếng điên cuồng như dã thú muốn nở rộ ở thư viện, tay phải Scarlett điểm một cái, một cái Trầm Mặc Thuật ném qua, nháy mắt Mã Đông Đông đã nuốt vào.

Trầm Mặc Thuật là chuyên môn dùng để đối phó dị năng giả, có thể cắt ngang dị năng của dị năng giả, là kỹ năng hồn lực phi thường cao cấp, lại bị dùng để khiến người nào đó cảm miệng, Mã Đông chỉ cảm thấy đầu ‘Ông’ lên một cái, toàn thân muốn phi thẳng.

Emily và Scarlett liếc nhau, tựa như tìm được một điểm chung.

Trong tích tắc nước mắt lưng tròng nhìn Vương Trọng, hắn đây là trêu chọc vào ai chứ.

“Vương Trọng, hôm nay tán gẫu rất vui vẻ, được lợi không phải là ít, hy vọng có cơ hội giao lưu nhiều hơn.” Scarlett mỉm cười nói, sự xinh đẹp này có chút thấm vào ruột gan.

Vương Trọng gật gù đầu, “Ta cũng có thu hoạch rất lớn.”

Chờ Scarlett vừa đi, Mã Đông Đông lập tức lao lên, “Huynh đệ, người phát tài rồi, nói đi, từ bao giờ đi lại gần như vậy với Scarlett, đã ấy chưa!”

Vương Trọng vội vàng bịt cái mồm thối của Mã Đông, người này quả thực sợ thiên hạ không loạn, điều này nếu truyền ra, vô luận thật hay giả, hắn mỗi ngày đều sẽ bị mấy trăm người đuổi giết.

“Người nghĩ quá nhiều rồi, cô ấy chỉ là cảm thấy hứng thú đối với mấy thiên luận văn của ta, nói người cái người đem thư viện coi là nghĩa địa này sao lại đến đây?” Vương Trọng nói, đây là xưng hô tuyệt đối chuẩn xác của Mã Đông, Mã Đông Đông chưa bao giờ muốn đem thời gian tốt đẹp lãng phí ở nơi

này.

“Người quên rồi à, người hôm nay phải thi lại đó!” Mã Đông nói.

Vương Trọng sững sốt, má, thế mà quên mất, cái này con mẹ nó...

Ba người vội vàng chạy về hướng trường thi, Vương Trọng là lấy vị trí viễn trình chiến sĩ làm hạng mục thi, kết quả thiếu chút nữa... Chưa qua, thi lại là nhất định phải qua, nếu không ngày tháng năm thứ hai của hắn tuyệt đối sẽ không dễ qua.

Từ sau khi thân thể thức tỉnh, Vương Trọng vẫn luôn đắm chìm tìm hiểu năng lực của mình, thế mà đem chuyện quan trọng như thế quên mất.

Lúc đến trường thi, may mà vẫn đang tiến hành, thật ra đây là một thời khắc tương đối dọa người, ở đây đều là học sinh các học viện kỳ trước nợ môn.

Mã Đông vỗ sợ bả vai Vương Trọng, “Huynh đệ, tin tưởng chính mình, người luyện một kỳ nghỉ, nhất định sẽ có hiệu quả!”

“Vương Trọng ca ca cool nhất, đừng khản trương!” Emily nói.

Vương Trọng cười cười, khản trương thứ này xưa nay không có quan hệ với hắn, quét điện thoại của mình, lấy xuống nội dung thi lại.

Hệ thống sắp xếp cho hắn hạng mục viễn trình là cung tên, đi vào sân kiểm tra, sư phụ giám thị đã không kiên nhẫn nhìn thời gian, nếu không phải biết còn có một học sinh đã sớm chuẩn rồi.

“Nhanh lên, chỉ thiếu người, Vương Trọng, năm tổ, mỗi tổ mười tên, đánh giá chung có thể lấy được 60 điểm là qua ải.” Giáo viên giám thị nói, “Qua bên kia lựa chọn vũ khí của mình.”

Đánh giá viễn trình chủ yếu là xem tỉ lệ trúng mục tiêu và độ sát thương, làm viễn trình chiến sĩ bán chuẩn là vị trí số một, cái thứ hai là xem hồn lực sát thương, gài ngửa cho kẻ địch hiển nhiên là vô dụng, còn cần đá kích, mỗi lần công kích, trình độ ngưng tụ hồn lực đều phi thường quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Trọng trang chiến sĩ đến từ bắc khu (1)

Vương Trọng chọn một cây cung phù văn, những vũ khí phù văn này khác với loại viện trưởng Moore tạo ra, chỉ là vũ khí thường quy có thể truyền hồn lực, thậm chí còn có hao tổn nhất định, dù sao cũng là sản xuất số lượng lớn.

Lúc này lầu hai của tòa nhà kiểm tra, một già một trẻ chuyện trò vui vẻ, bên trái là một lão nhân tóc bạc tinh thần quắc thước, chính là viện trưởng Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, nghị viên liên bang Tự Do Green Steve, bên cạnh hắn là một vị nữ quan quân mặc quân trang liên bang, oai hùng hiên ngang, ánh mắt trong mái tóc ngắn tinh thần tràn ngập hào quang trí tuệ, trên trán có một vết sẹo nhìn ghê người, tình hình chung nếu xuất hiện ở trên người nữ hài tử sẽ phi thường phá hư mỹ quan, nhưng ở trên người Grace lại càng tăng thêm một phần oai hùng hiên ngang.

“Grace, người lần này đến đúng là nắng hạn gặp mưa rào, cho các học đệ học muội của người thêm một ít sự cổ vũ.” Green nói, Grace là học sinh tốt nghiệp kiệt xuất nhất trong một thế hệ trẻ của Học viện Thiên Kinh.

“Thầy Green, con cũng nghe nói xếp hạng của Học viện Thiên Kinh đang giảm xuống không ít, cái này cũng không phải là tính cách của ngài.” Grace giao hoạt cười nói.

“Con nhỏ này, vừa về đã trêu chọc sư phụ của người như vậy, như vậy thật sự được không?” Green có chút đau đầu, trước kia đã là quỷ gây sự, vài năm trôi qua, hình như chưa có gì biến hóa.

“Đây là trường học cũ của con, một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ, lần này trở về cũng là hy vọng có thể khai quật mấy người có tiềm lực, lần này tiêu chuẩn khảo nghiệm không thấp, nhưng con đề nghị chỉ chọn lấy từ trong năm thứ nhất cùng năm thứ hai, năm thứ nhất là tốt nhất.” Grace nói.

Green gật gù đầu, “Cơ hội lần này đối với Thiên Kinh quả thật khó được, giao cho người toàn quyền chọn lựa, người tính xử lý như thế nào?”

“Con tin tưởng nội tình của học viện chúng ta, nhất định sẽ có học sinh ưu tú. Thầy, lấy danh nghĩa của con làm một lần thi đấu tuyển chọn vườn trường, như thế nào?” Grace nói, làm Anh Hồn học viện, cuối cùng vẫn phải lấy sức chiến đấu tạo chỗ đứng, kỹ thuật phù văn chỉ có thể dệt hoa trên gấm.

“Chỉ chờ câu này của người, người ở trong lòng người trẻ tuổi so với ta có sức ảnh hưởng hơn nhiều, ha ha.” Bỗng nhiên, Green và Grace đều hơi sững sốt, nhìn về phía lộ đài.

Sân thi đấu thể thao phía dưới, Vương Trọng đã chọn xong cung tên, hồn lực phóng thích, thầy giám thị ở bên cũng đã có chút không kiên nhẫn, “Chuẩn bị xong chưa, nhanh lên!”

Đối với các học sinh năm thứ hai năm thứ ba còn đang thi lại, hẳn quả thật không có quá nhiều sự kiên nhẫn.

Vương Trọng không để ý thầy giám thị lải nhải, mà là toàn thân tâm đắm chìm ở trên vũ khí trong tay, bìa ngắm mục tiêu trước mắt càng lúc càng lớn, tăng...

Oành...

Chính giữa hồng tâm, thầy giám thị hơi gật gật đầu, nhưng vừa thấy độ sát thương, mới vèn vèn hơn 40, tuy khoảng cách có chút xa, nhưng sát thương này cũng quá thấp, gãi ngứa sao?

Bình thường viễn trình công kích, khoảng cách càng xa hồn lực hao tổn càng lớn, 20 mét đủ để tiêu hao một nửa hồn lực phụ tải, nhưng Vương Trọng thật ra chỉ hao tổn một chút, chỉ là giá trị đỉnh quá thấp.

“Dùng sức chút, chưa ăn cơm sao, chút lực sát thương này có thể làm gì!” Thầy giám thị bĩu môi, bắn chuẩn có tác dụng cái lông.

Trên lầu, Grace mỉm cười, “Học sinh này có chút ý tứ, cảm giác kỹ thuật cung tên rất thuần thực, nhưng lực sát thương này cũng quá thấp đi.”

Green hiệu trưởng cũng bắt đầu đi, “Đây là sai lầm của chúng ta năm trước, kẻ viết ra luận không chế kia, đặc biệt chiêu mộ vào phân viện chỉ huy, hiện tại thành vấn đề đau đầu của chúng ta.”

Grace cũng ngẩn người, một học sinh phân viện chỉ huy thi lại, thế này quả thật có chút dọa người.

“Hắn lần này thi lại không qua mà nói, sẽ tính để hắn đi phân viện phụ văn, nán lại phân viện chỉ huy cũng không có lợi cho hắn học tập.” Green nói, thật ra học viện cũng rất rối rắm, thế này chẳng khác nào thừa nhận bọn họ năm trước làm ra là cái sai lầm, không thiếu được bị người của học viện khác cười nhạo một phen, mà đây là điều kiện tại Green không thể nhận nhìn nhất, chung quy không thể vì mặt mũi quấy động bầu không khí học tập của phân viện chỉ huy.

Chưa để ý tới thầy giám thị trào phúng, Vương Trọng bình tĩnh nhìn bìa ngắm, ánh mắt trở nên càng thêm sắc bén.

Tăng tăng tăng...

Chỉ chớp mắt thời gian, chín mũi tên còn lại hầu như là đồng thời bắn vọt ra thẳng đến bìa ngắm ngoài 20 mét.

Oành đùng đùng...

Khí lưu bùng nổ, thầy giám thị hoàn toàn chưa có chuẩn bị trực tiếp bị hất ngã xuống đất, về mặt đại ra, hồi lâu sau mới quay đầu lại... Chậm rãi há hốc mồm... Cái này...

Toàn bộ bìa thí nghiệm đã biến thành đồng nát phân tán đầy đất...

Thầy giám thị nuốt nuốt nước miếng, cái này con mẹ nó tính như thế nào, thứ đồ chơi này không phải nói có thể ngăn cản 200 Glasco công kích sao???

Cái này con mẹ nó có 20 mét đó!!!

Mặt hàng này là tới thi lại? Hay là tới trêu hấn?

Thầy giám thị hồ nghi đánh giá Vương Trọng, đối chiếu mặt Vương Trọng và quét số điện thoại, tựa như không giống như là thi hộ.

“Khụ khụ, bìa ngắm này số lần sử dụng quá nhiều cũng cần đổi mới rồi, nhưng biểu hiện của ngươi vẫn là không tệ. Đi, thi lại của ngươi thông qua rồi.” Thầy giám thị nói.

Trong ánh mắt Grace toát ra tinh quang, “1,5 giây, liên hoàn chín mũi tên, quỹ tích gần như giống nhau, bắn nhanh chuẩn xác, công phu cơ bản rất vững chắc!”

Green cũng rất ngoài dự liệu, gật gật đầu, “Có chút ý tứ, không dễ dàng, nhưng vẫn không thể thay đổi vấn đề giá trị đỉnh của hồn lực quá thấp, ngươi muốn lãng phí thời gian ở trên người hắn?”

Viện trưởng Green nói cũng là sự thật, dân cư nhiều như vậy, sự kỳ quái gì không có, nhưng học viện Anh Hồn bồi dưỡng tuân theo một tôn chỉ, đó là đúc ra anh hồn, không đúc được anh hồn, vĩnh viễn không lên được mặt bàn.

Grace nhìn ánh mắt kiên định tự tin của kẻ kia dưới lầu, nở rộ ra nụ cười sáng lạn, “Thầy, mỗi người đều nên có giấc mộng, nhờ đâu thực hiện được thì sao?”

Thi lại xong, Vương Trọng cũng không rảnh, cùng nhau đi ăn cơm chiều với Mã Đông, Emily, đi huấn luyện. Từ khi tiến vào Anh Hồn học viện huấn luyện cơ sở của hắn chưa từng gián đoạn.

Trong phòng huấn luyện, cung tên của Vương Trọng một mũi tên tiếp một mũi tên liên hoàn bắn ra, loại cảm giác mây trôi nước chảy này quả thực khiến

từng tế bào của Vương Trọng đều tràn ngập sức sống, đây mới là chiến đấu, đây mới là cuộc sống hân hoan.

Sau khi làm nóng người, Vương Trọng tiến vào hệ thống OP, tìm kiếm đối thủ của hắn hôm nay, thừa dịp khoảng thời gian này chương trình học không phải quá bận rộn, có thể đánh một trận thi tính một trận.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Trọng trang chiến sĩ đến từ bắc khu (2)

Sau khi ID của hắn sáng lên, lập tức khu vật hi sinh tĩnh lặng liên não nhiệt hân lên, liên tục hai trận thắng lợi, hơn nữa trận thứ hai đánh bại truyền nhân Assassin hư hư thực thực, phải biết rằng các gia tộc có được anh hồn huyết thống đó thực lực là chiến sĩ bình thường hoàn toàn không thể so sánh, bọn họ là đứng ở trên vai người khổng lồ.

Chỉ là Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc là phù dung sớm nở tối tàn, hay thật sự đồn ngộ rồi?

Rất nhiều người đều đang chờ đợi, khi đối thủ của Vương Trọng xuất hiện, khu xem cuộc chiến thế mà lập tức đã có hơn ba trăm người, cái này nói rõ có không ít người là cái đặt điện thoại nhắc nhở, tất nhiên có một số cường giả tuyệt đối có được sức chiến đấu cường đại, chiến đấu càng thêm đặc sắc tuyệt luân, nhưng cách bọn họ quá xa xôi, mà Vương Giả Mạnh Mồm tựa như xúc động thứ nào đó ở sâu trong nội tâm bọn họ.

Mọi người nghị luận âm ỉ, nhưng dần dần tiếng nghị luận cũng đã xảy ra một ít biến hóa.

“Xem ra vương giả huynh là có đột phá, trình độ cận chiến tăng lên thẳng tắp, cảm giác là đi tuyến đường tiên phong thích khách.”

“May mắn thắng hai lần đã tuyến đường thích khách, người nghị nhiều quá rồi!”

“Gã này thuần túy là ngẫu nhiên, một tên gà mờ, một người tuy là Assassin gia tộc, nhưng nghe nói ngay cả người gia tộc cũng phản đối cô ta đi tuyến đường thích khách, đáng người nhỏ nhắn như vậy chuyển dị năng tốt bao nhiêu, đường đường kỹ năng cấp cao Hóa Vũ Liên Hoa thế mà trực tiếp bị người ta phá giải, cái này nói lên cô ta căn bản không thích hợp thích khách, ta dám khẳng định hôm nay Vua Mạnh Mồm nhất định sẽ bị đánh về nguyên hình!”

“Đúng thế, mới thắng vụn vặt hai trận đã quên hết tất cả, vương giả rầm chó, hôm nay lão tử sẽ xem hắn bị treo lên đánh!”

Mọi người dần dần chia làm hai phe phái, tuyệt đại đa số vẫn cho rằng chỉ là ngẫu nhiên, bọn họ không tin Vương Giả Mạnh Mồm trước nay chỉ là chú hề giải trí trong cảm nhận của bọn họ có thể cá mạn xoay người, những ủng hộ kia chỉ là nhìn hai trận đấu gần nhất mà thôi.

Lúc này Lola cũng đang lẳng lặng xem trực tiếp, chẳng qua nàng dùng là điện thoại, mà chưa tiến vào OP, dù sao tên tuổi Bạo Hùng nữ thần đôi khi sẽ mang đến không ít phiền phức.

Anrol và Arnold Dayton hai người đang dạy dỗ người mới của chiến đội, tuy Vương Giả Mạnh Mồm đã thể hiện kỹ năng cận chiến cùng sức quan sát không tệ, nhưng vô luận Anrol và Arnold Dayton đều không quá để ý, có thể quan sát phải xem trình độ đối thủ, thân trải trăm trận bọn họ có lòng tin đối mặt bất kể đối thủ nào, vài lần tin tức ước chiến đã chìm biển lớn, hai người cũng mất đi hứng thú đối với Vương Giả Mạnh Mồm, người mới của Cuồng Thú chiến đội cũng tiến vào rồi, bọn họ cũng phải tiến hành sàng chọn, hai đại chủ lực tốt nghiệp, bọn họ cần từ trong người mới chọn lựa ra người mới có tiềm lực.

Loại việc nhỏ này đương nhiên không cần Lola tự thân ra trận, Lola đem hình ảnh phóng, rót cho bản thân một ly cà phê, trên người Vương Giả Mạnh Mồm này tràn ngập một số nhân tố mâu thuẫn, nàng cần tiến thêm một bước quan sát một phen.

Không bao lâu đối thủ của Vương Trọng đi ra, Juan Oleg học viện Stowler Anh Hồn, 1 trận thắng 1.

Stowler, thành phố số một bắc bộ tân đại lục, khí hậu rét lạnh, học viện Stowler Anh Hồn xuất hiện nhiều trọng trang chiến sĩ dũng mãnh trong ngành, có cả lực lượng, ý chí và sự dũng mãnh, nhưng đây không phải trọng điểm, trọng điểm là dòng họ Oleg này, ở trong mấy trăm năm đấu tranh của nhân loại sinh ra rất nhiều gia tộc cường đại, bọn họ có thể đem lực lượng anh hồn thông qua huyết mạch truyền xuống, như gia tộc thích khách Assassin của thành phố St. Montgomery, nếu nhắc tới trọng trang gia tộc vậy tuyệt đối không thể xem nhẹ chính là gia tộc Oleg.

Chiến sĩ dũng mãnh trước mắt cao 2m1 này hiển nhiên là thành viên một thế hệ mới của gia tộc Oleg.

“Đệch, cái này con mẹ nó quả thực giống như quái thú, độ dày ngực không sai biệt lắm với độ rộng của ta!”

“Thành phố Stowler vốn lạnh khủng khiếp, đây là trời sinh, vương giả huynh sắp khóc rồi!”

Hai trận trước đó Vương Giả Mạnh Mồm thắng được đều có chút đầu cơ, chơi là kỹ thuật và hồi hộp, nhưng đối mặt trọng trang chiến sĩ chân chính, loại chiến pháp này rất có thể bị nghiền áp tan xương nát thịt.

Lola mỉm cười, đối với tư liệu đặc biệt chiều mộ một thể hệ mới của các đại học viện nàg nơi này đều có, dù sao đều là đối thủ tiềm tàng. Oleg này tuy chiến đấu OP không nhiều, nhưng không có nghĩa là thiếu kinh nghiệm, phàm là có gia tộc truyền thừa, từ nhỏ đã có thể tiếp nhận các loại huấn luyện bồi dưỡng cơ sở, một khi điểm hòa hòa, trưởng thành sẽ làm ít mà hưởng nhiều, đây cũng là nguyên nhân thể lực gia tộc vẫn luôn thống trị Địa Cầu, từ một khắc sinh ra đã đi trước rất xa so với người bình thường.

Vương Giả Mạnh Mồm này kỹ thuật và nhân lực tương đối khá, nhưng đối mặt phòng ngự siêu cường cùng quái thú như vậy, lực công kích của hắn quá yếu!

Người ủng hộ vốn trông cậy vào Vương Giả Mạnh Mồm thể hiện một lần cũng đều tuyệt vọng, chẳng qua tiền trực tiếp cũng thanh toán rồi, góp mặt xem cho xong đi.

Vương Trọng theo thường lệ random vũ khí, một đối thủ ưu tú khẳng định là tốt nhất, càng cường đại, một khi hoàn toàn phát huy ra thực lực phóng ra bản chất linh hồn cũng sẽ càng ưu tú.

“Gã này quá cuồng vọng, đối mặt đối thủ như vậy còn không lựa chọn vũ khí, chọn viễn trình vũ khí còn có một tia phản kháng.”

“Thôi đi, cái đó cũng cần hắn biết mới thành. Hơn nữa, đối thủ là người Oleg gia tộc, đối với bất cứ nghề nghiệp chiến đấu nào cũng có tâm đắc nhất định, không dễ nhắm vào như vậy.”

“Kháo, ta nói là vấn đề thái độ!”

Một bộ phận người là hướng về phía giải trí, một bộ phận người thì đã lên thuyền giặc, người tích cực rất khó chấp nhận loại tùy tính bỏ cuộc này.

Sau khi kết quả random ra, toàn trường lại là một mảng ồ lên, hơn ba trăm người đều cảm thấy bị lừa...

“Thế này quả thực là không thể xem nữa, thế mà tay không!”

“Lão thiên gia cũng không nhìn nổi nữa, làm bộ làm tịch quá rồi, ta cảm giác vương giả huynh sắp bị thông đít.”

“Đã có thể nào bỏ cảnh tượng vương giả huynh mảnh mai bị chà đạp rồi.”

Juan hơi nhíu nhíu mày, thời điểm chọn random vũ khí hắn đã cảm thấy kỳ quái, vũ khí chính là sinh mệnh, thậm chí đại biểu lộ số kỹ năng chiến đấu, ở trong lý niệm của Oleg gia tộc, trên thế giới này kẻ toàn năng chỉ có hai loại, một loại là thần, một loại là người chết.

Có lẽ đối thủ tương đối linh hoạt có đòn sát thủ nào đó. Juan cũng chưa lựa chọn vũ khí, bởi vì người Oleg gia tộc ở trước khi đút ra anh hồn là không cho phép sử dụng vũ khí, đây là một loại lịch luyện, chỉ có bản thân cường đại mới có thể đút ra anh hồn mạnh nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bạo lực trọng trang

Nhưng không ai dám bởi vì như thế khinh thường gia tộc Oleg, bởi vì thân thể bọn họ chính là vũ khí cường đại nhất, cho dù là thích khách linh hoạt dám tới gần người gia tộc Oleg cũng sẽ chết rất thê thảm.

Hai bên ra sân, cảnh tượng chiến đấu vẫn như cũ là sân thi đấu thể thao, tựa như hai bên đều chưa tính lợi dụng địa hình đạt được ưu thế gì.

Một người có bệnh lại co giật một phen, tác chiến quái vật khổng lồ như thế tốt xấu chọn cái địa hình phức tạp kiểu như rừng rậm, đánh không lại còn có thể vu hồi, thế này con mẹ nó mặt đối mặt với bọn họ, người ta còn không lấy mông dè chết người.

Chiến sĩ hai bên tiến vào trạng thái chiến đấu.

Juan nhìn đối thủ, hắn chưa từ trong ánh mắt đối thủ nhìn thấy bất cứ sự sợ hãi nào, có chỉ là tự tin và chờ mong.

Chờ mong sao?

Hai tay Juan giao nhau ở ngực, đây là lễ tiết chiến sĩ phương Bắc, thể hiện tôn trọng đối với đối thủ.

Mọi người lại châu đầu ghé tai một trận, cần phải thế sao? Tuy là lễ tiết, nhưng bình thường cũng chỉ là đối với người tương đối để ý mới sẽ sử dụng.

Vương Trọng tự nhiên biết, trên thực tế thích ngấm mình ở thư viện tìm hiểu đặc điểm cùng ích lợi của rất nhiều thành thị, một sách không phải nói chơi.

Vương Trọng nghiêm túc đáp lễ, hai tay giao nhau, nhưng ngón tay cái đối đầu với nhau, đây là nói cho đối thủ, hy vọng đối phương lấy ra toàn lực, làm một trận chiến thuộc về dũng sĩ.

Juan hơi sững sốt, trong đôi mắt tuôn ra ánh sáng mạnh mẽ. Có ý tứ, hẳn cũng không cảm thấy đối thủ rất mạnh, chỉ là thường thức đối phương không sợ hãi, nhưng hiện tại xem ra, hẳn nên cho đối thủ sự tôn kính.

Oành...

Chiến đấu vừa bắt đầu, Juan dẫn trước ra tay, dáng người như vậy sử dụng bạo lực đột tiến khí tràng thật sự có chút khiến người ta sợ hãi, thân thể to lớn lại không tỏ ra công kênh, ngược lại cho một loại lực áp bách như xe tăng đột tiến.

Vương Trọng chưa lùi bước, công kích mạnh tới đâu nữa chỉ có trúng mục tiêu mới có hiệu quả, tăng...

Một quyền bạo lực của Juan bị Vương Trọng tránh thoát, trọng trọng chiến sĩ tính bùng nổ rất mạnh, nhưng tính linh hoạt cục bộ khẳng định là yếu chút.

Thời điểm Vương Trọng tránh thoát công kích, đồng thời một quyền đánh về phía sườn, đây là điểm yếu thường quy của con người, năng lực chịu đòn tương đối yếu.

Nhưng Vương Trọng vừa đụng tới đã cảm giác được phản chấn mạnh mẽ, đối phương lại một quyền đánh vào đầu, một đòn này nếu trúng, cổ Vương Trọng cũng có thể bị đánh gãy.

Đột nhiên ngửa ra sau một cái, xoay người bạo lui.

Juan cũng chưa truy kích, có chút nghi hoặc, đối thủ này... Quá yếu!

Gã công kích tựa như gãy gãy, hồn lực ước chừng chỉ khoảng 50, cho dù không có bất cứ trang bị phòng ngự nào, hẳn cũng có thể thoải mái ngăn cản công kích khoảng 100 Glasso.

Chẳng lẽ là hắn cảm giác sai lầm?

Tăng tăng...

Trên mặt và trên người Vương Trọng xuất hiện hai vết rách, tuy đã tránh thoát công kích, nhưng cũng bị khí kinh nắm tay kéo theo cắt bị thương.

Toàn trường ồ lên, tuy biết Oleg kỹ thuật trọng trọng hạng nhất, nhưng cũng hơi quá bá đạo rồi, to xác thể này lại hung mãnh như thế.

Phòng thủ là cơ bản của trọng trọng chiến sĩ, nếu đang nắm giữ tiến công, đó sẽ là chỗ dựa đáng tin cậy nhất trên chiến trường.

“Nếu chỉ là như thế, vậy ngươi không xứng với sự tôn trọng của ta.” Juan trầm giọng nói, người phương bắc tương đối trực tiếp, nhất là người Stowler, thành thị đó không thích làm bộ làm tịch.

Vương Trọng cười cười, hoạt động thân thể một lần, phòng ngự này có chút giống biến dị thú, như vậy mới có ý tứ.

Tăng...

Vương Trọng ra tay, chính diện đột kích, Juan nhú nhú mày, người nọ là muốn chết sao!

Juan cũng chưa tùy tiện ra tay, đối phương vô luận tốc độ nhanh bao nhiêu, nhanh nhẹn cao bao nhiêu, cuối cùng vẫn có tích tắc ra tay, hẳn chỉ cần chờ đợi cái tích tắc đó, tùy tiện ra tay chỉ có thể cho đối phương cơ hội.

Đột tiến là ép đối phương làm động tác. Con người ở thời điểm đối mặt công kích sẽ theo bản năng phòng ngự hoặc là phản kích, nhưng chiến sĩ từng nhận huấn luyện, mới có thể kiên nhẫn chờ đợi.

Toàn bộ người vây xem đều cảm giác được bất lực, đây hoàn toàn không phải cùng một cấp độ, Juan này không hề nghi ngờ sẽ là nhân vật phong vân năm nay, tổ chất chiến đấu này cũng là tuyệt vời rồi.

Vương Trọng làm người công kích cần phải ra tay, hẳn không có đường lui. Vương Trọng vừa làm động tác, Juan nháy mắt bùng nổ, rống to một tiếng một quyền đánh xuống, hẳn có thể hoàn toàn không để công kích của đối thủ vào mắt, trực tiếp lấy mạng.

Nhưng Vương Trọng công kích chỉ là hư chiêu, câu dẫn đối phương ra tay, thân thể đột nhiên nghiêng đi, chuẩn bị làm ra đã kích chỗ yếu hại một lần nữa. Nếu không thể đánh tới cổ sườn gáy... các chỗ yếu hại, căn bản vô dụng đối với người có được thân thể cường kiện và am hiểu hồn lực phòng ngự như vậy.

Ngay trong nháy mắt này, Vương Trọng cảm giác được nguy cơ dày đặc.

Rống... Oành...

Cuồng dã va chạm!

Tăng...

Vương Trọng giống như một con rối bất lực bị đánh bay ra ngoài...

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, cái này con mẹ nó còn là trọng trọng sao, kinh nghiệm chiến đấu này quả thực là không cho đường sống nữa mà. Vừa rồi Vương Giả Mạnh Mồm là dùng hư chiêu câu dẫn đối thủ ra tay, không ngờ Juan cũng là hư chiêu, ở nháy mắt đối thủ làm ra phản ứng, đột nhiên phát lực, một đòn va chạm hung tàn cuồng dã.

Công kích mang tính bùng nổ này chỉ sợ có lực đánh tiếp cận 150 Glasso.

Vương Giả Mạnh Mồm đây là tiết tấu phải tan xương nát thịt.

Juan không nhúc nhích, đến một phút đồng hồ chưa?

Thời điểm mọi người ở đây cho rằng kết thúc, Vương Trọng bỏ đây, bị dọa giật mình, Oleg gia tộc tổ chức chiến đấu thực sự không phải chém gió.

Chưa bị thương???

Tiếng nghị luận ầm ầm. Một đòn húc kinh thiên động địa như thế, người nào cũng rã rời, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm lại như không có việc gì.

Juan là biết, bởi vì một đòn hung mãnh vừa rồi là tiếng sấm to mưa lại nhỏ, đối thủ thế mà lại có thể mượn lực bắn ra, phản ứng và sử dụng đối với hồn lực tương đối đáng sợ, đây là cảm giác chiến đấu thích khách hạng nhất mới có thể có được.

Juan biết mình không thể sơ ý nữa, may mắn đối thủ không có vũ khí, nếu không loại thích khách này hẳn khó đối phó nhất, linh hoạt, không sợ cận thân.

Juan đang đổi tay, thân thể hơi cong lên, giống như một con bạo hùng chờ đợi đi săn.

Đối phó đối thủ linh hoạt, đừng trông cậy vào một đòn trí mạng, mà là phải bắt được trước, chỉ cần bắt được, bọn họ sẽ không thể nào phát huy.

Mà đây chính là thuật đại cảm nã gia tộc Oleg thiên chuy bách luyện.

Man lực chỉ có thể đi hướng diệt vong, kỹ thuật mới có thể thành tựu vương giả.

Vương Trọng cũng chưa bị tư thế của đối phương ngăn cản, sải bước lao về phía Juan. Đối mặt trọng trọng như vậy, kỹ thuật quá mức phức tạp rất khó đi, đối phương là lấy lực lượng phá kỹ thuật, phải đánh tan loại trạng thái phòng ngự này của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Không thể tưởng tượng

Phạm là công kích chưa đánh đến chỗ yếu hại, Juan đều lựa chọn xem nhẹ, tùy ý Vương Trọng công kích, nhưng Juan mỗi một lần ra tay đều mang theo khí tức tử vong, một khi bị hắn bắt được, Vương Trọng sẽ bị bẻ gãy trong nháy mắt.

Ngắn ngủn hai phút, hai người đã trao đổi mấy chục chiêu, Vương Trọng ít nhất đã kích Juan bảy tám lần, nhưng hoàn toàn không có hiệu quả, rất rõ ràng lực công kích của hắn quá kém, nhưng dù vậy Juan vẫn vững vàng thủ chỗ yếu hại của mình. Hẳn tin tưởng một chân lý, mỗi người đều có con bài chưa lật, hẳn tuyệt đối không tin một người này không có sát chiêu, nhưng hắn sẽ không cho đối thủ cơ hội này, đối phương hồn lực không mạnh, vô luận sát chiêu thế nào chỉ cần không thể công kích đến chỗ yếu hại của mình, đều có lòng tin phòng ngự được!

Chỉ là đối thủ quá linh hoạt, đừng nói không thể cơ hội va chạm, chớp cũng không chớp được, người tên là Vương Giả Mạnh Mồm này kinh nghiệm chiến đấu phi thường phong phú, chưa có cơ hội không liều lĩnh, không ngừng dây dưa, tựa như muốn chờ đợi mình lợi lòng.

Juan sẽ không khinh địch, hắn có thể nhìn thấy ánh mắt đối phương, từ đầu tới giờ vẫn tràn ngập lòng tin, cái đó nói rõ đối phương khẳng định còn cất giấu sát chiêu nào đó mới sẽ một mực tìm cơ hội như vậy.

Nhưng hắn tựa như đã xem nhẹ một sự kiện, có sát chiêu không chỉ hắn.

Lại một kích đá đến ngực Juan, nhưng không khác gì đá vào tấm sắt, thân thể Vương Trọng văng ra trên tầng trời thấp, loại người bắn lên trời này đối mặt quái vật như vậy sẽ chết tới mức mẹ cũng không nhận ra, chỉ có tầng trời thấp mới có thể đáp xuống đất trong thời gian ngắn nhất.

Đúng lúc này, Juan đã ra đòn!

Thời điểm đẩy bật công kích, hai nắm tay Juan đã bày ra thế khép lại, thân thể giống như đạn pháo chứa đầy năng lượng bỏ về phía Vương Trọng, phen này nếu có thể đánh trúng, đầu Vương Trọng tuyệt đối sẽ phát nổ như quả dưa hấu.

Nhưng... khoảng cách này...

Không đủ!

Chỉ mấy chục cm chênh lệch, nhưng động tác của Juan lại chưa dừng, hai bàn tay đột nhiên vỗ vào nhau, hồn lực tích tắc bùng nổ.

Ông ~~~~~

Oleg: Phách Kiềm Chấn Động Phá!

Trên mặt Juan lộ ra sự tự tin tuyệt đối, sóng chấn động của một đòn này đủ khiến đối thủ thất thố không kịp phòng bị ngất một giây trở lên, mà vậy ở trong chiến đấu đã có thể chết rất nhiều lần.

Tay phải Juan giống như chùy của lôi thần đập về phía đỉnh đầu Vương Trọng.

Toàn trường im ắng, hoàn toàn đắm chìm ở trong trận công phòng chiến này, nhưng cuối cùng Juan của Oleg gia tộc vẫn quá mạnh, đây cũng không phải cùng một cấp độ, miệng huynh bị đánh về nguyên hình.

Ông...

Một tiếng trầm nặng, nắm tay Juan dừng ở trên đỉnh đầu Vương Giả Mạnh Mềm, gần trong gang tấc, chỉ cần đi xuống một chút nữa là có thể thắng được trận chiến đấu này.

Nhưng hắn lại ngừng lại???

Con người của Juan hầu như là nháy mắt phóng đại, thậm chí chưa kịp làm ra bất cứ biểu cảm nào đã cố định lại như hóa đá.

Vương Giả Mạnh Mềm thắng!

Trong sảnh vây xem đầu tiên là im ắng, thời điểm vài giây đồng hồ thì sôi trào, dù sao là cấp bậc Hi Sinh, các loại ngữ điệu tranh cãi ầm ĩ lao vút lên trời.

“Cái này con mẹ nó là đang troll ta sao, hệ thống OP có vấn đề rồi sao!”

“Kháo, vương giả huynh người từ bao giờ tìm hệ thống OP làm cha nuôi vậy!”

“Tuyệt đối không có khả năng, căn bản không có dấu hiệu hồn lực bùng nổ, không phá được phòng ngự của Juan, tuyệt đối không có khả năng, thắng cha này ít nhất có thể thừa nhận một trăm năm mươi công kích!”

“Tuyệt đối là có vấn đề rồi!”

Vốn chiến sĩ cấp bậc Hi Sinh đa số sẽ không quá lý trí, hiện tại rất có một loại xu thế sôi trào, tuy biết khả năng OP có thực trặc không lớn, hệ thống OP cung cấp đưa vào và chiếu ra chiêu thứ năm, căn bản không làm được quái gì, nhưng không có ai có thể giải thích loại tình huống này.

Oành...

Thân thể Juan Oleg ngửa mặt lên trời ngã xuống, bỗng nhiên toàn bộ phòng vây xem tranh cãi ầm ĩ không biết ai kinh hô một tiếng, dần dần tiếng nghị luận biến mất, biến thành một mảng tĩnh mịch.

Ngực trái Juan xuất hiện một vết lõm xuống thật lớn làm người ta sợ hãi dựng tóc gáy, lực công kích như vậy, trái tim chỉ sợ cũng đã phát nổ rồi.

Miêu sát!

Vương Trọng chậm rãi đứng thẳng, hít một hơi thật sâu, rời khỏi hệ thống OP.

“Ta kháo, đây là ảo giác sao, quả thực như là từng bị máy đóng cọc đánh.”

“Hắn là dị năng loại bạo phá nào đó!”

“Cho dù là dị năng cũng cần có dấu hiệu khởi động, người nhìn thấy ở đâu!”

“Ồ... Người đâu?”

“Con lợn, nhanh đi diễn đàn, chờ đại thần chỉ điểm!”

Cuộc chiến này vốn không tính là một trận được đặc biệt chú ý, so sánh với các trận đấu đỉnh cao thực sự kia, Vương Giả Mạnh Mềm chiến đấu vẫn là

thuộc về phạm vi giải trí, dù sao đẳng cấp vật hi sinh, nhưng nhiệt độ trên diễn đàn lại tương đối không bình thường.

Đã có người đem video chiếu chậm đối trận phát ra rồi, hầu như mọi người đều trực tiếp nhảy đến một màn cuối cùng. Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc đã dùng dụng cụ năng gì, thế mà khiến Juan có được lực phòng ngự như thế ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không ra phát được, nháy mắt miếu sát.

Chẳng lẽ là sát người dẫn nổ trái tim?

Đặc điểm dị năng là ở thiên kì bách quái khó lòng phòng bị, đương nhiên bất cứ dị năng nào cũng có dấu vết có thể dò theo, một khi bị đào móc ra, đối thủ có phòng bị cũng sẽ rất khó có hiệu quả.

Nhưng pha quay chậm đi ra, toàn bộ mọi người nhìn thấy là, tích tắc Juan đánh ra sóng chấn động, tay trái Vương Trọng chấn trước mắt, thời điểm Juan muốn đập bẹp hắn, nắm tay phải đã ra tay.

... Cái này con mẹ nó không phải là đám thẳng rất bình thường sao?

Học sinh hệ chiến sĩ bình thường sẽ lập đi lập lại luyện tập huấn luyện cơ sở, ra quyền, xuất kiếm, phát lực, nếu là một quyền đơn giản như thế này có thể đánh ngã người của gia tộc Oleg, vậy gia tộc sắt thép về sau có thể đổi tên gia tộc da giòn rồi.

“Đội trưởng, có chuyện gì đem hai người chúng ta gọi về, ba người mới này rất khó chơi đó, chúng ta đang dạy bọn hắn cách làm người!” Arnold Dayton nói. Người mới mà, sẽ luôn kiêu ngạo một chút, Dayton huynh thích nhất chính là giáo dục người mới, giống như hắn mới vừa nhập học bị đội trưởng hung hăng dạy dỗ.

Lola lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, “Vương Giả Mạnh Mồm lại đánh một trận, các người nên xem xem, nhất là Anrol người.”

“Ồ, phải không, ta cho rằng gã rùa đen rút đầu đó không dám ra nữa, đối thủ là ai?” Arnold Dayton cười nói, dạy dỗ người mới khiến tâm tình của hắn phi thường sáng khoái.

“Juan Oleg.”

Gia tộc Anrol và gia tộc Oleg được xưng là công sát nam bắc của liên bang Tự Do, gia tộc Oleg thân thể hùng mãnh hơn chút, Anrol gia tộc dũng mãnh toàn diện hơn, đều có sở trường, nhưng không hề nghi ngờ là trọng trang gia tộc mạnh nhất.

“Ồ, tình huống thế nào, Oleg loại biến thái đó ai cũng như gấu chó, chịu đòn rất tốt, để cho ta loại viễn trình chiến sĩ này thu phục.” Arnold Dayton cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: “Cầu” vương chi tranh

“Một đòn miếu sát.” Lola cười nói, ánh mắt sáng quắc kia biểu hiện nàng đã động tâm, cường giả đều thích tìm kiếm sự mới lạ.

“Khụ khụ, lão đại, người không phải đang nói đùa chứ, phòng ngự của tên gấu chó kia yếu như vậy?”

Lola không nói nữa, Anrol và Arnold Dayton cùng nhau xem quá trình chiến đấu, hai người công phòng thuộc loại phạm vi bình thường, ở trong mắt cao thủ cũng không tính là quá nổi bật, câu dẫn phản câu dẫn đây đều là cơ bản, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm này hồn lực không phải quá mạnh, lại rất giỏi về sử dụng hồn lực, phân phối phi thường ổn, lấy điểm mạnh của mình đối kháng chỗ yếu ớt của đối thủ.

Nhưng nói trắng ra vẫn là đầu cơ trục lợi, chiến sĩ linh hoạt như thế nào nữa cuối cùng cũng phải cứng đối cứng, cho dù là nghề nghiệp thích khách linh hoạt nhất cũng là như thế, ngưng tụ sinh mệnh vào một lần công kích, đây là chân lý.

Khi sóng chấn động của Juan bị phân lưu, Dayton liền cảm giác được có ý tứ, thật sự có chút hương vị ba lạng gạt ngàn cân, nhưng một quyền cuối cùng ra tay, Dayton huynh liền có chút tròn mắt rồi.

Đây là cái quỷ gì?

Lola cũng cười tủm tỉm nhìn Anrol, bởi vì nàng xem hồi lâu cũng chưa thấy rõ là chuyện gì xảy ra, có thể xác định có phải dị năng hay không, dị năng cần quá trình cô đọng, mà Vương Giả Mạnh Mồm không có, phương diện này Anrol xuất thân trọng trang gia tộc hẳn là sẽ biết loại phương thức công kích sát thương cao này.

“Chiều chậm một chút nữa...” Anrol bỗng nhiên nói.

Nhưng chiều chậm là có cực hạn, cuối cùng hình ảnh đã mơ hồ, về mặt Anrol lại trở nên vô cùng ngưng trọng, hít một hơi thật sâu.

“Có thể là... Ba Động Quyền...”

“Ba Động Quyền, đây là cái gì...” Arnold Dayton cười nói, “Cái gì, Ba Động Quyền???”

Lola hơi sững sốt, “Người là nói dựa vào hồn lực nháy mắt phát ra tần số cao, hơn nữa nhiều lần đã kích phối hợp hình thành sát thương bùng nổ cao?”

Anrol gật gật đầu, lại lắc đầu, “Ta chưa tự mình trải qua, không dám xác định, có thể có sát thương như vậy, rất có khả năng là Ba Động Quyền, chiến kỹ cao tần cấp một.”

“Khả năng không lớn nhì, thứ này tương đương với kỹ năng tự mình hại mình, thân thể cường đại và hồn lực khổng lồ không đủ căn bản không làm được.”

“Một đòn này hồn lực không sai biệt lắm khoảng hai trăm Glasso, căn bản không phải Juan có thể ngăn cản, nếu có thể tự thể nghiệm một lần thì tốt.” Trong ánh mắt Anrol tràn ngập khát vọng.

Arnold Dayton nhìn nhìn vết lõm khủng bố kia, rùng mình, “Các người lũ biến thái, thích bị ngược đãi này.”

Toàn bộ chiến kỹ cao tần đối với khổng lồ cốt cách và hồn lực đều rất cao, đối phương phải có hồn lực tương đối dư thừa, liên tục toàn lực phát ra, hơn nữa phải đem thời gian cực hạn áp súc, áp lực này đối với thân thể và hồn hải đều cực lớn, lỡ sơ suất, đối thủ không có việc gì, bản thân tàn phế trước, nhưng một khi có thể sử dụng ra, lại có thể đạt tới lực công kích siêu mạnh một cộng một lớn hơn hai.

Ngay tại thời điểm diễn đàn ồn ào ngất trời, video phân tích của Bạo Hùng nữ thần Lola đi ra, ý kiến Ba Động Quyền vừa xuất hiện, lập tức dẫn nổ diễn đàn, loại chiến kỹ tiêu chuẩn cao này ở bậc Tinh Anh cũng rất ít gặp, lại xuất hiện ở khu vật hi sinh, miệng huynh đây là tiết tấu muốn nổ tung trời rồi sao?

Một thằng cha liên tục thua, bỗng nhiên súng bắn chim hóa pháo, đánh ra ba trận chiến đấu tiêu chuẩn cao.

“Xem ra Lola nữ thần của ta rất thường thức vương giả huynh, ô ô!”

“Cút qua một bên, có quan hệ xu nào với người, nữ thần của ta chứ!”

Điểm ấy Lola cũng bắt đầu đi. Nàng là hỏa diễm dị năng giả trời sinh, còn là hỏa diễm thông linh sư, tạo thành dáng người quá mức gọi cảm hấp dẫn người ta cũng không có cách nào cả.

Nhưng ngay tại thời điểm diễn đàn náo nhiệt, lại có đại thần phát biểu quan điểm.

Đối thủ của Lola, thành thị nam bộ tân đại lực thành phố Hỏa Diễm hỏa pháo Sherry, hỏa diễm dị năng giả, hai vị này hoàn toàn xứng đáng là người nổi bật trong lớp học sinh mới, nhân vật trên ảnh hồn tiềm lực bảng của liên bang, Lola có được thông linh hồn thú Hỏa Diễm Bạo Hùng, mà Sherry thì có được dị năng hỏa diễm bùng nổ kinh thế hãi tục và khổng lồ tinh vi, hai người là người cạnh tranh mạnh mẽ cho người mang năng lực lửa mạnh nhất một thế hệ mới.

Chuyện khu Vật Hi Sinh đối với các nàng loại bậc Tinh Anh này vốn không có chút sức hấp dẫn, nhưng khi biết được Lola thể mà công khai ở trong diễn đàn chú ý một tên gà mờ cấp bậc vật Hi Sinh, Sherry liền biết cơ hội đã tới, chiến đấu cũng không chỉ giới hạn trong chiến trường, hai người đều là hệ chỉ huy, đội trưởng chiến đội, tương lai đều là vị trí trung tâm, trừ sức chiến đấu cá nhân, còn cần cái nhìn đại cục, nhãn lực và phán đoán.

Ở sau khi Lola phát biểu một loạt ý kiến, Sherry sốt ruột không chờ nổi ở sau bình luận của Lola làm ra đáp trả, đó là Vương Giả Mạnh Mồm này là ID nhỏ của cao thủ bậc Tinh Anh nào đó, cho nên một số cái gọi là phân tích ưu khuyết điểm của Lola chỉ là khôi hài.

Sherry phi thường vui vẻ, rốt cuộc tìm được cơ hội có thể nghiền áp Lola, trong một trận chiến này, Vương Giả Mạnh Mồm từ đầu tới cuối dùng hồn lực rất thấp, khổng lồ còn dư dả, cái này nói rõ bản thân đối phương thực lực phi thường mạnh, đây rõ ràng là ID phụ, Lola còn ở nơi đó nghiêm trang phân tích, quá ngu ngốc.

“Đại, đại tỷ... Đây...” Ở bên, Mario của chiến đội Hỏa Diễm nhìn không được muốn nói chút gì đó.

“Đại cái đầu người, có chuyện thì nói có rắm thì đánh!” Sherry nói, cô tính tình nóng nảy chịu không nổi nhất chính là rề rà chậm chạp.

“Khụ khụ, đại tỷ, Vương Giả Mạnh Mồm kia không phải ID phụ, đã sử dụng hơn một năm, lúc trước chín mươi chín trận liên tục thua, vừa mới thắng ba trận.” Mario thật cẩn thận nói.

Sherry ngây dại, một giây tiếp theo, nhiệt độ phòng huấn luyện có chút cao, oành đùng đùng...

“Người tên mã hậu pháo này, sao không nói sớm, chết đi cho ta!”

Đội viên bên ngoài tập mãi thành thói quen, “Mario phó đội trưởng đáng thương, năng lực kháng hỏa của hắn chính là như vậy mà luyện ra sao?”

“Đội trưởng của chúng ta cái gì cũng tốt, chỉ là tính tình quá nóng nảy.”

“Giống như ngực của đội trưởng, hi hi.”

“Hừ, nhỏ giọng chút, đây là cấm kỵ của cô ấy, cẩn thận người bị nướng sống!”

Mario bị lửa đánh bay bắt đầu đi sờ sờ mái tóc đầy mùi khét, thật sự có thể cân nhắc đi cao trượt đầu rồi.

Chính như Sherry lo lắng, diễn đàn sôi trào, ai cũng biết Sherry và Lola đối chọi gay gắt tranh đoạt danh hiệu đệ nhất hỏa diễm dị năng giả, nói từ trên bồng nổ, Sherry quả thật thiên phú dị bẩm, còn chưa đúc ra anh hồn, hồn lực đã cao dọa người, chẳng những bồng nổ cao, hồn hải chỉ sợ cũng vô cùng dư thừa, hoàn toàn không biết hồn lực cạn kiệt là khái niệm gì, nhưng Lola không chỉ là hỏa diễm dị năng giả, còn là thông linh giả, người ta có thông linh hồn thú, so sánh vậy Lola nổi bật hơn rồi, Sherry tự nhận là có một không hai đương nhiên không thể nhận nhin.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tìm cô gái, không hiểu

Hỏa Pháo nữ thần chỉ xác minh một câu, ngực to không có não,... Khụ khụ, cũng không thể nói không có não, chỉ là không dùng não nhiều.

Nhìn Sherry nhăn lại, Lola khinh thường cười cười, “Hừ, thật sự là con bò sữa!”

Anrol và Arnold Dayton liếc nhau, đều đọc hiểu ý tứ của nhau, tám lạng nửa cân, đều là “Hung (hung: ngực) khỉ” cả.

Nữ hài tử miễn cưỡng, “Ha ha, hai người các người đang nghĩ cái gì thế?”

“Không, lão đại, người nói rất đúng, kẻ này chính là con bò sữa ngực to mà không có não!” Anrol không giỏi nói chuyện lắm phản ứng so với Arnold Dayton còn nhanh hơn.

“Ngực to không não, bạn học Anrol, người đây là kỳ thị đối với số đông các nữ đồng bào, làm đội trưởng của người, ta phải dạy người cách làm người!”

Oành... Vù...

Anrol bay đi, ngay sau đó bên ngoài hỗn loạn một trận, thấy ánh mắt Lola nhìn về phía mình, Arnold Dayton vội vàng xua tay, về mặt chính trực, cũng sắp phát sáng rồi, “Đội trưởng, người nói quá hay, người đợi lát nữa, để ta đi ra ngoài đập hấn hai cước. Loại bại hoại, cặn bã này cũng là kẻ địch chung của nam đồng bào chúng ta!”

Oành... Vù... A ~~~~~

Lola vỗ vỗ tay, thật sáng khoái, Sherry này, thật sự là nhàn quá mà, bắt đầu từ năm trước đã luôn tìm mình gây sự. Liên bang nhiều cao thủ như vậy, hơn nữa, còn có đế quốc, còn có nhiều dị tộc thần bí như vậy, tranh với mình cái gì, một cái bình luận đang yên lành bị cô ta quấy đục hết rồi.

Lola cũng không có cách nào xem nữa, toàn bộ bình luận đều biến thành bình phẩm từ đầu đến chân đối với hai cô.

Sherry cũng rất buồn bực, “Tên khốn kiếp này, lại là vương giả mạnh ‘Mòm’, đừng để ta gặp được người, bằng không nhất định trước nướng sau giết, lại nướng lại giết!”

Nàng chỉ nhìn lướt qua, cho rằng là vương giả mạnh nhất, có lòng dạ như vậy, lại có kỹ thuật như vậy, như thế nào cũng cho rằng là ID nhỏ, bà nội con gấu, thế mà lại là tên tép riu!

Cô quyết định giữa trưa ăn mười cái kem ly giảm nhiệt, thông qua cánh cửa bị phá hỏng, một đám thành viên Hỏa Pháo xã đều tròn mắt há hốc mồm nhìn pháp hung khí phòng của đại tỷ... Không thể tự thoát ra được.

Vương Trọng không có nhiều cảm khái như vậy, đối thủ càng ngày càng tốt, cái này đối với hắn và Simba đều là tin tức tốt, hắn tận khả năng khiến đối thủ phóng ra trạng thái tốt nhất, như vậy có thể bắt giữ bản chất linh hồn cũng là tốt nhất.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Vương Trọng theo thường lệ tiến hành huấn luyện thân thể, hỗn độn phong ấn là tồn tại hắn hiện tại hoàn toàn không thể lý giải và đối kháng, nhưng thân thể đủ mạnh khẳng định là cần thiết.

Bất cứ phương thức công kích cường đại nào, đều cần có đủ vật dẫn để chịu tải, kỹ năng chiến sĩ là như thế, dị năng giả cũng là như thế, cường độ thân thể đủ, mới có thể thừa nhận lực cản trả dị năng mang đến, điều này tuyệt đối không thể xem nhẹ, phải biết rằng tích lũy tháng ngày ăn mòn, hoặc là có thân thể đủ mạnh đi hấp thu, hoặc là sẽ ăn núp xuống không chừng khi nào đó sẽ sụp đổ.

Sáng khoái luyện nửa giờ, Vương Trọng cũng thần thanh khí sảng, vui sướng thắng lợi tẩy rửa linh hồn hắn, loại cảm giác này quả thật khác biệt, linh tính toàn thân cũng tăng lên không ít, tư duy so với trước kia càng thêm rõ ràng, phương thức chiến đấu của Juan này quả thật không tệ, mỗi học viện hoặc là anh hồn gia tộc đều có phương thức độc đáo của mình, nhưng có một số bản chất là giống nhau, ví dụ như tìm kiếm không chế.

Muốn một đòn trí mạng rất khó, đối thủ cũng không phải kẻ ngốc, sẽ không ngoan ngoãn đứng cho người đánh, muốn cùng đối thủ nắm thời gian, tìm sơ hở, thậm chí chơi thời khắc sinh tử thì phiêu lưu quá lớn. Cao thủ chân chính, vẫn cần nắm giữ quyền chủ động, ở một số thời điểm sơ hở, thi triển kỹ năng khổng chế mình sơ trường, mở rộng sơ hở cùng sai lầm của đối thủ, tiến tới tạo thành một đòn dẫn tới thắng lợi.

Đây là lý giải đối với chiến đấu của Vương Trọng, thật ra vô luận là cá nhân chiến, hay là đoàn đội chiến, lý niệm khổng chế đều phi thường quan trọng.

Hắn cảm thấy luận văn của mình có thể tiến thêm một bước sâu sắc hơn nữa, Vương Trọng mở điện thoại ghi lại, điểm mấu chốt linh quang thoáng hiện đều ghi lại ở bên trên, thậm chí ký hiệu rõ là tình huống hoặc sự kiện nào xúc động linh cảm này.

Một bên khác, bạn học Mã Đông Đông cũng rất cuộc đã kiếm được sân bãi, Kỳ Ba xã của hắn rất cuộc có thể chính thức khai trương, đối với xã viên của mình hắn vẫn hài lòng.

“Đem bàn chuyển tới nơi đó, đứng,... Ồ, người thẳng cha này cẩn thận một chút, đó là tấm biển xã trường, đặt ngay ngắn một chút.” Mã Đông vừa chỉ huy, vừa hưởng thụ loại cảm giác này, tuy đem cái kho vàng nhỏ của hắn tiêu mất bảy tám phần, nhưng rất cuộc đã hoàn thành giấc mộng.

Barron Gesta cũng đang chăm chỉ làm việc. Tên to xác này hiện tại tuyệt đối là fan trung thành của Mã Đông xã trường, Mã Đông mở cửa sổ, nhìn đối diện cách một con phố, nơi đó chính là sân bãi của Hoa Hồng Đen, chắc chắn, hắn và nữ thần càng ngày càng gần, đây là một hiện tượng tốt. Hít một hơi thật sâu, ngay cả không khí tựa như cũng mang theo một chút hương thơm.

Tốt xấu là người gia tộc Assassin, đánh cờ hiệu Emily, cho dù hơi vất vả một chút, người trong nhà cũng không nói được gì. Đối với các đại gia tộc mà nói, lẩn qua lộn lại như thế nào cũng không quan trọng, chỉ cần có thể có hiệu quả, đối với thực lực hoặc là lực ảnh hưởng cá nhân có tăng lên, đều có thể coi là sự lịch luyện của bọn họ.

“Xã trường, người đang nhìn cái gì?” Barron tò mò hỏi.

Mã Đông nhìn Barron một lần thật sâu, vồ vồ... eo tên to xác, “Vấn đề này hỏi thật hay, nhìn thấy chưa?”

Barron Gesta nhìn nhìn, vẻ mặt mông lung, “Cái gì?”

“Đó là tương lai!”

Mã Đông lời nói thâm thía. Emily nha đầu này bận thì thôi, Vương Trọng và Grace hai thẳng cha đó cũng không thấy bóng người, mình xã trường này thật không dễ dàng gì, vừa làm cha vừa làm mẹ, còn có Barron.

Năm người đương nhiên chỉ là yêu cầu thấp nhất của xã đoàn, Kỳ Ba xã sau này khẳng định cần mở rộng, hắn muốn sáng tạo một cái kỳ tích!

Barron cảm giác được trên người xã trường tựa như sáng lên...

Một ngày mới bắt đầu, trong học viện hoan hô cười nói, tân sinh luôn có thể mang đến niềm vui, mà đa số người nằm trên thì rất bận rộn.

Vương Trọng buổi sáng có lớp, trên bậc trong phòng học cũng ồn ào sôi nổi. Năm thứ hai vẫn có sức sống, chỉ đạo thiên về phương diện lý luận, đây cũng là nguyên nhân Vương Trọng còn có thể nán lại ở nơi này, nhưng nếu năm nay thành tích còn không hợp cách thì không có cơ hội thi lại nữa.

Nhìn thấy Vương Trọng, mọi người lộ ra vẻ mặt cười cợt. Chỉ là năm ngoái đã trêu chọc một năm, gã này cũng không phản kháng, không có ý tứ gì, Vương Trọng rời khỏi phân viện chỉ huy chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Phân viện chỉ huy là phân vòng nhất trong học viện, có được vòng gia tộc huyết mạch truyền thừa tốt đẹp, vòng chính trị kinh tế, vòng thành tích ưu tú, các loại đoàn thể nhỏ, đương nhiên Vương Trọng là thuộc loại bị quên đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thần tượng học viện

Thật ra Mã Đông ở phân viện chỉ huy thật ra rất được hoan nghênh, không thể nói đỉnh cấp nhất, nhưng ở Thiên Kinh thành cũng là cấp bậc nhất lưu, nhưng Mã Đông chán ghét những kẻ làm bộ làm tịch kia cũng lười quan tâm, ngược lại rất hợp duyên với Vương Trọng, điều này không có bất cứ quan hệ gì với việc Vương Trọng cùng một ký túc xá với hắn, phải biết rằng những kẻ kia nếu chán ghét một người, là sẽ có cách gây ác cảm, cũng bởi vì Mã Đông tồn tại, người khác mới không dám làm càn quấy đáng.

Mã Đông thẳng cha này xưa nay là hay đến muộn, trốn học càng là cơm bữa, hôm nay thì lại rất nhanh đã tới rồi, đặt mông tới bên cạnh Vương Trọng hưng phấn nói, “Người biết hôm nay là ai lên lớp không?”

“Không phải Mã Hiết Nhĩ giáo sư sao?”

“Hắc hắc, nếu là lão già đó ta đã sớm chuồn rồi. Thôi, tạm đặt đó đã, lát nữa người sẽ biết!”

Không bao lâu, phòng học thoáng cái an tĩnh lại, ánh mắt toàn bộ mọi người đều ở trên bục giảng, ngay sau đó bộc phát ra tiếng hoan hô nhiệt liệt. Ở thời đại này, được thần tượng lớn nhất chính là anh hùng, nhất là các tồn tại có được sắc đẹp cùng lực lượng.

Vị trước mắt này chính là một trong số đó, niềm kiêu ngạo của Thiên Kinh thành, thiếu tá Grace, trực thuộc liên bang Tự Do, 18 tuổi đúc thành anh hồn, dị năng chiến sĩ hiếm thấy, từng dẫn theo Thiên Kinh chiến đội ở trong giải đấu liên bang xông vào top 8, sáng tạo chiến tích tốt nhất của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, một năm đó cũng khiến xếp hạng của Học viện Thiên Kinh phá lệ xâm nhập top 20, ở trong mười năm sau khi nâng tốt nghiệp, con đường truyền kỳ vẫn chưa dừng lại, chỉ có anh hồn chiến sĩ nhất lưu mới có thể gia nhập vệ đội trực thuộc liên bang, mà ở năm nay càng tiến vào Thánh Điện, trở thành anh hồn chiến sĩ cấp Điện Phủ, có được quyền chiêu mộ, đây là cấp Điện Phủ duy nhất trong chiến sĩ hiện phục vụ của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn trước mắt.

Có thể nói đã có thủ niềm kiêu ngạo của người Thiên Kinh.

Ai cũng không ngờ Grace đột nhiên xuất hiện ở nơi này, không chỉ có trong lớp, cả trường đều chấn động, vô số học sinh ủa tới, vô luận là tân sinh hay là các năm cấp trên, đều muốn tận mắt thấy vị anh hồn chiến sĩ cấp Điện Phủ này.

Phương diện trường học sớm có chuẩn bị, chỗ giáo vụ cùng hội học sinh đã bắt đầu hành động, để cam đoan buổi lên lớp này thuận lợi tiến hành, người ngồi ở trong phòng học quả thực hạnh phúc rồi tinh rồi mù, nhiều lớp như vậy, nhiều khóa như vậy, thế mà lại lựa chọn bọn họ.

Grace mỉm cười, chỉ nhìn mọi người, trật tự liền dần dần khôi phục. Hai mươi tám tuổi niên kỷ cũng không lớn, nhưng đối với anh hồn chiến sĩ cấp Điện Phủ mà nói, năng ít nhất đã trải qua mấy trăm hơn một ngàn cuộc chiến, loại khí tràng này không phải lũ mao đầu tiểu tử trước mặt có thể so sánh.

Ánh mắt Grace trực tiếp lướt qua mọi người tìm được Vương Trọng, bài thi lại của hắn cho Grace ấn tượng rất sâu. Khi Grace xem xét các loại luận văn Vương Trọng viết, nói thật, Grace có được kinh nghiệm tác chiến phong phú cũng kinh ngạc ngay người.

Loại lý niệm đối với chiến đấu đó phi thường tiên tiến, chẳng qua chiến sĩ cần phải có đủ sự từng trải mới có điều cảm ngộ, đối với học sinh mà nói có chút vượt mức, chỉ hướng về phía loại cái nhìn đại cục đó, cho dù người này hồn lực yếu một chút vẫn có tương lai sáng sủa.

Nhân loại thống trị thế giới này, thủ đoạn quan trọng nhất, không phải lực lượng, là trí tuệ.

“Mọi người rất tò mò, ta vì sao sẽ lựa chọn lớp này?” Grace vừa lên cũng chưa cao hứng đàm luận mà là trực tiếp tung ra một vấn đề.

Nháy mắt, vô số học sinh ở ngoài cửa sổ trông mong nhìn bên trong đều gật đầu, bọn họ muốn biết nhất, ngẫu nhiên sao?

Emily cũng là một thành viên bên ngoài, bởi vì Grace chính là thần tượng của nàng, cũng là một nguyên nhân nàng tới Thiên Kinh. Có được dị năng, nhưng Grace chưa trở thành dị năng giả đơn thuần, mà là nghề nghiệp chiến sĩ đúc thành dị năng, cũng chính là hệ dị năng cận chiến, đây cũng là động lực ủng hộ Emily.

Người trong phòng học cũng nghi hoặc một hồi. Bọn họ thật sự chưa nghĩ tới vấn đề này, chỉ là cảm thấy mình vận khí tốt, chẳng lẽ thật sự có nguyên nhân?

Mã Đông lập tức hưng phấn, “Không phải chứ, ta nghe nói đội trưởng Grace là mang theo nhiệm vụ mà đến, chẳng lẽ nói trong lớp chúng ta có người có ấy nhìn trúng!”

Cả lớp đều hưng phấn, trong lớp này phần nhiều là hệ chỉ huy, làm nơi tập trung người ưu tú trong học viện, bọn họ hiển nhiên đã ý thức được điều gì rồi.

Thời điểm mọi người đều cho rằng Grace sẽ đưa ra gợi ý, Grace chỉ tay, “Là vì hắn.”

Ánh mắt toàn bộ mọi người trong ngoài phòng học đều theo phương hướng ngón tay, mà người bị chỉ tới mỗi người đều như là hươu cao cổ thò đầu ra, hy vọng mình là người may mắn kia.

Mà ở trên phương hướng này, là có Scarlett, Reeves một đám cường giả, nhưng rõ ràng phương hướng ngón tay cao hơn một chút, trực tiếp lướt qua bọn họ chỉ về phía sau.

Reeves là niềm kiêu ngạo của phân viện chiến sĩ, học sinh năm thứ ba, nhưng hắn cũng phụ tu một số chương trình học của hệ chỉ huy, hắn cũng là vị trí trung tâm, chỉ là càng thiên về huấn luyện kỹ năng chiến sĩ mới tiến vào phân viện chiến sĩ. Vô luận phân viện nào, cuối cùng có thể độc chiếm ngôi đầu chỉ có cường giả.

Toàn bộ cường giả trong phòng học đều ở ba hàng phía trước, nhưng Grace chỉ rõ ràng là phía sau, bình thường thực lực mạnh ngồi phía trước, kém ngồi phía sau, đây là quy củ.

Trái tim nhỏ bé của Mã Đông nhảy lên phốc phốc, khéo, chẳng lẽ tổ tông phát sáng rồi, Grace đại nhân chỉ là mình sao?

Quang huy gia tộc Assassin vĩ đại chiếu rọi đến trên người hắn rồi sao?

Quý tích cuộc đời nhất quán thu mình của ta sắp triệt để thay đổi rồi sao?

Đang lúc Mã Đông chuẩn bị đứng dậy khiêm tốn một phen, Grace mỉm cười, “Bạn học Vương Trọng, mấy thiên luận văn ngươi viết ta đều đã xem, phi thường tốt!”

Nhất thời trong ngoài phòng học đều kinh ngạc, Vương Trọng???

Đây là cái quỷ gì? Nỗi si nhục của hệ chỉ huy, đuôi ngựa thế mà thành phương hướng học tập rồi??

Bản thân Vương Trọng cũng có chút ngầy ra, Grace thế mà sẽ xem lý giải chiến thuật mình viết.

Grace cũng chưa nói nhiều, đề tài đã chuyển đi rồi, “Về chiến kỹ không chế, mọi người thấy thế nào?”

Mọi người đều không phải tân sinh, gặp vấn đề của Grace đều nghiêm túc tự hỏi, đây là cơ hội biểu hiện hiếm có. Reeves đứng dậy, “Grace đạo sư, ta cho rằng chiến kỹ không chế là một loại kỹ năng chiến đấu phụ trợ, nhưng lực lượng mới là mấu chốt, hơn nữa tốn tâm tư cân nhắc cái này, không bằng nâng cao lực lượng của mình, lực sát thương mới là vương đạo.”

Grace gật gù đầu, “Mọi người có thể nói thoải mái, ta không phải tới chỉ tay dắt lối cho mọi người, năm đó ta cũng rất đau đầu loại tình huống này, chúng ta chia sẻ một phen cảm thụ của mình.”

Trong phòng học đầy tiếng cười, cũng tiêu trừ sự khẩn trương, mỗi người đều bắt đầu nghiêm túc tự hỏi, không thể không nói, lực lượng của thần tượng quả thật có thể điều động thật lớn tính tích cực của các học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Cái bánh or cạm bẫy?

Vương Trọng cũng nhìn Grace, đại danh vị này muốn không biết cũng khó, hầu như là niềm kiêu ngạo mấy năm qua giáo viên và học sinh Học viện Thiên Kinh treo ở bên miệng.... Thật ra cũng có thể xưng là huy hoàng quá khứ của học viện, hẳn có thể cảm nhận được lực lượng mang tính bùng nổ dưới chế phục màu bạc của Grace. Chiến sĩ hai mươi tám tuổi không thể nghĩ ngờ là đang hướng tới đỉnh phong, loại lực lượng này rất khó che giấu.

Nếu Grace biết Vương Trọng hiện tại nghĩ là điều này, đại khái cũng sẽ dở khóc dở cười, thế này không giống người trẻ tuổi bình thường.

“Không chế là thủ đoạn hữu hiệu thời điểm đối mặt đối thủ ngang ngửa, nắm giữ chiến kỹ không chế nhất định đối với mỗi một chiến sĩ đều sẽ có trợ giúp rất lớn.” Scarlett đứng dậy nói. Nàng rất thường thức mấy thiên văn chương của Vương Trọng, nhất là ý kiến về không chế.

Grace cười cười, “Còn có ý tưởng khác không?”

Lúc này một học sinh hàng đầu tiên đứng lên, “Grace đạo sư, em không cho rằng một tên bỏ đi nói bậy có gì đáng giá thưởng thức, theo đuổi không chế là biểu hiện của kẻ yếu, so với lãng phí thời gian ở phương diện này, vì sao không tìm kiếm chiến kỹ sát thương cao, em cảm thấy đây là đầu cơ trục lợi, biểu hiện của người nhu nhược!”

Cũng đến từ năm thứ ba của phân viện chiến sĩ, đồng thời cũng là chiến đội trung tâm của Thánh Tài Quyết: tiên phong Patilu, xưa nay lấy thô bạo trứ danh, học đệ học muội phân viện chiến sĩ đều rất sợ, người này xuống tay thường xuyên không nhẹ không nặng, động cái là đem người đối luyện đưa vào bệnh viện.

Grace mỉm cười, cũng chưa tức giận, “Đây cũng là một loại quan điểm.”

Patilu mặt không đổi sắc ngồi xuống. Hắn là đến từ thành phố Stowler, chẳng qua đắc tội người ta, gia tộc liền đem hắn đưa đến nơi đây, hẳn đối với nơi này không có cảm giác thuộc về, lại càng sẽ không để ý Grace thấy thế nào.

Grace nhìn thoáng qua Vương Trọng, tiểu tử này có ý tứ, thế mà không để ý người khác nói hắn như vậy, vẫn lão thần tự tại, hoàn toàn không đếm xỉa đến, nếu dễ dàng như vậy mà nói, cô lần này không phải đến vô ích rồi.

“Vương Trọng, ta thấy ngươi ở phương diện này rất có tâm đắc, nói cho mọi người một chút.” Đây đã là lần thứ hai Grace điểm danh Vương Trọng, tất cả mọi người đều có chút kinh ngạc, ngay cả trong lòng Scarlett cũng chắc chắn lấy làm kỳ, tuy Vương Trọng viết văn chương không tệ, nhưng hẳn là chưa đến loại trình độ đó, huống chi thực lực cá nhân của hắn quá yếu, điều đó ở hoàn cảnh hiện tại là phi thường bị lén án.

Vương Trọng thì không sao cả, “Cá nhân tôi cảm thấy, cho dù tồn tại người vô địch thiên hạ, cũng không phải tôi, cho nên nhất định sẽ gặp phải đối thủ không sai biệt lắm, thậm chí tình huống lấy ít địch nhiều, chiến kỹ không chế tiêu hao tương đối nhỏ, có thể công có thể thủ, nếu chiến đội phối hợp càng cực kỳ quan trọng, có thể nói, ắt không thể thiếu.”

Grace vỗ vỗ tay, “Tôi cũng cho rằng như vậy, chiến kỹ không chế ưu tú có thể mang đến lợi ích chiến trường rất cao, đồng thời loại lý giải chi tiết hồn lực này cũng không gây trở ngại người theo đuổi chiến kỹ cường đại...”

Kế tiếp Grace bắt đầu kết hợp thực tiễn của mình triển khai giảng thuật, nàng cũng chưa đưa ra cụ thể chiến kỹ không chế, mà là cung cấp lý niệm, cho người ta cá không bằng dạy người ta bắt cá, rất hiển nhiên Grace khác với giáo viên truyền thống, nàng là xuất phát từ thực tiễn, chia sẻ lý giải trong quá trình trưởng thành của bản thân.

Rất nhanh trong ngoài phòng học đều một mảnh im lặng, chỉ có thanh âm Grace. Vị nữ chiến thần Thiên Kinh này có được sức quyến rũ cá nhân phi thường mạnh, các khóa khác nhau có lý giải khác nhau, đây mới là cảnh giới giảng bài cao nhất, dẫn dắt học sinh tự hỏi.

Thời gian qua nhanh, mắt thấy sắp kết thúc, Grace nhìn thoáng qua học sinh rậm rạp bên ngoài, đang thời điểm cân nhắc có cho bên ngoài một cơ hội hay không, một tiểu nha đầu tinh quái đã chui vào.

Chính là Emily, thế này nếu cũng nhìn không ra, cô đã quá ngu ngốc.

“Grace đạo sư, tôi tên là Emily, tôi có vấn đề muốn hỏi!” Nói xong mở to đôi mắt đơn thuần đáng yêu ngập nước, một đám huynh đệ chuẩn bị mắng vồn trong ngoài phòng học cũng liền dẹp cơn thu trống, đều xấu hổ đối đầu với tiểu cô nương đáng yêu như vậy.

“Assassin Emily, hoan nghênh cô tới Học viện Thiên Kinh.” Grace cười nói.

Mọi người nghị luận âm âm một phen, thì ra là người gia tộc thích khách giết người không chớp mắt, may mắn vừa rồi chưa mở mồm mắng.

“Tôi có được hóa điểm dị năng, nhưng tôi không muốn trở thành dị năng sư thường quy, mà là dị năng chiến sĩ, ngài có đề nghị gì không?”

Emily rất khát vọng, bởi vì vị trước mắt này cũng là hóa điểm dị năng, mà đã thành tựu hóa điểm dị năng chiến sĩ cường đại.

“Hóa điểm dị năng thuộc loại dị năng tương đối cường đại, cũng tương đối nhiều, nhưng phương thức của mỗi người cũng không cố định, trong một thế hệ mới có hai người nổi bật, Chamir thành phố Hỏa Điểm, xem như người thuần phát ra truyền thống, hóa điểm năng lực của cô ấy có khuynh hướng phát ra mang tính bùng nổ, hơn nữa hồn hải dị thường cường đại, một người nữa là Lola của thành phố Capofer, có được thông linh hồn thú Hỏa Điểm Bạo Hùng, cho nên cô ấy càng thêm chú trọng phụ trợ hồn thú của mình, mỗi người đều có đặc điểm riêng, cái gọi là anh hồn chiến sĩ chính là đem sở trường của mình phát huy ra, chỉ có làm chính mình, mới có thể đúc ra cường giả!”

Khi Grace nói xong, toàn bộ phòng học đứng dậy vỗ tay, bên ngoài cũng vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Tan học, một đám người cuộn cuộn đuổi theo bóng người Grace mà đi, trong phòng học lập tức thanh tĩnh.

Mã Đông Đông hưng phấn, “Kháo, bạn hữu, người thế thâm rồi, sao ta cảm thấy nữ chiến thần của chúng ta không có ý tốt, người có phải nhìn lên người ta tắm rửa hay không... Không đúng, như vậy ta cũng không thấy được người.”

Vương Trọng sờ sờ mũi, “Miệng chó không mọc ngà voi.”

“Hắc hắc, người bị đặt ở trên lửa nướng rồi. Ta thấy đám người Reeves không mong đợi người chút nào.” Mã Đông nói, đám người Reeves loại phái thực tiễn này ghét nhất chính là loại không có bản lãnh gì còn thích chỉ điểm lung tung.

“Mã Đông Đông, người tên nhát gan này, đi ra ngoài đừng nói người ta biểu ca của là!” Emily nói, “Vương Trọng ca, ai muốn bắt nạt anh, em đánh bọn họ nằm úp sấp!”

“Này, này, ta mới là anh của người, người đừng gây chuyện cho Vương Trọng.” Mã Đông tuy cả ngày đùa cợt, nhưng tâm kế so với người khác cũng cao hơn. Phàm là có bối cảnh gia tộc, cho dù động thù cũng đều sẽ nắm giữ chừng mực, sẽ không tùy tiện xuống tay độc ác, nhưng đối với người thường lại khó mà nói.

“Hừ, biết rồi, thực dong dài, em không ngốc!” Emily cười nói, “Anh Vương Trọng, giữa trưa em mời anh ăn cơm, cảm tạ anh lần trước mở đường.”

“Được, vũ khí làm xong rồi?”

“Không, em từ chối rồi!” Emily nói.

“Cái gì, vũ khí của Moore lão nhân em cũng không lấy, điên rồi!” Mã Đông cả kinh kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Lần đầu tiên gặp mặt (1)

“Em cảm thấy giai đoạn hiện tại em không nên sử dụng vũ khí tốt như vậy, vậy sẽ hình thành tính ý lại, bất lợi đối với đức ra anh hồn, tựa như Vương Trọng ca nói, chỉ có mài luyện mới có thể đức thành thánh kiếm!” Emily cười nói.

Vương Trọng ngăn người, mình nào có từng nói lời có triết lý như vậy.

“Bạn học Vương Trọng, chúc mừng ngươi, rốt cuộc đã được tán đồng rồi.” Một thanh âm thanh thúy vang lên, Scarlett cười tủm tỉm.

“Scarlett xã trưởng, chào ngươi chào ngươi, Kỳ Ba xã của ta ngay tại bên cạnh ngươi, chúng ta hiện tại là hàng xóm rồi.” Mã Đông phi thường nhiệt tình nói.

“Thật sao, hoan nghênh. Vương Trọng, cuối tuần này, trong nhà ta có cái party, ngươi có thể tới không?”

Nhất thời ba người đều ngăn người, Mã Đông hung tợn gõ Vương Trọng một phát, “Đương nhiên không có vấn đề, hần cuối tuần cũng nhàn rồi!”

Scarlett mỉm cười, “Vậy bây giờ buổi tối thứ bảy, sẽ có kinh hi.”

Chờ Scarlett rời khỏi, Mã Đông đã nhìn không được ôm chặt cổ Vương Trọng, “Tiểu tử ngươi được đó nha, còn nói không có quan hệ, người ta cũng mời ngươi tham gia party cá nhân rồi, ta thấy cô ấy có ý tứ đối với ngươi!”

Vương Trọng có chút khó hiểu, nói thẳng, hần cảm thấy Scarlett rất ưu tú, tính cách cũng rất tốt, nhưng...

“Ta hình như không phải quá thân quen với cô ấy.”

“Kháo, ngươi đây là đầu óc heo à, nam nữ qua lại với nhau nhiều sẽ thân thuộc, hơn nữa có mỹ nữ như vậy mời, núi đao biển lửa cũng đi. Yên tâm, ta đem bộ đồ tân gái tất sát của mình cho ngươi mượn, tuyệt đối thu hút!” Mã Đông tựa như so với Vương Trọng còn sốt ruột hơn.

Ở bên, Emily bĩu môi, “Mã Đông Đông đừng có ra chủ ý xấu, trời biết cô ta có ý gì.”

“Trẻ con không biết thì đừng xen mồm, đây là thế giới người trưởng thành chúng ta!” Mã Đông nói, “Đây chính là Scarlett, không phải Mirami vu bà kia...”

Mã Đông đột nhiên im bất, ở phía trước cách đó không xa, có người chậm rãi đứng dậy thu dọn đồ, bóng lưng này... Chẳng lẽ là Mirami???

Mirami đẩy đẩy kính mắt viền đen, thản nhiên nhìn lướt qua Mã Đông, nhưng cũng không nói gì.

Thẳng đến lúc Mirami rời khỏi, Mã Đông mới nặng nề hít một ngụm không khí, gấp quỳ rồi, nói cái gì sợ cái đó.

Trên đường trở về Mã Đông vẫn hăm mộ không thôi đối với điểm phúc của Vương Trọng, tựa như năm trước xui xẻo một năm Vương Trọng bắt đầu đổi vận, Grace đạo sư thượng thức, Scarlett đại mỹ nữ ưu ái, giờ quả thực có chút cảm giác nằm mơ.

Nhưng vấn đề là, bản thân thằng cha này lại chưa giác ngộ chút nào, về mặt văn phạm phong khinh, cuối cùng đã đuổi được Emily cái đuôi này, làm tiền bối một số phương diện nào đó, Mã Đông vẫn cảm thấy cần thiết chỉ điểm bạn hữu của mình một phen.

“Vương Trọng, đây chính là một cái cuối tuần quan trọng nhất cuộc đời ngươi. Scarlett mời ngươi, nói rõ có chút ý tứ đối với ngươi, cơ hội này ngươi nhất định phải nắm chắc, ngươi cần một món thần khí vô địch!” Mã Đông nói.

Vương Trọng ngăn người, “Thần khí?”

Mã Đông chợt cười lấy ra một cái bao cao su, dù là Vương Trọng cũng nhìn không được muốn đánh hần một trận.

Vương Trọng dở khóc dở cười, “Đừng kéo những thứ xa xôi đó, ta và Scarlett không thích hợp.”

“Kháo, ngươi cái khúc gỗ này, thế mà lại có tư tưởng môn đệ nghiêm trọng như vậy, cảm tình thứ này chính là vương bát đậu xanh mắt đỏ mắt, lỗ đen cũng không ngăn được, đây có thể là cơ hội tốt nhất của ngươi đời này!” Mã Đông khuyên, “Chúng ta là bạn hữu, người bình thường ta tuyệt đối không nói, nam nhân loại thời điểm này nhất định phải bày ra sức quyến rũ dương cương của ngươi, không phải sợ gì cứ làm đi!”

Mã Đông vung nắm tay, giống như sắp lên chiến trường là hần.

“Ta là nói, Scarlett không phải kiểu ta thích, có thể, ta cũng không phải kiểu nàng thích, đây chỉ là một lời mời bình thường, hần là muốn tán gẫu với ta một phen một ít lý luận chiến kỹ.” Vương Trọng cười nói.

Mã Đông ôm đầu, “Không xong rồi, ta đau đầu, ngươi thật sự là lộn sao, Scarlett là xinh đẹp, ôn nhu, tao nhả nhất học viện chúng ta, thế này cũng không thích, chẳng lẽ ngươi...”

Mã Đông về mặt bộ dáng con thỏ nhỏ sợ hãi, Vương Trọng đập qua một cước, có lúc thật muốn dùng chân bịt mồm kẻ này.

Bạn học Vương Trọng ở trong mắt Mã Đông không cứu được nữa hiện tại lại hoàn toàn đắm chìm ở trong sự khoái hoạt của mình, lớp của Grace hôm nay cho hần không ít dẫn dắt, tầm nhìn cùng sự từng trải của một anh hồn chiến sĩ thành thực phi thường quý giá. Chiến kỹ không chế phi thường quan

trọng, nhưng trên thực tế huấn luyện độ khó nắm giữ so với chiến kỹ bình thường thì khó hơn nhiều, đa số chiến kỹ khổng chế đều là bắt nguồn từ dị năng, đương nhiên thông qua thuần hồn lực khổng chế cũng có thể sinh ra, chẳng qua độ khó rất lớn, ý kiến của Grace vẫn mang đến cho hắn rất nhiều nhân tố xác định.

“Này, này, người đi đâu vậy?”

“Huấn luyện, người tự đi chơi một mình đi.” Vương Trọng khoát tay nói.

Mã Đông bất đắc dĩ lắc đầu, đây đều là những người thế nào vậy, bản thân hắn đường đường một xã trưởng này quả thực là osin toàn năng.

Phòng trọng lực không thể nghi ngờ là địa điểm tốt để rèn luyện thân thể, chỉ là ở học viện lại tương đương xa lạ, các học sinh càng thích huấn luyện trên chiến kỹ hơn, dù sao hồn lực mới là mấu chốt, thân thể chỉ cần đủ cường tráng là được rồi, trên thực tế chỉ cần điểm hóa hồn hóa, thân thể cũng sẽ tự nhiên mạnh lên, huấn luyện phòng trọng lực buồn tẻ lại gánh nặng, học sinh thường xuyên đến rất ít, tương đối chăm chỉ cũng chỉ làm nóng người ở khu trọng lực bội số nhỏ.

Phương diện trường học tuy đề xướng, nhưng tu luyện thứ này không phải bắt buộc được, hướng chỉ hiệu quả lớn nhất của phòng trọng lực vẫn là rèn luyện thân thể, nói thật ra phương diện trường học cũng không phải đặc biệt coi trọng.

Vương Trọng khác. Từ năm thứ nhất hắn đã đem phòng trọng lực coi là nhạc viên, ít người, hơn nữa dưới trọng lực cao áp, đầu óc sẽ trở nên dị thường tỉnh táo.

Hồn lực thức tỉnh càng sớm không thể nghi ngờ thiên phú càng tốt, thể chất cũng sẽ nhận được cải tiến thật lớn, thật sự tính toán, lúc trước Simba xuất hiện, Vương Trọng đã thức tỉnh, thân thể cũng ngày càng cường tráng hẳn lên, chỉ là hồn lực luôn bị áp chế không thể bày ra, có lẽ là lúc còn nhỏ ốm đau tra tấn, Vương Trọng cũng đặc biệt dụng tâm ở phương diện này.

Cả một năm trước đều huấn luyện ở khu trọng lực gấp hai, mà hiện tại đã có thể ném thử bốn lần năm lần, hắn thích cảm giác khiêu chiến cực hạn, khi toàn thân một tia khí lực cũng không còn, triệt để chạy xe không, mà sau khi khôi phục, thân thể hắn sẽ càng thêm tràn ngập lực lượng, hơn nữa hồn lực tựa như cũng có sẽ có một chút tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Lần đầu tiên gặp mặt (2)

Tương sinh tương khắc giữa hỗn độn phong ấn và Vận Mệnh Thạch đã cho bản thân hắn một chút cơ hội, tuy cỡ nhỏ rất nhu nhược, nhưng cũng rất ương ngạnh, mỗi một lần đều sẽ ép ra một chút lực lượng, khe hở trời sinh lưu lại đại khái cũng có thể phát ra hơn mười điểm Glasso hồn lực, trải qua từng năm kiên trì không ngừng Vương Trọng mạnh mẽ tăng lên tới hơn mười điểm, đối với người khác mà nói, chút điểm như vậy căn bản không có khác biệt, trên sức chiến đấu cũng hoàn toàn không hiện ra, nhưng mỗi một lần tiến bộ đều có thể khiến Vương Trọng rất vui vẻ.

Simba hy sinh làm hồn lực của hắn trực tiếp tới 50, thể này đã có thể sinh ra chiến kỹ đủ lực sát thương, bởi vì Simba biết Vương Trọng đã đến bình cảnh, nếu dựa vào tích lũy tháng ngày như vậy, Vương Trọng sẽ bỏ qua giai đoạn đức hồn tốt nhất, nhưng cái giá phải trả cũng phi thường lớn, mỗi lần nhìn thấy chủ hệ chơi đùa số mệnh biến thành to bằng bàn tay, đều sẽ làm Vương Trọng trở nên càng thêm kiên định.

Trừ khu trọng lực gấp đôi gấp ba có hai ba con mèo nhỏ đang làm một số huấn luyện cơ sở, càng nhiều là tân sinh của phân viện chiến sĩ. Loại hình lực lượng, bọn họ cần phương thức này để tăng cường lực lượng và cường độ thân thể, khu trọng lực bội số lớn trống trơn, nếu không phải vì duy trì điều kiện phản ứng của học viện nhất lưu, phòng trọng lực này cũng có thể bị hủy bỏ rồi.

Khu trọng lực sáu lần, Vương Trọng làm một lượt huấn luyện cơ sở, cũng không có gì hoa mỹ, đều là kỹ năng chiến đấu của giáo sư học viện, chiến sĩ đột tiến chém, thức mở đầu của cung tiễn thủ, thức mở đầu của viễn trình chiến sĩ, Vương Trọng tuy tràn ngập hứng thú đối với dị năng, đáng tiếc đây là trời sinh, không phải lĩnh vực của hắn, cũng là hậu thiên học tập không thể bù lại.

Ví dụ như viễn trình chiến sĩ, nếu có được dị năng đồng băng, kèm theo ở trên công kích, có thể sinh ra hiệu quả ngưng trệ vô cùng tốt, đây cũng là một loại khổng chế, vô luận trong cá nhân chiến hay là đoàn đội đều sẽ có tác dụng thật lớn.

Đây cũng là chỗ dị năng chiến sĩ cao hơn chiến sĩ khác, cho nên giống Emily như vậy vừa nhập học đã trở thành đối tượng tranh đoạt, trên cơ bản các anh hồn chiến sĩ danh chấn thiên hạ kia cũng đều là dị năng giả.

Dù sao cũng không có ai, Vương Trọng coi quần áo bị mồ hôi làm ướt sũng, nằm dưới đất hưởng thụ áp lực trọng lực mang đến, hồn lực hoàn toàn không cần khổng chế, hình thành một loại bảo hộ tự nhiên mà vậy, loại tư vị này phi thường thoải mái.

Cơ sở khác nhau, tính trưởng thành của Vương Trọng cũng nhanh hơn ngày xưa, lần này vài ngày, giá trị đỉnh hồn lực của hắn đã tới 55, vài ngày đầu đột phá cũng là thời điểm linh tính tốt nhất, cho nên Vương Trọng cũng không muốn lãng phí, thu hoạch phi thường hậu hĩnh.

Nếu có thể đem năng lượng của Hi Mệnh Luân Bàn bổ sung đầy, Vương Trọng nhất định phải khiến Simba khôi phục nguyên dạng!

Bỗng nhiên, cửa khu bội số lớn mở ra, Vương Trọng hơi sững sốt, ai sẽ tới nơi này?

Học sinh năm trên? Hắn sẽ không. Người năm thứ ba cùng năm thứ tư quá trọng thực tiễn, ở trong mắt bọn họ hồn lực quan trọng hơn so với huấn luyện thân thể, không có ai sẽ đem thời gian “lãng phí” ở nơi này.

Ánh mắt hai người tiếp xúc, bỗng nhiên đều ngây dại.

Vương Trọng ngây người là vì người này thể mà lại là nữ hài tử, hơn nữa hắn chưa từng gặp nữ hài tử như vậy, trang phục huấn luyện màu trắng hiển nhiên cũng là bởi vì mồ hôi dính ở trên người, lộ ra dáng người lồi lõm hút hồn người ta, một mái tóc dài đen nhánh tùy ý búi lên, da thịt trắng nõn tràn đầy vết đỏ ửng mờ mờ, dưới hàng lông mày nhỏ dài như lông chim là một đôi mắt trong suốt linh động, toát ra một loại trong suốt vô tội lại giảo hoạt.

Vương Trọng quả thật ngây dại, trước kia hắn là không nhìn lý luận của Mã Đông, trên thế giới này nhất định có nữ hài tử có thể khiến người say mê, vẻ đẹp của nàng sẽ trực tiếp gạt điện đến linh hồn người, trái tim của người sẽ không dùng được đập thành thịch, đến lúc đó phòng tuyến tâm lý gì cũng là căn bản.

Giờ khắc này, trái tim Vương Trọng hoàn toàn không nghe sai sử nhảy lên, đây là cảm giác chưa từng có, nếu lúc trước ở trong bóng đêm vô tận nhìn thấy Simba khiến Vương Trọng có động lực sống sót, lúc nhìn đến cô gái trước mắt, Vương Trọng lần đầu tiên cảm giác được sự tốt đẹp của sống.

Đây là cảm giác động lòng.

Nữ hài tử phi thường tò mò đánh giá nam hài trước mắt. Ở trong học viện xếp hạng thấp này thể mà có học sinh chú trọng huấn luyện thân thể, rất kỳ quái, trên thân ở trọng lực gấp sáu tờ ra đặc biệt nhẹ nhàng, đường nét cơ bắp cũng không nổi bật, nhưng nhìn ra được bên trong ẩn chứa sự dẻo dai cùng lực lượng, sinh mệnh lực phi thường tràn đầy, hồn lực phi thường thấp thoai mái tự nhiên đối kháng trọng lực, nói rõ lý giải phi thường thấu triệt đối với hiệu quả đòn bẩy của hồn lực.

Đây là ai? Chưa từng nghe nói thành phố Thiên Kinh còn có người mới như vậy.

Hai người cứ như vậy một mực nhìn đối phương, bỗng nhiên nữ hài tử cười một tiếng, Vương Trọng cảm giác tâm tình tốt vô hạn, tất cả chung quanh đều không quan trọng nữa, điều này sao giống loại cảm giác Mã Đông Đông nói kia như đúc.

“Anh muốn cứ nhìn tôi mãi như vậy sao?” Nữ hài tử tự nhiên hào sảng cười nói.

“Chào cô, tôi tên là Vương Trọng, cô có thể làm bạn gái của tôi không?” Vương Trọng theo bản năng nói.

Nếu Mã Đông ở một bên, khẳng định sẽ tức đến mức trực tiếp ngắt đi. Đây là lộn sao, theo anh mày lộn lâu như vậy, ngay cả thủ pháp tán gái cơ bản cũng không hiểu, quả thực là gà mờ trong gà mờ.

Cô bé cũng hơi sững sốt, cô đương nhiên bị thổ lộ không ít, chỉ là tình trạng ngây ngốc như vậy vẫn là lần đầu tiên. Nói ra cũng kỳ quái, trước kia gặp loại tình huống này cô không ngại dạy dỗ đối phương một trận, nhưng nhìn người trước mắt lại không quá đáng ghét.

“Bạn trai của tôi nhất định phải mạnh hơn tôi, anh không được.” Caroline nói, đây quả thật là nguyên tắc cơ bản của cô.

“Không thử làm sao biết!” Vương Trọng gật đầu nói, trong lời nói tràn ngập sự tự tin khó có thể tin, cả người tán mát ra khí tức cường đại.

Nếu Mã Đông Đông và Emily nhìn thấy khẳng định sẽ chấn động, đây còn là Vương Trọng bình thường tao nhã phi thường có kiên nhẫn kia sao???

Caroline có chút bất đắc dĩ, khí tức này phi thường ưu tú, nói rõ nội tâm người trước mắt rất cường đại, nhưng... phối với hồn lực lại có chút yếu đến đáng thương, có chút phô trương thanh thế.

Caroline khẽ lắc đầu, “Hiện tại anh hoàn toàn không phải đối thủ của tôi, có lẽ vài năm sau, anh lại tới tìm tôi.”

Đổi làm người quen thuộc Caroline chỉ sợ sẽ chấn động, nàng từ trước tới nay chưa từng kiên nhẫn như vậy.

Vương Trọng cười cười, “Tôi muốn thử xem!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Vương Trọng là theo đuổi con gái như vậy

Nhiều năm trôi qua như vậy, ở thơ ấu hắc ám nhất, ông trời ban cho Vương Trọng bằng hữu khát vọng, chú hề chơi đùa số mệnh, thời điểm nhìn thấy

Caroline, Vương Trọng biết đây là cô gái mình muốn, chỉ đơn giản như vậy, rõ ràng như vậy, cảm xúc giấu ở sâu trong nội tâm lập tức bộc phát ra.

Trong xương tủy, sự quật cường và kiên trì của Vương Trọng chính là phi nhân loại, không một đứa trẻ nào chịu đủ ồm ầu tra tấn còn có thể an ủi người lớn.

Caroline có thể cảm giác được ánh mắt nóng cháy của đối phương, không thể không nói bên trong tản ra dục vọng chiếm hữu mãnh liệt, nhưng lại có loại tư vị không hiểu, dù sao hẳn cũng không phải đối thủ của mình, mình có cái gì phải lùi bước?

“Nếu anh có thể ngăn được ba lần công kích của tôi, tôi sẽ nghiêm túc cân nhắc đề nghị vừa rồi của anh.” Caroline nói, khó có được một lần tới thành thị xếp hạng thấp như vậy, coi như là làm việc thiện đi.

Vương Trọng lắc đầu, “Cô đã nói, nhất định phải chiến thắng cô mới là bạn trai của cô, không cần hạ thấp tiêu chuẩn với tôi!”

Caroline cười, nàng cuối cùng hiểu mình vì sao sẽ không quá bình thường rồi, là vì sự nhiệt tình phát ra từ trong lòng đối phương cảm nhiễm nàng, tựa như một người bạn nhỏ nhìn thấy kẹo que, chỉ là biểu đạt khát vọng trong lòng, một đại nam hải đáng yêu quật cường..

“Như anh mong muốn!” Caroline tay phải đặt ở trên tay trái, bày ra một tư thế rút kiếm.

Trong nháy mắt tư thế hoàn thành, toàn bộ phòng trọng lực gấp sáu đều bao phủ ở trong một luồng khí thể cường đại, loại lực lượng này là Vương Trọng lần đầu tiên gặp được, khác với bất cứ đối thủ nào trước kia gặp được cùng nhìn thấy, đây là cường giả chân chính, có được lực lượng khủng bố không tương xứng với tuổi của cô!

Vương Trọng không sợ nhất chính là khiêu chiến, hẳn cũng rất muốn biết mình rốt cuộc mạnh bao nhiêu!

“Cô đến trước!” Vương Trọng nói.

Caroline mỉm cười, còn rất quật cường nha, bỗng nhiên thân hình biến mất, đột tiến!

Động tác của Caroline nhanh như tia chớp tới trước mặt Vương Trọng, một đòn đao tay cắt ra, đây là chiêu ra tay rút kiếm, tuy không có kiếm, nhưng hồn lực sắc bén đã phá không chém ra.

Tăng..

Vương Trọng khẽ nghiêng đầu, gò má xuất hiện một vết rách, đồng thời một cú đá quét hung mãnh trực tiếp công kích hạ bàn của Caroline, Caroline cũng chưa tránh, chân trái thon dài trực tiếp nghênh đón, phản ~~~

Một lần va chạm hai người nháy mắt kéo giãn khoảng cách, chỉ một lần giao thủ Vương Trọng đã rõ cân lượng của đối thủ, đây chỉ sợ đã là siêu cấp thiên tài tiếp cận đúc thành anh hồn, xem tuổi đối phương hẳn là không sai biệt lắm với mình, thậm chí còn nhỏ hơn một chút, quả nhiên là núi cao còn có núi cao hơn.

Mạnh, nhưng ngọn lửa trong lòng Vương Trọng lại càng thêm hùng hực thiêu đốt, vậy mới đúng chứ!

Oành..

Một cú bùng nổ đột tiến, Vương Trọng chủ động ra tay, đối mặt đối thủ như vậy, hồn lực yếu thế của hẳn phải nắm giữ tiên cơ.

Thân thể cường hãn, phản ứng nhanh nhẹn, nhưng chính là hồn lực này... Đại khái khoảng 50, công kích như vậy căn bản không thể công phá phòng ngự của cô.

“Cẩn thận!” Vương Trọng một quyền đánh ra, Caroline vốn đang không để ý lập tức làm một động tác đón đỡ.

Oành..

Thân thể Caroline bạo lui bảy tám mét trực tiếp trượt ra ngoài, lộ ra ánh mắt không thể tưởng tượng, lực công kích này... cao tần đã kích?

Vương Trọng mỉm cười, “Đừng xem nhẹ bạn trai của cô!”

Caroline thản nhiên cười, “Bây giờ còn chưa phải!”

Đập đập đập đập...

Caroline đập bộ pháp thoải mái giống như nhảy múa, nháy mắt đã tới trước mặt Vương Trọng, tay phải giống như thanh kiếm sắc bén chém xuống.

Mây trời nước chảy, Vương Trọng không dám sơ ý, thân thể theo công kích di động, đao tay của Caroline thế mà sát bên người, nhưng đây chỉ là thức mở đầu, cái tay tinh tế non mềm ẩn chứa hào quang hồn lực, khiến mỗi một đòn ít nhất có khoảng 150 Glasso hung mãnh, mà đây còn chỉ là công kích bình thường.

Liên tục ba đòn đao tay đều bị Vương Trọng tránh thoát, Caroline cũng không khỏi nghiêm túc hẳn lên, nàng quả thật chỉ dùng một bộ phận nhỏ lực

lượng, thật ra cũng không muốn thương tổn đến Vương Trọng, nhưng thực lực của đối phương tựa như so với mình tưởng tượng còn cổ quái hơn một chút nữa.

Tốc độ dao tay bắt đầu nhanh hơn, toàn bộ trọng lực tràn tựa như đều biến thành một cái vũ đài Waltz, dao tay mang theo tiếng xé gió từng bước chém về phía Vương Trọng, từng vòng lồng ghép vào nhau, bộ pháp đổi tần số dưới chân càng làm người ta nghen hợn nhìn trần trối, hoàn toàn hóa thành hai cái bóng mau lẹ, trọng lực gấp sáu tựa như cũng chưa mang đến cho hai người bất cứ gánh nặng nào.

Mà lúc này Vương Trọng không biết khi nào đã nhắm mắt, lực lượng cường đại đến mức hít thở không thông, mắt phán đoán đã không kịp, trong hồn hải của Vương Trọng lộ ra hồn lực dao động, toàn bộ lực lượng đều dừng ở trên né tránh như bóng với hình.

Nhìn thấy đối thủ nhắm mắt, Caroline quả thật rất giật mình. Đừng nói Thiên Kinh thành nho nhỏ, toàn bộ liên bang Tự Do cũng không ai dám như vậy, tuy trong tay không có kiếm, nhưng kiếm thuật không chệ vào đầu được của cô hoàn toàn có thể thông qua cánh tay để phóng thích, Caroline cũng đã nổi hứng.

Waltz trí mạng!

Liên hoàn bảy bảy bốn mươi tám đòn dao tay, Caroline đã hoàn toàn tiến vào trạng thái, cô còn chưa từng ở trong bàn cùng lứa tuổi gặp được đối thủ như vậy, rõ ràng hồn lực rất yếu, lại có cảnh giới cùng không chế vượt quá tưởng tượng, kiếm pháp của cô truyền thừa nền văn minh trước, trải qua thời đại hắc ám rửa tội, thành tựu kiếm thuật số một liên bang, còn chưa từng có ai dám đối mặt như vậy.

Nhưng cứ như vậy bốn mươi bảy kiếm thế mà thật sự bị đối thủ nhắm mắt né tránh được, ngay cả Caroline cũng cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nhưng một đòn cuối cùng tránh nổi sao?

Bộ pháp như thần của Vương Trọng chẳng những hoàn toàn tránh thoát công kích, còn kéo giãn khoảng cách giữa hai người, lúc này Caroline đột nhiên nghiêm túc, tay phải đặt ở trước ngực, giờ khắc này toàn thân đều có một loại khí thế ngạo nghễ thiên địa..

Tăng tăng tăng...

Từng đạo kinh khí phá không hình thành một lưới kiếm đánh về phía Vương Trọng, đây mới là sát chiêu trí mạng.

Khỏe miệng Caroline mang theo một tia bất đắc dĩ, bởi vì cô đã đúc thành anh hồn, đối với bạn cùng lứa tuổi là tồn tại nghiền áp...

Đối mặt kiếm khí vô mặt mà tới, mắt Vương Trọng bỗng nhiên chột trợn, thân thể giống như con lật đật bắt đầu xoay tròn, tránh được một bộ phận kiếm khí, nhưng lưới kiếm như vậy là không thể dựa vào kỹ thuật hoàn toàn tránh thoát. Caroline hơi sững sốt, lộ ra tiếc hận, đến lúc này giá trị đỉnh hồn lực của đối phương vẫn chưa có dấu hiệu tăng vọt, không phải khinh thường năng, mà là thực lực như thế, đáp án hiển nhiên là cái sau.

Nhưng Vương Trọng xoay tròn đột nhiên tăng tốc, bùng nổ ra chương án đầy trời, phành phành phành phành...

Nháy mắt kiếm khí nổ tung, kinh khí bắn ra bốn phía phát nổ, bóng người đến cùng lúc trực tiếp lao ra, đột nhiên bỏ nhào tới Caroline.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Sơ, đắc thủ

Nói thẳng, Caroline quả thật chưa nghiêm túc, cũng nghiêm túc không nổi, căn bản không ngờ được Vương Trọng có thể phá giải kiếm chiêu này, mỗi một đòn hồn lực đều tiếp cận 200, căn bản không phải một người chưa đúc thành hồn lực có thể ngăn cản, đột nhiên đối mặt cận thân uy hiếp, thân thể phản kích theo bản năng.

Kỹ năng hồn phách——Kiếm Hồn Trảm!

Hồn hải của Caroline nháy mắt sôi sục ra chiêu, một đạo hồn kiếm vô hình khủng bố đột nhiên đánh qua, một giây tiếp theo Caroline liền hối hận, vội vàng thu chiêu, lấy lực lượng của cô một đòn này đủ để đem đầu Vương Trọng đánh nổ, nhưng vẫn có một nửa hồn lực đánh về phía Vương Trọng, lúc này lựa chọn duy nhất của Vương Trọng chính là toàn lực né tránh, nhưng mà Vương Trọng vẫn đề nghị Caroline.

Hồn kiếm khủng bố của Caroline hầu như là xé rách trang giấy đột phá phòng ngự của Vương Trọng trực tiếp đánh về phía hồn hải của Vương Trọng.

Vương Trọng mặt không đổi sắc, mà nháy mắt sắc mặt Caroline trở nên vô cùng tái nhợt, thân thể thế mà run lên.

Hồn lực khủng bố xưng bá bạn cùng lứa tuổi kia của Caroline nháy mắt bị bao phủ. Hồn hải của Vương Trọng có thể nói là đại cấm khu thứ sáu của Địa Cầu, nơi lực lượng của hai đại trệt tự đối kháng, trừ chủ nhân Vương Trọng cây cỏ nhỏ này có thể giãy dụa một chút, bất cứ lực lượng nào tới từ bên ngoài nháy mắt sẽ tan thành mây khói.

Nghiền áp không có bất cứ đạo lý nào, trong nháy mắt hóa thành tro bụi, nếu không phải Caroline mạnh mẽ thu một nửa lực đạo, chỉ sợ sẽ bị thương nặng, dù là như thế sắc mặt Caroline cũng tái nhợt, thân thể kịch liệt phập phồng, khó có thể tin nhìn nam nhân đè ở trên người mình, trong nháy mắt đó nàng giống như thấy được lực lượng hủy thiên diệt địa, lực lượng đó cùng ánh mắt nam nhân trước mắt trọng điệp với nhau.

Ô...

Vương Trọng hôn lên bờ môi thom đỏ mọng, mềm mại, ngọt ngào kia, cả người giống như điện giật, muốn đem cô gái này vò vào trong thân thể của mình!

Caroline mở to mắt, nụ hôn đầu tiên của cô thế mà cứ như vậy bị cướp đi, muốn phản kháng, nhưng khí lực thân thể lại yếu đuối như vậy, khí tức nam tính mãnh liệt ập vào cô, cũng là cảm giác cô chưa từng có, nhưng sự e lệ mãnh liệt vẫn khiến Caroline hung hăng cắn Vương Trọng một cái, cắn rách môi Vương Trọng, cơn đau đớn này ngược lại đã thức tỉnh Vương Trọng. Vương Trọng nghiêm túc nhìn Caroline, “Em thua rồi, em là của anh.”

Sau đó lại hôn lên, Caroline ngẩn ngơ, đây là đạo lý gì? Sao có thể bá đạo như thế... Ô ô...

Vương Trọng giống như tiểu băng hữu tham lam chiếm hữu chiến lợi phẩm của mình, thẳng đến khi Caroline từ bỏ sự chống cự.

Thật lâu sau, hai người chỉ có thể nghe được tiếng hít thở của nhau, ánh mắt hai người đan vào nhau, Caroline thấy ngọn lửa trong mắt đối phương sắp đem mình hòa tan, da mặt nữ hài tử dù sao cũng mỏng, “Chúng ta... Đây trước đã được không?”

“Anh cảm thấy như vậy rất tốt.” Vương Trọng nói, hần cũng xấu hổ nói Mã Đông, mình cũng thật vô lại.

“Đây rồi nói, được không?” Caroline khề cán môi, nằm mơ cũng không thể ngờ được mình cũng có một ngày như vậy.

Đáng tiếc cô đã xem nhẹ một động tác nhỏ bé của cô sẽ mang đến lực hấp dẫn một vạn điểm bạo kích đối với Vương Trọng, sau đó lại y y a a không ra lời, thẳng đến khi Vương Trọng hải lòng mới đem Caroline kéo dậy, nhưng tay cũng nắm thật chặt.

“Vương... Trọng, anh có thể buông tay trước hay không...” Caroline muốn sửa sang lại quần áo một chút, nhưng không biết làm sao hai chân như nhũn ra thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

“Không thể.” Vương Trọng phi thường quyết đoán nói, sau đó ôm chặt eo Caroline, hầu như là ôm đến phòng nghỉ ở một bên, bên cạnh phòng trọng lực từng cái bội số đều có một phòng nghỉ không lớn, vừa tiến vào, hai người đều cảm giác cả người lập tức thoải mái, bình thường trọng lực như vậy đối với hai người không tính là gì, nhưng hiện tại tâm thần đều không ở phương diện này.

“Anh làm như thế nào vậy?” Caroline thật sự rất tò mò, quả thực là không thể tưởng tượng.

“Cái gì làm như thế nào?” Vương Trọng kéo tay Caroline, thường thức khoảng cách gần, sức chấn động của loại vẻ đẹp đó càng mạnh hơn.

“Anh ngăn cản lưới kiếm thế nào, còn có hồn kiếm của em.” Đó là một đòn của năng lực giả đúc ra anh hồn, hoàn toàn là nghiền áp toàn bộ đối thủ chưa đúc ra, mà Vương Trọng lại hoàn toàn hóa giải còn làm ra phản kích mạnh mẽ.

Vương Trọng cười cười, “Chiêu nọ ngăn trở lưới kiếm tên là Tứ Diện Bất Động Bát Phong Đà Loa, anh tự đặt tên, về phần hồn kiếm của em sao, tính là dị năng của anh đi, vĩnh viễn đừng thi triển chiến kỹ công kích hồn hải đối với anh.”

Caroline hết chỗ nói rồi, còn có chuyện như vậy? Chiến kỹ trực tiếp công kích hồn hải ở Anh Hồn kỳ cũng là đỉnh cấp, còn có ý kiến không thể công kích? Thật sự là vô quyết dày có móng tay nhọn.

“Anh thật muốn làm bạn trai của em?”

Vương Trọng gật gù đầu, “Vừa rồi là nụ hôn đầu tiên của anh, em phải chịu trách nhiệm.”

Chiêu tán gái Mã Đông huynh đệ người dạy rút cuộc có đất dụng võ rồi.

Nhất thời mặt Caroline lại đỏ, “Em cũng... khụ khụ, Vương Trọng, em không thể nán lại quá lâu ở Thiên Kinh thành...”

“Vô luận đi đến đâu, em cũng là người của anh!” Vương Trọng nói.

Caroline ngay cả cổ cũng đỏ ửng, thẳng cha này thật sự quá bá đạo, “Em muốn nói... Em cũng không biết muốn nói gì.”

“Vậy thì đừng nói nữa!” Sau đó không để ý Caroline kháng nghị, Vương Trọng đem Caroline đặt ở trên đùi mình, tận tình hưởng dụng sự ôn nhu giờ khắc này.

Trẻ tuổi thật là kích tình tràn đầy mà...

Caroline đến từ Quốc Sĩ Vô Song thành một trong năm thành phố lớn của liên bang, lần này tới Thiên Kinh thành là tìm người, người còn chưa tìm được lại ngoài dự liệu đụng phải Vương Trọng, quả thực chính là oan nghiệt.

Vương Trọng là đứa nhỏ tốt thích học tập, hẳn ghi nhớ lời răn của bạn học Mã Đông Đông, đối với nữ hài tử mình thích nhất định phải bám chặt lấy, tuyệt không nhả ra, đương nhiên hẳn cách cảnh giới của Mã Đông còn rất xa, nhưng Caroline cũng chưa từ chối lời mời của hắn, cũng tràn ngập hứng thú đối với Vương Trọng.

“Đây là ký túc xá của anh, a, anh thu dọn trước một chút.” Vương Trọng luống cuống tay chân dọn dẹp lại phòng, mịa, sớm biết vậy nên xử lý sạch sẽ một chút.

Caroline vẫn là lần đầu tiên đến ký túc xá của nam sinh, nói chuẩn xác cô chưa từng ở ký túc xá, tất cả đều tràn ngập cảm giác mới lạ.

“Em ngồi một lát, anh làm chút đồ ăn.” Vương Trọng nói

“Anh còn biết làm đồ ăn?”

“Tay nghề bình thường, hẳn là có thể nuốt.” Vương Trọng cười nói. Tay nghề của Vương thúc nhi hẳn hẳn là truyền thừa được năm sáu thành.

Caroline đánh giá tất cả chung quanh, bỗng nhiên thả lỏng một phen, nhìn Vương Trọng bận rộn, trên mặt lộ ra nụ cười thoải mái chưa bao giờ có, “Em cũng đến hỗ trợ, từ trước tới giờ chưa từng làm cơm.”

Trong tủ lạnh vẫn có dự trữ, đại khái là chịu Vương Chiến Phong ảnh hưởng, Vương Trọng thường thường sẽ tự động thủ làm bữa cơm, không ngờ thực có cơ hội biểu hiện.

Nhìn tay dao của Vương Trọng, Caroline lại nhìn nhìn tác phẩm mình cắt... Thật sự là xấu không thể nhìn nổi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cuồng thú ước chiến

“Không cần quá sùng bái anh đâu, tìm được bạn trai như anh em tuyệt đối lãi to rồi.” Vương Trọng cười nói.

Caroline buồn cười, “Phải không, sao em cảm thấy mình như là con thỏ trắng nhỏ rơi vào cạm bẫy nhĩ.”

“Ừm, quả nhiên là thỏ trắng nhỏ đáng yêu.” Nói xong vuốt ve mái tóc của Caroline, trong mắt người tình đều là Tây Thi, huống chi Caroline vốn xinh đẹp kinh người.

Trong lúc hai người vui đùa một bữa mỹ vị sắc hương vị đều đủ cả đã sinh ra, cảm giác cùng nhau động thủ đối với Caroline là mới lạ, mặc kệ hương vị như thế nào cũng ăn đặc biệt ngon lành. Caroline cũng rất tò mò đối với Vương Trọng, bất tri bất giác hai người đã tán gẫu tới lúc sắc trời âm đạm.

Caroline rời khỏi, không để Vương Trọng tiễn, Vương Trọng cũng không lè mề, dù sao không phải Mã Đông, có vài thứ chưa học đến, cũng chưa xin Caroline số điện thoại, thời điểm nên cho tự nhiên sẽ cho.

Bóng người Caroline rất nhanh biến mất ở trong vườn trường, Vương Trọng thu hồi ánh mắt. Tuy hồn lực không đủ, Vương Trọng vẫn tương đối tự tin đối với thực lực của mình, chỉ cần đột phá hồn lực trời buộc, nhất định sẽ trở thành người nổi bật của học viện, nhưng gặp phải Caroline mới chính thức cảm giác được chênh lệch, nếu không phải Caroline không biết nên công kích hồn hải của hắn, Vương Trọng hiện tại căn bản không phải đối thủ của cô, trong toàn bộ chiến đấu, Caroline chỉ sợ một phần năm thực lực cũng chưa phát huy ra.

Càng là như thế, ý chí chiến đấu của Vương Trọng càng hùng hực thiêu đốt, nhất định phải tăng cường hồn lực, cho dù là tăng lên từng Glasso một, cũng tuyệt không thể dừng bước!

Mà ở nơi nào đó của vườn trường, Caroline nhẹ nhàng chạm môi mình, nhìn thoáng qua ánh đèn chỗ xa xa, là đi... hay ở lại?

Vương Trọng lật xem điện thoại, tùy tay mở ra hộp thư của mình...

Đây là tiết tấu muốn bùng nổ sao?

N thư khiếu chiến, mình từ bao giờ được hoan nghênh như vậy, chẳng lẽ chỉ bởi vì đã thắng hai trận?

Xem tán gẫu hot trên diễn đàn OP, bản thân Vương Trọng cũng dở khóc dở cười, đây gọi là chuyện gì thế này, hẳn có lòng tin đối với chiến kỹ của mình, nhưng luận thực lực thật đúng là có con đường rất dài cần đi.

Nhưng bỗng nhiên nghĩ lại, đây cũng là chuyện tốt, ít nhất có thể có đối thủ đủ mạnh.

Một cái bưu kiện ở top tỏ ra đặc biệt bắt mắt, đến từ Anrol của thành phố Capofer, Anrol đã sốt ruột khó dần nổi, gã này trực tiếp tiêu một ngàn đồng

đem bưu kiện của mình làm nổi bật. Tiền thật ra việc nhỏ, mấu chốt chuyện này khiến mình như là hạ thấp đi một tầng, nhưng vì tác chiến với Vương Giả Mạnh Mồm Anrol cũng không để ý được nhiều như vậy, một đòn Ba Động Quyền kia đã triệt để kích thích trái tim hắn.

Kiểu cứng rắn cùng loại hình này, đặc biệt loại chiến kỹ này của đối phương tuyệt đối có thể mang đến cho hắn trợ giúp rất lớn, đây là một trong những con đường để hồn lực đột phá.

Cường Thú tiên phong Anrol?

Cho dù Vương Trọng kẻ không quan tâm cho lắm này cũng biết, một trong các tân sinh hot nhất liên bang năm trước, thể hiện ra kỹ thuật tiên phong công phòng một thể cực kỳ ưu tú, khác với loại tiên phong hình thể to lớn kia, Anrol tuy đáng người không quá cao to, nhưng lực lượng kinh người, tính linh hoạt cùng tính bùng nổ trong tích tắc đều xa xa dẫn trước các chiến sĩ cùng vị trí, vũ khí là hai thanh chiến phủ, Capofer chiến đội Cường Thú chính là chiến một trận thành danh, từ đội trưởng đến đội viên đều phi thường khủng bố, dùng là làn sóng cuồng bạo nhất, thật sự rất ít ai ngăn cản được.

Khác với các đối thủ người mới lúc trước, bình thường đặc biệt chiêu sinh còn cần tích lũy kinh nghiệm, học viện khác nhau tỉ lệ cũng khác nhau, ví dụ như nói bản thân hắn chính là ví dụ thất bại, hơn nữa như Anrol là trải qua một năm lịch luyện cũng kiểm nghiệm, ở các đại học viện của liên bang Tự Do cũng đã có tiếng, có một số học viện cũng bắt đầu nghiên cứu loại phương thức chiến đấu này của hắn.

Đối thủ như vậy là phi thường khó có được, Vương Trọng đương nhiên không thể bỏ qua.

Ở Học viện Capofer, Anrol nghe được tiếng leng keng, cũng hung hăng siết nắm đấm. Một bên khác Arnold Dayton vẻ mặt ngây dại, “Sao có thể chứ, vì sao là hắn???”

Lola cười cười, “Rất đơn giản, bỏ một ngàn đồng đem bưu kiện treo trên đỉnh không phải xong rồi, chẳng lẽ người cho rằng muốn khiêu chiến hắn chỉ có hai người các người, đi xem hòm thư của mình có bao nhiêu người khiêu chiến.”

Arnold Dayton kêu to một tiếng, “Anrol người tên trộm gà này!”

“Xem bộ dạng người rất thông minh.” Lola thân nhiên bồi thêm một câu, nháy mắt Arnold Dayton thừa nhận một vạn điểm bạo kích.

“Đội trưởng, Anrol tuy đã giành trước, nhưng cũng không nhất định có thể thắng. Vương giả huynh, ta coi trọng người, xử lý thẳng cha tứ chi phát triển này!” Arnold Dayton không chút khách khí quát.

Anrol cười cười, căn bản mặc kệ Arnold Dayton, tiến vào hệ thống OP, ước chiến thành lập, mười phút đồng hồ thời gian chuẩn bị.

Khi đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm xuất hiện, nháy mắt đã dẫn bạo khu Vật Hi Sinh, đại sảnh vậy xem chỉ có hơn ba trăm người, nhưng không ít người đều ở diễn đàn chú ý, nháy mắt đối thủ là Anrol, sảnh vậy xem đã biến thành năm trăm người.

“Anrol? Anrol nào?”

“Nói lời thừa, đương nhiên là Cường Thú tiên phong Anrol!”

“Đệch, chẳng lẽ là Anrol điên cuồng chém một con phở đó?”

“Gã này không phải khu Dững Giả sao, sao có thể ghép với hắn chứ?”

“Lộn à, người chẳng lẽ không biết có một loại chiến đấu gọi là ước chiến sao!”

Người của sảnh vậy xem tận mắt xác nhận được Anrol mỗi người đều đã thiêu đốt, một chiêu chiến kỹ cao tàn kinh thể hải tục của Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc ghê gớm bao nhiêu, phải kiểm nghiệm ở trên người Anrol, nếu Vương Giả Mạnh Mồm có thể đánh bại Anrol thì có thể thật sự đặt địa vị của hắn.

Đương nhiên khả năng bị Anrol chém chết tươi lớn hơn nữa, khả năng thắng vượt cấp hầu như bằng 0.

Hỏa Diễm thành, Sherry cau mày, điều này làm Mario ở bên cực kỳ lo lắng bộ ngực của đội trưởng sẽ bởi vì phần nộ trực tiếp phát nổ.

“Lola nữ nhân vô sỉ này, thế mà dùng ra chiêu số hạ lưu không biết xấu hổ như vậy!” Sherry thật sự nổi nóng rồi, rất rõ ràng đây khẳng định là Lola an bài, cố ý, chính là vì đánh vào mặt.

Trong diễn đàn, đã có người lấy Lola và Sherry làm trung tâm chia làm hai phe phái, một cái cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm là ID nhỏ, một phe cho rằng không phải, rất hiển nhiên Lola chiếm thượng phong tuyệt đối.

Theo Sherry thấy cái đây khẳng định là Lola an bài, vì đã kích cô, thậm chí không tiếc phái ra Anrol, con nhãi vô sỉ!

Ở bên, Mario không dám nói lời nào, đại tỷ nổi nóng vẫn là không trêu vào thì hơn, nhưng hắn thật ra từng điều tra, toàn bộ sự kiện quả thật không có dấu vết của Lola, chẳng qua hai người đều rất nổi tiếng rất dễ dàng bị bọn lăm chuyen so sánh, nhưng... Lần này đội trưởng hoàn toàn ở thế yếu rồi.

“Mario... Người nói... Hắn có khả năng thắng hay không?” Sherry bỗng nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: WC độn thuật

Mario ngẩn ngơ, cười khò lắc đầu, vừa mới chuẩn bị nói thật, nhưng vừa thấy sắc mặt Sherry, đầu óc lập tức tốt lên nhiều, “Đội trưởng, ta cảm thấy tất cả đều có khả năng, trên người Vương Giả Mạnh Mồm này có một loại khí tức vương giả thần bí”

Ở bên, đội viên đều ôm mặt, phó đội trưởng rất không biết xấu hổ, ngay cả khí tức vương giả cũng đưa ra rồi.

Sherry hơi an tâm, nghĩ lại một chút, liền vui vẻ, “Nếu Anrol thua, ta chẳng phải có thể hung hăng cười nhạo Lola?”

Mọi người đều tròn tròn mắt, nhưng lúc này đều chỉ có phần gật đầu.

Anrol không do dự, có thể dùng ra chiến kỹ như Ba Động Quyền, tuy hồn lực yếu chút, vẫn đáng giá hẳn nghiêm túc đánh một trận.

Anrol lựa chọn vũ khí phù văn hẳn năm trước nổi tiếng ở các đại học viện, hai thanh chiến phủ cán ngắn, hẳn chính là dùng hai thanh chiến phủ này điên cuồng chém ra một con đường đi thông thẳng lợi cho Cuồng Thú chiến đội.

Rất nhiều người đều ký ức hazy còn mới mẻ đối với chiến đội của hắn năm trước, ở trên diễn đàn của các đại học viện cũng có tuyển tập đặc sắc của hắn, một người dựa vào hai thanh chiến phủ cứng rắn chém bay một chiến đội, khiến toàn bộ người miệt thị hắn bái lạy.

Hiện tại toàn bộ mọi người đều nhìn chằm chằm Vương Giả Mạnh Mồm. Đối mặt cao thủ như vậy, cũng là đối thủ mạnh nhất Vương Giả Mạnh Mồm có thể gặp được, có thể nói đây là vinh quang của khu Vật Hi Sinh, chiến đấu tuy bại mà vinh, Vương Giả Mạnh Mồm nhất định sẽ lấy ra lực lượng mạnh nhất, vũ khí sở trường nhất của bản thân.

Toàn bộ mọi người đều đang chờ đợi.

“Các ngươi cảm thấy vũ khí sở trường của vương giả huynh là cái gì?”

“Ta cảm thấy hẳn cận chiến rất mạnh, đối phó song chiến phủ của Anrol tốt nhất là chọn kiếm thuận, cứng đối cứng căn bản không có đường sống.”

“Ta lại cảm thấy tốt nhất chọn song kiếm đầu chặt chém, chiến đấu phòng thủ Anrol loại cuồng chiến sĩ này căn bản vô dụng, chỉ có cứng.”

“Cứng cái mặt ngươi, ngươi cảm thấy thân thể nhỏ nhắn của vương giả huynh cứng nổi sao?”

Nhưng ngay sau đó, toàn bộ mọi người sánh vây xem đều chết lặng, cái này con mẹ nó... Tuyệt đối là đánh vào mặt trần trụi, không nể mặt một chút nào!

Vũ khí random!

Một giây tiếp theo sánh vây xem và khu bình luận đều sôi trào.

“Miệng ta uy vũ, thiên hạ nhất thống!”

“Quá trâu bò rồi, không cho cuồng chiến sĩ một chút mặt mũi nào, ha ha!”

“Thân, cho đại Cuồng Thú của ta một chút mặt mũi được không???”

Đừng nói người xem bình thường, Lola cũng ghen hòng trần trối, người này là trời sinh tự phụ? Hay là chịu ngược thành tánh?

Arnold Dayton ngay cả ý tứ từ cũng có rồi, sao lại gặp cái tên như vậy, chẳng lẽ hẳn không biết Anrol là ai? Nhìn Lola và Anrol hên hò, hẳn thật muốn đi nhảy lầu...

Sherry thì lại rất vui vẻ, “Xem đi, ta nói hẳn là ID phụ mà, bằng không làm sao dám random vũ khí, gã này tuyệt đối có vấn đề!”

Người khác đều không dám nói lời nào. Đại tỷ, trừ ID phụ, còn có khả năng là tên ngu ngốc, trên thế giới này cũng không thiếu kẻ đầu óc có vấn đề, chỉ là lúc này ai dám phá tâm tính Sherry.

“Khụ khụ, ta đi WC trước!” Mario bỗng nhiên nói, người khác mặt tối sầm, phó đội trưởng quá gian rồi, muốn chuồn đây mà.

“A, bụng ta cũng không quá thoải mái, khẳng định là ăn đồ dơ rồi.”

“Ta đưa người đi.”

Bỗng nhiên nhiệt độ trong phòng lên cao, Chamir quay sang, ánh mắt mang theo sát khí, “Đều thành thành thật thật nán lại ở đây cho ta.”

“Đội trưởng, ta thật sự không nhìn được nữa.”

“Vậy giải quyết ngay tại chỗ!”

Nhất thời toàn bộ mọi người đều cảm miệng, bọn họ xem nhẹ điểm mấu chốt của đội trưởng, Mario thì phần nộ nhìn đám khốn kiếp không có nhân tính này, hẳn rõ ràng có thể đi, lại bị bọn người này phá hỏng. Người khác thì lại không sao cả, phải chết thì chết chum.

Vũ khí của Vương Trọng random xong, trong tích tắc cho dù ai ôm một chút hy vọng cũng lập tức lạnh toát đáy lòng, bởi vì vũ khí là hai cây súng lục phù vắn.

Súng lục phù vắn và cung tên giống nhau đều thuộc loại vũ khí huấn luyện nhập môn của viễn trình chiến sĩ, cung tên có thể huấn luyện ngưng tụ hồn lực tăng cường hồn lực phụ tải làm giảm viễn trình tiêu hao, mà súng lục phù vắn thì tiến thêm một bước tạo ra cơ sở viễn trình.

Nói đơn giản, hai loại vũ khí này đều là dùng để luyện tập, vấn đề lớn nhất của súng lục phù vắn là bùng nổ quá thấp, lực công kích yếu, hồn lực có thể chịu tải còn không bằng cung tên.

Cầm hai cây súng đồ chơi đối mặt một cuồng chiến sĩ, thể này chẳng khác gì cô gái trần truồng chạy vào hang ổ hổ phi.

“Cái này, chơi thoát phải không, làm bộ làm tịch quả nhiên bị sét đánh, nếu thể này cũng có thể thắng, ta ngày mai sẽ cời trưởng chạy ngoài đường!”

“Cời trưởng chạy ngoài đường tính cái rắm, ta trực tiếp găm tường!”

“Găm tường tính cái lông, ta ‘ấy’ quạt điện cấp năm, ai dám ác hơn ta nữa!”

Khắp nơi đều là tiếng cười trêu tức, đương nhiên cũng có một số người bất mãn, bọn họ nghiêm túc xem mấy trận đấu này, là thật sự ôm thái độ học tập mà đến, thậm chí không tiếc tiền đến quan sát, bao nhiêu tiền là thứ yếu, chung quy cảm thấy không nghiêm túc như vậy thật sự là vũ nhục thành ý của bọn họ, chỉ là đến cũng đến rồi, hiện tại cũng chỉ có thể chỉ tiếc rèn sắt không thành thép xem cho hết.

Vương Trọng vẫn rất hài lòng, một cây súng lục phù vắn mà nói quả thật có chút đau đầu, sát thương không đủ, hẳn phải thay đổi chiến pháp, nhưng hai khẩu súng phù vắn mà nói là có thể từ lượng biến dẫn đến chất biến, vừa lúc nghiệm chứng một phen ý tưởng của hắn.

Một người hưởng thụ tịch mịch luôn giới về tự hỏi, Grace nói một phen đã khiến hắn mở rộng tầm nhìn, không chế cũng không nhất định cần dị năng, cũng không phải vì không chế mà không chế, nhưng trong một số trận chiến bị khắc chế, nếu có thể sử dụng không chế thỏa đáng thì sẽ khác.

Sân thi đấu thể thao!

Hai bên chiến đấu tiến vào, nói thẳng khi nhìn thấy đối thủ random vũ khí cuối cùng kiếm được hai cây súng đồ chơi, Anrol phi thường nổi khùng, nhưng một khi tiến vào chiến trường hắn liền nhanh chóng tỉnh táo lại, đây cũng là sự trưởng thành do trải qua một năm lịch luyện.

Lola vừa thấy cảm xúc Anrol chuyển biến liền lộ ra một tia mỉm cười. Lúc trước Anrol chính là cái loại một lời không hợp liền rút riu, hiện tại thể mà đã biết không chế cảm xúc, đây chính là trưởng thành.

Đối với đoàn đội mà nói, sức chiến đấu không phải quan trọng nhất, không chế cảm xúc mới là mấu chốt, nếu không sẽ phá hủy một đội ngũ.

“Không sai, không uổng phí ta dạy dỗ một năm” Lola nói.

Arnold Dayton ở bên đảo cặp mắt trắng dã, đôi là ai bị cô nàng gấu này vỗ một năm cũng biết không chế cảm xúc.

Trước không nói Vương Giả Mạnh Mềm biết dùng súng hay không, cho dù là tay súng thiện xạ ở thời điểm không có vật che chắn đối mặt một cuồng chiến sĩ cũng chỉ còn đường chết.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 31: Ta “ấy” quạt điện

“Anrol tốt nhất đừng sợ ý, vũ khí có thể là dùng để mê hoặc hắn.” Lola bỗng nhiên nói, lập tức đánh thức Arnold Dayton. Đúng vậy, ai nói chọn vũ khí thì nhất định phải dùng tới?

Chẳng lẽ là tâm lý chiến?

Arnold Dayton nhìn không được thờ dài, đội trưởng đúng là đội trưởng cái nhìn đại cục đúng là khác biệt.

Anrol tỉnh táo lại cũng nghĩ tới, đây là chỗ tốt của bình tĩnh, trong tay đối phương tuy cầm súng lục phù văn, nhưng sát chiêu thật sự chỉ sợ vẫn là Ba Động Quyền của gã, khẳng định là cố ý khiến hắn khinh địch.

Hai bên vừa đối mặt, một bộ phận người ở trong sảnh vây xem cũng nghĩ tới một điểm này, chỉ là cho dù như thế vẫn rất tiếc hận, nếu trong tay có vũ khí kiểu tám khiên cơ hội thắng lợi sẽ lớn hơn rất nhiều.

Trên chiến trường, không khí lập tức động lại, ngay sau đó, Anrol không nói một lời, ‘Thịch’ một tiếng, bạo lực đột tiến!

Kéo gần khoảng cách, cao thủ là sẽ không dễ dàng ra chiêu thức, hai lưỡi rìu của Anrol ở bảo vệ ở trước thân chưa nóng lòng triển khai chiêu thức của mình, một khi cận thân, hắn tin tưởng có đủ ưu thế xử lý đối thủ.

Vương Giả Mạnh Mồm vung ra hai khẩu súng... Chẳng lẽ hắn thật sự muốn dùng súng lục?

Phành phành phành phành...

Súng phù văn phun lửa, liên tục bắn, nháy mắt đã bắn tám phát súng. Khóe miệng Anrol lộ ra một nụ cười lạnh, hồn lực khoảng 50, đừng nói sẽ hao tổn một chút, cho dù là không hao tổn, cũng hoàn toàn không phá được hồn lực phòng ngự của hắn, quả thực là đang làm trò cười!

Năm phát súng bị Anrol dùng chiến phù đón đỡ, ba phát súng trúng, trừ hơi cản trở thể xông lên của Anrol một chút,... Cũng không có tác dụng cái trũng.

Bản thân Vương Trọng đương nhiên biết, hồn lực của đối phương phi thường mạnh mẽ, loại người nổi bật đẳng cấp Dũng Giả này chỉ sợ có thể thoải mái không dễ công kích 100 Glasso trở xuống vào mắt, cái gọi là cao tần phá vỡ, cũng không phải liên tục công kích bình thường, mười đòn công kích 50 Glasso vẫn là 50, trừ phi tần suất và hồn lực khổng lồ tới yêu cầu nào đó mới có thể sinh ra hiệu quả tăng phúc, mà độ khó của điều này ở trong viễn trình thì càng cao hơn nữa.

Tích tắc chậm trễ này, Anrol đã đánh đến trước mắt, chiến phù đột nhiên chém ra, loại nháy mắt ra tay chém giết này nhìn ra được công phu cơ bản của Anrol vô cùng vững chắc, chiến phù mang theo khí phách xé rách thiên địa bổ về phía Vương Trọng.

Vương Trọng không bối rối. Tuy Anrol công kích tốc độ rất nhanh, nhưng hung mãnh vẫn lớn hơn tốc độ đánh, tốc độ công kích của hắn so với Emily chậm hơn một chút, tuy uy lực mạnh, nhưng công kích không trúng tương đương bằng 0.

Liên tục sáu phát rìu liên hoàn chém đều bị Vương Trọng tránh thoát, tuy Anrol tận lực tránh để lộ tiết tấu trước khi công kích, nhưng vẫn không tránh được Vương Trọng thấy rõ, đây cũng là vấn đề bất cứ chiến sĩ loại lực lượng nào cũng không thể tránh khỏi.

Nhưng ngay lúc này, Anrol đột nhiên đập một cước ra, ở thời điểm toàn bộ lực chú ý của đối thủ đều ở trên rìu của mình, hạ bàn khẳng định là trống trơn, mà trên thực tế Anrol cũng chưa dốc hết toàn lực, sự linh hoạt và một đòn trí mạng của Vương Trọng hắn đã thể hội rồi, một lần sơ ý đó tạo thành sỉ nhục chỉ có Anrol hiểu, tuy không có ai biết, nhưng hắn lại không lừa dối được chính mình, một trận chiến này nếu còn sơ ý nữa, hắn sẽ thật sự không còn mặt mũi gặp ai.

Oành...

Vương Trọng đưa ngang chân cản, thân thể nháy mắt bị đá bay, cùng lúc mượn lực lui về phía sau, súng phù văn một lần nữa bắn phá.

Nếu nói súng phù văn có ưu thế gì, đó là nhẹ nhàng linh hoạt, chỉ cần hồn lực đủ có thể tùy ý công kích, dù sao súng lục phù văn cũng đánh không ra hồn lực bùng nổ cao ngưng tụ thương tổn gì cả.

Phành phành phành phành phành...

Từng phát súng liên tiếp bắn về phía Anrol, Anrol nào sẽ để đối thủ kéo giãn khoảng cách, ngoài việc liên tục đột tiến đỡ công kích của đối thủ, hồn lực mạnh mẽ bùng nổ, lực lượng phá kỹ xảo!

Mọi người cũng trợn mắt há hốc mồm. Vương Giả Mạnh Mồm rất linh hoạt, nhưng công kích của hắn hoàn toàn không có hiệu quả, sân thi đấu thể thao là rất rộng, nhưng cũng không có vật cản, Anrol đang dần dần đem Vương Giả Mạnh Mồm ép về phía góc, nếu không phải kiêng kỵ Ba Động Quyền của Vương Giả Mạnh Mồm, chỉ sợ sớm đã vung rìu điên cuồng chém.

Vương Trọng căn bản chưa có tính toán dùng thủ đoạn khác, căn cứ công kích viễn trình hắn nghiên cứu tuy không thể làm được loại công kích cao tần kia như lúc cận thân, nhưng lại có một loại phương thức công kích xung lượng chồng chất, cũng là một loại lượng biến đến chất biến.

Hồn lực càng mạnh đạt được loại hiệu quả này khẳng định càng dễ, nếu Anrol biết Vương Trọng là đang lấy hắn làm thí nghiệm khẳng định sẽ tức đến phát cuồng.

Súng phù văn của Vương Trọng càng lúc càng nhanh cũng càng thêm dày đặc, từ đầu tới cuối duy trì khoảng cách năm sáu mét với Anrol, một khi Anrol có động tác đột tiến khởi thủ, súng phù văn hai tay nháy mắt sẽ bùng nổ bắn ra bảy tám phát súng, có một số công kích điểm yếu, ví dụ như mắt, các chỗ

yếu của chân, cổ chân, những chỗ thuộc loại phòng ngự mỏng yếu, còn có chỗ bản năng phòng ngự, không phòng ngự căn bản không được, tiết tấu tiến công của Anrol hoàn toàn bị quấy rầy.

Trong lòng ghen một bụng lửa, cái gọi là cuồng chiến sĩ là nội tâm bình tĩnh, động tác cuồng bạo, hấn cần là một loại bốc đồng thẳng tiến không lùi, đôi khi quả thật cần cái dũng của thất phu, khí phách dũng giả vô địch.

Nhưng Vương Trọng căn bản sẽ không cho hấn cơ hội khởi thế, súng phù văn công kích là điển hình cóc lười không cần người nhảy đến trên mu bàn chân cách ứng nhân, loại công kích này căn bản không thương tổn được Anrol, mà tiết tấu tiến công của bản thân Anrol cũng bị phá hoại rồi tinh rồi mù, nói đơn giản, chính là đánh không thoải mái.

Cuồng chiến sĩ không sợ chết, nhưng chiến đấu như vậy đánh thật ghen khuất, hơn nữa công kích điểm yếu sẽ tạo thành hấn tiêu hao lượng lớn hồn lực, bộ vị điểm yếu của nhân loại quả thật cần ngưng tụ càng nhiều hồn lực hơn để đi phòng thủ.

Đối với Anrol mà nói phải cận thân!

Hiện tại Anrol hận không thể dùng riu đem đối thủ chém thành bánh thịt, nhưng Vương Trọng sẽ không cho hấn cơ hội.

Đả kích điểm yếu vô dụng, súng phù văn uy lực công kích quá yếu, chỉ có thể ngăn cản tiết tấu tiến công của Anrol. Hai bên tiến vào một loại trạng thái đầu tiêu hao, khoảng cách từ đầu tới cuối bị duy trì ở năm sáu mét.

Không thể không nói, tài bắn súng của Vương Giả Mạnh Mồm phi thường chuẩn xác, nếu không cũng không cách nào ngăn cản trạng thái tiến công của Anrol, nhưng đầu tiêu hao như vậy thoát nhìn thật sự quá không kích tình. Anrol đánh ghen khuất, người ủng hộ hấn cũng xem ghen khuất, chẳng lẽ thật muốn phải xem tới một khắc Vương Giả Mạnh Mồm hao hết hồn lực một chết?

Luận tiêu hao, làm cuồng chiến sĩ nội tình của Anrol khẳng định mạnh hơn, chỉ là đối với Anrol mà nói, sự phản nộ trong lòng hấn đã tích lũy đến trình độ nhất định rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Phi phủ xoay tròn

Hấn là thật sự muốn có một trận đứng sĩ quyết đấu, nhưng gã này thế mà luôn luôn gãi ngứa, hấn muốn triệt để xử lý đối thủ!

Anrol dùng truy kích, ngửa mặt lên trời rống to một tiếng, hồn lực khủng bố bùng nổ, mặt ngoài thân thể bao trùm hồn lực có tính duy trì gần như 150 Glasso, đôi mắt đỏ bùng...

Cuồng hóa!

Anrol nổi tiếng không chỉ có kỹ thuật cận chiến của hấn, còn có năng lực của hấn, khát máu cuồng hóa!

Nháy mắt hồn lực có thêm một tầng màu đỏ, cơ bắp Anrol cũng bùng nổ, súng laser của Vương Trọng đánh lên tầng hồn lực này hoàn toàn không có tác dụng.

Lola mỉm cười, “Là thời điểm nên kết thúc rồi, Vương Giả Mạnh Mồm này thế mà lấy Anrol làm công cụ luyện tập, có chút quá cuồng vọng.”

Arnold Dayton bĩu môi không nói gì. Đội trưởng tuy mạnh, nhưng không phải viễn trình chiến sĩ, chỉ có hấn biết muốn dựa vào hai cây súng lục phù văn nát ngăn cản Anrol người đã man như vậy khó khăn bao nhiêu.

Ở trong giao thủ liên tục bảy tám phút đồng hồ, Vương Giả Mạnh Mồm đã bắn ra mấy trăm phát súng, hơn nữa mỗi một phát súng đều không trượt, độ tập trung tinh thần này quả thực kinh thế hãi tục, nếu vương giả sử dụng hồn lực mạnh một chút nữa, Anrol dù gân thép xương sắt cũng đánh thành cận rồi.

Chẳng lẽ hấn thật sự là ID phụ?

Có phải lập tức nên công bố hay không, sau khi đối mặt Anrol cuồng hóa, loại hồn lực trình độ này đã không cấu thành bất cứ thương tổn nào, thậm chí ngay cả trở ngại cũng không được.

Lúc này Anrol đã giống như mãnh thú, điên cuồng rống lên một tiếng, xoay chiến phủ đánh về phía đối thủ, không chú ý kỹ xảo gì nữa, đây là muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, không chết không thôi!

Khỏe miệng Vương Trọng bỗng nhiên lộ ra một nụ cười, đối thủ vẫn là không có sự kiên nhẫn, chưa né tránh, mà là hai tay lui về phía sau, đột nhiên vung ra hai phát súng.

Oành...

Đây vẫn là lần đầu tiên từ khi giao thủ tới nay Vương Giả Mạnh Mềm làm ra công kích bắn ngang trở lên, nhưng loại trình độ này đã không có khả năng ngăn cản Anrol phát cuồng.

“Chém chết hần, băm thành thịt vụn!”

“Nghe chết ta rồi, Anrol muốn xử hần, lão tử muốn dùng thịt hần băm làm vụn thần!”

Học sinh khu Vật Hi Sinh phần nhiều là thích chiến đấu thống khoái, ghét nhất Vương Giả Mạnh Mềm loại chiến pháp quỷ rầy “nhát gan” “không có hàm lượng kỹ thuật” này.

Hiển nhiên đây là hành vi của người nhu nhược, đàn ông đích thực nên đường đường chính chính đối chiến.

Sau khi Anrol dùng ra khát máu cuồng hóa, mọi người biết đã tới lúc trút xuống cơn giận của mình rồi.

Mà ở Hỏa Diễm học viện, Sherry cũng siết chặt nắm tay, làm fan điển hình của chiến pháp kiêu hùng nổ, cô đương nhiên là giống với Anrol, nhưng giờ khắc này cô là tuyệt đối đứng ở bên Vương Giả Mạnh Mềm. ID phụ mà, đương nhiên không thể dùng hồn lực bắt nạt Anrol, dùng kỹ thuật mới là bản lĩnh đích thực.

Chỉ là đối mặt Anrol cuồng hóa, súng laser khẳng định là một chút tác dụng cũng không có nữa, phải chơi thật rồi.

Một giây tiếp theo, làm ra xu thế lao đi Anrol bỗng to một tiếng đột nhiên cúi đầu...

Vương Trọng bắn hai phát súng. Về ra hai đường cong tuyệt vời chuẩn xác hướng về huyết Thái Dương của Anrol... Trừ phi là đúc thành anh hồn, nếu không chỗ này vĩnh viễn là góc chết phòng ngự.

Công kích đột ngột này nháy mắt đem Anrol dọa ra một thân mồ hôi lạnh, chỉ có thể nháy mắt cúi đầu nhưng xông lên quá gấp lập tức mất trọng tâm, quay cuồng một cái văng ra ngoài.

Toàn bộ đại sảnh vây xem lặng ngắt như tờ, Arnold Dayton cũng mở to mắt, gã này rốt cuộc là cận chiến hay viễn chiến???

Phành phành phành phành phành...

Vương Giả Mạnh Mềm sau khi phát ra hai phát súng đường cong cao thâm lại bắn thẳng một đợt đối với Anrol.

Anrol nháy mắt đứng dậy phòng ngự, oành oành oành oành...

Vừa mới bạo tẩu đã bị ép về Anrol sắp phun máu rồi, bỗng to một tiếng, hai thanh chiến phủ đột nhiên ném về phía Vương Giả Mạnh Mềm.

Tuyệt đối đừng tưởng Anrol đây là mất lý trí, một chiêu ném rìu này của hần là đã luyện rất lâu, chính là vì đối phó tình huống như vậy.

Hai chiếc rìu bay mang theo hồn lực cuồng bạo, xoay tròn tốc độ cao đánh về hướng Vương Trọng, đây cũng là nguyên nhân một kỳ nghỉ Anrol luyện tập kỹ năng viễn trình, không phải thật sự muốn dùng viễn trình vũ khí gì cả, mà là tìm hiểu thói quen của viễn trình chiến sĩ, đồng thời nắm giữ một số kỹ xảo, đây là biết người biết ta!

Mặt ngoài cuồng bạo sẽ làm người ta xem nhẹ trí tuệ của Anrol, phải biết rằng người đầu tiên đem bừa kiện chế định là hần, mà không phải Arnold Dayton, đây là trong thô có tinh tế chân chính.

Vương Giả Mạnh Mềm bắn đạn đường cong, cho rằng đã không chế đại cục lúc này tuyệt đối là thời điểm lơ lửng nhất, khoảng cách này, hai cây rìu bay quả thực chính là lưỡi hái tử thần trí mạng.

Cùng lúc đó, khí phách Anrol cũng như dã thú, bằng vào đôi tay hần có thể đem đối thủ xé nát!

Vương Trọng không có bất cứ sự bối rối nào, súng phủ vẫn trong tay liên tục bắn ra, nháy mắt bắn trên hai thanh rìu bay, chỉ là trình độ công kích như vậy có thể thay đổi quỹ tích công kích của rìu bay sao???

Vương Trọng chỉ bắn ra hai phát súng, liền không thể không đối mặt Anrol, nếu không cho dù bắn lệch cây rìu, hần cũng sẽ bị Anrol đánh thành thịt vụn.

Cảm xúc của toàn bộ mọi người đều tăng vọt lên, một khắc chờ đợi đã lâu sắp đến rồi!

Đối mặt Anrol mất thấy đã sắp lao tới trước mắt, Vương Trọng chưa né tránh, mà là súng laser ‘đoàng đoàng đoàng’ nổ súng.

Anrol bảo vệ chỗ yếu hại ở đầu, cái khác đều mặc kệ, chỉ cần lao tới trước mặt đối thủ chính là hần thắng!

Vương Giả Mạnh Mềm tựa như cũng không có tính toán công kích chỗ yếu hại, nhắm vào ngực Anrol điên cuồng oanh tạc một trận.

Nhưng công kích loại trình độ này tựa như hoàn toàn vô dụng, tựa như cũng là Vương Giả Mạnh Mồm vận khí nghịch thiên, hai cây rìu bay thế mà sát đầu hần lướt qua, chưa quét trúng chút nào, nhưng Anrol đã tới trước mặt Vương Trọng, hai nắm đấm bảo vệ đầu thuận thế đâm xuống!

Lúc này Vương Giả Mạnh Mồm vừa mới kết thúc một lượt bùng nổ bắn phá, căn bản không làm ra được động tác gì, càng đừng nói cái gì Ba Động Quyền.

Bất cứ công kích nào cũng cần hồn lực tích tụ, Vương Giả Mạnh Mồm tiêu hao quá quá nhiều ở trên súng phù văn, thế lực hồn lực, hơn nữa chiêu thức đã tận, biến chiêu cũng khó, đừng nói là thay đổi hình thức công kích.

Mario đã không biết khi nào đã chuẩn đến cửa, hần đã thấy được bóng lưng run rẩy của Sherry...

Mà ở một bên khác, Arnold Dayton cũng không biết nói gì, Vương Giả Mạnh Mồm này rõ ràng có thể dùng Ba Động Quyền bản thân sở trường cứng đối cứng, hoặc là nói dùng súng phù văn quấy rầy, đột nhiên cho một đòn Ba Động Quyền, kết quả cứ cắm đầu cố gắng đến cùng, đem chính mình đưa chết.

Không thể không nói, Anrol đặc huân vào ngày nghỉ là có hiệu quả, cây rìu bay đó thật sự là khó lòng phòng bị, thật ra nếu không phải Vương Giả Mạnh Mồm vận khí tốt hiện tại đã bị rìu bay đập chết, hiện tại chẳng qua là đổi một loại kiểu chết thảm hại hơn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Sao có thể như vậy!

Chỉ là Anrol lúc này nắm chắc thắng lợi bỗng nhiên bất động, hai nắm đấm của hần đã giờ lên, chỉ cần cắm đầu nện xuống, là có thể đem đầu đối thủ trước mắt đập bẹp!

Nhưng thân thể hần thế mà lại cứng ngắc, hoàn toàn không nhúc nhích được, mà hồn lực thế mà cũng tan rã, trong ánh mắt Anrol rút cuộc xuất hiện sự tuyệt vọng!

Lúc này, Anrol chỉ có thể trở mắt nhìn đối thủ nâng lên cây súng phù văn, cây súng đồ chơi hoàn toàn đủ để bị trọng trang chiến sĩ cười nhạo đó.

Ngay tại trước mắt.

Không thể làm gì được!

Ting...

Vương Giả Mạnh Mồm thắng!

Một súng nổ đầu...

Nhân số phòng vây xem bất tri bất giác đã đến hơn 600, ở thời điểm Vương Trọng dùng ra bắn súng đạn đường cong lập tức lại gia tăng hơn một trăm nữa, phẩm là có thể sử dụng ra bắn đạn đường cong liên ý nghĩa có điều kiện trở thành một viễn trình chiến sĩ ưu tú.

Nhưng điều đó hoàn toàn không thể trở thành khả năng chiến thắng Anrol!

Vương Giả Mạnh Mồm quay tròn thu hồi súng phù văn, rất cool, nhưng chưa có ai để ý, chưa có ai hưng phấn, cũng chưa có ai hoan hô, toàn bộ phòng vây xem đều tràn ngập nghị luận, diễn đàn càng là vô số lời nhảm, hoàn toàn xem không hiểu, chẳng lẽ Anrol chơi suốt một kỳ nghỉ, thật lười đến loại tình trạng này???

Cuối cùng vì sao không đâm xuống? Cố ý nhường?

Có người thậm chí nói là Anrol khẳng định là đem qua quá mệt nhọc, mới có thể đuối như vậy, thời điểm máu chót đứt kết nối.

Một đêm mười lần, trên cơ bản cần tiêu hao trình độ này mới có thể khiến Anrol thân là cuồng chiến sĩ đuối như vậy.

Trong phòng OP im ắng, lần này Arnold Dayton chưa nói gì, trận chiến đầu này đủ khiến hần cười không nổi, không thể tưởng tượng một trận chiến này đã kích với Anrol lớn bao nhiêu, thân là một cái cuồng chiến sĩ lại ở trong không gian có hạn bị một viễn trình chiến sĩ đánh nổ chết tươi... Đây là khó hình tàn nhẫn nhất.

Lola mở ra điện thoại lặng lẽ xem toàn bộ quá trình chiến đấu, lần chiến đấu này có rất nhiều vấn đề, Anrol hần là có rất nhiều cơ hội, nhưng vận khí của đối thủ tựa như đặc biệt tốt.

Ngẫu nhiên sao?

Thân là một anh hùng chiến sĩ, đây hiển nhiên đều là tất nhiên.

Mà ở thành phố Hòa Diễm thì truyền đến một trận hoan hô, Sherry cảm thấy mình thật sự là thiên tài, nói cái gì đây, đây là ID nhỏ, vậy cũng có thể thắng, tuyệt đối không phải tiêu chuẩn của một vật hi sinh, nàng đã làm sẵn chuẩn bị bị đánh mặt rồi.

Mario không thể tưởng tượng quay đầu nhìn thấy một màn đó, sự tuyệt vọng trong ánh mắt Anrol cũng kích thích hắn, kẻ cũng là tiên phong.

Đây hoàn toàn là một trận chiến tất thắng, thế mà có thể thua?

Lấy phòng ngự cường đại của bọn họ thế mà thua ở dưới súng phù vân?

Người của phòng vây xem hầu như chưa giảm bớt, mọi người đều đang nghị luận âm âm, trên diễn đàn càng là các loại cao thủ phun lửa.

Nhưng mọi người đều đang chờ đợi video phân tích của Bạo Hùng nữ thần Lola, lần này khác, chẳng những có đối thủ cũ Chamir ở một bên như hổ rình mồi, bị Vương Giả Mạnh Mồm đánh bại còn là tiên phong chủ lực của cô.

Lần này thời gian chờ đợi có chút dài, ngay tại thời điểm mọi người cho rằng Lola lần này sẽ không ra phân tích, video đã xuất hiện.

Video phân tích này là Lola và Arnold Dayton cùng nhau làm, bởi vì ở trên lý giải chi tiết viễn trình, Arnold Dayton mới là chuyên nghiệp.

Vương Giả Mạnh Mồm và Anrol chiến đấu được chia làm ba đoạn, đoạn thứ nhất là hai người ác chiến, vốn tưởng rằng tài bắn súng chỉ là tinh chuẩn, nhưng video phân tích đem toàn bộ bố cục hai khẩu súng bắn rĩa đánh dấu ra, lại phát hiện, trừ công kích cần thiết mang tính trở ngại, tất cả công kích khác trên bốn bộ vị, sườn, đầu, khuỷu tay, đầu gối, vô cùng tinh chuẩn, đây là điều bản thân Anrol cũng chưa chú ý tới. Có thể có tài bắn súng như vậy tuyệt đối không phải viễn trình chiến sĩ nghiệp dư.

Cơ sở là thấy được công phu nhất, cho dù là acc clone của cao thủ, trừ phi cao thủ này là viễn trình chiến sĩ, nếu không sẽ không thực tế, cường đại cũng không ý nghĩa toàn năng.

Hai phát súng bắn đạn cong tuy kinh diễm cản trở Anrol, nhưng bản thân bắn đạn đường cong chỉ là chiến kỹ viễn trình chiến sĩ nhất lưu nên nắm giữ, thông qua hồn lực khống chế sinh ra gấp khúc, khó không phải ở đường cong, mà là ở chỗ điểm rơi chuẩn xác sau đường cong.

Hai khẩu súng đồng thời ra tay, đã kích chuẩn xác vị trí phụ cận huyết Thái Dương của Anrol, đây mới là chỗ kinh thế hãi tục, nói rõ người này tuyệt đối là siêu cấp viễn trình chiến sĩ, cho dù là thiên tài không có thời gian huấn luyện hai năm trở lên cũng không làm được chuẩn xác như vậy.

Đây là định nghĩa Arnold Dayton thân là một thiên tài viễn trình chiến sĩ đưa ra.

Nhưng lúc này mới chỉ là bắt đầu...

Bộ phận thứ hai là tập trung ở Vương Giả Mạnh Mồm vận khí bắn bay hai cây rìu bay trí mạng, ở dưới pha chiếu chậm đi nhiều lần, toàn bộ mọi người chậm rãi há hốc mồm.

Ném ra chuẩn xác cây rìu bay xoay tròn cũng không phải đặc biệt khó, đây là nắm giữ lực lượng và kỹ xảo, lấy hiểu biết của Anrol đối với chiến phủ hiển nhiên có thể tốc thành, hơn nữa lực sát thương kinh người, bộ phận thứ nhất của màn ảnh phân tích thế mà không phải Vương Giả Mạnh Mồm, mà là rìu bay của Anrol.

Mọi người chỉ nhìn thấy hai cây rìu bay đánh ra, lại không cách nào nắm chắc nháy mắt đó. Kỹ xảo cổ tay của Anrol, hai cây rìu bay một cái xoáy ra ngoài... Một cái xoáy vào trong.

Quỹ tích khác nhau, cùng một mục tiêu, đây là sát chiêu trí mạng, lấy năng lực của Anrol một kỳ nghỉ tuyệt đối sẽ không chỉ là đem cây rìu ném ra chuẩn xác là xong, một mặt tinh tế của hắn một lần nữa được bày ra.

Toàn bộ mọi người sôi trào, dưới kỹ xảo như vậy, sao có thể dễ dàng bị bật ra, trong lòng mỗi người đều như bị mèo cào, chỉ là vận khí?

Lúc này màn ảnh phân tích là hai khẩu súng của Vương Giả Mạnh Mồm ra tay, súng tay trái ra trước, hai phát súng, tốc độ được phát chậm đến mức tận cùng, hai phát súng này thế mà không thể tưởng tượng hoàn toàn đánh ở trên cán rìu, chỉ có đánh ở trên cán rìu mới có thể kích thích lực xoay tròn, dù sao khoảng cách quá ngắn, lực lượng và kỹ xảo của Anrol lại mãnh liệt như vậy, súng ở tay phải là... Ba phát súng, bởi vì cần đánh là cây rìu xoáy vào trong, cũng là ba phát súng đánh vào trên cán rìu, phải là ba phát súng, hai phát súng mà nói không đủ để thay đổi quỹ tích xoáy vào trong, sẽ cắt mất nửa bên đầu của Vương Giả Mạnh Mồm.

Không phải ngẫu nhiên, đây là tất nhiên.

Rìu bay xoáy trong ngoài Anrol chuẩn bị ở trên giải đấu năm nay một trận chiến thành danh thế mà ở trong một trận chiến đấu OP không tiếng tăm gì bị tài bắn súng giống như thần phá giải.

Đã đến một bước này, đã đủ để miêu sát vô số viễn trình chiến sĩ, đây là nhãn lực cỡ nào, khống chế cỡ nào?

Anrol công kích cuồng bạo một trăm sáu mươi Glasso cứ như vậy hóa thành tro bụi, loại nhẹ nhàng không chế đó tràn ngập một loại uy hiếp miệt thị thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Không chế giống như thần

Mọi người đều há hốc mồm, sao có thể có người có thể ở trong tích tắc làm ra phản ứng như vậy???

Nhưng cho dù đánh bật cây rìu bay, vậy đối mặt Anrol xung phong chính diện thì sao?

Đây là tiết tấu hai tầng giết chóc của Anrol, chẳng may gặp phải cường giả biến thái có thể ngăn cản cây rìu bay, vậy chính diện xông tới hẳn khẳng định là khó giải.

Vì sao bắt động?

Lúc này video dừng hình ảnh ở trong nhảy mắt đó, Anrol thấy cây rìu bay bị gạt ra, lực lượng toàn thân đều bùng nổ, một lần là xong, nhưng ngay tại thời điểm hồn lực bùng nổ, mắt thường có thể thấy được, năm khớp máu chốt của thân thể đều phát ra tiếng răng rắc, không chỉ có thế, hồn lực cũng đứt đoạn trong năm chỗ khớp máu chốt, cả dòng máu lưu thông bị đánh vỡ, nhảy mắt hủy diệt.

Loại hiện tượng này được xưng là hồn lực sụp đổ tiết điểm, bình thường hoặc là sử dụng hồn lực vượt phụ tải, hoặc bị đối thủ công kích trực tiếp đánh nổ.

Còn có chính là loại thứ ba rất nhiều cao thủ nói chuyện say sưa, tích lũy đã kích hạ thấp điểm máu chốt thừa nhận của đối thủ tới mức bản thân vô ý thức sụp đổ.

Thân thể Anrol tuy cường tráng, nhưng cũng không chịu được nhiều thương tổn như vậy, ở trong bất tri bất giác thân thể hẳn thừa nhận đã đến cực hạn, nhưng chính hắn cũng không biết.

Màn ảnh cắt ở trên ánh mắt Vương Giả Mạnh Mồm, con mắt đó thâm thúy như biển lớn... Gió êm sóng lặng.

Không chế như thần!

Video phân tích đã ra được hơn mười phút, thế mà chưa có người nào nói chuyện, mọi người đều đang hồi tưởng lại sự rung động trong đó, làm được bất cứ một chi tiết nào đã có thể trở thành cao thủ tiếng tăm lừng lẫy, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm là ai?

Rốt cuộc là ai?

Một người có thể sử dụng ra chiến kỹ cao tần Ba Động Quyền, lại đánh ra công kích viễn trình cấp độ sách giáo khoa.

Hồi lâu sau, có vô số tiếng rống điên cuồng, khu Vật Hi Sinh vốn đã náo nhiệt, càng bởi vì một video này triệt để sôi trào.

“Thằng phải trực tiếp gặm tường kia out rồi!”

“Vừa mới ai nói muốn ‘áy’ quạt điện năm ngày nhĩ, lần ra đây, lão tử thực ra cũng muốn kiến thức một phen xx của ngươi là làm bằng gì!”

“Quả thực nghịch thiên, về sau đối fan, vương giả uy vũ!”

...

Sherry đối với công tác phức tạp như vậy không có bất cứ hứng thú gì, Hỏa Pháo nữ thần phi thường thoải mái ở phía dưới video của Lola lưu loát biểu đạt quan điểm trước đây của mình, đó là Vương Giả Mạnh Mồm tuyệt đối là acc clone, thậm chí có thể là trò đùa dai của cường giả nhằm chán nản nào đó đã đúc thành anh hồn.

Về phần vì sao trước kia thua mãi đột nhiên lại thắng?

Điều này còn không đơn giản, quái thai năm nào cũng có, lần này đặc biệt quái.

Đối với Sherry loại nữ nhân ngực to không có não này, Lola sẽ không khách khí, hướng chỉ hai người còn là thiên địch.

Không một ai có được năng lực như vậy sẽ ngu xuẩn đến mức lãng phí thời gian như vậy, đây là chuyện hoàn toàn không có ý nghĩa, hơn nữa rõ ràng cảm giác được hồn lực của đối phương không cường đại. Anrol một lần trước đã từng nói, hẳn có thể cảm nhận được sự khát vọng và kích tình đối với

chiến đấu của đối phương, loại cảm giác này chỉ có ở người mới mới có.

Càng quan trọng hơn là, ở dưới pha quay chậm tuy mặt không biểu cảm, nhưng ánh mắt sẽ không gạt người ta, loại nghiêm túc đó, tuyệt đối không phải một acc clone có thể có.

Đây là nhân tính.

Liên tiêu đài đài, có lý có chứng cứ, vốn tưởng rằng có thể nhìn thấy Sherry chọc Lola nổi khùng một trận, nữ nhân này mồm miệng độc địa, có cả đồng lý do chờ cô!

“Khụ khụ, đại tỷ, không cần tức giận bởi vì chút việc nhỏ này, ta cảm thấy có phải acc clone hay không không quan trọng, quan trọng là Anrol bị treo lên đánh.” Mario vội vàng nịnh bợ, vừa nãy xem quá nghiêm túc bỏ lỡ cơ hội rồi khỏi.

Đột nhiên nhiệt độ lên cao, Sherry nghiêm túc nhìn Mario, “Người cho rằng ta tức giận sao, ta sẽ tức giận sao, chẳng lẽ người cho rằng Lola thú nữ kia nói là đúng sao?!”

Mario hận không thể cho bản thân hai cái tát, thể giới của nữ nhân hán không hiểu nổi!

Oành...

Các thành viên trung tâm của Hỏa Diễm chiến đội cầu nguyện cho phó đội trưởng của bọn họ, bởi vì có hán, người khác mới có thể đạt được cơ hội sống sót tốt nghiệp.

Bên kia Lola cũng oán hận Sherry một trận. Sherry cũng chỉ có 36f so với cô mạnh hơn một chút, cái khác như chiến đấu và đấu võ mồm đều không phải đối thủ, nhưng tâm tư của Lola cũng không ở nơi này, thật sự là không thể nhắm nháp lại tinh túy của trận chiến đấu này, đại tướng đặc lực của cô lần này bị thương quá nặng, bóng ma tâm lý nếu không bước qua được, vậy Anrol sẽ thật sự thê thảm, đây là điều Lola tuyệt đối sẽ không cho phép.

Sự xôn xao bên ngoài đối với Vương Trọng không có bất cứ ảnh hưởng nào, hán đắm chìm ở trong cảm thụ của mình. Từ khi Simba mạnh mẽ nghịch chuyển vận mệnh, mở ra cho Vương Trọng một cánh cửa của thế giới mới, hán rốt cuộc có thể cảm nhận được lực lượng và kỹ thuật kết hợp mang đến linh ngộ. Không thể không nói Anrol tuyệt đối là đối thủ ưu tú, ai nổi danh mà chẳng có tài, thu hoạch của một trận chiến này so với lúc trước cộng lại còn lớn hơn nữa, Vương Trọng có thể cảm giác hồn lực của mình đại khái sắp 60 rồi.

Tuy không biết Hi Mệnh Luân Bàn có thể hấp thu bao nhiêu bản chất linh hồn, bản thân hán thu hoạch là khó có thể hình dung, đối với Vương Trọng hồn lực trước nay bồi hồi ở khoảng 20, hồn lực tiếp cận 60 quả thực đúng là một ngọn núi vàng.

Bắt đầu từ một trận chiến này, Vương Trọng biết đối thủ tương lai của hán sẽ trở nên giàu tính khiêu chiến hơn nữa, rõ ràng cảm nhận được chú hề chơi đùa số mệnh trong hồn hải suy yếu, Vương Trọng cũng khát vọng lực lượng mạnh hơn nữa, thậm chí có một ngày hán có thể giúp Simba tới thế giới này.

Một cái hoạn lộ thênh thang đúc thành anh hồn, còn có cô gái mình thích, tất cả đều trở nên tốt đẹp như vậy, bạn học Vương ngủ rất say sưa rất ngọt ngào, ngủ sớm dậy sớm là sự nghỉ ngơi cơ bản của Vương Trọng.

Nhưng với đại đa số người trẻ tuổi mà nói, cuộc sống về đêm vừa mới bắt đầu. Gần năm mươi năm qua, bố cục tân đại lực Địa Cầu tiếp cận ổn định, chiến tranh quy mô lớn đã rất lâu chưa xuất hiện, chiến tranh cục bộ cũng chưa ảnh hưởng đến cuộc sống thành thị, một thế hệ trẻ tuổi sinh ra trong hoàn cảnh này tự nhiên sẽ không giống tiền bối sinh hoạt giữa nước sôi lửa bỏng, nhất là nhân loại mới điểm hòa hòa, tình lực dư thừa khí lực cường kiện, bọn họ sẽ theo đuổi càng nhiều giải trí hơn, có người đi club, có người đang huấn luyện, có đang nói chuyện yêu đương, đương nhiên cũng có một số chiến sĩ năm trên tiếp nhận ủy thác ở ngoài thành chấp hành một số nhiệm vụ chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 35: “Cầu Vương” thật giả chi tranh

Điện thoại không ít người đều vang lên, bạn tốt với nhau một khi phát hiện video chiến đấu đáng giá học tập và theo dõi đều sẽ đề cử cho nhau, cái này cũng có thể khảo nghiệm một phen ánh mắt của mình, vô luận là học viện, hay là nhà phát hành hệ thống OP, đáng giá mọi người học tập, thậm chí thảo luận lớp học, hoặc siêu cấp cường giả giống Grace đã đúc thành anh hồn như vậy, hoặc là tồn tại cấp Tinh Anh trong OP, cấp Dũng Sĩ trừ phi đánh ra chiến đấu phi thường kinh điển, nếu không cũng rất khó đáng giá đề cử, dù sao thiên hạ to lớn, cao thủ nhiều lắm, quá bình thường cũng không có khả năng được chú ý.

“Đệch, Lộ Lộ, người đang troll ta sao, một cuồng chiến sĩ đánh một viễn trình chiến sĩ có cái gì đáng xem, còn là cấp Vật Hi Sinh...”

“Người nói gì? Cuồng chiến sĩ cấp Dũng Sĩ thua?”

“Thật hay giả, cuồng chiến sĩ thua? Gã này là lợn sao? Cái gì Anrol, chưa từng nghe nói, hiện tại người mới càng ngày càng già, thực khiến trọng trang

chiến sĩ chúng ta mất mặt.”

“... Người nói, hẳn là được đặc tuyển, năm thứ nhất còn trúng cử đội hình trọng trang tiềm lực tốt nhất của phân khu???”

Đây là điều Lola và Anrol cũng không ngờ tới, càng không cần nói Vương Trọng. Mặc dù là Anrol, ở liên bang to lớn cũng là một hạt cát, nhưng trận chiến này thật sự quá kỳ quặc, ngăn ngụt một đêm đã lan truyền ra.

Khôi hài nhất là, một cuộc chiến đấu thế mà đã dẫn phát tranh luận lớn giữa trọng trang chiến sĩ cùng viễn trình chiến sĩ, từ trước tới nay ở trong không gian cố định trọng trang chiến sĩ hoàn toàn nghiền áp viễn trình chiến sĩ, như tình tình nghiền áp gà con, nhưng một trận chiến này Vương Giả Mạnh Mồm nói cho toàn bộ chiến sĩ viễn trình, nên đối phó trọng trang chiến sĩ như thế nào.

Ngay từ đầu không ít người là ôm tâm tính giải trí xem, nhưng vừa xem đã phát hiện trận chỗ bắt phạm của trận đấu này, trên điện thoại rất tự nhiên có thể tìm thấy video phân tích của Lola, Bạo Hùng Nữ Thần là cấp Tinh Anh.

Lola phân tích triệt để dẫn bạo những nghi hoặc, chấn động vô số trọng trang chiến sĩ và viễn trình chiến sĩ, vị trí nào mới là quan trọng nhất, ai mạnh hơn, đây là tranh luận vĩnh hằng không thay đổi của chiến sĩ nhân loại.

Nhưng vừa khai quật, sự tình lại càng thêm kỳ quặc, bởi vì Vương Giả Mạnh Mồm này không phải viễn trình chiến sĩ, ngược lại, trước kia chiến đấu phần nhiều là cận thân, phá giải Hòa Vũ Liên Hoa, Ba Động Quyền cao tần, đây tuyệt đối không phải điều một viễn trình chiến sĩ có thể làm được.

Linh hồn là có thuộc tính và tính chất cá nhân, đương nhiên là có tính truyền hình hai trong một nhất định, nhưng con đường cường đại không có lối tắt, viễn trình chiến sĩ có được một hai chiến kỹ bảo mệnh cận thân không tính là hiếm lạ, cận chiến sĩ có khả năng bắn súng nhất định cũng không tính là kinh ngạc, nhưng cũng có hạn độ, mà Vương Giả Mạnh Mồm này bày ra hoàn toàn là cực đoan của hai nghề nghiệp.

Ba Động Quyền cao tần và đạn đi đường cong, thế này quả thực là...

Ở trong sự ồn ào đó, bạn học Vương lật mình, sau đó tiếp tục co lại thành một cục khò khò ngủ say, ngay tại lúc này, thảo luận về Vương Giả Mạnh Mồm lại đang nhanh chóng khuếch trương.

Đôi khi là như thế, càng kỳ quái càng dễ dẫn tới sự chú ý, vật hi sinh thực hay hàng giả?

“Chiến đấu” giữa Lola và Sherry cũng đang triển khai giữa rất nhiều người, trực tiếp mở rộng thành hai trận doanh đối lập, một bộ phận số người kiên định cho rằng đây là acc clone, một bộ phận khác thì cho rằng, đây là một người mới đón ngộ, bởi vì hẳn trước kia chiến đấu tuy vô cùng thâm, nhưng có dấu vết có thể theo, random vũ khí, bảy bảy tám tám, hướng chỉ OP có thể đối acc, nhưng không thể đối người.

Học viện Thiên Kinh, Grace và Green viện trưởng đang thảo luận như thế nào cải thiện tình huống xấu hổ của học viện. Làm anh hồn học viện, sức chiến đấu vẫn là vị trí số một, không chỉ có thế, Green cũng từ chỗ Grace tìm hiểu được tình huống đế quốc bên kia, liên bang ở mấy chục năm nay quá an nhàn rồi, mà đế quốc vẫn duy trì trạng thái chiến đấu tràn đầy, nói ra không khỏi thổn thức, chỉ là điều đó đối với Học viện Thiên Kinh lại quá xa xôi.

Điện thoại Green vang, thu được một video chiến đấu, là hảo hữu của hắn, viện trưởng một học viện khác, bọn họ gặp phải tình huống đều xấu hổ giống nhau, thiếu người mới mạnh mẽ để dẫn đường học viện.

“Lão bằng hữu, nếu học viện chúng ta có người như vậy, ít nhất tăng lên hai mươi hạng.”

Green cười cười, “Lão đầu này chỉ thích khuếch đại, xem xem người mới biểu hiện thế nào.”

Video chiến đấu bắn ra chính là một trận chiến của Vương Giả Mạnh Mồm cùng Anrol, hai người đều không nói gì, thẳng đến lúc chiến đấu chấm dứt.

Green hung hăng hít một hơi, nếu có được một thể hệ trẻ tuổi như vậy, đầu chỉ tăng lên hai mươi hạng, có thể sáng tạo kỳ tích nữa.

Lấy nhãn lực của hai người, tự nhiên không cần video phân tích của Lola, không chỉ có thế, có một chi tiết càng thêm khủng bố, Lola cũng chưa chú ý tới, nhưng không thể gạt được Grace và Green, đó là Vương Giả Mạnh Mồm này thế mà lại có dấu hiệu nắm giữ nhất tâm nhị dụng, đây là xưng hô của dị năng giả, một số hệ chiến sĩ, thì muốn xưng là tà hữu hổ bác, mà đây là điều rất nhiều chiến sĩ đã đúc ra anh hồn cũng không thể làm được.

Nếu đây chỉ là người mới, vậy...

Hai người đều thấy được sự chấn động trong mắt nhau, nếu hắn còn chưa nhập học, vậy tuyệt đối sẽ dẫn tới toàn bộ học viện điên cuồng tranh đoạt.

Tránh không tránh đối với Vương Trọng là không có ý nghĩa gì, một ngày mới tỉnh thần no đủ bắt đầu, buổi sáng là lớp chiến kỹ mọi người yêu thích nhất, không hề nghi ngờ đây là chương trình học bất cứ học sinh nào cũng yêu nhất, tân sinh năm thứ nhất sẽ tương đối buồn tẻ một chút, cơ bản đều ở chỗ thành lập lý luận, đồng thời tiến hành huấn luyện cơ sở.

Ví dụ như kiếm thuật chủ công, sẽ từ cơ bản bỏ, đâm, điểm, vẩy, đập, cắt, quét, xuyên, gậy, nâng, quấy, quét... chiêu thức đơn nhất luyện tập, lặp lại lặp lại lặp lại đối với bia ngắm, đây cũng là lộ số cơ bản của các đại học viện, nếu cơ sở không vững chắc, các chiến kỹ phức tạp kia đều sẽ trở thành khoa chân múa tay.

Nếu là trọng trang chiến sĩ, nhất là những người thiên về phòng ngự, trên cơ bản năm thứ nhất đều là lấy rèn luyện thân thể năng lực chịu đòn, giỏi chịu đòn là yếu tố sống sót số một của trọng trang chiến sĩ, chẳng qua loại chịu đòn này chủ yếu bắt nguồn từ hồn lực phòng ngự, đại đa số chiến sĩ có được

thiên phú trọng trang thân thể đều phi thường cường tráng, đây cũng là hiện tượng sau khi nhân loại điểm hóa hồn hóa, chỉ cần có thể thu lấy đủ năng lượng từ thức ăn, thành phần cơ bắp trời sinh đã cao, ở trong đại tai biến, nhân loại thật ra cũng có sự thay đổi về bản chất so với thời đại trước.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Luận tầm quan trọng của bộ pháp

Đương nhiên vì tăng cường tính thú vị của chương trình học, bình thường giáo viên cũng đều sẽ lấy ra một ít chiến kỹ kinh điển tiến hành giảng giải, đem hứng thú của học sinh câu lên, sau đó tiến hành huấn luyện cơ sở. Đến năm thứ hai, huấn luyện cơ sở liền ít đi, bắt đầu căn cứ phương hướng cá nhân cường hóa chiến kỹ.

Chiến sĩ đột tiến, đâm mạnh, viễn trình chiến sĩ bắn rĩa hình tam giác, bắn rĩa theo hình, cùng với một số bộ pháp di động..

“Vương Trọng ca, bên này.” Emily vừa thấy Vương Trọng đã vẫy tay từ xa xa. Ở bên Mã Đông bầu môi, hẳn gã biểu ca này thật sự là người thừa.

Emily là được đặc tuyển, có thể tự do lựa chọn chương trình học của các năm.

Mã Đông nhường vị trí, “Tiểu tử ngươi khí sắc rất sáng, có phải có chuyện gì tốt hay không, chẳng lẽ Scarlett lại cùng ngươi...”

Vương Trọng lắc đầu, “Đừng lái nhai, sao lại ồn ào như vậy, mọi người đang thảo luận cái gì?”

Mã Đông không biết nói gì nhìn thoáng qua Vương Trọng, “Tiểu tử ngươi là bị sắc đẹp váng đầu à, Vương Giả Mạnh Mồm biết không?”

Vương Trọng ngẩn người, chiến đấu OP là mấu chốt để tích tụ năng lượng cho Hi Mệnh Luân Bàn, chuyện tương quan với cái này Vương Trọng đều tận khả năng thu mình, thành đề tài từ bao giờ vậy?

Đúng lúc này Boca đạo sư đi vào, trong phòng học khôi phục sự yên tĩnh, Boca đạo sư hơn sáu mươi tuổi cũng từng là chiến sĩ đức thành anh hùng, chẳng qua ở trong một lần chiến đấu bị trọng thương cộng thêm cao tuổi trở về trường học cũ nhậm chức, bởi vì tính cách hài hước hiền hoà cũng làm Boca đạo sư được hoan nghênh gấp bội ở trong học viện.

“Xem mọi người hưng phấn như vậy, hẳn là đã xem video Vương Giả Mạnh Mồm ngày hôm qua nhỉ?” Boca cười nói, nhất thời dẫn tới một mảng thanh âm đáp lại.

Nhìn phản ứng nhiệt liệt như vậy, Vương Trọng càng thêm may mắn chưa có ai biết ID của hắn, loại tiếng tăm phù phiếm đó và chú ý quá mức nhiệt liệt, đối với hắn giai đoạn hiện tại cũng không phải sự trợ giúp gì cả.

“Các ngươi xem ở đâu?” Vương Trọng nhỏ giọng hỏi.

“Vương Trọng ca ca, video OP hạng thứ mười của liên bang học viện, một video chiến đấu cấp bậc Vật Hi Sinh tiến vào top 10, anh nghĩ sẽ là tình huống thế nào.” Emily nói, tuy nói khúc mắc lần trước thất lợi đã cởi bỏ, nhưng luôn cảm thấy có chút mất mặt, nhưng hiện tại ngay cả Anrol cũng tham bại, cái này nói rõ không phải vấn đề thực lực của cô, mà là Vương Giả Mạnh Mồm quá mạnh, có lẽ, hẳn thật là acc clone của cường giả nào đó.

Mạng liên bang học viện là các đại học viện của Tự Do liên bang từ trăm thành học viện đến một số học viện cấp thấp cùng nhau xây dựng, bình thường một đoạn video OP phải muốn lọt vào top 10, ít nhất cũng là đẳng cấp Tinh Anh trở lên, cấp Dũng Sĩ rất hiếm thấy, trên cơ bản đều là chiến đấu kinh tài tuyệt đỉnh, đây vẫn là lần đầu tiên có video cấp bậc Vật Hi Sinh tiến vào top 10, tự nhiên dẫn tới vô số học sinh chú ý.

Điều này làm Vương Giả Mạnh Mồm bỗng nhiên biến thành một đề tài hiện tượng lan rộng, Vương Trọng nhìn thấy là, trong một trăm bình luận ít nhất có một nửa là muốn pk người thật với Vương Giả Mạnh Mồm..

Quả nhiên là người sợ nổi tiếng sợ béo, Vương Trọng sờ sờ mũi.

Boca đạo sư gờ tay ra hiệu mọi người im lặng, “Mọi người đều đã cảm thấy hứng thú như vậy, các loại video phân tích cũng bay đầy trời, vậy chương trình học của chúng ta hôm nay sẽ lấy trận chiến đấu này làm khởi đầu.”

Boca mở điện thoại chiếu hình ảnh chiến đấu, đại đa số học sinh đều đã xem qua, nhưng mỗi lần xem lại đều có cảm giác càng thêm rung động.

“Xem xong rồi, mọi người nói một chút cảm giác của mình.” Boca cười nói.

“Vương Giả Mạnh Mồm này khẳng định là acc clone, tăng diện kỹ thuật đè ép Anrol hai mức độ, quá khủng bố!”

“Cực hạn của bốn lạng hất ngàn cân, Vương Giả Mạnh Mồm này phán đoán trường thi và sự quan sát làm người ta giận sôi...”

Mỗi người đều rất hưng phấn phát biểu cách nghĩ của mình, quan điểm trong video phân tích đã có thì không ai lập lại, còn đừng nói mỗi người đều có góc độ của mình.

Boca không cho bình luận, thấy được Emily giữa phòng học, mỉm cười, “Emily, em từng giao thủ với Vương Giả Mạnh Mồm, nói cảm giác của em một chút.”

Mọi người đều quay đầu nhìn về phía Emily, vị truyền nhân gia tộc Assassin này là nổi bật tiến vào học viện, sau đó lại nổi bật thua Vương Giả Mạnh Mồm khi đó chưa nổi tiếng, không ít người đều trào phúng sau lưng, nhưng tính cách Emily làm theo ý mình cũng không thềm để bụng, người thường thật đúng là không nhất định chống đỡ được, hiện tại xem ra, vấn đề cũng không ở trên người Emily.

“Có được sự quan sát cùng bình tĩnh phi phàm.” Emily nói, về phần chiến kỹ chi tiết thực không có gì có thể nói.

Boca gật gật đầu, Emily tuy là tân sinh, nhưng tầm nhìn vẫn khác biệt với học sinh bình thường, trực tiếp chỉ ra mấu chốt.

“Bạn học Emily nói phi thường hay, nhưng ở nơi này tôi muốn nói không phải cái này, cũng không phải đạn đi đường cong, riu bay song xoắn ốc, lại càng không phải đã kích có tính liên tục phá vỡ không chế, tôi muốn nói là bộ pháp của hân.”

Boca nói, “Vô luận là cận chiến hay viễn chiến, bộ pháp đều phi thường quan trọng, bộ pháp tốt chẳng những có thể tiến công còn có thể phòng ngự, thậm chí không chế cục diện, áp chế đối thủ trước tiên.”

Boca từ một góc độ khác triển khai, đem trong chiến đấu, Vương Giả Mạnh Mồm và Anrol di động đều vòng ra đơn độc, vô luận Vương Giả Mạnh Mồm hay là Anrol, ở trước khi công kích, dưới chân đều sẽ làm ra dự đoán trước.

“Vô luận các người tương lai có thể đúc thành anh hồn hay không, anh hồn cường đại đến tình trạng gì, lấy kinh nghiệm của tôi, bất cứ ai đứng như trời trồng khẳng định là xong đời đầu tiên, ở trong chiến đấu, còn sống mới là quan trọng nhất, hôm nay chúng ta giảng thuật ba loại bộ pháp đơn giản mà lại thực dụng...”

Tuy đã tốn một ít thời gian, nhưng Boca thành công đem toàn bộ học sinh đều kéo vào trong sự giảng dạy của ông, một cường giả không nhất định là người thầy tốt, mà Boca là người thầy tốt.

Boca nói một phen lại đem Vương Trọng đánh thức, thì ra động tác của hân cũng có dấu vết có thể theo, có dự đoán, sẽ nhìn không được có một số tiên lượng trước ở phương diện di động, phương diện này hân phải chú ý.

Đối với các chiến kỹ và phát huy tăng thứ tương đối sâu đó, Boca cũng sẽ không giảng sâu, nói cũng là xa vời, không có trợ giúp gì, vô luận là Vương Giả Mạnh Mồm hay Anrol, có thể làm ra chiến đấu như vậy, khẳng định đều là loại từng bỏ ra nhiều công sức, hơn nữa còn cần dụng tâm cân nhắc.

Emily nghe xong lập tức bắt đầu bận việc của mình. Thứ học viện truyền thụ đều tương đối cơ sở, một số chiến kỹ cấp cao đều nắm giữ ở trong tay đại gia tộc, cần bản sẽ không truyền ra ngoài.

Vương Trọng thì đang xem video chiến đấu của mình cùng Anrol, nhìn như một trận đấu hoàn mỹ cũng bại lộ ra không ít vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Nhất tiện chủng tình

Buổi chiều ở dưới sự kêu gọi của xã trưởng Mã Đông Đông, xã viên Kỳ Ba xã rút cuộc tụ tập, tổ chức lần xã đoàn hội nghị đầu tiên của Kỳ Ba xã, xã trưởng Mã Đông Đông phát biểu diễn thuyết kích tình dâng trào.

Phía dưới có ba người ngồi, Vương Trọng, Emily, Barron xem Mã Đông Đông biểu diễn, Grace có việc xin nghỉ, càng làm nổi bật hơn sự trống trải của Kỳ Ba xã.

Không bao lâu Emily đã không kiên nhẫn nữa, “Mã Đông Đông nói xong chưa, chỉ vài người như vậy, đừng lải nhải nữa được không.”

Hình tượng quang huy của xã trưởng đại nhân bị khựng lại, nhưng cũng bất đắc dĩ, “Khụ khụ, xã đoàn hoạt động chính thức bắt đầu, mọi người tự do huấn luyện.”

Mã Đông Đông cũng cảm thấy quá ít người, thật sự không có khí thế, Kỳ Ba xã chiêu sinh xem như triệt để xong rồi, tân sinh đều biết Thánh-Tài Quyết và Hoa Hồng Đen không thích Kỳ Ba xã, trừ Grace loại bất cần này, tân sinh khác hiển nhiên phải cân nhắc nhiều hơn.

Là được đặc tuyển, Emily vẫn rất bận rộn, không nán lại bao lâu đã chuẩn bị, mà làm tân sinh phân viện chiến sĩ nhiệm vụ huấn luyện của Barron cũng rất nặng, hơn nữa đảm nhiệm không ít việc vặt trong lớp, khiến Mã Đông Đông hoàn toàn chưa đã ghiền khi làm xã trưởng.

“Vương Trọng, người cảm thấy ta có phải nên đóng cửa Kỳ Ba xã hay không?” Mã Đông đáng thương nói.

“Nên.” Vương Trọng gật gật đầu, đối với ý tưởng kỳ quái đó của gã, ngay từ đầu Vương Trọng đã cảm thấy không quá đáng tin.

“Làm huynh đệ, người sao có thể đã kích ta như vậy chứ, người phải bồi thường ta!” Mã Đông thật ra ngay từ đầu đã không quá để ý xã đoàn thành bại, mặc dù có chút tiếc hận, nhưng trong mấy ngày nay bận rộn, hẳn quả thật đã cảm nhận được lực bất tòng tâm, bất cứ một xã đoàn nào cũng có mục tiêu và nội tình nhất định, mà hẳn vừa lên đã ôm tâm tư chơi đùa hiển nhiên là không làm nổi.

“Câu này phía sau mới là trọng điểm nhì!” Vương Trọng rất hiểu Mã Đông, mỗi lần giả bộ đáng thương khẳng định có hậu thủ.

“Hắc hắc, hai ta là quan hệ ngủ với nhau, phân biệt ra làm gì chứ!”

“Chúng ta chỉ chung một ký túc xá mà thôi!”

“Ha ha, cũng không khác lắm đâu, ngày mai cuối tuần, người thấy ta cũng nhàn rồi, nếu không theo người cùng đi tụ hội thế nào, người cũng không cần quá cảm tạ ta.” Mã Đông cười tùm tùm nói. Scarlett tổ chức loại tụ hội này khẳng định sẽ không kém, vận khí tốt mà nói, kiếm được một em, vậy cuộc sống sẽ không tịch mịch nữa.

“Được.” Vương Trọng nói, dù sao chỉ là bạn học tụ hội, hẳn vốn không để bụng lắm.

“Ok, cứ quyết định như thế!” Mã Đông trực tiếp nhảy dựng lên, đối với Scarlett hẳn không có ý tưởng, dù sao vợ của huynh đệ không thể quan tâm, còn cả đồng mỹ nữ khác đang chờ hẳn.

Lúc này Vương Trọng lại có chút thất thần, hẳn nhớ là Caroline, cô bé đó làm hẳn vừa gặp đã thương, vốn tưởng Caroline sẽ liên hệ hẳn, nhưng đến bây giờ lại bật vô âm tín.

Chẳng lẽ nói chỉ là tự mình đa tình?

Bỗng nhiên, Vương Trọng vang lên một vấn đề phi thường nghiêm trọng,... Đó là hẳn cũng chưa đề số điện thoại cho đối phương...

Khó được cùng nhau về ký túc xá với Vương Trọng, “Vương Trọng, dứt khoát dọn ra đi, chỉ số thông minh của người tài lực của ta, bạn hữu ta có thể ở Thiên Kinh lẫn lộn rất khá.”

“Phải không, người hiện tại phải bù bao nhiêu rồi?”

“Đệch, ta đây là rèn luyện năng lực được không, hiện tại bù một chút là vì tương lai kiếm nhiều hơn.” Mã Đông bủn xỉn, hẳn nhìn rất thoáng, người ta sống trên đời chỉ là một câu chuyện như vậy, có thể sướng thì phải sướng, “Ồ, có người tới?”

Nghĩ đến Caroline, trên mặt Vương Trọng lộ ra một tia mỉm cười, “Một cô bé ta thích.”

Mã Đông giống như phát hiện đại lục mới, “Kháo, huynh đệ, không phải chứ, người giấu Scarlett có người bên ngoài!!!”

Vương Trọng thiếu chút nữa hộc máu, “Người không nói có thể chết sao, cái gì gọi là bên ngoài có người, ta nói rồi chỉ là quan hệ bạn học với Scarlett.”

Mã Đông đối với Vương Trọng “lấy cớ” hoàn toàn không tin, nhìn đơn truyền CHF trên bàn, vừa muốn ném xuống, Vương Trọng ở bên vội vàng chộp lấy.

“Cái thứ vớ vẩn đó xem nó làm gì, không lẽ người muốn tham gia?” Mã Đông nói.

“Năm nay, có ý tưởng thử chút.” Vương Trọng cười nói.

Học viện Anh Hồn của liên bang Tự Do dựa theo vị trí địa lý chia làm bốn đại chiến khu đông tây nam bắc, hàng năm giữa học viện các chiến khu đều có thi đấu, căn cứ thành tích quyết định xếp hạng của các học viện, xếp hạng học viện cũng quan hệ đến liên bang ủng hộ tài nguyên tương quan với an bài tương lai, mà bốn năm thì có một lần giải đấu lớn toàn liên bang, là bữa tiệc lớn toàn dân mỗi năm một lần, năm nay vừa lúc là lần thứ hai mươi lăm, bởi vì vừa lúc là trăm buổi lễ long trọng năm của CHF, hơn nữa thế cục quốc tế nấn nấn, liên bang quyết định làm lớn, đánh ra uy danh của liên bang Tự Do, cho đế quốc và dị tộc một ít áp lực, cũng nghiệm chứng một phen hệ thống OP thi hành tới nay tinh anh một thế hệ trẻ tuổi của liên bang rốt cuộc trình độ thế nào.

Tình huống sôi nổi chưa bao giờ có là nhất định, cái này cũng dẫn tới năm trước thi đấu phân khu đánh hùng hực khí thế, đương nhiên điều này có quan hệ cái lông với Vương Trọng và Mã Đông, mỗi học viện chỉ có mười danh ngạch, năm chủ lực năm dự bị, có thể nói là danh ngạch quý giá, chỉ cần trúng cử, mặc kệ thành tích thế nào, tương lai đều là một nét đẹp trên lý lịch.

“Huynh đệ, bạn hữu ủng hộ người trên tinh thần!” Mã Đông bắt đầu dĩ lặc đầu. Hẳn biết sự kiên trì của Vương Trọng, chẳng qua rất nhiều chuyện dựa vào kiên trì là vô dụng, quả thật cần thiên phú. Giống hẳn, tuy có quan hệ huyết thống với Emily, nhưng chi thứ chính là chi thứ, Emily có được dị năng, là đối tượng gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, hẳn cái lông cũng không có, may mà Mã Đông nghĩ thông, chết đuối cũng biết bơi.

“Đúng rồi, cô bé người thích là phân viện nào?” Mã Đông thuận miệng hỏi.

“Hình như không phải Thiên Kinh.” Vương Trọng nói, “Ta nhất kiến chung tình.”

Mã Đông ngẩn ngơ, “Ngất thời, cái đó của người gọi là nhất tiện chung tình. Nghe ta một câu, khoảng cách sinh ra không phải về đẹp, mà là tiểu tam, không phải người biến thành tiểu tam, thì là một đồng tiểu tam ở trong đó.” Làm người lớn trong tình yêu, Mã Đông là tuyệt đối lý trí đối với loại tình yêu thuần khiết không đáng tin này.

Vương Trọng cười cười, không bình luận, quan điểm của hai người ở một số phương diện nào đó vẫn rất khác nhau.

“Đừng cười, nói chuyện nghiêm túc với người, có câu là hữu hoa kham chiết trực tu chiết, ta thực cảm thấy người nên nắm chắc trước mắt, đừng chờ tương lai hồi hận, với người mà nói, buổi tối ngày mai chính là một khắc quyết định vận mệnh, chờ đợi người chỉ có hai kết quả.” Về mặt Mã Đông nghiêm túc đứng đắn nói.

Vương Trọng dở khóc dở cười, “Không phải một buổi party sao, cứ làm như thăm phẩn vậy.”

Mã Đông nhú nhú mày, “Loại party này ta tham gia nhiều rồi, bỗng nhiên mời người ngoài, không ngoại trừ Scarlett quả thật có ý tứ đối với người, hoặc chính là... Chú hề.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Vu bà thiếu nữ tâm

“Chú hề?”

“Người chính là chú hề làm sinh động không khí cho ngày mai, chờ đợi người có thể là Scarlett, Reeves, Mirami... một đám người chọc ghẹo.” Mã Đông nói, ở trong giới của bọn họ đây cũng không phải chuyện hiếm lạ gì.

Vương Trọng nghĩ nghĩ, “Nếu là Scarlett mà nói, hẳn là không đến mức vậy chứ?”

Mã Đông tròn mắt, “Người cái tên này chỉ số thông minh cao, nhưng mưu kế kém xa, làm xã trưởng và huynh đệ, ta có trách nhiệm chiếu cố người bảo hộ người!”

Vương Trọng đảo cặp mắt trắng dã, gã này là ý không ở trong lời đó, “Nếu không ta tìm lý do từ chối?”

“Vậy sao được, không thể sợ, đây không chỉ là chuyện của người cùng Scarlett, cũng là một trận chiến quyết định quan hệ bằng hữu của Kỳ Ba xã với Hoa Hồng Đen, cho nên ta đã nói với Scarlett, Kỳ Ba xã chúng ta cũng muốn tham gia tập thể, cùng tiến thoái!” Mã Đông xã trưởng hiền ngang lăm lăm nói.

Cả đêm Mã Đông đều đang cân nhắc chiến thuật, mà Vương Trọng thì lại không sao cả, từng có vài lần tiếp xúc với Scarlett, cảm giác không phải loại người đó.

Đối với vấn đề này, Vương Trọng cũng không rối rắm rất nhanh tiến vào mộng đẹp. Nhìn Vương Trọng khò khò ngủ say, Mã Đông thực sự bất đắc dĩ, nói như thế nào đây, có khi cảm thấy gã này ngây ngốc, có khi lại trần ngập trí tuệ, rất nhiều thời điểm cũng không phân biệt rõ được Vương Trọng rốt cuộc là loại người thế nào, nhưng làm bạn, trong lòng hẳn không xem trọng đối với party ngày mai, ngoài miệng bảo Vương Trọng theo đuổi Scarlett, hoàn toàn là nghĩ theo hướng tốt, nhưng từng làm một phần tử ẩn chơi trác táng, thời điểm trung học bọn họ cũng từng trêu đùa người khác, cũng không phải loại tốt đẹp gì.

Sáng sớm hôm sau, Vương Trọng tinh thần no đủ, Mã Đông lại chết sống bám ở trên giường. Tiết tấu của Vương Trọng chưa bởi vì chuyện buổi tối mà thay đổi, cứ theo lẽ thường huấn luyện, khác với trước kia là, hẳn quả thật có chút nhớ Caroline, đây cũng là cả đời lần đầu tiên động tâm đối với một nữ hài tử.

“Đại ca! Tìm người cả ngày rồi, lúc này mới trở về, người đi đâu!”

Huấn luyện xong, Vương Trọng vừa về phòng ngủ, Mã Đông đã nhảy bật lên cao tám trượng, thiếu chút nữa cụng đầu vào trần.

“Ở phòng trọng lực huấn luyện, không mang điện thoại, chuyện gì?” Vương Trọng lau mồ hôi, nán lại ở phòng trọng lực cả ngày kết quả cũng chưa gặp được Caroline, có chút thất vọng.

“Chuyện gì?!” Mã Đông mở to mắt nhìn: “Huynh đệ, người chơi ta à? Yến hội! Yến hội! Yến hội đó!”

Chuyện quan trọng nói ba lần. Yến hội Scarlett tự mình mời, đây tuyệt đối là một trong các đại sự quan trọng nhất bạn học Mã Đông năm nay gặp phải. Đó là Hoa Hồng Đen tụ hội! Chỉ cần vừa nghĩ đến Hoa Hồng Đen ba chữ này, trước mắt Mã Đông đã có vô số thứ đầy đặn vừa trắng vừa to đang lác lác qua lác lại.

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt vừa mới bừng tỉnh đại ngộ kia của Vương Trọng, Mã Đông liền biết mình xem như quan tâm lãng phí rồi.

“Phải đó, thiếu chút nữa quên, vừa lúc hơi đói, đi thôi.” Vương Trọng phản ứng làm Mã Đông cảm thấy toàn bộ thế giới quan đều đang vặn vẹo.

“Đi cái gì? Mau tắm rửa, đổi bộ quần áo ra dáng chút. Đây là yến hội, xã hội thượng lưu xã giao, không phải tiệm cơm đâu, đại ca!” Mã Đông thiếu chút nữa điên rồi, nhảy qua nhảy lại như khi.

Vừa như lửa đốt xông từ trên giường cầm lấy một chiếc áo đuôi tôm mới tinh màu đen, giống bộ kia hắn mặc trên người như đúc, chẳng qua Mã Đông mặc là màu trắng.

Hắn đắc ý nói: “Ra ngoài, quan trọng nhất, chiến bào! Không cần cảm tạ ta, chúng ta hắc bạch song sát vừa ra sân, trực tiếp miểu sát bọn họ! Nhanh lên! Vốn còn cần dẫn người tạo kiểu tóc, thôi, cái đầu tổ quạ này của ngươi tùy tiện cạo cạo chút là được.”

Scarlett và Mirami lúc này đang ở trong phòng thay đồ thử mặc từng món lễ phục dạ hội, đánh giá lẫn nhau, cho đối phương một cái ý kiến tham khảo. Nữ nhân chưa bao giờ để ý tốn bao nhiêu thời gian ở trên thay quần áo, đây là một loại hưởng thụ, cho dù là Scarlett nữ thần như vậy cũng không ngoại lệ, huống chi hôm nay nàng là nữ chủ nhân, về tình về lý đều nên tỉ mỉ trang điểm một phen.

“Bộ này đi!” Mirami túm Scarlett nhìn trái nhìn phải, chọn đi chọn lại, nàng cảm thấy bộ váy ren cúp ngực thắp màu trắng này thích hợp Scarlett nhất, đường cong mượt mà bó sát không những đem dáng người hoàn mỹ của cô phác họa không bỏ sót, đặc biệt thiết kế ren che ngực, đem phần bạch ngọc đầy đặn kia giấu ở giữa như ẩn như hiện, làm đẹp vừa đủ, gợi cảm mà không thô. Đặc điểm lớn nhất của Scarlett chính là trắng nõn, lại phối hợp Scarlett mái tóc dài như thác nước cùng dung nhan thanh thuần, quả thực chính là nữ thần từ đám mây đi xuống, ngay cả cô là nữ nhân cũng nhìn không được có loại xúc động muốn âu yếm. “Đêm nay, đám nam nhân kia nhìn thấy ngươi như vậy chỉ sợ sẽ ngay cả đi đường cũng đi không nổi nữa.”

Nói đến nam nhân, Mirami liền nhớ tới một việc rất quan trọng: “Đúng rồi, nghe nói người bảo Vương Trọng đến đây?”

Scarlett cười gật gật đầu, “Trừ Vương Trọng, người của Kỳ Ba xã cũng sẽ đến.”

Mirami khẽ thờ dài một cái, “Ta biết người coi trọng Vương Trọng, một số ý kiến nào đó của hắn quả thật không tệ, nhưng mỗi giới có quy củ của giới đó, hắn tới nơi này không hẳn là chuyện tốt.”

Mirami quả thật có biệt hiệu lão vu bà, làm người nghiêm cẩn, nhưng Vương Trọng vào Hoa Hồng Đen thì không hẳn là chuyện tốt, năng lực của hắn sẽ trở thành chỗ lên án, bị rất nhiều người xem thường, khinh bỉ, hoàn cảnh này đối với Vương Trọng phát triển không hẳn là chuyện tốt, mà đối với Kỳ Ba xã thành lập, Mirami cũng không gây trở ngại, nhằm việc chứ không nhằm người.

Scarlett cười cười: “Học tỷ, nói không chừng chúng ta đều đã xem nhẹ hắn, học viện chúng ta thực lực thật sự bình thường, năm trước thành tích đã rất thảm, năm nay rầm rộ, thật không dễ gì cao thêm, phải có điều biến báo. Ta cảm thấy nhân lực và cái nhìn đại cục của Vương Trọng có thể mang đến một ít hy vọng cho toàn bộ đội ngũ, ta chuẩn bị chính thức hướng học viện đề cử hắn.”

Grace đạo sư đem quyền hạn cho đám người Scarlett, Reeves, bảo bọn họ dự tình danh sách một cái chiến đội.

“Ngươi cứ làm đi!” Mirami bất đắc dĩ nói, nói xong cời quần áo, bỗng nhiên bộ ngực mình bị bóp, nháy mắt mặt Mirami đỏ bừng, “Scarlett, ngươi... A!”

Bề ngoài nghiêm túc rất nhiều thời điểm đều là ngụy trang, bên trong là một trái tim thiếu nữ.

“Học tỷ, của ngươi thật lớn, khi nào ta mới có thể lớn như vậy.” Scarlett trêu chọc nói.

“Ngươi nha đầu điên này, lại đây cho ta!” Mirami quần áo cũng chưa mặc đã đuổi theo Scarlett đi.

Nữ thần thời điểm riêng tư nói không chừng càng thêm mê người!

Lúc này yến hội đang ở trong khúc nhạc dạo ập ù, không ít tinh anh của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn đều đến đây. Có thể được Scarlett mời, đối với hầu như mỗi một học sinh Học viện Thiên Kinh Anh Hồn mà nói đều là loại vinh hạnh. Soái ca mỹ nhân, xe thơm áo đẹp, tràn ngập tòa biệt thự xa hoa này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Cật thành thực đường phạm nhi

Mà ở ngoài biệt thự xa hoa này, một tiểu loly đang hết nhìn đông tới nhìn tây.

Làm thiên chi kiêu nữ của gia tộc Assassin, còn là một trong các học sinh chói mắt nhất đặc biệt tuyển vào Học viện Thiên Kinh Anh Hồn năm nay, trên

danh sách yến hội như vậy của Scarlett khẳng định sẽ có tên Emily. Nhưng trên thực tế, bản thân Emily đối với chuyện này là từ chối, nếu không phải vì tên kia cũng đến, cô cần bản không có nửa điểm hứng thú đối với loại yến hội tràn ngập màu sắc, nơi nơi tràn ngập đeo bám cùng khoe khoang này.

Dùng lời của cô mà nói, cái này gọi là sa đọa, không phải con em mỗi gia tộc đều thích cái kiểu này!

Nhưng, Emily tựa như cũng ‘sa đọa’ rồi..

Cô lúc này thế mà lại mặc một chiếc váy công chúa màu trắng, làn váy thật dài, như cuộn sóng kéo trên đất, lại phối hợp vàng trắng sáng tỏ trên không, khiến cô thoát nhìn quả thực giống như là một tiểu công chúa thánh khiết cao quý. Đây là cách ăn mặc cô bình thường từ trước tới giờ ngay cả nhìn cũng sẽ không nhìn thẳng một lần, nhưng hiện tại lại mặc ở trên thân thể của cô.

Cô không muốn ở trước mặt người đó bị Scarlett ngược to đáng giận vượt trội... Ngực to có gì ghê gớm? Loly thuần khiết đáng yêu mới là vương đạo! Hừ, không phải là một buổi party rách sao? Tựa như bốn tiểu thư chưa từng gặp!

“Nhưng, trước kia chỉ nhìn những kẻ đó mặc không có cảm giác, đây đều là thứ quý gì vậy!” Emily vừa hết nhìn đông tới nhìn tây, tìm kiếm bóng dáng người nọ, vừa không ngừng oán giận, thường thường còn đưa tay đi kéo kéo làn váy thật dài: “Muốn bao nhiêu bất tiện có bấy nhiêu bất tiện, mặc loại đồ này quả thực chính là tự làm khổ mình!”

“Emily tiểu thư? Trời ạ, ngài đêm nay giống như là nữ thần đến từ trong ánh trăng, không biết ta có may mắn mời...” Có nam sĩ tới tham gia yến hội bị vị tiểu công chúa đứng ở cổng lớn bồi hồi, mê mang này kinh điển, đưa ra lời mời. Nếu có thể nắm bàn tay nhỏ của tiểu công chúa, thiên chi kiêu nữ này đi vào nhà, đại khái bất cứ nam nhân nào cũng sẽ cảm thấy đặc biệt hưởng thụ, còn đặc biệt có mặt mũi.

Nhưng sự xem thường cùng khẩu khí hung hăng của Emily theo đó mà đến khiến nam sĩ rất tổn thương: “Qua chỗ khác hóng mát! Không thấy ta đang phiền sao!”

“Emily?” Vương Trọng liếc một cái đã thấy được Emily ở dưới ánh trăng sáng tỏ, cô độc cạnh tán cây, giống như hạc trong bầy gà, “Thật đáng yêu!”

“Thật sao!” Về mặt vừa rồi còn hung hăng của Emily nháy mắt biến thành tiểu loly kinh hi, “Anh thích không?”

Vương Trọng cười xoa xoa đầu Emily, “Em mặc cái gì anh cũng thích.”

Emily rất bất đắc dĩ, đã muốn gạt tay Vương Trọng, nói cho hắn mình đã trưởng thành, nhưng lại rất hưởng thụ nhiệt độ bàn tay to của Vương Trọng, thật thoải mái thật ấm áp, hơn nữa... Vương Trọng một thân lễ phục màu đen thật quá đẹp trai đi mà!

Mã Đông thở hổn hển chạy bước nhỏ tới: “Vương Trọng! Vương Trọng! Người cô ý à? Chạy nhanh như vậy, cũng không đợi ta một chút, phù phù phù phù!”

“Muốn theo đuổi nữ hài tử thì tự làm, đừng trông vào ta, cảm ơn!” Vương Trọng nói.

Nhìn thấy mỹ nữ, Mã Đông nháy mắt đã đem Vương Trọng coi là không khí, dưới tán cây ngoài biệt thự lại có Vương Trọng ngăn cản, thế mà chưa lập tức nhận ra, chủ yếu là trang phục này cách quá xa với biểu tượng trong ấn tượng của hắn, hoàn toàn không thể liên tưởng tới.

Mã Đông có chút hưng phấn, “Mỹ nữ, ta là Mã Đông, xã trưởng của gã này, cô tên gì, chúng ta làm quen một chút!”

“Mã Đông Đông, người rớt cuộc lộ nguyên hình rồi!”

Thanh âm Emily đột nhiên toát ra dọa Mã Đông bị sặc, khuôn mặt hưng phấn nháy mắt ừ ừ.

“Khụ khụ, biểu muội thân ái, nói giỡn với người thôi mà, chúng ta đừng đứng ở bên ngoài, thời gian sắp đến rồi. Đến, ca ca dẫn người đi vào.” Mã Đông gấp cánh tay trái, thật sự là thất sách, chỉ nghĩ tán gái ngay cả bạn gái cũng quên mang, quá thất lợi, biểu muội tốt nhất, lại có thể cộng điểm, còn không trở ngại hắn tán gái.

Emily ở bên không thèm để ý tới Mã Đông, dịu dàng kéo cánh tay Vương Trọng, nhẹ giọng nói, “Vương Trọng ca ca, yến hội sắp bắt đầu rồi, chúng ta không thể tới muộn.”

Mã Đông xấu hổ mờ mịt mắt nhìn: “Tiểu nha đầu lừa đảo, người muộn ở đâu? Này này này, có làm hay không, ta là anh trai người đó! Thế mà đoạt nam nhân của ta...”

“Cút!” Vương Trọng và Emily đồng thời hướng hắn dựng lên ngón giữa.

Yến hội đang thoải mái vui vẻ.

Ở phía trên đại sảnh bay đầy dải băng và bóng bay, điệu nhạc êm ái, hương thơm các loại thức ăn ngon tràn ngập trong đó.

Mọi người tùy ý giao lưu, bắt chuyện, phần lớn đều đang nói chuyện có liên quan với giải đấu liên bang. Thật ra chủ đề lần yến hội này chính là ‘Giải đấu liên bang’, tuy chưa chỉ ra, nhưng toàn bộ người đến tham dự yến hội đầy lòng đều vô cùng rõ.

“Chủ lực năm nay chỉ sợ vẫn là Hoa Hồng Đen và Thánh- Tài Quyết, dị năng xã trường học chúng ta có chút nát.”

“Ừm, ta cảm thấy chọn Sói Rừng Rậm cũng không tệ, có mấy nhân tuyển ưu tú, lần này Grace đạo sư đến hẳn là có thể làm học viện chúng ta nâng cao một bước.”

“Dị năng xã cũng không kém như các ngươi nghĩ, hơn nữa đội ngũ cần cân đối, dị năng giả cũng ắt không thể thiếu.”

“Năm nay không phải có Emily sao, hòa điểm dị năng giả của Assassin gia tộc, cô ấy rất có hi vọng đó.”

“Một người mới mà thôi, tiếng tăm không thể ăn thay cơm.”

Hoa Hồng Đen, Thánh-Tài Quyết, Siêu Năng xã đoàn, ba đại xã đoàn này cấu thành chủ lực của anh hồn học viện, về phần Phù Văn xã là nghiên cứu hậu cần, tiếng tăm lớn, nhưng đối với giải đấu cũng không có tác dụng gì.

Giải đấu liên bang lần này tinh anh tập trung, chỉ dựa vào thực lực cá nhân đơn thuần khẳng định là đi không xa, càng cần chú ý phối hợp đoàn đội cùng với chiều sâu đội hình. Grace sở dĩ đem danh ngạch đề cử hạ thấp cũng là cân nhắc đến phối hợp, để bọn họ đề cử một danh sách, sau đó từ trong đó chọn ra năm chủ lực năm dự bị.

Mọi người nhiệt liệt thảo luận, đề tài thảo luận sôi nổi ong ong ong ong cùng với nhạc nhẹ trong đại sảnh, làm người ta cảm thấy đã thả lỏng lại nhập tâm, chọn ai là việc của cao tăng, người khác vẫn đang hưởng thụ loại bầu không khí này.

Xung quanh phần lớn đều là những gương mặt cũ nhìn đã quen ở trong Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, không thiếu có loại hình bình thường cao lớn thô kệch. Nhưng mỗi người đều thay đổi nghiêm túc đẹp đẽ quý giá, bước chân tao nhã, ăn nói nhỏ nhẹ, thoát nhìn còn rất giống chó học đáng người, có hương vị xã hội quyền quý thượng lưu.

Cái này cũng khiến Vương Trọng, Mã Đông và Emily tỏ ra có chút không hợp với bầu không khí toàn bộ yến hội, tuy ăn mặc giống nhau, nhưng trên thực tế tính cách và phe nhóm vẫn là có khác biệt rất lớn, nhất là... Trừ Mã Đông, Vương Trọng và Emily giống như chuyên môn đến để ăn cơm.

Có một điểm Vương Trọng đoán không sai, đồ ăn ngon của yến hội thật sự nhiều lắm. Máu chốt là, đều rất ‘Cao cấp’.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Mã Đông Đông muốn cải danh

Nhu cầu đối với năng lượng của anh hồn chiến sĩ vượt xa người thường, cho nên đều là đám dạ dày to cùng ăn hàng. Thức ăn bình thường đã rất khó thỏa mãn nhu cầu của bọn họ, ăn nhiều nữa cũng không no, vì thế cần các chủng loại ‘cao cấp’.

“Tôm Bá Vương!” Vương Trọng bưng một khay tôm lớn, đôi mắt có chút tỏa sáng. Tôm này là giống biến dị, rất khó bắt sống, mỹ vị không nói, bên trong ẩn chứa năng lượng phi thường phong phú, đối với hồn hải của tân nhân loại có hiệu quả tâm bổ nhất định, tuyệt đối là xa xỉ phẩm, trước kia chỉ từng nhìn thấy ở trên tivi, không ngờ thật sự có thể được đã ghiền.

Bên cạnh, Emily ăn tương đối tùy ý, còn thỉnh thoảng lấy đồ ăn giúp Vương Trọng, ăn cùng Vương Trọng đã là vui vẻ, về phần bản thân thức ăn, đối với đại tiểu thư Assassin gia tộc mà nói cũng chỉ như vậy thôi, huống chi Emily vốn là nữ hài tử không quá trọng vật chất.

Trái lại, Mã Đông ở bên cạnh, một đôi mắt gian tà hết nhìn đông tới nhìn tây, cùng lúc quan sát mục tiêu của hắc đêm nay, nhìn thấy Vương Trọng và Emily, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. Hai kẻ này quá mất mặt rồi, nơi này là chỗ xã hội thượng lưu giao lưu cảm tình, lại bị hai người bọn họ ăn thành hương vị căn tin.

“Ta nói... Hai người các ngươi là quý chết đói đầu thai sao, đem mỹ nữ dọa chạy hết rồi!” Mã Đông nhin không được lái nhai, hắc vừa định tới chào hỏi, một đôi chân dài trực tiếp đi vòng qua.

“Mã Đông Đông, học tỷ đó là bị ngươi dọa chạy chứ, xem ngươi toàn thân trắng lẳng lơ vậy, nữ hài tử sao có thể thích!” Emily hoàn toàn không nề mặt đại biểu ca, nói xong lại ăn một miếng kem ly.

“Mã Đông, cái chân hun khói này thật sự không tệ đâu, đây là thịt gì?” Vương Trọng nhét đầy mồm, hàm hàm hồ hồ nói: “Sắc hương vị đều đủ cả!”

“Đó là trâu điên bốn sừng.” Emily ở phương diện này so với Vương Trọng mà nói tuyệt đối là cấp độ chuyên gia, cô chọn một miếng nhỏ ném vào trong mồm, “Tạm được thôi. Vương Trọng ca, anh nếu đi St. Montgomery thành, em dẫn anh đi ăn sườn bò 5a.”

“... Hai người các ngươi thật sự hết thuốc rồi!” Mã Đông lắc đầu thờ dài: “Chúng ta có thể tán gẫu chút chuyện không quan hệ với thức ăn không? Các ngươi còn như vậy, ta trực tiếp vứt bỏ các ngươi tìm kiếm hạnh phúc của riêng ta!”

Đang lúc nói như vậy, ánh đèn xung quanh hơi tối đi, âm nhạc nhẹ nhàng dừng lại.

Nữ chủ nhân Scarlett đã xuất hiện, một thân váy lễ phục thấp ren trắng, ở trong ánh đèn nhiều màu sắc tỏ ra thánh khiết mà quyến rũ.

Đám người nhất thời sôi trào hẳn lên, nữ thần quả thực xinh đẹp không gì sánh được, đủ khiến bất cứ nam sĩ nào lâm vào điên cuồng.

“Nữ thần! Nữ thần! Nữ thần!” Những người trẻ tuổi kia lớn tiếng xôn xao.

Scarlett mỉm cười, nhẹ nhàng phát phát tay.

Không thể không nói, cô tựa như trời sinh đã có một loại khí tràng lãnh tụ quân luân, không phải bởi vì vẻ đẹp và thân phận của nàng, mà là loại quý khí và tự tin trời sinh kia.

Cô cũng chưa nhắc tới giải đấu liên bang, chỉ là rất tùy ý nói: “Ở đây đều là bạn học cũ, đương nhiên cũng có không ít gương mặt mới. Party này không có chủ đề gì đặc biệt, hy vọng mọi người đêm nay chơi vui vẻ, năm học mới, chúng ta cùng nhau cố gắng. Học viện Thiên Kinh Anh Hồn chúng ta...”

“Là cool nhất! hohoho!” Có người cười lên lấy lòng, lớn tiếng hòa theo. Lời dạo đầu này của nữ thần cũng quá đơn giản, đặc biệt một câu cuối cùng, quả thực là lời kịch hàng năm tụ hội cỡ lớn của học viện chuẩn bị.

“Ha ha, không sai, ít nhất ở trong cảm nhận của chúng ta, Học viện Thiên Kinh Anh Hồn vẫn luôn là cool nhất! Bắt đầu cuồng hoan đi!” Scarlett cũng cười lên, búng tay thanh thúy.

Âm nhạc đã bình ổn lập tức biến thành vũ khúc vui vẻ.

Vũ hội bắt đầu.

Party của người thanh niên chung quy không thể thiếu ca hát nhảy nhót, đây đại khái là một trong các phương thức giải trí có thể biểu đạt tình cảm nhất trên đời.

Làm nữ chủ nhân party, điệu nhảy thứ nhất này nên do cô đến dẫn đầu, mà bạn nhảy của cô chính là Thánh-Tài Quyết xã trưởng Reeves, hai người cũng là đại biểu anh hồn học viện hiện tại, trai tài gái sắc.

Mọi người xem như mê như say, rất nhanh đã dung nhập trong đó, không ngừng có cả trai lẫn gái gia nhập bọn họ, ở trong sân nhảy sung sướng nhảy lên...

Vương Trọng và Emily lại vẫn đang ăn, bộ dáng hoàn toàn chưa bị bầu không khí nhiệt liệt xung quanh cảm nhiễm.

Bên cạnh, Mã Đông lại không ngừng kiễng mũi chân, mắt cũng sắp dại ra rồi: “Nhìn không ra nha! Scarlett khiêu vũ tốt như vậy? Đáng người xoay chuyển kia, chắc chắn chắc... Khảo, Reeves tên đom đóm này, thế mà mặc toàn thân trắng...!”

Đến nơi đây, Mã Đông cũng cảm thấy mình nghĩ nhiều rồi, Vương Trọng và Scarlett hẳn là không có vở kịch gì, bên kia quả thật xứng đôi, bên này... Chỉ biết ăn.

Một cái chân gà to nhét vào trong miệng Mã Đông, Emily trừng mắt nhìn hắn: “Mã Đông Đông, chính ngươi còn không phải đom đóm đáng tương tự à.”

“Xã trưởng, thật xấu hổ quá, ta đến muộn!” Barron đầu đầy mồ hôi chạy tới. Gã này thế mà cũng mặc một bộ lễ phục dạ hội, chỉ là hơi cũ, càng đáng sợ hơn là, lễ phục trên thân chàng cha này đã bị cơ bắp của hắn căng lên thiếu chút nữa muốn phát nổ!

“Ngươi tìm đâu ra quần áo vậy? Quá gọi cảm đi!” Mã Đông cảm giác như là bị sét đánh một lượt. Toàn bộ Kỳ Ba xã trừ hẳn xã trưởng này, cũng chỉ Grace còn giống người, nhưng người này lại vắng mặt.

Barron xấu hổ gãi gãi đầu, động tác không dám quá lớn, sợ đem lễ phục nhỏ nhắn kia phát nổ: “Ba ta cho ta, cứ muốn ta mang đến, nói cái gì trường hợp này phải mặc đồ trang trọng.”

Mã Đông ôm mặt, ngay cả cha cũng đi ra rồi, thật sự là kỳ quặc, vớ vẩn bả vai Barron, không biết nói gì chỉ chỉ Vương Trọng bên kia: “Thôi, sang với phó xã trưởng của ngươi đi.”

“Được! Nghe xã trưởng hết!” Barron rất vui vẻ, nhìn thấy một bàn đồ ăn ngon kia, đôi mắt hắn phát sáng so với Vương Trọng còn xanh hơn nữa.

“Đặt tên cái gì không tốt? Cứ gọi Kỳ Ba xã làm gì chứ!” Mã Đông hiện tại có loại cảm giác suy sụp thật sâu: “Lão từ muốn đổi tên...”

“Không cần đổi đâu, cứ Kỳ Ba xã rất có đặc điểm mà.” Tiếng cười của Scarlett vang lên, cô đã nhảy xong rồi một điệu kia rồi, bên người còn có một vị mỹ nữ cao gầy, đáng người so với Scarlett còn nóng bỏng hơn, giàu hương vị thành thực, như là mật đào ngọt.

... Hình như có chút quen mắt, “Mirami phó xã trưởng?”

Mã Đông theo bản năng nói.

Mirami vốn định đỡ kính mắt một phát lại nhớ ra không mang, đêm nay hiển nhiên là tỉ mỉ thu thập một phen, tóc cuốn lên, thần thái cũng thoải mái hơn

không ít, phối hợp lễ phục kêu gọi, thiếu chút nữa đem trông mắt Mã Đông cũng nhìn rớt ra, nước miếng chảy đầy đất.

“Khụ khụ, Mirami học tỷ, mấy ngày nay mình luôn muốn tự mình cảm ơn bạn.” Mã Đông bỗng nhiên thu hồi hình tượng sắc lang, thẳng lưng, nghiêm trang nói.

“Cảm tạ tôi?” Mirami ngẩn người.

“Đúng vậy, là mình bụng dạ hẹp hòi, vốn tưởng bạn sẽ bóp chết xét duyệt Kỳ Ba xã. Mình rất xấu hổ, Mirami, tôi chính thức hướng bạn xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Diễn viên

Mirami thuộc loại diễn hình ngoài lạnh trong nóng, lập tức quay sang có chút xấu hổ, “Thật ra tôi cũng có sai, nói chuyện quá xúc...”

Scarlett thì cười chào hỏi với Vương Trọng, thuận tay cầm lên một miếng điểm tâm: “Buổi chiều chỉ biết bạn xử lý việc, cũng có chút đói rồi, mùi vị thế nào?”

Nữ thần cho dù ăn cũng vô cùng tao nhã, từng miếng nhỏ, Barron bên cạnh nhìn thôi cũng có chút ngẩn người.

“Không tòi không tòi.” Vương Trọng liên tục gật đầu, cuối cùng xoay người lại, làm khách nhân vẫn phải có chút lễ phép cơ bản: “Cảm ơn lời mời của bạn, nếu không bữa tối nay của tôi không biết kiếm đâu.”

Scarlett mỉm cười, còn chưa tiếp lời, bên cạnh đã có người đi tới.

“Vây ngươi cứ ăn nhiều nói ít, thức ăn như vậy, bình dân các ngươi là rất khó ăn được.” Lục Chiến Thiên lạnh lùng nói, hẳn không có bất cứ hảo cảm gì đối với Vương Trọng loại nhân vật góp vui này, “Scarlett xã trưởng, xã trưởng chúng ta mời ngươi đi qua trao đổi một phen phân phối danh sách cụ thể.”

Lần yến hội này là một loại phương thức giao lưu cảm tình của bạn học năm cao học viện, hôm nay còn có cái đề tài thảo luận chủ yếu là vấn đề danh sách, nhưng Scarlett thế mà tùy tiện nhảy một vòng với lão đại liền tới lãng phí thời gian với phế vật này, đây là chuyện quan trọng cô nói sao?

Reeves phải bảo trì phong độ thân sĩ, đương nhiên không tiện tự thân ra mặt, nhưng Lục Chiến Thiên không ngại giáo dục một chút loại cận bã này phải giữ quy củ.

Vương Trọng cười cười, còn chưa mở miệng, Emily ở bên đã bắt mắt rồi, “Ngươi mới là bình dân, cả nhà ngươi đều là bình dân, đi sang bên cạnh chơi, đừng cản trở tầm mắt!”

Lục Chiến Thiên lạnh lùng nhìn Emily, “Đừng tưởng ngươi là người gia tộc Assassin thì không hiểu quy củ như vậy. Nơi này là thành phố Thiên Kinh, còn có, tiềm lực không có nghĩa là thực lực, gà mờ!”

Emily đứng dậy. Cô tận lực muốn bảo trì phong độ thực nữ ở trước mặt Vương Trọng, nhưng tính tình cô thật sự không nhịn được, “Có thực lực hay không, thử chút chẳng phải sẽ biết!”

Scarlett khoát tay, “Lục Chiến Thiên, các người đi qua đưa ra danh sách của các người trước đi, tôi tính đề cử Vương Trọng làm một dự bị, cùng nhau tham gia giải đấu lần này. Tuy thực lực cá nhân của hắn có chỗ thiếu hụt, nhưng có thể cung cấp phương hướng chiến lược tốt hơn cho chúng ta.”

Thanh âm cô không tính là lớn, nhưng tiếng nói nhỏ xung quanh vốn còn ‘Ông ơng ơng ơng’ nháy mắt tiêu tán, toàn bộ đại sảnh đều trở nên lặng ngắt như tờ.

Vừa rồi Scarlett nói gì đó?

Mọi người đều mở to mắt nhìn, há hốc mồm.

Scarlett là biểu hiện tốt nhất năm trước, đại đội trưởng chiến đội năm nay, cô có một danh ngạch trực tiếp đề cử, mà hiện tại cô thế mà lại muốn đem danh ngạch quý giá này dùng ở trên người Vương Trọng?

Đây không phải gặp quỷ rồi sao?

“Đồng thời, Emily và Grace đều là tân sinh phi thường ưu tú của năm nay, ta hy vọng bọn họ cũng ở trong vòng danh sách, tham gia học viện tuyển chọn.”

Khuôn mặt Lục Chiến Thiên nháy mắt đỏ bừng, “Không có khả năng, phế vật như vậy hoàn toàn là lãng phí danh ngạch!”

“Lục Chiến Thiên phó xã trưởng, cái này không phải thứ cậu có thể quyết định.” Scarlett thân nhiên nói, người này quá dễ xúc động, nói như rồng leo, làm như mèo mửa, năm trước đã sai sót một vấn đề này, kết quả năm nay vẫn không thay đổi chút nào, thậm chí càng trầm trọng thêm.

Mã Đông lại nháy mắt cảm thấy tinh khí thần của mình đồng thời tăng vọt một vạn điểm, lập tức xen vào giữa hai người, “Scarlett xã trưởng, quyết định của bạn thật sự quá anh minh, làm xã trưởng Kỳ Ba xã, tôi giờ hai tay tán thành, tuyệt đối sẽ phối hợp bạn!”

“Scarlett xã trưởng, cho dù cô là cháu gái hiệu trưởng, cũng không thể lấy thúng úp voi!” Lục Chiến Thiên cứng đầu nói.

“Lục Chiến Thiên, ngươi sao có thể nói như vậy, lập tức xin lỗi Scarlett!” Một thanh âm ôn hòa vang lên, Lục Chiến Thiên tuy sắc mặt khó coi, nhưng vẫn cúi đầu, “Xin lỗi.”

“Scarlett, đừng tức giận, gã này tính tình ngang bướng chút, nhưng tâm là tốt, giải đấu lần này đối với Học viện Thiên Kinh chúng ta cực kỳ quan trọng, Kỳ Ba xã thể mà chiếm đi ba danh ngạch thí luyện của chúng ta, cho dù tôi đồng ý, xã đoàn, số đông học sinh khác cũng sẽ không đồng ý.”

Nói chuyện là Thánh-Tài Quyết xã trưởng Reeves, cũng là người uy vọng lớn nhất học viện hiện tại, hơn nữa một phen lời vừa ấm vừa xoa, chẳng những hóa giải sự xấu hổ của Lục Chiến Thiên, còn làm nổi bật sự trưởng thành của mình, bên lên bên xuống, Scarlett càng giống như tiểu cô nương bốc đồng.

“Reeves học trưởng, danh ngạch này sẽ lấy từ trong Hoa Hồng Đen, sẽ không chiếm danh ngạch xã đoàn khác, hơn nữa cuối cùng có thể được chọn hay không, cũng cần thông qua thí luyện, do Grace đạo sư phán đoán.” Scarlett nói.

Reeves cười cười, “Nhưng cô như vậy là không công bằng đối với thành viên Hoa Hồng Đen đâu. Emily làm truyền nhân Assassin, tôi tin được, nhưng Vương Trọng và Grace, một kẻ thực lực quá yếu, một kẻ hoàn toàn là người mới, tôi cảm thấy không cần thiết.”

Một phen lời, như là đã thay Scarlett làm chủ.

Scarlett hơi cau mày, vừa định mở miệng, ở bên Mirami kéo kéo cô, bởi vì lời Reeves nói đã dẫn lên một số cao tầng Hoa Hồng Đen bất mãn, danh ngạch này ở Hoa Hồng Đen cũng quý giá, vô luận cuối cùng có phải có thể được chọn hay không, danh ngạch này cũng là vấn đề mặt mũi, dựa vào cái gì để mấy người mới lấy đi.

Vương Trọng đứng dậy, “Đa tạ Scarlett xã trưởng đề cử, bản thân tôi cũng phi thường có hứng thú, đương nhiên Reeves xã trưởng nói cũng không phải không có đạo lý. Thật ra rất đơn giản, sẽ do Kỳ Ba xã chúng tôi và Thánh-Tài Quyết làm một lần chiến đội chiến, nếu chúng tôi thua, đề nghị này từ bỏ, nếu chúng tôi may mắn thắng, danh ngạch của chúng tôi sẽ do Thánh-Tài Quyết bỏ ra.”

Xung quanh nháy mắt liên an tĩnh lại.

Reeves sững sốt, bỗng nhiên cười, “Vương Trọng, có ý tứ, cứ theo lời cậu.”

Ở bên, vẻ mặt Lục Chiến Thiên cũng có chút dữ tợn, “Tiểu tử, ngươi sẽ hối hận vì sự vô tri của ngươi hôm nay, ta sẽ nói cho ngươi một kẻ yếu đuối nên có...”

“Ai là Vương Trọng?” Lúc này trong đại sảnh vang lên một thanh âm phi thường vang dội.

“Ai ở nơi này dúi mũi ồn ào, lão tử...!” Lục Chiến Thiên quay đầu quát, tên khốn kiếp nào thể mà cật ngang hấn làm bộ làm tịch.

Ngay sau đó Lục Chiến Thiên cảm miệng, theo sát sau người trong đại sảnh đều im tiếng, toàn bộ đều chăm chú vào trên dấu hiệu bông tuyết màu bạc ở ngực người trung niên.

“Thằng nhỏ, nói chuyện khách khí chút.” Người nọ thoạt nhìn đã ngoài bốn mươi tuổi, chỉ thân nhiên liếc Lục Chiến Thiên một cái, lời nói không lạnh không nóng lại giống như trực tiếp bao trùm tiếng động lớn xôn xao ở toàn trường vừa rồi.

Toàn bộ đại sảnh đều lập tức im lặng. Dấu hiệu kia quá chói mắt, thân là một thành viên liên bang, hầu như không ai không biết nó, một trong năm đại gia tộc truyền kỳ nhất liên bang, một trong các cổ đông OP, gia tộc Stuart, có thể nói là một trong những kẻ thống trị thực tế của liên bang Tự Do.

Ở liên bang Tự Do, đại gia tộc như vậy đại biểu chính là pháp luật.

Lục Chiến Thiên lập tức rút cổ không nói nữa, may mắn đối phương cũng không để bụng đối với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Lửa nóng

“Tôi là Vương Trọng.”

Người trung niên nhìn Vương Trọng, mặt không biểu cảm, đánh giá chốc lát, “Nơi này có một phong thư của cậu.”

Vương Trọng cũng có chút mù tịt, gia tộc lớn nhất hẳn quen biết chỉ là Assassin.

Người trung niên đem thư giao cho Vương Trọng, hướng Scarlett khẽ gật đầu rồi rời khỏi.

Người chung quanh đều mù tịt nhìn thư trong tay Vương Trọng, phế vật nổi tiếng trong học viện, sao có thể có qua lại với Stuart gia tộc, thế này quả thực chính là kỳ quái như một gã ăn xin nhận được thánh chỉ.

Đừng nói người khác, ngay cả Mã Đông và Emily đều tràn ngập lòng hiếu kỳ, cái mũi Emily khẽ động, “Có mùi thơm, là thư của nữ hài tử sao?”

Vương Trọng nhận không được lắc đầu, nha đầu này cảm tính con chó con à. Mở ra phong thư, bên trong chỉ có một câu: Vương Trọng, CHF gặp.

CHF sao? Nghĩ đến Caroline trong tự tin lộ ra một chút kiêu ngạo, Vương Trọng nở nụ cười, đây là tính cách của cô, vậy thì CHF gặp!

Mã Đông có đầy bụng nghi vấn, nhưng hiển nhiên cũng biết hiện tại không phải lúc, trải qua ồn ào như vậy, người khác cũng không tiện châm chọc Vương Trọng quá, dù sao người ta còn có thể có quan hệ với Stuart gia tộc, tuy có thể chỉ là chi nhánh của Stuart gia tộc, nhưng cũng không tiện tùy ý cười nhạo.

Kỳ Ba xã thành lập tới nay, xã đoàn chiến trận đầu chính là với Thánh-Tài Quyết, thật đủ cho Mã Đông uống no nước hồ, nhưng bạn học Mã Đông trước giờ lòng dạ rộng lớn, đánh thì đánh, hẳn quan tâm là, phong thư này chẳng lẽ là cô bé Vương Trọng nhất kiến chung tình kia đưa tới?

Còn phái người, sẽ không là diễn viên chứ?

Yến hội chấm dứt, xã đoàn chiến là xác định rồi, nhưng thời gian do Kỳ Ba xã quyết định, dù sao lấy địa vị Reeves giờ này ngày này cũng không tiện quá mức bắt nạt người mới, hơn nữa đám người Lục Chiến Thiên cảm thấy đây là Kỳ Ba xã tự tìm chết.

Trở lại học viện, cuối cùng đuổi đi Emily, trái tim tò mò của Mã Đông trực tiếp bùng nổ.

“Thư này là nữ hài tử mày thích kia đưa tới?” Mã Đông hỏi.

Vương Trọng gật gật đầu.

“Cô ấy là người gia tộc Stuart?”

“Có lẽ thế, tao cũng không rõ lắm.”

“Kháo, nữ hài tử như vậy vẫn là không trâu vào thì tốt hơn, mặc kệ là ngoại hệ hay là đích hệ, đều cách chúng ta quá xa, hơn nữa, loại nhìn không thấy sờ không được này, nào có tốt bằng Scarlett, tao thực sự cảm thấy cô ấy có chút thương thức đối với mày, đây là cơ hội đó!” Mã tình thánh nhận không được khuyên.

“Tao đã xác lập quan hệ với cô ấy rồi.” Vương Trọng nói.

Mã Đông ngẩn ngơ, “Xác lập quan hệ, cô bé để mày nắm tay rồi?”

Không phải Mã Đông khinh bỉ Vương Trọng, tiểu xử nam này, chỉ sợ còn chưa từng sờ tay nữ hài tử, đương nhiên Emily nha đầu này không tính.

“Chúng tao hôn môi rồi đó.” Vương Trọng nói.

“Hôn môi... Các người lần đầu tiên gặp mặt?” Mã Đông há hốc mồm, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Vương Trọng gật gật đầu, “Tao ở phòng trọng lực lần đầu tiên nhìn thấy nàng, đã biết nàng chính là người tao muốn tìm.”

“Sau đó mày liền đem cô ấy đẩy ngã, hôn cô ấy?” Mã Đông thuận miệng nói.

“Sao mày biết?” Vương Trọng cũng cảm thấy kỳ quái, “Mày nha, sẽ không là nhìn lén chứ?”

Mã Đông ngửa đầu thờ dài, ánh trăng cũng xấu hổ, như vậy cũng có thể theo đuổi được nữ hài tử, bảo hán tình thánh này sống sao đây?!

Vương Trọng mới là tên kỳ quặc,... nữ hài tử Stuart kia cũng là kẻ kỳ quái... chỉ có hắn mới là người bình thường!

Thiên Kinh thành, cửa toà thị chính hoa lệ, một nữ tử đeo kính về mặt lạnh lùng đi ra.

Bên ngoài có một chút mưa phùn, ở phía sau cô, người có quyền lực lớn nhất Thiên Kinh thành, ít nhất ở mặt ngoài đại biểu thành phố Thiên Kinh, nghị trưởng Rex, lúc này nét cười đầy mặt, tự mình cảm ô cho cô: “Caroline tiểu thư ngài yên tâm, phương diện Thiên Kinh chúng ta nhất định sẽ toàn lực phối hợp kế hoạch xây dựng thêm của Stuart gia tộc lần này, ít nhất ở Thiên Kinh nhất định sẽ làm được có thanh có sắc, nếu xuất hiện bất cứ sai sót

nào, cứ hỏi ta!”

Caroline mỉm cười nói: “Gia tộc trước giờ rất tin tưởng năng lực của ngài, chúng ta cũng là bằng hữu nhiều năm, vậy kính nhờ, ý tưởng của ngài ta sẽ chuyển đạt phụ thân, về phần ông ấy thấy thế nào không phải ta có thể không chế được.”

Nụ cười của Rex càng thêm sáng lạn, “VẬY ĐÃ LÀ ĐỦ RỒI, CẢM TẠ!” Nói xong tự mình kéo mở cửa xe, đối với cuộc đàm phán hôm nay hẳn rất hài lòng, có thể lưu lại ấn tượng tốt cho vị người thừa kế thuận vị số một này của Stuart gia tộc, đối với địa vị tương lai của hắn có trợ giúp rất lớn.

Caroline từ trước tới nay không thích giao tiếp với đám chính khách mặt dày dối trá này, thậm chí là rất chán ghét. Nhưng làm tượng trưng Stuart gia tộc, rất nhiều thời điểm đều là không làm chủ được.

Lần này tới Thiên Kinh coi như tốt, ứng phó Rex chút việc nhỏ ấy vốn không cần phải cô tự mình đi một chuyến, nhưng cô vẫn tới, chỉ là muốn ra ngoài giải sầu, thoát khỏi trời buộc một phen, cho dù là tạm thời, lại không ngờ sẽ có đoạn tình trải ngoài ý muốn mà khiến cô động lòng kia.

“Tiểu thư, thư đã đưa.” Người trung niên ngồi ở ghế trước chính là vừa rồi truyền tin cho Vương Trọng.

Trên mặt Caroline cuối cùng có chút ý cười thật sự. Chỉ cần nghĩ đến gã kia, đã có loại cảm giác rất đặc thù, giống như bất cứ việc gì phiền lòng cũng thành việc nhỏ. Cô rất thích nói với người khác, nhưng không thể quá mức nhiệt tình, “Người cảm thấy hắn thế nào?”

“Nhìn không ra được... Tiểu thư cho rằng tốt, nhất định có đạo lý của ngài, ta tin tưởng phán đoán của ngài.”

“Ha ha, thoát nhìn rất kém có phải không?” Caroline cười nói. Nói thật ra, cô đến bây giờ cũng cảm thấy khó có thể tin, Vương Trọng thế mà có thể đánh bại cô.

Pedro yên lặng gật gật đầu. Kiểu người đó theo Pedro thấy dù là xách giấy cho tiểu thư cũng ngại đầu ngón tay thô, chỉ là mệnh lệnh của tiểu thư chính là tất cả, làm thị vệ, hắn không cần đôi mắt, lỗ tai, đầu óc của mình.

“Lái xe đi.” Tâm tình Caroline rất tốt, vươn tay ra đón mưa phùn ngoài cửa sổ, hy vọng có thể ở CHF gặp được hắn. Vừa nghĩ đến đôi môi nóng bỏng đó, trong lòng Caroline cũng sinh ra một tia nổi loạn cùng bí mật, người này có thể làm nam nhân của cô không?

Nghĩ đến đây Caroline nhin không được nở nụ cười, mình thế mà thật sự nghiêm túc tự hỏi vấn đề này...

Từ yến hội trở về, Vương Trọng và Mã Đông đều phi thường thỏa mãn, đương nhiên điểm thỏa mãn cũng khác nhau, hẳn biết Caroline có thể có lai lịch bất phàm, nhưng điều đó không thể trở ngại hắn chút nào.

Bạn học Mã Đông Đông rốt cuộc tìm được cảm giác tồn tại, về phần thắng bại, hắn căn bản không thêm để ý, làm náo động chính là vương đạo.

Giải đấu CHF, Vương Trọng sao có thể không chờ mong, làm một học sinh anh hồn học viện, có thể tham gia chiến đấu như vậy là vinh dự, chẳng qua năm nay là thịnh hưởng chưa bao giờ có, nghe nói các đại gia tộc đều vận đủ sức muốn nở mày nở mặt trong giải đấu lần này.

Đối với Học viện Thiên Kinh mà nói, đầu tiên phải lấy được tư cách thi đấu, đây mới là chỗ Scarlett lo lắng, nếu là ngay cả tư cách thi đấu còn không thể vào được, vậy Học viện Thiên Kinh thật sự phải rời khỏi hàng ngũ trăm đại học viện.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Hèn, tỏa chi vương

Vương Trọng đi vào phòng OP, hơi làm một chút hoạt động làm nóng người, tiến vào chiều thứ năm.

Mỗi lần tiến vào chiều thứ năm sẽ luôn cho Vương Trọng một loại cảm giác tiến vào cảnh trong mơ, khác biệt duy nhất là, cảnh trong mơ chỉ có Simba, hy vọng hôm nay có đối thủ cường đại.

Vương Giả Mạnh Mồm đăng nhập.

Nháy mắt một đám đồng bạn nhỏ trào dâng, giải đấu năm thường thường nhiều kẻ kỳ quái, năm nay là CHF, liên bang gần đây bắt đầu tuyên truyền, số trận chiến đấu OP so với bình thường tăng lên 20%, hơn nữa cũng có thêm không ít cao thủ trước kia không có tiếng tăm gì, cũng không phải mọi người đều thích OP, một ít gia tộc có được truyền thừa cổ xưa, đi là tuyến đường giống với đế quốc bên kia, thí luyện tàn khốc, đối với OP loại cách làm người nhu nhược đi đường tắt này cũng không tán thành, đương nhiên OP đối với người thường là có trợ giúp, đối với bọn họ ngược lại là gán gài.

“Vương giả huynh, người rút cuộc đến rồi, ta nhớ người muốn ngủ cũng không yên.”

“Hôm nay không biết muốn treo lên đánh người nào!”

“Hôm nay còn muốn random vũ khí không?”

“Các người đám già này, sao có thể hiểu được trái tim vương giả!”

Một số người tương đối truyền thống sở dĩ không tiếp nhận OP, cũng là bởi vì hệ thống OP quá tùy ý, làm chiến đấu vốn nghiêm túc và có thể bị thương thậm chí toi mạng bất cứ lúc nào trở nên đơn giản, nhất là một thể hệ trẻ tuổi hiện tại, quả thực quá hưởng thụ, nhưng ở liên bang đây cũng là chiều hướng phát triển, cũng không thể theo ý chí người nào mà thay đổi. Tự Do liên bang, hai chữ tự do này vẫn là rất có phân lượng.

Vương Trọng cũng có thể cảm giác được hiện tại khác biệt, chẳng qua cũng không quá đề ý, loại nổi tiếng này có thể giúp đỡ duy nhất chính là khiến hân tìm được đối thủ tốt hơn.

Mở ra hòm thư, Vương Trọng cũng ngần ngại, rọp rời đất tin tức ước chiến.

Vương giả tiểu nhi dám đến chiến một trận?

Chiến sĩ Điện Phủ thành phố Massa hẹn người chiến một trận!

Ba phút miêu sát người!

.....

Trần ngập các loại tin tức ước chiến, Vương Trọng quả thực là dở khóc dở cười, đây là cái quỷ gì vậy.

Trên cơ bản loại ước chiến này đều không đáng tin cho lắm, có người thậm chí là muốn khôi hài hoặc là nổi tiếng.

Vương Trọng tiến vào ghép ước chiến, gần đây tình trạng thắng liên tiếp không tệ, hẳn là sẽ ghép đối thủ tương đối tốt.

Nhìn thấy Vương Giả Mạnh Mồm tiến vào tình trạng ghép, một bộ phận người cũng có chút thất vọng, bởi vì có Anrol lót đường, lúc này lại được Vương Giả Mạnh Mồm lựa chọn, ít nhất đại biểu bọn họ là cùng một cấp bậc với Anrol.

Cánh rừng lớn, chim nhiều lắm.

Thành phố Capofer, Anrol gần đây luôn luôn liều mạng huấn luyện lau mồ hôi, đi ra. Hân mang theo điện thoại bên mình, cũng đem Vương Giả Mạnh Mồm login đặt là ưu tiên, người này đánh bại hân, thiếu chút nữa phá hủy lòng tin của hân, may mắn có đội trưởng, đội trưởng nói không sai, thật ra được lợi không nhỏ là hân, CHF đại chiến cuối năm đã sắp bắt đầu, luyện thành phi phù hân quả thật có chút đặc chí, một trận chiến này đã cho hân sự cảnh tỉnh.

Không thể không nói, Lola nói chuyện có chút đi thẳng vào vấn đề, Anrol sở dĩ uể oải không phải vì thất bại, mà là vì cảm thấy bị một người tiếng tăm không bằng mình đánh bại mà uể oải.

Đơn thuần chỉ xem chiến đấu, một trận chiến này đối với Anrol xúc tiến lớn bao nhiêu?

Khúc mắc này vừa được gỡ bỏ, Anrol cũng đi ra khỏi bóng ma thất bại, lời là nói như vậy, nhưng trong lòng Lola không thông khoái thế nào cả. Không ngờ chuyện này sẽ ồn ào như vậy, Anrol chính là chủ lực tiên phong của nàng, bị người ta treo lên đánh như vậy, thật sự được không?

Còn có Sherry nữ nhân điện kia luôn dây dưa, giống như Anrol thua chính là cô ta thắng lợi, quả thực không còn gì để nói.

Lola vốn không muốn lãng phí quá nhiều thời gian ở trên OP, giải đấu năm nay đối với Học viện Capofer cũng cực kỳ quan trọng, cô đã thu được tin tức, một số gia tộc vì ủng hộ thành thị của mình đem con em gia tộc cũng phải ra tăng cường thực lực học viện của mình, lần xếp hàng này ảnh hưởng mười năm tám năm không có một chút vấn đề nào, đồng thời cũng có thể gia tăng uy danh cùng lực ảnh hưởng của gia tộc mình.

Chỉ là Vương Giả Mạnh Mồm tồn tại làm cô không thể tập trung tinh thần, Lola cũng phát ra thư khiếu chiến đẩy lên cao, nhưng cũng chưa được tiếp nhận. Cô nào biết, từ khi Anrol dùng, một đám người cũng đã dùng, thời buổi này thực sự không thiếu kẻ có tiền.

Không bao lâu đối thủ của Vương Trọng đã xuất hiện, mọi người trầm mặc một phen... Quý Treo Cổ.

Quý Treo Cổ tuyệt đối là người tiếng tăm lừng lẫy đẳng cấp Dũng Giả, ở trong loại hoàn cảnh nào đó, sức chiến đấu của hân thậm chí so với cấp Tinh Anh còn mạnh hơn.

Vừa lên Quý Treo Cổ trực tiếp lựa chọn cảnh tượng chiến đấu, rừng rậm.

Nhất thời khu vẫy xem chửi mắng một chập, kẻ không biết xấu hổ này, có dám đòi một hoàn cảnh chiến đấu khác hay không, quả thực đúng là ghê tởm.

Tiếng tăm Quý Treo Cổ ở trong OP rất lớn, nhưng không phải thanh danh tốt đẹp gì. Hân có được dị năng màu sắc tự vệ, chỉ cần cho hân hoàn cảnh đủ tốt, căn bản khiến đối thủ chết cũng không biết chết như thế nào, mà hân cũng không biết có phải tâm lý biến thái hay không, chỉ thích hành hạ đến chết.

Về sau phạm là gặp đối thủ, nếu hân có được quyền lựa chọn cảnh tượng chiến đấu, đối thủ liền trực tiếp nhận thua, mà đối thủ có, trực tiếp lựa chọn

sân thi đấu thể thao, hẳn liền nhận thua, cái này cũng khiến hắn luôn dừng lại ở đẳng cấp Dừng Giã, trên thực tế hắn ở rừng rậm tỷ lệ chiến thắng cao tới 93%, trừ phi gặp một số chiến sĩ nào đó có dị năng phân biệt, trên cơ bản chắc chắn thắng.

“Vương Giả Mạnh Mồm vs Vua Hèn Hạ.”

“Hôm nay một trận chiến này ta hoàn toàn đứng về phía vương giả huynh, giết chết gã đáng khinh kia!”

Không thể không nói Quý Treo Cổ thật sự không được lòng người, rất nhiều người đều từng bị phương thức chiến đấu của hắn làm ghê tởm, một khi tiến vào rừng rậm, hoàn toàn đã tới thể giới của hắn, trình độ màu sắc tự vệ hoàn toàn không thể phân biệt. Đừng cảm thấy màu sắc tự vệ rất gân gà, màu sắc tự vệ loại năng lực này so với ẩn thân còn lợi hại hơn, ẩn thân bởi vì tiêu hao hồn lực cực lớn, thời gian đều phi thường ngắn, nhưng màu sắc tự vệ tiêu hao đối với hồn lực phi thường ít, có thể biến mất thời gian dài, hơn nữa hắn đáng người thấp bé tốc độ nhanh, bắn súng chuẩn, một khi tiến vào cảnh tượng chiến đấu như vậy, vô luận là chiến sĩ, thích khách hay là viên trình chiến sĩ, dị năng giả đều thường xuyên sẽ bị hắn treu đùa đến chết, mà hồn lực của hắn có chứa hiệu quả xò xuyên trời sinh, rất dễ dàng phá đi hồn lực phòng ngự, có thể nói là tay bắn tia trời sinh.

Thật sự khiến Quý Treo Cổ thành danh, còn là một trận chiến với Sherry đẳng cấp Tinh Anh. Hồn lực của Sherry ở đẳng cấp Tinh Anh cũng là tương đối khủng bố, rất ít ai dám chính diện đối kháng với cô, OP tồn tại làm một số người nào đó có thể không kiêng nể gì, Quý Treo Cổ chính là một trong số đó, hắn ngay trên diễn đàn ý âm bộ ngực của Sherry, khiến Hỏa Diễm thành phần nộ, ùn ùn khởi xướng khiêu chiến, nhưng gã này căn bản mặc kệ, thẳng đến Sherry tự mình ước chiến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chiến thuật màu sắc tự vệ

Người bị ước chiến lựa chọn cảnh tượng chiến đấu, không thể không nói Sherry đã bày ra năng lực hỏa diễm khủng bố, đánh Quý Treo Cổ hoàn toàn không dám thò đầu ra. Chiến thuật của Quý Treo Cổ cũng phi thường rõ ràng, chính là tiêu hao Sherry, nhưng rất nhanh hắn đã phát hiện hỏa diễm lực lượng của nữ nhân này quả thực cuộn cuộn không dứt, cuối cùng dứt khoát trốn không ra, Sherry cũng không thể đem toàn bộ rừng rậm đốt sạch, hơn nữa tùy tiện xâm nhập cũng rất nguy hiểm, nhờ đầu bị hắn bắn lên có sơ hở thì càng xong rồi, cuối cùng chiến đấu lấy thế hoà chấm dứt.

Đây vẫn luôn là nỗi đau của Sherry, loại đối thủ ghê tởm này không bao giờ muốn gặp được lần thứ hai nữa, chỗ ghê tởm của gã này ở chỗ chỉ ý âm, lại không xúc phạm pháp luật liên bang, ai cũng không có cách nào làm gì gã, cuối cùng Sherry chỉ có thể lựa chọn không nhìn nữa.

Khi đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm xác định là Quý Treo Cổ, Sherry thế mà có một loại chờ mong nói không nên lời, bởi vì đấu tranh với Lola tựa như hai người đã ở một phe, ít nhất Sherry là cho rằng như vậy. Nếu chỉ là người mới, đối mặt Quý Treo Cổ là hoàn toàn không thể hóa giải, nhưng Sherry nhận định Vương Giả Mạnh Mồm là acc clone.

“Quý Treo Cổ rút cuộc xong rồi, Vương Giả Mạnh Mồm khẳng định có biện pháp, tùy tiện đến cái dị năng hệ thị giác khiến hắn chết đi sống lại!” Sherry vung nắm tay nói.

Người của Hỏa Diễm chiến đội nhìn nhau. Đại tỷ, người cho rằng dị năng là úp mý à, tùy tiện làm một bát, hơn một trăm trận đấu phía trước, Vương Giả Mạnh Mồm dị năng cái lông cũng chưa dùng ra một sợi, nhưng trong lòng cũng có chút lo lắng, có lẽ thật là chịu Sherry ảnh hưởng luôn cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm là cùng phe với mình.

Thực lực thứ này rất khó bình định, nếu nói quang minh chính đại đơn đấu, Quý Treo Cổ này chỉ sợ cũng bình thường, nhưng đặt tới chiến trường rừng rậm, thật sự giống như quý.

Hiện tại Vương Giả Mạnh Mồm cũng có chút danh tiếng rồi, một trận chiến trước đã thật sự đánh ra kỹ thuật. Thật ra cũng không nhất định cần dị năng gì, lấy tài bắn súng của Vương Giả Mạnh Mồm, chỉ cần ở nháy mắt đối thủ công kích làm ra phản ứng, tuyệt đối có khả năng tránh thoát đối thủ công kích đồng bùng lên phản kích, năng lực màu sắc tự vệ ở nháy mắt ra tay vẫn sẽ hiện hình, đối với một viên trình chiến sĩ, nhân lực là cần thiết.

Cho nên, hai súng lên đi, đánh chết hắn!

Trong lòng toàn bộ mọi người đều là nghĩ như vậy, sau đó Vương Giả Mạnh Mồm bắt đầu random vũ khí..

Cái này phải nói như thế nào đây, nếu là ngày xưa khẳng định là các loại xôn xao, nhưng một lần này, không biết sao trong lòng dâng lên sự bất đắc dĩ thật sâu. Tự tin là chuyện tốt, nhưng cũng phải xem đối thủ, giống Quý Treo Cổ loại đối thủ này hoàn toàn ăn hoàn cảnh, đến trong hoàn cảnh thích hợp, dị năng của hắn quả thực chính là rỗng vào biển lớn, nhân phẩm và thắng bại căn bản không quan hệ.

Lola cũng hơi nhú nhú mày, người này tự tin quá rồi nhỉ, nào có như vậy, hoàn toàn không để ý tới năng lực của đối thủ, phạm là gặp chiến sĩ có dị năng, nhằm vào dị năng của đối phương là vị trí số một, chỉ cần phá giải dị năng, sức chiến đấu sẽ trở nên bình thường.

Vũ khí random, thế này random không được viên trình vũ khí, hoàn toàn sẽ là bia ngắm sống, sẽ bị Quý Treo Cổ triệt để đùa giỡn tới chết, có thể nói nửa điểm cơ hội cũng không có, dù sao không phải ai cũng có năng lực phun ra ngọn lửa khủng bố kia của Sherry.

Arnold Dayton cũng bīu môi, hấn không sợ Quý Treo Cỏ, nhưng cũng không muốn chiến đấu với người như thế, quá ghê tởm, gặp phải hơi lợi hại chút liền vô cùng đáng khinh, thậm chí dứt khoát màu sắc tự vệ bất động, giống như rùa, nhưng đối thủ hơi lộ ra một chút sợ hãi, hấn liền đuổi đánh cực rát, từ góc độ chiến thuật là không có vấn đề, nhưng ai muốn đánh với người như vậy, trừ phi là thích bị ngược đãi.

A Nặc cũng cho rằng, trừ có dị năng phá màu sắc tự vệ, cũng chỉ có hệ viễn trình có thể đối phó gã này. Quan sát sâu sắc, ở nháy mắt đối thủ nổ súng làm ra phản ứng, né tránh đánh trả liền mạch lưu loát, bản thân Arnold Dayton cũng không xác định có thể làm được hay không, cái này chỉ có thật sự đụng phải mới biết được.

Nhưng Vương Giả Mạnh Mồm đã từ bỏ cơ hội duy nhất.

Nhưng hấn random được một cây Thập Tự Luân.

... Một cây Thập Tự Luân... Nhất thời có một nửa số người lòng cũng mát lạnh rồi, thế này quả thực là... Muốn ghê tởm chết người ta.

Thập Tự Luân thuộc loại vũ khí bán cận chiến bán viễn trình, không biết tên ngu ngốc nào phát minh, dù sao tuy thuộc kho vũ khí OP, nhưng căn bản không có ai dùng, không thể làm khiên, làm đao kiếm dùng cũng không thuận tay, về phần nói bánh xe bay có thể ném ra, nào có tiện như súng, thuần túy là làm điều thừa cộng thêm dong dài.

Nhưng đây là vũ khí một trận chiến này của Vương Trọng.

Rốt cuộc một bộ phận nhỏ số người hy vọng Vương Giả Mạnh Mồm thua hưng phấn!

“Đây chính là một trận chiến kết thúc chuỗi thắng của Vương Giả Mạnh Mồm, một vạn phần trăm!”

“Cuồng ngạo chắc chắn trả giá đắt, không để dị năng giả vào mắt chính là sai lầm lớn nhất của Vương Giả Mạnh Mồm!”

“Thắng mấy trận đã vênh đuôi, thật ra Vương Giả Mạnh Mồm và Quý Treo Cỏ cũng không có gì khác nhau, tốt nhất cả hai đồng quy vu tận.”

“Thế này cũng quá tự phụ rồi, đặc điểm của dị năng chính là không nhìn kỹ thuật, cái bánh xe nát kia có thể làm gì, quả thực... Làm người ta quá thất vọng rồi.”

“Con bà nó, lão tử từ trong chân của bạn gái bò ra, ngươi lại để ta xem cái này?”

“Trở về quỳ miếng vô quân áo đi.”

Trong khoảng thời gian ngắn đại sảnh vây xem cũng nghị luận âm ỉ, cũng may đây cũng không phải chuyện gì mới mẻ, chỉ là mọi người rất tiếc rèn sắt không thành thép, vô luận thủ nào đẳng cấp cao cũng không thể xem nhẹ dị năng giả, dị năng thường thường có thể không nhìn hồn lực chênh lệch mà lấy được thắng lợi.

Đây cũng là nguyên nhân dị năng giả ở một vị trí khá cao, thật sự khó lòng phòng bị.

Chiến đấu bắt đầu, trên diễn đàn OP đưa ra tỷ lệ ủng hộ thắng bại, Quý Treo Cỏ 60%, Vương Giả Mạnh Mồm 10%, hoà 30%, những kẻ ủng hộ hoà đại khái chính là chờ mong kỳ tích xảy ra, đại đa số người vẫn bình tĩnh, tin tưởng phán đoán của mình đối với cục diện.

Về phần thắng..

Đối một đối thủ có cốt khí đại khái còn có thể, gặp gỡ người phát ngôn của vô sĩ Quý Treo Cỏ thực không có hy vọng gì.

Hệ thống OP có thể mô phỏng mấy trăm loại cảnh tượng chiến đấu, hầu như đều là mô phỏng cảnh tượng thực, để tương lai thật sự đối mặt cảnh tượng như vậy vẫn có thể thích ứng, như rừng rậm coi như bình thường, một số bởi vì chiều ảnh hưởng trọng đại sinh ra cảnh tượng loại thâm uyên mới là thực sự làm người ta tuyệt vọng.

Vương Trọng thưởng thức Thập Tự Luân, hấn từng sử dụng vũ khí loại phi tiêu tương tự, bởi vì sở thích của Simba thật đúng là rất nhiều, chẳng qua Thập Tự Luân thì lại là lần đầu tiên dùng, còn rất mới mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 45: Thập Tự Luân trăm (1)

Tiến vào chiến trường Quý Treo Cỏ ngay lập tức lao vào rừng rậm ngay cả đánh tiếng cũng không đánh. Hấn vâng chịu một nguyên tắc, làm bộ làm tịch là thuộc về người thắng, chờ hấn đùa chết Vương Giả Mạnh Mồm sẽ có cả đồng thời gian làm bộ làm tịch.

Vương Giả Mạnh Mềm tựa như hoàn toàn không có ngăn cản ý tứ, chỉ là thưởng thức bắt tay vào làm trong Thập Tự Luân, sau đó ở vạn chúng chờ mong hạ ném đi ra ngoài.

Thập Tự Luân còn chưa bay ra năm mét đã cắm chéo vào mặt đất, Vương Trọng cũng có chút xấu hổ, thứ đồ chơi này thật đúng là không giống với boomerang, một lần nữa nhặt lên phát hiện mép Thập Tự Luân độ cong cắt phi thường có ý tứ, hơn nữa còn mang theo mặt cắt, những mặt cắt này hẳn là không phải trang trí, mà là nâng cao sự xoay tròn, toàn bộ Thập Tự Luân tựa như có chứa thiết kế động lực học không khí.

Vương Trọng tựa như hoàn toàn quên đây là chiến đấu, đắm chìm ở sự quan sát đối với Thập Tự Luân, mà trái tim của người xem thì lạnh toát, cái này con mẹ nó... Là khối hải sao, hẳn căn bản không biết dùng Thập Tự Luân!

Thập Tự Luân thuộc loại vũ khí hệ boomerang, không phải thiết kế của thời đại này, mà là bắt nguồn từ giai đoạn đầu của tân thế kỷ, nhân loại nghĩ mọi cách sáng tạo vũ khí mới phương thức chiến đấu mới nâng cao sức chiến đấu, bởi vì tính có thể khống chế của hồn lực, khiến boomerang cũng lưu hành một đoạn thời gian, nhưng theo kỹ thuật phù văn tăng lên, vũ khí gần gài như vậy lập tức gác xó, càng không cần phải nói Thập Tự Luân loại có hoa không có quả này.

Mấu chốt nhất là, nếu biết dùng cũng tốt, nhưng Vương Giả Mạnh Mềm này thoát nhìn đúng là người mới.

Diễn?

Nếu thật sự là diễn, đây thật sự là cấp bậc giải Oscar rồi, một điểm cũng không nhìn ra.

Ngay cả bản thân Quý Treo Cổ cũng cảm thấy buồn cười, làm bộ đến trên đầu chính mình, sớm muộn gì khiến hắn muốn sống không được muốn chết không xong, nhưng cho dù đối phương làm bộ quá tẻ, Quý Treo Cổ cũng không chịu ảnh hưởng chút nào. Năng lực cận chiến của Vương Giả Mạnh Mềm vẫn làm hắn phi thường kiêng kỵ, làm một kẻ bị nhiều người tức giận kéo thù hận khắp nơi, hẳn biết rõ tình trạng của mình, chỉ có thắng lợi mới có thể đạt được vô hạn khoái hoạt.

Vô luận đối phương có phải làm bộ hay không, chỉ cần không đủ cơ hội, hắn sẽ không động đây, hắn có là sự kiên nhẫn.

Không có chờ đợi, nào có niềm vui.

Vương Trọng thật sự làm quen Thập Tự Luân một phen. Không thể không nói, đây là một cái kinh hi ngoài dự liệu, vũ khí này trình độ thiết kế không thể tưởng tượng, ở trong xoay tròn, lưỡi cong chữ thập thoát nhìn có chút quá mức dày nặng, cùng trục trung tâm trung gian nhìn như quá rộng có năng lực xoay tròn điều tiết phi thường mạnh, đây là boomerang đơn giản hoàn toàn không có cách nào để so sánh.

Vũ khí này cho Vương Trọng cảm giác kinh hi, thiếu chút nữa đã quên hiện tại đang là trận đấu, đối thủ là loại ả nấp sao...

Vương Giả Mạnh Mềm cứ như vậy đi thẳng vào trong rừng, toàn bộ mọi người toát mồ hôi.

Phanh...

Một phát bắn lên đã tới, mọi người cả kinh, nhưng Vương Giả Mạnh Mềm đã nghiêng người tránh được, mà Quý Treo Cổ thì đã bại lộ hành tung, liên hoàn ba phát súng bắn ra, hình tam giác!

Viên đạn mang theo tiếng gào thét mãnh liệt chói tai. Quý Treo Cổ dùng là súng phù văn bắn tia hạng nặng của quân đội liên bang, uy lực phi thường lớn, hơn nữa màu sắc viên đạn mang theo màu xanh lục, đây cũng là một cái dị năng khác phá vỡ phòng thủ của hắn, bắn tia viễn trình cho dù trúng, gặp phải một số người hồn lực mạnh cũng không có khả năng một đòn trí mạng, nhưng trong hồn lực của Quý Treo Cổ mang theo độc tính, một khi tích lũy đến trình độ nhất định chiến sĩ mạnh tới đâu nữa cũng chịu không nổi.

Sherry có thể ngăn cản là vì hóa điểm dị năng của cô trời sinh mang theo lực lượng tinh lọc đốt cháy, khiến độc tố không thể nào phát huy mới cuối cùng chiếm được thể hoà.

Đây cũng là một nguyên nhân khác rất nhiều người bị Quý Treo Cổ làm ghê tởm không chịu được.

Đương nhiên phương thức công kích như vậy sẽ trực tiếp bại lộ ra vị trí công kích của hắn, Vương Trọng né tránh công kích lao vào rừng rậm, nhưng Quý Treo Cổ lại đã biến mất.

Chỉ cần đối thủ tiến vào khoảng cách có uy hiếp với hắn, liền lập tức màu sắc tự vệ biến mất, vô tung vô ảnh.

Quý Treo Cổ nấp trong rừng cây khoe miệng mang theo một nụ cười hưng phấn, hắn thích loại cảm giác săn bắn này, thưởng thức đối thủ sợ hãi và bất đắc dĩ, nhất là mỹ nữ, cảm giác đó giống như trở thành chúa tể, nắm giữ tất cả, OP với hắn mà nói chính là một hành trình hưởng thụ, cái gì đúc thành anh hồn đều là rầm chó, hắn không để ý, hắn chỉ cần sướng, đáng tiếc Sherry ngược lại hắn cảm thấy hứng thú nhất kia dị năng quá mạnh mẽ, đối với hắn có sự khắc chế nhất định, cuối cùng chưa đạt được, đây vẫn luôn là khúc mắc của hắn, nghe nói Sherry rất thưởng thức Vương Giả Mạnh Mềm này, vậy hẳn phải đùa bốn một trận hắn hoi.

Lần thứ hai hiện thân, lại ba phát súng, Quý Treo Cổ biết, bắn hình tam giác như vậy căn bản không đủ để xử lý Vương Giả Mạnh Mềm, mục đích của hắn chỉ là đem đối thủ câu dẫn vào.

Thập Tự Luân, loại vũ khí này ở trong rừng cây càng không có đất dụng võ. Đừng nói cây cối sẽ trở thành vật cản, cho dù là địa khu trống trải cũng là rác rưởi, nhưng đối với tay súng bắn tỉa mà nói lại là thiên đường, nếu là dị năng giả giống hần, vậy sẽ là địa ngục của kẻ địch.

Tất cả chung quanh đều an tĩnh lại, chỉ có tiếng lá cây xào xạc, muốn dựa vào thính lực phân biệt là vô ích, bất cứ kỹ xảo nào có thể phân rõ vị trí của hần, bản thân Quý Treo Cổ chính là sở trường nhất, đối thủ đừng nghĩ nhằm vào hần.

Oành...

Quý Treo Cổ xuất hiện ở sau lưng Vương Trọng, bắn một phát súng, thời điểm Vương Trọng đột nhiên nghiêng người một cái né được, Quý Treo Cổ sớm đã không thấy tăm hơi.

Phòng theo dõi cũng im ắng. Vương Giả Mạnh Mồm hoàn toàn tiến vào tiết tấu của Quý Treo Cổ, đối với kẻ công kích mà nói hoàn toàn không uống tâm lực gì, chỉ cần kiên nhẫn chờ cơ hội, mà người phòng thủ thì lúc nào cũng đều phải khẩn trương cao độ, trong chốc lát thời gian còn được, thời gian hơi dài, thực sẽ sinh ra một loại tư vị tuyệt vọng cùng phát điên.

Đây là bản năng con người, áp lực đối với sự sợ hãi chưa biết.

Trong chốc lát thời gian, Quý Treo Cổ làm ra ba lượt công kích, nhưng đều bị Vương Trọng né được. Vương Trọng nhìn không được nhú nhú mày, hần là hy vọng nhìn thấy chỗ cường đại của đối phương, nhưng đối thủ tựa như tính lập đi lập lại vô lại mãi như vậy, cái này đối với hần cũng không có trợ giúp gì cả, Vương Trọng cũng không tính đem thời gian lãng phí ở đây.

Bỗng nhiên tay rung lên, Thập Tự Luân gào thét đánh về phía bên phải xa hơn hai mươi mét, phụ cận cái cây bỗng nhiên xảy ra di động, một cái bóng mờ hồ giống như con chuột nhanh chóng chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Thập Tự Luân trăm (2)

Quý Treo Cổ bị dọa toát ra một thân mồ hôi lạnh, sao có thể, hần làm sao biết vị trí của mình, ở dưới tình huống mình bất động, căn bản không ai có thể phát hiện, khẳng định là ngẫu nhiên.

Thập Tự Luân cắt toạc một cây đại thụ quay trở lại trong tay Vương Trọng. Thứ đồ chơi này dùng thật tốt, tuy đối với khống chế hỗn lực yêu cầu có chút cao, nhưng so với boomerang cung cấp quá nhiều khả năng, uy lực cũng lớn hơn rất nhiều, nhất là hỗn lực của hần ở dưới khoảng cách dài tiêu hao cũng không có quá nhiều hao tổn, đối với khống chế Thập Tự Luân liền càng thêm dư dả.

Quý Treo Cổ không nhúc nhích. Hần có kiên nhẫn, hần muốn kéo dài thời gian, kéo dài tới khi đối thủ sốt ruột, tức giận, thậm chí sụp đổ, hần thích nhìn điểm yếu của nhân tính.

Tăng...

Thập Tự Luân lại gào thét lao về cái cây hần ẩn nấp đánh tới.

Quý Treo Cổ đột nhiên cả kinh, vừa lăn vừa bò lao ra ngoài, mọi người có thể nhìn thấy chỉ là một chuỗi bóng dáng hình người mờ hồ rất tiếp cận với màu sắc chung quanh đang di động.

Thập Tự Luân cắt một vòng đại thụ, xoay tròn mãnh liệt, hầu như không yếu bớt chút nào lại về tới trong tay Vương Trọng.

Vương Trọng càng dùng càng có cảm giác. Hần có nghiên cứu nhất định đối với phù văn thiết kế, đây cũng là chỗ Học viện Thiên Kinh dựa vào để thành danh, so với vũ khí nóng hệ thống phù văn phức tạp, vũ khí lạnh tương đối đơn giản hơn nhiều, nhưng Thập Tự Luân này xuất hiện đánh vỡ loại nhận biết đó, sở soạn hoa văn cùng cấu tạo mặt ngoài, chỉ có thể nói, khắp nơi đều là chi tiết.

Nhân loại chỉ mấy năm trong phát triển lại về tới đường xưa theo đuổi phương thức công kích đơn giản thuận tiện, không thể nói không đúng, nhưng như vậy thật là phương pháp sử dụng chính xác đối với hỗn lực sao?

Vương Trọng từng viết một thiên văn chương “Tỷ trọng văn minh vũ khí nóng lạnh ở trong vũ khí hỗn lực phát triển”, nói thẳng, hần cảm thấy vũ khí nóng lạnh cần tỉ lệ nhất định, mà không nên bị vũ khí nóng phù văn hơi đơn giản thay thế.

Đương nhiên loại văn chương này trực tiếp đá chìm biển lớn, cho dù có cũng càng nhiều là một số trào phúng nhằm chán.

Thập Tự Luân lại ra tay, khác với trước đó, lần này Thập Tự Luân thế mà mang theo một độ cong vòng ra một bên cây cối đánh về phía Quý Treo Cổ. Quý Treo Cổ quả thực cảm thấy gặp quỷ rồi, tên khốn kiếp này là như thế nào mà tìm được mình?

Dị năng giả?

Hệ thị giác? Hệ khứu giác? Hay là cái gì?

Chết tiệt, Quý Treo Cổ sợ nhất chính là hai loại này, đây quả thực chính là khắc tinh màu sắc tự vệ của hắn, đối phó loại phương thức này cũng chỉ có thể kéo giãn khoảng cách.

Vương Trọng nhìn đối thủ hướng phương xa chạy trốn cũng không còn gì để nói, gã này thật sự muốn như vậy mãi sao?

Hoặc là nói, hắn thật sự hoàn toàn dựa vào dị năng?

Vương Trọng chỉ có thể đuổi theo, Thập Tự Luân lại lần nữa ra tay, Quý Treo Cổ vừa thấy đối thủ thật sự hoàn toàn tìm được vị trí của hắn, bị dọa toát mồ hôi lạnh cả người, quay đầu một lần nữa phát hiện khoảng cách của Vương Giả Mạnh Mềm và hắn đã hơn mười mét thể mà lại cảm súng phù vẫn bắn tia hạng nặng ném đi, chạy trốn chết...

Phòng quan sát im ắng,... Đây là sát thủ rừng rậm làm vô số vị đẳng cấp Dũng Giả thần hồn nát thần tính đó sao?

Từ trước tới nay Quý Treo Cổ cho người ta cảm giác chính là tàn nhẫn, kiên nhẫn, đáng khinh, lãnh khốc, có thể chán ghét hắn, nhưng không thể xem nhẹ sự cường đại của hắn, nhưng ở trước mặt Vương Giả Mạnh Mềm lại biến thành chú hề... Không, chú hề có thể mang đến nụ cười vui cho người ta, mà hắn thì sao...

Súng phù vẫn bắn tia hạng nặng uy lực đủ lớn, nhưng khi chạy trốn thì quá ảnh hưởng tốc độ. Quý Treo Cổ mặc kệ mặt mũi là cái gì, chỉ cần có thể chạy là được, đối thủ đuổi không kịp mình sẽ là hoà, dần dần Quý Treo Cổ lại khôi phục lòng tin.

Bỗng nhiên sau đầu có một trận tiếng gào thét, theo bản năng rút đầu, Thập Tự Luân xoay tròn lướt qua, vừa mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, Thập Tự Luân... Thế mà lại xoay trở về.

Ting...

Trực tiếp nện ở trên đầu Quý Treo Cổ, Quý Treo Cổ cảm đầu ngã xuống đất, Thập Tự Luân xoay tròn trở lại trong tay Vương Trọng, Vương Trọng đang chuẩn bị làm liên hoàn công kích...

Vương Giả Mạnh Mềm thán!

Vương Trọng ngẩn ngơ,... Phòng ngự của thằng cha này đâu? Một lần đã chết rồi?

Quý Treo Cổ là một nghề nghiệp tiềm hành bắn tia, toàn bộ hồn lực đều dùng ở trên tiềm hành và bắn tia, phòng ngự... Tám lạng nửa cân với Vương Trọng năm đó, đây cũng là nguyên nhân hắn tuyệt đối không giao thủ với người hệ quan sát, căn bản không chịu nổi một đòn.

Người khu quan sát cũng trợn mắt há hốc mồm, vốn tưởng là một cuộc ác chiến, kết quả Vương Giả Mạnh Mềm thoải mái miểu sát, đừng nói Vương Giả Mạnh Mềm, ngay cả bọn họ cũng cảm giác chưa hết thềm.

“Con bà nó, vừa rồi ai nói thằng cha này là cao thủ, quả thực so với ta còn cùi bắp hơn!”

“Kháo, Thập Tự Luân kia ta cũng có thể chịu được tám đòn mười đòn, một đòn đã xong đời, cái gì Quý Treo Cổ quả thực là Quý Da Giòn.”

Quý Treo Cổ từ trước tới nay làm phức tạp cấp Dũng Sĩ dễ dàng bị treo lên đánh như vậy, điều này làm rất nhiều người đều không quá dễ tiếp nhận, ngay cả Sherry cũng có chút trợn mắt há hốc mồm, đây là đối thủ biến thái giày vò nàng nửa ngày đó sao?

Trong mắt Sherry toát ra ánh sao, Vương Giả Mạnh Mềm nhất định là đại soái ca!

Lola và Arnold Dayton cũng nhìn nhau, đều nhìn ra chấn động trong ánh mắt nhau, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Sao có thể nhẹ nhàng như vậy, không hợp logic, Quý Treo Cổ này rất khó chơi, chưa ai có thể làm tới mức quan sát như vậy, trừ phi Vương Trọng có dị năng phá màu sắc tự vệ nào đó, hơn nữa loại dị năng này thuộc loại áp chế, hoàn toàn không cần thời gian chuẩn bị...

Lola nghiêm túc xem xong toàn bộ chiếu lại, chỉ có một cảm giác, màu sắc tự vệ gần như hoàn mỹ của Quý Treo Cổ ở trong mắt Vương Giả Mạnh Mềm hoàn toàn bại lộ...

Vấn đề là phá màu sắc tự vệ, hoặc là dị năng hệ thống thị giác, hoặc là thánh lực, hơn nữa bình thường đều có dấu hiệu hồn lực ngưng tụ, nhưng Vương Giả Mạnh Mềm tựa như liếc một cái có thể nhìn thấy...

Lần này Lola thật sự tìm không ra nguyên nhân.

Vương Trọng rời khỏi hệ thống OP, một trận chiến này đại khái tích lũy không được bản chất anh hồn nào, hơi đáng tiếc, về phần phá màu sắc tự vệ, cái này theo Vương Trọng thấy căn bản không tính. Đừng nói là màu sắc tự vệ, cho dù trong bóng tối vô biên, Vương Trọng vẫn rõ ràng đối với tất cả chung quanh, về phần có phải dị năng hay không hắn cũng không rõ.

Vương Trọng không để trong lòng, Lola chưa xem hiểu, các loại video phân tích cũng là mọi thuyết xôn xao, nhưng chung quy một vấn đề quy kết ở, loại năng lực không đặt màu sắc tự vệ vào mắt của Vương Giả Mạnh Mềm rốt cuộc là gì?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Ba bản năng lớn của nhân loại mới

Vấn đề này quả thật làm khó mọi người, một số cao thủ xem lại quá trình chiến đấu cũng rất ngạc nhiên, Quý Treo Cổ hoàn toàn không ẩn nấp nổi, có người đoán có phải Vương Giả Mạnh Mềm bỏ cái gì đánh dấu ở trên người Quý Treo Cổ hay không...

So với thị giác hoặc là thính lực quan sát, càng giống Quý Treo Cổ bị đánh dấu hơn, bởi vì bất cứ năng lực hệ quan sát nào ít nhiều đều có chút dấu vết có thể tìm ra, ví dụ như hào quang của mắt hoặc là con ngươi biến hóa, phương diện thính lực, tai run run tập trung, những cái này đều cần thiết, nhưng những điều đó ở trên người Vương Giả Mạnh Mềm đều chưa cảm giác được.

Giải thích hợp lý hơn chính là đánh dấu.

Như vậy, vấn đề đến rồi, đánh dấu mà nói, cũng cần phải tiếp xúc chứ, hai con người không có bất cứ quan hệ gì, chỉ là nhìn một cái đã bị đánh dấu?

Quả thực chính là nói nhảm mà, trong trận diễn hình của các đại học viện ở liên bang cũng không có.

Có đáp án là chấn động, không có đáp án mới là mơ hồ nhất. Một trận chiến Vương Trọng cảm thấy không có giá trị, ở trong mắt người ngoài ngược lại là có giá trị nhất, giống như rốt cuộc đã phát hiện con bài chưa lật của Vương Giả Mạnh Mềm.

Lần này không đợi Lola phát biểu giải thích, Sherry đã sốt ruột không dần nổi biểu đạt ý nghĩ của mình, cô đã nhận định Vương Giả Mạnh Mềm là acc clone, bởi vì nếu cấp bậc chênh lệch quá lớn, ví dụ như là cao thủ đã đúc ra anh hồn, thậm chí có thể anh hồn chiến sĩ đỉnh phong, hoàn toàn có năng lực làm được quan sát như vậy. Cảnh giới chênh lệch quá lớn, loại màu sắc tự vệ này tựa như trò trẻ con.

Cái khác không nói, một lần này Sherry rốt cuộc thắng được một số fan, vì sự giải thích này là nói xuôi.

Nhìn thấy mình rốt cuộc chiếm thượng phong, Sherry cũng vui tươi hơn hờ, “Mario, ta nói cái gì nhỉ, các người đó, về sau đừng tỏ vẻ hoài nghi đối với phán đoán của ta nữa, ta đây gọi là đại trí giả ngu!”

Mario cùng một đám thành viên Hòa Diễm chiến đội nhìn nhau, đại tỷ... Có ai khen bản thân như vậy không, hình như nơi nào đó không quá đúng.

Nhưng người có chút lý trí luôn cảm thấy nơi nào không quá thích hợp, một người anh hồn kỳ đỉnh phong, vậy phải bao nhiêu tuổi? Hẳn phải nhầm chán tới trình độ nào mới có thể lập cái acc clone tới nơi này lẫn lộn?

Mấu chốt nhất là, Vương Giả Mạnh Mềm này thấy thế nào cũng là người trẻ tuổi, tuyệt đối sẽ không là trung niên đại thúc, nhất là một số video chiến đấu của hắn ngày xưa, biểu hiện vùng về đó người bảo một anh hồn chiến sĩ đi nguy trang, vậy hẳn khẳng định là não tàn, mà một tên não tàn là không có khả năng đúc ra anh hồn.

Đám người Mario đương nhiên là ùn ùn nịnh nọt. Đội trưởng nói đều là đúng, không đúng cũng đúng, nhưng trong lòng vẫn luôn có chút nghi vấn.

Mọi người đang đợi Lola phản bác, một bộ phận tương đối số người vẫn không chịu tiếp nhận loại quan điểm này, quá kỳ quặc, nhưng Lola lần này thế mà đã tụt lại phía sau.

Lola có chút ghen lời. Cái gì anh hồn kỳ đỉnh phong, quả thực không thể nói lý, sở dĩ thoát nhìn mâu thuẫn là vì nhân lực không đủ, Lola sẽ không bị việc này mê hoặc, lại càng sẽ không bảo sao hay vậy.

“Quá kỳ quái rồi, hẳn sẽ không thật sự là acc clone chứ, người xem mắt hắn, chưa nhìn chăm chăm truy tìm đối phương, tựa như tất cả đều ở trong mắt, thế này quá kỳ quái rồi.” Arnold Dayton gật gù nói. Lâm viễn trình chiến sĩ, cảm giác cơ bản đối với ánh mắt truy tung mục tiêu hắn tự nhiên là rõ ràng.

... Bỗng nhiên cảm nhận được một ánh mắt giết người, Arnold Dayton rung mình một cái, mịa, nói lỡ lời nói.

Nhưng lần này Lola cũng chưa nổi khùng, trầm mặc chốc lát rồi gọi điện thoại, không bao lâu điện thoại đã kết nối.

“Ha ha, em gái thân ái của anh, con gió nào, thế mà khiến em nhớ tới thăm hỏi ca ca một phen. Em gái thân ái của anh, lại đẹp hơn rồi, có bạn trai chưa, cần ca ca giới thiệu cho em hay không?”

Một người trẻ tuổi anh tuấn tiêu sái nói, mắt Arnold Dayton và Anrol sáng lên, nam nhân thoát nhìn khoảng ba mươi tuổi này chính là anh trai ruột của Lola, đồng thời cũng là nhân vật linh quân một thế hệ này của Porter gia tộc, niềm kiêu ngạo của Thành phố Capofer, Mooreen Porter, cường giả đúc thành siêu cấp anh hồn, đương nhiên sự bất cần đời và tình yêu của hắn nổi tiếng như thực lực của hắn.

“Bớt nói nhảm, ta có việc hỏi người!” Lola rất chịu không nổi tính cách này của ca ca, “Người xem một chút trận đấu này, người này có phải có vấn đề hay không?”

Ở bên, Anrol và Arnold Dayton vội vàng vẫn an, Mooreen chỉ mỉm cười gật gật đầu.

Một trận đấu cấp rất thấp, một kẻ sở trường ẩn nấp, nhưng kỹ thuật chiến đấu thấp kém toàn thân đầy sơ hở, một kẻ...

Bỗng nhiên, Mooreen đã phát hiện vấn đề, nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, thẳng đến khi chiến đấu chấm dứt.

Lola nhìn Mooreen, “Dị năng phát hiện màu sắc tự vệ của hắn là cái gì?”

Mooreen lắc đầu, “Không phải dị năng, thú vị, thật sự là quá thú vị, một thể hệ trẻ tuổi thể mà có người như vậy!”

“Bớt thừa nước đục thả câu, nói mau lên, không phải dị năng thì là gì?” Lola cũng cho rằng không phải dị năng, nhưng cũng tuyệt đối không phải loại ý tưởng vô nghĩa kia của Sherry.

“Em gái thân yêu của anh, đừng sốt ruột như vậy.” Mooreen cười tủm tỉm nói, “Ừm, từng nghe nói thần tuyến tam đại bản năng chưa, nhìn thấy thứ không thể nhìn thấy, cảm giác thứ không cảm giác được, cùng với biết trước tương lai.”

“Chẳng lẽ là thiên nhãn, tâm nhãn và tiên tri trong truyền thuyết?”

Ba người bọn Lola trợn mắt há hốc mồm, bọn họ tự nhiên là từng nghe nói loại bản năng này của nhân loại, theo tiến hóa loại bản năng này cũng bị phóng đại, trong đó nổi tiếng nhất chính là tiên tri Gade. Thế lực đế quốc sở dĩ có thể quét khỏi cuối cùng hình thành tồn tại cường đại giống với liên bang, chính là Gade tiên tri vĩ đại chỉ dẫn, hiện tại tiên tri giáo ở các đại đế quốc vẫn có lực ảnh hưởng hết sức quan trọng, đây là tồn tại khủng bố đem lực lượng tiên tri phát huy đến mức tận cùng.

“Chẳng lẽ hắn có được thiên nhãn?” Arnold Dayton ngờ ngác nói, đây tuyệt đối là thiên phú mỗi viễn trình chiến sĩ tha thiết ước mơ.

Mooreen cười cười, “Không phải thiên nhãn, là tâm nhãn, tuy còn ở trạng thái chưa khai hóa, nhưng dựa vào thiên phú đã có thể đạt tới sự quan sát của anh hồn kỳ rồi. Thành phố Capofer chúng ta thế mà có được thiên tài như vậy, tuyệt đối không thể lãng phí, loại thiên phú bản năng này nếu không phải liên tục cường hóa sẽ tự nhiên tiêu vong, Lola, người này nhất định phải nghĩ cách kéo về gia tộc chúng ta!”

Ba người nhìn nhau, điều này...

Mooreen cho rằng ba người không hiểu, “Em có thể nói cho hắn, tuy thiên phú tốt, nhưng nếu không có lực lượng đủ vững chắc, loại thiên phú này vẫn không chịu nổi một đòn, trên bản chất giống kẻ sở trường ẩn nấp kia, mà Porter gia tộc chúng ta có thể cung cấp cho hắn tất cả, thật sự không được có thể báo ra đại danh của anh!”

Lola đỏ mặt, người anh này của mình thật là...”Được rồi, không có việc của người nữa!”

Nói xong cũng không để ý tới Mooreen trực tiếp cúp điện thoại, thiên phú tâm nhãn...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Cầu Vương xuất chiến

Đây là đứa con của thần trong truyền thuyết sao?

Ba đại thiên phú này rất thần kỳ, nhưng phi thường không ổn định, có khi là trời sinh, nhưng rất nhanh lại biến mất, có khi là hậu thiên đột nhiên sinh ra, nhưng lúc nào cũng có thể biến mất, mặt khác chính là cường độ thiên phú cũng có khác biệt, tiên tri cũng không phải chỉ có một mình Gade, nhưng cuối cùng tồn tại tới Gade độ cao vĩ đại như vậy lại chỉ có một người.

Tiêu đề đứa con thần chọn vừa xuất hiện, lập tức dẫn tới chấn động, Lola rốt cuộc làm ra phản kích nhắm vào Sherry.

Ba đại thần tuyến thiên phú vẫn luôn tồn tại, mỗi người đều khát vọng có được, viễn trình chiến sĩ có được thiên phú thiên nhãn, thích khách có được tâm nhãn, có được tiên tri thì càng không cần phải nói, không nhất định phải đoán trước tương lai rộng lớn cỡ nào, chỉ cần kết hợp loại lực lượng thời không này có thể sáng tạo ra rất nhiều chiến kỹ đáng sợ.

Fan của Lola vẫn là khá nhiều, khó trách gần đây Vương Giả Mạnh Mồm lập tức trở lên lợi hại, chẳng lẽ là đột nhiên thức tỉnh?

Sherry cho rằng mình lấy được toàn thắng, không ngờ thú nữ này thể mà còn dám gọi nhíp.

“Ha ha, đưa con thần chọn, quá mờ mịt,... Nhìn đi, chính cô ta cũng nói, Vương Giả Mạnh Mồm có được sức quan sát tương đương với anh hồn kỳ, đây quả thực chính là giải thích khiến cường!” Sherry khá bất mãn nói.

Nhìn đám người Mario một cái, “Các người đây là về mặt gì, chẳng lẽ các người cho rằng thú nữ nói đúng?”

“Sao có thể, Lola quả thực là đang nói hươu nói vượn, cái gì thần tuyển thiên phú, trừ tiên tri Gade, người khác đều là nói nhảm. Có người sức quan sát tốt chút, có người kém chút, ý kiến hư vô mờ mịt này quá buồn cười. Đội trưởng, Vương Giả Mạnh Mồm này khẳng định là acc clone!” Mario cùng một đám đội viên Hòa Diễm chiến đội đều tỏ rõ lập trường, kiên định đứng về phe Sherry.

“Đội trưởng, bọn họ tuyệt đối là gò ép, chỉ có loại thiên phú này là không thể nào khảo cứu không dấu vết có thể tìm ra, đồng thời còn có thể giải thích loại tình huống này, một chút cơ sở lý luận cũng không có!”

“Thú nữ đã hết trò rồi. Lão đại, chúng ta kiên quyết ủng hộ người!”

Tranh luận trên OP liên càng thêm kịch liệt, thật ra quan điểm này của Lola cũng rất kỳ cục, ba đại năng lực vẫn luôn tồn tại, nhưng tựa như ảo ảnh trên sa mạc, hồn lực là thấy được sờ được cảm giác được, mà bản năng thiên phú, tính như thế nào?

Trên thân Vương Giả Mạnh Mồm người này có quá nhiều chỗ không thể tưởng tượng, mới hấp dẫn nhiều người như vậy đi tìm tòi nghiên cứu, thật ra chủ yếu là lòng hiếu kỳ, càng là thần bí càng cảm thấy tò mò, nếu biết Vương Giả Mạnh Mồm là ai, ngược lại tương đối đơn giản, một đám người sẽ như đi vườn bách thú đi qua tìm tòi nghiên cứu một phen.

Điểm ấy Vương Trọng cũng phi thường rõ, hẳn không biết giải thích của Lola, năng lực tâm nhân... Danh từ này hẳn biết, nhưng bắt đầu từ khi có ý thức, hẳn đã có nhận thức rõ ràng đối với chung quanh, loại cảm giác rõ ràng này mang đến cho hẳn rất nhiều thống khổ, đối với trẻ con chịu đủ ốm đau tra tấn mà nói, càng rõ ràng càng tra tấn, thẳng đến khi Simba xuất hiện, cho hẳn biết loại rõ ràng này trừ có thống khổ, còn có khoái hoạt và hữu tình.

Có một điểm Lola nói cũng không chuẩn xác, Vương Trọng không chỉ có thể cảm giác được, còn có thể rõ ràng nhìn thấy...

Có lẽ là chịu một trận chiến này của Vương Giả Mạnh Mồm kích thích, theo cấp bậc tăng lên, cao thủ đối với mỗi một lần trận chiến OP đều khá coi trọng, thậm chí nói so với thực chiến bình thường còn coi trọng hơn, bên trong học viện hoặc là giữa hai học viện, cơ bản đều ở phạm vi có thể khống chế sẽ không truyền lưu quá rộng, nhưng ở trong OP, càng là cấp bậc cao, nếu gặp phải đối thủ có sâu xa, vậy một khi phạm sai lầm to lớn dẫn tới thất lợi, rất có thể trong một đoạn thời gian rất dài đều sẽ trở thành tài liệu giảng dạy phản diện, nói thẳng, áp lực này là phi thường to lớn.

Thời điểm đẳng cấp thấp có thể che giấu tung tích như Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng bình thường đến đẳng cấp cao, vì tương lai phát triển và vinh dự của học viện, trên cơ bản đều là lấy tên gốc xuất chiến, tuyệt đối là thanh kiếm hai lưỡi, cho nên có một bộ phận tương đối số cao thủ đều lựa chọn cầm quan sát, đương nhiên cũng có không sợ, áp lực càng lớn động lực càng lớn, thậm chí đem cái này làm một loại phương pháp thúc giục bản thân.

Về phần Sherry thì là một loại kỳ quái khác, bởi vì cô căn bản là sinh hoạt ở trong thế giới của mình, không để ý người khác thấy thế nào. Không thể không nói Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu đã hòa giải sự kích thích của cô, đến đẳng cấp Tinh Anh, sẽ không giống đẳng cấp thấp không có kế hoạch tùy tiện chiến đấu như vậy, đa số là hi đấu khiêu chiến, nhằm vào bình cảnh cùng nhu cầu trước mắt của mình tiến hành chiến đấu, nhưng Sherry hôm nay chỉ muốn chiến đấu tùy tâm.

Điều này khiến vô số fan của cô vui sướng hồng mắt, bản thân chiến đấu đẳng cấp Tinh Anh trình độ đã hoàn toàn khác, cộng thêm... Xem Sherry chiến đấu thật sự là nghe nhìn hưởng thụ.

Sherry đã có hơn nửa năm chưa công khai chiến đấu, vốn mọi người đều đang chú ý một trận chiến này của Vương Giả Mạnh Mồm, vừa nghe thấy tin tức Sherry khai chiến, nháy mắt đều tràn qua, ở trên nhân khí, cao thủ cấp Tinh Anh vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối, nháy mắt người xem đã vượt qua hơn hai ngàn người.

Làm đội viên Hòa Diễm chiến đội, đám người Mario khẳng định là tiến vào OP cổ vũ trợ uy, nhìn thấy số lượng quan sát, trong lòng cũng đều hào hùng vạn trượng, quả nhiên không hổ là đội trưởng, Vương Giả Mạnh Mồm gần đây rất hot, nhưng bị diệt trong nháy mắt, nhân số xem còn đang tăng lên thẳng tắp.

“Cầu Vương rút cuộc ra tay, chờ hoa cũng tàn mất!”

“Rút cuộc có thể nhìn thấy siêu năng hòa diễm pháo mãnh liệt bành trướng của Cầu Vương!”

“Cầu Vương tát thẳng!”

“Các người đám fan cầu giả, nguỵ quân tử này, ca chính là đến xem bóng!”

Toàn bộ khu quan sát náo nhiệt phi phàm, vốn OP chiến đấu là phi thường nghiêm túc, nhưng... Đây là tiết tấu của Sherry, chỉ cần là chiến đấu của cô, trên cơ bản người xem sẽ rất khó nghiêm túc, cho dù có đại bộ phận là đứng đắn, cũng thường xuyên sẽ bị những kẻ không đứng đắn kia đem tiết tấu dẫn lệch đi.

Thân ở trong sân chiến Sherry lại vô cùng nghiêm túc. Tuy bình thường hi hi ha ha cầu thả, nhưng đối với chiến đấu Sherry chưa bao giờ đùa cợt, vũ khí của cô cũng là phù văn hóa pháo riêng biệt, một loại vũ khí cự ly trung bình tạo hình cùng loại chùy pháo, phàm là viễn trình chiến sĩ sử dụng loại vũ khí này bình thường đều là có hồn lực phi thường kinh người, chẳng những giá trị đỉnh cao, chiều sâu hồn hải cũng vượt quá tưởng tượng, có thể tận tình thi

triển không giằng dụa lý công kích sát thương phạm vi lớn.

Sherry chính là loại hình này, hỏa diễm năng lực khủng bố, khiến vô số người tràn ngập chờ mong đối với uy lực của cô sau khi đút được anh hồn sau.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Hỏa chùy thuật

Cao hơn 1m6 một chút, nhưng Sherry đối ngoại xưng mình 1m65, dáng người có chút nóng bỏng, thể mà khiến người ta lo lắng cô như vậy sẽ ảnh hưởng nhanh nhẹn hay không, phối hợp khuôn mặt trẻ con, tạo nên khuôn mặt thiên sứ, đáng người mà quý.

Đối thủ của Sherry là Brad chiến sĩ hoàng kim kiếm khách phi thường nổi tiếng đẳng cấp Tinh Anh, hoàn cảnh chiến đấu là sân thi đấu thể thao. Từ sau một trận chiến với Quỷ Treo Cổ, Sherry đặc biệt ghét loại hoàn cảnh có thể lẫn lộn khắp nơi, sân thi đấu thể thao đạo thật thương thật mới là thứ cô yêu nhất.

Đối với hoàn cảnh như vậy, Brad cũng không chịu thiệt, đến từ một trong năm đại thành Thái Dương thành Brad thuộc loại chiến sĩ cân đối điển hình, có được kỹ năng vững chắc, cùng đủ kinh nghiệm chiến đấu, công phòng một thể, chỉ cần hắn có thể ngăn cản được hỏa pháo của Sherry công kích, một khi cận thân, sẽ có cách đạt được thắng lợi. Thật ra đến đẳng cấp Tinh Anh, trừ nghề nghiệp khác chế tuyệt đối, cơ bản đều là tỷ lệ 50-50, hoàn toàn xem phản ứng trường thi, đối với sát chiêu của đối phương đều rất hiểu biết, chỉ xem ai gần đây trạng thái chiến đấu tốt hơn.

Hai người chiến đấu vừa bắt đầu đã đánh hùng hực khí thế, đẳng cấp Tinh Anh hồn lực chiến đấu cơ sở là ở 150 trở lên, cảm thụ được hồn lực va chạm cuồng bạo, đó là tư vị hoàn toàn khác, mà hồn lực của Sherry đánh giết bởi vì mang theo sát thương của lửa, càng thêm hung tàn, chỉ sợ cũng đã đến 200 Glasso, cùi bắp thật sự đến nhiều nữa cũng chỉ tích tắc là diệt.

Sherry lựa chọn phù văn hỏa pháo cũng là trải qua vô số chiến đấu lựa chọn ra phương thức chiến đấu thích hợp bản thân nhất, thân thể của cô... Nói thẳng quả thật không thích hợp cận chiến, nếu là tay súng bắn tỉa viễn trình chiến sĩ như vậy, lại quá lãng phí hỏa diễm dị năng của mình, mà hỏa pháo cự ly trung bình không thể nghi ngờ thỏa mãn đặc điểm của cô.

Nếu là hoàn cảnh chiến đấu trông trải hơn một chút nữa, Sherry sẽ có một chút ưu thế, bởi vì khoảng cách của sân thi đấu thể thao, cô phải cẩn thận đối thủ đột tiến.

Hai bên vừa mở màn, hỏa pháo của Sherry lại lần nữa chứng minh thực lực Hỏa Diễm Nữ của cô, một pháo tiếp một pháo đánh về phía Brad. Brad chưa hề linh, vừa né tránh, vừa ngăn cản, chỉ cần không bị hỏa pháo đánh trúng chính diện, hắn đủ để phòng ngự được lửa của đối thủ công kích. Đến đẳng cấp này, kỹ thuật hồn lực phòng ngự đều tương đối thuần thục.

Bị áp chế là bình thường, nhưng mọi người đều có thể nhìn thấy, hỏa pháo uy lực tuy lớn, nhưng tần suất tất nhiên là chậm, Brad chính là lợi dụng khe hở này từng chút một kéo gần khoảng cách của hai người.

Thật ra uy lực của Sherry càng thêm thích hợp đoàn chiến, do chiến sĩ khác hình thành phòng ngự hữu hiệu cho cô, cô có thể cung cấp vô hạn sát thương của bản thân, đây mới là khủng bố nhất, trong một chọi một vẫn hơi chịu thiệt.

Trên kinh nghiệm chiến đấu hai người đều rất sung túc, đối mặt đối thủ bức bách Sherry không bối rối, hỏa pháo không ngừng điều chỉnh phương vị, tiến hành áp chế. Brad toàn lực phòng ngự, bộ pháp chiến sĩ đột tiến dưới chân dùng như ngựa quen đường cũ, Sherry cũng không thể không thông qua lui về phía sau tận khả năng kéo gần khoảng cách.

Chỉ là chiến đấu đến lúc này, mọi người đều cảm giác ra vấn đề của Sherry, đó là thời điểm lửa sát thương chưa thể tạo được hiệu quả sẽ phi thường mệt mỏi. Thái Dương thành làm một trong năm đại thành của liên bang, trình độ tự nhiên không phải thành thị bình thường có thể so sánh, bọn họ sẽ không xa lạ đối với Sherry loại hỏa diễm dị năng này, mặc dù có hiệu quả tổn thương, nhưng rất rõ ràng cảm giác được về mặt kiên nghị cùng với tín niệm tất thắng của Brad.

“Ta cảm giác Cầu Vương sắp quý rồi.”

“Hỏa pháo uy lực là đủ, nhưng quá đòi mạng, nếu chính diện đánh trúng, cho dù có kiên, ba lần cũng đánh thành tàn phế.”

“Đặc điểm Sherry đã sớm bị nghiền cứu triệt để, lần này sắp xong rồi.”

Đùa thì đùa, sau khi chiến đấu chính thức bắt đầu, mọi người vẫn cảm nhận được đẳng cấp Tinh Anh chấn động mạnh mẽ và mạnh mẽ va chạm, có lẽ những trận đấu này còn không bằng cấp bậc Vật Hi Sinh, nhưng mỗi một lần di động và công kích đều tính toán tỉ mỉ, khéo léo lại tưởng như vụng về.

Trong bất tri bất giác, Sherry bị ép hướng góc chết sân thi đấu thể thao, ngay tại nháy mắt Sherry ý thức được vấn đề này, ánh mắt Brad toát ra ánh sáng mạnh mẽ, đây là nháy mắt trong lòng đối thủ xuất hiện khe hở.

Bandale đột tiến gấp khúc ba lần!

Nổ vang một tiếng, thân hình Brad nháy mắt xuất hiện đi hướng gấp khúc, nháy mắt có thêm ba tàn ảnh tới trước mặt Sherry, phù văn kiếm giống như độc long ra biển —— Phá Không Trảm, hồn lực mệnh mỏng bị áp súc đến mức tận cùng xé gió mà ra!

Mà vào lúc này, một tia bối rối kia của Sherry đã biến mất, một cú bước lướt, không lùi mà tiến tới, đồng thời hỏa pháo vẩy hoa lệ từ dưới lên trên một cái, kết hợp hỏa diễm dị năng hùng hồn nháy mắt che tầm mắt hai bên của Brad.

Tầm khiến nháy mắt ngăn trở.

Oành...

Brad kêu một tiếng đau đớn, cả người có loại cảm giác nướng cháy khét, nhưng hắn vẫn phòng ngự được, thân thể mượn lực lui về phía sau, nhưng lúc này hắn thấy được ánh mắt giao hoạt của Sherry.

Oành...

Hai tay xách phù văn hỏa diễm pháo thuận tay một đòn liên kích, trúng vào Brad giữa không trung.

Miêu sát!

Khu quan sát nháy mắt bộc phát ra tiếng hoan hô rung trời, đều cho rằng Sherry sắp xong đời, bởi vì một khi bị tới gần người, ở trong chiến đấu ngày xưa ý nghĩa thất lợi, không ngờ một kỳ nghỉ, Sherry cũng không nhân rồi, thế mà luyện thành một liên chiêu công phòng một thể như vậy.

Hỏa pháo sử dụng như hỏa chùy, lợi dụng hỏa diễm năng lực hát văng đối thủ, sau đó thuận thể một tay nâng chạy, nháy mắt bộc phát.

Lực lượng lửa khủng bố có thể nháy mắt hủy diệt bất cứ đối thủ nào.

Cầu Vương vạn tuế! Cầu Vương vạn tuế! Cầu Vương vạn tuế!

Toàn trường vang lên tiếng ca của người mê bóng, đám người Mario cũng đang ca hừng phấn chấn hát, dù sao nhiều người như vậy, lão đại cũng không nhìn thấy, bọn họ mới là fan thật sự.

Thật ra căn bản không cần nghĩ, Sherry cũng biết khu xem cùng diễn đàn là tình trạng gì, cô mới là thật sự khát vọng được tán thành, cái gì gọi là ngực to không có não, cô muốn chứng minh cho toàn bộ mọi người thấy, cô, đội trưởng Hỏa Diễm chiến đội Sherry, ngực to còn có não!

Thời gian một buổi tối, trận đấu này của Sherry đã xông vào top 5 bảng video OP.

Cầu Vương trở về, không thể ngăn cản!

Chuyển biến từ fan giả mê bóng đến fan bóng!

Ngực to có não, Sherry ý đồ ở CHF hùng bá một phương!

Tuy trong các loại bình luận vẫn mang theo trêu chọc, nhưng mọi người vẫn đã tiếp nhận thực lực của Sherry, lần biến hóa này khiến sơ hở phi thường rõ ràng ban đầu của cô ngược lại biến thành một cái bẫy.

Thắng lợi luôn dành cho những người có chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Ba đại đế quốc

Sherry chiến đấu, Lola là không xem, nhưng không cản trở Arnold Dayton và Anrol hai người xem mà phun máu, thật là có phong thái không tầm thường.

Thật ra trước kia Sherry là không bằng Lola, Lola có được Hỏa Diễm Bạo Hùng, đồng thời đi hướng con đường dị năng giả đầy đủ, xa gần đều không sợ, mà hiện tại Sherry cũng đã bù lại khuyết điểm của mình.

“Nói không chừng vẫn là bị lão đại kích thích.”

“Phi thường có khả năng, năm nay người các đại học viện đều điên rồi, chiến đấu của ta gần đây ngay cả top 20 cũng không vào được nữa.”

“Kỳ nghỉ này cũng không nhàn rồi, đều là hướng về phía CHF.”

“Lần này lấy được thành tích tốt, có thể ảnh hưởng rất nhiều năm sau này, ai cũng phải coi trọng, hướng chỉ nghe nói Thương Minh còn chuẩn bị phần thưởng hậu hĩnh, bao gồm vũ khí phù văn cấp đại sư cùng với tài liệu quý hiếm, thậm chí nghe nói còn có hồn thú.”

“Xem ra chúng ta thật sự phải cố gắng hơn nữa, bằng không lão đại khẳng định đem chúng ta tiêu diệt, mấy kẻ khác cũng nên trở lại rồi chứ, thời gian thí luyện có hơi dài đó.”

Arnold Dayton cũng có chút cảm khái, mỗi người chung quanh đều đang tiến bộ, nếu không cố gắng, thật sự rất nguy hiểm, vinh quang Thành phố Capofer cũng không thể hủy trên tay bọn họ.

Anrol nghiêm túc lại xem một lần quá trình chiến đấu, chiến tích mới do khổ luyện trong kỳ nghỉ, bù lại chỗ thiếu hụt cũng không chỉ có chính hắn, chùy đập nhìn như đơn giản, thật ra bao hàm rất nhiều chi tiết cận chiến, chỉ sợ gia tộc Sherry cũng bỏ vốn rồi.

Hồn lực loại phát ra chuyển hóa thành hồn lực cận chiến, đồng thời cần đủ kỹ xảo cận chiến và sức phán đoán, cái này cũng không phải một lần là xong, chuẩn xác cùng tự tin trong nháy mắt Sherry ra tay đều đã chứng minh tất cả cái này không phải phù dung sớm nở tối tàn.

Khu cao cấp cũng là phản ứng dây chuyền, Sherry sau khi lộ chút thủ đoạn, cũng có không ít cao thủ ừn ừn đi ra, cho dù không biết cũng cơ bản đều từng nghe tên của đối phương, CHF đối với mỗi anh hồn chiến sĩ cao cấp đều phi thường quan trọng, chỉ cần được vinh quang, không chỉ có thành thị cùng học viện chỗ mình sẽ được trợ giúp, liên bang và Thương Minh đưa ra phần thưởng càng có thể giải quyết tài nguyên mấu chốt cần thiết sau khi đúc được anh hồn. Có gia tộc ủng hộ còn tốt, đối với giai tầng rễ cỏ, đây là cơ hội nghịch chuyển vận mệnh.

Nói trắng ra, trước khi đúc ra anh hồn, chỉ là một cái khả năng, đúc ra anh hồn, hơn nữa là anh hồn cường đại mới có thể thật sự thay đổi vận mệnh đi hướng huy hoàng.

Có thể sinh ra ở trong thành thị của liên bang không thể nghi ngờ là hạnh phúc, ít nhất đối với nhân loại trên thế giới này mà nói là như thế, mà ở đế quốc xa xôi, thì hoàn toàn là một bộ cảnh tượng khác.

Cái này phải nói từ thời điểm tận thế của nhân loại mới ra, lúc trước chế tạo lỗ đen thu hoạch nguồn năng lượng, cao tầng của xã hội nhân loại khẳng định là cân nhắc đến kết quả tệ nhất, một bộ phận tinh anh và văn minh nhân loại quý giá chuyển dời đến mặt trăng, đương nhiên lúc ấy tình huống mặt trăng chỉ có thể chứa một bộ phận nhỏ, một bộ phận khác tương đối lớn, thì tập trung ở Âu Á đại lục, đây là căn cứ kinh độ và vĩ độ làm ra lựa chọn, khối Âu Á gấp động đất sóng thần ảnh hưởng tương đối nhỏ, lúc ấy hơn năm mươi quốc gia trung tâm tập trung vô số tài lực tài nguyên, liên thông mấy trăm thành thị, hoàn thành bố cục này, đa số người vẫn lạc quan.

Lỗ đen và chiều không gian chồng chất, cũng đã dẫn tới lục địa kịch liệt thay đổi, Âu Á đại lục quả thật là chịu ảnh hưởng nhỏ nhất trong đó, châu Đại Dương trực tiếp chia năm xẻ bảy biến thành lưới đảo phân tán ở trong đại dương, châu Bắc Mỹ, châu Nam Mỹ, châu Phi ở dưới vỏ quả đất kịch liệt thay đổi có thể bảo tồn, nhưng bởi vì từ lục chiều không gian thúc đẩy, hàng năm đều đang hướng Âu Á đại lục, cũng chính là tân đại lục hiện tại di động, đây cũng là nguyên nhân mấy chục năm qua hoạt động của Tự Do liên bang và đế quốc dần dần thường xuyên.

Ở lúc biến động lớn, địa phương bị từ bỏ cũng chưa ngã xuống, nhân loại dựa vào sức chiến đấu đầy đủ cùng lý giải đối với hồn lực kiên trì chiến đấu, tuy lục địa chưa sụp đổ, nhưng trình độ dị biến mãnh liệt hơn nhiều, châu Phi bên kia nhân loại và sinh vật dị biến phi thường lợi hại, nhất là loài côn trùng, quả thực thành một bá chủ của đại lục, quân đoàn kiến loại lớn hoành hành không kiêng kỵ, rừng rậm Nam Mỹ càng trở thành thế giới của quái vật, dã tính càng cường đại, thân thể thức tỉnh càng mãnh liệt, đương nhiên đối với nhân loại cũng thế, tuy thiếu vũ khí và hệ thống chiến đấu hữu hiệu, nhưng dựa vào bản năng cường đại, vẫn may mắn còn tồn tại.

Mà Bắc Mỹ là nơi huy hoàng nhất của thời đại cũ, tuy một bộ phận số người lựa chọn di chuyển, nhưng vẫn có một bộ phận tương đối số người ở lại, cuối cùng hình thành đế quốc Caesar hiện tại, đương nhiên ở lục địa khác cũng chưa thống nhất như liên bang Tự Do, tuy hình thành đế quốc thực lực cường đại, thế lực phân tán rất nhiều, dù sao trật tự triệt để bị phá hư, sinh tồn đã thành mục đích duy nhất.

Bởi vì vệ tinh trong vũ trụ thần kỳ chưa bị ảnh hưởng, điều này làm mấy đại lục hơi khôi phục trật tự bảo trì liên hệ nhất định, chỉ là hải dương đã thành cấm khu của nhân loại, câu thông vẫn có, nhưng nhân viên và vật tư lui tới thường xuyên lại là hơn 50 năm gần đây mới hình thành, chủ yếu là kỹ thuật phù văn truyền tống phát triển và khoảng cách giữa lục địa càng ngày càng gần, đương nhiên nguồn năng lượng cần thiết vẫn phi thường khổng lồ.

Liên bang Tự Do mở ba cái thành thị giao dịch cho thế lực cường đại nhất trong ba khối đại lục lớn, cho Đế quốc Caesar Thành phố Inca, mở cho Đế quốc Tutankhamun ở châu Phi là Thành phố Dawn, mở cho Đế quốc Amazon ở Nam Mỹ là Thành phố Python, đây vốn là thành nhỏ của ba liên bang, nhưng mấy năm nay bởi vì giao dịch với đế quốc bên kia phát triển phi thường nhanh chóng mãnh liệt, liên bang Tự Do thông qua đưa ra một số tài nguyên và kỹ thuật, từ ba đại đế quốc bên kia đạt được lượng lớn tài nguyên chiều không gian khan hiếm.

Theo liên bang Tự Do thấy, ba đại đế quốc là con rối bọn họ nâng đỡ, một đám dã man nhân cu li của tân thế kỷ. Đế quốc Caesar Thành phố Inca bởi vì một hồi tai nạn bị phá hủy, hiện tại thành thị giao dịch là Thành phố Silla.

Đế quốc Caesar.

Một người trẻ tuổi tóc ngắn màu đen lẳng lẳng xem video trên điện thoại, chính là một trận chiến Brad với Sherry, chỉ là người trẻ tuổi chú ý không phải bản thân chiến đấu, mà là các bình luận kia của khu quan sát.

“Một thế hệ trẻ tuổi của Tự Do liên bang thế mà có thể an nhàn hưởng thụ đến loại trình độ này, đối đãi chiến đấu thế mà giống như trò chơi.” Khóe

miệng người trẻ tuổi mang theo một loại ý cười như có chút đắm chiều.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Solomon Rothschild

“Liên bang quá giàu có, tự nhiên an tâm hưởng thụ, hệ thống OP cùng lúc mang đến lực lượng cho bọn họ, cũng làm bọn họ mất đi sự cảnh giác, đám người nhu nhược đó cả ngày cân nhắc đều là như thế nào từ trên người chúng ta vắt cạn tài nguyên!”

Ở trước mặt người trẻ tuổi là năm chiến sĩ mặc quân trang, tuổi tác không đồng nhất, có nhìn hơn 50 tuổi, cũng có hơn 30 tuổi, trẻ tuổi nhất thì chỉ hơn mười tuổi.

Solomon mỉm cười, không có quá nhiều oán khí: “Lần này bọn họ lại muốn từ chỗ chúng ta đạt được cái gì?”

“Một kg duy độ tinh thạch, mà có thể cho chỉ là một đồng phù văn vũ khí phế liệu, còn có năm mươi tấn thịt dê ăn, mà kỹ thuật phù văn pháo chúng ta khát vọng bọn họ trực tiếp từ chối!”

“Bọn họ muốn thì cho bọn họ.” Solomon mỉm cười, “Kế hoạch giao lưu nhân viên, bọn họ nói như thế nào?”

“Điện hạ, ở trong mắt bọn họ, chúng ta chỉ là một đám dã man nhân bị vứt bỏ, bọn họ...”

Solomon khoát tay, “Ta biết bọn họ sẽ đưa ra yêu cầu, đáp ứng bọn họ, dựa theo kế hoạch ban đầu đầy mạnh, mấy người các người đi ra ngoài đi, nội bộ lưu lại.”

Bị lưu lại là thoát nhìn nhỏ tuổi nhất, “Enoch, người có muốn đi liên bang xem một chút hay không.”

“Điện hạ, ta vẫn thích chỗ chúng ta hơn, khắp nơi đều có cái ăn.” Enoch mỉm cười, ken kết ăn “đồ ăn vặt” của mình, như là ngón tay thứ nào đó...

Solomon cười cười, gia tộc năm đó lựa chọn, nhìn từ hiện tại quả thật là một lần cơ hội. Thế kỷ 19 thời đại cũ, gia tộc từng đạt tới đỉnh phong thế giới, thống trị nửa Địa Cầu, nhưng ở thời điểm chiến tranh thế giới lần thứ hai phạm vào sai lầm khổng lồ, từ đó về sau không gượng dậy nổi, nhưng năm gai nếm mật gia tộc rốt cuộc đợi được một lần cơ hội khác, làm nhân loại gia tộc có được trí tuệ cao nhất thế giới, khi toàn bộ mọi người lựa chọn chạy khỏi Bắc Mỹ, bọn họ lựa chọn lưu lại, khi người khác liều mạng sưu tập cái gọi là đồ vật đại biểu nền văn minh cũ huy hoàng, bọn họ bán hết toàn bộ gia sản đổi lấy vũ khí và vật tư cũng xây dựng pháo đài cấp độ phòng thủ hạt nhân, tất cả tất cả đều là vì một giấc mộng.

Đây là giấc mộng mỗi một thế hệ gia tộc vì đó mà trả giá sinh mệnh, một giấc mộng một lần nữa đứng ở đỉnh Địa Cầu.

Hắn là Solomon Rothschild.

Cảnh trong mơ không có thanh âm lưu rú của Simba đẹp trai nhất kia, tuy thường xuyên có thể ngủ một giấc thẳng tới lúc trời sáng, nhưng luôn làm Vương Trọng cảm giác trong cuộc sống thiếu đi chút gì đó.

Mơ mơ màng màng cảm thấy cái mũi có chút ngứa, sau đó vừa mở mắt đã nhìn đến một đôi mắt gian xảo lấp lánh, cũng sắp dán đến trên mặt mình: “Hu!”

“Vương Trọng ca, đáng ngủ của anh thật đáng yêu!” Mắt Emily đang tỏa sáng: “Còn chảy nước miếng!”

Vương Trọng cũng say rồi, sáng sớm tỉnh mơ, đây chính là phòng ngủ của nam sinh: “Em vào bằng cách nào?”

“Đương nhiên là quang minh chính đại đi vào. Em từ chỗ Mã Đông lấy được mật mã, em là đến gọi các anh dậy tập luyện, nhưng tướng ngủ của Vương Trọng ca ca quá đáng yêu.” Emily bướng bỉnh cười nói, chiến đấu với Thánh-Tài Quyết, hưng phấn nhất chính là Emily.

Hôm qua, vẫn là Mã Đông ý chí chiến đấu sục sôi nói cần tập huấn, bồi dưỡng ý chí Kỳ Ba, phá hủy Thánh-Tài Quyết.

Bên kia Mã Đông đang ngủ đang hết chân tay ra, tiếng ngáy như sấm, mơ mơ màng màng mộng đẹp: “Chắc chắc, Mimi em thế này cũng thật sự quá chủ động rồi, anh ngại lắm, hi hi hi hi...”

Sau đó Vương Trọng liền thấy Emily thật cẩn thận ghé đến trên tai Mã Đông.

Thế này cũng quá hắc ám rồi...

Vương Trọng nhìn không được có chút đồng tình Mã Đông, tự bật tai lại.

“Dậy! Mau! Lên!”

Ký túc xá nam sinh cao mười mấy tầng nháy mắt gà bay trứng vỡ tập thể, về phần Mã Đông càng thảm hại hơn, ở trên giường trợn mắt, trong miệng học bọt mép, tứ chi đều đang run rẩy: “Mì, Mì, Mì...”

Thời điểm bị kéo tới phòng trọng lực tập luyện, Mã Đông vẫn đang vò vò tai. Gã này thể mà chưa trực tiếp điếc, Vương Trọng cũng bội phục.

“Vương Trọng ca ca, bắt đầu bắt đầu!” Emily tương đối hưng phấn, đối với tập luyện buổi sáng tập thể tích cực nhất chính là cô.

Vương Trọng cũng cảm thấy luyện tập như vậy thật ra rất trợ giúp ngưng tụ bầu không khí đoàn đội.

Mã Đông làm xã đoàn là làm chơi, nhưng Vương Trọng thì khác, xã đoàn này đã làm, chung quy phải có chút ý nghĩa, hơn nữa lần này chiến một trận với Thánh-Tài Quyết, Vương Trọng còn là có chút ý tưởng là cần toàn bộ đoàn đội cùng nhau cố gắng.

Sự tình liên quan danh ngạch CHF, Vương Trọng cũng không tính toán muốn thua.

Nhìn nhìn xung quanh, còn thiếu Glory chưa tới.

Gã này mỗi ngày xuất quỷ nhập thần, ngày hôm qua gọi điện thoại cho hắn, lại còn nói phải đi dạo Tịnh Thảo đường. Đó là một chỗ danh thắng cổ tích vùng ngoại thành Thiên Kinh, không có hai ba ngày căn bản không về được.

Đối với gã này, không chỉ Vương Trọng, ngay cả phương diện học viện cũng có chút say. Đặc chiêu sinh khai giảng không đến một tháng, đã trực tiếp trốn học nửa tháng, đây tuyệt đối là người đầu tiên của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, nói cho hay là thí luyện, thật ra chỉ là vì đi ngắm phong cảnh!

Hiển nhiên lúc trước vì đem Glory đào tới, phương diện trường học hắn là đã hứa hẹn các loại hiệp ước không bình đẳng.

“Được rồi, điểm danh trước đi.” Emily tuyệt đối là tích cực nhất, một tiểu loly ham muốn chiến đấu phi thường mạnh.

“Một!” Emily hô đầu tiên.

“Hai!” Tiếng vang như chuông, thanh xuân trào dâng, Barron nhiệt tình hầu như tương xứng với tiểu loly.

“Ba!” Vương Trọng cười nói, thật ra có Emily thật sự rất náo nhiệt, nha đầu này thực sự không quá giống gia tộc thích khách huấn luyện ra.

“Cần vậy sao?” Chỉ có Mã Đông vò tai ngáp, vẻ mặt oán giận: “Cuộc sống êm đẹp không qua, đột nhiên làm xã đoàn tập huấn cái gì... Còn điểm danh, ngốc không vậy.”

“Mã Đông Đông!” Emily trừng đôi mắt nhỏ: “Hiện tại là thời khắc mấu chốt chuẩn bị chiến tranh, chúng ta phải toàn lực ứng phó!”

Biểu muội này thật sự đủ rồi, Mã Đông nhăn nhó: “Tiểu tổ tông của ta, ngươi còn chuẩn bị chiến tranh? Ngươi sẽ không thực cho rằng mấy người chúng ta có thể xử Thánh-Tài Quyết chứ?”

“Đương nhiên!” Emily khẽ nhíu mày: “Mã Đông Đông, buổi tối hôm đó lúc Vương Trọng ca nói muốn ước chiến với Thánh-Tài Quyết, có thể đếm được người nhảy nhót vui vẻ nhất, hiện tại sao lại nhát gan như vậy!”

“Hắc! Cái gì gọi là nhát, nói khó nghe như vậy, cái này ngươi không hiểu đâu!” Mã Đông lười biếng nói: “Ngươi không nghĩ xem Thánh-Tài Quyết là xã đoàn lớn bao nhiêu? Từ khi người ta xây dựng đến bây giờ, cũng chỉ Hoa Hồng Đen dám gọi nhíp với bọn họ, nhưng hiện tại lại thêm Kỳ Ba xã chúng ta!”

“Trận chiến đấu này, từ một khắc đáp ứng trở đi, chúng ta đã kiểm soát rồi! Danh tiếng! Danh tiếng đó! Đây mới là điều quan trọng nhất đối với xã đoàn phát triển! Ngươi đi xem hiện tại học viện có bao nhiêu người đang hát vang tên Kỳ Ba xã đoàn chúng ta?” Trên mặt Mã Đông tràn đầy là tính kế và đắc ý: “Về phần thắng thua cái gì, không cần cứng đầu như vậy đâu, đến lúc đó tùy tiện đánh một chút kiếm cái tuy bại mà vinh là được rồi... Ồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Chiến kỹ độc môn

‘Phành’!

Mã Đông còn chưa nói xong, trên móng đã trúng một cước nặng nề, thuận tiện rách ra cái lỗ, bay ra tám trượng, nước mắt cũng ứa ra: “Quân tử động khẩu không động thủ!”

“Ta là nữ hài tử!” Emily chống hông, trên tay còn có ngọn lửa nhảy nhót lưu lại, tương đối khí phách: “Một trận chiến lần này với Thánh-Tài Quyết, phải đánh ra khí thế của chúng ta, người nếu còn dám kéo tụt lại Kỳ Ba xã, xem ta không đến chỗ cậu kẻ tội người!”

Mã Đông không sợ trời không sợ đất, sợ nhất cha hắn, vừa nghe đã nhát gan, vẻ mặt đau khổ: “Có thể không lôi lão đầu tử ra dọa ca được không? Ca có bệnh tim.”

Emily kêu: “Vương Trọng ca ca, anh là tổng giáo luyện của chúng ta, phạt hắn!”

“Là nên phạt.” Vương Trọng gật đầu: “Vây đi khu trọng lực gấp ba chống đẩy một trăm cái đi.”

“Khu trọng lực gấp ba?!” Vành tai Mã Đông dựng thẳng, ánh mắt nhất thời tròn xoe, hét rầm lên: “Ca biệt hiệu thân nhẹ như yến, phong lưu kiêu khách vô tình kiêu, người thế mà bảo ta đi khu trọng lực gấp ba?!”

“Vây em đến giám sát đi!” Emily đối với chuyện này tương đối có hứng thú, vẻ mặt chờ mong đi tới.

“Người muốn làm gì? Ta là xã trưởng!”

Mã Đông mặt mày khổ sở, ôm cái cột chết không buông tay: “Kháo, cho dù các người muốn thắng, các người tự tập luyện đi, bảo ta tập luyện có tác dụng cái rắm? Ca là xã trưởng! Trách nhiệm của ta chính là làm bộ làm tịch...”

“A! A a a!”

Nghe được tiếng kêu thảm thiết của Mã Đông càng lúc càng xa, Barron liền có loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào: xã trưởng cũng liều mạng chuẩn bị chiến như vậy, hắn càng không có lý do lùi biếng!

“Barron.” Vương Trọng gần đây cũng đang chú ý Barron, con người thành thật tâm tính tốt, nhưng cảm giác hắn vừa mới vào học viện một tháng nay, không quá thích ứng tiết tấu học viện, nghe nói ở trong lớp tân sinh chịu dạy dỗ không ít.

“Vâng, học trưởng!” Barron ý chí chiến đấu sục sôi, lập tức thẳng sống lưng.

Hắn rất sùng bái Vương Trọng, lúc trước nhập xã nhìn thấy cả một tràng phiếu điểm tràn đầy A+, đại khái đời này cũng không quên được.

“Thật ra xã đoàn chiến lần này là một lần cơ hội rèn luyện rất tốt, nghiêm túc tập luyện là được.”

“Vâng, học trưởng, em sẽ cố gắng!” Barron nghiêm túc gật gật đầu.

Đây là khu trọng lực gấp đôi, bốn phía chẳng những có các loại khí giới tập thể hình, càng có sân diễn luyện rộng lớn. Dao thương thuẫn mâu, phàm là vũ khí lạnh hơi nặng chút, cái gì cần có cũng có.

Barron kích động chọn tám khiên lớn tạo tư thế.

Làm một trọng trang chiến sĩ, huấn luyện thuần chiến là trụ cột nhất trong trụ cột. Một trọng trang chiến sĩ cường đại, có thể đem tám khiên lớn nặng tới hai ba trăm cân chơi đùa thoải mái như lá bài, quả nhiên là dễ như trở bàn tay.

Lực lượng của Barron thực sự không nhỏ, Vương Trọng nhìn Barron xoay tám khiên từ trên xuống dưới, trước trước sau sau làm chiêu thức cơ bản nhất của phân viện chiến sĩ... Có chút đau đầu, gã này thật sự chỉ biết những thứ này?

“Khụ khụ, Barron, em học chiêu thức tiến công nào chưa?”

Barron buông tám khiên lớn xuống, xấu hổ gãi gãi đầu, “Sư phụ nói em cơ sở rất kém, cần bắt đầu từ phòng ngự cơ bản nhất.”

Hồn hỏa của hắn ở trước khi nhập học mới điểm hỏa, cha mẹ đều là người thường, trong nhà xuất hiện một tân nhân loại mới đã vui không chịu nổi rồi, cũng đừng nói cái gì huấn luyện cơ sở. Lúc còn nhỏ Barron bởi vì khí lực lớn ở trong nông trường làm việc nhà nông, căn bản không có một xu quan hệ với chiến đấu.

Bởi vì hồn lực của hắn thức tỉnh, kéo theo điều kiện sinh hoạt của cha mẹ cũng được cải thiện, không cần làm công việc nặng nhọc nữa, cho nên vô luận gặp phải chuyện gì, dạng... vũ nhục thế nào nữa, hắn cũng sẽ kiên trì.

Về mặt chỉ chột lóe rồi biến mất, vẫn bị Vương Trọng bắt giữ được, bản thân hắn liền đối với cái này đặc biệt miễn cảm, tình cảnh mình một năm trước chỉ sợ chẳng tốt hơn Barron chút nào đâu.

“Như vậy đi, phòng ngự nên luyện em tự tiếp tục kiên trì, anh dạy cho em một thủ pháp tiến công, rất đơn giản!”

Đó là trọng trang chiến sĩ khi huấn luyện kỹ năng cấp cao chuyên môn dùng để chịu đòn, giống như một cái bao cát lớn, cái đáy cố định ở trên tám thép, thừa nhận từng kích hơ vạ cân cũng không nói chơi.

“Nhìn cho kỹ!”

Vương Trọng đứng cách máy va chạm kia một mét, thở sâu.

Đôi tay khum lại bảo vệ vị trí đầu ngực, sau đó hai chân giẫm một cú đột nhiên phát lực, đôi tay giống như đạn pháo hung hăng trùng kích đến trên máy va chạm.

Oành...

Tiếng va đập kịch liệt truyền đến, máy va chạm dày khoảng ba mét, cao năm mét cũng bị đập chóp lên một hồi lâu.

Barron trợn mắt há hốc mồm, tuy máy va chạm nơi này khá đơn giản không thể kiểm tra lực đạo, nhưng cú tấn công mãnh liệt vừa rồi, hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được lực lượng ẩn chứa trong đó.

“Em tới thử chút.” Vương Trọng cười nói.

Barron cũng đi đến vị trí một mét, hít sâu một hơi, dồn lực toàn thân ngưng tụ, toàn thân giống như một con bạo hùng đôi tay trực tiếp đập về phía máy va chạm.

Oành...

Máy va chạm không nhúc nhích chút nào, toàn thân Barron bị đẩy lùi ra ngoài đặt mông ngồi bệt xuống đất, đau đến mức nhe răng nhếch miệng, vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn máy va chạm, lại nhìn nhìn Vương Trọng.

“Học trưởng, đây là có chuyện gì?”

“A a a a a a, động đất, chạy mau!” Mã Đông nhanh như chớp chạy ra, phía sau còn kéo theo Emily.

“Mã Đông Đông, trở về cho ta, còn thiếu chín mươi cái!”

Nhìn thấy bộ dáng Barron, Mã Đông bỗng nhiên khôi phục tư thái xã trưởng, “Khụ khụ, Barron, cố gắng như vậy tốt lắm, đi theo Vương học trưởng học tập cho tốt, ngươi là trụ cột vững vàng của Kỳ Ba xã, nhất định phải cố lên!”

“Mã Đông Đông ~!” Emily lớn tiếng nói.

“Khụ khụ, Barron Vương Trọng các ngươi luyện trước, bản xã trưởng đi WC!” Mã Đông nhanh như chớp chạy ra ngoài, mà Emily phía sau cũng đuổi theo.

Barron nhìn mà có chút trợn mắt há hốc mồm.

Vương Trọng lại hoàn toàn chưa để ý hai mặt hàng kia. Barron vừa rồi biểu hiện làm hắn có chút ngoài ý muốn. Trong đầu hắn hiện tại còn lưu lại toàn bộ chi tiết trong nháy mắt Barron bị đánh bay đó.

Hắn có thể rõ ràng nhìn thấy Barron khi bị đánh bay ở không trung vạch ra đường cong hoàn mỹ đó. Cơ bắp toàn thân theo bản năng tự động co lại, hình thành bảo hộ, nháy mắt triệt tiêu đại bộ phận lực đánh. Lúc ngã xuống đất, tầng cơ bắp càng thay hắn giảm bớt ít nhất chín phần mười lực va chạm, bắn ngược mãnh liệt như thế, hẳn lại căn bản không chịu thương tổn gì.

Nếu là một chiến sĩ kinh nghiệm huấn luyện cơ bắp, có biểu hiện như vậy chẳng có gì lạ. Nhưng Barron rõ ràng chưa từng nhận huấn luyện phương diện này, tất cả phản ứng thuần túy chỉ là bản năng. Thiên phú như vậy ở trong trọng trọng chiến sĩ cũng là phi thường hiếm thấy.

Còn có, lực lượng và dồn lực của hắn bùng nổ, đặc biệt lực lĩnh ngộ cũng tốt hơn trong tưởng tượng của Vương Trọng rất nhiều, chỉ nhìn Vương Trọng làm một lần, đã bắt được yếu lĩnh phát lực của động tác này, bộc phát ra lực va chạm cực kỳ cường đại.

Chỉ là, phối hợp giữa thân thể và dồn lực kém một chút, không thể đem thứ mình có được phát huy ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Duy độ thú

“Mặc kệ bọn họ, chúng ta tiếp tục.” Vương Trọng nói: “Đến một lần nữa, chú ý khống chế thân thể của ngươi, lao đến mục tiêu không có nghĩa là chấm dứt, đây là công kích hai giai đoạn, va chạm, bên trong phát lực, đem lực bắn ngược của mục tiêu ép về toàn bộ, hình thành nhị trọng kích!”

Barron gãi gãi đầu, với hắn mà nói hoàn toàn là không rõ, nhảy lên, vừa rồi lao lên loại cảm giác đó thật sợ hãi, đã nghiền hơn nhiều so với mình mỗi ngày luyện những phòng ngự cơ sở kia.

Barron cảm giác mình lại tìm được thêm chút bí quyết, tin tưởng gấp trăm lần một lần nữa đứng ở trước máy va chạm.

Hít sâu, đề khí, dồn lực bùng nổ, va chạm!

“Oành!”

Một lần này phát lực mãnh liệt hơn, cũng bay xa hơn!

Cái gọi là nhị trọng kinh không phải đơn giản như trong tưởng tượng, nháy mắt lần thứ hai phát lực, tiết tấu, thân thể khổng chế các chi tiết này, cho dù có thiên phú cũng cần thể nghiệm nhiều lần mới được.

Cái quá trình này không có đường tắt, “Như vậy tốt lắm, kiên trì luyện tập, có thể sẽ hình thành độc môn chiến kỹ của em”

Chiến, chiến kỹ! Còn là độc môn chiến kỹ?!

Barron nháy mắt cảm giác lưng không đau nữa, cánh tay cũng không đau nữa, hai mắt tràn đầy ý chí chiến đấu!

“Tới tiếp!”

Khi trong phòng huấn luyện tiếng va chạm đinh tai nhức óc, Mã Đông cũng bị Emily véo tai trở lại.

Thằng cha này tính tình thôi, Vương Trọng cũng rõ ràng, “Emily, nếu không cứ bỏ qua hẳn đi, bảo trì trạng thái chiến đấu của em tương đối quan trọng.”

Đôi biểu huynh muội này hiển nhiên theo thói quen đánh nhau, bắt nạt Mã Đông Đông chính là gốc rễ của khoái hoạt.

“Được rồi, nhưng Vương Trọng ca ca, em cũng là tốt cho hắn, năm trăm cái chống đẩy vẫn phải làm xong!

“Anh đến giám sát.” Vương Trọng khí định thần nhàn: “Anh có biện pháp không chế hắn.”

Mã Đông lập tức khóc lóc van xin: “Vương Trọng người quá thiếu ý tứ rồi, năm trăm cái chống đẩy đó, có thiên lý hay không, có thể cho chút không gian tư nhân không? Quả thực chính là giết người không thấy máu, mà quý giáo đầu Vương! Giày vò như vậy nữa ta sẽ phế mất... Biểu muội? Biểu muội người đừng đi mà biểu muội! Ta thề rằng người tới giám sát ta mà biểu muội... Biểu.....”

‘Bốp’!

“Huynh đệ tốt!”

Mã Đông thờ phỉ phò vỗ bàn tay với Vương Trọng, sáng sớm tinh mơ lần qua lộn lại đến bây giờ, thật không dễ gì mới có thể đặt mông ngồi xuống đất, Mã Đông cảm thấy mình cũng sắp mệt thành chó rồi.

Vương Trọng cũng cười, không ai so với hắn hiểu biết hơn gã này lười bao nhiêu, huấn luyện cái gì thật sự là làm khó gã.

“Anh đây đây là trêu chọc ai vậy? Biểu muội này, ai gặp người đó biết! Vương Trọng người đừng quấy rầy ta, để ca bù lại giấc mộng đẹp trước rồi nói sau!”

Nhưng không đợi hắn nằm xuống, Barron bên cạnh đã là một cú húc kinh thiên động địa, như sét đánh, dọa Mã Đông nhảy dựng.

Nhìn thấy Barron bị đẩy lùi ra ngoài ít nhất bảy tám mét, còn hướng ra ngoài tự do xoay tròn ba trăm sáu mươi lăm độ roi, toàn thân Mã Đông cũng nổi da gà.

Đây là huấn luyện? Đây là đùa với tính mạng đó!

“Vương Trọng người dạy? Thế này quá ác rồi, người và hắn rút cuộc thù lớn bao nhiêu chứ?” Mã Đông nhin không được lại nhai: “Thế này nếu như bị người chơi hồng mắt, tiền thuốc men thì thôi, về sau ai còn dám đến Kỳ Ba xã chúng ta?”

“Ha ha, chờ thắng Thánh-Tài Quyết, ta chỉ sợ người thu người cũng thu không nổi.”

“A?” Mã Đông trực tiếp đưa tay phải đi sờ trán Vương Trọng: “Kháo, người chưa điên chứ? Nha đầu kia đầu óc nóng lên thì thôi, ngay cả đầu óc người đều sốt rồi?”

Vương Trọng cười cười: “Thật ra chúng ta không phải không có cơ hội, ta đoán Reeves sẽ không tự thân ra trận, chúng ta có Emily và Grace hai cái sát thủ, chỉ cần có thể lấy được một trận là thắng lợi.”

“Đại ca, người cũng đánh giá chúng ta quá cao rồi, loại chiến đấu này nào cần tới Reeves chứ, tùy tiện phái vài người là xong. Emily có chút thực lực, nhưng dù sao trẻ tuổi, Grace hình như ngay cả gia tộc cũng không có, tiềm chất cái gì đối với thắng bại không có trợ giúp quá lớn.” Mã Đông đối với đối chiếu trận đấu thật ra vẫn là phi thường rõ ràng, cho nên mới bình tĩnh như vậy, dù sao là thua, cần gì vất vả.

“Nói không chừng có cơ hội thì sao?” Vương Trọng cười cười.

Mã Đông chấp tay sau lưng, ánh mắt sâu xa, “Huynh đệ, ta ủng hộ người trên tinh thần, chỉ cần đừng kỳ vọng quá cao với bản xã trường là được!”

Chuẩn bị chiến chỉ có thể là thời gian sau giờ học. Trừ Grace xuất quỷ nhập thần, bạn học Kỳ Ba xã cuối tuần này vẫn cần đi học. Chỉ là so với kích tình khi chuẩn bị chiến mà nói, đi học thật sự là quá buồn tẻ nhàm chán, cái này cũng thái độ bình thường của đại đa số học sinh.

Tiết này là lớp sinh vật, Saul giáo sư đang đều đều giảng giải thường thức về các loại sinh vật biến dị thậm chí duy độ thú (thú thuộc chiều không gian).

So với các sinh vật biến dị ghê tởm Saul lão đầu từ giảng, Mã Đông Đông càng thích các loại thông tin thanh sắc khuyến mãi trên điện thoại hơn, đặc biệt các mỹ nữ tươi sáng cả tính kia mới là điều Mã Đông yêu nhất, chuyện xấu cô bé này, tin vịt ngôi sao kia, nhìn như anh hồn chiến sĩ rất vẻ vang, nhưng thật sự nắm giữ quyền lực vẫn là các gia tộc có quyền có tiền kia. Chắc chắn, mình tương lai nếu có thể trở thành gia chủ Assassin gia tộc thì tốt bao nhiêu, không, vền vẹn một gia tộc thích khách sao có thể thỏa mãn mình, phải thành tập đoàn tài chính lớn!

Vương Trọng thì say sưa chăm chú. Học viện Thiên Kinh Anh Hồn trình độ chiến đấu có thể không được tốt lắm, nhưng muốn nói tri thức lý luận, bất luận là khoa học kỹ thuật phù văn hay là phương diện khác, Học viện Thiên Kinh Anh Hồn đều có thể vững vàng chen vào top 10 của liên bang.

Ví dụ như hiện tại vị Saul giáo sư này, hẳn ở lĩnh vực sinh vật tương đối có thâm niên uy tín cùng tiêu chuẩn, trừ là giáo sư học viện, đồng thời còn là phó tổ trưởng tiểu tổ nghiên cứu duy độ sinh vật của liên bang, đối với duy độ sinh vật và sinh vật dị biến có giải thích phong phú vô cùng cao minh, ở chỗ Saul giáo sư luôn có thể nghe một số thứ khác với trong sách vở, Vương Trọng cảm thấy nghe người thật sự học thức uyên bác như vậy giảng bài thật là loại hưởng thụ.

“Chúng ta đầu tiên đến ôn tập biến dị thú bài trước giảng, kiến Sahara ăn kim loại, ở trong biến dị thú chia ra thuộc cương mục côn trùng chân khớp. Hình thể chỉ bằng con chó nhỏ bình thường, ở trong loại côn trùng biến dị cũng tính là thấp bé. Nhưng nó thân thể cứng rắn, sinh mệnh lực cực kỳ ương ngạnh. Phối hợp nó tính kỷ luật như quân đội, số lượng khổng lồ, cùng với phương thức công kích hầu như có thể cắn nuốt tất cả, khiến nó trở thành một trong các giống loài cường đại nhất trên thế giới trước mắt, làm số rất ít giống loài có được tổ chức cùng trí tuệ trong đại quân biến dị thú...”

Saul giáo sư chỉ vào hình ảnh giải phẫu nói, theo hẳn thấy toàn bộ biến dị thú và duy độ thú đều là nghệ thuật, một loại si mê đối với nghiên cứu, thậm chí lộ ra một loại thường thức đối với cái đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Hiện trường khóa giải phẫu

Hiểu biết cấu tạo và tập tính của sinh vật biến dị đối với chiến sĩ mà nói phi thường quan trọng.

Saul giáo sư đang không ngừng vẽ tranh, vừa giảng giải, chỉ là học sinh hiện tại tựa như đối với thứ này cũng không quá cảm thấy hứng thú.

Điểm yếu của kiến Sahara ăn kim loại rất ít, cả người đều là giáp xác cứng rắn, các khớp nhìn như là điểm yếu thật ra cũng phi thường cứng rắn, sợ nhất chính là rét lạnh, đối phó chúng chiến sĩ có được dị năng loại sương giá sẽ phi thường có ưu thế, chẳng qua loại sinh vật biến dị này số lượng quá khổng lồ, mà nhân loại lại không cách nào cung cấp số lượng chiến sĩ dị năng như vậy, trên cơ bản trừ phi sinh tử tồn vong, nhân loại nhìn thấy loại quân thể này đều là đi đường vòng.

“Biến dị thú tuy cường đại, nhưng biến dị thú mạnh nữa cũng luôn có điểm này, có thể lợi dụng vũ khí phù văn hoặc là dị năng đặc thù khổng chế thêm. Hơn nữa chúng nó có dấu vết có thể tìm ra, chúng ta có thể đoán trước hành động và mục tiêu của chúng nó, áp dụng chiến thuật né tránh hoặc xuất kích... các loại phương thức để nắm giữ chủ động.” Saul giáo sư đẩy đẩy kính mắt trên mũi, “Nhưng còn có một loại ‘dã thú’ khác, không dấu vết có thể tìm ra, hầu như không có điểm yếu. Mỗi lần xuất hiện ở khu vực dân cư dày đặc, đều sẽ là một hồi tai nạn đáng sợ, đây là nội dung chúng ta hôm nay giảng giải chủ yếu!”

Hắn vừa nói, bút chì trong tay vẽ vờ, ở trước mặt hắn xuất hiện ba chữ to phiêu dật ánh huỳnh quang “Duy độ thú”.

“Duy độ thú, sinh vật kỳ dị đến từ lĩnh vực chưa biết, chúng ta thậm chí cũng không cách nào phán định nó rốt cuộc thuộc phạm trù sinh vật hay không, nhưng hiện tại lại thành manh mối quan trọng chúng ta nghiên cứu vị diện vĩ độ cao, có ai có tìm hiểu đối với duy độ sinh vật.” Saul sớm đã chú ý tới Mã Đông, tiểu tử này chính là con sâu làm rầu nồi canh.

“Mã Đông, cậu đang xem cái gì?” Saul bỗng nhiên nói.

“Ngắm ‘bóng’!” Mã Đông theo bản năng phản ứng nói, nháy mắt toàn trường cười vang. Vương Trọng thật sự bắt đắc dĩ, vội vàng kéo quần áo Mã Đông.

Mã Đông cũng là phản ứng như thần, mặt không đổi sắc, “Thầy giáo, em là nói đùa thôi, thật ra em là xem duy độ thú, Lola của Capofer có được một hồn thú hình thái con gấu!”

Kỹ năng diễn xuất cái thứ này đều là luyện ra, Saul cũng trợn mắt há hốc mồm, tiểu tử này thật ra rất thông minh, nhưng lại không dùng đến trên chính đạo.

“Khụ...” Saul giáo sư ho khan một tiếng, ra hiệu Mã Đông ngồi xuống: “Hồn thú cũng là một loại của duy độ thú, đi học nghiêm túc một chút.”

“Vâng, thầy!” Mã Đông cúi chào, đắc ý ngồi xuống, anh đây vừa đẹp trai vừa thông minh thật sự ngay cả bản thân cũng ghen tị.

Saul không để ý Mã Đông nữa, “Duy độ thú chủ yếu có hai loại. Một loại là duy độ thú hoang dại, hình thái khác nhau, loại hình người hoặc là hình thái thú thậm chí hình thái thực vật, ta hoài nghi duy độ sinh vật không có hình thái, là chịu hình ảnh chúng ta vị diện này hình thành một loại màu sắc tự vệ. Nguyên nhân loại hoang dại duy độ thú này xuất hiện không rõ, chỉ biết chúng nó có thể ở bất cứ thời gian nào xuất hiện ở bất cứ nơi nào, thậm chí là xuất hiện ở thành thị trung tâm quan trọng của liên bang, có lẽ có liên quan với khe hở không gian, nhưng thời gian tồn tại có hạn, ngoài ra, bị đánh chết hoặc là ngoài ý muốn tử vong, thân thể chúng nó đều sẽ thần bí biến mất. Điều này làm liên bang vẫn không thể kiểm được một thi thể hoang dại duy độ thú thật sự, chúng ta hiểu biết đối với chúng nó quá ít, hoang dại duy độ thú bình thường có tính công kích rất mạnh, bình thường gặp phải lập tức báo về cho thành vệ đội, đừng ôm tâm lý may mắn!”

Saul giáo sư đẩy đẩy kính mắt trên mũi: “Còn có một loại chính là hồn thú vừa rồi trò Mã Đông nhắc tới, khi hồn hải của anh hồn chiến sĩ đạt thành trong điều kiện đặc thù nào đó, sẽ có cái bóng hồn thú từ trong vĩ độ cao chiếu đến trong hồn hải, thành lập kết nối trong nào đó hoặc là nói cùng loại linh hồn khế ước với anh hồn chiến sĩ, anh hồn chiến sĩ có thể trong thời gian ngắn triệu hồi chúng nó ra tác chiến, đây cũng là con đường chủ yếu chúng ta trước mắt nghiên cứu duy độ sinh vật.”

Ở Tự Do liên bang, mỗi một anh hồn chiến sĩ có thể triệu hồi duy độ sinh vật đều là cao hơn người ta một bậc, điểm ấy không hề nghi ngờ, những người này cao hơn dị năng giả, hoàn toàn địa vị siêu nhiên, chỉ là nghiên cứu với hồn thú cũng rất lâu rồi, lại chưa có nhiều thu hoạch hơn, loại phương thức liên hệ thần bí này hoàn toàn vượt qua trình độ khoa học kỹ thuật của nhân loại hiện tại.

Saul thao thao bất tuyệt giảng tiếp, “Trải qua chúng ta nghiên cứu nhiều năm, duy độ thú là một loại hình chiếu ý thức của nhân loại, ví dụ như vừa rồi Mã Đông nói bạo hùng của Lola, căn cứ điều tra đối với Lola, cô ấy từ nhỏ thích món chơi gấu khổng lồ, thẳng đến một ngày trong hồn hải xuất hiện hình chiếu của gấu.”

“Thầy, em thích mỹ nữ ‘bóng’ bụi, từ nhỏ đã thích, em có thể triệu hồi một mỹ nữ hồn thú không?” Mã Đông cao hứng phấn chấn nói.

Nhất thời cả lớp đều sôi trào, Saul có loại xúc động bóp chết Mã Đông, “Trò vấn đề này hỏi rất hay, duy độ sinh vật rốt cuộc là sinh vật, hay là căn cứ hình thái ý thức của nhân loại ngưng tụ lực lượng nào đó, còn chờ nghiên cứu, chúng ta chú ý một vấn đề là trí tuệ. Hồn thú tựa như có ý thức nhân loại, nhưng trên thực tế, chúng ta xưng là hiện tượng con vẹt, nói cách khác hồn thú thật ra là chịu nhân loại ảnh hưởng, chỉ có một ít bản năng sinh vật cơ bản nguyên thủy, nhiều nhất cũng chỉ tương đương một đứa bé vài tuổi, đây cũng là bình cảnh nghiên cứu của chúng ta.”

Từ trước tới giờ, nhân loại ngay cả duy độ thú rốt cuộc nên định nghĩa như thế nào cũng chưa làm rõ.

Vương Trọng nhin không được nhú nhú này, tri thức phương diện này hẳn cũng tìm đọc không ít tư liệu, chỉ là quyền hạn có hạn.

Nếu nói duy độ thú không có trí tuệ, vậy Simba tính là gì? Đầu óc gã đó như một siêu cấp máy tính, chỉ số thông minh của gã đó tuyệt đối có thể nghiền chết nhân loại mấy con phố, về phần tình cảm hoàn toàn không thua gì nhân loại, trẻ con vài tuổi... Simba sẽ tức chết.

“Thầy, nếu xuất hiện một hồn thú có trí tuệ cao thì sao?”

Saul hơi sùng sốt, vẻ mặt có chút hưng phấn: “Cũng không bài trừ tương lai sẽ xuất hiện loại khả năng này, đó tuyệt đối là thời khắc có tính lịch sử của giới sinh vật học chúng ta, ta nghĩ toàn bộ nhà khoa học liên bang Tự Do đều sẽ tập trung lại nghiên cứu nó!”

Chấn động toàn liên bang... Tuy đã sớm ý thức được một điểm này, nhưng Vương Trọng vẫn nhin không được nuốt ngum nước miếng.

Tương tượng các nhà khoa học điên cuồng kia, mình và Simba không biết cũng bị cắt thành bao nhiêu mảnh..

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Kỳ Ba xã đệ nhất chiến (1)

“Được rồi, lý luận tri thức hôm nay chỉ giảng đến nơi đây. Một bài trước ta từng hứa với mọi người, kiểm thi thể mấy con kiến Sahara ăn kim loại, đều ở trong phòng thí nghiệm, mọi người đi theo ta, tận tình giải phẫu sinh vật thần kỳ này đi!”

Saul giáo sư nói tương đối nhiệt huyết sôi trào, học sinh phía dưới lại đại đa số đều là mặt mày đau khổ, nhất là nữ hài tử.

Lớp giải phẫu cái gì, tuyệt đối là ác mộng trong cảm nhận của đại đa số học sinh.

Mã Đông một bộ dáng muốn nôn: “Thi thể... Dùng từ thể này thực không nhân hậu. Còn trùng biến dị mà thôi, Saul lão sư cũng thật là, còn để chúng ta ăn cơm hay không?”

“Người thấy đủ chưa.” Bạn học Vương Trọng lại là vẻ mặt chờ mong: “Biết đem một con kiến Sahara ăn kim loại đưa tới Thiên Kinh thành cần đầu tư bao nhiêu không? Cũng chỉ Saul giáo sư ở viện nghiên cứu sinh vật liên bang có quan hệ đặc thù mới có thể kiếm được, học viện bình thường cũng chỉ có thể xem hình ảnh mà thôi.”

Mã Đông tròn trắng mắt, “Người tên biến thái này, có vấn đề về sở thích à!”

Nhìn thấy đại đa số mọi người hứng thú không cao, đi chậm rì rì, Saul giáo sư ý vị sâu xa nói: “Quên nói cho mọi người, trò Scarlett, trò Mirami cùng với vài vị nữ sinh khác lớp tinh anh cũng rất có hứng thú đối với cơ hội giải phẫu lần này, xin tham dự, hiện tại họ đại khái đã ở phòng giải phẫu, các người cũng không nên bị nữ hài tử vượt qua.”

Sau sự yên tĩnh ngắn ngủi, một đám người đã như gà chọi, Mã Đông vừa rồi còn đang mặt mày đau khổ nháy mắt biến thân siêu nhân, kế thừa genes siêu cấp nhanh nhẹn của gia tộc Assassin, xông lên dẫn trước tất cả mọi người: “Kiến ăn kim loại cái gì, ca thích nhất!”

Trong phòng giải phẫu rộng lớn, bảy tám vị đại mỹ nữ sớm đã chờ ở đây.

Cùng nhau chờ với họ, còn có ước chừng mười mấy con kiến Sahara ăn kim loại, to bằng con chó nhỏ, toàn thân mọc đầy chân khớp rậm rạp, đang được đặt chính tề ở trên đài thực nghiệm riêng. Một số chân khớp nào đó ngẫu nhiên còn co giật rung động, các sinh vật biến dị này đều là tài liệu quý giá, cho dù là sinh vật biến dị cấp thấp nhất trong cơ thể cũng có thể tinh luyện ra duy độ tinh thạch, đây cũng là tài nguyên quan trọng nhất hiện tại, tương quan với rất nhiều khoa học kỹ thuật phù văn, vận chuyển mấy thứ này chỉ có thể thông qua đường sắt võ trang, vô luận bản thân hay là phí chuyên chở đều không rẻ, thật sự chỉ có tên tuổi Saul mới kiếm được nổi.

Saul giáo sư tùy ý nói: “Mọi người tự do phân phối một phen đi, hai người một tổ.”

“Bạn học Scarlett, chọn mình, mình biết giải phẫu nhất!”

“Mirami học tỷ, ca biệt hiệu thanh đao giải phẫu Thiên Kinh, trùng thú phi cầm ôm hết, chọn ta, đây nhất định sẽ là một tiết giải phẫu khiến cô cả đời khó quên!”

Một đám đông nam sinh đều liều mạng thể hiện bản thân, Mã Đông lại ôm lấy đùi Mirami, nước mũi nước mắt: “Học tỷ, đừng mà, các người quá tàn nhẫn, nhìn thấy các vật nhỏ đáng thương kia toàn thân lạnh như băng bị đặt ngang ở trên đài thủ thuật, còn có yếu ớt run rẩy kia... Học tỷ, ta sợ...”

Mirami bắt đầu dĩ nhiên hân: “Tôi thấy cậu là sợ hãi, không dám giải phẫu à?”

Mã Đông có chút xấu hổ lắc đầu: “Không sợ, tôi không sợ, chỉ là từ nhỏ ngay cả con kiến cũng không nỡ giẫm chết...”

“Mã Đông tiện nhân này quá vô si!”

“Thật không biết xấu hổ!”

“Thật muốn bắt đầu con kiến sống giẫm chết hân!”

“Kháo, vừa rồi tao sao lại không nghĩ tới chiêu này chứ?”

“Vương Trọng, chúng ta cùng nhau đi.” Một bên khác, Scarlett mỉm cười nói, hoàn toàn chưa cho người ngoài bất cứ cơ hội nào: “Vừa lúc có vài thứ hướng bạn thỉnh giáo.”

Chung quanh, từng đôi mắt vốn chờ mong tất cả đều đại ra.

Mã Đông tiện nhân kia ‘cưa’ được Mirami còn chưa tính, nhưng vì sao ngay cả Vương Trọng loại đầu gổ này cũng có thể được nữ thần ưu ái???

Cái này không hợp logic nha!

Thời điểm nhìn Scarlett và Vương Trọng đứng ở trước cùng một bục giải phẫu, các nam sinh liền tập thể cảm thấy mình đều không thể yêu nữa!

Muốn giải phẫu một con kiến Sahara ăn kim loại cũng không phải là chuyện dễ dàng, cần phá vỡ tầng xác ngoài cứng rắn của thứ này, cho dù dùng máy khoan điện cũng cần tốn rất nhiều sức, huống chi còn yêu cầu chuẩn xác. Đây là giải phẫu, không phải chơi bóng chày.

Vương Trọng và Scarlett đồng lòng hợp sức, cùng nhau động thủ. Máy khoan điện đã động lớp vỏ cứng rắn kêu lách cách, quả thực giống như là đang khoan một khối sắt thép thật dày.

‘Phành’ một tiếng vang nhỏ.

“Cẩn thận.” Vương Trọng kịp thời dùng tấm sắt che chắn.

Dưới vỏ cứng rắn bị khoan thủng, một dòng chất lỏng nhỏ bé màu vàng phun ra, tung tóe đầy tấm sắt, tấm sắt cũng vang lên ‘xèo xèo’, có tính ăn mòn rất mạnh.

Ngay sau đó, Vương Trọng nhanh chóng lấy ra một cái bình chân không nhỏ. Chờ chất lỏng màu vàng kia phun không còn bao nữa, nhét vào chỗ hỏng, đồng thời ngấm chuẩn bụng kiến ăn kim loại hung hăng vỗ một cái.

Vài vật màu trắng từ nơi đó phun ra, rơi đến trong bình nhỏ.

Nút nắp bình, rút cạn không khí bên trong, liền mạch lưu loát.

“Trứng kiến ăn kim loại ở trước khi áp nổ không thể tiếp xúc không khí.” Vương Trọng cười nói: “Tuy trứng trong thi thể bình thường cũng không thể sống sót, nhưng vẫn có thể thử thời vận.”

“Bạn trước kia từng giải phẫu kiến ăn kim loại?” Scarlett ngoài ý muốn không phải Vương Trọng hiểu biết nhiều, mà là động tác tiếp trứng vừa rồi.

Rất nhanh rất trôi chảy, đặc biệt ở trên bụng kiến ăn kim loại vỗ một phát đó, vỏ cứng thật dày kia của kiến ăn kim loại ngay cả máy khoan điện cũng khó khoan thủng, nếu muốn chuẩn xác đem trứng trứng ở bụng đánh ra, dựa vào khẳng định không chỉ là lực lượng mà thôi.

Vương Trọng cười lắc đầu, “Từng xem rất nhiều lần mô phỏng giải phẫu.”

Scarlett cũng cười, chỉ nhìn nhìn, năng lực cũng thật sự đủ lợi hại, “Vẫn rất muốn hỏi, một trận chiến mấy ngày nữa với Thánh-Tài Quyết, bạn có kế hoạch cùng an bài đặc biệt gì không?”

“Thi đấu đoàn đội 5vs5 kof, năm trận đơn đấu, kế hoạch như thế nào cũng vô dụng nhĩ, vẫn phải xem thực lực.” Vương Trọng cười cười: “Đến lúc đó nghiêm túc đánh là được rồi.”

“Chỉ như vậy?”

“Chỉ như vậy thôi.”

“Vậy bạn thấy được cơ hội thắng của các bạn có bao nhiêu?” Lời vừa ra khỏi miệng, Scarlett đã cảm thấy mình hỏi vấn đề có chút ngu xuẩn, lời này bảo người ta trả lời như thế nào?

Không ngờ Vương Trọng thế mà lại gãi gãi đầu: “Điều này, thực sự chưa từng nghĩ... Hẳn là sẽ không thua chứ?”

Scarlett nhìn hần hồi lâu, nhìn không được xi một tiếng liền cười: “Đối thủ chính là Thánh-Tài Quyết đó, bạn thật đúng là tự tin. Lúc trước mình còn đang lo lắng, cần từ Hoa Hồng Đen làm thời điều tạm cho các bạn hai ngoại viện hay không, nhưng hiện tại xem ra hình như không cần thiết.”

“Cần chứ! Cần chứ!” Mã Đông ngay tại trước bệ giải phẫu của bọn họ, lúc này kích động xoay người lại: “Nếu bạn học Scarlett và Mirami đại nhân chịu làm ngoại viện của chúng ta, chúng ta tuyệt đối treo lên đánh Thánh-Tài Quyết không thương lượng! Cái gì cũng không cần nói nữa, hợp tác vui vẻ hợp tác vui vẻ...”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Kỳ Ba xã đệ nhất chiến (2)

“Vì sao Scarlett là bạn học, mình thì là đại nhân?” Mirami nghe xong khá khó chịu: “Mình già như vậy sao?”

“Mình là nói đại nhân, không phải nói lão nhân.” Mã Đông vội vàng giải thích.

“Vậy có khác nhau sao!” Cô gái đối với chữ “lão” này tuyệt đối là khá miễn cảm, huống chi biệt hiệu Mirami thống hận nhất chính là ‘lão vu bà’.

Mirami vừa phát hỏa, ngực liền bắt đầu phập phồng. Mã Đông nhìn mà nuốt cả đồng nước miếng.

Thật sự rất lớn...

Đại và lão khác nhau? Đương nhiên là có!

“Đây là khác nhau đó, thật lớn...” Máu mũi Mã Đông cũng chảy ra, kim lòng không được buột miệng.

Ngay sau đó, một con kiến Sahara ăn kim loại đầm đìa máu, giải phẫu một nửa liền đập đến trên đầu hần.

“Mã Đông, cậu đi chết đi!”

Vương Trọng và Scarlett liếc nhau, không quan tâm hai kẻ này nữa, ngay cả Scarlett cũng nhìn ra được Mã Đông tựa như thật sự có hứng thú đối với Mirami...

Một hồi xã đoàn chiến của Thánh-Tài Quyết vs Kỳ Ba xã, rốt cuộc ở trong sự chờ mong của số đông bắt đầu.

Học viện có sân thi đấu chiến đội chuyên môn, hai bên thi đấu còn chưa tới, bên này sớm đã người ta tập nập.

Cái này quy công cho Thánh-Tài Quyết tuyên truyền.

Dùng lời của Lục Chiến Thiên để nói, bất cứ kẻ nào dám khiêu khích bọn họ, kết quả duy nhất chính là thân bại danh liệt.

Phuong diện báo trường cũng đang trực tiếp toàn bộ quá trình, một tiểu mỹ nữ phóng viên cầm microphone, đang ở trước màn ảnh liễu mạng lớn tiếng nói chuyện: “Chúng ta có thể nhìn thấy không khí hiện trường tương đối nóng, nhiều người quá, hội trường có thể chứa hai ngàn người hầu như không còn chỗ ngồi! Các học sinh đều rất nhiệt tình, tôi đeo ống nghe điện thoại cũng hầu như nghe không rõ thanh âm phòng thu, tạp âm xung quanh quá lớn! Hiện tại hai bên thi đấu đều còn chưa tới sân, để chúng ta nghe trước một chút thanh âm người xem hiện trường!”

Màn ảnh vừa chuyển, tiếng ồn ào xung quanh nhất thời truyền ra, quả thực là đỉnh tai nhức óc.

“Đặt cược đặt cược! Kỳ Ba xã một ăn mười, Thánh-Tài Quyết một ăn một đi!”

“Kháo, mua một ăn một, còn không phải tương đương không mua! Người sẽ không là đùa đấy chứ?”

“Reeves xã trưởng hôm nay sẽ xuất chiến sao? Thật muốn nhìn bộ dáng chiến đấu của Reeves xã trưởng!” Có bạn nữ mê trai đang thét chói tai.

“Đối phó Kỳ Ba xã mà thôi, Reeves thật sự phải ra sân sẽ mất giá trị con người, Thánh-Tài Quyết chỉ sợ cũng sẽ không đưa chủ lực lên.”

“Hàng cao thanh vị, có thể nhìn thấy rõ ràng mỗi một tích tắc tóe máu! Bạn hữu đêm qua đã ở đây chiếm chỗ suốt đêm, sốt ruột muốn thấy Mã Đông bị thông đít rồi! Hai vị trí, mua nhanh kẻo hết, ba trăm đồng liên bang không mặc cả!”

Mã Đông ở trong học viện cũng có chút tiếng tăm, một năm thời gian tán gái khắp nơi, chiến tích không biết, nhưng tên tuổi hoa hoa công tử này vẫn là có, học sinh phân viện khác muốn đánh hấn cũng không ở số ít.

Học kỳ mới bắt đầu, trải qua một kỳ nghỉ tu dưỡng, mọi người cũng cần một chút chiến đấu đỏ máu nâng cao ý chí chiến đấu một phen, hơn nữa sự tình còn liên quan danh ngạch tập huấn, chỉ không ngờ tới là, vèn vèn một cái Kỳ Ba xã cũng dám khiêu khích Thánh-Tài Quyết.

Mỹ nữ phóng viên phân tích: “Có thể thấy được nơi này hầu như tất cả đều là người ủng hộ Thánh-Tài Quyết, làm một trong bốn đại xã đoàn của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, Thánh-Tài Quyết có lịch sử hiển hách, bọn họ từng...”

Đang lúc giới thiệu Thánh-Tài Quyết, người của bọn họ đã đến trước rồi.

Reeves quả nhiên ngay cả đến cũng không đến, dẫn đội là phó xã trưởng Lục Chiến Thiên, nếu ngay cả đối phó Kỳ Ba xã cũng làm thành như đối mặt đại địch, vậy thắng cũng mất mặt.

Lục Chiến Thiên ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn quanh, một cảm giác bề ngễ thiên hạ, thật ra lúc Reeves không có mặt, cũng là thời điểm bản thân hấn cảm thấy tốt nhất, hung hăng giáo dục bọn gà mờ này một phen.

Một kẻ khác cảm giác phi thường tốt chính là Mã Đông, Mã Đông Đông mặc toàn thân đồ thẫm, còn khoác một cái áo choàng, trông làm đom không chịu nổi, “Reeves đâu, sẽ không là sợ tới mức không dám tới chứ.”

Lục Chiến Thiên nhin không được cười lên, khinh miệt nhìn đối phương, như nhìn một chú hề: “Chỉ bằng các nguoi mấy thứ này, nào cần xã trưởng tự thân ra mặt, nếu không phải muốn đích thân giáo dục các nguoi một chút, ta cũng lười đến!”

“Thề hiện với ta? Barron ra đòn sát thủ!” Mã Đông khẽ nhủ mày, áo choàng vung lên, lộ ra năm chữ to in sau lưng ‘Thiên Long băng thất’!

Barron phía sau vội vàng mở máy khuếch đại âm thanh của điện thoại, từ trong đó lật ra một tờ giấy nhỏ: “Luong tâm đề cử! Thiên Long băng thất, lạnh thấu tim, cùng chia sẻ, ăn cảm giác như phá thân! Địa chỉ, căn tin 02 của học viện, báo tên Mã Đông xã trưởng đều được chiết khấu chín phần!”

Emily theo ở phía sau nghe xong dưới chân thiếu chút nữa bị trượt, toàn bộ hội trường yên tĩnh một trận, ngay sau đó ngập tràn tiếng chửi mắng, thế này con mẹ nó cũng được?

Quảng cáo miễn phí?

“Mã Đông nguoi đi chết đi!”

“Treo lên đánh Kỳ Ba, thông đít Mã Đông, Chiến Thiên ca hùng khởi!”

Tình cảm quần chúng trào dâng, Mã Đông thì lại không sao cả, dù sao quảng cáo là làm, tiền cũng tới tay rồi, bao nhiêu không quan trọng, quan trọng là lịch luyện và thể nghiệm, tương lai hẳn là người muốn làm đại sự, tiền lệ này là có thể được cộng điểm.

Trên đài trọng tài là Hoa Hồng Đen xã trưởng Scarlett, lúc này cũng không nhịn được cười, Kỳ Ba xã thật sự rất biết lẫn lộn, nhưng nhìn người Lục Chiến Thiên mang đến, vẫn phải lau mồ hôi vì Kỳ Ba xã, trái lại Vương Trọng ở bên tựa như rất bình tĩnh, không biết hẳn có phương pháp gì, nói thật ra cô không nghĩ ra được, tuần này cô luôn cho rằng Vương Trọng sẽ tìm cô ra mặt đi đàm phán, đem chuyện này áp chế, kết quả lại thật sự chuẩn bị chiến đấu.

Đã đề trình trường học phê chuẩn, chọn dùng thi đấu đoàn đội kof luật đấu khá đơn giản, hai bên trước đề trình nặc danh sách người xuất chiến trận đấu, sau đó mỗi một trận phe thắng đều có một cơ hội dự bị ra sân, nếu hai chiến đội ngang ngửa, ưu thế trên nghề nghiệp sẽ nổi lên tác dụng dẫn tới thắng lợi, cho nên trận đấu tiên phong chiến quyết định tiên thủ, đối với mỗi chiến đội đều là cực kỳ quan trọng.

Mà trên sân đấu, lấy đánh bại, ra ngoài hoặc nhận thua để làm tiêu chuẩn đánh giá thắng bại, thời điểm xuất hiện tranh luận thì do trọng tài đến phán định, loại chiến đấu này bị thương là không thể tránh được, đôi khi thậm chí có thể xuất hiện trọng thương hoặc là ngoài ý muốn, những điều này ở anh hồn học viện cũng không hiếm lạ, tuy Tự Do liên bang tương đối buông lỏng một chút, nhưng anh hồn chiến sĩ vẫn là nghề nghiệp chiến sĩ phi thường nguy hiểm, đôi mắt sinh tử là cần có, duy nhất cấm chính là cố ý giết người, nếu bị phán định cố ý giết người, trừng phạt cũng phi thường nghiêm trọng.

Hai bên đều hiểu quy tắc, Lục Chiến Thiên và Vương Trọng phân biệt nhân tuyển trận đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Thích khách chi tranh

“Emily vs Colby!”

“Thích khách vs thích khách?”

“Thế mà lại là Ảnh Nhận Colby!”

“Đây là một trong ba đại thích khách của học viện chúng ta, Colby năm thứ ba vs một tân nhân, Thánh-Tài Quyết hoàn toàn không cho đường sống rồi.”

Danh sách đối chiến trận đầu vừa ra, khán giả đã sôi trào một phen, thích khách vs thích khách hiển nhiên là chiến đấu kích thích nhất, nhẩy múa trên đao kiếm, điện nhảy sinh mệnh.

Colby là thích khách chủ lực của Thánh-Tài Quyết, thật ra người xem cũng không ôm nhiều hy vọng chủ lực sẽ lên.

Scarlett thì lại âm thầm gật đầu, Reeves còn chưa quên hết tất cả, tuy ở mặt ngoài xem nhẹ đối thủ, nhưng trên thực tế vẫn cho sự coi trọng nhất định, dù sao hai tân sinh đặc chiêu cũng không phải dễ đối phó.

Một phe là học trưởng mạnh mẽ năm thứ ba, một phe là người mới Assassin gia tộc, không nói ngang tay, nhưng đều có cơ hội.

“Trận đấu lập tức sẽ bắt đầu, để chúng ta nắm chặt một chút thời gian cuối cùng đến phỏng vấn một phen hai bên xã đoàn quyết đấu hôm nay!”

Tiểu nữ phóng viên báo trường tranh thủ một chút thời gian cuối cùng trước khi bắt đầu thi đấu chạy lên đài, microphone nhắm ngay Lục Chiến Thiên: “Lục Chiến Thiên phó xã trưởng, nhân tuyển trận đầu tiên này khá châm chích đó, xin hỏi có phải trước đó sớm có an bài hay không?”

“An bài, ha ha, nghĩ nhiều quá rồi.” Lục Chiến Thiên trả lời tương đối tùy ý: “Dùng mộng nghĩ cũng biết, trận đầu khẳng định là Emily, bọn họ cũng chỉ người này đưa ra được, hôm nay vừa lúc để họ biết cái gì là thích khách thật sự, không phải đeo tên tuổi gia tộc là được, cũng không phải thiên phú tốt chút là có thể xưng thích khách!”

Lục Chiến Thiên vung cánh tay, loại khí thế kia tự nhiên phát ra, chỉ điểm giang sơn đó, hẳn thích loại cảm giác này.

“Lục Chiến Thiên phó xã trưởng tương đối khí phách nha, nhưng làm Thánh-Tài Quyết phó xã trưởng, quả thật cũng có tư cách và sự tự tin như vậy. Được rồi, trận đấu bắt đầu ngay bây giờ, ta sẽ không chậm trễ thời gian của hai bên xã đoàn! Trên đây là báo trường Học viện Thiên Kinh Anh Hồn mang đến đưa tin cho ngài, ta là phóng viên Tiểu Mỹ, chúng ta sẽ liên tục theo trận quyết đấu này, mang đến cho ngài thông tin mới nhất!”

“Chúng ta thì sao? Kháo, sao không phỏng vấn chúng ta?” Mã Đông cũng bày sẵn tư thế rồi, kết quả lại bị không để vào mắt: “Hiện tại phóng viên báo trường quá thiếu trình độ, quá thiếu ánh mắt, quá thiếu đạo đức nghề nghiệp!”

Địch, bài quảng cáo lão tử cũng chuẩn bị xong rồi..

“Vương Trọng ca ca, em lên!” Emily khá hưng phấn, trực tiếp đi lên đài.

Ảnh Nhận Colby!

“Lấy ra thực lực mạnh nhất của ngươi, ta muốn biết Assassin danh xưng với thực hay không.” Colby trầm giọng nói.

“Như ngươi mong muốn.” Emily mỉm cười.

“Làm bộ làm tịch với thích khách gia tộc chúng ta?” Mã Đông ở dưới kêu: “Biểu muội xẻo hân!”

Colby sử dụng loan đao phù văn, mà Emily là song chủy thủ. Từ sau một trận chiến với Vương Giả Mạnh Mồm, Emily đã sử dụng dao găm riêng.

Hắn đang mất không chớp nhìn chăm chăm Emily, một luồng sát khí vô hình chậm rãi ngưng tụ ở giữa hai người.

Lôi đài hẹp như vậy, sân trống trải, vốn không thích hợp thích khách nghề nghiệp như vậy thi triển, nhưng nói từ phương diện nào đó, như vậy càng có thể nhìn ra kỹ thuật của một thích khách, cùng với kinh tâm động phách giữa lưỡi đao.

Colby đã ra tay.

Tốc độ phi thường nhanh, trong nháy mắt đã khởi động, nhãn lực hơi kém chút thậm chí cũng không theo kịp động tác của hắn, chỉ cảm thấy nhoáng lên một cái người đã biến mất vào hư không!

Emily cũng đã động, từ trong nháy mắt đứng lên bắt đầu, cô đã luôn đều bảo trì ở trong trạng thái chiến đấu, bảo trì cảnh giác mọi lúc là cơ bản nhất trong cơ bản của bất cứ một thích khách nào, Emily phương diện này làm không sai.

Hai chân cô hung hăng giẫm một phát, tốc độ vốn là thế mạnh của cô, cô hoàn toàn có thể theo kịp động tác của Colby.

Hơn nữa, căn bản là không có nửa điểm ý tứ muốn né tránh, thế mà chính diện nghênh đón Colby xông lên.

Emily nháy mắt bùng nổ tốc độ và lựa chọn cứng đối cứng chính diện đều có chút ra ngoài Colby dự kiến, còn tưởng nha đầu này ít nhiều sẽ có chút tâm lý kính sợ đối với tiền bối là hắn, kết quả hoàn toàn không có!

Con ngươi hai mắt Colby đều co rút lại, tốc độ phù văn loan đao làm người ta hoa cả mắt!

Chỉ trong chớp mắt, loan đao và dao găm đã ở không trung phát ra tiếng va chạm dày đặc, hồn lực bắn ra bốn phía, không thể không nói một tân sinh thể mà có được hồn lực dao động không sai biệt lắm với năm thứ ba, đây là thiên phú, gia tộc bồi dưỡng thực sự không phải người bình thường có thể so sánh.

Chớp mắt thân thể giao nhau, chuỗi thanh âm dài nối liền mạch, mặt lưỡi đao găm hàn quang chiếu xạ, căn bản không đếm được hai người ở nháy mắt này rốt cuộc đã cứng đối cứng bao nhiêu lần.

Khác với Colby lạnh thấu xương, tuy vóc dáng nhỏ nhắn, nhưng động tác của Emily lại cho người ta một loại cảm giác nhẹ nhàng mau lẹ.

Một khi phát động hắn lên tựa như một con báo vạm vỡ, tràn ngập cuồng dã và tính công kích rất mạnh.

Toàn bộ mọi người rất ngoài ý muốn, một tân sinh, còn chưa thành niên, cho dù có gia tộc bồi dưỡng, cơ sở có thể vững chắc bao nhiêu?

Tạp âm trong hội trường lúc này cũng nhỏ đi không ít, tiếng dao găm giao kích quanh quẩn ở bốn phía, nối liền một mảnh!

Vương Trọng cũng âm thầm gật đầu, so với lần trước biểu hiện ở trong OP, Emily hiện tại năng lực nắm giữ đối với chi tiết quả thật có tăng lên, tốc độ cũng nhanh hơn, nha đầu này sau khi đối đao găm xem ra thông suốt rồi, tiến bộ rất lớn. Chỉ là, Colby càng vững chắc hơn chút, chỉ luận cơ sở, Emily vẫn hơi thiếu!

Hai người trên đài nháy mắt đã xuyên qua người nhau.

Nhưng không đợi khán giả thở một hơi, hai người hầu như đồng thời xoay người, giống như hai ngôi sao băng, nháy mắt lại lần nữa va chạm với nhau!

‘Phành phành phành phành’!

Giao người, lại lên!

Chỉ vừa mới bắt đầu, chiến cuộc nháy mắt đã trực tiếp bùng nổ đến cao trào!

Hai thích khách đều không hện mà cùng lựa chọn phương thức chính diện nhất!

Không có các loại thủ đoạn thích khách ẩn ẩn tiềm ẩn, có chỉ nhanh!

Nhanh nhanh nhanh! Nhanh hơn!

Quá nhanh rồi! Quá cứng rồi!

Toàn bộ người xem đều tròn mắt há hốc mồm, quên cả hít thở. Toàn bộ hội trường đều ở nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, chỉ quanh quẩn tiếng bước chân di động hai người cùng tiếng leng keng khi dao găm giao kích!

Vốn tưởng nên là đồ sát nghiêng về một bên, thế mà lại giằng co như vậy!

Không thể tưởng tượng, một tiểu cô nương đáng yêu như vậy thế mà có phong cách chiến đấu nhiệt huyết như thế.

“Dừng dị năng! Dừng dị năng đi biểu muội!” Mã Đông ở bên dưới nhảy dựng lên: “Thieu chết thẳng nhai đó đi!”

Phành ~~~

Nổ vang một tiếng, hai người lại đan xen tách ra!

Nhìn như cân sức ngang tài, nhưng Colby khí định thần nhân, liên tiếp đối đầu mãnh liệt tựa như cũng chưa tiêu hao mất của hần quá nhiều thể lực. Ngược lại là Emily, bộ ngực nhỏ bắt đầu khể phạt phồng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tâm thích khách

Vương Trọng thấy rất rõ, thể lực, kinh nghiệm, hồn lực, thậm chí chiến kỹ cơ sở, Colby đều mạnh hơn Emily, nhưng linh tính của Emily lại là điều Colby không có, cơ hội vẫn có, hơn nữa Emily phải đối mặt vấn đề như vậy.

“Dừng dị năng của ngươi đi, còn có Hòa Vũ Liên Hoa của ngươi.” Colby thần nhiên nói: “Đề ta xem xem thực lực thật sự của truyền nhân gia tộc Assassin!”

“Không cần những thứ đó ta cũng có thể thắng ngươi!”

Emily nghiêng răng, dao găm vung ra một lần nữa lao lên.

“Vậy thật tiếc nuối.” Toàn bộ thân thể Colby ở nháy mắt này đột nhiên co rút lại, hồn lực toàn thân nháy mắt ngưng tụ: “Còn muốn xem Hòa Vũ Liên Hoa của Assassin gia tộc một chút, xem ra là không có cơ hội rồi!”

Hắn không muốn dây dưa quá lâu ở nơi này, dùng phương pháp biến thái chà đạp kẻ yếu loại chuyện đó, chỉ có Lục Chiến Thiên loại nhân tài kia sẽ cảm thấy có hứng thú, bắt đầu chỉ là muốn thử chiến kỹ của Assassin, học sinh năm thứ ba bắt nạt một tân sinh, cũng không phải chuyện đáng giá phô trương.

Bản thân Colby thể mà đột nhiên nhoáng lên một cái, theo sát sau ở quanh người hắn dập dòn ra bốn tàn ảnh!

“Tứ Ngục Ảnh Sát Trận!”

Trên khán đài nháy mắt vang lên một trận kinh hô!

Tuyệt kỹ thành danh của Colby, cũng là nguồn gốc cái tên Ảnh Nhận, bốn tàn ảnh, như bốn phân thân, chỉ trong nháy mắt đã vây giết bốn phương tám hướng Emily!

“Kháo!” Mã Đông khần trương ôm cánh tay Barron, đây là kỹ năng chiến đấu ngưng tụ tốc độ, lực lượng, hồn lực, di động một thể, Emily nha đầu này quá không nghe lời, tiền hạ thủ vi cường, có dị năng sao không dùng.

Emily chỉ cảm thấy vô số con dao găm từ bốn phương tám hướng đâm đến.

Quá nhanh!

Tốc độ Colby vốn so với cô nhanh hơn một chút, hiện tại càng là hầu như tăng lên đủ bốn lần!

Tốc độ như vậy, vượt xa cực hạn! Không chỉ một loại bùng nổ đơn giản!

Cô dốc hết toàn lực phòng thủ, dao găm trong tay cũng kéo ra quỹ tích như tàn ảnh, nhưng vẫn không địch lại!

Bốn tàn ảnh quy về một, Emily bạo lui, toàn thân mất đi trọng tâm bay ra ngoài, mắt thấy đã sắp ngã sắp xuống, trượt lùi một cái, quỳ một gối xuống đất, tiếng thở dốc nặng nề đến từ Emily.

Trên đôi tay của cô có thêm mấy vết đao, máu chảy đầm đìa theo đầu ngón tay chảy xuống.

Thương thế như vậy, đối là nữ sinh khác chỉ sợ muốn khóc rồi, cho dù là một số nam chiến sĩ, trình độ học viện chiến mà thôi, lúc này cũng tất nhiên nhận thua.

Nhưng Emily lại ngay cả mắt cũng chưa chớp một lần, giống như trên người chảy căn bản không phải máu của cô!

Scarlett nhìn không được nhìn về phía Vương Trọng dưới đài, biểu lộ một ánh mắt dò hỏi.

Mã Đông bên dưới cũng đang chuẩn bị nhận thua, lại bị Vương Trọng ngăn. Hấn hướng Scarlett khẽ lắc lắc đầu, chỉ sợ không ai so với Vương Trọng càng thêm rõ ràng tâm tư của Emily hiện tại.

Cái này với cô mà nói không chỉ là một hồi xã đoàn chiến đấu, càng là vì bảo vệ vinh dự thích khách cô lựa chọn!

Cho nên cô thậm chí cũng không tính dùng dị năng, cô là một thích khách, phải dùng phương thức của thích khách.

Ở bên, trên mặt Grace vẫn mang theo nụ cười mỉm, nhìn không ra đang nghĩ gì.

“Tin tưởng cô ấy!” Vương Trọng đề lại Mã Đông: “Cô ấy biết chừng mực.”

Emily như cũ vững vàng đứng ở trên đài, đầu lưỡi liếm liếm vết máu mu bàn tay, trong đôi mắt nhỏ chớp động ngọn lửa chiến đấu điên cuồng.

Liền ngay cả Colby trong mắt lúc này cũng nhiều ra một phần quang mang khác thường.

Phù văn loạn đao của Colby đặt ngang ở trước ngực, loại vũ khí này phi thường thích hợp tăng tốc chém, tiểu nha đầu này thật sự không tệ.

Vậy cho cô ấy một phần thất bại có đủ tôn nghiêm!

Con người Colby chợt co rút lại, thân hình một lần nữa triển khai!

“Tứ Ngục Ảnh Sát Trận!”

“Thế mà có thể ở trong cùng trận đấu được thấy hai lần ‘Tứ Ngục Ảnh Sát Trận!’”

Xung quanh kinh hô, bốn tàn ảnh của Colby nháy mắt đã vây giết lên!

Lần này so với lần trước nhanh hơn, ác hơn!

Nhưng...

Toàn bộ động tác trên sân đều tạm dừng lại, Colby kinh ngạc đứng ở nơi đó, bốn tàn ảnh đã biến mất, tay hắn vẫn duy trì tư thế tiến công. Nhưng, một con dao găm lạnh như băng đã đặt ở trên yết hầu hắn.

“Đừng lặp lại chiêu số tương tự với một thích khách!” Trên mặt Emily mang theo một tia ý cười cùng từng từng kiên định tự tin.

Toàn bộ hội quán đều lặng ngắt như tờ.

Colby ngây người, rồi thế mà lại cười.

Thế mà bị một tân sinh năm nhất giáo huấn...

Một chiêu này của mình có một sơ hở, đó là ở trong nháy mắt trước khi thật sự bùng nổ kia, tứ ảnh phân tán, nhìn như hoa cà mắt, nhưng bản thân lại sẽ ở trạng thái không có phòng ngự trong nháy mắt.

Nhưng, cho dù vừa rồi từng xem mình dùng chiêu này, nhưng thật sự có thể phát hiện sơ hở này, hơn nữa bắt lấy cơ hội trong nháy mắt này cũng không nhiều người đâu.

Cô gái này, thật sự là hạt giống thích khách trời sinh, hiện tại có lẽ còn non chút, nhưng để cô ấy trưởng thành một hai năm nữa, mình đại khái cũng chỉ có thể ngưỡng mộ cô ấy thôi!

Colby trực tiếp ra hiệu nhận thua, phi thường thông khoái, Emily cũng không kiêu ngạo, hướng Colby cúi đầu, “Cảm ơn học trưởng chỉ điểm”

Colby tuy chưa có biểu cảm gì, nhưng ánh mắt hiển nhiên vẫn có một tia thương thức, nếu hạ sát thủ, thời điểm chiến kỹ lần đầu tiên Emily đã không chỉ cắt bị thương đâu.

Toàn trường bộc phát ra tiếng vỗ tay nhiệt liệt, không ngờ Emily thực có kỹ thuật thích khách như vậy, ngay từ đầu đều cho rằng cô chỉ là dựa vào hỏa điểm dị năng mới được đặc biệt tuyển vào.

Thật ra một số nhân lực tốt chút đều nhìn ra được hắn cũng chưa hạ sát thủ, đây cũng là phong phạm một học trưởng năm thứ ba nên có.

“Phế vật!” Trong mắt Lục Chiến Thiên cũng sắp phun ra lửa rồi, làm đại tướng đứng đầu Thánh-Tài Quyết phái ra, thế mà thua một tiểu nữ sinh năm nhất??

“Cậu làm quái gì vậy, ngay cả tiểu nha đầu cũng đánh không lại, chủ lực tiên phong này cậu còn muốn làm không!”

Colby lạnh lùng nhìn Lục Chiến Thiên một cái, hắn không biết vì sao xã trưởng muốn dùng người như thế, “Tôi làm tiên phong hay không là do xã trưởng quyết định, không phải cậu.”

Nói xong xoay người bỏ đi, vốn lần này xin đánh cũng là vì thử chiến kỹ Assassin, bất cứ chiến kỹ nào thời điểm phóng thích đều sẽ có khe hở, không ngờ ở trong hoàn cảnh này Emily còn có thể bình tĩnh như thế, không thể không thừa nhận, tố chất gia tộc thích khách quả thật không giống người thường, có vài thứ từ nhỏ không nhận thức được hình thành bản năng, sau khi lớn lên sẽ trở thành ưu thế.

Kỳ Ba xã đoàn bên này, Emily lại được hoan nghênh như anh hùng.

Vương Trọng đang giúp cô cẩn thận băng bó vết thương. Không sai, Vương Trọng chính là người vừa làm cha vừa làm mẹ của Kỳ Ba xã.

“Đau quá đau quá,” Trạng thái Emily hiện tại so với trên đài như hai người khác nhau, nước mắt cũng sắp rơi xuống rồi: “Vương Trọng ca ca, đau quá!”

“Không đau không đau, ngoan, phù phù, biểu ca thôi cho ngươi!” Mã Đông ở bên cạnh luống cuống tay chân hỗ trợ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Chủ lực cùng thay thế bổ sung

“Mã Đông Đông, ngươi đi chỗ khác, tay chân vụng về, làm đau ta!” Emily một churong đem hắn đập bay, sau đó tiếp tục làm nũng: “Vẫn là Vương Trọng ca ca nhẹ nhàng nhất!”

“Ta là ý tốt mà!” Trên mặt Mã Đông tràn đầy oán niệm: “Có đôi khi thực hoài nghi ngươi nha đầu này có quan hệ với lão Vương gia cách vách!”

Hắc Hùng Terrence!

Trọng trang chiến sĩ dự bị của Thánh-Tài Quyết, có thể ở trong siêu cường xã đoàn Thánh-Tài Quyết trọng trang chiến sĩ tụ tập này lên làm dự bị, đã đủ có thể thấy được thực lực của Hắc Hùng.

Khô người thoát nhìn thậm chí so với Barron còn lớn hơn chút, cũng ngăm đen, rắn chắc hơn, mặc trọng trang khô giáp thật dày, chỉ riêng bộ khô giáp kia chỉ sợ cũng không dưới một trăm cân, nhưng mặc ở trên người hắn lại nhẹ nhàng như một cái áo sơ mi vậy.

Hắn trực tiếp đem tấm khiên trong tay ném tới một bên, hai cái nắm tay trần hung hăng va chạm ‘Phành!’ Toàn bộ sân thi đấu đều bị tiếng lực lượng nắm tay cuồng bạo kia va chạm nhau chấn động tới mức vang lên ơng ơng, khiêu khích nhìn người của Kỳ Ba xã.

Grace không sao cả, Mã Đông Đông hết nhìn đồng tới nhìn tây, hắn sẽ không đánh với quái vật, Vương Trọng cười cười, “Barron em lên đi.”

“Vâng, học trưởng!” Nhìn ra được Barron có chút khần trương, nhưng vẫn có đủ dũng khí.

Terrence khinh miệt nói: “Đến đây đi tiểu tử, cho ngươi tiến công! Có thể đẩy nổi ta coi như ngươi thắng!”

Xung quanh nhất thời cười vang một mảng, Hắc Hùng quá con mẹ nó biết ra về! Đây là cho người ta hy vọng lại đánh mặt nữa.

“Kháo, lần này có cơ hội không?” Mã Đông hỏi. Vương Trọng nói Emily có thể thắng, kết quả quả nhiên thắng, khiến Mã Đông hiện tại cũng cháy lên một chút ý chí chiến đấu.

Con người chung quy phải có chút giấc mộng, nhờ đâu thực sự thắng thì sao?

Vương Trọng không phải đã dạy Barron một chiêu rất hung mãnh sao? Hiện tại Hắc Hùng lại tự mình đặt ra loại điều kiện tìm chết này, chẳng lẽ Barron sắp thành ngựa ô lớn rồi?

Mã Đông cảm giác đã nhìn thấy hình ảnh vô số mỹ nữ đang ôm đùi hắn, khóc lóc van xin hắn, muốn gia nhập Kỳ Ba xã.

Vương Trọng lại chỉ lắc đầu, chưa trả lời.

Trên đài, Barron rõ ràng nhìn ra được rất khẩn trương.

Đây chính là Hắc Hùng Terrence... Tháng trước lên lớp một lần giúp năm thứ nhất, hai mươi mấy tân sinh trọng trang chiến sĩ cùng nhau húc vào hắn, lại bị hắn giống như đùa giỡn con khi ném bay toàn bộ, trong đó còn có Barron, hắn cảm giác mình giống như là một cái nồi rách nát bị ném bay.

“Barron.” Mã Đông ở dưới đài hô: “Đây là chiến đấu thuộc về ngươi, chỉ cần đánh ra phong cách của bản thân là được rồi, hướng chỉ ngươi là chủ lực!”

Chủ lực? Dự bị?

Bên kia Hắc Hùng Terrence hơi ngẩn người, mặt cũng đen sì, còn con mẹ nó có thể so sánh như vậy?

Mắt Barron thông thả chậm rãi sáng lên.

Đúng vậy, mình là chủ lực Kỳ Ba xã! Chủ lực! Chủ lực!

Các học trường chờ mong đối với mình như vậy, còn dạy độc môn chiến kỹ, mình đã khác rồi!

Ánh mắt Barron càng lúc càng kiên định, hắn đột nhiên sải bước dài, trực tiếp đi tới chỗ một mét trước người Hắc Hùng Terrence đứng vững lại.

Xung quanh một mảng cười vang, một chút chờ mong ban đầu cũng không còn sót lại chút gì. Quả nhiên là tân sinh, gã này ngay cả đạo lý chạy lấy đà tiến lên có thể gia tăng lực lượng cũng không hiểu sao?

Terrence cũng buồn cười: “Ngươi có thể đi xa một chút lấy đà...”

Chỉ ‘chạy’ còn chưa ra khỏi mồm, Terrence đã phát hiện ánh mắt Barron thay đổi trong tích tắc!

Đó là một loại ánh mắt dã thú, cuồng dã mà tràn ngập khí phách!

“Tiểu tử này...”

Terrence hơi kinh hãi, ngay sau đó liền cảm giác được một lực lượng như dùi non lấp biển đột nhiên từ trên người Barron bạo phát ra!

“Rống!”

Barron lúc này giống như một con bò tót cuồng dã mà cuồng tráng!

Cả thầy một tuần! Hắn ngày nào cũng luyện một chiêu này, tuy vẫn không thể giống như Vương Trọng ngăn được lực đàn hồi, nhưng kỹ xảo phát lực lại càng thêm thành thực, lực va chạm cũng đã hoàn toàn khác với một tuần trước!

Terrence nhắm chùng không đủ nháy mắt đã biến sắc, hắn có thể cảm nhận được loại lực lượng cuồng bạo kia đến từ trong một đòn này của đối phương.

Hắn phản ứng cũng cực nhanh, đột nhiên hai chân đạp về phía sau, hồn lực bùng nổ trong nháy mắt này.

Oành!

Tiếng nổ cực lớn vang vọng toàn trường, giữa sân giống như tràn ngập khói thuốc súng, bị dòng khí mạnh mẽ bao trùm.

Thẳng đến khi dòng khí che phủ tầm mắt kia tan đi...

Mã Đông ôm mặt.

Ở lại trên đài rõ ràng là Terrence, gã này thế mà thật sự chưa nhúc nhích một chút nào, ngay cả dấu chân cũng vẫn là vị trí vừa rồi.

Mà Barron lúc này cũng đã không thấy bóng người.

Người đâu?

Toàn bộ mọi người cùng nhau quay đầu, rất nhanh đã nhìn thấy trên thính phòng xa ở bên ngoài lối đài, một bóng người thật lớn đang cầm ngược ở nơi đó.

“Hô, cú xung phong vừa rồi dọa lão tử nhảy dựng, còn tưởng rằng đây lại là con ngựa ô nữa chứ.”

“Ha ha, trực tiếp bị bắn bay, vẫn là Hắc Hùng ca mạnh mẽ!”

“Tiểu tử, trọng trang chiến sĩ không phải khổ người to là có thể, còn non lắm!”

“Ta đã nói mà, trận đầu Colby chỉ là không muốn bắt nạt nữ hài tử mà thôi.”

Vương Trọng đi qua đỡ Barron dậy, thằng cha này bị chấn động có chút choáng rồi, đầu nặng chân nhẹ, khuôn mặt cũng đỏ bừng: “Học trưởng, xin lỗi.. Em..”

Mất mặt quá thể, dù là Barron thần kinh thô cũng cảm giác được người chung quanh trào phúng.

“Thắng bại không quan trọng, phát huy không tệ, luyện tập nhiều chút nữa là tốt rồi.” Vương Trọng cảm giác ra thằng cha này hoàn toàn không làm sao cả, vỗ vỗ bả vai Barron, muốn học vận dụng lực lượng quả thật cần một ít thời gian và đồn ngộ.

Đương nhiên vốn không trông cậy vào Barron có thể thắng, bảo hấn lên, chỉ là muốn cho hấn đạt được thêm một chút cơ hội rèn luyện.

Lại chưa có ai chú ý tới Hắc Hùng lúc xuống khỏi sân, bấp chân thế mà có chút khễ run lên. Mà ở trên lời đài hấn vừa rời khỏi, có hai cái hố dấu chân thật sâu!

Hắc Hùng có chút lòng còn sợ hãi nhìn về phía bên này, người ngoài đều cho rằng hấn vừa rời lấy được toàn thắng, đem Barron đánh bay ra ngoài, hoàn toàn nghiền áp.

Nhưng chỉ có chính hấn rõ, vừa rời đối phương ở tích tắc đó bùng nổ ra lực lượng phi thường kinh người, chỉ là không có kỹ xảo gì mà thôi.

Trận thứ hai, Thánh-Tài Quyết thắng trắng, miểu sát đối thủ, đám người ủng hộ Tài Quyết lập tức cao giọng hoan hô.

Lục Chiến Thiên rất đặc ý, Colby thuộc về đội đầu tiên của Reeves, cũng là đội chủ lực của Thánh-Tài Quyết, Hắc Hùng thì là đội thứ hai hấn lãnh đạo, cơ hội mở mây mở mặt như vậy hiển nhiên không thể chỉ cho đội thứ nhất. Người của đội thứ nhất thua, người của hấn thắng, điều này cũng khiến tâm tình Lục Chiến Thiên cực tốt.

Hai bên hai trận đầu đánh hòa, trận thứ ba cực kỳ quan trọng bắt đầu, ai thắng người đó giành trước ưu thế.

Hiện trường tràn ngập ở trong một trận tiếng nghị luận ong ong ong. Barron thất lợi cũng chưa làm bất luận kẻ nào ngoài ý muốn, như là có một kẻ đi ngang bé nhỏ không đáng kể. Hiện tại tiếng thảo luận phần lớn đều còn dừng lại ở một trận chiến của Emily lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Làm người không thể quá Mã Đông

“Đã biết Barron tiểu tử này phải thua.” Mã Đông vô cùng đau đớn: “Vương Trọng, trận sau để Glory lên? Chính phó xã trưởng chúng ta tọa trấn hậu phương lớn giữ ài? Glory, thế nào?”

“Nghe hai vị học trưởng an bài.” Glory luôn không nhanh không chậm.

Gã này tuy thường xuyên xuất quỷ nhập thần, nhưng sau khi trở về biểu hiện vẫn làm Mã Đông rất hài lòng, lại là một đứa nhỏ tốt nghe lời giống như Barron!

Sau đó Mã Đông liền nhìn thấy một đại mỹ nữ lướt qua Lục Chiến Thiên đi lên đài.

Đại mỹ nữ tay không, ngực đầy núi chập chùng, mái tóc dài màu vàng tương đối phiêu dật, một trong năm đại mỹ nữ của học viện, Reilly, chính tuyển trọng trang của Thánh-Tài Quyết.

Sân thi đấu nhất thời vang lên không ít tiếng thét chói tai.

“Reilly! Reilly! Reilly!”

Reilly đội chủ lực bậc thang thứ nhất của Thánh-Tài Quyết, tiên phong, có thể đảm nhiệm nhiều vị trí, kỹ thuật công kích và phòng ngự đều khá cao thâm, hơn nữa có được sức phán đoán bình tĩnh, là cao thủ Thánh-Tài Quyết tiếp cận Reeves, vốn để cô làm phó xã trưởng, nhưng cô không có bất cứ hứng thú nào đối với quản lý xã đoàn và xử lý quan hệ giữa người với người, đắm chìm ở trong huấn luyện bản thân, mới nhường cho Lục Chiến Thiên, có chút phong cách của Grace, ở trong học viện biệt hiệu “Tiểu Grace”, phương diện trường học cũng ký thác kỳ vọng cao đối với cô.

Không thể không nói, nhân loại thu được lực lượng chiều không gian ảnh hưởng, quả thật đã xảy ra biến hóa không nhỏ, tuy nói không đến mức trở lại xã hội mẫu hệ, nhưng lực lượng nữ giới mạnh lên rất nhiều, nhất là tỉ lệ trong dị năng giả, tỉ lệ nữ giới cao tới hơn 70%, nghiền áp nam giới.

Nhưng mà... Cái này không quan trọng.

Quan trọng là, mỹ nữ!

Mắt Mã Đông trong tích tắc đại ra.

“Có sát khí!” Mã Đông nghiêm túc nói: “Tôi có thể từ trên thân nữ nhân này cảm nhận được một luồng sát khí kinh khủng! Nữ nhân này rất nguy hiểm!”

“Cho nên?” Vương Trọng cười hỏi, đã quá hiểu mặt hàng này.

“Cho nên trận này vẫn là tôi đến đi!” Mã Đông chính khí nghiêm nghị: “Đối thủ đáng sợ như thế, đã triệt để điểm hỏa tiểu vũ trụ của ta!”

Bên cạnh, Barron vẽ mặt sùng bái: đây là xã trưởng! Đối mặt nguy hiểm, dũng cảm đi đầu trước, dùng bờ ngực vững chãi của hắn thay đồng đội che gió chắn mưa!

Emily bỗng cảm thấy từ trước tới giờ cô luôn hiểu lầm Mã Đông, thật ra biểu ca này của mình chỉ là ở mặt ngoài bất cần đời, vẫn rất có cốt khí, không hổ là con em gia tộc Assassin.

“Vậy nguoi lên đi.” Vương Trọng cũng là ý tứ này.

Nhìn thấy Mã Đông đi lên đài, Reilly khẽ nhún mày: “Sao lại là nguoi?”

Reilly là muốn thử thực lực của Glory, theo Kỳ Ba xã thấy đây là một cuộc sinh tử đại chiến, nhưng đối với Thánh-Tài Quyết ngay cả thi đấu huấn luyện cũng không tính, Reilly và Colby chỉ là muốn thử trình độ tân sinh được đặc cách tuyển vào.

“Đương nhiên là anh!” Mã Đông cột nhà: “Reilly em chính là cao thủ số hai của Thánh-Tài Quyết, chỉ hướng cái thân phận này, cũng nên do bản xã trưởng tự mình chiêu đãi!”

“Lại là Mã Đông?”

“Kháo, gã này sắc đảm bao trời, dám đùa giỡn Reilly?”

“Quả thực là đi chịu chết!”

Xung quanh tràn ngập tiếng mắng, Mã Đông tuyệt đối là mục tiêu kéo thù hận nhất của Kỳ Ba xã, gã này miệng lưỡi hèn hạ thực không phải một ngày hai ngày, rất hoài nghi nếu hắn không phải người gia tộc Assassin, ra khỏi cửa sẽ bị người ta đem chôn.

Trên đài Mã Đông lại là mặt mày hớn hờ, tay trái cầm một thanh kiếm dài nhỏ, tay phải còn phối với một cái khiên nhỏ hình tròn in hoa, tương đối tiêu sái: “Rei Rei...”

Emily dưới đài đã bịt kín mắt, gã biểu ca làm mất mặt này ời.

Mã Đông tựa như còn muốn nói chút gì đó, nhưng lời còn chưa ra khỏi mồm, đối diện Reilly đã hành động!

Căn bản là lười nói lời thừa với tên khốn kiếp số một học viện này.

Một trong ba đại chiến sĩ của anh hồn học viện, Reilly hiển nhiên khác với nam nhân, trong bùng nổ lại mang theo một loại mỹ cảm, tập hợp lực lượng và vẻ đẹp, oai hùng hiển ngang!

Còn có một loại hương thơm thoang thoảng, tựa như là một tuyến phong cảnh đẹp đẽ.

Đây chính là đẹp, thứ tốt đẹp nhất trên thế giới. Mã Đông Đông say mê, mà khi hắn cách tám trượng đã cảm nhận được xung lượng mạnh mẽ kia hình thành phong áp, thì vội vàng khôi phục sự tỉnh táo.

“Bản xã trưởng biệt hiệu thân nhẹ như yến, phong lưu kiêu khách vô tình kiêu, muốn theo đuổi ta cũng không dễ như vậy!”

Mã Đông quả thật rất lười, thậm chí rất yếu, nhưng biệt hiệu ‘thân nhẹ như yến’ kia lại không phải hư danh chút nào, gã này hiển nhiên kế thừa gen tốt đẹp nhanh nhẹn cao của gia tộc thích khách, hơn nữa từ nhỏ đến lớn bởi vì cái mồm bản này bị người ta đuổi đánh không ít, chạy phải nói là nhanh.

Ánh mắt Reilly nghiêm nghị, muốn chạy cũng không dễ dàng như vậy, phạm vi sân quyết đấu cũng không có quá nhiều không gian thực chiến.

Nhưng ba giây sau...

‘Thử...’

Reilly không thể không cố gắng khống chế hồn lực, đứng khựng lại ở mép lời đài!

Mã Đông.. Đã nhanh như chớp chạy đi, tương đối tiêu sái bình tĩnh đứng bên dưới, còn không quên sửa sang lại một chút kiểu tóc của mình, “Rei Rei, cú dừng lại đột ngột này khá đẹp nha, không tệ không tệ, tiếp tục cố gắng, anh xem trọng em!”

Reilly cũng có chút dờ khóc dờ cười, hiển nhiên cô đã xem nhẹ sự vô si của người nào đó.

“Kháo, quá hèn hạ!” Bình nước khoáng xung quanh ùn ùn ném tới: “Kẻ hèn hạ nhất là vô địch mà!”

“Da mặt thẳng cha này thật sự quá đủ rồi!”

“Làm người không thể quá Mã Đông!”

“Vô sỉ!”

“Vô sỉ?” Mã Đông khề ngân nga đáp lại: “Si con mẹ nguoi! Ca đây gọi là chiến thuật, nam nhân tốt không đấu với phụ nữ, bằng các nguoi dám đấu bà đậu này cũng có thể hiểu được cảnh giới của bản xã trưởng?”

Nhìn Mã Đông đi tới, Emily vội vàng chạy đi, người này cô không quen, tin tưởng Mã Đông, heo mẹ cũng biết treo cây.

Hắn đi tới vỗ vỗ bả vai Glory, quang vinh tuyên bố: “Bản xã trưởng đã an toàn giải quyết kẻ mạnh nhất đối diện, còn lại giao cho các người!”

Glory mỉm cười đi lên đài, khán đài bên trái nháy mắt liền bùng nổ ra một trận tiếng hét chói tai!

“Glory! Glory! Glory!”

“A a a, Glory của em đẹp trai chết mất! Em đã không thể hít thở nữa!”

“Glory ~~~~ Em yêu nhất!”

“Không cần nói chuyện, hôn em!”

Thanh âm này tới quá đột ngột, hơn nữa dê-xi-ben cũng quá cao, nháy mắt kinh động toàn trường.

“Ngoan ngoãn!” Mắt Mã Đông cũng trợn trắng lên: “Glory còn cất giấu chiêu thức này, đi thuê đoàn fan từ bao giờ, thế này phải tốn bao nhiêu tiền?”

“Người ta cần thuê? Còn xã trưởng, hoàn toàn không biết xã viên của mình.” Emily trừng mắt nhìn biểu ca: “Người ta hiện tại là nhân khí vương năm nhất, bạch mã vương tử thần bí!”

“Xã trưởng, Glory đã quyên cho trường học một cái thư viện.” Barron nói.

Đầu Mã Đông lập tức theo bản năng bắt đầu tính toán, một thư viện mới cho anh hồn học viện, bà nội con gấu, thế này cần bao nhiêu tiền, tiểu tử này... Thế mà còn là tên cao soái “Phủ”???

“Vậy nguoi không nói sớm!” Mã Đông bỗng nhiên giẫm chân đầm ngực: “Tính sai rồi, sớm biết thế mà nói, quảng cáo Thiên Long băng thất để Glory đọc, bản xã trưởng có thể kiếm gấp đôi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Glory

“Tiểu bạch kiểm, không muốn chết thì quỳ xuống đầu hàng!” Đối diện, Adams sớm đã lên đài khinh miệt nói, đối với người phân viện chiến sĩ mà nói phiên nhất chính là loại gia hỏa lấy lòng mọi người này, tuyệt đối so với Mã Đông càng đáng ghét hơn.

Hắn toàn thân trọng giáp, hầu như vũ trang đến tận răng! Một thanh đại kiếm trong tay dài khoảng hai thước khí phách mười phần, hung hăng cắm xuống đất, phát ra một trận tiếng nổ, chấn nhiếp toàn trường!

“Tên to xác xấu xí kia nguoi mắng ai đấy?!” Các nữ sinh trên khán đài không đáp ứng.

“Ô ô ô ô, thật đau lòng, Glory đẹp trai nhất của ta thế mà chiến đấu với người quái dị kia!”

“Glory cẩn thận, nếu như bị cái tay bản của hắn đụng phải, vậy quá ghê tởm rồi!”

Khắp sân đều là thanh âm nữ nhân, các nam nhân giống như đều ghen tập thể.

Mẹ kiếp, quả nhiên tiểu bạch kiểm ghê tởm nhất!

Cái gì Glory, một người mới mà thôi, người chịu chết đi!

Mọi người hiện tại bỗng nhiên đứng về phe Adams, nhìn đại kiếm của hắn tàn sát bừa bãi ở trên người tiểu bạch kiếm, khẳng định rất sướng!

Trọng trang đại kiếm sĩ!

Khỏe miệng Lục Chiến Thiên mang theo một nụ cười đắc ý, đây là thủ hạ đắc lực của hắn, cũng là trọng trang chiến sĩ top 5 của phân viện chiến sĩ. Người của Reeves hắn không chỉ huy nổi, nhưng người của hắn đã được mệnh lệnh, đó là hung hăng hành hạ bọn người kia, hắn muốn mượn cơ hội hiếm có này lập uy!

“Thằng cha này rốt cuộc được không đấy?” Mã Đông âm thầm lau mồ hôi, “Adams này ta biết, cũng có thể đại biểu tiêu chuẩn cao nhất học viện chúng ta.”

Học viện Thiên Kinh sờ dĩ suy sụp là vì dị năng chiến sĩ quá yếu, trình độ chiến sĩ vẫn ổn.

Emily dù sao cũng là người gia tộc Assassin, nhưng Glory này nói chính xác là tên “vô danh tiểu tốt”, thiên phú rất tốt, nhưng cũng cần thời gian bồi dưỡng.

Hơn nữa, xem Glory thân thể nhỏ nhỏ kia, quá nửa cũng là đi tuyến đường thích khách nhanh nhẹn, đôi mắt trọng trang đại kiếm sĩ hạng nặng trang bị đến tận răng như vậy...

Đừng nói năm nhất vs năm ba, cho dù mọi người hoàn toàn cùng tiêu chuẩn, bảo một thích khách ở lõi đài như vậy đối diện trọng trang đại kiếm sĩ, đó cũng quả thực là muốn bị hành hạ!

Thật ra không chỉ Mã Đông, toàn bộ người xem cuộc chiến ở đây đại khái đều nghĩ như vậy, chỉ có Vương Trọng.

“Xem đi.” Vương Trọng lại tương đối có lòng tin đối với Glory, cười nói: “Tôi nghĩ, trận chiến đấu này sẽ không tốn quá nhiều thời gian.”

“Xin học trưởng chỉ giáo.” Glory cung kính vái một cái.

“Thật có phong độ!”

“Đẹp trai chết mất!”

“Sông cạn đá mòn cũng chỉ yêu anh!”

Adams chịu không nổi nữa, bình thường, trẻ tuổi, nam nhân, đều chịu không nổi loại này, Adams muốn đem tiểu bạch kiếm này bóp nát!

“Vũ khí của ngươi đâu?” Adams trầm giọng nói.

Grace mỉm cười, “Đôi tay của ta là vũ khí của ta.”

Đôi tay kia rất trắng nõn tao nhã, là tay đánh đàn dương cầm, là tay làm nghệ thuật.

Nháy mắt nữ hài tử toàn trường phát ra tiếng kêu quả thực giống như sấm sét, thật sự quá đẹp trai rồi.

Lần này Mã Đông cũng không xem nổi nữa, thế này quá con mẹ nó làm bộ làm tịch rồi, so với hắn còn không biết xấu hổ hơn phải không, xem xem đối phương hạng nặng võ trang, cho dù đứng cho người đánh một ngày có thể đánh vỡ phòng ngự sao?

Trên mặt Adams lộ ra nụ cười dữ tợn, tiểu tử này có ý đồ gì hắn đã biết, cho rằng không cần vũ khí là có thể khiến mình nương tay sao, đây là tự muốn chết!

Hừ lạnh một tiếng, mũi chân khẽ đá, đại kiếm cắm dưới đất nháy mắt cạy ra một khối gạch lớn của lõi đài.

Cự kiếm siêu lớn dài khoảng hai thước kia, rơi ở trong tay Adams nhẹ nhàng giống như kiếm gỗ đồ chơi!

Mũi kiếm nhẹ nhàng vỗ, nháy mắt đem viên gạch bị cạy lên kia đập nát, vô số mảnh vụn đổ ập xuống hướng tới Glory bay vút đi.

Cùng lúc đó, hung mãnh bùng nổ, đại kiếm lao về phía trước, tựa như mũi tên rời cung lấy thế lôi đình vạn quân hướng vào đầu Glory bổ xuống!

Sát ~~~~~

Một kiếm này, đã thể hiện đầy đủ công kích Thái Sơn áp đỉnh của trọng trang chiến sĩ, xen lẫn ở trong vô số mảnh vụn gạch đất đập vào mặt, ngay cả nhìn cũng khó nhìn rõ!

“Chạy đi! Ngốc rồi à?” Mã Đông hét chói tai, đôi mắt công kích như vậy, vô luận ai cũng phải lựa chọn tạm lánh mũi nhọn trước!

Trọng trang chiến sĩ chỉ có ở trong công kích đột tiến mới có thể bày ra tốc độ có tính bùng nổ, đây là sát chiêu phòng thủ phản kích thiên chuy bách

luyện, liền mạch lưu loát, giống như bản năng, vĩnh viễn dừng dừng tốc độ phòng ngự để cân nhắc trọng trượng chiến sĩ nháy mắt bùng nổ.

Nhưng Glory như là bị dọa ngốc rồi, vẫn không nhúc nhích.

Tiểu bạch kiểm nên có giác ngộ của tiểu bạch kiểm, lên sân khấu làm bộ là sẽ chết người!

Đương nhiên Adams giết người thì không dám, nhưng đánh thành trọng thương lại là không chút vấn đề.

Toàn bộ mọi người trợn mắt há hốc mồm, ngay cả các nữ sinh lúc trước kêu hung hăng nhất cũng bởi vì sợ hãi mà an tĩnh lại, thậm chí không ít đều nhắm mắt lại.

‘Thùng’

Nhưng, kịch liệt va chạm trong tưởng tượng lại chưa xảy ra.

Chỉ là một tiếng vang rất nhẹ nhàng, hình ảnh trên đài đã dừng lại.

Adams giờ lên cao đại kiểm hai thước của hắn, giống như một bức tượng gỗ dừng hình ảnh ở nơi đó.

Mà ở dưới thân thể cao lớn kia của hắn, bóng người Glory bị che đến độ sắp không nhìn thấy nữa.

Một ngón tay để ở chỗ kê hờ mũ giáp và giáp thân thể của Adams, đó là cổ Adams, lúc này thoát nhìn là yếu ớt cùng non mềm như thế.

Glory rút tay, hướng phía sau lui lại mấy bước đứng thẳng.

Oành!

Toàn thân Adams ầm ầm ngã xuống đất, áo giáp nặng nề va chạm với nền lôi đài, phát ra tiếng nổ vang!

Toàn trường lặng ngắt như tờ, Adams có thể đứng dậy không?

Miệng Mã Đông sắp có thể nhét cả quả trứng vịt rồi, cái này con mẹ nó là tình huống gì???

Trong mắt Vương Trọng lóe ra hào quang kỳ quái, có ý tứ quá có ý tứ, điểm yếu tuyệt đối.

Một đòn có thể xưng là vô hạn chuẩn xác, ở nháy mắt Adams tới gần, hướng phía trước một bước, một bước nhìn như nhẹ nhàng, trên thực tế là tàn ảnh của tốc độ cực hạn, một chỉ đã điểm phá toàn bộ lực lượng phòng ngự của Adams.

Một điểm phía dưới yết hầu là điểm yếu tuyệt đối, không chỉ có là điểm yếu của thân thể cũng là điểm yếu của hồn lực phòng ngự, đừng nói tan rã, hơi thêm chút lực sẽ là một đòn trí mạng.

Vương Trọng có thể cảm giác được Adams trên đất còn hít thở, chỉ bị ngắt, cái này nói rõ Glory nắm giữ đối với lực lượng, quan sát đối với đối thủ đã đến mức khá cường hãn rồi.

Glory giống là chuyện gì cũng chưa xảy ra, phi thường thoải mái, mang theo nụ cười mỉm, hiện trường ở sau một mảng tĩnh mịch, nháy mắt nổ vang lên tiếng thét làm cho người ta điếc tai: “Glory!”

“Glory! Chủ nhân của em!”

“Glory! Vua của em! Em muốn sinh con cho anh! Xin tiếp nhận thân thể ti tiện của em đi!”

..... Có thể tưởng tượng sau một trận chiến này, tiếng tăm Glory ở Học viện Thiên Kinh tuyệt đối sẽ bùng nổ, không biết từ bao giờ chỗ ngồi đã ngồi đây, tới sau cơ bản đều là nữ hài tử...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Một hòn đá ném hai chim

Lục Chiến Thiên âm trầm có thể chảy nước, tại sao có thể như vậy? Đường đường Thánh-Tài Quyết thế mà ở trong kof chiến bị ép vào một trận cuối cùng?

Mồm Mã Đông cũng sắp cười lệch rồi, nằm mơ cũng không ngờ tên tiểu bạch kiểm cả ngày không thấy bóng người này lại mạnh như thế, như vậy Kỳ

Ba xã của hắn thật sự có cơ hội rồi.

Chỉ là một trận chiến cuối cùng... Roi tới trên người Vương Trọng, Mã Đông ngẩn ngơ, cười không nổi nữa. Thật ra hắn căn bản không tính để Vương Trọng ra sân, tiểu tử này đầu óc đầy lý luận, nhưng trình độ chiến đấu còn không bằng hắn, lại nhìn sắc mặt âm hiểm độc ác của Lục Chiến Thiên...

Sắc mặt Lục Chiến Thiên có chút âm trầm, hắn cũng không ngờ cục diện sẽ biến thành như vậy, Glory này từ khi đến trường đã tan vào đám đông, cả ngày cũng không biết làm gì, thế mà leo đến trên đầu mình đột nhiên nổi tiếng.

Vừa rồi trong nháy mắt đó, Glory không chế đối với lực lượng, tốc độ, chiến cuộc đã đến mức không thể tưởng tượng, ít nhất hắn không có nắm chắc.

Cái này với hắn mà nói tuyệt đối không phải một tin tức tốt, may mà hắn tương đối ổn, thắng lợi cuối cùng vẫn thuộc về hắn, Kỳ Ba xã chỉ còn lại một "người quen cũ", Vương Trọng lý luận suông.

Thắng bại đã định, nhưng nhìn xem toàn trường hoan hô, các nữ nhân mang tiết tấu nồng nặc kia, điều này làm thắng lợi của hắn giống như biến thành thất bại, thế này khẳng định không được.

Theo người khác thấy hắn chỉ biết nịnh Reeves, làm người phô trương, nhưng trên thực tế Lục Chiến Thiên nắm giữ chừng mực phi thường tốt, chưa bao giờ đầu vói ai bởi cảnh mạnh hơn mình, như vậy đã có thể khiến Reeves cảm thấy hắn không có uy hiếp, lại có thể tạo dựng hình tượng không sợ hãi gì của mình, chậm rãi bồi dưỡng thế lực của mình.

Không thể không nói, thực lực Grace và Emily làm mất hắn sáng ngời, nếu mấy người này có thể để hắn sử dụng, vậy hắn tương lai sẽ có sự nhảy vọt về chất, thậm chí lật đổ Reeves cũng không phải không thể, bởi cảnh của Emily càng có thể lợi dụng nhiều hơn nữa.

Grace thắng lợi làm Kỳ Ba xã và Thánh-Tài Quyết lại một lần nữa kéo về tới 2-2, cũng khiến toàn bộ mọi người càng thêm chờ mong, chẳng lẽ Kỳ Ba xã thật có thể trình diễn kỳ tích?

Lục Chiến Thiên đi tới, hai tay ấn hờ, toàn bộ hội trường cũng yên tĩnh đi không ít, Vương Trọng cũng đi lên, mọi người cũng tràn ngập chờ mong, vốn tưởng là một trận 3-0, kết quả Kỳ Ba xã thế mà mạnh mẽ chiến thành 2-2, hai người mới biểu hiện phi thường kinh điển, về phần Mã Đông học trường...

Cuối cùng áp trực vẫn là học trường.

Ý tứ Mã Đông rất rõ, Vương Trọng đi lên tùy tiện làm đôi ba cái sau đó nhận thua là được. Ra ngoài lẩn lộn, an toàn quan trọng nhất, không cần thiết đấu mạn lực với loại đầu óc đơn giản kia, dù sao đánh tới mức độ này rồi, Kỳ Ba xã đã tuy bại mà vinh, làm ăn không lỗ vốn chính là kiếm lãi.

Lục Chiến Thiên thái độ khác thường, trên mặt nặn ra một nụ cười, vỗ vỗ tay, "Phi thường phấn khích, hai người mới của Kỳ Ba xã rất có tiềm lực, ngay cả ta cũng cảm giác được áp lực. Ha ha, nhưng như vậy quá đơn điệu, làm một trận chiến áp trực, có thể kích thích hơn một chút nữa. Vương Trọng, có dám thêm chút tiền đặt cược hay không?"

"Nguyện nghe cho rõ." Vương Trọng nói, nhìn thấy ánh mắt của Lục Chiến Thiên, liền biết thắng bại này có tính toán khác, thật ra hắn cũng có chút tính toán.

"Rất đơn giản, nếu ta thắng, Kỳ Ba xã các người liền nhập vào Thánh-Tài Quyết, giống Grace, Emily có thể trực tiếp trở thành thành viên chiến đội chủ lực Thánh-Tài Quyết, ta sẽ trực tiếp chỉ đạo bọn họ, cam đoan cho bọn họ cơ hội huấn luyện học tập tốt hơn nữa." Lục Chiến Thiên nói.

Toàn trường ồ lên, đây là chuyện gì, thế này hình như là chuyện tốt, sao lại đột nhiên biến thành như vậy?

Lục Chiến Thiên cũng là cao thủ có tiếng của phân viện chiến sĩ, tuy rất ít ra tay, nhưng thực lực bày ở nơi đó, hưởng chi còn là phó xã trưởng của Thánh-Tài Quyết, thắng lợi là khẳng định, mọi người chỉ là muốn xem nào nhiệt, không ngờ Lục Chiến Thiên thế mà lại có lòng ái tài.

"Bên ngoài đều nói Lục Chiến Thiên làm người cay nghiệt, cảm giác không giống nha, nào có chuyện tốt như vậy, ta nếu có thể gia nhập Thánh-Tài Quyết thì tốt bao nhiêu."

"Học trường như vậy rất ổn đấy, năm nay Thánh-Tài Quyết thu người thật ít, cơ hội tốt cỡ nào, Lục học trường rất được, ngoài lạnh trong nóng."

Mọi người nhất thời đều có chút không hiểu, Lục Chiến Thiên xoay ngược lại bỗng nhiên đạt được không ít hảo cảm, đây là cơ hội bày rõ cho Kỳ Ba xã.

Mọi người đều nhìn Vương Trọng, chuyện tốt như vậy quả thực là cái bánh từ trên trời rơi xuống, còn không lập tức cảm tạ người ta.

Vương Trọng thì lại không ngờ Lục Chiến Thiên âm hiểm như vậy, vô luận thắng thua tựa như đều là Lục Chiến Thiên thắng, quả thật đã xem nhẹ tài ăn nói của hắn, đang lúc kiểm ngôn ngữ, Scarlett làm trọng tài nở nụ cười, bỗng nhiên nói, "Lục Chiến Thiên phó xã trưởng, người như vậy có chút không phúc hậu đâu, Kỳ Ba xã là xã đoàn hợp tác của Hoa Hồng Đen, vì đem Kỳ Ba xã biến thành hàng xóm, Hoa Hồng Đen đã trả giá không ít, hưởng chi ngay cả ta cũng không dám nói chỉ điểm Grace và Emily."

Nhất thời học sinh toàn trường đều sôi trào, có một số người là biết, Kỳ Ba xã chỉ vài người như vậy lại dọn tới bên cạnh đại xã đoàn Hoa Hồng Đen, thành hàng xóm của Hoa Hồng Đen, thì ra Scarlett coi trọng đối phương như vậy, Lục Chiến Thiên kia vừa rồi hoàn toàn là được tiện nghi còn khoe mẽ, hơn nữa Grace và Emily biểu hiện... Thực không phải Lục Chiến Thiên có thể chỉ điểm, gã này... có chút vô sỉ nha.

Mã Đông cũng ngần ngại, chính hắn cũng cảm thấy sao lại thuận lợi như vậy, phải biết rằng đạt được sản bài lớn như vậy, rất nhiều thời điểm không phải vấn đề tiền, hắn còn tưởng là vận khí, thì ra là Scarlett âm thầm hỗ trợ, vậy thì khó trách nhìn... Chẳng lẽ cô ấy coi trọng mình?

Đương nhiên Mã Đông Đông còn chưa tự kỷ đến trình độ này, tám chín phần mười là xem ở trên mặt mũi Emily, tuy bản thân tiểu nha đầu không thêm đề ý thân phận, nhưng người thừa kế một thế hệ trẻ tuổi của gia tộc Assassin vẫn phi thường có sức ảnh hưởng.

Lục Chiến Thiên biến sắc, con mẹ chết tiệt này thời điểm mấu chốt đến quấy rối, thật ra hiện trường cho dù có vài người nhìn thấu cũng không dám nói, tính toán của hắn không chỉ có riêng như thế, nếu Emily và Grace thành thành viên chiến đội Lục Chiến Thiên, vậy về sau vô luận Emily và Grace trâu bò bao nhiêu cũng phải gọi một tiếng Lục đội trưởng, ở liên bang Tự Do, đội trưởng một chiến đội chính thức phi thường có phân lượng, cái khác không nói, tương lai trong sơ lược lý lịch hai người này đều có một nét, hai người này tương lai càng lợi hại, Lục Chiến Thiên kẻ làm “đội trưởng” này khẳng định được phụ trợ càng thêm to lớn, mà hắn có thể đi khắp nơi nói mình là đội trưởng của hai người này.

Đây quả thực là một vốn bốn lời, hơn nữa xã đoàn có thể tùy tiện đi vào và rời khỏi, nhưng một khi trở thành thành viên chiến đội học viện tán thành không phải có thể bốc đồng nữa, đây thật sự là thủ đoạn giết người mềm dẻo.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bùng nổ!

Vương Trọng cảm kích nhìn thoáng qua Scarlett. Nói thật ra, hắn biết tính toán của đối phương, nhưng lấy thân phận Vương Trọng vô luận nói như thế nào cũng sẽ không có sức thuyết phục giống như Scarlett.

Lục Chiến Thiên thì lại chẳng hề đề ý, hừ lạnh một tiếng, “Scarlett xã trưởng, đừng lấy lòng tiểu nhân đo dạ quân tử, ta chỉ là thấy họ có chút tiềm lực, bót sàm ngôn đi, Vương Trọng có dám cược hay không, không trúng là không trúng, tìm lý do không phải nam nhân!”

Trong lòng Mã Đông đã bắt đầu mắng, hắn cảm thấy mình đã đủ không biết xấu hổ, so với Lục Chiến Thiên này, quả thực chỉ là xử nữ thánh khiết.

Người khác cũng nghị luận âm âm một phen, hiển nhiên đều đã xem nhẹ độ dày da mặt của Lục Chiến Thiên.

Vương Trọng cười cười, “Ta chỉ là phó xã trưởng, không có quyền lợi này, nếu người cược với ta mà nói, ta thật ra nguyện ý thử chút.”

Lục Chiến Thiên sừng sốt, khoe miệng lộ ra trào phúng, thâm nghĩ, người tính là cái gì, lão tử muốn người quét nhà cũng ngại không có hiệu suất.

Vừa mới chuẩn bị mở miệng bảo Vương Trọng hiểu một chút thân phận của mình, Glory bỗng nhiên nói, “Học trưởng có thể đại biểu ý kiến của ta.”

Mọi người ngần ngại, một số muội tử đã có chút rom róm rồi, quả thực đúng là thiên sứ, tín nhiệm học trưởng của mình như vậy, trời ạ, nam nhân hoàn mỹ.

Đối với một số nữ hài tử không lý do, các nam đồng bào rất tự giác lựa chọn không nhìn nữa, chỉ là đều đã hiểu cạm bẫy này, Glory sao còn không sợ gì như vậy, là gây thơ hay nào tàn?

“Vương Trọng ca ca, em tin tưởng anh, anh nhất định có thể thắng!” Emily siết nắm đấm nói.

Mã Đông đảo cặp mắt trắng dã, các người không để xã trưởng vào mắt như vậy thật sự được không?

“Khụ khụ, Vương Trọng là trung tâm của Kỳ Ba xã chúng ta, hắn có thể đại biểu Kỳ Ba xã, nhưng Lục Chiến Thiên, người nếu bị thua thì làm sao?” Bạn học Mã Đông sao có thể chịu thiệt chứ.

Lục Chiến Thiên khoát tay, “Ta sẽ không thua, nhưng vì công bằng, Vương Trọng nếu có thể thắng, danh ngạch tập huấn của ta lần này có thể nhường ra.”

Mã Đông vừa định từ chối, người nha một cái danh ngạch, sao có thể đánh đồng với đường đường tương lai của Kỳ Ba xã, có mặt mũi lấm sao!

“Được, đánh cuộc này ta tiếp nhận. Scarlett xã trưởng, vừa lúc bạn làm chứng cho chúng ta.” Vương Trọng nói, hắn chính là hướng về phía cái này, danh ngạch tập huấn lần này đưa cho Mã Đông Mã Đông cũng sẽ không đi, nhưng Kỳ Ba xã còn có Barron.

Scarlett không thể tưởng tượng nhìn Vương Trọng, từ trước tới nay Vương Trọng cho cô ấn tượng chính là lý tính, bình tĩnh, trầm ổn, hôm nay làm sao vậy? Rõ ràng cô đã ám chỉ rất rõ ràng.

“Vương Trọng, bạn nghĩ kỹ chưa?” Scarlett nhìn Vương Trọng, hy vọng hắn có thể hiểu ánh mắt mình nghiêm túc làm ra quyết định, mà không phải xúc động.

“Scarlett xã trường, người chỉ là trọng tài, có phải lắm mồm quá rồi hay không, chẳng lẽ bản thân Vương Trọng nói cái gì cũng không hiểu sao, bốt sàm ngôn, bắt đầu đi!” Lục Chiến Thiên sốt ruột không dần nổi nói, tên ngu ngốc này không đánh người tè ra quần ca sẽ không tên Chiến Thiên nữa.

Vương Trọng sửa sang lại trang bị, lấy ra cung tên phù văn của mình... Sau lưng còn đeo một túi tên, túi tên... mười mũi tên đầu sắt sáng choang cắm ở trong túi tương đối chói mắt.

Người xem cả sân ở sau sự bình tĩnh ngắn ngủi, nhìn không được nôn khan một trận, cái này con mẹ nó là cái quỷ gì chứ, túi tên thứ này rất nhiều viễn trình chiến sĩ năm nhất cũng không dùng rồi, hần phải gà tới trình độ nào?

“Thượng Đế, thế mà còn đeo túi tên, gà này là cấp 3 sao? Hay là cấp 2?”

“Chẳng lẽ không đúng, ta nghe nói, hệ chỉ huy năm thứ hai chỉ một gà phải thi lại...”

“Chẳng lẽ...”

Mọi người đều hết chỗ nói rồi, cho rằng Vương Trọng này là có gì nắm chắc, vậy mà lại là mặt hàng thi lại, lại nhìn nhìn túi tên của hần, mọi người đều thương hại nhìn người khác của Kỳ Ba xã. Khóe miệng Lục Chiến Thiên đã có chút không nén được nụ cười của mình, Emily và Glory đã sắp tới tay, thật sự là không sợ đối thủ như thần, chỉ sợ đồng đội như con lợn.

Cung tên là vũ khí luyện tập cơ sở của viễn trình chiến sĩ, chủ yếu là để viễn trình chiến sĩ quen ngưng tụ hồn lực ở trên vật thể bắn ra, tăng mạnh không chế giảm bớt hao tổn, chỉ có người mới học mới cần mũi tên, bình thường sau hai ba tháng, là có thể lấy thuần hồn lực ngưng tụ hình thái mũi tên bắn ra, đương nhiên như vậy tiêu hao lớn hơn một chút, chỉ có gà mờ hồn lực không đủ và kỹ thuật không đủ mới dùng túi tên.

Lục Chiến Thiên nhìn cười. Nói thật ra, kẻ giống Vương Trọng tâm cao ngất mạng mỏng như giấy nhiều rồi, luôn cảm thấy mình là nhân vật chính của tiểu thuyết, thiên phú dị bẩm, thật ra chỉ là cặn bã.

Đối với kẻ yếu, Lục Chiến Thiên từ trước tới giờ không bỏ lỡ cơ hội treo lên đánh, đây là gốc rễ của khoái hoạt.

Lục Chiến Thiên là kiếm thuần chiến sĩ tiêu chuẩn, cũng là vị trí chiến sĩ trung tâm chủ công của phân viện chiến sĩ Thiên Kinh, quan chỉ huy giữa sân, vị trí này giống Reeves, thật ra hần cũng là dự bị cho Reeves trong CHF một lần trước, một ngày nào đó, hần sẽ trở thành trung tâm thế giới, khi đó đối thủ trước mặt hần tuyệt đối sẽ không là loại cặn bã này.

Vương Trọng không thêm đề ý Lục Chiến Thiên, chỉ là nghiêm túc đặt lên một mũi tên, hồn lực của hai người chậm rãi phóng ra...

Giờ khắc này lòng toàn bộ mọi người đều lạnh toát. Lục Chiến Thiên làm toàn năng chiến sĩ, kỹ xảo phòng ngự sẽ không kém, hơn nữa hồn lực của hần thể mà có thể duy trì ở giá trị cố định hơn 100 một chút, đây tuyệt đối là một tiêu chuẩn phi thường cường hãn, hơn nữa hồn lực dao động này phi thường ổn định, ở đây đều là anh hồn chiến sĩ, chỉ riêng chiêu ổn định hồn lực này đã đủ khiến tuyệt đại đa số báỉ phục.

Lục Chiến Thiên hiển nhiên phi thường thỏa mãn loại ánh mắt này, hần có thể cảm giác được, chính là loại tư vị này, chính là loại cảm giác cao cao tại thượng tiếp nhận người khác ngưỡng mộ này.

Chiến thần đột kích —— sát!

Lục Chiến Thiên rống một tiếng rung trời, làm ra diêm báo kiếm thuần chiến sĩ hung mãnh đột tiến.

Đúng lúc này, Vương Trọng ra tay, thùng thùng thùng thùng thùng...

Sau khi mũi tên thứ nhất bắn ra, bỗng nhiên như là ba đầu sáu tay rút tên như tia chớp, cài tên, bắn tên, liên mạch lưu loát!

Oành đùng đùng...

Trên sân quyết đấu hồn lực bùng nổ rõ ràng, theo một tiếng nổ...

“Người đâu rồi?”

Toàn bộ mọi người xem mà ngây người.

Lục Chiến Thiên đâu???

“Ở nơi đó!” Một nữ hài tử bỗng nhiên đứng dậy hét to.

Lục Chiến Thiên vừa nãy còn hào quang vạn trượng, lúc này lại giống như con chó chết nằm úp bên ngoài lối đi, tám khiên tròn trong tay đã nát bét... đã gãy rồi...

Scarlett ngạc nhiên nhìn Vương Trọng, cô là cách gần nhất, nhưng trong nháy mắt đó cũng chưa thấy rõ Vương Trọng ra tay, ngũ liên xạ (bắn 5 phát liên tục)? Không, ngũ liên xạ bình thường tuyệt đối không phá được hồn lực phòng ngự của Lục Chiến Thiên!

Dù là Mã Đông quen thuộc Vương Trọng nhất cũng tròn tròn mắt, đây còn là gà bạn cùng phòng kia của mình sao!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Nhiệt tình như lửa

Làm trọng tài, Scarlett chưa quên chức trách của mình, “Kỳ Ba xã và Thánh-Tài Quyết xã đoàn chiến chấm dứt, Kỳ Ba xã thắng lợi. Căn cứ ước định, Thánh-Tài Quyết sẽ nhường ra bốn danh ngạch tập huấn cho Kỳ Ba xã!”

Emily đã hưng phấn nhảy dựng lên, “Mã Đông Đông, ta nói cái gì nhỉ, chúng ta nhất định sẽ thắng, Vương Trọng ca nhất định sẽ thắng!”

Mã Đông sò sò mũi, hắc hắc một cái, bỗng nhiên cho Barron một ánh mắt, Barron lập tức lao tới trên đài quyết chiến... bắt đầu còi quân áo...

Đây là tiết tấu muốn chơi trò vô lại sao?

Trên thân thể to lớn của Barron, phía trước viết ba chữ to màu đỏ —— Kỳ Ba xã!

Sau lưng còn viết bốn chữ to —— tinh trung báo quốc!

Mọi người sùng sốt, ngay sau đó cười to, gào rống vỗ tay nói liền một mảng. Không hề nghi ngờ, sau xã đoàn chiến lần này, Kỳ Ba xã triệt để nổi tiếng rồi.

“Mã Đông Đông, ngươi sớm có chuẩn bị à, ngươi không phải nói căn bản không có khả năng thắng sao?” Ở bên, Emily phi thường tò mò.

Mã Đông cái mũi đắc ý giật giật, “Ngươi không xem ta là ai, ta là đại biểu ca của ngươi, huống chi là ngươi hiểu biết Vương Trọng, hay là ta hiểu biết. Thăng cha này quái lắm, chuyện hán muốn làm ít nhất có bảy thành nắm chắc, ta gọi cái này là lo trước khỏi họa!”

Barron không thêm đề ý đứng ở trên đài, thể hiện cơ bắp của mình, đối với hai vị học trưởng đã bội phục đến bái lạy. Làm một thành viên của phân viện chiến sĩ, hán hiểu rất rõ Thánh-Tài Quyết địa vị thế nào, nhưng hai vị học trưởng thật sự thắng rồi, tất cả đều ở trong bàn tay, vô luận là Vương Trọng học trưởng Định Hải Thần Châm, hay là Mã Đông xã trưởng bày mưu nghĩ kế, có thể đi theo bọn họ là may mắn lớn nhất của mình đời này.

Barron tận tình giãn ra cơ bắp của mình, bày các loại tạo hình, rung rung cơ bắp, khiến hai chữ Kỳ Ba trên ngực không ngừng nhảy lên...

Phàm là từng xem một màn này, đời này chỉ sợ không thể quên được.

Scarlett thì yên lặng nhặt lên phù văn thuần võ nát trên mặt đất, ngay từ đầu Scarlett cho rằng Lục Chiến Thiên quá sợ ý chưa phòng thủ được, mà trên thực tế là mũi tên của Vương Trọng trực tiếp đánh nổ phù văn thuần, đồng thời đánh tan hồn lực của Lục Chiến Thiên, mới dẫn tới bị ngắt.

Nhân viên y tế vừa rồi cũng đã nói, chỉ là ngắt đi, nói rõ nắm giữ lực đạo vừa đủ.

Bỗng nhiên điện thoại của ông Scarlett vang lên, cô lập tức chạy đến phòng hiệu trưởng, áp ủ trái đường nửa giờ, thời điểm chuẩn bị cho Vương Trọng một cái danh ngạch dự bị, tựa như gia gia không kinh ngạc chút nào...

Nụ cười đó... Hiện tại ngẫm lại..., không chịu được muốn giết mấy sợi râu, thế mà ngay cả cháu gái đáng yêu nhất cũng dám lừa!

Xử lý xong công vụ Green đang xem báo chí, đây là thú vui của lão, bỗng nhiên liên tục hắt xì vài cái,... Ai đang nói thầm lão đường đường viện trưởng đại nhân này...

Kỳ Ba xã thế mà thắng Thánh-Tài Quyết???

Xác định đây không phải ngày cá tháng tư?!

Cho dù Reeves không ra sân, nhưng mà có thể đại biểu chủ lực của Thánh-Tài Quyết cũng có ba người tới, mà Kỳ Ba xã thế mà thật sự thắng rồi!

Trong một đêm, Kỳ Ba xã hot rồi, đoạn thời gian trước Kỳ Ba xã hoàn toàn bị coi là đề tài gây cười chỉ trong một lần đã cá mạn xoay người, đương nhiên cái này không thể không nói bị Mã Đông xã trưởng này dẫn lệch đi tiết tấu, bản thân cái tiếng “ăn chơi trác táng” không làm việc đảng hoàng đã rất vang dội, Kỳ Ba xã cái tên này cũng rất kỳ cục, ai cũng tưởng Mã Đông làm náo loạn tán gái gì đó, kết quả...

“Lúc trước ta xem trọng Kỳ Ba xã! Tinh thần phấn chấn hùng hực, ý chí chiến đấu tràn đầy. Tuy xã trưởng là khôn kiếp chút, nhưng mấy xã viên đều vẫn rất ưu tú!”

“Nhìn không ra Vương Trọng ẩn giấu còn rất sâu, trước đây còn nghe nói hán tham gia thi lại năm thứ hai, người ta hệ chỉ huy thành tích lý luận số một, có thể đi thi lại? Chỉ bằng chiều liên châu tiền kia, học viện hệ bán có mấy ai có thể làm được?”

“Thì lại là thật, cũng chỉ Lục Chiến Thiên quá ngu ngốc, mặt hàng đó bình thường ở Thánh-Tài Quyết chính là loại bất nạt kẻ yếu, trừ nịnh bợ cũng không có tác dụng gì, ta nghe nói căn bản không có ai phục hắn!”

“Đây chỉ là một phương diện, ta nghe nói lúc ấy Lục Chiến Thiên còn đang đắc ý, đã bị một đợt bắn nổ rồi, thân là chiến sĩ ngay cả chút lòng cảnh giác cũng không có, thua cũng là đáng đời.”

“Kỳ Ba xã chủ yếu là người mới lợi hại, hai người được đặc biệt tuyển vào, một người hạng nhất năm nay, một người Assassin truyền nhân, trâu bò cũng là bình thường, nghe nói ngay cả Scarlett xã trưởng cũng phi thường thường thức bọn họ!”

Mã Đông và Barron nấp ở chỗ rẽ, có chút khản trương.

“Xã trưởng, chúng ta báo cáo với trường học một phen hay không?” Barron Gesta tuy rất to gan cũng rất dửng dưng, nhưng nhìn mấy trăm người bịt kín cửa, cân nhắc thân thể hắn lao vào chỉ sợ cũng là bị xử lý trong nháy mắt nhĩ.

Mã Đông đau đầu, “Kỳ quái, gần đây hình như không làm chuyện gì xấu mà, hình như cũng không nợ ai tiền.”

Mã Đông xã trưởng có chút đau đầu. Vốn ngày hôm qua đại thắng, hưng phấn sáng sớm đã dậy chuẩn bị làm một lần xã trưởng phát ngôn, sướng một phen, kết quả vừa tới liền phát hiện Kỳ Ba xã bị người ta chặn, tuy nghe không rõ đang nói cái gì, nhưng cảm giác tình cảm quần chúng trào dâng.

“Nếu không, ta đi qua xem?” Barron cảm thấy mình nên dừng cảm chút, khẳng định không thể để xã trưởng lên.

Mã Đông do dự một chút, nhìn khổ người Barron, cảm giác cũng không đủ để xé đầu.

Đang thấp thỏm, bà vai thỉnh linh bị người ta vỗ một phát, Mã Đông giống như xù lông nhảy dựng lên.

“Trốn nơi này làm gì thế các ngươi?” Vương Trọng cười nói, hai thằng cha này lén lút làm cái gì.

“Kháo, làm ta sợ muốn chết!” Mã Đông vỗ ngực: “Người dọa người hù chết người, nhỏ giọng chút, bị chặn cửa rồi!”

Nhưng ba người thảo luận vẫn đã bị người ta phát hiện, “Là Barron Gesta!”

“Nơi đó còn có Mã Đông xã trưởng, mau, lên!”

Khổ người Barron vẫn có chút lớn, lập tức bị nhận ra, ngay sau đó một đám người liền lao tới.

Mã Đông cũng ngậy người, cái này con mẹ nó là chuyện gì vậy, nhưng mà chạy cũng không còn kịp rồi.

“Làm gì vậy làm gì vậy! Ban ngày ban mặt, giảng đạo lý, nói chuyện trước đã, đừng động thủ!” Mã Đông vội vàng nói.

“Mã Đông xã trưởng! Emily xã các ngươi đâu? Nữ thần buổi sáng cũng không đến huấn luyện buổi sáng sao?”

“Mã Đông xã trưởng! Grace nhà chúng ta đâu? Grace hôm nay sẽ đến huấn luyện không?”

“Vương Trọng học trưởng, ngày đó liên châu ngũ tiễn của ngươi là bắn như thế nào? Ta cũng là viễn trình chiến sĩ, có thể dạy ta không?”

“Phù...” Vấn đề hỗn loạn ập tới, lại khiến Mã Đông và Vương Trọng cũng có chút trở tay không kịp.

Vương Trọng cũng trợn mắt há hốc mồm, “Các ngươi rốt cuộc là tới làm gì?”

“Ta là đến xem nữ thần huấn luyện!”

“Xem Glory! Glory thân ái nhà chúng ta!”

“Glory khi nào mới đến?”

“Mã Đông học trưởng, ngươi nếu để ta mỗi ngày đều có thể lặng lẽ ngắm Glory huấn luyện, ta, ta cái gì cũng có thể đáp ứng ngươi!” Một học muội nhăn nhó nói, trước ngực còn có chút chóp lên.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Xã trưởng vạn tuế!

“Xã trưởng, chúng ta muốn gia nhập Kỳ Ba xã, có điều kiện nhập xã nào không?”

“Đúng vậy, xã trưởng, Kỳ Ba xã sân bãi lớn như vậy, xã viên khẳng định không đủ, cho chúng ta một cơ hội đi, chúng ta sẽ cố gắng!”

Đôi mắt nhỏ của Mã Đông lấp lánh, lông mày nhíu chặt hoàn toàn giãn ra, xã trưởng... Không sai, Mã Đông xã trưởng, một hai người gọi có ý tứ gì, Emily căn bản đem hấn coi là không khí, Glory thẳng cha này ba ngày mắt tích tới hai, Vương Trọng căn bản không đáng tin, chỉ có một mình Barron đem hấn coi là xã trưởng, hiện tại một thế giới mới tình xuất hiện ở trước mắt hấn.

Hấn dăng hăng cổ họng, thuận tiện sửa sang lại mái tóc: “Điều này sao, thật ngại quá, bản xã đoàn trước nay không cho phép người ngoài tiến vào...”

“Kháo, vậy chúng ta chờ ở đây còn không được? Mã Đông học trưởng, lộ ra chút tin tức đi! Nếu không, ngại cho ta số điện thoại của Glory?”

“Thật ngại quá.” Mã đại xã trưởng càng ngày càng có phong phạm: “An bài liên quan hành trình của xã viên bản xã, cũng không tiện lộ ra bên ngoài. Chẳng qua...”

Toàn bộ mọi người đều mở to mắt nhìn, nhìn chăm chăm cổ họng Mã Đông.

“Kỳ Ba xã đối với tình anh vẫn là phi thường khát vọng, chúng ta gần đây còn có kế hoạch tuyển nhận xã viên, chỉ cần nhập xã...” Mã Đông tươi cười rạng rỡ: “Mỗi ngày cùng nhau huấn luyện với nữ thần nam thần, điều đó cũng không to tát lắm đâu!”

Bốn phía người nhìn ta, ta nhìn người.

Sau một phút ba giây bình tĩnh...

Xã trưởng vạn tuế!!!

Mã Đông xã trưởng quá anh minh!

Xã trưởng, ta yêu ngại, để ta gia nhập đi!

Một đám người nháy mắt đem Mã Đông vây chặt như nêm cối, hiển nhiên Mã Đông Phi thường hưởng thụ loại cảm giác này, đây mới là thứ hấn vẫn luôn kỳ vọng.

Vương Trọng vội vàng lôi kéo Barron rút trước, loại sự tình này Mã Đông là chuyên nghiệp hơn nữa thích thú với nó, chờ Vương Trọng và Barron đi vào, phát hiện Glory cùng Emily đã đến.

“Hai người các ngại đến từ lúc nào?” Vương Trọng cũng có chút kinh ngạc.

Glory cười cười, “Chào học trưởng, chúng ta sáng sớm đã tới, nhìn thấy nhiều người quá liền từ cửa sau chuẩn vào.”

“Vương Trọng ca, Glory thật lợi hại, vừa rồi bọn em luận bàn một phen, em không có cách nào làm gì được hấn, bộ pháp của hấn thật phiêu dật!” Emily nói, tiểu nha đầu tỏ ra rất hưng phấn.

Vương Trọng nhin không được xoa xoa đầu Emily, “Glory rất lợi hại, em phải thỉnh giáo cậu ấy nhiều thêm.”

“Học trưởng, anh quá khách khí rồi, chút trình độ này của em không tính là gì, vẫn cần hướng anh học tập.” Glory mỉm cười nói.

Emily và Barron đều là người đơn giản, hai người đều cảm thấy đây là Glory khách khí, thật ra sau một trận hôm qua, Glory đã thành cao thủ số một của Kỳ Ba xã, đồng thời cũng là nhân vật đại biểu tương lai của Học viện Thiên Kinh, phi thường có khả năng trở thành thành viên chính tuyến CHF.

Emily là người trong nghề, loại phán đoán và ra tay đó, thật sự so với cô còn lợi hại hơn.

Vương Trọng cười cười, “Học tập lẫn nhau, mọi người đều là huynh đệ Kỳ Ba xã, về sau còn phải cùng nhau chiến đấu!”

Vương Trọng chưa giải thích cái gì, Glory có điều che dấu, hấn cũng có bí mật của mình, nhưng không quan trọng, trọng điểm là, bọn họ hợp nhau, có thể cùng nhau xông pha CHF, hoàn thành giấc mộng thân là anh hùng chiến sĩ.

Mà ở bên ngoài...” Ôi chào! Ôi chào ôi chào ôi chào! Đừng cào ta, đừng cào ta! Kháo, ai túm quần ta! Mẹ nó, tóc ta! Ôi!”

Mã Đông rút cuộc cảm nhận được hoan nghênh quá mức cũng không phải chuyện gì tốt, cái này con mẹ nó, thời điểm mấu chốt Vương Trọng đâu? Barron đâu? Đám không có nhân tính kia, mặc kệ xã trưởng như vậy!

Huấn luyện sáng sớm Mã Đông là không được rồi, hoàn toàn chôn ở trong một đống đơn xin, đám người Vương Trọng thì im lặng luyện tập buổi sáng, lớp buổi sáng khẳng định vẫn như cũ, không có việc đặc thù, vô luận là chương trình học nào Vương Trọng cũng sẽ không bỏ, như Emily không quá thích lớp lý luận, trừ phi là phải lên, đại đa số đều chạy, thời gian tập trung ở huấn luyện chiến kỹ của mình, mỗi một bộ công kích nhìn như đơn giản, thật ra đều là tích lũy tháng ngày, như Hóa Vũ Liên Hoa, cô thật ra đã luyện tập hơn tám năm, từ chiêu thức cơ bản đến liên hoàn công kích, đến cuối cùng thành hình, tốn thời gian rất lâu, đây cũng là ưu thế của gia tộc, từ nhỏ đã tạo ra cơ sở, một khi hồn lực xứng đôi, thì có thể phóng ra lực lượng cường đại.

Mà người thường, sau khi thức tỉnh cũng chỉ là từ học viện mới bắt đầu luyện, sự chênh lệch này vẫn rất lớn.

Lớp lịch sử thế giới là một trong các chương trình học nhằm chán nhát, nếu không phải vì học phần, đại khái đại đa số mọi người đều sẽ không đến, đến cũng là làm việc riêng của mình, cố gắng đừng ngủ ở trên lớp học đã không tệ rồi.

Địa Cầu hiện tại, vô quả đất vận động thường xuyên, từ trường hỗn loạn, cực nam bắc không phân biệt được. Địa lý biến hóa phi thường kịch liệt quỷ dị, có một số nơi ánh nắng tươi sáng, nhưng phụ cận không xa lại là nơi sương giá, chính thể địa mạo phạm vi lớn có thể có phong cách nhất định, nhưng cực bộ biến hóa phi thường không ổn định, trừ phù văn thành thị nhân loại thành lập là an toàn, bên ngoài tràn ngập nguy hiểm không xác định.

Phù văn thành thị của liên bang Tự Do là kết tinh trí tuệ của nhân loại, là một hoàn cảnh sinh sống an toàn của tân nhân loại, nhất là bình thường nhân loại, bảo hộ văn minh nhân loại quá độ, đương nhiên mỗi một tòa thành thị đều đã trải qua chiến hỏa rửa tội, đã hoàn toàn khác bộ dáng lúc ban đầu, nhưng xuất phát từ tinh thần nhân văn, một số kiến trúc cũ cũng sẽ được bảo tồn, dùng để kỷ niệm sự cố gắng cùng hy sinh của tiền bối ngày xưa, có thích thám hiểm, sẽ ở đã ngoại phát hiện một số kiến trúc của thời đại trước.

Đối với người trẻ tuổi mà nói, tìm hiểu thời đại trước, đối chiếu thời đại mới, có thể không trợ giúp gì đối với chiến đấu, nhưng với bản thân văn minh mà nói lại là cực kỳ quan trọng.

Giáo sư Wilson tóc hoa râm đang tùy tay vẽ bản đồ thế giới. Ông không phải người tiến hóa, có lẽ chính là vì như thế, càng thêm coi trọng lịch sử truyền thừa. Đối với liên bang mà nói, vô luận là nhân loại hay tân nhân loại đều là nhân loại, bảo trì hai bên hòa bình phi thường quan trọng, phản đối duy nhất chính là người biến dị, nói từ trên góc độ chính trị đó là một cửa phát tiết.

“Bây đại châu lục ngày xưa, châu Nam Cực đã không ai có thể tới nữa, vệ tinh thị giác nơi đó bao phủ ở trong một mảng sương mù, bởi vì lúc ấy dân cư không nhiều, khả năng may mắn còn tồn tại rất nhỏ, châu Đại Dương đã biến thành lưới đảo, trái lại vẫn có đội thám hiểm từng quan sát xa xa, nhưng bởi hoàn cảnh ác liệt của hải dương, chỉ sợ đã không quá thích hợp nhân loại sinh tồn, chịu lực lượng chiều không gian ảnh hưởng quá lớn, dẫn tới nơi đó trình độ biến dị chỉ sợ cũng phi thường sâu, cấm khu của nhân loại.” Wilson ôn hòa nói, thanh âm ông nhất quán như thế, tính tình cũng là tốt nhất trong toàn bộ giáo viên các lớp.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Đại công cáo thành

“Lỗ đen vẫn luôn ảnh hưởng Địa Cầu, thật ra nó cũng không phải lỗ đen tự nhiên ý nghĩa đơn thuần, bởi vì lực lượng chiều không gian một bên khác ảnh hưởng, làm nó biến thành một nguồn lực lượng chúng ta không thể lý giải, không chỉ cung cấp nguồn năng lượng còn khiến cho toàn bộ lực địa của Địa Cầu đều đang hướng tới tân đại lục của chúng ta tụ lại, căn cứ tư liệu nghiên cứu trên quý trước khi đại tai biến, Địa Cầu thời kỳ đầu sinh ra thật ra chỉ một khối đại lục, châu Đại Dương tan vỡ, thuộc loại sinh ra sau này, khối lục địa khác tuy bảo tồn, nhưng tổn hại thay đổi cũng rất lớn, nhìn từ trên suy tính, đang theo bộ dáng cũ khôi phục, là ngẫu nhiên, hay là nguyên nhân nào khác, chúng ta hiện tại không thể giải thích, chỉ có thể nói thiên nhiên vĩ đại, hoặc, vũ trụ trong minh minh có một loại lực lượng vĩ đại không thể kháng cự.”

Giáo sư Wilson thao bất tuyệt giảng, trong ánh mắt tràn ngập sùng bái. Đối với nhà khoa học mà nói, tai nạn có lẽ là một con đường đi thông bí mật, ít nhất bọn họ thấy được kỳ tích ở thời đại cũ hoàn toàn không thể tưởng tượng.

Mà lực lượng chiều không gian rốt cuộc là gì, một đầu khác của hồ đen kia lại là cái gì, là bí mật luôn quấy nhiễu ở trong lòng vô số người, nhưng giống như thời đại trước tài nguyên thiếu thốn, đây là thứ vượt qua tư duy của bọn họ, nhưng nhân loại loại sinh vật này không sợ nhất chính là tìm tòi nghiên cứu.

Lục địa Âu Á thay đổi cũng rất lớn, trăm thành của liên bang Tự Do thật ra cũng không phải đơn giản tụ tập cùng một chỗ, phân chia đông tây nam bắc bốn khu vực lớn cũng là căn cứ tình trạng địa lý và kinh tế, càng là thành thị tới gần, vận chuyển giữa thành thị càng an toàn, càng xa, phiêu lưu càng lớn, cho nên tập đoàn tài chính Tự Do liên bang phạm là có thể khống chế hoặc là tham dự chuyên chở đều có bối cảnh và năng lượng thâm hậu.

Vương Trọng đối với những điều này đều cảm thấy cực kỳ hứng thú, vô luận là thế giới vĩ độ cao, hay là thế giới cũ, tựa như giấc mơ, nghe nói thế giới đó không có quái vật, nhân loại là kẻ thống trị tuyệt đối, mọi người có thể phi hành khắp nơi đi nghỉ khắp nơi, biển lớn không phải ác mộng, mà là nơi đẹp nhất, mọi người có thể giương buồm ra biển, có thể du lịch, có thể chơi đùa với cá heo.

... Hiện tại... Dám xuống biển, trong tích tắc bị nuốt đến cận cũng không còn.

Bởi vì Simba tồn tại, Vương Trọng đã tiếp nhận các loại quan niệm thượng vàng hạ cám, hữu dụng vô dụng không nói, quả thật không có khuôn sáo gì có thể trói buộc hắn, tất cả đều có khả năng, nhân loại có thể trở lại thời đại cũ không?

Có lẽ có thể?

Thời gian, không gian, theo lực lượng chiều không gian thấy cũng không phải không có khả năng, đây sẽ là một giấc mộng sao?

Tựa như không có khả năng, nhưng ai biết được? Giống như con kiến vĩnh viễn sẽ không lý giải được thế giới nhân loại.

Bắc Mỹ, Nam Mỹ, châu Phi, chưa mất đi ở thời đại hắc ám, ngược lại là vương ngành quật khởi, nhân loại nơi đó một khi chống đỡ qua thời kì khủng bố không có ánh mặt trời đỏ, tân nhân loại sinh ra đều có được ý chí và lực lượng vượt quá tưởng tượng, bảo tồn một bộ phận quy tắc nhân loại, nhưng đã có khác biệt rất lớn với liên bang Tự Do.

Mấy năm nay, nương ảnh hưởng của thành thị mở ra, thật ra cũng là cao tầng Tự Do liên bang cố ý, Bắc Mỹ Đế quốc Caesar, Nam Mỹ Đế quốc Amazon, Phi Châu Đế quốc Tutankhamun cũng đang xảy ra biến hóa thể chế. Bản thân liên bang Tự Do thật ra cũng rất kinh ngạc, những nơi này lại có thể phát triển trở thành như vậy, tỉ lệ tân nhân loại của bọn họ cao hơn, sức chiến đấu mạnh hơn, nhưng nắm giữ lực lượng khá lạc hậu, mạnh mẽ chiếm lĩnh, là hai bên trước mắt đều không làm được, biên là không thể vượt qua, phương pháp duy nhất chính là kỹ thuật phù văn truyền tống, nhưng tiêu hao phi thường to lớn, càng là sinh vật sống lại càng lớn, vật tư tương đối tốt hơn một chút, nhưng hai bên đều rõ, khi hai bên càng ngày càng gần, vấn đề sẽ theo đó sinh ra.

Ba đại đế quốc mơ ước mọi thứ của liên bang Tự Do, tài nguyên, văn minh thậm chí thù hận ngày xưa. Liên bang Tự Do làm sao không muốn lại lần nữa thống trị thế giới, chỉ là ở trong quá trình này, hai bên lại không thể không hợp tác, theo như nhu cầu, ở thời đại mới này trở nên càng thêm cường đại.

Hai bên đều đang hướng đối phương thâm thấu, đương nhiên nội bộ mỗi khối lực địa cũng không yên ổn, thời đại cường giả vi tôn, chung quy sẽ không ngừng trào ra người có thể đi hướng đỉnh phong. Từ trong bóng đêm đi ra, thế giới nhân loại đang theo một bố cục hoàn toàn mới rảo bước tiến lên, thời kì mẫn cảm này, xưa nay là thời đại anh hùng xuất hiện lớp lớp, tranh bá lẫn nhau.

Hiếm khi Wilson nói kích tình như vậy, nhưng học sinh phía dưới phần nhiều là uể oải, một mặt là nhảm tai, một mặt khác, mọi người cảm thấy đây đều là phán đoán, đế quốc cái rắc rối gì, chẳng qua là người đã mẫn ở nông thôn, nghe nói nơi đó còn có hiện tượng người ăn thịt người, nơi còn cần dựa vào liên bang cứu viện dân chạy nạn, dựa vào cái gì đánh đồng với liên bang, hơn nữa luận võ lực, đám người đã mẫn đó có thể so sánh với liên bang Tự Do có được hệ thống chính quy cùng hệ thống nhân tài?

“Rốt cuộc hết tiết rồi, lão đầu từ Wilson này đúng là thích khoa trương, lời không dọa chết người ta thì không thôi.”

“Các ngươi nghiêm túc cái gì, nghe chuyện xưa xong rồi, ta cảm thấy rất có ý tứ.”

“Ta chính là đến cho qua học phần, lớp ông ấy nhẹ nhàng nhất, lát nữa chúng ta pk một trận, mở OP?”

“Cút, lại muốn từ trên người ta kiếm điểm, đừng có nằm mơ, sân huấn luyện trường học!”

“Đệch, người đánh không lại ta, để ta bồi luyện, trước hết mời ta ăn ba bữa đã!”

Vương Trọng thì lại nghe rất say sưa, đế quốc khác hẳn cũng từng nghe một chút, nhưng vấn đề liên quan tới bố cục cũng chỉ là tin vĩa hè, chiều không gian ảnh hưởng càng sâu, biến dị lại càng nghiêm trọng, năng lực khẳng định lớn hơn nữa, hệ thống sinh tồn cùng chiến đấu của bọn họ khác biệt rất lớn với liên bang Tự Do, nhưng lực lượng chính là lực lượng, văn minh cũng chỉ là thủ đoạn sinh ra lực lượng mà thôi.

Vương Trọng cảm thấy rất hợp lý, thậm chí sinh ra hứng thú nồng hậu đối với thế giới xa lạ này. Đáng tiếc ở thời đại này, giao thông ngoài thành là một loại xa xỉ phẩm nguy hiểm, muốn xuyên qua đại lục, chẳng những cần tiền, các phương diện thủ tục và cho phép không phải thứ người thường có thể hoàn thành.

Nói đơn giản, không phải người nào cũng có thể đổi chỗ.

Còn chưa ra khỏi cửa đã bị Mã Đông chặn lại “Bạn hữu, đến, đến, nói chuyện này với mày nhé...”

“Xem cái vẻ mặt đĩ này của mày, không giống chuyện gì tốt cả.” Vương Trọng biết, gã này vô sự hiển ân cần phi gian tức đạo.

“Xem mày nói!” Mã Đông vẻ mặt chính khí: “Là chính sự, hai ta ai với ai, quan hệ cùng nhau mặc quần yếm lớn lên mà!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Trí tương, tình tương, tập trang tương

“Đừng, nói thẳng, tuyệt đối miễn bàn quần yếm.” Vương Trọng hoàn toàn không có cách nào cả, gã này muốn làm cái gì, sau đó có một vạn cái lý do và lý lẽ đang chờ, tuyệt đối không lập lại, không đáp ứng cũng không được.

“Hắc hắc, người của tao xác định tin tức rồi, hội quán chúng ta thuê kia, thật là Scarlett chiếu cố quá, hơn nữa lúc trước bạn thủ tục thời điểm Mirami cũng là hỗ trợ mới thuận lợi vậy, chiếu cố to lớn như vậy, chúng ta còn hiểu lầm người ta. Phò xã trường, mày nói chúng ta có phải nên cảm tạ người ta hay không?”

“Nên vậy, mày đi cảm tạ không phải là được rồi sao.” Vương Trọng cũng cảm thấy thiên kinh địa nghĩa.

“Đúng thế, tao đã biết mày thông tình đạt lý mà.” Mã Đông đắc ý nói: “Nhưng Scarlett thường thức mày, do mày tới hẹn mới có thể biểu hiện thành ý của Kỳ Ba xã chúng ta, tám giờ tối, nhà ăn hoa viên Dearson, chỗ ngồi tao cũng đặt sẵn rồi, bốn cái, nhất định đó, tao còn có việc, đi trước!”

Vừa dứt lời, Mã Đông đã chạy tới cửa...

Vương Trọng biết, lại mắc bẫy rồi, gã này luôn cho hắn loại sự tình này. Hẹn hẹn Scarlett, người ta sẽ đáp ứng sao?

Thực đau đầu... Mặc kệ thế nào thử trước một chút đi, thời điểm cùng lên lớp giải phẫu quả thật đã để lại phương pháp liên hệ, chỉ là Vương Trọng từ trước tới nay không nghĩ tới có một ngày dùng tới.

“Bạn học Scarlett, buổi tối có thời gian không?” Vương Trọng gọi điện thoại, nếu không có thời gian hắn cũng không có cách nào nữa.

Nếu Mã Đông nhìn thấy nội dung này, chỉ sợ ý tưởng bóp chết Vương Trọng cũng có, hẹn nữ hài tử hẹn thế này sao, đây chính là Scarlett, thế mà không có chút hàm lượng kỹ thuật nào!

Vương Trọng thu thập đồ đạc một chút, vừa mới chuẩn bị ra khỏi cửa, điện thoại liền vang lên.

“Có.”

Vương Trọng cũng hơi ngoài ý muốn, “Chuyện hội trường còn có tất cả cái khác, mình và Mã Đông muốn gặp mặt cảm tạ các bạn.”

Một vẻ mặt bạch tuộc đáng yêu khô khan, kèm một câu: “Được, buổi tối gặp, địa chỉ chốc lát đưa mình đi.”

Vương Trọng mỉm cười, liền đem địa chỉ đưa qua, thỉnh thoảng một người chạy ra.

Mã Đông Đông quý mị hiện thân, “Ha ha, đại công cáo thành, Vương Trọng phó xã trưởng, ừm, biểu hiện tốt lắm! Mau đưa địa chỉ, đưa địa chỉ!”

Nhìn Mã Đông mặt cười dâm, Vương Trọng đã hoàn toàn không có cách nào cả. Đây là số mệnh mà, nghiệt duyên mà!

“Buổi tối tám giờ, nhà ăn hoa viên Dearson.”

“Xa xỉ như vậy? Cần mình và Mirami ăn mặc trang trọng chút không?”

“Cũng được, dù sao bạn mặc cái gì cũng đẹp.” Vương Trọng nói.

“Ha ha, không gặp không về!”

Scarlett và Mirami cười gặp mình lại, “Tiểu tử này bình thường ngốc nghếch, thời điểm máu chốt vẫn rất biết nói chuyện.”

“Đừng nói như vậy, Vương Trọng không phải người phù phiếm.”

“Ồ, thật, còn chưa đắc thủ đã bảo vệ rồi!”

“Mirami!” Scarlett bỗng nhiên cười, “Mình là nghe nói, Mã Đông gần đây luôn tặng hoa cho cậu, người hội học sinh đều đang thảo luận chuyện này đó!”

“Miễn bàn tên ngu ngốc kia, nhìn thấy hắn đã tức rồi!”

“Không phải chứ, có ai tức còn mặc đẹp như thế!”

Hai nữ hài tử vui vẻ đùa giỡn nhau, cả căn phòng hoạt sắc sinh hương.

Gửi xong tin nhắn, Vương Trọng liền phát hiện Mã Đông bên cạnh đã biến sắc, đang lườm hắn, một vẻ mặt muốn ăn thịt người: “Biết nói chuyện phiếm không? Ca hạ vốn gốc đặt chỗ đó, chính là muốn nhìn bộ dáng gọi cảm mặc lễ phục dạ hội đó của Mirami một chút nữa. Mày cái thằng cha này, đừng nói mày không muốn ngắm Scarlett...”

“Đừng lại, ăn một bữa cơm giữa bạn học mà thôi, người đi xa quá.” Vương Trọng xua tay nói.

“Làm bộ đi, mày cứ làm bộ đi, các người người như thế không thành thực, chỉ tao loại tiểu lang quân thành thực đáng tin này mới luôn bị người ta hiểu lầm!” Mã Đông hời hợt nói.

“Mày đừng là muốn mặc bộ trắng làm đom đóm đó nhé?” Vương Trọng nói.

“Đom, đom, trắng làm đom...” Mã Đông ôm mặt, bạo tẩu, nháy mắt bóp chặt cổ Vương Trọng: “Tao bóp chết mày!”

Vị trí địa lý thành phố Thiên Kinh tương đối ưu thế an toàn, các loại địa điểm sa hoa xa xỉ chỗ nào cũng có, nhà ăn hoa viên Dearson chính là một trong

số đó, có lẽ cũng chính là vì vị trí địa lý quá mức an toàn mới làm sức chiến đấu của nơi này luôn giảm.

Toàn bộ nhà ăn đều bố trí ở trong một khu đình viện tràn ngập hương hoa, trên đình đầu còn dùng kỹ thuật phù văn mô phỏng làm ra một mảng lớn tinh không phồn thịnh mấy trăm năm trước mới có thể nhìn thấy.

Vô số ánh sao lấp lánh rải ở trong vùng biển hoa này, cùng với hương thơm chung quanh, thoáng như đặt mình trong một mảng tiên cảnh mơ hồ, thế ngoại đảo nguyên, đừng nói dùng cơm, chỉ là ngồi ở chỗ này cũng tuyệt đối là một loại hưởng thụ đỉnh cấp.

Bốn người không gọi quá nhiều thứ, ăn cái gì cũng không quan trọng, hưởng thụ hoàn cảnh u nhã nơi này mới là trọng điểm.

Chỉ cần có mặt thẳng cha Mã Đông này, vô luận nơi thế nào cũng sẽ tuyệt đối không vắng lặng.

Thời điểm Mirami vừa tới đối với Mã Đông là khuôn mặt cứng ngắc, nhưng ngồi chưa được năm phút đồng hồ, vẫn đã bị Mã Đông dỗ vui vẻ.

Bầu không khí rất nhẹ nhàng, mọi người đều chưa cố ý đi nhắc tới việc hội trường, cảm ơn loại chuyện này, không phải dựa vào nói hai chữ đó, mọi người vui vẻ là được rồi.

Mã Đông đang về mặt giọng nói đều vui vẻ kể mẩu chuyện với Mirami, hai người cười khẽ không ngừng, tràn đầy khuôn sáo.

Scarlett cũng đang nói chuyện phiếm với Vương Trọng: “Nghe nói người trước kia có thể tùy ý du lịch, mấy giờ là từ có thể đầu này thế giới đến một đầu khác, làm người ta hướng về quá..”

“Đúng vậy, nếu tương lai có điều kiện, mình muốn đeo balo đi khắp nơi một chút, có thể đi đại lục khác ngắm chút thì càng tốt.” Vương Trọng cũng là về mặt hướng tới.

“Khụ khụ, huynh đệ này của ta đúng là đầu óc không tốt lắm, thăm sơn cùng cốc sẽ có điều dân, để quốc loại địa phương quý quái kia, người đi không bị đem làm khúc xương để gặm đã không tệ rồi.” Bạn học Mã Đông nói, cuối cùng hắn chưa mặc bộ trắng làm đom, mà là bộ vàng sáng lẳng lơ.

“Tôi cảm thấy rất tốt, nói không chừng chúng ta tương lai có thể kết bạn đi thực hiện mục tiêu này!” Scarlett mỉm cười nói, rất nhiều ý tưởng không thực tế của Vương Trọng nàng thật sự rất giống với cô.

“Mục tiêu của tôi là sáng tạo Mã Đông gia tộc, trở thành gia tộc lớn số một liên bang!” Mã Đông nháy mắt cảm giác chiều cao của mình cũng tăng lên mấy cm.

Mirami bắt đầu đi lắc đầu, “Tục, người cứ như vậy không tìm được bạn gái đâu!”

“Tôi không tìm được, Vương Trọng càng không có hi vọng!” Mã Đông đương nhiên không phục, nhất là đối với Mirami.

“Hắn a, tình thấp, trí thấp, thùng đựng hàng cũng thấp, nhất định không có nữ nhân duyên!” Nói xong Mirami còn có ý nhìn thoáng qua Scarlett, tỷ tỷ chỉ có thể giúp người đến đây thôi.

Vốn tưởng rằng đây sẽ là đề tài mang tính kéo dài rất tốt, nhưng nào biết Vương Trọng lại cười cười, “Tôi có bạn gái rồi.”

“A?”

Ba người bên cạnh đều thất thần, bầu không khí vốn tốt đẹp nhất thời trở nên có chút xấu hổ, nhất là Mã Đông, hận không thể một cước đem Vương Trọng từ cửa sổ đá ra ngoài, không biết nói chuyện phiếm!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Tiểu đầu trọc

Vẫn là Mã Đông phản ứng lại nhanh nhất, “Kháo, đừng nghe hắn khoe khoang, ta và gã này mỗi ngày ngủ cùng nhau, trên mông hắn có vết thương trĩ hay không ta cũng biết, hai ngày trước bị ta trào phúng một phen, liền nói đã có bạn gái, bạn gái từng gặp một lần, người còn không thấy!”

Scarlett theo bản năng nhẹ nhàng thở ra, cái tay túm góc váy cũng buông ra, nhưng cô lập tức liền ý thức được có chỗ nào đó sai sai, Vương Trọng có bạn gái hay không, mình hẳn trưng cái gì?

“Làm ta sợ nhảy dựng.” Mirami cũng vỗ ngực: “Được đó Vương Trọng, tình chúng à? Hắn sẽ không là thâm mền ngôi sao nhỏ nào nhìn thấy ở trên điện thoại chứ, nhìn dáng vẻ của người không giống.”

Vương Trọng bắt đầu đi nhún nhún vai, loại sự tình này càng bôi càng đen, “Thật ra bát tự còn chưa đối chiếu, ta ngay cả tên người ta cũng không biết.”

Mọi người đều cười lên.

Ngay cả tên cũng không biết, tính là bạn gái gì chứ?

Mirami còn muốn tiếp tục truy hỏi, Scarlett đã cười nói: “Được rồi được rồi, học tử ngươi xem mặt Vương Trọng cũng đồ rồi, chừa chút không gian tư nhân cho người ta đi.”

Nàng giờ lên ly rượu trước mặt: “Kính sự hữu nghị của chúng ta, cụng ly!”

“Vị hữu nghị, cụng ly!”

Phi Châu đại lục hoàn toàn tương phản với bên này trật tự, khô hạn, đói khát, vô tận sa mạc và hoang dã, vẫn luôn là giọng chính của khối đại lục này, thời điểm chiều không gian buông xuống mang đến tai nạn, nhưng cũng giao cho nơi này sinh mệnh mới, lực lượng người và sinh vật sống sót có được quả thật vượt quá tưởng tượng.

Ven biển cát mênh mông màu vàng, mấy chục con Cuồng Bạo Sa Hạt khổng lồ lúc này đang an tĩnh ghé vào phía sau cồn cát, mấy chục chiến sĩ dễ dàng trèo lên thân khổng lồ của chúng nó, lặng yên không một tiếng động ẩn nấp ở đây. Bọn họ là chiến sĩ của Đế quốc Tutankhamun, săn bắt sinh vật biển dị là công tác thông thường, mấy thứ này có thể từ chỗ Tự Do liên bang đổi lấy vật tư bọn họ đang thiếu khẩn cấp.

Đội trưởng Jedden cẩn thận dùng công năng kính viễn vọng điện thoại mới tinh của mình, ở Đế quốc Tutankhamun chỉ có tinh anh mới có tư cách có, xa xỉ phẩm của liên bang, ở nơi này đều là giá trên trời.

Ở tầm nhìn của hắn là một chỗ tổ kiến ăn kim loại, kiến ăn kim loại rậm rạp lấy hàng ngàn để tính đang bận rộn chui ra chui vào ở trong cồn cát.

Những gia hỏa này xuất hiện ở đây đã hơn nửa tháng, mấy ngày hôm trước vừa mới phá hủy một trấn nhỏ tuyến đầu, tính tới trước mắt đối mặt loại đại quân côn trùng biển dị này, mặc dù là lực lượng đế quốc cũng sẽ không dễ dàng đi trêu chọc, hơn nữa đây phi thường có thể chỉ là phân đội kiến thợ của đại quân kiến ăn kim loại.

Jedden dùng thanh âm trầm thấp đang hướng trung tâm thông tin báo cáo: “Số lượng nhiều hơn trong dự tính rất nhiều, mặt đất đã xuất hiện ít nhất ở ba ngàn con trở lên, chỉ dựa vào tiểu đội chiến hạt không thể chấp hành kế hoạch khai thông dẫn dắt, thỉnh cầu trợ giúp!”

Cắt đứt thông tin, sắc mặt Jedden rất khó coi. Làm một trong các bộ đội tinh nhuệ khu vực hoang dã Atacama, thế mà tự nhận không thể hoàn thành nhiệm vụ, yêu cầu tiếp viện, cái này đối với chiến sĩ Tutankhamun đế quốc mà nói quả thật không phải chuyện gì quang vinh.

Gần đây đàn kiến biển dị hoạt động có chút kỳ quái, trước kia đều là đại bộ đội hành động, tuy nơi đến không còn một ngọn cỏ, nhưng rất dễ dàng phán đoán quỹ tích di động, mà bây giờ đàn kiến thường xuyên sẽ phái ra phân đội nhỏ săn bắn chung quanh tăng thêm không ít nguy hiểm không thể đoán trước, nghe các trưởng lão nói, là vì lực lượng chiều không gian thúc đẩy lực địa di động ảnh hưởng, làm sinh vật biển dị hệ côn trùng mất cảm nhận là dễ dàng sinh ra tiến hóa nhất.

Các đội viên cũng oán giận không thôi, trời nóng nực đối với một đám quái vật nguy hiểm thật sự không phải một việc vui vẻ.

“Câm miệng!” Jedden tâm tình không tốt thấp giọng quát, đám gia hỏa này đừng than thở dẫn tới lũ quái vật kia chú ý.

“Đội trưởng!” Đột nhiên có đội viên rất ‘không nghe lời’ run giọng kinh hô.

Jedden khẽ nhíu mày.

“Ngươi xem!”

Theo ngón tay đội viên đó nhìn qua, chỉ thấy trong cát vàng ở cách đó không xa, một bóng người đang không nhanh không chậm đi đến.

Bóng người nọ thoát nhìn rất thấp bé, đầu trọc dưới ánh mặt trời lập lờ sáng lên, sau lưng tựa như còn cõng một cái rương dài to lớn nhìn không ra được chất liệu... Rất giống công quan tài ở trên người.

Người lữ hành trong sa mạc, cho dù cõng một cái hành lý hơi lớn cỡ quái chút, thế này vốn cũng nên là chuyện bình thường, nhưng phương hướng tên tiểu đầu trọc kia lúc này tiến lên, lại là hướng thẳng về tổ kiến ăn kim loại!

“Chết tiệt! Từ đâu ra vậy? Một mớ kiến ăn kim loại mập mạp lớn như vậy không nhìn thấy sao!” Jedden hận không thể lập tức một súng bắn gục gã kia, nhưng hắn không dám nổ súng, ở trong sa mạc trống trải thế này, đừng nói tiếng súng, cho dù chỉ là động tĩnh khi bắn tên, cũng đủ để khiến cho những con kiến biển dị kia chú ý.

Hắn không để ý người lữ hành này đi qua chịu chết, nhưng hắn sợ rút dây động rừng. Kiến ăn kim loại là có trí tuệ, càng là thiên địch với nhân loại. Một khi để chúng nó phát hiện nhân loại đang tới gần, tất nhiên sẽ bạo động, sau khi xử lý đối phương khẳng định sẽ lập tức tìm tòi khu vực sa mạc này phạm vi mấy chục dặm, vậy sẽ bại lộ tiểu đội của mình, mà khoảng cách hai bên hiện tại, tiểu đội của mình ngay cả chạy cũng không kịp!

Jedden không nói hai lời, lập tức hạ lệnh rút lui, không có gì quan trọng hơn mạng sống, về phần tên đầu trọc xui xẻo kia, hắn tựa như đã thấy được cảnh tượng kiến ăn kim loại lao lên, máu thịt bay tứ tung.

Người lữ hành kia thoát nhìn đi chậm rãi, một bước một cái dấu chân, nhưng tốc độ di động thể mà lại khá nhanh chóng, không biết từ khi nào thể mà đã đi vào đàn kiến!

“Kẻ này...” Jedden ngẩn ngơ, ngay cả đội viên của hắn cũng ngây ra ở tại chỗ.

Kiến ăn kim loại vẫn bận rộn đào hang, tựa như căn bản không thấy được tên đầu trục nhỏ thó, thậm chí thời điểm gần nhất tên đầu trục nhỏ con từ bên cạnh chúng nó đi qua, nhưng kiến ăn kim loại không lộ như con nghé vẫn như bận rộn...

Ân thân? Màu sắc tự vệ?

Ở trước mặt kiến ăn kim loại sinh vật giết chóc đơn thuần này hoàn toàn là chịu chết. Sau khi sinh vật biến dị tiến hóa, bản năng quan sát đối với thế giới cũng tiến hóa mọi lúc, loại có thể lừa gạt ánh mắt nhân loại đối với kiến ăn kim loại hoàn toàn không có hiệu quả.

Jedden dụi dụi mắt, nhìn nhìn công năng kính viễn vọng của điện thoại mình... Tựa như không phải ảo giác...

Sau khi bình tĩnh lại, dung mạo tên đầu trục kia cũng trở nên rõ ràng, tựa như còn chưa đến hai mươi tuổi, khuôn mặt thanh tú, có chút cảm giác thật thà, làn da hơi ngăm đen, hình thành đối lập rõ rệt với cái đầu trục tỏa sáng... Chân trần, quần áo cũng rất rách nát, nhiệt độ này...

Đặc biệt nhất là cái lưng to lớn kia trên lưng hắn, đó căn bản không phải một cái lưng!

Một cái quan tài khắc đầy phù văn phong cách cổ xưa, trong sa mạc vàng cam vô biên, ánh mặt trời chói mắt này, cũng lóe ra một tầng u lam khiến người ta không thể xem nhẹ!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Sherry vương bận

“Đây là quái vật gì...” Jedden đem đầu óc nghĩ vỡ cũng chưa từng nghe nói về một người như vậy, nhưng đây tuyệt đối là đại sự, chỉ riêng tình báo này đã giá trị xa xỉ đó!

Tên lùn đầu trục vẫn tiến về phía trước, nhưng vấn đề là hắn đã xâm nhập nội địa kiến ăn kim loại, kiến ăn kim loại rậm rạp chặn đường, cho dù làm như không thấy như thế nào nữa, hắn chung quy không thể giấu kiến ăn kim loại đi qua chứ?

Mọi người đều nhìn không được nuốt ngụm nước miếng, cái này con mẹ nó lúc nào cũng có khả năng bị xé thành mảnh vụn, chẳng lẽ kẻ này là người mù?

Đám người Jedden tất cả đều mở to mắt nhìn, mắt không chớp lấy một cái, tựa như đang chờ đợi nháy mắt tên đầu trục nhỏ con đánh thức một đám kiến ăn kim loại.

Nhưng tên đầu trục nhỏ con cũng chưa giảm bớt tốc độ, cũng chưa giấu đàn kiến, đàn kiến vĩnh viễn sẽ không lui về phía sau như dòng nước gặp tảng đá tự động tách ra, nhường ra một con đường, một cái không gian chỉ có thể thông qua một người, tên đầu trục nhỏ con cứ như vậy chậm rãi, từng bước một đi qua.

Quân đoàn kiến biến dị cường đại nhất trên đời này, tử địch của tất cả sinh mệnh, thế mà tự động tránh ra cho người này một con đường!

“Cho ta một cái tát.” Jedden nói với thủ hạ, thủ hạ thì lại rất nghe lời, lập tức cho Jedden một cái tát thanh thúy.

Jedden day day mặt, đầu óc tỉnh táo rồi. Kháo, cái này con mẹ nó không phải ảo giác, phải lập tức hướng bên trên báo cáo!

... Vừa rồi ai đánh lão tử!

Xa xa một hành giả cô độc lưu lại một bóng lưng cô đơn, biến mất ở trong thiên địa cát vàng liên miên vô tận!

Đám người Vương Trọng vui vẻ chấm dứt bữa tối. Nói thật, vô luận ai ở cùng một chỗ với nữ hài tử như Scarlett đều sẽ phi thường vui vẻ, vẻ ngoài xinh đẹp chỉ là một khía cạnh, ở chung hòa hợp mấu chốt là tính cách, tự tin lại không kiêu ngạo, hơn nữa người thường có thể chịu không nổi Mã Đông vui đùa, gã này hơi đặc ý sẽ nổ tung trời, nhưng vô luận Scarlett hay là Mirami đều sẽ không thực sự tức giận, chơi được phi thường quan trọng. Đối với Vương Trọng mà nói, Mã Đông là bằng hữu phi thường quan trọng, có thể có một chút khuyết điểm, nhưng ai là thánh nhân? Vương Trọng cảm thấy mình cũng đầy khuyết điểm, quan trọng chính là vui vẻ.

Từng có vài lần tiếp xúc, nhưng bữa cơm này thật sự đã kéo gần lại khoảng cách giữa bốn người. Scarlett nữ thần thật ra tuyệt đối không cao ngạo, lại càng không yếu ớt, phi thường có suy nghĩ của riêng mình, cũng có chút giác ngộ mạo hiểm không thực tế. Mirami là tương phản lớn nhất, người không

quen cảm thấy cô là bà cô lãnh khốc vô tình, nhìn ai cũng không vừa mắt, trên thực tế cô chỉ là muốn nói thật, đối với tân sinh mà nói, thật ra lời thật thì khó nghe, quen với cô rồi sẽ phát hiện đây là ngoài lạnh trong nóng điển hình.

Scarlett và Mirami đối với Vương Trọng cùng Mã Đông cũng đã có nhận thức khác. Vương Trọng nhìn như hiền hoà, thật ra nội tâm phi thường kiên định, một khi xác định việc nào căn bản sẽ không thay đổi, hơn nữa trong khi nói chuyện phiếm phát hiện tầm mắt cùng lý giải đối với sự vật thật sự có chút khác với mọi người, có chút quá mức mộng tưởng hóa, nhưng nữ hài tử đại đa số thích loại này, nhất là đối phương thật sự có tài.

Mà tình huống Mã Đông giống với Mirami, ở trong mắt người ngoài, Mã Đông là kẻ làm chủ, phi thường có ý tưởng, chuyện Kỳ Ba xã khẳng định đều là hắn chủ đạo. Trên thực tế, Mã Đông và Vương Trọng cùng một chỗ, Vương Trọng mới là người làm quyết định, trên cơ bản đều là Mã Đông nhân nhượng Vương Trọng, về phần chuyện phong lưu, Mã Đông tuyệt đối tính là thượng phong lưu không hạ lưu, không biết dùng thủ đoạn hèn hạ nào, chỉ là quan điểm nhân sinh của hắn như thế, nếu nữ hài tử trịnh trọng từ chối, hắn sẽ không vô si dây dưa, đương nhiên muốn tìm nữ hài tử có thể trối chân được hắn cũng rất khó.

Tất cả cái này cũng không gây trở ngại mọi người trở thành bạn. Bốn người tính cách khác biệt, nhưng gom lại một chỗ sẽ là vô hạn tiếng cười. Người và người gặp nhau, rất nhiều thời điểm chính là duyên phận, không có quá nhiều đạo lý để giảng.

Sau khi bốn người tách ra, Vương Trọng và Scarlett đều tự trở về, Mã Đông lại đem Mirami hẹn đi rồi, loại quá trình theo đuổi này mới là hưởng thụ, mới là thanh xuân đích thực, không quan hệ kết quả. Mirami trước giờ bị rất nhiều người không thích, nhưng cô cũng là nữ hài tử bình thường, tuy kiên trì nguyên tắc tính cách của mình, nhưng cũng hy vọng có một nam hài tử đẹp trai có thể phát hiện điểm tốt của cô, điểm ấy Mã Đông tuyệt đối đã đánh trúng điểm yếu của cô. Từ trên hình tượng, Mã Đông tuy không bằng Glory, nhưng quả thật rất tuấn tú. Assassin chỉ thứ gia tộc từ nhỏ bồi dưỡng khí chất quý tộc quả thật không kém, cái gì cũng hiểu chút, cái gì cũng biết chút, da mặt dày, thật ra từ trên phương diện nào đó mà nói cũng là tính cách hiền hoà, dưới tình huống bản tâm không xấu, Mirami cũng phi thường hưởng thụ loại quá trình đấu võ mồm này.

Thành người yêu hay không không nhất định, nhưng làm bạn, khẳng định là không có vấn đề.

Dọc theo đường đi, Mã Đông thi triển ba đầu sáu tay bày ra sức quyến rũ của mình. Với hắn mà nói, khiến nữ hài tử thương thức tán thành mình cũng là một loại cảm giác thành tựu, Mirami nhìn như lạnh lẽo, trên thực tế khóe miệng mang theo mỉm cười, lúc sắp đến ký túc xá đang chuẩn bị bảo Mã Đông rời khỏi, điện thoại vang, Mirami ra hiệu Mã Đông im lặng.

“Biểu muội, con gió nào đem em thổi tới rồi.” Mirami lộ ra nụ cười sáng lạn.

“Biểu tỷ, chị muốn chuyển trường không, hiện tại cách CHF còn có chút thời gian, chỉ cần chị đáp ứng, em đến xử lý thủ tục chuyển trường.” Một thanh âm nữ hài tử phi thường nhiệt tình.

Mã Đông muốn tho đầu nhìn, lại bị Mirami hung tợn trừng mắt nhìn trở về. Lòng Mã Đông ngửa ngáy, thanh âm này thoảng nghe rất hoành tráng, Mirami còn có biểu muội, chưa từng nghe nói, không biết bộ dạng thế nào, khẩu khí trái lại không nhỏ đâu.

“Chị ở bên này rất ổn, lần này CHF em cố gắng cho tốt, gia tộc đều rất coi trọng em!” Mirami cười nói. Đối mặt người thân, nàng là không hề có kỵ mở rộng cửa lòng, khiến Mã Đông ở bên nhìn cũng ngây người, đây thật sự là Mirami sao...

Khi một nữ hài tử nguyện ý dịu dàng, thật là có thể khiến nam nhân hòa tan... Đáng tiếc cái này không phải cho Mã Đông, nếu đối diện là nam, Mã Đông tuyệt đối có thể sử dụng ánh mắt thiên đao vạn quả.

“Được rồi, biểu tỷ, em không miễn cưỡng chị, em nếu có thể rút thời gian sẽ đi thăm chị.”

“Tập luyện cho tốt, chị là không trông cậy rồi, vinh quang gia tộc một thế hệ này ở trên vai em, chị bên này có thời gian sẽ đi thăm em.”

“Vây cứ quyết định như thế.”

Ngay tại tích tắc hình ảnh biến mất, Mã Đông nhìn lướt qua, mặt không thấy được, nhưng bộ ngực rung rinh kia quả thật đem Mã Đông dọa nhảy dựng.

Gia tộc gì thế này, còn có di truyền như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Vật hi sinh cùng tình anh

Mirami cũng thuộc về chi thứ, thật ra Thiên Kinh thành có chi thứ của rất nhiều gia tộc, dù sao vị trí Thiên Kinh thành là yếu địa chiến lược phương diện tài chính, nhưng chi thứ bình thường cũng sẽ không quá ngông nghênh, như Mã Đông loại này thuộc về số ít, cũng có thể tính là ăn chơi trác táng.

“Khụ khụ, Mirami, chúng ta cũng quen như vậy rồi, biểu muội người chính là biểu muội ta, không giới thiệu một chút.”

Mirami hung hăng trừng mắt nhìn Mã Đông một cái, “Bớt kéo gần nha, ta là tốt cho người đó, nếu người ba hoa đối với nó, nó tuyệt đối không ngại nhảy mất diệt người.”

“Đùa cái gì vậy, ta chỉ kim lòng không được đối với Mirami học tỷ xinh đẹp, đối với cạp cái thì không có hứng thú đâu.”

Mã Đông vội vàng tỏ rõ lập trường, nhưng cái cực lớn kia... Tựa như... Chưa nhìn rõ.

Sherry tắt điện thoại, gần đây chuẩn bị chiến sượt tâm tình có chút “nóng nảy”, Mario tiểu tử này luôn chuồn rất xa, Vương Giả Mạnh Mồm cũng không biết chạy đi đâu, tỷ lệ ra mặt quá thấp. Vừa nghĩ đến Vương Giả Mạnh Mồm, Sherry liền có chút vui vẻ, cô là tính đánh với Vương Giả Mạnh Mồm một trận, trực tiếp ước chiến là được, nhưng bị đám người Mario liều chết ngăn trở, ài, cứ nói gì phải chú ý thân phận, luận bàn một chút, có cái gì phải chú ý.

Nhưng Sherry cũng biết, đường đường cao thủ nổi tiếng bậc Tinh Anh, đội trưởng Hòa Diễm chiến đội chủ động đi khiêu chiến một gã vật hi sinh, thấy thế nào cũng hơi sai sai, người ta nói không chừng còn cảm thấy cô là nhìn người khác hot thì ngứa mắt. Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc là ai dù sao còn ở trong tranh luận, bắt nạt “người mới”, cái tiếng tăm này không tốt cho lắm, cho dù không vì mình cũng phải cân nhắc cho học viện cùng chiến đội.

Từ sau một trận chiến trước tên tuổi Sherry lại tăng lên, dị năng chiến sĩ loại phóng ra siêu cường, lại luyện thành một năng lực phòng ngự cận thân, làm cơ cấu đánh giá của ban tổ chức CHF nâng cao đánh giá đối với Hòa Diễm học viện Anh Hồn.

Thực lực cận chiến đối với một viễn trình chiến sĩ mà nói phi thường khó có thể không chế, cho dù là có dị năng như Sherry, cũng cần trải qua huấn luyện gian khổ lặp đi lặp lại, cái này đề cập đến phản ứng phản đoán trường thi cùng động tác của bản thân. Cận chiến và viễn trình hoàn toàn là hai con đường, có thể luyện thành, chỉ có thể dùng thiên tài để hình dung, cách CHF còn có thời gian, tiến một bước cường hóa chiến kỹ của mình, lần này Hòa Diễm học viện phi thường có hi vọng tỏa sáng rạng rỡ.

Đội trưởng một cái chiến đội chính là lãnh tụ, quyết định không khí toàn bộ chiến đội, ở dưới cô lôi kéo, tính khí thần Hòa Diễm chiến đội khẳng định cũng sẽ khác biệt rất lớn.

Sherry nhìn cái tên màu xám kia, vẫn tối, xem ra hôm nay sẽ không xuất hiện, đang lúc Sherry chuẩn bị đi huấn luyện tiếp một lúc rồi nghỉ ngơi, cái tên màu xám kia đã sáng.

Vương Giả Mạnh Mồm đã xuất hiện.

Vương Trọng chưa trở về, thời gian còn sớm. Scarlett bên kia đã xác định rồi, hần, Glory, Emily cùng Barron Gesta đều đạt được tư cách tập huấn lần này, sẽ đạt được cơ hội Grace đạo sư tự mình huấn luyện, nhất là Barron, quả thực hưng phấn không thể tưởng tượng. Thật ra đối với chuyện này Scarlett vẫn đưa ra một cái đề nghị cho Kỳ Ba xã, danh ngạch khẳng định là cho Kỳ Ba xã, nhưng nói thật, Barron thực lực quá yếu, cơ sở quá kém, căn bản không thích hợp lần tập huấn này, Kỳ Ba xã hoàn toàn có thể dùng danh ngạch này hấp dẫn nhiều cao thủ hơn gia nhập.

Chẳng qua đề nghị này bị Vương Trọng từ chối, danh ngạch này chính là chuẩn bị cho Barron, không chỉ vì Barron là đội viên Kỳ Ba xã, mà là Vương Trọng cảm thấy Barron có rất nhiều tiềm lực còn chưa được khai quật, cơ sở kém là có thể thông qua huấn luyện bù lại, cơ hội như vậy đối với Barron phi thường quan trọng.

Thời gian này, khu sử dụng OP của trường học vẫn phi thường náo nhiệt, thật ra bậc Vật Hi Sinh độ sinh động là cao nhất, không có gánh nặng, tiếp theo là bậc Dũng Giả, mà đến đẳng cấp Tinh Anh, nói trắng ra đều là người có uy tín danh dự, có thể cũng đều được học viện ký thác kỳ vọng cao, sẽ không tùy tiện tiến hành chiến đấu. Random còn tốt, nếu là ước chiến, đều sẽ tránh đi thời điểm đông đúc, thậm chí sẽ không cho phép bàng quan, một số cao thủ giao tình tương đối tốt, trong khoảng cách giới hạn, cũng thường xuyên sẽ sử dụng OP luận bàn với nhau, sẽ không quá để ý thắng bại lẫn nhau, càng nhiều là nâng cao cho nhau.

Vương Trọng tìm góc phòng, mỗi phòng khoảng cách đều đủ, hơn nữa đều xử lý đề phòng quấy nhiễu, dù sao người mới hồn lực không ổn định rất dễ bị quấy nhiễu, Vương Trọng là hệ chỉ huy năm thứ hai, quyền ưu tiên vẫn khá tốt.

Tiến vào OP, Vương Trọng mở hòm thư, trong tầm nhìn là một mảng khiêu chiến rợp trời rợp đất, trên cơ bản đều là vương bá khí hoành hành cái loại đó, cảm giác ngum khí đó đều lớn hơn trời, cha vương giả... cũng một chuỗi, đương nhiên trên cơ bản đều là bậc Vật Hi Sinh nhàn rỗi không có việc gì tìm cảm giác tồn tại.

Muốn từ trong đó lật ra một kẻ mạnh thật sự quá lao lực, bởi vì gần đây thẳng liên tiếp, cộng thêm phương thức phán định của hệ thống OP, đối thủ hần một lần nữa tự do ghé ra sẽ không quá yếu.

Lựa chọn đối thủ bắt đầu..

Bởi vì số lượng học sinh khổng lồ của Tự Do liên bang, thậm chí một số người tuy tốt nghiệp nhưng chưa đúc thành anh hồn cũng sẽ tiếp tục sử dụng hệ thống OP, khiến loại hình thức tự do đối chiến này trở nên phi thường thoải mái, xếp hàng gì đó rất ít gặp.

Nhưng lần này năm phút đồng hồ trôi qua, thế mà còn chưa tìm được đối thủ.

Chủ yếu là loại tình huống này của Vương Trọng có chút kỳ quái, lúc trước cùi bắp, về sau chiến đấu chất lượng lại cao thái quá, quả thực là vượt vĩ độ đại thắng, hơn nữa hệ thống OP tương đối coi trọng chiến tích giai đoạn gần đây cái khái niệm này, đối thủ của hần thật sự không quá dễ tìm.

Vương Giả Mạnh Mồm vừa online, toàn bộ diễn đàn OP đều náo nhiệt hần lên, hơn nữa nhà phát hành OP tựa như phi thường cảm thấy hứng thú đối

với hắn.

OP thuộc về cả liên bang Tự Do, hơn nữa nói ra coi như là kỹ thuật chiến lược của liên bang, quyền cơ mật là cao nhất, dù sao đề cập một thể hệ trẻ tuổi của các đại gia tộc các thế lực lớn, cho nên đối với người sử dụng là cấp bậc cao nhất, thật ra đây là kẻ có quyền lực cân nhắc ích lợi bản thân, cơ mật chỉ có thông qua hội nghị thường ủy liên bang mới có quyền lợi phê chuẩn, điều kiện tiên quyết còn phải là phương diện liên bang an toàn.

Đây là phương diện chính trị, nhưng kinh tế phụ thuộc, OP thuộc về sản nghiệp của năm đại gia tộc liên bang, tiền lời là thuộc về bọn họ, hiện tại phương diện vận hành OP khẳng định là hy vọng OP hot, như vậy mới có thể từ trên thân các đại học viện cùng người sử dụng khác đạt được tài phú, có sức hấp dẫn như Vương Giả Mạnh Mồm, lại không có hậu trường bối cảnh rõ ràng, thật ra dễ dàng nâng đỡ một chút, kéo phong trào, một khi ngã xuống đối với nhà phát hành OP mà nói cũng không có gì tổn thất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Tỷ lệ chi chiến

Cho tới hôm nay, Vương Giả Mạnh Mồm đã có không ít fan, nhất là ở khu Vật Hi Sinh, hắn đã thành thần tượng phản công cường giả đẳng cấp Vật Hi Sinh, đạo lý này nói cho mỗi một gã Vật Hi Sinh, chỉ cần kiên trì, mùa xuân sẽ đến.

Nhưng... Trên thực tế, các bạn hữu bậc Vật Hi Sinh mỗi ngày lập đi lập lại bị chà đạp một màn lại một màn, gãy dựa ở trong thống khổ thất bại không ngừng, không ngừng có người thành lập ID OP mới, liên bang bên này mỗi người nhiều nhất có thể sử dụng hai cái, cho nên mới sẽ một đám mang theo ID ký thác, Vương Trọng Vương, Quân Lâm Thiên Hạ..., trên thực tế đều là ký thác tinh thần.

Nhưng mỗi khi nhìn mình một lần lại một lần ngã xuống, tinh thần sẽ trở nên càng cần một điểm chống đỡ.

Đó là Vương Giả Mạnh Mồm, gần đây Vương Giả Mạnh Mồm chưa xuất hiện, khiến nội tâm những người này đều trống trải, thật nhớ, bọn họ muốn khiến Vương Giả Mạnh Mồm nói cho bọn họ, chờ đợi là có cơ hội, là có hi vọng.

“Vương giả huynh, rốt cuộc đến rồi, mẹ ruột của con ơi!”

“Vương giả huynh, lần này thời gian chờ đợi có chút dài đó, sẽ xếp đến cao thủ hay không?”

“Hắn là vậy, cũng không biết có thể ghép tới ai, ta cũng có chút khản trương nho nhỏ rồi.”

“Dù sao vương giả vô địch, treo lên đánh những kẻ khinh thường chúng ta!”

.....

Trong bất tri bất giác, mọi người đều đem Vương Giả Mạnh Mồm coi là thể thân của mình, nhưng ở đẳng cấp Dũng Giả lại chưa gây thơ như vậy, chiến sĩ đẳng cấp cao chú ý cũng bắt đầu nhiều hẳn lên. Vương Giả Mạnh Mồm biểu hiện có chút kinh nghiệm, về phần người này rốt cuộc thân phận thế nào, thật ra bọn họ căn bản không thêm đề ý, quan trọng là tiêu chuẩn chiến đấu.

Rốt cuộc ở trong sự chờ mong của mọi người, đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm xuất hiện, thành phố Cực Quang - Lôi Băng.

Sau sự yên lặng ngắn ngủi, toàn bộ khu chờ đợi đều sôi trào, bởi vì Vương Giả Mạnh Mồm thế mà ghép đến cao thủ đẳng cấp Tinh Anh!

Huy chương tinh anh lập lòe sáng lên kia thiếu chút nữa làm mù một đám lửa đạn rồi.

Tuy bọn họ vẫn luôn tràn ngập chờ mong đối với Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng trên thực tế có thể chiến đấu ở đẳng cấp Dũng Sĩ đã rất thỏa mãn rồi, nhưng lần này thế mà ghép đến cường giả bậc Tinh Anh.

Bất cứ một học sinh anh hồn học viện nào có thể ở trong OP chiến đấu đến đẳng cấp Tinh Anh, thì có thể trực tiếp thành lập chiến đội thuộc về mình, nếu ở một số thành thị yếu chút, khẳng định sẽ được toàn bộ học viện nâng trên lòng bàn tay, còn chưa tốt nghiệp, đã có thể nhận được các đại tập đoàn tài chính thực lực mời chào, nếu đẳng cấp Dũng Giả còn tồn tại tính không xác định, nhưng đẳng cấp Tinh Anh ý nghĩa tất nhiên sẽ đúc thành anh hồn, hơn nữa tầng cấp tuyệt đối sẽ không kém.

Đẳng cấp Tinh Anh không chỉ ý nghĩa thiên phú, còn có kinh nghiệm chiến đấu phong phú và chiến kỹ độc đáo, có thể nói không tồn tại bất cứ sự may mắn nào, bọn họ là nhân vật thuộc về đỉnh Kim Tự Tháp thời đại mới.

Đây là lần đầu tiên trong lịch sử OP có tinh huống đẳng cấp Vật Hi Sinh ghép đến đẳng cấp Tinh Anh.

Nháy mắt dẫn bạo toàn bộ OP, cộng thêm nhà phát hành OP thúc đẩy, một số người không chú ý cũng đều thấy được trận chiến đấu này, nếu chỉ là tinh anh và tinh anh đối chiến, có thể còn không có hiệu quả mạnh như vậy, một vật hi sinh, một tinh anh, chỉ nghe thôi đã có thể dẫn lên lòng hiếu kỳ.

Một vật hi sinh sao có thể ở trong ghép tự do ghép đến cao thủ bậc Tinh Anh?

Ghép tự do là không thể đóng lại quan sát, nếu không nắm đại tập đoàn tài chính sau lưng OP đều uống gió tây bắc. Một số cao thủ hơi tò mò đối với Vương Giả Mạnh Mồm là sẽ không tự mình đi bàng quan, thậm chí nói cuối cùng chỉ là nghe kết quả đã không tệ rồi, nhưng xuất hiện đối thủ bậc Tinh Anh thì hoàn toàn là một câu chuyện khác.

Rất nhanh mọi người đều phát hiện Lôi Băng đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm là nhân vật càng thêm khá hơn, vừa mới tiến giai bậc Tinh Anh, chỉ 15 tuổi hẳn dùng hơn một năm thời gian ở ngày hôm qua xông lên đẳng cấp Tinh Anh, cho dù ở trong lịch sử OP cũng là người nổi bật, tỷ lệ thắng cao tới 80%, trưởng thành nhanh chóng mãnh liệt.

Thành phố Cực Quang thuộc đại thành khu bắc liên bang, là một trong mười thành phố lớn liên bang Tự Do, á quân khu bắc năm trước, là thực lực hùng hậu thật sự, mà Lôi Băng trẻ tuổi này chính là tiên phong mới thuộc vương bài chiến đội của Cực Quang anh hồn học viện, từ năm trước, đến năm nay đã thành chủ lực, ở Cực Quang anh hồn học viện cạnh tranh thảm thiết, cái này ý nghĩa thực lực và tiềm lực siêu mạnh.

Đơn giản so sánh, một dự bị của Cực Quang chiến đội kéo đến Học viện Thiên Kinh là có thể làm vương bài đội trưởng.

Các thành phố lớn của liên bang phát triển phi thường không cân đối, giai đoạn đầu Thiên Kinh tương đối cường đại vẫn là bắt nguồn từ ưu thế tài nguyên và kỹ thuật, nhưng theo kỹ thuật chênh lệch dần dần bị san bằng, tiêu chuẩn anh hồn chiến sĩ dần dần chủ đạo địa vị các thành thị, đây cũng là xu thế phát triển tất yếu của nhân loại thời đại mới.

Lôi Băng ở liên bang bắc khu vốn là thiên tài được kỳ vọng cao, từ năm trước bộc lộ tài năng, nhưng năm nay đã nổi danh bắc khu. CHF có yêu cầu tỉ lệ tân sinh, Lôi Băng năm trước chỉ là Cực Quang phân viện ngư tiên ban, năm nay chính là tân sinh năm nhất, đó là một đường cầu sát biên, nhưng tuổi của hắn quả thật hoàn toàn phù hợp.

Ở bậc Tinh Anh, càng trẻ tuổi, ý nghĩa càng nhiều thứ.

Lôi Băng này cũng là tên quái vật, hoàn toàn chuyên chú vào chiến đấu, căn bản không để ý tới việc khác. Nhà phát hành OP vốn muốn tuyên truyền hắn một phen, nhưng bị Học viện Cực Quang ngăn trở, để Lôi Băng chuyên chú vào nâng cao thực lực, gã này đối với chiến đấu có khát vọng siêu mạnh.

Sherry thời điểm nhìn thấy đối thủ này cũng sửng sốt một chút. Là người bậc Tinh Anh đương nhiên không thể không biết Lôi Băng, nhưng thật sự chú ý lại là một đoạn thời gian gần đây, đứa con nít này một đợt mười tháng liên tiếp, cường thế tiến vào đẳng cấp Tinh Anh, tiềm lực đóng băng khủng bố, khiến toàn bộ hòa điểm năng lực giả không thể không chú ý.

Dáng người cũng không quá cao lớn, nhưng vị trí của hắn lại là tiên phong, có được kỹ thuật chiến đấu toàn diện cùng sử dụng đối với năng lực hàn băng, dù sao tuổi đặt ra ở đó, giá trị hồn lực bình quân ở hơn 100, nhưng vận dụng chiến kỹ làm đối thủ sợ hãi, ở phương diện này lại có chút giống với Vương Giả Mạnh Mồm.

Hai người đều sở trường lấy yếu thắng mạnh, quan sát đối với đại cục cũng đều chuẩn xác sâu sắc như nhau.

Một trận đấu như vậy, số người xem nháy mắt vọt lên tới hai ngàn, thế này đã không thua gì một cuộc đối chiến giữa tinh anh.

Trận đấu này đối với Lôi Băng mà nói cũng ý nghĩa phi phàm, bởi vì đây là trận đầu từ khi hắn tiến vào đẳng cấp Tinh Anh.

Hai bên giao thủ tiến vào chuẩn bị, hơn nữa kiểu ngao tự tin tương tự, tuyển thủ hai bên thế mà đều sử dụng random vũ khí, random cảnh tượng chiến đấu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 72: Chỉ chết Arnold

Lôi Băng đang xem giới thiệu cùng video chiến đấu của đối thủ, tiếng tăm cùng đẳng cấp đối thủ không quan trọng, hắn chú ý thực lực, hồn lực rất yếu, nhưng chiến kỹ rất mạnh, thoáng có chút thất vọng.

Dẫn tới random vũ khí cùng cảnh tượng chiến đấu, cũng không phải Lôi Băng làm bộ làm tịch. OP tác dụng là huấn luyện, nếu đơn thuần vì theo đuổi hư vinh, vậy đã lẫn lộn đầu đuôi, hắn không cần chiếm tiện nghi của đối thủ, nếu bởi vậy thất bại thì nói lên mình không đủ khả năng.

Mục tiêu của Lôi Băng không hề nghi ngờ là CHF năm nay, hướng chỉ đối với hàn băng năng lực giả mà nói vũ khí chưa bao giờ là vấn đề.

Đang huấn luyện, Lola cũng bị Arnold Dayton và Anrol gọi tới, Lola vừa thấy đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm cũng ngẩn người, bậc Tinh Anh và bậc Dũng Sĩ hoàn toàn là cách biệt một trời một vực.

Hai đẳng cấp này chênh lệch lớn nhất còn không phải ở trên hồn lực, mà là chiến kỹ và kinh nghiệm toàn diện, cho dù cô, vô luận đối mặt cận trình, viễn trình hay là các kiểu dị năng giả, đều có một bộ phương thức ứng đối độc đáo của mình. Loại tâm đắc này, là cần thời gian và kinh nghiệm để tích lũy tổng hợp, thậm chí còn cần cộng thêm một ít đồn ngộ, thứ này cần thời gian để tích lũy từng chút một.

Không ai có thể một bước lên trời.

Lôi Băng này có thể lấy thời gian ngắn như thế xông lên bậc Tinh Anh quả thật làm người ta chỉ biết than thở, cho dù ở bắc khu trọng thành Thành phố Cực Quang chỉ sợ cũng là rất hiếm thấy.

Lực lượng chiều không gian là phi thường kỳ diệu, hơn nữa phi thường không cân đối, từ đại phương hướng mà nói, các lực địa thừa nhận cũng khác nhau, nhờ đến tự do thành thị cũng vậy. Một số thành thị tựa như vận khí tốt chút, thường thường có thể sinh ra tân nhân loại thiên phú dị bẩm, dần dần trở nên cường đại, như Thành phố Cực Quang chính là như thế, vốn là thành thị ngoài top 50, hiện tại đã top 10 rồi.

Như Hỏa Diễm thành, cũng được hỏa diễm chúc phúc, tỉ lệ có được tân nhân loại hỏa diễm năng lực so với thành thị khác cao hơn nhiều, bên trong còn có thể xuất hiện siêu cấp hỏa diễm chúc phúc giả như Sherry.

1% thiên phú cộng thêm 99% cố gắng đúc ra thành công, mà chính là 1% thiên phú đó quyết định thành bại.

Một trận chiến này chính là một trận chiến chân chính kiểm nghiệm tỉ lệ của Vương Giả Mạnh Mồm, không tồn tại bất cứ may mắn và lỗ hổng nào, bất cứ trận đấu nào của bậc Tinh Anh đều là như thế, vô luận bản thân là vị trí gì, đều phải có một bộ chiến pháp nhằm vào các vị trí, điểm yếu rõ ràng là không tồn tại, bằng không căn bản không đến được tầng này.

Mà cao thủ chính là ở trong đối thủ không ngừng nghiên cứu và nhằm vào, nhằm vào ngược nghiên cứu ngược, quá trình này thật ra chính là quý giá nhất, cũng là chỗ tinh túy của OP, thời điểm cuối cùng đúc thành anh hồn, lực lượng tăng lên trên diện rộng, cũng là mấu chốt hiện tại Tự Do liên bang vẫn bảo trì áp chế và uy hiếp.

Trong bất tri bất giác, tỉ lệ người vậy xem đã xảy ra biến hóa, trừ 90% bậc Vật Hi Sinh, một số học sinh bậc Dũng Giả đang gia tăng, quan trọng nhất đã bắt đầu xuất hiện bậc Tinh Anh.

Lola và Sherry chính là một trong số đó. Làm cao thủ thành danh bậc Tinh Anh, rất ít ai chú ý một kẻ bậc Vật Hi Sinh như vậy, đương nhiên bên ngoài giải độc là đối kháng khác loại giữa hai người mang năng lực lửa có ân oán, tình huống bình thường, bậc Tinh Anh đừng nói Vật Hi Sinh, cho dù là bậc Dũng Giả cũng sẽ không nhìn lấy thêm dù chỉ một lần.

Cấp bậc là tuyệt đối áp chế, hướng chỉ bản tính nhân loại là nhìn về phía trước, càng cao ngạo càng như thế.

Không thể không nói, Lola và Sherry mới đầu thành phần đấu khí chiếm đa số, nhưng tới hôm nay, quả thật đã sinh ra hứng thú đối với Vương Giả Mạnh Mồm, người này rốt cuộc có thể đi đến tình trạng gì?

Scarlett cũng đã về tới ký túc xá, trên mặt luôn treo nụ cười tủn tủn. Vị nữ thần Học viện Thiên Kinh này trước sau rất vui vẻ, loại cảm giác này rất kỳ diệu, nói không rõ được, nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy Vương Trọng còn là lúc ở thư viện năm nhất, một mình chuyên chú như vậy, nghiêm túc như vậy, nhớ rõ là ngoài cửa sổ một chùm sáng chiếu đến trên mặt hắn, thời điểm đó, Scarlett không biết làm sao, không hiểu sao nhịp tim tăng tốc, sinh ra tò mò đối với nam hài này.

Nam nhân nghiêm túc là rất tuần tú, loại từ lực này hiển nhiên nhằm vào nữ hài tử như Scarlett, theo tìm hiểu mới phát hiện, đây lại là “sĩ nhục” của hệ chỉ huy, gã mà các giáo viên muốn tiêu diệt nhất. Ngay từ đầu Scarlett cũng mất đi lòng hiếu kỳ, nhưng mỗi lần đi thư viện đều có thể gặp hắn, thời điểm đó bên ngoài đã truyền ồn ào huyền ảo, hầu như mỗi người đều lấy ánh mắt khinh bỉ nhìn hắn, càng đừng nói có bạn bè gì, nhưng nam hài này vẫn làm theo ý mình, đắm chìm ở trong thế giới của mình, trong ánh mắt đó nhìn không ra chút uể oải nào, trái lại tràn ngập một loại... mỗi lửa làm cho người ta động lòng, tựa như là hy vọng.

Nghĩ một chút Scarlett hơi đỏ mặt, mình đại trai rồi, may mắn điện thoại nhắc nhở khiến cô từ trong hồi ức tỉnh lại, Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu.

Cô cảm thấy rất hứng thú đối với người thần kỳ này, thậm chí nghĩ tới Vương Trọng, Vương Trọng đại khái ngay cả một phần mười thực lực của người kia cũng không có, nhưng cái này cũng không gây trở ngại có thể cung cấp cho Vương Trọng một tấm gương cùng mục tiêu học tập.

Vương Trọng phù văn vũ khí: không

Lôi Băng phù văn vũ khí: không

Cảnh tượng chiến đấu: loại Nam Cực đại lục.

Nhất thời toàn bộ người khu vậy xem và người trên diễn đàn đều tròn tròn mắt, thế này có ý tứ gì?

Loại Nam Cực đại lục, là liên bang làm chiến trường mô phỏng chinh chiến khu vực chưa biết này, điều này không quan trọng, quan trọng là, cùng một người mang thiên phú hàn băng, tác chiến ở Nam Cực đại lục?

Không thể không nói, những người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm cũng đều không ổn rồi, thế này làm sao mà đánh?

Còn không có vũ khí!

Lôi Băng nhủ nhủ mây, chiến đấu như vậy thật sự không có bất cứ ý nghĩa gì. Hắn đơn giản tìm hiểu tình huống đối thủ một phen, kỹ thuật phi thường khá, luận bàn một lần hẳn là sẽ có thu hoạch, nhưng ở dưới trạng thái băng lạnh, hẳn người mang thiên phú như vậy, sẽ được cộng thêm khoảng 10% hỏa lực, nói thẳng, tiêu diệt đối thủ trong chớp mắt.

“Hoàn cảnh chiến đấu, người có thể tự do sửa đổi.” Lôi Băng phát ra lời mời.

Nhất thời người xem đều nhẹ nhàng thở ra thật dài. Tiểu tử này tuổi không lớn, thoát nhìn lạnh như băng, tính cách không tệ nha.

Không ít người đều sinh lòng hảo cảm với Lôi Băng, quả thật, ở dưới cảnh tượng chiến đấu như vậy, quả thật không cần đánh nữa, vô luận kết quả như thế nào, đều nên cho Lôi Băng chút lời khen, đây mới là phong phạm cao thủ.

Nhưng một giây tiếp theo, mọi người đều tròn tròn mắt, bởi vì Vương Giả Mạnh Mồm từ chối.

Cái này... Mẹ kiếp, thật sự có thể chứ?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Ba trăm sáu mươi độ hoa thức tẩu khảm (1)

“Gã này có phải đắc ý quên hết tất cả rồi hay không, đối thủ chính là người mang năng lực hàn băng bậc Tinh Anh!” Arnold Dayton nhìn không được phun, bởi vì Lola năng lực hỏa diễm, trong lòng bọn họ đều sẽ bài xích năng lực hàn băng.

Lola cũng hơi nhủ nhủ mây. Làm người mang dị năng, Lola rất rõ ảnh hưởng của hoàn cảnh, không nói người mang năng lực hỏa diễm là có thể sinh tồn ở trong biển lửa, con người cũng chưa bởi vậy thay đổi, chỉ là nói, hoàn cảnh hỗ trợ giảm bớt độ khó khổng lồ chế dị năng, uy lực cũng sẽ có điều tăng phúc, còn đề cập đến sức chịu đựng các phương diện. Hai người thực lực không sai biệt lắm, nếu xuất hiện hoàn cảnh như vậy, hầu như hoàn toàn quyết định thắng bại.

“Thế này căn bản không có phần thắng, ta từng giao thủ với Lôi Băng, người này là chiến sĩ toàn năng, kỹ thuật cận chiến toàn diện, dị năng có thể viễn trình phóng thích. Đây còn là tình huống hai thắng trước.” Anrol bỗng nhiên nói.

“Sát, người nói thua rồi hay là thắng rồi thì đã xong.” Arnold Dayton nói, nhưng vừa thấy sắc mặt Anrol liền biết là kết quả gì.

Con đường bậc Tinh Anh thật sự là xa xa không hẹn, mặc dù là tình huống bọn họ, cũng chỉ có thể chậm rãi mài, chỉ cần có thể ở trước khi tốt nghiệp tiến vào bậc Tinh Anh đã phải thấp nhang thơm rồi.

Nhìn hai người đã tiến vào chiến trường, cùng với Lola phi thường chuyên chú, trông mắt Arnold Dayton đảo đảo.

“Đội trưởng, ta thấy một mình Anrol bị người ngược thật thê thảm, làm huynh đệ thật sự là không đành lòng.”

Lola mỉm cười, “Sao, người muốn chia sẻ một chút thay hẳn?”

Từ sau khi thua Vương Giả Mạnh Mồm, Anrol trở thành đối tượng chà đạp của Hòa Diễm Bạo Hùng của Lola, phải nói là vô cùng thê thảm.

“Khụ khụ, nếu trận này Vương Giả Mạnh Mồm có thể thắng, ta sẽ làm bồi luyện của người!” Arnold Dayton giao hoạt cười nói, “Thế nào đội trưởng, có dám cược một ván hay không?”

Lola nhìn Arnold Dayton, nhìn đến mức đối phương có chút sợ hãi, “Nếu Lôi Băng thắng, có phải muốn hẹn hò với ta hay không?”

“Điều đó sao, ta đương nhiên sẽ không bắt buộc đội trưởng, cái này vẫn là cần đội trưởng tự nguyện mới tốt.”

Arnold Dayton cười phi thường muốn ăn đòn, Anrol một giây trước còn cảm động tình huynh đệ, giờ khắc này chỉ muốn bóp chết thằng cha không biết xấu hổ này.

“Được, ta cược với người.” Lola bỗng nhiên nói, thông khoái khiến Arnold cũng có chút giật mình.

“Thật?”

“Lola ta có bao giờ nói mà không giữ lời.” Lần này xem không phải video điện thoại, mà là tiến vào OP bằng quan, càng thêm rõ ràng.

Hệ thống cắt mắt không quan trọng, quan trọng là loại cảm giác kia. Lola chuyên chú nhìn đôi mắt đó, cô cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm khẳng định ý thức được đối thủ cường đại, nhưng tất cả trong ánh mắt đều là sự tự tin.

Nữ hài tử như cô thực sự không phải kiêu ngạo, nhưng nam giới bên người, căn bản không thể chống lại năng lực cùng sức quyến rũ của cô, hoặc có chút thực lực thì cuồng vọng vô biên, hoặc căn bản không có cái thực lực đó.

Hơn nữa nữ hài tử cũng không phải chỉ nhìn năng lực, càng quan trọng hơn là một loại trầm ổn, điều đó có thể khiến cô cảm thấy ấm áp và chỗ dựa.

Vô luận gặp chuyện gì, Vương Giả Mạnh Mềm này tựa như đầu lù lù bất động như Thái Sơn.

Là ảo giác sao? Không biết sao, Lola chỉ muốn thử một chút.

Chiến trường, Vương Trọng cảm thụ được khí lạnh chung quanh, ước chừng âm hơn ba mươi độ, nhiệt độ này đối với tân nhân loại mà nói ở phạm vi thừa nhận, mặt đất là băng tuyết hỗn hợp, quả thật có chút trơn, hoàn cảnh như vậy đối với Lôi Băng mà nói chỉ là bình thường như cơm bữa, bên ngoài thành phố Cực Quang so với thể này ác liệt hơn nhiều, đây chỉ là hoàn cảnh loại Nam Cực, đối với người năng lực hàn băng, lại thoải mái giống như về nhà.

Lôi Băng cũng đang đánh giá đối thủ trước mắt, cảm giác lớn tuổi hơn mình, nhưng cũng sẽ không lớn hơn quá nhiều, vốn muốn khách khí một chút, nhưng cái xưng hô Vương Giả này như thế nào hẳn cũng nói không nên lời, bởi vì đối phương không xứng.

“Mời.” Lôi Băng vẫn như cũ làm ra thủ lễ mời.

Vương Trọng làm cái thủ thế mời, một giây tiếp theo, một tiếng sét nổ lên, Lôi Băng ra tay, trọng trọng chiến sĩ phi thường sở trường bùng nổ đột tiến, Lôi Băng đột tiến chẳng những thanh thế hùng mãnh, càng đáng sợ hơn là tốc độ kinh người, tăng tốc như là trượt băng.

Oành...

Một cú đâm thẳng, Vương Trọng chính diện đỡ, thân thể trầm xuống, đối phương đã xoay người một đòn một trăm tám mươi độ bổ xuống thẳng vào đầu.

Đôi tay Vương Trọng vội vàng đỡ, thân thể ầm ầm trầm xuống, mà Lôi Băng đã mượn lực bay lên không trung, giữa không trung đã giật cùi trỏ giống như sấm sét, trực tiếp đập về phía đầu Vương Trọng. Thân thể Vương Trọng lại lần nữa trầm xuống, trọng tâm đã bị ép đến điểm tới hạn, cùng lúc đó, Lôi Băng rơi xuống đất, hơi kéo ra chút vừa mới đứng vững người, thừa dịp trọng tâm Vương Trọng bị ép, oành...

Một đòn đá xoay về đập thẳng tim Vương Trọng.

Vương Trọng theo đó bay ra hơn mười mét, trào lực của băng tuyết thế giới hiển nhiên không đủ, cả người lão đảo ngã văng ra ngoài.

Toàn bộ quá trình giao thủ chỉ có vài giây đồng hồ, toàn bộ mọi người trợn mắt há hốc mồm, kỹ thuật cận chiến này...

Học sinh đoạn Vật Hi Sinh vốn đang ôm một tia may mắn, rốt cuộc đã hiểu cái gì là chênh lệch, đây là thực lực đoạn Tinh Anh.

Không phải dựa vào hồn lực, chính là kỹ thuật áp chế trắng trợn.

Lôi Băng cũng chưa truy kích, hoàn toàn áp chế, trên mặt hắn thể mà lại lộ ra một tia biểu cảm kỳ quái, một bên khác, Vương Giả Mạnh Mềm đã bò dậy, khoe miệng mang theo một ý cười kỳ quái.

Oành...

Đột tiến, nhanh chóng lao tới trước mặt Lôi Băng, một cú đâm thẳng cương mãnh, Lôi Băng chặn bằng một tay, nhưng lực đạo này lại ép thân thể hắn trầm xuống, lúc này Vương Trọng đã nhảy lên không trung một cước bổ ngược xuống.

Oành...

Lôi Băng không thể không phòng ngự bằng hai tay, ngay sau đó Vương Trọng lập tức trả một đòn giật cùi trỏ, chờ lúc đáp xuống đất, chân phải đã ra đòn, rầm rầm rầm...

Thượng, trung, hạ, ba đòn đánh bùng nổ liên tục, liên mạch lưu loát.

Lôi Băng phòng ngự thượng trung lại bị một cước cuối cùng đá trúng, cả người trượt về phía sau mấy mét.

Vương Trọng chậm rãi thu chân, đoạn Tinh Anh đứng là đoạn Tinh Anh, cảm giác này thật sự là quá tuyệt vời!

Đây là loại chiến đấu hắn khát vọng!

Đây là nội tâm của Vương Trọng, nhưng về mặt Lôi Băng thì càng ngưng trọng hơn, đối thủ thể mà lại đang mô phỏng hắn, lại ở một đòn cuối cùng thay đổi đá ba đoạn càng có sát thương hơn nữa.

Trên kỹ thuật quả thật rất khó.

Vừa rồi công kích một lượt, Lôi Băng cũng chưa dùng hồn lực áp chế. Chiến đấu trước kia, đều là hắn dùng hồn lực hơi yếu hơn đi chiến thắng đối thủ mạnh hơn, đây vẫn là lần đầu tiên gặp được hồn lực so với hắn còn yếu hơn.

Chỉ giao thủ một lượt, đã có thể đánh ra công kích giống như đúc, nói rõ người này đối với cận chiến quả thật có hiểu biết tương đối, cuối cùng một cước kia thật ra là nói cho mình, lấy ra chút bản lĩnh đích thực.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Ba trăm sáu mươi độ hoa thức tẩu khảm (2)

Đây là một đối thủ thú vị, trong lòng Lôi Băng cũng rất hài lòng, vuron tay phải ra, sau đó mắt thường có thể thấy được một thanh kiếm băng chậm rãi hình thành.

Giờ khắc này, đại sảnh vậy xem trở nên yên tĩnh không tiếng động, như Arnold đã không không chế được sự vui sướng, khó trách tiểu tử này trâu bò như vậy, dĩ năng thể mà có thể cụ thể hóa, điều này ở trong dĩ năng giả cũng cần ngưỡng mộ, thật sự tiềm lực vô hạn, cho thêm thời gian chỉ sợ là tồn tại có khả năng đứng ở đỉnh phong anh hồn chiến sĩ, năm nay Cực Quang chiến đội sắp nổi rồi.

Vũ khí hồn lực cụ thể hóa so với vũ khí phù văn bình thường truyền đối với hồn lực còn tốt hơn, quan trọng nhất là hoàn toàn thích hợp người sử dụng.

Lôi Băng rút kiếm.

Một khi chơi động, Lôi Băng liền nghiêm túc hẳn lên, hồn lực chậm rãi bao trùm toàn thân, hồn lực ổn định hơn một trăm Glasso, trong hồn lực từng tia xanh thẳm kia không chỉ có riêng đẹp mắt, giống như hỏa diễm dĩ năng giả thiêu đốt, trong hàn băng mang theo đóng băng, ở trong quyết đấu tác dụng càng lớn hơn nữa, bất tri bất giác có thể đã bị đông cứng.

Thực lực đoạn Vật Hi Sinh có thể không đủ, nhưng nhân lực đều là có, nếu nói Vương Giả Mạnh Mẽ là thiên tài, vậy Lôi Băng chính là thiên tài chuyên diệt thiên tài.

Tăng...

Đột tiến, kiếm đi theo người, người bình thường còn đắm chìm ở kỹ thuật huyền diệu dĩ năng cụ thể hóa, đây cũng là ưu thế của hàn băng dĩ năng giả, nhưng các cao thủ đoạn Dũng Giả cùng đoạn Tinh Anh kia đã cảm giác được Lôi Băng hoàn toàn biến thành một người khác.

Nếu nói vừa rồi thăm dò còn tỏ ra thoải mái sinh động, giờ khắc này trầm ổn không tương xứng với tuổi của hắn một chút nào.

Vương Trọng lập tức bước lướt tránh ra, loại công kích này không thể đón đỡ. Lôi Băng theo sát, băng kiếm liên hoàn chém xuống, cảm giác cũng chỉ là hơn một trăm Glasso công kích, nhưng không biết nơi nào không quá thích hợp, khác với vừa rồi quyền cước công kích hơi tỏ ra hoa mỹ, kiếm chiêu của Lôi Băng từng kiếm ổn định hơn, bình thường, lại hoàn toàn áp chế Vương Trọng.

Chỉ bị đuổi giết năm chiêu, Vương Trọng đã không còn góc độ né tránh, toàn bộ di động của Lôi Băng, ở trong mắt Lola, Sherry hình thành đường cong hoàn mỹ, xuất kiếm, di chuyển vị trí quả thực là giống như nghệ thuật, ai ngờ được một người ở tuổi như vậy thể mà có thể tránh sự hấp dẫn của loại kiếm thuật hoa mỹ kia, luyện thành kiếm chiêu phản phác quy chân như vậy.

Oành...

Vương Trọng không thể không dùng đôi tay rút hồn lực vào đón đỡ một kiếm này.

Nhưng vừa tiếp xúc, hắn đã hối hận, tuy chặn được một kiếm này, nhưng kiếm chiêu của Lôi Băng giống như đập lớn xà van, như mãnh thú nước lũ điên cuồng chém lên.

Băng kiếm mang theo hàn quang quay quanh hướng Vương Trọng điên cuồng chém giết, một kiếm tiếp một kiếm hoàn toàn không mang theo bất cứ sự tạm dừng nào, chiêu thứ nhất bị kìm lại, về sau căn bản không có đường sống né tránh.

Đáng sợ nhất là bộ pháp, người thường công kích trọng là kiếm, mà cao thủ mấu chốt ở chỗ dưới chân, Lôi Băng hoàn toàn phong tỏa đường lui có khả năng của Vương Giả Mạnh Mẽ.

Đòn sát thủ của Lôi Băng—— ba trăm sáu mươi độ di chuyển chém kiểu hoa!

Đúng vậy, bất cứ một người trẻ tuổi nào cũng thích chiêu thức hoa lệ, Lôi Băng cũng vậy, nhưng từ khi được sư phụ nhận nuôi, một khắc từ ba tuổi lần đầu tiên chạm đến kiếm, sư phụ giao cho hắn chỉ có chiêu thức cơ bản nhất, chưa từng truyền thụ bất cứ một chiêu thức hoa mỹ nào. Năm ấy mười bốn tuổi, sư phụ rời khỏi, hắn tiến vào lớp ngự tiền của học viện, hơn một năm qua, dựa vào nền tảng vững chắc, cùng các loại chiến kỹ hoa mỹ chung quanh, hắn sáng tạo một bộ chiến kỹ khiến hắn một đường đánh vào đoạn Tinh Anh, cất chứa di chuyển vị trí và công kích cơ bản nhất!

Lôi Băng tựa như một cái vòi rồng băng, vòn quanh Vương Giả Mạnh Mềm chém giết cuồng bạo, trong kiếm lam Vương Giả Mạnh Mềm trừ phòng ngự đã không còn sức chống trả gì, hồn lực yếu ớt nhiều nhất chỉ có hơn sáu mươi kia của hắn lung lay sắp đổ, lúc nào cũng có thể bị một kiếm chém ngã.

Người thường xem náo nhiệt, trong nghề trông môn đạo, đoạn Vật Hi Sinh nhìn thấy là loại kiếm chiêu này hình thành màn kiếm hoa lệ cùng hàn khí dữ dội, mà trong nghề nhìn thấy là, tất cả chiến kỹ này đều là do công kích cơ bản tạo thành, cũng chính là trọn bộ chiến kỹ khởi động hoàn toàn không cần bất cứ thời gian chuẩn bị nào cả, nối liền mà thành, hơn nữa hàn băng dị năng giả sở trường nhất chính là ở trong bất tri bất giác đem đối thủ đông cứng.

Vương Giả Mạnh Mềm... Lần này phải ngã rồi, căn bản không có bất cứ đường sống phản kích nào, tựa như mọi người cũng nhìn thấy động tác của Vương Giả Mạnh Mềm tựa như càng lúc càng tinh anh.

Lôi Băng lại không lạc quan như người xem, bởi vì dựa theo hồn lực bình thường đối chiếu, hắn trong vòng mười kiếm là có thể triệt để phá hủy phòng ngự của đối thủ, nhưng hắn đã chém ra năm mươi sáu kiếm, đối phương chỉ là trên tốc độ bị dị năng đóng băng ảnh hưởng, phòng ngự không lọt một giọt nước.

Kỳ diệu là sự vận dụng đối với hồn lực của đối thủ, hai tay giao nhau ngăn cản mình công kích, công kích hơn 100 Glasso ở dưới hai lần đan xen phòng ngự thể mà bị hóa giải mất bảy tám phần, loại kỹ xảo phòng ngự cao tần này quả thực chưa từng nghe nói.

Nhưng... Lực lượng đóng băng lại đang lặng lẽ phát sinh tác dụng.

Điểm ấy Lôi Băng đã cảm giác được.

Thời điểm lần thứ ba vòn quanh đi chém, phương vị vừa lúc là góc chết của đối thủ, một lần này không phải đi chém bình thường, mà là trọng kích trí mạng!

Băng kiếm nhảy mất hào quang mãnh liệt, hồn lực cuồng bạo ủa vào, hồn lực cao tới 160 Glasso bao phủ Vương Trọng.

Đây mới là giá trị đỉnh của siêu cấp thiên tài Thành phố Cực Quang này!

Mà lúc này Vương Giả Mạnh Mềm bởi vì động tác chịu ảnh hưởng, thân thể cũng không cách nào hoàn toàn xoay lại, căn bản không kịp, mà Vương Giả Mạnh Mềm tựa như cũng đã bỏ cuộc, dưới chân không nhúc nhích.

Trong khu vây xem im ắng, không có ai kinh ngạc, có lẽ có thêm chút mất mát, nhưng đây là sự thật, bậc Tinh Anh chính là bậc Tinh Anh, đây là hàng rào vĩnh viễn không thể vượt qua.

Ông ~~~~~

Một kiếm thế ở tất phải được này của Lôi Băng cứng ngắc dừng cách chỗ đỉnh đầu Vương Giả Mạnh Mềm.

Tay không cần đao sắc!

Hai tay ở một khắc sinh tử kẹp lấy băng kiếm, thân thể Vương Trọng đồng thời trầm xuống, kéo băng kiếm hướng chéo ở trước người đẩy đi, đồng thời thân thể đột nhiên lao về phía sau khừu tay thúc ở mạng sườn Lôi Băng.

Lôi Băng khê cau mày, lúc này Vương Trọng đã xoay tròn một cái vòng đến bên cạnh, một đòn đao tay cắt về phía cổ Lôi Băng.

Toàn bộ mọi người đều há hốc mồm, thể cục biến hóa quá nhanh, ai ngờ được Vương Trọng đã là cá đóng băng thể mà lại lật mình rồi, cổ nếu như bị cắt lên như vậy, không chết cũng phải trọng thương, nhưng Lôi Băng thể mà vẫn không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Đội trưởng, cùng nhau ăn bữa ăn khuya đi

Oành...

Phụ cận cổ Lôi Băng xuất hiện một tấm khiên băng, tay Vương Trọng cắt thật mạnh ở trên khiên băng, nhưng khiên băng thể mà lại không chút sút mẻ.

Tăng...

Vương Trọng lập tức bước lướt lui về phía sau, kéo giãn khoảng cách.

Điều chỉnh hơi thở, loại ảnh hưởng cứng ngắc của dị năng đóng băng đối với hắn là không có tác dụng. Cái gọi là dị năng thiêu đốt, đóng băng, đều là tác dụng của hồn lực đối với hồn hải, dẫn tới các loại hiệu quả, nhưng hồn hải Vương Trọng, dưới lực lượng hai đại trật tự đối kháng, trừ sinh mệnh lực của bản thân Vương Trọng, bất cứ ảnh hưởng bên ngoài nào đều là không đáng nhắc tới ở nơi đó.

Chỉ là dưới tình huống bị động vừa rồi, Vương Trọng cố ý cho đối phương một cơ hội ra tay, lại không ngờ thế mà còn có khiên băng loại phương thức phòng ngự này.

Cụ thể hóa kinh tài tuyệt điểm của loại dị năng giả băng hệ này.

Lôi Băng cũng là lần đầu tiên gặp đối thủ như vậy. Đến giờ phút này, hắn hiển nhiên biết đối phương căn bản không bị dị năng đóng băng ảnh hưởng, luôn luôn chờ đợi mình ra tay.

Đối phương sử dụng hồn lực không mạnh, nhưng ở trên mức độ kỹ xảo thậm chí so với mình còn cao hơn một bậc.

Có ý tứ, ép mình sử dụng che dấu một chiêu khiên băng này, đây vẫn là lần đầu tiên.

Cụ thể hóa vũ khí cũng không tính là gì, trong băng hệ dị năng của hắn trời sinh có chứa năng lực cụ thể hóa, nháy mắt ngưng tụ khiên băng là phòng ngự đỉnh cao của hắn, tấm khiên băng này có thể thoải mái ngăn cản lực lượng 150 Glasso trở xuống, công kích vượt qua cũng sẽ bởi vì khiên băng bị ngăn trở, lưu lại thời gian né tránh quý giá cho hắn, đây cũng là kỹ năng phòng ngự duy nhất sự phụ hắn căn cứ đặc điểm dị năng truyền thụ, mà ở trong hoàn cảnh như vậy, khiên băng của hắn đại khái có thể ngăn cản công kích nằm giữa 160~170.

Lấy sự không chế của hắn, trong vòng một ngày nhiều nhất dùng ra hai lần, hơn nữa cũng không liên tục, nhưng hoàn cảnh hiện tại lại có thể rất nhẹ nhàng.

Hai người hít thở đều trở nên rất nhẹ nhàng, đều đang điều chỉnh, một lượt giao thủ này đã khiến hai bên đều hiểu biết đặc điểm tiến công cùng lợi thế phòng ngự của đối phương.

Rất hiển nhiên Vương Giả Mạnh Mềm này rất am hiểu kỹ năng phối hợp, cho nên chỉ cần không cho đủ thời gian thực chiến, cho dù là 0.1 giây, đối phương sẽ tuyệt đối không kịp thi triển công kích có thể uy hiếp hắn, như vậy là đứng ở thế bất bại.

Về phần phòng ngự?

Đối với Lôi Băng mà nói, tiến công chính là phòng ngự tốt nhất!

Sau một lượt giao thủ này, các bạn hữu bậc Vật Hi Sinh đã bùng cháy, bọn họ thấy được hy vọng, thấy được cơ hội, không phải không có khả năng vừa rồi nếu không có khiên băng chết tiệt kia nói không chừng đã thắng rồi.

Có cơ hội!

Lôi Băng một lần nữa làm sẵn trạng thái công kích, trên toàn bộ cục diện vẫn là hắn nắm giữ chủ động, bởi vì Vương Giả Mạnh Mềm chỉ có phần bị động phòng ngự, kinh nghiệm và ứng biến của hắn đều không tệ, nhưng hồn lực nhỏ yếu cùng với không có dị năng đều là vết thương rõ rệt. Làm cường giả đỉnh cấp, dị năng là cần thiết.

Sát!

Hét to một tiếng, Lôi Băng ra tay, trường kiếm xé gió đâm ra...

Chưa ra tay như vậy, còn có sáu bảy mét khoảng cách, kiếm chiêu của hắn đã...

Tăng..

Một cây trụ băng trực tiếp bắn về phía Vương Trọng, toàn bộ mọi người đều bị dọa giật mình, thế này quả thực khó lòng phòng bị... Viễn trình băng trụ...

Lôi Băng cũng nhìn không được đắc ý, đây là chính hắn nghĩ ra, mình đã có năng lực cụ thể hóa vì sao không diễn sinh ra nhiều chiêu thức hơn, mà trên thực tế hiệu quả cũng là chưa từng gặp bất lợi!

Băng trụ quả thật đã quấy nhiễu đến Vương Trọng, trong nháy mắt né tránh, kiếm của Lôi Băng cũng đánh tới, một cú quét ngang lướt về phía Vương Trọng, Vương Trọng ngửa ra sau, mắt thấy đã sắp vừa vặn tránh thoát, báo động xuất hiện.

Tăng..

Trong băng kiếm hiện lên một tia hàn quang, một vòi máu bắn tung tóe bị đông lại giữa không trung.

Vương Trọng bạo lui, trước mắt một mảng mơ hồ...

Nháy mắt trong lòng toàn bộ mọi người lạnh toát, lúc này Lôi Băng dựng kiếm mà đứng, “Người là đối thủ đầu tiên khiến ta sử dụng chiêu này, cái này gọi là Băng Mang Thứ.”

Hòn lức của mình đúc thành băng kiếm, ý nghĩa hòn lức nhảy mất truyền có thể đạt trăm phần trăm, tuy rất tiêu hao, nhưng công kích đột nhiên biến dài khó lòng phòng bị, tuy đối thủ phản ứng rất nhanh, nhưng mắt đã không mở ra được nữa.

Vương Giả Mạnh Mồm không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền, máu khỏe mắt đã bị đông lại, ở chiến đấu như vậy, quả thực quá trí mạng rồi.

Toàn bộ mọi người bị hàn băng chiến sĩ mới thăng cấp này dọa ngây người, cơ sở vững chắc dị năng sử dụng ừn ừn, hơn nữa đều là loại khó lòng phòng bị, khó trách có thể không đến 16 tuổi thăng cấp Tinh Anh, đồng thời còn có thể trở thành tiên phong của Cực Quang chiến đội.

“Ha ha, đội trưởng, chúng ta tối nay cùng nhau đi ăn đêm đi!” Arnold đã nhìn không được con mừng như điên trong lòng, hèn hò với đội trưởng, Thượng Đế ơi, thật sự sắp hèn hò với đội trưởng, hơn nữa còn là đội trưởng dịu dàng. Thượng Đế ơi, hình ảnh quá đẹp cũng có chút không dám suy nghĩ nữa.

Lola nhìn chiến trường, đặt mình vào hoàn cảnh người khác, cô cũng không nghĩ được phương pháp khác, Lôi Băng này rất giáo hoạt rất tinh tế, đặc điểm của lửa là hung mãnh cùng phát ra, dị năng giả hàn băng thì là cụ thể cùng nhiều biến hóa, tương sinh tương khắc, không có dị năng là vết thương không lành, có một số công kích dựa vào kỹ thuật không ngăn được.

“Cho người một cơ hội nhận thua.” Lôi Băng ngạo nghễ nói, đây là tuyên thủ đầu tiên hấn ở trong OP đánh đến bây giờ tán thành.

Vương Trọng mỉm cười, “Người còn chưa thắng.”

Lôi Băng ngẩn người. Hấn là xuất phát từ lễ phép, thắng bại đã phân, tiếp tục cũng không có ý tứ, nhưng đối phương cứ muốn phân ra sinh tử, vậy cũng không sao, hấn cũng không để ý giết thêm một người nữa.

Băng kiếm vung ra, hòn lức của Lôi Băng bắt đầu ngưng tụ, hoàn toàn không chế thể cực, hấn có đủ thời gian áp ủ, ngay vào lúc này, Vương Giả Mạnh Mồm không nhúc nhích đột nhiên ra tay, lao thẳng về phía Lôi Băng, khí thể này như là muốn đồng quy vu tận!

Ánh mắt Lôi Băng rung mình,... Quá ngây thơ rồi!

Băng kiếm vung ra, nhảy mất đã là ba cây băng trùy đánh tới. Vương Trọng chưa né tránh, trực tiếp vung nắm đấm quét ra, Lôi Băng cũng không ngờ đối phương mất hồng rồi còn có thể chuẩn xác như vậy, xem ra phản ứng đối với hòn lức phi thường miễn cảm

Nhưng đây chỉ là giấy dựa trước khi chết!

Lôi Băng phán đoán và quan sát không kém đối thủ chút nào, trong thời gian đường tơ kẽ tóc, Lôi Băng chỉ lui về phía sau nửa bước.

Nửa bước tuyệt vọng!

Một bức tường băng xuất hiện ở trước mặt Lôi Băng, không phải khiến băng, mà là tường băng thật dày, phòng ngự mọi phương vị, nơi này là hoàn cảnh cực địa, là thiên đường của hấn, ngay từ đầu hấn đã cho đối thủ cơ hội, nhưng đối phương phi thường tự phụ từ chối.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Thâm tình từ xưa lưu không được

Một giây này, toàn trường hơn ba ngàn người vây xem đã biết kết quả. Một số học sinh bậc Vật Hi Sinh nhắm mắt, không đành lòng nhìn thấy một màn Vương Giả Mạnh Mồm vô lực ngã xuống, như vận mệnh chính bọn họ, ảo tưởng luôn xa vời như vậy.

Toàn bộ quá trình chỉ là trong tích tắc, Vương Giả Mạnh Mồm lao tới phía trước tường băng, hấn bắt lấy không phải Lôi Băng, mà là tường băng, hai tay dấn ở trên tường băng, có chỉ là bất đắc dĩ và tuyệt vọng.

Hi vọng cuối cùng của Lola cũng phá diệt, cô biết Vương Giả Mạnh Mồm có một chiêu Ba Động Quyền kinh thế hãi tục, nhưng đối thủ ngay cả cơ hội xuất quyền cũng chưa cho, mất đi tâm nhìn ở trong chiến đấu là trí mạng nhất.

Bạn học Arnold siết chặt nắm đấm, răng đã vô ý thức nhe ra. Con bà nó trái tim nhỏ này, rốt cuộc kết thúc rồi, vương giả miệng pháo này thật đúng là ươn ngạnh, đáng tiếc, đáng tiếc, đối thủ của hấn chính là siêu cấp thiên tài bắc khu, mua ha ha, cùng đội trưởng hèn... hèn...

Oành...

Tường băng nhảy mất phát nổ, bắn tung tóe đầy trời, Vương Giả Mạnh Mồm đôi mắt nhắm nghiền máu cũng bị đông lại không nhúc nhích, mà đối diện sắc mặt Lôi Băng đột nhiên mất đi màu máu, vụn băng cắt qua mặt lại vẫn chưa có phản ứng...

Toàn trường ba ngàn sáu trăm năm mươi một người xem hít thở không thông nhìn cảnh tượng quý treo cổ trước mắt. Lôi Băng không thể tưởng tượng

nhìn đối thủ, thân thể nhện không được lay động, hần không muốn ngã xuống, hần không thể tin tất cả trước mắt, một đối thủ bị rạch hồng mắt, mắt đi tất cả, thế mà...

Huych...

Lôi Băng ngửa mặt ngã xuống.

Vương Giả Mạnh Mồm—— thắng!

Trong khu vây xem im ắng.. Thậm chí ngay cả hít thở cũng quên, hoàn cảnh cực địa... Thiên tài dị năng hệ đóng băng... Một người mù... thắng lợi?

Nếu không phải tận mắt thấy... Không, cho dù tận mắt thấy cũng không thể tin!

Dị năng sao?

Vương Giả Mạnh Mồm vừa rồi đã căn bản không có không gian phát lực, tường băng kia ít nhất có thể phòng thủ được công kích hồn lực 180 Glasso, sao có thể phát nổ???

Vài giây sau, trong phòng vây xem truyền ra tiếng điên cuồng hét lên kinh thiên động địa, những thanh âm này chủ yếu là đến từ học sinh cấp bậc Vật Hi Sinh, bọn họ không quan tâm thắng như thế nào, trọng điểm là thắng rồi!

Vương Giả Mạnh Mồm thắng rồi!

Bọn họ thắng rồi!

Trong ký túc xá, Scarlett cũng đột nhiên nhảy lên, vung nắm tay, thật sự quá thần kỳ, thế mà có thể có nghịch chuyển lớn như vậy!

Đương nhiên cô càng thêm quan tâm video phân tích sau đó, lần này sẽ là chiến kỹ gì đây???

Ở trong tiếng hoan hô, còn có một nữ hài tử rất đặc thù, đó là đội trưởng Cuồng Thú chiến đội Lola, ở bên còn có Arnold huynh sắc mặt tái nhợt, hai ngày trước còn cười nhạo Anrol, phen này con mẹ nó thê thảm rồi. Anrol tốt xấu là tiên phong, thân thể cường tráng, khôn kiếp, hần chỉ là viễn trình chiến sĩ, vừa nghĩ tới Hòa Diễm Bạo Hùng đáng sợ kia xoa nắn thân thể nhỏ nhắn của hần, tóc gáy cũng muốn dựng đứng lên.

“Huynh đệ, hoan nghênh cùng nhau chia sẻ!” Anrol cười tủm tỉm vỗ vỗ Arnold huynh.

“Sắc tức là không, không tức là sắc, tiểu Nạp ngộ rồi.” Arnold đã làm sẵn chuẩn bị hy sinh trắng liệt.

Khóe miệng Lola lại mang theo một nụ cười khác lạ, nam nhân này hai tay dán ở trên tường băng ánh mắt vẫn kiên định như vậy. Một khắc đó, khóe miệng của hần thế mà lộ ra một nụ cười lạnh nhạt, ở dưới loại tình huống đó, thế mà còn có thể cười được.

Một tia tươi cười lơ đãng nọ, đã đem con tim Lola đánh tan.

“Arnold, Anrol, nghĩ cách liên hệ Vương Giả Mạnh Mồm, các người ai liên hệ được, thì có thể miễn trừ bồi luyện.” Lola bỗng nhiên nói.

“Khụ khụ, lão đại, người sẽ không là muốn đơn đấu với hần chứ, thời kì này không quá thích hợp.” Arnold vội vàng nói. Ghép tự do là một chuyện, ước chiến lại là một câu chuyện khác, đều là kẻ yếu khiêu chiến cường giả, không có đảo lại, lại nói năm nay CHF mới là đại sự.

Khóe miệng Lola nổi lên nụ cười khêu gợi, khoát tay, “Không phải ước chiến, là hẹn hò, nam nhân như vậy ta muốn làm quen một chút.”

Arnold và Anrol nhìn nhau, nháy mắt thừa nhận một vận điểm bạo kích, còn mang vào thương tổn băng hòa lưỡng trọng thiên phát nổ.

Trong lòng hai người đang yên lặng rơi lệ, bọn họ đi theo ở bên người đội trưởng làm tùy tùng, chịu một nhọc, một trái tim đỏ... Vì cái gì...

Tự cổ thâm tình lưu bất trụ, tổng thị sáo lộ đắc nhân tâm!

Một trận chiến này Vương Trọng đánh quá đã nghiền,... bên ngoài OP gào khóc thảm thiết một trận!

Vương giả mạnh nhất! Vương giả mạnh nhất! Vương giả mạnh nhất!

Một đám học sinh ở phòng nghỉ xem video chiến đấu đang mở cổ họng điên cuồng hò hét, mỗi người “bộ mặt dữ tợn” “mặt đỏ tai hồng” “hai nắm tay nắm chặt”, bạn học Vương cảm thấy mình vẫn là mau chóng chuẩn bị đi thi hơn, trở về tắm rửa một cái, sau đó ăn no một bữa, bụng đói quá rồi.

Vương Trọng bỏ của chạy lấy người, người khác lại không có tâm tình như vậy, mỗi người giống như gà con chiêm chiếp đòi ăn, chờ đợi đại thần chỉ điểm.

Niềm kiêu ngạo bắc khu, vương giả tân sinh Lôi Băng trụ lông mà về!

Vương Giả Mạnh Mồm tiếp tục con đường vương giả, sát chiêu thần bí tái hiện OP!

Ai có thể ngăn cản bước chân của nam nhân này!

Trận thắng đầu tiên trong lịch sử của Vật Hi Sinh đối với Tinh Anh!

Vương Giả Mạnh Mồm, một nam nhân có hương vị!

Tin đồn: nữ thần Lola ngưỡng mộ Vương Giả Mạnh Mồm!

Nam nhân giống như thần, hẳn có thể đi được bao xa?

Video phân tích đã có.

Lola, làm fan sớm nhất, hứng thú của Lola đối với nam nhân này đã không phải bí mật.

Sherry cũng đang chờ, cô không phục Lola, nhưng ở trên loại chuyện phân tích quá trình chiến đấu, cô không đi cạnh tranh với Lola.

Lola chưa phân tích phía trước, cho dù cô không làm, cũng khẳng định có người sẽ làm, toàn bộ mọi người quan tâm là một đôn cuối cùng của Vương Giả Mạnh Mồm.

Hắn là Ba Động Quyền, nhưng căn bản không có không gian phát lực, hẳn là làm như thế nào?

Quá trình chiến đấu bị phóng chậm, phải thừa nhận Lôi Băng lộ số phi thường sáu, một kiếm kia cho dù là Vương Giả Mạnh Mồm cũng chưa thể tránh thoát, mí mắt hai mắt đều bị phá vỡ, máu chảy ra bị hàn khí nháy mắt đông lạnh, mắt muốn mở cũng không mở ra được. Lôi Băng phán đoán cũng không sai, cho dù có thể dựa vào quan sát phán đoán một lần vị trí đại khái, nhưng muốn xuất quyền, điều này căn bản không có khả năng, bất luận kẻ nào chỉ cần nhắm mắt lại sẽ biết, có thể cảm giác khoảng cách cơ bản, nhưng xuất quyền cần là điểm lực tinh chuẩn, loại này không thể phán đoán.

Cho nên Vương Giả Mạnh Mồm chỉ có một con đường bắt lấy Lôi Băng. Lôi Băng này tuy là tiên phong, nhưng lực phòng ngự của bản thân là không thể nào so sánh với loại trọng trang, nếu bị bắt được quả thật tồn tại một chút khả năng.

Nhưng thời khắc trí mạng tường băng siêu dày hoàn toàn là bức tường than thò, nắm đấm của Vương Giả Mạnh Mồm dán lên.

Không, không phải dán lên!

Có hồn lực dao động!

Ở trong nháy mắt tiếp xúc tường băng, có hồn lực cuồng bạo nháy mắt bùng nổ, có thể nhìn thấy nắm tay nháy mắt chấn động cao tần.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Vô Không Ba Động Quyền

Ba Động Quyền???

Ba Động Quyền, dù không gian phát lực, hồn lực cao tần phát ra áp chế lực phản chấn hình thành nhị trọng kinh, tạo thành sát thương đáng sợ, đây là nguyên lý của Ba Động Quyền.

Nhưng một số chiến sĩ điều kiện thân thể đủ tốt, đồng thời hồn lực thao tác đủ mạnh, hồn hải ổn định, có thể khiến toàn bộ quá trình cao tần này hoàn thành bên trong thân thể, nháy mắt tiếp xúc, Ba Động Quyền đã đánh ra.

Loại công kích này được xưng là —— Vô Không Ba Động Quyền!

Một loại sát chiêu siêu mạnh ngay cả anh hồn chiến sĩ cũng phải hàm mộ, loại công kích này lực cản trả đối với hồn hải người thi triển phi thường mạnh, nếu không cẩn thận, sát chiêu còn chưa ra tay, hồn hải bản thân đã sụp đổ trước.

Nhưng một khi dùng ra, uy lực đó...

Trước mắt đã chứng minh rồi.

Thật ra Vương Giả Mạnh Mồm vẫn chỉ dùng khoảng 50 hồn lực, nhưng bởi vì chiến kỹ không ngừng chồng chất, một đòn Vô Không Ba Động Quyền này đại khái có sát thương khoảng 200 Glasso.

Chỉ là nơi này có một điểm mấu chốt, chiến đấu giai đoạn đức hồn là không có khả năng có được kỹ xảo như vậy, hồn hải yếu ớt cũng hoàn toàn không thể thừa nhận uy lực như vậy, có thể nói còn chưa dùng ra đã sụp đổ.

Mà nếu là chiến sĩ anh hồn kỳ, loại chiến kỹ này tất nhiên là kỹ năng hồn phách, kỹ năng hồn phách hồn lực cơ sở tất nhiên vượt qua hai trăm Glasso, uy lực càng thêm kinh thế hãi tục, vấn đề là, cho dù chiến sĩ anh hồn kỳ cũng rất ít ai có thể nắm giữ loại chiến kỹ khủng bố này.

Như vậy vấn đề đến rồi, chẳng lẽ Vương Giả Mạnh Mồm này là chiến sĩ thiên hồn kỳ trong truyền thuyết?

Có lẽ, chiến sĩ thiên hồn kỳ có thể làm được, trước không nói thiên hồn kỳ là dạng tồn tại thế nào, ngoài năm mươi đã là trẻ tuổi đầy hứa hẹn, mà Vương Giả Mạnh Mồm này tuy nhìn không ra tuổi cụ thể, nhưng phạm là từng chiến đấu đều sẽ có cảm giác, cao lắm hơn hai mươi tuổi.

Toàn bộ diễn đàn OP triệt để sôi trào, chẳng lẽ đây là một người trẻ tuổi có được kỹ thuật anh hồn, tiềm chất thiên hồn hai mươi tuổi???

Nói nhảm mà thôi!

Cái luận điệu này vừa ra, phản kích càng nhiều, cái gì Vô Không Ba Động Quyền, cái này căn bản chính là lời lẽ một phía, cái này không thuộc về chiến kỹ ghi lại trong hồ sơ Tự Do liên bang, quá khoa trương, nói không chừng chỉ là một loại dị năng mang tính bùng nổ mà thôi!

Lola vẫn cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm là người trẻ tuổi phi thường đặc biệt, cô có thể từ trên biểu cảm nhỏ bé của đối phương đoán đối phương là người trẻ tuổi, có thể tuổi còn chưa đến hai mươi, loại biểu cảm nhỏ nhút đặc ý nhỏ nhỏ kia sinh động tuyệt đối không phải một trung niên quái thú có thể có.

Chỉ có thể nói, thế giới to lớn không gì lạ không có, liên bang đã xuất hiện một thiên tài thần bí.

Sherry không cho rằng như vậy, đây hoàn toàn là Lola tự mình mạnh miệng, đây khẳng định là học trưởng cao thủ anh hồn kỳ nào đó, bởi vì nguyên nhân không xác định nào đó xuống dưới chỉ điểm đại tân sinh một phen. Sherry nhắc lại cho Lola, bảo cô thừa nhận mình đã nhìn lầm, không nên ngang ngược đi giải thích.

Đối với điều này Lola không thêm quan tâm.

Chỉ là hiện tại tranh luận này đã không phải Sherry và Lola, vô số người đều đang thảo luận chuyện này, thậm chí có người nói đây có phải OP đạo diễn ra hay không, muốn CHF đại hoạt động một lần sau thuận tiện kiếm một khoản tiền.

Chỉ là đối với một phe khác của trận đấu, Lôi Băng lại là một loại cảm giác khác.

Hắn sau khi thất bại không chế được tâm tình của mình, hàn băng dị năng có đặc điểm chính là bình tĩnh, rất ít không thể không chế được, hắn đem toàn bộ chiến đấu của Vương Giả Mạnh Mồm đều lục lại ra.

Nghiêm túc xem, một cái cũng không chịu bỏ qua, tuy bình tĩnh, nhưng hắn nội tâm là độc nhất vô nhị, mắt cao hơn đỉnh, một đêm không ngủ, một câu cũng nói...

Từ nay về sau, Lôi Băng không bao giờ nhắc tới hai chữ thiên tài nữa, bắt đầu từ hôm nay, Lôi Băng không bao giờ nói cái gì ba trăm sáu mươi độ xoắn ốc đi chém nữa, cả đêm lời nói của sư phụ đều vang vọng ở bên tai.

Tuổi đối phương khẳng định không chênh lệch nhiều với hắn, điểm ấy Lôi Băng có thể cảm giác được, CHF, nhất định sẽ gặp!

Hắn cẩn tĩnh tâm hơn nữa, chuyên chú hơn nữa. CHF hiển nhiên so với hắn tưởng tượng còn phấn khích hơn. Hắn hy vọng, có một ngày, hắn có thể đường đường chính chính báo ra tên của sư phụ!

Sáng sớm hôm sau Vương Trọng đi vào phòng huấn luyện Kỳ Ba xã, quả thực quá hoang đường, thế mà thấy được Mã Đông, quả thực mặt trời sắp mọc từ phía tây rồi.

Nhưng khi nhìn thấy không ít nữ xã viên mới mặc quần áo khêu gợi đang huấn luyện, Vương Trọng hoàn toàn hiểu.

Barron ở góc của mình không ngừng va chạm, mồ hôi như mưa. Hắn biết mình các phương diện đều không được, nhìn thấy nhiều người mới như vậy tiến vào, hàm hậu không phải là ngốc, hắn cũng có áp lực, cần cố gắng hơn, cần cù bù thông minh.

Mã Đông thấy Vương Trọng đến thì cao hứng phấn chấn tới, “Thế nào, hiện tại bầu không khí khác rồi chứ!”

Vương Trọng nhìn thoáng qua Mã Đông làm xã trưởng quá đã nghiện, “Bọn họ đều là hướng về phía Glory mà đến à?”

Nhất thời Mã đại xã trưởng gặp bạo kích trí mạng, “Khụ khụ, không phải như nhau sao, hơn nữa, một mình Glory cũng ăn không hết nhiều như vậy, tiểu tử này sao còn chưa tới, mỗi lần luyện tập buổi sáng đều muộn, chẳng lẽ không biết tu luyện như đi ngược dòng nước không tiến thì lui sao!”

Vương Trọng ngẩn ngơ, sững sờ nhìn Mã Đông, “Lời này từ trong miệng người nói ra, ta sao lại cảm thấy chỗ nào đó sai sai.”

“Ha ha, ta đây gọi là trách nhiệm của người làm chủ gia đình. Đúng rồi, Barron húc như vậy thật sự không có vấn đề chứ, vốn đã không thông minh, húc thành ngớ ngẩn thì làm sao?” Mã Đông chỉ nhìn thanh thế Barron liêu mạng húc vào trên máy kiểm tra bị bắn ngược đã cảm thấy xương cốt toàn thân đau

đón. Gã này từ sau khi Vương Trọng nói liền luyện ngày luyện đêm, không nói thứ khác, Mã Đông thực có chút lo lắng hức xảy ra chuyện.

Vương Trọng thật ra cũng đang nhìn. Lần trước thất lợi đối với Barron khẳng định là một lần chấn động cực lớn, ở mặt ngoài chưa nói gì, nhưng trong lòng tự trách rất lớn, không muốn làm gánh nặng, ở dưới tình huống không có phương pháp gì, cũng chỉ có thể ký thác vào chiến kỹ Vương Trọng dạy.

Lĩnh ngộ cũng không phải một lần là xong, Vương Trọng cũng chưa đi an ủi, lúc này cần chính là kiên trì cứng cỏi, phương diện này không cần lo, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu chỉ trông vào chính hắn, chiêu thức là chết, ở trong lặp đi lặp lại, mỗi người đều sẽ tìm được chi tiết thích hợp mình, cho nên Vương Trọng cũng không quý nhiều quá nhiều.

Thời điểm Emily và Glory đến, toàn bộ sân huấn luyện liền sôi trào, lập tức bị vây quanh nhiều vòng, hai người mới này là đại minh tinh của Kỳ Ba xã, muốn khí chất có khí chất, muốn giá trị nhan sắc có giá trị nhan sắc, cộng thêm thực lực cùng bối cảnh, chắc chắn, xã trường không có gì khác với lao công cả.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Lỗi thời

Đối với điều này Mã Đông Đông coi như chưa thấy, đều là rau trong vườn của hắn, không lẽ Glory còn tranh chức xã trưởng đại nhân của hắn?

“Ồ, đúng rồi, người đòi hai cái bánh xe đã kiếm được cho người, loại đồ cổ này cần làm gì, người luyện bắn súng cho tốt mới là vương đạo.” Mã Đông nói.

“A, người thực kiếm được rồi?” Vương Trọng cũng sững sờ.

“Sao phải kêu ‘A’? Người đây là đang xem nhẹ Mã đại xã trưởng ta sao, thời buổi này chỉ cần có tiền có con đường thì có gì không kiếm được sao?” Cái khác không nói, nhìn thấy Vương Trọng hơi kinh ngạc, Mã Đông Đông vẫn phi thường đắc ý. Bạn hữu này của mình cái gì cũng tốt, chỉ là không thích làm bộ làm tịch, làm bộ làm tịch chính là chuyện vui vẻ trong đời người đó.

“Được rồi, xã trưởng đại nhân vẫn rất lợi hại.” Vương Trọng cũng nhìn không được ning một câu. Thật ra hắn chỉ là thuận miệng nói, một lần trước ở trong OP sử dụng Thập Tự Luân, cảm giác có thể nghiền cứu một phen, nhưng tra xét một lần, loại vũ khí phù văn này khá lỗi thời, Thiên Kinh căn bản không có, lúc ấy Mã Đông hỏi, hắn cũng chỉ thuận miệng nói, gã này thế mà lại thật sự lao sư động chúng kiếm được.

Phòng luyện tập viễn trình, Vương Trọng thấy được hai cái Thập Tự Luân hơi tỏ ra cổ xưa, Mã Đông bắt đầu dĩ nhún nhún vai, “Không phải ta không tìm cái mới cho người, đồ chơi này từ trước tới giờ chưa từng sản xuất lượng lớn, đây còn là ta từ một cái ngộ kỷ niệm quán, tuy thoạt nhìn cũ một chút, nhưng ta đã kiểm tra, chưa hỏng, nói không chừng trước kia còn là dùng mãi rồi.”

Vương Trọng vỗ khiến Mã Đông sợ, “Nói không chừng ta phải nhờ vào cái này mang đến vinh quang cho Kỳ Ba xã.”

“Đừng đại ca, người chơi chút là được rồi, thứ này không thích hợp thực chiến, dùng để luyện tập cảm giác một chút, điều chế tâm tình một phen cũng được.” Mã Đông tuy bản thân lười, nhưng nhân lực vẫn phải có, “Ta đã ném mấy lần, thứ đồ chơi này sát thương là có, nhưng quỹ tích không xác định, còn có ra tay thu về quả phiền toái, thời gian gián đoạn lại dài, thời gian đó đủ bị thích khách đâm chết mấy trăm lần rồi.”

Vương Trọng cười cười, nắm hai cái Thập Tự Luân thoạt nhìn phi thường cũ nát, vẫn khác biệt với trong OP, xúc cảm phi thường thoải mái, so với tượng tượng còn tốt hơn, bởi vì Simba quan hệ, Vương Trọng đối với vũ khí không có cảm giác quá lớn, càng chú trọng rèn luyện thân thể và kỹ năng nắm giữ, nhưng thời điểm lần đầu tiên tiếp xúc Thập Tự Luân quả thật cho hắn một ít mặc sức tượng tượng.

Mỗi cái Thập Tự Luân chỗ trục tâm đều có năm cái lỗ, không phải là một cái lỗ khổng lồ, cái đó vẫn khác biệt với OP, cái này hiển nhiên càng thêm phức tạp. Viễn trình vũ khí bình thường lưỡi mép vô cùng sắc bén, nhưng mép hai cái Thập Tự Luân này cũng không phải loại mặt cắt sắc bén kia trong tượng tượng, mà là mang theo gọn sóng kỳ quái, Vương Trọng càng nhìn càng cảm thấy có ý tứ.

Mã Đông chịu không nổi nhất là loại si mê vũ khí này, thời điểm năm nhất Vương Trọng đã chọn môn học lượng lớn lớp của phân viện phù văn, làm không ít người đều cho rằng hắn là học sinh hệ phù văn, mà phân viện chỉ huy thì cảm thấy hắn là làm chuẩn bị cho tương lai chuyển tới hệ phù văn, chỉ có Mã Đông biết, Vương Trọng phi thường cảm thấy hứng thú đối với vũ khí phù văn và kỹ thuật phù văn.

Quá trình cùng nguyên lý chế tạo một vũ khí bao hàm trí tuệ của tiền bối, đề cập đến chuyển đổi hồn lực càng thêm tinh túy, cái này sinh ra trợ giúp rất lớn đối với Vương Trọng lý giải một số nguyên lý.

Một chiến sĩ bình thường chỉ cần biết vũ khí nào sát thương lớn là tốt rồi, nhưng Vương Trọng hiển nhiên thích tự hỏi, từ nhỏ đến lớn, chuyện làm nhiều nhất chính là suy tư cân nhắc, nếu không tìm chút việc khó khăn thì thật sự chịu không nổi.

“Chiến đội chủ lực Kỳ Ba xã chúng ta, mỗi một vị chủ lực đều sẽ ghép với một trợ thủ, cũng có thể xưng là tùy tùng, chủ yếu đây Glory và Emily, muốn báo danh đến chỗ ta!”

Mã Đông xã trưởng vừa ra sân, lập tức đem toàn bộ mọi người hấp dẫn lại. Các nữ hài tử càng là người trước ngã xuống, người sau tiến lên, trợ thủ... Cái này không phải ý nghĩa có thể mỗi ngày... đơn độc ở chung?

Nhân cơ hội này Emily và Glory lập tức chuẩn, Glory còn tốt, tương đối biết nghĩ, Emily là thật sự chịu không nổi, lại không thể động thủ, về sau để Mã Đông Đông nghĩ cách, thằng cha này lắm ý đồ xấu.

Tới phòng huấn luyện, Vương Trọng đã tiếp tục ném Thập Tự Luân của hắn, ném vài lần, Vương Trọng liền phát hiện Thập Tự Luân này tương đối không đơn giản, nắm lỗ không chế trực tâm, không chỉ có phong phú thủ pháp thi triển, càng ở không trung có thêm rất nhiều biến hóa, mà mếp thiết kế cuộn sóng thể mà cũng là hỗ trợ lẫn nhau, hai thanh Thập Tự Luân này quả thực chính là vũ khí phù văn phức tạp cao độ!

Thật không biết là người nào thiết kế, quả thực đúng là siêu cấp thiên tài!

“Vương Trọng ca ca, người đang đùa cái gì, bánh xe cũ kiếm ở đâu ra. Ha ha, ta biết rồi, người là xem Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu mới kiếm phải không?” Emily cười nói.

“Vương giả mạnh nhất?” Glory tò mò hỏi, “Người nào lợi hại như vậy?”

“Glory, người là người ngoài hành tinh sao, Vương Giả Mạnh Mồm cũng không biết, là Mồm của Mồm Miệng, cao thủ thần bí siêu cấp lợi hại!” Emily đã hoàn toàn từ trong bóng ma thất bại đi ra, theo Vương Giả Mạnh Mồm một đường cất cao, ngay cả người bậc Tinh Anh cũng trụ lòng mà về, thất bại của cô thực sự không tính là gì.

“Đó là ta cô lậu quả văn, quay về xem xem.” Glory mỉm cười, “Thứ này thoát nhìn... Rất không bình thường. Học trưởng, em có thể xem chút không?”

“Đương nhiên, em có thể thử xem, thứ này rất thú vị, có chút khó nắm giữ.”

Emily vui vẻ, “Cái này có gì khó, để ta thử chút.”

Làm người của gia tộc thích khách, vũ khí cự ly gần là cơ bản, cũng biết dùng một ít ám khí.

Nhưng Thập Tự Luân vừa vào tay, Emily đã cảm giác được phức tạp, tùy tay ném một cái, Thập Tự Luân bay ra không đến năm thước trực tiếp cắm vào mặt đất.

“Thứ đồ chơi này có phải quá màu mè hay không, thiết kế nhiều lắm ảnh hưởng quỹ tích, đây là kiếm đâu ra vậy, quả thực chính là bẫy người chết ta không đến mạng.”

Glory nghiêm túc nhìn thiết kế toàn bộ bánh xe, trong ánh mắt lộ ra tinh quang, nhưng rất nhanh đã khôi phục bình tĩnh, “Người thiết kế vũ khí, tâm rất lớn, nhưng quá lớn, tinh lực dùng để thao tác tốt vũ khí này, đủ để làm nhiều việc hơn nữa.”

Glory đánh giá hiển nhiên càng thêm đúng trọng tâm, “Học trưởng, người muốn luyện cái này?”

Vương Trọng cười cười, “Cảm thấy thú vị, dùng nó chỉnh lại tâm tính một chút, cả ngày bắn bia đứng im quá buồn tẻ.”

Oành..

Cách vách có một trận hô to gọi nhỏ, thì ra Barron dùng sức quá mạnh va đập khiến chính mình ngã đi. Vương Trọng cũng có chút choáng, quá thật thà cũng không tốt...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tập huấn bắt đầu

“Bánh bích quy áp súc, thịt bò khô... Coca...” Mã Đông đang liếc mòng hương trong ba lô của Barron nhét đồ, ba lô đó đã nhét ước chừng cao như ngọn núi nhỏ, “Các người đi ra ngoài đại biểu cho Kỳ Ba xã, nhất định phải lấy được danh ngạch, người là sắt com là thép, ăn nhiều một chút!”

Liên bang Tự Do cũng là hơn ba mươi năm gần đây vật tư tăng vọt, trình độ rất lớn cũng là được lợi bởi trong trao đổi với ba đại đế quốc khác chiếm tiện nghi thật lớn, như một số thức ăn ở trước kia bị quản chế, thậm chí tính là xa xỉ phẩm cũng dần dần nhiều lên, ví dụ như Coca thứ này, nghe nói vật này cảm đến đế quốc bên kia, có thể đổi một nữ nô, quả thực không thể tưởng tượng.

“Đủ rồi, xã trưởng, đủ rồi...” Barron có chút xấu hổ. Từ khi đến Kỳ Ba xã, xã trưởng quả thực vừa làm cha vừa làm mẹ, cái này ở trong hoàn cảnh sinh tồn của Barron trước kia không thể tưởng tượng, hắn rất may mắn tới thành thị này, tới Kỳ Ba xã.

“Đu cái gì mà đủ? Tập huấn cái gì, dinh dưỡng phải theo kịp!” Mã xã trưởng về mặt hào khí, từ khi làm ra chút tiếng tăm, từ trong nhà lấy tiền càng dễ dàng hơn. Bại gia từ cũng là một nghề nghiệp, Mã Đông quyết định càng đi càng xa, “Mang nhiều chút, mang nhiều chút nữa! Vương Trọng túi của người đâu?”

“Chúng ta là đi tập huấn, không phải đi du lịch.” Vương Trọng có chút bất đắc dĩ, luôn cảm thấy như vậy không ổn lắm, Grace đạo sư lần này trở về chính là CHF, hẳn là sẽ không đổi thành giao du chứ.

Mã Đông trừng mắt nhìn hần một cái: “Cái này người không hiểu à? Nghe nói trước kia tập huấn thường xuyên làm cái gì sinh tồn khiêu chiến, các tiền bối bị đói kia gặm vỏ cây cũng có rồi, cái này gọi là lo trước khỏi hoạ! Lại nói ta cái này mua cũng mua rồi, không thể lãng phí! Tiểu Ba, phó xã trưởng không chịu đeo, người giúp hần đeo thêm chút!”

“Được!”

Có thể tham gia CHF tập huấn doanh lần này, Barron quả thực là nằm mơ cũng chưa từng ngờ tới. Bốn danh ngạch, không phải nên do chính phó xã trưởng, cộng thêm hai đại thiên tài đi sao? Xã trưởng thế mà đem danh ngạch quý giá này nhường cho mình, cho tới bây giờ Barron cũng có chút cảm giác sống ở trong mộng.

Mặc kệ người khác nói thế nào, ở trong mắt Barron, Mã Đông chính là người đối với hần tốt nhất trên thế giới này trừ cha mẹ.

Nơi lần tập huấn này nghe nói rất xa, tuy tạm thời còn không biết vị trí chuẩn xác, nhưng khẳng định là ở ngoài Thiên Kinh thành.

Khi tổ bốn người đeo ba lô tới điểm tập hợp chỉ định, sớm đã có hai mươi mấy học sinh chờ ở đất trống nơi này, bên cạnh còn đỗ hai chiếc xe việt dã loại lớn cùng một chiếc xe thiết giáp, cũng không biết đem mọi người đưa đi đâu, lớp xe kia cũng sắp cao bằng Barron, trong trong ngoài ngoài đều lộ ra một khí tức dũng mãnh.

Giải đấu CHF lần này, mỗi học viện đều có mười danh ngạch dự thi chính thức, năm tiền phát chủ lực cùng năm dự bị. Mà danh sách tập huấn doanh lần này thì có cả thảy ba mươi cái, tỉ lệ đào thải cao tới hai phần ba.

Chung quanh một đám đông học sinh năm trên, đều là những gương mặt cũ, trừ tân sinh như Emily có thể còn không quá quen thuộc, cơ bản đều là quen biết lẫn nhau.

Mọi người tốp năm tốp ba tụ tập với nhau, nhìn ra được đại đa số người đều rất hưng phấn đối với tham gia lần tập huấn này.

Reeves đang đứng chung một chỗ trò chuyện cái gì đó với Scarlett, nhìn thấy đám người Vương Trọng tới, Reeves mỉm cười: “Vương Trọng, Kỳ Ba xã các người thật sự là khiến toàn bộ mọi người đều ngoài dự liệu, chúc mừng các người, cũng hoan nghênh các người gia nhập tập huấn doanh này.”

“Cảm ơn Reeves xã trưởng.” Vương Trọng lễ phép đáp lại, ở bên hướng Scarlett bên cạnh gật gật đầu, nhìn thấy Vương Trọng, Scarlett cũng mỉm cười.

Sau buổi tối ngày đó, hai người tựa như có thêm chút ăn ý, khoảng cách đã kéo gần lại không ít.

“A, Reeves xã trưởng thật độ lượng, người ta chính là gã Thánh-Tài Quyết các người leo lên, cái này nếu đổi là ta, cũng không nói ra được lời trái lương tâm như vậy.” Một nữ nhân đi tới, dáng người kia uốn éo quá bốc lửa, làm người khác đều liếc nhìn.

Hyman (Hải Mạn), xã trưởng Siêu Năng xã đoàn Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, nhân vật cấp quan trọng trong học viện.

Nếu nói ở trong học viện có người nào khiến Reeves từng trải thực lực đều đổ trạng nguyên tương đối đau đầu, Hyman không thể nghi ngờ là xếp hạng nhất.

Scarlett tuy cũng rất mạnh, nhưng cá tính khiêm tốn, không giống Hyman giàu tính công kích như vậy, dù sao cũng là học muội, nhưng Hyman và hần từng có một đoạn, Reeves là bên bị đá, tuy là hần sai trước.

“Hyman xã trưởng...” Reeves mỉm cười: “Mục đích tập huấn doanh chính là chọn lựa ra cường giả đích thực. Kỳ Ba xã có thể đánh bại phó xã trưởng Lục Chiến Thiên, rót vào dòng máu mạnh mẽ hơn cho tập huấn doanh chúng ta, tự nhiên đáng mừng. Huống chi, Lục Chiến Thiên phó xã trưởng hai năm nay sống quá thuận rồi, có chút kiêu ngạo, có thể gặp suy sụp như vậy với hần mà nói chưa chắc không phải chuyện tốt, làm xã trưởng ta thật lòng cao hứng thay hần, cũng cảm kích lần chỉ giáo này của Kỳ Ba xã.”

Không những người chung quanh, cho dù là người của Kỳ Ba xã cũng âm thầm gật đầu, có thể trở thành nhân vật linh quân của Học viện Thiên Kinh, lòng dạ này đã không tầm thường rồi.

Barron cảm xúc rất sâu, cho nên nói có thể làm xã trưởng đã là không tầm thường, ví dụ như xã trưởng đại nhân Mã Đông của chúng ta, còn có sự độ lượng này, sự hàm dưỡng này của Reeves xã trưởng người ta!

“Đối trá, ai tin lời của người, kẻ đó chính là tên đại ngu ngốc.” Hyman đại khái là duy nhất trong học viện dám nói như vậy với Reeves, còn khiến Reeves vô kế khả thi.

Chung quanh biết đoạn lịch sử đó của hai người bọn họ đều là nín cười, cơ hội có thể thấy Reeves ghen khuất cũng không nhiều.

Có Hyman ở đây, trực tiếp tiếp quản chủ đạo hiện trường, Reeves cũng không đáng nhìn nữa.

Cô vừa quay đầu đã nhìn chằm chằm Glory bên này, tươi cười như hoa: “Nhìn kìa, đây không phải Glory học đệ của chúng ta sao, bộ đáng đáng yêu như vậy, có bạn gái chưa?”

Glory cười cười, khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn Hyman không quá giống với người khác, rất lạnh nhạt, hiển nhiên Hyman ở chỗ hán cũng không có thị trường gì.

Hyman lại không ngại chút nào, đi tới ôm chặt cánh tay Glory: “Xem bộ dạng then thùng này của ngươi, thật sự là đáng yêu chết mất! Chưa có bạn gái thì vừa lúc, tỷ tỷ cũng chưa có bạn trai, ngươi xem chúng ta gặp nhau chính là ý trời, lần thí luyện này sẽ là khởi đầu của chúng ta!”

Đều là nữ thần trong mắt nam sinh, Scarlett và Reilly chưa bao giờ truyền ra chuyện xấu với bất luận kẻ nào, thậm chí ngay cả có một chút ái muội cũng chưa từng xuất hiện.

Nhưng Hyman, lại là nữ vương có tiếng bá đạo trong học viện, bạn trai đổi một người lại một người, hơn nữa tất cả đều là tiểu thị tươi phẩm chất cao, học đệ sát thủ, như Glory, khẳng định không thể bỏ qua, ở thời đại này chỉ cần không phải phóng đảng, phong lưu là bất phân nam nữ. Người có thực lực, tự nhiên có càng nhiều quyền lợi lựa chọn, trừ Reeves, cho dù là những người bị Hyman đá cũng không nói Hyman không tốt, dù sao không có tổn thất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Vinh dự học viện

Chung quanh có người trêu chọc: “Thật không dễ gì đem một kẻ trước đuổi đi, kết quả Glory tới, tiếp tục như vậy, Hyman lão đại khi nào mới có thể nhìn trúng ta?”

Terrence cũng đến vô giúp vui: “Ngươi biến đi, chỉ cái bộ dạng cao lớn thô kệch này của ngươi, căn bản không phải đồ ăn của Mạn tỷ, không phải Glory cũng không có phần của ngươi!”

“Ta cao lớn thô kệch? Ngươi so với ta càng thô hơn.” Người nọ tròn mắt lên: “Nói ngươi trắng noãn như gấu đen, cũng không ngắm xem biệt hiệu này của ngươi do đâu mà có.”

Mọi người đều cười lên. Tuy lần tập huấn này khẳng định sẽ rất nghiêm khắc, nhưng tâm tính toàn bộ mọi người vẫn rất thả lỏng, hưng phấn vượt lên trên khả năng.

Lần này là giải đấu CHF, tính chất toàn liên bang, không giống với thi đấu phân khu năm trước. Bốn năm một lần, cơ hội như vậy cả đời cũng chỉ có một lần. Huống chi có thể làm đại biểu hậu tuyến học viện, bản thân đã là một loại vô thượng vinh quang. Thậm chí có nhiều người biết mình khẳng định vô duyên với mười danh ngạch cuối cùng, hoàn toàn chỉ là ôm tâm tính gia tăng kiến thức thứ yếu mới là tham dự mà tới.

“Tán gẫu cái gì vui vẻ như vậy.”

Grace không biết đến đây lúc nào, mặc một thân quân phục liên bang, đi giày da đen ống cao.

Cô mỉm cười đi tới, trừ ăn mặc, thoát nhìn tựa như cũng không có gì khác với lúc ở trong học viện.

“Chào Grace đạo sư!”

“Ha, đạo sư, em muốn báo cáo, Terrence đang nói chuyện không thích hợp với thiếu nhi!”

“Biến đi! Bớt bôi nhọ ta, là ngươi đang nói!”

“Đạo sư, đích đến của chúng ta lần này rốt cuộc là chỗ nào? Thật thần bí.”

“Đạo sư...”

Mọi người hưng phấn mồm năm miệng mười nói.

Grace rất bình tĩnh đi đến phía trước toàn bộ mọi người, gót sắt của giày da ống cao nện trên mặt đất, phát ra tiếng ‘cộp cộp’ thanh thúy.

“Đều rất thả lỏng nhì.” Cô mỉm cười hướng toàn bộ mọi người đứng thẳng.

Ngữ khí này của đạo sư không quá giống đang ca ngợi...

Tiếng mồm năm miệng mười của mọi người lập tức nhỏ đi không ít.

Thẳng đến lúc xung quanh hoàn toàn an tĩnh lại, Grace mới chậm rãi nói: “Học viện Thiên Kinh Anh Hồn chúng ta, thành lập vào thời đại hắc ám xa xưa, là nhóm cơ cấu huấn luyện đầu tiên của liên bang có được anh hồn chiến sĩ chuyên nghiệp, nơi này tuy chưa sinh ra vị đại nhân vật nào đủ để ảnh hưởng hướng đi của lịch sử, nhưng từ khi lập trường đến nay, đã đi ra một vạn sáu ngàn lẻ tám mươi chín vị chiến sĩ đức được anh hồn, đi ra hơn năm ngàn nhân tài tinh anh lĩnh vực phù văn, lĩnh vực sinh vật... các lĩnh vực ngành học. Học viện trải qua mỗi một thời kì, mỗi một cái cách từ liên bang thành lập đến nay, cũng vì nó đưa ra lượng lớn nhân tài, làm ra cống hiến trác tuyệt!”

Nói tới đây, Grace dừng một chút nhìn mọi người, hiển nhiên đối với việc này, toàn bộ mọi người nghe nhiều nên thuộc, lịch sử mà, vinh quang mà, khẳng định cần động viên ủng hộ một phen.

“Nơi này từng là một trong các trung tâm giao lưu học thuật của toàn bộ liên bang, là một trong các thánh địa trong cảm nhận của toàn bộ người trẻ tuổi liên bang, ở CHF điện phủ đại biểu tối cao cho thực lực của học viện, chúng ta cũng từng là tướng quân thường thắng, càng từng ở trong vòng vây của mấy trăm học viện xông vào top 8 mang tính lịch sử!” Nụ cười của Grace đưa ngang nồng đậm, “Nhưng... Liên tục ba lần gần nhất, thứ tự học viện ở trên giải đấu CHF ngã xuống tới ngoài top 30, một lần trước, càng vô cùng thảm hại hạng 89, nghe nói năm trước ở thi đấu phân khu cũng đã biến thành hạng ba rồi!”

Nói tới đây, nét vinh dự nho nhỏ trên mặt toàn bộ mọi người đều tắt ngấm. Grace đạo sư không phải đến khen bọn họ, tất cả vinh quang này đều không phải bọn họ mang đến.

“Biết trong CHF lần này tạp chí bình luận là đánh giá chúng ta như thế nào không? Đây là một học viện đã ngã xuống khỏi thần đàn, bọn họ đang sống bằng tiền dành dụm, cuộc sống an nhàn khiến học sinh nơi đó đều biến thành cừ, trừ chơi đùa, bọn họ đã quên chiến đấu thật sự là thế nào. Năm trước thi đấu học viện phân khu, bọn họ chỉ là hại mười hai của phân khu, năm nay CHF sẽ là bước ngoặt của bọn họ, từ nay về sau ngã xuống thành học viện hạng ba!”

Nói tới đây, Grace tựa cười mà không cười nhìn mọi người, “Học viện hạng ba.”

“Đánh con mẹ nó rầm chó!” Terrence nhin không được, rít gào trầm thấp.

“Những bình luận hạng ba kia mới là trò cười! Lão tử sẽ ở trên sân đấu CHF xé nát mồm bọn hán!”

“Bọn hán mới là hạng ba, cả nhà đều là hạng ba!”

Mọi người đều có chút kích động, CHF bình luận bọn họ không phải chưa nghe thấy, nhưng đều tự động xem nhẹ, nhưng Grace lúc này nói, mọi người vẫn bị chọc giận, dù sao mỗi người đều cảm thấy là tinh anh của liên bang, tương lai phải oai phong một cõi.

“Không phục?” Tiếng cười của Grace đột nhiên thu liễm, “Sai, các ngươi không phải hạng ba, các ngươi ngay cả hạng ba cũng không bằng, một đám phế vật bất nhập lưu!”

Thanh âm Grace giống như chùy gõ toàn bộ mọi người trợn mắt há hốc mồm, một số người cúi đầu, nhưng vẫn có người không phục.

“Một cuộc thi đấu học viện phân khu mà thôi, hạng mười hai, chỉ là thi đấu phân khu, các ngươi biết các ngươi sắp đối mặt là cái gì không, giải đấu CHF, ngươi biết có bao nhiêu cao thủ sẽ tham gia không, các ngươi thế mà còn cười được, tự tin từ đâu ra, bằng công phu mèo ba chân của các ngươi, các ngươi sẽ chỉ làm Học viện Thiên Kinh bị vĩnh viễn đóng đinh ở trên cây cột sỉ nhục lịch sử!”

Toàn bộ mọi người đều đỏ mặt, cúi đầu, một đoạn lời nói lời đỉnh vạn quân, khiến toàn bộ mọi người tự động che chắn xấu hổ đều trào lên, bịt tai trốn chùng là vô dụng, đây là sự thật không thể tranh cãi, bọn họ từ trước tới giờ nào có tính lấy được thành tích gì, chỉ là tham dự một chút...

Chỉ là tham dự một chút, buồn cười cỡ nào!

Lời này nếu là người khác nói, nhắm chừng đã chiến rồi, nhưng đây là Grace, anh hùng của học viện Thiên Kinh anh hồn, thần tượng của mọi người, cũng là nguyên nhân khiến học viện Thiên Kinh còn có thể giữ lại tư cách tham gia CHF!

Trên mảnh đất trống im ắng, nhưng ngực mỗi người đều nghẹn một hơi.

“Lời nói thật nghe rất chói tai rất khó chịu nhỉ?” Grace bình tĩnh nhìn bọn họ: “Ta cũng rất khó chịu!”

“Học viện Thiên Kinh anh hồn không những là trường học cũ của ta, nó càng là tín ngưỡng của ta, vinh dự của ta. Ta là đứa trẻ mồ côi, là học viện thu nhận nuôi nấng ta, cho ta ăn, mặc, ở, thậm chí còn cho ta lý tưởng, cho ta vinh quang, khiến ta trở thành anh hồn chiến sĩ trong giấc mộng, ta không biết học viện đối với các ngươi ý nghĩa thế nào, nhưng với ta mà nói, nơi này là nhà của ta, học viện là mẫu thân của ta! Ai dám vũ nhục bà ấy, người đó sẽ là kẻ địch của ta! Ta sẽ khiến hắn chết!”

Lúc này Grace không là đạo sư ôn hòa nữa, mà là nữ chiến thần oai phong một cõi kia!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Thế giới kia

Các học sinh đều là hung hăng siết chặt nắm tay, lúc trước buồn bực khi bị dạy dỗ cùng khăn trương đối với huấn luyện chưa biết, lúc này tất cả đều không cánh mà bay, ngay cả trong mắt Vương Trọng cũng chớp động chiến ý. Đối với lời Grace nói, hân trăm phần trăm tán thành, đây mới là tập huấn trong tưởng tượng của hân.

“Ta mặc kệ các ngươi đến từ nơi nào, cũng không quan các ngươi đến từ gia tộc nào, lại càng mặc kệ chỗ chống lưng của các ngươi có thân phận địa vị lớn bao nhiêu! Chỉ cần là đứng ở chỗ này, thì là chiến sĩ của ta, là một phần tử học sinh anh hồn Thiên Kinh chúng ta! Nên vì bảo vệ vinh dự của học viện mà chiến!”

Ánh mắt Grace đạo sư từ trên mặt đám người Reeves, Scarlett, Emily thậm chí bao gồm Glory lần lượt đảo qua.

“Còn có hơn nửa năm thời gian, ta sẽ dốc hết khả năng áp bức mỗi một giọt tiềm lực của các ngươi, sẽ khiến các ngươi cảm nhận được cái gì gọi là thống khổ cùng sợ hãi đích thực, thậm chí khiến các ngươi đối mặt tử vong! Đừng chờ mong ta sẽ nương tay, loại phế vật kia sẽ làm học viện hổ thẹn, theo ý ta chết không đáng tiếc! Chỉ có huyết cùng lệ đích thực, mới có thể đúc được anh hồn!”

“Sợ đau, sợ khổ, sợ mệt, sợ chết, đường về thành ở ngay bên kia, sớm rút cho ta!” Cô đột nhiên cao giọng, quát lớn: “Đều nghe rõ rồi chứ!”

“Nghe rõ!” Chưa có ai lựa chọn rời khỏi, thậm chí chưa có ai do dự, mọi người đều lớn tiếng trả lời.

“Lớn tiếng chút, các ngươi dám phế vật này!”

“Nghe rõ!” Mọi người đều ngoác cổ họng rít gào.

“Chưa ăn cơm sao? Lớn tiếng chút nữa cho ta!”

“Nghe! Rõ! Rõ!!”

Toàn bộ mọi người rống tới mức cổ cũng đỏ lên!

Chỉ cần nghĩ đến lời nói chói tai vừa rồi của Grace, toàn bộ mọi người đều tràn ngập phấn nộ, chiến ý dâng cao, nhiệt huyết sôi trào!

Đi cmn tam lưu! Đi cmn cừu!

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn là cool nhất!

Grace lạnh lùng nói: “Hiện tại, đều rút lên xe cho ta đi!”

Tuy Grace đại nhân tẩy não rất thành công, khiến cho các học sinh trong lòng đều có chút nặng trĩu, nhưng chờ lúc bọn họ tiến vào trong ba quái vật sắt thép to lớn kia, tâm tình vẫn chậm rãi chuyển biến tốt lên.

Khoa học kỹ thuật phù văn tuy mang đến biến hóa rất lớn, ví dụ như đường sắt vô trang giữa thành thị, chính là đường ray phù văn nguồn năng lượng phù văn, vận chuyển phù văn cần, nhưng một số phương tiện giao thông trong thành thị cùng phụ cận, vẫn là lấy kỹ thuật thời đại cũ làm chủ, phù văn kỹ thuật ở trên tiến trình sinh hoạt hóa còn có con đường rất dài phải đi, bởi vì sử dụng là dầu mỏ, cái này thuộc loại tài nguyên quản chế, nếu không phải gần đây từ chỗ để quốc khác tìm tòi không ít, bọn họ cũng không có tư cách sử dụng, Grace đạo sư ngoài miệng nói hung ác, thế mà còn cho bọn họ ngồi xe, quả thực chính là tiền nữ ngoài lạnh trong nóng, trước kia tập huấn đều trực tiếp dùng chân mà chạy.

Không thể không nói, loại xe việt dã thời đại cũ này tuy không có sức chiến đấu gì, nhưng ở quá cool, lớp xe thật lớn mà sát mặt đất thế mà có một loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào.

Khi xe thiết giáp Grace ngồi phát động, tiếng động cơ nổ vang mà khàn khàn đó vang lên, càng làm mỗi người đều cảm giác đã mới lạ hưng phấn.

Ba chiếc xe, Grace đạo sư ngồi là xe thiết giáp, các học sinh thì tập trung ở trên hai chiếc xe việt dã mui trần siêu hâm hồ.

“Grace đạo sư quá ngẫu nhiên!” Có học sinh đề thấp giọng, vẻ mặt hưng phấn: “Nghe nói loại trọng trang việt dã nuốt dầu này, là đãi ngộ đặc thù quân đội tiền tuyến cùng một số bộ đội đặc chủng mới có, Grace đạo sư thế mà kiếm được ba chiếc. Chắc chắn chắc, ngồi trên xe này cảm giác quá đàn ông!”

“Vừa mới giáo huấn chúng ta không thể mê muội mất ý chí, ngươi xem người đạo sư đã mê chiếc xe thiết giáp này...”

Lúc tiếng động cơ nổ vang mà khàn khàn việt dã bọc thép vang lên, loại lực đẩy mạnh mẽ kia khi cất bước, quái thú sắt thép mang theo cảm giác kim loại nặng cùng cảm giác lực lượng mãnh liệt, làm mỗi người đều cảm giác đã mới lạ hưng phấn, nếu không phải lời Grace phát biểu vừa rồi còn vang vọng bên tai, đám tiểu tử này chỉ sợ sưng ngất trời rồi, lúc này cũng nhin không được hết nhìn đông tới nhìn tây.

Phúc lợi đãi ngộ của liên bang đối với quân đội tuyệt đối là không thể chê, xe quân sự ở bất cứ nơi nào cũng ý nghĩa đặc quyền, đặc biệt như hai vật to

xác này, tiếng motor cổ xưa nhưng tràn ngập lực lượng vang lên, người khác cách tám trăm mét đã nhường đường cho người trước rồi, một đường thông suốt, thẳng tới lúc tới gần tường thành to lớn vô cùng kia của Thiên Kinh thành.

Đó là một vòng tường vây siêu cấp dài đến mấy chục dặm, cao hơn hai mươi mét, ở giữa còn có lượng lớn lưới điện nối liền, hợp thành phòng ngự ngoại vi của Thiên Kinh, điện tử theo dõi, trạm gác cùng với đội tuần tra hợp thành khổng lồ chế ngoại vi của Thiên Kinh.

Đạo phòng tuyến này xây dựng đã hơn một trăm năm lịch sử, từng trải qua phá hủy xây dựng lại tu bổ, rất nhiều sự tích đều đã mất đi ở trong lịch sử, chỉ từ trên một số tàn đoạn cổ xưa còn giữ lại đủ loại dấu vết năm tháng.

Vết rì, vết máu thậm chí là các loại đâm chém lửa đốt, nhìn mà ghê người, còn có vài chỗ bộ phận thoát nhìn mới tinh, nghe nói đó là bốn mươi năm trước, Thiên Kinh thành từng gặp một lần thú triều, tường thành cũng suýt nữa bị húc sập, dấu vết tu bổ phạm vi lớn này chính là khi đó lưu lại.

Ở trên cánh cửa sắt thép khổng lồ mọi người xuyên qua, còn có khắc tên không đếm xuể.

Vương Tuyết Mạn, Guber, Craig, Elro...

Đối mặt tên của những anh hùng này, mọi người đều là vẻ mặt sùng kính, bất cứ một người nào sống ở Thiên Kinh thành, đều không thể quên công tích của bọn họ.

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn cũng là chủ lực trong lần bảo vệ chiến đó, ở trong lần bảo vệ chiến đó, tỷ lệ chết trận của học viện cao tới 60%, trong đó có một số cái tên nghe nhiều nên thuộc, cũng là thuyết minh tốt nhất học viện dùng để khích lệ từng thế hệ hậu bối. Thế giới này, anh hùng đích thực mới khiến người ta kính nể!

Chỉ là một bức tường đúc thành hai cái thế giới.

Ngoài thành cách đó không xa chính là một mảng lớn xóm nghèo, đoàn xe cũng chưa đi vòng ra khỏi khu bình dân, mà là đi theo xe thiết giáp từ xóm nghèo lướt qua.

Trên xe đều là học sinh, đến từ ngoại thành cũng là thông qua xe lửa võ trang đi là đường lớn, đối với xóm nghèo cũng chỉ nghe nói.

“Kháo, thế giới thứ hai trong truyền thuyết!” Terrence vẫn không dừng lại, là người đầu tiên lên tiếng, người khác phần lớn cũng đều nhìn không được nhìn quanh.

Tuy chỉ cách bức tường cao Thiên Kinh thành vài dặm đường, nhưng người sinh sống ở Thiên Kinh thành, tuyệt đại đa số đời này đều không có cơ hội thật sự tới đây một chuyến. Hiểu biết của các học sinh đối với xóm nghèo cơ bản đều là dừng lại trong sách giáo khoa giới thiệu.

So sánh với ca múa mừng cảnh thái bình trong tường thành, xóm nghèo quả thực đúng là một cái địa ngục trần gian.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Phá diệt quần thể

Lều trại thấp bé rậm rạp bao trùm mùi hôi thối ngập trời, tùy ý có thể nhìn thấy dân chạy nạn đói tới mức da bọc xương, thậm chí là thi thể thối rữa, cứ như vậy phơi nắng trên mặt đất, không ai hỏi han.

Đây là một cái bóng ma bên dưới Tự Do liên bang nhìn như phồn thịnh, mỗi thành thị đều có, một số kẻ không có thân phận, mắc nợ, phạm tội, còn có thân thể dị biến bị lưu đây hình thành quần thể.

Nơi này là hai cái thế giới hoàn toàn khác với tường thành, ở Tự Do liên bang, bản chất cá lớn nuốt cá bé vẫn chưa thay đổi.

“Xem, tiểu gia hỏa kia có ba chân, người đây ghê lờ thực sự ghê tởm!” Có học sinh mở to mắt.

“Ta bên này còn có gã trên cổ mọc nhọt, tựa như mọc ra hai cái đầu.”

Biến dị nhân chủng, tồn tại giống quái vật, đã bị triệt để vứt bỏ, có bởi vì bức xạ hạt nhân tạo thành, cũng có là vì lực lượng chiều không gian tạo thành. Ở trong thể chế Tự Do liên bang, những người này đều là bị lưu đây, không thể ở lại trong thành thị, thành thị chỉ tiếp nhận nhân loại cùng tân nhân loại, đây là điểm mấu chốt, duy trì một cái trật tự cơ sở vận chuyển bình thường.

Tổ chức nhân quyền liên bang từng cũng hô hào lợi dụng khoa học kỹ thuật phù văn để giúp những người dị dạng này. Làm nhân loại, bọn họ cũng có thể có quyền lợi sinh tồn, nhưng hô hào như vậy hiển nhiên là rất mỏng manh, mặc dù là những người hô hào đó, cũng chỉ là hy vọng các thành thị có tài nguyên phát triển giàu có làm thí điểm, nhưng trên thực tế bản thân liên bang cũng có một đồng lớn vấn đề, sinh tồn vẫn là vấn đề hàng đầu toàn bộ thế lực của thế giới này đối mặt.

Thời đại cũ đã một đi không trở lại.

“Trên bụng tiểu quái vật kia nhất định có thịt thối, cách xa tám trượng ta cũng có thể ngửi được cái mùi đó! Ai dám đến đánh cuộc? Một trăm đồng!” Adams bỗng nhiên nói.

May Grace dạo sư ngồi ở chiếc xe phía trước, bằng không cho cái gan lớn bằng trời, những kẻ này cũng không dám thực sự làm càn.

“Cuộc thi cuộc, nhưng chỉ dựa vào người nói?” Lập tức có mấy người hưởng ứng, không phải cái gì tàn nhẫn hay không tàn nhẫn, toàn bộ mọi người từ nhỏ tiếp nhận giáo dục đã là như thế, các sinh vật không có thân phận ngoài thành cũng không thể tính là người, chỉ là bộ dạng giống người mà thôi.

Adams cười hắc hắc, từ trong ba lỗ lòi ra một ổ bánh bao lớn tiếng kêu: “Ai đem quần áo tiểu cô nương kia vén lên để cho lão tử nhìn cho rõ, cái bánh bao này sẽ là của người đó, cho các ngươi một phút đồng hồ!”

Bên ngoài có không ít dân chạy nạn nháy mắt bị hấp dẫn.

Ở nơi này, một cái bánh bao tươi mới như vậy đủ mua mười mạng người, lột đồ một tiểu cô nương đã tính là gì?

Nhưng một giây tiếp theo, tiểu cô nương đã tự mình lộn quần áo ra...

Người trên xe đều ngẩn người, Adams nhìn không được nhỏ ngum nước bọt, đem cái bánh bao ném ra ngoài, “Thực con mẹ nó ghê tởm, quên mất đám gia hỏa này đã không thể tính là người nữa, sớm biết thế nên chơi trò thú vị hơn.”

Mấy người cười lên, như đám người Scarlett thì nhú nhú mày không nói gì, tuy trò đùa này không có ý tứ, nhưng cũng sẽ không hỏi đến, dù sao trong thành ngoài thành vốn không phải chung một quần thể.

Barron gắt gao siết chặt tay của mình, không nói gì, trầm mặc. Hắn chỉ có thể trầm mặc, có chút ác mộng tựa như đã quên, lại phát hiện một khắc nào đó bị đánh thức vẫn khiến toàn thân run rẩy.

Adams lại móc ra một ổ bánh bao, lần này cần chơi thú vị hơn chút nữa.

“Adams, có chừng có mực đi!” Vương Trọng bỗng nhiên nói.

Adams sùng sốt, nhìn không được cười lên, “Vương Trọng, ngươi sẽ không là thương hại mấy thứ kia chứ. Ôi ôi, mọi người xem xem, nơi này còn có thánh nhân nè!”

Vương Trọng thân nhiên nhìn thoáng qua Adams, “Đáng thương không phải bọn họ, là ngươi, một kẻ tự cho là con người.”

Nhất thời Adams nổi giận, “Vương Trọng, may mắn lần lộn vào thực sự coi bản thân là đồ ăn trên khay rồi, nếu không phải Scarlett bảo vệ ngươi, lão tử đánh gãy chân của ngươi!”

“Adams, im lặng chút, chúng ta là tới huấn luyện, không phải đi chơi ở ngoài thành!” Reeves một mực yên lặng không lên tiếng nói, Adams tuy phần nộ, nhưng Reeves đã mở miệng, cũng liền rầu rĩ ngồi ở một bên.

Vương Trọng không có tâm tình cãi nhau, nhìn thoáng qua Barron, “Em có phải muốn đem thức ăn cho bọn họ hay không?”

Barron cúi đầu, nói một tiếng “Vâng”.

Vương Trọng lắc đầu, “Cho bọn họ là hại bọn họ, em hiểu chứ.”

Đây cũng là nguyên nhân Barron vì sao chưa đem đồ ném xuống, nếu thực làm như vậy, có lẽ hôm nay sẽ có một cuộc ác chiến.

Sóng gió nho nhỏ nhanh chóng bình ổn.

Chỉ là ai cũng không biết, Grace ngồi ở chiếc xe phía trước, trước người đang có một cái màn hình điện thoại rộng lớn, đem mọi thứ trong chiếc xe phía sau đều truyền tới. Bởi vì cô phân phó, tốc độ xe mới cố ý thả chậm, chính là vì nhìn xem phản ứng của các học sinh đối đãi loại tình huống này.

Cô nghiêm túc xem, chưa bỏ qua mỗi một cái biểu cảm của bất luận kẻ nào trong xe.

Scarlett... Vốn kỳ thác hy vọng nhất định, nhưng chưa trưởng thành, cũng chưa có giác ngộ trở thành lãnh tụ, ánh mắt có một tia thương hại, nhưng thương hại là thứ vô dụng nhất, bởi vì đây là không thể cứu vớt.

Những kẻ theo Adams càn quấy đùa cợt, cùng những kẻ coi thường kia cũng không có gì khác biệt.

Còn có mấy người giống với Scarlett, như Emily, cảm thấy những người kia rất đáng thương, đây là thái độ đối với con chó con mèo bị thương, ở thời đại này chẳng đáng tiền.

Barron tỏ ra tương đối phần nộ, có liên quan với tình huống cá nhân của hắn, nghe nói hắn từng trải qua sinh tồn xóm nghèo, bởi vì thành thị kiến thiết, lấy

tư cách thị dân trung dụng một đám người thân thể khỏe mạnh, nhà bọn họ có thể trúng cử và sống sót, thẳng đến khi Barron thức tỉnh, cuộc sống mới chính thức được cải thiện.

Reeves biểu hiện theo Grace thấy coi như hợp quy củ, đối với đoàn đội có năng lực khổng chế nhất định, uy vọng cũng đủ, xử lý sự tình coi như trưởng thành, có chút cái nhìn đại cục.

Chỉ là như thế còn xa xa không đủ, bởi vì Reeves chỉ là ra về trưởng thành, muốn biểu hiện thái độ làm lãnh tụ của mình, đang bắt chước.

Glory, người trẻ tuổi này rất có ý tứ, thực lực rất ưu tú, tố chất tâm lý quá cứng, nghe nói có chút bối cảnh, ngay cả hiệu trưởng cũng không quá dễ tác động, các thành phố lớn đều có người như vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, ai cũng không muốn trêu vào phiền toái, những điều này đều không sao cả, quan trọng là thực lực.

Nhưng Glory thì quá lạnh nhạt, tất cả chung quanh tựa như đều không có gì quan hệ với hắn, người như vậy cũng không được.

Vương Trọng... Nói như thế nào nhỉ, quả thật là một điều ngoài dự liệu, thì lại xem như ngẫu nhiên, Scarlett đề cử có chút ý tứ, nhưng những điều này đều không đủ để dẫn tới Grace coi trọng.

Nhưng ngay vừa rồi, cô thấy được một màn kỳ quái nhất, đó là ánh mắt Vương Trọng, không phải thương hại, không phải phẫn nộ, cũng không phải hờ hững, mà là... Bi ai.

Bi ai là thái độ của nhân loại hiện tại đối với đồng bào ngày xưa...

Đây là thứ Grace ở sau khi chinh chiến mười năm mới nhìn thấu, lại vô lực.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Lộ số rất sâu

Tầng diện Vương Trọng tự hỏi nhân loại quan hệ so với toàn bộ mọi người trên xe cao hơn hay thấp mấy cấp độ, xuất hiện ở trên người một đại nam hài mười sáu tuổi, quá đặc biệt.

Khác với Grace vô lực, ở trên người Vương Trọng, cô tựa như cũng chưa nhìn thấy sự tuyệt vọng.

Có lẽ là mình... nghĩ nhiều rồi, đây chỉ là đứa nhỏ choai choai, trở lại cố hương, cô có chút đa sầu đa cảm.

“Đội trưởng, coi trọng đứa nhỏ nào, để tôi xem xét một chút? Về mặt này của ngài rất hiếm thấy đó!”

“Không có việc của ngài, lái xe của ngài cho tốt!” Grace nhìn chằm chằm hình ảnh, đầu cũng chưa ngẩng lên.

Chiến sĩ kia rút thuốc, cười hi hi nói: “Quan tâm chút thôi, nếu không phải Thiên Kinh thành giúp đội trưởng ngài kiểm được điều lệnh này, mấy người chúng ta cũng không kiểm được công việc tốt này. Nán lại tiền tuyến lâu, về nội địa nghỉ ngơi mấy tháng quả thực đúng là thiên đường, cho nên về công về tư chúng ta đều quan tâm quê nhà của lão đại ngài một chút mà!”

“Bớt nói nhảm, nếu thực quan tâm, trong khoảng thời gian này đều quan sát kỹ cho ta, bảo các ngài là tới làm huấn luyện, đến lúc đó chơi ra nhiều trò chút cho ta, thao luyện bọn họ cho tốt!”

“Ha ha, yên tâm đi, sếp!” Chiến sĩ cười ha ha: “Cam đoan thông cho bọn chúng...”

“Hử?” Grace trừng mắt nhìn hắn một cái.

Chiến sĩ vội vàng bật mồm: “Lỡ lời, tuyệt đối là lỡ lời! Vậy, đội trưởng yên tâm, chúng ta cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!”

Xe thiết giáp ước chừng đi xuyên qua ở trong khu dân cư nạn hơn một giờ, xung quanh bắt đầu dần dần hoang vu, tốc độ xe cũng nâng lên, lúc nào cũng có thể nhìn thấy một số dã thú hoặc là sinh vật biến dị, sói hai đuôi, bộ cặp đi trong lòng đất...

Ở niên đại thế này, liên hệ giữa thành với thành bình thường đều là đường sắt võ trang, phụ cận đường sắt coi như tốt, nơi khác hoàn toàn là khu vực nguy hiểm, về phần ‘tự chạy xe’ giống như bây giờ, cho dù là Emily con em thích khách thế gia như vậy cũng chưa từng trải qua.

Nghe nói xã hội nhân loại mấy trăm năm trước, vô luận ai, chỉ cần muốn, lúc nào cũng có thể ở bất cứ nơi nào của thế giới đi cảm thụ tự nhiên rộng lớn, nhưng đối người hiện tại mà nói, điều này quá xa xỉ.

Hoang dã rộng lớn khôn cùng, so sánh với trong thành thị đường phố rộng nhất chỉ mười mấy mét, nhà cửa san sát, tầm nhìn thật sự là quá rộng. Đặt

mình trong đó, lòng dạ toàn thân cũng có một loại cảm giác đột nhiên trở nên rộng lớn.

Sóng gió nho nhỏ lúc trước cũng chưa ảnh hưởng tâm tình mọi người quá nhiều, trừ Adams nghẹn một bụng lửa không hé răng, người khác vẫn rất sinh động.

Xe thiết giáp ở trong hoang dã xóc nảy thời gian suốt một ngày, hơn ba giờ chiều rốt cuộc đến được đích.

Nơi này không phải trạm gác Chloe tiền tuyến nhất, mà là một doanh địa hậu cần, cả doanh không tính là quá lớn, nhưng cũng không nhỏ. Chung quanh dùng lưới điện cao thế kéo dựng lên rào vây, một tòa tháp canh cô đơn đứng vững ở chính giữa doanh địa, cao cao, ngoài cánh giới, cũng tiện cho người ở phụ cận bị lạc phương hướng phân biệt.

Nơi này là một doanh địa tuần tra của đường sắt võ trang, cũng lệ thuộc phòng ngự võ trang của Thiên Kinh thành, vừa đến nơi đây đã cảm giác được đề phòng nghiêm ngặt, cùng bầu không khí cẩn thận sát khí lạnh lẽo, nơi này là thế giới ngoài thành.

“Mọi người một đường vất vả rồi, có hơi xóc nảy, nhưng cuối cùng đã đến.” Tiếng Grace đạo sư khiến toàn bộ mọi người đều cảm thấy trong lòng ấm áp, vẫn là đạo sư tốt, cảm động đến mức sắp khóc rồi.

“Không vất vả.” Terrence vội vàng biểu hiện, “Bọn em còn có sức mà!”

“Đứng đứng đứng, ngồi xe mà thôi, có cái gì vất vả.”

“Ha ha, trạng thái bây giờ, đơn đầu biến dị thú cũng không có vấn đề gì đâu!”

Tình cảm quần chúng trào dâng, tiếng hô rung trời, một đám đều muốn để lại ấn tượng tốt cho Grace, đến địa đầu rồi, bọn họ đều nhớ tới mục đích.

“Tốt lắm, vốn đang nói để các người nghỉ ngơi trước vài phút đồng hồ.” Grace cười nói: “Đã còn có khí lực, vậy hiện tại bắt đầu đi.”

Bắt đầu cái gì?

Xung quanh nhất thời lặng ngắt như tờ.

“Năm trăm cái đứng lên ngồi xuống, năm trăm cái hít đất, làm xong chạy một trăm vòng quanh doanh địa.”

Mẹ kiếp... Grace đạo sư cũng chơi bài à?!

Chúng ta chỉ là khiêm tốn một chút mà thôi...

Mọi người nhìn nhau, nhìn hoàn cảnh chung quanh hoang vắng lại có chút âm trầm, ngấm lại trong thành thị ấm áp, thật sự là fuck.

Terrence cũng đại mắt ra, rỗng thì rỗng, một đường xóc nảy cũng muốn nôn rồi, “Hic, Grace đạo sư, vừa rồi em nói giỡn thôi...”

“Nhưng ta không nói giỡn với các người.” Grace cười tủm tỉm nhìn nhìn đồng hồ: “Động tác nhanh mà nói, hẳn là kịp ăn cơm tối.”

Cơm tối...

Giấy vò thành như vậy, nếu ngay cả miếng ăn cũng không có, ngày mai còn huấn luyện cái lông gà.

“Vương Trọng, người thoát nhìn còn rất có trạng thái đó, chúng ta đến dẫn đầu đi.” Reeves mỉm cười nói. Rộng lượng như thế nào nữa, Vương Trọng này cũng hơi không biết điều, việc đánh mặt Lục Chiến Thiên chưa nói, Adams tốt xấu cũng là người của hắn, trước mặt hắn nói Adams như vậy cũng quá không nể mặt hắn, vừa lúc ước lượng trước một phen Vương Trọng này, thực lực thứ này, tận mắt thấy mới tính.

“Được.” Vương Trọng trả lời rất dứt khoát.

Có người dẫn đầu rồi, người khác rất tự giác gia nhập vào. Có văng đầu hay không để lát nữa nói sau, cơm tối không ăn cũng không biết đi đâu mà khóc.

Tốc độ Reeves làm động tác rất nhanh, lực lượng khi đứng lên ngồi xuống cũng rất lớn, cảm giác choáng váng khi xuống xe chỉ là một lát, sớm đã khôi phục lại, nhưng khiến hắn thất vọng là, Vương Trọng cũng không có ý tứ so đầu với hắn, chỉ là đầu vào đẩy làm động tác của chính gã, rất tiêu chuẩn, rất vững vàng.

Đứng lên ngồi xuống, hít đất, chạy vòng, thời điểm bình thường đối với những người này hoàn toàn không khó gì, nhưng trải qua một ngày xóc nảy, lập tức có người nhịn không được muốn ói ra.

Grace thật sự không vui nổi, những người này quả thực đúng là đóa hoa nhà ấm, tựa như ỷ vào hồn lực là có thể không gì không làm được, ngày thơ muốn chết!

Khó trách Green tổn nhiều sức như vậy đem cô triệu hồi, cứ tiếp tục như vậy, Học viện Thiên Kinh thật sự xong rồi.

Bất luận đám người Reeves, Scarlett, Hyman làm lực lượng trung kiên của học viện, hay là Emily, Glory năm thứ nhất, những người này thiên phú đều rất ổn, thậm chí xuất thân danh môn, thủ đoạn chiến đấu cũng đều không tính là quá kém cỏi, tuy không thể so sánh với đội hạt giống các trường danh tiếng nhất, nhưng dù thế nào cũng không nên là bộ đáng hiện tại, chỉ có thể nói, bọn họ quá “khoa tay múa chân”, hồn lực chỉ là một yếu tố đạt được thắng lợi, nhân tố ảnh hưởng chiến đấu nhiều lắm, thể lực, sự chịu đựng, kiên trì rất nhiều phương diện... Cho dù là đến giai đoạn anh hùng, những phương diện này vẫn rất quan trọng.

Thân thể không đủ mạnh mẽ, hồn lực chỉ là lầu các trên không trung.

Về phần siêu việt ý thức,... Grace thật sự không có cách nào đi đánh giá, thật sự là bất nhập lưu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Bữa tối phong phú

Trong đầu cô đang chỉnh trang lại kế hoạch tập huấn, bên cạnh có nam tử mặc quân trang đã đi tới, hần thoát nhìn hơn ba mươi tuổi, mặt tua tủa râu, thể hiện cực kỳ thô hào: “Ha ha! Lão đại, đã lâu không gặp!”

“Aldrich!” Gặp lại bạn học ngày xưa, Grace cũng rất cao hứng: “Lăn lộn tạm được, nếu không phải thầy nói cho ta biết nơi này, còn không biết tiểu tử nguoi cũng đã lăn lộn đến thiếu úy rồi, thành sếp nơi này. Không tồi, bộ quân trang này còn rất uy phong.”

Aldrich và Grace là học sinh cùng khóa, lúc trước còn làm đồng đội cùng nhau tham gia giải đấu CHF. Đáng tiếc về sau trước khi tốt nghiệp xảy ra chút vấn đề ở trên tu luyện, cuối cùng chưa thể đúc ra anh hùng, bị đặt xuống tới quân đội trong nội địa, lăn lộn đã mười mấy năm thời gian.

“Lão đại, mười mấy năm giao tình, hai dòng sông này trên vai nguoi vừa gặp mặt không nói đề bạt một chút, cổ vũ một chút, còn trào phúng một dòng sông này có ý tứ sao? Không phúc hậu!” Aldrich vừa nói, ánh mắt lại vừa nhìn chăm chăm hai chiếc trọng trang việt dã cùng xe thiết giáp bên kia không rời: “Loại xe này, tinh anh tiền tuyến các nguoi lái đi chơi, nhưng ta ở lại bên này mười mấy năm rồi, tổng cộng cũng chưa từng thấy tới hai lần. Chắc chắn, xem đường cong này, xem lớp xe này...”

“Đừng rò nước dãi với xe của ta!” Grace buồn cười: “Mười mấy năm vẫn tính tình này, nhìn thấy thứ gì tốt cũng muốn.”

Aldrich cũng không đỏ mặt, cười hi hi gãi gãi đầu, đem ánh mắt chuyển hướng một đám đồng học sinh đang đứng lên ngồi xuống: “Lần này đại biểu học viện dự thi chính là đám tiểu tử này?”

“Cảm thấy thế nào?”

“Chỉ một lát như vậy có thể nhìn ra được trò gì... Lão đại, nguoi cũng biết mấy năm gần đây học viện chúng ta sa đọa quá ghê gớm, không thể ôm hy vọng quá lớn.” Aldrich nói.

“Điều này ta biết, thật ra trình độ Thiên Kinh không kém như tưởng tượng, chủ yếu là thành thị khác tiến bộ quá lợi hại.” Grace trừng mắt: “Ta cũng không phải là dẫn bọn họ đến hưởng phúc, đi chuẩn bị chút đồ ăn ngon cho các học đệ học muội của nguoi là được rồi!”

Aldrich cười ha ha: “Cái này cứ yên tâm đi, bữa tối cũng chuẩn bị rồi, vừa khít, cam đoan bọn họ cả đời khó quên!”

Loại huấn luyện thể năng trình độ này thật ra cũng không tính là quá khoa trương, đám người này kêu oa oa, nhưng sau khi khởi động vẫn là đuổi theo nhau, nếu ngay cả loại ham muốn biểu hiện này cũng không có, thì thật sự không có hy vọng.

Hoàn thành trước hết là Reeves, sau đó là Emily, Scarlett, Reilly, Hyman, Glory mấy nhân vật đại biểu này của Học viện Thiên Kinh, ngoài ý muốn là Vương Trọng thể mà cũng ở đội ngũ hàng đầu.

Mọi người cũng không muốn mất mặt ở trước mặt Grace, ai cũng không muốn là một người cuối cùng, đến cuối cùng vẫn thật sự liều mạng một phen.

Grace đạo sư nhìn nhìn thời gian, buổi tối tám giờ đúng, Barron chậm nhất rốt cuộc cũng chạy xong.

Barron mệt cũng không phải mệt lắm, thân thể hắn rất cường tráng, nhưng động tác hắn không được nhanh như người ta, mỗi một động tác đều làm tiêu chuẩn nhất, mà trong đó không ít người là đua tốc độ, hít đất trò chơi này tiêu chuẩn hay không, khác biệt vẫn rất lớn.

Khóe miệng Grace lộ ra một tia mỉm cười, đạo lý lớn là sẽ không nói nữa, “Hôm nay đến đây đi, mặt khác đem toàn bộ thức ăn các nguoi mang đều nộp lên, trong lúc tập huấn thống nhất ăn bài ăn ngủ, sẽ không để các nguoi thiếu dinh dưỡng.”

Lập tức năm binh sĩ đi ra đoạt lấy thức ăn, “Bất luận kẻ nào cũng không được che giấu, nếu không xử lý như làm trái kỷ luật!”

Điều này mọi người cũng không nghĩ nhiều, ai cũng không phải loại người thiếu ăn, nghĩ hần nơi này tuy không có mỹ vị gì, nhưng ăn no khẳng định không

có vấn đề.

“Theo ta tới căn tin!”

“Vương Trọng, nhìn không ra, thể năng ngươi không tệ!” Scarlett cười nói, tuy là viễn trình chiến sĩ, nhưng Scarlett ở phương diện này huấn luyện phi thường có hệ thống.

“Đó là khẳng định, Vương Trọng ca không phải là bọn gối đầu hoa kia!” Emily nói, Mã Đông cũng giải thích Scarlett và Mirami hỗ trợ, Emily cũng xấu hổ nhắm vào Scarlett nữa, nhưng ý đồ trông coi địa bàn của tiểu nha đầu vẫn rất nặng.

Scarlett và Mirami đương nhiên sẽ không so đo với cô, một tiểu cô nương tính tình thật thà mà thôi.

“Grace đạo sư, chúng ta ăn gì vậy?” Terrence phía trước đã đang lớn tiếng ồn ào, hoàn thành huấn luyện hôm nay cũng không khó thể nào cả, ít nhất rất có cảm giác thành tựu.

Trên mặt Grace luôn mang theo nụ cười, “Hào hảo cảm tạ Aldrich thiếu úy đi, đặc biệt chuẩn bị cho các ngươi, tuyệt đối là mỹ vị các ngươi chưa từng hưởng.”

Ánh mắt tất cả mọi người đều sáng lên.

Anh hồn chiến sĩ không có ai không phải loại ăn hàng, mỹ vị chưa từng hưởng? Đó là cái gì? Bộ đáng thật thần bí, thực chờ mong!

“Miệng của ta là rất kén đó...” Đôi mắt đẹp đề màu lam đậm kia của Hyman cũng đang sáng lên.

Chẳng lẽ có món ăn hoang dã?

Vài phút sau, trong căn tin rộng rãi im ắng, mọi người đều ngồi ở trên vị trí của mình, trên đầu tràn đầy gân xanh cùng đường màu đen.

Trước bàn ăn của mỗi người đều đặt hai cái chậu to, bên trong đầy ‘thức ăn’... Nếu cái đó cũng tính là thức ăn.

Đồ ăn này tuyệt đối không phải cơm, ăn là khủng bố!

Trong cái chậu thứ nhất chứa thịt tươi đậm đĩa máu, đó là tươi thực sự! Còn đang nhỏ máu, càng khủng bố hơn là hình dạng thịt, cái đầu nho nhỏ, cái đuôi dài nhỏ, cái mũi nhón nhọn... Thứ đặc biệt này chính là một chậu chuột dị hoá lột da!

Nhưng nếu ngươi dám nhìn chậu thứ hai mà nói, thịt chuột có lẽ sẽ không tính là gì, đó là một chậu lớn chứa côn trùng, hơn nữa còn đang sống! To bằng cánh tay, tựa như giòi bọ ở trong chậu mập mạp đi mập mạp lại...

Đây là bữa tối của chúng ta?!

Mong đợi lâu như vậy, cái gọi là đặc biệt chiêu đãi, mỹ thực chưa từng hưởng, đặc biệt như vậy?!

Bưng làm chỗ à?

Toàn bộ mọi người đều nhìn mà da đầu phát tê, nữ hài tử càng là tóc gáy toàn thân dựng đứng, ngay cả Emily luôn luôn tùy tiện cũng có chút chịu không nổi.

“Phệ Hủ Thử (chuột ăn xác thối) và dị hoá nhuyển trùng đều chứa đựng anbumin phong phú, hơn nữa là thứ thường gặp nhất trong hoang dã, ngươi có thể ở bất cứ nơi nào tìm được chúng nó, học được ăn chúng nó như thế nào rất cần thiết, sau này rất có khả năng ở dưới tình huống đặc thù cứu các ngươi một mạng.” Grace đạo sư cười nói: “Nhưng cần nhắc tới hôm nay là ngày đầu tiên, cho nên cho các học sinh một ưu đãi đặc biệt, tự mình chọn một thứ đi.”

Chọn... chọn như thế nào? Chọn côn trùng hay là chọn chuột?

Đừng nói đem thứ ghê tởm này thực sự nhét vào trong mồm, chỉ nghĩ thôi cũng đủ rồi.

“Khụ khụ...” Hyman người đầu tiên không nhịn được, cái này so với buổi chiều say xe còn khủng bố hơn, thứ trong cổ họng sắp không nhịn được muốn nôn ra rồi: “Đạo sư, ta, ta đột nhiên không đói nữa, vậy, ta về ký túc xá trước được không?”

“Đạo sư, thật ra vừa rồi chạy vòng ta chơi xấu, ta còn thiếu năm vòng, ta, ta đi bổ sung trước!” Terrence cũng muốn chuồn.

“Được.” Grace cười tùm tùm nhìn toàn bộ mọi người: “Không muốn ăn không miễn cưỡng, muốn đi cũng tùy tiện.”

“Ồ da!” Terrence nhảy bật lên một cái, quả thực một giây cũng không muốn nán lại ở chỗ này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Phục vụ tư nhân

“Nhưng đừng trách ta chưa cảnh cáo các ngươi, “ Grace nhàn nhả nói: “Nếu không ăn, chưa đến một tháng, ta sẽ không cho các ngươi đổi thực đơn, nơi này cũng sẽ không tìm được thức ăn khác, có một số việc chỉ là vấn đề sớm hay muộn.”

Giờ khắc này, mọi người nhìn thấy nụ cười thoải mái của Grace, rốt cuộc không thoải mái nổi nữa, lần tập huấn này tựa như hoàn toàn không giống với bọn họ tưởng tượng.

Một tháng...

Terrence không nhảy nữa, chung quanh im lặng tới mức kim rơi có thể nghe được.

Lúc này thật sự còn không hiểu tính cách Grace nữa thì mọi người quá ngu xuẩn, nhìn nhìn chung quanh căn tin cùng chiến sĩ súng vác vai, đạn lên nòng về mặt đùa cợt, mọi người thật sự chưa từng cảm thấy tệ như vậy.

Mọi người bắt buộc chính mình đem ánh mắt quay lại trong chậu...

Nôn! Kháo, cái này ăn thế nào đây!

“Hò...”

Trong vạn sự yên tĩnh, Barron thúc đẩy.

Hắn tròn to mắt, trực tiếp liền từ trong chậu nhấc lên một con Phệ Hủ Thử.

Barron rất rõ mình là lẫn lộn chui vào như thế nào, thực lực kém cỏi nhất, ngay cả ăn cũng không làm được, vậy thực sự không xứng ở lại chỗ này.

Lần tập huấn này đối với người khác có lẽ chỉ một loại vinh dự trên ý nghĩa, nhưng ý nghĩa đối với hắn thì quá trọng đại.

Hắn hưng hăng cắn xuống một miếng lớn, thần kinh phản xạ khiến cái đuôi chuột thật dài kia trực tiếp nhếch lên, mớ hồ còn có một tiếng ‘chít’ ở trong miệng hắn vang lên, toàn bộ mọi người nghe thấy đều nổi da gà toàn thân.

‘Bẹp bẹp bẹp’

“Thật mới mẻ!” Barron chép chép miệng, nghĩ nghĩ: “Chỉ là hình như chưa chết hẳn, vừa rồi cào miệng ta...”

Thứ trong chậu so với đám chuột đất biển dị trước kia mình bắt ở khu dân nghèo tốt hơn nhiều, vừa béo vừa to không nói, ngay cả bộ da bản nhất cũng lột đi rồi, cũng không mọc mấy cái thứ linh tinh ở trên người, sao lại không thể ăn chứ?

Đã lâu chưa ăn loại này rồi, thứ này tựa như đạo sư nói, đối với tân nhân loại thật sự đặc biệt dinh dưỡng, có thể bổ dưỡng hồn lực.

“Oe!”

Ba mươi người, ít nhất có hai mươi người trực tiếp nôn.

“Kháo, Barron ngươi ăn việc ngươi, có thể ngậm miệng không?!”

“Giết ta đi lão đại!”

“Cứu mạng, đánh chết ta cũng không ăn cái này đâu! Hu hu hu hu!”

“Ta tình nguyện đói một tháng!”

“Thứ này sẽ không thật sự là sống chứ?”

Hiện trường kêu khổ thấu trời, mấy nữ hài tử đều không muốn mở mắt ra nữa.

“Chưa chết hẳn sao? Ta thử chút.” Vương Trọng cầm lên một con bắt đầu ăn.

Loại vẻ mặt hưởng thụ mỹ vị kia của Barron thì chưa nếm được, nhưng cũng tạm ổn, tốt hơn chút so với trong tưởng tượng, cũng chưa nhảy qua nhảy lại ở trong miệng.

“Chúng ta không phải tới nơi này hưởng phúc, chúng ta là chiến sĩ.” Reeves đứng dậy, trên mặt mang theo một nụ cười mỉa: “Không nên sợ hãi bất cứ

sự khiêu chiến nào.”

Hắn bắt lấy một con Phệ Hủ Thử liền bắt đầu mở mồm ăn, rất rõ ràng có thể nhìn thấy lúc hắn nhai nuốt, cơ bắp trên mặt có loại run rẩy khó có thể đè nén kia, nhưng hắn vẫn nghẹn dùng sức, dứt khoát nuốt xuống, nuốt vào từng miếng một, chỉ là cái gọi là nụ cười vân đạm phong khinh trên mặt đã trở nên đặc biệt vận vẹo.

Khi miếng thịt đó đến trong bụng, Reeves hơi khôi phục bình thường một chút, “Vĩnh quang!”

Grace vẫn gât gât đầu, trong người lùn chọn tên to xác, đánh rắm vậy mà còn lao lực như thế, nhưng thật sự chính là thế này.

Barron, Vương Trọng, Reeves ba người đều đang ăn bẹp bẹp, người khác nhìn nhau, cũng không biết nên hạ miếng như thế nào.

“Grace đạo sư.” Glory mở miệng: “Là chỉ cần ăn là được sao? Mặc kệ dùng phương pháp nào.”

“Đúng, đến trong bụng người là được.”

Cái này còn chú ý cách ăn?

Chỉ thấy Glory chậm rãi cầm lấy dao nĩa đặt ở một bên, nói thật ra, thứ này hoàn toàn là dùng để trừu bọn họ, mọi người đều tự động xem nhẹ, nhưng Glory vẫn nghiêm túc.

Phệ Hủ Thử bị đặt tới trong khay, Glory đã hành động.

Vù vù vù vù...

Con dao nhỏ màu bạc cắt quỹ tích duyên dáng, trong chớp mắt đã đem toàn bộ Phệ Hủ Thử phân giải, xương là xương, thịt là thịt, từng miếng nhỏ, đặt thật chỉnh tề ở trong khay, phối hợp vết máu mờ nhạt kia, thấy thế nào cũng như là một khay sườn bò Washami chín ba phần.

Làm tốt công việc chuẩn bị, hắn chậm rãi xiên một miếng, đặt tới trong miệng... Giống như chỉ thiếu một ly rượu vang, tiêu chuẩn đại tiệc nước Pháp đó!

Mọi người há hốc mồm... Mặt hàng này là học từ đâu, thế này cũng được sao?

Grace chưa nói gì, chỉ là nhìn người khác, lại nhìn nhìn thời gian, “Các người còn có năm phút đồng hồ thời gian ăn.”

“Kháo, ca cũng có chiêu!” Terrence nhảy lên, tóm lấy một con Phệ Hủ Thử, hai tay hung hăng bóp. Dạ dày, máu kia nháy mắt mất sạch, con chuột bẹp dí rồi!

Bịt mũi nhắm mắt, liều mạng hướng trong mồm nhét vào.

Con người khá nhất chính là sức sáng tạo, đại sảnh vốn không khí trầm lắng nhất thời sinh động hẳn lên, bóp chuột bẹp dí, học Glory cắt miếng...

Tăng... Emily đứng dậy, vung tay lên, một ngọn lửa nhảy nhót bốc lên cao cao, không đến mười giây, mùi máu tươi biến thành mùi thịt nướng, hương thơm tràn ngập, thậm chí cũng có thể nghe được tiếng xèo xèo trên thịt. Đương nhiên hương vị cũng sẽ không tốt, chẳng qua so với người khác, đây đã là mỹ vị.

Mọi người đều kích động, cắt như thế nào nữa đó cũng là thịt chuột sống, đây mới là mỹ thực chân chính!

Người trong thành các người thực biết chơi!

“Khụ khụ, Emily học muội, có thể cũng nướng một khay cho ta hay không?”

“Còn có ta!”

“Ta, ta cũng muốn!”

Tính tích cực của toàn bộ mọi người đều điều động hẳn lên, hiện trường hoàn toàn điểm hỏa, nhưng không đợi quá lâu, lời nói lạnh như băng của Grace đã như một chậu nước lạnh trực tiếp dội xuống.

“Giúp các người nướng?” Thanh âm Grace ở trong đại sảnh đặc biệt to rõ. Cô nhìn mỗi người: “Về sau ở trên chiến trường, cô ấy cũng giúp các người đi chịu chết sao!”

Trong đại sảnh nhất thời một mảnh yên tĩnh.

“Có bản lĩnh ăn thịt nướng, không bản lĩnh tự nuốt lẫn máu! Loại thật sự không thể ăn kia, không có vấn đề, ta có thể cho người đến dạy các người, Marcos, Marcus!”

Hai gã to lớn cao hơn hai mét đi đến, cánh tay trắng kiện, cũng sắp theo kịp chân của Barron rồi!

Lúc trước ở việt dã trên xe mọi người chỉ từng thấy bọn họ, đem xe việt dã lái như xe qua núi, nghe nói là thân vệ của Grace đạo sư ở tiền tuyến, anh hùng chiến sĩ chân chính từng tắm máu tươi ở trong chiến hỏa, mỗi bờ vai có thể gánh một quả núi, đây chính là hai thiếu úy đến từ tiền tuyến!

Khác biệt với đám đại đầu binh bên ngoài, không những không ai dám xem thường bọn họ, thậm chí trong ánh mắt cũng còn mang theo chút sùng bái và kính sợ. Bọn họ thoát nhìn cũng chỉ hai bảy hai tám tuổi, có thể ở tiền tuyến leo đến trên vị trí thiếu úy, vậy thực sự không phải người thường có thể làm được.

“Chỉ đạo một chút đi.” Grace cười ra lệnh.

“Vâng, đội trưởng!” Hai trọng trang chiến sĩ mặt không biểu cảm, đối với đám nhãi con gà mờ này, bọn họ thực sự không có kiên nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Rừng mưa nhiệt đới mới

Toàn bộ mọi người đều mở to mắt nhìn, còn tưởng muốn chỉ đạo như thế nào, kết quả chỉ thấy Marcos tùy tay kéo lấy Adams vừa vịn ở bên cạnh hắn, nắm lên một con Phệ Hủ Thử: “Há mồm!”

Adams chưa có phản ứng, nhưng ngay sau đó Marcos bóp ở trên cổ Adams, tựa như bóp con gà con, Adams lập tức mở miệng ra.

Sau đó chỉ cảm giác một cục gì to to trực tiếp bị nhét vào trong mồm, cuối cùng còn dùng sức vỗ ở ngoài mồm!

‘Chít’ một tiếng, toàn bộ nhuyển trùng biến dị ngay cả căn cũng còn chưa cắn được một miếng, trực tiếp lướt qua yết hầu bị vỗ vào trong dạ dày.

Adams bị dọa choáng váng, yết hầu căng lên bị đau còn là thứ yếu, không phải nói còn chưa chết sao? Thứ này nếu từ trong bụng cắn thủng dạ dày chui ra thì làm sao?!

“Vị nào còn cần phục vụ cá nhân?” Marcos nói.

Mọi người đều trầm mặc bắt đầu ăn, hình ảnh đó quá đẹp, quả thực không dám nhìn, đám người Grace lại không chút biểu cảm, thậm chí lộ ra một tia thất vọng. Học sinh ngày nay quá hưởng thụ, tựa như đã quên nhân loại vẫn ở trong thế giới nguy hiểm, nhân loại không những không phải chúa tể, còn có nguy hiểm diệt vong bất cứ lúc nào.

Chỉ là có những chuyện, bọn họ không thể nói.

“Thuận tiện cũng giới thiệu cho mọi người một lần, hai vị này cũng là huấn luyện viên lần tập huấn này của các ngươi, huynh đệ Marcos, Marcus, trọng trang chiến sĩ trong chiến đội ta.” Grace nói, “Bọn họ sẽ giám sát các ngươi huấn luyện, và cho điểm!”

.....

Rạng sáng nơi hoang dã đặc biệt rét lạnh.

Từ chiều không gian cao hơn buông xuống, từ trường Địa Cầu hỗn loạn, khí hậu chênh lệch nhiệt độ biến hóa cũng đặc biệt lớn.

Trong thành thị mặt trời nhiều lắm, có màn năng lượng phù văn ngăn cách phóng xạ, cũng có thể duy trì một cái nhiệt độ chênh lệch tương đối cố định.

Nhưng ở vùng hoang dã bên ngoài, ban ngày khi nóng, nhiệt độ mặt đất có thể năm mươi độ C, buổi tối thì có thể hạ thấp âm hai mươi độ, đối với nhân loại sinh tồn quả thật là khảo nghiệm cực lớn.

Hiện tại là ba rưỡi sáng, đêm rét lạnh nhất đã qua đi, nhưng nhiệt độ vẫn còn ở khoảng âm 10 độ.

Tiếng còi hiệu chói tai đem toàn bộ học sinh gọi dậy. Trải qua một ngày gầy vò, toàn bộ mọi người cạn kiệt tinh lực, bọn họ chỉ muốn ngủ ngon một giấc, nhưng loại tiếng vang hầu như là phát sinh ở bên tai này đem toàn bộ mọi người từ trong mộng gọi dậy.

“Toàn bộ mọi người đến trên sân thể dục tập hợp, toàn bộ mọi người, lập tức, năm phút đồng hồ tới, nếu không trừ ba điểm!” Tiếng rống của Marcos giống như ma quỷ rõ ràng truyền tới trong tai mỗi người.

Vương Trọng nhanh chóng rời giường, đại khái không đến một phút đồng hồ đã ăn mặc chỉnh tề, xuất hiện ở trên sân thể dục.

Marcos, Marcus đều có chút ngoài dự liệu. Hôm qua lần qua lộn lại tuy không lớn, nhưng đối với lính học sinh nông chiều từ bé chỉ sợ cũng uống cả hồ nước rồi, tiểu tử này phản ứng không sai biệt lắm với bọn họ.

Hai huynh đệ quả thật hơi kinh ngạc, Vương Trọng chẳng những tốc độ nhanh, ăn mặc chỉnh tề, hơn nữa trạng thái tinh thần phi thường tốt, cho dù là đêm, ánh mắt cũng phi thường sắc bén.

Hai người đều không thể hiện quá nhiều, bởi vì... Người khác biểu hiện quá kém!

“Kháo, còn sớm lắm mà, làm cái quái gì vậy đây là...” Có người ngáp, hôm qua lăn lộn quá mức, lại ăn cái thứ ghê tởm kia, gặp không ít ác mộng, không mấy ai thật sự ngủ ngon.

“Grace đạo sư đâu?”

“Tập huấn hiện tại đã bắt đầu rồi sao?”

“Đều cảm miệng cho ta, các người lũ phế vật này!” Marcos rống to một tiếng, hồn lực bùng nổ, lực lượng mạnh mẽ đến từ anh hồn kỳ nháy mắt đè ép qua.

“Muốn rời khỏi lập tức rút, nếu không bắt đầu hạng huấn luyện ban đêm đầu tiên của các người!” Marcos lạnh lùng nói ra, “Ghi lại biểu hiện của bọn họ, từ Vương Trọng, toàn bộ mọi người đều trừ ba điểm!”

Ở bên, khuôn mặt Marcus cũng mang sự đùa cợt, “Ta cảm giác bọn phế vật này không một ai có thể đạt được tư cách, cũng tốt, đỡ cho tới liên bang làm mất mặt.”

Marcos chưa tiếp lời, chỉ nhìn một đám học sinh ngơ ngác, “Vốn là an bài thể năng các người ban đêm, hiện tại ta nên chú ý, ta phải đem tính ý cùng sự ngu xuẩn của các người gột rửa hết!”

Marcos mở điện thoại, không tới mấy phút, căn cứ đi ra vài chiến sĩ còn kéo ống.

Không bao lâu, bọn họ liền biết là chuyện gì xảy ra, đầu vòi nước cao áp hướng mọi người điên cuồng phun một trận.

“Đứng vững vàng, không được lui về phía sau!”

Đây chính là ban đêm nơi hoang dã, âm mưu mấy độ, súng bắn nước phun lên người, mùi vị đó mọi người chưa từng thể hội, mọi người đều vận đủ hồn lực để ngăn cản. Thế này nếu không nghiêm túc, cũng không phải đào thải hay không nữa, mạng nhỏ cũng sẽ để lại ở nơi này.

Marcos cùng Marcus không ngăn cản bọn họ dùng hồn lực. Hai người tuy khắc nghiệt, nhưng cũng biết chừng mực, đám con gà con này, nếu không dùng hồn lực thực sự sẽ có người chết. Marcos phụ trách giáo huấn, mà Marcus thì phụ trách quan sát, bao gồm quan sát tình trạng thân thể mỗi học sinh.

... Thế mà có một người chưa sử dụng hồn lực...

Không đúng, là hai người!

Một người chính là Vương Trọng xuất hiện đầu tiên, tiểu gia hỏa này thân thể thoát nhìn không khỏe mạnh thể nào, nhưng thể mà có thể ngăn được.

Còn có một tên tiểu bạch kiểm, trắng trẻo, có chút gầy, nhưng tựa như đối với loại tình huống này cũng không để trong lòng.

Marcos và Marcus liếc nhau, đều nhìn ra trong ánh mắt của nhau toát ra hy vọng, có lẽ, đám người này cũng đáng giá dạy dỗ một phen.

Barron một mực cắn răng, áp lực của súng bắn nước đối với hán loại trọng trang này không tính là gì, chỉ là rét lạnh làm người ta chịu không nổi, cho nên cần dùng hồn lực ngăn cản, theo bản năng thấy được Vương Trọng ở bên.

Vương Trọng học trưởng giống như cây lao đứng... Thế mà lại chưa sử dụng hồn lực...

Ba giây sau, Barron cũng thu hồi hồn lực, đây là huấn luyện, nếu thế này cũng không chịu đựng được, hán dựa vào cái gì ở lại chỗ này!

Một lát sau, Reeves tựa như cũng phát hiện loại tình huống này, cũng bắt đầu thu hồi hồn lực. Làm đội trưởng nhất định trong tương lai, hán không thể biểu hiện kém bất luận kẻ nào, mấy tên khốn kiếp kia, cần thiết biểu hiện như vậy sao!

Trong bất tri bất giác, phân cao thấp sinh ra ở trong một đám người trẻ tuổi.

Huấn luyện đặc biệt kiểu địa ngục, chính thức bắt đầu!

Ở châu Nam Mỹ xa xôi, đại lục xinh đẹp từng lấy rừng mưa nhiệt đới trừ danh, thánh địa người thám hiểm hướng tới, hiện tại trở nên càng thêm “mỹ lệ”. Lục địa sinh mệnh lực cuồng dã bị lực lượng chiều không gian điều động vô cùng nhuần nhuyễn, nhân loại lấy tầm nhìn khoa học có thể đoán trước tương lai vĩnh viễn là có tính cực hạn, Nam Mỹ thời đại cũ vốn tài nguyên đã tương đối thiếu thốn, đại lục này đại bộ phận bị từ bỏ, nhưng con người may mắn còn tồn tại cũng được chúc phúc, đạt được lực lượng cường đại.

Ở Nam Mỹ đại lục tân sinh sinh ra mấy trăm thể lực to nhỏ, trong đó cường đại nhất chính là Amazon đế quốc, ít nhất ở Tự Do liên bang lựa chọn Amazon đế quốc làm người liên hệ, Amazon đế quốc phát triển dị thường nhanh chóng mãnh liệt, tài nguyên bù trừ vĩnh viễn là đường lối dễ phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Huyết thống dưỡng sĩ

Trong bốn khối lục địa nhân loại đạt được tân sinh, lục địa này là trước mắt thế lực cát cứ loạn nhất, cuồng dã khiến bọn họ không cam lòng bị trời buộc, theo đuổi tự do phóng thích và tín ngưỡng lực lượng tự nhiên, khái niệm thần ở nơi đây được thuyết minh.

Rừng rậm nhiệt đới rậm rạp khắp nơi đều tràn đầy sinh cơ bùng bùng, dấu vết đại biến động năm đó vẫn tồn tại, tựa như vẫn kể ra lực lượng tự nhiên vĩ đại, chỉ là hiện tại sâu trong rừng rậm là người Amazon cũng không muốn xâm nhập, mỗi địa khu dị biến đều khác nhau, ví dụ như châu Phi, đáng sợ nhất không phải động vật, mà là loài côn trùng, nhưng ở Nam Mỹ, không chỉ có biến dị thú thiên kì bách quái, đáng sợ nhất là thực vật biến dị, cái đó mới suy diễn một loại cảm xúc gọi là tuyệt vọng.

Ai cũng không biết lá cây rậm rạp hoặc dưới mặt nước phẳng lặng kia cất giấu rốt cuộc là gì.

Có lẽ là một con Âm Ảnh Ma Báo khủng bố, cũng có lẽ là một con Cuồng Hóa Ngạc Long dã man, hoặc, là một con Bách Tiết Ngân Hoàn (rán cạp nia trăm đốt) nhỏ bé nhưng trí mạng. Thậm chí, tính cả thảm thực vật rừng rậm nhìn như bình tĩnh này, cũng có rất nhiều ở trong đại tai biến đã xảy ra biến hóa khủng bố, trở thành kẻ điên cuồng ăn thịt người hệ bảo tử làm người ta nghe tin đã sợ mất mật!

Nhưng lúc này, một thanh niên lại đang ngồi một mình ở bờ sông rừng rậm này, trong tay hắn có một thanh đao khắc thoát nhìn rất thô ráp, đang chuyên tâm tỉ mỉ tạo hình một khối gỗ.

Ánh mắt phi thường chuyên chú, tay khắc đao vừa nhanh vừa vững, tiếng ‘soạt soạt soạt soạt’ nối liền một mảng, vô số vụn gỗ tung bay, từng cái phù văn ký hiệu tản ra khí tức thần bí xuất hiện ở trên khúc gỗ, khiến khúc gỗ vốn tầm thường không có gì kỳ lạ kia, thoát nhìn lại có thêm một loại khí chất trang nghiêm.

Thanh niên vẻ mặt khá nghiêm túc, rừng mưa ẩm ướt oi bức cùng mặt trời trên đỉnh đầu giống như chưa ảnh hưởng đến hắn một chút nào, trên thân hắn tinh trắng, tóc ngắn nâu sẫm hơi xoắn, trên da thịt màu đồng cổ ngay cả một giọt mồ hôi cũng không nhìn thấy.

Một con Thiết Bối Ngạc Long dài khoảng sáu bảy mét, lặng yên không một tiếng động ẩn núp ở dưới mặt nước bơi tới.

Cá sấu giống loài viễn cổ này, đã có hơn hai trăm triệu năm lịch sử, đã trải qua các loại đại biến động ương ngành sinh tồn, lần này bởi vì đại tai biến, chúng nó một lần nữa đi ở top đầu tiến hóa, lần này hoàn toàn rời khỏi mặt nước, biến thành biến dị thú lục địa càng mạnh mẽ hơn nữa, tựa như gien khủng long ngày xưa trong thân thể bị kích phát, tứ chi trở nên càng thêm khỏe mạnh tráng kiện, lưng nhô lên, giống như ngọn núi nhỏ, bá chủ rừng rậm tuyệt đối, được dân bản xứ xưng là Thiết Bối Ngạc Long, tục xưng địa long.

Đây là lãnh địa của nó!

Nhân loại trẻ tuổi kia thoát nhìn cực kỳ khỏe mạnh, cơ bắp đường nét đẹp đẽ là thứ mỹ vị nhất!

Khỏe miệng địa long nhìn không được đã chảy ra nước bọt, cùng lúc một lần nữa đạt được lực lượng, trí tuệ đám biến dị thú này cũng có điều đề cao, nhất là trí tuệ săn bắn.

Hai mươi mét... Địa long khổng lồ chậm rãi lặn đi...

Thanh niên như nhà nghệ thuật hoàn toàn đắm chìm ở trong việc sáng tác của mình, động tác trong tay hắn vẫn đang tiếp tục, vẻ mặt cũng càng lúc càng hưng phấn.

Tay khắc đao trở nên nhanh hơn, hầu như hóa thành một tàn ảnh!

Khi một phù văn ấn ký cuối cùng hạ bút, toàn bộ phù văn ấn ký khắc vào trên cán thương này đều như nháy mắt sống lại, xâu chuỗi cùng một chỗ!

Một luồng hào quang màu vàng nhanh chóng dọc theo khắc văn bắt đầu lan tràn, khúc gỗ vốn bình thường hiện tại thể mà biến thành một cây lao lấp lánh phù văn.

Kỹ thuật phù văn của liên bang Tự Do luôn luôn được xưng dẫn trước thế giới ít nhất năm mươi năm, nhưng chỉ sợ ngay cả phù văn đại sư lợi hại nhất trong Tự Do liên bang nhìn thấy một màn này cũng phải ghen hờn nhìn trần trời, cái này hoàn toàn trái với chuẩn tắc phù văn cơ bản bọn họ thành lập.

Kỹ thuật phù văn phức tạp tựa như mạch điện hợp thành, thành lập ở trên cơ sở nhân loại vận dụng hồn lực và văn minh chế tạo.

Nhưng, người trẻ tuổi này thế mà ở bên cạnh dòng sông nhỏ này, dựa vào một đôi tay, một cây đao rách nát đã làm được, nháy mắt cây lao hoàn thành phát ra hào quang màu vàng đủ để chứng minh một món vũ khí phù văn này tương đối cao cấp!

Thanh niên nhện không được đem cán thương kia giơ lên cao, ở dưới ánh mặt trời chói mắt nhìn kỹ, càng có thể nhìn thấy năng lượng lưu động của các phù văn tí mĩ trên cán thương, trên mặt lại lộ ra biểu cảm không quá hài lòng.

Ngay lúc này, con ngac long khổng lồ kia đã đến khoảng cách công kích, nó cảm nhận được không phải là máu thịt, mà là sinh cơ bùng bùng và hồn lực mệnh mông trong thân thể người trẻ tuổi, biến dị thú khát vọng đối với hồn lực không thua gì nhân loại, trong không ngừng cắn nuốt, chúng nó có thể đạt được một bước tiến hóa, theo đuổi tiến hóa đã biến thành bản năng số một của sinh vật biến dị, cũng khiến chúng nó càng giàu tính công kích hơn, loại khát vọng đó đã không thể khống chế!

Địa long khổng lồ đột nhiên bùng nổ, mở cái miệng khổng lồ phát ra tiếng rít gào kinh thiên động địa lao về phía người trẻ tuổi.

Mà ngay lúc này một tiếng kinh thiên động địa như tiếng sấm vang lên, địa long như con thỏ bị dọa, nức nở một tiếng cụp cái đuôi nhanh chóng hướng sâu trong rừng rậm bỏ chạy, nhanh như chớp đầu cũng không quay lại.

Mà phát sinh tiếng rít gào chính là người trẻ tuổi giống như vua sư tử kia.

“Aieluosi điện hạ!” Một chiến sĩ cũng rất tuấn mĩ, không biết đến từ khi nào, tựa như đã sớm thấy quái dị mà không quái nữa, “Caesar bên kia có người tới.”

Aieluosi mỉm cười, “Người gia tộc Rothschild?”

“Đúng vậy, nói chính xác là người thừa kế thuận vị số một của gia tộc Rothschild Solomon, hẳn mong đạt được sự hữu nghị của ngài.” Lomela cung kính.

Aieluosi là con của tộc trưởng đế quốc Pampas, từ nhỏ đã được xưng là chiến sĩ được thần ban phúc, mà hiện tại đế quốc Pampas đã mơ hồ xưng là thế lực lớn số hai khối lục địa này tiếp cận đế quốc Amazon.

Aieluosi nở nụ cười, Solomon, Rothschild, dòng họ này không hề nghi ngờ là vĩ đại. Mấy chục năm gần đây liên hệ giữa bốn khối đại lục lớn càng ngày càng nhiều, rất nhiều tình báo và tin tức cũng không phải bí mật, không thể không nói, đối với quyết định anh minh cùng quả cảm của gia tộc Rothschild năm đó, rất nhiều người là bội phục.

“Hắn muốn gì, chúng ta có thể nhận được cái gì?”

“Ủng hộ quyền truyền giáo của Tiên Tri giáo, chúng ta được vật tư cùng kỹ thuật phù văn, đương nhiên còn có một số thiết bị tiên tiến.” Lomela nói.

Đế quốc Caesar là quái vật lớn tiếp cận liên bang Tự Do, nắm giữ tài nguyên cũng ở vị trí thứ hai, nhất là thức ăn loại đồ hộp, thứ này chỉ có liên bang Tự Do cùng đế quốc Caesar mới có thể sản xuất lượng lớn.

“Ngươi cảm thấy thế nào?”

Lomela và Aieluosi cùng nhau lớn lên, cũng là đội trưởng thân vệ đội của Aieluosi, càng là bạn tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Tài trợ (1)

Lomela lộ ra nụ cười sáng lạn, “Không có gì khác ngoài việc khiến chúng ta và Amazon đế quốc tiêu hao nhau, đồng thời lợi dụng Tiên Tri giáo thâm thấu, tiếp đó chính là đạt tới mục đích khống chế liên bang Tự Do.”

Aieluosi gật gù đầu, “Gia tộc Rothschild có một câu tổ huấn phi thường có cuồng vọng, tiền tài một khi vang lên, tất cả vấn đề giải quyết dễ dàng.”

Nói tới đây, Lomela liền biết sự lo lắng của vị bạn tốt này, đế quốc Caesar cũng là ý không ở trong lời, “Muốn từ chối?”

“Không, chúng ta quả thật cần lực lượng bên ngoài. Tiên Tri giáo có thể truyền giáo ở trong phạm vi của chúng ta, nhưng chúng ta chỉ có thể làm được không phản đối.”

Lomela hơi sững sốt, “Nhưng...”

“Ta biết ngươi lo lắng, lực lượng tín ngưỡng cực kỳ quan trọng, hành động này của Solomon rất âm hiểm, mấu chốt là, chúng ta phải khống chế tốt, không phải có cả mảng lớn địa khu không người sao.” Aieluosi nở nụ cười.

“Solomon sẽ đồng ý, nhiều nhất chỉ có thể giấu nhất thời?”

“Ngươi quá coi thường người này rồi, hẳn khẳng định biết, nhưng ta xác định hẳn sẽ đáp ứng.” Aieluosi nói.

Trên thế giới này, người có dã tâm rất nhiều, nhưng mưu đồ lớn nhất khẳng định là đế quốc Caesar, một người có mục tiêu to lớn, thường thường nhẫn nại cũng vượt quá tưởng tượng.

Trò chơi có ý tứ như thế, hẳn sao có thể không tham dự.

Đây là số mệnh thời đại này mỗi một người gánh vác vận mệnh không thể trái nghịch.

Chủ lực của Kỳ Ba xã đều đi tập huấn, Mã Đông vị xã trưởng này không có chút cảm giác xấu hổ nào, ngược lại đây mới là như cá gặp nước chân chính, các học muội hướng về phía Glory đều sẽ được hẳn chiêu cố phi thường chu đáo.

“Ngán chút, ngán chút nữa.” Mã Đông vẽ mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm bản vẽ thiết kế trên màn hình.

Xã đoàn to lớn, còn có được siêu cấp ngôi sao, không bao trọn sao được? Đội cổ động viên phải theo kịp, nhân tuyển đã chọn xong ở trong xã viên, thuần một sắc chân dài, mầu chốt là trang phục đội cổ động viên.

Bên cạnh, tiểu học đệ phù văn phân viện đeo kính vẽ mặt đau khổ: “Xã trưởng, thế này thực sự không thể ngán hơn nữa, đồ lót cũng sắp lộ ra rồi, thế này... Thế này cũng quá....”

“Người trẻ tuổi, xem ngươi nói lời này, sao có thể sử dụng ánh mắt thế tục như vậy để đối đãi thiết kế vì cái đẹp như vậy chứ?” Mã Đông lời nói thâm thúy vỗ bả vai học đệ: “Ta đây là nghệ thuật, theo đuổi đối với cái đẹp, chỉ có người đầu óc toàn tư tưởng xấu xa mới sẽ từ trong thiết kế kinh điển này nhìn ra mùi vị sắc tình. Ta tin tưởng ngươi tuyệt đối không phải người như vậy! Hơn nữa, kinh phí trong xã khẩn trương như vậy, có thể tiết kiệm chút vải thì tiết kiệm chút vải thôi! Đứng rồi, áo cũng sửa ngắn chút, ngươi thế này dùng quá nhiều vải rồi!”

“Khụ khụ, xã trưởng, vấn đề là... Ngán nữa thì không ai dám mặc.” Học đệ có chút choáng váng.

“A, như vậy, vậy ta sẽ dài thích đáng một chút, đừng lãng phí tài liệu, hiện tại tài nguyên rất khẩn trương!” Mã Đông vẫn không quên dặn dò. Từ khi nhân viên Kỳ Ba xã nhiều lên, hẳn đã bắt đầu hưởng thụ được thú vui thân là xã trưởng, khó trách nhiều người như vậy đều muốn làm xã trưởng.

“Đều nói Thiên Kinh là địa phương tốt, xem ra là ta quá ngây thơ rồi, nóng thế này đây!” Một tên mập lải nhải lảm bảm đi đến, vừa rung rung cái áo thun rộng thùng thình kia của hắn, mồ hôi như mưa rơi. Hắn đứng thẳng, nhìn nhìn bốn phía: “Đây là Kỳ Ba xã?”

Mã Đông vui vẻ, thích nhất chính là mập mập. Thời buổi này còn có thể đem bản thân ăn thành loại dáng người này, không phải nhà giàu mới nổi thì là quý tộc, nhìn xem gã này toàn thân kim quang lấp lờ, xác định chắc chắn là nhà giàu mới nổi mình yêu nhất.

“Vị ông chủ này, có gì chỉ giáo?” Mã Đông vội vàng nhiệt tình nghênh đón. Làm thương nhân, thái độ phục vụ rất quan trọng.

“Ngươi chính là xã trưởng sao?” Mập mập nheo mắt ngắt lời hắn.

“Bỉ nhân Mã Đông, xã trưởng Kỳ Ba xã!” Mã Đông cũng hơi sùng sốt, tên mập mập này là có chuẩn bị mà đến.

“Mã Đông xã trưởng, ta muốn tham quan...”

Mập mập còn chưa nói xong, Mã Đông trừng mắt, ngáp một cái: “Cửa ở phía sau ngươi, không tiễn!”

“Lời của ta còn chưa...”

“Tiểu mập mập, tiêu khiển Mã đại gia của ngươi sao? Bản xã trưởng một giây trên dưới mấy chục vạn, nào có thời gian rảnh để làm quen...”

“Tài trợ!” Mập mập lập tức đi thẳng vào vấn đề.

Tài trợ?!

Vành tai Mã Đông nháy mắt dựng thẳng lên.

Mập mập chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên một cái, một cái bóng người như tia chớp lướt qua ở trước mắt.

Mã Đông túm chặt lấy tay tên mập mập, trên mặt đã tràn đầy sự nhiệt tình: “Anh mập, ăn cơm không? Hôm nay nóng quá nhỉ? Ồi chào, người kia, ngây ra làm gì! Đi mua chút đồ uống lạnh đi. Đứng rồi, cho mọi người mỗi người một phần, Thiên Long băng thật, anh mập mời khách!”

Mập mập ngẩn ngơ, gã này trình độ làm ăn thực sự được đó.

“Ta họ Tiền.”

“A, họ này tốt, đều là người trong nhà, khó trách ta vừa gặp đã cảm thấy ngại đặc biệt thân thiết, hai ngày qua ta vốn đang rối rắm chuyện tài trợ. Kỳ Ba xã chúng ta tiếng tăm lớn, nhiều người tìm tới cửa lắm, đều là các tập đoàn tài chính lớn, không dễ chọn, hiện tại cái gì cũng đừng nói, mình chiêu cố người trong nhà. Đi, hai anh em ta tán gẫu kỹ hơn!”

Tìm người tài trợ xã đoàn, đây là một con đường hiện tại một xã đoàn học viện trưởng thành phải đi.

Một xã đoàn đừng nói phát triển, chỉ riêng tồn tại thôi cũng phải có tiền.

Xã đoàn duy trì sân bãi hằng ngày, mua thêm khí giới huấn luyện, xây dựng các loại hoạt động cùng phúc lợi xã đoàn, để tuyển nhận càng nhiều người hơn nhập xã lớn mạnh thành thế và thực lực, những cái này đều phải chi tiêu. Trường học không trợ giúp bao nhiêu, xã đoàn không có phúc lợi, trừ phi Glory chịu bán mình, nếu không vẫn không giữ được ai.

Mấy ngày hôm trước Mã Đông còn cảm thấy mình rất có tiền, nhưng hiện tại, các loại chi tiêu của xã đoàn bắt đầu tăng trưởng, cảm giác chi nhiều hơn thu quả thật rất không ổn, nói đến cùng vẫn phải dựa vào tài trợ đi hướng chính quy.

Gia tộc là không thể trông cậy vào, hẳn phải tự mình đem sự nghiệp hoàn thành, đây cũng là khảo nghiệm, nếu tài chính trong nhà cuộn cuộn không ngừng, lợn cũng có thể làm việc, còn tính là lịch luyện gì nữa.

Các thành phố lớn đều cổ vũ thương đoàn hoặc là gia tộc trợ giúp xã đoàn học viện bản địa phát triển, cái này cũng là lực lượng thủ vệ căn bản của thành thị, như Hoa Hồng Đen, Thánh-Tài Quyết các chiến đội lâu năm này, đều có tài trợ cố định mà lại ổn định, cái này cũng là chỗ trâu bò của bọn họ, thành viên gia nhập mỗi tháng đều sẽ nhận được xã đoàn trợ cấp, thậm chí còn có lợi ích khác.

Thời buổi này, chỉ dựa vào tên tuổi là không hữu dụng.

“Tiền tổng (tổng trong tổng giám đốc) làm ở đâu nhỉ?” Mã Đông sờ dĩ nhiệt tình vẫn là có thể từ trên thân gãi mạp này cảm thụ chút môn đạo. Cái khác không nói, người xuất thân đại gia tộc, ánh mắt phán đoán đối phương là tên lừa đảo hay kẻ có tiền vẫn phải có.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Tài trợ (2)

“Thành phố Hải Lan Tiền thị tập đoàn, bản nhân Tiền Quảng.” Mập mập cười tủm tỉm nói, khi hắn nói chuyện mắt sẽ nheo lại thành một khe hở.

“Hải Lan, các người tính ở Thiên Kinh?”

Mã Đông đương nhiên rõ ràng, bất cứ thế lực nào thời điểm làm ăn vượt thành thị đều phải vượt xuôi quan hệ các phương diện, đi con đường chính quy, bình thường đều phải tài trợ anh hồn học viện địa phương, để đạt được ủng hộ trên chính trị, dung nhập thành thị địa phương.

“Làm chút làm ăn nho nhỏ, tập đoàn tính mở một cái tuyến đường vận tải nhỏ, Thiên Kinh thành là trung chuyển, Mã xã trưởng có hứng thú không?” Mập mập cười nói.

Trên mặt Mã Đông cũng tràn đầy nụ cười, nhưng trong lòng lại là không ngừng đi dạo. Làm vận tải, thời đại này đều là những kẻ không dễ trêu chọc, lợi nhuận rất lớn, phiếu lưu cũng rất lớn, đối phương tựa như muốn ở Thiên Kinh thành tìm đồng bạn hợp tác, chỉ nhánh Assassin gia tộc không thể nghi ngờ là cái lựa chọn không tồi.

“Ta hiện tại vẫn là học sinh, loại chuyện này, từ từ nói chuyện, trước mắt mà nói, Tiền lão ca chuẩn bị tài trợ Kỳ Ba xã chúng ta bao nhiêu?”

“Người muốn bao nhiêu?” Tiền Quảng trực tiếp hỏi.

“CHF lần này, danh ngạch tập huấn học viện, xã đoàn chúng ta đã chiếm bốn. Thánh-Tài Quyết biết không? Xã đoàn số một học viện chúng ta trước kia đó, kết quả mấy ngày hôm trước chiến một trận với Kỳ Ba xã chúng ta, bị chúng ta đánh cho quên cả phương hướng, phó xã trưởng của bọn họ trực tiếp bị chúng ta bắn nổ, hiện tại vẫn còn nằm ở trong bệnh viện!”

Mã Đông nước miếng tung bay, “Glory! Xếp hạng nhất trong đặc chiêu sinh Học viện Thiên Kinh năm nay, học viện tốn rất nhiều sức mới lấy được, một chiêu tiêu diệt Thánh-Tài Quyết Adams, siêu cấp người mới, hơn nữa chẳng những thực lực mạnh, bộ dạng còn đẹp trai, người ngoài mê, chỉ một người này, ngài không cho tám vạn mười vạn thì thật xấu hổ nói đến tài trợ, còn có, còn có... Emily...”

Đây chính là vụ làm ăn lớn lần đầu tiên trong đời, Mã Đông tinh thần phấn chấn, miệng lưỡi lưu loát.

“Người vẫn là trực tiếp nói cái giá đi.” Mập mập cũng say rồi, tài trợ cái xã đoàn học viện, gã này cho rằng mình buôn người sao? Nếu không phải hướng về xã đoàn này có chút tiềm lực, cộng thêm Emily cũng ở đây, hẳn sẽ ở chỗ này nghe gã này khoe khoang.

“Hắc hắc, vẫn là huynh đệ dứt khoát. Vậy ta cũng sẽ không nhiều lời, cho người cái đóng gói thân tình giá nhảy lầu, hai mươi vạn!” Mã Đông nói.

Mập mập thiếu chút nữa đã phun đầy mặt Mã Đông: “Hoa Hồng Đen xã đoàn kia trước cửa các người, người ta một trong bốn đại xã đoàn, cháu gái

hiệu trưởng làm xã trưởng, còn đặc biệt tất cả đều là mỹ nữ, một năm phí tài trợ cũng mới hai mươi vạn, người xã đoàn mới này đã hỏi ta đòi hai mươi vạn, người nghĩ ta là lộn sao!”

Hiển nhiên tên béo nào đó không phải kẻ ngốc.

“Có câu là ‘Núi không ở cao, có tiên thì linh’, ‘Xã không ở lớn, có tình sẽ nổi!’” Mã Đông lôi ra một câu cổ vãn, cảm khái ngàn vạn: “Huynh đệ, người vừa nhìn đã biết là người tinh mắt, Kỳ Ba xã chúng ta vượt qua Hoa Hồng Đen chỉ là chuyện trong phút chốc. Hơn nữa, Hoa Hồng Đen đã có chủ, nếu không người cũng sẽ không đến chỗ ta.”

“Huynh đệ, ta cũng không gạt người, đây là gia tộc cho ta lịch luyện, ta cũng rất khó khăn.” Về mặt mập mạp khổ sở nói: “Ta thực không làm bộ làm tịch với người, vốn ta dự tính bảy tám vạn cũng không sai biệt lắm, cảm thụ thành ý huynh đệ, ta đem vốn gốc cũng lấy ra, một câu thôi, mười vạn!”

Tiền Quảng cảm thấy cái này quả thật là mười phần thành ý rồi, nhưng Mã Đông đối diện lại đột nhiên khí thế tăng lên, ánh mắt trở nên thâm thúy trầm ổn, chậm rãi, xâm nhập nhìn Tiền mập mạp một lần.

“Huynh đệ, hai người cùng một chỗ, không thích hợp, chúng ta có thể kết hợp, có tranh chấp, ta có thể xin lỗi, xuất hiện mâu thuẫn, ta cũng có thể thỏa hiệp, nhưng!”

Mã đại xã trưởng tròn mắt tròn xoe, sát khí ngập trời, “Ta yết giá hai mươi vạn, người một đao hạ xuống đã chém mất một nửa, người đây là đến bàn việc làm ăn sao? Là tới đánh nhau à! Người chém ta thì được, hạ giá tuyệt đối không được!”

“Mười một vạn?” Tiền mập mạp lạnh nhạt nói

“Ngài cũng thật có ý tứ, mười chín vạn!”

Sau đó mấy xã viên liền nhìn Mã Đông xã trưởng và một tên mập ở nơi đó chốc lát khóc trời kêu đất, chốc lát người chết ta sống, cuối cùng phí tài trợ là mười sáu vạn thành giao, lấy con số may mắn.

Mã Đông Đông xã trưởng rốt cuộc không cần lo lắng đi ăn xin vì phí xã đoàn nữa.

Mấy ngày kế tiếp, đám người Vương Trọng đã hiểu cái gì gọi là “Đặc huấn” chân chính.

Ngủ và ăn cơm đều là xa xỉ, nửa đêm dậy tắm nước đá là cơm bữa, đột kích tập hợp phải ở trong một phút đồng hồ hoàn thành, ai chậm đều phải “luyện thêm”, thậm chí còn không có cái ăn, thật đúng là đừng cảm thấy thịt sống không thể ăn, khi thật sự đói rồi cái gì cũng có thể ăn.

Ba ngày đầu là ba ngày không có mặt trời, Grace căn bản chưa lộ mặt, đại diện nhị diện huấn luyện mục đích chỉ có một, khiến toàn bộ mọi người mệt đến mức quên mình họ gì.

Đại diện, nhị diện là xưng hô thân mật của mọi người đối với Marcos Marcus hai huynh đệ, thật là yêu càng nhiều hận càng sâu.

Ngày hôm sau Dị Năng xã đã có một người bị đào thải, ngày thứ ba hai người phân viện phù văn đề cử lên cũng bị đào thải.

Thật ra ba người đều có sở trường của mình, nhưng đại diện tựa như chưa cho bọn họ cơ hội phản bác, ngay cả huấn luyện cơ sở nhất cũng không qua được, về sau càng khó càng nguy hiểm, lấy cái gì đi xông pha?

Ba người là khóc lóc bị đưa đi, nhưng không có cách nào cả, lần tập huấn này chỉ có thể lưu lại mười người. Grace nói, chỉ cần người đủ tư cách, có bao nhiêu tính bấy nhiêu, nếu một người đủ tư cách, vậy thì một người, nếu đều không đủ tư cách, CHF lần này Học viện Thiên Kinh sẽ không tham gia.

Người khác nói lời này, mọi người có thể còn tưởng rằng là hù dọa, nhưng Grace lại thuộc loại nói được làm được, lần huấn luyện đặc biệt này, là nghiêm túc.

Cũng phải thừa nhận, mọi người đều là cẩn thận chống đỡ qua đi ba ngày, một khi qua được ba ngày này, trên cơ bản đã thích ứng.

Thật ra ở trong thời điểm huấn luyện, Grace đều ở trên căn cứ theo dõi quan sát mọi người biểu hiện. Cô phụ trách chi tiết, cần nghiêm túc đánh giá các học sinh này, từ trong đó phát hiện ưu điểm của bọn họ, từ sức chiến đấu, sở trường, thậm chí tính cách, ánh mắt, bố cục... các phương diện, áp lực của Grace rất lớn, lần này bọn họ cần không chỉ có sức chiến đấu, còn cần một lãnh tụ, một đoàn đội, so sánh với các học viện nhất lưu kia, hiện tại Thiên Kinh thật sự không chịu nổi một đòn.

Thời gian thật ra là đủ, chỉ xem các học sinh này có tiềm lực và nghị lực như vậy hay không.

Ban đêm, hai mươi bảy học sinh còn lại đã lâm vào trong ngủ say, chỉ là mọi người đều không dám cởi quần áo, một khi buổi tối có tập hợp đột ngột, căn bản không kịp.

Grace muốn huấn luyện là tính cảnh giác của bọn họ cùng phương pháp ở dưới điều kiện gian khổ nhanh chóng khôi phục thể lực như thế nào, cái này thật ra đều là cơ sở.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 90: Tiềm lực

“Đội trưởng, đêm nay cần hành bọn họ một phen hay không?” Marcus tiến vào nói, mấy ngày nay thật ra Grace một khắc cũng không nhàn rỗi quan sát, xem xét tư liệu, thậm chí điều phối ra vài cái tổ hợp.

“Hôm nay thôi, mấy đứa nhỏ này đã tiến vào trạng thái, ngày mai bắt đầu chính thức luyện thể năng. Nhớ rõ bảo Marcos nắm giữ đúng mực, nghề nghiệp chiến đấu khác nhau không thể quơ đũa cả nắm.” Grace nói.

“Yên tâm đi đội trưởng, đại ca có tính toán, chỉ là thật sự có tác dụng sao, những tiểu tử này quá non, lãng phí thời gian ở trên người bọn họ hữu dụng sao?” Marcus bắt đầu đi nói. Đội trưởng ở tiền tuyến có tiền đồ sáng láng, hơn nữa hy sinh rất nhiều, trả giá rất nhiều, ở loại thời điểm máu chốt này rời khỏi tiền tuyến, hẳn cũng cảm thấy đáng tiếc.

Grace mỉm cười, “Đây là trường học cũ của ta, cũng là nhà của ta, có một ngày ta chết, tro cốt cũng muốn đưa về nơi đây, ta không thể nhìn học viện Thiên Kinh cứ như vậy sa đọa.”

Marcus trầm mặc. Có người lựa chọn an nhàn, có người lựa chọn vì nhân loại mà chiến, huynh đệ bọn họ theo Grace vào sông ra chết, không phải vì vinh hoa phú quý nào cả, vì chính là vinh dự của chiến sĩ.

“Đội trưởng, yên tâm đi, chúng ta đem tiềm lực trong xương cốt đám tiểu tử này kích phát hết ra.”

“Người có thể đặc biệt chú ý một phen Reeves, Vương Trọng, Scarlett, Glory, Emily, Reilly, Hyman, trong mấy người này hẳn là có thể tổ hợp một đội hình tương đối khá.”

Marcus gật gù đầu, “Mấy kẻ đó luyện một chút hẳn là có thể, Vương Trọng này...”

Grace nở nụ cười, “Người đừng chỉ xem tư liệu, thứ đó không đáng tin cậy, ít nhất dùng ở trên người Vương Trọng cùng Glory còn chưa đủ. Vương Trọng tiểu tử này hồn lực là có chút vấn đề, nhưng hẳn có thể dùng hơn 60 hồn lực đánh ra viễn trình công kích khoảng 180.”

Marcus ngăn người, “Điều này sao có khả năng...”

“Cho nên, đừng xem thường các học đệ học muội này của ta, bọn họ có tiềm lực có thể khai thác!”

Một phen lời của Grace quyết định vận mệnh bi thảm của mọi người, nhất là bạn học Vương Trọng. Nói thật ra, vốn Vương Trọng là thuộc loại bị chiếu cố, thành tích lý luận phi thường tốt, cộng thêm ý tứ hiệu trưởng là để hẳn làm một vị trí phân tích chiến thuật, đã có tiềm lực như vậy, làm sao có thể không thao luyện một phen hẳn hoi!

Mọi người ở trong tháp thò thân thể mà ngủ tới năm giờ sáng, thời điểm nghe thấy hiệu lệnh tập hợp thể mà lại trào ra cảm giác hạnh phúc.

Marcos nhìn một đám người hơi có chút bộ dáng, “Ba ngày trước chỉ là cho các người hiểu mình đang làm gì, hôm nay bắt đầu, phải nói cho các người cần làm gì.”

Nhìn ánh mắt giống như sói đói của Marcos, mọi người đều cảm thấy lạnh lẽo, “Hôm nay chủ yếu là chạy bộ, tuyến đường ở trên điện thoại của các người, phụ trọng năm mươi kg.”

Mọi người thở phào một hơi, năm mươi kg thật sự vẫn được, nhưng một giây tiếp theo sắc mặt toàn bộ mọi người đều thay đổi.

“Không cho phép sử dụng hồn lực.” Marcos nói, theo sát sau dùng một chút, “Chạy xong mới có cơm ăn.”

Mặt mọi người lại đen thêm mấy độ, dùng chốc lát nữa, Marcos cười, “Tuyến đường là ở ngoài căn cứ, có thể sẽ có chút nguy hiểm, cho nên nhớ chạy nhanh lên.”

Nếu có thể động thủ, điều kiện tiên quyết là đánh thắng, mọi người đều muốn xông lên đem Marcos tóm chặt hung hăng dùng gậy gộc đâm chỗ mềm nhất của hắn.

Marcus ở bên mỉm cười, “Nhớ rõ không được dùng hồn lực, phạm là sử dụng hồn lực, thành quả huấn luyện hôm nay bằng 0, hơn nữa không có cơm ăn. Được rồi, mọi người nắm chặt thời gian đi, lộ trình không ngắn, ta hy vọng các người ở trước khi trời tối có thể chạy về.”

Điện thoại mọi người đều thu được tin tức, nhìn thấy bản đồ tuyến đường kia, mọi người đều có xúc động học máu, cái này quả thực lấy mạng người ta, bọn họ cho rằng hai chân là bánh xe sao?

Tuy phụ cận căn cứ không có biến dị thú xuất hiện quy mô lớn, nhưng lúc đó sẽ có, cái này con mẹ nó, không cho dùng hồn lực, thêm cơm cho lũ quái vật kia sao?

Nhưng trải qua ba ngày đầu, mọi người đều đã học được ngoan ngoãn, oán giận hoàn toàn không có bất cứ ý nghĩa gì.

Toàn bộ mọi người yên lặng đeo ba lô phụ trọng xuất phát.

“Hôm nay thời tiết thật tốt.”

“Ừm, cảm giác giữa trưa sẽ có chút nóng.”

Đối với đại diện và nhị diện châm chọc khiêu khích mọi người đều lựa chọn mặc kệ, Reeves phi thường tự giác dẫn đội, mọi người xuất phát.

Đôi khi cuộc sống tựa như hiệp dâm, không thể phản kháng thì chỉ có thể học hưởng thụ.

Hai mươi bảy người cứ như vậy lên đường, không có ai nói chuyện, đều là yên lặng tiến lên, chỉ là dưới tâm tình nặng nề, áp lực sẽ lớn hơn nữa, tiêu hao cũng nhanh.

Đội ngũ phi thường tự động chia làm ba đội bậc thang, một bộ phận là Thánh-Tài Quyết làm trung tâm, ở giữa là bốn người Kỳ Ba xã, đại bộ đội phía sau thì là người của Scarlett cùng Hyman. Đại đa số người đều cho rằng đội trưởng và phó đội trưởng sẽ sinh ra ở giữa Reeves cùng Scarlett, Hyman đã thể hiện rõ ràng không có hứng thú đối với làm đội trưởng, dù sao từng có một thời gian với Reeves, sau khi chia tay sẽ có khoảng cách, cho nên lựa chọn đi cùng Scarlett.

Nhưng cô khẳng định có một danh ngạch, vị xã trưởng Dĩ Năng xã này là dĩ năng giả thủy thuộc tính hiếm thấy, hơn nữa là phương hướng trị liệu. Nói thẳng, cho dù cô không có sức chiến đấu cũng nhất định sẽ mang theo, dù sao ở trong nhiều lượt ác chiến, một người có thể chữa trị hồn lực thương tổn thật sự quá quý giá, năng lực tăng cường duy trì lực lượng đội ngũ trung tâm.

Hyman cái gì cũng tốt, chỉ là có chút bác ái, mặc dù là ba ngày qua cũng theo dõi sát sao Glory, nhưng hiển nhiên, cô không phải gu của Glory.

Một giờ sau, bởi vì không thể sử dụng hồn lực, chênh lệch thể lực của mọi người đã xuất hiện. Đám người Reeves đi trước làm gương, dẫn đội ngũ tiến lên, hẳn là chuẩn bị lấy hạng nhất, các phương diện biểu hiện đều phải ưu tú, chức đội trưởng này ngoài hẳn còn ai.

Adams, Colby, Terrence, Reilly đám người Thánh-Tài Quyết tự nhiên đi theo bước chân hẳn.

“Đội trưởng, cần chiếu cố đằng sau một chút hay không?” Reilly nhìn không được hỏi.

“Reilly, đây là đặc huấn, huấn luyện viên không phải nói rồi sao, không cho phép hỗ trợ.” Adams nói, Reilly cũng ngốc, vốn đã ngại nhiều người, giờ còn giúp đỡ đối thủ cạnh tranh.

Reeves mỉm cười, “Reilly là cần nhắc đến tác dụng lãnh đạo làm đội trưởng của ta, trong lòng ta có tính toán, loại huấn luyện này là kiểm nghiệm năng lực cá nhân, không phải thời điểm giúp đỡ lung tung, bọn họ cần tự vượt qua một ải này, Thánh-Tài Quyết chúng ta cần bày ra thực lực xã đoàn số một học viện!”

Đám người Colby cũng đều đều gật đầu, đây mới là phong phạm đội trưởng, mọi người bắt đầu tăng tốc, đem người phía sau bỏ lại, hoàn thành lần huấn luyện này trước tiên.

Vương Trọng, Glory, Barron hầu như không có bất cứ cảm giác gì, nhưng Emily thì đã có chút ăn không tiêu. Emily thuộc loại điển hình quá mức dựa vào hồn lực, thân thể sức chịu đựng bình thường, đương nhiên huấn luyện như vậy với cô thích khách này có chút khó, chỉ là tiểu nha đầu này phi thường quật cường, vẫn nghiêng rằng chịu đựng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Vương Trọng vs Glory

“Emily, cần ta đeo giúp người hay không.” Barron cảm giác được Emily cố hết sức.

“Không cần, chút việc nhỏ này không làm khó được ta, các người dừng bởi vì ta liên lụy tốc độ, vượt qua bọn Tài Quyết kia, ta đi cùng đại bộ đội phía sau.”

Emily cũng nhận thấy mình kéo đội ngũ lại phía sau, cân nhắc đến đằng sau còn có lộ trình rất dài, cô từ bỏ ý tưởng xông lên không thực tế.

“Học trưởng, nếu không, em lưu lại cùng Emily, dù sao em cũng chạy không nhanh.” Barron nói. Lần này cạnh tranh cũng quan hệ đến xã đoàn, Vương Trọng thật sự không thể hoàn toàn xem nhẹ một điểm này, Mã Đông vốn có thể đến, không nói hẳn có phải nhất gan hay không, nhưng trên thực tế quả thật là đem danh ngạch nhường ra, mong muốn duy nhất chính là khiến Kỳ Ba xã nổi bật.

“Glory, chúng ta tăng tốc đi, có chuyện gì điện thoại liên hệ.”

“Yên tâm đi, em sẽ bảo hộ Emily!” Barron vỗ ngực.

Emily trợn trắng mắt, cô từ khi nào cần được bảo vệ, nhưng nhìn Barron hàm hậu, cũng biết người ta là ý tốt.

Vương Trọng và Glory bắt đầu tăng tốc, phía trước đội ngũ Tài Quyết đã không thấy bóng dáng.

“Học trưởng, chúng ta đấu một lần hay không.” Glory bỗng nhiên cười nói, từ một lần đó gặp ở phòng trọng lực, Glory đã luôn muốn luận bàn với Vương Trọng một phen.

Vương Trọng cũng rất có hứng thú, “Vậy thì bắt đầu đi.”

Hai người điều chỉnh một chút vị trí ba lô, tốc độ đột nhiên tăng lên, cảm giác hoàn toàn như là không có phụ trọng.

Marcos và Marcus đang bắt chéo chân nhìn tình trạng trên máy giám thị, “Hai tên nhóc này là muốn chết à, toàn lực chạy như vậy, một giờ là gục.”

Mặt trời đã hoàn toàn lên rồi, cộng thêm tác dụng của lỗ đen, nhiệt độ sẽ càng lúc càng cao, ở dưới tình huống không dùng hồn lực, tiêu hao sẽ tăng lên, loại khoáng cách dài này nhất định phải bảo trì tốt tiết tấu thân thể.

Lại một giờ trôi qua, Reeves đã độc lĩnh phong tao chạy ở trước nhất, hần khẳng định là muốn lấy hạng nhất, ở trước mặt Grace chứng minh bản thân thật tốt, bởi vì hần cảm giác được Grace tựa như không quá hài lòng đối với hần, hần muốn khiến Grace biết, hần là lựa chọn duy nhất, cho dù cô là truyền kỳ của học viện, cũng không thể phủ nhận một điểm này.

Tốc độ Vương Trọng và Glory chưa yếu bớt chút nào, dọc theo đường đi không ngừng vượt người của Thánh-Tài Quyết.

Adams và Terrence kết bạn mà đi, chỉ cảm giác phía sau ầm ầm ầm, bộ pháp phi thường dồn dập, có người đang đuổi theo?

“Kháo, lại là hai thằng cha này!” Adams cùng Terrence liếc nhau, “Chơi bọn hần một ván!”

“Không ổn lắm đâu, huấn luyện viên bên kia?”

“Sợ cái rắm, huấn luyện viên nào có tâm tình quản loại chuyện rảnh rỗi này, chẳng lẽ là cha nuôi của bọn hần sao. Chúng ta chỉ là nói cho bọn hần, cho dù ở lúc huấn luyện cũng cần bảo trì cảnh giác.” Adams cười dữ tợn nói.

Lập tức hai người nấp đi, trong tay hai người đều nắm hai cục đá, đột nhiên tập kích mà nói, nếu bọn họ không cẩn thận dùng hồn lực, dựa theo quy củ toàn bộ huấn luyện bằng 0, nếu không dùng hồn lực khẳng định cũng bị bọn họ đánh cho choáng, loại toàn lực chạy này sợ nhất tập kích đột ngột, áp lực đối với trái tim phi thường lớn.

Adams đã nhìn không vừa mắt hai tên chết tiệt này, hơn nữa làm như vậy, Lục Chiến Thiên đội trưởng khẳng định sẽ phi thường cao hứng, địa vị của hần ở Thánh-Tài Quyết cũng sẽ vững vàng.

Hần và Terrence đều là người của Lục Chiến Thiên, tuy Lục Chiến Thiên không thể tham gia, nhưng bảo đảm đem bọn họ đưa vào, nhất là Adams. Thi đấu thua, còn có thể tiến vào đều dựa vào Lục Chiến Thiên ủng hộ, lúc này sao có thể không hồi báo.

Tốc độ của Vương Trọng và Glory đều chưa yếu bớt, hơi thở phi thường vững vàng, tuy đều sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng Glory là phi thường giật mình, loại điều kiện thân thể này thể mà xuất hiện ở... trên người Thiên Kinh, Vương Trọng cũng rất tò mò, thân thể hần rất cường tráng, Vận Mệnh Thạch tâm bồ, cộng thêm mình lại đặc biệt coi trọng, chăm chỉ huấn luyện, nhưng Glory nhìn như gầy gò kiểu tốc độ, lại có sức chịu đựng tốt như vậy.

Ngay lúc này, báo động xuất hiện, có tập kích!

Hai người hầu như đồng thời phản ứng, chân phải Vương Trọng nháy mắt quét ra, mà Glory thì hai tay quay về, cục đá tập kích hần từ trong tay xoay một vòng bay trở về.

Phành phành phành phành...

Trong bụi cỏ truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, Terrence ôm mắt đứng dậy, mắt phải hần bị đánh sưng rồi, mà Adams thì ôm hạ thể lăn lộn ở trên mặt đất.

“Hai vị khẩu vị thật nặng, đã chiến à!” Vừa thấy là hai mặt hàng này, Vương Trọng trêu chọc.

“Adams học trưởng, bị thương quá nặng mà nói, trở về đi chữa một chút đi.” Thanh âm Glory vẫn nhu hòa như vậy.

Nhưng lời hai người nói xâu chuỗi lại tựa như có chút gì đó sai sai.

Khi nói chuyện, Vương Trọng và Glory sai bước đi tới, phía sau chỉ có hai người kêu thảm thiết cùng mắng chửi, nếu không phải đặc huấn, hai người cũng không ngại giáo dục bọn hần một chút.

Reeves khởi đầu sớm, hơn nữa bắt được thời điểm sáng sớm nhiệt độ tốt nhất, theo hấn thấy là không có ai đuổi kịp hấn, nhưng dần dần tựa như phía sau có tiếng bước chân.

Chẳng lẽ đám người Reilly đuổi kịp rồi?

Không có khả năng, hấn luôn muốn sáng tạo một thành tích để huấn luyện viên kinh ngạc, chưa giảm bớt tốc độ...

Xa xa, xuất hiện bóng dáng Vương Trọng và Glory, Reeves hơi sùng sốt, lập tức đẩy nhanh tốc độ.

Hấn là tuyệt đối không thể bị hai người kia đuổi kịp.

Vương Trọng và Glory thật sự chưa để ý phía trước là ai, hoặc là lại vượt qua ai, hai người đều đắm chìm ở trong sự tỷ thí kỳ diệu này.

Nhìn như hai người luôn sóng vai chạy, nhưng nếu có người nhìn thấy sẽ phát giác, tiết tấu của hai người luôn thác loạn.

Đúng vậy, đều đang quấy nhiễu tiết tấu đối phương, từ hơi thở đến tàn suất.

Đây cũng là một loại so bì.

Luận bàn giữa hai người cũng không phải muốn theo đuổi thắng bại, hiển nhiên làm thành viên Kỳ Ba xã, một học trưởng, một học đệ, hư vinh thắng bại không có một chút ý nghĩa nào, bọn họ so bì là chi tiết.

Glory rất tự tin, thật sự rất tự tin. Khi đến Thiên Kinh, hấn thật sự cho rằng không có khả năng có ai có thể tiếp cận hấn, đừng nói Thiên Kinh, dù là toàn bộ liên bang cũng là như thế.

Nhưng vừa tới đã gặp Vương Trọng, một người kỳ quái, thật kỳ quái.

Suốt đường này, Glory biến hóa ba loại bộ pháp để thử Vương Trọng, nhưng chưa một cái nào có thể ảnh hưởng đến đối phương, khiến Glory kinh hãi là, Vương Trọng hoàn toàn ở một loại tư thái người quan sát, nhường hấn ra chiêu.

Reeves phía trước nhìn không được quay đầu, sau khi tăng tốc hai gã này thế mà vẫn đang tiếp cận!

Reeves âm thầm cắn chặt răng, duy trì tốc độ của mình, lấy dáng người cùng thể lực dự trữ của hai người này, chỉ sợ sắp đến cực hạn rồi, chỉ cần mình kiên trì một lúc, bọn hấn sẽ bỏ cuộc.

Sự kiêu ngạo của Reeves là quyết không cho phép bọn họ đuổi kịp mình!

Một người mới, một phế vật, chỉ có thể ở mộng hấn...

Vương Trọng và Glory tăng tốc, nhanh chóng hướng tới Reeves bên này đuổi theo.

Reeves quỳnh lên thiếu chút nữa dùng hồn lực, cũng may mạnh mẽ nhìn xuống, bọn hấn đang đuổi theo mình, hai kẻ này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Bị không nhìn

Reeves vẫn đã đánh giá thấp tốc độ của Vương Trọng cùng Glory, ngay tại lúc hấn tự hỏi suy nghĩ của hai người, Vương Trọng và Glory đã từ bên người Reeves tăng tốc lướt qua.

Thậm chí ngay cả... Chào hỏi cũng chưa có.

Đúng vậy, Vương Trọng và Glory hoàn toàn đắm chìm ở trong đối kháng kỳ diệu, hoàn toàn đem Reeves coi là người qua đường Giáp.

Trước máy giám thị, đại diện cùng nhị diện nhìn nhau, hai tiểu tử này là quái vật sao?

Đã chạy lâu như vậy, còn có thể tăng tốc?

Không phải một viễn trình chiến sĩ, một chiến sĩ loại thích khách sao?

“A, đội trưởng, người đến đây lúc nào?”

Grace mỉm cười, “Hai kẻ rất thú vị, sẽ có kinh hi.”

“Ừm, Reeves thế mà bị vượt qua rồi, ta còn tưởng rằng hắn là một người thể lực tốt nhất.”

Grace lắc đầu, “Người làm rồi, bọn họ căn bản không quan tâm vượt qua ai, chỉ là đang đấu với nhau.”

Hai đội viên của mình ở trên nhân lực vẫn kém một chút, tựa như, cô đã phát hiện niềm hy vọng của học viện Thiên Kinh.

Vương Trọng thể lực, ánh mắt và kỹ thuật, có lẽ có thể bù lại hồn lực hắn thiếu sót, làm một dự bị vậy là đủ rồi, mà Glory chính là đòn sát thủ của học viện Thiên Kinh.

Người khác không ở cùng một cấp bậc với hắn.

Hai người Vương Trọng và Glory lại hoàn toàn chưa để ý người khác, bọn họ một đường vượt qua đã chạy dẫn đầu.

“Học trưởng, muốn nhanh hơn một chút hay không?” Glory cười nói, đã chạy lâu như vậy, hơi thở của Glory thế mà vẫn phi thường bình thường, nói chuyện vẫn không nhanh không chậm như vậy.

“Được!” Vương Trọng cũng rất muốn xem xem giới hạn của Glory, thật có chút ý tứ kỳ phùng địch thủ.

Ở trên hồn lực, đều là đối thủ, ở trên thể lực, Vương Trọng thật sự chưa gặp được đối thủ.

Hai người lại lần nữa tăng tốc, trước màn hình, ba người bọn Grace nhìn nhau... Đây là thân thể kiểu gì giống quái vật vậy?

Lúc này thời tiết đã rất nóng, cho dù tân nhân loại tổ chất thân thể so với người thường mạnh hơn rất nhiều, cũng không có như vậy...

Hai người chẳng những chưa giảm tốc, thế mà lại bắt đầu liên tục tăng tốc, đến một bước này, huynh đệ Marcos Marcus cũng không làm được.

Đương nhiên cái này không phải nói hai người không lợi hại, mà là nói đơn thuần so sức chịu đựng cùng tốc độ, không đấu được với hai người trẻ tuổi này.

Hai huynh đệ đều không đến ba mươi tuổi, đang đứng ở giai đoạn thể lực đỉnh phong của chiến sĩ, sức chịu đựng đủ, nhưng bùng nổ tốc độ có tính liên tục thế này, xương khớp và cơ bắp ăn tiêu, trái tim cũng ăn không tiêu.

Vương Trọng và Glory đều đã đổ mồ hôi, thể lực tiêu hao như vậy cộng thêm nhiệt độ mặt đất đã vượt qua năm mươi độ, tân nhân loại bình thường chỉ sợ sắp mất mạng rồi.

Toàn bộ đội ngũ đều thả chậm tốc độ, bọn họ phải tiết kiệm thể lực, nếu không tiếp tục như vậy khẳng định không hoàn thành huấn luyện này. Chỗ khó nhất của huấn luyện, chính là liên tục ba giờ nhiệt độ cao, nếu ở thời điểm suy yếu lại chạm mặt biến dị thú nào đó, vậy thật sự sẽ mất mạng.

Emily, Scarlett một số nữ hài tử càng không thể không hoàn toàn biến thành đi, nữ tính ở tính ảnh hưởng của lực lượng chiều không gian, sẽ sinh ra hồn lực cùng dị năng rất mạnh, nhưng trên thân thể, vẫn như cũ là nam tính mạnh hơn một chút, lần huấn luyện này đối với họ quả thật có chút làm khó dễ.

Khác với Thánh-Tài Quyết tác chiến riêng biệt, Hoa Hồng Đen bên này thì lại nâng đỡ lẫn nhau. Huấn luyện viên nghiêm lệnh là không được đeo vật nặng giúp người khác, nhưng chưa nói không cho phép hành động cùng nhau.

Barron luôn đi tuốt đằng trước, gặp chướng ngại cũng đều là hắn phụ trách dọn dẹp, duy trì tốc độ, phải biết rằng người dẫn đầu đội ngũ tiêu hao lớn nhất, người khác càng nhiều chỉ là đi theo.

Có lẽ trước đó, có không ít người Hoa Hồng Đen cùng Dị Năng xã cũng có chút xem thường Barron, nhưng dọc đường tiến lên, mọi người ngoài miệng không nói, trong lòng cũng có chút cảm kích. Mỗi người đều có khuyết điểm, nhưng cũng đều có ưu điểm của mình, ít nhất ở trên thể lực cùng sự chịu đựng, Barron vượt xa các cô.

Reeves thả chậm bộ pháp, ánh mắt lóe lên, không biết trong lòng đang nghĩ gì. Tiếp tục bảo trì tốc độ như vậy sẽ chết người, hắn không muốn chết ở chỗ này, không thể không nói, Reeves có chút nổi giận rồi... Hắn đã cảm nhận được uy hiếp.

Vương Trọng và Glory lại không để ý tới những điều này. Hai người ngay từ đầu không lạnh không nóng, cũng đều đã hơi làm thật, nhưng trên tính cách, hai người lại đều rất vững vàng, chứng mực luôn nắm rất tốt, chỉ là bọn họ không biết, một đường này chạy như điên, đã đem ba người bọn Grace thực sự dọa rồi.

Thể lực và sự chịu đựng không đại biểu cái gì?

Có lẽ học viện tinh huống thường quy đều xem hồn lực, nhưng người thật sự tham gia chiến đấu đều biết, tổ chất thân thể mới là mấu chốt quyết định có thể sống sót hay không, khí lực mạnh mẽ là cơ bản của chiến đấu.

Tổ chất thân thể hai người này cho dù đặt ở tiền tuyến cũng là nhất lưu.

Thế mà xuất hiện ở học viện Thiên Kinh... địa phương như vậy, ngại Grace, hai huynh đệ Marcos cũng xấu hổ trào phúng, nhưng nơi này thật sự quá nát, cũng chỉ xuất hiện Grace một thiên tài như vậy.

Không thể không nói, Grace đối với phản ứng của Marcos huynh đệ vẫn rất hài lòng. Cô biết bọn họ không quá tán thành mình trở về, sau khi đến đây càng phi thường thất vọng đối với tình huống học viện, nói đơn giản, chính là A Đầu không phò tà nổi.

Loại chấn động phát ra từ trong lòng này, làm Grace cũng có vinh dự.

“Xem ra, một giờ nữa bọn họ có thể đến.” Grace cười nói.

Marcus khó có thể tin gật gật đầu, “Đội trưởng, hai người này nếu huấn luyện kỹ một chút nói không chừng thật có thể sáng tạo kỳ tích.”

“Barron kia cũng không tồi, thật ra phải chiếu cố một đám người, thể lực tiêu hao phi thường lớn, tuy cơ sở kém một chút, nhưng vẫn còn thời gian, tôi luyện một chút, là có tốt chất trọng trang.” Marcos nói, phương diện này hẳn có quyền phát biểu nhất.

Một lần này, hai huynh đệ Marcos cũng có thêm một phần thận trọng cùng hưng phấn. Sự phụ tốt cũng hy vọng có đệ tử tốt mà.

Ở thời điểm ba giờ chiều, binh sĩ cửa doanh địa trợn mắt há hốc mồm nhìn hai học sinh thí luyện trước mắt.

Bọn họ là thật sự bị dọa. Khoảng cách hành trình kia, nhiệt độ này, còn không thể sử dụng hồn lực, trước khi trời tối có thể chạy về đã rất trâu bò rồi, thế này...

Trên trời, mặt trời vẫn đang lúc rất dữ dội.

Marcos và Marcus cũng đi ra, thế này so với bọn họ dự đoán còn sớm hơn, nhìn Vương Trọng và Glory “nóng hôi hổi”, Marcos vốn muốn nghiêm túc dạy dỗ một phen, nhưng lời đến bên miệng lại mạnh mẽ nuốt vào, hiển nhiên cho dù là bọn họ cũng không làm được.

“Khụ khụ, hai người các người biểu hiện tốt lắm, đi vào uống nước đi, có thể sử dụng hồn lực điều chỉnh thân thể một chút, ngày mai còn có huấn luyện.” Marcos nói, sợ hai người quá mức miễn cưỡng lưu lại vết thương ngầm gì.

Vương Trọng cười cười, “Cảm ơn, huấn luyện viên, chúng ta không mệt, có thể tắm rửa một cái hay không, mùi trên người là lạ.”

Glory ở bên cũng gật gật đầu, Marcos và Marcus nhìn nhau, “Đi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Nữ hài tử không thể quá chủ động

Dọc đường, Vương Trọng và Glory tuy chưa nói bao nhiêu lời, nhưng quan hệ của hai người lại kéo gần không ít.

Marcus đặc biệt chú ý quan sát hơi thở, màu da các tình trạng cơ bản của hai người... Có chút đáng sợ, Glory kia tựa như còn đang khống chế, cảm giác người này hẳn là có dị năng nào đó, tuy không biết là phương diện nào, nhưng có thể khống chế thân thể, bởi vì trình độ mồ hôi so với trình độ bình thường thấp hơn, mà Vương Trọng... Quả thực là quái vật, mồ hôi ướt đầm, thế mà còn có tinh lực tràn đầy như vậy, cho người ta cảm giác, tựa như thêm một vòng nữa cũng không có vấn đề gì.

Tình huống Adams và Terrence mai phục hai người, bọn họ cũng thấy, nhưng huấn luyện viên cũng không quản chuyện nội bộ của học sinh, chỉ cần là trong phạm vi chừng mực, có một số cạnh tranh là chuyện tốt.

Đừng nói bọn họ đám học sinh này, trong quân đội càng là như thế, ai muốn làm lão đại, thì phải lấy ra khí thế cùng thực lực làm lão đại, nhớ năm đó bọn họ cũng từng đánh lén Grace, đương nhiên kết cục thật sự là vô cùng thâm trầm.

Vương Trọng và Glory tắm xong có ăn có uống, đương nhiên sẽ không là kiểu như chuột nữa, mà là thịt bò tốt nhất. Lần này đặc huấn là diễn hình có thưởng có phạt, ở cuối xe, không chỉ ăn không ngon, thậm chí không có đồ ăn.

Một bữa này quả thật Vương Trọng và Glory ăn phi thường hài lòng, kinh hi ngoài ý muốn, về phần tình huống người khác thì không dễ qua như vậy.

Reeves là người thứ ba đến, theo sau là vài người của Thánh-Tài Quyết, phân viện chiến sĩ thể lực quả thật không tệ, nhưng thời gian đã hơn sáu giờ. Lúc hơn tám giờ, Scarlett, Hyman mang theo đại bộ đội đến, một đường này bọn họ khuyến khích lẫn nhau, bảo đảm mỗi người đều kiên trì đến cuối cùng.

Adams và Tyrus thâm trầm nhất, một người hạ thế bị thương, một cái mắt sưng như cái đèn lồng, biến thành đứng cuối đội ngũ, tận mười giờ mới đến, nghe nói trên đường còn gặp biến dị thú kiếm ăn phải dùng hồn lực, mạng là giữ được, nhưng điểm đặc huấn một ngày này là không có.

Quan trọng nhất là, bữa tối cũng không có.

Một ngày này huấn luyện khiến quan điểm của mọi người đối với Vương Trọng và Glory thay đổi rất nhiều. Vương Trọng thì thôi, dù sao hồn lực thiết thời rõ ràng, nhưng Glory thì khác, bộ dạng đẹp trai, tính cách thân sĩ, còn có tiềm lực như vậy, nghe nói bối cảnh gia tộc cũng rất ưu tú, điển hình cao soái phú, lập tức thành tiêu điểm của mọi người.

Bản thân Glory vẫn rất khiêm tốn, tỏ vẻ chỉ là theo bước chân học trưởng, đem Vương Trọng đẩy lên phía trước.

Mặc kệ nói như thế nào, Kỳ Ba xã vốn là theo tuyến tuyến xe cuối đi lên vẫn hung hăng lộ diện một phen. Barron tuy thành tích không tốt, nhưng dọc theo đường đi, việc bản việc một đều là hấn chống đỡ ở phía trước, tuyệt không oán giận, mọi người cũng thấy ở trong mắt.

Bất tri bất giác, Kỳ Ba xã đã chiếm được mọi người tán thành.

Thời gian Vương Giả Mạnh Mồm không có mặt, OP vẫn đặc sắc, các lộ cao thủ đều tiến vào trạng thái huấn luyện cường hóa, hơn nữa một số chiến kỹ bắt đầu thông qua luyện tập thực chiến, trình độ đặc sắc hơn xa trước kia, người vây xem cũng đang tăng mạnh, dù sao cao thủ chiến đấu có thể mang đến cho bản thân rất nhiều dẫn dắt.

“Ngao Quang đến đây, có hứng thú mau mau vây xem!”

“Lôi Điện Thú Vương? Hơn một tháng chưa gặp rồi nhì!”

“Hôm nay là ngày gì vậy, Lola cũng đang sắp xếp random!”

“Thật rồi rầm, rốt cuộc là xem Cầu Thần (thần ngục) hay là xem Thú Vương đây?”

“Cái địch, điều này có gì phải rồi rầm! Đương nhiên xem cầu rồi, đến hiện trường có thể nhìn thấy toàn phương vị các loại hình cầu ba trăm sáu mươi lăm độ không có góc chết, Thú Vương chiến đấu chậm rãi xem video nghiên cứu không phải xong sao!”

“Đứng nơi cao quan sát xa, giải thích đúng đắn, xin nhận chỉ giáo!”

Từ khi mùa thi đấu CHF tới gần, các đại học viện đều đang tổ chức tập huấn, nhưng bình thường ở trong OP có thực lực bậc Tinh Anh, mỗi tháng đều sẽ đánh một trận, nếu không hệ thống sẽ hạ thấp điểm ẩn giấu, học viện ở phương diện này tự nhiên sẽ phối hợp, vô luận là ghép hay là ước chiến, các học sinh này đều có đặc quyền.

Lola đang chờ hệ thống ghép đối thủ. Vương Giả Mạnh Mồm có một đoạn thời gian rất dài chưa onl rồi, vô luận ước chiến hay là ghép chiến, điều này có chút không quá bình thường, huấn luyện trong hiện thực tất nhiên tốt, nhưng luận bản là không thể bỏ qua, dù sao không thể thật sự vật lộn sinh tử, ở phương diện này OP đã bù lại rất tốt cho chỗ thiếu sót, mỗi tháng ít nhất ba bốn lần chiến đấu khẳng định là cần thiết.

“Arnold, lần trước bảo người đi tra lai lịch Vương Giả Mạnh Mồm, có kết quả chưa?”

“Đội trưởng, người này không tên không họ, dùng lại là tự tạo khuôn mặt của hệ thống, tra như thế nào!” Arnold cười khổ nói, “Hơn nữa hấn cũng không có bạn bè gì, không dấu vết để có thể tìm ra, trừ phi liên bang muốn làm, ta cũng không có năng lượng lớn như vậy.”

Lola nghĩ nghĩ, bỗng nhiên nói, “Người không biết thêm bạn tốt hấn trực tiếp hỏi?”

“Trời đất chứng giám! Ta thêm hấn, cũng cần hấn thông qua mới được.” Arnold Dayton kêu oan: “Gã này trừ bỏ tiếp nhận một trận chiến với Anrol, cái khác căn bản không để ý, quả thực gặp quý rồi, còn có người không muốn nổi tiếng.”

“Arnold, đừng kéo về phía trên người ta!” Anrol ở bên cạnh trừng mắt: “Đội trưởng, tiểu Nặc Nặc gần đây càng ngày càng lười biếng, làm việc căn bản không đáng tin, ta là không biết ngài tính tình thế nào, nếu đổi làm ta, tuyệt đối không nhận được!”

“Anrol, người muốn ăn đòn có phải không, đơn đấu!”

“Đến bên kia cãi cọ đi.” Lola sửa sang lại đầu tóc, “Vẫn là ta tự mình thêm hấn thì hơn!”

Đang cho rằng kế sách thực hiện được hai người lập tức dừng bước, “Không cần thiết đâu đội trưởng, nữ hài tử không thể quá chủ động!”

“Chỉ một mặt hàng không chịu gặp người ta như thế, đội trưởng người tự thân xuất mã tính là thế nào? Phải rút rề!”

“Gã này giấu điểm thân phận như thế, khẳng định bộ dạng rất xấu, cho dù tuổi không lớn, cũng không gặp được ai, tai đón gió, mũi đỏ bừng, mắt gà chọi cộng thêm mồm to như chậu máu. Ta kháo, ta thấy lão đại người hay là đừng thăm dò nữa, giữ lại chút cảm giác thần bí tốt bao nhiêu!”

Arnold Dayton hướng dẫn từng bước, hứng thú nội tiết tố chỉ là chốc lát, chỉ cần vượt qua giai đoạn này là xong.

“Các người không hiểu, người có một đôi mắt như vậy, không nói bộ dạng đẹp trai bao nhiêu, nhưng tuyệt đối sẽ phi thường có hương vị nam nhân!” Lola có chút hướng tới. Không thể không nói, thần bí càng gia tăng dụ hoặc, đây là thiên tính tìm kiếm cái lạ của nữ nhân.

“Đội trưởng, nhìn mắt ta, nhiều chuyện xưa!” Arnold Dayton lật hai mí mắt mình: “Người xem, xem lông mi này của ta, dài bao nhiêu, cong bao nhiêu,

xem hai mí mắt này của ta, sâu bao nhiêu, rõ ràng bao nhiêu, bên trong tràn đầy chuyện xưa. Cho ta một cơ hội, ba ngày ba đêm cũng nói không hết!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Lớn là thương cứng rắn!

“Thôi đi, người đó là cấp độ bé gái thôi!” Anrol trừng mắt so với chuông đồng còn lớn hơn: “Xem ánh mắt này của ta, lão hồ cũng có thể trừng chết, ta mới là nam nhân chân chính!”

Lola nhìn không được nở nụ cười: “Cho nên các người một kẻ thích hợp đi lừa tiểu muội muội, một người khác chỉ có thể làm đồ tể, so với nam nhân của ta? Hai người các người tỉnh táo chút đi.”

Cái này, cái này... Vừa rồi còn chỉ là thích, hiện tại đã thăng cấp thành nam nhân của nàng rồi?!

Thương tổn nháy mắt tăng vọt.

Arnold Dayton và Anrol hai hàng thanh lệ chiếu thanh thiên.

Anh đây một lòng hướng Minh Nguyệt, ngại là Minh Nguyệt chiếu nương máng! Nói thêm nữa đều là lệ đó!

“Ừa? Đối thủ xuất hiện rồi, là bạn cũ đây.”

Lola mỉm cười, một giây tiếp theo đã xuất hiện ở trên sân thi đấu, sân thi đấu thể thao bình thường.

Hệ thống OP đã lâu không náo nhiệt giống như hôm nay.

Nơi có Cầu Vương tuyệt đối không thể thiếu người mê bóng, trong khu xem cuộc chiến lúc này đã sớm là một mảng sôi trào, chảy nước miếng không ít, nói công bằng, nam bắc hai đại Cầu Vương, Sherry càng chấp chừng hơn, cảm giác quả thực có thể làm người ta chết đuối, mà Lola thắng được là hình dạng, hoàn mỹ, tuyệt đối đàn hồi cao!

“Cầu Thần giá lâm!”

“Cầu đường cong tái hiện giang hồ! Quyết thắng tình anh đỉnh!”

“Người hiểu cầu hay không? Đó là cầu của ta!”

“Cầu chuối tiêu (ngực chảy sệ)! ”

“Các người quá xấu xa! Xem cầu không nói mới là quân tử!”

Trong khu xem cuộc chiến nổ tung trời.

Trên sân thi đấu Lola tay không, người của gia tộc Porter xưa nay không dùng vũ khí.

Đây là một truyền thừa xa xưa.

Ở thời đại hắc ám, bởi vì vũ khí thiếu thốn, hồn lực truyền bị trở ngại, mọi người đại đa số thời điểm đều bị ép dùng hai tay tiến hành chiến đấu, gia tộc Porter ở thời đại đó quật khởi, bọn họ đem bản năng ý thức sinh tồn của nhân loại, dùng động tác sức mạnh cơ thể biểu hiện ra, chú ý tinh thần và thân thể thống nhất cao độ, càng ở dưới tình huống có điều kiện cũng từ chối sử dụng mọi vũ khí, trở thành một trong các lưu phái cường đại nhất trên thế giới thời đó, mặc dù ở thời đại hiện nay các loại vũ khí phù văn và vũ khí nóng hoành hành, gia tộc Porter cũng vẫn giữ vững ý nghĩa thâm ảo của tay không chiến đấu, chưa bao giờ dao động.

Tuy nhiên ở phù văn vũ khí phát triển cùng các loại anh hồn lưu phái sinh ra trong, tay không cách đấu sớm không hề có thống trị địa vị, nhưng làm thế giới đứng đầu cách đấu lưu phái, gia tộc Porter lại chưa bao giờ rời khỏi hàng ngũ chủ lưu, hơn nữa bởi vì chú ý thân thể cùng tinh thần thống nhất cao độ.

Đương nhiên loại phương thức tu hành này cần thời gian và từng trải, mà Lola thành danh vẫn là dựa vào thiên sinh hồn thú của cô. Không thể không nói, huyết mạch rất quan trọng, ghen cường đại truyền thừa từng thế hệ, khiến đám con em gia tộc bọn cô thắng ở trên điểm khởi đầu.

Trang phục chiến đấu màu đỏ khiến cô trong gọi cảm lộ ra một loại tươi mát, đối với ngôn luận của các “người mê bóng”, Lola đều lựa chọn xem nhẹ, thật ra cũng không thể nói là phiền chán, cô có thể hiểu được thiện ý trong đó, cũng cười mà bỏ qua, người của gia tộc cũng cảm thấy thiên phú của cô cũng không thích hợp kẻ thừa kỹ xảo chiến đấu của gia tộc, có thể làm phụ trợ, nhưng nên lấy hồn thú làm chủ, chỉ là Lola có ý nghĩ của riêng mình.

Mà khi đối thủ của Lola cũng xuất hiện, tiếng ồn ào bên sân lập tức yếu bớt tám quãng.

Thế mà lại là Buner Barton, tám khiến Austin!

Một trong mấy siêu cấp trọng trang chiến sĩ tiếng tám lừng lẫy đẳng cấp Tinh Anh, trọng trang chủ lực của học viện Austin, đây chính là kẻ địch của học viện Capofer, thi đấu phân khu năm trước, Lola dẫn dắt chiến đội Cuồng Thú chính là thua ở trong tay Austin học viện, vô duyên với quán quân phân khu. Một trận đấu đó được tôn sùng là kinh điển, chiến đội Cuồng Thú an bài chiến thuật, sức chấp hành... các phương diện đều không thể bắt bẻ, nhưng cuối cùng vẫn thua, thua bởi Austin song kiếm nhất thuận, nhất thuận kia, chính là Buner Barton, trọng trang thành thực vững vàng.

Có Barton, người có thể hoàn toàn quên chuyện phòng ngự.

Thân thể cường hãn, hồn lực hùng hồn, đương nhiên quan trọng nhất là chiến kỹ và bố cục, tiến thoái có trật tự, mới là chỗ khiến đối thủ tuyệt vọng, Barton cho người ta cảm giác chính là không chệch vào đâu được.

Buner một thân trọng trang ra sân, cao hơn hai mét, để trần thân trên, làn da cổ đồng cùng cơ bắp phát triển khiến toàn thân hân thoát nhìn giống như là đúc từ sắt thép, quang minh thuận trong tay càng dài khoảng hai mét, rộng một mét rưỡi, nặng tới ba trăm cân, chỉ riêng trọng lượng tám khiến này, đã đủ khiến tuyệt đại đa số trọng trang chiến sĩ theo không kịp.

“Kháo, sao có thể là hân, thể này bảo chúng ta làm sao mà xem bóng?”

“Chúng ta muốn xem là Cầu Vương đối chiến, không phải gấu người đại chiến!”

Lola trình độ cận chiến không tệ, dù sao cũng là người Porter gia tộc, nhưng đối mặt Barton, thì không có gì đáng mong đợi nữa, căn bản không thể đột phá, thậm chí không dám tới gần, cái này không phải thành đại chiến sao. Tuy hồn thú rất hiếm thấy, nhưng mọi người vẫn muốn thấy Cầu Vương nhảy nhót.

“Năm trước thi đấu phân khu già này có thể chặn đứng bạo hùng của Lola, chủ yếu vẫn là vì đồng đội cũng chia sẻ một ít áp lực, thi đấu đoàn đội mà, thật phải đơn đấu, khó nói!”

Arnold Dayton và Anrol cũng ngồi ở trong chỗ xem cuộc chiến, khuôn mặt đen sì, hoàn toàn chưa chú ý đối thủ của Lola là ai, vừa rồi đã kích mìn vạn thương tổn hai người hiện tại đều còn chưa phục hồi tinh thần lại.

Hai người trên sân đều là đối thủ cũ, không nói bất cứ lời nào thừa thãi, gật gật đầu với nhau xem như chào hỏi, ngay sau đó bày ra tư thế đứng thẳng.

Không khí trên sân có chút động lại, mũi chân Lola khẽ điểm một phát, giống như trên chân lắp súng bắn đạn bắn thẳng ra.

Trận đấu bắt đầu!

“Àn? Thế mà không dùng hồn thú?”

Mọi người đều ngậy ra, trên cơ bản có hồn thú mạnh mẽ đều sẽ triệu hồi ra trước, ở dưới tình huống hồn lực cùng thể lực của mình dư thừa nhất để hồn thú tác chiến, phối hợp bản thể phụ trợ, hình thành hai đánh một, nhưng mà Lola...

Oành ~~~~

Một vòng khí lưu bùng nổ, Lola và Buner đã đánh giáp lá cà, hồn lực va chạm mãnh liệt nảy mắt bùng nổ, chiến đấu ở trong tích tắc chính thức khai hỏa!

Ngon lửa nhảy nhót trên hai tay Lola, loại lửa này khác với Sherry, hơi u lam, hiển nhiên là chịu hồn thú ảnh hưởng, hai nắm đấm khí vung kéo theo luồng khí lửa thẳng như các con rắn lửa ở đây bay múa!

Phi thường bá đạo, loại người mang năng lực thiên phú này, hồn lực của họ chẳng những hùng hậu, thuộc tính mang theo sát thương cũng phi thường mãnh liệt.

Oành ~~~~~

Trước mắt vô số ngọn lửa nhảy múa, một cái tiếp một cái xé gió mà tới.

Nhưng cô đối mặt là Barton, vua phòng ngự, mỗi một quyền đều bị tám khiến ngăn trở. Barton tuy hình thể lớn, tám khiến nặng, nhưng góc độ phòng ngự cùng dự đoán trước lại là hoàn mỹ, nghề nghiệp chiến đấu cận thân đối mặt hân chỉ có nước khóc.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Không có hồn thú?

Nếu Lola tính dựa vào lửa tìm kiếm đột phá thì không sáng suốt, loại trọng trang này phòng ngự đối với dị năng đều là cơm bữa.

Mọi người đều không biết Lola rốt cuộc muốn làm gì, dù sao đầu óc Lola là có quan hệ trực tiếp với bộ ngực, lần này...

Oành...

Barton luôn ở thế phòng ngự tựa như có chút gì đó sai sai, tám khiên đưa ngang đột nhiên xoay tròn một cái, mạnh mẽ cắt ngang thể công của Lola, mà hấn cũng bạo lui hơn mười mét.

Lola bị húc bật ra, thoải mái bước lướt một cái hoạt động cánh tay của mình.

Mà cánh tay giờ tám khiên của Barton tựa như có chút run rẩy.

“Viêm Không Quyền của Porter gia tộc quả nhiên danh bất hư truyền!” Barton trầm giọng nói, mặc dù có khiên, nhưng nếu bị Lola đánh tiếp như vậy, cổ tay hấn sẽ gãy.

Mọi người khe khẽ nói nhỏ một trận, Viêm Không Quyền?

Không phải nói đáng người Lola không thích hợp sao???

Khó trách mỗi một vòng đều mang theo một loại tiếng gầm của sấm, kỹ xảo quyền pháp ẩn chứa ngọn lửa bùng nổ bên trong, loại chiến kỹ này gọi là Viêm Không Kinh, có thể biến ảo thành các loại kỹ xảo.

Cũng nói công kích vừa rồi thoạt nhìn không phải hung mãnh, giá trị đỉnh có thể cao tới một trăm tám mươi Glasso.

Toàn bộ mọi người đều ngây ngốc, khó trách không cần hồn thú đã dám ra sân, loại lực công kích này có thể đánh nằm úp sấp đại đa số trọng trang.

Không thể không nói hình tượng thú nữ có chút đảo điên lòng người, Lola bạo hùng quá nổi tiếng, sắp khiến người ta quên cô đến từ thế gia chiến đấu tay không trên đứng đầu thế giới —— gia tộc Porter!

Ý nghĩa thâm ảo chiến đấu tay không của gia tộc Porter vẫn luôn đứng ở vị trí đầu tàu của các lưu phái trên thế giới, thân thể với tinh thần kết hợp, hồn lực cùng chiêu số va chạm và khổng chế, làm bọn họ được xưng ‘hung khí hình người’, một quyền một cước đều có thể bộc phát ra sức chiến đấu siêu mạnh vượt xa chính mình.

Nhưng rất đáng tiếc, Lola đối mặt là tám khiên Austin, khi Viêm Không Quyền của Lola làm toàn bộ mọi người rung động, Barton nghiêm túc hấn lên, dùng xoắn ốc thuần ngự thuật có thể xưng là hoàn mỹ của hấn, khiến Viêm Không Quyền khủng bố không có đường sống phát huy, bởi vì Lola căn bản không chạm tới Barton, mà Barton lại giỏi kỹ xảo giảm bớt lực, tám khiên tiếp xúc mặt đất, sẽ làm đại bộ phận lực lượng thông qua phương thức này được đại địa chịu tải.

Người thường nhìn thấy là Barton một mình phòng ngự, nhưng trong nghề lại có thể rõ ràng nhìn thấy loại kỹ xảo này, quả thực vô cùng kì diệu, có thể nói bảy thành lực đạo của Lola đều bị tám khiên cùng mặt đất thừa nhận, dưới tiêu hao như vậy, bản thân Lola ăn không tiêu.

Thiên phú thân thể cô ưu tú nữa cũng không có cách nào so sánh với loại trọng trang kia.

Dần dần Barton bắt đầu áp chế, đẩy kiểu áp bách, ép Lola không ngừng công kích, nhưng phạm vi Lola có thể công kích rõ ràng càng lúc càng ít, mất đi không gian thi triển, uy lực Viêm Không Quyền rõ ràng yếu bớt, thậm chí ngay cả vị trí di động cũng đang bị thu nhỏ lại.

Barton tựa như một chiếc xe tăng đang chậm rãi ép tới, mặc người mưa bom bão đạn, lại không có cách nào làm gì được nó, chỉ có thể trơ mắt nhìn nòng pháo kia cách người càng lúc càng gần.

“Đáng tiếc, Lola quá tự tin, đối một đối thủ khác Viêm Không Quyền của nàng chính là đại sát khí!”

“Tuy bại mà vinh, dù sao phong cách chiến đấu khắc chế quá lợi hại, đủ để chờ mong Cầu Vương biểu hiện sau này!”

“Barton phòng ngự quả thực đã ghê tởm muốn chết, thật sự là nhìn thấy rồi cũng không đánh tới thân thể hấn!”

“Vi sao còn không dùng hồn thú? Nếu chỉ là muốn thử xem chiêu mới Viêm Không Quyền của mình mà nói, đánh tới trình độ như vậy hấn là đủ rồi chứ?”

Trong khu xem cuộc chiến bắt đầu vang lên một số tiếng nghị luận.

Không chỉ vì hoàn cảnh xấu của Lola hiện tại.

Một hồn thú sư không sử dụng hồn thú, cho dù hấn phương diện khác thực lực mạnh tới đâu nữa, cũng không tránh khỏi cho người ta cảm giác không nghiêm túc, phí phạm của trời là đây!

“Sẽ không là hồn thú của Lola xảy ra vấn đề gì rồi chứ?”

Không biết là ai, nhưng nháy mắt toàn bộ mọi người đều cả kinh, hồn thú sư bề ngoài vẻ vang vô hạn, nhưng cũng là nghề nghiệp phiêu lưu cao. Tùy tiện tu luyện xảy ra chút vấn đề nào đó, hữu nghị với hồn thú như con thuyền nhỏ nổi lật là lật loại ví dụ đó nhiều lắm.

Lola có hồn thú không dùng, đi luyện cái gì quyền pháp, chẳng lẽ là...

Sherry cũng là vừa mới onl điện thoại, đối thủ một mất một còn chiến đấu đương nhiên phải chú ý.

Nhìn thấy Viêm Không Quyền của Lola, Sherry cũng có chút bị kinh diễm, nhưng hâm mộ nhất vẫn là hồn thú của cô ả. Không có hồn thú, Viêm Không Quyền... Nói thẳng, thật sự không có tác dụng gì, bởi vì trên bản chất, thân thể của cô ả cũng không thể đem Viêm Không Quyền phát huy đến mức tận cùng.

Ngực to... Là vết thương khó lành!

Emily sở dĩ có thể thích khách, bởi vì... bộ vị nào đó nghèo túng... Cũng là vết thương khó lành...

Sherry nhíu nhíu mày, vì sao còn chưa dùng hồn thú? Đánh tới trình độ này rồi, rõ ràng có thể cảm giác được Viêm Không Quyền ở trước mặt Buner mệt mỏi, tiếp tục kéo dài thêm, bị tiêu hao chính là bản thân Lola, mà hồn lực một khi bị tiêu hao, chờ thời điểm muốn tiếp tục triệu hồi hồn thú, sẽ ngăn lại thời gian tồn tại của hồn thú, hơn nữa hồn thú cũng không phải vạn năng, đối thủ cứng rắn chống đỡ hồn thú cũng có thể giết chết cô ta.

Chẳng lẽ, thật sự giống mấy thằng cha kia nói, hồn thú của Lola xuất hiện vấn đề gì? Hoặc là, bởi vì Viêm Không Quyền tiêu hao khiến cô ta đã mệt mỏi, không thể triệu hồi hồn thú nữa?

Thế này không được!

Người này cho dù phải ngã cũng chỉ có thể ngã trong tay mình, sao có thể bởi vì những nguyên nhân vớ vẩn đó thực lực tổn hao nhiều!

“Ta cũng cảm thấy hần là hồn thú có vấn đề.” Bên cạnh, Mario nhìn không dời mắt, sức quan sát của người này không thể chê, rất hiếm có thời điểm phán đoán sai lầm, “Lão đại, người xem, Arnold và Anrol một vẻ mặt quý treo cổ, chỉ sợ là thực xảy ra chuyện rồi.”

Làm đồng đội cùng fan trung thành của Lola, về mặt lúc này của hai thằng cha đó tương đối nghiêm túc, về mặt ngưng trọng, lông mày cũng sắp nhíu lại thành chữ Xuyên, loại thống khổ đầy mặt đó, quả thực là người nghe đau lòng, ai gặp rơi lệ.

“Người cầm miệng cho ta, đây là chuyện cao hứng sao!” Sherry không có chút ý tứ vui vẻ, bởi vì cô cũng đã nhìn thấy, làm sao có thể xảy ra vấn đề!

Hồn thú thứ này không ổn định, cô cũng biết, nhưng mà... xuất hiện ở trên người Lola thì không được!

“A...” Khuôn mặt Mario nháy mắt liên ừ ừ, công phu nịnh bợ của mình hạ thấp từ khi nào rồi.

Sherry mặt đầy sát khí nhìn Mario: “Đánh cược, nếu Lola thắng, tỷ muốn đánh người một trăm pháo.”

“Vây, vậy nếu cô ta thua thì sao?” Mario nhìn không được giọng run run hỏi, nếu thua đội trưởng sẽ hện hò với mình mà nói, vậy thì lãi to rồi!

“Nếu cô ta thua, tỷ sẽ đánh người một ngàn pháo! Cho người hưởng thụ!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Hùng bá thiên hạ

Sắc mặt Mario cứng đờ, thiếu chút nữa đã khóc, “Nhưng.. Có thể không.. A, không có gì!”

Mario cố gắng đem câu nói kế tiếp nuốt trở vào, nếu không cược, vậy sẽ là đánh thành cặn.

Bản thân không có việc gì đi xem về mặt Arnold Dayton cùng Anrol hai tên ngu xuẩn kia, phen này tự mình bầy mình rồi!

Lúc này, Lola trên sân tựa như đã có chút hết chiêu trò, bị ép đến một cái góc chết.

Trong mắt Buner hiện lên một tia ánh sáng chói lóa.

Hồn thú xảy ra vấn đề gì?

Không quan trọng!

Làm trọng trang kinh nghiệm phong phú, từ trước tới nay sẽ không xem nhẹ đối thủ, thật ra cho dù lúc này triệu hồi, cũng đã vô dụng, hẳn tự có cách đối phó hồn thú, dù sao không phải linh hoạt như chiến sĩ, chỉ cần kiềm chế không cần hủy diệt, chỉ cần đánh bại Lola, hồn thú sẽ biến mất.

Nói thẳng, hẳn từ đầu đến cuối luôn cho rằng, hồn thú cái thứ đó không đáng tin cậy!

Chặn được Viêm Không Quyền của Lola, Barton đột nhiên cho một chiêu siêu trọng thuần kích, lực lượng cuồng bạo trực tiếp đem Lola hất bay ra ngoài, không môn mở rộng.

Cứng đối cứng với trọng trang, đây là chuyện ngược nghịch nhất!

Trên người Buner-Barton đột nhiên dần hiện ra một đợt hào quang màu vàng chói mắt vô cùng!

Austin quân đoàn đột tiến!

Buner Barton giống như hóa thân làm một phát đạn đạo hung mãnh, chớp mắt đã tới, toàn bộ mọi người thấy đều sắp ngạt thở rồi, thế này nếu trúng chiêu, không có gì khác bị xe lửa cao tốc húc thẳng!

Trọng trang công kích chỉ có một lần, đơn giản hữu hiệu trực tiếp, một đòn trí mạng.

Lola bị húc bay đã hoàn toàn không có sức phản kích, nhưng lúc này Lola lại mỉm cười.

Viêm Không Quyền của mình quả nhiên còn chưa thành thực.

Nhưng thắng lợi lại là một câu chuyện khác.

Oành ùng ùng...

Trời sụp đất nứt!

Trong tai toàn bộ mọi người chỉ có tiếng gầm gừ xé rách linh hồn kia, còn có cảm giác khắc cốt铭心.

Austin chỉ thuần mạnh mẽ đến mức khiến người ta thờ dài như là trang giấy cả người lẫn khiến nổ tung...

Một con Hỏa Diễm Bạo Hùng cao bốn năm mét giương nanh múa vuốt vỗ ngực, tìm kiếm kẻ địch chung quanh, nhưng kẻ địch đã ngã xuống.

Lúc này, Lola nhẹ nhàng đáp xuống đất, vẫy vẫy tay, con bạo hùng hùng bá thiên hạ kia lập tức như con chó nhỏ không có tiết tháo, cúi đầu khom lưng phủ phục ở dưới chân Lola.

Lola nhẹ nhàng xoa xoa đầu bạo hùng, Hỏa Diễm Bạo Hùng nheo mắt phi thường hưởng thụ, mũi to cọ cọ ở trên quần Lola.

Toàn trường lặng ngắt như tờ, đây là chiêu gì?

Trọng trang chiến sĩ khủng bố, thế mà bị diệt trong nháy mắt???

Chẳng lẽ đây mới là đòn sát thủ của Lola???

Xé rách Barton cũng không phải bạo hùng, Hỏa Diễm Bạo Hùng còn chưa ra tay đâu, mà là trong nháy mắt Lola triệu hồi bạo hùng từ vĩ độ cao đến thế giới này sinh ra lực lượng còn sót lại, cộng thêm lực đánh nháy mắt bạo hùng xuất hiện.

Chỉ cần trúng mục tiêu, tích tắc là chết!

Có thể xưng là thần kỹ!

Toàn bộ sân thi đấu thể thao đều sôi trào, đây mới là lực lượng của nữ thần, có vẻ đẹp, có thiên phú, lại cố gắng, khủng bố nhất còn có ngộ tính, thế này quả thực là không cho đối thủ đường sống!

Sao có thể nghĩ ra chiến kỹ thiên mã hành không như vậy chứ!

Thời điểm toàn bộ mọi người tập trung bản thân hồn thú, Lola lại nghĩ tới một góc độ khác, lợi dụng nháy mắt Hỏa Diễm Bạo Hùng buông xuống sinh ra năng lượng bùng nổ.

Cái này con mẹ nó, về sau chỉ cần Lola nắm bắt một chiêu này, bất cứ ai cận chiến cũng phải đi đường vòng.

“Thượng Đế ơi, để ta biến thành con gấu đó đi!”

“Thì ra hạnh phúc nhất trên thế giới là con gấu!”

“Nữ thần, ngài cần một con cún hình người không!”

..... Nhưng mặc dù đối mặt chiến kỹ đứng đầu như vậy, các đồng bạn bình luận vẫn nhanh chóng lệch lạc.

Một trận tiêu hao chiến, khiến Lola lúc này tỏ ra càng thêm gọi cảm mê người, cảnh tượng mỹ nữ và dã thú cùng một chỗ càng có thể tăng thêm vô hạn một sự dã tính khác.

Lúc này trên mặt Arnold và Anrol lại không vui lên một chút nào, đây là chiến kỹ khủng bố máu cùng nước mắt hai người bọn họ đúc thành, đáng sợ nhất là, đội trưởng thử đặc biệt nhiều, cách ba năm hôm toát ra một cái, chỉ nghỉ thôi cũng dọa người rồi.

Tư vị bị con gấu vuốt ve, ai dính sẽ hiểu!

Đám người Vương Trọng cho rằng Grace sẽ truyền thụ cho mọi người một ít kinh nghiệm cùng kỹ xảo thực chiến, kết quả suốt một tháng đều huấn luyện thể năng, mỗi ngày đều phải đối mặt đại diện cùng nhị diện, Grace cơ bản không lộ diện như thế nào. Ước chừng nửa tháng, mọi người đều thích ứng loại tiết tấu này rồi, ngay cả Emily cũng có thể phi thường tự nhiên hoàn thành phụ trọng, chỉ là mọi người rất muốn Grace có thể tự mình truyền thụ bọn họ chiến kỹ, đáng thương huynh đệ Marcos đều không ra tay, tựa như tính huấn luyện buồn tẻ như vậy đến cùng.

Người của phân viện chiến sĩ có chút chịu không nổi nữa, bọn họ thích đối chiến, ghét nhất loại huấn luyện buồn tẻ vô vị này, trái lại Barron thích thú, hắn rất cần bầu không khí như vậy để tăng mạnh không chế đối với thân thể của mình. Trừ tập huấn, chỉ cần mình còn có sức, sẽ hướng vào tương húc mạnh, điều này làm ấn tượng của mọi người đối với hắn càng khắc sâu hơn.

Ai cũng không ngờ một tháng tập huấn chấm dứt, nữ ma đầu thế mà lại cho mọi người nghỉ. Nói thật, phản ứng đầu tiên của mọi người, đây là lộ số, khẳng định có âm mưu gì đó, thẳng đến lúc ngồi xe trở lại học viện, mới cảm giác được ác mộng tạm thời kết thúc.

Grace chỉ để lại một câu, tháng đầu tiên là đơn giản nhất, về sau mới là tập huấn, bảo mọi người thận trọng tự hỏi một phen.

Bốn người của Kỳ Ba xã thật ra không nghĩ quá nhiều, Vương Trọng, Barron đều đem lần tập huấn này coi là một lần cơ hội lột xác, Emily là người rất dễ dàng bị ủng hộ lôi kéo, tự nhiên không cam lòng tụt lại phía sau, lòng tự trọng của tiểu nha đầu này bùng nổ, người khác có thể làm được, cô nhất định sẽ cố gắng làm được.

Về phần Glory, hắn tựa như không sao cả, đi theo đội ngũ, bọn Vương Trọng làm cái gì hắn làm cái đó, lấy thực lực của hắn loại trình độ này cũng không tính là khiêu chiến. Tuy là tân sinh, nhưng thực lực mới là đạo lý cứng rắn, mọi người cũng biết, Glory được chọn đã là kết cục định trước rồi.

Chỉ có từng trải qua thế giới bên ngoài, mới hiểu trong thành thị là tốt đẹp cỡ nào.

Mã Đông tròn mắt há hốc mồm nhìn bốn người, “Các ngươi là bao lâu chưa được ăn no rồi. Emily, ăn từ từ.”

Bốn người ăn như hùm như sói, cũng chỉ có Glory còn tao nhã một chút, ba người khác đã hoàn toàn không để ý hình tượng.

“Biểu ca, ngươi thực nên đi tham gia một chút, sẽ ảnh hưởng phi thường quan trọng đối với cuộc đời ngươi.” Emily mơ hồ không rõ nói.

Mã Đông nhìn bốn người, ngay cả trên người Emily cũng có thêm nhiều vết thương, đối với một nữ hài tử nghiệp dư mà nói, đây chính là một sự kiện phi thường trí mạng, nhưng Emily hiển nhiên đã không thêm để ý chút việc nhỏ này. Vương Trọng và Glory còn hơi giống người, Barron... Có thể chính bọn họ không rõ lắm, cách một tháng không gặp, Mã Đông nhìn Barron thật sự giống dân chạy nạn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Khai lưu?

Mã Đông không nén nổi sự tò mò tìm hiểu một phen cuộc sống của bọn họ một tháng qua, chỉ là mờ đầu, Mã Đông đã buông dưa, cái này... Con mẹ nó thực ăn không vô nữa, ông trời phù hộ, hắn thật sự quá anh minh, đã sớm cảm thấy Grace không phải loại lương thiện. Làm chiến sĩ tiên tuyến, Green viện trưởng tốn nhiều công sức triệu hồi, tuyệt đối không phải đùa giỡn, chỉ là không ngờ nữ ma đầu này hung tàn như vậy.

Chỉ với thân thể nhỏ nhỏ này của hắn, đi, không chết cũng phải mất một tầng da, hơn nữa hắn là dựa vào mặt mũi ăn com, giày vò một phen, hình tượng cũng sẽ bị hủy hết.

“Tốt lắm, các ngươi chưa làm Kỳ Ba xã mất mặt, làm xã trưởng, ta phi thường vui, hai ngày nay các ngươi nghỉ ngơi cho tốt, luyện tập buổi sáng có thể không cần tham gia.” Mã Đông rộng lượng nói, vốn đang muốn bảo bốn người bọn họ xuất hiện một chút, tăng lên một chút lòng trung thành của xã viên mới.

Barron lắc đầu, “Xã trường, ta không có vấn đề, luyện tập buổi sáng nhất định sẽ tham gia đúng giờ.”

Xã viên có tự giác như vậy, Mã Đông xã trường còn có gì để nói.

Một tháng rửa tội ai cũng đã khác, đối với Vương Trọng mà nói, có một loại cảm giác thoát thai hoá cốt, còn nhỏ cơ thể yếu ớt nhiều bệnh ở sau khi Vận Mệnh Thạch nhập chủ hồn hải bắt đầu thay đổi, thân thể kì chủ không thể quá yếu, tuy hồn lực bị hạn chế, nhưng thân thể lại trở nên dị thường cường tráng, ở mặt ngoài thoát nhìn không thể so với Barron loại chiến sĩ kiểu lực lượng kia, chỉ có Vương Trọng mới biết được thân thể hẳn hiện tại cường hãn bao nhiêu, bản thân Vương Trọng cũng đặc biệt chú ý rèn luyện thân thể, chỉ là ở thời đại giá trị đỉnh hồn lực cùng kỹ thuật quyết định tất cả này, cường độ thân thể tựa như có thể xem nhẹ không tính.

Bình thường rèn luyện hoàn toàn là một loại tự mình lịch luyện, mà Grace một tháng qua tựa như là hoàn toàn kích phát tiềm năng thân thể Vương Trọng. Người khác là phi thường vất vả, dưới tình huống hân và Glory còn bị “thêm cơm” còn căng ngày càng có tinh thần, ở dưới Vận Mệnh Thạch tâm bồ thân thể bắt đầu tàn mất ra sinh mệnh lực cường hãn, điều này làm Vương Trọng ở thời điểm không chế hồn lực có hạn của mình trở nên càng thêm thoải mái có thừa.

Hơn một tháng qua, giá trị đỉnh hồn lực của Vương Trọng tăng lên có chút chậm, đại khái cũng chỉ tăng mấy Glasso, vẫn chưa đến bảy mươi, nhưng ở trên không chế hồn lực lại càng thêm thuận buồm xuôi gió, đây là một sai lầm của rất nhiều người, cho rằng thân thể theo hồn lực là được, nhưng trên thực tế, chỉ có thân thể đủ cường đại mới có thể phát huy ra đầy đủ uy lực của hồn lực.

Đã lâu không lên OP, Vương Trọng thật sự có chút ngứa ngáy trong lòng, hẳn cũng muốn xem xem một tháng qua mình rèn luyện ở trong thực chiến có biểu hiện tốt hơn hay không.

Khai giảng đã được một đoạn thời gian, sân huấn luyện OP trường học cũng bắt đầu hot, 80% đều là tân sinh, dù sao sự nhiệt tình của tân sinh cao hơn chút, năm thứ hai tương đối đều sẽ cẩn thận hơn chút, không chuẩn bị sẵn sàng là sẽ không tùy tiện chiến đấu, về phần năm ba năm tư đã phải cân nhắc nghề nghiệp tương lai, càng phải chú ý tỷ lệ thắng OP, tuy nói cái này bất lợi cho tăng thực lực, nhưng trên thực tế đây là sự thật.

Không phải mỗi học sinh đều có thể đúc ra anh hồn, bọn họ cần một phần phiếu điểm mọi phương vị trải đường tương lai cho mình.

Đương nhiên các tân sinh hoàn toàn không cần lo lắng những thứ này, bọn họ có là sự nhiệt tình và lớn mật nể mặt.

Bởi vì Vương Trọng trùng cử lần tập huấn này, quyền sử dụng phương tiện của hắn ở học viện được nâng cao mức độ ưu tiên, cũng chỉ chờ năm phút đồng hồ đã có phòng.

Một tháng cuộc sống hoàn toàn khác biệt như vậy, khiến hắn lúc một lần nữa đối mặt OP thể mà có loại cảm giác mới mẻ, mỗi tế bào toàn thân đều tràn đầy lực lượng chiến đấu.

Ở trong khoảng thời gian Vương Giả Mạnh Mồm không có mặt, OP cũng không yên tĩnh, ngược lại, bởi vì CHF, tần suất cao thủ bậc Dũng Sĩ bậc Tinh Anh giao chiến là gấp ba ngày xưa, thật sự đến đẳng cấp này rồi, ngược lại không cần giống như học sinh quá mức để ý mấy trận thắng bại, chỉ cần thời gian đủ đều có thể đúc được anh hồn, theo đuổi chỉ là phẩm chất và thời gian sớm hay muộn đúc thành.

Đương nhiên top 10 bảng video thuần một sắc bị cao thủ bậc Tinh Anh chiếm lấy, hơn nữa trên cơ bản đối mới phi thường nhanh, kích thích trước giải đấu, hướng tới đối với vinh quang, trạng thái của mỗi chiến sĩ đều đang nhanh chóng tăng lên.

Con người là một loại sinh vật kỳ quái, chỉ cần cho bọn họ hy vọng cùng theo đuổi, là có thể bộc phát ra tiềm lực ngay cả chính mình cũng phải than thở.

CHF đại chiến, không hề nghi ngờ, có thể thỏa mãn đầy đủ những người trẻ tuổi kiêu ngạo này, bọn họ muốn đem tên mình khắc vào trên cúp thánh CHF, nhất là ở năm đặc thù như vậy, mấy chục năm, thậm chí trăm năm sau, tên của họ vẫn được tán dương.

Đây là dự hoặc bất cứ một anh hồn chiến sĩ nào cũng không thể từ chối.

Đương nhiên Vương Trọng cũng không cần nhắc nhiều như vậy, tiến vào OP trực tiếp ghép đối thủ, một lần trước đối thủ đã rất khá rồi, một lần này hẳn là sẽ càng cao hơn.

Nháy mắt Vương Giả Mạnh Mồm xuất hiện, không đếm xuể điện thoại leng keng ting ting vang lên. Một đoạn thời gian gần đây OP cường giả liên tục xuất hiện, bậc Tinh Anh bày ra xu thế nghiền áp tất cả, một hồi tiếp một hồi chiến đấu phân kích làm toàn bộ đã nghiền, đều là cấp độ sách giáo khoa, như Sherry và Lola càng bùng nổ độ nổi tiếng. Nếu nói năm trước các cô càng nhiều là dựa vào giá trị nhan sắc, thiên phú cùng bối cảnh, đến năm nay thực sự bắt đầu dựa vào thực lực đạt được tôn trọng, video chiến đấu của Lola càng một lần lọt vào top 5. Các chiến sĩ thích cường giả, càng thích cường giả có sức sáng tạo, một đoạn thời gian trước Lola ở trong so đấu với Sherry rơi xuống hạ phong lập tức lại lật kèo.

Có thể nói, trải qua năm nay tôi luyện, Sherry và Lola đều đã trở thành cường giả tinh anh trên ý nghĩa chân chính, có phong cách cùng sự kiêu ngạo của mình.

Lúc này, quả thật phải so đầu giá trị nhan sắc rồi. Người thường có thể thu mình, nhưng với hai vị mỹ nữ, muốn thu mình căn bản cũng không thu mình được, nghe nói đã có không ít thương gia tìm tới học viện, hy vọng đạt được quyền phát ngôn. Ở thời đại này, ngôi sao lớn nhất đương nhiên là anh hồn chiến sĩ, đương nhiên vô luận là Lola hay Sherry đều từ chối, lấy bối cảnh bọn họ cũng không cần mấy thứ này để nâng cao tiếng tăm hoặc là cải thiện cuộc sống.

Hai vị chiến sĩ cấp thần tượng trước mắt chạm tay có thể bóng này thế mà trực tiếp xuất hiện ở khu chờ, lập tức khiến một trận chiến này của Vương Giả

Mạnh Mồm có thêm hương vị khác, dù sao Vương Giả Mạnh Mồm được xưng một tồn tại hút fan ở Vật Hi Sinh, ở đẳng cấp cường giả tinh anh chủ lưu thật ra cũng không có ai để ý, loại mặt hàng lấy lòng mọi người này, một tên bậc Dũng Sĩ mạnh một chút là có thể tạo ra rồi, nhưng cuối cùng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, nói không chừng chỉ là trò đùa dai của kẻ nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Gia tộc thích khách

Chỉ là theo Vương Giả Mạnh Mồm chiến thắng Lôi Băng, khiến bậc Tinh Anh hơi xuất hiện một chút chú ý, ngay lúc toàn bộ mọi người cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm sẽ tiếp tục tác chiến, lại lập tức biến mất một tháng, vì sao?

Hiển nhiên ở trong ghép chiến gặp Lôi Băng đã đến điểm máu chốt của hắn... Thực lực của hắn cũng chỉ như vậy, tiếp tục giả bộ sẽ lòi đuôi.

Một tháng đủ khiến người ủng hộ khu Vật Hi Sinh đều có chút đánh mất lòng tin, không có đạo lý lâu như vậy không đánh một trận, không hợp logic, đương nhiên còn có một số fan trung thực kiên định cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm hẳn là đang huấn luyện, hoặc là chấp hành nhiệm vụ nào đó, khẳng định sẽ trở lại!

Ở trong thế giới đặc sắc lộ ra cạnh tranh kịch liệt này, một tháng đã rất dài, dài tới mức đủ khiến đại đa số người đều đã quên đi, mà ở ngay thời điểm đòi mạng này, hắn đã trở lại.

Khu Vật Hi Sinh là náo nhiệt nhất, sau khi bọn họ nhìn thấy Lola và Sherry lập tức giống như tìm được cảm giác thuộc về cùng hy vọng. Nhìn xem, ngay cả hai vị tinh anh cao thủ chạm tay có thể bóng cũng xem trọng như vậy, bọn họ còn có cái gì phải lo lắng?

Lola và Sherry không có gì liên hệ, không tính là bạn, thậm chí không quá thân quen, trong xương tủy hai người đều là nữ nhân thông minh, giữa các cô có một loại ấn ý, đó là đối phương chính là đá thí luyện cho mình, thông qua loại đối đầu này, khiến mình không ngừng tiến bộ. Hai bên đều rõ ràng, lại không ai nhường ai, cũng không nói ra, trên thực tế, loại đối đầu này, mới khiến các cô có sự tiến bộ hôm nay.

Vương Giả Mạnh Mồm chỉ là một cái trục phi thường ấn ý, chỉ là cái trục này biến mất một đoạn thời gian làm hai người đều có chút không quá thích ứng, đương nhiên các cô cũng có tò mò, nhất là Lola, tuy trong khoảng thời gian này “đôn đại” đã tiêu tán, chỉ có trong lòng bản thân Lola mới rõ, giờ khắc này xúc động là chân thật.

Đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm vẫn như có chút khó tìm, chỉ là có một điểm có thể xác định, bởi vì luôn thắng liên tiếp, đối thủ của hắn rất khó rút khỏi bậc Tinh Anh.

Rốt cuộc, đối thủ của hắn xuất hiện.

Đó là một cái tên khiến toàn bộ người khu chờ lâm vào im lặng.

Brutus, học viện Âm Hồn.

Cái xưng hô độc đáo này đến từ Pililia tòa thành âm nhạc từng nổi tiếng nhất, thành thị lãng mạn này mặc dù ở trong tai nạn cũng duy trì lạc quan và nghệ thuật, cho nên anh hồn học viện cũng được xưng là Âm Hồn học viện.

Nhưng khiến Pililia nổi tiếng không phải là âm nhạc, dù sao thời đại này giải trí vĩnh viễn đứng sau chiến đấu, Pililia cũng là đại thành nổi tiếng tây khu, chiến đấu kinh người, nói từ trên góc độ nào đó, ông trời chiếu cố thành thị này, nghệ thuật có thể kích thích linh tính, dung hợp đến trong chiến đấu sát thương kinh người.

Brutus, gia tộc thích khách nổi tiếng nhất tây khu, nghe nói luôn luôn phân cao thấp với gia tộc Assassin, văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị, nhất là chiến sĩ trên mũi dao.

Nhận Ảnh, Brooks, thích khách chủ lực Âm Hồn chiến đội, năm hai, năm trước thi đấu phân khu chiến một trận thành danh, nhưng sử dụng OP đã có năm năm thời gian. Con em các gia tộc tiếp xúc OP đều tương đối sớm, kinh nghiệm chiến đấu phong phú, chiến sĩ kiểu hình thích khách cực kỳ đáng sợ.

Âm Hồn học viện cũng đã tâm bưng bưng chuẩn bị ở trên CHF làm lớn một hồi, bọn họ cũng có thực lực như vậy.

Đối thủ như vậy vừa xuất hiện, nháy mắt học sinh khu chờ đợi liền bùng nổ.

Một trận chiến trước Lôi Băng còn là mới tấn thăng tinh anh,... Nghe nói Lôi Băng ở sau khi thất bại lại đánh một hồi, kết quả cũng thua, trực tiếp rút về bậc Dũng Sĩ, sau đó liền biến mất, nghe nói là đi bế quan tu luyện.

Loại tính không xác định này ở trên người Nhận Ảnh là tuyệt đối sẽ không xuất hiện.

Vương Giả Mạnh Mồm chính là lần đầu tiên trên ý nghĩa thật sự đối mặt khảo nghiệm, đối mặt chiến sĩ toàn diện có được kinh nghiệm chiến đấu phong phú, một cường giả bậc Tinh Anh chân chính, hẳn rồi cuộc là người thế nào, ở một trận chiến này là có thể nhìn ra được.

Một cao thủ treo lên đánh gà mờ đẳng cấp thấp, tính lựa chọn rất nhiều, cái gì viển vông cạnh tranh cũng không có khác biệt quá lớn, chủ yếu là nghiền áp trên hồn lực và kỹ xảo tạo thành, nhưng một khi tiến vào đẳng cấp Tinh Anh, không lấy ra chiến kỹ chuyên nghiệp chân chính, nói thật, đều sẽ bị treo sống lên mà đánh.

Đây là thường thức, cho nên, một trận chiến này, Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc là nghề nghiệp chiến đấu nào sắp được công bố.

“Sát sát sát, rốt cuộc sắp bắt đầu rồi, lão tử sao có thể có chút run rẩy nhì!”

“Khản trương cái rắm, vương giả huynh chính là chân... chân đại... thần, người... các người vĩnh viễn không thể hiểu được trái tim vương giả!”

“Mẹ kiếp, lúc nói chuyện có thể đừng lấp bắp hay không, khí thế đâu, khí thế!”

Đám đông người ủng hộ cấp bậc Vật Hi Sinh là đã hưng phấn lại khản trương, Ảnh Nhận này chính là cao thủ thành danh hàng thật giá thật, Vương Giả Mạnh Mồm biến mất lâu như vậy, có thể chịu đựng được không?

Chiến đấu còn chưa bắt đầu trên diễn đàn đã có xu thế bùng nổ.

Tiết lộ ——bí mật Vương Giả Mạnh Mồm biến mất một tháng.

Căn cứ quy định thi đấu của OP, lấy tình huống chiến đấu một tháng gần nhất làm chủ, chiến tích ngày xưa là phụ, thủ đoạn nhỏ của Vương Giả Mạnh Mồm bị vạch trần, hẳn cho rằng hẳn sẽ ghép đến một đối thủ yếu một chút, kết quả lại đụng phải thích khách tinh anh, hôm nay là thời khắc trò khôi hài kết thúc.

Cái khác không nói, liên hệ các loại giải thích trước đó, quan điểm này nháy mắt được không ít người ủng hộ, trong bất tri bất giác, người đến quan sát càng nhiều, nhân số vậy xem đã đột phá tám ngàn, không ít người là ôm lòng hiếu kỳ nhìn trò khôi hài sụp đổ mà đến.

Ngoài người vây xem, người thông qua điện thoại quan sát càng nhiều hơn nữa.

Vương Trọng không quan tâm điều này, hai bên tiến vào lựa chọn vũ khí.

Ảnh Nhận, Brooks mặt không biểu cảm lựa chọn vũ khí của mình, Nhận Tổ, gia tộc Brooks sở trường dao găm phù văn, nhưng dao găm của gia tộc bọn họ là tính chất đặc biệt, càng thêm sắc bén dài nhỏ, một tổ có mười thanh, ghi vào hệ thống OP, được xưng là Nhận Tổ, loại này vũ khí chỉ có người của gia tộc Brooks mới biết dùng, người khác từng thử, trên cơ bản đem chính mình cắt chết vẫn là dư dả.

Nghề nghiệp thích khách phần nhiều là lấy nhanh, linh hoạt, mạo hiểm trừ danh, loại hình vũ khí cũng là như thế. Nói thẳng, gia tộc Brooks là khinh thường gia tộc Assassin, loại thích khách truyền thống kia, thật sự không đủ “kích thích”, không xứng với danh hiệu vũ giả trên mũi dao.

Mười con dao găm tính chất đặc biệt vòn quanh ở trên đai lưng đặc chế bên hông, ánh mắt tất cả mọi người đều ngắm nhìn ở Vương Giả Mạnh Mồm bên này.

Nhưng... Vương Giả Mạnh Mồm lại làm cả phòng vây xem hơn tám ngàn người vây xem, cùng với hơn một vạn người xem điện thoại trực tiếp lặng ngắt như tờ.

Hắn... Thế mà vẫn random vũ khí!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chống đỡ bất quá mười giây

Điều này có chút khiến các loại bình luận lúc trước tỏ ra đặc biệt ngu ngốc, nói lợi dụng lỗ hổng quy tắc? Nói hết chiêu trò? Nói đánh về nguyên hình?

Đây là bậc Tinh Anh đó!

Ở toàn bộ bậc Tinh Anh, cũng không có người thứ hai!

Chẳng lẽ hẳn thật là cường giả thần bí?

“Đây tuyệt đối là tìm lý do cho thất bại!”

“Trăm phần trăm một trận chiến cuối cùng!”

Nhưng vài giây đồng hồ sau, một đám người tựa như phản ứng lại, tìm được lý do, hơn nữa trở nên càng thêm tình cảm quần chúng trào dâng.

Brooks vẫn là mặt không biểu cảm, đối thủ này hẳn chưa từng nghe nói, hẳn cũng chưa chú ý những thứ hư vô mờ mịt kia, chỉ là hẳn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy loại người random vũ khí này, ánh mắt người trẻ tuổi trở nên có chút sát khí lạnh lẽo.

Tôn nghiêm gia tộc Brooks không thể xâm phạm!

Vương Trọng căn bản không nghĩ nhiều như vậy, vũ khí là phù văn kiếm bình thường nhất, chiến trường là sân thi đấu thể thao bình thường, chiến sĩ hai bên tiến vào.

Hai người mặt đối mặt, chỉ là ánh mắt đầu tiên, Vương Trọng đã cảm giác được đối thủ không tầm thường.. Sát khí.

Đây không phải ánh mắt chiến sĩ phái học viện bình thường có thể có, loại trầm tĩnh cùng kiên định kia trong ánh mắt, là chỉ có người từng trải qua sát trận mới có.

Ở trong liên bang, một số đại gia tộc sẽ lựa chọn một số phương thức lịch luyện tàn khốc, các phương pháp truyền thừa ở thời đại hắc ám, chỉ có chiến sĩ trải qua máu và lửa rèn luyện mới xứng xưng là chiến sĩ.

Ánh mắt Brooks đảo qua Vương Trọng, tất cả thu hết đáy mắt, người trải qua đủ nhiều ánh mắt nhìn người độ cao là hoàn toàn khác, không phải tự cho là đúng, mà là đối thủ đang trải qua chẳng qua là lịch trình trước kia của mình, cho nên bọn họ biết đối thủ hiện tại đang nghĩ gì, loại nắm giữ này chính là tuyệt đối áp chế.

Nhưng Vương Giả Mạnh Mồm trước mắt này lại có chút không quá ổn định, tựa như... Rất non nớt, nhưng như là thấy rõ cái gì, loại cảm giác này rất quý treo cổ.

Hai lưỡi đao xuất hiện ở giữa ngón tay Brooks, sắc bén mỏng như cánh ve thậm chí ngay cả chuôi đao cũng không có ở đầu ngón tay hẳn linh hoạt tung bay xoay tròn, nháy mắt loá mắt chó một đám đông người xem.

Nhận Tổ đao tuyệt đối là một trong những loại đao khó chơi nhất trên thế giới, thuộc loại sáng tạo độc đáo của Gia tộc Brooks, một số người kiến thức uy lực loại binh khí này cũng thử học tập, nhưng ở sau khi trả giá các loại vết cắt, tự mình hại mình, thậm chí cắt đứt ngón tay kết quả đều đã bỏ cuộc. Gia tộc Brooks có một bộ phương pháp gia tộc bí truyền tu luyện loại Nhận Tổ này, cái này hiển nhiên là tuyệt mật, sẽ không truyền cho người ngoài.

Emily cũng không ngờ vừa chấm dứt kỳ huấn luyện đầu tiên đã gặp được Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu, cô hiện tại là fan của “tiền bối” Vương Giả Mạnh Mồm.

Hai đại thích khách thể gia phong cách chiến đấu khác nhau, từ ngày đối lập trở đi vẫn chưa từng phân ra cao thấp. Ngược lại mấy năm gần đây, trong lứa trẻ tên tuổi của Nhận Ảnh rất lớn, hoàn toàn chèn ép một thế hệ trẻ tuổi của Assassin gia tộc. Như Emily, như Mã Đông, không ít lần bị trường bối gia tộc dùng sự tình Nhận Ảnh để thúc giục. Dẫn tới hiện tại lứa trẻ của Assassin, nghe thấy cái tên đó là đau đầu.

Đao quang trên đầu ngón tay Brooks trong mắt người ngoài chỉ là hoa lệ hoa mắt, nhưng Emily có thể rõ ràng nhìn ra được, không chế được hai lưỡi đao kia không phải là ngón tay Brooks, mà là một luồng hồn lực mơ hồ bao vây lấy, xoay tròn ở trên vị trí cách đầu ngón tay một chút xíu thôi. Hẳn thậm chí căn bản chưa đi cố ý không chế, tựa như mũi đao xoay tròn kia chỉ là một loại bản năng.

Chỉ có thích khách thật sự ưu tú mới hiểu, có thể đem Nhận Tổ đao không cần yêu cầu cao độ như vậy, dùng hồn lực để chơi đến trình độ tựa như bản năng thói quen, cái đó cần thiên phú và chuyên chú cỡ nào, lưỡi đao đã biến thành một bộ phận thân thể.

Tăng... Một tiếng vang nhỏ, hai miếng đao mỏng bay múa.

Nhận Tổ song đao vs phù văn kiếm!

Leng keng..

Liên tiếp nổ vang, đao của Brooks nhanh tới mức căn bản nhìn không rõ, phù văn kiếm của Vương Giả Mạnh Mồm cũng múa ra một tấm màn ánh sáng toàn lực phòng ngự.

Keng một tiếng, hai người đan xen qua nhau, Brooks khẽ nhủ đầu lông mày, hẳn cho rằng gặp phải là cao thủ, không ngờ chỉ thắng cha tự cho là đúng.

Tăng...

Trên mặt cùng cổ tay Vương Giả Mạnh Mồm đều xuất hiện sỏ ra vết thương. Brooks còn chỉ là thử, đối phương đối với cận chiến có chút tâm đắc, nhưng phù văn kiếm quá dài, tốc độ cũng không đủ nhanh, căn bản không thể hoàn toàn phòng ngự được Nhận Tổ của hắn.

Có lẽ đối thủ có dị năng nào đó.

Chưa dừng lại, một cú tạm dừng xoay về, Brooks lại lần nữa ra tay, hàn quang sắc bén chớp động trên không, góc độ xảo quyết hoàn toàn không thể đoán trước, thân thể giao qua nhau, bàn tay nhẹ nhàng vỗ ở bên hông, khi hai tay một lần nữa hướng Vương Giả Mạnh Mồm đưa ra, hai đạo hàn quang

đã biến thành bốn đao.

Lưỡi đao giống như tinh anh nhảy nhót ở đầu ngón tay Brooks, bốn luồng hàn quang ở không trung tạo ra đường cong làm người ta hoa cả mắt, mỗi một đao hàn quang đều có quỹ tích tiến lên độc lập của mình, bao vây tấn công.

Cho người ta cảm giác không phải một người chơi bốn thanh đao, mà là bốn người đang đùa bốn bốn thanh đao!

Ứng phó hai thanh cũng rất đau đầu rồi, đột nhiên bốn thanh đao sắc bén ra tay quả thực là đầy trời đao ảnh, mắt cũng hoa cả lên, còn nói chuyện gì ngăn cản.

Vương Trọng nháy mắt cảm giác áp lực gấp bội. Hắn có thể bắt giữ được quỹ tích công kích của đối thủ, điểm ấy cũng không phải nan đề, khó ở đao tốc của đối thủ thật sự quá nhanh, cộng thêm đặc tính vũ khí, có thể nói đem công tốc lưu sát pháp phát huy đến mức tận cùng.

Phù vẫn kiểm tăng tốc như thế nào nữa cũng theo không kịp đao tốc của đối thủ, chỉ có thể không ngừng lui lại, hy vọng có thể kéo giãn khoảng cách, nhưng tất cả cái này đều là vọng tưởng.

Tăng... Tăng... Tăng... Máu tươi bắn tung tóe.

Toàn bộ phòng vây xem im ắng, bong bóng xà phòng bọn họ hy vọng tan vỡ rồi. Vốn tưởng Vương Giả Mạnh Mồm sẽ cường đại như trước kia, bày ra lực lượng thần kỳ, nhưng rất rõ ràng, Vương Giả Mạnh Mồm căn bản theo không kịp tiết tấu của Bồ Khắc Lỗ Tư, vô luận là tốc độ di động hay là tốc độ tấn công, hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc.

Đương đương đương đương...

Trong chớp mắt hai người đã giao phong thêm mấy hiệp, mỗi một lần giao nhau, hàn quang đao quang chớp động đều sẽ để lại một vết thương ở trên thân Vương Giả Mạnh Mồm, cũng chính là thân pháp và cảm giác khoảng cách của Vương Giả Mạnh Mồm không tệ, mới có thể tránh đi chỗ yếu hại, nhưng tiếp tục như thế này có thể kiên trì được bao lâu?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Lục đao lưu

Lola cũng hơi khản trương, cô thấy rất rõ, trên đại cục, Vương Giả Mạnh Mồm phán đoán là phi thường chuẩn xác, ánh đao đẹp mắt kia cũng có thể bắt được quỹ tích, nhưng tốc độ theo không kịp. Brooks này là người mang năng lực phong thuộc tính, cho nên tốc độ tấn công và đao tốc đều là thứ người thường không thể với tới, mặc dù là chiến đấu bậc Tinh Anh bọn họ gặp Brooks cũng biết tuyệt đối không thể để hắn tới gần người.

Mới giao thủ trong chốc lát, trên người Vương Giả Mạnh Mồm đã có thêm mười mấy vết thương, trên thị giác thật sự là nhìn thấy ghê người.

Brooks cũng cảm giác đối phương quả thật có chút ý tứ, mỗi lần đều có thể tránh đi yếu hại, thậm chí có thể dự đoán được công kích hắn mong muốn đối với chỗ yếu hại, dùng trả giá nhỏ bé nhất để né tránh, chỉ là như vậy thôi căn bản không đủ, hắn đang đợi đối thủ ra đòn sát thủ, đã ghép đến mình ở bậc Tinh Anh, không có khả năng không có bản lĩnh gì.

Đối với bọn họ loại cường giả này, chiến đấu không chỉ vì thắng lợi, còn muốn từ trên người đối thủ hấp thu được tri thức cùng kinh nghiệm.

Tốc độ của Brooks càng lúc càng nhanh, xung quanh thân thể bị luồng khí vờn quanh, đây là năng lực của hắn, dung nhập trong chiến kỹ, đối thủ đã hoàn toàn theo không kịp tốc độ của hắn, cho dù toàn bộ bậc Tinh Anh, có thể đuổi kịp tốc độ của hắn cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Tốc độ, chính là sinh mệnh của thích khách.

Tăng...

Brooks đột nhiên đột tiến chính diện một cú, trước mặt Vương Giả Mạnh Mồm, hai lưỡi đao ở tay trái huyền hóa ra đao ảnh đầy trời... Hư chiêu!

Trong nháy mắt này, hai lưỡi đao ở tay phải thì cắt thẳng vào giữa, nháy mắt đánh về phía đầu Vương Giả Mạnh Mồm, toàn bộ cánh tay đều hóa thành một luồng ánh sáng.

Vương Trọng hầu như là nháy mắt ngã ra sau, trong tích tắc né được, nháy mắt cầm lại lật lên một vết rách.

Oành...

Brooks đạp ra một cước, Vương Giả Mạnh Mồm thất tha thất thểu lui về phía sau.

Brooks chưa truy kích, nhìn Vương Giả Mạnh Mồm, “Ngươi như vậy, làm sao đủ tư cách ghép với ta, cho ngươi một lần cơ hội cuối cùng.”

Đối phương tựa như còn muốn từ trên người hắn hấp thu kỹ thuật, thật sự là ý nghĩ kỳ lạ, nếu không phải vì muốn thử sát chiêu của đối phương, gã đã sớm chết vô số lần.

Hoàn toàn áp chế, một chút cơ hội cũng không có, võ công thiên hạ, chỉ có nhanh là không thể phá!

Vô luận là hiện trường vây xem, hay là điện thoại quan sát, có thể thấy rõ động tác của Brooks cũng không nhiều, Vương Giả Mạnh Mồm lần này là chơi lớn rồi.

Emily cũng toát mồ hôi, cô thấy càng thêm rõ ràng, Brooks này tốc độ đao so với cô nhanh hơn không chỉ gấp đôi, đáng sợ là đối phương còn là người có phong năng lực, cộng thêm Nhận Tổ vốn là vũ khí loại cực tốc, quả thực vô địch.

Cô cảm giác mình đi lên chỉ sợ chống đỡ không tới mười giây.

Sao có thể mạnh như vậy, nhìn lưỡi dao ở đầu ngón tay đối phương không ngừng tung bay xoay tròn như là một bộ phận của thân thể, lại nghĩ mình nắm giữ đối với dao găm, cái này không phải thiên phú chênh lệch, mà là cố gắng căn bản không đủ.

Vương Trọng cười, lau lau máu trên mặt, hắn vốn định chờ thân thể hoàn toàn đuổi kịp tốc độ đối thủ, xem ra đối phương có chút không nhẫn nại rồi.

Vương Trọng đem phù văn kiếm giờ lên, hồn lực ngưng tụ, một đòn đao tay, đột nhiên cắt về phía phù văn kiếm.

Rắc...

Phù văn kiếm ứng tiếng mà gãy...

Toàn trường lặng ngắt như tờ, ánh mắt Brooks vốn có chút không kiên nhẫn đột nhiên ngưng trọng hẳn lên.

Đây không phải một đòn, mà là trong nháy mắt bàn tay cắt tốc độ cao ở trên cùng điểm, đây là công kích cao tần.

Đầu ngón tay tay trái Vương Trọng nắm lưỡi kiếm gãy, tay phải cầm một nửa khác của phù văn kiếm, độ dài này hẳn là không sai biệt lắm.

Toàn bộ mọi người mở to mắt nhìn, nhất là fan bậc Vật Hi Sinh lập tức **.

Vương giả huynh đang làm gì?

Tự hủy vũ khí, đây là thua học trẻ con ba tuổi khóc lóc ôm sòm chơi xấu? Đùa giỡn tính tình? Muốn nhận thua sao?

“Ha ha ha, vương giả huynh nóng rồi, ngày mai tuyệt đối lên trang nhất!”

“Lão tử từng thấy bị đánh khóc, chưa từng gặp chơi xấu tự hủy binh khí.”

“Vương giả huynh nổi nóng quả nhiên không phải phạm nhân chúng ta có thể phỏng đoán!”

“Làm một fan trung thành, ca bầy tỏ cực kỳ bị thương!”

“Một khúc ca vô lại, bẻ kiếm chạy chân trời!”

“Thật ướt! Thật ướt nha!”

Trong khu xem cuộc chiến một mảng tiếng cười vang, cho dù có fan trung thành, lúc này cũng thật sự không biết chui vào đâu. Vương giả huynh thật sự là quá **, thua cũng thua có tính tình như vậy!

Nhưng như đám người Emily, Lola lại biết, đây có lẽ là cách duy nhất, phù văn kiếm quá dài, loại đánh giáp lá cà này, căn bản theo không kịp tốc độ của Nhận Tổ, đây là điều trí mạng nhất. Có lẽ, đây là một biện pháp, nhưng... Đây thật sự là một biện pháp sao?

Brooks quả thật không hổ là nhân vật linh quân một thế hệ mới trong thích khách, Nhận Tổ tứ đao lưu đã xuất thần nhập hóa, đối mặt tuyệt đại đa số người còn chưa ra khỏi học viện mà nói, đây quả thật là một ngọn núi cao không thể vượt qua.

Một nhóm người xem cuộc chiến biết, chiến đấu thật sự vừa mới bắt đầu.

Bầu không khí toàn bộ sân thi đấu thể thao lập tức ngưng trọng hẳn lên, không biết sao một luồng sát khí mãnh liệt đang tràn ngập.

Brooks thấy được một mảng chiến ý hưng phấn kia trong mắt đối phương, rất kỳ quái, nhưng loại hưng phấn này đã kích thích đến hắn.

Lúc này, Vương Trọng ra tay, luôn bị động chịu đòn, đã tới lúc cho một đợt phản kích rồi.

Kiếm gãy giảm bớt sức nặng, cắt ngắn chiều dài, nháy mắt trở nên linh hoạt hơn so với vừa rồi không chỉ gấp đôi. Hơn nữa, tay trái thế mà còn mang

theo một mũi kiếm khác không có cán, gây ông đập lưng ông???

Oành...

Bạo lực đột tiến, Vương Giả Mạnh Mồm thật sự cảm hai đoạn kiếm gãy hướng tới Brooks chém giết?

Đây là đang nằm mơ sao???

Vấn đề là cảm giác tốc độ tuy không nhanh như Brooks, nhưng tốc độ nhạy mắt bùng nổ, Vương Giả Mạnh Mồm cũng không chậm một chút nào.

Keng keng keng keng keng...

Hai lưỡi kiếm gãy quay quanh Brooks điên cuồng chém một trận, hai lưỡi kiếm gãy thế mà cũng huyền hóa ra đao ảnh đầy trời...

Brooks đương nhiên sẽ không phòng thủ, mà là đối công!

Bốn lưỡi đao cũng đón đánh, thân thể hai bên ở trong phạm vi nhỏ hẹp né tránh vận vẹo các loại, mà sáu vũ khí thì không ngừng phát sinh va chạm, hỗn lực đánh phá, trong khi giao nhau, đốm lửa không ngừng bắn tung tóe.

Soạt soạt soạt...

Từng chút màu đỏ bắn tung tóe, hai người đồng thời kéo giãn khoảng cách.

Trên người Vương Giả Mạnh Mồm lại có thêm năm vết đao, nhưng... Trên mặt Brooks thế mà cũng trúng một đao... Không hai đao, cổ tay cũng có một đao...

Đoạn mũi kiếm giữa ngón tay tay trái Vương Trọng không ngừng lật lên, như là động tác vừa rồi Brooks đã làm, cái này con mẹ nó...

Cái quỷ gì???

Lưỡi đao của Nhận Tổ là đại sư tỉ mỉ thiết kế, phù hợp công học cơ thể người, mới có thể làm ra động tác như vậy, một cái đoản kiếm gãy thế mà cũng có thể làm ra động tác như vậy???

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Cơn lốc bát đao lưu (1)

Vương Giả Mạnh Mồm này rốt cuộc nghề nghiệp chính là gì?

Thấu xuất chiến sĩ? Viễn trình chiến sĩ? Thích khách?

Toàn bộ phòng xem cuộc chiến một lần nữa an tĩnh lại, đám anti kia cũng trong nháy mắt câm miệng, bởi vì bọn họ tựa như cao hứng quá sớm, đã quên tích cách thối nhất quán của Vương Giả Mạnh Mồm.

Được xưng đệ nhất khoái đao đẳng cấp Tỉnh Anh, niềm kiêu ngạo của Gia tộc Brooks, nhân vật lĩnh quân thích khách một thế hệ trẻ tuổi, thế mà ở trong đánh giáp lá cà, bị người ta cắt bị thương mặt!

Brooks lau máu trên mặt, ánh mắt bình tĩnh có chút giống cương thi bỗng nhiên nở rộ ra thần thái.

Có ý tứ!

Vậy mới đúng, thế mà lại đang mô phỏng hấn, đối thủ chỉ sợ cũng là người của gia tộc thích khách, quá thú vị!

“Gã này tựa như tốc độ càng lúc càng nhanh.” Arnold Dayton thì thào, đầu óc hắn không tốt lắm, người hỗn lực nghịch thiên có, người dị năng nghịch thiên cũng có, nhưng chưa có ai có thể kỹ thuật nghịch thiên.

Bất cứ một nghề nghiệp nào cũng là tồn tại vài năm thậm chí mười mấy năm thời gian đi nắm giữ kỹ xảo, nhưng vì sao có thể có người như vậy!

“Lực lượng cũng mạnh lên, cảm giác hiện tại giao thủ cùng hắn ta ngay cả một phút đồng hồ cũng không chống đỡ được.” Anrol há hốc mồm, loại kỹ thuật này, căn bản không phải hắn có thể ngăn cản.

Ánh mắt Lola lại lóe lên hào quang vui sướng, đây mới là nam nhân của cô, vết thương là công huân chương của nam nhân, nhìn xem ánh mắt kia, ánh

mắt sáng quắc kia, thật sự là quá gọi cảm.

Arnold và Anrol nhìn nhau, đều thấy được bị ai trong mắt nhau, không, không thể hướng vận mệnh khuất phục!

“Brooks, xử lý hắn, vì vinh quang thích khách!”

“Cái gì cũng có thể nhin, cái này tuyệt đối không thể nhin!”

“Đúng, hắn chỉ là một tên gà mờ, dám đấu đao tốc với người chính là muốn chết!”

Lola không thêm để ý Arnold và Anrol, cô tin tưởng Vương Giả Mạnh Mồm có biện pháp.

Nhận Tổ tổng cộng có mười thanh, mỗi người của Gia tộc Brooks đều sẽ mang theo, nhưng không có nghĩa là có thể sử dụng. Vũ khí không phải càng nhiều càng tốt, mà là phải có năng lực khống chế, nếu không chỉ là gánh nặng.

Lần này, trong đôi tay Brooks lại đều có thêm một lưỡi đao.

“Lục đao lưu! Dm, muốn dùng lục đao lưu rồi!” Vừa thấy động tác này của hắn, chỗ xem cuộc chiến nháy mắt sôi trào hẳn lên!

Loại vũ khí nguy hiểm này, người thường có thể thao tác hai thanh đã không tệ rồi, mà ở trên song đao, chính là đồng thời xuất kích bốn thanh đao, được xưng tứ đao lưu. Hướng lên trên là lục đao lưu, bát đao lưu, cùng với Nhận Tổ thập đao lưu trong truyền thuyết, nhưng một thế hệ trẻ tuổi là chưa từng nghe nói.

Đối với đại đa số người trẻ tuổi mà nói, mặc dù là người Gia tộc Brooks, có thể ở trước khi đúc được anh hồn nắm giữ tứ đao lưu đã rất ưu tú rồi, nếu là lục đao lưu... Đây chính là Brooks thí luyện tiến bộ.

Thời buổi này người trẻ tuổi bị giải đấu CHF trăm năm kích thích thực không phải một hai người. Vinh quang, một lần cơ hội ghi vào lịch sử vĩ đại của nhân loại, mỗi một chiến sĩ có theo đuổi có ngạo khí đều sẽ không bỏ qua!

“Người là đối thủ đầu tiên kiến thức lục đao lưu của ta.” Thanh âm Brooks rất nhẹ, ánh mắt nhìn đao trong tay giống như nhìn người tình.

Sáu tia sáng lạnh lẽo lóng lánh ở trên đầu ngón tay Brooks, sáu lưỡi đao xoay tròn liên giống như sáu đóa hoa sen trắng lấp lánh nở rộ ở đầu ngón tay hắn, lóe ra hào quang đoạt hồn chói mắt!

Bốn phía nháy mắt sôi trào hẳn lên!

“Lục đao lưu! Lục đao lưu! Lục đao lưu!”

“Vương giả huynh uy vũ, có thể kiến thức lục đao lưu, tuy bại mà vinh!”

“Nhận Tổ lục đao lưu lần đầu xuất hiện OP, treo lên đánh vương giả tiểu bằng hữu, cường thế vậy xem!”

Chẳng những hiện trường hưng phấn, diễn đàn càng sôi sục rồi tỉnh rồi mù, có nhanh tay ở diễn đàn phát ra bài thiếp.

Lục đao lưu tiếng tăm quá lớn, người cảm thấy hứng thú nhiều lắm, sức kêu gọi tuyệt đối mạnh hơn vương giả huynh, có thể tận mắt thấy một lần, giá trị tuyệt đối đáng với giá vé.

Một trận chiến này nhân số khu xem cuộc chiến OP trực tiếp vượt một vạn.

Theo lục đao lưu vừa xuất hiện, khí thế Brooks đã hoàn toàn nghiền áp Vương Giả Mạnh Mồm, cho dù là một bộ phận hồn lực phải duy trì dị năng và đao tốc, hồn lực của Brooks vẫn cao hơn Vương Giả Mạnh Mồm, khi tuyệt chiêu vừa ra, lòng tin lập tức nâng lên tới mức không gì sánh được.

Không chỉ đao nhanh hơn, Brooks dùng ra lục đao lưu, khí thế hoàn toàn khác với vừa rồi. Cả người giống như được một loại tác động cùng thăng hoa trong mình mình, giống như một làn khói, nháy mắt đã bay đánh tới trước người!

Đây là đao nhanh nhất, công kích nhanh nhất Vương Trọng từng chứng kiến!

Khoái đao, một khi đột phá giá trị tới hạn nào đó, vậy mang tới cho người cảm thụ sẽ tuyệt không chỉ là so với vừa rồi nhiều hơn một đao, nhiều hơn hai đao...

Hiện tại nhìn thấy lại là ngàn đao vạn ảnh!

Nhanh nhanh nhanh! Quá nhanh! Nhanh hơn!

Nhanh đến mức khiến Vương Trọng cũng khó từ trong ngàn đao vạn ảnh này phán đoán ra chuẩn xác rốt cuộc một đao nào là trí mạng nhất.

Tăng tăng tăng tăng...

Keng keng keng keng keng...

Hai người giao thủ bị ánh đao bao phủ, nhưng lần này tăng tốc chính là Vương Giả Mạnh Mồm theo không kịp, sáu lưỡi đao công kích, quả thực giống như tuyết chiêu ba đầu sáu tay, hai lưỡi kiếm gãy lại theo không kịp tàn suất.

Chỉ một cú giao nhau, trên người Vương Trọng đã nhiều thêm bảy tám vết đao, trong đó một đao càn cắt đến phụ cận động mạch ở đùi, thiếu chút nữa đã công kích đến yếu hại.

Brooks bình ôn khí huyết sôi trào, công kích như vậy tiêu hao phi thường lớn, đối thủ này không tồi, thế mà ở trong công kích phức tạp như vậy còn có thể lựa chọn tránh đi chỗ yếu hại, trong mỗi mười lần công kích của hắn, sẽ có một đao là đánh về phía chỗ yếu hại.

Yếu hại không chỉ có trái tim, mất các bộ vị thường quy, cơ thể người có rất nhiều bộ vị nguy hiểm, như động mạch chủ, những cái này mới là trí mạng nhất.

Chỉ là Vương Giả Mạnh Mồm trước mắt này... Thế mà cũng rất hiểu biết!

Vương Trọng rất hưng phấn, thật sự rất hưng phấn, lần đầu tiên gặp gỡ đối thủ thú vị như vậy, thế mà biết công kích động mạch, quá kích thích rồi!

Lúc trước hắn và Simba chính là chơi đùa càn kích thích hơn, chỉ là đây vẫn là lần đầu tiên chơi với người ngoài.

Không thể không nói, ánh mắt Vương Trọng giờ khắc này, kích thích đến Brooks thật sâu. Làm một thành viên thích khách gia tộc, tâm tính khát máu sẵn giết là phải bồi dưỡng, chỉ có như vậy mới có thể chiến thắng một thứ tên là sợ hãi, sợ hãi đối với đao, sợ hãi đối với máu, sợ hãi đối với cái chết, sợ hãi đối với điều chưa biết...

Vì sao, trong ánh mắt gã lại là loại này...

Brooks không dám nghĩ nhiều, quay về một cái lập tức lên tiếp. Đối thủ tốc độ không bằng hắn, hồn lực cũng không bằng hắn, có thể một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Cơn lốc bát đao lưu (2)

Hai cái bóng người ở trên sân không ngừng giao nhau, hàn quang nhảy múa, máu tươi văng khắp nơi.

Lục đao lưu uy lực quá mạnh, nhanh đến mức khiến người ta cảm giác giận sôi.

Tốc độ của Vương Giả Mạnh Mồm đã đến cực hạn, hai thanh kiếm gãy phòng thủ cũng có thể xưng là kinh điển, cản trở hơn phân nửa đao quang. Nhưng vẫn không đủ!

Trên người không ngừng thêm vết thương mới, khiến sắc mặt Vương Giả Mạnh Mồm đã bắt đầu trắng bệch. Hai cánh tay đã nhìn không ra hình dạng ban đầu, từng khối da thịt treo theo động tác của hắn đang điên cuồng chiến vũ, máu tươi không ngừng từ trên người hắn tung tóe ra.

Đầy đất đều là máu của Vương Giả Mạnh Mồm, cho dù là một kho máu, nhắm chừng cũng sắp chảy cạn rồi.

Nhưng hắn vẫn đang kiên trì, tuy kiên trì như vậy theo đại số người thấy cũng có chút buồn cười và ngu xuẩn.

Trong khu xem cuộc chiến đều có chút không đành lòng nhìn thẳng, tiếng ồn ào lúc trước cũng nhỏ đi nhiều.

Lựa chọn dùng random vũ khí đối kháng Brooks, vốn đã là loại hành vi muốn chết. Người bất mãn đối với điểm ấy thật ra rất nhiều, fan trung thành của Brooks tuyệt đối nhiều hơn vương giả huynh rất nhiều. Vừa mới bắt đầu hung hăng nhất chính là một đám đông đó.

Nhưng hiện tại, ngay cả một đám đông đó cũng đều có chút không mắng nổi nữa.

Người có thể ở trong OP chiến đấu kiên trì như thế, xứng đáng được bất luận kẻ nào tôn kính, đây là một chiến sĩ chân chính. Lúc trước những kẻ nói hắn tránh chiến đấu một tháng, là vì tránh gặp phải đối thủ mạnh hơn, hiện tại cảnh này quả thực chính là đánh vào mặt.

Nam nhân có thể có tinh thần cùng ý chí chiến đấu như vậy, sẽ tránh kẻ mạnh không đánh?

“Tiếp tục như vậy khẳng định không được, Vương Giả Mạnh Mồm phải sử dụng hồn lực cao hơn mới được.” Mario nói, hắn cũng đang xem cùng Sherry.

Sherry nhìn Vương Giả Mạnh Mềm không ngừng bị thương, khẽ lắc lắc đầu, “Hắn không thể.”

Tuy không biết vì sao, nhưng hắn tựa như đem hồn lực của mình cố định ở năm mươi Glasso, đây là một loại tự thí luyện?

Hiện trường một mảnh yên tĩnh, chỉ có tiếng động đao kiếm va chạm đang không ngừng quanh quẩn.

Sắc mặt Brooks càng lúc càng ngưng trọng, nếu có thể, hắn không ngại dùng lực đao lưu chậm rãi đem đối phương lấy máu tới chết. Nhưng hắn có thể cảm giác được, động tác của Vương Giả Mạnh Mềm đang trở nên càng lúc càng nhanh!

Hắn đang thích ứng! Thích ứng tốc độ của mình, thích ứng lực đao lưu của mình!

Mỗi một lần hai người giao phong, động tác của đối phương đều so với lúc trước nhanh hơn một tia, mỗi đợt luân hồi, số lần mình có thể cắt trúng hắn đều sẽ ít nhất giảm bớt một đao!

Hắn có thể nhìn thấy loại đối với thắng lợi **, thậm chí, là một loại hưởng thụ trong mắt Vương Giả Mạnh Mềm! Ánh mắt này tuyệt đối không phải một người sắp chết già dựa nên có! Hắn thể mà đang hưởng thụ khoái đao của mình!

Từ đầu đến cuối, hắn chưa thể một lần chạm đến yếu hại của đối thủ, điều này đối với một thích khách là không thể chịu được, tiếp tục như vậy, đối phương một khi thích ứng đao tốc của mình, thì càng không thể.

Cái ý niệm này một khi xuất hiện, trong lòng Brooks trào ra cảm giác kinh khủng sợ hãi.

Không thể tiếp tục như vậy!

Thịch..., Brooks chủ động kéo giãn khoảng cách.

Khu xem cuộc chiến vẫn im ắng, không biết Brooks vì sao sẽ từ bỏ cơ hội như vậy, theo đại đa số người thấy, Brooks thắng lợi chỉ là vấn đề thời gian.

Nhưng cao thủ bậc Tinh Anh lại biết, Vương Giả Mạnh Mềm này đang quý dị thích ứng tốc độ đối thủ, loại áp lực tâm lý này quá lớn, một khi bị đối thủ hoàn toàn thích ứng, cái này sẽ làm người ta sụp đổ.

Trong mắt Brooks bùng lên hào quang mãnh liệt, cắn răng một cái, hai tay một lần nữa vỗ ở bên hông!

Bát, bát đao lưu?!

Toàn bộ mọi người ngây ra, nghe nói chỉ có người gia tộc Brooks đúc thành anh hồn mới có thể nắm giữ bát đao lưu!

Một đám người cấp bậc Tinh Anh đều trợn mắt há hốc mồm, bát đao lưu tiêu hao là nghịch thiên, tinh thần, hồn lực, thân thể... Yêu cầu mọi phương vị.

Mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng, đây là căn bản không có khả năng, loại hồn lực này căn bản không thao túng được bát đao lưu!

Con lóc nổi lên!

Không ai có thể quên Brooks cũng là một dị năng giả, dị năng giả con lóc! Tựa như rất nhiều người sẽ bởi vì bạo hùng của Lola mà bỏ qua chiến đấu tay không của cô.

Nhưng hiện tại, phong dị năng trước kia chỉ có thể dùng để phụ trợ chiến đấu, hiển nhiên đã được Brooks chơi ra độ cao mới. Không chế tăng thêm hai lưỡi đao.

Hai lưỡi đao xoay tròn bay múa hoàn toàn do con lóc khống chế, xa gần đều có thể, phạm vi công kích quá lớn, phòng ngự cũng không thể được.

Lại phối hợp thêm lực đao lưu của bản thân, khó giải!

“Con lóc bát đao lưu!”

Trong mắt Brooks chớp động ý niệm tất thắng!

Đây là thành quả khổ luyện một năm qua của mình, vốn là muốn ở trên CHF cho một số người nào đó một cái kinh hi, trực tiếp lấy tay không chế bát đao lưu, lấy hồn lực của hắn trước mắt còn chưa thể khống chế, nhưng hắn là dị năng giả, phong thuộc tính dị năng giả thích hợp thích khách nhất!

Đây là sáng ý của hắn, thiên phú của hắn!

Một đòn trí mạng!

Mặc kệ là xem nào nhiệt hay là một số người nào đó đau lòng Vương Giả Mạnh Mềm, lúc này trái tim tất cả đều nhắc lên trên cổ họng.

Bát đao lưu thuộc loại tất sát, một khi dùng ra, đừng nói chú hồn kỳ, ở anh hồn kỳ cũng thuộc loại tồn tại bug, rất nhiều viễn trình chiến sĩ một khi đối mặt với thích khách, ngay cả chạy trốn cũng không kịp.

Emily sắc mặt tái nhợt, cô giờ khắc này mới rõ ràng chênh lệch là lớn như vậy, khi cô còn giãy dụa lựa chọn của mình, đối thủ của gia tộc đã sai bước đi tới, ở một cái độ cao cô không thể với tới.

Bát đao lưu, cái này hầu như đã triệt để phá hủy lòng tin của Emily, ngay cả dự vọng đuổi theo cũng không còn nữa.

Có lẽ, Assassin thật sự... Không bằng Brooks...

Nhưng vào lúc này, Brooks mười phần tin tưởng lại thấy được trên khuôn mặt tràn đầy máu kia, khóe miệng hơi nhếch lên, gã kia thế mà lại nở nụ cười?

Hai đạo hàn quang ở trong đôi tay hấn ngưng tụ vào nhau, thức mở đầu!

... Thức mở đầu này có chút quen mắt...

Nhưng, không quan trọng, không có bất cứ công kích nào có thể đánh đồng với con lốc bát đao lưu của hắn!

Gió nổi lên!

Bạo liệt đột tiến!

Brooks con lốc bát đao lưu kiểu mới!

Ầy trời đao ảnh lạnh thấu xương nháy mắt bao phủ Vương Giả Mạnh Mồm, lần này ngay cả cấp bậc Tinh Anh cũng không cách nào phân rõ, thật sự là quá nhanh quá nhiều, hơn nữa giữa lưỡi đao ánh sáng không ngừng chiết xạ, đã khiến tất cả cái này biến thành tử cục.

Một tia thanh âm cũng không có, thậm chí ngay cả hít thở cũng dừng lại, mọi người đều bị một chiêu này của Brooks uy hiếp.

Có thể tưởng tượng, một khi Brooks đúc được anh hồn, thích khách gia tộc uy danh truyền xa này lại sẽ có thêm một viên đại tướng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Thích khách đỉnh

Nhưng ngay lúc này, hào quang càng thêm sáng lạn xuất hiện, như một đóa hoa sen đẹp đẽ chói mắt... Nở rộ!

Ông ~~~~~

Tầm nhìn của mọi người đã hoàn toàn bị ánh đao bao trùm, thanh âm vô số lưỡi đao chạm vào nhau thế mà ở nháy mắt cực hạn này luyện thành một mảng hợp thành một thanh âm tuyên truyền giác ngộ.

Khi quang sáng biến mất, Vương Giả Mạnh Mồm ở tại chỗ không nhúc nhích.

Brooks lao qua, đứng quay lưng lại, chỉ là không biết từ khi nào, trên tay hắn một cây đao cũng không còn nữa.

Brooks lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng, “Đao thật nhanh.”

Tăng tăng tăng...

Brooks như là nháy mắt biến thành suối phun, thân thể mấy chỗ máu điên cuồng phun, ầm ầm ngã xuống.

Vương Giả Mạnh Mồm... Thắng!

Trong khu xem cuộc chiến im lặng tới mức kim rơi có thể nghe thấy.

Nhận Ảnh - Brooks bị xử lý? Siêu cấp thiên tài kia ở trước khi đúc ra anh hồn đã nắm giữ con lốc bát đao lưu, thế mà thua rồi?

Chiêu gì, nhìn cũng không nhìn rõ?

Đao thật nhanh?

Vì sao Brooks cuối cùng thế mà toát ra một câu như vậy???

Emily bị miệng, bắt tri bắt giác trong hốc mắt đã cảm thấy trở nên ướt át. Cô không thể tin, bất luận kẻ nào cũng không thấy rõ, chỉ có cô thấy rõ!

Không phải vì nhãn lực của cô dù sao người cấp bậc Tinh Anh còn mạnh hơn, mà đó là chiêu thức cô nằm mơ cũng có thể nhớ kỹ.

Assassin —— Hòa Vũ Liên Hoa!

Nhưng đây không phải Hòa Vũ Liên Hoa của cô, mà là Hòa Vũ Liên Hoa chân chính, là đẹp nhất nhanh nhất cô từng thấy.

Vương Trọng nhắm mắt, loại cảm giác này thật sự quá tuyệt, chỉ có đối thủ như vậy mới có thể không ngừng đánh thức ký ức của hắn, tiềm lực của hắn, thống khoái chiến một trận.

Vương Trọng cũng không biết hần thân thái như vậy, là làm bộ làm tịch cỡ nào, kích thích cỡ nào, đậm thật sâu xuyên qua trái tim cô gái như Lola, Sherry.

Vương Giả Mạnh Mềm rời khỏi OP, trước sau như một thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Khu vẫy xem cùng thảo luận đều im ắng, tựa như đã thành thói quen, bọn họ đang chờ đợi, chờ đợi cao nhân phân tích.

Bọn người Lola không nhúc nhích, một trận chiến này đã vượt qua lý giải của họ, cũng không phải nói mạnh hơn họ, mà là đây không phải lĩnh vực của họ, đây là lĩnh vực của thích khách.

Nằm mơ cũng không ngờ tới, người đầu tiên đưa ra video phân tích lại là một phe giao thủ, Brooks!

Brooks hiển nhiên không có hứng thú làm video phân tích, hắn đưa ra không phải kết quả, mà là nghi vấn.

“Người là ai?”

Nháy mắt dẫn bạo toàn bộ diễn đàn, bởi vì đại chiêu đánh bại con lóc bát đao lưu của Brooks lại là Hòa Vũ Liên Hoa của Assassin gia tộc!

Hai gia tộc này ân oán không cần phải nói, nghề nghiệp tương tự, rất nhiều gia tộc làm ăn cũng trọng điệp, cạnh tranh cùng so sánh không thể tránh được.

Năm năm gần đây, Gia tộc Brooks nổi bật vững vàng đề đầu Assassin, nằm mơ cũng không ngờ có người có thể đem Hòa Vũ Liên Hoa dùng đến mức này.

Brooks đương nhiên cho rằng đây là người gia tộc Assassin.

Pha quay chậm phân tích phi thường rõ ràng, Hòa Vũ Liên Hoa chiến kỹ khủng bố, đao tốc cực hạn và công kích cao tần kết hợp, có thể xưng là nghệ thuật nổ rộ.

Nhưng lời bình cuối cùng của Brooks mới là trí mạng nhất.

Cái này không phải Hòa Vũ Liên Hoa đơn giản, mà là ẩn chứa Thiết Mạch Thuật (thuật cắt mạch) của Gia tộc Brooks!

Một khắc cuối cùng, sở dĩ mạch máu toàn thân Brooks nổ tung, là vì mười mấy chỗ động mạch bị đồng thời cắt!

Cái này không phải chiêu của Assassin, mà là bí tịch Gia tộc Brooks hàng thật giá thật!

Một phân tích này, nháy mắt dẫn bạo toàn bộ OP!

Các đồng bạn nhỏ khu Vật Hi Sinh đều bị dọa ngốc!

Hòa Vũ Liên Hoa của Assassin thêm Thiết Mạch Thuật của Brooks, đây là chiến kỹ bất truyền của hai đại thích khách gia tộc, sát thương kinh thế hãi tục, thế mà có người đem hai chiến kỹ này dung hợp với nhau???

Brooks quả thật là vội vàng muốn biết thân phận Vương Giả Mạnh Mềm, mới đem tất cả cái này vạch trần, nhưng nhìn bình luận phía sau, cùng người khác ngôn luận “đồ điên”, Brooks căn bản không thể tin.

Cái gì? Cao thủ hai súng?

Cái gì hệ chiến sĩ Ba Động Quyền?

Cái này quả thực là nói giỡn, người này tuyệt tuyệt đối đối là thích khách ưu tú, mà là loại đỉnh cao nhất kia!

Nhưng khi Brooks xem video chiến đấu trước kia của Vương Giả Mạnh Mềm, hắn thực sự choáng váng, cái này... Căn bản không có khả năng!

Không ai có thể nắm giữ nhiều loại nghề nghiệp, người, không phải thần!

Toàn bộ diễn đàn OP đều lâm vào trong một loại trạng thái điên cuồng, một lần này là thật sự muốn điên rồi.

Sau khi Emily trả lời ở diễn đàn, toàn bộ tình thế không chịu khống chế đẩy về phía trước.

“Vương Giả Mạnh Mồm không phải người gia tộc Assassin, hẳn học được Hòa Vũ Liên Hoa rất có thể là trong khi giao thủ với ta tự mình lĩnh ngộ, đạo lý tương tự, Thiết Mạch Thuật cũng vậy, bất cứ chiến kỹ nào hẳn nhìn thấy một lần đều có thể sử dụng...”

Một cái ngôn luận này triệt để kích phát sức chiến đấu của các đồng bạn nhỏ!

“Thiết Mạch Thuật là dễ mô phỏng như vậy sao, nếu chiến kỹ là có thể học tập, vậy hiểu biết đối với mạch lạc thân thể, cùng với độ chính xác ra tay, từng cái không có năm năm trở lên học tập luyện tập là căn bản không thể làm được!”

“Một người mới học, đem truyền nhân Thiết Mạch Thuật cắt... Thế giới này ta có chút xem không hiểu nữa.”

“Vương Giả Mạnh Mồm thật ra là vương giả mạnh nhất?”

Mà ngay tại lúc mọi người đều đang vì Thiết Mạch Thuật và Hòa Vũ Liên Hoa kết hợp mà than thở, càng nhiều phân tích cũng như nấm mọc sau mưa toát ra.

Tay phải cầm đoạn kiếm thì thôi, mấu chốt là tay trái, thuần túy chỉ là lấy ngón tay cứng rắn kẹp lấy nửa lưỡi kiếm gãy kia, còn cần so đao với thích khách đẳng cấp Tinh Anh siêu nhất lưu trong OP, hơn nữa thành công chặn lại đại bộ phận công kích còn không rời tay, cái này cần lực ngón tay khủng bố cỡ nào?

Chỉ có thích khách và viễn trình chiến sĩ mới sẽ bỏ công phu trên ngón tay, chẳng lẽ hẳn là hệ thích khách? Hoặc là viễn trình chiến sĩ?

Nhưng năng lực chiến sĩ của hẳn một đòn đánh nổ Lôi Băng...

Trên diễn đàn các loại video phân tích lộn xộn bay đầy trời, phân tích như vậy, phân tích như kia, càng lúc càng nhiều chi tiết bị người ta đào móc ra.

Trong đó thể mà còn có Sherry chưa bao giờ làm video phân tích, nhưng góc độ của cô lại làm người ta trợn mắt há hốc mồm.

Cô chú ý không phải đan xen ra chiêu đặc sắc kia, mà là dáng người Vương Giả Mạnh Mồm!

Chỉ sợ cũng chỉ có Sherry mới sẽ chú ý điều này.

Đạo tở của Brooks đã đem Vương Giả Mạnh Mồm cất thất linh bát lạc, cách mảnh quần áo cũng có thể cảm giác được trên người Vương Giả Mạnh Mồm tràn ngập thanh xuân và lực lượng cơ thể!

... Đây thật sự chính là từ ngữ Sherry dùng, thật ra video phân tích chế tác rất đơn giản, chính là đem video điều chỉnh tốc độ chậm, sau đó như đưa vào cửa sổ bắn lên phân tích thêm, đương nhiên đây là phiên bản cơ sở, nhưng đối với Sherry mà nói đã đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Ước sao

Góc độ của cô đều ở ánh mắt Vương Giả Mạnh Mồm, thời điểm bị đao tở cắt nhảy mất bình tĩnh, còn có hơi lóe sáng một tia, đó là đang khống chế cảm giác đau,... Quả thực đẹp trai không chịu nổi.

Về phần thân thể tràn đầy vết thương kia, càng thêm kích thích kích tố thanh xuân của cô gái.

Tuy vẻ mặt là không nhìn thấy, tựa như đeo mặt nạ, nhưng mà thần bí càng có thể tăng thêm gợi cảm.

Sherry lần đầu tiên chế tác video không nào lại hot như vậy.

Nhưng thế mà chiếm được một số lớn người ủng hộ, tuy đây là một thời đại tôn trọng lực lượng, nhưng không thể không thừa nhận, trong liên bang vẫn phi thường hòa bình, bất cứ một cái thời kì hòa bình nào, lòng yêu cái đẹp của nữ hài tử là không thể khống chế.

Lời chấm dứt video của Sherry lại là: Vương Giả Mạnh Mồm tuyệt đối

Là một nam tử rất đẹp trai!

Giản dị cỡ nào chứ, hảo cảm trực tiếp cỡ nào!

Có thể đây chỉ là Sherry biểu đạt đơn thuần, nhưng ở người khác thấy tương đương Sherry đang hưởng Vương Giả Mạnh Mồm phóng thích một tín hiệu: Hẹn không?

Hẹn không?

Cái này đối với vô số người mê bóng mà nói quả thực oanh tạc giống như cửu Thiên Kinh lời.

“Vương Giả Mạnh Mồm, ta hận ngươi!”

“Ta cùng các đồng bạn nhỏ của ta đều ngây người rồi, từ nay về sau fan biến thành anti!”

“Thế giới này còn có tình yêu đích thực không? Sinh không thể luyện!”

“Ca giữ thân như ngọc mười tám năm, rốt cuộc vì cái gì chứ?!”

.....

Đối với loại tình huống này, Sherry hoàn toàn không có chuẩn bị, cô chỉ là biểu đạt một phen cảm giác của mình, sao có thể biến thành như vậy?

Sherry mang theo nghi hoặc nhìn Mario, hy vọng Mario có thể cho mình một lời giải thích.

Mario ho khan vài tiếng, “Lão đại, thật ra ngươi không cần quá để ý, những người này đều là rãnh quá đau trứng”

“Đau trứng vì sao không đi chữa!” Sherry càng thêm nghi hoặc.

Mario ngần ngừ, “Cái này... Ý tứ của ta là nói, bọn họ cho rằng ngươi muốn hẹn với Vương Giả Mạnh Mồm...”

“Hẹn cái gì, ước chiến sao, ta là có ý tưởng này, làm sao vậy!”

“Không phải...” Mario đang kiểm ngôn ngữ, bỗng nhiên phát hiện ngữ văn của mình thực sự không giỏi, chẳng lẽ không có từ ngữ uyển chuyển một chút sao?

“Ngươi sao lại áp a áp ứng, không nam nhân một chút nào cả, hẹn cái gì!”

Vừa thấy Sherry nổi bão, Mario rung mình một cái, “Ước pháo!”

Ước...

Ba giây sau, Mario bay qua tường, hần gần đây luôn bay qua tường, rất nhiều thời điểm hần cho rằng mình là người chim, hoặc là đã tiến hóa ra năng lực phi hành...

Hồi lâu sau, Sherry bỗng nhiên ngần ngừ lăm bằm, hình như cũng không tệ nhỉ.

May mắn Mario chưa nghe thấy, nếu không hần khẳng định từ chỗ cao nhất của thành phố Capofer nhảy xuống.

Đối với hành vi đại trai của Sherry, phản ứng của Lola chỉ có một —— ngu không thuốc nào cứu được!

Biểu đạt hảo cảm chia ra rất nhiều loại, tực nhất chính là từ bắt đầu, mà Sherry lại tinh chuẩn như vậy tìm được điểm này.

“Ha ha, Sherry lại làm trò cười rồi, căn bản không ở cùng một cấp bậc với đội trưởng, nhìn xem những bình luận này, cười chết mất.” Arnold hưng phấn nói.

“Ngươi không phải cũng lập acc clone lên rồi?” Lola thần nhiên nói.

“Sao có thể, ta không phải loại người như vậy!” Arnold nghiêm trang nói.

“Luận đáng người, Vương Giả Mạnh Mồm thân thể như con gà con kia làm sao có thể so sánh với ta. Nhìn xem, đều cơ bắp, đàn hồi nè!” Anrol vỗ về chơi đùa cơ nhệ đầu của mình.

Lola nhìn nhìn trần nhà, hai đồng đội này của cô chỉ số thông minh đáng lo quá.

Thật ra... Video kia góc độ rất khá, là rất khiến người ta động lòng, Vương Giả Mạnh Mồm này rốt cuộc là người thế nào...

Ở liên bang Tự Do, không phải mỗi tòa thành thị đều có tư cách kiến tạo phù văn truyền thống trận, giá trị chế tạo cao vút đó đủ để tuyệt đại đa số thành thị nhìn mà e sợ, đồng thời cái này cũng trở thành trọng trung tâm phận.

Thành phố Stuart là đại bản doanh của gia tộc Stuart, nơi này là một trong các trung tâm chính trị, quân sự và kinh tế toàn bộ liên bang trăm thành, cũng là năm thành phố lớn phồn hoa nhất, trực tiếp lấy gia tộc Stuart để đặt tên, đủ thấy sức thống trị tuyệt đối của gia tộc ở nơi đây, khắp nơi đều có thể nhìn

thấy tộc huy bông tuyết chữ thập màu vàng của gia tộc Stuart.

Mỗi một thị dân Stuart, cho dù chỉ là người thường dân nghèo cũng là điều thành thị khác hẳn, hơn nữa ở ngoài thành phố Stuart không có “xóm nghèo”, cái này cũng là phong cảnh độc đáo, đến nơi đây cho người ta tựa như mộng về thời đại trước.

Kỹ thuật thời đại mới phù văn truyền tổng trạm đình phong cộng thêm trạm trung chuyển đường sắt vô trang dày đặc, đều làm thành phố Stuart có được địa vị chiến lược không gì sánh kịp.

Lúc này Caroline một thân trang phục trang trọng đang đứng trong đại sảnh, hôm nay cô đã sửa lại sự tùy ý bình thường, mặc một chiếc váy cúp ngực màu trắng, đường viền hoa tinh xảo nhấn lên đôi chân trắng muốt, thon dài cao ngất, đường cong linh lung được hoàn toàn phác họa ra, làn váy thật dài giống như thủy ngân nô rộ ở trên thảm đỏ, vòng eo thu rất nhỏ, trên vòng eo phác họa hoa văn màu bạc trắng, khẽ nhún mày cười, cũng mang theo một ý nhị hoàng thất cung đình châu Âu thời đại trước cực kỳ tự nhiên.

Trên thực tế cũng quả thật là như thế, gia tộc Stuart vốn là một cái lực chính trị lộng lẫy cường đại nhất ở trong bố cục thời đại trước.

Chỉ là làm người thừa kế thuận vị số một của gia tộc Stuart, khách quý có thể khiến cô ăn mặc trang trọng như thế tham dự đến tự mình nghênh đón thật sự ít đến đáng thương, nhưng hôm nay vị này thân phận lại đặc biệt đặc biệt.

Vương tử Solomon của đế quốc Caesar.

Giữa đế quốc và liên bang sớm đã có lui tới chặt chẽ, đặc biệt ở phương diện thương mại, hai bên đều có thứ mình cần, đồng thời cũng đều muốn không chế đối phương, liên bang cần tài nguyên, đế quốc cần kỹ thuật, nơi có người thì có đánh cò, trừ phi nhân loại diệt vong.

Phương diện liên bang trước kia là một mực không chịu nhả ra, nói trắng ra là cũng chính là nấn bóp, nhưng đối mặt ích lợi, các đại gia tộc khẳng định cũng ngấm thốc đây, cuối cùng vẫn đạt thành bước đầu tán đồng, thật ra những điều này không quan trọng, chân chính kịch liệt là cạnh tranh nội bộ, hạng mục này tuyệt đối sẽ kiếm được đầy chậu đầy bát, cuối cùng vẫn là gia tộc Stuart thắng được.

Kế tiếp chính là gia tộc Stuart và đế quốc Caesar đàm phán, phương diện gia tộc Stuart là do Caroline ra mặt, đây là một cái khảo nghiệm, hiện tại gia tộc truyền thừa yêu cầu đối với người thừa kế phi thường nghiêm khắc, sở dĩ đem hạng mục lớn như vậy giao cho Caroline, cũng là bởi vì gia tộc đã chiếm cứ ưu thế rất lớn, trái lại, nếu ngay cả điều này cũng không xử lý tốt, địa vị Caroline ở trong cảm nhận của gia tộc cũng sẽ giảm xuống rất nhiều.

Một cái gia tộc có thể truyền thừa xuống từng thế hệ, dựa vào là trí tuệ phía trên huyết mạch.

Đế quốc Caesar bên kia ra mặt là Solomon Rothschild, nghe nói là người thừa kế hiện tại gia tộc Rothschild coi trọng nhất, địa vị tương đương.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Nói ôm ấp tình cảm thực xa xỉ

Đàm phán thì đàm phán, mặt mũi với lễ tiết là không thể thiếu. đế quốc Caesar quả thật rất cường đại, nói thẳng, cân nhắc từ trên lợi ích của gia tộc, được một minh hữu cường đại, đối với gia tộc củng cố địa vị ở trong liên bang cũng phi thường quan trọng.

Không có kẻ địch vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn.

Gia tộc Stuart đã vì điều này chuẩn bị trọn vẹn lưu trình tiếp đãi xa hoa, chỉ đội danh dự lúc này xếp ở hai sườn đại sảnh cũng có hơn trăm người, mặc trang phục nghi thức xa hoa, cầm nhạc khí kim quang lập lòe thành bộ.

Bên ngoài còn có xe ngựa xa hoa, vệ đội kỵ binh... Cùng với sáu mươi phát pháo phù văn, đại biểu đế quốc và liên bang chính thức thiết lập quan hệ ngoại giao sáu mươi năm, đồng thời còn triệu tập không ít dân chúng, tạo thành đoàn hoan nghênh.

Cái này cũng ẩn hàm ý tứ cho “bọn nhà quê” một cái hạ mã uy, để bọn họ kiến thức một phen liên bang Tự Do vĩ đại là phồn vinh cỡ nào, khiến bọn họ sinh lòng hướng tới.

So sánh, Solomon tỏ ra tương đối tùy ý, làm nhân vật quan trọng của đế quốc Caesar, tính cả Solomon Rothschild ở trong, tổng cộng cũng mới sáu người, một mái tóc ngắn màu đen phối hợp nụ cười mím nhu hòa, làm Solomon thoát nhìn đặc biệt có tinh thần và thân thiết, không giống đến từ thế giới đã mất một chút nào.

Ở trong cảm nhận của không ít người liên bang, đại lục khác còn ở thời đại hắc ám ăn thịt người, không có luân lý gì đáng nói, nghe nói người và biến dị thú biến dị nhân giao phối hỗn loạn cũng sẽ tồn tại, đương nhiên đế quốc Caesar tốt hơn chút, nhưng cũng chỉ vậy mà thôi.

Caroline mỉm cười nghênh đón: “Solomon điện hạ, ta đại biểu Stuart gia tộc hoan nghênh ngài làm khách thành phố Stuart. Ngài đến là minh chứng cho hữu nghị của đế quốc và liên bang, nguyện hai bên hữu nghị trường tồn.”

“Ha ha, Caroline tiểu thư ngài quá khách khí rồi, liên bang và đế quốc hữu nghị là tương lai nhân loại, có thể góp một viên gạch cho phần hy vọng này, Solomon cảm thấy vinh hạnh gấp bội.”

Hai người trẻ tuổi ở liên bang và đế quốc có được địa vị đủ trọng lượng tỏ ra đặc biệt tao nhã rộng lượng.

Ở sau ăn cần thăm hỏi hữu hảo, đèn chớp nổi lên bốn phía, đội danh dự ở bốn phía tấu vang bài ca tự do của trăm thành liên bang, cùng với bài ca Marseille của đế quốc Caesar.

Hai vị tân quý Địa Cầu ở trong lúc nói cười đi lên xe ngựa xa hoa chờ ở bên ngoài, bên ngoài sớm đã có tiếng đám đông ồn ào, người ta tập nập, ở trong tiếng vô số dân chúng cùng các phóng viên tăng bốc, dưới đèn chớp, phù văn pháo thanh thế to lớn ở cách đó không xa nổ vang, ẩn chứa năng lượng phù văn mệnh mông nổ tung ở giữa không trung, tan thành vô số ánh sáng màu sắc hoa lệ, đem toàn bộ quá trình tiếp đãi trực tiếp đẩy về phía cao trào.

Phù văn pháo là một trong các vũ khí chủ yếu nhất liên bang có thể phòng thủ không chế ranh giới, cũng là kỹ thuật chỉ liên bang có. Nói thẳng, chỉ lực lượng từng binh sĩ, ba đại đế quốc có thể không thua liên bang, kém là cơ sở dân cư cùng với phù văn vũ khí hạng nặng.

Bản thân phù văn pháo giá trị chế tạo đắt đỏ, kết cấu năng lượng phù văn phức tạp càng là chỗ tinh hoa của kỹ thuật phù văn, mà mỗi một viên đạn pháo cũng là tính chất đặc biệt, từ nguyên liệu đến cấu tạo đều là niềm kiêu ngạo của liên bang Tự Do.

Sáu mươi phát phù văn pháo, chẳng những thể hiện thân phận tôn quý của Solomon vương tử, cũng là đang biểu hiện thực lực hùng hậu của gia tộc Stuart, chỉ có năm đại gia tộc mới có được võ trang cường đại như vậy.

Đây cũng là chênh lệch của phú hào cùng tài phiệt.

Khung cảnh tiếp đãi long trọng ở trong mắt công chúng kinh hồng thoáng hiện, nhưng thật sự đề cập đến ích lợi cụ thể của hai bên lúc này vừa mới bắt đầu.

Hường dụng xong tiệc trưa phong phú, Solomon và Caroline đi ở trên mặt cỏ rộng lớn của trang viên Stuart.

Đàm phán không nhất định cứ phải ngồi ở trên bàn đàm phán, hơn nữa hai người đều là người trẻ tuổi, các tùy tùng phía sau đều duy trì khoảng cách thích hợp với hai người bọn họ, đi theo từ xa.

Nội dung nói chuyện cũng đều khá tùy ý, Solomon cho Caroline cảm giác là tương đối có lực tương tác, dưới nụ cười rạng rỡ tuy cất giấu một phần trầm ổn không tương xứng với tuổi của hắn, nhưng sẽ không làm người ta phản cảm, hoàn toàn không có liên hệ với dã man. Nói thẳng, nếu không phải biết thân phận của hắn, nhất định sẽ cho rằng đây là quý tộc của liên bang.

“Bầu trời sáng sủa, dân chúng nhiệt tình, thành thị phồn hoa. Chuyến đi Stuart lần này cho ta rung động rất lớn, đế quốc quá lạc hậu rồi, hoàn cảnh cũng quá ác liệt.” Solomon cảm khái: “Mọi người sinh ra ở nơi này nhất định rất may mắn, tựa như Caroline tiểu thư xinh đẹp, giống như con cưng của ông trời.”

Vẫn luôn cho rằng người thừa kế thuận vị số một của Caesar đế quốc khẳng định là phi thường cao ngạo, nhưng tiếp xúc mới biết được người này khiêm tốn và thu mình.

Caroline mỉm cười, “Solomon diện hạ quá khiêm nhường rồi. Đô thành đế quốc được xưng thành thị cường đại nhất Địa Cầu, có thể ngăn cản trăm vạn biến dị thú, chúng ta thân ở thời đại như vậy, an toàn là số một, thật ra cá nhân ta đối với xa hoa như vậy cũng không phải quá tán thành.”

Ánh mắt Solomon hiện lên một tia kinh ngạc, tựa như... lần đàm phán này không dễ dàng nữa.

“Đế quốc Caesar phát triển rất không cân đối, cái này cũng là khốn cảnh của các lực địa.” Solomon thở dài nói: “Một quốc gia cường đại hay không, không quyết định bởi một hai tòa thành thị phồn hoa, tài nguyên không đều, rất nhiều thành thị có người đói chết, hiện tượng người ăn thịt người quá thật tồn tại, ta hy vọng có thể khiến càng nhiều người nhận được tôn nghiêm làm người.”

Xe lửa phù văn là thứ chúng ta cần gấp. Liên bang và gia tộc Stuart khẳng khái cùng hữu nghị, có thể nói đã cứu vớt sinh mệnh vô số người đế quốc, làm ra cống hiến rất lớn vì nhân loại cùng nhau tiến bộ, Solomon đối với điều này kính nể vạn phần.”

Caroline cũng có chút cảm khái, người này thật sự quá biết nói chuyện, trực tiếp cắt cao đến góc độ cứu vớt nhân loại.

Nhưng, làm ăn, nói cảm tình nói tình cảm ôm ấp quá xa xỉ.

“Chỉ là, mười chiếc xe lửa phù văn còn xa xa chưa đủ giải quyết vấn đề căn bản của đế quốc.” Solomon khẽ cười nói: “Ngài hắn là biết thành ý của chúng ta, nếu Stuart gia tộc có thể ở trên đỉnh mức phần đơn đặt hàng này lại tiến hành một ít thay đổi, vậy không riêng có thể thắng được Solomon kính trọng, ta tin tưởng trên dưới toàn bộ đế quốc đều sẽ cảm kích gia tộc Stuart khẳng khái cùng nhiệt tình.”

Solomon cường điệu tăng mạnh ngữ khí gia tộc Stuart. Liên bang ở trong sự khống chế của đại gia tộc, nếu có thể được ngoại viện cường đại, không thể nghi ngờ đối với gia tộc Stuart cũng là chuyện tốt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Kỹ thuật chi tranh

Caroline cười, kỹ xảo như vậy còn chưa đủ để mê hoặc cô, “Gia tộc rất coi trọng sự hữu nghị của đế quốc Caesar cùng Solomon điện hạ, nhưng ngài cũng nên biết liên bang ở phương diện này quân chế phi thường nghiêm khắc, thật ra đây chỉ là bước đầu tiên, nếu tất cả thuận lợi mà nói, ta tin tưởng theo lần này giao hàng xe lửa phù văn, nhất định có thể đánh tan tầng ngăn cách này trong lòng rất nhiều người, một khởi đầu tốt là thành công một nửa, theo không ngừng xâm nhập hợp tác, ta tin tưởng quỹ đạo xe lửa phù văn nhất định rất nhanh sẽ phủ kín toàn bộ đế quốc.”

Solomon đàm ôn áp tình cảm, Caroline về cái bánh lớn cho hắn.

Trên mặt hai người đều lộ ra nụ cười sáng lạn, tựa như đều rất hài lòng, nhưng tựa như đều chưa đạt được mục đích. Gia tộc Stuart thật ra cũng có nhu cầu, toàn bộ hạng mục tuy do gia tộc tiếp nhận, nhưng có liên bang giám thị, thu nhập từ thuế cao làm cho lợi nhuận của gia tộc cũng không cao như tưởng tượng, càng nhiều là quyền tài nguyên khổng lồ mà thôi, lên giao dịch khẳng định là cần thiết, chỉ là hai bên đều phải thử trước một phen trình độ của đối phương.

“Thật ra với cá nhân ta mà nói, ta đối với phù văn pháo càng cảm thấy hứng thú hơn. Hôm nay ở quảng trường nhìn thấy Caroline tiểu thư an bài phù văn pháo, thật sự quá đồ sộ, lúc ấy ta nghĩ ở trong lòng, nếu lần sau Caroline tiểu thư đến thăm đế quốc, trong tiếp đãi của ta lại thiếu tiếng pháo rung động lòng người này, không khỏi sẽ làm ta tiếc nuối trong lòng.” Solomon mỉm cười nhìn về phía Caroline: “Không biết Caroline tiểu thư có thể bỏ thứ yêu thích, đem mấy chục khẩu phù văn pháo kia uỷ nhiệm cho ta hay không? Đương nhiên, phương diện giá cũng nhất định sẽ không khiến Caroline tiểu thư thất vọng.”

“Solomon điện hạ, “Caroline sớm biết hắn ý không ở trong lời, chỉ là cũng không ngờ lại đang có ý đồ với phù văn pháo, “Phù văn pháo thuộc loại vũ khí quân dụng liên bang nghiêm khắc quân chế, gia tộc Stuart không có quyền lợi lên lút mua bán.”

Solomon cười, cười rất sáng lạn, trên khuôn mặt anh tuấn thể hiện đủ sự chân thành, chuyên chú nhìn Caroline, “Ta đương nhiên hiểu, nhưng ngài là người thông minh, cho nên ta mới đi thẳng vào vấn đề, gia tộc Stuart ở thời đại trước chính là bằng hữu với gia tộc ta, cho nên trong lần đàm phán này, đế quốc cực lực thúc đẩy lựa chọn gia tộc Stuart làm phe hợp tác, gia tộc Rothschild chúng ta xưa nay tri ân báo đáp, điểm ấy ngài hẳn là sẽ không hoài nghi chứ.”

Từ thời đại trước đến thời đại mới, vô luận hưng suy thành bại, danh tiếng gia tộc Rothschild chưa từng có biến cố, phần thành tín này phi thường có giá trị.

Hiển nhiên đến mức độ này rồi, Caroline tìm có tiếp, đối phương cũng sẽ không tiếp tục dây dưa nữa, nhưng hữu nghị sẽ giảm nhiều, núi không chuyển thì nước chuyển, sẽ luôn có thời điểm cần dùng tới nhau, chỉ là phù văn pháo thuộc loại nghiêm khắc quản lý không chế, tuy chưa tới cấp bậc vũ khí hạt nhân của thời đại trước, nhưng cũng không thể đưa ra.

Đương nhiên nếu gia tộc Stuart làm được, trước không nói có thể thu hoạch lợi ích lớn bao nhiêu, tuyệt đối sẽ làm Rothschild gia tộc nợ một cái nhân tình cực lớn.

Về phần ý kiến pháo mừng đương nhiên lừa dối, trong lòng mọi người đều rõ, không cần phải nói toạc ra.

Caroline vẫn luôn trầm mặc, Solomon phi thường có kiên nhẫn chờ ở một bên, trên mặt luôn mang theo mỉm cười, rốt cuộc Caroline lộ ra một nụ cười, “Solomon điện hạ, gia tộc Stuart cảm nhận được thành ý của ngài, chúng ta phi thường coi trọng hữu nghị của ngài cùng Rothschild gia tộc, chuyện này ta sẽ đưa tới tên trưởng lão hội, ta nghĩ chuyện gì cũng sẽ có phương pháp giải quyết, chỉ cần thành ý đủ. Ngài có thể phải nán lại thêm vài ngày.”

Lần này hợp tác với Caesar, gia tộc Stuart cũng cực kỳ coi trọng, năm đại gia tộc liên bang, cạnh tranh lẫn nhau cũng rất lớn, ví dụ như cơ hội đem xe lửa phù văn bán cho Caesar, năm đại gia tộc đều có thực lực hợp tác với họ, nhưng gia tộc Stuart vẫn có thể từ trong đó thắng được, tranh thủ được quyền hợp tác cũng không phải là ngẫu nhiên.

Theo khối đại lục di động, câu thông thường xuyên, hợp tác và cạnh tranh là tất yếu, Stuart gia tộc phải chiếm được tiên cơ.

Một nhà chính trị dù tư cách tuyệt đối không thể trăm phần trăm xác định chuyện gì với người, lời đã nói đến mức này, Solomon liền biết chuyện này đã thành: “Vô luận thành công hay không, đều cảm kích Caroline tiểu thư nhiệt tình và hữu nghị. Nói thật, lúc vừa gặp mặt, còn chỉ chấn động bởi vẻ đẹp của ngài, nhưng hiện tại mới biết được so với vẻ đẹp của ngài càng rung động hơn bởi trí tuệ trong tâm.”

Caroline nở nụ cười đẹp. Mỹ nữ thật ra đều không thích người khác khen nài đẹp, mà phương diện khác, nhất là nữ hài tử như Caroline.

Không thể không nói, Solomon là lão lái xe, vòng đàm phán thứ nhất của hai bên mục đích đã bước đầu đạt thành.

Bỗng nhiên Caroline đem đề tài vòng ra, “Đế quốc Caesar lấy vũ dũng lập quốc, nghĩ hẳn Solomon điện hạ càng là cao thủ trong cao thủ. Caroline mới học mấy chiêu kiếm thuật, không biết vương tử điện hạ có hứng thú luận bàn một lần hay không?”

“Stuart, tên tuổi liên bang đệ nhất kiếm, mặc dù xa ở hải ngoại, Solomon cũng thường nghe nói, chỉ là ngài có thể có chút hiểu lầm, cá nhân ta không quá

thích vũ lực.” Solomon hơi tỏ ra xấu hổ nói, nói xong vẫy vẫy tay, một người mặt mang nụ cười đại nam hài nhà bên đi tới.

Solomon mỉm cười nói: “Enoch là thân vệ sở trường cận chiến nhất bên cạnh ta. Caroline tiểu thư nếu có hứng thú, thay ta chỉ điểm hắn một chút, thế nào?”

Caroline thân phận cỡ nào, tự mình khiêu chiến Solomon, không ứng chiến thì thôi, thế mà còn để một tùy tùng đi ra nghênh chiến, trong tùy tùng bên này nhất thời có không ít người mặt lộ vẻ nét không vui.

Caroline không nói gì, trong tùy tùng đi theo bên kia đã có một nam tử trung niên đứng dậy: “Tại hạ tuy nhiên không phải đại tiểu thư thủ hạ mạnh nhất, nhưng cũng ngưỡng mộ uy danh đế quốc đã lâu, đang muốn lãnh giáo một phen!”

Caroline chỉ là muốn thử một chút thực lực đế quốc, Solomon không chịu ra tay tất nhiên tiếc nuối, nhưng có thể nhìn thấy năng lực thân vệ tinh anh dưới trướng hắn, coi như là có thể biết một gốc của núi băng.

Lập tức gạt gạt đầu.

Nói chiến là chiến, bên kia tùy tùng hai bên nhanh chóng tản ra, nhường ra cho hai người này một khoảng đất lớn.

Darwin Alton, thành viên cận vệ của Caroline, trọng trang chiến sĩ, một thân khôi giáp kim loại nặng nề kia ma sát lẫn nhau, vang lên soàn soạt, trong tay một thanh trọng kiếm siêu lớn dài đến một thước sáu bị hắn cầm ngang một tay ở trước ngực, không chút cố sức. Tinh anh tiền tuyến từng trải qua máu và lửa lịch luyện, chỉ đứng ở nơi đó, đã rất có một khí thế vững như núi cao, tựa như tường đồng vách sắt, không thể phá vỡ!

Đối diện tóc bạc... đứa nhỏ choai choai, mặc một thân thường phục rất mỏng manh, bên hông cầm một cây kiếm nhỏ, giống như là một cây tăm thật dài, thân thể nhỏ gầy đứng ở nơi đó giống như tùy tiện một trận gió cũng có thể đem hắn thổi ngã, trên mặt luôn mang theo một tia mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Cây bồ Công anh

Alton vẫn không dám sơ ý. Hàng năm đánh trận sa trường, khiến hắn cảm nhận được một tia bầu không khí không quá thích hợp, trên thân người này một chút sát khí cũng không có, làm một người của đế quốc, cận vệ Solomon, quả không thích hợp.

Một trận chiến này với hắn mà nói không chỉ là vinh nhục cá nhân, càng liên quan đến mặt mũi Stuart gia tộc, phải thắng!

Caroline quan sát Solomon, cùng đại hải tử trên thân một chút tư thế và sát khí cao thủ cũng không có kia, bộ dáng xem ra cũng chỉ mười bốn mười lăm tuổi, hơn nữa còn thuộc loại dậy thì không tốt, mái tóc ngắn cụp tỏ ra đặc biệt đáng yêu.

Bất cứ một chiến sĩ nào không trải qua máu và lửa là không thể trở thành cao thủ, ở đế quốc càng là như thế, chẳng lẽ người nọ là thân thích của Solomon?

Không nói lời thừa, cái gì điểm đến là dừng... thời đại này, mỗi thân vệ đều là đem mạng giao ra.

Chiến đấu bắt đầu!

Rống to một tiếng, Alton nhảy mất khỏi động, hồn lực toàn thân bùng nổ, như một phát đạn pháo trực tiếp bắn tới, nhân kiếm hợp nhất, hồn lực và đại kiếm hòa hợp một thể, trực tiếp thô bạo, nhìn như đơn giản, lại là sát thương cận chiến hữu hiệu nhất!

Nhưng, vừa mới lao ra ba bước, một dòng máu tươi đã bắn lên cao cao, ngay sau đó, cánh tay cầm thanh kiếm lớn trực tiếp bay khỏi bả vai Alton, tính cả cự kiếm nặng nề cùng nhau bay đi, hung hăng nện trên mặt đất cách đó không xa!

Thế xung phong của Porter cũng theo đó khựng lại.

Cái này, đã xảy ra điều gì?!

Trừ Solomon cùng mấy tùy tùng kia của hắn, hầu như toàn bộ mọi người đều không thể tin được mắt của mình.

Đại nam hài tóc bạc vẫn như cũ đứng ở ngoài mười mấy mét, vẫn duy trì tư thế vừa rồi của hắn, trên mặt mang theo nụ cười không thay đổi, chỉ là tay ôm kiếm tựa như đang khép lại.

Cận vệ của Caroline bên này đột nhiên biến sắc, Caroline lại mỉm cười, vỗ hai tay, “Một kiếm đặc sắc. Đế quốc cao thủ nhiều như mây quả nhiên danh bất hư truyền.”

Enoch có chút xấu hổ trở lại bên người Solomon, “Thật sự là ngại quá, đã quen rồi, không thể chú ý chừng mực.”

“Điện hạ quá khách khí rồi, luận bàn bị thương không thể tránh được, ta còn cần cảm tạ Enoch nương tay, sức địa cộng thêm bạt đao lưu phi thường cao thâm.”

Đối với Caroline thế mà nói toạc ra, Solomon cũng hơi kinh ngạc, “Caroline tiểu thư không hổ là đại gia kiếm thuật.”

Enoch chưa sử dụng dị năng, mà là cực hạn bộ pháp, cực hạn Sức địa thuật của thích khách, kiếm thuật như vậy xuất hiện ở trên người tiểu hài tử như này, quả thật không thể tưởng tượng giống như quái vật.

Mặc dù có chút nhẹ nhõm, nhưng hai bên đều đạt tới mục đích, Solomon cũng đang hướng gia tộc Stuart bày ra thực lực, dù sao, chỉ có người ngang nhau mới có tư cách đàm phán.

Thành phố Stuart ban đêm rất đẹp, nơi này là một trong số rất ít thành thị liên bang ở ban đêm còn có thể ngẫu nhiên nhìn thấy vũ trụ.

Đêm nay, bầu trời đêm đặc biệt sáng, ngẫu nhiên còn có thể thấy mấy ngôi sao ở tinh không cực xa thẹn thùng lộ đầu ra.

Solomon bung một ly rượu vang, đứng ở trước cửa sổ lớn sát đất toàn cảnh xa hoa kia, lẳng lặng nhìn.

Nơi này là độ cao của lầu hai mươi lăm, đứng ở chỗ này, hầu như toàn bộ Stuart thành đều có thể thu hết đáy mắt.

Các loại ánh đèn đầy đặc như sao sa hợp thành cảnh đêm thành thị này, ở bóng tối ban đêm tỏ ra đặc biệt phồn hoa.

Đàm phán đối thoại, thành phần thổi phồng lẫn nhau chiếm đa số, nhưng Solomon hôm nay có một câu là nói thật tâm, liên bang quả thật so với đế quốc phồn hoa hơn quá nhiều.

Mà đây, lại chỉ là một trong liên bang trăm thành phồn hoa.

“Thế giới phồn hoa và màu mỡ như thế, lại bị một cái chính quyền mục nát hiệu suất thấp như thế thống trị.” Solomon nói xong liền nhẹ nhàng cười lên. Hắn xoay tròn ly rượu trong tay, nhẹ nhàng lay động: “Thời đại trước có câu thành ngữ nói hay lắm, trời cho không lấy, sẽ bị phạt ngược. Enoch, người hiểu ý tứ lời này hay không?”

Ở trong đại sảnh phía sau hắn, Enoch tóc bạc đang cau mày gặm đồ, lúc này có chút mờ mịt nhìn tới.

“Ha ha, tựa như hỏi làm người rồi.” Solomon mỉm cười, đem ánh mắt từ trong cảnh đêm phồn hoa kia thu về: “Vị đối thủ kia của người hiện tại thế nào rồi?”

Enoch nghiêm túc nghĩ nghĩ: “Ta để lại ấn ký trên tay cút của hắn cảm giác được cánh tay bị đứt được nối lại rồi, thủ đoạn rất thần kỳ.”

“Khoa học kỹ thuật phù văn của liên bang quả thật dẫn trước chúng ta nhiều lắm, không chỉ vũ khí, vận chuyển, còn có chữa bệnh, những thứ này đều là tài nguyên thời đại trước.” Solomon nói. Tài nguyên năm đó bị mang đi là ở thứ yếu, quan trọng là nhân tài và kỹ thuật, phay đứt gãy này, dẫn tới đế quốc và liên bang chênh lệch, “Người cảm thấy đối thủ của người thế nào?”

“A, chưa để ý.” Enoch cau mày, nhìn móng giò trong tay: “Bữa tối của bọn họ quá khó ăn!”

Solomon nhin không được nở nụ cười. Hắn chỉ thích Enoch tính cách như vậy, sinh mệnh chỉ có ba sự kiện vô cùng đơn giản, giết, ăn cùng trung thành.

Bỗng nhiên mắt Enoch sáng rực lên, thu hồi nụ cười. Solomon khoát tay, một phong thư thuần màu đen không biết khi nào xuất hiện ở trên bàn của Solomon, trên mặt bìa dùng hoa văn bạc miêu tả ra đồ án một đóa bồ công anh, bồ công anh màu bạc trắng được miêu tả cực lập thể, cũng cực thành thực, như chỉ cần nhẹ nhàng thổi một cái, là có thể dễ dàng đem bồ công anh trên phong thư kia thổi tan ra, đem mầm móng của nó theo gió phát tán đến các nơi của thế giới.

Trên mặt Solomon bình tĩnh khó được, mặc dù là ban ngày nói tới xe lửa, phù văn pháo với Caroline, cũng không thấy hắn nghiêm túc như thế.

Sau khi xem xong thư, về mặt Solomon vẫn chưa có bất cứ biến hóa nào, chỉ là nhẹ nhàng thở ra. Vị vương tử này ở trước mặt Caroline tự xưng không sở trường chiến đấu, đưa tay nhẹ nhàng lướt qua trên thư.

Chưa có bất cứ hồn lực nào dao động, cũng chưa có bất cứ điều gì khác thường, cả phong thư ở nháy mắt biến thành vàng như nền, như đã trải qua ngàn vạn năm tháng, ngay sau đó nhanh chóng phong hoá, hóa thành bụi, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Trong phòng hội nghị của gia tộc Stuart, vừa mới trải qua một phen thảo luận, các trưởng lão đều đồng ý ý tưởng của Caroline, Solomon quả nhiên đã vào rọ.

Phù văn pháo kia chính là đặt cho Solomon xem, không phải vì thể hiện, mà là vì dẫn lên hứng thú của Solomon. Đường sắt võ trang có xây nhiều nữa, cũng là kiếm tiền cho liên bang, đối với lợi ích của gia tộc Stuart cũng không có quá nhiều trợ giúp. Caesar đế quốc có rất nhiều tài nguyên gia tộc Stuart cần, chỉ cần cung cấp thứ Solomon muốn, bọn họ là tương đối hào phóng.

Quả nhiên nhìn thấy phù văn pháo, Solomon liền nhin không được, đều là lộ số.

Đương nhiên một thế hệ phù văn pháo mới nhất là không có khả năng cho đế quốc Caesar, nhưng trước kia đào thải còn có không ít, đặt ở trong kho hàng còn chiếm chỗ, bán cho đế quốc Caesar chính là giá trên trời.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Phát triển không ngừng

Đế quốc Caesar khẳng định là muốn nghiên cứu, nhưng phù văn pháo đào thải này vô luận từ tầng diện kỹ thuật hay là tầng diện uy lực đều chênh lệch quá xa, chỉ độ khó kỹ thuật đã đủ để quốc bên kia no bụng, bên trong còn có thứ mấu chốt, chỗ trung tâm nhất của phù văn pháo không phải thân pháo mà là đạn pháo, đây cũng là cái bẫy.

Tương lai đàm phán sẽ quay quanh cái này triển khai, về phần có thể đạt được bao nhiêu lợi thì xem năng lực đàm phán của Caroline.

“Pedro, Enoch kia đại khái đã đến trình độ nào rồi?”

“Tiểu thư, chỉ sợ anh hồn kỳ đỉnh phong rồi, sức chiến đấu thực tế vượt quá tưởng tượng, một quái vật không có sát khí đã có thể giết người, chúng ta ở trong tiếp xúc với đế quốc vẫn cần tương đối cẩn thận.” Pedro cung kính nói.

Dưới nụ cười mỉm ngậy thơ kia chỉ sợ là lưỡi hái ác ma, làm ăn cùng đế quốc Caesar là kiếm hai lưỡi đó.

“Ngươi lui ra đi, để ý bọn họ, nhưng đừng tới quá gần.”

“Vâng, tiểu thư, xin yên tâm.” Pedro đương nhiên biết một điểm này, ở trước mặt cao thủ đùa bỡn một ít chiêu trò ngược lại sẽ có hiệu quả trái ngược, nhưng một ít quan sát cơ bản là tất nhiên, đôi khi một ít dấu vết để lại cũng có thể cung cấp tình báo quý giá.

Trong căn phòng yên tĩnh, Caroline day day cái trán, quả thật đau đầu, vừa về đã có vô cùng vô tận sự việc, tựa như trải qua ở Thiên Kinh chỉ là một giấc mộng, tỉnh mộng, về tới thế giới của mình, cách biệt như trời đất, có lẽ... không để lại phurong thức liên hệ là đúng..

Sáng sớm, lúc tới cửa Kỳ Ba xã, Vương Trọng cũng thiếu chút nữa không nhận ra.

Cái cửa ban đầu có chút tổn hại đã bị dỡ xuống thay bằng cánh cửa mới tinh quang lập lờ còn dính phù điêu, mặt tường cũng đều sơn lại toàn bộ, trâu bò nhất vẫn là ở cửa có thêm bức tượng đồng cao bằng một người, mơ hồ có thể nhận ra điêu khắc là Mã Đông, mặc áo đuôi én đom đóm của hán, vẻ mặt nghiêm túc, lo nước thương dân chấp tay sau lưng nhìn phương xa.

“A, đến rồi, mau vào!” Mã Đông nhất quán thích ngủ lười dậy thò đầu ra đặc ý nói. Vì sao phải dậy thật sớm, chính là muốn lần lượt thường thức vẻ mặt giết mình của đám người này, kích thích giống như ăn kem ly vậy.

“Ngươi phát tài rồi, cướp ngân hàng?” Vương Trọng ngẩn ngơ, từ khi quen biết Mã Đông, gã này đã là mặt hàng lỗ vốn, một đoạn thời gian trước còn khóc kêu nghèo.

“Ta là hạng người như vậy sao, đây mới là vừa mới bắt đầu, ta nói, Kỳ Ba xã chúng ta ở dưới sự dẫn dắt của ta nhất định sẽ đi hướng huy hoàng, “Mã Đông đặc ý nói: “Bên trong còn đặc sắc hơn, biết người người này là luyện thể cuồng ma, chuyên môn trang bị phòng trọng lực, về sau không cần đi săn bãi công cộng nữa!”

Đây là tiêu chuẩn trở thành đại câu lạc bộ, bộ phối trí này, điều kiện này, đã là cấp bậc năm đại xã đoàn của Học viện Thiên Kinh.

“Vương Trọng ca, anh đến rồi, đừng nghe Mã Đông Đông bốc phét, hấn làm, khẳng định chuẩn bị câu dẫn học muội không biết gì.” Emily tựa như đến càng sớm hơn, hơn nữa đã trải qua một lượt huấn luyện.

Vương Trọng rất tán đồng gật gật đầu, Mã Đông đảo cặp mắt trắng dã, “Hai người các ngươi quá nông cạn rồi, ta đây là quan tâm thế hệ tiếp theo của liên bang!”

“Xem ra ngươi thật sự là phát tài được một khoản lớn rồi.”

“Hắc hắc, nam thần như anh đây, tiền tự động mọc chân chạy vào cửa, không có cách nào cả, giá trị sức quyến rũ quá cao, cuộc đời không có khiêu chiến mà!” Mã Đông đặc ý lắc lắc đầu, tuyệt không biểu thị sự đắc ý của mình.

“Có thể nói chút tiếng người chúng ta có thể nghe hiểu không?” Vương Trọng hỏi.

“Hắc hắc, một đoạn thời gian trước nơi này có tên mập mạp chết tiết tởm, tên là Tiền Quảng, phải nói là một tên gốc lăm tiền! Nói là muốn tới tài trợ, lúc vừa tới đặc biệt làm bộ làm tịch, trực tiếp dọa mấy xã viên của chúng ta tè ra quần.” Mã Đông khai hóa toàn bộ khí tràng: “Sau đó bản xã trưởng bị ép tự thân ra mặt, nói hai ba câu đã hạ được, mười sáu vạn phí tài trợ thoải mái tới tay, đây là thực lực của ca, thấy chưa, đem diện mạo xã đoàn đổi mới, hai ngày qua nhân số xã đoàn tăng gấp đôi rồi, sắp hơn một trăm!”

Hắn nói xong nhin không được chấp tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn trời: “Ài, xã đoàn chúng ta ở ngắn ngủn hai tháng phát triển đến mức như vậy, điều này làm ca rất bất đắc dĩ, mới dùng một chút sức như vậy, kết quả đã có loại cảm ngộ đứng trên núi cao nhất, thấy mọi ngọn núi đều nhỏ rồi, còn có khiêu chiến sao? Còn có đối thủ sao? Còn có... Ân? Kháo, người đâu?”

“Ta đây, xã trưởng, ngài nói quá hay!”

Ở bên Vương Trọng, Glory và Emily sớm đi vào, chỉ có Barron về mặt sùng bái ngẩng đầu nhìn hắn, nghe Mã Đông xã trưởng nói chuyện cảm giác đúng là có trình độ, hơn nữa xã trưởng thật sự rất mạnh. Xã đoàn hoa lệ như vậy, còn có phòng trọng lực tư nhân, cái này quả thực nghĩ cũng không dám nghĩ, xã trưởng quá có năng lực rồi, khó trách có thể làm xã trưởng.

Barron một lần nữa cảm nhận được hạnh phúc.

“... Đám người này quá phóng túng, lúc xã trưởng nói chuyện thể mà lại chuẩn sạch. Tiểu Ba à, vẫn là người có tính kỷ luật, phải bảo trì!”

“Vâng, xã trưởng!”

Nhìn bộ dáng về mặt chân thành của Barron, Mã Đông cũng có chút không làm bộ được nữa, bắt nạt người thành thật không có cảm giác thành tựu, “Khụ khụ, được rồi, vẫn là đi vào huấn luyện đi!”

Có người tài trợ, không khí xã đoàn quả thật đã khác hẳn.

Trước đây Kỳ Ba xã tràng quán chỉ là một cái cái thùng rỗng, nhiều đất trống, đủ rộng rãi, nhưng thiếu các loại thiết bị, muốn đợi phòng trọng lực vẫn phải đi nơi công cộng của học viện, thứ khác như máy va chạm Barron thường dùng vốn đã cũ nát, cho Barron chà đạp một đoạn thời gian trực tiếp không thể nhìn nổi nữa, thiết bị huấn luyện khác càng ít tới đáng thương, hoặc là cũ hoặc nát hoặc trực tiếp không có, đi vào cứ như cái hang của dân chạy nạn, cái này đối với Mã Đông theo đuổi cao lớn đủ mà nói quả thực không thể nhìn nổi.

Tiền là dùng để tiêu, như vậy mới có thể kiếm càng nhiều tiền.

Sàn mới tinh, đèn cao lớn, thiết bị mới đủ bộ, trước không nói tính thực dụng, người dựa vào ăn mặc, ngựa dựa vào yên, huấn luyện quán cũng phải dựa vào thiết bị, chỉ nhìn hiệu quả thị giác rực rỡ hẳn lên này, tinh khí thần toàn thân cũng nháy mắt thay đổi.

Đương nhiên mười sáu vạn đã tiêu hết, tốc độ tiêu tiền này cũng là nhất lưu.

Emily dù sao Assassin đích hệ, thường thức đủ, cũng thích hoàn cảnh như vậy, “Mã Đông Đông ngẫu nhiên vẫn hữu dụng.”

May mắn Mã Đông chưa nghe thấy, nếu không khẳng định khóc ngất ở WC.

Emily và Glory đều đi phòng trọng lực trên lầu, Barron có máy đo lực va chạm mới, húc vào càng mang cảm giác hơn. Cái cũ kia lúc trước, luôn cảm giác có chút không quá yên tâm, sợ thực húc nát ra, chung quy có chút sức lực bị mình nghiền phồng không ra được, thật ra như vậy là rất ảnh hưởng hiệu quả huấn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 109: Laffer vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân

Vương Trọng thì đang bưng bưng hứng thú ở trong phòng đặc huấn nghiên cứu Thập Tự Luân của hắn, có một tháng chưa sờ vào thứ đồ chơi này, sờ vào lại có chút cảm giác đặc biệt.

Đặc biệt sau khi trải qua một trận chiến trên OP với Brooks, đã cho Vương Trọng một ít cảm ngộ, đao tổ thật ra là một loại chiến pháp thành phần đem tính linh hoạt của ngón tay phát huy đến mức tận cùng, lực sát thương quả thật kinh người, lấy tốc độ cùng sức quan sát của hắn, vẫn cần hai thanh đao mới có thể ứng đối, Thập Tự Luân này có phải cũng là như thế hay không?

Vũ khí thứ này, nói trắng ra là trăm sông đổ về một biển, đều là một loại cơ thể kéo dài, thực sự đến cảnh giới cao hơn, nhất pháp thông vạn pháp thông loại lý niệm trong truyền thuyết kia cũng tồn tại.

Vương Trọng nghiêm túc nghiên cứu lỗ của Thập Tự Luân, hắn đoán đây là dùng để khống chế, nhưng nhìn kỹ, phát hiện hắn vẫn nghĩ quá đơn giản rồi.

Những cái lỗ này không đối xứng, cũng không phải vì thuận tiện khống chế, nếu là như vậy mà nói căn bản không cần nhiều như vậy. Có chút chỗ kỳ quái là, vũ khí tinh tế như vậy nên là do theo cơ thể chế tạo ra chứ, vậy ngón tay cái vì sao chưa nổi bật lên?

Bỗng nhiên, Vương Trọng phát hiện một chi tiết, đó là trục tâm có chỗ lõm xuống, tựa như rất thích hợp đặt ngón tay cái.

Hơi dùng chút hồn lực dán, ngón tay cái chộp ở chỗ rãnh lõm, Thập Tự Luân bắt đầu xoay tròn, nhưng hiển nhiên thao tác như vậy không đúng, ngón tay cần phải đặt ở trong lỗ.

Đổi một loại phương pháp, ngón trỏ đặt ở một cái lỗ, ngón tay cái kéo...

Ngón giữa... Ngón út... Thời điểm không một ngón tay làm trung tâm, cảm giác xoay tròn cũng khác.

Vị trí lỗ hồng khác nhau, trung tâm xoay tròn xảy ra biến hóa mọi lúc, ngón tay cái dao động rãnh lực đạo cùng góc độ cũng sẽ có biến hóa, sau khi hồn lực tăng phúc, lỗ khác tạo thành xoay tròn cũng sẽ xảy ra biến hóa, cái này ý nghĩa tần suất cùng xoay tròn trước khi mỗi một đòn bánh xe ra tay đều khác nhau.

Người thiết kế Thập Tự Luân này một vạn phần trăm là tên điên!

Vũ khí này thoạt nhìn đơn giản, trên thực tế phức tạp không chịu nổi.

Nhưng loại vũ khí phức tạp này đặc biệt thích hợp người như Vương Trọng. Trong xương tủy Vương Trọng là một người sợ hãi tịch mịch lại chịu được tịch mịch, người như vậy rất thích nghiên cứu cùng thăm dò, ở trong đó có thể đạt được thú vui.

Tay phải Vương Trọng cầm Thập Tự Luân không ngừng sờ soạng chuyển động, thể hội kết cấu lực tràng trong xoay tròn, tay trái thuận tay ở trên tường bắt đầu không ngừng gõ, không ngừng biến hóa lực độ.

Bất cứ vũ khí phức tạp nào cũng sẽ có một tuyến, chỉ cần nắm giữ tuyến trung tâm này, tất cả phức tạp đều sẽ giải quyết dễ dàng, cái này giống như là chơi trốn tìm trò chơi, phải có kiên nhẫn.

Vương Trọng cũng nổi hứng lên, hoàn toàn đắm chìm trong đó, vừa đi vừa gõ, chọc chọc cái có cái không, càng nhiều vẫn là đang tự hỏi lực đạo và góc độ phát lực cùng với tư thế thân thể phối hợp, vũ khí này rất mang cảm giác!

Chỉ là không bao lâu, Mã đại xã trưởng đã mặt đen sì đi vào, nhìn thấy là Vương Trọng, liền càn hết chỗ nói, “Đại ca, cái tường này có thù oán với ngài?”

Vương Trọng ngăn người, từ trong nghiên cứu tỉnh lại, “Ồ, người sao lại ở chỗ này?”

Mã Đông bi phần nước mắt cũng sắp ào ào rơi xuống, “Ta đương nhiên ở đây, ta nếu còn không đến, người sẽ đem phòng xã trưởng của ta hủy đi!”

“Ta dỡ phòng xã trưởng của người làm gì, người mất trí à?” Vương Trọng mỉm cười nói.

“Ta...” Mã đại xã trưởng há hốc mồm, nhìn Vương Trọng cười quan tâm, trong lòng Mã Đông Đông có một vạn con ngựa đạp phong hỏa luân nghiền ép qua.

“Đại ca, cách vách chính là phòng xã trưởng, người gõ nơi nào không được, ta cách vách tường giấy lưu kim tất cả đều rách rồi, người biết đất bao nhiêu không?” Đó là phòng xã trưởng Mã Đông dùng để làm bộ làm tịch đó, là nghệ thuật đó!

Vương Trọng vỗ đầu, “A, vừa rồi nghiên cứu thứ đồ chơi này nhập tâm quá. Không sao, lần sau ta đổi chỗ gõ.”

Mã Đông ngẩn ngơ, cái này... Đều là mạng đó.

“Ha ha, hai người sao ở đây!” Mirami đi đến, bên cạnh còn có Scarlett đi theo, vẻ mặt buồn cười.

“Vương Trọng bạn lại bắt nạt Mã Đông?” Scarlett cười nói.

Vương Trọng bắt đầu dĩ nhún nhún vai, còn chưa mở miệng, ở bên Mã Đông lập tức đổi sắc mặt, một vẻ mặt đứng đắn, “Scarlett xã trưởng, Mimi, mọi người đến rồi, ta vừa mới thảo luận chuyện trang hoàng với Vương Trọng, mọi người đây là...”

“Cái gì Mimi, gọi học tỷ!” Mirami không nắc bầy.

“Ha ha, gọi học tỷ xa cách bao nhiêu, gọi thế em già mất, Mimi nhà chúng ta xinh đẹp đáng yêu như vậy...”

Scarlett cũng cảm thấy buồn nôn, vội vàng cười nói: “Vương Trọng, tám rưỡi tối có tụ hội, mấy chiến hữu tập huấn tương đối không tệ của chúng ta cùng nhau tụ tập, ca hát gì đó, nhớ gọi cả đám người Barron cùng Glory. Lần tập huấn này, Barron cũng rất chiều cổ đối với đám nữ sinh chúng ta, mấy người kia của Hoa Hồng Đen chúng ta đều muốn cảm ơn hân hân hoi.”

Barron người thành thật, chạy bộ, vịnh viễn đều xông lên phía trước nhóm thứ ba, khí lực lớn, gấp núi mở đường, gấp nước bắc cầu, việc mệt việc bản tất cả đều giành làm, quả thật giảm đi không ít chuyện cho đám nữ hài tử này, hầu như toàn bộ nữ sinh cũng đều hảo cảm tăng nhiều đối với hắn.

“Ài, tụ hội?” Mã Đông thật sự nhin không được ghé qua, vỗ ngực: “Bao ở trên người ta, cam đoan mọi thành viên đến đông đủ!”

Trời ạ, quan hệ hữu nghị với Hoa Hồng Đen... Thượng Đế, loại chuyện tốt này, hẳn nằm mơ cũng muốn mà!

“Ngươi tích cực như vậy làm gì? Đây là chiến hữu tập huấn chúng ta tụ hội.” Mirami nói.

“Mimi em nói như vậy quá tổn thương người ta!” Mã Đông ủy khuất lắc đầu: “Không phải mọi người cùng chơi sao, thêm đôi đùa thêm chén rượu, chuyện lớn bao nhiêu đâu, phải đến nỗi chèn ép ta như vậy sao. Hơn nữa, ta cũng là cân nhắc cho mọi người đó, không từ mà biệt, chỉ nói ca hát, Vương Trọng và Barron loại cổ hống nát ngũ âm không được đầy đủ này, thật phải mở miệng nói không chừng hù chết hết mọi người, nếu đến lúc đó không có tiếng ca như canh gà tâm linh của anh đây, ta sợ nhờ đâu mọi người bị nội thương, buổi tối lại gặp ác mộng thì làm sao?”

Scarlett cùng Mirami đều bị hấn chọc cười, gã này tuyệt đối là kẻ dở hơi.

“Mã Đông xã trưởng à, lần này quả thật chỉ có thành viên tập huấn tham gia, ngươi...” Scarlett khó xử nói.

Mã Đông chớp chớp mắt, đáng thương như con ếch, “Vương Trọng ca ~ ca, dẫn ta đi được không.”

Lông tóc Vương Trọng dựng hết cả lên, “Đừng ghê tởm như vậy, Scarlett trên người đó, Kỳ Ba xã chúng ta hoạt động, xã trưởng sao có thể không tham gia.”

Scarlett và Mirami đều nở nụ cười, Mã Đông lúc này mới ý thức được hẳn cũng có một ngày bị bắt nạt.

“Thời điểm mấu chốt vẫn là huynh đệ đáng tin, tường này ngươi có thể tiếp tục gõ, cùng lắm đổi một gian khác. Mimi, thật không dễ gì có em tới, ta giới thiệu bố cục Kỳ Ba xã một phen, cho ta chút đề nghị.” Mã Đông phi thường thân sĩ nói, đồng thời còn hướng Vương Trọng nhảy mất mấy cái, huynh đệ đủ ý tứ, chế tạo cho ngươi cơ hội một mình ở chung.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Vương Giả Mạnh Mồm, Assassin?

Lần này Mirami lại không từ chối, lưu lại không gian tư nhân cho Scarlett và Vương Trọng.

Scarlett cầm một cây Thập Tự Luân, “Bạn đang nghiên cứu cái này?”

“Ừm, gần đây rất có hứng thú. Hơi phức tạp, đó, vừa rồi không chú ý, đem giấy vách tường cách vách gỗ rách rồi.” Vương Trọng cười nói.

Scarlett cũng là viên trình chiến sĩ, đương nhiên biết Thập Tự Luân, xoay trên ngón tay trong chốc lát, “Làffer vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân, truyền thuyết viên trình chiến sĩ, đáng tiếc.”

Vương Trọng về mặt mù tịt, “Cái gì Thập Tự Luân?”

“Ở thời đại hắc ám của nhân loại lịch sử tràn ra một số thiên tài kinh tài tuyệt đỉnh, Làffer chính là một trong số đó, Thập Tự Luân toàn trăm này chính là vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân của Làffer, thời đại đó vũ khí phù văn cơ bản không phải sản xuất lượng lớn, mà là cá nhân chế tạo, Làffer chính là người nổi bật trong đó.” Scarlett có chút cảm khái nói, xuất thân thế gia, lại có ông là hiệu trưởng học viện, tiếp xúc tin tức khẳng định khác với học sinh bình thường, hơn nữa Scarlett từ nhỏ cũng thích xem loại tư liệu này.

Ánh mắt Vương Trọng sáng quắc, “Có thể nói cho ta một chút không, ta cảm thấy rất có hứng thú.”

“Được.” Scarlett cười vén tóc, đáng tiếc thanh xuân tịnh lệ phong tình vạn chủng như vậy bị Vương Trọng xem nhẹ, lực chú ý của hắn đều ở trên thân Thập Tự Luân.

“Làffer là một viên trình chiến sĩ bình thường của liên bang thời đại hắc ám, không có dị năng, thuộc chủ hồn kỳ, một lần biến dị thú công thành, thành thị nơi hắn hủy diệt, vợ và con gái hắn ở trong một cuộc chiến đó bị biến dị thú giết hết. Từ đó về sau, Làffer liền mất tích, thời điểm lại một lần nữa xuất hiện là thành phố Lầm Đông, thành phố Lầm Đông gặp thủ triều, mở rộng chiêu mộ tân nhân loại phòng thủ thành thị. Hắn mang hai chiếc Thập Tự Luân xuất hiện, sau đó thì không nói nữa, mà một trận chiến đó cũng là một trận chiến truyền thuyết của nhân loại thời đại hắc ám, nhân loại thời đại đó ở hoàn cảnh xấu tuyệt đối, nếu không phải không chỗ nào để trốn, thành phố Lầm Đông đã sớm bị vứt bỏ, nhưng trên thực tế, nhân loại căn bản không thể ngăn cản được.” Nói tới đây ánh mắt Scarlett lộ ra thần thái và hướng tới, “Nghe nói, phòng ngự thành thị bị liên tiếp phá hủy, chiến đấu tương đối thảm thiết, phòng thành cơ bản phá hủy hết, biến dị thú đông tới mấy ngàn, thời điểm toàn bộ mọi người tuyệt vọng, Làffer cầm Thập Tự Luân của hắn một mình đi về phía thủ triều, sau đó dùng Thập Tự Luân vô hạn quay về không chết không thôi, giết sạch toàn bộ biến dị thú...”

Trong ánh mắt Vương Trọng cũng tràn ngập hướng tới. Hiện tại hắn đã lý giải, vì sao sẽ có vũ khí như vậy tồn tại. Không cần dị năng, trong này ẩn chứa

tuyệt vọng và quyết tâm hẳn phải chết, không chết không thôi, vô hạn luân hồi, quả thật chỉ có vũ khí như vậy mới có thể làm được.

“Sau một trận chiến Lẫm Đông, Laffer rời khỏi, chuyển chiến các nơi, về sau thì mất tích, nhưng hẳn để lại truyền thuyết, Thập Tự Luân cũng bị các nơi mô phỏng, nhưng không ai có thể sao tác. Cái này của người rất cổ xưa, hẳn là vật mô phỏng từ sớm.” Scarlett sờ sờ hoa văn bên trên, chất lượng quả thật không tệ, một số chi tiết đều giống với trên ghi chép.

“Đây là Mã Đông mua từ nhà bảo tàng.” Vương Trọng nói, chuyên chú nhìn Thập Tự Luân, hiện tại hẳn có thể lý giải chân lý của vũ khí này rồi.

Một loại vũ khí ẩn chứa vô hạn khả năng và sát khí, Laffer sáng tạo Thập Tự Luân, là muốn dùng vũ khí này giết sạch toàn bộ biến dị thú, chỉ là thực chiến loại vũ khí này hao tổn đối với thân thể cùng hồn lực đều cực kỳ kinh người, tuyệt đối không phải người thường có thể khống chế.

Đây là đại sát khí chân chính.

Tán gẫu với Scarlett luôn đặc biệt vui vẻ, hai người rất có ăn ý và tiếng nói chung, cuối cùng vẫn là Mã Đông và Mirami đến mới khiến hai người ý thức được thời gian đi học sắp đến rồi.

Mã Đông dọc theo đường đi không thiếu được trêu chọc Vương Trọng một phen, cái này đã thành thú vui của hắn. Người trong vườn trường rất nhiều, thời gian khai giảng dài như vậy, mọi người đều đã thích ứng loại tiết tấu này, cũng càng thêm sinh động.

Hầu như mọi người đều đang nói về một trận chiến kia của Vương Giả Mạnh Mềm cùng Brooks trên OP.

Một trận chiến đó quá kinh điển, dẫn phát cũng quá nhiều đề tài.

Trận chiến cực hạn thích khách, cũng là một trận chất lượng cao nhất năm nay, Hóa Vũ Liên Hoa hoa lệ, thậm chí là Thiết Mạch Thuật trong truyền thuyết, quá nhiều thứ có thể nói.

Sáng sớm lớp ví dụ, đạo sư chính là dùng một trận chiến đó để làm tư liệu sống truyền thụ phân tích, tuy nói đều chỉ là những thứ rất mặt ngoài, nhưng vẫn tiến một bước kích thích sự nhiệt tình của các học sinh. Gần đây giáo viên cũng đều thích dùng chiến đấu cao cấp như vậy kích thích một phen trạng thái tinh thần của các học sinh, điều động một phen tính tích cực.

Kết quả vừa tan lớp, giờ thì hay rồi, khắp học viện tùy thời tùy chỗ đều là các loại tranh luận về Vương Giả Mạnh Mềm, loại tình huống này không phải chỉ ở Học viện Thiên Kinh, ở các đại học viện khác đều đang trình diễn.

Có phân tích thực lực chân chính của Vương Giả Mạnh Mềm, có phân tích thân phận chân chính của Vương Giả Mạnh Mềm, có phân tích tuổi thật sự của Vương Giả Mạnh Mềm, kéo xa nhất là, lại còn có người đang phân tích tính cách Vương Giả Mạnh Mềm.

Nhìn thấy một đám điên cuồng nhiệt tình bên người, Vương Trọng thực sự hơi đau đầu, thần bí đôi khi ngược lại tạo thành cuồng nhiệt càng thêm mạnh liệt.

Chẳng qua ở trong học viện, cho dù tham gia tập huấn, Vương Trọng vẫn là nhân vật qua đường, ngược lại Mã Đông và Emily trở nên cực kỳ hot, bạn học hơi quen biết một chút đều ghé tới hỏi thăm.

“Emily, người xác định Vương Giả Mạnh Mềm không phải cao thủ ẩn giấu nào của gia tộc các người?”

“Đúng thế, Hóa Vũ Liên Hoa loại chiêu số này, muốn nói xem một lần đã hiểu, thật sự không tin, về phần nói dung hợp Thiết Mạch Thuật, gia tộc các người nghiên cứu chiêu số đối thủ cạnh tranh cũng rất bình thường mà!”

“Có phải Assassin gia tộc các người che dấu cao thủ hay không, làm chuẩn bị cho CHF lần này, đều là bạn học, ta bảo đảm không nói cho người khác!”

“Mã Đông, nói thực đi, người rút cuộc có mấy biểu ca biểu đệ? Ở các học viện nào đọc sách, có đặc thù gì?”

Emily bị hỏi tới mức thấy phiền, Mã Đông lại là thích thú.

“Khụ khụ, điều này sao, ta cũng không quá xác định, nhưng gia tộc Assassin chúng ta đối với CHF lần này quả thật có chuẩn bị nhất định. Các người đừng hỏi, ta cái gì cũng không biết!”

Mã Đông bắt đầu làm bộ, hẳn thích thấy vẻ mặt ngửa ngáy trong lòng của người khác, tuy hắn biết Vương Giả Mạnh Mềm và gia tộc một xu quan hệ cũng không có, thật có cao thủ trẻ tuổi như vậy tọa trấn, Assassin gia tộc đã sớm tóm cùng nhị ngũ bát vạn nhất dạng.

“Hơi lộ ra một chút đi, người chỉ cần cho chút manh mối, chúng ta cam đoan tuyên truyền Kỳ Ba xã, Kỳ Ba xã tuyệt đối trở thành đại xã đoàn thứ năm!” Lập tức có người nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Ăn ý

“Như vậy sao...” Mã Đông cân nhắc một phen, bỗng nhiên cảm thấy đây là một điểm tuyên truyền rất tốt, “Được rồi, thật ra ta có gã Táp Ba biểu ca, đáng người rất giống Vương Giả Mạnh Mồm... Đương nhiên hắn có phải hay không, ta không biết.”

Emily ở bên có chút chịu không nổi, “Đừng nghe hắn nói bậy, Táp Ba biểu ca hơn hai trăm cân rồi.”

“Ta biết mà! Mã Đông tiện nhân này nếu nói hoàn toàn không biết, vậy nhắm chừng là thật sự có vấn đề, hắn nếu nói quen biết, vậy khẳng định là giả.” Một đám đông vây quanh Mã Đông nhất thời giải tán.

“Tổ chất gì vậy! Ta không có chữ tín như vậy? Ca nói như thế nào cũng là xã trưởng Kỳ Ba xã đó!” Mã Đông mở to hai mắt nhìn: “Táp Ba đại biểu ca người ta không thể giảm béo? Mới hai trăm cân mà thôi, chi cần có bẽn lòn, gầy tới mức như một tia chớp cũng không phải không thể! Các người làm sao vậy!”

Đối với Emily phá đám, Mã Đông cũng không có một chút biện pháp nào.

.....

Lúc này trong phòng xã trưởng Thánh-Tài Quyết, Reeves đang chậm rãi pha chế một ấm Thiết Quan Âm của Triệu thị gia tộc.

Trà đạo là loại văn hóa rất xa xưa rồi, ở thời đại này thuộc loại xa xỉ phẩm, Triệu thị gia tộc hầu như lũng đoạn tài nguyên phương diện này, đây cũng không phải là thứ có tiền thì có thể tùy tiện, cái này đại biểu cho thưởng thức và cách điệu, loại yên tĩnh như núi cao nước chảy kia lúc pha chế làm hẳn cảm thấy rất thoải mái.

Mà bên cạnh hắn, Lục Chiến Thiên đang nói không ngừng như máy hát: “Chuyện này không thể nhịn nữa xã trưởng, phải hướng phương diện học viện kháng nghị!”

“Barron kia tính là cái gì, một kẻ mới học ngay cả chương trình học của tân sinh cũng còn chưa hoàn thành, luận thực lực, luận kinh nghiệm, luận tư cách, Adams phương diện nào không mạnh hơn hắn một vạn lần? Thế mà ngược lại bị đào thải trước!”

Sau vòng thứ nhất, Adams cũng bị đào thải rồi, điều này quả thực khiến Lục Chiến Thiên không thể nhẫn nhịn.

Lục Chiến Thiên nước miếng bay tứ tung, càng nói càng kích động: “Grace đạo sư rõ ràng chính là thiên vị Kỳ Ba xã! Thiên vị hai tên tiểu bạch kiếm kia! Trước kia ở trong học viện, mọi việc luôn luôn đều là chúng ta Thánh-Tài Quyết chiếm trước một tay mới có phần của người khác, lần này lại bị Kỳ Ba xã găm lên!”

“Tài Quyết xã chúng ta không phải Độc Tài xã, đạo sư có sự cân nhắc của đạo sư, cũng là bản thân Adams không chịu nổi lực.” Reeves thần nhiên mỉm cười, vừa nhúng trà vừa nói: “Còn có, Kỳ Ba xã có thể từ chỗ chúng ta cướp đi bốn danh ngạch, cũng là quang minh chính đại, ta làm sao không lo lắng, nhưng trước mắt vẫn phải nhẫn nhịn, đến uống một chén.”

Lục Chiến Thiên nào có tâm tư uống trà, tiếp nhận một ngụm trà vào trong mồm, lau mồm xong liền tiếp tục nói: “Được rồi, cho dù xã trưởng ngài đại nhân đại lượng, không chấp tiểu nhân, nhưng ngài không biết, một tháng qua xã trưởng các người không có mặt, trong xã đoàn oán khí lờ lờ không hay càng ngày càng nhiều, đều nói Thánh-Tài Quyết chúng ta đang xuống dốc, bị Kỳ Ba xã găm còn không dám hoàn thủ, thậm chí còn có mười mấy xã viên mấy ngày hôm trước xin rút khỏi xã, nói là muốn đi Kỳ Ba xã bên kia, còn là ta một mực ép xuống không phê, bằng không...”

“Nơi này là xã đoàn, không phải ngục giam. Trừ chủ lực xã đoàn luôn luôn hưởng thụ tài nguyên ưu tiên, xã viên khác muốn đi xã đoàn nào cũng là quyền lợi của người ta.” Trên mặt Reeves nhìn không ra nửa điểm dao động, giống như là đang nói chuyện xã đoàn khác: “Đề bọn họ đi đi, lòng người đi rồi, cố lưu lại sẽ chỉ làm người ta càng thêm phản cảm”

“Nhưng mà!” Lục Chiến Thiên có chút sốt ruột, lần trước xã đoàn chiến bị Vương Trọng đánh mất, làm hắn mất hết uy tín ở học viện, trở thành trò cười của toàn bộ mọi người. Hắn không lúc nào không nghĩ như thế nào hướng Kỳ Ba xã, hướng Vương Trọng báo thù.

Thực lực của mình kém một chút, trong xã đoàn hiện tại người nghe lời mình cũng càng ngày càng ít, châm ngòi Reeves ra mặt mới có phần thắng tuyệt đối, nhưng lần này, Reeves trong mắt luôn luôn không thể chứa hạt cát nào thế mà lại bình tĩnh như thế?!

Reeves khẽ thở dài, “Ta hiện tại tinh lực chủ yếu là ở trên tập huấn, người hắn là cũng nghe nói Kỳ Ba xã ở giai đoạn đầu tiên biểu hiện ưu tú rồi chứ, nghe nói Grace đạo sư vì kỳ tập huấn sau, đang chuẩn bị một số đạo cụ đặc thù cùng sân bãi đặc thù, gấp chút phiền toái, giai đoạn tập huấn tiếp theo ít nhất sẽ kéo dài thời hạn một đoạn thời gian, cho nên đội viên chúng ta bên này cũng điều chỉnh tâm tính và trạng thái cho tốt, giai đoạn kế tiếp càng thêm nguy hiểm, thậm chí sẽ nguy hiểm tới sinh mệnh.”

Lục Chiến Thiên hơi sững sốt, nguy hiểm tới sinh mệnh?

“Cho nên nói, Adams vòng thứ nhất bị đào thải, đối với hắn mà nói chưa hẳn là chuyện xấu, nói không chừng còn bởi vậy giữ được một cái mạng”

Lục Chiến Thiên hỏi dò: “Thực nguy hiểm như vậy? Rốt cuộc là địa phương như thế nào?”

“Cái này xem như cơ mật trong tập huấn, không thể truyền ra ngoài.” Reeves lắc đầu.

“Xã trưởng, ta cũng không phải người ngoài, chỉ là tò mò thôi!” Tâm tư Lục Chiến Thiên đã linh hoạt hẳn lên: “Ta lần này không đi đã rất thâm, hiểu biết một chút lại không có việc gì.”

Reeves cười khổ lắc đầu, “Phụ cận Thiên Kinh thành nơi thích hợp cũng không nhiều.”

Lục Chiến Thiên sừng sốt, bỗng nhiên hiểu ra, “Trà của xã trưởng người uống rất ngon, kiếm ở đâu, lần sau kiếm cho ta một nắm, ta đi làm việc trước.”

Nhìn bóng lưng Lục Chiến Thiên, Reeves chậm rãi thưởng thức trà...

Đối với tập huấn, Mã đại xã trưởng không có hứng thú gì, nhưng quan hệ hoạt động hữu nghị lại là hần yếu nhất, một thân kỹ năng của hần chính là vì quan hệ hữu nghị mà sinh.

Vừa tan học, tích cực nhất chính là Mã Đông Đông, Vương Trọng, Glory, Barron đều bị Mã Đông gọi tới, phải có phong độ thân sĩ, nhất định phải trình diện sớm một chút, về phần Emily... Mã Đông thật sự không muốn mang theo, biểu muội này, bản lĩnh khác không được, phá hư không khí tuyệt đối đứng đầu, nhưng nha đầu này khá dính Vương Trọng, loại cơ hội này là căn bản sẽ không bỏ lỡ, nhưng mọi chuyện đều có ngoại lệ, vừa tan học Emily đã bị Moore viện trưởng kêu đi rồi, quả thực là Thượng Đế đã nghe được Mã Đông cầu nguyện.

Cái gì gọi là sân nhà hoàn mỹ, là đây, có Vương Trọng, Glory, Barron ba vai phụ siêu cấp, hần còn không triệt để chinh phục các mỹ nữ kia!

Đối với xã trưởng đại nhân bùng bùng hứng thú, ba người cũng chỉ biết phối hợp một lần. Scarlett đã ở câu lạc bộ âm nhạc đặt sẵn một vị trí, cái khác đều là Mã Đông chuẩn bị, loại sự tình này sao có thể làm phiền mỹ nữ chứ.

“Khụ khụ, ba người các người nghe, làm xã trưởng cùng tiền bối của các người, ngon đèn sáng chân thành nhất của các người, quan hệ hữu nghị chính là quan hệ hữu nghị, âm nhạc và rượu ngon là có thể điểm hòa thanh xuân kích tình nhất, cho nên hôm nay nghỉ huấn luyện, nghỉ CHF, các người đều chỉ là người trẻ tuổi, phát ra sức quyến rũ của giống đực, đi chinh phục cô gái các người thích!”

Mã Đông hăng hái nói, Vương Trọng bắt đầu dĩ lắc đầu, Glory ngây ngốc, Barron đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Ước hội

Đối với phản ứng của ba viên đại tướng này của mình, Mã Đông tỏ vẻ phi thường oán giận, “Các người chưa từng nghe, Thiên Kinh thời đại trước có câu danh ngôn, hữu hoa kham chiết trực tu chiết, mạc đãi vô hoa không chiết chi!”

“Xã trưởng, có ý tứ gì, hoa tươi hiện tại không phải đều không gãy sao?” Barron ngờ ngác hỏi.

Mã Đông ngăn người, bỗng nhiên hần đã hiểu cái gì gọi là đàn gảy tai trâu, “Khụ khụ, ý tứ của ta, lát nữa thả lỏng mà uống, thả lỏng mà hát, không biết hát cũng không sao, trọng ở tham dự!”

Trong ánh mắt Mã Đông mang theo cái bấy, gã này nếu không hát, sao có thể phụ trợ ra sự ưu tú của hần đây!

“Nhất định phải hát sao, ta cảm thấy, vẫn là nghe thì hơn.”

“Vương Trọng phó xã trưởng, người xem xem, ta là ủng hộ công tác của người cỡ nào, hiện tại đến lượt người ủng hộ công tác của ta!”

Vương Trọng bắt đầu dĩ nhún nhún vai, giảng đạo lý với gã này hoàn toàn là chịu ngược đãi, hần luôn có một vạn cái lý do chờ ở phía sau.

Đại khái hơn mười phút sau, đám người Scarlett tới, quả nhiên đều là mỹ nữ Hoa Hồng Đen, Scarlett Mirami còn có hai học muội thanh xuân đáng yêu, đây gọi là gì, đây là ăn ý!

Mã Đông ở lúc nghe thấy Scarlett mời, liền biết Scarlett tuyệt đối không phải hội chiến hữu gì, tuyệt đối là quan hệ hữu nghị, cho nên cũng không nói ra, Vương Trọng tiểu tử này thật không biết kiếp trước tu luyện ở đâu ra phúc khí, quan trọng là Mirami học tỷ của hần thật sự là... Quá gọi cảm, hôm nay nhất định phải nghĩ cách nắm được!

Ngay lúc này, ở cửa lại có thêm một người, “Chuyện náo nhiệt như vậy sao có thể bỏ qua ta, đứng không, Glory học đệ!”

Vậy mà lại là Dị Năng xã Hyman, “Vừa lúc gặp được Hyman học tỷ, liền mời đi cùng.”

Tuy nói như vậy, nhưng rất hiển nhiên đây là Hyman chủ động yêu cầu, hứng thú của Hyman đối với Glory đã không phải một ngày hai ngày.

Glory có chút đau đầu, đối với điều này mọi người chỉ có thể tỏ vẻ hăm dọa, bởi vì Hyman quả thật là đại mỹ nữ, mặc dù có chút phong lưu, nhưng tuyệt đối có nguyên tắc, không phải người nào cũng vừa mắt cô.

Vốn đang lo lắng Barron có chút quanh quẩn, không ngờ hai vị nữ hài tử khác lại phi thường cảm thấy hứng thú đối với Barron, tự biên tự diễn vô dụng, trải qua đám người Scarlett tuyên truyền, Barron mới thành hảo nam nhân trong thôn có tình tứ.

“Các vị, các vị, tuy là Scarlett xã trưởng khôi xướng, nhưng loại thời điểm này làm một thân sĩ, ta nên chủ động chút, hôm nay là Hoa Hồng Đen, Di Năng xã, Kỳ Ba xã chúng ta lần đầu tiên tụ hội, vì hữu nghị, cạn một ly!”

Luận sinh động không khí, Mã Đông Đông chính là một hảo thủ, ngay từ đầu còn có chút gò bó, trực tiếp bị hấn đánh vỡ, cạn xong một cốc bia, bầu không khí lập tức khác.

“Hiện tại do ta thả con tép, bắt con tôm, dâng lên một bài tự do chiến ca cho mọi người!” Mã Đông Đông làm đám đã nhìn không được biểu hiện cảm xúc dâng trào.

Điện thoại kết nối, loại kỹ thuật giải trí này phi thường nhanh và tiện, lựa chọn xong cảnh tượng bầu không khí, lập tức xuất hiện hiệu quả ánh đèn huyền lệ.

Không thể không nói, đây là sự cường đại của liên bang, không phải là sự điển hình, một trăm thành thị trung tâm liên bang trên nhiều khía cạnh đã khôi phục đến sự phồn hoa của thời đại trước, thế giới vẫn thuộc về người chiếm hữu tài nguyên, thật ra như đám người Mã Đông Đông một thế hệ này đã chưa từng trải qua thú triều khủng bố.

Cái khác không nói, Mã Đông Đông lúc ca hát thật sự rất khá, hát xong một bài, toàn bộ mọi người phát ra tiếng vỗ tay từ trong lòng, ngay sau đó Hyman lên, hai người này đều là loại hình nhiệt tình.

Hyman hát là tình ca, còn mang theo điệu nhảy Nam Mỹ phi thường nổi tiếng của thời đại trước, làm người ta nhìn thấy một mặt khác vạn chủng phong tình của cô. Nói thật ra Mã Đông Đông cũng là lần đầu tiên thấy, thật sự là ghen hòng nhìn trần trối, khó trách mỗi người bạn trai của cô đều mê luyện như vậy, nữ nhân này quả thực là yêu nghiệt mà.

Dung mạo đáng người là một mặt, nhưng muốn trở thành nữ thần, chuẩn bị tu vi cũng là nhất định phải có, không thể không nói, Hyman đã khiến toàn bộ mọi người cả kinh.

Hát đến lúc hưng phấn, Hyman còn đem Glory kéo lên, bởi vì loại vũ đạo này là hai người cùng nhau. Glory tuy nội liễm, nhưng không sợ sân khấu, mẫu chốt nhất là... Hấn thể mà cũng biết!

Sau đó hai người trình diễn vũ đạo Latin điên cuồng, ở thời đại này mọi người tuy biết một chút, nhưng thật sự rất ít nhìn thấy hiện trường, tương đối lay động nóng bỏng.

Hyman thật sự phi thường phi thường giật mình, điệu nhảy này còn là đòn sát thủ cô ở trong một tiết mục hồi ức thời đại trước nhìn thấy, sau đó sưu tập tư liệu nghiêm túc luyện tập, quả thực là đòn sát thủ bất được mục tiêu, lại không ngờ Glory thoát nhìn đầy khí chất đèn sách thế mà cũng có một mặt như vậy.

Trong phòng vỗ tay không ngừng, thật sự quá high quá hot, Mã Đông Đông cũng bắt đầu điên, Glory này thật sự là khác biệt, nhưng vẫn ổn, hấn có Mimi.

“Mimi, đây là món quà nhỏ anh vừa mới đặt làm cho em, hy vọng em có thể thích.”

Mặc kệ Mirami đồng ý hay không, Mã Đông Đông đã bắt lấy tay Mirami, đem một cái dây xích tay Pandora thiết kế tinh xảo đẹp để đeo ở trên cổ tay trắng nõn của Mirami. Không thể không nói, Mirami chưa bao giờ trải qua loại cuồng nhiệt theo đuổi này, nếu không phải tập huấn có thể đã luân hồi, nhưng tập huấn cách một đoạn thời gian cho rằng sẽ quên, lại phát hiện đã không quên được.

Mã Đông Đông cảm nhận được lực lượng phản kháng của Mirami cũng không lớn, biết đã công phá trái tim Mimi rồi.

Nắm tay Mirami chưa buông, Mirami giãy một chút không giãy ra được, cũng bỏ cuộc, Mã Đông Đông ở bên hoàn toàn giống như người không có việc gì, ở trong bầu không khí như vậy, chưa có ai chú ý điều này.

Vương Trọng và Scarlett cũng đang tán gẫu một số chuyện thú vị, Vương Trọng bỗng nhiên phát hiện Scarlett tựa như rất hiểu biết đối với hấn, hai người có rất nhiều sở thích chung, đương nhiên trường hợp như vậy hai người cũng đều không nói chuyện gì kiểu như huấn luyện. Scarlett tựa như rất có hứng thú đối với gia đình của Vương Trọng, cái này cũng không có gì phải giấu diếm, Vương Trọng đối với chuyện mình là trẻ mồ côi luôn luôn nhìn rất thoáng, bởi vì hấn có một gia đình ấm áp.

Scarlett thích nghe Vương Trọng kể chuyện xưa của hấn, nghe rất nghiêm túc, bởi vì cô thích nhìn mắt Vương Trọng, sâu trong đôi mắt đó tựa như có thứ rất kỳ lạ, giống là bí mật hoặc là tình huống rất đặc biệt nào đó, rất hấp dẫn cô.

Ngay tại thời điểm bầu không khí tốt nhất, cửa bị một cước đá văng ra, “Mấy người các ngươi nhỏ giọng chút, nghe như bò rống, muốn chết sao!”

Nhảy mất toàn bộ hoạt động ngừng lại, toàn bộ mọi người nhìn về phía cửa, đá văng cửa là Adams, hiển nhiên Adams đã uống không ít rượu.

Đối một thời điểm khác, thời điểm nhìn thấy Hyman, Scarlett, đầu óc hấn nhất định sẽ tỉnh táo, nhưng buồn bực do bị đào thải, cộng thêm men rượu, đã

sớm quên hết tất cả.

“Ô, nhiều đại mỹ nữ như vậy, chơi với đám phé vật đó có gì vui. Đến, đến chúng ta bên kia, Lục Chiến Thiên xã trưởng của chúng ta mới là ca thần chân chính.” Adams nắc rượu nói.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Uy hiếp

Hyman khó gặp được tri kỷ, loại trạng thái kỳ diệu này vẫn là lần đầu tiên trong đời, hiện tại ý muốn đánh chết Adams cũng đã có rồi.

“Adams, mớ to mắt của ngươi, không muốn chết thì rút về, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ!” Hyman sẽ không khách khí, làm xã trưởng Dị Năng xã, tư cách từng trải cũng gần với Reeves, sẽ không đem Adams để vào trong mắt, chẳng qua cũng muốn nể mặt Reeves một chút mà thôi.

“Ha ha, Hyman xã trưởng, vẫn là cay như hạt tiêu, nói với ngươi, vẫn là xã trưởng chúng ta tốt hơn, tiểu bạch kiểm này không được, không thỏa mãn được ngươi đâu!” Adams không tức giận, quay sang đùa giỡn Hyman.

Một lần này Hyman đã thật sự tức giận, có một số việc dễ nói nhưng không dễ nghe, nhất là còn trước mặt nhiều người như vậy.

Nháy mắt đột tiến một cái, Hyman một cước đem Adams đạp bay ra ngoài.

Oành...

Đối diện, người của Thánh-Tài Quyết cũng trào ra, cầm đầu chính là Lục Chiến Thiên, đều là sắc mặt bất thiện.

“Hyman xã trưởng, tình hình thật lớn, ai cho ngươi quyền lợi có thể tùy tiện đánh người.” Thánh-Tài Quyết bên này hơn hai mươi người đều sắc mặt bất thiện. Làm đệ nhất đại xã, bọn họ thật sự không thêm để ý điều gì khác, Dị Năng xã tuy là một trong bốn đại xã, thật ra rất yếu, dị năng vốn ít được Thiên Kinh lưu ý.

“Ha ha, Lục Chiến Thiên phó... xã trưởng, “Mã Đông cười đầy mặt đi tới, còn chuyên môn thờ mặt, “Hyman xã trưởng chưa đánh người, ồ, tiện nhân có tính là người không?”

“Mã Đông, ngươi mồm mép lưu loát, đi đêm cẩn thận một chút.” Lục Chiến Thiên lạnh lùng nói.

Mã Đông đặt tay phải ở trên tai, “A, đi đêm sao, ngươi đang uy hiếp ta sao, ời, sợ quá đi, người Assassin chúng ta không sợ nhất chính là đi đêm đó, Lục Chiến Thiên phó... xã trưởng!”

Mã Đông mắt không chớp nhìn chăm chăm Lục Chiến Thiên, loại ngu ngốc này, uy hiếp người của thích khách gia tộc, thật không biết chữ chết viết như thế nào, tuy Mã Đông không thuộc hệ chiến đấu, nhưng là người gia tộc Assassin, con đường cùng tài nguyên nắm giữ không phải vụn vụn một tên Lục Chiến Thiên có thể so sánh. Thật muốn không tuân thủ quy củ, phương pháp của Mã Đông tuyệt đối nhiều hơn Lục Chiến Thiên nhiều.

Lục Chiến Thiên hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt tràn ngập ghen ghét, chính là đám khốn kiếp này phá hủy tất cả của hắn, vốn hắn có thể thuận buồm xuôi gió kế thừa vị trí xã trưởng, đạt được tất cả nên có, bị Kỳ Ba xã triệt để phá hỏng rồi, mà lần này người của hắn cũng đều bị đào thải, cái này đối với địa vị hắn là đã kích trí mạng, Terrence phía sau cũng là mặt mang sự hung hăng.

“Assassin là cái gì, để ta tới ước lượng một chút!” Terrence càng hung hăng hơn, đem người đánh ngã ngoài trước, về nói về sau.

Hai bên nháy mắt giương cung bạt kiếm, nhưng lúc này Lục Chiến Thiên lại nở nụ cười, ngăn trở Terrence, “Thánh-Tài Quyết chúng ta cũng không lấy nhiều bất nạt ít. Các vị, núi không chuyển thì nước chuyển, chờ đi.”

Lục Chiến Thiên đem một đám người kéo về, ở nơi này hỗn chiến khẳng định là không được. Tuy đã uống rượu, nhưng đầu óc hắn coi như bình tĩnh, trước không nói đánh lại hay không, Scarlett cũng đang có mặt, một khi động thủ, trường học xử lý tới, xui xẻo khẳng định là bọn hắn.

Trở lại phòng của mình, Lục Chiến Thiên cũng hát không nổi nữa, trực tiếp giải tán, lại đem Adams và Terrence giữ lại, lúc này Adams cũng tỉnh rượu rồi.

“Lão đại, nếu không cho bọn hắn cái giáo huấn, chúng ta về sau không cách nào lấn lộn nữa!” Khóe miệng Adams dính máu, trước mặt nhiều người như vậy bị đá ngã lộn, tâm cao khí ngạo làm sao chịu được, cộng thêm bị đào thải, giống như đi đâu cũng bị người ta chỉ trích, đều do Vương Trọng và Glory kia, còn có Kỳ Ba xã chết tiệt.

“Lão đại, chúng ta phải nghĩ cách, nếu không sẽ cứ mãi bị người ta cười nhạo!” Terrence cũng trầm giọng nói.

Lục Chiến Thiên thì lại trầm mặc chốc lát, gõ gõ bàn, “Cười nhạo, các người cảm thấy đây chỉ là cười nhạo sao, tiếp tục như vậy, ba người chúng ta sẽ không có chỗ đặt chân nữa!”

Trong phòng trầm mặc một phen, nếu không thể lấy được đủ vinh dự và địa vị ở trong trường học, một khi tốt nghiệp, vậy sẽ là cuộc sống thế nào?

Nhất là ba người bọn họ đều không có khả năng đúc ra anh hồn, càng phải dựa vào tư liệu học viện, hiện tại bọn họ thành trò cười, ở Thiên Kinh lẫn lộn như thế nào?

“Chỉ có một con đường, chỉ xem hai người các người có lá gan hay không.” Lục Chiến Thiên nói.

“Lão đại, người cứ nói đi!” Trên mặt Adams lộ ra sự dữ tợn, “Chỉ cần có thể giết chết bọn hắn, như thế nào cũng được!”

“Hắc hắc, đây là nguyên nhân hôm nay ta phải nhện, chẳng những hôm nay phải nhện, tương lai chúng ta cũng diễn thật tốt, hiểu chưa!”

Kế hoạch trong lòng Lục Chiến Thiên vốn đang do dự, nhưng trải qua chuyện hôm nay, hắn đã hoàn toàn hạ quyết tâm!

Kỳ Ba xã bên này hoạt động cũng chưa bị phá hỏng. Đám người Mã Đông vốn là sợ thiên hạ không loạn, thật ra càng không đem Lục Chiến Thiên để vào mắt, rất nhanh bầu không khí lại bị điều động lên. Thứ khác không nói, Mã Đông biểu hiện làm Mirami rất thương thức, thời điểm mấu chốt biểu hiện Mã Đông Đông vẫn phi thường có hương vị nam nhân, không sợ chuyện, cho nên Mirami chủ động vươn bàn tay nhỏ, điều này khiến Mã Đông Đông sững sờ mất. Khác với Lục Chiến Thiên, Kỳ Ba xã bên này lại là một đêm tốt đẹp, âm ỉ như vậy, thật ra là đem quan hệ của mọi người đẩy càng thêm chặt chẽ.

Nếu không phải đám người Lục Chiến Thiên làm âm ỉ như vậy, quan hệ của mọi người có thể sẽ không tiến bộ nhanh như vậy, Mã Đông vốn mãnh liệt muốn đưa nữ hài tử trở về, thuận tiện phát sinh chút gì đó, nhưng dụng tâm của hắn trực tiếp bị Hyman vạch trần, dẫn tới Mã Đông Đông thể thốt phũ phàng, hiển nhiên trước mặt Hyman cũng là kẻ trong nghề, Mã xã trưởng không có cơ hội.

Nhưng Mã xã trưởng hôm nay đã có thu hoạch rất lớn, nữ hài tử như Mirami, bước đầu phòng ngự là nghiêm nhất, một khi đột phá, về sau chỉ là vấn đề thời gian.

Mọi người sau khi giải tán, Mã Đông khẳng định là sẽ không ở ký túc xá, Vương Trọng cũng cảm thấy không muốn ngủ, còn quả thật có thể khiến tinh thần phấn khởi.

Đã sắp mười hai giờ, trong phòng huấn luyện OP học viện ít ỏi không có mấy ai, chỉ có một số tân sinh giãy dụa ở trên tuyến thất lợi còn đang kêu ngoao ngoao muốn thắng một trận, nhưng đôi khi thực so với lên trời còn khó hơn, càng thua lại càng thua, sau khi tâm tính mất cân bằng, sơ hở của chiêu thức cũng sẽ lớn hơn, đây là một quá trình tâm lý phải trải qua.

Chiến đấu phải thừa nhận được thất bại, đạo lý ai cũng hiểu, nhưng vô dụng, nên trải qua nhất định phải trải qua, Vương Trọng ngay từ đầu trải qua mười trận thua liên tục thật sự ý muốn chết cũng có rồi, nhưng dần dần chết lặng, dần dần sức thừa nhận tâm lý đủ cường đại đến mức có thể bình tĩnh phân tích, thật ra đều là một quá trình.

Nghe bên ngoài gào rống, Vương Trọng cũng có chút trở về trạng thái năm trước, đăng nhập OP, dưới còng kích thích thân thể có chút nóng, có chút ý tứ không bị cản trở.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Cực hạn khiêu chiến

Giờ này vẫn là tương đối ít người, cao thủ bình thường đều tập trung ở thời điểm sáng sớm hoặc là bảy tám giờ, giờ này phần nhiều là người mới trong hồ đang chậm rãi trải qua bước lịch luyện đầu tiên của cuộc đời.

Vương Trọng cũng không vội, có đối thủ thì chiến, không có đối thủ trở về ngủ một giấc, loại công phu bất cứ tình huống nào cũng có thể thân nhiên tự đắc này là từ nhỏ đã luyện thành, hắn nếu không có loại tinh thần lạc quan này, đã sớm gameover.

Leng keng leng keng keng...

Một đôi tình lữ ở dưới hào quang song nguyệt yêu điểm làm vận động kịch tính, tương đối sôi trào kịch liệt, ngay tại thời điểm sắp đến đỉnh, tiếng điện thoại vang dồn dập.

Nam lập tức ngẩn ngơ, sững sờ một phần ba giây, lập tức mặc quần, “Thân ái, ở trên giường chờ anh, anh lập tức trở về!”

Lúc này hắn đã không thấy ánh mắt giết hắn một trăm lần trong ánh mắt bạn gái.

“Đệch, ca vừa làm xong khúc dạo đầu, nghe được tiếng nhắc nhở vương giả ca login, quần cũng chưa xách đã vội vàng lăn tới. Các người nói ca ngày mai sẽ bị bạn gái chém chết không?”

“Huỳnh đệ, người được đấy! Ca tạo em bé tạo được một nửa rồi, bị bạn gái hắt ngẩ, nói là cần xem Vương Giả Mạnh Mồm trước, dọa lão tử về sau bị liệt dương mới gọi là thảm!”

“Hai mặt hàng này là chuyên môn đến lưu cầu à? Có bạn gái ghê gớm lắm sao? Các huynh đệ, phun chết hần!”

Khu xem cuộc chiến bao gồm trong diễn đàn một mảng gà bay chó sủa, churóng khí mù mịt, hiển nhiên đều cài đặt nhắc nhở Vương Giả Mạnh Mồm login, vì không bỏ lỡ, chỉ sợ thủ pháp nhắc nhở đều tương đối rung động.

Capofer thành, hơn phân nửa đêm từ trên giường thoải mái bò dậy, ít nhiều cũng có chút hỏa khí, hỏa khí của Lola hiện tại đã rất lớn.

Huấn luyện đến nửa đêm, vừa mới tắm tấp, rửa mặt chuẩn bị dưỡng môi một phen, kết quả điện thoại vang không ngừng, không xem không được, liên tiếp vang vài lần, thúc ép quá bị thương thì sao, đây là ai?

Lola nhẩn nhin mở lên, bắn ra hình ảnh Arnold.

“Đội...” Bên kia lộ ra khuôn mặt tràn đầy hưng phấn của Arnold Dayton, ngay sau đó chính là sắc mặt đột nhiên thay đổi, thét một tiếng chói tai: “Quý!”

Hơn phân nửa đêm đột đèn, mở ra điện thoại liền nhìn thấy một khuôn mặt trắng bệch, là người thì ai cũng sợ.

Lola hiển nhiên chưa chú ý tới mặt nạ của mình, thanh âm dị thường bình tĩnh, ánh mắt dị thường sắc bén: “Arnold, người nửa đêm nửa hôm là nhớ gấu nhỏ của ta sao? Cần ta phải nó đến chơi với người một chút?”

Cuối cùng nghe ra là thanh âm Lola, Arnold vỗ vỗ ngực, suy nghĩ muốn chết cũng có rồi: “Đội trưởng đừng trách ta nha, hơn nửa đêm mặt nạ này của ngài...”

“Bớt sàm ngôn đi, “Lola đang tận lực khắc chế cảm xúc, không thể tức giận sẽ có nếp nhăn, miếng đắp mặt này rất khó mua, nghe nói là dùng dầu cá biển tinh luyện: “Chỉ mong người có chuyện phi thường quan trọng, nếu không ngày mai ta nhất định sẽ khiến người hiểu hoa vì sao lại đỏ như vậy...”

Arnold thiếu chút nữa liệt, đây cũng không phải thời điểm nói giỡn, vội vàng kích động nói: “Vương Giả Mạnh Mồm login rồi!”

Mất Lola tích tắc sáng lên, bóp một tiếng cắt ngang trò chuyện với Arnold, gã này rốt cuộc đến rồi, còn tưởng rằng lại phải chờ một tháng.

Lúc Lola onl đã có chút chậm, rất nhiều kẻ phản ứng nhanh hơn cô, trong OP hiện tại đã rất nóng.

Tranh luận nhằm vào Vương Giả Mạnh Mồm cũng chưa bởi vì một trận chiến với Brooks mà giảm nhỏ, ngược lại trở nên càng thêm mãnh liệt mãnh mẽ, duy trì hần là acc clone, phân biệt rõ ràng với phân đối, lý do của hai bên đều phi thường đầy đủ, đối chọi gay gắt, hiện tại thậm chí đã xuất hiện phái thực lực thứ ba quật khởi, đó là Vương Giả Mạnh Mồm căn bản không phải người, nói không chừng là hình chiếu vĩ độ cao ở không gian thứ năm!

Hiện tại đã cơ bản luận chứng, không gian thứ năm chính là giảm xóc của vĩ độ cao cùng chiều không gian Địa Cầu, có thể xưng là thông đạo, lớn mật phán đoán, sinh vật kỳ quái giống Vương Giả Mạnh Mồm sẽ không là thú chiều không gian hình người chứ?

Từ trên góc độ kỹ thuật là có thể lý giải, bởi vì hình thái sinh vật chiều không gian tuy không quá giống với sinh vật Địa Cầu, lại có cảm giác xấp xỉ nhất định, mặt khác nhân loại có thể kết nối không gian thứ năm lợi dụng thêm, vậy các sinh mệnh vĩ độ cao thì sao?

Tất cả đều có khả năng, chỉ là mãi chưa tìm được chứng cứ mà thôi.

Trong khoảng thời gian này, các đại học viện đều tìm kiếm bóng dáng Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng một cao thủ như thế ở trong học viện căn bản là không giấu được, nhưng lại chưa có ai thật sự tìm được, loại sự tình này quay sang có người muốn mạo nhận để nổi tiếng, nhưng cũng phải có mạng đi gánh vác, có thể tưởng tượng, một khi Vương Giả Mạnh Mồm lộ ra ngoài ánh sáng, chỉ là mỗi ngày người khiêu chiến đều có thể đập phá bậc cửa, mấu chốt nhất là quá dễ bị lộ trần.

“Các người những người này rảnh quá đau trứng, mặc kệ hần là ai, chỉ cần đánh phản kích, xem đã ghiền có thể học tập được không phải xong rồi!”

“Ván trước là Brooks, hôm nay không biết sẽ gặp phải ai, quá nửa sẽ không kém hơn Ảnh Nhận.”

“Thời điểm khảo nghiệm thực lực vương giả huỳnh đến rồi, ca không tin hôm nay hần còn random vũ khí!”

“Thời điểm vs Ảnh Nhận vương giả ca chính là random vũ khí mà.”

“Kết quả chịu thiệt to, nếu không phải vương giả ca linh cơ khê động, đem phù văn kiểm biến thành song đoạn nhận, dùng như dao găm, nhắm chừng thần thoại bất bại đã sớm bị phá, không thể mỗi lần đều vận khí tốt như vậy.”

“Ta cũng cảm thấy một trận chiến trước đã rất mạo hiểm cực hạn rồi, đối thủ phía sau sẽ càng ngày càng mạnh, nếu còn tùy hứng như vậy, thực sự cách thất bại không xa.”

“Cực hạn cái mặt nguoi, đây là vương giả buông xuống dạy dỗ các nguoi đám gà mờ này, vèn vèn cấp bậc Tinh Anh tính cái lông, sáng mù mắt chó titan của các nguoi!”

Loại fan nào tàn này trực tiếp bị mặc kệ, vô luận là buồn ngủ hay đang làm việc, ở sau khi tiến vào khu vây xem rất nhanh đã high hẳn lên.

Nửa đêm còn online, phần lớn đều đã đến phòng xem cuộc chiến, còn đang không ngừng hô bằng gọi hữu, tiếng login vang không ngừng, hơn nửa đêm biến thành mở tiệc liên hoan.

Nhân số nháy mắt đã tăng lên đến khoảng tám ngàn, trong đó có không ít cao thủ cấp bậc Tinh Anh, không thể không nói đến cấp bậc Tinh Anh rất khó nói ưu thế tuyệt đối, mỗi người đều có đòn sát thủ của mình, cần xem biểu hiện và trạng thái thời điểm mấu chốt, còn có đặc tính nghề nghiệp tương khác, mà Vương Giả Mạnh Mồm kia hoàn toàn không nhìn một điểm này, do đó cũng dẫn lên hứng thú của cấp bậc Tinh Anh.

Hơn nữa, bình thường đến cấp bậc Tinh Anh đối với ghép chiến đều phi thường cẩn thận, chưa bao giờ gặp phải ai bốc đồng như vậy.

Trong bất tri bất giác, Vương Giả Mạnh Mồm đã có được tính kêu gọi rất mạnh, bởi vì bí mật của hắn còn chưa phá giải.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Vận khí đến đây!

Vốn cho rằng sẽ khiến mọi người chờ rất lâu, nhưng trên thực tế một số chiến sĩ cấp bậc Tinh Anh đều tiến vào lựa chọn ghép, đây là đặc quyền cấp bậc Tinh Anh có thể mua, chính là ở sau khi ghép được đối thủ có thể lựa chọn tiếp nhận hoặc là bỏ qua, cũng không tính vào thành tích, ngay cả Lola và Sherry cũng là như thế, các cô rất muốn tự mình giao thủ với Vương Giả Mạnh Mồm, nếu khoảng cách gần mà nói, các cô hẳn là có thể cảm nhận được nam nhân này.

Đối thủ xuất hiện, Kostan Oleg!

“Xe tăng hình người, Kostan Oleg!”

Khu xem cuộc chiến sôi trào toàn bộ, lần này thật sự có ý tứ rồi, phương diện này có ân oán!

Theo Vương Giả Mạnh Mồm bùng nổ, video chiến đấu mấy trận trước đó cũng sớm bị người ta lôi ra để nghiên cứu hết, toàn bộ mọi người biết thời điểm Vương Giả Mạnh Mồm còn chưa hot như vậy, đã từng xử lý một trọng trang chiến sĩ của Oleg gia tộc, ngôi sao mới Juan Oleg bậc Dũng Sĩ, mà Kostan, vừa lúc chính là anh của Juan, anh ruột!

Kostan Oleg, phó đội trưởng chiến đội Stowler anh hồn học viện, một trong các trọng trang chiến sĩ mạnh nhất trong một thể hệ mới của liên bang, năm trước còn trùng cử đội hình toàn ngôi sao bắc khu, đỉnh phong trọng trang của cấp bậc Tinh Anh.

Brooks hôm qua oai phong một cõi đã từng hai lần khiêu chiến vị Stowler trọng trang xe tăng này, kết quả hai lần thất bại, lại lần nữa nghiệm chứng thích khách ở trước mặt trọng trang là có thể yếu về nghề nghiệp, nhất là loại trọng trang có được kỹ xảo và phán đoán hoàn thiện này, ở trong không gian có hạn treo lên đánh các loại thích khách.

Nhìn thấy đối thủ của mình, Kostan cũng có chút ngoài dự liệu, nhưng rất nhanh, hắn đã cười lên. Hắn thực ra không đến mức chuyên môn chờ người như vậy, chỉ là huấn luyện thân thể rất hưng phấn, liền tùy tiện lên xem có đối thủ hay không, kết quả lại rất có ý tứ.

Video lần trước đệ đệ Juan thua người kia hắn từng xem, Vô Không Ba Động Quyền, nói rõ đối thủ vận dụng đối với hồn lực rất đến nơi đến chốn, nhưng nói thẳng, còn chưa dẫn lên nổi hứng thú của hắn, người đem phòng ngự luyện đến mức tận cùng, khát vọng đối thủ có lực sát thương hơn nữa, một kẻ luôn đem hồn lực mình hạn định, thật sự không dẫn lên nổi sát ý.

Nhưng hôm qua một trận chiến của gã này với Brooks đã khác, Kostan xem xong toàn bộ hành trình, không bỏ qua bất cứ một chi tiết nào. Vô luận công phòng, tốc độ, hoặc là ý chí chiến đấu của hắn, đều không thể bắt bẻ, một thích khách cực hạn.

Không ngờ lại khéo như vậy thế mà thật sự để mình random gặp phải.

Hắn cười ha ha bẽ bẽ nắm tay, xương ngón tay to lớn vang lên rắc rắc.

Chưa tính thông báo để Juan xem cuộc chiến, đây là trận đấu của mình, về phần nói báo thù giúp em trai? Hoàn toàn chỉ là câu chuyện cười, người Oleg gia tộc, trừ phi là trên chiến trường đối kháng kẻ thù bên ngoài, nếu không bất cứ lúc nào té ngã đều chỉ có thể dựa vào chính mình mà đứng dậy!

Loại eo là còn cần anh trai tới chiếu cố, căn bản là không xứng có được dòng họ Oleg này!

“Đến đi!” Kostan đầy chiến ý.

Chiến tích của hắn tuy không hoa lệ như Brooks, nhưng Kostan có được gần ngàn trận đấu, hắn căn bản không thêm đề ý tỷ lệ thắng, đề ý là mình đạt được lực lượng mạnh hơn thế nào, có một số cao thủ vì khiến chiến tích của mình thoát nhìn hoàn mỹ một chút, ở thời điểm năng lực thành thực sẽ vứt bỏ ID vốn có, dùng ID thứ hai, đương nhiên cái này cũng không có gì đáng trách, chỉ là theo Kostan thấy không gì ngoài mặt mũi, không có bất cứ tác dụng nào cả.

Vương Giả Mạnh Mồm nghề nghiệp chính vẫn luôn có sự tranh luận, tay không Ba Động Quyền, viễn trình chuẩn xác điểm cắt sụn đồ, làm người ta khó có thể phán đoán hắn là viễn trình hay là cận chiến.

Nhưng từ một trận trước Vương Giả Mạnh Mồm song đoạn nhận lượng tướng, nhân sĩ chuyên nghiệp đều cho rằng nghề nghiệp của gã này, ít nhất có 80% là thích khách. Trừ thích khách, căn bản không có bất cứ nghề nào khác có thể đem song đoạn đao chơi đến mức như vậy. Nếu lại cân nhắc đến hắn trước kia đối trận Emily của Assassin gia tộc dùng cũng là đao găm, vậy thì càng dễ lý giải hơn.

Như vậy vấn đề đã tới, Vương Giả Mạnh Mồm là thích khách, nhưng đối thủ cũng là ở lúc đối mặt thích khách, duy trì chiến tích biến thái ở sau khi thành danh, một trăm hai mươi chín trận toàn thắng: xe tăng hình người Kostan!

Lola lúc này vẻ mặt cũng rất ngưng trọng, Kostan lợi hại bao nhiêu, cô tuyệt đối hiểu biết hơn đám bình phun khu bình luận xem náo nhiệt kia nhiều lắm.

Đây là một siêu cấp chiến sĩ ngay cả mình cũng cực kỳ kiêng kỵ, đại biểu cho một đám thực lực đỉnh cao nhất chân chính trong tinh anh phái học viện, vô luận thực lực, kinh nghiệm hay khí tràng đều là hàng đầu, đây là thuộc loại hình đã không thể áp chế trong cấp bậc Tinh Anh, hoàn toàn phải xem trường thì phát huy, ai dòm sát thủ trùng mục tiêu, người đó sẽ lấy được thắng lợi.

Nói thẳng, đây còn là dưới tình huống nghề nghiệp tương đương không có khắc chế tuyệt đối, thích khách... Không có cơ hội.

Cô cũng không cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm nhất định là thích khách, nhưng có thể khẳng định, vô luận một loại nghề nghiệp nào, chống lại Kostan trạng thái đỉnh phong như thế đều sẽ rất đau đầu.

Đây là khảo nghiệm so với Brooks còn lớn hơn nữa, tên kia sẽ không lại lựa chọn random vũ khí chứ? Lĩnh vực Vương Giả Mạnh Mồm sở trường tựa như rất rộng, nếu có thể làm ra một ít nhằm vào ở trên vũ khí, cũng không phải không có cơ hội.

Trong bất tri bất giác, nhân số khu xem cuộc chiến thoải mái đột phá một vạn, trên diễn đàn OP dùng điện thoại xem thì càng nhiều hơn, đại đa số người xem đề ý là, Vương Giả Mạnh Mồm còn có thể random vũ khí hay không, như vậy rất dễ dàng bề kẻo.

Nhưng Vương Trọng hiển nhiên không quan tâm điều này, Kostan là ai hắn thật sự không quan tâm, trừ mấy kẻ đặc biệt “nổi tiếng”, tùy tay ấn cái xác nhận, hai bên nhanh chóng tiến vào lựa chọn vũ khí.

Kostan rất dứt khoát lựa chọn khôi giáp thuần bài trọng trang. Ở cấp bậc Tinh Anh, thật sự trừ Vương Giả Mạnh Mồm thì không còn có ai khác nữa, vũ khí thứ này quyết định hệ thống chiến đấu, trên cảnh tượng có thể liều một chút, nhưng không có ai đồ xúc sắc ở trên lĩnh vực ưu thế của mình.

Vài giây sau, mắt cả một đám đông đều tròn tròn, Vương Giả Mạnh Mồm bắt đầu lựa chọn.

Vẫn là random, lại thấy random!

Loại hành vi này khiến một đoàn phe hiện thực không thể chịu đựng được, bởi vì người như vậy không nên tồn tại, đây là hành vi tìm chết, vì sao đến bây giờ còn chưa chết?

“Đệch, lão tử thật sự là dm, chỉ cân nhắc thực lực đối lập hai bên, chưa cân nhắc đối chiếu chỉ số thông minh!”

“Sắp tiết tấu bị treo lên đánh!”

“Quá lừa đảo rồi! Có thể trả vé không cược không?” Không ít người đã tham dự một ít cá độ, có không ít người còn đặt Vương Giả Mạnh Mồm, lấy thực lực Vương Giả Mạnh Mồm, nghiêm túc đánh vẫn có hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 116: Cấm hồn không gian

Phòng trực tiếp một đám đông gào khóc thảm thiết, tất cả đều là người mua Vương Giả Mạnh Mồm, cũng kêu rất náo nhiệt, thật ra chỉ là mua con số lẻ chơi chút mà thôi, đều là học sinh, không ai sẽ trông vào đây mà phát tài đi đặt cược tài sản, nhưng nhiệt tình cần phải có.

Mặt Arnold Dayton cũng sắp cười méo đi rồi, vội vàng phát ra cái tin tức cho Lola: “Đội trưởng, người xem náo nhiệt như vậy, muốn chúng ta cũng kiếm cái phần thưởng hay không?”

“Trước đem nợ của người trả hết rồi nói sau!” Phong phạm nữ vương mơ hồ của Lola trực tiếp đem Arnold nghiền ép.

Nợ... một khi nghĩ đến đây, Arnold cảm giác toàn thân phát tê, tựa như móng vuốt con gấu nhỏ lại ở trên cái mông mềm mại của hắn vuốt ve đi vuốt ve lại...

Nói thật, Lola vẫn có chút lo lắng, đối phó loại trọng trang này, viễn trình vũ khí khẳng định là tốt nhất, tương sinh tương khắc!

Chỉ thấy một khẩu hỏa diễm pháo cao bạo màu lửa đỏ, cao cấp thô hào xuất hiện ở trong tay Vương Giả Mạnh Mồm.

Không sai, chính là loại phù văn hỏa diễm pháo cầm tay kia trong tay Sherry, đây là súng ống viễn trình hồn lực cao, đương nhiên có dị năng gì sẽ mang theo hiệu quả đó, loại vũ khí đánh giết hồn lực siêu cao này đối phó trọng trang quả thực chính là sư tử vô thê, quá thoải mái, hoàn toàn không cho trọng trang đường sống phát huy kỹ thuật.

Trên khuôn mặt luôn có chút bình tĩnh của Sherry lộ ra nụ cười, vỏ quýt dày có móng tay nhọn, cô thích nhất đánh trọng trang, mấy thằng cha chậm chạp đó quả thực chính là bia ngắm sống, phòng ngự càng ưu tú cô lại càng đã nghiền.

Chỉ cần có đủ hồn lực, tuyệt đối đánh đối phương mẹ cũng không nhận ra!

Điều kiện tiên quyết là... Đủ hồn lực.

Trong phòng trực tiếp nháy mắt yên tĩnh, một mảng lớn thanh âm nuốt nước miếng, một giây tiếp theo những người ủng hộ kia đều sôi trào, quả thực muốn rơi lệ đây mặt, rốt cuộc, nhân phẩm bạo phát rồi, cuối cùng random được một lần vũ khí kiểu áp chế!

“Vương giả ca uy vũ, tất cả đều là lộ số mà!”

“Hệ thống đây là nhìn Kostan không vừa mắt bao nhiêu?”

“Nhân phẩm vương giả ca quả thực đã bùng nổ, thế này ít nhất phải đỡ một trăm bà cụ qua đường!”

Về phần vấn đề hồn lực, mọi người đều chưa từng quan tâm, một người có được sức chiến đấu như vậy, tuyệt đối không có khả năng chỉ có 50 hồn lực.

Cảnh tượng chiến đấu xác định, chiến sĩ hai bên tiến vào.

Vương Trọng chỉ cảm thấy mình nháy mắt đặt mình trong một mảng thế giới rất kỳ lạ.

Đây là một thế giới hơi tò ra tối tăm, bốn phía gió lạnh thấu xương, dưới chân có băng sương khô nứt.

Trên bầu trời tràn ngập tầng mây đen thật dày, xa xa còn có thể nhìn thấy một vòng xoáy khổng lồ màu đen, mang theo gió tuyết lác đác màu trắng, xò xuyên qua ở giữa thiên địa.

Những người trẻ tuổi vừa rồi còn hưng phấn đến nhiệt huyết sôi trào lập tức thành một mảng tĩnh mịch, đừng nói bọn họ, ngay cả Lola và Sherry cũng tuyệt vọng rồi.

Vận khí này thật sự là xui xẻo đến nghịch thiên.

Cắm hồn không gian!

“Mẹ kiếp, chơi ta à...”

“Cắm hồn không gian?”

“Mấy trăm bản đồ duy nhất một cái cắm hồn không gian cũng có thể rút được?”

“Ta sát, ta vừa mới đặt Vương Giả Mạnh Mồm, xong rồi, tháng này phải uống nước lạnh chống đói!”

“Lộ số thật sâu...”

Chiến đấu OP rất nhiều bản đồ random, đủ loại bản đồ khí hậu dị thường, địa hình dị thường đều có, chính là vì để những người luyện tập có thể thích ứng hoàn cảnh tác chiến khác nhau. Nhưng mặc dù ở trong rất nhiều bản đồ chiến đấu OP như thế, cắm hồn không gian cũng là một cấp đặc biệt nhất.

Ở dưới lực lượng chiều không gian ảnh hưởng, sinh ra không ít cấm khu của nhân loại, những nơi này chẳng những có được biến dị thú cường đại, còn là vì trong hoàn cảnh sẽ thường xuyên xuất hiện khu vực hồn lực không thể sử dụng, cái này đối với nhân loại hiện tại mà nói quá trí mạng, vô luận người mạnh bao nhiêu, nhưng hồn lực một khi không thể sử dụng, vậy sẽ thành đồ ăn của biến dị thú.

Đừng nói dùng hồn lực công kích chiến đấu, ngay cả phòng ngự bản năng cũng không được. Thiên địa này tràn ngập kỳ lạ, làm nhân loại cho đến nay cũng chưa làm rõ quy tắc, tất cả hồn lực quy tắc ở nơi này đều mất đi hiệu lực!

Đây là hoàn cảnh chiến đấu đủ khiến toàn bộ viễn trình chiến sĩ, thích khách, các nghề nghiệp dựa vào kỹ xảo và hồn lực phát ra hoàn toàn tuyệt vọng, duy nhất còn có sức chiến đấu nhất định chính là trọng trang và toàn năng chiến sĩ, dù sao bọn họ rèn luyện đối với thân thể cao hơn nghề nghiệp khác, hoàn toàn dựa vào cường độ thân thể cùng kỹ xảo.

Hệ thống OP quá biết chơi rồi, cho người ta random được một cây hỏa diễm pháo bùng nổ cao chuyên môn khắc chế trọng trang chiến sĩ, sau đó lại random cấm hồn không gian?

Cho người cao bạo hỏa diễm pháo chuyên môn khắc chế trọng trang chiến sĩ có thể thế nào? Không có hồn lực người lấy cái quỷ làm đạn pháo! Trước cho hy vọng sau cho tuyệt vọng, hệ thống này là cha đẻ của Kostan sao?

Trước kia có người hoài nghi Vương Giả Mạnh Mồm mới là con của hệ thống, hiện tại xem ra so với Kostan còn kém xa.

“Giải tán giải tán, thế này không sao xem được tiếp nữa, cái này con mẹ nó quá ghê tởm, cho dù Miệng Miệng nhà chúng ta thua ta cũng không phục!”

“Quá không công bằng, cái này gọi là chiến đấu gì, quả thực chính là khi nhục. Không xem nữa, con bà nó, lão tử trở về tìm bạn gái, ta con mẹ nó từ bỏ giường ấm áp để cho ta xem cái này?”

“Kêu cái rầm, là chính hấn làm bộ làm tịch cứ muốn random, không có cái thực lực đó thì đừng làm!”

“Đúng, ủng hộ trên lầu, lão tử chờ đợi ngày này lâu lắm rồi, ha ha, ta cũng hoài nghi Vua Mạnh Mồm có thể lấy được cao bạo pháo hay không, ha ha ha.”

“Kostan và hệ thống mới là tình yêu chân chính!”

“Đừng sợ, vương giả ca còn có Vô Không Ba Động Quyền!”

“Đây là cấm hồn không gian, ba quyền cái mặt người, còn Ba Động Quyền!”

Ngay cả Lola đang xem điện thoại cũng có chút dở khóc dở cười, không biết nên phun cái gì mới tốt, cái này thật sự là thắng mà không võ, trận chiến đấu này hàm lượng vàng giảm mạnh.

Nhưng vừa rồi người nọ nói không sai, Vương Giả Mạnh Mồm còn có Ba Động Quyền. Porter gia tộc đại biểu cho cực hạn dòng tay không, hiểu biết đối với Vô Không Ba Động Quyền hiển nhiên càng nhiều hơn.

Ba Động Quyền là một loại chiêu số chú ý thân thể và hồn lực phối hợp hoàn mỹ, người có thể nắm giữ chiêu số như vậy, thân thể đều tuyệt đối sẽ không quá kém, nhưng không có hồn lực, tám phần uy lực của Ba Động Quyền đã không thấy tăm hơi, nếu đối phương chỉ là trọng trang chiến sĩ bình thường, Lola cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm vẫn có phần thắng, nhưng Kostan này biệt hiệu xe tăng hình người...

Chiến sĩ hai bên tiến vào chiến trường, không khí trở nên có chút quái dị, Kostan cũng không muốn lãng phí một lần cơ hội luận bàn như vậy, đến cấp độ này của bọn họ, thắng bại tất nhiên quan trọng, nhưng so ra vẫn kém một lần trao đổi tiêu chuẩn cao.

“Cần đổi bản đồ không?” Kostan cũng chưa lập tức động thủ, nơi này chỉ là một sân huấn luyện, hấn càng thêm khát vọng giao thủ với kẻ địch trạng thái trăm phần trăm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Nam nhân, cần thân thể tốt!

Đây là cơ hội!

Thượng Đế, Thượng Đế lại một lần nữa mờ mắt, Kha ngọc bắt đầu làm bộ, hấn cho Vương Giả Mạnh Mồm làm bộ thất bại thêm một lần cơ hội!

Nhưng theo Vương Giả Mạnh Mồm lắc đầu, ném xuống vũ khí duy nhất trong tay.

Nhìn một màn này, đám đồng bạn nhỏ kích tình dâng trào kia lại một lần nữa cảm giác được trái tim thích bị ngược đãi.

Lần này thế mà toàn bộ mọi người đều không còn sức phi nhỏ, cảm thứ đồ chơi kia không thể đánh không thể chém, làm chày gỗ cũng không thuận tay.

Kostan lại trước mắt sáng ngời, hấn có thể cảm nhận được sự tự tin đến từ Vương Giả Mạnh Mồm, bộ dáng gã này không giống như lành lăm gáo vớ làm muối.

Tựa như càng lúc càng có ý tứ!

“Chúng ta một thể hệ này, có thể dùng ra Vô Không Ba Động Quyền không nhiều.” Kostan tháo xuống mũ giáp của mình: “Xem ra người phi thường có tự tin đối với khổng chế hồn lực của mình.”

“Keng” một tiếng vang lớn, mũ giáp sắt thép bị hấn tùy tay ném xuống đất, mặt đất khô nứt bị đập ra một cái hố to, lõm sâu xuống.

Khu xem cuộc chiến đều là một mảng tiếng động nuốt nước miếng, cái này phải nặng bao nhiêu?

“Người như người, không có khả năng là vô danh tiểu tốt không có tiếng tăm gì, đối với cường độ thân thể của mình hẳn là cũng rất tự tin.”

“Keng”, giáp ngực dày nặng trực tiếp đem mặt đất đập ra một cái hố, Kostan chậm rãi đem áo giáp trọng trang trên người mình cầm xuống, lộ ra một thân cơ bắp rắn chắc mà khủng bố.

Nếu là thực chiến, Kostan không ngại nghiền áp đối thủ, nhưng loại chiến đấu này là vì hấp thu kinh nghiệm chiến đấu, nếu mặc khôi giáp, để đối thủ đánh một ngày cũng sẽ không có bất cứ hiệu quả gì.

Gã này bộ dáng ước chừng 2m3, cơ nhị đầu trên cánh tay lúc gồng lên cũng sắp to bằng đầu Vương Giả Mạnh Mềm, cánh tay so với chân người khác còn to hơn!

Không riêng gì lớn, cơ bắp của hắn mang tới cho người ta một loại cảm giác vô cùng cứng rắn, như là từng khối đá cứng sáng bóng tạo thành, nhất cử nhất động đều tác động toàn thân, nối liền một mảng, như máy móc động năng tinh vi nhất, càng giống một con quái thú đến từ hồng hoang, trong thân thể cao lớn ẩn chứa lực lượng khí huyết kinh người khó có thể tưởng tượng!

Bên trên bao phủ rậm rạp ít nhất một hai mươi vết thương, vết đao, vết trảo bắt mắt đều có, người xem da đầu phát tê, đặc biệt vết cào gần như vắt ngang toàn bộ lồng ngực kia, thoạt nhìn đã có không ít năm tháng, đặc biệt kinh người.

Người sinh hoạt ở Stowler loại thành thị hoàn cảnh ác liệt đó, càng thêm dũng mãnh hơn xa so với thành thị nội địa, chẳng những phải đấu tranh với hoàn cảnh khí hậu ác liệt, còn cần đối mặt biến dị thú công kích so với thành thị nội địa nhiều hơn rất nhiều, vết thương trên người thoạt nhìn rất đáng sợ, nhưng đối với người Stowler mà nói, đây cũng là vinh quang thân là một chiến sĩ!

“Chiến đấu với đối thủ thủ vị như người, không nên để cho hệ thống random không công chính quyết định thắng bại.” Hai tay Kostan giao nhau ở ngực, lễ tiết chiến sĩ phương Bắc tiêu chuẩn, trên mặt mang một tia khiêu khích: “Đến đi!”

Không cần đồ bảo vệ, cái đó khác với vương giả huynh ném vũ khí, không ai sẽ cho rằng Kostan đang làm bộ. Sự dũng mãnh cùng tự tin của gia tộc Oleg cũng có tiếng ở liên bang, cái này mới là thực lực chân chính, phong phạm chân chính, mà không phải Vương Giả Mạnh Mềm loại cố ý làm bộ này.

“Đây là chênh lệch, xem xem khí tràng gia tộc Oleg người ta, hôm nay ta muốn xem Vương Giả Mạnh Mềm có thể bị treo lên đánh thành bộ dạng gì.”

Trong khu xem cuộc chiến không ít người đều một lần nữa phấn chấn hẳn lên, bọn họ lại tìm được điểm xem cuộc chiến, chẳng qua những người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mềm thì không thể nào thoải mái được.

Gió lạnh thấu xương đảo qua, giống như đao nhỏ lạnh lẽo cạo ở trên thân hai người.

Một cái lá cây từ trước mắt Kostan thổi qua, trong mắt tinh quang chợt lóe!

Kostan cởi khôi giáp có lẽ ở trên phòng ngực có điều hạ xuống, nhưng tốc độ lại tăng lên không chỉ một đoạn, dáng người giống như cự hùng lựa chọn bạo lực đột tiến.

Nháy mắt thân hình Kostan biến mất, một giây tiếp theo xuất hiện ở trước mặt Vương Giả Mạnh Mềm, tốc độ này???

Là ở cấm hồn không gian??? Thế này quả thực là quái thú mau lẹ!

Mà Vương Giả Mạnh Mềm tựa như cũng hoàn toàn bị tốc độ của Kostan dọa ngây người, ở trước mắt bao người bị trực tiếp đánh trúng, lực lượng hùng hồn trúng giữa ngực.

Oành...

Vương Giả Mạnh Mềm trực tiếp bay ra bảy tám mét, cái này con mẹ nó kết thúc rồi?

Ai có thể ngờ được không có hồn lực chống đỡ, Kostan tựa như cũng không chịu quá nhiều ảnh hưởng.

Đây quả thực chính là một quyền tuyệt vọng.

Kostan mỉm cười, “Đứng lên đi.”

Một quyền này chưa hoàn toàn trúng mục tiêu, đối phương dời đi mất một bộ phận lực lượng, hơn nữa một người có thể sử dụng Vô Không Ba Động Quyền, điều kiện thân thể sẽ không kém.

Vương Trọng đứng dậy, phúi phúi tro bụi trên người, cũng không biết là còn kích thích hay là đối thủ kích thích, hấn phi thường hưng phấn, cho nên mới sẽ cứng rắn chịu của đối phương một quyền.

Một giây tiếp theo, Kostan đã lại lần nữa ra tay.

“Oành”.

Hai nắm tay hung hăng đánh vào nhau, lực đánh thật lớn đem Vương Trọng hướng phía sau đẩy ra khoảng mười bảy mươi tám mét, dưới chân gẫy một cái, thế mà đứng lại vững vàng.

Trong mắt Kostan chớp động hào quang hưng phấn khó có thể ức chế, gã kia thế mà có thể so quyền với mình? Còn tưởng rằng đối phương sẽ lợi dụng tốc độ du đấu với mình.

Vương Giả Mạnh Mồm lại không có chút do dự, bứt ra xoay lưng một cái, chân trái như roi vọt tới.

Phành ~~~

Cánh tay phải Kostan ngăn trở, lực đạo trên chân đối phương lớn đến kinh người, vậy mà chân động khiến cánh tay mình cũng có bắn tê lên, nhưng ngay sau đó liền khôi xương công kích mưa rền gió dữ đối với Vương Giả Mạnh Mồm.

Phành phành phành phành ~~~

Quyền đối quyền, cước đối cước!

Hai người rõ ràng đều là người trong nghề chiến đấu cận thân, động tác đã nhanh lại ác mà chuẩn, chưa có hồn lực rót vào, khi đánh nhau không có thanh thế núi sập đất nứt, nhưng tựa như càng thêm hiểm ác, chỉ là sức chú ý của toàn bộ mọi người đều ở trên người Kostan, cái này con mẹ nó còn là trọng trọng sao???

Thế mà cùng Vương Giả Mạnh Mồm có kỹ năng thích khách đánh bất phân thắng bại, tốc độ nhanh nhẹn, hầu như không kém quá nhiều, kỹ xảo chiến đấu toàn diện quả thực... Khiến trọng trọng khác cũng có ý muốn đập đầu vào tường chết cho xong.

Ai cũng không cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm thật sự có thể ngăn cản lực lượng của Kostan, đây rõ ràng là Kostan đang trêu hấn, đây là diễn hình gây ông đập lưng ông, để Vương Giả Mạnh Mồm làm bộ, lần này gặp phải đối thủ, trọng trọng cũng có thể chơi ra kỹ xảo thích khách, muốn nghiền áp Vương Giả Mạnh Mồm chỉ là chuyện trong nháy mắt!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Đối công cấp tàn bạo (1)

Lola cũng xem tới mức ánh mắt sáng quắc, Kostan quả thật là đã thu lực đạo, Kostan gia tộc Oleg cô hiểu biết càng thêm rõ ràng, người của gia tộc Oleg là đồ điên, Kostan này chính là điển hình đại biểu, thứ hấn trải qua không thuộc về phạm vi bình thường của Tự Do liên bang, mới có thể thành trọng trọng có tính mềm dẻo như vậy, sự tự tin này, là các vết thương trên người tích lũy ra.

Mà chiến đấu như vậy đối với cô mà nói phi thường có ý nghĩa tham khảo.

Vương Giả Mạnh Mồm hiện tại tuy đánh náo nhiệt, nhưng mà tiết tấu hoàn toàn là nắm giữ ở trong tay Kostan, giống như một con rối gỗ treo dây, hiển nhiên Kostan là tính xem cho kỹ nền tảng của Vương Giả Mạnh Mồm.

Ài, cao thủ thú vị.

Lúc này, Kostan đang chiến đấu khéo miệng lộ ra một ý cười tà khí, trong một lần đối chọi mang tính áp bách, nhoáng lên một cái hư chiêu, thân thể đột nhiên cất vào, giống như mãnh thú, bả vai nháy mắt trầm xuống, lúc về phía Vương Giả Mạnh Mồm, tất cả hợp thành, nháy mắt thạch phá kinh thiên!

Oành...

Vương Giả Mạnh Mồm giống như đạn pháo bị đánh văng ra, hung hăng lao vào trong một đồng đất cách đó không xa, đá vụn bay loạn, nháy mắt đem Vương Giả Mạnh Mồm vùi lấp.

Kostan đứng dậy, khẽ lắc đầu, xem ra là hấn nghĩ nhiều rồi, người này tựa như thực cho rằng mình tỷ thí với hấn, ngây thơ có chút đáng yêu.

Trọng trọng không thèm để ý các kỹ xảo hoa mỹ của thích khách, bọn họ trọng phòng ngự là vì tăng lên lực lượng đoàn đội, nhưng nếu như thế thì cho rằng bọn họ không có kỹ xảo tiến công vậy thì quá ngu xuẩn. Trọng trọng bình thường có thể là như vậy, nhưng trọng trọng hơi có chút thực lực, bọn họ

nhảy mất bùng nổ so với phòng ngự khủng bố hơn nhiều.

Khán giả nhìn cũng nổi lên da gà toàn thân. Lực va đập như vậy, chiến sĩ yếu một chút cho dù dùng tới hồn lực phòng ngự cũng sẽ bị trực tiếp đánh ngất nhỉ?

Lúc này đá vụn nổ tung, Vương Giả Mạnh Mồm đi ra, rầm rầm..., phùi sạch đá vụn và bùn đất trên người, quần áo đã rách tung toé, hiển nhiên là bị một đòn trọng kích vừa rồi đánh nát, tùy tay giặt xuống quần áo rách nát trên người, lắc cổ một cái, tựa như hoạt động làm nóng người không tồi.

Hầu như đại bộ phận mọi người đều cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm không bỏ dấy nổi, nhưng hiện tại xem ra... hình như chưa bị thương... nếu nói quần áo không tính.

Nếu nói cơ bắp cuộn cuộn kia của Kostan cho người ta cảm giác như là các tảng đá sáng bóng chắc chắn, vậy cơ bắp của Vương Giả Mạnh Mồm không khoa trương, khi mặc quần áo thậm chí hơi tỏ ra mỏng manh, phi thường thích hợp thích khách hoặc là viễn trình chiến sĩ, nhưng lúc này xem ra, hoàn toàn là một loại lực trùng kích khác.

Toàn bộ thân thể đường nét phi thường đẹp, không phải quá khoa trương, thân thể không giống như quá cường tráng, nhưng lại cho người ta một loại ảo giác ẩn chứa lực lượng vô hạn, loại tương phản này rất quý dị.

Lola và Sherry đều chuyên chú nhìn, bỗng nhiên cảm thấy thân thể này rất mê người.

Nam nhân thích thưởng thức thân thể nữ nhân, thiên kinh địa nghĩa, như là bản năng, chỉ là nữ nhân đối với thân thể nam nhân thật ra cũng vậy. Loại cơ bắp khoa trương đến mức tận cùng kia chỉ có số rất ít nữ hài tử khẩu vị lệch lạc mới sẽ thích, nữ hài tử thích lực lượng khoa trương, nhưng không cần người cơ bắp khoa trương.

Ít nhất ở phương diện này, Vương Giả Mạnh Mồm thắng được một bộ phận nữ giới vậy xem, đương nhiên những kích thích này vốn là phản đối Vương Giả Mạnh Mồm.

Cái gì là thích? Ở đúng thời gian, đúng địa điểm, gặp gỡ đúng người!

Nếu không phải ở cảm hồn không gian, phương thức chiến đấu của hai người có lẽ sẽ không là như thế này, nhưng phương thức chiến đấu này mới khiến Vương Trọng bây giờ cảm giác sáng khoái nhất.

Hắn đỡ cổ xoay xoay đầu, cực kỳ hứng thú, thậm chí nói cũng nhiều hơn, “Làm nóng người kết thúc, đến chút thực tế đi.”

Kostan vui vẻ, lời kích của hắn thể mà bị đoạt, gã này rất đáng đánh!

Phành một tiếng, thân hình Vương Giả Mạnh Mồm biến mất, một giây tiếp theo Kostan hung hăng đánh xuống một quyền, oành...

Tuy Vương Giả Mạnh Mồm tốc độ rất nhanh, nhưng Kostan nhãn lực, phản ứng, dự đoán đều là đỉnh cấp, trúng, thế này quả thực là chịu chết??

Vương Giả Mạnh Mồm hoàn toàn nhỏ hơn Kostan hai cỡ thể mà một tay chặn được trọng kích của Kostan, ngay cả Kostan cũng thực sự sửng sốt một phen, trong nháy mắt tập trung này, Vương Giả Mạnh Mồm đã cắt thân vào, một đòn trực tiếp đánh trúng bụng Kostan, lực lượng nặng nề khiến người vây xem đều nhìn thấy bụng Kostan kịch liệt co rút lại, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm công kích vừa mới bắt đầu, sau khi một đòn thành công, hai chân phát lực giống như đạn pháo.

Trùng Thiên Pháo!

Oành, một đòn đâm móc siêu nặng trực tiếp đánh lên cảm Kostan, mang theo thân thể khổng lồ của Kostan đột nhiên ngửa ra sau, cũng chỉ có Kostan, thân thể mạnh mẽ thể mà mạnh mẽ không chế được trọng tâm, nhưng ý thức của hắn đã chậm một nhịp, khi ánh mắt bắt giữ được Vương Giả Mạnh Mồm, một cú quét chân đã đánh tới, theo bản năng Kostan vươn tay phải muốn đón đỡ, chỉ là phản ứng này đã chậm.

Oành...

Thân thể to lớn của Kostan lần đầu tiên thất tha thất thểu bị đá bay ra ngoài, khoảng cách tám chín mét mới vừa vận ổn định được thân thể chưa ngã sấp xuống, máu, theo lỗ tai chảy xuống.

Ngược lại, Vương Giả Mạnh Mồm chậm rãi thu hồi chân, cũng chưa đuổi đánh, chỉ nhìn Vương Giả Mạnh Mồm, khóe miệng mang theo một độ cong hơi hưng phấn.

Toàn trường im ắng, một giây tiếp theo, một trận xì xào nói nhỏ, đây là gặp quý sao???

Đây là cường độ thân thể thế nào? Hắn không phải thích khách sao? Không phải viễn trình sao?

Kostan lau lau máu, chút vết thương đó... thậm chí không tính là bị thương, Kostan cười, “Xem ra là ta đã xem thường người, như vậy thực tế chút đi!”

Oành... Oành...

Liên hoàn hai tiếng nổ vang, hai người đồng thời đột tiến, Kostan sử dụng là trọng trang đột tiến,... Vương Giả Mạnh Mồm giờ cũng giống như đúc, thế

này...

Oành...

Nháy mắt hai người tới giữa sân đã bắt đầu đối công, một quyền tiếp một quyền, hai bên tựa như là đang đấu khí, thế mà không phòng ngự một chút nào, cũng không có công kích hạ bèn, hoàn toàn là đối quyền!

Trọng quyền như sét, một quyền tiếp một quyền đánh cùng một chỗ, nắm tay kia của Kostan như có thể nghiền nát Vương Giả Mạnh Mồm, lại mỗi một lần đều bị cản, nhìn như thuyền con lay động trong biển lớn, thế mà lại vững như núi non trùng điệp!

Vương Trọng tận tình phóng thích lực lượng thân thể, thật sự là vui sướng, thân thể đau, nhưng phi thường phi thường đã ghiền, từ nhỏ trải qua thống khổ không giống con người làm hẳn lý giải đối với đau khác với người bình thường, đau nói cho hẳn là sống sót.

Nắm tay hai người đều dính máu, đau đớn đối với Kostan cũng không tính là gì, hai bên nhìn như đều đang tỷ thí, thật ra là một loại ăn ý. Giờ khắc này, Kostan căn bản không cảm thấy đối phương là thích khách gì cả, đây tuyệt đối là chiến sĩ!

Một chiến sĩ có được thân thể cường hãn, ở thời đại này, hình thể không phải là tiêu chuẩn tuyệt đối để cân nhắc lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Đối công cấp tàn bạo (2)

Hai bên ở trong hai phút, thế mà đã đấu hơn một trăm quyền, máu bắn tung tóe, Kostan có ưu thế chiều cao tay dài lực lớn thế mà chưa chiếm được một phân một ly nào lệch đi.

Nhìn loại đối công cấp bậc tàn bạo này, một đám người khu vây xem đã hoàn toàn tròn tròn mắt, gã nhỏ bé kia... là cái quỷ gì?

Chẳng lẽ hai người muốn đối công mãi tới chết?

Hiển nhiên cái nghi vấn này là không tồn tại, vô luận là Vương Trọng hay Kostan đều ở trong đối công tìm kiếm sơ hở của đối thủ, tiên thủ không ở chỗ Vương Trọng, Kostan đáng người hoàn toàn chiếm ưu thế chiếm quyền chủ động, đột nhiên một đòn trọng quyền va chạm, thân thể hai bên đều chấn động, mặt đất nứt vỡ, Vương Trọng cảnh giác, nhưng công kích của Kostan đã đến, trọng trọng nháy mắt liên tục công kích, trong đối công, tiên thủ cực kỳ quan trọng.

Thừa dịp ngưng trệ trong nháy mắt này, đôi tay trực tiếp vỗ về phía đầu Vương Trọng, khoảng cách vốn có chút không đủ, nhưng Kostan dùng là bàn tay, bàn tay to lớn kia nếu vỗ trúng đầu Vương Trọng, cho dù đầu không bị vỗ nát, cũng tuyệt đối sẽ toác óc.

Giống như đập dừa hấu.

Lúc này Vương Trọng muốn cắt vào tiến công là không kịp, từ đầu tới cuối, Kostan nắm giữ tiết tấu cùng quyền chủ động, dù sao chênh lệch từ trên hình thế là không thể thay đổi.

Toàn bộ mọi người đều nín thở chờ đợi, loại khoảng cách tiến triển này đã gần như tuyệt cảnh, oành...

Trong tích tắc, đôi bàn tay Kostan đã vỗ lên.

Nát rồi sao?

Toàn bộ mọi người đều đem mắt tròn tròn xoe...

Đôi tay Kostan cách đầu Vương Trọng cũng chỉ mấy cm, áp lực của gió đã xé làn da gò má, nhưng bàn tay Kostan lại đã bị ngón tay đôi bàn tay Vương Trọng giao nhau đâm thủng.

Ngay sau đó, hai tay Vương Trọng đột nhiên kéo xuống, bàn tay bị đâm thủng giống như là bị móc ôm lấy, thân thể Kostan không thể không chế bị kéo xuống, lúc này cả người Vương Trọng lại bắn lên, đột nhiên lật mình một cái từ đỉnh đầu Kostan lướt qua, trực tiếp đem đôi bàn tay Kostan vắt ngược ở sau người...

Đồng thời đây cũng là cơ hội của Kostan, hai mắt lóe ra màu máu, tuy hai tay đau thấu tim, nhưng vẫn là đơn thuần đấu lực lượng...

Một giây tiếp theo, Kostan liền biết mình sai rồi, xoay người đến một nửa, còn chưa đáp xuống đất, Vương Trọng đã chống một chân ở trên eo hẳn.

Oành...

Nhảy mất toàn thân như bị điện cao áp đánh, răng rắc... Một tiếng vang chói tai.

Cánh tay phải Kostan bị kéo trật khớp, cánh tay trái tựa như... Đã gãy, đôi tay lấy một loại góc độ nhìn mà ghê người gấp ở sau người.

Vương Giả Mạnh Mồm lúc này lại bỗng nhiên nhảy ra, chưa thừa thắng truy kích.

Trong phòng vậy xem im ắng, bất tri bất giác hơn nửa đêm nhân số đã vượt qua một vạn rưỡi, mà xem ở trên điện thoại càng tiếp cận ba vạn người.

Đây là Kostan Oleg sao?

Siêu cấp trọng trang, siêu cấp cường giả bắc khu, thế mà trong chiến đấu tỷ thí lực lượng bị người ta đánh chặt vật như thế?

Những người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm cũng bóp cổ tay thở dài, đại ca, vì sao không thừa dịp thắng truy kích, xử lý hần, cơ hội tốt cỡ nào.

Kostan chậm rãi xoay người, trong ánh mắt thế mà không có bất cứ sự thống khổ nào, ngược lại là một loại hào quang hưng phấn giống như dã thú.

“Không ngờ, năng lực ta chuẩn bị vì CHF thế mà phải sử dụng ở loại địa phương này, nhưng, làm đối thủ, người quả thật xứng đáng.” Kostan tựa như có chút cảm khái, nói như vậy, Juan thua không oan uổng một chút nào. Minh là quái vật, người trước mắt này cũng là quái vật.

Cơ bắp Kostan bỗng nhiên run lên, như là vô số sâu bọ chui ở bên trong, khung cảnh phi thường đáng sợ, đôi tay bị gấp của hắn lập tức vận lại, nhưng cánh tay trái rũ xuống, là thật sự gãy rồi, nhưng cánh tay phải nhoáng lên một cái, ‘Rắc!’ một tiếng đã nối liền, mạch máu giống như các con giun trèo lên mặt ngoài thân thể, dần dần khôi phục bình tĩnh, biến thành hoa văn giống như thếp.

Kostan tựa như to thêm một vòng, toàn thân mang theo một loại sát khí bốc hơi, giống như người trước mắt đã không phải nhân loại, mà là biến dị thú.

Dị năng cơ bắp!

Cảm hồn không gian là hạn chế hồn lực, nhưng không cách nào định chỉ hồn lực, chỉ là tình huống bình thường, mất đi hồn lực, tác dụng của dị năng cũng không lớn, nhưng hiển nhiên không có hạn chế đối với dị năng của Kostan, không chỉ có thế, thương thế trên người trừ cánh tay gãy, nơi khác đã biến mất không thấy.

Vương Trọng ra tay, oành...

Rầm rầm rầm rầm... Liên tục năm quyền đánh ở trên người Kostan, phành phành phành như đánh vào trên thân sinh vật áo giáp nào đó, lực lượng căn bản không thấm thấu vào được.

Tăng...

Kostan vùng cái tay phải còn sót lại, Vương Trọng nhảy mắt né tránh, nhưng ở ngực ‘Soạt’ vỡ ra một vết máu, loại lực lượng này đối với Kostan giống như là gãy ngựa, nhưng tùy tay công kích lại không phải Vương Trọng có thể thừa nhận.

Trường hợp biến chuyển thật sự quá nhanh, vừa rồi Vương Giả Mạnh Mồm đã sắp thắng, bỗng nhiên lại sắp bị treo lên đánh, đây còn là người sao, quả thực là quái vật.

Trái tim Lola cũng trầm xuống, xem ra đồn đãi là sự thật, đều nói Kostan của Oleg gia tộc gần đây có sự tinh tiến, vốn lực lượng dị năng của hắn chỉ là gia tăng lực lượng thân thể cùng độ chịu đòn, hiện tại xem ra là một loại lực lượng hoàn toàn khác, quả thực giống như quái vật.

Không có hồn lực... Cho dù có hồn lực cũng không nhất định có thể phá vỡ. Nói thật, hiện tại Kostan phòng ngự không có gì khác với biến dị thú.

Toàn trường là một loại bầu không khí hít thở không thông, mọi người đều bị sự cường đại của Kostan uy hiếp. Vương Giả Mạnh Mồm quả thật rất mạnh rất mạnh, nhưng truyền thuyết vĩnh viễn chỉ là một loại chờ mong tốt đẹp, trên thực tế là không tồn tại, Vương Giả Mạnh Mồm không có bất cứ khả năng nào nữa, cho dù là acc clone của cao thủ thần bí, cấm tiết hồn lực cũng không còn hy vọng.

Thậm chí ngay cả khu bình luận OP nhất quán náo nhiệt đam mê trào phúng cũng rất yên tĩnh. Thật ra vô luận thích hay không, đều là một loại ký thác, đến nước này, Vương Giả Mạnh Mồm cũng thật sự có tài rồi, chỉ là trên thế giới này dù sao không tồn tại toàn năng chân chính.

Kostan nhìn Vương Giả Mạnh Mồm, khuôn mặt cương thi của hệ thống không nhìn thấy bất cứ biểu cảm nào. Hắn rất muốn thưởng thức một phen đối thủ tuyệt vọng, đáng tiếc thời gian không nhiều, loại trạng thái này cũng có thể duy trì không đến một phút đồng hồ, hơn nữa mỗi lần sử dụng tiềm năng thân thể tiêu hao cực lớn phải tu dưỡng vài ngày, nên kết thúc rồi.

Oành...

Một tiếng nổ vang lên, Kostan biến mất tại chỗ, lực lượng mang đến còn có sức bật, nhảy mất tốc độ công kích như thuận di, Kostan giống như hồng hoang quái thú bao phủ Vương Trọng, hai nắm đấm trực tiếp đập xuống, Vương Trọng đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, đánh qua một quyền.

Khóe miệng Kostan lộ ra một tia cười lạnh, đó là nụ cười cường giả, đừng nói một quyền cho dù một trăm quyền...

Oành...

Thân thể Kostan đột nhiên cứng ngắc, trái tim thừa nhận đột nhiên dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Vui sướng đầm đìa

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm...

Quyền thứ nhất trúng mục tiêu, đôi tay Vương Giả Mạnh Mồm giống như súng bắn đạn hướng tới bụng Kostan bắt đầu đánh phá mãnh liệt, thân thể to lớn của Kostan kịch liệt loạn choạng, cánh tay phải giờ trên không trung đã hoàn toàn mất đi lực lượng.

Kostan nghiêng chặt răng, toàn bộ lực lượng tập trung ở bụng, cái này... là Ba Động Quyền???

Không có khả năng, không có hồn lực là không dùng ra được Ba Động Quyền!

Rầm rầm...

Kostan cũng không cường đại như mình tưởng tượng, hấn cảm giác mình đã mất đi khống chế đối với cơ bụng, lực lượng không phải vào bên ngoài thân, mà là trực tiếp thâm thấu vào, tương tự lực bắn xuyên của Ba Động Quyền, chỉ là hấn không rõ, đối thủ không có hồn lực sao có thể sử dụng ra Ba Động Quyền.

Trong đôi mắt Kostan lộ ra hào quang khát máu, làm người thừa kế số một của Oleg gia tộc, hấn từ nhỏ đã bị đưa đến ngoại ô bắc khu, thế giới hoang vắng đó khắp nơi tràn ngập nguy hiểm. Hấn chưa chết, trong ngành sinh tồn qua, hấn từng dùng răng giết chết kẻ địch, không đến một hơi cuối cùng cũng khó phân thắng bại!

Kostan từ bỏ toàn bộ phòng ngự, ngón trỏ cùng ngón giữa tay phải đâm vào mắt đối thủ, đánh vào chỗ hấn bắt buộc phải cứu!

Oành... Tăng...

Một giây tiếp theo, tất cả đều yên lặng, tay Kostan vô lực dừng ở giữa không trung...

Toàn bộ thế giới đều yên lặng.

Một quyền Vương Giả Mạnh Mồm đánh xuyên qua thân thể Kostan...

Kostan Oleg được xưng ba đại trọng trang mạnh nhất bắc khu.

Một mảng tĩnh mịch, một màn này chấn động toàn bộ mọi người thật sâu, bóng người kia ở dưới thân thể to lớn của Kostan phụ trợ tỏ ra đặc biệt nhỏ gầy lúc này trở nên vô cùng to lớn đáng sợ.

“Cái này... không phải Ba... Động Quyền.” Thân thể Kostan bắt đầu lắc lư, đây là dấu hiệu rời khỏi chiều không gian thứ năm.

Vương Trọng thu hồi tay phải, “Nhị trọng kinh.”

Đây là hấn cho đối thủ tôn trọng, một trận chiến này, rất mạnh, rất đã nghiền.

Vương Giả Mạnh Mồm, thắng!

Sau một hồi đại chiến thắng lợi Vương Trọng phi thường sung sướng, toát mồ hôi đầy người, sức rượu cũng tan, vui sướng đầm đìa, chiến đấu phía sau có chút “tùy hứng”, nhưng ngẫu nhiên cũng phải phóng thích một phen, rượu thứ này xem ra vẫn nên uống ít thôi.

Vương Trọng sáng khoái bước đi, nhân số khu vây xem OP lại còn đang thông thả gia tăng, lúc này có xu thế xông lên hai vạn người, toàn bộ mọi người đều bị một trận bạo quyền này của Vương Giả Mạnh Mồm dọa ngây người, một quyền cuối cùng thế mà đánh xuyên qua vinh quang của gia tộc Oleg.. Ở dưới tình huống không sử dụng hồn lực...

Lola triệt để ngây người. Cô chưa xem nhẹ Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng hiện tại xem ra cô vẫn đã xem nhẹ, hoàn toàn là huyết tính đối chọi, cùng một tên siêu cấp luyện thể trọng trang, dù là xuất thân gia tộc cổ quyền pháp thời đại hắc ám, Lola cũng không thể tin tưởng cùng lý giải, trên thế giới thể mà tồn tại lực lượng khủng bố như vậy, thế mà không phải Ba Động Quyền...

Người khu vây xem đều đang khe khẽ nói nhỏ, thanh âm cũng càng lúc càng lớn, đây là một hồi chiến đấu không có bất cứ sự hoa mỹ nào, đến về sau

thậm chí thiếu tính kỹ xảo, hoàn toàn là thuần thân thể đối kháng, tràn ngập mỹ học dương cương bạo lực của chiến sĩ, nhưng bị đánh nỗ lại là Kostas Oleg, cái này ở toàn bộ học viện của liên bang nói ra cũng không có ai tin.

Dùng phương pháp của thích khách xử lý thích khách, dùng phương pháp của viễn trình chiến sĩ xử lý viễn trình chiến sĩ, dùng phương thức trọng trọng đánh nỗ trọng trọng, chẳng lẽ Vương Giả Mạnh Mềm thật sự ý nghĩa vương giả mạnh nhất?

Người khu vẫy xem muốn lý tính, thật sự, bọn họ đang nói cho chính mình, đây là điều không có khả năng, cái gọi là chiến sĩ toàn năng không tồn tại, đội trưởng trong chiến đội tồn tại phụ trách chỉ huy, nhìn như toàn năng, thật ra chỉ là cân đối, phụ trách điều phối toàn cục, không ai có thể làm được toàn năng.

Nhưng, Vương Giả Mạnh Mềm đang làm trái chân lý này.

Nhị trọng kinh?

Nghe tựa như rất đơn giản, hai tầng lực lượng, bất kể dạng nhị trọng kinh nào, thể mà có thể ở dưới tình huống không sử dụng hồn lực, đánh xuyên qua thân thể một gã trọng trọng.

Mất đi hồn lực, nhân loại thật ra vẫn là kẻ yếu thế trong chuỗi thức ăn, nhưng Vương Giả Mạnh Mềm hiển nhiên đã đi ngược lại một điểm này.

“Các người nói xem Vương Giả Mạnh Mềm có phải hình chiếu của sinh vật vĩ độ cao ở chỗ chúng ta hay không?”

“Ta cũng cảm thấy quá không thể tưởng tượng, sao có thể có người mạnh như vậy?”

“Nhân loại ngu xuẩn, vương giả huynh há là các người có thể phỏng đoán!”

Diễn đàn OP nổ tung trời, một bộ phận tương đối fan cuồng nhiệt đã mặc kệ tất cả ca tụng Vương Giả Mạnh Mềm. Bọn họ không cần sự hợp lý cùng chân tướng nào cả, bọn họ nguyện ý tin tưởng điều bọn họ nhìn thấy, cũng vì điều này mà cuồng nhiệt, đây là cách sống cùng thái độ của một nhóm người.

Quả thật, bọn họ không lý tính, một bộ phận tương đối số người lý tính lại lâm vào trong rối rắm tầng sâu, nếu một người như vậy tồn tại, nấp ở trong học viện nào đó, điều này đáng sợ cỡ nào?

Một số người càng thêm lý trí thậm chí đã hoài nghi, đây là học viện nào đó, hoặc là gia tộc nào đó đang tạo thế cho CHF đại chiến. Bọn họ có một siêu cấp thiên tài, tập kết lực lượng gia tộc bồi dưỡng, vì một tiếng làm kinh người!”

Vương Giả Mạnh Mềm, cái tên tràn ngập ý tứ trào phúng cỡ nào, có phải muốn nói cho một thế hệ trẻ tuổi oai phong một cõi, ở trước mặt hắn, các người mới là một đám mạnh mẽ hay không?

Phân tích về Vương Giả Mạnh Mềm lập tức sôi trào hẳn lên. Không thể không nói, sức lý giải của quần chúng là vĩ đại, một số lý giải tầng sâu đến mức Vương Trọng nằm mơ cũng không nghĩ tới đều trào lên.

“Các người đám gà mờ này, vì sao vương giả huynh một tháng không onl, là bởi các người quá yếu, nhìn thấy chưa, ngay cả kẻ có thể khiến vương giả huynh làm nóng người cũng chưa có, một lần sau, vương giả huynh phải đánh mười người!”

“Comment trên uy vũ, ta cũng cảm thấy như vậy, cả ngày thôi cái gì vương giả bắc khu, siêu cấp thiên tài, ở trước mặt vương giả huynh đều là gà!”

“Vương giả huynh thu đồ đệ không!”

“Các người cảm thấy vương giả huynh có phải chiến sĩ năm đại gia tộc bí mật bồi dưỡng hay không?”

Toàn bộ Tự Do liên bang cũng chỉ có năm đại gia tộc có được khả năng sáng tạo kỳ tích như vậy.

Kostas Oleg chiếu lại quá trình chiến đấu của mình, không nói một lời, mình thể mà bị đánh thủng, bả vào thuần lực lượng thân thể, theo người khác thấy quả thực là chuyện không thể tưởng tượng, nhưng tự mình thể hội, hẳn thiết thân cảm nhận được một quyền đó ẩn chứa lực lượng cùng kỹ xảo khủng bố.

Không có hồn lực chống đỡ, lực lượng cơ thể con người là có hạn, trừ phi tu luyện ra kỹ xảo đủ cường đại, hiện tại trường phái học viện đều đang theo đuổi hồn lực cô đọng, nhưng những người có được bối cảnh gia tộc đều biết, các đại gia tộc đều rất coi trọng rèn luyện thân thể, trải qua thời gian rất lâu nghiên cứu và lặp lại, bọn họ phát hiện, hồn lực thật ra là vũ khí, vũ khí muốn cường đại, thân thể cũng phải theo được, nếu thân thể cũng có thể thi triển ra lực lượng rất cường đại, phối hợp thêm hồn lực, vậy lực sát thương sẽ có tính bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Vũ khí bí mật

Hiển nhiên Vương Giả Mạnh Mềm đã làm được một điểm này, chỉ là Kostan thật sự mê hoặc, gã rút cuộc chủ tu là phương hướng nào, trước đó hẳn luôn cho rằng là thích khách, Brooks một trận chiến đó quả thật rất phấn khích...

Nhưng... Một trận chiến này làm hẳn không hiểu nổi, có thể tu luyện ra quyền pháp như vậy, cái này tuyệt đối không phải một thích khách có thể làm được, bất luận kẻ nào cũng không có khả năng đem phong cách dung hợp, tinh lực con người là có hạn, chẳng lẽ gã thật sự là từ trong bụng mẹ đã bắt đầu luyện?

Có lẽ thật sự có quan hệ với năm đại gia tộc nhỉ, hay là, gã căn bản không phải người của liên bang?

Kostan cười khổ, núi cao còn có núi cao hơn. Vốn hẳn dự đoán quá mức tốt đẹp đối với CHF xem ra cần điều chỉnh một lần nữa.

Mã Đông cả một tiết đều dùng sách giáo khoa che mặt, ghé vào trên bàn ngủ mặt mày hớn hờ, cũng không biết đang có mộng đẹp gì.

Đây chính là lớp của viện trưởng Moore, làm viện trưởng phân viện phù văn, thái độ nghiên cứu học vấn của giáo sư Moore là có tiếng nghiêm cẩn, Mã Đông Đông học phần đáng lo.

Vương Trọng lấy khủy tay chọc hẳn vài lần, hoàn toàn không có phản ứng, Vương Trọng cũng bắt đầu đi.

Hôm nay giảng chủ yếu là lịch sử phát triển vũ khí phù văn, có chút giống lớp lịch sử, khiến hứng thú của đại đa số người đều không cao lắm.

Đối với người trẻ tuổi mà nói, giáo sư Moore phân tích cùng giảng giải đối với các loại vũ khí phù văn kiểu mới mới là hấp dẫn bọn họ nhất, phát triển lịch sử? Những thứ đã bị đào thải, hiểu biết để làm gì? Minh về sau khẳng định cũng không dùng tới.

Vương Trọng lại rất thích loại chuyện xưa này. Trước kia vũ khí phù văn có khác biệt rất lớn với hiện tại, thời điểm đó vũ khí là có linh hồn, hiểu biết khởi nguyên của một món vũ khí cũng không chỉ là đang học tập lịch sử, mấu chốt là người có thể từ động cơ nghiên cứu phát triển, nguyên lý thiết kế... các phương diện của loại vũ khí này nhúng tay, tìm hiểu mấy thứ này trước, mới có thể thật sự làm được lý giải cẩn thận tỉ mỉ như kéo tơ lột kén đối với vũ khí.

“Ở trong ba phát minh lớn của liên bang Tự Do, ảnh hưởng lớn nhất đối với lịch sử chiến tranh cùng sinh tồn của nhân loại, không thể nghi ngờ là lực lượng phù văn. Mà phát minh lực lượng phù văn, cùng với nó được dùng cho lĩnh vực quân sự chiến tranh, lại hình thành vũ khí phù văn về sau, có thể nói là sự đổi mới quan trọng nhất trong lịch sử sinh tồn của nhân loại. Trước đó, vô luận nhân loại đào bới hình dạng và cấu tạo cùng tiềm năng chiến thuật vũ khí như thế nào, cũng mãi chưa nhảy ra khỏi vòng luẩn quẩn hệ thống vũ khí lạnh nóng bình thường của thời đại trước, thẳng đến lúc vũ khí phù văn hưng thịnh, mới khiến chúng ta thích ứng quy tắc thời đại mới, cũng khiến hình thức chiến tranh của nhân loại chúng ta bắt đầu từ thời đại trước kéo dài mấy ngàn năm có sự thay đổi triệt để.”

Moore dừng một chút, ông đương nhiên biết người trẻ tuổi hiện tại mạnh mẽ, nhưng điều này lại không phải ông có thể thay đổi.

“Lịch trình phát triển của vũ khí phù văn tràn ngập gian khổ và nhấp nhô, ở đoạn năm tháng hắc ám đó, liên bang Tự Do cơ bản không tồn tại thuyết thông tin, thời điểm nguy cấp nhất, liên bang trăm thành đều tự tác chiến, mặc dù có nghiên cứu phát triển vũ khí kiểu mới cũng rất khó truyền bá ra...”

Moore không những là viện trưởng phân viện phù văn của học viện, đồng thời cũng là một trong các đại sư vũ khí phù văn nổi tiếng nhất liên bang, tri thức ở phương diện lĩnh vực vũ khí phù văn đặc biệt rộng lớn, nghe lớp của hẳn, nếu người đủ nghiêm túc, luôn có thể tìm hiểu được rất nhiều tri thức không hot.

Vũ khí phù văn quả thật xem như phát minh quan trọng nhất cũng là vĩ đại nhất của liên bang Tự Do.

Ở thời kì đại hắc ám vừa mới tiến đến, giữa trăm thành thị của liên bang còn chưa xây dựng lên đường sắt vận tải, các đại chủ thành cũng chưa có tương thành cao lớn phòng ngự, dân biến dị thú điên cuồng ngày đêm tiêu hao, tài nguyên vũ khí nóng dự trữ được xưng có thể khiến nhân loại kiên trì một trăm năm, không đến mười năm thời gian đã tiêu xài hết!

Các xưởng công binh còn sót lại ngày nổi đêm khởi công cũng căn bản không thỏa mãn được tốc độ tiêu hao vũ khí nóng, hơn nữa mấu chốt là hiệu quả chiến đấu cực kém, rất nhiều thành thị quan trọng bị công hãm, tài nguyên tiến một bước đánh mất, mọi người không thể không dựa vào vũ khí càng thêm nguyên thủy, thân thể rất nhiều thời điểm so với vũ khí nóng còn hữu dụng hơn.

Ở thời đại hắc ám gian nan nhất, nhân loại bị ép lấy các loại đao kiếm như đồng nát làm vũ khí, bàn tay trần cũng là com bữa, nhưng vũ khí như vậy ở trước mặt biến dị thú căn bản khó làm được gì, toàn bộ dân cư liên bang Tự Do giảm mạnh hai phần ba, thành thị bắt đầu luẩn hãm cực nhiều, cũng may trong nhân loại bắt đầu xuất hiện dị năng giả cùng tân nhân loại thừa nhận lực lượng chiều không gian cải tạo, trào ra đủ loại lưu phái, ví dụ như gia tộc Porter kéo dài mãi đến bây giờ, nhưng các lực lượng không thành hình đó cũng chỉ thoáng chậm lại tốc độ diệt vong của nhân loại, thẳng đến thanh vũ khí phù văn chân chính đầu tiên chào đời.

“Vũ khí phù văn cũng không phải nhà khoa học liên bang phát minh, ở niên đại ngay cả sinh tồn cũng là loại xa xỉ, ngay cả hội đàm phán hoà bình quân đội liên bang cũng đang không ngừng dời đi, các nhà khoa học cũng căn bản không có điều kiện chuyên tâm nghiên cứu khoa học, vũ khí phù văn lúc ban đầu là đến từ cá thể một số thiên tài chiến sĩ, về khởi nguyên của nó, ai có thể nói cho ta nghe một chút đi?”

Giáo sư Moore thấy được Mã Đông ghé vào trên bàn, đột nhiên đề cao âm lượng: “Mã Đông, người nói xem.”

Trong mộng Mã Đông đối diện Mirami chảy nước miếng, Mirami thẹn thùng vô cùng, mặt nhảu như to, ản tình đưa tình hỏi hấn ản tượng sâu nhất đối với cái gì trên người mình.

Cái này còn cần nghĩ?

Hắn lập tức nhẩy lên, không cần nghĩ ngợi thốt ra: “Đường cong hình S!!”

Đường cong hình S kia của Mimi lúc nào cũng đều đang tàn phá thần kinh mỏng yếu của Mã đại xã trưởng, nghĩ thôi đã thêm.

Người khác trong phòng học xem hình dạng cái mông Mã Đông, cười vang.

“Im lặng, im lặng!” Giáo sư Moore cau mày dè tay xuống, ra hiệu Mã Đông ngồi xuống: “Trả lời phi thường chuẩn xác, không sai, ở trên vũ khí phù văn vừa khởi nguyên, quả thật chỉ có đường nét hình S đơn giản nhất. Lúc ban đầu là có chiến sĩ phát hiện đường cong hình S có thể gia tăng tốc độ truyền hồn lực ở trên vũ khí, đây cũng là lý giải nguyên thủy nhất của nhân loại đối với sóng ngắn hồn lực, hơn nữa, đường cong hình S còn giảm bớt tiêu hao hồn lực ở trong quá trình truyền, khi đó còn chưa có thuyết vũ khí phù văn, chỉ là phương pháp khắc loại đường cong hình S này ở trong quân đội liên bang truyền lưu rất rộng, dần dần quật khởi, đó là vũ khí phù văn đời đầu tiên!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Rocky chiến chùy

Mã Đông về mặt mờ mịt ngồi xuống, nước miếng còn chưa chảy cạn, ánh mắt mê ly như cũ, đã xảy ra chuyện gì vậy, Mimi nhà ta đâu?

Nhìn thấy trên mặt Vương Trọng bên cạnh cũng viết một chữ ‘phục’, học kỳ này đã ba lượt, bản lĩnh nằm mơ đáp đề của gã này đã lộ hòa thuận thanh.

“Vũ khí phù văn đời thứ nhất xuất hiện, khiến liên bang nếm được ngon ngọt, bất luận là nhà khoa học hoặc là chiến sĩ thân thể của liên bang, đều sinh ra hứng thú cực lớn đối với loại vũ khí hình thái mới này, cũng ý thức được tầm quan trọng của vũ khí phù văn, đó là một thời kì vũ khí phù văn phát triển tốc độ cao, từ không tới có, từ thô chế đến hoàn mỹ, chỉ dùng ngắn ngủn mười mấy năm thời gian, nói từ chính thể, chúng nó tiêu chuẩn quy phạm thua xa vũ khí phù văn hiện đại, một số thứ nào đó thậm chí đơn giản tới mức buồn cười, nhưng không có quy tắc trói buộc như vũ khí hiện đại, sử dụng thiên mã hành không, cực có sức tưởng tượng cùng tính sáng tạo, tuy tràn ngập lượng lớn lầm ảu, nhưng trong đó cũng trào ra rất nhiều thứ ưu tú, tác phẩm truyền kỳ đến nay cũng không thể vượt qua, thậm chí không thể phục chế!”

Giáo sư Moore tuyệt bút vung lên, viết ra tiêu đề hôm nay: mười đại thần binh của thời đại hắc ám!

“Mười đại phù văn thần binh đại biểu cho một cái cực hạn đỉnh phong vũ khí phù văn của nhân loại, ai có thể liệt kê ra cho ta vài thứ?”

Nhắc tới thần binh, cái này so với lịch sử phát triển sử làm người ta có hứng thú hơn nhiều, lại có Mã Đông trước đó kích thích, sự nhiệt tình của học sinh cũng đều bị điều động hẳn lên, có một số gia tộc sâu xa, biết mấy thứ như vậy, có thì nghĩ là đương nhiên rồi nói bừa.

“Victor thị ma đao!”

“Quang minh chi thuẫn! Oleg thần khải!”

“Graham chi kiếm, Vĩnh Hằng Thánh Thương, DylanDahl ma cung, Rocky chiến chùy.” Vương Trọng bổ sung, hắn ở thư viện từng xem không ít tư liệu tương quan, cái gọi là mười đại thần binh, thật ra cũng chưa có một thuyết pháp hoàn toàn chuẩn xác.

Các loại học thuyết lưu phái tôn sùng mười đại thần binh cũng không giống nhau, có một số thậm chí rất lạ, trên thế gian truyền lưu thật sự ít, mà hắn nói mấy thứ này đều là tương đối chủ lưu, các đại học thuyết lưu phái đều nhất trí tôn sùng.

Mã Đông cũng không chịu cô đơn, cuối cùng tỉnh táo lại, hiểu biết được mình vừa rồi biểu hiện thần kỳ, Mã đại xã trưởng hiện tại rất đắc ý rất sinh động: “Lừa gạt bảo châu!”

Trả lời chính xác hay sai lầm không sao cả, mấu chốt là không thể thiếu câu, trong danh sách mười đại thần binh sao có thể không có câu chứ, còn phải xếp hạng nhất!

Giáo sư Moore mỉm cười, dè dè tay: “Các học sinh có nói đúng, cũng có nói sai, ví dụ như Oleg thần khải, tuy cũng rất nổi tiếng, nhưng làm đồ phòng hộ rõ đầu rõ đuôi, lại là sản phẩm cận đại, bởi vậy cũng không ở hàng ngũ mười đại thần binh, lại ví dụ như lừa gạt bảo châu, chỉ là một loại vật phẩm phụ trợ, tuy năng lực màu sắc tự vệ rất thần kỳ, nhưng thậm chí ngay cả binh khí cũng không thể tính...”

“Moore giáo sư, vũ khí phù văn nên do đồ phòng hộ cùng binh khí công kích để làm phân chia hay không?” Vương Trọng nhắc tay hỏi.

Phân loại rất quan trọng, vừa thấy đã biết là người hiểu được phương pháp học tập.

Giáo sư Moore cười nói: “Vấn đề này hỏi rất hay, nhưng phân chia như vậy là đối với vũ khí phù vẫn hiện đại sản xuất lượng lớn, đối với vũ khí phù vẫn thời đại hắc ám, ta càng nguyện ý căn cứ nguồn gốc lực lượng của chúng nó phân chia, một loại là tượng sư, một loại là hồn hóa.”

Nói tới đây, Moore thấy được một đám học sinh mờ mờ, hiển nhiên bọn họ càng thêm chú ý tính năng cùng truyền thuyết của vũ khí phù vẫn, “Cái gọi là loại tượng sư, là chỉ vũ khí phù vẫn do các đại sư rèn phù vẫn kinh tài tuyệt đỉnh đúc ra, loại vũ khí này từ một khắc sinh ra đã có được lực lượng cường đại, ví dụ như Rocky chiến chùy trong mười đại thần binh, Rocky đại sư, tuy chúng ta không xác định ông có phải người phát hiện phù vẫn đầu tiên hay không, nhưng tuyệt đối là người đặt nền móng cho vũ khí phù vẫn, Rocky chiến chùy cũng là đại biểu tinh hoa của kỹ thuật phù vẫn, có được hiệu quả tăng phúc phù vẫn siêu mạnh, ẩn chứa lực lượng công kích cường đại, cũng là thần binh vô số trọng trang tiên phong tha thiết ước mơ.”

Người trẻ tuổi ở đây nhất vừa nghe được điều này liền có chút nhiệt huyết sôi trào.

Nói trắng ra, đây là cực hạn cá nhân đặt làm, vũ khí phù vẫn sản xuất lượng lớn chính là vũ khí truyền hồn lực bình thường, mà vũ khí phù vẫn do theo người chế tạo ra, thì phải xứng đôi với sóng ngắn hồn lực của bản thể, có thể phát huy ra lực lượng càng cường đại hơn. Viện trưởng Moore cũng là người nổi bật liên bang hiện tại, chỉ là hiện tại loại vũ khí phù vẫn này lại không cách nào đạt tới tiêu chuẩn lực lượng của thời đại hắc ám, có người nói là vì kỹ thuật thất truyền, cũng có người nói là vì lực lượng chiều không gian biến hóa, mọi thuyết xôn xao, nhưng mỗi một đại sư rèn phù vẫn đều lấy vũ khí như vậy làm mục tiêu, loại vũ khí này nổi tiếng thiên hạ, không phải vì người sử dụng vũ khí, mà là vì người rèn.

Thật ra học viện Thiên Kinh còn có thể giữ lại xếp hạng khoảng năm mươi trình độ rất lớn đều là vì trình độ phù vẫn phân viện Thiên Kinh.

“Loại thứ hai chính là loại hồn hóa, nói đơn giản, bản thân vũ khí sinh ra không có quan hệ trực tiếp với trình độ rèn, bọn chúng là vì người sử dụng vũ khí, hồn lực cường đại ở trong chiến đấu không ngừng tâm bồi, cộng thêm năng lượng sinh mệnh của vô số sinh vật biến dị thậm chí sinh vật chiều không gian, dẫn tới vũ khí hồn hóa, thành tựu thần binh.”

Moore cười cười, toàn bộ học sinh đã không còn buồn ngủ, đều đang hết sức chăm chú nghe ông kể “chuyện xưa”, thật ra loại thần binh này đối với người thường mà nói không có ý nghĩa, chỉ có thể nói về cho bọn họ một cái bánh lớn, làm bọn họ tràn ngập hướng tới đối với tương lai, đây là trách nhiệm của người làm thầy.

“Đương nhiên loại vũ khí này ở trong quá trình sinh ra càng thêm dài lâu và phức tạp, cũng sẽ có một số kỳ ngộ, ví dụ như bạn học Vương Trọng vừa rồi nhắc tới DylanDahl ma cung.”

Vương Trọng dù sao chủ tu viễn trình, nhất là cung tên là phương hướng hần một năm trước luyện tập, đối với các cường giả nổi tiếng trong lịch sử nhân loại tự nhiên là chú ý rất nhiều, trong đó thần kỳ nhất chính là cây DylanDahl ma cung kia.

“Dylan là tên một hồn thú, Dahl là chủ nhân nó, dùng lời hiện tại để nói, Dahl là một hồn thú sư, đồng thời là một viễn trình cung thủ ưu tú, đó là hồn thú sư đời thứ nhất giai đoạn sớm nhất của liên bang, một thiên tài hồn thú sư, nghe nói ở thời điểm vụn vặt bảy tuổi đã có được năng lực triệu hồi Dylan thời gian tương đối dài, bọn họ là bằng hữu tốt nhất, cũng là hợp tác tốt nhất, từng lập cho liên bang vô số công huân hiển hách”.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 123: DylanDahl ma cung

“Một lần ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, bởi vì tình báo sai lầm, tiểu đội bọn họ gặp một kẻ địch cường đại khó có thể tưởng tượng, sào huyệt ông chúa Tháp Lôi Ma! Tốc độ siêu nhanh cùng cái ngòi không đầu không phá, cùng với hình thể nhỏ nhắn linh hoạt, khiến toàn bộ trung đội của Dahl toàn quân bị diệt, bản thân Dahl cũng bị chọc mù hai mắt.” Khi Moore nói tới nơi này, toàn bộ mọi người đều đã im lặng, Vương Trọng cũng nhìn không chớp mắt, bởi vì tư liệu hần ở thư viện tra được rất có hạn, căn bản không có chi tiết như vậy, ở Tự Do liên bang rất nhiều tư liệu đều là phân cấp, chỉ có quyền hạn cao hơn mới có thể hiểu biết được càng nhiều bí mật hơn.

“Nếu không phải Dylan ngăn cản, Dahl có thể sớm đã chết, không phải cái giá một đôi mắt, tốc độ bắn của hần hoàn toàn theo không kịp tốc độ của Ma Phong Vương (vua ông ma), mà thời gian Dylan triệu hồi là có hạn, nếu nó biến mất, vậy Dahl hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thời khắc vạn phần nguy cấp này, Dylan làm một quyết định khiến vô số nhà khoa học đến nay cũng không thể giải thích, nó dung hợp với cung phù vẫn, vĩnh cửu ở lại thế giới chúng ta, mà Dylan chỉ cần cầm cung phù vẫn, liền như có được một đôi mắt thêm vào, phải nói là tâm nhãn, tất cả động tĩnh nhỏ bé của toàn bộ thế giới chung quanh đều trốn không thoát hần cảm giác, không chỉ có thể còn kế thừa năng lực của Dylan, một người một cung, giết hết toàn bộ ông ma, thành tựu uy danh cung tiễn thủ số một Tự Do liên bang.”

Thậm chí đến bây giờ ông ma vẫn là tồn tại khủng bố liên bang phải đi đường vòng, trường hợp đó đồ sộ cỡ nào uy vũ cỡ nào, chỉ có thể tồn tại ở trong tưởng tượng của mọi người, một đám người trẻ tuổi bị Moore làm cho nhiệt huyết sôi trào, hần bản thân không thể trở thành anh hùng như vậy.

“Mọi người đều biết, sinh mệnh chiều không gian ở thế giới này của chúng ta chỉ là một đoạn hình chiếu, năng lượng thể, thậm chí cái gọi là ý thức cũng là mô phỏng như vệt học nói, nhưng Dylan đã để lại cho chúng ta vô hạn mơ màng, chúng ta không thể tưởng tượng Dylan rốt cuộc phải vì điều này trả giá đắt thế nào, duy nhất biết được, chính là Dahl từ đó về sau không thể triệu hồi ra Dylan nữa, chuyện này cũng dẫn phát vô số học giả của giới học thuật

tranh luận và nghiên cứu, tuy chỉ là tiền lệ, nhưng cũng là công kích mạnh mẽ nhất đối với những ai kiên trì nói sinh vật chiều không gian không có cảm tình, không có trí tuệ.”

Vương Trọng nghe có chút nhập thần, chuyện xưa DylanDahl khiến hắn không thể tránh khỏi nghĩ tới chú hề Simba, hắn không biết Simba có phải sinh mệnh chiều không gian hay không, hẳn là vậy, có lẽ chỉ có sinh mệnh chiều không gian mới có lực lượng như vậy, nhưng trí tuệ của Simba đã xa xa vượt qua các tiền lệ thú chiều không gian đã biết, Simba tuyệt đối không phải mô phỏng như vẹt học nói.

Nói đến truyện ký mười đại thần binh, giáo sư Moore hiển nhiên cảm khái rất nhiều, đây là một binh sĩ chân chính nhiệt tình yêu thương phù văn binh khí, có thể được ông bầu thành mười đại thần binh, không chỉ cần bản thân thần binh đủ cường đại, hơn nữa ở phía sau mỗi một thanh đều phải có một truyền thuyết vĩ đại hoặc con người vĩ đại, nếu chỉ lấy năng lực luận mà nói, vậy trong mắt ông đã không khỏi không đủ thành phần.

“Vi kỷ niệm hữu tình của Dylan và Dahl, hậu nhân đem cây ma cung đó xưng là DylanDahl ma cung, phàm là người sử dụng đều đạt được đạt được năng lực tâm nhãn tạm thời.” Moore nói, nhất thời viễn trình chiến sĩ ở đây đều không bình tĩnh nổi nữa, cái này con mẹ nó là muốn nghịch thiên sao, đây mới là thần binh!

Moore hơi tạm dừng: “Đại biểu hồn hóa điển hình là Vĩnh Hằng Thánh Thương, được xưng là vĩnh động hồn lực cơ, được xưng vua của vạn binh, nhưng ở lúc nó vừa sinh ra, thì chỉ là một thanh phù văn thương rất bình thường, ngay từ đầu nó không chút bất mẫn, chẳng những không có bất cứ năng lực đặc thù nào, hơn nữa ở trên truyền hồn lực cùng hồn lực tăng phúc, mặc dù ở trong phù văn binh khí đời đầu ngay lúc đó cũng chỉ bình thường, nó vốn thuộc về một chiến sĩ bình thường của liên bang, sau khi xuất ngũ, hắn đem cây phù văn thương cùng nhau xuất ngũ với hắn mang trở về quê nhà, vị lão binh này ở trong ba mươi năm đánh trận cho liên bang đã vết thương chồng chất, để lại một thân thương bệnh, sau khi về quê nhà không được mấy năm liền qua đời, nhưng truyền kỳ lại từ lúc thật sự bắt đầu.”

Vĩnh Hằng Thánh Thương, đây là phù văn thần binh danh chấn thiên hạ cỡ nào, được xưng một thương trong tay, thiên hạ có ta.

“Vị lão binh này không có tiếng tăm gì có một đứa con đại danh đình đình, đó là Vĩnh Hằng Thương Thần Gungnell, khi phụ thân qua đời, Gungnell mới chỉ ba tuổi, hắn rất sùng bái phụ thân là một quân nhân bình thường, cây phù văn thương này là thứ duy nhất phụ thân lưu lại, cũng là tượng trưng quân công cùng vinh dự của phụ thân, điều này làm Gungnell đối với cây phù văn thương đó sinh ra cảm tình không giống bình thường, như cây thương đó chính là phụ thân hắn, loại cảm tình kỳ lạ đó ký thác khiến Gungnell từ nhỏ đã thương không rời tay, không những luyện được một thân thương kỹ siêu phàm nhập thánh, hơn nữa sinh ra một ít sự ăn ý nói không rõ với cây phù văn thương đó.”

Giáo sư Moore ở thời điểm giảng giải tri thức học thuật chuyên nghiệp sẽ hơi tỏ ra đông cứng, tri thức chuyên nghiệp cấp cao luôn tương đối trừu tượng, không thể tránh khỏi, nhưng ở lúc miêu tả các nhân vật truyện ký hoặc là truyện ký vũ khí truyền kỳ, lại là vô cùng sinh động và đầu nhập, bao gồm Vương Trọng cùng Mã Đông không thích nghe giảng nhất ở trong, hầu như toàn bộ học sinh đều nghe như mê như say, như bị lão Moore dẫn vào thời đại chiến hỏa tán loạn, anh hùng xuất hiện lớp lớp kia.

“Sau đó Gungnell được mộ binh nhập ngũ bắt đầu lịch trình truyền kỳ của hắn, ở lúc vừa mới bắt đầu Gungnell biểu hiện phi thường bình thường, không có bối cảnh gia tộc, không có thiên phú, bình thường như phụ thân hắn, nhưng hắn chuyên chú và nhiệt tình cùng với tự tin không cách nào hình dung, lại là bất luận kẻ nào cũng không thể so sánh, có thể xưng là cuồng nhiệt, sau mười năm không có tiếng tăm gì, đã sinh ra chiến dịch vĩ đại nhất trên lịch sử nhân loại trận chiến phong hạp cốc một ngày!”

Nói tới đây, mỗi người đều đã biết, trong chuyện xưa anh hùng ở lúc còn rất nhỏ nghe được tất nhiên có trận chiến này, ở thời điểm toàn bộ quân đội đều đã chết trận, toàn bộ mọi người tuyệt vọng, chuẩn bị từ bỏ thành thị, một người một thương, chán hạp cốc, đủ chín ngày chín đêm, một người ngăn vạn người khó qua, một tiểu binh thành tựu truyền kỳ bất hủ, có được danh xưng “danh tướng”.

Ở trong truyện ký của Gungnell từng nói đến: “Khi đó ta cảm giác thương của ta có được sinh mệnh, như là tình yêu của phụ thân đối với ta, tuy ông một mực không ở bên người, nhưng linh hồn ông vẫn luôn theo ta.”

Đây là điểm báo thần binh hồn hóa, có được ý thức tiềm tàng, nhưng hiện tại vẫn không thể dùng thủ đoạn khoa học giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Niên đại anh hùng

“Cho dù chiến sĩ cường đại hơn nữa cũng không cách nào liên tục tác chiến như thế, dù sao thân người là có cực hạn, nhưng Vĩnh Hằng Thánh Thương có được một loại năng lực hấp thu năng lượng. Đáng sợ nhất là, nó có thể trực tiếp chuyển hóa loại bỏ cho bản thể sử dụng, vĩnh động hồn lực cơ, đúc ra thương vương chỉ vương vĩ đại nhất liên bang!”

Giáo sư Moore dừng một chút, chuyện xưa nói xong, phía dưới mới là trọng điểm học tập: “Đương nhiên, truyền thuyết chỉ là truyền thuyết, trong truyền thuyết nhuộm đậm bộ phận cảm tình giữa Gungnell cùng Vĩnh Hằng Thánh Thương, đây là thứ truyền kỳ chuyện xưa cần có, chúng ta cần chuyên chú vào bản chất, chính là sinh vật chiều không gian cùng vũ khí phù văn ở trên bản chất là giống nhau, chỉ là sản sinh ý thức trình độ khó dễ khác nhau, khó dễ này không phải một chút, thậm chí đến bây giờ chúng ta vẫn chưa giải quyết vấn đề này. Thời kì hắc ám tuyệt vọng sinh ra thần binh, mà chúng ta ở thời đại tiến bộ, ngược lại không thể sáng tạo ra thần binh như vậy, có lẽ đây là một vấn đề đáng giá chúng ta suy nghĩ.”

Chuyện xưa anh hùng dễ dàng làm người ta sinh ra cộng hưởng, các học sinh ôm sự nhiệt liệt vỗ tay, mỗi người đều nhin không được đang ảo tưởng mình cũng có ngày nào đó đánh thức thánh vật, lưu danh sử sách, về phần nghĩ lại cái gì,... Được rồi, đã sớm vút lên chín tầng mây rồi.

Moore giáo sư cười đề tay xuống: “Vấn đề thời gian, ta lại giới thiệu một phen nữa, đây đại khái là một chi nhánh ít lưu ý nhất trong vũ khí phù văn, đại biểu kiệt xuất nhất trong đó, ta tin tưởng không ít bạn học cũng không sẽ xa lạ, vô hạn Thập Tự Luân.”

Cái tên này khiến không khí trong phòng học vốn trang trọng bầu nháy mắt lên trời, không ít người đều cười phá lên, thứ đồ chơi này gần đây đặc biệt nổi tiếng, bắt nguồn từ một cường giả hiện tại nhuộm đỏ nửa bầu trời.

“Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm ca!”

“Ác mộng vĩnh hằng của Quý Treo Cổ!”

“Không khoa trương như vậy, vương giả huynh dùng cũng không tốt như vậy.”

“Nói nó vô dụng, đó là một sai lầm của mọi người, nó tên đầy đủ là Laffier vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân...” Moore giáo sư cũng mặc kệ tiếng cười vang của các học sinh, mà đem điển cổ Laffier vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân chậm rãi nói ra.

Cái điển cổ này, Vương Trọng là từng nghe Scarlett nói, tuy nhiên một số chi tiết hơi khác với Moore giáo sư giảng, nhưng trên đại thể không lệch lạc, Moore giáo sư hiển nhiên càng thêm sở trường kể chuyện xưa, ở trên cơ sở phiên bản của Scarlett tăng thêm các loại bối cảnh thời đại, cùng với người đời sau đánh giá đối với cá nhân Laffier..., làm người ta nghe càng có sức rung động cùng ấn tượng như truyện ký hon.

Cuối cùng ông tổng kết: “Mọi người chỉ biết Laffier là một viễn trình chiến sĩ rất cường đại, trên thực tế hẳn còn là một thợ rèn phù văn ưu tú, cây vô hạn Thập Tự Luân đó là phức tạp nhất khó không chế nhất trong mười đại thần binh, cũng bởi vậy bị xem nhẹ, đại đa số chiến sĩ nghiên cứu Thập Tự Luân, có thể làm được không chế tốt phương hướng quay về đã không dễ, nhưng đó lại là chuyện boomerang bình thường cũng có thể dễ dàng làm được, nếu muốn phát huy ra uy lực chân chính vô hạn quay về chém xoay của Thập Tự Luân, phải làm được không chế tinh tế triệt để nhất, bước qua một bước đó chính là khác biệt giữa trời với đất, đáng tiếc từ sau Laffier, chưa nghe nói có ai có thể làm được nữa. Có lẽ một số thiên tài nào đó trong lịch sử có thiên phú không chế nó, nhưng nếu lựa chọn một thanh phù văn kiếm hoặc là phù văn thương bình thường, có thể khiến người nhanh chóng đạt được tiền lời cường đại, như vậy ai còn sẽ tốn nhiều thời gian như vậy đi nghiên cứu một thanh vũ khí ở giai đoạn học tập căn bản không có sức chiến đấu, thậm chí cuối cùng cũng không biết có thể luyện thành hay không?”

Giáo sư Moore lắc đầu, cá nhân ông rất thương thức Laffier vô hạn toàn trăm Thập Tự Luân vũ khí đặc thù này, nhưng nói thật, thật sự bảo người ta bắt đầu luyện tập tính cực hạn quá nhiều quá lớn, khiến ông cảm thấy tiếc hận, tiếc hận cho vũ khí siêu mạnh từng lưu danh sử sách này. Ông biết học sinh ở đây không có khả năng có người sẽ thật sự đi luyện tập Thập Tự Luân, càng không thể có ai có thể luyện tốt, lần này lấy ra trọng điểm giảng giải, chỉ là muốn khiến toàn bộ mọi người hiểu nó, tôn trọng nó.

Hiện tại rất nhiều người nhắc tới Thập Tự Luân liền các loại phi nhỏ các loại trào phúng, đối với người thật sự nhiệt tình yêu thương vũ khí phù văn, hơn nữa hiểu biết lịch sử vũ khí phù văn mà nói, điều này quả thực khó có thể tha thứ.

Người có thể không luyện tập nó, cũng có thể không nhìn nó, nhưng người không thể không tôn trọng nó! Nó đại biểu là một cái tên vĩ đại từng vô cùng huy hoàng, đối với tiền bối đối với lịch sử, đối với một vũ khí vĩ đại, bất luận kẻ nào cũng nên có lòng kính sợ đối với nó!

Các học sinh đều không nói gì, nhìn ra được tâm tư của Moore giáo sư, nhưng thật sự đối với Thập Tự Luân không sinh ra nỗi sự cộng hưởng nào, trái lại Vương Trọng hỏi ra vấn đề mọi người quan tâm nhất, “Moore giáo sư, mười đại thần binh từng huy hoàng này, hiện tại đều còn lưu truyền trên thế gian sao?”

Mã Đông thì có chút chảy nước miếng: “Ngoan ngoãn, nếu còn lưu truyền trên đời mà nói, các thần binh đó giá trị bao nhiêu tiền?”

Đối với Vương Trọng học sinh thì tốt nhất trong lớp của ông, Moore giáo sư là rất thích, chỉ cần là vấn đề hắn đưa ra, khẳng định đều sẽ giảng giải chi tiết.

“Là có một số không rõ tung tích, ví dụ như vừa mới nhắc tới Laffier toàn trăm Thập Tự Luân, trong đó bộ phận rất ít sẽ ngẫu nhiên trung trong bảo tàng, nhưng càng nhiều vẫn là bị nắm giữ ở trong tay một số đại gia tộc, vũ khí cùng loại mười đại thần binh, không những bản thân sức chiến đấu cường hãn, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một số khí tức độc đáo nào đó của các đời chủ nhân, người sử dụng, hậu nhân khi sử dụng vũ khí nếu có thể cảm ngộ những khí tức này, thì có thể cảm nhận được cảnh giới tiền bối, sẽ nhận được lợi ích không lồ, đó là một loại ngầm thừa nhận không thể thay thế, bình thường sẽ bị các đại gia tộc kia dùng để bồi dưỡng con cháu tinh anh nhất trong tộc. Đương nhiên, dứt bỏ toàn bộ năng lực không đề cập tới, bản thân thần binh có ý nghĩa lịch sử cùng tượng trưng tinh thần, cũng là vật báu vô giá của liên bang Tự Do chúng ta,” Giáo sư Moore dùng ánh mắt có chút nghiêm khắc trừng mắt nhìn Mã Đông một cái: “Đó là tuyệt đối không thể dùng tiền tài để cân nhắc, bất cứ phần tử nào buôn đi bán lại, đều là tội nhân của liên bang thậm chí toàn nhân loại, tâm tư của hắn đáng chết!”

Bốn phía nhin cười, Mã đại xã trưởng vội vàng rút đầu, không dám đón ánh mắt của giáo sư Moore: sao vậy, ca cũng không phải phần tử buôn đi bán lại, chỉ hỏi một câu, tò mò mà thôi..

Giáo sư Moore nghiêm khắc nhìn quét xung quanh một vòng: “Tiết hôm nay chỉ giảng đến nơi đây, tan học!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Không tên

Một tiết học quả thật đã điểm hóa sự hướng tới của mọi người đối với kỹ thuật phù văn, nhất là học sinh phân viện phù văn, xếp hạng học viện thật ra ảnh hưởng không lớn với bọn họ, bởi vì kỹ thuật phù văn của bọn họ vẫn luôn đứng trong top 10 liên bang, không ít người tới nơi này là hy vọng có thể ở trước khi tốt nghiệp đạt được vũ khí phù văn đặt riêng học viện tặng, các đại học viện đều có “học bổng” như vậy, so sánh với học viện cường đại khác, ở Thiên Kinh tỷ lệ đạt được lớn hơn một chút, hơn nữa nơi này trình độ rèn quả thật không tệ, đây cũng là một trong các nguyên nhân người như Reeves lựa chọn nơi này.

Mã Đông rất hưng phấn, “Thì ra người luyện Thập Tự Luân này lợi hại như vậy, cô lên, vinh quang Kỳ Ba xã ở trên vai của người!”

Vương Trọng đảo cặp mắt trắng dã, “Người là xã trưởng.”

“Xã trưởng chính là phục vụ cho mọi người, nói không chừng ta mua cái kia chính là Laffier từng sử dụng, ha ha.”

Nói xong bản thân Mã Đông cũng nở cười, loại này tám chín phần mười đều là phóng chế phẩm, làm người của Assassin gia tộc, mười đại thần binh này không phải mất tích, thì bị gia tộc cường đại cất chứa, căn bản không phải người thường có thể tiếp xúc được, một số phòng trưng bày đặt đều là đồ mô phỏng tốt một chút.

Ở trong mắt liên bang Tự Do, trừ thành thị của chính bọn họ, nơi khác đều là một mớ hoang vu, tràn ngập nguy hiểm tinh mịch nặng nề. Điều này ở lúc đầu đại tai biến quả thật như thế, mà hiện tại những người thích ứng hoàn cảnh, ở trong thế giới mới vẫn sinh tồn như cá gặp nước, năng lực thích ứng cường đại của nhân loại là mấu chốt để trở thành bá chủ Địa Cầu.

Đại lục Bắc Mỹ là đế quốc Caesar một nhà độc đại, một ít thế lực rải rác khác đều là phụ thuộc vào đế quốc Caesar sinh tồn, ở phương diện này thực lực gia tộc Rothschild xưa nay không thể khinh thường, đế quốc Caesar trước mắt mưu cầu là phát triển cùng lớn mạnh, bọn họ khát vọng là kỹ thuật tiên tiến của liên bang.

Solomon đã kết thúc chuyến đi liên bang Tự Do, đàm phán với Stuart đạt tới mục đích mong muốn, mười hai đường sắt vô trang vận chuyển phi thường quan trọng đối với tăng mạnh sự thống trị của đế quốc, đương nhiên thêm vào hai mươi chiếc phù văn pháo là thu hoạch càng lớn hơn nữa, vũ lực mới là mấu chốt sinh tồn trên thế giới này.

Đương nhiên Solomon cũng sẽ không ngây thơ cho rằng bọn họ sẽ cho loại tiên tiến, rất có thể là mặt hàng đào thải, nhưng những thứ này đều ở trong dự liệu, bản thân việc có được những vũ khí này đối với đế quốc mà nói đã là chủ lực, tăng mạnh thống trị, đồng thời có thể nghiền cứu ngược, kỹ thuật của đế quốc Caesar dù sao không phải hoàn toàn không có cơ sở, quá trình theo đuổi này rất gian khổ, nhưng sẽ có một ngày thu hoạch.

“Vẫn là thế giới của chúng ta tốt, tràn ngập lực lượng.” Enoch mỉm cười nói, hẳn không quá thích liên bang, người và sự vật nơi đó đều tỏ ra quá bình thản.

“Người có phải cảm thấy bọn họ rất yếu hay không?” Solomon hỏi.

Enoch gật gù đầu, “Bọn họ sinh hoạt ở trong đồ hộp, không dám đối mặt thế giới bên ngoài.”

Solomon không khỏi mỉm cười, “Quả thật, nhưng... Hiện tại chúng ta còn chưa phải đối thủ của bọn họ.”

Chiến tranh không phải từng binh sĩ tác chiến, quân đoàn tác chiến yêu cầu tính đoàn đội, số lượng, kỹ thuật, phương diện những thứ này đều là Caesar đế quốc không bằng, nếu đặc chủng chiến khu vực cục bộ, Caesar đế quốc có thể nghiền áp đối phương, nhưng một khi toàn diện khai chiến, Caesar đế quốc không có một chút phần thắng.

Áp lực chiến tranh nhìn như xa xôi, nhưng theo lục địa tiếp cận, kỹ thuật truyền tống không ngừng phát triển, tất cả đều trở thành có thể,... Hẳn rất chờ mong một khắc đó đến.

Ở đại lục Nam Mỹ, thời đại trước nơi này chính là rừng mưa nhiệt đới trứ danh, ở sau khi chịu lực lượng chiều không gian ảnh hưởng, loại sinh mệnh lực này ở nơi đây trở nên càng thêm tràn đầy, dân cư đa số tập trung ở địa khu rừng mưa, nơi từng là ác mộng này, dần dần trở thành nhạc thổ sinh tồn của một thế hệ người Nam Mỹ mới, đế quốc Amazon cùng đế quốc Pampas là hai thế lực cường đại nhất trong khối lục địa này, đế quốc Amazon ở dưới liên bang Tự Do nâng đỡ đã ngồi vững ngai báu thế lực lớn số một, không ngừng khuếch trương, trong bốn khối đại lục, thế cục khấn trương nhất chính là đại lục Nam Mỹ.

Trên thực tế, trong bốn khối đại lục, chiến loạn nhiều nhất không phải liên bang cũng không phải Caesar, mà là Nam Mỹ. Dân cư tương đối tập trung, cộng thêm lực lượng chiều không gian tạo thành dã tính cuồng nhiệt, tính hiếu chiến của chiến sĩ nơi này cũng là mạnh nhất, trừ chiến đấu với biến dị thú, thú chiều không gian, chiến đấu phát sinh giữa nhân loại tranh đoạt tài nguyên mỗi ngày đều đang tiến hành, chiến đấu to nhỏ lúc nào cũng đều đang phát sinh, điều này cũng khiến chiến sĩ Amazon và Pampas càng thêm tự tin đối với lực lượng của mình, lâu dài vì sinh tồn mà chiến, khiến thái độ đối với sinh tử của nơi này cũng khác biệt với thế giới khác.

Như liên bang Tự Do xưng lục địa của bọn họ hiện tại là đại lục Tự Do, đế quốc Caesar xưng Bắc Mỹ là đại lục Hy Vọng, người thế giới Rừng Mưa thì xưng thế giới bọn họ hiện tại là thế giới Dừng Giã, mà thế giới Phi Châu thì càng mong muốn xưng lục địa của bọn họ là thế giới Kim Tự Tháp. Ở thời kì hắc ám nhất, thành phố Kim Tự Tháp nơi cứu vớt tinh thần cho bọn họ, cũng khiến người lục địa này đặc ý sinh tồn qua, rất thần kỳ là, quân đoàn côn trùng khổng lồ biến dị kia tựa như đều sẽ tự động vòng ra khỏi Kim Tự Tháp, vô luận là ngẫu nhiên hay tất nhiên, đã thành trụ cột tinh thần của thế giới này.

Ở trong bốn lục địa vượt qua thời kì hắc ám, thế giới Kim Tự Tháp vẫn là điều kiện khắc nghiệt nhất, thân thể tân nhân loại có thể tăng mạnh, nhưng sa mạc lại thành cấm khu hoàn toàn, nhân loại chỉ có thể tới gần ngoại vi, một khi xâm nhập thật sự không ra được nữa, nhưng cũng có chỗ có lợi, đó là ốc đảo mở rộng, lực lượng chiều không gian là khiến tịch diệt càng thêm tịch diệt, tràn đầy càng thêm tràn đầy, mà ốc đảo cũng là tiêu điểm tranh đoạt.

Nhưng khác với Dừng Giã thế giới Rừng Mưa, sức thống trị của đế quốc Tutankhamun ở nơi này vẫn phi thường mạnh, bởi vì bọn họ có tín ngưỡng thống nhất, trừ chiến đấu quy mô nhỏ cục bộ vì tài nguyên, nội bộ toàn bộ đế quốc Tutankhamun vẫn phi thường đoàn kết, đương nhiên cái này cũng là bị thúc ép bởi quân đoàn côn trùng biến dị khổng lồ nhất trong bốn đại thế giới uy hiếp.

Ở trên kỹ thuật, nơi này không thể nghi ngờ là lạc hậu nhất, thậm chí công cụ liên hệ như điện thoại, ở thủ đô đế quốc Tutankhamun là xa xỉ phẩm, tượng trưng thân phận và địa vị, bọn họ hiện tại phi thường ý lại nguồn thức ăn từ liên bang, nhưng đế quốc Tutankhamun đồng thời cũng là nơi sinh ra nhiều chiến sĩ cường đại nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Dựa vào

Ở đế quốc Tutankhamun, nếu thực lực của người tới tiêu chuẩn nhất định là có thể xin tiến vào liên bang Tự Do, nếu đạt được cho phép, là có thể trở thành một phần tử của liên bang, vĩnh viễn rời khỏi nơi nguy hiểm kia.

Đây là chính sách chỉ mở ra đối với đế quốc Tutankhamun, ở thế giới mâu thuẫn nhất sống hay chết, thường thường sẽ sinh ra một số chiến sĩ thiên phú dị bẩm, đây cũng là pháp tắc thời đại mới.

Trong hải dương sa mạc vô biên điểm xuyết các bụi cây cối, đó là cây liễu sa mạc thành hàng, như rót vào sinh mệnh sức sống cho sa mạc vốn yên lặng.

Sa liễu có thể tính là thứ trân quý nhất trong đế quốc Tutankhamun, chúng nó không sợ phóng xạ, thậm chí bởi vậy phát triển càng thêm mạnh mẽ, đem rễ cây trắng kiện của chúng nó cắm thật sâu trong đất cát, dài đến mấy chục thậm chí hơn trăm mét, kéo dài nãi về phía lòng đất có nguồn nước, ở trên mảnh đất hoang vắng này tạo nên ra một cái lại một cái ốc đảo, trở thành cứ điểm vô số con dân Tutankhamun dựa vào để sinh tồn, cũng thành tuyến phong cảnh độc đáo của đế quốc Tutankhamun.

Đế quốc Tutankhamun tuy cũng có được mấy thành thị tương đối coi như phồn hoa, nhưng bản đồ toàn bộ đế quốc, đại bộ phận vẫn là dựa vào các ốc đảo cô lập ở trong cát vàng tạo thành.

Nhưng mặc dù là ốc đảo, cũng là tài nguyên thiếu thốn, cộng thêm hoàn cảnh khô ráo nóng bức, thậm chí trong sa mạc thường thường xuất hiện thú triều, khiến các ốc đảo hầu như không phòng hộ kia khốn khổ không chịu nổi, có thể sống sót đều là tân nhân loại, mặc dù không có vũ lực đặc biệt cường đại, cũng đều vô cùng dũng mãnh. Người nơi này vừa mới sinh ra sẽ tiếp nhận kiểm tra, không có gen tân nhân loại sẽ trực tiếp bị xử tử, thật ra cho dù không xử tử, bại lộ ở trong phóng xạ cũng đủ làm bọn họ sống không quá hai ba tuổi, lãng phí thức ăn cùng tài nguyên, thức ăn cùng tài nguyên nơi này hiển nhiên xa so với quyền lợi sinh tồn của bình dân bình thường quý trọng hơn nhiều.

Wazina ốc đảo là một lãnh địa ở trong rất nhiều ốc đảo của đế quốc, ven sa mạc diện tích không lớn, ở Kim Tự Tháp thế giới, khu sinh hoạt của tân nhân loại đều là lấy ốc đảo làm trung tâm, cường giả chế định trật tự chiếm quyền thống trị, thủ lĩnh tối cao của ốc đảo chính là lĩnh chủ, mỗi một lĩnh chủ Tutankhamun đều phải tuân hoàn pháp luật Tutankhamun đế quốc, trong phạm vi, có thể chế định quy củ của mình.

Lúc này đang là giữa trưa, lĩnh gác đứng ở trên tháp canh vốn có chút buồn ngủ, đột nhiên như cảm nhận được nguy hiểm gì đó bị đánh thức. Có thể được chọn làm lĩnh gác, hẳn có trực giác vô cùng nhạy cảm đối với nguy hiểm, khẩn trương hướng phía nào đó trong sa mạc nhìn tới.

Nơi đó thoạt nhìn tựa như tất cả bình thường, nhưng lĩnh gác lại cảm giác có loại khí tức làm hắn sợ hãi đang tới gần, ngay cả ánh mặt trời vốn chói mắt trên trời cũng như bị một loại mây đen âm trầm bao phủ. Hắn nắm chặt kèn, chuẩn bị thổi lên bất cứ lúc nào, mồ hôi ở trong lòng bàn tay hắn không thể ức chế chảy xuống.

Đột nhiên, ở phương hướng cảm giác được nguy hiểm kia, trên đường chân trời xuất hiện một bóng người, chậm rãi đến. Người nọ cất bước chân thật sự chậm, nhưng tốc độ di động lại tựa như rất nhanh, mượn dùng kính viễn vọng, lĩnh gác rất nhanh thấy rõ tình huống nơi đó.

Chỉ là thiếu niên đầu tóc không đến hai mươi tuổi, trên đầu như lăng kính có thể chiết xạ ánh sáng, trên lưng đeo một cái quan tài cổ quái, lóe ra các điểm hào quang màu lam, trên mặt dị thường bình tĩnh, nhìn ra được thiếu niên này không phải người thường.

Nán lại lâu trong tận thế như vậy, người mang tuyệt kỹ cùng người cổ quái gặp nhiều rồi, trang phục và khí tràng như vậy đối với lĩnh gác mà nói đã sớm

tập mãi thành thói quen, nếu nơi đó thực sự có nguy hiểm, về mặt người trẻ tuổi này tuyệt không nên là dạng này, càng không thể có bước chân bình tĩnh như thế.

Lính gác nhẹ nhàng thở ra, khí tức tử vong vừa rồi cảm giác được tựa như cũng tiêu tán không ít. Hắn tự giấu cười cười, có lẽ là vừa rồi ngủ gật gặp ác mộng, công việc lính gác này tuy nhìn như nhàn rỗi, nhưng lúc nào cũng thừa nhận loại áp lực khản trương kia lại là thứ người ngoài không thể hiểu được.

Đang lúc nghĩ như vậy, tên đầu trục kia đã tới lối vào ốc đảo, đưa ra giấy thông hành và dấu hiệu của đế quốc, lính gác cũng nhẹ nhàng thở ra, ở trong sa mạc, quái nhân như vậy tốt nhất đừng tùy tiện trêu chọc, hấn vung tay, để bảo vệ cửa phía dưới mở ra công vào.

Wazina ốc đảo tuy nhỏ, dân cư thường trú cũng thưa thớt, nhưng do là điểm tiếp tế tiếp viện duy nhất ở phụ cận, thường thường sẽ có một số lũ khách trong sa mạc đi ngang qua nơi này, khiến nơi này tương đối náo nhiệt, dọc phố có các loại sạp nhỏ hỗn loạn, phần lớn là các loại tài liệu cổ quái. Tuy Tutankhamun đế quốc có phát hành tiền thông dụng, nhưng bởi vì đế quốc rung chuyển, tiền tệ giữa các nơi bị giảm giá trị tăng giá trị là chuyện thường có, cho nên thứ đồ chơi giống như giấy này đối với các tiểu thương mà nói không có quá nhiều sức hấp dẫn, nơi này hầu như đều là lấy vật đổi vật tương đối nhiều.

Phi Châu đại lục sớm ở trước khi đại tai biến chính là thiên đường của người da đen, sắc tố đen trong làn da đã xảy ra biến hóa kỳ diệu có thể ngăn cản vật chất tai hại trong tia tử ngoại, hấp thu năng lượng phóng xạ, ở trong hoàn cảnh tân nhân loại biến dị, cùng với hiện tại phóng xạ càng thêm ác liệt, đặc tính như vậy dần dần ổn định, đương nhiên cũng làm màu da bọn họ đen bóng.

Xung quanh hầu như tất cả đều là người đen bóng, làn da thiếu niên quan tài khẳng định không trắng, nhưng chỉ là trình độ hơi thiên về màu đồng cổ, bình thường loại này đều là hỗn huyết, điều này làm hấn và những người chung quanh tỏ ra không hợp nhau, không ít người đều đang đánh giá hấn, phỏng đoán thân phận của hấn, cùng với mơ ước cái rương cổ quái kia trên lưng hấn.

Cái rương giống như quan tài kia vừa thấy đã biết rất không bình thường, đặc biệt khi nhìn thấy đây chỉ là thiếu niên không đến hai mươi tuổi, không ít người đều ra vẻ mặt tham lam.

Thiếu niên đầu trục tựa như cũng không quá để ý những ánh mắt thèm thuồng kia, công quan tài của hấn, về mặt bình tĩnh đi vào một cửa tiệm nhỏ ven đường.

Cửa tiệm nhỏ này không lớn, nhưng ở loại địa phương này cũng thuộc loại xa hoa, ít nhất kiến trúc cũng không phải tùy tiện mấy tấm ván gỗ dựng lên, lúc này đang có vài bàn khách ngồi đang ăn, tuy không có sơn trân hải vị gì, nhưng một bát mì canh thịt nóng hôi hổi, hương thơm tản ra bốn phía, thế này đã là mỹ vị khó được trong sa mạc.

Thiếu niên đầu trục đi đến trước quầy, lộ ra nụ cười chân thành, “Ông chủ, cho ta chút lương khô, cùng nước, cảm ơn.”

Khi hấn vừa mới đến, không ít người đã đều nhìn chăm chăm vào quan tài cổ quái trên lưng hấn, dù sao thứ có thể phát sáng đều sẽ tương đối thú vị, bị người ta nhìn với ánh mắt thèm thuồng, lúc này nghe hấn mở miệng, một tên mặt sẹo lập tức không có ý tốt đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Mơ ước

Chỉ nghe giọng nói, liền biết thiếu niên đầu trục này là người Tutankhamun, mà một người Tutankhamun thế mà lại có được một thân làn da đen không thuần khiết... Đây khẳng định là một tân nhân loại tiến hóa nửa vôi, kẻ như vậy bình thường đều chỉ là ở dưới phóng xạ toàn thế giới tác làm cu li miễn cưỡng sinh tồn, loại người nhỏ yếu này không có nhân quyền đáng nói, chết cũng sẽ không có ai đào hố chôn hấn.

Thật ra càng là nơi gian khổ, thế đạo càng kém, quy củ cũng càng yếu ớt. Điều này ở phạm vi thế lực của Tutankhamun còn tốt, ốc đảo vùng ven khác, hoàn toàn là trở về xã hội nô lệ.

“Tiểu tử, cái quan tài này của ngươi rất đặc thù đó, chuẩn bị cho chính ngươi sao?” Mặt sẹo dị thường cao lớn, đứng ở phía sau thiếu niên đầu trục, khác biệt như là voi cùng ngựa vằn. Hấn tham lam trực tiếp đưa tay hướng cái quan tài tỏa ra hào quang u lam đó sờ soạng, muốn thử xem rốt cuộc chất liệu gì, phải biết rằng người của liên bang rất thích thu thập một số thứ cổ quái, tìm người trung gian nói không chừng có thể bán được giá tốt.

Mấy chai Coca của đế quốc ở nơi này cũng có thể đổi được một cô bé không tồi.

“Tiên sinh, người sống tốt nhất đừng sờ nó.” Thiếu niên đầu trục không tránh không né, thậm chí cũng chưa xoay người, thanh âm hấn cũng rất nhu hòa rất chân thành: “Điều đó sẽ không tốt lắm đối với thân thể của ngươi.”

Lời này rõ ràng là hướng hấn nói. Mặt sẹo ngẩn người, không biết vì sao, ngữ khí bình thản thế mà lại khiến hấn cảm thấy một tia sợ hãi, không giống loại sợ hãi thần phục khi đối mặt cường giả, nhìn không được nhú nhú mày.

Nhưng mấy đồng bạn phía sau hấn lại cười phá lên: “Thằng nhãi này cho rằng bản thân hấn là từ thần sao?”

“Ha ha, Babu đừng cảm thê mà lại sợ hãi!”

Thiếu niên đầu trọc trước mặt vẫn im lặng đứng ở nơi đó không nhúc nhích, trên mặt mang theo một tia áy náy kỳ quái.

Babu mặt theo lại đỏ mặt lên, một tia cảm xúc khác thường vừa rồi quanh quẩn trong lòng nhất thời quét sạch. Ở Tutankhamun đế quốc, bị đồng bạn nhìn ra người khiếp đảm, vậy về sau người ở trước mặt bọn họ sẽ không khác gì một con chó còi.

Trên mặt hắn hiện lên sự hung tợn, hai tay duỗi ra, hung hăng hướng bên trên cái quan tài màu lam kia chớp tới: “Tiểu quý chết tiệt, lão tử chẳng những muốn sờ, còn muốn cướp, buông thứ đồ chơi này xuống, cút đi, bằng không lão tử sẽ đem người nhét vào!”

Hai tay hắn hung hăng túm cái quan tài màu lam, lúc chạm tay đã không nóng cũng không mát lạnh, cũng chưa cảm giác có gì dị thường, khiến một chút nghi kỵ cuối cùng đẩy lòng hắn cũng theo đó tiêu tán, đang muốn hung hăng phát lực kéo, lại nghe thấy một tiếng xé gió từ bên cạnh gào thét mà tới!

Tiếng xé gió này tới quá nhanh, vừa mới nghe được thanh âm, trên mặt đã trũng một đôn nặng nề, luồng lực lượng to lớn đó khiến hắn cảm giác nửa bên mặt giống như bị xe tải hung hăng va vào, nháy mắt đã đem thân thể cao tiếp cận hai mét của hắn cũng đánh bật ra ngoài, thẳng đến lúc hắn choáng váng ngã trên mặt đất ngoài hai mét, chống người dậy cố gắng lắc đầu, mới nhìn rõ đánh vào trên mặt mình, thế mà chỉ là nửa túi mỳ ăn dở!

Khỏe miệng Babu tràn ra một tia xám máu sẫm, lần này tuy đủ nặng nề, nhưng còn chưa đến mức bị đánh cho không đứng lên nổi. Hắn phần nộ nhảy người lên: “Ài!”

“Vén vén một con côn trùng máu xám?” Một nam tử toàn thân đều bao phủ ở trong áo choàng buồn cười nói: “Khó trách một túi mỳ đã đập bay người.”

Lời này vừa ra, không chỉ Babu, tính cả mấy đồng bạn bên cạnh còn có chút run rẩy đều nổi giận. Tutankhamun đế quốc cũng có phân chia cấp bậc chiến sĩ tấn nhân loại, khác với Tự Do liên bang, bọn họ lấy màu sắc máu của mình để làm phân đoán thực lực mạnh yếu.

Tấn nhân loại ở trên đại lục Phi Châu sau khi tiến hóa, vì đối kháng thời tiết ác liệt, sắc tố đen trong cơ thể rõ ràng tăng nhiều, cái này không chỉ phản ứng trên làn da bên ngoài, tính cả máu cũng sẽ bị loại sắc tố đen này đồng hóa, lúc ban đầu là màu xám nhạt, sau khi đạt tới trình độ nhất định có thể biến thành màu xám đậm, đại khái tương đương với trình độ đúc ra anh hồn của liên bang Tự Do, hướng lên trên nghe nói còn có chiến sĩ tiến hóa đến máu hoàn toàn biến thành máu đen như nước sơn.

Mặc kệ là chiến sĩ một cấp nào, danh hiệu đều đại biểu cho vinh quang của bọn họ, chiến sĩ máu xám tuy cấp bậc thấp nhất, nhưng cũng có sự kiêu ngạo của chính bọn họ, gã này lại dám nói thẳng ‘Côn trùng máu xám’, điều này không có gì khác niên đại hòa bình mắng người da đen là hắc quỷ.

“Muốn chết! Lão tử xé sống người!” Babu là người đầu tiên nhảy tới, tính cả mấy đồng bạn cao lớn thô kệch bên người hắn điên cuồng xông lên.

Xung quanh là một mảng thấp giọng nghị luận, không ít người đều đang vây xem, chưa biểu hiện quá mức kinh ngạc, loại chuyện động đao kiếm này, trong ốc đảo ngày nào cũng phát sinh, không có gì kỳ quái.

Babu đám người này không những lực lượng lớn vô cùng, thân thủ nhanh nhẹn, trong tay đều mang theo đao kiếm sắc bén, hơn nữa cũng có chút nhãn lực, nhìn ra được người áo choàng này không quá dễ đối phó, trong chớp mắt đã đem hắn bao vây ở trung ương trước, hiển nhiên từng trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, chỉ tiếc...

“Tôi nơi này ba tháng rồi, vẫn là lần đầu tiên đánh nhau với dân bản xứ.” Nam tử áo choàng hoàn toàn không có nửa điểm kinh hoàng, ngược lại cảm giác là có chút tiếc nuối, bẻ bẻ nắm tay: “Chỉ là quá yếu chút, có thể đi tìm cho anh đây mấy đối thủ mạnh chút không? Đánh các người không đã ghiền.”

“Mạnh con mẹ mày!” Babu cùng mấy đồng bạn đồng thời động thủ, mấy thanh trường đao dài cả thước mang theo hàn quang, như sét đánh từ bốn phương tám hướng đâm tới, nhưng một giây tiếp theo, trước mặt bọn họ đã mất đi mục tiêu.

Phành phành phành phành phành ~~~~~

Đại chiến trong dự đoán chưa xảy ra, hầu như chưa ai thấy rõ động tác của người áo choàng kia, mấy cái bóng đen cực lớn đã bị đánh bay ra ngoài, tựa như chỉ là chuyện nhẹ nhàng mấy quyền, mấy tên lưu manh xưng vương xưng bá ở trong ốc đảo đã bay ra thật xa.

Người áo choàng rõ ràng hạ thủ lưu tình, chỉ là gãy tay gãy chân, có lẽ là cảm nhận được thực lực nọ chênh lệch thật lớn, Babu lần này ngay cả cái rắm cũng không dám phóng, nghiêng ngả lão đảo cùng mấy đồng bạn nâng lẫn nhau chạy nhanh rời khỏi.

Ông chủ cửa tiệm nhỏ bên cạnh đau lòng vô cùng nhìn bản ở xung quanh bị đánh hỏng, cũng có người từng bị Babu bắt nạt nhện không được nhắc nhở, “Người ngoài, mau đi đi, kìa kia người đánh là cháu của Wazina lĩnh chủ, lát nữa khẳng định dẫn vệ đội tới tìm người gây sự!”

Người áo choàng cười hắc hắc, xóc lên áo choàng trên đầu: “Phải không? Vậy xem ra có trận hay đề đánh rồi.”

Nhìn thấy khuôn mặt vốn giấu ở trong áo choàng, người vây xem xung quanh nhất thời ngẩn người, đây là một thanh niên thoạt nhìn rất đẹp trai sáng láng, nhưng quan trọng nhất là, hắn có được một thân làn da màu vàng khiến những người da đen này vô cùng hâm mộ!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Mooreen Porter

Da vàng...

Ở đế quốc Tutankhamun, tuyệt đại đa số là người da đen, đương nhiên cũng có một bộ phận người da trắng, người da vàng cơ bản ở thời kì hắc ám đã tuyệt tích. Theo hợp tác với liên bang, cũng dần dần xuất hiện người da vàng, tuyệt đối là tồn tại toàn bộ người da đen không muốn đi trên chọc nhát, khẳng định là công tử ca hoặc là lão gia quý tộc nào đó từ liên bang Tự Do bên kia tới!

Đế quốc Tutankhamun khác với Caesar cường đại, quan hệ quốc tế với liên bang Tự Do vẫn luôn bị định nghĩa là phụ thuộc, một mặt là bởi nơi này cách liên bang Tự Do khá gần, lượng lớn ra vào mậu dịch sớm khiến phương diện đế quốc sinh ra tâm lý ỷ lại cùng nhu cầu thực tế.

Đồng thời, bọn họ cũng càng bị chấn nhiếp bởi vũ lực cường đại của liên bang, còn thêm nhỏ dãi ba thước đối với thế giới hoa lệ cùng vật tư đầy đủ, nữ nhân xinh đẹp của Tự Do liên bang, nhưng một khi thượng tầng đế quốc si mê mấy thứ này, hùng tâm tráng chí lúc lập nước bắt đầu dần dần tiêu tán.

Bởi vậy quan hệ ngoại giao của hai bên có thể nói là phi thường chặt chẽ, đế quốc Tutankhamun hầu như là hoàn toàn bày ra một thái độ nô tài, ở cùng lúc hướng liên bang đòi một ít vật tư cùng lợi ích cá nhân, đối với tất cả yêu cầu của liên bang hầu như đều là đã nói là sẽ nghe theo, đối với người tới từ liên bang Tự Do càng cung kính giống như Bồ Tát, cho dù là bình dân liên bang Tự Do bình thường nhất, chỉ cần tới Tutankhamun đế quốc, hầu như lập tức sẽ có được địa vị xã hội cùng độ an toàn làm người ta khó có thể tưởng tượng, bất cứ người địa phương nào dám chủ động đi khiêu khích các khách quý da vàng của liên bang, đều khẳng định sẽ bị vệ đội đế quốc đuổi giết đến chết mới thôi!

Bởi vậy liên bang cũng rất thích ý đem một số nhân tài tinh anh ưu tú đưa tới bên này lịch luyện, dù sao ở trong sa mạc Tutankhamun đế quốc, chủng loại, số lượng thậm chí trình độ tiến hóa của biến dị thú đều xa xa cao hơn vùng hoang dã của liên bang, có giá trị lịch luyện hơn, hơn nữa ở các thành phố lớn của đế quốc, chỉ cần các tinh anh đến lịch luyện trả giá một chút, chính phủ địa phương đều sẽ rất cố gắng cho các loại ủng hộ, giá trị siêu cao.

Mooreen Porter, lần này chính là chuyên môn đến đế quốc Tutankhamun lịch luyện, nghe nói bên này quái tài rất nhiều, sức chiến đấu càng thêm kinh người, điều này đối với Mooreen xuất thân từ Porter loại thể gia chiến đấu tay không này mà nói quả thực chính là thánh địa chiến đấu hướng tới nhất.

Đáng tiếc đến bên này ba tháng, trừ ở đã ngoại giao thủ với biến dị thú, chưa gặp một người da đen nào dám vùng nắm đấm đối với hắn, thân phận liên bang da vàng ở trong đế quốc khiến hắn hoàn toàn không có ai để đánh, người ta không động thủ còn khuôn mặt tươi cười đón chào, trong ba mươi mét vuông bên cạnh lúc nào cũng là một mảng cười nói. Hắn cũng không tiện đánh người khác một quyền, khiến bản thân ngựa tay không chịu được, kết quả hôm qua mới nghĩ đến kiếm cái áo choàng bao trùm bản thân, hôm nay quả nhiên đã gặp phải chuyện này.

Ông chủ cửa hàng nhỏ càng khốc không ra nước mắt. Vốn đang muốn tóm đối phương đòi bồi thường các bàn ghế bị đánh hỏng trong tiệm, nhưng vừa thấy là người da vàng, bản thân đã co vùi trước.

Không ngờ Mooreen tùy tay ném một kim tệ cho ông chủ cửa tiệm nhỏ kia: “Đền tổn thất trong tiệm người!”

Phù văn kim tệ phản xạ ánh mặt trời thoát nhìn đặc biệt chói mắt, ánh mắt vô số người chung quanh đều long lanh hâm mộ.

Phải biết, toàn bộ đế quốc vật tư sinh hoạt sa hoa, tài nguyên vũ khí..., đại đa số đều là đến từ liên bang, mà nếu muốn từ trong tay thương nhân liên bang mua các vật tư khan hiếm đó, trừ phi dùng thứ phi thường đáng giá, thậm chí vượt qua giá trị vật giao dịch mấy lần đi trao đổi, nếu không cũng chỉ có dùng kim tệ liên bang mới có thể mua được. Tiền giấy đế quốc Tutankhamun? Các thương nhân liên bang người ta cần bản không nhận!

Đây cũng là sách lược liên bang từng bước khống chế Tutankhamun, chính sách tiền tệ hàng hóa, chiêu trò thịnh hành thời đại trước, ở thời đại này cũng vẫn dùng tốt, nhất là loại kim tệ này là có chứa kỹ thuật phù văn, càng tăng thêm cảm giác cấp bậc cao.

Cái này ở Tutankhamun là đồng tiền mạnh tuyệt đối, hơn nữa khan hiếm cao độ, một khối kim tệ nhỏ như vậy, sợ cũng đã đủ mua mười cửa hàng nhỏ thế này rồi, thứ không đáng một đồng có thể ở đế quốc đạt hiệu quả hô mưa gọi gió, xây dựng sách lược liên bang.

Người xem ở xung quanh càng nhiều, lúu rúu nghị luận không ngừng, Mooreen thì như có hứng thú đánh giá thiếu niên đầu trọc công quan tài bên kia.

Người này từ sau khi vào cửa đến bây giờ, mặc kệ là đối mặt gã mặt sẹo khiêu khích, hay là mình sau này ra tay, từ đầu tới cuối đều mang theo một chút xin lỗi. Nếu không phải biết ở Tutankhamun nơi này không có Phật tử, có lẽ thật sự cảm thấy thiếu niên đầu trọc này là tăng nhân.

Cái quan tài kia sau lưng hắn có chút cổ quái, vô luận thời đại nào, công cái thứ như vậy đều rất cổ quái, chỉ là Mooreen lại chưa quá để ý, chỉ là sáng bóng một chút mà thôi, hắn cũng không phải là đám nhà quê ở Tutankhamun.

Thiếu niên đầu trọc nhìn Mooreen cúi đầu cảm tạ, Mooreen đi qua, cười hi hi chào hỏi với gã: “Ày, tiểu huynh đệ, biết uống rượu không, ta mời.”

Thiếu niên đầu trọc lắc lắc đầu: “Ta không biết uống rượu, cho ta một chút nước cùng lương khô là được.”

“Vậy cho chút thịt lạc đà, thứ đó khó ăn muốn chết.” Mooreen không chút nào che dấu sự khinh bỉ của mình, địa phương quý quái này thật sự quá hết chỗ nói rồi, sách lược của liên bang quá thành công cũng không tốt.

Thiếu niên đầu trục có chút xấu hổ lắc đầu, “Ta không ăn thịt.”

“Bằng hữu rất cool nha.” Mooreen là người gần gũi dễ làm quen, “Nói, ngươi đeo cái thứ lớn như vậy đi ở trong sa mạc không mệt sao?”

“Không mệt.” Thiếu niên đầu trục đang sửa sang lại nước cùng lương khô ông chủ tiệm chuẩn bị cho hắn, đầu cũng không ngẩng lên: “Nhưng ngươi tốt nhất không nên đụng vào nó.”

Mooreen có chút buồn cười rút tay về, đối phương rõ ràng xoay lưng, nhưng trên lưng lại như mọc mắt: “Sẽ không thật sự giống như ngươi vừa rồi hù dọa tên kia, người sống không thể đụng vào chứ?”

“Đó không phải lời hù dọa hắn.” Thiếu niên đầu trục đã sửa sang lại xong thứ mình cần, từ trong lòng lấy ra một ít răng biển dị thú trả tiền. Hắn xoay người, hướng Mooreen gật gật đầu: “Ta phải rời khỏi rồi, một lần nữa cảm tạ ngươi vừa rồi ra tay giúp.”

Hu... Gặp gỡ một gã cool như vậy, Mooreen cũng say, hắn thật sự không có ý tứ cướp cái quan tài này của đối phương, chỉ là rất tò mò đối với tiểu tử này. Người thường biết hắn là người của liên bang kháng định nịnh bợ quên trời đất, tiểu tử này trái lại tuyệt không để ý, càng là như thế, Mooreen càng có hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Sinh tử quan

“Cảm ơn thì miễn!” Mooreen vung tay lên, cũng là nhân vật tiêu sái: “Ta tên Mooreen Porter, ngươi tên là gì?”

“Mộc Tử.”

Thời điểm thanh âm bay tới, thiếu niên đầu trục đã đi ra rất xa, rõ ràng bước chân không nhanh, bước chân cũng không lớn, nhưng trong chớp mắt đã chỉ còn lại một cái bóng lưng.

Mooreen nhìn mà có chút nghẹn họng trên trời, dụi dụi mắt, đây là súc địa thành thôn?

Con mẹ nó đây là cái quỷ gì!

Đang lúc nghĩ như vậy, bên kia liền truyền đến một đợt thanh âm khô giòn soạt soạt soạt.

Babu mặt sẹo mang theo một đại đội vệ binh, khí thế hùng hổ đi tới: “Chính là hắn!”

Hắn hung thần ác sát chỉ vào Mooreen, nhưng khi nhìn thấy làn da màu vàng của đối phương, thì nhìn không được ngăn người, lúc trước gã này áo choàng trùm đầu, hoàn toàn chưa chú ý tới.

Da vàng?

Ngay sau đó hắn liền thấy được thứ càng thêm dọa người, một đám lửa nhỏ trên ngực đối phương, đó là tộc huy của Tự Do liên bang, Porter gia tộc!

Gã này là người lịch luyện của thế tộc liên bang Tự Do!

Sắc mặt Babu nháy mắt trắng bệch.

Đội trưởng vệ binh theo hắn chạy tới cũng là một cái đầu lớn bằng hai cái rồi, lần này nếu ở nơi hoang tàn vắng vẻ nào đó trong sa mạc, cho dù thật sự là quý tộc Tự Do liên bang, xử lý cũng xử lý, nhưng đây là ở Wazina ốc đảo, trước công chúng, ban ngày ban mặt, ngươi dám ở bên đường đánh một người lịch luyện của Tự Do liên bang? Cam đoan buổi tối ngươi sẽ trở thành cái loại toàn bộ đế quốc truy nã khẩn cấp, khiến cả nhà ngươi chết hết!

Người như vậy, tuyệt đối không phải hắn có thể trêu chọc.

Mooreen hướng bọn họ khoát khoát tay, về mặt bất đắc dĩ, vừa rồi chỉ để ý nói chuyện phiếm với thiếu niên đầu trục, quên đem áo choàng trùm lên, vừa thấy về mặt đám người này, liền biết thân phận mình đã lộ, phen này xem ra không đánh được nữa.

Đội trưởng vệ binh hung hăng quay đầu, đang muốn trước dạy dỗ Babu một trận, sau đó việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không có, nhưng ngay sau đó, một màn không thể tưởng tượng đã xảy ra.

Babu trước nay thân thể khỏe mạnh đột nhiên hét thảm một tiếng, toàn thân run rẩy lên mãnh liệt, con mắt trong tích tắc tròn tròn xoe, có thể rõ ràng nhìn thấy trên bàn tay hắn có một mảng ánh huỳnh quang màu lam mờ mờ đang dễ dàng thấm thấu, tràn khắp toàn thân hắn, nơi đi qua, hơi nước của toàn bộ

thân thể đều như bị bốc hơi hoặc là hút cạn. Ngán ngùng không đến mười mấy giây thời gian, người sống sờ sờ vừa rồi còn sinh long hoạt hổ đã biến thành một cái thây khô đứng thẳng!

“Từ thân! Từ thân!”

Toàn bộ mọi người ngây dại, hoảng sợ lui ra xung quanh, không ít người còn sợ hãi hướng cái thây khô quỳ lạy.

Chỉ có Mooreen vẻ mặt thận trọng, hần cảm giác nhìn thấy một tia ánh huỳnh quang cực nhạt màu lam từ trong thân thể thây khô kia thoát xác ra, như một làn khói mỏng, đuổi theo phương hướng thiếu niên đầu trọc lỵ khai mà đi, nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

Babu chỉ sờ cái quan tài kia một lần...

Mooreen lòng còn sợ hãi nhìn nhìn tay mình, trong mắt lộ ra sự kiêng kỵ thật sâu. Đây là thể giới Kim Tự Tháp sao, đúc ở giữa sinh với tử...

Một tuần chương trình học phong phú rất nhanh đã kết thúc, cuối tuần vui vẻ lại sắp bắt đầu. Vương Trọng tính ngâm mình ở trong phòng huấn luyện, một trận chiến kia với Kostan vẫn thu hoạch rất nhiều, lúc còn nhỏ tra tấn Vương Trọng nhất chính là thân thể suy yếu, mà hiện tại mang đến cho hần lực lượng vẫn là cường độ thân thể.

Kostan đã rất bug rồi, nhưng gặp phải Vương Trọng loại nghịch thiên này vẫn bị treo lên đánh, Vận Mệnh Thạch tuy giam cầm tiềm lực của Vương Trọng, mang đến áp chế cường đại không thể biết trước, lại mang đến cho Vương Trọng một số lợi ích, loại tâm bồ kỳ diệu này khiến thân thể Vương Trọng không ngừng mạnh lên, tuy chỉ là một ít biến hóa rất nhỏ bé, nhưng thông qua huấn luyện thời gian dài, loại biến hóa này đang trở thành một loại lực lượng, đồng thời còn có một loại thông thấu ngũ cảm, vô luận tiếp nhận cái gì cũng phi thường nhanh.

Tựa như hần từng xem Hóa Vũ Liên Hoa của Emily, có thể ở trong thực chiến vận dụng ra, năng lực học tập như vậy không phải người bình thường có thể làm được.

Đương nhiên tổng kết tự hỏi sau trận chiến mới là Vương Trọng dựa vào nhiều nhất để tích lũy. Thiên tài chỗ cường đại nhất không ở trí tuệ bọn họ hơn người ta một bậc, mà là ở chỗ bọn họ có thể nắm giữ phương pháp học tập tinh túy nhất chính xác nhất.

Ngày hôm qua gã kia cho Vương Trọng cảm giác là một người cường đại nhất trong mấy đối thủ tiến vào OP tới nay gặp, thậm chí so với Brooks còn cường đại hơn nhiều lắm!

Ngày hôm qua cảm hôn không gian hạn chế đối với mình thật ra không lớn, so sánh với hạn chế đối với Kostan càng nhiều hơn, rõ ràng có thể cảm giác được hần cuối cùng cơ nhục dị năng bùng nổ còn có không gian tăng lên lớn hơn nữa, hần là vẫn bị hôn lực hạn chế tác dụng. Loại dị năng này phối hợp hôn lực mới có thể hình thành phát huy hoàn mỹ, dù sao người khác lịch luyện đối với hôn lực khẳng định nhiều hơn một chút.

Thắng thống khoái, đánh cũng rất sướng, bình tĩnh lại, Vương Trọng quả thật nên cân nhắc một phen cho hôn lực đáng thương của hần, đối mặt CHF chiến đấu cường độ cao, có thể chống đỡ bao lâu?

CHF ngoại hồ tăng long, nếu muốn ở nơi đó đi được xa hơn, mình ở cùng lúc liên tục tăng lên năng lực các phương diện, còn cần một số đòn sát thủ. Theo Vương Trọng thấy, Thập Tự Luân tựa như chính là cái lựa chọn không tệ, đặc biệt thông qua hôm nay Moore giáo sư giảng giải, hần cảm giác mình ở trên tầm nhìn vận dụng Thập Tự Luân lại có thêm một ít lý giải mới cùng độ rộng càng rộng lớn hơn nữa.

Thời điểm theo Mã Đông đi vào phòng huấn luyện, người nên có mặt đều có mặt, tiếng thét chói tai cùng tiếng hô của một đồng nữ sinh thường thường vang lên ở lầu ba, không cần xem đã biết khẳng định là Glory đang ở phòng trọng lực bên trên huấn luyện, lầu hai thì lại thanh tĩnh, Emily đã quen ở thời điểm huấn luyện thích khách đóng cửa phòng. Tiểu nha đầu từ lần trước sau khi xem Brooks và Vương Giả Mạnh Mồm chiến một trận đó, chịu kích thích không nhỏ, hai ngày nay, mỗi ngày đều là tự giam, nhốt mình trong căn phòng nhỏ, trừ có thể nghe được trong mật thất bên kia tiếng dao găm dính dính đang đang, trên cơ bản là không nhìn thấy người. Tiểu cô nương tuổi này, cho dù là tân nhân loại, cũng là huấn luyện làm phụ, thích chung diện là chính, nhưng Emily hiển nhiên đi phi thường kiên quyết ở trên con đường thích khách, loại bồi dưỡng âm thầm không nhận thức được của tín ngưỡng gia tộc vẫn xâm nhập cốt tủy, điều này cũng khiến lực lượng gia tộc càng ngày càng cường đại, cấu thành giai cấp thống trị tuyệt đối của Tự Do liên bang.

Ngoài ra chính là Barron, ngày qua ngày vĩnh viễn va chạm, cộng thêm lúc hần va chạm kêu khẩu hiệu, đã thành tiếng chuông cố định của Kỳ Ba xã, hiện tại vào trong xã cơ bản cũng không cần xem lịch, nghe Barron hô hai trăm linh một, ba trăm lẻ chín, có thể đại khái phán đoán thời gian, huấn luyện rất khắc khổ cũng rất kiên trì.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 130: Biểu muội, nhận thức thân đến đây!

Nhưng hiệu quả... Cái này thật sự khó mà nói, không trả giá nhất định không có thu hoạch, nhưng đôi khi trả giá, thu hoạch cũng không nhất định có quan hệ trực tiếp, đối với điều này, mọi người đều chỉ có thể chúc Barron may mắn.

“Vui sướng hướng vinh, vui sướng hướng vinh mà!” Mã đại xã trưởng phát biểu cảm khái. Hiện trạng Kỳ Ba xã rất khá, tình anh có, cơ sở xã viên có, linh kiện cơ bản của xã đoàn cũng đều đầy đủ hết, ngăn ngừa hơn một tháng đã đem một cái xã đoàn năm người phát triển trở thành như vậy, Mã Đông có đôi khi cũng cảm thấy mình thật sự rất vĩ đại.

“Ngày nghỉ cuối tuần, người thế mà không đi hẹn hò Mirami?” Vương Trọng tỏ vẻ xem không hiểu, thấy thế nào gã này cũng không giống loại hình cuối tuần tự nguyện đến xã đoàn.

Trên mặt Mã Đông run rẩy một chút, không đề cập tới điều này còn tốt, nhắc tới sẽ tức giận.

Đêm qua mọi người còn chơi vui vẻ, tay cũng nắm rồi, cái miệng nhỏ nhắn cũng thiếu chút nữa được hôn, mắt thấy tiết tấu chỉ cần tiến thêm một bước là có thể đẩy ngã, kết quả hôm nay đi hẹn Mirami thế mà bị từ chối.

Lý do là cô có biểu muội muốn tới Hoa Hồng Đen thăm cô.

Kháo, biểu muội nào so với nam nhân còn quan trọng hơn? Cái này nếu đổi là hán, cho dù có mười biểu ca cùng nhau tới Thiên Kinh thành, ca cũng coi là quả rấm, bầu bạn Mimi nhà ta trước rồi nói sau!

Mã đại xã trưởng tỏ vẻ rất tổn thương, loại đáp án này rõ ràng chính là yêu còn chưa đủ sâu mà.

Biểu muội?

Rốt cuộc là biểu muội nào chứ? Sẽ không là lần trước nhìn lên điện thoại của Mirami, biểu muội bộ ngực như cầu vồng thoáng hiện kia chứ?

Nghĩ đến lần trước nhìn lên thấy một khoảng kinh diễm đó, Mã Đông liền cảm giác có chút máu nóng bốc lên đầu, lòng thích cái đẹp, tính tò mò con người ai cũng có, ừm, cho dù không phải vị biểu muội kia, cân nhắc đến di truyền của gia tộc Mimi, cũng tuyệt đối đáng giá chờ mong!

Trời ạ, cơ hội biểu hiện tốt như vậy, hán thế mà bỏ lỡ rồi.

“Khụ khụ, người không giống loại người lảm chuyện nhĩ, thăm dò nhiều như vậy làm gì? Được được được, mau tự mình huấn luyện đi, bản xã trưởng hôm nay có chuyện rất quan trọng, không hầu được lâu!”

Mã Đông nghĩ một chút liền nhanh chóng nói hai ba câu đem Vương Trọng đuổi đi, sau đó tiến vào phòng xã trưởng, khóa lại cửa phòng, ở bên cạnh cửa sổ đã dựng sẵn kính viễn vọng bội số lớn, nhìn xem, đây là tầm quan trọng của lựa chọn một vị trí địa lý tốt, đứng cao nhìn được xa, cách gần, thấy được rõ, mình thật sự quá thiên tài.

Đến đi, biểu muội, tỷ phu đã chuẩn bị xong rồi!

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo liền tới.

Mã đại xã trưởng bên này vừa vừa mới chuẩn bị xong, liền nhìn thấy chỗ rẽ tòa nhà lớn không xa một đám người đi tới.

Mirami và Scarlett cùng một nữ hải tử mặc đồ đỏ đi tuốt đằng trước, phía sau có mấy người cũng mặc đồng phục đội màu đỏ, rõ ràng là chiến đội nào đó ngoài trường, theo đó còn có bảy tám vị xã viên mỹ nữ của Hoa Hồng Đen làm bạn, xem tư thế này, lai lịch đối phương tựa như không nhỏ.

Dám ra ngoài còn mặc “ché phục”, bình thường đều là có chút nổi tiếng, nếu không thì mất mặt đủ.

Ồ, đó là?

Nhìn thấy cô gái được Mirami và Scarlett ôm ở bên trong kia, Mã Đông đột nhiên cảm giác đầu óc có chút cứng ngắc, sau đó liền nhìn thấy đoàn học sinh cuồng nhiệt không lờ đi theo sau mông mười mấy người này, mỗi người cầm điện thoại đang theo ở sau mông hung hăng chụp, không ít nam sinh nữ sinh thét chói tai, ** thanh hỗn tạp với nhau, hùng hồn cuộn cuộn, hướng Hoa Hồng Đen đối diện mà đến.

Đó là?!

Mã đại xã trưởng tròn tròn mắt, nhìn rõ ràng.

“D? E?... Thượng Đế ơi, sáng mù mắt chó titan của ta rồi, F?” Mã Đông lăm bằm, gia tộc này di truyền cũng thực không ngu nổi, núi cao còn có núi cao hơn!

Nữ sinh bị Mirami và Scarlett kẹp ở bên trong kia vậy mà lại là... Sherry?!

Cầu Vương Sherry?!

Mã Đông nháy mắt đã cảm giác toàn thân đều không ổn rồi, tựa như một chiếc máy tính thật cũ đột nhiên tải về trò chơi đồ họa siêu cao, nháy mắt chết máy.

Hắn một lúc lâu sau mới hồi phục tinh thần, dụi dụi mắt.

Không sai!

Mắt như nhu thủy, chiếc mũi nhỏ hơi cao, khuôn mặt non nớt, cái miệng nhỏ nhắn giống như có thể ngậm tan tất cả anh hồng, cùng với...

Cùng với bộ ngực to lớn tuyệt không tương xứng với khuôn mặt baby kia!

Trời ạ!

Sherry trong hiện thực, bộ ngực so với trong OP nhìn thấy rõ ràng càng thêm đồ sộ!

Hỏa diễm vĩnh động cơ Sherry đại nhân!

Không đúng, đợi chút! Biểu muội theo như lời Mirami, chẳng lẽ chính là Sherry?!

Mã Đông có chút đại ra, nói như vậy, mình thế mà lại là tỷ phu của Cầu Vương nhuộm đỏ OP, nhuộm đỏ liên bang?

Cầu Vương lại là biểu muội của mình?! Biểu muội thân thân, biểu muội ngoan ngoãn, Cầu Vương..

“Tỷ phu, quần áo này bó sát quá, thay ta kéo khóa lưng một chút được không?”

“Tỷ phu, hôm nay nóng quá nha, cùng đi bơi không?”

“Tỷ phu, phim kinh dị này thật đáng sợ, Sherry sợ...”

Hình ảnh nhảy mất tự động bỏ não... Mã đại xã trưởng không nhận nổi, máu mũi phụt ra, cảnh này thật đẹp...

Lau lau mũi, tập trung, dụi dụi mắt, điều chỉnh vẻ mặt, soi gương một chút, tốt lắm, đẹp trai ba trăm sáu mươi độ không có góc chết!

Mã xã trưởng như gió chạy ra ngoài.

Biểu muội này phải làm quen!

Chỉ là cần kéo thêm mấy người cùng nhau đi qua, cần tám mộc. Glory thì thôi, gã này dễ đoạt sự nổi bật, Vương Trọng và Barron thì là vai phụ trời sinh, phi thường tốt, Emily có thể kéo gần quan hệ, khiến mục đích của mình không nổi bật như vậy nữa!

Chiến thuật hoàn mỹ!

“Vương Trọng, Barron, Emily, lập tức tập hợp, nhiệm vụ trọng đại, xã trưởng gọi gấp!”

Khó được thấy Mã Đông thận trọng lạ thường như thế gọi cái gì nhiệm vụ trọng đại, ngay cả Emily nghiêm túc luyện tập cũng bị kéo ra.

Lúc này tiếng hò hét dưới lầu đã đến đại bộ phận, hò hét ‘Sherry’ đê-xi-ben cao quả thực sắp vượt qua loa công suất lớn của học viện, đây là lực lượng cấp “thần tượng”, học viện cường đại như vậy của Hỏa Diễm thành, phối với đội trưởng cấp ngôi sao, giá trị nhan sắc và thực lực cùng tồn tại, ở toàn bộ liên bang cũng là tồn tại vạn người chú ý.

Scarlett và Mirami đã rất âm thầm xử lý rồi, nhưng một khi bị phát hiện, vẫn đã dẫn phát làn sóng cuồng nhiệt theo đuổi ngôi sao của các học sinh.

“Phía dưới thực ồn ào.” Emily có chút khó chịu, mình ở trong mật thất vừa mới tiến vào trạng thái, bị cắt ngang phải tìm cảm giác một lần nữa, “Mã Đông Đông, người tốt nhất có việc, nếu không, hừ!”

Nữ hài tử mà, không quá chú ý Cầu Vương cũng có thể lý giải, nhưng khi nhìn thấy Vương Trọng và Barron tất cả đều là vẻ mặt tò mò, Mã Đông liền bình tĩnh không nổi nữa. Vốn cho rằng vừa nghe được cái tên Sherry, đám gia hỏa này sẽ kích động như gà chọi giống với mình, theo mình đi qua nhận người thân cũng là thuận nước giong thuyền, nhưng vẻ mặt không mặn không nhạt này quả thực đúng là đánh mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Sherry cấp thần tượng

“Các người thế mà không biết Sherry?”

Vương Trọng ngăn người, “Hỏa Diễm thành Sherry?” Barron ở bên vẻ mặt đại ra.

“Đúng vậy, Sherry đó!” Mã Đông hưng phấn nói, “Cầu Vương vĩ đại!”

Barron gãi gãi đầu, thật cẩn thận hỏi: “Bóng rỏ? Hay là bóng gì?”

“Ta...” Mã Đông thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu, đây là sinh vật cùng một thứ nguyên với mình sao? Còn bóng rỏ, người tâm hồn trên cành cây à!

“Được rồi được rồi, Mã Đông Đông, có chuyện mau nói có rắm mau đánh, “Emily rất bất mãn cắt ngang Mã đại xã trưởng bị phần muốn chết. Sherry cô biết, nhưng cái đó có gì quan hệ với mình: “Ta còn cần huấn luyện!”

“...” Mã Đông hoàn toàn hết chỗ nói rồi, đều là biểu muội, người xem người ta và biểu tỷ thân mật bao nhiêu? Lại nhìn mình bên này, chênh lệch sao có thể lớn như vậy chứ?

“Được rồi, các người cái gì cũng không cần phải nói!” Mã Đông khoát tay áo, dùng tiếng thăm Sherry xem ra là không trấn trụ được mấy kẻ này, thay đổi một vẻ mặt nghiêm túc vô cùng: “Quán quân phân khu đông nam CHF năm trước, Hỏa Diễm chiến đội đến đây, ngay tại đối diện, làm xã trưởng Kỳ Ba xã, chúng ta cần thiết đi làm quen một phen, tìm hiểu đối thủ tương lai một chút.”

Quán quân thi đấu phân khu, Hỏa Diễm chiến đội, ngay tại đối diện?

Lúc này ngay cả Emily mắt cũng sáng ngời, vừa rồi nghe người dưới lầu điên cuồng hô Sherry, còn tưởng dưới lầu đang chiếu video OP màn hình lớn, thật sự là người thật tới?

Trong đại sảnh của Hoa Hồng Đen, Scarlett và Mirami đang mang theo đám người Hỏa Diễm chiến đội tham quan khắp nơi.

Chiến đội Hỏa Diễm lần này là chuẩn bị đi khu vực bắc bộ, tiến hành huấn luyện đối kháng với một trường có tiếng tăm, thừa dịp đi ngang qua Thiên Kinh thành trạm trung chuyển này, tới bãi phòng Mirami biểu tỷ một chút, thuận tiện cũng nhìn xem xã đoàn của biểu tỷ ở bên này, đây vốn chỉ là một lần tụ hội tư nhân, kết quả đám người Mario nghe nói Hoa Hồng Đen là xã đoàn mỹ nữ, sống chết đòi đi theo, dứt khoát làm thành một cái hình thức hội giao lưu đơn giản giữa hai xã đoàn.

Nói là hội giao lưu chiến đội, nhưng trên thực tế chính là mọi người kết bạn, làm quen với nhau một chút, cũng chưa đề cập đến luận bàn lẫn nhau, dù sao chênh lệch với nhau thật sự quá lớn.

Thành phố Hỏa Diễm là cái gì? Đó là thường thắng tướng quân trên CHF, mấy chục năm gần đây, ở trên các lần CHF đều có biểu hiện không tầm thường, thực lực chính thể luôn luôn rất mạnh. Đặc biệt hai năm trước Sherry và Mario gia nhập liên minh, Cầu Vương thì không cần nhiều lời, hoàn toàn xứng đáng viễn trình hòa lực nữ vương.

Mario Nagut, càng là song hệ dị năng thiên phú hiếm thấy, vô luận là bức tường thổ hệ cứng rắn hay là hắc ám truyền lực hấn nắm giữ, các lực phòng ngự khác loại ở một số phương diện nào đó so với trọng trang chiến sĩ còn thực dụng hơn, tạo ra tên tuổi Hắc Ma thuật phòng ngự sư, năm trước thi đấu phân khu phối hợp Sherry, ở phân khu nam bộ một đường quét ngang, vẫn đình quán quân phân khu không chút hồi hộp, trực tiếp khiến Hỏa Diễm chiến đội từ nhất lưu trước khi chen thân vào hàng ngũ siêu nhất lưu!

Lại phối hợp đồng đội thuần một sắc đẳng cấp Tinh Anh, Hỏa Diễm chiến đội chính là siêu cấp chiến đội được sự ủng hộ cao năm nay tiến vào top 16 giải đấu tổng CHF toàn bộ liên bang.

So sánh, đừng nói Hoa Hồng Đen, ngay cả toàn bộ Học viện Thiên Kinh Anh Hồn cũng thật sự không đủ nhìn, toàn bộ học viện đến bây giờ, tựa như cũng chỉ có một mình Reeves lẫn lộn ở trong đẳng cấp Tinh Anh, hơn nữa cũng thuộc loại vô danh lạng lẽ trong cấp bậc Tinh Anh, thua nhiều thắng thiếu, lúc nào cũng giãy dụa ở bên bờ vực giáng cấp, đặt tới Hỏa Diễm chiến đội không chừng ngay cả chủ lực cũng không vào được.

Người khác ngay cả xã trưởng Scarlett của Hoa Hồng Đen, tuy thiên phú không tầm thường nhưng cũng chỉ là bậc Dừng Sĩ, dù sao vừa mới năm thứ hai, lại ghép với thành tích thi đấu phân khu năm trước của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn.

So với chiến đội Hỏa Diễm?

Nói thật, không có ý tứ khinh thường, là thật sự có chút không thể xem nổi.

Cũng may, đám người Mario thật ra mỗi người đều rất khiêm tốn, nho nhã lễ độ, một mặt là xem quan hệ biểu tỷ muội của Sherry và Mirami, một mặt khác Hoa Hồng Đen đa số là mỹ nữ, phong độ thân sĩ đầu tiên phải đủ.

Scarlett và Sherry tán gẫu cũng rất vui vẻ, phạm là con em đại gia tộc đều am hiểu sâu tầm quan trọng quan hệ giữa người với người đối với tương lai phát triển của mình, mặc kệ là Scarlett hay Sherry, bối cảnh gia đình đều không sai biệt nhiều với nhau, tuy trước mắt thực lực và tiếng tăm hai người có chút chênh lệch, nhưng đối tới tương lai thật sự bước ra khỏi vườn trường tiến vào liên bang, những quan hệ này đều có thể dùng tới.

Lúc này có Mirami xe chỉ luôn kim, cộng thêm tính cách Sherry cởi mở không gò bó, quan hệ của hai bên nhanh chóng kéo vào.

Các đội viên chiến đội Hỏa Diễm đều phi thường thân sĩ, phong phạm cường giả không thể che dấu, trên mặt đều mang theo nụ cười thân thiết, cơ hội có thể an toàn thường thức nụ cười đội trưởng như thế cũng không nhiều, huống chi chung quanh đều là mỹ nữ. Scarlett thì không cần phải nói, đáng người tuy không nóng bỏng như đội trưởng, nhưng thanh tú thoát tục, khuôn mặt đó là tiêu chuẩn siêu nhất lưu, ngồi ở bên cạnh đội trưởng tựa như hóa thân của thiên sứ cùng ma quỷ.

Còn có vị biểu tỳ kia của đội trưởng, khéo, đây rốt cuộc là gia tộc gì vậy, đều di truyền tốt như vậy!

Đám người Mario nhìn tới mức mặt đại ra rồi, vị tỳ tỳ này đeo kính đen có thể chính là kém một chút trên tiếng tăm, nhưng tuyệt đối có vốn nha, nhìn ra có thể độ với đội trưởng, người khác tận khả năng độn to, tỳ muội gia tộc này thì lại nghĩ biện pháp bó chặt, phí phạm của trời mà, may mắn, thực tài thực liệu là không che dấu được!

Có cầu để xem, còn không cần lo lắng vấn đề an toàn, chung quanh lại tất cả đều là biển hoa, Mario cùng mấy đồng đội đều cảm thấy cực hạnh phúc, dù sao lúc ở bên ngoài, đội trưởng vẫn phải chú ý hình tượng, sẽ không bạo kích bọn họ, thường thường mỉm cười, dịu dàng trả lời vấn đề của các học muội Hoa Hồng Đen chung quanh, hưởng thụ ánh mắt sùng bái của họ... Nhưng không ngờ rất nhanh đã có mấy tên tới gây rối.

“Scarlett xã trưởng, Mimi, “Mã Đông mang theo tổ ba người Kỳ Ba sai bước đi đến, nhiệt tình nói: “Ai da, khách tới cũng không đánh tiếng cho chúng ta, đều là hàng xóm cả, em nói thể này làm cho chúng ta thất lễ bao nhiêu chứ!”

Mấy người Mario vẻ mặt đại ra, đây là ai vậy? Không phải nói mỹ nữ xã đoàn sao? Sao lại chạy vào mấy tên mặt hàng hạng hai như vậy.

Chỉ thấy Mã đại xã trưởng đặc biệt tự cho là thân quen đi tới, hoàn toàn không coi mình là người ngoài, lấy một tư thế đẹp trai nhất đứng ở trước mặt Sherry, “Ai da, Mimi, anh có thể lý giải em hôm nay thả bỏ câu anh, nhưng biểu muội tới, anh sao có thể không tận tình chủ nhà một phen, như vậy cũng quá thất lễ!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Không tên

Mimi...

Sherry hồ nghi nhìn biểu tỳ mình, khuôn mặt Mirami hơi đỏ lên, dù sao quả thật đã xác lập quan hệ với Mã Đông, cô chỉ là có chút thẹn thùng còn chưa chuẩn bị sẵn sàng, cho nên mới chưa bảo Mã Đông đến, trong lòng cũng có chút áy náy.

Đây là điểm yếu của chưa có kinh nghiệm yêu đương, hoàn toàn bị Mã Đông bắt được, một mặt xác nhận quan hệ, còn có thể thuận tiện hoàn thành giấc mộng quan sát Cầu Vương khoảng cách gần, một mũi tên hạ hai con chim đổ.

“Đây là Mã Đông xã trưởng Kỳ Ba xã, nam... bằng hữu của ta.” Mirami vẫn quá thiện lương, dưới tình huống như vậy, cô cảm thấy không thể phủ nhận, nếu không sẽ làm Mã Đông càng thêm khó xử.

Đám người Emily tròn trắng mắt, ài, Mirami thật sự quá thiện lương rồi, loại da mặt dày như tường thành này căn bản không cần thiết để ý đâu.

“Sherry đội trưởng, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, chính thức giới thiệu một chút, Assassin Mã Đông, xã trưởng Kỳ Ba xã, bạn trai chính quy của Mimi nhà chúng ta!” Mã Đông cười vờn tay, nụ cười trên mặt phi thường sáng lạn, chỉ là tay hấn có chút run rẩy, Thượng Đế, giấc mộng ngay tại trước mắt nè.

Ánh mắt người của Hòa Diễm chiến đội lại không được tốt lắm, tiểu tử này là muốn chết sao... Nhưng vừa nghĩ đến thân phận đối phương, bọn họ cũng không dám vọng động, dù sao đội trưởng là sẽ tính số sau này, ra ngoài, bọn họ vẫn thành thật một chút thì tốt hơn, lòng phụ nữ, mây mùa thu, thành viên Hòa Diễm đã bị ngược đãi trăm ngàn lần vẫn không hiểu suy nghĩ của đội trưởng đại nhân.

Sherry chỉ đánh giá Mã Đông, không đưa tay, lúc trước cô bảo biểu tỳ đi Hoà Diễm thành bị từ chối, Sherry liền cảm thấy phương diện này có gì đó sai sai, kết quả lúc trước tới, nói hai ba câu đã từ chỗ biểu tỳ đơn thuần lừa nói ra.

Là có một nam sinh như vậy đang theo đuổi cô, tên Mã Đông, biểu tỳ miệng tuy nói không muốn, nhưng khi nhắc tới hấn trên mặt ửng đỏ vẫn quá thật thà, cho nên Sherry quyết tâm muốn xem nam sinh tên Mã Đông này, giữ ải một chút giúp biểu tỳ đơn thuần, cho dù Mã Đông hôm nay không đến, cô cũng sẽ nán lại tìm cái cớ đi Kỳ Ba xã xem một chút.

Ừm, nghe nói là gia tộc Assassin, cũng coi như môn đẳng hộ đối, nhưng... Gã này tựa như có chút sắc, còn cần quan sát một chút.

So với biểu tỳ, Sherry ở phương diện này càng thêm miễn cảm.

Thấy đối phương không có ý tứ bắt tay, Mã Đông vội vàng sờ sờ cái mũi của mình, Cầu Vương... Khó đối phó đây, ánh mắt này có chút ý tứ nhìn thấu.

Sherry cười cười, “Mã Đông phải không, người là bạn trai đầu tiên của biểu tỳ, ta sẽ bảo trì chú ý đối với người.”

Đội trưởng vừa ra lời này, người khác liền an tâm rồi. Mã Đông này quá thiếu hiểu biết về đội trưởng đại nhân, bị cô theo dõi, thật sự phải cẩn thận, nếu Mã Đông dám có lỗi Mirami, đội trưởng không ngại đem hấn làm món jj nướng.

Mã Đông rung mình, làm người của Assassin, hấn cảm nhận được uy hiếp trong ánh mắt, tựa như, Cầu Vương không ngốc nghếch trắng trẻo ngọt ngào

như trong OP.

“Người đầu tiên, tuyệt đối cũng là một người cuối cùng!” Mã Đông cười hi hi hướng Mirami chớp mắt vài cái, nhưng lúc quay đầu, vẫn tận lực cố gắng bảo trì mắt không chớp, về mặt chính khí.

Scarlett cũng cười giới thiệu cho hai bên một chút, nhưng nhìn ra được đám người Hỏa Diễm thành cũng không phải quá để ý, thành thì yếu chiến đội yếu, thì càng không có gì đáng xem, nhưng mặt mũi của Mirami vẫn phải cho.

Khách và chủ ngồi xuống, trọng điểm mọi người nói chuyện phiếm rất nhanh đã chuyển về phía CHF, Scarlett cũng muốn nhân cơ hội này thu hoạch nhiều tình báo hơn, dù sao cấp bậc Hỏa Diễm thành bây giờ ở nơi đó, người ta là xông vào top 10, thậm chí xếp hạng cao hơn, hoàn toàn không cùng một cấp bậc, nắm giữ tin tức cũng không phải cùng đẳng cấp.

“Năm nay CHF sẽ tương đối khó.” Sherry đối với bọn họ cũng không có gì phải kiêng kị, lần này đến thật ra cũng là vì điều này, dù sao Mirami ở đây, cô không hy vọng thành thị của biểu tỷ biểu hiện quá thái quá, “Các đại gia tộc đều là cao thủ ra hết, nhất là năm đại gia tộc, bọn họ tựa như còn có đánh cuộc nội bộ, cạnh tranh cũng là một lần ác liệt nhất mấy chục năm gần đây, trừ truyền thống hào cường, một số thành thị nhỏ quật khởi cũng không thể khinh thường, bọn họ ở trong giao lưu với đế quốc thu hoạch bất phạm, nhất là vài thành thị có sách lược di dân.”

“Ngươi là nói chiến sĩ quy phục?” Scarlett ngăn người, “Bọn họ có thể tham chiến?”

“Cái này có gì không thể, được liên bang cho phép, chính là một phần tử liên bang, có thể từ đế quốc tiến vào liên bang, thực lực không phải tầm thường, nhất là thực lực tác chiến từng binh sĩ, cho nên năm nay ngựa ô sẽ phi thường mạnh mẽ.”

“Những nơi đã mất đó không phải là dựa vào bản năng tác chiến sao, nào có thể so sánh với chiến pháp hệ thống hóa của chúng ta?” Có đội viên Hoa Hồng Đen tò mò hỏi.

Sherry cười cười, lười giải thích, ở bên Mario vội vàng dời đề tài đi, đội trưởng đại nhân đôi khi vẫn rất bốc đồng.

Ở Hỏa Diễm chiến đội, Mario bị coi là bảo mẫu, điển hình trên thì lên được sảnh dưới thì xuống được bếp. Sherry rất thông minh, nhưng con em gia tộc, quả thật lười đi đưa đẩy, phương diện này Mario tiếp nhận toàn bộ, giải thích cho mọi người một phen.

“Đúng rồi, học viện Capofer của Lola, ở trình độ nào?” Mã Đông nhin không được lắm mồm, thật ra hoàn toàn là tò mò, đó là một cái hố, hẳn muốn biết Sherry là đánh giá Lola như thế nào.

Tổng thể mà nói, Sherry đối với vị tỷ phu tương lai này vẫn nể mặt một chút, “Học viện Capofer là cường đội lâu năm chính tông, một lần trước đã xông vào top 8, đương nhiên đó là thuộc về thời đại Mooreen Porter, lần này Lola càng mạnh hơn chút, tuân theo thuật chiến đấu hắc ám của gia tộc Porter, cộng thêm hỗn thủ, cho dù lần này cường độ cao, chỉ sợ vẫn có thực lực tranh đoạt top 8.”

Mọi người sùng sốt, đều biết hai người “ân ân oán oán”, không ngờ Sherry xem trọng Lola, xem ra đồn đãi thực không đáng tin thế nào.

Vương Trọng lại cảm thấy rất bình thường, nếu không phải coi trọng lẫn nhau, căn bản lười đi cãi.

Đề tài giữa đội trưởng và thú nữ, Mario cũng không dám tham gia vào lắm miệng, cũng sợ những người này xâm nhập, vội vàng chuyển hướng đề tài, “Trừ các đội mạnh lâu năm, hai năm qua cũng có không ít học viện mới mạnh mẽ xuất hiện, ví dụ có được Brooks Pillia học viện Âm Hồn, năm trước ở thời điểm thi đấu phân khu đã biểu hiện phi thường kinh diễm, đoạn thời gian trước Brooks ở trên OP dùng ra con lóc bát đao lưu càn làm người ta chấn động, loại học viện có được thiên tài này, đến lúc cuối năm chiến đấu phải chú ý thêm.”

Mario cũng phi thường hay nói, càng thích cảm giác được mỹ nữ chú ý, liên tục giới thiệu mấy người, ngay cả Scarlett và Mirami cũng bị hấp dẫn, điều này làm Mã Đông Đông rất khó chịu.

“Các ngươi phát hiện chưa, sao ta cảm thấy những người Mario phó đội trưởng nói, đều là bại tướng dưới tay Vương Giả Mạnh Mềm?” Mã Đông ma xui quỷ khiến hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 133: Hướng dẫn du lịch

Loáng cái triệt để quấy nhiễu tiết tấu của Mario, đây chính là truyền kỳ sống, nháy mắt dẫn tới vô số người hứng thú, ngay cả Sherry cũng chớp mắt có tinh thần hẳn lên: “Nói đến Vương Giả Mạnh Mềm, trận đấu lúc trước các ngươi xem chưa? Lúc trước nhiều trận đấu như vậy cũng hoàn toàn nhìn không ra, đáng người Vương Giả Mạnh Mềm tốt như vậy...”

“Khụ khụ khụ...” Nhìn thấy vẻ mặt người chung quanh có chút giật mình, Mario vội vàng ho nhẹ.

Quả nhiên là không nghiêm túc được thời gian quá dài, đội trưởng vừa rồi còn biểu hiện rất ổn trọng, vừa nói đến Vương Giả Mạnh Mồm, đề tài rõ ràng bắt đầu lệch đi rồi. Vương Giả Mạnh Mồm người ta nhiều đề tài như vậy, cái gì nhệ trọng kinh, Ba Động Quyền, Hỏa Vũ Liên Hoa, đội trưởng người lại kéo tới trên đáng người.

“Ho cái gì mà ho?” Sherry tựa như cũng ý thức được cái gì đó, nhưng mình cảm giác đã lẫn lộn quá quen thuộc với đám người này, hoàn toàn không để bụng, vung tay lên: “Ta thích Vương Giả Mạnh Mồm, điều này có cái gì phải che che dấu dấu, đây là nam nhân đích thực, nếu tìm được hắn, ta nhất định làm bạn gái của hắn!”

Mario trong tích tắc ngây dại, chung quanh một mảng im lặng, Cầu Vương chiều ngang tư duy này tới quá lớn, người thường tuyệt đối phản ứng không kịp.

Vương Trọng đang uống nước, thiếu chút nữa phun ra một ngụm, bị nghẹn ho vài tiếng. Mọi người khó hiểu nhìn hắn, người ta nói Vương Giả Mạnh Mồm, hắn hưng phấn cái gì.

Vương Trọng vội vàng giải thích, “Ta là cảm thấy Sherry đội trưởng tính cách thẳng thắn, chỉ là Vương Giả Mạnh Mồm kia cũng không tốt như vậy đâu.”

Mọi người đều tròn mắt há hốc mồm nhìn Vương Trọng, bao gồm Mã Đông, gã này là ngu rồi sao, đó là Vương Giả Mạnh Mồm đấy!

“Khụ khụ, người bạn này của ta hôm qua uống nhiều, hôm nay còn chưa tỉnh, mọi người đừng để ý.” Mã Đông kéo kéo quần áo Vương Trọng.

Người khác về mặt đương nhiên. Vương Giả Mạnh Mồm tuy còn chưa xác định thân phận, nhưng tầng diện cấp bậc Tỉnh Anh cũng phải coi trọng, thậm chí cao hơn, có được vô hạn khả năng, tồn tại như vậy ở trong diễn đàn OP muốn chém như thế nào không sao cả, nhưng ở trong cuộc sống, đó là tìm chết.

Nữ hài tử ở đây đều gật đầu, bao gồm Scarlett, “Toàn thân Vương Giả Mạnh Mồm đều tràn ngập một loại sức quyến rũ nam tính, rất kiên cường, rất thành thực, là loại có thể dựa vào.”

Sherry cũng chú ý tới một loại Vương Trọng ở một bên giống như người qua đường, thế mà dám nói Vương Giả Mạnh Mồm cô yêu quý, nếu là ở Hòa Diễm học viện, cô sẽ lập tức khiến đối phương hiểu hoa vì sao... Đồ như vậy...

Đồ...

Sherry cứ như vậy nhìn chằm chằm Vương Trọng, ước chừng năm giây cũng chưa chớp mắt, một loại bầu không khí quỷ dị dâng lên, nhưng Sherry rất nhanh lại âm đạm, là cô nghĩ nhiều rồi, sao có khả năng.

Mã Đông cũng không muốn Vương Trọng gặp phải phiền toái, giống Sherry như vậy tồn tại cũng không thể đắc tội.

“Các vị, vì...” Lời còn chưa nói xong, ở cửa đại sảnh đã vang lên một tiếng cười sang sảng: “Scarlett, bạn học Sherry của thành phố Hòa Diễm tới, người cũng không cho ta biết một tiếng, làm bạn như thế không đủ đâu.”

Ở cửa xuất hiện một bóng người cao lớn đẹp trai, thanh âm vang dội đại biểu cho tự tin cùng thân phận, ở Học viện Thiên Kinh đương nhiên chỉ có Reeves xã trưởng.

Đám người Sherry lại không quá để ý, Reeves mang theo đám người Lục Chiến Thiên tiến vào, “Thành phố Phong Linh Reeves Bentley.”

Reeves đến từ thành phố Phong Linh, Bentley cũng là đại gia tộc của thành phố Phong Linh, làm rõ thân phận nói cho đối phương, chúng ta mới là cùng một cấp bậc.

Đáng tiếc, thái độ của Reeves cũng chưa nhận được bất cứ phản ứng nào, Sherry còn chưa mở miệng, Mario ở bên cười một tiếng, “Nói xong rồi, nói xong rồi là có thể đi rồi!”

Sherry ở bên hài lòng gật gật đầu, bản lãnh quan sát giọng nói sắc mặt của Mario vẫn là rất mạnh, hắn biết đội trưởng ghét nhất loại người làm ra vẻ này, nói chuẩn xác, loại ruồi bọ này đầy đường cái, tự cho là đúng.

Dù là với lòng dạ của Reeves cũng nhận không được sắc mặt cứng đờ, ở bên Lục Chiến Thiên lập tức giống như pháo đụt nhảy ra, “Người sao lại mở mồm nói chuyện, xã trưởng của chúng ta đại biểu cho Học viện Thiên Kinh, tới nơi này là cho người mặt mũi...”

“Khụ khụ, Lục Chiến Thiên, các người còn chưa đại biểu được Thiên Kinh.” Tốt xấu ở trên địa bàn Hoa Hồng Đen, thực đem Scarlett coi là không khí ả.

Sherry cười cười, “Được rồi được rồi, bạn học Reeves, ta lần này tới Thiên Kinh chỉ là thăm bạn, không có thời gian khác.”

Thế mà không nể mặt một chút nào, mọi người đều nhìn Reeves và người của Thánh Tài Quyết, cẩn thận ngấm lại, lấy thân phận Sherry dựa vào cái gì phải nể mặt?

Sắc mặt Reeves trầm xuống, “Tốt lắm, Hòa Diễm chiến đội, lĩnh giáo, sau này còn gặp lại, chúng ta đi!”

Đám người Lục Chiến Thiên hưng hăng trừng mắt nhìn người của Hòa Diễm chiến đội một cái, nhất là ngực Sherry, quả thực hận không thể vỗ lên.

Trước khi đến, bọn họ thực sự yy đã lâu, nghỉ buổi tối uống vài chén với Sherry...

Mario dở khóc dở cười, “Sao khắp nơi đều có loại mặt hàng này, nếu ở Hòa Diễm thành, ít nhất đánh gãy một chân.”

Mario cũng không phải nói giỡn, học viện Thiên Kinh ở trong liên bang cũng thuộc một trong mấy thành thị giảng nguyên tắc trật tự nhất, cũng bởi vì quá văn minh, thiếu sát khí, bầu không khí thành thị khác không hài hòa như vậy, chỉ cần không có tai nạn chết người, vấn đề không lớn.

Sherry đối với loại tiểu nhân vật này căn bản không thèm để ý, lơ đãng đảo qua Vương Trọng, bỗng nhiên trong nháy mắt đó cô thấy được ánh mắt Vương Trọng nhìn về phía Reeves, không phải sát khí, cũng không phải e ngại, bất đắc dĩ, mà là... không thể dùng ngôn ngữ hình dung, nhưng trong nháy mắt đó, Sherry hoảng hốt cảm giác ánh mắt Vương Trọng cùng... người kia hoàn toàn trọng điệp.

Ấn tượng của Sherry thật sự là quá khắc sâu, cô thích mắt Vương Giả Mạnh Mềm, ở dưới tình huống giả dối khác, ánh mắt là không gạt được người, trong con người kia có thứ khác biệt với số đông.

Trong nháy mắt này giống như đi tới một thế giới khác, chung quanh ồn ào náo động đều không thấy nữa, người khác nói cái gì, Sherry cũng chưa để ý, chỉ là chuyên chú nhìn Vương Trọng, dáng người này cũng rất giống, dáng người Vương Giả Mạnh Mềm tương đối bình thường, cao thấp béo gầy đều có chút tiếp cận.

“Đội trưởng, đội trưởng...” Mario ở bên không thể không kéo kéo Sherry, đội trưởng đây là làm sao vậy, hôm nay luôn ngẩn người.

Sherry sừng sốt một phen, tỉnh lại, “Thật ngại quá, vừa rồi nghĩ vấn đề khác. Mirami, ta vẫn là lần đầu tiên tới học viện Thiên Kinh, ngày mai đã phải xuất phát rồi, hôm nay muốn đi ngắm nghía chút, cần một người hướng dẫn du lịch.”

Mirami cười cười, “Điều này còn không đơn giản, ta dẫn người đi dạo không phải được sao.”

Trong lòng Mã Đông ngửa ngác, thật ra bản xã trưởng cũng có thể, nếu có thể mạng cả hai người các người thì tuyệt diệu.

Sherry khoát tay, “Chúng ta quá quen thuộc rồi, ta muốn tìm người bạn mới, từ góc độ của các người xem Thiên Kinh một lần.” Nói tới đây dừng một chút, nhất thời toàn bộ mọi người cảm giác tinh thần rung lên, đây là tiết tấu làm hướng dẫn du lịch cho Sherry sao?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Bị ép vào vách tường

Scarlett vừa định mở miệng, dù sao nói từ trên thân phận, cô đi theo sẽ tương đối tốt hơn, lúc này Sherry đã chỉ chỉ Vương Trọng, “Vị bạn học này, người có thời gian không?”

Vương Trọng ngẩn ngơ, “Lát nữa... Còn có tiết... Ai da.”

Mã Đông ở bên giẫm vào chân một phát, gã này quả thực là như con lợn, khoác vai Vương Trọng, “Đương nhiên không có vấn đề, Vương Trọng là phó xã trưởng Kỷ Ba xã chúng ta, người sinh trưởng ở địa phương Thiên Kinh, không có ai quen thuộc hơn hẳn nữa!”

Vương Trọng không còn gì để nói, hẳn muốn đi học, Sherry cười cười, “Vậy phiền bạn học Vương Trọng rồi. Mario, mấy người các người tùy ý hoạt động đi, không cần đi theo ta.”

Đám người Mario ngẩn ngơ, “Xã trưởng, như vậy không ổn lắm đâu, chúng ta có trách nhiệm bảo vệ người.”

Nụ cười Sherry chợt tắt, phong cách lập tức biến hóa, “Người là nói ta còn không bằng các người?”

Đám người Mario đương nhiên không phải ý tứ này, đội trưởng tâm tình biến hóa như vậy thật sự là biến ảo khó dò.

“Ha ha, Sherry đội trưởng, ta và Vương Trọng là nặc chung một cái quần lớn lên, ai cũng có sở trường riêng, nếu không cùng nhau dẫn người du lãm một lần?” Mã Đông là ý không ở trong lời, gã này vừa thấy mỹ nữ đã có chút quên hết tất cả, đáng người có lẽ không sai biệt lắm, nhưng trên giá trị nhan sắc, Mirami quả thật so với Sherry kém hơn không ít.

“Người thì không cần, ở bên Mirami cho tốt là được. Bạn học Vương Trọng, vất vả người rồi.”

Sherry thật đúng là tính nóng như lửa, nói đi là đi, điều này làm người cả phòng đều tròn mắt há hốc mồm, vì sao?

Nhiều người như vậy, lại tìm Vương Trọng, hình như ngay từ đầu Sherry đối với du lãm Thiên Kinh cũng không có hứng thú gì?

Mã Đông kéo Barron đi tới một bên, “Người cảm thấy ta đẹp trai không?”

“Đẹp, xã trưởng đẹp trai nhất!” Barron phi thường thành thực nói.

“Ta cũng cảm thấy như vậy, hôm nay dậy sớm soi gương, ta cảm thấy lại đẹp trai thêm mấy phần, nhưng vì sao không chọn ta?” Mã Đông không thể tiếp nhận một điểm này.

Emily cũng có chút không thoải mái, “Hừ, ta trở về tập luyện!”

Tiểu nha đầu không thích nhất là vị trí nào đó to hơn cô, giống như Sherry loại ý cảnh muốn nghịch thiên này, quả thực chính là khắc tinh, khiến Emily ngay cả hứng thú nói chuyện cũng không có, nhìn nụ hoa nhỏ của mình, cô quyết định hôm nay tập luyện tăng gấp bội, nghe nói tập luyện thể năng thật tốt trợ giúp phát dục.

“Bạn học Vương Trọng, chậm trễ thời gian đi học của ngươi rồi, ta biết có chút miễn cưỡng, nhưng ta là cố ý.” Sau khi rời khỏi Hoa Hồng Đen, Sherry bỗng nhiên nói.

Vương Trọng cười cười, “Sherry đội trưởng bình thường nói chuyện đều là trực tiếp như vậy sao?”

“Đúng vậy, cuộc sống của ta luôn luôn đơn giản trực tiếp, ngươi không hỏi ta vì cái gì sao?” Sherry đánh giá Vương Trọng. Người Hòa Diễm thành tính cách rất nhiệt tình, cũng không có gì phải sợ hãi rụt rè.

Vương Trọng cười nhún nhún vai, “Không phải đang chờ ngươi nói cho ta biết sao.” Nói thật, Vương Trọng cũng không quá mức chú ý Sherry, đáng người này có chút khoa trương, hoàn hảo trong OP, trong hiện thực nhìn có chút kinh ngạc, Vương Trọng dù sao cũng là người trẻ tuổi thanh xuân, nếu nói không có xúc động vậy không phải nam nhân, tuy nói loại lý tưởng của hắn là Caroline loại đó, nhưng không ngại thưởng thức vẻ đẹp của Sherry một chút.

“Ngươi rất giống với người ta thích.” Sherry nói, vừa quan sát Vương Trọng.

Vương Trọng mặt không đổi sắc, “Ồ, vậy thật vinh hạnh quá, Sherry đội trưởng muốn tìm hiểu phương diện nào của học viện Thiên Kinh, ta có thể mang ngươi đi.”

Bỗng nhiên, Sherry nghiêng người một cái, trực tiếp mặt đối mặt Vương Trọng, đột nhiên di động, Vương Trọng theo bản năng lui về phía sau, sau đó... Vương Trọng bị ép vào tường.

Bộ ngực Sherry chỉ thiếu một phần nữa đã chạm đến ngực Vương Trọng, đáng người nóng bỏng, dung mạo mê người, cộng thêm hương thơm thoang thoang chỉ nữ hài tử có, đối là Mã Đông... Chỉ sợ đã thú tính đại phát.

Nhưng Vương Trọng lại duỗi tay ra chặn một đòn lên gối của Sherry, trực tiếp đem Sherry đẩy ra.

Sherry xoay người một cái tránh ra, cười vui sướng, “Hảo thân thủ, bạn học Vương Trọng, ta thấy được các ngươi càng ngày càng giống.”

Vương Trọng sờ sờ mũi, “Sherry đội trưởng, đùa vậy không buồn cười đâu.”

“Ngươi không thừa nhận?”

“Ngươi bảo ta thừa nhận cái gì?” Vương Trọng bắt đầu dĩ khoát tay.

“Ngươi không phải Vương Giả Mạnh Mồm?” Sherry cảm giác Vương Trọng các phương diện đều có chút khả năng, quan trọng nhất là trực giác của cô.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Vương Trọng hỏi ngược lại, “Ta nghĩ ngươi tốt nhất tìm hiểu ta trước một chút, đừng sinh ra hiểu lầm gì.”

Sherry ngờ ngác nhìn Vương Trọng, gọi điện thoại Mirami, “Biểu tỷ, cho ta một phần tư liệu của Vương Trọng, cái gì, ồ, không có ý tứ khác, ta chỉ là tìm hiểu hắn một phen.”

Mirami cũng không nghĩ nhiều, tính cách biểu muội này của mình vốn là một trận gió, trong chốc lát một phần tin tức đã gửi qua.

Sherry nhìn giới thiệu thành tích của Vương Trọng, trên mặt lộ ra sự thất vọng không thể che dấu, trong khoảng thời gian này cô luôn muốn liên hệ được Vương Giả Mạnh Mồm, mỗi người đều từng trẻ tuổi, khi ngươi phát hiện thích một người, là khát vọng hiểu biết hắn, tới gần hắn cỡ nào, nhất là nữ hài tử thời kỳ trưởng thành.

Người trước mắt này, quá yếu, cẩn thận ngã lại, lấy thực lực Vương Giả Mạnh Mồm sao có thể xuất hiện ở Thiên Kinh tiểu địa phương như vậy, bản thân cô quá nhập thần rồi, bắt được một cộng có cũng cho là thuốc hay cứu mạng.

Vương Trọng bắt đầu dĩ lặc đầu, “Ta lý giải Sherry đội trưởng thưởng thức đối với Vương Giả Mạnh Mồm, thật ra ta cảm thấy, có một số cảm giác không nhất định phải thực hiện, giữ lại trong trí nhớ cũng rất tốt đẹp.”

Sherry lặc đầu, cái gì cũng không nghe vào được, “Vương Trọng, ta bỗng nhiên không có tâm tình gì nữa, cảm ơn ngươi, ngươi có thể đi học đi.”

Nhìn bóng lưng mắt mát của Sherry, Vương Trọng thật sự không có quá nhiều cảm giác, trước mắt hắn còn chưa thể thừa nhận rất nhiều di chứng Vương Giả Mạnh Mồm mang đến. Ở trong OP hắn có thể không kiêng nể gì phóng thích bản thân, hấp thu năng lượng chiến đấu, nghiệm chứng chiến kỹ, hắn thích loại cảm giác này, hiện tại bởi vì cảm giác thần bí Vương Giả Mạnh Mồm mang đến tăng thêm tiếng tăm, đều gia tăng rất nhiều phiền toái không cần thiết cho Vương Trọng trong hiện thực, mà đây không phải điều hắn muốn, có lẽ có một ngày, hắn sẽ nhận thân phận này, có lẽ vĩnh viễn sẽ không, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại.

Bạn học Mã Đông còn đang Kỳ Ba xã hội hận bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy tiếp xúc khoảng cách gần với Cầu Vương, Vương Trọng đã trở lại phòng học.

Tính ra, hắn tuyệt đối là loại hình hiếu học, thường xuyên ngâm mình trong thư viện, đi học cũng rất dụng tâm, nhưng học càng nhiều thì cảm thấy mình biết càng ít. Ở trong chương trình học, ba đại bộ phận là Vương Trọng coi trọng nhất, một mặt là các loại hình kỹ thuật chiến đấu, đây là cơ bản của anh hồn học viện, hai là, lịch sử cùng nội dung kỹ thuật thời đại trước và thời đại mới dung hợp, hắn rất hướng tới đối với thế giới trước đây, so sánh với hiện tại, tựa như lúc đó chính là thiên đường.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Cầu Vương lại đã trở lại

Loại thứ ba, không hề nghi ngờ là tri thức chiều không gian, đây cũng là bộ phận Tự Do liên bang coi trọng nhất, bản tính nhân loại chính là nhìn về phía trước, quá khứ đã trôi qua rồi, thế giới vĩ độ cao mới là điều cuối cùng nhân loại hướng tới.

Nhân loại không thể tìm tòi nghiên cứu lỗ đen, lỗ đen nhân công kia quả thực chính là chìa khóa mở ra cái hộp ma Pandora, nhưng lại không nhân loại cơ hội tìm tòi nghiên cứu. Hiện tại tri thức chiều không gian đến từ sinh mệnh chiều không gian cùng khe hở chiều không gian, cùng với phán đoán lớn mật của nhân loại.

Vương Trọng vẫn luôn cảm thấy nhà khoa học của nhân loại đều là phi thường vĩ đại, bọn họ thật sự dám nghĩ, loại dũng cảm này, không phải đoán lung tung, là một loại sáng tạo cùng khai quật trí tuệ cực giàu sự linh động.

Thời gian một buổi sáng đủ để Vương Trọng đọc một thiên văn chương phán đoán về chiều không gian, lưu loát mấy vạn chữ, Vương Trọng mỗi một chữ đều xem rất nghiêm túc, đương nhiên tính chính xác của những văn chương này còn chưa thể nào khảo cứu, nhưng quá trình mỗi người tự hỏi đều có thể mang đến không ít sáng ý cho Vương Trọng.

Liên bang ở phương diện này vẫn phi thường cổ vũ, kế thừa tài nguyên thời đại trước, cũng truyền thừa một số trật tự thời đại trước, trong đó quý giá nhất chính là bảo lưu lại quyền thị dân của nhân loại bình thường, nhân loại bình thường chẳng những cung cấp đủ cơ sở dân cư cho liên bang, lượng nhân khẩu này hàng năm đều sẽ sinh ra số lượng tương đối tân nhân loại, còn có chính là trí tuệ, không ít nhà khoa học cùng nhân viên nghề nghiệp tương quan, thật ra cũng không phải tân nhân loại, mà là nhân loại bình thường, bọn họ thông qua trí tuệ cũng có thể đạt được địa vị tương đối khá.

Viết thiên “âm mưu giả tưởng chiều không gian xâm nhập” này chỉ là nhân loại bình thường, thành viên viện nghiên cứu đến từ Stuart thành, hắn sưu tập tình huống bốn đại lục hiện có, khe hở chiều không gian của ba khối đại lục khác rõ ràng nhiều hơn Tự Do đại lục, hơn nữa căn cứ thống kê không xác định, loại khe hở này đang dần dần tăng nhiều, nhưng bởi vì ba khối đại lục khác dân cư tương đối ít, cũng chưa dẫn lên sự coi trọng.

Nếu nói thế giới vĩ độ cao là tồn tại sinh mệnh trí tuệ, như vậy căn cứ bản tính khuếch trương của sinh mệnh, chúng ta tựa như không thể quá mức lạc quan, thế giới chiều không gian đối với thế giới chúng ta có nhu cầu thế nào đây?

Bọn họ đối đãi loại nhu cầu này như thế nào?

Đây là một dấu chấm hỏi cực lớn, Vương Trọng xem say sưa, hắn phi thường đồng ý quan điểm của tác giả này, nguồn năng lượng nhân loại chúng ta dựa vào để sinh tồn, trước kia là dầu mỏ, hiện tại là lấy lực lượng phóng xạ chiều không gian, vậy vĩ độ cao cần cái gì?

Nói thẳng, Vương Trọng cảm thấy, Địa Cầu khẳng định là có thứ bọn họ cần, tác giả đưa ra là không gian sinh tồn của Địa Cầu, điểm ấy Vương Trọng lại không quá tán thành. Thế giới nhân loại là một thế giới bốn chiều, thế giới của đối phương, ít nhất sáu chiều trở lên, nhu cầu đối với “không gian” cũng khác, tựa như con kiến đề ý là một cái lá cây, cái đó có thể đã là thứ trân quý nhất của nó, nhưng với nhân loại mà nói, cái đó hoàn toàn không có ý nghĩa.

Bản chất là cái gì?

Vương Trọng rất thích tự hỏi mấy thứ này, tự hỏi có thể khiến hắn chuyên chú, trở nên bình tĩnh, đồng thời có một loại cảm giác tồn tại.

“Ngươi xem không hiểu sao?” Bên tai vang lên một thanh âm đêm Vương Trọng từ trong luận văn đánh thức, “Những công thức ký hiệu này đều là làm gì, Học viện Thiên Kinh các ngươi còn dạy cái này?”

Một ngón tay nhỏ tinh tế trắng nõn, công thức chuyển hóa và bảo tồn năng lượng duy độ, ký hiệu và số chữ rậm rạp khiến Sherry có chút to đầu. Hòa Diễm học viện không có ngành học như vậy, thời đại này nắm đầm mới là đạo lý cứng rắn, nào sẽ có ai đem thời gian lãng phí trên thứ này.

Vương Trọng lúc này mới phát hiện, một người đã sắp tựa đến trên người hắn,... Sherry... Cô không phải đi trở về rồi sao???

Nhìn nhìn chung quanh, không biết từ khi nào, trong phòng học đã đầy người, đều đang nhìn chăm chăm hắn, ánh mắt đó là nóng rực như vậy... Trần ngập sát khí.

“Người sao lại ở chỗ này?” Vương Trọng bắt đầu đi hỏi.

Sherry thì lại hoàn toàn không thèm để ý, “Thứ này người xem hiểu không?”

Vương Trọng gật gù đầu, “Một chút.”

Sherry đánh giá Vương Trọng, “Người người này rất thu mình nhì, là người Thiên Kinh đều như vậy, hay là chỉ có người như vậy.”

Lúc này Sherry như là một cục cứng tò mò, điều này làm Vương Trọng rất đau đầu, hắn cũng không muốn bởi vì loại chuyện này dẫn tới sự chú ý.

“Sherry đó, thật là Sherry!”

“So với trong video đẹp hơn nhiều, đáng người này thực không ai có nữa!”

“Người ta đâu chỉ là đáng người tốt, thực lực cũng là hạng nhất, siêu cấp tinh anh, Hóa Diễm học viện bởi vì nàng tồn tại đánh giá cũng được đề cao.”

“Vương Trọng quen nàng sao, gã này từ sau khi vào Kỳ Ba xã, vận khí tăng vọt.”

“Ta cũng nghe nói, Kỳ Ba xã là nơi có thể mang đến vận may.”

“Đội trưởng Sherry, người muốn du lịch học viện mà nói, ta có thể bảo Mã Đông tìm người giúp người.”

Sherry cười cười, “Người ghét ta sao?”

Vương Trọng sờ sờ mũi, thật trực tiếp, loại phong cách này có chút không quá quen, “Đương nhiên không phải, chỉ là người kéo thù hận rồi, ta nghĩ nam giới nơi này có một nửa muốn xử ta.”

“Phải không, có lẽ bọn họ không xử nổi người đâu, ta còn chưa từng thể nghiệm tiết học của học viện khác, hôm nay cùng nhau lên lớp với người đi.” Sherry như có hứng thú nói.

Một khi bắt đầu lên lớp, Vương Trọng bắt đầu chuyên chú, lớp của Lý Vân Khả giáo sư chủ yếu là đem tập tính cùng phương thức chiến đấu của sinh vật biến dị, từ khi loại biến dị thú này xuất hiện đến trưởng thành đều sẽ giới thiệu chi tiết, đây thật ra chính là hệ thống phi thường hoàn thiện của liên bang trước mắt.

Đại đa số học sinh đều như nghe chuyện xưa nghe một chút, liên bang chiến đấu đều là hình thức quân đoàn, thời đại đơn đấu đã sớm trôi qua, tư liệu tương tự nếu là ở đế quốc bên kia, tình huống sẽ hoàn toàn trái ngược.

Đương nhiên cũng có người nghe rất nghiêm túc, Vương Trọng chính là một trong số đó. Hôm nay giới thiệu sinh vật biến dị loại nhện, loại côn trùng bởi vì bản thân tồn tại đơn giản, kết quả thừa nhận lực lượng chiều không gian rất đơn giản, hoặc dị hoá, hoặc diệt vong, đơn thuần lực lượng thân thể khiến chúng nó một khi tiến hóa sẽ biến thành sinh vật giết chóc.

Nếu nói một số biến dị thú còn tồn tại tính có thể thuần phục nhất định, cùng một số tư duy cảm tính, có thể loại côn trùng là tai hoạ hoàn toàn, không có sợ hãi, chỉ có giết chóc.

Ở Kim Tự Tháp đại lục, kiến thành hoa, mà ở Tự Do liên bang bên này, chủ yếu là nhện, các loại hình nhện biến dị. Giáo viên Lý Vân Khả hôm nay chủ yếu giảng là Lang Chu và Hắc Quả Phụ, hai loại nhện phi thường có tính điển hình.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Cùng nữ thần thân mật tiếp xúc

Từ nhỏ đến trưởng thành, cùng với khẩu vị sở thích, đương nhiên quan trọng nhất là, trải qua vô số chiến đấu tích lũy ra đặc tính quỹ tích di động của nhện, loại tích lũy cùng phân tích số liệu khổng lồ này cũng chỉ liên bang làm được, nếu đặt ở một trăm năm trước, loại tư liệu này có cái giá ngang với tính mạng.

Sherry nghe chán đến chết, mặc kệ nhện gì, đánh chết hết là xong, có tinh thần này làm cái gì không được.

Sherry đã tỉnh rồi đi đi đến nửa đường bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, Mario gã này từng nói, Vương Giả Mạnh Mồm chiến tích năm trước vô cùng thâm, năm nay đột nhiên bùng nổ, vì thế cũng sinh ra không ít tranh cãi. Thành tích của Vương Trọng năm trước thật ra thâm như Vương Giả Mạnh Mồm, làm học sinh hệ chỉ huy thế mà phải thi lại, nếu ở Hòa Diễm thành, chỉ sợ trực tiếp khai trừ rồi.

Nhưng Mirami còn nói, hần là biểu hiện không tệ trong lần đặc huấn này, tuy thực lực cách Vương Giả Mạnh Mồm rất xa, nhưng ai biết hần có phải ẩn tàng thực lực hay không?

Tuy Sherry tỉnh táo lại cũng không ôm hy vọng quá lớn, nhưng nhàn rồi cũng là nhàn rồi.

Thật sự không có ai khi có cô ở một bên có thể coi như không ai bên cạnh nghe giảng bài, nhưng Vương Trọng này... Thật sự làm được, chẳng lẽ sức quyền của mình đã giảm?

Sherry là phái thực chiến điển hình, thật ra rất khinh thường đám một sách học thuộc tư liệu, nhưng không biết sao, nhìn bộ dáng nghiêm túc của Vương Trọng, thì cảm thấy rất đẹp trai.

Có lẽ, trong tiềm thức đem hần coi là Vương Giả Mạnh Mồm đi.

Thảo luận trên lớp, Sherry cuối cùng lấy tinh thần, bắt đầu tán gẫu với Vương Trọng, trong nhà người có người nào, người trước kia ở trung học nào, sở trường cái gì, có bạn gái hay chưa...

Vương Trọng lần đầu tiên cảm giác được nữ nhân phiền toái, nhất là nữ nhân xinh đẹp. Sherry cũng rất trâu, làm tới mức coi như bên cạnh không có ai, nhưng Vương Trọng không làm được, thảo luận trên lớp... Có ai đang thảo luận sao?

Con mắt nhỏ của toàn bộ mọi người đều đang liếc về phía này, có mấy kẻ không biết xấu hổ thể mà cảm điện thoại mở ra hình thức camera sau, nếu không phải còn đang trên lớp, thật không biết bọn họ sẽ nhào lên hay không.

“Khụ khụ, Sherry đội trưởng...”

“Gọi ta Sherry là được.” Sherry mỉm cười nói, vẻ mặt ngây thơ đáng yêu như vậy, cảm giác thân thiết nóng rất, thật sự là khiến người ta không thể ngăn cản.

Nông cạn, mê biểu tượng là bản năng của nhân loại.

Không thể không nói, Vương Trọng cũng rất bất đắc dĩ, nhưng hần vẫn quyết định thay đổi loại tình huống này, “Sherry, ta nghe nói người ở viễn trình chiến đấu tiêu chuẩn rất cao, ta cũng là viễn trình chiến sĩ vừa lúc thỉnh giáo một chút.”

Vừa nói cái này Sherry cũng có tinh thần, “Ồ, người dùng vũ khí gì?”

Vương Trọng cười cười, “Cung tên, nhưng thực lực của ta bình thường, cho nên có khi còn cần ý lại túi tên.”

Sherry từ chối cho ý kiến, đôi khi Sherry rất nhẹ dạ, có một số thời điểm lại phi thường miễn cảm, gã này tựa như luôn luôn ám chỉ bản thân rất yếu, điều này không bình thường!

Bất cứ một nam nhân nào ở lúc đối mặt một nữ giới xinh đẹp, không đáng ghét, sao có thể hạ thấp bản thân chứ?

Nghe nói ở trước thời kì hắc ám tồn tại một loại sinh vật cực đoan gọi là trạch nam, nhưng loại sinh vật này hoặc lột xác thành siêu cấp cường giả, hoặc diệt vong rồi.

Hần đã chủ động đưa ra đề tài này, vậy đến đi.

“Cung tên rất tốt, là cơ bản của viễn trình chiến sĩ chúng ta, hơn nữa theo ta được biết, sau khi đúc ra anh hồn, cung tên ngược lại trở nên cường đại, càng dễ dàng ngưng tụ chiến kỹ cường đại hơn.” Sherry nói.

Vừa mở miệng đã đại biểu tầm mắt cùng tiêu chuẩn, cung tên ở trong học viện đã thành gân gà, thậm chí một số mới vừa nhập học cũng không quá thích dùng túi tên, càng là tân thủ càng không muốn để người khác cho rằng là tân thủ.

“Hỏa diễm phù văn pháo sát thương hung mãnh hơn, người chính là nhân vật đại biểu viễn trình hỏa lực.” Vương Trọng nói, rốt cuộc đem đề tài dẫn dắt rồi đi.

Sherry tựa như thấy được sự đắc ý vì thực hiện được trong ánh mắt Vương Trọng, “Vậy người cảm thấy hỏa diễm phù văn pháo mạnh hơn chút, hay là cung tên mạnh hơn chút?”

Người chung quanh cũng đều đang nghiêng tai lắng nghe, đây là ai?

Đây là Sherry! Hỏa Diễm nữ vương Sherry!

Người mạnh nhất học viện Hỏa Diễm, đặt tới học viện Thiên Kinh anh hồn, Sherry có thể phi thường can rở nói, tỷ có thể đánh một trăm!

Vấn đề đơn giản như vậy, dùng mộng nghĩ cũng biết khẳng định là phù văn pháo, cung tên loại đồ vật này còn chưa đủ dọa người, có thể sử dụng phù văn phAuburn thân đã là một loại tượng trưng cao thủ, ý nghĩa hồn hải đủ thâm thúy hùng hậu, đại biểu cho thiên phú và địa vị!

Vương Trọng trầm mặc vài giây đồng hồ, “Thật ra ta vẫn cảm thấy cung tên mạnh hơn chút.”

Loại vấn đề mang tính chuyên nghiệp này, Vương Trọng vẫn ăn ngay nói thật, không quá muốn nói cho xong việc.

Một đám người chung quanh quả thực hết chỗ nói rồi, cái này con mẹ nó có thể dùng khiến Thiên Kinh mất mặt hay không, một đám vô cùng sốt ruột nóng lòng muốn thử, ngại là Sherry căn bản mặc kệ bọn hắn.

Sherry cười cười, “Ta cũng cho rằng như vậy, đáng tiếc tình huống của ta không quá thích hợp dùng cung tên.”

Nhất thời chung quanh một mảng mờ mịt, lặng ngắt như tờ, vài nam sinh đã đứng lên chuẩn bị tới thể hiện một phen cũng ngây dại.

Vương Trọng gật gật đầu, “Cung tiễn thủ chú hồn kỳ tốt nhất vẫn là có được hàn băng thuộc tính.”

“Thuộc tính tia chớp cũng không tệ, bắc khu có một kẻ như vậy, khiến rất nhiều người đều rất đau đầu, nếu là cung thủ hệ tia chớp, đối phó như thế nào?” Sherry đột nhiên hỏi.

“Ồ, năng lực của hắn ở phạm vi nào?” Vương Trọng cũng là lần đầu tiên nghe nói, điều này trái lại rất ngoài ý muốn, bình thường người có được năng lực như vậy sẽ không nhiều lắm viễn trình chiến sĩ.

“Hồn lực phát ra đại khái so với ta yếu hơn chút, năng lực lửa trời sinh đã có ưu thế phương diện này, nhưng năng lực tích lũy tê dại của hắn phi thường kinh người, đại khái mười tên thì tất nhiên có thể đánh ra một đòn bùng nổ tăng phúc thương tổn, thời điểm cường hãn có thể một đòn diệt trọn trang.”

“Bản thân năng lực tăng tốc thế nào?”

“Tăng tốc? Cái này hình như không có.” Sherry ngần người.

Vương Trọng cười cười, “Vậy còn được, thật ra tê dại cùng bạo kích ở năng lực tia chớp xem như nhập môn, nếu hắn đạt được tia chớp tăng tốc, vậy sẽ khá đau đầu, viễn trình công kích mà nói, mang theo hiệu quả dị năng sẽ có ảnh hưởng tương đối, nếu giao thủ với người như vậy, trước tiên liên hệ một phen thuộc tính phòng ngự mà hồn lực đối ứng, chỉ cần có thể quen, thật ra vấn đề sẽ không lớn, về phần bạo kích, hắn là lực lượng tia chớp tích lũy ở trong không gian, cung tên của hắn có thể dẫn phát hiệu quả chất biến đến lượng biến, cũng tương đối dễ dàng nhắm vào.”

Sherry ngần ngừ, thời điểm trên xe lửa, cô còn từng thảo luận với đám người Mario đối phó người này như thế nào, nhưng bị Vương Trọng nói, tựa như cũng không có gì ghê gớm lắm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Gia tộc hệ

“Nếu ta gặp đối thủ như vậy, là tiên thủ áp chế, hay là hậu thủ phản kích thì tương đối tốt hơn?” Sherry theo bản năng hỏi.

Vương Trọng cười cười, “Nếu là giao lưu luận bàn, không ngại hậu thủ tốt hơn chút, loại thể nghiệm này cũng rất tốt, lửa của người bản chất thực rất thuần hậu thuần túy, khác với dị năng lửa của người bình thường, bình thường loại năng lực này đều có hiệu quả bài xích thứ khác rất mạnh, cho nên năng lực của người ở phòng ngự dị năng hệ khác quấy nhiễu khẳng định rất mạnh, cảm giác vấn đề không lớn.”

Sherry sắc mặt bình tĩnh, vẻ mặt đùa cợt ngay từ đầu đã không thấy nữa, trong mắt tỏa gọn sáng, rung động trong lòng càng không cách nào hình dung. Bản chất hỏa diễm năng lực của cô chưa nói cho bất cứ một người nào, thậm chí ngay cả Mario cũng không biết loại chi tiết này, bản chất của lửa, loại dùng từ này... Đây là từ ngữ trường lão gia tộc dùng, trong học viện căn bản không có khả năng có ai biết được.

Nhìn Sherry vẻ mặt dị thường, Vương Trọng hận không thể cho mình một cái tát, cái mồm thối này, nói một chút là đắc ý, vốn Sherry có thể còn có chút hoài nghi, mình thế này không phải lao đầu vào cột chịu chết sao.

May mắn lúc này, thảo luận trong lớp chấm dứt, chương trình học tiếp tục, Sherry ngược lại kỳ quái không dây dưa Vương Trọng nữa, nhưng càng làm như vậy Vương Trọng càng không có tâm tư học, mình hôm nay nên thành thành thật thật luyện Thập Tự Luân của mình.

Tan học, Sherry kéo Vương Trọng, toàn bộ lớp học không có ai cử động, đều nhìn chăm chăm tay Sherry, nữ thần thân mật tiếp xúc, đây là muốn làm gì...

Tư vị phi thường huyền diệu ái muội.

“Điện thoại của người cho ta quét một lần!” Sherry nói, trong giọng nói lộ ra một loại chân thật đáng tin, hiển nhiên là nói, ngoan ngoãn nghe lời, người không cho, người khác cũng sẽ.

Vương Trọng chỉ có thể mở điện thoại, dù sao chỉ cần hấn gắt gao không thừa nhận, Sherry cũng không có cách nào làm gì hấn.

“Bạn học Vương Trọng, ta nghĩ chúng ta có thể trở thành bạn bè!” Sherry phi thường vui vẻ nói.

“Hỏa Diễm thành hình như cách Thiên Kinh rất xa.”

“Khoảng cách từ trước tới giờ không phải vấn đề, hướng chỉ có một số việc không phải nhất định, nói không chừng có một ngày chúng ta sẽ trở thành bạn học.” Sherry nói.

Vương Trọng không cảm thấy thế, hấn sẽ không đi Hỏa Diễm thành, Sherry cũng không có khả năng tới Thiên Kinh, tựa như là trong lời nói có chuyện, nhưng Vương Trọng biết lúc này không nên xâm nhập thảo luận.

“Giữa trưa ta mời người ăn cơm đi.” Sherry là người rất hào sảng, thật ra đến bây giờ cô không cảm thấy Vương Trọng cùng Vương Giả Mạnh Mồm có gì liên hệ, bởi vì trên người Vương Trọng có một loại mộng tưởng bồng bồng, nói như thế nào đây, là một người trẻ tuổi phấn đấu vì lý tưởng, mà chiều sâu và cường độ của Vương Giả Mạnh Mồm, tuyệt đối là một người trưởng thành thâm trầm.

Vương Trọng không có nửa xu quan hệ với trưởng thành. Thật ra Sherry chỉ là vì thỏa mãn một ít ảo tưởng nho nhỏ của mình, lại không ngờ Vương Trọng thế mà có ý tứ hơn so với cô tưởng tượng, chỉ bằng hấn không phải gặp nữ nhân liên lẩn lẩn, lại có lý giải chiến đấu phi thường tốt, là có thể thêm người bạn tốt này rồi!

Đây là Sherry chân thật.

Về phần người khác giải đọc như thế nào, hoặc là có sự tò mò gì, cô căn bản không thêm để ý, giống như toàn bộ mọi người nhìn cô, cô căn bản lười đi quản, nếu mỗi ngày đều chú ý những thứ này, vậy cuộc sống của mình sẽ biến thành dạng gì?

Từ trong ánh mắt Sherry, Vương Trọng cũng nhìn ra đối phương là muốn kết một người bạn, là mình nghĩ nhiều quá rồi.

“Hay là ta mời người đi, nếu có cơ hội đi thành phố Hỏa Diễm, ta sẽ không khách khí với người!”

Không thể không nói, Sherry là nữ hài tử cá tính hào sảng, đây cũng là tính cách của người Hỏa Diễm thành, thích chính là thích, chán ghét thì nói chán ghét, sau một phen tiếp xúc, hai người tán gẫu rất nhiều, khiến Vương Trọng cũng nhìn với cặp mắt khác xưa. Nói thẳng, cảm giác lúc ban đầu, giống Sherry loại cao thủ bậc Tinh Anh xuất thân thế gia này, có thể càng thêm chú trọng thực chiến, đối với thứ trên lý luận sẽ không cảm thấy hứng thú, nhưng sau khi giao lưu lại phát hiện, Sherry tiếp xúc phi thường rộng.

Phàm là tinh anh gia tộc đều sẽ có giáo dục gia tộc phi thường tốt, truyền thụ tri thức và chiến kỹ đều là trong học viện không tiếp xúc đến, cái này cũng tạo thành các con em gia tộc sau khi tiến vào học viện tinh lựa chọn phi thường mạnh, thật ra đối với đám Sherry mà nói đây là phương pháp rất tốt để cao hiệu suất, không phải là không nghiêm túc.

Đối với đại đa số người mà nói, tinh lực cùng hứng thú đều là có hạn.

Sherry tuy là viễn trình chiến sĩ, nhưng đối với cận chiến, các vị trí phối hợp, bao gồm biến dị thú và duy độ sinh vật đều có hiểu biết tương đối, đây là một con người nhiệt tình, chỉ cần cảm thấy người người này đáng giá kết bạn, sẽ phi thường thân nhiệt, không làm ra vẻ một chút nào.

Thật ra Sherry càng thêm giật mình, cô từng xem tư liệu Vương Trọng, điển hình xuất thân bình dân, cha mẹ là người thường, thuộc về nhân tài kỹ thuật thu được tư cách thị dân, nhưng Vương Trọng giải thích thật sự có chỗ độc đáo, nhìn ra được hấn rất thiếu thốn đối với tư liệu đề cập cấp bậc giữ bí mật, nhưng ở trong tư liệu được mở ra lý giải và ánh mắt quả thật rất kinh người.

Một số ý tưởng kỳ lạ cũng cho Sherry không ít kinh hi, chỉ là rất đáng tiếc hồn lực Vương Trọng tăng trưởng quá thông thả, đến bây giờ còn chưa đến một trăm, đây là vết thương khó lành, rất bất đắc dĩ, nhưng cũng là chuyện rất thông thường, cũng là hiện tượng bình thường nhất.

Các học viện lớn của toàn bộ liên bang Tự Do, những người hồn lực tăng lên nhanh chóng kia hầu như tất cả đều là con em thế gia, nguyên nhân ở chỗ huyết thống, huyết mạch cũng tốt genes truyền thừa cũng tốt, các đại thế gia đều là ưu tú nhất trong tân nhân loại từ thời đại hắc ám quật khởi truyền thừa đời đời, hồn nhân gia tộc bình thường đều lựa chọn tối ưu hoá, như vậy cam đoan con cháu có thể di truyền được lực lượng tốt nhất, đến cận đại, theo dân cư tăng trưởng, mở rộng gia tộc, đương nhiên không có khả năng còn cam đoan tối ưu thuần túy như vậy, nhưng genes ưu tú vẫn bảo lưu lại, bảo trì huyết thống đích truyền ưu tú, vẫn có được thiên phú kế thừa cường đại, ví dụ như Sherry, hỏa diễm dị năng không tính là gì, trọng điểm ở chỗ hồn lực hùng hậu cuộn cuộn không ngừng của cô, hơn nữa tăng lên phi thường mau. Có thể nói, khi cô tiến vào anh hồn kỳ, loại chênh lệch này sẽ trở nên lớn hơn nữa, thời điểm đó lực lượng cô kế thừa mới sẽ nhận được bùng nổ thực sự.

Cho dù là chi thứ giống Mirami, huyết mạch mỏng manh, vẫn có tính trưởng thành phi thường khá, Mã Đông cũng vậy, đương nhiên bản thân Mã Đông Đông không thích tiến tới lại là một câu chuyện khác.

Bình thường, bình dân muốn trở thành cao thủ, không gì ngoài trả giá cố gắng kinh người, hoặc là xảy ra dị biến, nhưng cái này vẫn chỉ là ví dụ, toàn bộ liên bang Tự Do thống trị, là dựa vào trật tự truyền thừa xuống, mà phân chia quyền lợi nội bộ liên bang, thì là các đại gia tộc thông qua đời đời bồi

đường ra người mạnh nhất để thực hiện.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Bản chất hỏa diễm

Trước mắt ở toàn bộ liên bang chiếm cứ địa vị thống trị toàn trường hầu như đều đến từ các đại gia tộc, hoặc là phụ thuộc vào các đại gia tộc.

Một số thứ này Sherry đều rõ ràng, cô không cần tự hỏi quá nhiều, người thông minh thật sự sẽ không dễ dàng tâm vào chuyện vụn vặt, chỉ là nhìn thấy Vương Trọng tràn đầy tiếc nuối cho hắn, đầu óc sáng tỏ, logic rõ ràng.

Thật ra đến một bước này, Sherry cảm thấy Vương Trọng thật sự không có khả năng là Vương Giả Mạnh Mồm, toàn thân trên dưới “khí chất học sinh” quá nặng, nhưng cũng là người bạn thú vị, Sherry buông ra tâm tình ngược lại thoải mái nghĩ gì nói vậy, còn thường thường trêu chọc Vương Trọng.

Điều này làm Vương Trọng thực sự có chút ăn không tiêu, khi bàn việc đứng đắn, Sherry là đối tượng trao đổi không tệ, nhưng khi nói tới thứ bên lề, khẩu vị Sherry có chút nặng.

Cơm nước xong, Vương Trọng đã bị Sherry kéo đi rồi, nói là muốn thực chiến chỉ điểm Vương Trọng một phen, hai người dùng là sân bãi của Kỳ Ba xã, Hoa Hồng Đen nơi đó quá nhiều người, biết được tin tức này Mã Đông Đông lập tức tạm dừng sân bãi sử dụng đối ngoại.

Sherry đã đổi một bộ trang phục huấn luyện, Vương Trọng nhìn mà có chút chấn động, đáng thương Mã Đông xã trường ở ngoài cửa khóc không ra nước mắt, hắn muốn tiếp khách, nhưng bị đuổi đi.

“Mimi oi, biểu muội này của em chưa có bạn trai sao, có phải coi trọng huynh đệ này của anh hay không?” Mã Đông gọi điện thoại nói.

Mirami cười cười, “Điều đó không có khả năng, Sherry từ nhỏ đã là tính cách tùy tiện như thế này, nó là gia tộc đích hệ, anh biết mà.”

Mã Đông ngăn người, trái tim nóng bỏng lập tức nguội lạnh, nói giỡn thì nói giỡn, vô luận là Scarlett hay Sherry, đều có thể giúp Vương Trọng thay đổi cuộc đời, nhưng trên thực tế, đều tồn tại vấn đề rất lớn, một nửa khác của đích hệ gia tộc, cũng phải có địa vị hoặc là huyết mạch ngang nhau, như vậy mới có thể bảo đảm gia tộc truyền thừa, gia tộc truyền thừa lớn hơn trời, bất cứ chuyện gì ở trên chuyện này đều phải nhượng bộ.

“Người bạn này của anh là người thành thật, em tốt nhất vẫn là dặn dò Sherry một chút.” Mã Đông nghiêm túc nói.

Mirami ngăn người, rất ít thấy Mã Đông nghiêm túc như vậy, giấu lại tính cách của Sherry, nhờ đâu cho người khác ảo giác sẽ không tốt, Vương Trọng... Tựa như cũng là kẻ học tập nghiêm túc, ở phương diện này...

Xem ra cần thiết dặn dò Sherry một chút.

Vương Trọng và Sherry không nghĩ nhiều như vậy, Sherry tất nhiên là cá tính sang sảng, nhưng người khác cũng quá coi thường Vương Trọng rồi.

Sherry liên tục mười tên, mỗi mũi tên trúng hồng tâm.

“Thế nào, độ chuẩn của tôi không tồi chứ, những kẻ kia cả ngày nói tôi hoàn toàn dựa vào hồn lực bùng nổ, nền tảng của tôi cũng là phi thường vững chắc.” Sherry phi thường đắc ý nói, một khi cô nhận định quen thuộc hẳn lên, nói chuyện sẽ không chút cố kỵ.

Bạn học Vương sờ sờ cái mũi, ở trên bia ngắm một bên bắn nhanh mười mũi tên, là mũi nào cũng hồng tâm.

Sherry cười, “Có ý tứ, muốn đấu một lần hay không, chúng ta không đấu hồn lực, chỉ đấu công phu cơ bản, một người mười mũi tên, ai trượt hồng tâm trước coi như thua.”

Loại đối kháng này, Vương Trọng đương nhiên sẽ không từ chối, thật ra huấn luyện có tính đối kháng hiệu quả càng tốt hơn.

Sherry lại liên tục trúng mười mũi tên, Vương Trọng theo sát sau liên tục trúng mười mũi tên...

Năm lượt qua đi, hai bên bất phân thắng bại, Vương Trọng tất nhiên không cần phải nói mũi tên nào cũng tinh chuẩn, Sherry cũng không thua kém.

“Luân phiên như vậy, chúng ta không phân ra thắng bại được, vẫn là cùng nhau đi.” Vương Trọng chủ động nói.

Sherry gật gù đầu, cô đã nghiêm túc hẳn lên, cung tiễn là đơn giản nhất cơ sở nhất, thật ra yêu cầu cũng là chuyên chú nhất, ổn định tay, ổn định lực chú ý.

Mà cái này lại là dễ bị quấy nhiễu nhất, hai người đồng thời kéo cung, tốc độ, khí tức đều có thể sẽ quấy rầy tiết tấu của đối phương.

Tự hỏi chỉ là trong nháy mắt, mũi tên của hai người đều rời cung mà ra.

Sherry chủ động phát lực, tần suất bắn tên nhanh hơn, cô muốn nhìn một chút năng lực kháng quấy nhiễu của Vương Trọng, cung tiễn tính chuẩn xác kém nhất, hơi phân tâm, độ chính xác khẳng định sẽ lập tức giảm xuống.

Vương Trọng cảm nhận được Sherry tăng tốc, lại chưa có bất cứ sự biến hóa nào, vẫn dựa theo tiết tấu của mình, một mũi tên tiếp một mũi tên bắn ra.

Sherry cảm nhận được ổn định đến từ bên người, khóe miệng mang theo nụ cười mỉm, tốc độ cung tên bắt đầu không ổn định, chốc lát nhanh, chốc lát chậm, cô thật sự không tin, lấy sự ổn định của mình còn không quấy nhiễu được Vương Trọng.

Hồn hải là cơ sở của tất cả, có được hồn hải cường đại ổn định mới có thể có được lực lượng mang tính áp đảo, loại lực lượng này là mọi phương vị, không chỉ có riêng đơn giản hồn lực mạnh yếu, cái đó chỉ là cơ sở nhất.

Lại ba lượt trôi qua, Sherry dùng các loại phương thức quấy nhiễu, lại không ảnh hưởng được Vương Trọng, ấn tượng đối với Vương Trọng lại tăng lên một tầng. Ở thời đại này, tôn kính giữa chiến sĩ cùng chiến sĩ trình độ rất lớn đến từ chính sức chiến đấu.

“Được rồi, được rồi, không đấu nữa, chúng ta như vậy không phân ra thắng bại được.” Sherry nói, phi thường thoải mái giãn ra thân thể.

Vương Trọng dờ khóc dờ cười, “Sherry, bạn tốt nhất vẫn là đừng làm động tác như vậy, tôi cũng là nam nhân phải không?”

Cái này không phải vấn đề gì thân sĩ hay không, Sherry nếu không chú ý một điểm, quả thật có thể tạo thành ảnh hưởng cho người bên cạnh.

Sherry cười cười, “Thật ra tôi cũng rất phiền não, nếu có thể nhỏ một chút, sức chiến đấu của tôi có thể được tăng lên không ít.”

Thân thể của cô ảnh hưởng đến độ nhanh nhẹn khi cô chiến đấu, cái này cũng khiến cô cực hạn ở trên viễn trình chiến sĩ, gien truyền thừa cường hãn mang đến lực lượng, cũng làm nổi bật đặc thù của nữ giới, dù sao từ trên góc độ sinh vật, một cái đặc thù quan trọng của nhân loại ưu tú chính là điều kiện thai nghén thế hệ sau.

“Bạn phiền não như vậy chỉ sợ là rất nhiều người cầu còn không được.” Trong lòng Vương Trọng thật ra hiểu rõ, Sherry người tính cách như vậy quả thật không nhiều, đối một người khác, khẳng định sẽ tiếp tục so bì, mà Sherry đại khái là cân nhắc đến hồn lực hần yếu ớt, chịu đựng thời gian dài thắng thì không võ mới sẽ chủ động gián đoạn, ở mặt ngoài tùy tiện, trong lòng vẫn rất tinh tế.

“Bạn muốn thi cho bạn.” Câu nói đầu tiên của Sherry làm bạn học Vương Trọng không tiếp nổi nữa. Nữ hài tử bắt đầu không kiêng nể gì, nam đồng bào thực sự không tiếp được, bản thân Sherry còn có sở thích ác ôn chọc bạn bè, đám người Mario bị hại rất thảm.

“Khụ khụ, Sherry, tôi xem video chiến đấu của bạn, viễn trình công kích đủ cường đại, phối hợp cận chiến chùy đánh, rất mạnh.” Vương Trọng nói.

“Nịnh cũng vô dụng, bạn phương diện lý luận không phải tốt lắm sao, tôi nghe biểu tỷ nói, cậu có thể làm bậc thầy phân tích của Thiên Kinh chiến thuật để tiến vào chiến đội, cậu cảm thấy tôi hiện tại điểm yếu là gì, còn cần bổ túc cái gì?” Sherry cười nói, tùy ý ngồi ở một bên uống nước, “Cậu cũng biết tôi và Lola đang cạnh tranh, nếu đánh với cô ấy, tôi hiện tại có bao nhiêu phần thắng?”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Thật ra là phúc lợi

Vương Trọng hơi cân nhắc một chút, “Tình trạng khác nhau sẽ có sự khác biệt, nếu là đoàn đội chiến, căn cứ địa hình, hai người hẳn là tỷ lệ 5-5, nếu là đơn đấu,... Có thể nói thật không?”

“Đương nhiên!” Sherry cười nói.

“Bạn... Tựa như không có phần thắng.” Vương Trọng nói, nhất thời đôi mắt to của Sherry lập tức trừng lên, tựa như bên trong có lửa đang thiêu đốt, nhiệt độ chung quanh cũng cao thêm mấy độ.

Nhưng một lúc sau, Sherry bắt đầu dĩ thử dài, “Tôi cũng biết, cho nên mới bắt đầu dĩ, gia tộc Porter có cơ sở cổ võ, một chọi một, tôi rất khó áp chế cô ta, một khi tiến vào khoảng cách nguy hiểm, chiến kỹ mới nhất cô ta luyện thành có thể nháy mắt xử lý tôi. Tức chết mất, tôi gần đây cũng luôn luôn cân nhắc như thế nào phá giải một chiêu đó của cô ta.”

Lola từ sau khi lĩnh ngộ loại tất sát đó, tiếng tăm đã vượt qua Sherry, viễn trình chiến sĩ xưa nay ở trên đơn đấu có hoàn cảnh xấu, nhưng đơn đấu lại là một chỉ tiêu quan trọng của chiến sĩ.

Lola cường đại ở chỗ, cường đại ở trên vị trí trung tâm chiến đội, chẳng những thực lực cá nhân rất mạnh, một khi tiến vào đoàn chiến, chiến lực cô có

khả năng cung cấp cho đoàn đội cũng không yếu, thêm một con duy độ thú cường đại, thật là ác mộng của đội ngũ khác, hơn nữa thời gian Lola không chế duy độ thú cũng đang dài thêm, theo cô trưởng thành, lực lượng duy độ thú có thể bày ra ở thế giới này cũng càng ngày càng mạnh.

Có thể nói, Lola nhất định là nhân vật phong vân của liên bang trong tương lai.

Cùng là thiên phú dị bẩm, Lola có thể tiếp xúc đến duy độ thế giới, đã đi ở phía trước toàn bộ mọi người.

“Tôi cảm thấy bản chất lửa của bạn không khác bản chất hồn thú sư, có thể là vấn đề phương pháp sử dụng... Thật ra tôi vẫn luôn muốn thấy một lần, bạn có thể phóng thích cho tôi xem không?” Vương Trọng bỗng nhiên nói, ở Thiên Kinh căn bản không tiếp xúc được lực lượng cấp cao như vậy, cho dù có, loại yêu cầu này cũng sẽ bị người ta đánh.

Sherry lập tức gật gật đầu, “Đương nhiên không có vấn đề.”

Bởi vì Vương Giả Mạnh Mồm một chút nhọc nhằn nhỏ quen được gã kỳ quái này, tiếp xúc rồi, Sherry tổng thể chỉ một cảm giác, thoải mái, nói chuyện với người này phi thường thả lỏng, hơn nữa trên người hắn mang theo một loại hương vị đáng tin, người mang năng lực giống Sherry ở phương diện này đều phi thường mẫn cảm.

Sherry phóng thích hồn lực, dần dần hiện lên một tầng lực lượng màu lửa đỏ, phi thường ấm áp thuần túy. Vương Trọng tò mò sờ sờ, lửa thiêu đốt ngón tay Vương Trọng một lần, đây là tác dụng cơ bản nhất của dị năng lửa, nhưng dị năng lửa của Sherry hiển nhiên ẩn chứa lực lượng càng thêm phong phú, ví dụ như sinh mệnh lực bên trong, còn có nhân tố khác, loại cảm giác này ý nghĩa, chỉ cần có cơ hội hoặc là đồn ngộ thích hợp, tính trưởng thành của dị năng của Sherry rất cao, đây là điều hòa điểm giả bình thường không thể so sánh.

Vương Trọng từng tiếp xúc lực lượng hòa điểm của Emily, vẫn có khác biệt rất lớn với Sherry, thật ra mỗi một loại lửa đều có tính độc đáo của mình, lửa của Emily có một loại hiệu quả nhiệt tăng tốc cùng hiệu quả thâm thấu, càng thêm thích hợp thích khách loại nghề nghiệp này, mà lửa của Sherry hùng hồn bạo liệt, khẳng định thích hợp phát ra, không chỉ có thế, loại hồn lực tràn đầy này cho Vương Trọng linh cảm rất lớn.

“Sherry, tôi từng viết một thiên luận văn về chiến kỹ mang tính khổng chế, một loại khổng chế là thông qua lý luận đánh ra, rất thích hợp trọng trang, tạo thành khoảng một giây trì hoãn cho đối thủ, một loại khác chính là thông qua thuộc tính hồn lực đặc thù tạo thành, hiệu quả càng thêm rõ ràng.”

“Khổng chế?” Sherry hơi sững sốt, “Ý của bạn là nói hòa điểm năng lực của tôi có thể cho tạo thành hiệu quả cùng loại chậm chạp cho đối thủ?”

Sherry chính là cao thủ, phi thường rõ ràng chỗ lợi hại trong đó, cho dù là cô hòa lực mạnh mẽ như thế, cũng không có khả năng một đòn trí mạng. Nói thẳng, đối thủ cùng cấp bậc rất nhiều, người khác tuy kiêng kỵ cường độ công kích của cô, nhưng cũng có rất nhiều biện pháp nhằm vào, linh hoạt, nhanh nhẹn, trọng trang phòng ngự đều là chiêu số cả.

Nhưng nếu có thể nghĩ cách làm chậm đối thủ, vậy cho dù là quái thú cô cũng có thể đánh giết tới phát nổ.

“Không sai, chẳng những có thể làm chậm, thậm chí có thể đạt tới hiệu quả tốt hơn. Tôi cảm giác trong hòa điểm hồn lực của bạn ẩn chứa tính bùng nổ rất mạnh, cái này có thể lý giải làm lực lượng chấn động nhiều lần, trọng trang chiến sĩ có thể dựa vào nhiều lần cao tần trọng kích đạt tới loại hiệu quả này. Thật ra dị năng giả cũng có thể, nhưng phương pháp ở chỗ thuộc tính nội bộ hồn lực cùng phương thức phát ra, điều kiện của bạn hoàn toàn phù hợp, thật sự có thể thử một chút.” Vương Trọng khoa tay múa chân, hẳn cho rằng lý luận của mình là chính xác, vô luận lực lượng hay là dị năng, thật ra bản chất là giống nhau, chỉ cần phương pháp sử dụng chính xác, là có thể đạt tới hiệu quả rất tốt.

Sherry cũng đang suy tư, thảo luận về khổng chế, ở bậc Tinh Anh đương nhiên là chủ lưu, bởi vì đây là một phương hướng phát triển anh hồn kỳ phi thường coi trọng, bắt nguồn từ đoàn chiến cùng cực hạn lực lượng cá nhân, một quyền diệt thiên, đây là không tồn tại, giống như trên thế giới này luôn có người yếu hơn mình, cũng nhất định có kẻ mạnh hơn mình.

Cô vẫn luôn cho rằng tình huống của mình chỉ có thể đi tuyến đường bộc phát ra mạnh mẽ, khi nhìn thấy tính sáng tạo của Lola, thế mà lợi dụng nháy mắt hồn hùng xuất hiện kéo theo lực lượng chiều không gian chế tạo ra đại sát chiêu, trong lòng thật ra là phi thường hâm mộ. So sánh, chút kỹ năng cận chiến đó của cô không đáng giá nhắc tới, Vương Trọng nói một phen mở ra cho cô một cái thế giới mới.

Thứ Vương Trọng nói cô đều hiểu, đều biết, chỉ là... Không biết phải làm như thế nào.

“Tôi có thể cảm nhận được các nhân tố này trong hòa điểm bản chất của mình, đây cũng là đặc điểm năng lực di truyền của gia tộc chúng tôi, nhưng như thế nào đạt tới hiệu quả bạn nói, dù sao nhiệm vụ chủ yếu của tôi là sát thương, nếu vì khổng chế thiếu đi lực công kích, chiến đội Hòa Điểm cũng không thể nào đi xa.” Sherry đưa ra nghi vấn của mình.

Vương Trọng cười, “Kỹ thuật và lực sát thương chưa bao giờ xung đột, chỉ là độ khó sẽ cao hơn một chút, bạn ở thời điểm phát ra trọng pháo công kích, khẳng định là hồn lực tích tụ sau đó bùng nổ, nhưng bởi vì hồn lực của bạn dư thừa, cơ sở hồn hải tốt, thời gian này phi thường ngắn ngủi, hơn nữa sẽ không tạo thành gánh nặng nào cho thân thể, đúng không?”

Sherry giống như cục cưng ngoan gật gật.

Hai người đều chưa chú ý, một đám người ngoài cửa sổ đang khe khẽ nói nhỏ.

“Đại tỷ thế mà còn có thời điểm nhu thuận như vậy, quả thực không thể tưởng tượng!”

“Đúng vậy, ta còn tưởng gã gọi là Vương... bạn học gì đó đã nằm viện.” Mario cũng phi thường cảm khái, bọn họ muốn đi theo Sherry không phải lo

lắng an toàn cho Sherry, mà là lo lắng an toàn của người khác.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Hải đăng vật hi sinh (1)

Sherry chính là nổi tiếng một lời không hợp liền nã pháo, học viện Thiên Kinh không có sức chiến đấu mạnh như vậy, gây ra tai nạn chết người sẽ không ổn.

Mã Đông lắc đầu, trước kia sao lại chưa phát hiện Vương Trọng có tiềm chất lừa gạt cường đại như vậy chứ, ừm, khẳng định là từ chỗ mình học tập được, gần đến thì sáng mà, nhưng gã này tốt nhất lượng sức mà làm, đừng bị vạch trần.

Mà lúc này, hai người ở sân huấn luyện đã tay nắm tay...

Bên ngoài, trông mắt một đám người cũng sắp bắn ra rồi, nhanh như vậy???

Mã Đông cũng ghen hòng nhìn trần trời, gã này cũng quá độc ác rồi nhỉ, thế mà nắm tay cô em vợ của mình.

Hai người trong sân chưa để ý một điểm này, Vương Trọng thật ra không phải muốn sờ tay Sherry, mà là hai người nắm thủ mới có thể thể hội hồn lực nhiều lần phát ra cao tần.

“Thật ra chính là trong khoảng thời gian ngắn hồn lực phát ra nhiều lần, nhìn như nói liền là một lần phát ra, mà trên thực tế bao hàm rất nhiều giai đoạn, như vậy đối thủ ở lúc phòng ngự sẽ xuất hiện phán đoán khác biệt, loại biến hóa này phòng ngự sẽ phi thường khó, hơn nữa hiệu quả cũng giống chiến sĩ trọng kích cao tốc.”

Sherry đã chấn động nói không ra lời, quá kỳ diệu rồi, quả thật có độ khó, nhưng lấy năng lực của cô là có thể luyện ra, nếu luyện thành, cũng ý nghĩa loại trọng trang trước kia cô tương đối đau đầu sẽ biến thành mây bay, cận bã.

Đây là chiến kỹ trở lại nguyên trạng mà.

“Người cảm thấy có thể được sao, ta không có dị năng, đều là thuần lý luận tương tượng, có lẽ sẽ có cái gì đó không nghĩ tới, cần người tự mình lý giải, đương nhiên nếu muốn, có thể giao lưu với ta một lần, ta cảm thấy rất hứng thú đối với cái này.”

Trong xương tủy, Vương Trọng cũng có chút hâm mộ những người có được dị năng, loại thiên phú này tăng thêm thật sự là làm cái gì cũng làm ít mà hưởng nhiều.

“Xem người nói kia, chúng ta là bằng hữu, về sau không thiếu được có vấn đề phương diện này nếu quấy rầy người, người đừng chê ta phiền!”

Nhìn bộ dáng nghiêm túc của Sherry, Vương Trọng cũng nhịn không được nở nụ cười, “Đây là phúc lợi à.”

Đám người Sherry vui vẻ kết thúc lễ trình Thiên Kinh, nhất là Sherry thu hoạch rất dày, quen biết được một người bạn phi thường thú vị. Trên xe lửa, đám người Sherry vẫn bao quanh hạng nhất, toàn bộ thành viên chiến đội đều phi thường thoải mái có một vị trí riêng, còn có thể nằm, không gian chung quanh phi thường rộng rãi, phải biết rằng làm phương tiện giao thông vận chuyển chủ yếu nhất hiện tại, đường sắt vô luận vận chuyển hàng hóa hay là vận chuyển hành khách đều phi thường đắt đỏ, cũng chỉ có Hòa Diễm chiến đội tầm cỡ như vậy mới có thể xa xỉ như vậy.

Sherry có được không gian đẳng trước nhất, tầm nhìn cũng là tốt nhất, từ sau khi rời khỏi Thiên Kinh, Sherry hoàn toàn khác với trước khi tới. Trước khi tới Thiên Kinh, Sherry là người làm âm ỉ nhất kia, thường thường giãy vò đội viên của mình một phen, nhưng sau khi rời khỏi Thiên Kinh, Sherry thể mà an tĩnh lại, điều này làm mọi người đều cảm thấy có chút không quá thích ứng.

Mario thậm chí hoài nghi Sherry có phải bị cái gì kích thích hay không, “Lão đại, người có phải đã nhìn trúng tên tiểu bạch kiểm kia rồi hay không?”

“Nhìn trúng cái gì?” Sherry ngăn người, “Qua chỗ khác đi, ba ngày không đánh người đã muốn lên nóc nhà cạy ngói rồi sao, đừng quá coi thường học viện Thiên Kinh.”

“Lão đại, chúng ta tuyệt đối không xem thường, quả thực là không thể nhìn nổi. Chúng ta đã xem tình huống huấn luyện cùng mấy lớp của bọn họ, quả thực là vô cùng thâm, thật không biết mấy năm nay Học viện Thiên Kinh là lẫn lộn như thế nào.”

“Bọn họ đại khái là chuyển hình trở thành một cái thành thị hậu cần.”

“Vị trí địa lý tốt, trải qua chiến đấu ít, cảm khu phụ cận thế mà chỉ có một cái cấp B, quả thực tính là mảnh đất lành, con người vừa được an nhàn, sức chiến đấu giảm xuống cũng là bình thường.”

Mọi người cũng nghị luận ầm ầm, hiển nhiên mọi người cảm thấy Thiên Kinh lần này xem như xong rồi, chỉ có Sherry lắc đầu, “Có lẽ đây là một xu thế của Thiên Kinh, lại không thể đại biểu toàn bộ, nội tình thành thị này vẫn phải có.”

Lý luận không chế của Vương Trọng là tương đối cao cấp, đối với đại đa số người mà nói vẫn dừng lại ở giai đoạn như thế nào đề cao hồn lực phát ra, vấn đề không chế còn có chút xa với bọn họ.

Sherry đã có điều linh ngộ, nói trắng ra không đáng giá nhắc tới, Vương Trọng chỉ là chỉ cho cô một con đường, nhưng vấn đề là ở trước khi Vương Trọng chưa chỉ rõ, cô quả thật chưa nghĩ hướng phương diện này, trên thực tế, đặc điểm hồn lực của cô là thích hợp nhất loại không chế này, đến giai đoạn của Sherry gia tăng mấy chục Glasso cũng không có ý nghĩa gì, nhưng nếu có thể làm được loại hiệu quả Vương Tranh nói, vậy uy lực có thể so với tiến vào anh hồn kỳ.

Vừa nghĩ đến đây, Sherry liền nóng rực lên, phi thường nhảy nhót, đồng đội của cô thấy xong nhìn nhau, đại tỷ, đây là làm sao vậy?

Cuộc sống của Vương Trọng khôi phục bình tĩnh, hoặc là nói khôi phục ẩn hình, bao gồm ở trong Kỳ Ba xã cũng vậy, Mã Đông và Glory hiện tại là nhân vật phong vân của Học viện Thiên Kinh, mọi người cũng có chút có mới nói cũ, Thánh Tài Quyết lâu năm cái gì quá thiếu sức sống, Kỳ Ba xã quả thật hoàn toàn khác, mới lạ sinh động, hơn nữa có Mã Đông xã trưởng kỳ quái như vậy, rất được người mới hoan nghênh, Glory thì là bằng hiệu của Kỳ Ba xã, đảm đương giá trị nhan sắc, hơn nữa tính cách lại tốt, đối với bất luận kẻ nào cũng phi thường có kiên nhẫn, rất được học tỷ học muội yêu thích.

Vương Trọng thì theo lẽ thường lên lớp, luyện tập Thập Tự Luân, xem một ít video chiến đấu. Tiếp xúc với Sherry cũng khiến hắn nhận thức được sự khác biệt của con em gia tộc, rất nhiều kỹ năng chiến đấu của hắn phần nhiều là tự xem cùng linh ngộ, còn có một số là linh ngộ ở trong trò chơi với Simba, rất phức tạp, không có hệ thống, mà mỗi một gia tộc đều có hệ thống công phòng toàn phương vị chỉ thuộc về hệ của mình, những lộ số này đều là trải qua thiên chuy bách luyện, đáng tiếc người ngoài căn bản không tiếp xúc đến.

Năm trước, một năm chiến đấu ở trong OP tuy đều lấy thất bại chấm dứt, nhưng vẫn cung cấp cho Vương Trọng không ít kinh nghiệm, đương nhiên quan sát video của người khác cũng là một bộ phận phi thường quan trọng, chỉ là những thứ này đều có giá trị so ra kém tự mình chiến đấu một trận.

Tính cách Emily có chút ra ngoài dự liệu, trước kia nhớ rõ là tiểu cô nương thích náo nhiệt, trong khoảng thời gian này thật sự khiến người ta nhìn với cặp mắt khác xưa, mỗi ngày nghiêm túc đi học tập luyện, thật sự hoàn toàn tương phản với Mã Đông, có thời gian sẽ cùng nhau thảo luận tâm đắc chiến đấu với Vương Trọng, Barron vẫn từng bước hoàn thành nhiệm vụ Mã Đông dặn dò, bởi vì Kỳ Ba xã quật khởi, hắn ở trong học sinh mới cũng có tiếng tăm, đương nhiên áp lực cũng không nhỏ, vòng tập huấn thứ nhất, không ít người bị đào thải, hắn thế mà được lưu lại.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Hải đăng vật hi sinh (2)

Hoàn thành chương trình học của một ngày, toàn bộ thế giới đều an tĩnh lại, Simba trong hồn hải vẫn yên tĩnh ngủ, chiến đấu vẫn cần tiếp tục.

Tuy không biết đã tích lũy bao nhiêu năng lượng chiến đấu, cũng không biết Hi Mệnh Luân Bàn thông qua phương thức nào, nhưng hắn không thể dừng lại, ít nhất đây là thứ duy nhất hắn biết đến hữu dụng đối với Simba.

Phòng huấn luyện OP náo nhiệt khác thường, thật ra càng là học viện trình độ giống Thiên Kinh, sự nhiệt tình của các học sinh đối với OP lại càng cao, đại đa số là đem hy vọng gửi gắm trên đây.

Đại khái hơn mười phút, Vương Trọng tìm được một phòng, tiến vào OP.

Vương Giả Mạnh Mồm lại login rồi.

Ở sau khi đánh bại Kostan, Vương Giả Mạnh Mồm đã trở thành một hiện tượng, trong OP lần đầu tiên xuất hiện một chiến sĩ toàn năng.

Cận chiến, viễn chiến, bày ra lực lượng không thể tưởng tượng, nhất là ở dưới tình huống sử dụng hồn lực tiêu chuẩn tương đối thấp.

Nhưng, bởi vì tỷ lệ thắng gần đây, mỗi một đối thủ phía sau của Vương Giả Mạnh Mồm đều là người nổi bật của Tự Do liên bang một thế hệ này. Nếu nói trước kia hắn còn là gà mờ, vật hi sinh, đối thủ còn có lòng xem nhẹ, ở sau khi hắn đánh bại Kostan, tất cả cái này đều đã tan thành mây khói.

Mặc dù là một số gia tộc thế thuật cường đại, cũng không biết Nhị Trọng Kinh là một loại lực lượng thế nào, nhưng hắn lại đánh tan trọng trang Kostan.

Từ giờ trở đi, Vương Giả Mạnh Mồm cũng sẽ không có đãi ngộ trước kia nữa, đối thủ hắn gặp được sẽ đem hắn coi là một cao thủ cùng cấp bậc để đối đãi, cũng sẽ không bởi vì đối phương hồn lực “yếu kém” mà có điều xem nhẹ, một khi gặp phải, vậy sẽ toàn lực ứng phó.

Vương Giả Mạnh Mồm tồn tại đã xúc động vinh quang của toàn bộ bậc Tinh Anh, tựa như bậc Tinh Anh cũng không có gì ghê gớm, bọn họ cao cao tại thượng, vẫn sẽ có một ngày bị cấp bậc Vật Hi Sinh tận tình treo lên đánh.

Cái này cũng bắt nguồn từ cấp bậc lực lượng thể chất của Tự Do liên bang, Tinh Anh đối với Vật Hi Sinh chính là cao cao tại thượng, cao không thể với tới, điểm ấy không thể nghi ngờ, nhưng cấp bậc Vật Hi Sinh chiếm cứ 90% nhân số OP, từ trước tới nay áp chế, khiến trong lòng mỗi chiến sĩ cấp bậc Vật Hi Sinh đều có một giấc mộng, đó là có một ngày, bọn họ có thể đứng ở trước mặt cao thủ bậc Tinh Anh, khiến bọn họ phải nhìn lên.

Đương nhiên cái này không phải giấc mộng, là ảo tưởng.

Nhưng nhờ đâu thực hiện được thì sao?

Từ một đường hoài nghi nghi ngờ và các loại không tín nhiệm, đến bây giờ, vô luận bên ngoài nói như thế nào, đoán như thế nào, Vương Giả Mạnh Mồm đã liên tục cuồng chiến đến nay, phong cách chưa biến hóa, thái độ chưa biến hóa, với hán mà nói đây là một trận đấu mà thôi.

Nhưng với rất nhiều người bậc Tinh Anh, đây là một loại khiêu chiến, bất luận Vương Giả Mạnh Mồm là ID nhỏ của cao thủ thật sự, hay là vật hi sinh đột nhiên thức tỉnh đột ngột, những thứ này đều không quan trọng nữa, quan trọng là, hán đã dao động tôn nghiêm của tinh anh.

Tựa như cấp bậc Tinh Anh cũng không có gì cao không thể với tới, cũng không có gì đáng giá để làm bộ làm tịch, bởi vì các người cũng vẫn sẽ bị treo lên đánh, sẽ bị một gã vật hi sinh tên là Vương Giả Mạnh Mồm treo lên đánh.

Vương Giả Mạnh Mồm, không phải chính là nói những người này sao?

Vương Giả Mạnh Mồm login là một cái tín hiệu.

Vương Trọng chỉ login, đã nghe bên ngoài xôn xao một trận.

“Đến rồi, không uổng công ta nán lại ở nơi này lâu như vậy!”

“Bạn hữu cũng thế, vì chờ hán, nếu không đã đi với em gái rồi.”

“Con bà nó, lão tử năm nay đã tốt nghiệp rồi, đã tính chuyển chức làm hậu cần, có thể cả đời cũng không có hy vọng nữa, nhưng ít nhất có thể xem Vương Giả Mạnh Mồm tiếp tục bước đi.”

Quá nhiều người rồi, học sinh đi ra từ anh hồn học viện, nếu là cấp bậc Vật Hi Sinh, thật ra cũng chưa thay đổi cuộc đời, có lẽ so với nhân loại bình thường tốt hơn một chút, nhưng đã rời xa trung tâm của thế giới này.

Với bọn họ mà nói, cuộc sống bốn năm ở anh hồn học viện, chính là kết thúc cuộc sống tốt đẹp, toàn bộ liên bang Tự Do, thậm chí đối với toàn bộ thế giới nhân loại, nơi này cũng là chỗ có thể thể hiện công bằng và tự do nhất, một khi rời khỏi, toàn bộ mọi người đều không thể không đối mặt một cái thế giới tàn khốc.

Cho nên loại kỳ vọng này trở nên đặc biệt quan trọng, sinh tồn tiếp là khẳng định không có vấn đề, nhưng người ta sống, rất nhiều thời điểm đều là bảo tồn một cái hy vọng.

Vương Giả Mạnh Mồm ở trong bất tri bất giác đã chinh phục một số lượng lớn vật hi sinh năm thứ tư.

Ở học viện Thiên Kinh cũng như thế, đây cũng là nguyên nhân gần đây nhiều người, không ít học trường cấp bậc Vật Hi Sinh, vô vọng thăng cấp đều đang xem. Bọn họ trước kia cũng ôm giấc mộng như vậy, hy vọng có một ngày có thể trở thành anh hùng oai phong một cõi, nhưng lại không thể.

Vương Trọng nghe tiếng hoan hô bên ngoài, tiếng hò hét Vương Giả Mạnh Mồm, quả thật có chút không hiểu, nhưng nhận không được cười cười, thật ra trong lòng hán phi thường vui vẻ.

Có lẽ, vì những người kia không biết hán, lại ủng hộ hán như vậy, hán cũng phải nghiêm túc tiếp tục chiến đấu.

Đối thủ kế tiếp là ai?

Trong bất tri bất giác, một số người đã phát hiện, bóng dáng các cao thủ bậc Tinh Anh khó gặp được một lần, cao cao tại thượng lần lượt xuất hiện rồi.

Cho dù là Vương Trọng một đường qua ải chém tướng như thế, nhưng theo cao thủ giai tầng nào đó thấy vẫn là người mới, một người mới không tệ, còn cần trải qua vài năm chiến đấu.

Thăng liên tiếp đến trình độ nhất định, tất nhiên sẽ ghép đến tuyến thủ gần đây cũng được bình định phi thường cường hãn.

Nhưng chiến sĩ này xuất hiện, một viên đá kích động lên ngàn tầng sóng.

Lola học viện Capofer!

Bạo Hùng Nữ Thần!

Từ khi Lola lĩnh ngộ một chiêu chiến kỹ mới kia, hầu như ở cấp độ nơi đầu sóng ngọn gió của học viện trước mắt, vô luận sáng ý hay là uy lực đều là đỉnh cấp, không chỉ có là lần đầu tiên xuất hiện, ba trận đấu liên tục sau đó, Lola cũng đều thuận lợi thắng được. Cho tới bây giờ, mặc dù là cường giả bậc Tinh Anh, thế mà cũng không thể ngăn cản chiến kỹ mới của cô, đều là một đòn trí mạng, điều này ở chủ hồn kỳ tuyệt đối là phi thường hiếm thấy.

Mọi người theo thói quen đem chiêu chiến kỹ mùi phần khí phách, uy phong凛冽 này của cô xưng là “Hùng Bá Thiên Hạ”, chiến kỹ mới này phi thường có khả năng được chọn làm mùi đại chiến kỹ CHF lần này.

Làm đương sự Lola đối với điều này lại chưa để ý, cái gì mùi đại chiến kỹ, tất cả đều phải dùng thành tích nói chuyện, trái lại Lola đối với mấy trận đấu trước đó cũng không quá hài lòng, cô muốn thông qua OP chiến đấu khiến chiến kỹ của mình càng thêm hoàn thiện, cũng không phải là chỉ nghe khích lệ, cái này đối với cô là không có ý nghĩa, hơn nữa cô cũng không cảm thấy chiêu này của mình là hoàn mỹ, chỉ là dưới tình huống trước mắt, quả thật có chút vô địch.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Gặp Bạo Hùng Nữ Thần Lola

Ở trong OP nhất định phải tìm được ưu khuyết điểm, mà không phải đợi tới trên CHF bị người ta nhắm vào.

Khi Lola nhìn thấy đối thủ của mình vậy mà là Vương Giả Mạnh Mồm, cũng thực sự sững sờ chock lát.

Arnold và Anrol sôi trào, Thượng Đế cuối cùng mở mắt rồi, bọn họ luôn luôn chờ đợi hôm nay, chờ tới mức hoa cũng tàn rồi, Lola nhất định sẽ thay bọn họ báo thù, hơn nữa chỉ cần đánh bại Vương Giả Mạnh Mồm, đội trưởng sẽ không cả ngày mơ mơ màng màng cảm thấy hứng thú đối với gã vua mạnh miệng này.

Toàn bộ học viện Capofer cũng đều sôi trào. Ở học viện Capofer, Lola là nữ thần tuyệt đối, không muốn làm người thứ hai, thân phận gia tộc Porter, đội trưởng chiến đội, nữ thần gọi cảm cơ trí, không riêng gì người đẹp, cơ bản trong học viện có kẻ nào không biết điều tìm Lola khẳng định đã không tởm rồi.

Lấy điều kiện của Lola thật ra căn bản không cần ở trường học, nhưng Lola chưa bao giờ muốn đặc thù, mặc dù là chiến đấu cũng ở trong học viện, cô và học viện không có cảm giác khoảng cách, đây cũng là một nguyên nhân danh tiếng tăng vọt, đây là lòng trung thành.

Mỗi một trận Lola chiến đấu đều sẽ nhận được vô số fan ủng hộ, lần này đặc biệt nhất, bởi vì đối thủ của Lola là Vương Giả Mạnh Mồm được xưng sát thủ tinh anh, chiến sĩ thần bí nhất trong OP hiện tại.

Chuẩn bị trước trận chiến mười phút đồng hồ.

Vương Trọng rất cuộc có được đãi ngộ của tinh anh, tinh anh vs tinh anh, không cần làm tập kích đột ngột, hai bên đều có đủ thời gian chuẩn bị, tìm hiểu đối thủ, làm tốt điều chỉnh tâm lý, đồng thời OP cũng sẽ được mọi người chuẩn bị tuyên tập trước kia của hai người.

Rất hiển nhiên, Vương Giả Mạnh Mồm và Lola đều có được đủ nội tình, điều này đối với học sinh khác mà nói không thể nghi ngờ là một bữa tiệc thịnh soạn.

Tin tức mới vừa ra, số người tiến vào OP quan sát trực tiếp đột phá hai vạn, hai người này có thể không pHymanh nhất, nhưng tuyệt đối là nổi bật nhất hai tháng qua.

Học sinh Capofer học viện bồn tẩu bầm báo, điện thoại không ngừng vang lên.

“Huynh đệ, qua đây, đến lầu OP, cả lớp chúng ta đều có mặt, điện thoại của người gọi mãi không được!”

“Kháo, chuyện gì làm lớn như vậy, ta đang ngồi wc!”

“Lola tỷ ghép đến Vương Giả Mạnh Mồm!”

“Ta sát... Chờ ta, ai da, quên chửi đi...”

Lola dù sao số trận đấu không ít, tình huống bình thường căn bản không có sự nhiệt tình lớn như vậy, không phải mỗi người đều quan tâm, nhưng lần này khác, đối thủ là Vương Giả Mạnh Mồm

Đã là buổi tối, trận đấu này thế mà vô cùng kì diệu thay đổi tiết tấu sinh hoạt của toàn bộ học viện Capofer.

“Ồ, người là nói tiểu Lola ghép với gã Vương Giả Mạnh Mồm kia?” Nhận được điện thoại là viện trưởng học viện Capofer Darwin Porter.

Làm bộ phận tạo thành quan trọng của thành phố Capofer, học viện viện trưởng khẳng định là người của gia tộc Porter, điểm ấy không thể nghi ngờ.

Bình thường, đối thủ quen thuộc Darwin Porter cũng sẽ không quá để ý, nhưng nếu là Vương Giả Mạnh Mồm mà nói, hẳn muốn tận mắt thấy, gần đây trong giao lưu giữa cao tầng học viện đã nhiều lần nhắc tới người này, hơn nữa đều đang thăm dò lẫn nhau, lấy nhãn lực của bọn họ xem qua video chiến

đầu cùng phong cách của Vương Giả Mạnh Mồm, đây tuyệt đối là người trẻ tuổi, hơn nữa tám chín phần mười là học sinh. Hãn nghị ngoi, xuất hiện, thật muốn nghiền cứu đều là có quy luật, rất nhiều thứ ngẫu nhiên gom lại với nhau chính là tất nhiên.

Chỉ là không biết là đòn sát thủ của học viện nào mà thôi.

Mấy ngàn học sinh chờ ở trên quảng trường ngoài lầu OP, OP là không vào được, dù sao nhân số có hạn, nhưng không trở ngại bọn họ cùng nhau thưởng thức trận đại chiến này, hơn nữa cô vũ trụ uy cho nữ thần của bọn họ.

Hiệu suất và phản ứng của mọi người đều phi thường nhanh, hiển nhiên bình thường tham dự không ít loại “Đột nhiên tập kích” này. Thật ra hôm nay Lola muốn tiến hành chiến đấu ở OP, rất nhiều người đều ở phụ cận chờ, tùy thời đội lệnh.

Học viện khác phản ứng tuy chậm hơn chút, nhưng cũng đều náo nhiệt phi phạm, làm không ít giáo viên của học viện đều có chút khó hiểu, nếu nói là cao cấp, so với cái này cao cấp hơn cũng nhiều, bình thường cũng không thấy các học sinh có tính tích cực như vậy.

“Sư phụ, ngài không hiểu, đây là Vương Giả Mạnh Mồm!”

“Vương giả mạnh nhất? Ai không biết xấu hổ như vậy, không sợ bị đánh chết?”

“... Khụ khụ, sư phụ, cái này, ta không nhiều lời với ngài, khéo, tên kia, đừng đoạt vị trí của lão tử!”

Lola phi thường thận trọng, thậm chí có chút kích động nho nhỏ. Cô rút cuộc đợi được hãn rồi, thật ra gần đây có chút dự cảm, không ngờ dự cảm thật sự linh nghiệm.

Chỉ cần tự tay giao thủ, cô khẳng định có thể hiểu biết sâu hơn về Vương Giả Mạnh Mồm, một khi nghĩ đến đây sắc mặt cũng phát sáng.

“Đội trưởng, lão đại, người phải bình tĩnh!” Arnold ở bên cạnh nhìn không được nói, “Một trận chiến này quan hệ trọng đại, tuyệt đối đừng nhường!”

Anrol ở bên cạnh gật gật đầu, “Nhất định phải báo thù cho chúng ta, hung hăng bắt nạt hần, để lão đại hung hăng đập hần!”

Nếu đổi thời gian khác, Lola khẳng định dạy dỗ hai tên không có tiền đồ này một trận, nhưng hiện tại không được, cô cần tĩnh tâm, đây tuyệt đối là một trận đấu phi thường khó, kỹ xảo chiến đấu cùng ứng biến trường thi của đối phương phi thường cường đại.

Tuyển tập của hai bên đang truyền phát, Vương Trọng cũng đang xem Lola, nhất là chiêu “Hùng Bá Thiên Hạ” kia, quả thật có chút khoa trương, có thể cứng rắn đem trọng trang diệt trong tích tắc, chiến kỹ này có thể có chút xảo đoạt thiên công.

Thứ này không phải kỹ xảo có thể ngăn cản, một khi bị đánh trúng chính diện, trên cơ bản chiến đấu kết thúc, lực lượng khe hở chiều không gian kết hợp lực công kích trong nhảy mắt hồn thú xuất hiện, thật sự dính là chết, chạm thì bị thương.

Hơn nữa chiêu này có chút khó lòng phòng bị, cũng không biết Lola có thức mở đầu thế nào.

Liên tục ba lần sử dụng, lần đầu tiên nếu nói là đột nhiên tập kích, hai người phía sau đều phi thường cẩn thận, nhưng vẫn bị đánh trúng, hơn nữa bởi vì quá mức đề phòng một chiêu này, làm cho không thể phát huy ra toàn lực, đối mặt người của Porter gia tộc, như vậy sẽ dễ dàng bị đánh cho tàn phế.

Quả thật là cục diện lưỡng nan, trước mắt xem ra, chỉ có viễn trình hỏa lực áp chế không cần nào mới có chút hy vọng.

Trên xe lửa vô trang, người của thành phố Hòa Diễm cũng đều đang hết sức chăm chú chờ một trận chiến này, một trận chiến này ý nghĩa phi phạm, vô luận là Lola thắng, hay là Vương Giả Mạnh Mồm thắng.

“Đại tỷ có hi vọng không?”

“Lola này gần đây có chút vô địch, nhưng khẳng định có phương pháp phá giải.”

“Rất khó, không nói cái khác, chiêu Hùng Bá Thiên Hạ này, hồn hùng sau khi đi ra có thể chiến đấu ít nhất hai phút, so với trước kia tăng lên một phút đồng hồ, khó.”

“Máu chốt là, ngay cả trọng trang cũng không ngăn được!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Cùng nữ thần đánh nhau

“Thật ra, các người đã quên một điểm, nhớ một trận chiến Vương Giả Mạnh Mồm dùng hai khẩu súng kia không, bắn rĩa viễn trình, khổng chế khoảng

cách, Lola là chiến sĩ kiểu bùng nổ, chỉ cần đánh tốt không chế, không cho cô ta tới gần, tuyệt đối có hi vọng!”

Mọi người không còn gì để nói, đây chỉ là làm thông được trên lý luận, vấn đề là, đối mặt người gia tộc Porter, người nói áp chế thì áp chế?

Đây chính là Lola!

Nếu nói Vương Giả Mạnh Mồm là đa tài, cái gì cũng biết một chút, vậy Lola chính là xài một chiêu ăn tất cả.

Chiến đấu còn chưa bắt đầu, các lộ phân tích đại sư trên OP đều đã tính ra quá trình chiến đấu mình nhận định, đồng thời phương pháp phá giải hai bên.

Trên cơ bản, đối mặt Lola, cho dù là Vương Giả Mạnh Mồm năng lực cận chiến phi thường ưu tú cũng chỉ còn đường chết, mọi người đều không phủ nhận cường độ thân thể cùng lực công kích của Vương Giả Mạnh Mồm, một hồi trước với Kostan Oleg đã chứng minh đầy đủ một điểm này, nhưng nói thẳng, Hùng Bá Thiên Hạ là khắc tinh cận chiến, một đòn đó tuyệt đối vượt qua hai trăm Glasso, thậm chí tới trình độ cao hơn nữa còn khó mà nói, chỉ có viễn trình.

Vương Giả Mạnh Mồm có năng lực viễn trình phi thường ưu tú, chỉ cần hắn có thể áp chế Lola không thể tới gần người, thì có hy vọng thắng lợi.

Ở Capofer bên kia, Anrol đã nhắc nhở Lola, cẩn thận Vương Giả Mạnh Mồm thương *** có hiệu quả chấn động kỳ quái nhiều tầng, một khi tạo thành thân thể cứng nhắc, đối với Lola cũng là phi thường trí mạng.

Thật sự, cũng chỉ Vương Giả Mạnh Mồm, đối bất cứ một đối thủ nào cũng không lao lực như vậy, chiêu thức rõ ràng, chỉ xem ai phát huy tốt, ai hồn lực mạnh.

Nhưng đối mặt Vương Giả Mạnh Mồm loại quái vật này, người cũng không biết hẳn cuối cùng muốn dùng cái gì.

Ở lúc chiến đấu sắp bắt đầu, nhân số đến hai vạn năm ngàn sáu trăm hai mươi, nhân số điện thoại trực tiếp thì đột phá năm vạn, loại chiến đấu có tính tức thời này, trong khoảng thời gian ngắn có nhiều người như vậy tuyệt đối đều là người chú ý.

Hai bên giao thủ tâm tình vẫn khá vững vàng, giao chiến với Lola đối thủ như vậy hoàn toàn khác với Kostan Oleg, trọng trọng ở chỗ tính kéo dài, nhưng bọn họ thiếu năng lực một đòn tất thắng, thích khách thuộc loại nhảy múa trên lưỡi dao, phi thường trí mạng, nhưng tương tự, tính yếu ớt của bản thân bọn họ cũng là như thế. Chỉ có chiến sĩ, nhất là Lola loại này, bản thân có được năng lực công phòng rất ưu tú, sau đó lại có chiến kỹ một đòn trí mạng, đây tuyệt đối là điều bất luận kẻ nào cũng phải đau đầu.

Tuyệt đối là dưới vạn người chú ý, chiến đấu tiến vào lựa chọn. Bạo Hùng Nữ Thần Lola làm ra lựa chọn đầu tiên, truyền nhân gia tộc Porter, sở trường hắc ám cô quyền pháp, cô không cần sử dụng vũ khí, nhưng một lần này, Lola lựa chọn một cái khiên tròn nhỏ, cũng chính là tục xưng khiên cánh tay, hiển nhiên cô phi thường kiêng kỵ đối với quyền pháp của Vương Trọng.

Lập tức toàn bộ fan của Vương Giả Mạnh Mồm đều hưng phấn, cái này đã nói lên, ngay cả gia tộc Porter quyền pháp thế gia cũng không hiểu Nhị Trọng Kinh của Vương Trọng, đây là sự kiêng kỵ thật sâu đó.

Lola quả thật không làm bộ làm tịch, vốn cho rằng đây là Ba Động Quyền, nhưng một trận chiến với Oleg đã triệt để phủ định một điểm này, quyền pháp của đối phương so với Ba Động Quyền càng mạnh hơn, hơn nữa khó phòng ngự, tuy cô có lòng tin đối với bản thân, nhưng nữ nhân khác với nam nhân, nam nhân thích thể hiện, như vậy mới có thể hiện ra bọn họ mạnh, nhưng nữ nhân không cần.

Vô luận thời đại trước, hay là thời đại hắc ám, hoặc hiện tại, nữ nhân vẫn có ưu thế trời sinh ở phương diện này.

Nhìn thấy Lola chọn cái này, Arnold và Anrol đều thờ phào một hơi, thế này chẳng khác nào đã đứng ở thế bất bại, Lola lúc này lấy toàn công làm chủ lựa chọn ra vũ khí này, đã nói lên cô đã làm tốt chuẩn bị toàn lực ứng phó.

Lola chỉ từng dùng khiên nhỏ hình tròn một lần, đó còn là trận thời điểm chung kết thi đấu phân khu, ở trong OP một lần cũng chưa từng dùng, bởi vì trong OP quan trọng không phải thắng bại, mà là quá trình, lần này cũng vậy, chỉ là Lola cũng không cho rằng đây là một hồi tiến công chớp nhoáng. Quan trọng là, cô không xem thường đối thủ.

Đối một người khác mọi người có thể không tìm hiểu tỷ mỉ như vậy, nhưng rơi xuống trên người Lola thì hoàn toàn là một câu chuyện khác. Lola và Sherry là nữ thần nổi tiếng trong OP, đã đột phá giới hạn học viện, có lẽ các cô không pHymanh nhất đẹp nhất, nhưng tuyệt đối là thân dân nhất. Khi Lola dùng tiểu viên thuần, toàn bộ mọi người đều biết, Lola là nghiêm túc.

Ở trên tiếng tăm, Lola vẫn có ưu thế mạng tính áp đảo, đây là ưu thế trời sinh của mỹ nữ.

Tầm mắt toàn bộ mọi người đều tập trung đến Vương Giả Mạnh Mồm bên này, sau đó toàn bộ mọi người lại thấy được một màn nọ... vũ khí random.

Giờ khắc này, trái tim đám người Arnold cũng đặt lại về cơ thể. Chỉ cần là random, vậy phải xem vận khí, chẳng may random không đến viễn trình vũ khí thích hợp, vậy phần thắng của Lola đã lớn rồi.

Chỉ cần chiến thắng Vương Giả Mạnh Mồm, Lola có thể đem một số đối thủ cạnh tranh cấp bậc không sai biệt lắm vứt xa xa ở phía sau, vô luận đối với cá nhân cô, hay là Porter gia tộc đều có ý nghĩa rất quan trọng.

Xã hội nhân loại từ trước tới nay sẽ không đơn thuần, sẽ không phân cắt.

Tuy bản thân đương sự cũng không quá để ý, Lola chỉ muốn hưởng thụ hân hoan một lần chiến đấu, xem xem nam nhân cô thường thức có xứng đáng hay không.

Random vũ khí?

Không để ý.

Sau đó vũ khí dừng hình ảnh ở không...

Không ít người vây xem bộc phát ra từng mảng tiếng hoan hô, bọn họ thật ra vẫn rất lo lắng Vương Giả Mạnh Mềm random cái gì hai khẩu súng, hoặc là trọng trang đại thuật... , dù sao gã này trước nay biểu hiện đều rất nghịch thiên, nhưng lần này không có!

Ông trời cũng không vừa mắt nữa!

Vương Giả Mạnh Mềm phải bàn tay trần đi lên, sau đó random hoàn cảnh chiến đấu cũng là sân thi đấu thể thao, thật ra hai loại này cũng là tỷ lệ đại khái, rất bình thường, nhưng tình huống đối với Vương Giả Mạnh Mềm thì phi thường bất lợi.

Không đủ che chắn, đối mặt Lola quả thực chính là tử vong, ít nhất trong chiến đấu bậc Tinh Anh, đã không ai dám tác chiến với Lola ở trong sân thi đấu thể thao loại hoàn cảnh có hạn này, không có che chắn, chỉ cần bị ép vào góc chết, coi như vận mệnh bị hôn huynh đập chết, không có may mắn.

Sinh vật chiều không gian quả thật cường đại hơn nhân loại, điểm ấy đã là thường thức.

Trong diễn đàn OP, các đại học viện thần kỳ rõ ràng, hoặc là đứng về phía Vương Giả Mạnh Mềm, hoặc chính là kiên định ủng hộ Lola.

Chỉ có thể cận chiến với Lola, nhìn chung anh hồn học viện của toàn bộ liên bang, ai dám nói có phần thắng?

Nhân loại phát triển đến bây giờ, vũ khí đã trở thành một bộ phận cực kỳ quan trọng, Vương Giả Mạnh Mềm người như thế là không nên tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Thành thị cuồng hoan chi chiến

Nhưng không thể không nói, có một dúm người, vẫn kiên định ủng hộ Vương Giả Mạnh Mềm. Có lẽ đẳng cấp bọn họ cũng không cao, đại đa số đều là vật hi sinh, thậm chí một bộ phận tương đối đều là hệ phù văn, hoặc là hậu cần của các đại học viện, nhưng bọn họ tin tưởng Vương Giả Mạnh Mềm có thể thắng, hoặc nói đây là hy vọng.

Chiến đấu bắt đầu, hai bên tiến vào chiến trường.

Mỗi lần tiến vào Vương Trọng đều có một loại khoái hoạt cuộc đời mới, tương tự, Lola đối với chiến đấu từ trước tới nay chưa từng chờ mong như vậy.

Hùng Bá Thiên Hạ của cô chính là uy hiếp vô hình, mỗi người giao thủ với cô đều phải giữ lại ba phần sức, chuẩn bị tùy thời né tránh tuyệt chiêu của cô, điều này cho cô ưu thế rất lớn, trừ phi đối thủ ở trên hồn lực hoàn toàn nghiền ép cô, mà ở trong học sinh của liên bang học viện, là không tồn tại,

Điểm yếu cố định lớn nhất của Vương Giả Mạnh Mềm chính là hồn lực, toàn bộ trận đấu của hắn đều không phải lấy hồn lực áp đảo dẫn tới thắng lợi, hồn lực chỉ bảo trì ở trình độ chiến đấu thấp nhất.

Nhưng lần này, hắn còn có thể làm bộ tiếp không?

Lola hết sức chăm chú đỉnh núi gọi cảm trên người khác thường, vẻ mặt nghiêm túc kia thực sự khiến nhiều người thấy mà ngẩn người.

Lola toàn thân trang phục màu đỏ phụ trợ ra dáng người kinh diễm, phía sau trang phục là một nắm tay lồng trong một cái vòng tròn màu máu, đây là dấu hiệu của gia tộc Porter, hai tay nắm chặt.

Tăng...

Hồn lực khai hỏa toàn bộ, đây là Lola tuyên chiến, Lola bắt đầu hồn lực chỉ ở trên một trăm, ổn định công kích ở khoảng một trăm năm mươi, hồn lực ngưng tụ ở trên hai nắm tay, hai nắm tay tách ra hai bên, thức mở đầu.

Lola phi thường muốn biết, Vương Giả Mạnh Mềm dựa vào cái gì phòng ngự được công kích của cô!

Thịch...

Lola nháy mắt lao vút ra ngoài, năng lực cận chiến của Porter gia tộc cũng không phải là loại chiến kỹ đại trà kia của học viện.

Oành... Rầm rầm rầm rầm...

Lola toàn diện triển khai công kích, hồn lực mang tính áp đảo hoàn toàn áp chế Vương Giả Mạnh Mồm, nắm tay ẩn chứa hồn lực hình thành như thác nước đánh xuống.

Vương Giả Mạnh Mồm liên tục cản hơn ba mươi quyền, rốt cuộc lộ ra một tia sơ hở. Lola tung cước đập bay, trực tiếp đem Vương Giả Mạnh Mồm đá ra ngoài hơn mười mét.

Lực lượng và đáng người không có quan hệ tuyệt đối. Ánh mắt Lola lóe ra hào quang, cô ít nhiều có thể thể hội loại cảm giác kỳ quái đó, Vương Giả Mạnh Mồm hồn lực rất yếu, cái này không khoa trương, quả thực gả mờ, nhưng kỳ quái là, hồn lực của hắn là duy trì không dứt.

Nói đơn giản, hồn lực người bình thường tựa như hít thở, phát ra kiểu cuộn sóng, nhìn như là một mực tuôn trào, nhưng mạnh yếu luân phiên. Nhưng Vương Giả Mạnh Mồm này thể mà lại liên tục không ngừng phát ra hồn lực hơn năm mươi một chút, căn bản chưa gián đoạn, điều này khiến hắn ở trong công kích hồn lực mạnh mẽ từ bên ngoài bảo trì được phòng ngự cứng cố, phối hợp thân thể kiên cường dẻo dai, trừ phi là chiến kỹ mạnh mẽ phá vỡ, quả thật không thể triệt để áp chế hắn.

Điều này cũng khiến Lola dạt dào hứng thú, loại hồn lực phản ứng này, hẳn là phản ứng do các cường giả mạnh mẽ áp chế hồn lực mới có, nhưng tiếp xúc khoảng cách gần, nắm tay chạm nắm tay, thậm chí có thể cảm nhận được nhịp tim cùng hơi thở của nhau, khí tức kia, tuyệt đối là bạn cùng lứa tuổi.

Thiên hồn giả không đến hai mươi tuổi?

Điều này tuyệt đối không có khả năng, nói cách khác, trước mắt là một quái nhân thiên phú dị bẩm, rất có thể là cao thủ đại gia tộc nào đó che giấu.

Lola rất muốn xem xem, hắn ở trước mặt mình có thể che giấu bao lâu, chỉ cần bức ra tuyệt chiêu của hắn, thì có thể nhìn ra dấu vết gia tộc của hắn. Trước kia nhìn không ra, là đối thủ thực lực không đủ mạnh, nhưng đối mặt mình, hắn không giấu được!

Xúc động như vậy khiến ý chí chiến đấu của Lola ngút trời, lại lần nữa khởi xướng công kích, chiến sĩ đột tiến mãnh liệt, đột nhiên lướt ngang một cái, mang theo nửa độ cong xoay tròn hoa lệ—— đột tiến Porter góc vuông đường cong!

Vương Trọng xoay người gạt cùi trỏ, Lola lại như con báo linh hoạt hạ thấp người, một quyền đánh ra.

Nháy mắt Vương Trọng liền cảm giác được không ổn, tay phải vội vàng chặn... Oành...

Nháy mắt Vương Giả Mạnh Mồm đã bị một quyền của Lola đánh bay, trực tiếp ngã ở mép sân thi đấu thể thao.

Toàn trường yên lặng vài giây, bộc phát ra tiếng hoan hô kinh thiên động địa, toàn bộ đều là tiếng hò hét Lola.

Lola không phải chỉ dựa vào hồn thú, chiến đấu đơn binh sĩ của cô rất mạnh, chỉ là mọi người đều bị hồn hùng hấp dẫn lực chú ý mà thôi.

Nói chuẩn xác, Lola trừ không sở trường viễn trình, các phương diện đều rất giống với Vương Giả Mạnh Mồm, vị trí chiến sĩ, vị trí thích khách, thậm chí ngẫu nhiên kháng đại thuật cũng có thể đảm nhiệm cả trọng trang, tuy không chuyên nghiệp, nhưng chung quy chỉ cần người hồn lực đủ mạnh là có thể làm phòng ngự, hơn nữa thân thể Lola cường đại cũng khác thường, thuộc tính hồn thú có thể ảnh hưởng đến bản thể trên trình độ rất lớn.

Cho nên dưới tình huống hồn lực nghiêng áp, Vương Giả Mạnh Mồm căn bản không thể nào phát huy.

Mặc kệ Nhị Trọng Kinh của Vương Giả Mạnh Mồm là cái gì, Lola cũng biết Ba Động Quyền.

Ba Động Quyền của gia tộc Porter.

Đây là uy lực của một quyền vừa rồi.

Vương Trọng quả thật bị dọa giật mình, khoảng cách xa như vậy mới miễn cưỡng giảm bớt lực, thực không thể bởi vì đối phương là nữ hài tử thì khinh thường, Lola này mới là đối thủ mạnh nhất từ trước tới giờ, hơn nữa phong cách tương đương.

“Đừng bởi vì ta là nữ hài tử thì nương tay, nếu không ngươi sẽ rất thê thảm!” Lola mỉm cười, quả thật có chút cảm giác hào quang vạn trượng.

Bọn nhỏ thành phố Capofer sôi trào, đây mới là phong phạm cường giả chân chính, Vương Giả Mạnh Mồm cái gì cũng sẽ bị đánh về nguyên hình.

Toàn bộ phương hướng Vương Giả Mạnh Mồm sở trường đều bị Lola khắc chế, có lẽ, căn bản không cần Hùng Bá Thiên Hạ đã có thể xử lý hắn.

“Lúc trước Vương Giả Mạnh Mồm không phải đánh đặc sắc, là náo nhiệt, chủ yếu là bởi vì đối thủ quá yếu, gặp được cao thủ chân chính sẽ bị đánh về nguyên hình.”

“Cảm giác là Lola như vậy tương đối khắc chế hắn, căn bản không thể nào phát huy.”

“Kỹ thuật cận chiến của gia tộc Porter quả thật toàn diện, tuy không kiếm đi nét bút nghiêng giống gia tộc thích khách, nhưng vững chắc, phi thường thích hợp chiến đấu sân thi đấu thể thao.”

Chiến kỹ thích khách thật ra không phải kỹ xảo chiến đấu chính diện, mà là ám sát, cho nên chiến đấu trong OP, vẫn là chiến sĩ gia tộc tương đối có uy lực hơn, gia tộc Porter càng là người nổi bật trong đó.

Kinh nghiệm chiến đấu gần người, Lola phi thường phong phú, năm nhất nếu còn có chút trúc trắc, tiến vào năm hai cô bắt đầu lột xác, tự tin, lực lượng, chiến cơ đều nhanh chóng tăng lên, một ngày một cái biến hóa.

Đây cũng là đoạn thời gian đại đa số con em gia tộc lột xác, lý luận cùng lực lượng từ nhỏ một mực học tập rót vào đều ở giai đoạn này thức tỉnh cao tốc, đem người chung quanh ném lại xa xa ở sau người.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Quỷ bộ VS Hỏa Diễm Bạo Hùng

Chiến mỗi một trận, đều sẽ trở thành trận chiến đặt nền móng.

Lola biết, Vương Giả Mạnh Mồm chính là một viên đá nền quan trọng của cô, nam nhân này rốt cuộc có đáng giá cô đi thăm dò hay không, vẫn phải dùng một trận chiến này để nghiệm chứng.

Xa ở trên xe lửa chạy về phía khu bắc, đám người Sherry Mario là trầm mặc không nói. Bọn họ đương nhiên không cho rằng Vương Giả Mạnh Mồm sẽ nhận thua ở đây, mà là kinh ngạc bởi sự tiến bộ của Lola, trước kia Lola không mạnh như vậy, khi ánh mắt toàn bộ mọi người đều tập trung ở trên hòn hùng, bản thân Lola tiến bộ cũng là trầm thước can đầu.

Không sợ người ta gia cảnh tốt, có thiên phú, chỉ sợ, ở dưới tình huống như vậy, người ta còn cố gắng gấp trăm lần.

Arnold và Anrol liếc nhau, hiểu ý cười, phương diện này có công lao của bọn họ, ngấm lại ngày tháng như địa ngục kia, bị gấu đập xong rồi, bị đội trưởng đập, nói nhiều nữa cũng mệt, nhưng trên công huân có tên của bọn họ.

Xử lý Vương Giả Mạnh Mồm!

Vương Trọng đứng dậy, hoạt động tay phải, thiếu chút nữa đem tay phải đánh gãy rồi. Ba Động Quyền, hồn lực cực nhanh liên tục bắn ra hỗn hợp quyền pháp, có chút giống với Nhị Trọng Kinh, chỉ là một cái trọng điểm kỹ xảo hồn lực, một cái trọng điểm kỹ xảo thân thể, nhưng sát thương đều rất mạnh.

Bởi vì ưu thế trên hồn lực, Vương Trọng cũng hưng phấn hẳn lên. Từ trước tới giờ, hần lần đầu tiên gặp được loại đối thủ chú trọng chi tiết phát lực bên trong này.

Tăng... Phanh...

Hầu như cùng lúc, hai người cùng nhau đột tiến, nháy mắt tới giữa sân, từng quyền trúng mục tiêu, lấy công đổi công, trên tinh linh hoạt cùng lực lượng thân thể, Lola chiếm ưu thế toàn diện, ưu thế không lớn, nhưng ở trong chiến đấu cùng loại hình thì phi thường trí mạng, ưu thế hồn lực càng có thể khiến Lola buông tay mà làm.

Ưu thế toàn diện?

Sai, Lola chấn động là người ngoài không biết, một đòn Ba Động Quyền đột ngột vừa rồi là đột nhiên tập kích, vốn tưởng có thể đạt được chiến quả to lớn, lại chưa tạo thành ảnh hưởng gì đối với đối phương, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng.

Dưới áp chế toàn diện, Lola đột nhiên lại đánh ra một đòn Ba Động Quyền, loại quyền pháp này phát lực cực kỳ pháp tắc, là một loại chiến kỹ siêu mạnh, dưới tình huống không có vũ khí, phòng ngự phi thường khó khăn.

Oành...

Vương Giả Mạnh Mồm bị đánh lui ba bước, mọi người lại hoan hô một trận, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm đã co người mà lên.

Tăng...

Lola tránh đi công kích, kéo giãn khoảng cách, cô hoàn toàn chấn kinh rồi, người này thế mà lại có biện pháp phòng ngự Ba Động Quyền???

Điều này sao có thể?

Vương Trọng mỉm cười, “Ngươi hẳn là sẽ không dựa vào chiến kỹ chồng chất hồn lực đánh bại ta chứ?”

Bầu không khí vui vẻ náo nhiệt bên ngoài lập tức nguội lạnh đi, trừ một ít người có hạn, đại đa số mọi người đều cảm thấy Lola đã hoàn toàn chiếm thượng phong, nhưng trên thực tế không phải như vậy.

Hai huynh đệ Juan và Kostan cũng có mặt. Làm người trong nghề trọng trang phòng ngự, bọn họ đều từng chịu thiệt bởi loại lực lượng này, tự thể nghiệm bọn họ càng có quyền phát biểu, lực lượng công kích Vương Giả Mạnh Mềm sử dụng so với Ba Động Quyền mạnh hơn một cấp bậc, phòng ngự càng thêm khó khăn,... Tựa như đạo lực lượng thứ hai có thể trực tiếp tránh đi phòng ngự sát thương bên trong.

Mà đạo lực lượng thứ hai của Ba Động Quyền là có thể phòng ngự, trọng trang chiến sĩ có kinh nghiệm là có thể ngăn cản nhất định, đương nhiên không có khả năng hoàn toàn ngăn cản.

Cho dù là Kostan cũng không cách nào làm được “hóa giải” giống Vương Giả Mạnh Mềm, ngăn cản và hóa giải hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Loại chi tiết này, đủ khiến toàn bộ người cấp bậc Tinh Anh không rét mà run.

“Ngươi làm như thế nào.” Lời vừa ra khỏi miệng, Lola liền cảm thấy mình quá ngốc nghếch, sao có thể hỏi bí mật của người khác như vậy?

“Loại công kích hồn lực cao tần này, thật ra dùng phản tần hồn lực phòng ngự là được, phối hợp nguyên lý gọn sóng Kalmar dung hợp triệt tiêu.” Vương Trọng nói.

Toàn trường vẫn im ắng, nguyên lý gọn sóng Kalmar dung hợp triệt tiêu... Cái này tựa như là nhu cầu trong rèn phù văn chuyên nghiệp đối với hồn lực, dùng ở trong chiến đấu?

Tuyệt đại đa số mọi người đều là về mặt ngây dại, nhưng Lola đã hiểu, chẳng những hiểu, hơn nữa phi thường rõ ràng, bởi vì đó là giai đoạn tiếp theo cô cần tu hành, lý giải hồn lực cấp độ cao hơn.

Mà người trước mắt lại đã có thể làm được.

Hít sâu một hơi, nhiệt độ chung quanh bắt đầu tăng lên, lý luận là đúng, nhưng vấn đề là, nếu chỉ có hồn lực như vậy, vậy ngươi có thể phòng ngự bao lâu?

Hiển nhiên lý luận của Vương Giả Mạnh Mềm cũng chưa áp chế được Lola, làm một cường giả, bất cứ thời điểm nào cũng không thể bị đối thủ dẫn theo tiết tấu.

Cấp bậc Tinh Anh ở đây hiển nhiên đều cảm giác được sự cường đại của nội tâm Lola.

Oành...

Hỏa diễm Ba Động Quyền!

Lola ra tay, cứ ba quyền đều sẽ đánh ra một quyền hỏa diễm Ba Động Quyền, loại năng lực cận chiến khủng bố này, quả thật làm vô số người nhìn mà sinh lòng e sợ, hỏa diễm cận chiến mang theo năng lực thiêu đốt mãnh liệt, có lẽ sát thương cũng không mạnh như tưởng tượng, lại có thể phân tán lực chú ý của đối thủ.

Người ta ở dưới sự đau đớn, chung quy sẽ bị phân tán.

Oành... Rầm rầm rầm rầm...

Nháy mắt lại là hơn năm mươi quyền công kích, Vương Giả Mạnh Mềm vẫn trong đường tơ kẽ tóc phòng thủ được. Có thể nhìn thấy thời điểm hai người tiếp xúc, làn da Vương Giả Mạnh Mềm có dấu vết đốt cháy, đối mặt áp lực của quyền pháp khủng bố, chút hồn lực ấy của Vương Giả Mạnh Mềm hiển nhiên không thể phòng ngự đến vị trí khác của thân thể, chỉ có thể bảo vệ yếu hại, làn da bị đốt khét...

Càng xuất quyền, áp lực của Lola càng lớn, bởi vì liên tục đánh ra Ba Động Quyền là tiêu hao mạnh, cô cũng ăn không tiêu. Đáng sợ là, Vương Giả Mạnh Mềm tựa như hoàn toàn không bị thiêu đốt quá nhiều, ánh mắt kia vẫn... trầm ổn trước sau như một.

Thống khổ... Không có gì so với ốm đau hẳn thời thơ ấu từng trải qua càng thống khổ hơn, muốn khiến Vương Trọng phân thần, loại này... kém quá xa.

Lola cũng chỉ trong nháy mắt sơ sẩy, Vương Trọng đã đánh tới một quyền, cắt vào giữa, trong tích tắc Lola cả kinh, Nhị Trọng Kinh của Vương Giả Mạnh Mềm chính là trí mạng, cô cũng không có loại năng lực phòng ngự kia.

Đột nhiên kéo giãn khoảng cách, Lola đã bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Vương Trọng cũng chưa truy kích, vừa rồi một quyền đó hẳn cũng sẽ không đánh tiếp, bởi vì sẽ trực tiếp đánh tới trên ngực Lola... Dù sao không phải liều mạng, người nào đó vẫn có chút điểm mấu chốt.

Lola hít thở rất dồn dập, cô biết đối phương đã nương tay, tiếp tục như vậy không được, cô phải lấy ra lực lượng mạnh hơn nữa.

“Người cẩn thận, ta sẽ triệu hồi hồn thú bất cứ lúc nào!” Lola trầm giọng nói, điều này coi như trả một cái nhân tình vừa rồi của đối phương, lúc thử cô căn bản không tính sử dụng, nhưng hiện tại cô phải dùng, cũng không phải muốn khiến đối thủ phân thần, mà là thật sự phải dùng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cường Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Xưởng chinh phục (1)

Vô luận đối phương sở trường dạng phòng ngự nào, đều tuyệt đối không phòng ngự được một đòn hồn hùng bùng nổ!

Nữ thần tức giận rồi!

Chỉ là hơi dịu đi chút, Lola đã khôi phục được bảy tám phần, năng lực khôi phục cường hãn, Lola lại lần nữa ra tay, một lần này cũng đã có thêm quyết tâm tất sát. Một Lola quyết định phải triệu hồi hồn hùng, hiện tại học viện của liên bang không có ai muốn tới gần.

Đối mặt Lola tấn công, Vương Trọng lập tức nghênh đón, không lùi mà tiến tới?

Đây là tiết tấu tự tìm chết sao?

Nhưng trong mắt Lola lại toát ra một tia dị sắc.

Đối tần số bước!

Trong lúc di động Lola đột nhiên làm ra biến hóa, tiết tấu di động nhảy mất bị đánh vỡ, làm người ta căn bản không thể bắt lấy.

Bộ pháp áp chế khoảng cách gần, đây là chiến kỹ cao cấp hơn, so với Ba Động Quyền gì đó còn khó hơn nữa, dung hợp cùng một chỗ, mới là sát chiêu chân chính hoàn chỉnh.

Nhưng lúc này Vương Giả Mạnh Mồm cũng trở nên phi thường kỳ quái, thân thể tựa như đang không ngừng chớp lên, như là đứng không vững...

Hai người không ngừng trao đổi vị trí, Lola là tính dùng đối tần số bước thêm Ba Động Quyền tiến hành áp chế trước, áp chế ra cục diện vạn vô nhất thất mà cô cần rồi triệu hồi hồn hùng, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm chớp lên kỳ quái mang đến cảm giác kỳ quái cho cô, hoàn toàn không phán đoán ra phương hướng một bước tiếp theo của hắn.

Cả người đều thác loạn. Lola không biết, người xem phía dưới càng thêm cảm giác kỳ quái, bởi vì loại di động chớp lên khó hiểu này của Vương Giả Mạnh Mồm, có một loại cảm giác trọng tâm không vững, nhìn lâu đều sẽ vàng đầu.

Mà lúc này, những người cấp bậc Tinh Anh đã hoàn toàn biến sắc nghiêm túc hẳn lên, đây... Là một loại phương thức di động mới!

Đối tần số bước đã phi thường đáng sợ, nhưng chỉ là biến hóa tăng tốc độ mà thôi, mà Vương Giả Mạnh Mồm đang không ngừng cắt đối trọng tâm, sao có thể có người không chế trọng tâm tùy theo ý muốn như vậy chứ?

Lola không phải không muốn xuất chiêu, mà là cô căn bản không có chỗ xuống tay, trực giác nói cho cô, xuất quyền sẽ thất bại, chờ đợi cô chính là Vương Giả Mạnh Mồm đã kích trí mạng.

Loại trực giác này rất đòi mạng, thời gian qua đi từng giây một, Lola chỉ có thể không ngừng lui lại, bị đối thủ ép cho không ngừng lui về phía sau, mồ hôi từ trên trán rơi xuống từng giọt.

Người trong OP đã có hơn ba vạn, người xem điện thoại vượt qua bảy vạn, toàn bộ mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này. Lola nắm giữ Hùng Bá Thiên Hạ bị ép không ngừng lui về phía sau, bị một tên Vương Giả Mạnh Mồm lắc cho loạn choạng.

Hơn năm ngàn học sinh học viện Capofer lặng ngắt như tờ, tuyệt đại đa số đều không hiểu vì một màn này, vì sao không ra tay?

Lola đang sợ cái gì?

Lola siết chặt nắm tay, cô đang theo tiết tấu đối thủ, cô đang phán đoán, cô phải phán đoán ra, nhưng càng là như vậy thể mà đã sinh ra một loại cảm giác choáng váng.

Không thể như vậy nữa, tiếp tục như thế sẽ xong đời. Lola cố gắng bình tĩnh, oán hận cắn đầu lưỡi một cái, đau đớn khiến đầu óc của cô trở nên tỉnh táo, trong quá trình lui về phía sau, đột nhiên vồ về phía Vương Giả Mạnh Mồm!

Ra tay bắt ngờ!

Hùng Bá Thiên Hạ!

Không gian nháy mắt dao động, lực lượng khủng bố áp chế cả sân thi đấu thể thao, một tiếng rống giống như trong vực sâu lập tức trở nên rõ ràng hẳn lên.

“Auburn!”

Oành...

Hỏa Diễm Bạo Hùng nháy mắt buông xuống, sự uy hiếp đó quả thật Hùng Bá Thiên Hạ, nhưng, trong nháy mắt, Lola hoàn toàn lạnh như băng, bởi vì cô hoàn toàn đặt trượt rồi, vòng uy lực trung tâm hồn hùng buông xuống chỉ có ba mét, nhưng ở trong nháy mắt dự đoán thế mà lại sai lầm. Cô đặt ở bên trái, mà Vương Giả Mạnh Mồm nhao lên một cái đến bên phải...

Uy lực khủng bố đập trượt...

Nhưng Hỏa Diễm Bạo Hùng phản ứng phi thường linh mẫn, nó cảm nhận được chủ nhân bất lực và kinh hoàng, hầu như là nháy mắt lao về phía Vương Trọng, mang theo lực lượng lửa thiêu đốt mệnh mông, một đôi tay gấu cực lớn nháy mắt có thể xé nát đối thủ.

Cùng lúc đó, Lola cũng ra tay, đột tiến trực tiếp nhất thêm Ba Động Quyền, nhìn xem Vương Giả Mạnh Mồm phòng thủ như thế nào!

Nhưng thân thể Vương Giả Mạnh Mồm nhao lên một cái, bộ pháp lay động kia, bộ pháp giống như quỷ mị một lần nữa xuất hiện.

Oành...

Lola và hồn hùng của mình thiếu chút nữa va vào nhau, hồn thú là tâm linh tương thông, mạng mẽ khổng chế được, nhưng toàn bộ trường hợp đã rối loạn, Vương Giả Mạnh Mồm nháy mắt xuất hiện ở phía sau Lola.

Bàn tay nhẹ nhàng cắt ở trên cái cổ trắng nõn của Lola.

Giờ khắc này, thời gian giống như yên lặng.

Hồn hùng cũng ngừng lại.

Darwin Porter khẽ thở dài, vẫn thua rồi... không phải cùng một cấp bậc, chênh lệch quá lớn.

Vô luận là khu vẫy xem OP, hay là người xem video, đều lặng ngắt như tờ nhìn tuyệt kỹ uy chấn OP của Lola bị phá giải dễ dàng như vậy, xác minh một đạo lý đơn giản nhất, chiều thức có mạnh nữa, đánh không trúng đối thủ cũng vô dụng.

Vài giây đồng hồ sau, khu Vật Hi Sinh tuôn ra tiếng hoan hô nhiệt liệt, Vương Giả Mạnh Mồm, không thể ngăn cản!

Sherry khẽ thở dài, chưa đặc biệt cao hứng. Sherry cũng cảm giác được một loại nghiền áp, đối thủ càng mạnh, Vương Giả Mạnh Mồm liền tỏ ra càng mạnh, loại bộ pháp lay động này chưa bao giờ thấy, quả thực như u linh bước, đây quả thực là ác mộng của cận chiến.

Bỗng nhiên, cô muốn gọi cuộc điện thoại.

Vương Trọng hít một hơi thật sâu, bộ pháp này là hấn tổng kết ra, cả năm trước, nhìn như các loại thất bại, nhưng trên thực tế xác minh được không ít thứ, thật ra bộ pháp này trước kia hấn cũng từng muốn dùng, nhưng... Sau khi dùng bởi vì hiệu quả không đủ, vẫn bị người ta hành hung một trận, nhưng có hồn lực cùng thân thể dư thừa, cùng với kinh nghiệm, thực lực của hấn cũng so với năm trước tăng lên nhiều lắm, thật đúng là không chỉ có trên hồn lực, tựa như năm nay đã xảy ra một loạt lột xác.

Bộ pháp này không phải cái gì Quý Bộ U Linh Bộ, là Tiểu Sư Bộ, đây là bộ pháp Simba từng trêu đùa hấn thời gian rất lâu, trọng tâm mơ hồ bất định, lay động như gió, Vương Trọng làm không được giống Simba như đúc, lại hấp thu không ít tinh hoa trong đó, dùng ở trên bộ pháp này.

Hùng Bá Thiên Hạ có hai vấn đề, thứ nhất chính là phạm vi sát thương, không thể cách bản thể quá gần, nếu không cũng sẽ chịu ảnh hưởng nhất định, cái thứ hai chính là dự đoán vị trí đối thủ nhất định. Hồn hùng buông xuống mặc dù nhanh, nhưng cũng cần một chút thời gian, cho nên dự đoán là cần thiết.

Nhưng cái này cũng đủ Vương Trọng làm ra ngộ đạo rồi.

Lola phạm một sai lầm, cô không nên chắc hẳn phải vậy được ăn cả ngã về không, loại tình huống hoàn toàn dựa vào vận khí buông tay liều một cú này, ở trong loại chiến đấu này tương đương vứt bỏ sinh mệnh.

Bất cứ thời điểm nào một đội trưởng cũng nên bảo trì bình tĩnh.

Điện thoại bỗng nhiên vang... lại là Sherry, cô...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 147: Xưởng chinh phục (2)

Một giây tiếp theo, Vương Trọng chạy tới đại sảnh gia nhập đám người hoan hô, đồng thời mở ra điện thoại, “Alo, ai vậy, a, Sherry, chuyện gì?”

Sherry nghe được tiếng ồn ào đối diện cùng tiếng hô Vương Giả Mạnh Mồm, “Không có việc gì, chỉ là nhớ người, lần sau tán gẫu.”

Nói xong dập điện thoại. Vương Trọng trợn mắt há hốc mồm, mà trong xe lửa, đội viên khác của Hòa Diễm chiến đội trợn mắt cứng họng.

“Nhìn cái gì, nhìn nữa móc hết mắt ra!”

Mọi người lập tức mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, lão thần tự tại.

Khác với địa phương khác, học viện Capofer cũng là một mảng mát mát. Lola không phải chưa từng thất bại, nhưng ở sau khi cô lĩnh ngộ tuyệt chiêu này, cộng thêm bản thân tiến bộ, thật không ngờ thất bại ở nơi đây, còn là tình huống như vậy.

Không hề nghi ngờ, sau một trận chiến này, Vương Giả Mạnh Mồm sẽ leo lên một cái đỉnh phong mới.

Con đường vô địch của hắn vẫn đang tiếp tục.

Ai, có thể ngăn cản nam nhân thần bí này!

Ở sau khi chiến thắng Lola, Vương Giả Mạnh Mồm triệt để hot, các đại học viện đều đang tìm “Vương Giả Mạnh Mồm” của mình, nói không chừng thật sự nấp ở trong trường học mình thì sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, cũng toát ra không ít kẻ mạo nhận “Vương Giả Mạnh Mồm”, nhưng kết quả đều là bị treo lên đánh một trận, Vương Giả Mạnh Mồm chân chính ở nơi nào?

Một số gia tộc cũng động tâm tư, vô luận Vương Giả Mạnh Mồm này có phải học sinh hay không, hay là ở đâu, chỉ cần chưa bị sở hữu, đây đều là cơ hội của bọn họ.

Thân phận OP là hàng ngũ tuyệt mật, đây cũng là khung quyền lực Tự Do liên bang trước mắt quyết định, là một loại cân bằng, cá nhân nào đó, hoặc là gia tộc nào đó rất khó đánh vỡ.

Nhưng điều kiện tiên quyết là đề cập đến bí mật hoặc là ích lợi rất lớn, mà Vương Giả Mạnh Mồm chỉ là một người, tựa như cũng chưa có gia tộc đứng ra nói chuyện, có thể lực đã bắt đầu động tâm tư, vô luận có thể đạt được hay không, tìm được người này chung quy là có thể.

Thế giới này vốn không tồn tại chuyện tuyệt đối, nếu là đối thủ cạnh tranh, diệt sát trước tiên, nếu chưa có thể lực, toàn lực mượn sức, đây mới là đạo sinh tồn của thời đại mới.

Đối với sự ồn ào xôn xao bên ngoài, Vương Trọng thoáng có chút đau đầu, nhưng tạm thời cũng vô kế khả thi, chỉ có thể theo lệ tập luyện đi học, thắng đến lúc lần tập huấn thứ hai bắt đầu.

Trải qua vòng thứ nhất tuyển chọn, nhất là từ một chuyến đi của Sherry mang đến rung động, đám người Scarlett rõ ràng cảm giác được áp lực, CHF tựa như so với họ tưởng tượng còn càng không tốt đẹp hơn, lấy thực lực của họ tựa như chỉ là đồ ăn của quần hùng.

Loại tình huống này Grace đương nhiên là rõ, nếu không cô cũng sẽ không cản trở lại. Vốn đợt tập huấn thứ hai sớm có thể bắt đầu, chủ yếu là thời điểm từ ngoại thành đưa tới trang bị đã xảy ra chút tranh cãi, bản thân Grace ra mặt mới giải quyết, loại vấn đề này ở liên bang thường xuyên xảy ra, toàn bộ liên bang cũng chỉ hàng của năm đại gia tộc không ai dám dễ dàng động vào, nhưng lấy thân phận của Grace, một khi ra mặt, đối phương cũng không dám quá phận.

Nhìn mọi người tập hợp, trên mặt Grace mang theo một tia tiếu nuối, Marcos Marcus huynh đệ vẫn đứng ở phía sau Grace.

“Giai đoạn thứ hai, cũng là một giai đoạn cuối cùng ta có thể làm cho mọi người, địa điểm các người huấn luyện là Khu Hồ Loạn Táng.” Grace dừng một chút, nhìn mọi người, quả nhiên trên mặt đại đa số người đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Khu Hồ Loạn Táng làm địa điểm huấn luyện, thật ra có không ít người đều đã đoán được, như Scarlett, Reeves, nhưng khẳng định không có ai nghĩ đến đây thế mà sẽ là một giai đoạn cuối cùng của tập huấn.

“Grace đạo sư, ngài là nói, sau giai đoạn thứ hai tập huấn đã kết thúc?” Scarlett cũng cảm thấy thế này quá nhanh, tập huấn tuy gian khổ, nhưng rõ ràng có thể cảm nhận được thực lực tăng lên, cùng với lực ngưng tụ của đoàn đội, tập huấn như vậy hiển nhiên là phi thường có hiệu quả.

“Đội trưởng có nhiệm vụ ở tiền tuyến, không có khả năng nán lại mãi ở đây, sư phụ dẫn vào cửa, tu luyện xem cá nhân.” Marcos nói. Nói thẳng, hắn

thực không cảm thấy người nơi này đáng giá Grace lãng phí thời gian, ít nhất đại bộ phận là như thế.

Grace khoát tay, hiển nhiên không có tính toán giải thích quá nhiều, tiền tuyến tình thế rắc rối phức tạp, cũng không giải thích được với những tiểu gia hỏa này. Vốn hiện tại an bài nên là giai đoạn thứ ba, ở giữa còn nên có một đoạn huấn luyện giảm xóc, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể đẩy sớm lên.

“Khu Hồ Loạn Táng nghĩ hẳn các người cũng đều từng nghe nói, thuộc loại cấm khu cấp C của liên bang, lấy hồ Thiên Tinh làm trung tâm, đại khái có thể chia làm ngoại vi, trung tầng cùng trung tâm ba tầng, quy tắc rất đơn giản, ta ở vùng trung tâm chuẩn bị một ít tín vật cho các người, người có thể thu hồi được thì có tư cách qua ải.”

Không ít người sắc mặt đều có chút tái đi. Nếu chỉ là đi cấm khu săn giết sinh vật biến dị còn tốt, bao gồm Reeves ở trong, tuy đoán được mục tiêu sẽ là Khu Hồ Loạn Táng, nhưng luôn cho rằng nhiều nhất chỉ là ở ngoại vi đánh tiêu quái, đồng thời khảo nghiệm một phen phối hợp đoàn đội cùng với năng lực sinh tồn... trực tiếp đi vùng trung tâm Khu Hồ Loạn Táng? Đó là nơi nguy hiểm nhất của toàn bộ cấm khu cấp C...

Cấm khu chủ yếu chỉ là dải đất lực lượng chiều không gian tương đối nồng đậm, loại địa phương này thường thường sẽ có lượng lớn sinh vật biến dị tụ tập, trình độ tiến hóa chính thể đều rất cao, hơn xa hoang dã bình thường. Địa hình, khí hậu các hoàn cảnh của nó biến hóa cũng phi thường phức tạp, quân đội cũng khó dọn dẹp, chỉ có thể dò xét, quan sát, ghi lại, ở thời điểm thỏa đáng cũng sẽ thử phái ra quân đội càn quét. Đương nhiên, cũng có không ít tổ chức lính đánh thuê hoặc dân chạy nạn không còn chỗ nào để đi, sẽ lựa chọn ở bên ngoài cấm khu không quá nguy hiểm săn giết một ít biến dị thú cấp thấp, lấy thi thể và kết tinh của chúng nó, hướng người cần đổi lấy các loại vật tư.

Nói như vậy, liên bang sẽ căn cứ trình độ nguy hiểm của sinh vật biến dị trong cấm khu đối với các cấm khu đã biết tiến hành phân chia cấp bậc cụ thể, cấp S chính là loại cấm khu sinh mệnh, tiếp theo là ABCD theo thứ tự giảm xuống, cấm khu cấp C tuy là bậc thấp, nhưng vùng trung tâm của nó cũng xa không phải các học sinh chưa đúc ra anh hồn có thể chinh phục. Có thể ở dải đất trung tầng sống sót đã rất không dễ dàng gì rồi, tiến vào dải đất trung tâm khẳng định có nguy hiểm sinh mệnh, bọn họ cũng không biết Đạo Grace vì sao đưa ra nhiệm vụ như vậy.

Grace lần này không dùng loại đe dọa như ra oai phủ đầu lúc vừa mới gặp mặt, chỉ là thân nhiên nói: “Lần này khác với lần trước tập huấn, dải đất trung tâm cấm khu cấp C ngay cả chiến sĩ đúc ra anh hồn cũng khó nói toàn thân mà lui, đối với các người mà nói càng liên quan tới sự sống chết, cho nên nếu hiện tại có ai muốn rời khỏi, ta không miễn cưỡng.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Nhỏ yếu

Rời khỏi?

Tuy đại đa số người ở lúc nghe nói phải đi vào dải đất trung tâm sắc mặt đều có chút khó coi, nhưng hai chữ ‘rời khỏi’ này là khẳng định sẽ không xuất hiện ở trong đầu, có thể thông qua một vòng trước lưu lại đến bây giờ đều là tinh anh trong tinh anh, ít nhất, ý chí tuyệt đối đủ, kiên trì đến bây giờ đột nhiên rời khỏi? Người khác đáp ứng, mình cũng không đáp ứng.

Thấy mọi người không tán mạn như lúc vừa mới bắt đầu tập huấn, Grace khẽ gật đầu, “Lựa chọn tham gia, cho các người một lời khuyên, hảo hảo nhớ lại một lần cảm giác cùng các loại kinh nghiệm của giai đoạn tập huấn thứ nhất, đừng để cuộc sống an nhàn khoảng thời gian này trở lại học viện ảnh hưởng phán đoán cùng ý chí của các người là được.” Grace hiển nhiên không có hứng thú nói giỡn với bọn họ, vỗ vỗ tay, huynh đệ Marcos lật lên một cái màn che lớn trên bàn, vô số vũ khí tàn ra khí tức phù vân xuất hiện ở trước mắt, khiến mắt toàn bộ mọi người đều sáng lên.

“Các người có thể mang theo vũ khí mình thuận tay, các vũ khí này là chuẩn bị cho các người.”

Như Barron loại không biết nhìn hàng này còn nhìn không ra, nhưng như Vương Trọng, Reeves, Scarlett những người này, chỉ tùy tiện nhìn hào quang cùng đường nét phù vân trên các vũ khí, liền biết đây là một lô hàng thượng đẳng chế tạo hoàn mỹ, đây là sản phẩm kd trọng công, cũng là vũ khí phù vân sản xuất lượng lớn, trình độ chênh lệch cũng phi thường cách xa, tuyệt đối không thể đánh đồng với những thứ đồ chơi ngoại hình tương tự trong học viện.

Đây đã là đồ cao cấp bộ đội chính quy của quân đội mới có thể dùng đến, thuộc loại vật tư quân quản, không phải bình thường có tiền có thể mua được.

Mọi người gào rống ào lên, Vương Trọng lựa chọn một con dao găm phù vân, một cây cung phù vân, còn có một túi tên. So sánh với vũ khí nóng, hẳn vẫn thích khuynh hướng cảm xúc của vũ khí lạnh hơn, hơn nữa súng ống lúc công kích thanh âm quá lớn, ở trong cấm khu nguy hiểm dễ dàng đưa tới quần thể sinh vật biến dị quy mô lớn.

Glory thì rất tùy ý lựa chọn một thanh kiếm phù vân, thoải mái đeo ở sau người, vẫn là nam tử tiêu sái như gió kia, lần trước ở trên lò đài lấy ngón tay tích tắc diệt Adams, không ít người đều cho rằng hẳn là chiến sĩ tay không, nhìn thấy hắn lựa chọn kiếm phù vân thật ra làm không ít người liếc nhìn, Hyman càng nhìn tới mức đôi mắt tỏa sáng.

Barron lựa chọn phù vân thuẫn và đại kiếm, cùng với một bộ bản giáp (giáp tấm) không tính là quá nặng, tính năng đứng cọc phòng hộ nhất lưu, lựa chọn tiêu chuẩn của trọng trang, Emily thì lựa chọn hai con dao găm phù vân. Cô gần đây chịu Brooks kích thích khổ luyện hai con dao găm, trình độ cụ thể

tăng lên bao nhiêu không biết, nhưng nhìn ra được lòng tin rõ ràng khác biệt, đặt trong tay cân nhắc một chút, thoáng rót vào một chút hồn lực, có thể cảm nhận được từ trong dao găm truyền đến loại cảm giác sắc bén kia, truyền cảm thông thuận dễ như trở bàn tay cùng với kết cấu dao găm chắc chắn ổn định, đều khiến Emily cực kỳ hài lòng.

Lòng tin của người khác cũng đều tăng vọt, những vũ khí này đều là tốt nhất, nâng cao chiến lực chinh thể rất lớn, xem ra Grace thật sự đã tổn không ít tâm tư. Người đầu óc linh hoạt đang đoán nhiệm vụ lần này sẽ phân tổ như thế nào, hai mươi mấy người ôm đoàn toàn bộ hiển nhiên không quá thực tế, dù sao đề cập đến danh ngạch dự thi cuối cùng, ôm đoàn toàn bộ khẳng định sẽ khuyết thiếu sức cạnh tranh.

Nhìn mọi người lựa chọn xong, Grace gật gù gật đầu: “Các người tự do phân tổ đi, đây là một lần nhiệm vụ đoàn đội, tín nhiệm nội bộ đoàn đội là yếu tố cơ bản nhất để hoàn thành nhiệm vụ, cho nên hy vọng các người cẩn thận lựa chọn đoàn đội. Mang về tín vật của các người chỉ là tiêu chuẩn qua ải, mười danh ngạch dự thi cuối cùng, sẽ dựa theo số lượng sinh vật biến dị các người ở trong quá trình này săn giết để phân định, trong một tháng, cho nên, đừng nghĩ trốn tránh chiến đấu, giết được càng nhiều, mới càng có khả năng thăng cấp.”

Grace chưa đưa ra tiêu chuẩn săn giết cụ thể, nhưng mọi người đều biết, khẳng định là săn giết số lượng mục tiêu càng nhiều, cấp bậc biến dị càng cao càng tốt. Loại thời điểm này, lực lượng đoàn đội rõ ràng sẽ tạo ra nhân tố mang tính quyết định.

Reeves chỉ mỉm cười, người của Thánh-Tài Quyết liền tự động tới, cộng thêm Reeves, Thánh-Tài Quyết bên này còn lại vừa vặn có mười người, vô luận lúc nào Thánh-Tài Quyết cũng vẫn là chủ lực của học viện Thiên Kinh.

Bảy người Hoa Hồng Đen tụ tập ở bên người Scarlett, lại hấp thu thành viên của một xã đoàn nhỏ, tạo thành một cái đoàn đội tám người.

Bốn người Kỳ Ba xã tự thành một thể, trong toàn bộ mọi người chỉ còn lại Hyman cô đơn, điều này cũng không có cách nào, ai bảo Thiên Kinh Dị Năng xã tiêu chuẩn thật sự quá kém, bốn thành viên dự thi trải qua một vòng trước, chỉ còn lại cô đơn một mình cô.

Reeves cười tủm tỉm nhìn Hyman, không hề nghi ngờ, gia nhập Thánh Tài Quyết là phương án tối ưu nhất. Dị năng của Hyman rất mạnh, mà lấy sự quyết đoán của Reeves, cường chế trong đoàn đội cắt giảm một người, nhường ra một vị trí cho cô chỉ là chuyện một câu nói.

Đương nhiên cô cũng có khả năng lựa chọn Hoa Hồng Đen, thực lực Hoa Hồng Đen không kém, trong đội ngũ cũng vừa lúc còn có một vị trí trống... Nhưng Hyman lại đi về phía Kỳ Ba xã.

“Ta coi như Kỳ Ba xã bên này đi.” Hyman nói xong liền nháy mắt đối với Glory.

Nụ cười của Reeves chưa thay đổi, một số người của Thánh-Tài Quyết lại là mặt lộ vẻ hung hăng. Đám người này đều là trung tâm của Thánh-Tài Quyết, trừ Reilly, Colby... số rất ít người lòng dạ rộng lớn, đều rất để ý một số ân oán không lớn không nhỏ giữa Kỳ Ba xã và Thánh-Tài Quyết. Hyman lựa chọn Hoa Hồng Đen mà nói vậy không phải nói, nhưng lựa chọn Kỳ Ba xã, lại khiến đám người này có loại cảm giác đánh vào mặt.

Đối với phân tổ, Grace cũng không can thiệp, lúc này nhìn nhìn thời gian trên cổ tay: “Chuẩn bị xong rồi, vậy xuất phát đi!”

Nguy hiểm? Áp lực? Tương đương sợ hãi? No no no!

Bản thân cảm khu cấp C áp lực không lớn như vậy, dù sao bọn họ chỉ là sinh tồn, không phải cần chính diện chống lại hoặc là cần quét, hơn nữa gặp biến dị thú cường đại còn có thể chạy, đặc biệt sau khi lô vũ khí kd trọng công này xuất hiện, lòng tin của toàn bộ mọi người đều lớn mạnh lên trước nay chưa từng có.

Hiện tại toàn bộ mọi người đều phi thường hưng phấn, ngay cả mấy người vốn tương đối cẩn thận, ở dưới bầu không khí như vậy cũng đều bị lôi kéo hẳn lên.

Chính ngày đầu là huấn luyện, nói thật ra bọn họ sớm đã không có hứng thú, muốn đến nhất là loại địa phương này thực chiến một phen, đây mới là lịch luyện thật sự, hơn nữa nhiều người như vậy cùng nhau, dư thừa vũ khí cường đại, còn có cái gì có thể ngăn cản bọn họ?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Lão điều

Reeves quan sát mọi người, lại nhìn nhìn Vương Trọng và Glory, khóe miệng luôn mang theo nụ cười thần nhiên. Hyman lựa chọn quả thật có chút ra ngoài dự kiến của hắn, nhưng cái này không có gì, có lẽ sẽ có chút biến số nho nhỏ, nhưng cũng không thể ảnh hưởng đại cục, tất cả đều ở trong sự nắm giữ của mình, hắn hiện tại càng ngày càng chờ mong cuộc sống săn giết ở Khu Hồ Loạn Táng.

Xe thiết giáp đang chạy băng băng, hơn năm giờ đi xe, mọi người rốt cuộc dần dần đến mảng cấm khu cách Ly Thiên Kinh gần nhất này —— Khu Hồ Loạn Táng.

Làm cấm khu cấp B, cách thật xa đã có thể nhìn thấy chỗ khác biệt của khu vực này cùng địa phương khác.

Lực lượng chiều không gian thần bí ở dưới một loại quy tắc kỳ lạ ảnh hưởng tụ tập ở đây, hình thành một mảng đường kính khoảng sáu trăm dặm, hiện ra khu vực bán cầu màu xám đậm, bên trong và bên ngoài rõ ràng là hai loại sắc thái, hai cái thế giới.

Người thường là khẳng định không thể tiến vào cấm khu, cho dù là cấm khu cấp C, trong lực lượng chiều không gian bên trong ẩn chứa phóng xạ xa so với nơi hoang dã bên ngoài mãnh liệt hơn nhiều, ít nhất nồng đậm gấp ba tới bốn lần, cái này chỉ bằng mắt thường có thể từ trong màu sắc khác biệt rõ ràng giữa hai cái biên giới nhìn ra được.

Khi chiếc xe càng lúc càng tới gần nơi này, toàn bộ học sinh đều nhìn không được đã hưng phấn lại khẩn trương, các loại giới thiệu về cấm khu mọi người đều nghe không ít, nhưng như lần trước mới thấy doanh địa của dân chạy nạn, tận mắt nhìn thấy, vị trí của mình còn là phá lệ đầu nhất tao, mọi người đều an tĩnh lại, nhìn chăm chăm vách ngăn càng lúc càng tới gần kia.

Trong nháy mắt xe vượt đã xuyên qua vách ngăn kia, các loại cảm thụ lập tức ùn ùn đập tới.

Đầu tiên là cảm giác thân thể trầm xuống, áp suất gió ập vào mặt nháy mắt tăng lên không chỉ ba bốn lần, lực lượng chiều không gian hoặc là nói mật độ vật chất tới trần ngập ở không trung hiển nhiên lớn hơn không khí bình thường bên ngoài, làm người ta cảm giác lúc ở trong xe di động cao tốc, lực cản đến từ trong không khí rõ ràng tăng gấp bội, hơn nữa lực hút đến từ đại địa cũng đang tăng lên, không sai biệt lắm ở trên trình độ gấp đôi trọng lực.

Tiếp theo chính là hô hấp, không khí nơi này tràn ngập một tia hương vị chua chua, mang theo một chút tính ăn mòn. Lúc vừa mới tiến vào chưa quen, hít thở mỗi một hơi đều cảm giác trong xoang mũi như bị đao cạo qua, nhưng thần kỳ là, không khí cùng loại a xít sunfuric như vậy hít thở vào trong phổi, lại chưa tạo thành bất cứ thương tổn nào cho phổi, ngược lại từ trong đó cảm giác cực kỳ nhẹ nhàng khoan khoái.

Tiếp đó chính là ước số phóng xạ tràn ngập ở trong toàn bộ khu vực, bình thường cả thế giới đều có, chỉ là nó tụ tập trình độ nồng đậm khác nhau, ở trong thành trấn của Tự Do liên bang có phù văn pháp trận bảo hộ, ước số phóng xạ loãng nhất, ngay cả người thường cũng không phát hiện được. Tiếp theo chính là hoang dã rộng lớn, người thường nán lại lâu có lẽ sẽ cảm giác được không khoẻ thậm chí biến dị, nhưng đối với tân nhân loại mà nói vẫn sẽ không có bất cứ cảm giác nào.

Nhưng ở trong cấm khu lại khác, hầu như toàn bộ mọi người đều lập tức cảm giác được từng đợt ngứa đến từ trên làn da, cái này còn chỉ là bên ngoài cùng, càng đáng sợ hơn là các ước số phóng xạ này thế mà có thể xuyên thấu qua làn da thâm thấu đến trong cơ thể người. Chúng nó thể tích quá nhỏ, nhỏ như kết cấu phân tử thậm chí là nguyên tử của thời đại trước, lại chứa tính phá hư cùng tính cắn nuốt đồng hóa rất mạnh.

Tác dụng của hồn lực lập tức nổi bật lên, lực lượng đến từ trong hồn hải bị các ước số phóng xạ kích thích, tự động hộ thể, đem các ‘phần tử xâm nhập’ nhanh chóng đuổi ra ngoài cơ thể.

“Làn da ngứa ngáy khó có thể tránh, tốt nhất đừng gãi, càng gãi sẽ càng ngứa, nếu không gãi rách da thậm chí cào rách máu thịt cũng là chuyện thường có.” Grace, Marcus huynh đệ chia ra ngồi ở trong ba chiếc xe đều đang tận lực chỉ đạo đám gà mờ mới vào cấm khu: “Hồn lực sẽ tự động đem các ước số phóng xạ xâm nhập trong cơ thể đuổi ra ngoài cơ thể, nhưng phải chú ý cảm xúc bản thân thậm chí hồn lực không chế, nếu thất kinh, rất dễ dàng tiêu hao lượng lớn hồn lực. Chịu đựng đi, nán lại hai ba ngày, thân thể sẽ tự quen, đến lúc đó sẽ nhẹ nhàng hơn nhiều.”

Nói tuy thoải mái, nhưng muốn làm được lại không thoải mái, làn da ngứa còn tốt, đều không phải người thường, tuy phi thường không được tự nhiên khó chịu, nhưng chút tự chủ này vẫn phải có, chủ yếu là phương diện không chế đối với hồn lực.

Chưa từng tự mình tiến vào cấm khu chiều không gian, chưa từng tự mình dùng thân thể đi thể nghiệm ước số phóng xạ loại trình độ này, mặc dù là tân nhân loại có được hồn lực, tuyệt đại đa số cũng khó đem hồn lực tiêu hao đối kháng ước số phóng xạ không chế ở trong một phạm vi có thể cân bằng.

Nói như vậy, không chế được tốt mà nói, như vậy hao tổn là hoàn toàn có thể thông qua tốc độ khôi phục bình thường để san bằng, nhưng nếu hao tổn quá độ, vấn đề sẽ lớn, đừng nói hồn lực khô kiệt sẽ đánh mất sức chiến đấu, đến lúc đó mất đi hồn lực bảo hộ, chỉ các ước số phóng xạ đó cũng đủ khiến tân nhân loại tàn phế thậm chí trí mạng.

Ước số phóng xạ của cấm khu lợi hại ở bất cứ sách giáo khoa tương quan nào cũng có thể nhìn thấy, phương pháp khống chế hồn lực cũng không phải bí mật gì, nhưng tuy toàn bộ mọi người đều sớm có chuẩn bị tâm lý, thậm chí đều từng trải qua thể nghiệm phòng thí nghiệm phóng xạ gấp ba thậm chí gấp bốn, nhưng ngồi ở trong phòng thí nghiệm, cùng trên xe xóc nảy ở cấm khu, vô luận trạng thái sinh lý hay trạng thái tâm lý đều có khác biệt cực lớn.

Ở sau khi tiến vào cấm khu, vẫn là hầu như hơn phân nửa nhân cảm nhận được áp lực đến từ phương diện này, không ít người đều không thể nhàn nhã đi quan sát cảnh sắc xung quanh biến hóa nữa, mỗi người cố gắng bình phục tâm tình, nhắm mắt ngưng thần, nắm chặt thời gian cuối cùng mau chóng thích ứng tất cả cái này.

Không thể không nói giai đoạn huấn luyện đầu tiên rất tốt đem căn bệnh nhà kính của mọi người chữa trị một phen, làm cho bọn họ có thể thân nhiên ứng đối tất cả cái này.

Tình huống Vương Trọng bên này còn tốt, trong tiểu tổ năm người, trừ Barron cau mày, bốn người khác đều vẫn tỏ ra tương đối thoải mái, vô luận là Emily từ tiểu thế gia sinh ra hoặc là Glory thâm tàng bất lộ, khống chế tinh tế đối với hồn lực đều xa xa không phải học sinh bình thường có thể bằng được, bạn học Vương Trọng thì càng không cần phải nói, khống chế tinh tế đối với hồn lực là sở trường trong sở trường của hắn, hơn nữa lấy hồn hải khổng lồ của hắn, căn bản không sợ bất cứ hình thức tiêu hao nào.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 150: Văn minh đã trôi đi

Hyman thì trơ trọi đặc thù, cô vỗ nhẹ bả vai Barron ở bên cạnh, Barron lập tức cảm giác có một sự mát lạnh tràn ngập đến toàn thân, nhiệt độ thấp như vậy tuy không thể hoàn toàn ngăn cách ước số phóng xạ xâm nhập, nhưng rõ ràng đem nó suy yếu một bộ phận. Barron nhất thời cảm thấy áp lực quanh thân chợt nhẹ đi, thậm chí ngay cả cảm giác hơi ngứa ngáy của làn da cũng đình chỉ lại trong cảm giác mát mẻ đó.

“Cảm ơn Hyman học tỷ!”

“Đừng nói những thứ thừa thãi đó, gọi Mạn tỷ!” Hyman mỉm cười, cô cũng đang hướng đội ngũ này bày tỏ thành ý của mình.

Dị năng giả, ở rất nhiều thời điểm tác dụng không chỉ cực hạn trên chiến trường.

Lúc này trừ một ít học sinh chuyên tâm đối kháng phóng xạ, bao gồm Vương Trọng ở trong, đều tò mò đánh giá không gian cấm khu chung quanh.

Nghe nói Khu Hồ Loạn Táng ở trước khi đại tai biến từng là một khu nghỉ phép hưu nhân rất phồn vinh của thành phố Thiên Kinh, còn có hồ Thiên Tĩnh mỹ lệ, nhưng theo lực lượng chiều không gian xâm nhập, nơi này triệt để vứt bỏ, trở thành cấm khu cấp C hiện tại.

Ở trong các lùm cây hỗn độn kia, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy rất nhiều di tích của nhân loại thời đại trước, bia đá vỡ nát, ghế đá công viên mọc đầy cỏ dại, thậm chí, mọi người còn xa xa nhìn thấy một dãy nhà cao tầng cao tới hai mươi mấy tầng, chỉ là bên trên đã bỏ đầy rêu xanh cùng dây leo, chỉ có thể từ một số dây leo lơ lửng ở ngoài, trên thân tường đã mục nát, mơ hồ phân biệt ra thân phận trước đây của nó. Thường thường sẽ có loài chim biến dị cổ quái kết thành đàn từ trong cửa sổ các tòa nhà lớn bị dây leo quay quanh kia bay ra, phát ra tiếng kêu chói tai, quanh quẩn ở trên không vùng đất mục nát vứt bỏ, tràn ngập u ám xanh thẫm, càng tăng thêm vài phần cảm giác không thể dự đoán cho khu vực yên tĩnh này.

Cấm khu luôn luôn là thiên đường của người mạo hiểm, bởi vì tồn tại lượng lớn sinh vật biến dị, rất nhiều tổ chức lính đánh thuê, thậm chí một ít người phiêu bạt tự phát tổ chức khu dân chạy nạn, đều sẽ lựa chọn tới nơi này săn bắn sinh vật biến dị, đem thi thể chúng nó cùng kết tinh biến dị bán cho chính phủ hoặc là các thế lực có nhu cầu, để đổi lấy vật tư mình cần. Ngoài ra, cũng có rất nhiều ngành chính phủ muốn nghiên cứu khoa học thường thường sẽ lựa chọn đến cấm khu làm một số công tác, ví dụ như nhà khoa học chiều không gian nghiên cứu phương diện lực lượng chiều không gian, hoặc là nhà sinh vật học nghiên cứu sinh vật biến dị vân vân...

Nơi như vậy tất nhiên tràn ngập nguy hiểm, nhưng cũng tràn ngập sinh cơ và tương lai thật lớn. Từ khi lực lượng chiều không gian bùng xuống, nhân loại nghiên cứu ở phương diện hệ thống khoa học mới, rất nhiều tư liệu nghiên cứu nguyên thủy trân quý đều là đến từ trong các nơi cấm khu phân tán ở thế giới như vậy.

Nguy hiểm, vĩnh viễn đều có quan hệ trực tiếp với cơ hội, vô luận là ở thời đại trước hay là hiện tại...

Xe việt dã chạy vào khu vực này khoảng bốn năm dặm, chưa gặp được biến dị thú xâm nhập, hiển nhiên một đoạn lộ trình nhỏ này đã từng được chuyên môn dọn dẹp.

Sau khi tiếp tục thông thả lái vào ba bốn mươi phút, phía trước xuất hiện một doanh địa không lớn không nhỏ, xe rốt cuộc ngừng lại, trong doanh địa đóng một tiểu đội khoảng hai mươi người, vây cấm mười bảy mươi tám lều trại dã ngoại, chung quanh bố trí công sự phòng ngự kiểu thảo đồ được chắc chắn, ương doanh địa trung còn dựng một chiếc máy tiếp nhận điện thoại màn hình lớn, biểu hiện phạm vi toàn bộ khu vực cấm khu.

Không thể nói rõ tiến triển bao nhiêu, cũng không có quy mô lớn bao nhiêu, nhưng chim sẽ dù nhỏ, bộ phận vẫn đầy đủ, Thiên Kinh thành thị nội địa như vậy điều kiện chỉ như vậy, ngay cả tập đoàn quân thường trú quy mô lớn cũng không có, vật tư quân sự cũng tương đối thiếu thốn, ngăn ngừa hơn nửa tháng có thể chuẩn bị được như vậy, bao gồm làm bản đồ định vị cho toàn bộ cấm khu cũng chỉ có Grace, nếu không cho dù chính phủ Thiên Kinh cũng không nhất định có thể làm được.

Chưa để đám học sinh này nghỉ ngơi và điều chỉnh nhiều, sau khi đem tin tức định vị toàn bộ mọi người đều truyền tới trên màn hình điện thoại lớn trung ương doanh địa, Grace nghiêm túc thẩm tra một lần.

“Thời điểm phạm vi hữu hiệu ở khoảng năm mươi dặm, điện thoại của các người có thể nhận được tín hiệu của tín vật. Nhớ kỹ, mỗi tiểu đội đều phải có một tín vật, nếu không cả đội đào thải.” Grace dặn dò cuối cùng: “Sinh tồn không nổi, có thể gọi tín hiệu, nơi này sẽ biểu hiện ra, ta cũng sẽ lập tức an bài cứu viện, nhưng đừng trông cậy vào cứu viện có thể lập tức chạy tới, tốt nhất lưu lại thời gian cứu viện ít nhất hai giờ trở lên.”

Lúc cô ở bên đó dặn dò, huynh đệ Marcos ở bên cạnh đều bắt đầu dề dặt đầu, đội trưởng ở lúc đối đãi bọn nhỏ này vẫn quá mềm lòng, thực đến trên quân đội, nào nói lời thừa nhiều như vậy, chết thì chết, chết sớm đầu thai sớm, đỡ liên lụy đồng đội. Hơn nữa, lưu lại cho bọn họ loại hy vọng có nguy hiểm có thể chờ đợi cứu viện này, thật ra cũng không phải chuyện tốt.

Tựa như ở trong OP bậc Tỉnh Anh và bậc Dũng Sĩ chênh lệch lớn nhất không ở trên hồn lực Glasso, mà là ở chỗ kỹ xảo chiến đấu, ý thức chiến đấu cùng với ý niệm chiến đấu các phương diện tầng sâu. Nền móng của Học viện Thiên Kinh thật ra không tồi, chỉ là sinh hoạt quá an nhàn, chỉ dựa vào giai đoạn tập huấn đầu tiên nhiều nhất chỉ xem như khiến bọn họ chịu chút đau khổ nhỏ, nếu không dùng lịch luyện sinh tử chân chính để đem khí tức nhà ám trên thân đám học sinh này mài đi, vậy đặt tới bên ngoài là thật sự ngay cả một chút sức cạnh tranh cũng không có.

“Chuẩn bị tốt thì tự mình xuất phát đi, nơi này không giữ người qua đêm.” Grace khoát tay áo, khẩu hiệu động viên dư thừa ở lúc này đã không cần thiết nữa, nên nói đã sớm nói quá nhiều rồi.

Vốn cô là có lòng tin khiến đám tiểu gia hỏa này chuẩn bị càng thêm đầy đủ, trở nên càng mạnh hơn mới tiến hành lần thí luyện cuối cùng này, nhưng tiền tuyến tình hình gọi gấp, cô cũng không có cách nào, hiện tại chỉ có thể chờ mong đám tiểu gia hỏa này có thể dựa vào chính mình xông qua được một cửa ải này.

“Scarlett đội trưởng, hy vọng Hoa Hồng Đen có thể có thu hoạch tốt, ta rất chờ mong.” Reeves chủ động đánh tiếng với Scarlett: “Bên trong chúng ta sẽ quyết ra đội trưởng.”

Lấy được vật phẩm nhiệm vụ là điều kiện qua ải, cá nhân săn giết sinh vật biến dị mới là tiêu chuẩn thăng cấp. Hai đoàn đội lớn cho dù thành công qua ải toàn bộ, cũng không có khả năng cam đoan mỗi người đội mình đều thăng cấp mười danh sách cuối cùng, cho dù phe nào đó săn giết nhiều hơn, nhưng giữa mười đội viên tài nguyên tập trung cùng tài nguyên phân tán, đối với kết quả cuối cùng cá nhân thăng cấp vẫn có biến hóa rất lớn, lần khảo nghiệm này nhìn như đơn giản, lại lại bao hàm rất nhiều suy tính phương diện quản lý cùng sức lãnh đạo đoàn đội.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Lữ hành tuần trăng mật?

Reeves nói hào khí ngút trời, loại phương thức khiêu chiến này chính là thứ hấp thích, mặc kệ đấu trí hay so dũng khí, vô luận nói thế nào, địa vị đại xã số một của Thánh-Tài Quyết không thể nghi ngờ, về phần Lục Chiến Thiên loại rác rưởi đó, vốn chỉ là thủ đoạn thống trị của hắn mà thôi, không phải biên chế vương bài của hắn, sẽ luôn có những kẻ làm công việc bẩn thỉu hoặc vất vả.

Scarlett mỉm cười, “Chúng ta là một chinh thể, ai làm đội trưởng còn chưa biết.”

Reeves tự tin cười, cũng không tranh cãi, mang theo đội ngũ Thánh-Tài Quyết dẫn trước tiến vào tuyến đường.

“Thật biết làm ra vẻ!” Emily bĩu môi, đối với Thánh-Tài Quyết nhiều phen khiêu khích Kỳ Ba xã, Emily rất không mong chờ, chẳng qua cô cũng biết lãng phí vô mồm với người như thế không đáng.

Một trận chiến này đối với Kỳ Ba xã rõ ràng không công bằng, nhưng đây cũng là điều không có cách nào, thậm chí theo không ít người thấy, Kỳ Ba xã có thể thành công lấy được tín vật qua ải hay không cũng là vấn đề, một đoàn đội năm người thực lực chinh thể muốn xâm nhập khu vực trung tâm, không thể nghi ngờ sẽ khó khăn hơn so với đoàn đội mười người nhiều lần, càng đừng nói tới săn giết số lượng sinh vật biến dị.

Nhưng bao gồm Barron yếu nhất ở trong, tiểu đội năm người hiển nhiên đều chưa từng cân nhắc vấn đề này, ngược lại là tỏ ra bùng bùng hứng thú.

Scarlett vốn muốn cùng lên đường với Kỳ Ba xã, giúp đỡ lẫn nhau, nhưng ba đội ngũ phải chia ra ba phương hướng đi, đây là một trong các quy tắc.

“Vương Trọng, hy vọng các người có thể thuận lợi hoàn thành!” Scarlett vẫn nói lời từ đáy lòng, cô cảm thấy Vương Trọng tương lai sẽ có phát triển rất lớn, không nên dừng bước ở nơi này.

Vương Trọng cười cười, “Chúng ta sẽ cùng nhau tiến vào CHF!”

Săn giết biến dị thú, nói thật ra, đại đa số người nơi này đều chỉ từng gặp ở trong phòng thí nghiệm, chưa bao giờ thực sự săn giết.

Vương Trọng cũng chưa, hắn chỉ cùng Simba chơi trò chơi thẻ bài quái thú, cái đó quả thật là một loại trò chơi hay, chơi đùa một lần thì không bao giờ muốn chơi loại hình đó lần thứ hai nữa...

Hơn nữa nhiệm vụ lần này chủ yếu vẫn là chú ý khảo hạch lực lượng đoàn đội, cái gì là lực lượng đoàn đội? Trừ ở trong chiến đấu phối hợp phương diện công phòng phụ trợ, cũng sẽ thể hiện được phân công cụ thể hằng ngày.

Tình huống đội ngũ khác tạm thời không biết, nhưng Kỳ Ba xã cộng thêm Hyman tạo thành tiểu tổ năm người, ở trên phân công đoàn đội lại phi thường rõ ràng.

Barron xưng phong nhận việc ôm đồm công tác mở đường khổ nhất mệt nhất, trong cấm khu như vậy căn bản không có ‘đường’ đáng nói, xung quanh tất cả đều là các loại lùm cây hoặc cao hoặc thấp, rất nhiều còn mọc ra gai bén nhọn, trừ da dày thịt béo như Barron, hơi không chú ý sẽ bị cắt rách làn da, tuy không đến mức nói vết thương sẽ lây bệnh gì, nhưng ở nơi như vậy, một chút hương vị máu tươi cũng rất có thể đưa tới lượng lớn sinh vật biến dị khát máu.

Nhưng có Barron tên to con mặc giáp miềng này ở phía trước mở đường thì lại khác, tám khiên rộng lớn cùng trọng kiếm bỏ trái bỏ phải, dễ dàng có thể sửa sang ra một con đường có thể để người ta thoải mái thông hành, tốc độ còn không chậm, hơn nữa có hắn trọng trang này ở phía trước, xuất hiện tình trạng đột phát nào mà nói cũng có thể để lại cho người phía sau nhiều thời gian phản ứng hơn.

Emily phụ trách là cảnh giới, cảm giác sâu sắc ở sau khi đội ngũ vừa mới xuất phát không lâu đã được thể hiện. Làm thành viên gia tộc thích khách, đối với chuyện như vậy, Emily đã chờ mong rất lâu rồi, đây mới là mạo hiểm!

Không bao lâu Emily đã tự mình xử lý hai con chuột biến dị, người khác chỉ cần nhìn, Emily thành công phi thường vui vẻ.

Vương Trọng và Glory tọa trấn trung ương, Glory càng là chiến lược chủ yếu của toàn bộ đội ngũ.

Về phần Hyman có được năng lực chiến đấu không tệ, nhưng càng nhiều là phối hợp đoàn đội và trị liệu, Hyman nhiệt tình chủ động yêu cầu chỉ dẫn tuyến đường, dù sao cũng là học tỷ năm thứ ba, tăng diện tâm mắt và tri thức khẳng định phải rộng hơn chút.

Nhưng mấy giờ sau, mỗi người của tiểu đội đều cảm giác to đầu, liên tiếp ‘đào’ ba bốn chỗ tổ Hyman nói, lại ngay cả kiến cũng không có một con, lãng phí mấy giờ, trái lại giẫm phải đầy phân thú đã hoá thành bãi, chứng minh nơi này quả thật từng tồn tại đàn thú biến dị.

“Học tỷ, người xác định người dẫn đường là đúng?” Emily vẫn phi thường có tinh thần nghi ngờ. Ba nam nhân ngại mở miệng, cô lại không để ý. Nhất là cô cũng không có hứng thú đối với vị đại tỷ không mời tự quen này, sự ố ẹo kia làm toàn thân Emily nổi da gà.

“Tiểu Mật Mật, người yên tâm đi, không phải là biến dị thú sao, không có vấn đề, nơi này thứ khác không có, biến dị thú là có. Thật kỳ quái, thật ra trước lần thí luyện này ta chiếm được một chút tin tức, chuyên môn bỏ tiền mua tư liệu, sao đều biến dạng rồi.” Hyman quả thật cảm thấy kỳ quái, Reeves có thể kiểm được, cô đương nhiên cũng có thể kiểm được, cho nên cũng đã làm một ít chuẩn bị.

Emily lạnh toát cả người, khuôn mặt nhỏ tối sầm: “Không được gọi ta Tiểu Mật Mật!”

“Được thôi, Tiểu Mật Mật.” Hyman cười khanh khách, trêu chọc tiểu học muội học đệ thật sự là một việc rất vui vẻ.

Sắc mặt Emily ngẩn ngơ, quyết đoán bỏ qua, chạy trốn chết. Đầu là đồng đội, động thủ khẳng định không được, cấp bậc võ mồm rõ ràng chênh lệch quá xa, cô cũng không muốn biệt hiệu ‘Tiểu Mật Mật’ buồn nôn như vậy về sau bị mang về trong học viện, phải bảo trì khoảng cách với đại tỷ này!

Nào giống tới lịch luyện, hoàn toàn là đến du lịch, cô kinh ngạc chỉ vào ven đường: “Glory, đóa hoa nhỏ màu vàng kia thật đẹp nha, người nhận ra đó là hoa gì không?”

Vương Trọng và Barron đều đồng tình nhìn qua, dọc theo đường đi, vô số vấn đề, hỏi trời hỏi đất hỏi cây hỏi hoa, chỉ thiếu chưa hỏi Glory mặc quần lót gì, cái này đối là mình tuyệt đối trực tiếp sụp đổ, nhưng Glory thề mà vẫn phi thường dịu dàng kiên nhẫn: “Xin lỗi học tỷ, ta có chút miễn cảm đối với phấn hoa, cho nên không hiểu hoa lắm.”

“Nha!” Hyman cực kỳ đồng tình, nắm tay Glory: “Về sau lễ tình nhân cũng không thể tặng hoa cho người rồi, chuyện bí mật như vậy người cũng chịu nói cho người ta, người ta thật cảm động, người ta cũng muốn nói cho người một bí mật nhỏ của ta!”

“Được học tỷ.”

Nhìn Glory sắc mặt như thường vừa tán gẫu vừa đi, Vương Trọng và Barron trừu tượng, cũng chỉ còn lại bội phục, vấn đề mệt nhọc như vậy oanh tạc, nếu đối là mình, không cần chờ biến dị thú đến, nhắm chừng đã bị Hyman giày vò phát điên trước.

Glory quả nhiên là nam nhân như thần, khó trách nhiều nữ sinh sùng bái hần như vậy. Hyman chen mồm pha trò như vậy, trái lại khiến lễ trình mệt nhọc trở nên không buồn tẻ, đám người Vương Trọng cũng chưa can thiệp, thật ra hần nhìn ra được, Hyman tuy suốt đường trêu chọc, nhưng lực chú ý vẫn rất tập trung, quá căng thẳng, tiêu hao càng nhanh.

Barron đang cảm khái, đột nhiên nghe thấy thanh âm Emily ở phía sau vang lên.

“Barron cúi đầu!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Cạm bẫy

Barron còn tưởng cô nhìn thấy biến dị thú, không cần suy nghĩ trực tiếp rút cổ, toàn thân hồn lực phát ra, tám khiên ‘Phản’ một tiếng chống xuống đất, không đến một giây đã tiến vào trạng thái chiến đấu!

Tốc độ phản ứng như vậy, ngay cả bản thân Barron cũng rất hài lòng, đây là thành quả tháng trước tập huấn, mặc cho ai mỗi ngày ban đêm đều phải thời khắc đề phòng huấn luyện viên đánh lên mà nói, tuyệt đối có thể luyện ra phản ứng Thần cấp.

Hần chỉ cảm thấy hàn quang từ phía sau mà đến bay vút qua đỉnh đầu, nhưng phía trước lại chưa truyền đến tiếng kêu thảm thiết của biến dị thú trong

tưởng tượng, ngược lại là ‘phốc’ một tiếng vang nhỏ, ngay sau đó Emily như gió lướt đến phía trước.

Tốc độ thật nhanh!

.....

Hả? Sau đó thì sao?

Chờ lúc Barron không rõ nguyên nhân từ sau tấm khiên thò đầu, Emily đã cầm một quả không biết tên to bằng nắm tay, cao hứng phẫn chấn chạy về: “Là Hóa Long Quả đó, ta lần đầu tiên nhìn thấy mọc trên cây. Vương Trọng ca, chúng ta mỗi người một nửa đi, thứ này phi thường ngon!”

“Chúng ta đang khảo hạch...” Vương Trọng cũng say rồi. Nha đầu này... sao mà có chút giống Hyman, nhưng, hương vị trên trái cây phát ra vẫn câu dẫn con sâu thềm trong bụng tên ăn hàng: “Nhưng thứ này thật đúng là rất thơm...”

Bởi vì Hyman tồn tại, Emily cũng không cảm thấy thân mật là một chuyện quá xấu hổ, sau đó kéo cánh tay Vương Trọng không buông tay nữa, đây là bầu không khí thế giới hai người hoàn mỹ bao nhiêu chứ, bỗng nhiên Emily cảm thấy lần thí luyện này thật sự thật sự quá hoàn mỹ!

“Glory không được đem bí mật nhỏ này của ta nói cho người khác đó.”

“Ừm ừm...”

“Vương Trọng ca ca, vỏ này cũng có thể ăn đó!”

“Ừm ừm... Chúng ta vừa đi đường vừa ăn đi...”

Kỳ Ba đội nhất thời náo nhiệt phi phàm, quét sạch bầu không khí nghiêm túc lúc vừa mới tiến vào cấm khu, chỉ có Barron cầm tấm khiên, vẫn duy trì tư thế vừa rồi lắc lắc ở trong gió phía trước: mình sao lại đột nhiên có loại cảm giác cô đơn đứng thẳng ở trong gió thu nhi? Thật lạnh!

Ngay tại lúc Kỳ Ba xã bát nháo, một đội ngũ người từ ngoài đến, lúc này đang lặng yên từ sườn đông lên vào cấm khu.

Đó là một tiểu đội sáu người, ai cũng thân hình cao lớn cường tráng, một người trong đó phía sau còn đeo một dụng cụ sắt lá cực lớn, ít nhất ba bốn trăm cân phân lượng đè ở trên người hắn, nhưng lại chưa ảnh hưởng tốc độ hắn đi qua ở trong rừng cây một chút nào.

Một tên mặt sẹo ở phía trước ngựa quen đường cũ dẫn đường, trên trán hắn có con mắt thứ ba quý dị, người biến dị.

Tránh đi hầu như toàn bộ sào huyệt biến dị thú ven đường, không đến một ngày thời gian đã xâm nhập đến vị trí nào đó kh giữa cấm khu, cách đó không xa mơ hồ có thể nhìn thấy một dãy kiến thức cao tầng ba mươi mấy tầng lập loè trong sương mù dày đặc.

Xung quanh tràn ngập một mùi hoa kỳ dị thoang thoảng, kiến thức cao tầng tựa như có chứa một ma tính, đem tầm mắt hai người trẻ tuổi trong đội ngũ hấp dẫn, không dời ra được nữa.

Trên khuôn mặt tên mặt sẹo ba mắt hiện lên một mảng khinh miệt, nhưng vẫn vươn tay, giống như xách con gà con đem hai người trẻ tuổi kia túm về, cùng lúc đó lấy ra một cái trùn đầu như mặt nạ phòng độc trùn đến trên đầu hắn.

Hai người trẻ tuổi kia vậy mà lại là Lục Chiến Thiên cùng Adams, lúc này đột nhiên tỉnh táo lại, vẻ mặt hoảng sợ.

Lúc này đám người mặt sẹo cũng đều đeo mặt nạ phòng độc, hắn từ đeo sắt lá lớn kia đem dụng cụ đặt xuống đất bắt đầu điều chỉnh thứ.

Vừa rồi loại cảm giác bị dụ dỗ kia khiến lồng ngực hai người bọn Lục Chiến Thiên lạnh toát, nghĩ mà sợ, Lục Chiến Thiên cố gắng trấn định nói: “Chưa nhìn thấy quái vật các ngươi nói đâu? Không có vấn đề chứ?”

“Chưa từng có ai dám nghi ngờ năng lực của chúng ta.” Mặt sẹo lạnh lùng nói: “Chỉ cần nguồn tín hiệu ngươi cung cấp không có vấn đề, ta cam đoan bọn hắn sống không qua ngày thứ ba, mặc kệ là chết ở trong tay con quái thú kia, hay là trong tay của ta, ngươi chỉ cần chuẩn bị tốt tiền thuê còn lại, sau đó mở to mắt nhìn là được!”

Lục Chiến Thiên lấy lại bình tĩnh, khôi phục vài phần trấn định: “Ha ha, biến chữ vàng Bọ Cạp Ba Mắt ta đương nhiên tin tưởng, khoản tiền sau đã sớm chuẩn bị xong rồi, chỉ cần thuận lợi, cá nhân ta thêm năm ngàn và ba mươi hũ... Phương diện nguồn tín hiệu khẳng định không có vấn đề, là lúc bọn họ mới xuất phát, người của ta ở bên kia thông qua điện thoại phát tới, đã xác định mấy lượt rồi.”

Con mắt thứ ba giống như bướu thịt của tên mặt sẹo kia rung rung, gật gật đầu, đi đến bên cạnh tráng hán đang điều chỉnh thứ dụng cụ, chỉ thấy đôi tay hắn mau lẹ gõ nhập ở trên dụng cụ, trên màn hình màu đen nhanh chóng xuất hiện các vòng gọn sóng quét, ngay sau đó, năm cái điểm sáng màu đỏ xác định, hình ảnh toàn bộ màn hình biến đổi, hình ảnh quét toàn bộ cấm khu cấp C đều xuất hiện ở trên màn hình.

Bên cạnh ánh mắt Lục Chiến Thiên nhìn chằm chằm năm cái điểm sáng màu đỏ kia trên màn hình.

Tay kẻ điều chỉnh thứ quý dị có tám ngón tay, ở trên màn hình thao tác một phen, tựa như liên thông tín hiệu ba tần nào đó với năm cái điểm sáng màu đỏ kia, khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười mỉm, trong thao tác hoa cả mắt, bản đồ cấm khu trên màn hình đang theo hắn sửa chữa xuất hiện biến hóa nhỏ bé.

Ánh mắt Lục Chiến Thiên sáng ngời, mặt thẹo cười khê một tiếng, dựa vào cái cây lớn phía sau tựa ngửa ra: “Công việc thoải mái, hiện tại chỉ chờ bọn hần tới tận cửa đi!”

.....

Một đồng thịt tản ra hương vị kỳ dị bị đặt trên đồng lửa, hương thơm tùy ý khuếch tán ra, trong rừng rậm rất nhanh đã có tiếng sột soạt xuyên tới, ước chừng có một hai trăm con mắt nhỏ toát ra lục quang sáng lên trong bóng đêm, thật cẩn thận hướng chỗ phát ra hương thơm ép sát tới.

Chuột biến dị, trên trán một khối kết tinh màu trắng bán trong suốt long lanh, to bằng hạt gạo đang thể hiện ra cấp bậc biến dị của chúng nó.

So với tiến hóa giả trong tân nhân loại, sinh vật biến dị có cấp bậc phân chia càng thêm nghiêm ngặt rõ ràng, từ trên bản chất mà nói, bất cứ sinh vật biến dị nào cũng giống với nhân loại, được lực lượng chiều không gian cải tạo, ở trong cơ thể này sinh ra lượng lớn lực lượng chiều không gian, cũng chính là cái nhân loại gọi là hồn lực.

Vô luận là thông qua lực lượng chiều không gian cải tạo cũng tốt, di truyền cũng tốt, hoặc là cắn nuốt đồng loại cũng tốt, lượng lớn lực lượng chiều không gian tụ tập trong cơ thể chúng nó, lại không có thủ đoạn tu luyện giống như nhân loại đi khai thông, sẽ tạo thành lượng lớn lực lượng chiều không gian quá thừa.

Vừa mới bắt đầu thời đại hắc ám, những năng lượng quá thừa này phần lớn sẽ căng lên phát nổ thân thể chúng nó, dẫn tới trực tiếp tiêu vong, nhưng theo chậm rãi tiến hóa và thích ứng, cùng với từng thế hệ di truyền thay đổi, biến dị sinh vật học sẽ theo con đường tiến hóa hoàn toàn khác với nhân loại, chúng nó có thể đem những lực lượng quá thừa đó trực tiếp kết tinh hóa, phần lớn sẽ trực tiếp hiện lên ở trên trán.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Hoa (1)

Lực lượng kết tinh càng mạnh, bản thể chúng nó cũng sẽ càng mạnh, hơn nữa có thể ở lúc chiến đấu vận dụng các năng lượng bình thường chứa đựng ở trong kết tinh, cường đại vô cùng.

Liên bang sưu tập thì thể biến dị thú chính là vì lấy ra năng lượng, lực lượng chiều không gian kết tinh khẳng định là thuần nhất, nhưng trong cốt cách cũng có thể lấy ra, mà các năng lượng bị tinh luyện ra cuối cùng biến thành vũ khí cường đại của nhân loại.

Trước mắt, biến dị thú thường quy chia làm cửu giai, nhất đến tam giai tương đương với chú hồn kỳ của tân nhân loại, tứ đến lục giai thì là anh hồn kỳ, thất đến cửu giai chính là thiên hồn kỳ, nhưng lực lượng của biến dị thú so với nhân loại cùng giai cường đại hơn rất nhiều, dù sao vận dụng đối với lực lượng, động vật vốn đã mạnh hơn nhân loại.

Đàn chuột biến dị xuất hiện trước mắt, màu sắc kết tinh phần lớn ở trạng thái bán trong suốt tiếp cận màu trắng, nằm ở giữa cấp 1 đến cấp 2, càng nhiều là biến dị thú vật hi sinh ngay cả kết tinh chiều không gian cũng chưa có.

Loài chuột trước nay tương đối nhất gan, mặc dù chuột biến dị cũng như thế, nhưng giao hoạt cảnh giác, thông thả tới gần nơi phát ra mùi thơm, sau khi xác định mãi không có nguy hiểm, mấy con chuột biến dị cấp một dẫn đầu hương thịt thơm trên đồng lửa nhào tới, đàn chuột phía sau nối đuôi nhau mà ra. Ngay lúc này, bảy tám mũi tên từ trên ngọn cây đột nhiên bắn ra, theo vài tiếng súng, nháy mắt trúng mấy mục tiêu cấp một!

Mũi tên bắn lên sớm có chuẩn bị cộng thêm viên đạn hình thành góc độ bao vây hoàn mỹ, trong chớp mắt đã giết chuột biến dị không kịp trở tay, ba con chuột biến dị cấp một bị mũi tên mạnh mẽ đồng thời bắn trúng, mùi thơm dự dồ khiến chúng nó nhất thời thần thò, thậm chí chưa kịp vận chuyển lực lượng kết tinh đề chống cự, bị một mũi tên xỏ xuyên qua, trực tiếp đem nó đóng đinh ở trên đất, tuy nhất thời chưa chết, nhưng cũng đau tới mức kêu loạn chít chít, hai con khác may mắn tránh thoát, nhưng cũng bị súng bắn bừa quét trúng, đánh ngã xuống đất. Đàn chuột kinh hãi, nháy mắt hỗn loạn.

“Động thủ!”

Hai cái bóng người trên ngọn cây đồng thời như tia chớp lao xuống chém giết, hai dải đao quang lạnh lẽo phân biệt đánh chặn hai con chuột biến dị cấp hai vừa mới chật vật gục ra công kích, chuột biến dị đang kinh hoảng hiển nhiên chưa phát huy ra thực lực nên có, còn chưa ổn định thân hình đã bị lưỡi đao sắc cắt yết hầu!

Hai con chuột biến dị cấp hai trong tích tắc mất lộ hung quang, điên cuồng kêu chít chít, một tảng vật dạng sương màu trắng mất thường có thể thấy được bò mẫn cổ chúng nó, ở nơi đó hình thành một tầng bảo hộ.

Chỉ tiếc, viên đạn vừa rồi đánh trúng chúng nó đánh cho khí huyết chúng nó bốc lên, đao quang theo sau mà đến tốc độ lại quá nhanh, tầng sương hóa bảo hộ này chung quy đã chậm một nhịp, chỉ vừa vận ngưng tụ được một nửa vị trí, cảm giác xé rách kịch liệt đã từ chỗ yết hầu truyền đến.

Colby rõ ràng có thể cảm giác được tầng làn da sương hóa kia cứng rắn, tựa như so với đá còn cứng hơn vài phần!

Nhưng hắn biết vừa rồi cơ hội đánh bắt ngờ như vậy chỉ có một cái chớp mắt, Colby đem hồn lực ở nháy mắt này vận chuyển tới đỉnh phong, vũ khí phù văn cấp cao ra từ kd trọng công vào lúc này phát huy công hiệu thật lớn, hồn lực truyền hoàn mỹ khiến một đao này nhanh hơn, lực lượng lớn hơn, lưỡi đao sắc bén vô cùng càng gấp dao găm phù văn bình thường mấy lần!

Tuy gặp lực cản mãnh liệt, nhưng hàn quang cuối cùng bùng sáng lên, kéo ra một mảng lớn máu tươi, chuột biến dị cấp hai vốn nên cực kỳ cường đại ngay cả tiếng kêu thảm thiết giãy chết cũng chưa kịp phát ra, đầu đã chuyển nhà ra khỏi thân thể!

Colby không dừng lại chút nào, cùng một thích khách khác đồng thời hạ xuống đem đao mổ vuron về phía ba con chuột biến dị cấp một khác bị mũi tên đóng đinh ở trên đất, đang bối rối giãy dụa, không hề phòng bị, các sinh vật biến dị đáng thương này, vốn nên có dư thừa chiến lực, lúc này lại ngay cả cơ hội đánh trả cũng không có!

Thủ lĩnh nháy mắt toàn diệt, đàn chuột nhất thời đại loạn, nháy mắt mất đi năng lực tổ chức phản kích, kêu quái dị chít chít chạy tán loạn.

Nhưng lại là mấy cái bóng người từ trên ngọn cây lao xuống, mấy người này đều trọng giáp đại thuẫn, trực tiếp ngăn chặn bốn phía đàn chuột chạy trốn ra ngoài!

Đám chuột biến dị cấp một này hình thể chỉ bằng con chó, khi chạy lực lượng va chạm tuy cũng có chút không tầm thường, nhưng dưới tình huống không có tổ chức, lực lượng đơn thể của nó hiển nhiên không thể so sánh với với đám trọng trang chiến sĩ kia.

Vài tấm khiên dựng thẳng lên, theo tiếng rống cuồng mãnh của đám trọng trang này, lực lượng vô song quét ngang chung quanh.

‘Bằng bằng bằng bằng bằng’

Đám chuột biến dị cấp thấp đang chạy tán loạn bị trực tiếp đập về dải đất trung tâm, như ruồi bọ không đầu bị dọa sợ xoay vòng vòng, tiếng kêu loạn chít chít không dứt bên tai, giống như sự kiện tộc chuột ban đêm.

Từ nổ súng đến chấm dứt chỉ ngắn ngủi hai ba phút thời gian, trừ ít ỏi mười mấy con lọt lưới, cạnh đồng lửa lưu lại một đồng thi thể chuột biến dị, ước chừng hơn trăm con, mà mọi người tham chiến, vẹn vẹn có hai trọng trang ở ngoại vi phụ trách phòng ngự bị chút vết thương nhẹ!

“Ha, lại là một đợt thu hoạch lớn!” Patilu thở hổn hển, khẩn cấp kêu quái dị ngo ngo chạy bước nhỏ tới. Làm lực lượng chặn lại bên ngoài, từng con chuột biến dị như đạn pháo nhỏ nhỏ mọi lúc không ngừng nghỉ xông pha phòng tuyến của hắn, tất cả đều cần nhờ hắn dùng khiên hoặc là lực lượng thân thể đẩy về, nếu đến thêm mấy lượt nữa, trọng trang chiến sĩ cường đại nữa cũng ăn không tiêu.

Lúc này một khoảng đất thi thể chuột biến dị, nếu đặt ở trước kia nhất định cảm thấy ghê tởm, nhưng ở giai đoạn tập huấn đầu tiên ngay cả ăn cũng đã ăn không ít, nhìn cảnh này chỉ là chuyện vặt.

Toàn bộ mọi người tụ lại, là người của Thánh-Tài Quyết, mọi người đều phi thường hưng phấn, đây đã là đợt sinh vật biến dị thứ tư Thánh-Tài Quyết ở trong hai ngày thiết kế săn giết, hiệu suất cao, an toàn, không hổ là Reeves đại nhân cột trụ của học viện!

Chuẩn bị đầy đủ, an bài địa hình bao vây cùng chỉ huy chiến thuật cũng đều chính xác vô cùng, nếu không chỉ bằng vũ lực mà nói, mười người muốn vây giết đàn chuột biến dị có được một con cấp hai, năm sáu con cấp một, hơn trăm vật hi sinh, phối hợp tốt hơn nữa không xuất hiện biến cố mà nói, chết hai ba người rất bình thường, làm được hầu như đem đàn chuột toàn diệt? Nằm mơ thì mới không khác lắm!

Tốc độ săn giết như vậy, cho dù là Hoa Hồng Đen cũng kém rất xa, Kỳ Ba xã tự làm theo ý mình kia thì càng không cần phải nói, lần khảo hạch cuối cùng này, Thánh-Tài Quyết nhất định hạng nhất!

Reeves cũng từ trên ngọn cây nhảy xuống, trên mặt mang theo nụ cười tự tin, hắn thậm chí từ đầu tới đuôi chưa ra tay, đi khu trung tâm lấy vật phẩm nhiệm vụ là chắc chắn, tận lực dựa vào lực lượng đoàn đội ở ngoại vi an toàn săn giết nhiều sinh vật biến dị, mới là bảo đảm tranh đoạt danh sách thăng cấp cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Hoa (2)

Trước khi tới đã đoán được là Khu Hồ Loạn Táng, liền đoán được sẽ có yêu cầu săn giết sinh vật biến dị, bản thân chuẩn bị thật sự đầy đủ, tất cả đều phát huy công dụng, trên danh sách cuối cùng lần này đội trưởng khẳng định là hắn, chỉ là xem Hoa Hồng Đen rốt cuộc có thể từ trong tay mình cướp đi mấy cái danh ngạch ăn đồ thừa mà thôi.

Đây là ‘trò chơi’ thuộc về mình cùng Scarlett, về phần đồng rác rưởi còn lại, vậy thì phải xem Lục Chiến Thiên rốt cuộc có đầu óc hay không, lần trước nói chuyện đã lộ ra cho hắn đủ nhiều, nếu thực có đầu óc, thời gian dài như vậy cũng đủ để cho hắn làm rất nhiều chuẩn bị. Vương Trọng và Glory tồn tại uy hiếp đến uy nghiêm của Thánh Tài Quyết cùng hắn, phải biến mất!

Tình huống Hoa Hồng Đen tuy không bằng Thánh-Tài Quyết, nhưng coi như không tệ, các cô lựa chọn tuyến đường trung tuyến cũng không có sào huyệt đàn kiến dị thú nào tương đối lớn, nhưng quần thể sinh vật biển dị rải rác, quy mô nhỏ lại có rất nhiều.

Một đội này thực lực chính thể không kém, tiêu chuẩn cơ bản đều là ở trong OP thứ hạng khá cao của bậc Dũng Sĩ, tuy không có ai đặc biệt cường đại, phương diện công phòng chuyển đổi đội hình chính thể cũng không phải đặc biệt hoàn chỉnh, nhưng thắng ở đủ nghe chỉ huy.

Năng lực chỉ huy cùng sức lãnh đạo của Scarlett đều rất khá, vài lần chủ động xuất kích thậm chí bị động phản kích, đều biểu hiện ra thiên phú chỉ huy cực cao của nó, sức quan sát đối với toàn bộ chiến trường cực cao, trật tự tư duy rõ ràng, càng mẩu chốt hơn là, nói chuyện rất có sức thuyết phục, có lẽ chỉ là lòng dạ không đủ ác, cũng hơi tỏ ra bảo thủ, vài lần bỏ lỡ cơ hội tốt truy kích theo đuôi mở rộng chiến quả. Đương nhiên, nếu nói thành căn nhắc cho an toàn cũng không gì đáng trách.

Sau hai ngày, cũng có ước chừng mấy chục đơn vị thu hoạch, một cô gái bị thương nhẹ ở chân.

Chỉ là tốc độ tiến lên của các cô rõ ràng so với Thánh-Tài Quyết nhanh hơn nhiều, sáng sớm ngày thứ ba đã tiến vào vị trí trung tâm của cấm khu. Dựa theo ý tưởng của Scarlett, là đi khu vực trung tâm trước lấy được tín vật nhiệm vụ sau đó mới căn nhắc vấn đề tập trung săn bắn.

Nhưng Kỳ Ba xã thì thâm hơn chút, suốt hai ngày thời gian, thể mà chỉ chạm mặt rải rác bốn năm con kiến dị thú cấp độ vật hi sinh.

Nếu chỉ là thời điểm mới vừa vào ngoại vi cấm khu thì thôi, ai cũng có lúc vận khí tốt hoặc xấu, hơn nữa ngoại vi cấm khu thường thường sẽ có lính đánh thuê đến săn bắn, có lẽ vùng này không lâu trước đây vừa bị săn bắn.

Nhưng nếu suốt ba ngày như vậy thì quả không bình thường, không nói đến lính đánh thuê nhân tàn căn bản không có khả năng càn quét ra một khối ‘khu vực an toàn’ như thế, chỉ nói mọi người đi đường ba ngày, dù thể nào cũng nên tiến vào vị trí trung tâm cấm khu, sinh vật biển dị nơi này nên giết không hết mới đúng.

Bầu không khí của tiểu đội cũng không thoải mái như lúc vừa mới tiến vào, sẵn không được kiến dị thú, mọi người lấy cái gì về báo cáo kết quả? Trừ Hyman ngẫu nhiên còn ba hoa hai câu đối với Glory, điều tiết bầu không khí, ngay cả Emily cũng không có tâm tư đùa giỡn nữa, dọc theo đường đi hai con mắt ngắm đông, nhìn tây, hận không thể nhìn thấy cái tổ chim cũng đi mò mẫm, xem có thể móc ra con chim sẽ kiến dị hay không.

Tình huống như vậy duy trì mãi đến lúc chạng vạng rồi cuộc bị đánh vỡ.

Thật sự là Vương Trọng cảm thấy quá không thích hợp, thừa dịp mọi người nghỉ ngơi lấy ra bản đồ điện thoại nghiên cứu một phen, ý đồ một lần nữa định vị, một lần nữa ghi vào hành trình, kết quả không thử còn tốt, thử một lần, toàn bộ bản đồ điện thoại trực tiếp bị cáo phăng.

Người khác nhìn thấy kết quả này cũng bị dọa giật mình, vội vã mở ra điện thoại của mình lần lượt điều chỉnh thử.

“Ta nơi này cũng không có.”

“Của ta cũng gạch rồi!” Emily ngữ khí kinh hi giống như phát hiện đại lục mới khiến Vương Trọng tỏ ra rất tổn thương.

Hyman ngăn người, ngược lại cười: “Có cái gì phải khẩn trương, khẳng định là bởi vì chúng ta đi vào quá sâu, nghe nói tín hiệu điện thoại là sẽ bị lực lượng chiêu không gian của cấm khu hoặc là ước số phóng xạ quấy nhiễu.”

“Sẽ không, chiếc máy kia trong doanh địa là trang bị tăng cường tín hiệu, Lôi Thần version 2, đủ để đem tín hiệu điện thoại bao trùm toàn bộ cấm khu.” Vương Trọng lắc lắc đầu, chỉ vào tín hiệu bóng tuyết đứt quãng trên màn hình: “Kết cấu phức tạp này là loại đứt quãng hình cây, không phải tín hiệu không mạnh không phóng ra được, là có người cố ý phóng ra tín hiệu mang tính phá huỷ trực tiếp xâm nhập thể thức điện thoại của chúng ta.”

Hyman ngăn ngại, mới ý thức được đứng ở trước mặt cô là chuyên gia lý luận của học viện, nghe nói gã này còn có bệnh thường trú ở thư viện: “Chỉ cái mã loạn như bóng tuyết này người cũng có thể nhìn ra được gì đó,... Sẽ không là một bộ phận của khảo nghiệm chứ?”

Vương Trọng nhú nhú mày, có khả năng này, bọn họ liên tục đi đã lâu như vậy, hơn nữa không có gì ngăn cản, tốc độ của bọn họ rất nhanh,... Không sai biệt lắm đã tiến vào khu trung tâm..

“Hu...” Thân thể Glory đột nhiên loạn choạng, trực tiếp ngã đi ngã xuống đất.

“Glory?”

Toàn bộ mọi người đều ngăn người, chỉ nghe một tiếng vang nhỏ ‘Bốp’.

“Lòng sóng vẫn nước, rút lui tản ra!”

Thanh âm Hyman vang lên, nói giỡn thì nói giỡn, thật sự chạm đến nguy hiểm Hyman phản ứng cực nhanh.

Một vòng lòng sóng vẫn nước mang theo mùi tươi mát nhanh chóng khuếch tán ra, giống như rót một vũng nước trong ở đỉnh đầu toàn bộ mọi người.

Trong lòng Vương Trọng đột nhiên lộp bộp một tiếng, giống như từ trong một loại trạng thái mơ mơ màng màng đột nhiên tỉnh táo lại.

Thật ra sớm từ lúc phát hiện tín hiệu bản đồ có vấn đề nên cảnh giác, nhưng mọi người ngây ngốc đi tới nơi đây, mình phản ứng không nên trì hoãn như thế.

“Là độc hoa mê huyền, phụ cận nơi đây nhất định có cây Mạn Đà La Hoa!” Hyman nói, không chỉ Vương Trọng, vừa rồi ngay cả cô thủy hệ dị năng giả miễn dịch rất nhiều độc tố, cũng đã trúng. Nếu không phải nhìn thấy Glory ngã xuống, trong lòng ngay lập tức nghĩ đến Glory miễn cảm đối với phấn hoa, cô cũng sẽ không nhanh như vậy đã tỉnh ngộ lại, ở trong sinh vật biến dị, ghê tởm nhất chính là thực vật biến dị, khó lòng phòng bị.

Phân viện dị năng chỗ Hyman chuyên tu chính là các loại năng lực phụ trợ. Làm thủy thuộc tính dị năng giả quý giá, đặc điểm chính là loại trừ các loại độc tố tinh thần cùng độc tố thân thể, nhất là nhằm vào hồn hải, lúc này Hyman đã hoàn toàn thu hồi sự cười đùa suốt cả đường đi.

Mọi người bắt tri bắt giác trúng độc, trình tự điện thoại bị quấy nhiễu, Mạn Đà La Hoa, sao cảm giác không phải tình huống ổn lắm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Nhện Chân Đỏ biến dị

Mạn Đà La Hoa là một loại thực vật cộng sinh biến dị, phấn hoa của nó có thể khuếch tán đến phạm vi vài dặm chung quanh, đem toàn bộ sinh vật trong phạm vi đều mê hoặc đến bên người nó, bản thân sinh vật bị mê hoặc cũng sẽ không sinh ra ảnh hưởng quá lớn, nhưng loại Mạn Đà La Hoa này nhất định có biến dị thú cộng sinh cường đại, biến dị thú phụ trách công kích sinh vật bị mê hoặc, mà thi thể con mồi thì sẽ bị Mạn Đà La Hoa ăn, hai bên cùng hưởng con mồi.

Sinh vật phụ cận nơi đây đều đã bị Mạn Đà La Hoa cùng sinh vật biến dị cộng sinh của nó ăn sạch.

Những tư liệu này ở trên chương trình học sinh vật biến dị đều có, sau khi Vương Trọng nói xong, Emily và Barron đều rung mình.

Lúc này xung quanh một mảng tối tăm, cảm giác nguy cơ nhanh chóng tràn ngập trong lòng, lòng sóng vẫn nước Hyman phóng ra tốt xấu mang theo một chút màu xanh thẫm, đem toàn bộ mọi người bao phủ bên trong, tạm thời miễn trừ uy hiếp của độc Mạn Đà La Hoa, nhưng đúng lúc này, mọi người cũng đồng thời phát hiện các đôi mắt xanh lét giấu ở trong rừng cây!

Ngay sau đó, là một mảng lớn thanh âm sột soạt, nương ánh sáng mờ nhạt bóng đêm, mấy con nhện to lớn lao ra, các viên kết tinh màu vàng đại biểu cho cấp hai kia ở trên trán càng khiến cho lòng toàn bộ mọi người đột nhiên trầm xuống.

Hon mười con Nhện Chân Đỏ biến dị, tất cả đều là cấp hai!

Hyman đám người sắc mặt lập tức trở nên phá lệ tái nhợt, như thế nào sẽ là như thế này, đồng dạng nhị giai biến dị sinh vật, loại này Nhện Chân Đỏ sức chiến đấu phi thường kinh người.

Hon mười con Nhện Chân Đỏ thể tấn công cực nhanh, hầu như chưa cho tiểu đội thời gian tự hỏi, bốn con xông lên dẫn đầu đã trực tiếp tấn công tới.

Chúng nó hình thể khổng lồ, mỗi một con to bằng cái thớt, trên tám cái cây lông xù lông xù lóe ra màu hoa hồng vàng nhạt yêu dị, cực kỳ cứng rắn, hơn cả nhôm! Chúng nó không có lỗ khí giống cái kim của nhện bình thường, lại mọc ra bốn cái răng nanh sắc bén như lưỡi hái, lúc khép mở phát ra tiếng vang sắc bén như kim loại ‘Sát sát sát sát’.

Một con Nhện Chân Đỏ xông lên dẫn đầu đã giống như đạn pháo lao lên!

Barron rống to một tiếng đón đỡ.

Ở trong đoàn đội tác chiến, trọng trọng chiến sĩ thường thường là trung tâm của một tiểu đội, chỉ có dựa vào bọn họ kiên cố chống đỡ ở phía trước, mới có thể cam đoan trận hình cơ bản nhất của một tiểu đội, tiến tới phát huy ra chiến lực cường đại.

Nhưng lúc này Barron rõ ràng có chút khản trương, sinh vật biến dị lớn nhất đời này từng giết chính là chuột đất trước kia ở nông thôn, một lần duy nhất từng đánh, chính là một trận với Terrence của Thánh-Tài Quyết, cũng là nháy mắt đã chấm dứt.

Lúc này con Nhện Chân Đỏ biến dị hung ác tàn ra khí thế hoàn toàn khác với Terrence, đó là một luồng sát ý tràn trề, chấn nhiếp lòng người!

Mình có thể trụ vững được nó không? Đây là một sinh vật biến dị cấp hai, mình chỉ là một tân sinh năm nhất cơ sở kém, thiên phú kém, ngộ tính kém, tuy dựa vào Kỳ Ba xã quan hệ, may mắn vào tập huấn doanh, nhưng một tháng đó ở trong tập huấn doanh, mình trừ có sức, vô luận kỹ xảo hay là các mặt khác, đều kém hơn bạn học khác quá nhiều, thậm chí, ngay cả Vương Trọng học trưởng hao hết tâm tư chỉ dạy mình một chiêu như vậy, đã hơn hai tháng, mình thế mà còn chưa nắm giữ.

Nhất định phải ngăn nó! Nhưng... Mình có thể được không?

Vô số ý tưởng hỗn loạn xông ra ở trong đầu Barron, hân hoan mang rối loạn, luống cuống tay chân, nhưng bản năng trọng trang vẫn khiến hân lao lên, kết quả trực tiếp bị vấp ngã, mắt đi trọng tâm vào ếch.

Nhện Chân Đò biến dị lực lượng phi thường lớn, thuộc loại côn trùng biến dị thuần lực lượng, chân nhện nặng nề giống như ngọn núi nhỏ ép chặt tám khiên của Barron.

Bốn cái răng nanh sắc bén nhắm cổ hân cắt thẳng xuống. Barron vừa sợ vừa vội, muốn giãy dụa lại không có chỗ dùng sức, hai tay hai chân hoàn toàn không dùng được sức...

Đúng lúc này trước mắt một cánh hoa hồng cắt qua bóng đêm tối tăm, Barron chỉ cảm thấy sức nặng đè ở trên người mình chợt nhẹ đi.

Chỉ nghe ‘keng’ một tiếng, Nhện Chân Đò phản ứng cũng nhanh vượt quá tưởng tượng, ở dưới uy hiếp cực lớn tạm thời không rảnh để ý tới con mồi vừa bị mình vồ ngã, cái chân nhỏ mọc đầy lông nhỏ màu hoa hồng kịp thời chấn lên, lấy hỏa điểm dị năng Emily rót vào công kích thể mà chưa thể đem cái chân nhện kia cắt đứt.

Đốm lửa văng tung tóe, phát ra tiếng leng keng chói tai, Nhện Chân Đò rít ‘Tê tê’ lui lại mấy bước, dao găm công kích trình độ như vậy uy hiếp với nó không lớn, nhưng bên trên mang theo năng lực lửa lại thiêu đốt sạch cái chân nhện của nó nóng rát, hầu như không đứng vững được, hỏa điểm dị năng đối với biến dị sinh vật còn có sát thương thêm vào kha khá.

Nhưng Emily cũng bị chấn động tới mức bàn tay phát tê, cô vốn là muốn trực tiếp chém đứt.

Mọi người bình thường sẽ đem sinh vật biến dị cấp từ một tới ba đánh đồng với nhân loại chủ hồn kỳ phân chia đến cùng một đẳng cấp, nhưng trên thực tế chỉ luận phương diện thuộc tính công phòng, sinh vật biến dị là sẽ mạnh hơn nhân loại cùng cấp bậc không ít, luận lực lượng bản năng, nhân loại từ trước tới giờ vốn không chiếm thượng phong.

Emily công kích hiển nhiên đã kích thích Nhện Chân Đò biến dị, cùng nhau lao lên, lúc này mấy mũi tên phù văn liên châu như sao băng bắn tới, thẳng vào mắt kép của Nhện Chân Đò!

Mấy mũi tên này tới quá nhanh quá gấp, Nhện Chân Đò dần dần cảm nhận được uy hiếp cực lớn, vội vàng phanh lại, hai chân trước bảo vệ mắt, chỉ nghe ‘Đương đương đương đương’ bốn tiếng vang thanh thúy, trên đầu mũi tên mang theo lực lượng thật lớn đem hai chân trước của nó chấn động bật ra, khiến một mũi tên cuối cùng từ trong khe hở không thể tưởng tượng xuyên qua, từ chỗ mắt kép của nó cắm vào, trực tiếp xuyên vào trong cả cái đầu!

Con Nhện Chân Đò thống khổ vô cùng kia trực tiếp bị bắn rơi xuống đất, tám cái chân nhện liều mạng giãy giụa một lần, nhanh chóng co rút lại với nhau, một mũi tên đoạt mạng!

“Emily, cần công kích mắt kép và các đốt, lực công kích của em đủ rồi, Barron, giờ khiến của em, em phải bảo vệ Glory cùng Hyman học tỷ!”

Vương Trọng trầm giọng nói, chỉ có Hyman có chút phản ứng chiến đấu, Emily có thực lực, nhưng kinh nghiệm quá kém.

Emily gật gật đầu, Vương Trọng công kích cho cô tin tức rất lớn, dao găm phù văn nhện nhạo ra ngọn lửa màu đỏ, lập tức lao lên, theo sát bóng người Emily là mũi tên phù văn của Vương Trọng, tăng tăng tăng...

Vương Trọng mỗi một đòn đều phi thường chuẩn xác, năm lần ra tay, bốn mũi tên hồn lực mở đường, mà một mũi tên cuối cùng thì là mũi tên phù văn, khẳng định sẽ kết thúc một con Nhện Chân Đò biến dị.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Nguy ở sớm tối

Vương Trọng đi học không phí công, hân rất hiểu biết yếu hại của loại nhện này, Emily ở dưới Vương Trọng ủng hộ, cũng xử lý một con Nhện Chân Đò biến dị, tiêu nha đầu rất hưng phấn, lập tức lao về phía một con khác, lực lượng Nhện Chân Đò biến dị tuy lớn, nhưng tốc độ theo không kịp Assassin Emily, không còn sợ hãi, thật ra Emily cũng đủ phát huy sở trường của mình.

Cùng lúc đó, Barron cũng chặn đứng một con Nhện Chân Đò biến dị đánh lên, kịch liệt va chạm, nhưng lần này hân chưa ngã sấp xuống, rống lên một tiếng, trực tiếp đẩy Nhện Chân Đò ra, kéo ra một khe hở, Hyman một kiếm trong đường tơ kẽ tóc đâm vào mắt kép của Nhện Chân Đò biến dị, Nhện Chân Đò biến dị gào thét ngã xuống, chất lỏng màu xanh lục văng đầy đất, ở trên mặt đất run rẩy một hồi lâu.

Chỉ trong chốc lát thời gian, mười hai con Nhện Chân Đò biến dị cấp thấp nằm hết dưới đất, chỉ còn biết co giật.

Hyman ngơ ngác nhìn Vương Trọng..., đây là Vương Trọng?

Emily tổng cộng xử lý hai con, cô và Barron xử lý một con, chín con khác thế mà đều là Vương Trọng xử lý.

Đây là sĩ nhục của hệ chi huy?

Emily và Barron hiển nhiên đều phi thường hưng phấn khẩn trương, bọn họ là lần đầu tiên trải qua thực chiến như vậy.

Vương Trọng lại không cao hứng lên chút nào, phạm vi thể lực của gốc Mạn Đà La Hoa kia lớn như vậy, biến dị thú cộng sinh của nó tuyệt đối sẽ không chỉ là mười mấy con Nhện Chân Đỏ này.

Lúc mọi người còn chưa từ trong biểu hiện dừng mãnh phi thường của Vương Trọng phục hồi tinh thần lại, trong rừng cây lại là một đợt tiếng sột soạt làm người ta sợ hãi dựng tóc gáy, từng con Nhện Chân Đỏ to lớn bò ra, nhưng chúng nó chưa lập tức công kích, chỉ nhìn chăm chăm đám người Vương Trọng.

Một tiếng rít thật lớn đã từ cách đó không xa truyền đến, theo sát sau chính là một đợt di động dồn dập, đất núi khê run, phảng phất có một quái vật lớn đang hướng bên này tiếp cận tốc độ cao.

Đám Nhện Chân Đỏ xung quanh nháy mắt im lặng, vậy mà không công, tựa như đang run rẩy đợi vương giả của chúng nó xuất hiện.

Lòng của Vương Trọng lại đã trầm xuống, tuy lúc này khoảng cách quá xa không thấy rõ, nhưng năng lực cảm giác siêu cao, khiến hắn đã có thể sớm cảm nhận được sự khủng bố đến từ vật to lớn kia: “Nói không chừng cấp bốn...”

Dưới chân Hyman thiếu chút nữa lao đảo một cái.

Nhưng, cấp bốn sao?

Không đợi cô có thời gian nghĩ kỹ, một bóng người khổng lồ đã xuất hiện ở trước mặt toàn bộ mọi người, chung quanh đại khái có gần trăm con Nhện Chân Đỏ biến dị như hổ rình mồi.

.....

Lúc này xa ở trong doanh địa ngoài hơn trăm dặm, trên màn hình bản đồ điện thoại thật lớn đang lóe ra cảnh báo màu đỏ.

“Sinh vật biến dị cấp năm?!” Grace nghe được cảnh báo liền từ trong trường phòng lao ra, trái tim nhanh chóng trầm xuống, đó là ở vị trí Kỳ Ba tiểu đội của đám người Vương Trọng.

Mấy ngày nay Grace luôn luôn quan sát tình huống của ba tiểu đội.

Bất luận là Reeves chiến thuật mai phục đi một chút dừng một chút, hay là Hoa Hồng Đen lấy vật nhiệm vụ trước lựa chọn đột phá hình mũi dao, theo Grace thấy đều là rất quy củ, không có gì đáng trách.

Nhưng Kỳ Ba xã, đám người Vương Trọng được mình ký thác kỳ vọng cao, thế mà lệch khỏi bản đồ điện thoại, hướng tới khu vực chưa biết xâm nhập, bất cứ học sinh nào cũng biết, ở trong loại cấm khu này, đã có bản đồ là tương đối có thể khống chế, khu vực chưa biết đều là chưa thăm dò, phi thường nguy hiểm.

Lấy hạt dẻ trong lò lửa cũng không ai lấy như vậy, loại ý tưởng ngây thơ này quả thực không thể tưởng tượng.

“Ồ, lão đại, khỏi khu vực này có nguồn quá nhiều tín hiệu.” Marcus bỗng nhiên nói, hắn cũng một mực không chú ý tới, thăng đến vừa rồi sinh vật biến dị cấp năm xuất hiện, tín hiệu lập tức hoa lên.

Sắc mặt Grace trầm xuống, “Các người ở lại chỗ này, tra tra ngọn nguồn tín hiệu quá nhiều!”

Vừa dứt lời, cô đã như mũi tên nhọn hướng tới phương hướng xuất hiện cảnh báo màu đỏ trong bản đồ xông nhanh đi, hồn lực bùng nổ, như một tia chớp, tốc độ cực nhanh, làm người ta nghẹn họng trở mắt!

Lúc này Kỳ Ba tiểu đội còn đang trong rung động.

Đó là một con nhện vô cùng lớn cao khoảng năm thước, Nhện Chân Đỏ to bằng cái thớt ở quanh cùng nó so sánh ra quả thực chỉ là con mèo nhỏ với con voi!

Mà ở trên trán nó, một viên kết tinh màu xanh lục ở trong bóng đêm tỏ ra âm đạm, giống như từ thần đến từ u ngục!

Cho dù còn cách xa mấy chục mét, cũng có thể cảm nhận được từ trong viên kết tinh màu xanh lục kia phát ra năng lượng kinh người, cùng với khí tức vương giả sinh vật khủng bố, đủ để khiến toàn bộ kẻ nhỏ yếu ở phụ cận thần phục, run rẩy!

“Cấp năm!” Hyman nhin không được kinh hô thành tiếng, cùng lúc đó hai chân mềm nhũn, suýt nữa té ngã.

Không chỉ cô, bên cạnh trừ Vương Trọng, bất luận là Emily hay Barron đều là vẻ mặt trắng bệch, chân đang phát run.

Cái này không phải vấn đề nhất gan, mà là đến từ uy áp hồn nguyên cường đại của sinh vật biến dị cấp năm. Hồn hải miễn cảm, nó có thể cảm nhận được lực lượng cường đại bên ngoài, loại lực lượng này là Emily Hyman các cô xa xa không thể ngăn cản.

Cái này không chỉ là cách xa trên thực lực, không chỉ là vị trí cao thấp khác nhau trên chuỗi thức ăn, mà là một loại nghiền áp trên tầng thứ sinh mệnh, giống như chuột thấy mèo, thậm chí, giống như người thường đối mặt thần linh!

Từng tầng uy áp vô hình từ trên thân Vua Nhện khuếch tán ra, giống như một loại ôn dịch tinh thần khủng bố!

Loại sợ hãi cùng thần phục đến từ sâu trong linh hồn, không phải chỉ dựa vào dũng khí và ý chí là có thể đem nó triệt tiêu.

Cấm khu cấp C, sao có thể xuất hiện sinh vật biến dị cấp năm?!

Một khi phát hiện sinh vật biến dị cấp năm, cấp bậc cấm khu sẽ bị đề cao đến C+, đây không phải địa phương học sinh bình thường có thể giao thiệp.

Đừng nói năm người bên này, cho dù đem toàn bộ tiểu đội tập trung ở đây cũng vô dụng, mặc dù là Grace đội trưởng cũng không chắc có thể đánh thắng quái vật như vậy.

Còn có thể duy trì đứng thẳng, đã là cực hạn của Hyman, Barron cùng Emily, nhưng hai chân đã đang run lên.

Cái đó không quan hệ với nhất gan, loại uy áp bắt nguồn từ sâu trong sinh mệnh cấp cao đó của đối phương quá mạnh mẽ, ộp trời ộp đất mà đến, áp chế bọn họ ngay cả linh hồn cũng đang run rẩy, đám Nhện Chân Đỏ cấp hai chung quanh thì càng là mỗi con phủ phục dưới đất, không dám nhúc nhích một chút nào!

“Hiện tại ta nói các ngươi đều nghe rõ.” Một thanh âm bình tĩnh vang lên ở bên cạnh ba người bọn Barron, Vương Trọng đi tới phía trước mọi người.

Bởi vì Vận Mệnh Thạch và kết giới chiều không gian tồn tại, bất cứ thứ gì loại uy áp đều không ảnh hưởng được Vương Trọng, chỉ là cực diện trước mắt lại là không thể hóa giải.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Đoàn đội

Ngay cả Vua Nhện Chân Đỏ cũng bước chậm lại. Nó có thể cảm nhận được run rẩy cùng sợ hãi đến từ mấy sinh vật đối địch phía dưới, nó khinh thường để ý, nhưng một kẻ trong đó tựa như có chút khác biệt, trong mắt kếp của Vua Nhện Chân Đỏ phản ánh ra vô số bóng dáng Vương Trọng, giống như là muốn nhìn một chút nhân loại kỳ quái nhỏ yếu nhưng không sợ hãi mình, rốt cuộc muốn làm cái gì.

“Lát nữa ta đem phía đông đánh thủng một cái chỗ hổng, Hyman ngươi mang theo bọn họ xông ra, ta dẫn dắt lũ này rời đi.” Vương Trọng nói.

“Vương Trọng ca...” Emily còn muốn nói gì đó.

Vương Trọng đột nhiên quay đầu, chuyên chú nhìn Emily, “Sống sót, Hyman học tỷ, kính nhờ ngươi!”

Hyman nghiêng răng một cái ôm lấy Glory, “Barron lát nữa ngươi phụ trách đoạn hậu, Emily đuổi theo, Vương Trọng vừa bắt đầu công kích, chúng ta lập tức hướng phía đông phá vỡ!”

Barron hung hăng nắm tay mình, phần nộ bản thân ngu xuẩn và vô dụng, nhưng không có bất cứ biện pháp nào.

“Nhớ kỹ, phía đông, ta nhất định sẽ hội hợp với các ngươi.” Vương Trọng không để ý nữa, hồn lực nháy mắt ngưng tụ, giờ khắc này, trong mắt Vua Nhện biến dị thể mà xuất hiện sự trào phúng.

Bản năng của nó nói cho nó sinh vật trước mắt này có chút cổ quái, nhưng một chút hồn lực như vậy, lại khiến nó có chút dờ khóc dờ cười, nếu nó có cảm xúc như vậy mà nói.

Tăng tăng tăng tăng...

Trong tích tắc có tiếng xé gió, mấy chục hình ảnh ánh sáng đánh ra, “Đi!”

Hyman vác Glory, Barron rống to một tiếng, hướng tới phía trước lao đi. Một khi chiến đấu bắt đầu, khí lực toàn bộ mọi người đều được lấy ra, Vương Trọng thì đầu không quay lại hướng tới con nhện to lớn lao đi.

Trong quá trình đột tiến, tay không ngừng nghỉ, một mũi tên tiếp một mũi tên bắn ra.

Vua nhện biển dị to lớn căn bản chưa nhúc nhích, trào phúng nhìn con mồi như thẳng hề, cùng lúc đó, đám con nhện cấp hai kia thì như thủy triều lao về phía đám người Hyman chạy trốn.

Rầm rầm rầm rầm...

Tiếng nổ vang lên, một bộ phận mũi tên của Vương Trọng là đánh về phía chung quanh, từng mảng cây cối ngã xuống, thân mũi tên nổ tung, mảnh vỡ bay loạn.

Bạo liệt tiến!

Vương Trọng chưa từng cảm thấy loại công kích này có thể tạo thành thương tổn gì đối với loại sinh vật này, lúc này Vương Trọng cực kỳ bình tĩnh, sợ hãi từ vong sao?

Không biết vì sao, từ nhỏ hắn đã không có bất cứ sự sợ hãi nào đối với tử vong, một đoạn thời gian rất dài, hắn cảm giác là thân thiết, có lẽ tử vong là một loại giải thoát, nhưng sau khi gặp được chú hề, hắn đối với sinh tồn có sự chờ mong lớn hơn nữa.

Hắn sẽ không chết ở chỗ này!

Thừa dịp hỗn loạn, Vương Trọng từ phía dưới chân giống như dao bầu của vua nhện biển dị lao qua, đồng thời còn cho móng của vua nhện biển dị một mũi tên.

Vua nhện biển dị đặc biệt phẫn nộ!

Những sinh vật biển dị này bị lực lượng chiều không gian ảnh hưởng, trí tuệ đều được tăng lên trên diện rộng, càng là sinh mệnh cấp cao càng là như thế, bọn thức ăn hèn mọn, nhỏ bé này thể mà khinh nhờn cái móng của nó!

Vua Nhện Chân Đò hình thể tuy lớn, nhưng tốc độ cực nhanh, xông pha cũng hung mãnh, mọi thứ ngăn cản nó đều bị nghiền ra, tám cái chân to oành oành đùng đùng đánh về phía Vương Trọng.

Vương Trọng không ngoảnh đầu lại chạy như điên, cung tên đã ném đi, chút hồn lực đó của hắn, cho dù dùng chiến kỹ, cũng không cách nào tạo thành ảnh hưởng gì đối với sinh mệnh cấp năm, hắn phải tranh thủ cho đám người Emily đủ thời gian, về phần thứ khác, chỉ có thể nghe theo mệnh trời!

Phía trước Vương Trọng di động tốc độ kinh người, tốc độ Vua Nhện Chân Đò càng nhanh hơn, trong chớp mắt đã nhập vào trong bóng đêm phía tây mất đi bóng dáng.

“Người đi cũng vô dụng, đừng cô phụ tâm ý Vương Trọng!” Mọi người cắn răng chạy như điên, Hyman như thế nào cũng không ngờ tới, lần tập huấn này thế mà sẽ trở thành sinh ly tử biệt, Emily ở bên vành mắt đỏ bừng, chỉ là nghiêng chặt hàm răng không cho nước mắt rơi xuống.

Chỉ là cô cũng so với Emily càng thêm lý trí, “Chúng ta phải tin tưởng Vương Trọng, anh ấy là người tri thức phong phú nhất học viện Thiên Kinh, khẳng định có cách đối phó nhện, chỉ cần thoát khỏi nhất định sẽ hội hợp với chúng ta!”

Tuy bản thân Hyman cũng không tin, nhưng lúc này nhất định phải nói như vậy, bởi vì bọn họ cũng chưa thoát khỏi nguy hiểm, một đàn nhện đang điên cuồng đuổi theo từ phía sau.

Emily đã sớm lòng rồi như tơ vò, cô biết Hyman nói là đúng, càng biết không nên cô phụ cơ hội chạy trốn Vương Trọng dùng sinh mệnh đổi lấy cho bọn họ.

Nhưng, mình là người nhu nhược, thế mà vứt bỏ bạn bè chạy một mình, Emily chui vào trong sừng trâu tự trách.

Đang lúc hoảng hốt, một bóng đen nhanh chóng đánh tới.

Nhện Chân Đò biến dị!

“Cẩn thận!” Hyman kinh hô.

Oành!

Một tấm khiên phù văn chống mạnh xuống đất, kịp thời chắn trước người Emily, lực va chạm thật lớn nổ vang ở trên tấm khiên phù văn.

“Rống!” Barron đôi mắt đỏ rực như máu, một tay giữ khiên, tay trái hung hăng cho bản thân một cái tát.

Đi cmn cái gì giấc mộng trọng trang chiến sĩ, buồn cười tự ti, yếu đuối khiếp đảm, hết thấy đều cút cmn qua một bên đi!

Vương Trọng học trưởng nói, mình chính là bức tường của họ, vô luận xảy ra cái gì, cũng không thể để cho những thứ đáng ghét này lướt qua phòng tuyến của mình nửa bước!

Có thể sống đến bây giờ, có thể tới Thiên Kinh, có thể tiến vào Kỳ Ba xã, có thể cùng nhau tập luyện với mọi người, cuộc đời này của hắn đã đáng giá rồi, không có ai xem thường hắn, đều đem hắn coi là bạn. Vương Trọng học trưởng vì bọn họ hăm sâu tử địa, nếu phải chết, kế tiếp nhất định là hắn!

Sự khiếp đảm lúc mới gặp Nhện Chân Đỏ ở giờ khắc này không cánh mà bay, một con mãnh thú cuồng dã hò hét ở đáy lòng Barron, lửa cháy lan ra đồng cỏ!

Hồn lực toàn thân Barron đột nhiên bùng nổ, gắt gao ngăn chặn lực va đập to lớn trên tám khiên truyền đến, hai luồng lực lượng nháy mắt giữ lẫn nhau cùng phóng ra, hấn phúc linh tâm tới, đã hiểu ra!

Từng ở trong sân huấn luyện ngày qua ngày, ngàn lần vạn lần rèn luyện ra kỹ thuật và chạm, sống lại từng chút một trong cơ bắp của hắn.

Oành!

Lực lượng khổng lồ đột nhiên trầm xuống!

Tuy vẫn chưa làm được như Vương Trọng đem lực đạo của đối phương bắn ngược trở về toàn bộ, nhưng hấn thế mà dựa vào ý chí cứng rắn đem luồng lực lượng đó nuốt trôi hết, hồn lực dẫn đường những lực đánh đó, truyền đến mặt đất, hai chân đột nhiên trầm xuống, vậy mà đem mặt đá cứng rắn giẫm ra hai cái dấu chân thật sâu!

Bản thân Barron cùng tám khiên chưa nhúc nhích chút nào, ngược lại là con Nhện Chân Đỏ giàu lực xông pha kia bị chấn động hướng phía sau liên tục văng ra xa mười mấy mét!

Mười mấy cái bóng đen lại lần nữa nhanh chóng vây lên, còn có hơn mười con hướng tới xa xa bao vây lại, ở trên kỹ năng đi săn, các sinh vật biến dị này không thua gì nhân loại.

Nhưng lần này nghênh đón chúng nó, không chỉ là tám khiên to lớn của Barron nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Cùng đường

“Các người đi mau, ta đến đoạn hậu!” Emily đã từ trong hoảng hốt tỉnh táo lại.

Trong lúc gấp gáp Vương Trọng có lẽ đã xem nhẹ một điểm, kéo Glory không thể hành động, lấy tốc độ của ba người này căn bản là chạy không thoát đám Nhện Chân Đỏ cấp hai.

Trong mắt Emily lúc này dần dần cháy lên ngọn lửa hùng hục, sát khí bức người: “Sau khi giết sạch đám súc sinh này ta muốn đi tìm Vương Trọng ca!”

“Emily...” Hyman ngây người, cô chưa bao giờ nghĩ tới một tiểu nữ sinh bề ngoài lolly như thế, vậy mà sẽ có một mặt khí phách như thế.

“Học tỷ mạng Glory đi trước, ta giúp Emily!” Barron đem tám khiên khổng lồ chống trên mặt đất khí thế đã hoàn toàn thay đổi, khác biệt rất lớn với bộ dáng khiếp nhược vừa nãy, hai chân không nhúc nhích, không có một chút ý tứ nào muốn rời khỏi.

Trong mắt hắn có lẽ không có sát khí bá đạo như Emily, nhưng lại có sự kiên định vô cùng, người đơn giản làm chuyện đơn giản: người là tường của bọn họ, che ở phía trước bọn họ!

Biết rõ là cửu tử nhất sinh, nhưng vì sao bọn họ đều làm ra lựa chọn giống với Vương Trọng?

Đi? Tựa như đi không nổi nữa, nhện biến dị đã bao vây lại, vậy thì chiến đi!

Bảy tám con Nhện Chân Đỏ đã xông lên.

“Rống!” Barron trọng thuẫn cự thuẫn chắn ngang, giống như một vách sắt, trong mắt đã không còn quái vật, chỉ có ba đồng đội bên cạnh cần mình đi ở phía trước bảo hộ.

Oành...

Trên khuôn mặt nhỏ của Emily thì ngay cả nửa điểm dao động cũng chưa có, trong hoàn cảnh cực đoạn, đã kích phát nội tình gia tộc thích khách của cô, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, ánh lửa đột nhiên lóe lên, giống như thuần di nháy mắt xuất hiện ở trên đỉnh đầu một con Nhện Chân Đỏ ngoài mấy mét, dao găm đỏ bùng, lóng lánh ánh lửa chiếu chuẩn mắt kép rậm rạp kia hung hăng đâm xuống!

“Giết!”

.....

Tiến vào rừng cây là lựa chọn tốt nhất của Vương Trọng, chính như Vua Nhện Chân Đò đoán, nơi này cây cối tươi tốt, là hoàn cảnh tốt nhất mình tránh né tầm mắt đại gia hỏa kia, cũng là chướng ngại vật tốt nhất trở ngại tốc độ đuổi giết của nó!

Ngay tại vừa rồi trong nháy mắt chui vào rừng cây, Vua Nhện Chân Đò thiếu chút nữa đã đuổi kịp hắn, lại bị kẹt đầu ở giữa hai cái cây to, tuy nói nó rất nhanh đã đã mơn trớn hai cái cây to đó đả húc đổ, nhưng Vương Trọng phía trước đã nhân cơ hội nhập vào trong rừng cây rậm rạp.

Ở trên mặt đất trống trải, tốc độ của mình xa xa không bằng nó, nhưng ở nơi đây, không những có cây gỗ lớn ngăn trở, còn có cành lá tươi tốt che tầm mắt, trừ phi Vua Nhện Chân Đò đem cả rừng cây cây phẳng, nếu không vĩnh viễn đừng nghĩ tìm được mình.

Chỉ là, khiến Vương Trọng vô luận như thế nào cũng không ngờ tới là, tiểu đệ của gia hỏa này thật sự quá nhiều!

Tiểu đệ lúc trước ở trên đất trống vậy chẵn rõ ràng chỉ là một bộ phận nhỏ của gia tộc nhện khổng lồ này, phía tây là hang ổ của chúng nó, càng lúc càng nhiều Nhện Chân Đò từ bốn phương tám hướng ủa vào rừng cây, sợ là có không dưới sáu bảy trăm, từ bia rừng xúm lại tìm kiếm tầm thẳm, điều này làm tính toán ở trong rừng cây chơi trốn tìm kéo dài thời gian của mình nháy mắt thất bại.

Cái này con mẹ nó còn là cấm khu cấp C? Ai tin tưởng kẻ đó là con lợn!

Chết tiệt, cây Mạn Đà La Hoa kia rốt cuộc tụ tập một tộc đàn khổng lồ cỡ nào?

Vương Trọng hướng tới tổ nhện phía tây chạy như điên, không tới hai phút thời gian, đã nhìn thấy ngay phía trước đại quân nhện rậm rạp xếp hàng ngang tìm tòi từng tấc đất.

Đám Nhện Chân Đò này tầm nhìn trong bóng đêm cực kỳ rộng, hầu như đồng thời phát hiện đối phương với Vương Trọng, Nhện Chân Đò nháy mắt kích động hẳn lên, cùng lúc một đoàn xông lên bao vây, tiếng ‘Ti ti’ tê ồn ào lập tức vang lên, truyền khắp rừng cây!

Vương Trọng không tính giao chiến, bất cứ một con nhện biến dị nào kéo dài đều sẽ khiến hắn lâm vào địa ngục vạn kiếp bất phục, bước ra u linh quỷ bộ, bóng người Vương Trọng từ chính diện đàn nhện xuyên qua, thân pháp quỷ dị, khiến một đàn nhện va vào nhau, loại di động quỷ dị lệch lạc đối với trọng tâm này, đối với nhân loại dùng tốt, đối với loại sinh vật biến dị có chút trí tuệ này càng dễ dùng, năng lực phán đoán của chúng nó càng kém hơn.

Lúc này thế giới tinh thần của Vương Trọng lại là một mảng kỳ ảo, không có sợ hãi, thân thể như dung nhập trong hoàn cảnh này, không còn cây cối che, chỉ thấy phía trước rộng rãi thoáng đãng, chính là một mảng biển hoa màu vàng tím, mọc đầy Mạn Đà La Hoa cực kỳ nhỏ bé, ước chừng hơn một ngàn cây, mà ở ngoài ước chừng bốn năm trăm mét, một cây Mạn Đà La Hoa cao khoảng bốn năm mét nở đặc biệt tươi đẹp, trong nhụy hoa thỉnh thoảng có chút vật dạng phấn óng ánh lập lờ tung bay, tràn ngập trong không khí, ở đêm đen cực kỳ bất mắt, mà ở trên mặt rất ruộng hoa, thì là xương trắng chông chát của các loại sinh vật.

Hồn lực hình thành phòng ngự ở ngoài thân Vương Trọng, ngăn cách những phấn hoa kia xâm nhập, nhưng vẫn có thể cảm nhận được loại trận địa phấn hoa này uy hiếp.

Tuy đã tìm được ngọn nguồn phấn hoa, nhưng Vương Trọng không cao hứng nổi một chút nào, hoàn cảnh sinh tồn hắn dựa vào đã không còn nữa.

‘Tê!’

Rít một tiếng bén nhọn, Vua Nhện Chân Đò đã xuất hiện ở tầm nhìn, loại phương thức tiến tới điên cuồng kiểu máy ủi đất này thật sự nhìn chỉ biết than thở.

Vương Trọng không có lựa chọn, trực tiếp hướng cái cây Mạn Đà La Hoa lớn nhất kia xông lên.

Nào biết vừa mới đặt chân bước đầu tiên đến trên thân các đóa Mạn Đà La Hoa nhỏ trên mặt đất, Vua Nhện Chân Đò thế mà phát ra tiếng kêu đi thường bén nhọn, tỏ ra cực kỳ kinh sợ.

Đó là một loại âm tiết hoàn toàn khác với tiếng rít phẫn nộ lúc trước, tuy nghe không hiểu ý tứ của nó, nhưng rất rõ ràng, mình đã giẫm đến trên ‘điểm yếu’ của nó!

Nào còn có khách khí, dưới chân Vương Trọng phát lực, cùng lúc lao đi một bước một cái hồ chân, vô số Mạn Đà La Hoa nhỏ bị hắn giẫm bẹp. Vua Nhện Chân Đò vừa sợ vừa giận, tiếng kêu sợ hãi đinh tai nhức óc, đột nhiên nổi bão, tám cái chân nhện hung hăng giẫm một phát, trực tiếp đè cong ba bốn cái thân cây, ngay sau đó bộc phát lực, giống như một viên đạn pháo bay vút tới!

Địch!

Vương Trọng cũng nhện không được buột mồm thô tục, mình hình như kích thích quá rồi...

Tốc độ Vua Nhện Chân Đò bắn ra thật sự quá nhanh, trong chớp mắt đã lao tới đỉnh đầu Vương Trọng, chân nhện như ngọn núi nhỏ mang đầy sự phẫn nộ của vua nhện nện xuống, chỉ áp suất gió cũng ép cho Vương Trọng hầu như không thở nổi!

Hắn dừng bước, thân thể như say rượu ‘loạng choạng’, cứng rần đem đi lực lao về phía trước biến thành lực xoay, như u linh hướng bên trái lướt ngang ra.

‘Oành!’

Lực lượng khủng bố hầu như là dán mặt Vương Trọng đánh xuống, dòng gió ép kịch liệt và lông nhỏ cứng tựa kim thép trên chân nhện, giống như lưỡi dao, nháy mắt cào ra ở trên mặt, trên người Vương Trọng vô số vết rách.

Làn da bị cắt truyền đến cảm giác thiêu đốt nóng rát, Vương Trọng lại như chưa cảm giác được một chút nào, vẫn duy trì khoảng cách, hướng tới cây Mạn Đà La Hoa mẹ lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Chiến đi, chân hán tử!

Nhưng hán nhanh, Vua Nhện Chân Đò càng nhanh hơn!

Một chiến sĩ chú hồn kỳ hồn lực chỉ bảy mươi Glasso, một sinh vật biến dị cấp năm, cơ sở chênh lệch quá nhiều, trước mặt lực lượng tuyệt đối và tốc độ áp chế, bất cứ kỹ xảo nào cũng tỏ ra mờ nhạt.

Oành...

Kiểm phù văn tinh chất này ở trước mặt chân nhện chặn lại hoàn toàn không cùng một cấp số, ngay cả vỏ ngoài cái chân nhện kia cũng chưa thể đâm phá, đã biến thành bột phấn ở trong hai luồng lực lượng va chạm to lớn.

Cùng lúc đó, chân nhện bắn ra, Vương Trọng bỏ kiếm, vừa kịp đôi tay che ngực, lực lượng khủng bố đã ập tới như san núi lật biển.

Chờ!

Vương Trọng thờ sâu, oành..., tùy ý lực lượng khổng lồ kia đẩy mình bay ngược ra ngoài, phương hướng đó là cây Mạn Đà La Hoa cực lớn kia.

Loại kỹ xảo mượn lực này đã dùng đến cực hạn, nhưng Vương Trọng vẫn cảm giác được lồng ngực như muốn nổ tung, phun ra một ngụm máu.

Vua Nhện Chân Đò công kích mang tính phá hủy quá mạnh mẽ, ngay cả Vương Trọng sớm có chuẩn bị mượn lực dựa thế, tận lực không chống lại, nhưng vẫn trọng thương ở trong nháy mắt đó.

Hắn có thể rõ ràng nghe được tiếng gãy của xương cánh tay phải mình.

Nháy mắt này hồn lực đánh xơ xác, ý thức mê ly, độc Mạn Đà La Hoa, phóng xạ cấm khu, tất cả đều hướng trong thân thể hắn điên cuồng xâm nhập vào, tiếng rít của Vua Nhện Chân Đò phía sau tựa như so với vừa rồi càng thêm chói tan hơn vài phần.

Chỉ thiếu một bước, hắn vẫn quá ngây thơ rồi, khi cấp bậc lực lượng vượt quá nhiều, căn bản không thể bằng vào thân thể ngăn cản.

Vương Trọng có chút không cam lòng, lại đã không sao không chế thân thể nữa, va thật mạnh lên gốc cây Mạn Đà La thật lớn kia.

Đột nhiên, ‘rắc’ một tiếng vang khê, Vương Trọng chỉ cảm thấy mình như xuyên qua vách ngăn kỳ dị nào đó, thân thể như là tiến vào trong chất lỏng nào đó, bắt đầu vận vẹo, lôi kéo, loại cảm giác không thống khổ, lại rất khó hình dung.

Thời gian cũng như không có khái niệm, thời điểm ngay sau đó khôi phục ý thức, hắn đã xuất hiện ở trong một cái không gian xa lạ.

Hắn kinh dị nhìn ánh sáng xung quanh.

Đây... Đây là nơi nào?!

Chiến đấu ngoài rừng cây nhỏ đã tiếp cận vĩ thanh, tuy vền vền có mười mấy con Nhện Chân Đò cấp hai, nhưng những gia hỏa này quá lợi hại..

Trên mặt đất nằm ngổn ngang mười mấy thi thể Nhện Chân Đò, một nửa vết thương trí mạng là ở chỗ mắt kép, một nửa khác thì là phần thân thể bị cắt, chỗ các khớp chân bị cắt đứt còn lưu lại dấu vết thiêu đốt.

Nhưng, vẫn còn có năm sáu con Nhện Chân Đò duy trì sức chiến đấu tràn đầy.

Mà trong Kỳ Ba tiểu đội, điểm công kích hữu hiệu nhất lại chỉ có một người, đó là Emily.

Cô kịch liệt thờ hồn hên, lại là một lần hòa diễm tử vong nở rộ như hoa sen nở, nhưng một lần này, vô luận là tạo thành hoa sen to bằng lưỡi dao, hoặc là ngọn lửa vốn có thể đốt cháy tất cả kia, đều không thể so sánh với trước đó, có vẻ cực kỳ mong yếu.

Ba con Nhện Chân Đò vây công cô bị đánh trúng các khớp chân, thiếu chi gãy chân ngã cắm đầu xuống đất, nhưng còn có hai con, một con lao về phía Barron và Hyman bên trái, một con khác lại đã ngạnh kháng Emily công kích lao tới trước người cô.

Hòa Vũ Liên Hoa tan vỡ, lực đánh thật lớn đem Emily đã kiệt sức hung hăng hất ngã, giống như một con cừu bị sói hoang vồ ngã.

Bốn cái răng nhện nhắm vào đầu cô cắn khép lại!

Cô dùng hết toàn lực vung dao găm hướng mắt kếp trên trán Nhện Chân Đò đâm ngược lên, nhưng lúc này trên con dao găm lạnh lẽo kia đã không thể bốc lửa lên được nữa, lực phá hoại, lực tay tất cả đều chột giảm, bị răng nanh dễ dàng gạt bay, mắt thấy răng nanh to lớn sắp cắm vào người.

‘Oành’ một tiếng nổ lớn, một tấm khiên lớn hung hăng nện ở trên đầu Nhện Chân Đò, đánh cho nó hơi nghiêng đi, đầu văng mất hoa.

Emily nắm lấy cơ hội, con dao găm thứ hai ra đòn, cắm vào trong con mắt kếp cực lớn kia, hung hăng đem nó quấy nát nát, nhưng ngay sau đó cũng bị thi thể con nhện nặng nề áp đảo, cô thể mà lại một mũi đến mức ngay cả sức để đẩy thi thể ra cũng không có.

Mà bên kia, Hyman muốn cứu viện cũng đã không còn kịp, chỉ thoáng đem tốc độ một con Nhện Chân Đò cuối cùng làm chậm, đại gia hỏa đó đã như mãnh hổ hướng tới Barron bổ nhào tới.

Mất đi tấm khiên Barron tựa như đã không có bất cứ vũ khí nào có thể ngăn cản gia hỏa này, hướng chỉ hân đã sớm kiệt sức, vừa rồi ném ra tấm khiên đã lấy hết sạch toàn bộ sức lực của hân, ngay cả đứng cũng thành vấn đề, né tránh tựa như đã là phương thức giữ mạng duy nhất.

Con Nhện Chân Đò dữ tợn kia gần ngay trước mắt, Barron thậm chí cảm giác mình cũng có thể ngửi được mùi hôi từ trong mồm con nhện khủng bố kia phát ra.

Nhưng chạy? Chạy đi đâu chứ?

Phía sau chính là Hyman và Glory, nếu mình né tránh, vậy chết nhất định là họ! Không có tấm khiên thì thế nào? Mình còn có thân thể, còn mặc áo giáp!

Barron thở sâu, đề thấp trọng tâm, nghênh đón Nhện Chân Đò lao lên.

Oành!

Lực đánh khủng bố căn bản không phải Barron đang kiệt sức có thể chống lại, mặc dù hân đề thấp trọng tâm như thế nào nữa, mặc dù hân dốc hết toàn lực như thế nào nữa, nhưng chỉ vừa tiếp xúc, lực lượng kinh khủng kia đã khiến hân cảm giác toàn thân đều như muốn tan rã.

Thân thể bay lên, giống như linh hồn cũng bay lên, hoàn toàn mất đi khống chế, đây là cảm giác tử vong sao...

Khóe miệng Barron mang theo một tia cười mỉm, hân là chết trận, toàn bộ thể giới trong nháy mắt này đột nhiên trở nên thông thả mà yên tĩnh, từng bức họa, từng cái thanh âm chớp mắt lóe qua ở trong đầu Barron.

“Barron, lại ăn mì ăn liền? Phải nói người tên mặt hàng hạng hai này mấy lần? Thân thể phát triển sao có thể ăn loại thực phẩm rác rưởi này, còn một lần ăn mười gói thật cảm... Đem bụng của bản thân người coi là thùng rác à? Đi đi đi, ăn xiên nướng với bạn xã trường đi!”

“Không cần để ý tới bọn họ, Barron chúng ta tiếp tục, làm một lần nữa, chú ý khống chế thân thể người, đây là một cái công kích hai giai đoạn, người cần...”

“Barron, Mã Đông Đông lại bắt nạt người sao? Hừ, còn có lần sau người nói cho ta biết, xem ta xèo hân như thế nào!”

“Barron... Ừm, cùng đi xã đoàn đi.”

“Barron à, con ở trong thành cần công gián học không dễ dàng, vốn đã không kiếm được bao nhiêu, bản thân ăn nhiều một chút mới tốt, ta và cha con đều rất khỏe, không cần gửi tiền cho trong nhà nữa.”

Nếu không đi tra từ điển, hân thậm chí cũng không biết cần công gián học có ý tứ gì, càng chưa từng kiếm tiền, hân nhớ rõ lúc nói chuyện phiếm mình và Mã Đông xã trường còn có Vương Trọng học trường từng nói về chuyện nhà cũ, chỉ có bọn họ biết quê mình ở nơi nào, cho nên Barron cũng có thể đoán được, tiền này nhất định là Mã Đông xã trường và Vương Trọng học trường giấu hân, dùng danh nghĩa hân gửi qua cho cha mẹ.

Hân đã biết, lại chưa nói, bởi vì hân biết ân tình như vậy, không phải dựa vào nói mấy câu là có thể nói rõ được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Thừa nhận Glory phần nộ đi!

Hắn rất ngốc, trừ thân thể khỏe mạnh, khí lực lớn, không có bất cứ tác dụng nào nữa, hắn vĩnh viễn đều là người đi vào phòng học sớm nhất, cũng vĩnh viễn là người rời khỏi phòng học muộn nhất, không có ai muốn nói chuyện với hắn, giống như nhiều lời hắn thêm một câu sẽ lấy sự ngu dốt của hắn.

Chỉ có Kỳ Ba xã cho hắn đãi ngộ của con người.

Mã Đông xã trưởng chưa từng đem hắn coi là người ngoài, quan tâm hắn ăn, ở, dùng, khoác vai với hắn đi ăn thịt xiên, bia đêm... Trừ cha mẹ, chưa từng có bất cứ một người nào khác tốt với hắn như vậy!

Vương Trọng học trưởng kiên nhẫn dạy hắn chiến kỹ trong truyền thuyết từng lần một, lần lượt cổ vũ hắn, tin nhiệm hắn, thậm chí đem danh ngạch quý giá nghe nói có thể mời chào cao thủ, tiến vào tập huấn doanh cũng cho mình!

Emily tùy tiện, thường thường sẽ kéo hắn nói chuyện phiếm bàn việc nhà. Đúng rồi, cô còn từng nói với mình, cô thích Vương Trọng học trưởng, Barron lúc ấy cảm giác tim mình đập thật nhanh, chưa từng có bất cứ một nữ hài tử nào từng nói mấy thứ này với hắn.

Cho dù là Glory không thích nói chuyện nhất, cũng thường xuyên sẽ sau giờ học ở bên ngoài chờ hắn cùng đi xã đoàn, từ trong ánh mắt ngạc nhiên của các bạn học chung quanh, khiến hắn lần đầu tiên biết cái gì xưng là tôn nghiêm!

Cha mẹ cho hắn sinh mệnh, mà Kỳ Ba xã lại cho hắn tôn nghiêm, khiến hắn hiểu sự khác biệt của sinh tồn với sinh hoạt!

Mình có hai cái nhà! Bọn họ đều là người nhà của mình!

Ta nhất định phải bảo hộ bọn họ, cho dù chết, ta cũng phải chết trước!

Không chống đỡ được? Không chống đỡ được cũng phải đứng vững, chết cũng phải đứng vững!

Mắt hồ co lại, linh hồn tựa như đột nhiên bị kéo về thân thể, gân xanh trên cánh tay, trên trán Barron lồi lên, hồn hải gần như khô kiệt ở trong ý chí vượt quá tưởng tượng đột nhiên co lại! Mặt hồ giống như đã khô cạn ở trong nắng gắt đột nhiên rạn nứt ra diện tích lớn!

‘Phanh’

Đau đớn kịch liệt nổ tung ra ở trong đầu hắn, hồn hải vỡ toang!

Một lực lượng mang tính bùng nổ đột nhiên lao về phía đỉnh đầu, cọ rách mạch máu, kinh mạch hắn, nhưng cũng ngay trong nháy mắt này, lực lượng khô kiệt phù dung sớm nổ tới tàn như được gỡ bỏ!

“Barron, đây là một cái công kích hai giai đoạn, dùng thân thể ngăn chặn lực lượng của đối phương, bắn ngược trở về!”

“Rồng rồng rồng!”

Đôi mắt Barron đỏ đậm, sống lưng đã bị ép tới mức hầu như gãy gấp đột nhiên thẳng lên.

Đây là lần đầu tiên!

Hắn lần đầu tiên cảm giác nắm chắc được tinh túy chiều nọ Vương Trọng dạy hắn!

Lực lượng khủng bố lấy hồn hải bùng nổ để trả giá đột nhiên phát ra, cuốn theo lực lượng xông lên của Nhện Chân Đỏ, ở trong tiếng rồng cuối cùng của hắn như dòi non lấp bể nghiền ép về!

‘Oành!’

Trong mắt kép của Nhện Chân Đỏ lóe ra hoảng sợ và tuyệt vọng, nó thậm chí không có cơ hội bị đẩy lùi, luồng lực lượng kia quá khủng bố, vậy mà nháy mắt đem toàn bộ thân thể của nó nghiền nát, biến thành một con mưa máu!

Barron đã không thể hành động nữa, hắn hồn hải nổ tung, thất khiếu đỏ máu, nhưng vẫn đứng, hắn đã thực hiện lời hứa của mình.

Từ vong cũng chỉ vậy thôi!

Hyman kiệt sức, Emily bị thi thể nhện ngăn chặn cũng không đi được, Glory hôn mê, còn có Barron không biết sinh tử, cùng xác nhện đầy đất.

Cuối cùng thắng... chung quanh truyền đến tiếng sột soạt lớn hơn nữa, từng con mắt xanh lét nhìn bọn họ chằm chằm, lại tới thêm hơn ba mươi con...

Hyman đã bỏ cuộc, nhìn lên bầu trời đen sì, “Lão nương đẹp như vậy, thế mà sẽ chết trong tay một đám quái vật không biết thương hương tiếc ngọc.”

Emily thế mà cũng cười, “Hyman tỷ, ta còn là xử nữ, người đã không thiệt thòi rồi.”

Hyman sừng sốt, “Ha ha, người nha đầu này có ý tứ, tuy là người của Assassin, lại không có tính tình thói của đám con em thế gia, tỷ thích người, nếu... Có kiếp sau, chúng ta nhất định là hảo tỷ muội!”

“... Có kiếp sau... Ta nhất định...” Emily lẩm bẩm...

Một con nhện biến dị đã tới trước mặt Emily, móng vuốt thật lớn hướng tới phần eo Emily cầm tới.

Tăng...

Một đạo bạch quang dứt khoát lưu loát hiện lên, dễ dàng xé rách tấm màn che đêm tối này!

Nhện Chân Đỏ đột nhiên khựng lại, mắt kép trợn lên, một giây tiếp theo... Thân thể giống như tấm vải rách bị xé thành hai nửa!

Tuy bộ pháp còn có chút lão đạo, tuy thân thể còn có chút lay động, nhưng cái tay nắm chuỗi kiếm kia lại vững vàng vô cùng.

Khuôn mặt anh tuấn của Glory đầy sát khí lạnh lẽo, hần luôn luôn ôn hòa đã tức giận, hoa độc chỉ có thể tề đại thân thể hần, nhưng không cách nào tề đại ý chí hần.

Bất luận là Vương Trọng dẫn đi vua nhện, hoặc là Emily ra sức đánh nhau, Hyman toàn lực phòng hộ, thậm chí Barron gần như trả giá bằng sinh mệnh thù huyệt, hần thấy tất cả ở trong mắt, nếu không phải thứ chết tiệt kia, vền vẹn hoa độc căn bản không ảnh hưởng được hần.

Tiêu phí thời gian thật dài, cuối cùng dọn dẹp ảnh hưởng của hoa độc, cuối cùng khôi phục năng lực hoạt động nhất định.

“Glory, người đi đi, không cần để ý chúng ta.” Hyman nói, cô là từ đáy lòng thích tiểu học đệ đẹp trai này, lạn tình?

Lạn tình thì sao, cô đối với mỗi một đoạn cảm tình đều rất nghiêm túc.

“Học tỷ, không có việc gì, ta ở đây rồi.”

Đưa lưng về phía mọi người, thanh âm Glory rất ôn hòa, nhưng vẻ mặt hần rất lạnh, một loại lạnh không giống nhân loại.

Glory ra tay, hào quang phù văn kiếm cắt qua bầu trời đêm, một con Nhện Chân Đỏ biến dị phân thành hai, không phải từ các khớp, mà là trực tiếp một phân thành hai..

Hyman và Emily đều ngây người, các cô biết Đạo Glory rất mạnh, nhưng như thế nào cũng không ngờ được sẽ mạnh đến nước này, đây tuyệt đối là thực lực có thể tới chú hồn kỳ đỉnh phong.

Chiến đấu là vì cái gì?

Nhân loại rốt cuộc nên là bộ dáng gì?

Cho tới nay Glory đều rất mê hoặc, hần đến nơi này, vẫn mê hoặc như cũ, nhưng hôm nay hần đã nhìn thấy đáp án.

Lúc này Vương Trọng phát hiện mình đang ở trong một hòn đảo siêu nhỏ cổ quái, không đủ ba bốn trăm thước vuông, mà ở bốn phía hòn đảo nhỏ này lại nổi lơ lửng vẫn thạch to lớn đến không hết được, không nhúc nhích, cũng không có nửa điểm tiếng vang, toàn bộ không gian đều tỏ ra không khí trầm lặng!

Lấy tri thức của Vương Trọng, lập tức phản ứng lại, đây là mảnh vỡ không gian trong truyền thuyết!

Mạn Đà La mẫu thụ kia thật ra là cửa vào không gian, giờ thì hiểu rồi, vì sao ở trong một cái khu vực cấp C thể mà xuất hiện vua nhện biến dị cấp năm, còn có Mạn Đà La Hoa thụ to lớn như vậy, nguyên nhân chính là cửa vào duy độ không gian này!

Cái gọi là cửa vào chiều không gian, không phải là chiều cao, vẫn là không gian chiều thứ năm, nguyên lý là giống với OP, nhưng khác biệt là, loại duy độ không gian này là tính chất mảnh vỡ, phi thường nguy hiểm, xung quanh cửa vào không gian sẽ có lực lượng phóng xạ cường độ cao, sẽ sinh ra sinh vật biến dị rất cường đại. Rất hiển nhiên, mảnh vỡ không gian này thời gian xuất hiện còn chưa dài, nếu không, tuyệt đối không chỉ một sinh vật cấp năm, không thể không nói Mạn Đà La Hoa thụ lẫn lộn tầm mắt Thiên Kinh thành, nếu đổi một loại sinh vật khác có thể đã sớm bị phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Năm thương Vận Mệnh Thạch

Chỉ là hần sao có thể không mất một cọng lông tiến vào?

Phạm là người có chút thường thức không gian đều biết, khe hở chiều không gian dị thường nguy hiểm, đừng nói nhân loại, trừ thú chiều không gian, bất cứ sinh mệnh nào tiến vào đều có thể bị xé thành mảnh vụn, cho dù may mắn giữ được một mạng, có thể sẽ có dị biến so với tử vong càng thâm hơn.

Vương Trọng lại cảm giác tình huống mình vẫn ổn, nhìn một chút cửa vào, vua nhện biến dị lao tới hẳn là không có vận khí tốt như vậy.

Trên thực tế, vua nhện biến dị đang ở lối vào điên cuồng rít gào, nơi này là cấm khu của nó, nơi ngay cả nó cũng không thể tiến vào, lại bị một sinh vật nhỏ yếu đi vào, đương nhiên cũng có khả năng đã chết ở trong. Bản năng sinh vật nói cho nó, nơi đó không phải chỗ nó có thể tiến vào.

Đã tới thì thôi, Vương Trọng ở trong tư liệu của trường học từng nhìn thấy liên quan tới khe hở chiều, nói như thế nào đây, khe hở chiều đều là không ổn định, có thể sẽ duy trì mấy chục năm hơn trăm năm, có thể chỉ có một ngày, khe hở chiều này rất có thể là gần đây mới xuất hiện.

Vương Trọng là nằm dưới đất nhìn chung quanh, thương thế của hắn cũng không nhẹ, cho dù có được chiến kỹ tốt hơn nữa, hồn lực không đủ là vết thương khó lành, đối mặt loại quái vật này có thể tuyệt đối nghiền áp hắn, chiều số nào cũng vô dụng, chỉ mong đám người Emily có thể thoát khỏi những sinh vật này, nếu mình mạnh hơn chút nữa thì tốt rồi, hồn lực nếu có thể đột phá một trăm, những con nhện nhỏ kia có thể dễ dàng diệt sát, cho dù đánh không lại quái vật cấp năm, chạy cũng không có vấn đề, không đến mức bị ép vào hoàn cảnh như vậy.

Chung quanh một mảng yên tĩnh, cái gì cũng không có, đối một người khác có thể sẽ sợ hãi, chẳng qua Vương Trọng từng trải qua thế giới hắc ám so với cái này càng tĩnh mịch hơn nữa, loại mảnh vỡ không gian có sắc thái, có khuynh hướng cảm xúc này đã tốt hơn quá nhiều rồi.

Vương Trọng nằm trên mặt đất nhìn lối vào, Simba từng kể cho hắn rất nhiều chuyện xưa về không gian, bao gồm mảnh vỡ không gian, cửa vào mảnh vỡ không gian cũng chia rất nhiều loại, đơn hướng, song hướng, mà căn cứ tình trạng gọn sóng quay về cửa vào không gian này xem, đây là đơn hướng.

Xem ra vận khí không tốt cho lắm, hoặc chết đói, hoặc theo mảnh vỡ không gian tiêu tán xong đời, tựa như chỉ so với bị vua nhện biến dị ăn tốt hơn một chút xiu.

Vương Trọng nhện không được cười khổ, tiếc nuối sao, khẳng định có, tiến vào năm thứ hai hắn mới chính thức cảm giác được khoái hoạt của cuộc sống, lúc này vừa mới hưởng thụ không được bao lâu đã phải trở lại, có chút buồn bực.

Thời gian trôi qua ở trong mảnh vỡ không gian ý nghĩa không lớn, không gian pháp tắc ở trong mảnh vỡ cũng tan vỡ, cho nên sẽ thường xuyên xuất hiện các loại tình huống không thể tưởng tượng.

Vương Trọng nằm, kiểm tra thương thế, tay phải gãy xương, xương sườn gãy ba cái, may mắn thân thể hắn đủ kiên cường dẻo dai, đều không phải vết thương trí mạng, chỉ là cú đánh mạnh mẽ kia khiến hắn không thể động đây.

Điện thoại cái gì ở đây đều mất linh, chỉ có hồn lực chậm rãi khôi phục. Đòn nặng nề vừa rồi tuy đã đánh tan hồn lực của Vương Trọng, nhưng lấy hồn hải của hắn khôi phục là rất dễ dàng.

Không gian nhìn có hạn như vậy, Vương Trọng thể mà thật sự nhìn ra một số thứ không tầm thường, mảnh vỡ không gian này không phải đứng yên.

Mà là lấy hình thức kỳ lạ nào đó xoay tròn!

Xoay tròn kỳ diệu, nhìn như lộn xộn không có quy luật, nhưng tỉ mỉ tìm hiểu, vô luận xoay tròn như thế nào, cuối cùng phương hướng lực lượng cũng là nhất trí.

Vương Trọng theo thói quen lâm vào trong trầm tư, lực xoay tròn không thể nghi ngờ là khó nắm giữ nhất trong chiến kỹ, cũng là tính biến hóa mạnh nhất, rõ ràng có tính biến hóa phức tạp, nhưng lại có thể tạo thành điểm duy nhất lực lượng ngưng tụ, sức bạo phát đó có thể xưng là kinh thể hải tục.

Vương Trọng từng tự nghiên cứu, trước kia cũng từng thảo luận với Simba, chẳng qua hắn vẫn chỉ có thể lý giải một chút da lông, mà không gian tan vỡ này, tựa như đang lấy phương thức kỳ diệu nào đó công bố lý luận xoắn ốc.

Không ai biết mảnh vỡ không gian là đến từ đâu, từ sau khi lỗ đen sinh ra, Địa Cầu đã xuất hiện loại hiện tượng này, tuyệt đại đa số mảnh vỡ đều nguy hiểm, đương nhiên cũng có một số mảnh vỡ mang đến cho nhân loại lợi ích cực lớn, chỉ là những cái đó đều nắm giữ ở trong tay cao tầng liên bang, thế lực người thường, thậm chí thành thị liên bang cũng không có quyền hỏi đến.

Tính cách Vương Trọng thật ra cũng cổ quái, người cũng sắp chết rồi, thế mà hoàn toàn đắm chìm ở trong lực xoay tròn, người khác mặc dù vào rồi, cũng căn bản không thể quan sát được chi tiết của thế giới này, chỉ có thể nhìn thấy một hòn đảo cô đơn hoang vắng, mà ở trong mắt Vương Trọng, tất cả cái này đều chỉ là bề ngoài, toàn bộ sự vật nơi này, đều đang công bố ý nghĩa thâm ảo của xoắn ốc.

Tay Vương Trọng cũng nhện không được bắt đầu co co duỗi duỗi, gần đây luôn luôn luyện tập Thập Tự Luân, có thể nói Thập Tự Luân này bản chất là xoay tròn, quan sát được vật thể “xoay tròn” đây trời, Vương Trọng nhện không được cân nhắc tới Thập Tự Luân của mình, trong tâm mắt yên lặng, tiềm tàng xoay tròn.

Tựa như trong minh mình chỉ thiếu một tia... Bất lấy một điểm này, trong đầu Vương Trọng đều là Thập Tự Luân bay múa đầy trời...

Ừm... Ừm?

Trên cái mũi tốt nhất có thêm cái gì đó???

“Mị ha ha ha, rốt cuộc để ta bắt được rồi, Simba quả nhiên là vĩ đại nhất!”

Chú hề đùa bỡn số mệnh to bằng một bàn tay nhào nặn cái mũi Vương Trọng, có thù báo thù có oán báo oán nha!

Vương Trọng ngẩn người, mắt cũng sắp thành mắt gà chọi rồi, rốt cuộc xác nhận tiểu gia hỏa trước mắt.

Simba cũng mặc kệ, đem cái mũi Vương Trọng chơi thành các loại hình dạng, “Ha ha, tiểu Vương Trọng, có phục hay không, mau thừa nhận chút đi, ta mới là lão đại!”

Cái mũi Simba rung rung, miễn bàn có bao nhiêu thần khí.

Một giây tiếp theo, một cái đầu lười lớn từ đầu đến chân liếm Simba mặt đầy nước miếng.

Simba như chuột lợi nhanh chóng bay lên, liều mạng lắc lắc, “Vương Trọng, tiểu tử ngươi quá ghê tởm rồi, thế mà đem nước miếng dính tới trên người Simba vĩ đại!”

Vương Trọng lộ ra nụ cười sáng lạn, “Vừa tỉnh ngủ đã tóa ra sức sống như vậy sao, đến, ôm một cái!”

Simba lập tức bay qua, ở trên mặt Vương Trọng cọ cọ, đôi lông bằng hữu này rốt cuộc gặp lại rồi.

Một lát sau, Vương Trọng mới rõ, Simba bởi vì một lần trước cường hành sử dụng Vận Mệnh Luân Bàn, dẫn tới hồn hạch bị hao tổn, căn bản không thể chống đỡ hần hành động, cách khôi phục còn xa xa không hẹn, nhưng ở trong khe hở không gian như vậy, lại có thể đem hao tổn của nó hạ xuống thấp nhất, vừa mới nhìn thấy Vương Trọng đang cảm ngộ vốn chưa xuất hiện, cuối cùng vẫn nhìn không được nhảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Kỳ Ba vận khí luôn không tệ (1)

Vương Trọng cũng phi thường phi thường vui vẻ, hai người liên miên lai nhái hàn huyền thật lâu, Simba rất muốn biết chuyện xảy ra sau này với Vương Trọng, nghe được Vương Trọng đại sát tứ phương, Simba cũng hưng phấn tới mức lộn nhào.

Dù sao vương giả Simba ký thác kỳ vọng cao đối với Vương Trọng, kết quả bạn hữu này suốt một năm thua cái đáy hướng lên trời, đem Simba thua mất hết mặt mũi, Vận Mệnh Luân Bàn hy sinh tuy lớn, nhưng hiệu quả lại là rõ ràng.

“Simba, thật ra ta luôn muốn biết, Vận Mệnh Thạch rốt cuộc là cái gì, còn có người là duy độ sinh mệnh sao?” Vương Trọng nhìn không được hỏi, thật ra trước kia từng hỏi, nhưng mỗi lần hỏi vấn đề này, Simba luôn nói tránh sang việc khác, hoặc bịa chuyện xua, nhưng theo trưởng thành, Vương Trọng muốn biết, Vận Mệnh Thạch tồn tại áp chế không gian trưởng thành của Vương Trọng.

Simba từ không trung hạ xuống, gãi gãi đầu, “Ta hẳn là duy độ sinh mệnh, nhưng kỳ quái là, ta lại hiểu biết rất nhiều thứ của nhân loại các người, bản thân cũng không biết từ đâu mà đến, chỉ là rất xác định, vận mệnh chúng ta nối liền với nhau. Thật ra, việc duy nhất ta làm, chính là đặt cho cái tên, Hi Mệnh Tiểu Sư.”

Nói tới đây Simba có chút mất mát, nếu hẳn là duy độ sinh mệnh không có tư duy thì thôi, tựa như hồn hùng của Lola, nhưng Simba rất nhiều phương diện rất giống với nhân loại, trên người hẳn có một loại cảm giác sứ mệnh bức thiết, đó là giúp Vương Trọng trở nên cường đại, loại cảm giác sứ mệnh này luôn luôn thúc đẩy hẳn, nhưng hẳn cũng không biết vì sao, nhưng Vương Trọng là bằng hữu của hẳn, hẳn cũng không phản cảm một điểm này, mà đối với thứ khác, hẳn cũng không quá thích ý, cho nên hẳn đặt cho bản thân cái tên gọi là Hi Mệnh Tiểu Sư.

“Có thể nghĩ cách đem Vận Mệnh Thạch lấy ra không?” Vương Trọng nói, hoài bích có tội, thần tiên đánh nhau phạm nhân không chống đỡ được, Vận Mệnh Thạch này và trật tự phong ấn thật sự khiến hẳn phi thường đau đầu, tựa như đeo một quả bom hẹn giờ.

Simba bắt đầu dĩ khoát tay, “Tuy ta không biết có cách nào không, nhưng cho dù có, thân thể của người chả hiểu sao thành môi giới nào đó, một khi Vận Mệnh Thạch thoát ly thân thể người, vậy giữa nó cùng lực lượng trật tự nhất định phải phân ra cao thấp, vô luận ai thắng ai thua, thời đại hắc ám lần thứ hai sẽ tới.”

Vương Trọng trầm mặc chốc lát, “Vận Mệnh Thạch là vật của duy độ cao sao?”

Simba nghiêm túc gật gù đầu, “Cái này ta có thể xác định, hơn nữa cho dù là ở duy độ cao hẳn cũng là tồn tại phi thường đặc thù. Theo lý thuyết, loại vật này là tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở vị diện này, nhưng nó lại ù ừ cạc cạc xuất hiện, có lẽ có gì quan hệ với ta, nhưng ta thật sự không nhớ ra.”

Vương Trọng cũng cười khổ, “Thứ này trói buộc đối với ta rất lớn, hơn nữa ta lo lắng, loại tình huống này sẽ mang đến nguy hiểm.”

Simba cười cười, ngao nghễ nói: “Đây là điều không có khả năng, trừ ngươi cùng ta, sinh mệnh cấp thấp nơi này hoàn toàn không thể chạm đến, nhiều nhất cảm nhận được chút uy áp. Vận Mệnh Thạch tuy ở trong hỗn hải của ngươi, nhưng trên thực tế, hỗn hải của ngươi chỉ là cái tiết điểm, Vận Mệnh Thạch vẫn ở trong một không gian độc lập, ngươi cảm nhận được chỉ là hình chiếu tinh thần của mình.”

Vương Trọng muốn sờ sờ cái mũi, Simba vẫn rất hiểu biết Vương Trọng, cho nên giúp hắn gãi gãi, sau đó nói, “Có chút phức tạp, lấy tình huống của ngươi hiện tại, thật ra biết cùng không biết cũng như nhau.”

“Cảm ơn, ngươi rất biết an an ủi người ta!” Vương Trọng cười khổ nói, “Nhưng ngươi vừa nói như vậy, ta tựa như đã hiểu một chút, không cần rối rắm về thứ này nữa.”

Từ trước tới nay, Vương Trọng quá mức để ý Vận Mệnh Thạch tồn tại, đôi khi sẽ cảm thấy mình rất đặc biệt, dù sao cũng là thần vật, đôi khi lại cảm thấy sẽ quấy nhiễu mình. Trên thực tế, đối cái góc độ, Vận Mệnh Thạch và kết giới trật tự đã tồn tại ở trong cơ thể hắn, nói lên đạt tới một cái cân bằng phi thường vi diệu, nếu không thân thể hắn đã sớm tan thành tro bụi.

Nói cách khác, hỗn lực của hắn sở dĩ yếu như vậy... Có lẽ chính là thiên phú của mình quá yếu... Thậm chí nói, nếu không phải Vận Mệnh Thạch tồn tại, hắn chỉ sợ căn bản không sống đến bây giờ.

Một khi nghĩ đến đây, Vương Trọng cảm thấy tổn thương càng thêm thương..

Thời gian ở cùng Simba luôn qua đi rất nhanh, không gian yên tĩnh bắt đầu chớp lên, Simba cười cười, “Đây chỉ là một cái mảnh vỡ không gian nhỏ tạm thời, nhưng phẩm chất rất cao, thế mà bổ sung được bảy tám phần rồi.”

Simba lấy ra Hi Mệnh Luân Bàn, “Bàn xoay này tặng ngươi, chỉ cần khởi động dùng hỗn năng lấp đầy, là có thể làm một lần phán định, về phần điều dụng trong đó, ngươi cũng chậm rãi thể hội đi. Bằng hữu, tin tưởng ngươi, nhất định sẽ trở thành vương giả chân chính!”

Lúc trước ngữ khí Simba có chút thương cảm, nhưng đến về sau trở nên mười phần tin tưởng.

Vương Trọng không thể động đây, theo bàn xoay chuyển động, trong mảnh vỡ không gian như có các điểm hào quang giống như đom đóm hướng tới bàn xoay tập trung, khắc độ mép bàn xoay đã có ước chừng bảy phần mười hỗn năng lấp tức tăng lên hơn hai thành.

Trong lòng, hắn có thể nhìn thấy ánh mắt quan tâm của Simba. Thời gian lâu như vậy, Simba thế mà chưa nói biện pháp để cho gã khôi phục, thật ra trong lòng Vương Trọng cũng biết, đó là bởi vì hắn quá yếu.

Từ trước tới nay, hắn đều đem nguyên nhân hỗn lực mình yếu ớt quy kết cho Vận Mệnh Thạch, hiện tại đã tới lúc nhìn thẳng vào một điểm này!

Oành đùng đùng...

Ở ngoài, toàn bộ biển hoa bị sóng chấn động mãnh liệt trực tiếp biến thành bột phấn, mà vua nhện biển dị xui xẻo đứng mũi chịu sào, nó ở khu trung tâm vụ nổ, nháy mắt đã bị nghiền thành mảnh vỡ, về phần Mạn Đà La mẫu thụ ở thời điểm mảnh vỡ không gian tiêu vong liền nháy mắt héo rũ.

Cách đó không xa, đám người Grace tới cứu viện sắc mặt ngưng trọng, Grace một đường chạy như điên, khởi động hỗn lực mạnh nhất, nhưng trong lòng vẫn không ôm nhiều ảo tưởng. Sinh vật biển dị cấp năm, cô cũng không có nắm chắc chiến thắng, hơn nữa là Nhện Chân Đỏ biển dị, cái này ý nghĩa là sinh vật quần cư, đem một tia cơ hội cuối cùng cũng hủy diệt.

Nhưng khi Grace chạy tới, lại phát hiện chết một đồng nhện chết, tuy chỉ là một ít mặt hàng cấp hai, sức chiến đấu cũng không phải quá mạnh, nhưng chỉ bằng mấy người kia... Tựa như cũng hơi hơi khoa trương.

Glory và Hyman đang chiếu cố Emily cùng Barron. Thương thế của Emily còn có thể khống chế, tình huống Barron cực kỳ nghiêm trọng, may mắn Hyman là dị năng giả hệ chữa trị, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Được Hyman chỉ dẫn, Grace ngay lập tức hướng tới nơi Vương Trọng dẫn dắt vua nhện rồi đi lao tới, dọc theo đường đi càng đuổi càng cân nhắc, Vương Trọng là một lựa chọn lưỡng nan, Grace từ trên người hắn thấy được rất nhiều phẩm chất lãnh tụ, nhưng cũng phát hiện khuyết điểm rất lớn, nhưng mặc kệ nói như thế nào, cô cũng không hy vọng Vương Trọng mất mạng ở loại địa phương này, tuy... hy vọng không lớn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 163: Kỳ Ba vận khí luôn không tệ (2)

Nhìn thấy một màn trước mắt, Grace cũng sợ ngây người, khe hở duy độ!

Khó trách nơi này sẽ trong khoảng thời gian ngắn xuất hiện sinh mệnh cấp năm, vua nhện bản khoản cùng phần nộ, khiến Grace ý thức được tình huống có vấn đề, đang thời điểm chuẩn bị ra tay, xuất hiện không gian bùng nổ.

Tất cả chung quanh bị san thành bình địa, cũng may khoảng cách đủ xa, nếu không Grace chỉ sợ cũng phải bị thương.

Khe hở không gian mạng tính lâm thời có sự thiếu ổn định rất mãnh liệt, lúc nào cũng có thể sụp đổ giống bột khí, loại tình huống này không phải Grace lần đầu tiên gặp được, nhưng vẫn là lần đầu tiên gặp ở khoảng cách gần như thế.

Đang lúc Grace hoàn toàn đánh mất hy vọng, cô thấy được một bóng người trên phố tích.

Một giây tiếp theo, Grace đã lao tới, trên đất là Vương Trọng hôn mê, dù là Grace thân trải trăm trận, từng trải qua các loại chuyện kỳ quái, cũng chưa từng gặp loại tình huống này.

Thoáng kiểm tra, Vương Trọng tuy bản thân bị thương nặng, nhưng những thương thế này đều ở phạm vi có thể khống chế. Bị sinh vật cấp năm đuổi giết, tránh thoát không gian sụp đổ, quả thực là kỳ tích.

Tập huấn sớm chấm dứt.

Người của Kỳ Ba tiểu đội được khẩn cấp đưa tới bệnh viện, tình huống hai tiểu đội khác tốt hơn nhiều. Thánh Tài Quyết thu hoạch “rất dày”, nhưng đa số là duy độ tinh thạch cấp thấp từ một tới hai, phẩm chất cũng khá kém, Hoa Hồng Đen chọn dùng sách lược tránh chiến đấu để xâm nhập, thành công tìm được vật phẩm nhiệm vụ, cũng có thu hoạch, chỉ có Kỳ Ba xã thảm bại mà về.

Mọi người tập hợp ở doanh địa cũng nghị luận âm âm, biến dị thú cấp năm?

Kỳ Ba xã thật đúng là đủ xui xẻo, năm người, ba trọng thương, hai bị thương nhẹ, vận khí này đã nghịch thiên rồi, thật không biết bọn họ là như thế nào thoát được đại nạn, gặp quái vật như vậy quả thực chỉ còn đường chết.

Reeves từ đầu tới cuối mặt không biểu cảm, trong lòng lại vui tới mức nở hoa. Chưa thành công, nhưng có chiến quả như vậy đã ra ngoài dự liệu rồi, tiêu trừ toàn bộ uy hiếp.

Scarlett và Mirami đều rất sốt ruột, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể chờ Grace đạo sư trở về. Đại khái sau hơn ba giờ, Grace đã trở lại, phía sau còn có Marcus... binh sĩ phía sau Marcus còn mang theo hai người.

Lục Chiến Thiên cùng Adams, hai người bị ném xuống đất, về mặt Marcus rất khó coi, “Trước khi tới, ta nghe nói trình độ học viện Thiên Kinh rất nát, cái này không phải vấn đề, trình độ kém có thể luyện, nhưng không ngờ thế mà còn xuất hiện loại người nát này!”

Chiến sĩ trên chiến trường chán ghét nhất là công kích đến từ phía sau, làm chiến hữu có thể đưa lưng, thế mà đánh lên người một nhà!

Grace ngăn lại Marcus phi nhỏ, cùng lúc cô đi cứu viện Vương Trọng, Marcus đi hướng về phía quấy nhiễu, kết quả phát hiện đám người Lục Chiến Thiên và Adams, mấy kẻ đó đứng xa xa xem trận đại chiến này, chuyện trò vui vẻ, thẳng đến lúc Marcus xuất hiện.

“Lục Chiến Thiên, Adams, làm trái nghiêm trọng nội quy trường học học viện Thiên Kinh, trái với điều 532, điều 671 pháp luật liên bang Tự Do, thành lập tội mưu sát cấp một!” Grace lạnh lùng nói.

“Sư phụ, có phải có gì hiểu lầm hay không?” Reilly nhin không được hỏi, dù sao cũng là đồng đội thời gian dài như vậy.

Marcus khinh thường cười cười, “Cấu kết tội phạm, đem đám người Vương Trọng dẫn vào sào huyệt biến dị thú cấp năm, thậm chí còn chuẩn bị chặn đường lui của bọn họ, ta tự tay bắt được, tội mưu sát cấp một coi như nhẹ rồi!”

“Nói vậy, Marcus, người đang vu hãm chúng ta, ta và Adams chỉ là muốn xem tập huấn một chút, tuy không thể tham gia, nhưng chúng ta tự tham dự một chút, cho dù vi phạm nội quy trường học, cũng không thể đem tội mưu sát chụp mũ lên đầu chúng ta, ta sẽ đi toà thị chính tố cáo người!”

Lục Chiến Thiên ù rũ bỗng nhiên lớn tiếng nói.

Marcus ngẩn người, không ngờ đến một bước này rồi, thẳng ôn này còn có thể cắn ngược lại một phát.

Marcus một cước đi lên đập rụng bảy tám cái răng của Lục Chiến Thiên, “Tiểu tử, người muốn chứng cứ, sẽ cho người chứng cứ, người cảm thấy mấy tên tội phạm kia sẽ giữ chặt mồm sao, hay là ghi chép các người giao dịch không tra được, thực ngại thơ.”

“Hiện tại đầu óc bọn trẻ con đều dùng đi đâu vậy, lão tử còn chuyên môn ghi lại một đoạn các người nói chuyện phiếm mới động thủ, may mắn dùng mưu chút, chắc chắc!” Marcus cũng cười nói. Lão binh nhiều năm như vậy, chút tâm tư này vẫn phải có, dù sao cũng lăn lộn ở liên bang lâu như vậy.

Lục Chiến Thiên và Adams sắc mặt trắng bệch, lần này xong rồi, hoàn toàn xong rồi, vừa nghĩ đến kết cục tội mưu sát cấp một, toàn thân càng run rẩy.

Bỗng nhiên Lục Chiến Thiên giống như con chó bò về phía Reeves, “Xã trưởng, cứu ta, cứu ta, ta không muốn chết, ta đây là chấp hành mệnh lệnh của người mà, đừng vứt bỏ ta!”

Toàn bộ mọi người đều tròn mắt há hốc mồm nhìn Reeves, Reeves lại phi thường thần nhiên nhún nhún vai, “Lục Chiến Thiên phó xã trưởng, ta và thành viên Kỳ Ba xã không oán không thù, hành vi cá nhân của người xin đừng trèo qua cán người khác, lại càng không nên bôi đen Thánh Tài Quyết, tất cả dùng sự thật để nói chuyện!”

“Hắc hắc, Reeves, qua cầu rút ván sao, nếu không phải ngươi, ta làm sao biết tuyến đường của bọn họ, làm sao biết an bài lần tập huấn này. Học sinh toàn bộ học viện có thể biết, không ai ngoài ngươi cùng Scarlett, không phải ngươi, chẳng lẽ là Scarlett nói cho ta biết sao!”

Lục Chiến Thiên lộ ra một mặt âm hiểm, Reeves muốn vứt bỏ hắn, vậy thì chết chùm!

Ánh mắt Reeves lóe lên một tia sát khí, nhưng hắn biết không thể động thủ, thân thể hướng bên cạnh giãy thoát Lục Chiến Thiên, “Ta thỉnh cầu học viện điều tra, nếu có ai có liên quan với chuyện này đồng loạt xử lý!”

“Ha ha, tốt, Reeves, ngươi cho rằng ngươi có thể không chịu trách nhiệm với lời ngươi nói sao, ta cũng có thủ đoạn, lời ngươi lúc trước nói với ta ta đều giữ lại đó. Khụ khụ, ngươi cho rằng chỉ ngươi thông minh!”

Reeves vẫn mặt không biểu cảm như cũ, “Ồ, phải không, ta cũng muốn xem xem ngươi có thể bịa đặt ra cái gì.”

Lần tập huấn này biến chuyển cũng quá lớn, Grace mang theo mọi người về trường học, đồng thời đội tra xét vào điều tra.

Chuyện này cũng khiến Grace rất thất vọng, học viện Thiên Kinh vốn đã rất yếu rồi, còn gây ra chuyện như vậy.

Hai ngày trôi qua, Lục Chiến Thiên, Adams, còn có Terrence nghe ngóng bị định tội, hủy bỏ hôn hải đầy đi một ngàn dặm.

Ai cũng không nghĩ tới là, Reeves thế mà thật sự liên lụy trong đó, tuy đoạn ghi âm kia chưa chứng minh Reeves có ý tứ sai khiến bọn họ rõ ràng, nhưng cũng nghe ra ám chỉ. Cần nhắc đến bối cảnh của Reeves, khẳng định không phải đủ chứng cứ định tội, nhưng học viện Thiên Kinh hẳn không nán lại nổi nữa, Reeves cũng rất dứt khoát, ngay buổi tối được phóng thích liền rời khỏi học viện Thiên Kinh.

Reeves lưu lại câu nói duy nhất là, các ngươi sẽ hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Chiến đội Thiên Kinh mới

Lần biến động to lớn này quả thật làm học viện Thiên Kinh bị thương nặng, hơn nữa có đội tra khám tham gia, loại sự tình này giấu cũng không giấu được, vốn là cục diện rất vi diệu, khiến Thiên Kinh trở nên càng thêm bị động, hiệu trưởng Green cũng là Alexander, lần này bị tổn thương động gân cốt.

Mặc kệ nói như thế nào, thực lực Reeves bày ở đó, coi như là rường cột Học viện Thiên Kinh, bây giờ thì tốt rồi, hắn đã đi, học viện giảm một nửa sức chiến đấu. Trong khoảng thời gian này Green hiệu trưởng có chút lo lắng, nhưng cũng không có cách nào, còn có mấy học sinh trọng thương, CHF chọn lựa giao cho Scarlett, Scarlett hiện tại đảm nhiệm đội trưởng, đội viên thì do cô chọn ra, có thể nói Học viện Thiên Kinh có chút được ăn cả ngã về không, trên thực tế cũng là không bột đổ gột nên hồ.

Tiểu đội CHF Học viện Thiên Kinh chính thức thành lập, đội trưởng Scarlett, đặc huấn bỏ dở, Grace mang theo huynh đệ Marcos chạy về tiền tuyến, nói tóm lại Grace đối với trường học cũ vẫn có chút áy náy, cô cũng chưa giúp được đại ân gì, còn làm cả đội ngũ sụp đổ, nhưng Green thì lại nghĩ rất thoáng, sớm phát hiện vấn đề một chút thì tốt sớm, theo đuổi phát triển, tương lai còn không biết sẽ xảy ra đại loạn gì.

Chỉ là đối với đội ngũ này, Green cũng là lòng có dư mà lực không đủ, chỉ là làm hiệu trưởng, ông vẫn đang tích cực liên hệ một số học viện xếp hạng cao tiến hành giao lưu giữa trường học, chỉ là... Hơi xếp hạng tốt một chút, căn bản không có hứng thú quan tâm học viện Thiên Kinh.

Mạnh và mạnh va chạm là giao lưu, mạnh yếu va chạm là bắt nạt trẻ con. Ở thời kì này, các đại học viện đều đang tìm cao thủ rèn luyện đội hình, ai có công phu bồi Thiên Kinh loại mặt hàng này luyện binh.

Khi Vương Trọng tỉnh lại đã là ba ngày sau đó, ngoại thương trên người đã khôi phục bảy tám phần, chỉ là tay phải quả thật có chút thâm thương, ít nhất còn nửa tháng mới có thể khôi phục bình thường. Ba ngày qua vẫn luôn là Scarlett hỗ trợ chiếu cố hắn, Vương Trọng về sau đã khôi phục ý thức, chỉ là thân thể còn chưa thể động đậy, từ trong miệng Scarlett, hắn cũng hiểu biết tình huống hiện tại, Emily đã không có việc gì, cô nhận đều là vết thương nhẹ, sau khi trị liệu đơn giản đã hoạt bát nhảy nhót rồi, nhưng thương thế của Barron có chút nghiêm trọng, thương thế trên người dễ chữa khỏi, nhưng hôn hải bị hao tổn thì không phải điều kiện chữa bệnh hiện tại có thể can thiệp tới.

Nghe nói trong năm đại gia tộc có được bí pháp chữa khỏi, nhưng... không có người sẽ để ý một học sinh của học viện.

Trên cơ bản thầy thuốc đã phán Barron tử hình, mất đi hôn hải, tuổi thọ của hắn sẽ giảm bớt rất nhiều, thậm chí ngay cả làm người thường cũng rất khó, chỉ có thể nói nên bị thương thuận biến.

Trải qua lần đầu tiên tập huấn, Scarlett Mirami các cô đối với Barron cũng đã thân quen, mất thấy Barron nằm ở trên giường bệnh không có sinh khí, vẻ mặt Scarlett cũng âm trầm. Vương Trọng lần này cũng là đại nạn không chết, Scarlett như thế nào cũng không ngờ đám người Lục Chiến Thiên sẽ làm tới loại tình trạng này, một học sinh học viện, sau khi tốt nghiệp chính là chiến hữu tin cậy nhất, bình thường cãi nhau âm ỉ thậm chí lộn cái bàn cũng là việc

nhỏ, nhưng thế mà lại đâm ở sau lưng.

Nhìn thấy Vương Trọng tỉnh lại, Scarlett rút cuộc lộ ra nụ cười, “Ngươi rút cuộc tỉnh rồi, ta đi gọi đám người Mã Đông!”

Vương Trọng lắc đầu, “Dẫn ta đi thăm Barron trước đi.”

“Thương thế của ngươi?” Scarlett vẫn hơi lo lắng.

Vương Trọng mỉm cười, “Trừ xương tay phải còn cần khôi phục một đoạn thời gian, cái khác đã không còn đáng ngại.”

Scarlett đỡ Vương Trọng tới phòng bệnh Barron cách đó không xa. Barron im lặng nằm, nhìn trần nhà, thần thái bình tĩnh, cũng không nói gì đặc biệt ư oái, nhưng càng là như thế càng dọa người.

Một chiến sĩ không sợ tử vong, nhưng hồn hải phá diệt, thật là đòi mạng của hắn, hơn nữa còn là ở tuổi này.

Vương Trọng đi đến, nhìn thấy Vương Trọng, trong ánh mắt Barron đã có thêm một tia thần thái, “Học trưởng.”

Vương Trọng đánh giá Barron, “Xem ra vận khí chúng ta đều không tệ, thế mà còn có thể còn sống gặp mặt, ta còn tưởng lần sau chào hỏi đã là ở trong lòng đất.”

Barron gật gật đầu, “Nếu không phải học trưởng dẫn dắt rồi đi biến dị thú cấp năm, chúng ta đã sớm mất mạng rồi.”

“Không, là chúng ta cùng nhau cố gắng, hơn nữa vận khí chúng ta đều không tệ, về sau chiến đấu sẽ càng nhiều!”

Ánh mắt Barron buồn bã, lại khôi phục thần thái, “Học trưởng, về sau chỉ sợ không thể cùng nhau chiến đấu với mọi người nữa, hồn hải của em khả năng khôi phục không lớn, nhưng cũng không có việc gì, xã trưởng nói, trường học sẽ cho một khoản phí dụng, còn có thể giữ lại tư cách thị dân Thiên Kinh của em, nửa đời sau không cần phát sầu.”

Vương Trọng lại không phải kẻ ngốc, liên bang sẽ có quy định phương diện này, như học viện loại tình huống này, chỉ có một cái bảo đảm sinh hoạt thấp nhất, rất gian nan, chỉ sợ là Mã Đông đã bỏ tiền.

Hồn lực của Vương Trọng chậm rãi bao phủ Barron, Barron tình trạng thân thể vẫn ổn, nhưng hồn hải quả thật hư hao nghiêm trọng, vượt qua cực hạn bùng nổ, mà độ ổn định của hồn hải Barron lại không cao như vậy, loại đột phá này lại xưng là đột phá vượt giới hạn, thuộc loại phù dung sớm nở tối tàn.

“Học trưởng, không cần lo lắng, ta còn có sức...” Barron cười nói.

“Barron, ngươi tin ta không?” Vương Trọng bỗng nhiên nói.

Barron ngẩn người, “Đương nhiên tin tưởng, học trưởng là thần tượng của em!”

Vương Trọng gật gật đầu, “Em yên tâm, anh vừa mới quan sát một phen tình huống hồn hải của em, chưa hoàn toàn phá diệt, nhất định có biện pháp khôi phục, em trong khoảng thời gian tới đây tuyệt đối đừng tự tiện sử dụng hồn lực!”

Barron ngờ ngác nhìn Vương Trọng, “Thật?”

“Vừa rồi còn nói tin tưởng ta!”

“Vâng, học trưởng!”

“Nằm ăn uống cho tốt!”

Chờ hai người rời khỏi, Scarlett đỡ Vương Trọng, “Thật ra, ta cảm thấy, loại hy vọng này vẫn đừng cho thì tốt hơn.”

Scarlett vừa rồi rồi một mực chưa lên tiếng, cô đã sớm hỏi thầy thuốc, phạm là biện pháp Thiên Kinh có thể có, cô đều sẽ không từ bỏ, nhưng toàn bộ thầy thuốc đều nói, loại tình huống này căn bản không thể trị liệu, chỉ có thể xem ông trời, nói không chừng vận khí tốt, sẽ tự khôi phục, đương nhiên loại tiền lệ này ở trong lịch sử toàn bộ liên bang cũng là vạn dặm mới tìm được một, thật sự là vận khí tốt nghịch thiên, đa số còn là cường giả, không phải loại trình độ này.

Hy vọng càng lớn thất vọng càng lớn.

“Biện pháp nhất định sẽ có!”

Vương Trọng nói, đạo cụ thể giới trong mộng của Simba đều là hư ảo, chỉ có Vận Mệnh Luân Bàn là chân thật, liên bang đem loại vũ khí duy độ thể giới này xưng là hồn khí, đây là tồn tại trên quý giống như hồn thú, thậm chí càng quý giá hơn.

Bình thường đều là vũ khí, ví dụ như mười đại thần binh kia, nhưng hồn khí như Vận Mệnh Luân Bàn càng thêm trân quý, hồn khí cũng có thể theo người sử dụng cường đại trở nên càng cường đại hơn.

Chương 165: Thâm tàng đánh cò

Simba từng nói, phạm vi phán định của Vận Mệnh Luân Bàn không thể vượt qua năng lực trước mắt của nó. Nếu nói hồn hải của Barron hoàn toàn biến mất chỉ sợ rất khó, nhưng hiện tại hồn hải của hắn chỉ là vỡ vụn, một mảng hỗn loạn, lấy lực lượng của Vận Mệnh Luân Bàn, hắn là có thể làm ra một lần phán định.

Số đo năng lượng bổ sung trên Vận Mệnh Luân Bàn đã tiếp cận đầy ô rồi, nhiều nhất một hai trận đấu nữa hắn là có thể hấp thu đủ năng lượng khôi phục.

Hơn nữa cho dù lần này không được, lần sau thì sao, năm nay không được, sang năm thì sao!

Chỉ cần hắn đủ cường đại, thì nhất định có thể khiến Barron khôi phục lại!

Scarlett chỉ nghĩ là chấp niệm của Vương Trọng, loại phương pháp này thư viện không tra được.

Hai ngày sau, Vương Trọng xuất viện, Mã Đông dùng một khối hồ dán ở trên mặt hắn, “Bạn hữu, về sau đừng làm hoạt động nguy hiểm như vậy nữa, người biết từ trong tay biến dị thú cấp năm chạy thoát là may mắn lớn cỡ nào không, nhanh mua xổ số, nhớ rõ điền tên của ta!”

Mã Đông mặc bộ trắng làm đom của hắn, mấy ngày nay hắn lăn qua lộn lại hồng rồi, bốn viên đại tướng của Kỳ Ba xã thiếu chút nữa đoàn diệt, vạn hạnh không có việc gì, Emily cũng đã nói với hắn, nếu không phải Barron thời điểm mấu chốt ngăn cản, hiện tại đại khái đã không gặp được cô nữa.

Vô luận là Emily hay là Mã Đông đều sẽ không bỏ rơi Barron, chỉ là năng lực chữa khỏi quả thật không có.

Có lẽ Assassin trả giá thật lớn cũng có thể làm được, nhưng vấn đề là, Mã Đông chỉ là chi thứ, Emily chỉ là người thừa kế mà thôi, nói thẳng, là loại không được xem trọng, ở trong thế chế gia tộc liên bang trước mắt, huyết mạch tự nhiên là sắp xếp vị trí số một, nhưng sau huyết mạch chính là năng lực, chỉ cần có huyết mạch là đủ, chỉ có huyết mạch năng lực không đủ là khẳng định không được, gia tộc có thể nuôi người, nhưng người cũng không có quyền lợi đưa ra yêu cầu.

Emily sợ dĩ có thể tới Thiên Kinh “sa đọa”, thật ra ý tứ ẩn hàm chính là “mặc kệ”.

Người khác không biết, bản thân Mã Đông thật ra là rõ ràng nhất, chỉ là hắn không có dã tâm gì, cảm thấy như vậy cũng rất tốt, vui vẻ kiếm tiền, vui vẻ hưởng thụ, nhưng theo trưởng thành, hắn phát hiện, loại ý tưởng này quá ngây thơ rồi.

Dù sao cũng là phụ trách phương diện tài chính của Assassin, rất nhiều con đường, Mã Đông cũng đang hỏi thăm khắp nơi, nhưng cái giá đều là hắn không thể thừa nhận.

“Ta không sao, các người đi thăm Barron nhiều vào.” Vương Trọng nói.

Mã Đông lắc đầu, “Gã này giả bộ rất kiên cường, thật ra trong lòng rất mềm yếu, lúc này không thích hợp nhiều người đi kích thích hắn như vậy, ngược lại người nói gì đó với hắn, thời điểm ta hôm qua thăm hắn cảm giác tốt hơn rất nhiều, có thể ăn có thể ngủ, giống như cục cưng ngoan.”

Vương Trọng cười cười, “Son nhân tự có diệu kế!”

“Vương Trọng, chúc mừng người xuất viện, đồng thời người đã trở thành một thành viên chính thức chiến đội Thiên Kinh CHF!” Scarlett nói.

“Vương Trọng à, không phải ta nói người, mấy ngày nay đều là Scarlett từng ngày từng đêm chiều cổ người. Ài, nếu ta bị thương, Mimi, em nếu có thể chiều cổ anh như vậy...” Mã Đông cười nói.

Mirami mỉm cười, “Cần em đem anh đánh cho tàn phế, anh thù sự dụ dỗ của em hay không?”

Mã Đông rung mình, “Khụ khụ, giảng đạo lý, hôm nay thời tiết không tệ!”

Mọi người cười to một trận. Trở lại Kỳ Ba xã, Vương Trọng cũng cảm thấy thân thiết, chỉ là hắn rút cuộc không về được loại bầu không khí an nhàn trước kia nữa. Học viện là cảnh tránh gió, dùng lời Grace đạo sư để nói, quả thật là nhà kính.

Chiến đội Thiên Kinh đã công bố thành viên chính thức:

Đội trưởng: Scarlett. Dẫn đội: Mã Đông

Chính tuyến: Reilly, Colby, Glory, Emily.

Dự bị: Vương Trọng, Hyman, Mirami, Barron

Trước mắt tạm đặt ra chín người, trong những ngày sắp tới, nếu có thích hợp có thể tiếp tục đào bới, bao gồm Barron, sở dĩ lưu lại danh ngạch của hắn, là Scarlett cho hắn lòng tin, người ta sống nhất định phải có lòng tin mới được.

Cho dù như vậy, đám người Reeves đào thải, quả thật khiến học viện Thiên Kinh vốn trứng chọi đá trở nên càng thêm khó khăn.

Một khi xác nhận đoàn đội, bọn họ phải cường hóa chính là huấn luyện chiến đấu đoàn đội, một chọi một là một loại phương thức chiến đấu, đoàn chiến hoàn toàn là một loại phương thức khác, phối hợp đội hình phương diện này, phối hợp giữa chiến sĩ mới là thời điểm thật sự khảo nghiệm nội tình của một học viện.

Mà phương diện này lại là điều học viện Thiên Kinh hiện tại khiếm khuyết nhất.

Ở đế quốc Caesar xa xôi.

Trong phòng họp của đế quốc, sắc mặt một đám nhân vật thực quyền đều không quá dễ coi.

“Điện hạ, gia tộc Stuart khinh người quá đáng, cho chúng ta một đồng phế phẩm, chẳng lẽ chúng ta mỗi lần nã pháo, còn phải từ bọn họ mua đạn pháo sao!” Một người trung niên phần nộ nói, vừa thấy khí tức đã biết là người thường. Ở đế quốc bên này, số lượng người thường phi thường ít, phàm là người thường có thể sống sót, sống phi thường dễ chịu, năng lực sẽ không tầm thường.

“Tiến sĩ Lanjia, xin đem báo cáo nghiên cứu của ngài nói chi tiết với mọi người một phen.” Solomon lại phi thường lạnh nhạt, Enoch ở một bên thì mỉm cười dùng con dao nhỏ tu bổ móng tay của mình.

Tiến sĩ Lanjia đứng lên, “Một lô pháo phù văn gia tộc Stuart vận chuyển đến tuy thuộc về kiểu của hai mươi năm trước, nhưng lý niệm thiết kế đối với chúng ta giai đoạn hiện tại phi thường có trợ giúp, chỉ là vấn đề trung tâm ở chỗ đạn pháo.”

“Tiến sĩ Lanjia, pháo phù văn cũng tạo ra rồi, đạn pháo tính là gì?”

“Doran thành chủ, thứ trung tâm nhất của pháo phù văn chính là đạn pháo, đây cũng là nguồn gốc của uy lực, mà trung tâm đạn pháo thì là cái này.” Lanjia lấy ra một cái bình trong suốt, giữa bình lơ lửng một quang sáng. “Đây cũng là nguồn suối uy lực của đạn pháo, duy độ năng lượng.”

“Nói cách khác, liên bang từ chỗ chúng ta sưu tập lượng lớn duy độ tinh thạch của biến dị thú chính là vì cái này?”

“Một bộ phận. Không đơn giản như vậy, đơn thuần duy độ tinh thạch không cấu thành uy lực hoạt tính như vậy, là lực lượng nào đó đem bọn nó kích hoạt, trở thành loại hình thái này, cũng cấu thành uy lực trung tâm của pháo phù văn. Có thể nói, không có trung tâm này pháo phù văn rất yếu, nhiều lắm cũng chỉ đánh biến dị thú cấp ba trở xuống, nhưng có thứ này, uy lực có thể đánh tới cấp bảy, có phương hướng cái tiền cao hơn nữa.”

“Điện hạ, tổ chức tình báo của chúng ta ở phương diện này có thu hoạch không?”

Hiển nhiên ở đây đều là tướng quân và thành chủ của đế quốc, cũng là người có quyền lực cao nhất, pháo phù văn hạng mục thêm vào này đã tồn của đế quốc không ít tiền, để cho Stuart hung hăng làm thịt một khoản, nếu có thể phát triển tự chủ pháo phù văn, cực kỳ quan trọng đối với đế quốc Caesar tiến một bước tăng mạnh thống trị cùng thăm dò đối với đại lục Hy Vọng.

“Enoch, nói cho mọi người một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Cả người là bảo

Enoch mỉm cười, “Hạt giống mang đến tin tức, loại năng lượng hoạt tính này đến từ hệ thống OP, một tác dụng của hệ thống OP là cung cấp học sinh liên bang rèn luyện kỹ xảo chiến đấu, nhưng càng quan trọng hơn là dễ dàng cho liên bang sưu tập loại năng lượng này, liên bang ở phương diện kỹ thuật duy độ thứ năm dẫn trước chúng ta ít nhất năm mươi năm.”

Sau khi nói xong, Enoch vẫn sửa chữa móng tay đẹp đẽ của mình như cũ. Hắn thích cẩn thận tỉ mỉ, hình cung hoàn mỹ, một đoạn lời bên trên không phải hắn tổng kết, mà là hạt giống bỏ công anh mang đến.

Mọi người khe khẽ nói nhỏ một phen, trong ba đại đế quốc, muốn kết nối OP chỉ có đế quốc Caesar, thật ra cũng không bức thiết như vậy, chỉ có hoàn cảnh và nhân số của liên bang mới cần OP cái thứ này, chiến sĩ của bọn họ bên này có cả đồng cơ hội thực chiến, cũng tôn trọng phương thức này. Đế quốc Caesar là muốn ở trong vai cái thành thị quan trọng kết nối OP, chỉ có hiểu biết đối thủ tăng sâu nhất, cuối cùng mới có thể chiến thắng đối thủ.

Chỉ là ai cũng không ngờ, OP thế mà còn có tác dụng này. Đế quốc Caesar cũng chuyên chú vào nghiên cứu phù văn, nhưng đối với kỹ thuật phương diện duy độ thứ năm thì khó rồi, dù sao năm đó liên bang Tự Do là mang đi hầu như toàn bộ nhà khoa học, đế quốc Caesar quật khởi ở trên phế tích, tuy rất coi trọng lĩnh vực khoa học kỹ thuật, nhưng phay đứt gãy phi thường nghiêm trọng, mấy năm nay bọn họ chưa từng từ bỏ thăm dò, cao tầng toàn bộ đế quốc đều phi thường kiên nhẫn, nhưng chênh lệch vẫn so với dự đoán còn lớn hơn nữa.

Ba đại đế quốc, Tutankhamun hoàn toàn là sống mơ mơ màng màng, cao tầng của bọn họ đang hưởng thụ thời đại mới này, phi thường hài lòng đối với quan hệ sống nhờ vào liên bang. Amazon đại lục Dừng Giã chiến loạn không ngừng, Nam Mỹ hiểu chiến bắt đầu từ thời đại hắc ám đã phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, đến bây giờ vẫn khó có thể bình ổn, bọn họ có thể giải quyết tốt nội bộ đã không tệ rồi không rảnh để ý thứ khác, chỉ có đế quốc Caesar thành lập cường quyền thống trị, quay quanh lực lượng gia tộc Rothschild thành lập đế quốc cường đại, đế quốc ở “tiền tuyến” khai thác cũng không kém liên bang, hậu phương kiến thiết cũng đều có đặc sắc, nhưng tăng diện kỹ thuật quả thật thua hơi nhiều.

Solomon gõ gõ bàn, “Thật ra chúng ta cũng có thể dự đoán được một điểm này, ta cảm thấy tiêu số tiền này vẫn đáng giá, kỹ thuật tương quan OP cùng loại phương pháp sử dụng đặc thù này cũng chính là kỹ thuật trung tâm của liên bang. Phương hướng chúng ta tương lai chủ công chính là như thế, ta hy vọng mọi người có thể mau chóng đưa ra kế hoạch, phương pháp đối phó liên bang vẫn có rất nhiều.”

Sự tự tin của Solomon vẫn đã lan tới mọi người, tài phú, quyền lực, mỹ nhân kể những chiêu trò cũ này dùng ở trên người liên bang vẫn hữu dụng. Gia tộc Stuart tự nhận là được tiện nghi, nhưng đế quốc Caesar thu hoạch càng nhiều hơn, thực lực từng binh sĩ cùng cao tầng, đế quốc Caesar phi thường có lòng tin, kém là kém ở quân đoàn chiến, mà trung tâm quân đoàn chiến không nằm ngoài số lượng và phù văn pháo trận.

“Chúng ta cách hy vọng đã càng ngày càng gần.”

Charlton Copernicus sở dĩ có thể trở thành tồn tại làm cả liên bang đều phải nhìn lên, là ở hệ thống OP sinh ra, phát hiện duy độ thứ năm tương đương với năm đó phát hiện đại lục mới, nhưng ý nghĩa còn vượt lên trên đại lục mới.

Hệ thống OP quả thật cung cấp cho càng nhiều tân nhân loại cơ hội đức ra anh hùng mạnh mẽ, gia tăng rất nhiều sức chiến đấu của liên bang, nhưng thế này còn chưa đủ sinh ra đại gia tộc thứ năm của liên bang, thẳng đến lúc Charlton có một phát hiện trọng đại khác.

Sau khi OP sinh ra một đoạn thời gian, Charlton liền phát hiện sự hình thành của một loại năng lượng, làm nhà khoa học tràn ngập hướng tới đối với duy độ cao, hẳn luôn luôn nghiên cứu lực lượng duy độ. Hẳn ngạc nhiên phát hiện, chiến sĩ nhân loại ở duy độ thứ năm sử dụng loại có thể coi là “lực lượng tinh thần” kia là có thể lấy ra, thông qua một cái phù văn trận đặc chế lấy ra, mà loại năng lượng hoạt tính này, đã xảy ra liên hệ kỳ diệu với duy độ tinh thạch.

Liên bang kế thừa hầu như 90% khoa học kỹ thuật và nhân tài thời đại trước, những nhân tài này ở trên tìm được phương pháp sử dụng cũng không tiêu phí quá nhiều thời giờ, đạn pháo phù văn kiểu mới chính là một hạng phát hiện phi thường quan trọng trong đó, cũng chính bởi vì nó, liên bang Tự Do ở trên không chế đường cái tự do, cùng với khai thác “tiền tuyến” đều có tiến triển rất lớn, ít nhất đã giảm thấp tỷ lệ hy sinh, đồng thời các siêu cấp duy độ sinh mệnh hoàn toàn không thể đụng vào cũng không phải xa không thể chạm tới nữa.

Trong lượng lớn khe hở không gian thời đại hắc ám xuất hiện, nhân loại đã không chỉ một lần phát hiện, tuy phi thường nguy hiểm, nhưng có một bộ phận là đi thông một thế giới khác, hơn nữa các khe hở không gian này đều chỉ hướng cùng một cái vị diện, một không gian khoa học kỹ thuật nhân loại không thể giải thích, phi thường trí mạng, lại tràn ngập dụ hoặc, liên bang xưng là tiền tuyến, đế quốc bên kia càng nguyện ý xưng là địa ngục hoặc thiên đường, ba khối đại lục lần đầu tiên khôi phục câu thông cũng là ở nơi đó gặp nhau, dù sao hải dương đối với nhân loại mà nói vẫn là cấm khu.

Cấm khu tuyệt đối sao? Thật ra cũng không hẳn, mấu chốt là ích lợi và trả giá có quan hệ trực tiếp hay không, trong hải dương không có thứ nhân loại muốn, hoặc là nói, không cần thiết, vậy không cần trả giá đắt để đi chinh phục.

Vì sao phải lên “tiền tuyến”, dưới tình huống rõ ràng có nguy hiểm và hy sinh thật lớn, liên bang có thể đường hoàng nói, là vì tìm hiểu sự huyền bí của duy độ cao, vì thăm dò vĩ đại, đương nhiên đây quả thật là một phương diện, nhưng càng quan trọng hơn là, nhân loại thông qua thăm dò đối với duy độ thứ năm, đạt được thu hoạch trước nay chưa từng có.

Trên thân biến dị thú chỉ có thể lấy ra duy độ tinh thạch và duy độ năng lượng, nhưng ở trên sinh mệnh duy độ, thứ nhân loại có thể thu hoạch lại có thể thay đổi vận mệnh, ví dụ như một loại sinh mệnh duy độ được gọi là Palacio, máu nó có thể chế tạo thuốc tiến hóa, điều này đối với những người có được tài phú quyền thế lại không cách nào thức tỉnh thành tân nhân loại mà nói có được vô hạn dụ hoặc.

Sinh mệnh duy độ tử vong ở Địa Cầu rất khó lưu lại cái gì, nhưng ở duy độ thế giới, lại không có gì khác với sinh mệnh biến dị, tất cả cái này đối với nhân loại tràn ngập sự dụ hoặc không thể chống lại.

Thuốc tiến hóa thứ đó chỉ là một góc của tảng băng trôi, đương nhiên tất cả cái này đều nắm giữ ở trong tay cao tầng liên bang cùng đế quốc, tình báo phong tỏa cũng khá nghiêm khắc, đối với chiến sĩ mà nói, nhiệm vụ của bọn họ vẫn chỉ là “thăm dò” cùng “chinh phục”, vì nhân loại.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Khởi động vận mệnh luân

Đương nhiên những chuyện xa xôi này đối với đám người Vương Trọng là không có ý nghĩa, Vương Trọng hiện tại nhiệm vụ hàng đầu là đem năng lượng Vận Mệnh Luân Bản tràn ngập, tình huống “thê lương” của chiến đội Thiên Kinh cũng chưa tạo thành ảnh hưởng gì đối với học viện Thiên Kinh, mọi người vẫn theo lệ lên lớp học tập, đương nhiên đối với tương lai vẫn có chút thất vọng, dù sao học viện giảm thứ hạng, ý nghĩa đãi ngộ sau khi tốt nghiệp cũng sẽ theo đó giảm xuống.

Hai ngày sau, Vương Trọng cảm giác thân thể đã khôi phục, chỉ là tay phải còn chưa thể phát lực, hai ngày qua Vương Trọng cũng không nhàn rỗi, mọi thứ cảm nhận được ở trong mảnh vờ không gian kia cho hắn linh tính rất lớn, có lẽ thiên phú hồn lực của hắn thật sự rất kém, cái này không nên quy tội cho Vận Mệnh Thạch, nhưng lão thiên gia sẽ luôn cho hắn một điểm ưu đãi, đó là đầu óc.

Vương Trọng rất nhiều chiến kỹ kỳ quái, ví dụ như Quỷ Bộ, ví dụ như Nhị Trọng Kinh, đều là từ trong chiến kỹ của chủ hề và liên bang suy tư lấy ra. Vương Trọng thích ý nghĩ xa xôi, bởi vì tình huống cuộc đời, tư duy của hắn rất khó bị gò bó. Chiến kỹ của liên bang chú ý cẩn thận tỉ mỉ, làm từng bước, chăm học khổ luyện, mà Vương Trọng thì thích đi đánh phá, đi sáng tạo cái mới, ví dụ như bộ pháp, liên bang tôn sùng nhất chính là đột tiến đường thẳng, mau chuẩn hiểm, Quỷ Bộ loại bộ pháp này, tuyệt đối sẽ bị huấn luyện viên mắng thành tà ma ngoại đạo.

Vương Trọng đắm chìm ở trong Laffier Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân. Từ khi thấy được ý nghĩa thâm ảo của xoắn ốc, hắn bỗng nhiên lý giải ý nghĩa chân chính của Vô Hạn Toàn Trảm này, hai ngày nay lúc tập luyện một tay cũng đều đang lý giải thứ này, làm Mã Đông còn tưởng rằng Vương Trọng chỗ nào thương thế còn chưa khỏi hẳn.

“Vương Trọng, thứ đồ chơi này ngươi đừng quá mê muội!” Mã Đông nhìn không được khuyên nhủ. Vũ khí đường lối riêng nhìn như uy lực lớn, thật ra rất dễ đi lạc đường. “Khôi phục thân thể cho tốt, từ CHF đi một vòng sẽ không chịu thiệt.”

Vương Trọng cười cười, “Không có việc gì, ta quả thật có chút cảm ngộ, Barron bên kia vẫn ổn chứ?”

“Tạm thời vẫn ổn, thật ra không phải không thể chữa khỏi, trên chợ đen có, nhưng ngươi biết cần bao nhiêu tiền không, tám ngàn vạn điểm tín dụng liên bang, sao không đi cướp đi!” Mã Đông bĩu môi, vạn phần cảm khái, tiền vậy kiếm dễ quá nhỉ.

Mã Đông rất nhiều con đường, đừng nói thương thế như vậy, cho dù nặng hơn nữa, thật ra đều có cách chữa khỏi, chỉ là cái giá sẽ không là người thường có thể chạm tới, một số thứ tốt hơn nữa, không riêng gì điểm tín dụng, cần càng nhiều thứ hơn để đổi lấy, thậm chí đề cập đến trao đổi lợi ích giữa đại gia tộc. Assassin tuy là hào môn, nhưng chưa tới đỉnh cấp, Mã Đông chỉ nghe nói, còn chưa tiếp xúc đến.

Mã Đông lại nhai với Vương Trọng một phen, Vương Trọng cũng phát hiện Mã Đông gần đây thần thái có chút sai sai, hẳn trước kia sẽ không lè mè như vậy.

“Tiểu tử ngươi sai sai nha, có phải giận đối với Mirami hay không?” Vương Trọng cười nói.

“Nào có. Ta không sao, chỉ là chuyện lần này các ngươi trải qua khiến ta có chút cảm khái.” Mã Đông cười nói, nhưng trong ánh mắt vẫn hiện lên một tia cô đơn.

Chương trình học chấm dứt, Mã Đông có việc đi trước, Vương Trọng thì đi Kỳ Ba xã tập luyện. Một tay cũng có thể tập luyện, quan trọng là có thể tự hỏi.

Sờ sờ Thập Tự Luân, trong đầu Vương Trọng đều là quỹ tích quay về đây trời, lực xoắn ốc tuần hoàn vô hạn, mượn lực dùng sức, những cái này đều là cơ bản, đạo lý ai cũng hiểu, nhưng dùng như thế nào, đó hoàn toàn là một câu chuyện khác.

Nhưng trải qua thể ngộ trong khe hở không gian, trong lòng Vương Trọng có một sợi dây, vậy thì hồn lực xoắn ốc và lực xoắn ốc hai tầng kết hợp, cộng thêm vũ khí thần kỳ này có thể sáng tạo kỳ tích hay không?

Nghĩ nghĩ, Vương Trọng ra tay, Thập Tự Luân gào thét bay ra, đánh ở trên bia ngắm bắn ngược về. Vương Trọng vẫy tay một cái, chỉ khẽ chạm, Thập Tự Luân lập tức lại bay ra ngoài.

Trọng điểm ở chỗ kỹ xảo lần đầu tiên ra tay, về sau cũng không cần mỗi lần dùng bánh xe, cho dù đón được, cũng phải bảo trì xoay tròn, đây mới là trung tâm.

Một bên khác, Emily cũng đang nghiêm túc tập luyện. Từ khi tập huấn trở về, liễu mạng nhất chính là Emily, lần đầu tiên cô cảm giác được vòng sáng gia tộc vô dụng, ở trong chiến đấu, duy nhất có thể dựa vào chính là năng lực của mình, nếu không sẽ liên lụy người khác. Trong lòng tiểu nha đầu có chút áy náy, cho rằng Barron sở dĩ sẽ bị thương nặng như vậy hoàn toàn là vì mình vô năng, nếu không phải Barron cuối cùng ném khiên cứu mình, hẳn không đến mức như vậy.

Từ trước tới nay, Emily đối với tương lai của mình có thể tới trình độ nào cũng không có yêu cầu quá cao, cô chỉ là đơn thuần muốn theo đuổi một giấc mộng, về phần có thể đạt tới hay không, cuối cùng có thể trở thành thích khách như thế nào, cô cũng không có yêu cầu, nhưng lần tập huấn này quả thật đã cho cô một bài học.

Glory tiếng tăm nổi nhất không có mặt. Đám người này có thể sống sót trở về, đều dựa vào Glory bùng nổ, tuy không có ai biết thực lực xác thực, nhưng đám người Scarlett đều biết, Glory chính là hy vọng của Thiên Kinh chiến đội, ít nhất có thể khiến Học viện Thiên Kinh sẽ không xuất hiện thảm kịch bị thắng trắng lưng. Thực lực Glory căn bản đã vượt qua trình độ Thiên Kinh, chỉ là về ngoài của hắn cùng sự thu mình làm người ta rất nhiều thời

điểm xem nhẹ một điểm này.

Lúc này Glory đang ở trong phòng bệnh của Barron, Barron cười cười, “Glory, đừng lãng phí hồn lực nữa, học trưởng nói, hần có cách.”

Glory mỉm cười, “Ta cũng chỉ có thể dốc chút sức như vậy, ít nhất có thể khiến hồn hải của ngươi sẽ không tiếp tục chuyển biến xấu.”

Mấy ngày nay, Glory mỗi ngày đều sẽ đến một mình, theo thường lệ đều sẽ bảo vệ cho hồn hải của Barron một phen. Barron cũng không thể nói rõ có tác dụng gì, nhưng hồn hải quả thật chưa tiếp tục chuyển biến xấu.

Dựa theo tình huống bình thường, hồn hải một khi sụp đổ, sẽ không dừng lại, mà là sẽ tiếp tục tan vỡ, không phải muốn làm một người bình thường là được, hồn hải sụp đổ nghiêm trọng, người ta sẽ biến thành kẻ ngốc.

Nhưng hồn hải của Barron quả thật đã ổn định, thật ra thầy thuốc cũng rất ngạc nhiên, chỉ có thể nói tiểu tử này vận khí tính là khá tốt, chưa gặp phải tình huống ác liệt nhất.

Thậm chí bản thân Barron cũng rõ ràng một điểm này, Glory cũng chưa giải thích, xử lý cho Barron tốn hơn một giờ, Glory cũng hơi tỏ ra mệt mỏi.

“Học trưởng có biện pháp nào sao?” Glory uống chút nước rồi hỏi, ý tá ở bên đưa qua, chỉ cần Glory đến, y tá của bệnh viện đều sẽ trở nên phi thường tích cực.

“Học trưởng chưa nói, nhưng hần nói cho ta biết nhất định không có vấn đề.” Barron nói, trong ánh mắt vẫn tràn ngập sự tin nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Mạnh hơn

Glory hơi sùng sốt, gât gât đầu, bởi vì cho dù là hần cũng không nghĩ ra biện pháp nào, chỉ có thể khiến tình huống không chuyển biến xấu. Nền tảng của Barron cũng không được tốt lắm, căn bản không chịu nổi hồn hải bùng nổ như vậy, tân nhân loại bình thường sức thừa nhận cũng không mạnh như vậy.

Vương Trọng có biện pháp sao? Nói thẳng, Glory không nghĩ ra làm như thế nào, có lẽ liên bang có biện pháp nhất định, nhưng loại biện pháp này sợ không phải Vương Trọng có thể tiếp xúc đến.

Bộ khung nhân loại thời đại cũ không phải thế giới từ thiện, ở thời đại này, cấp bậc thật ra càng thêm nghiêm ngặt, cũng là một liều thuốc chữa trị hồn hải, khẳng định là giữ lại cho người có giá trị hơn, thậm chí cũng không phải có tiền có thể mua được.

Glory có thể giúp Barron chải vuốt hồn lực, tuy không thể chữa khỏi, ít nhất có thể khiến Barron sống sót giống người bình thường.

Barron bùng nổ làm Glory rất rung động, hần quả thật không ngờ người nhỏ yếu cũng có thể bộc phát ra lực lượng như vậy, gã này thật ra rất có thiên phú, chỉ là, đáng tiếc.

“Barron, nghỉ ngơi cho khỏe, ta ngày mai lại đến thăm ngươi.” Glory mỉm cười, nói với ya tá, “Bạn của tôi kính nhờ cô rồi.”

Y tá như tắm gió xuân, “Bạn học Glory, xin yên tâm, ta nhất định sẽ dụng tâm!”

Glory rời khỏi, Barron nằm ở trên giường, nhìn ngoài cửa sổ. Hần không ngốc, thường thức vẫn phải có, loại tình huống như hần căn bản không có hy vọng, thật ra hần từng muốn tự sát, hần không muốn giữ lại gánh nặng cho người khác, Vương Trọng quả thật đã giữ lại cho hần hy vọng.

Buổi tối, phòng huấn luyện OP, Vương Trọng cũng không có thời gian đợi tới khi tay phải hoàn toàn khôi phục, cũng chỉ thiếu một hai trận nữa, hần phải lấy được nhanh một chút.

Vương Giả Mạnh Mồm xuất hiện.

Cách một lần trước đánh bại Lola đã được một đoạn thời gian, clip một trận chiến trước trực tiếp đăng đỉnh hạng nhất bảng clip OP, mà Quý Bộ càng dẫn tới vô số người chú ý, hiển nhiên cái này hoàn toàn khác với đột tiến bước đầu tàn số chủ lưu, bộ pháp lay động quả thật sáng mù một mảng.

Có thể khiến cao thủ như Lola phán đoán hoàn toàn sai lầm, trình độ quả thực là muốn nghịch thiên. Cho tới bây giờ, Vương Giả Mạnh Mồm một đường thắng liên tiếp, không ai địch nổi, không chỉ có thế, còn đã thể hiện năng lực chiến đấu mọi phương vị, đánh vỡ một cái lại một cái không có khả năng, hần đã trở thành một loại hiện tượng.

Ai cũng không thể nói Vương Giả Mạnh Mồm hiện tại nhất định chính là mạnh nhất trong OP, nhưng tuyệt đối là nổi tiếng nhất.

Một trận chiến với Lola, khiến tiếng tăm Vương Giả Mạnh Mồm triệt để thăng hoa, thành thần tượng của vô số học sinh anh hồn học viện, nhất là người

mới và lẫn lộn vài năm đều ở cấp bậc Vật Hi Sinh.

Tiền lệ kinh điển Vật Hi Sinh nghịch tập thành thần, mỗi người đều hy vọng mình cũng có một ngày như vậy, Vương Giả Mạnh Mồm là trụ cột tinh thần của bọn họ.

Mỗi ngày những người này đều nhìn chăm chăm điện thoại, hy vọng cái tên u ám kia sẽ thấp sáng, từng ngày trôi qua, vốn tưởng rằng lại phải chờ một tháng, tên sáng rồi, lần này cũng không phải ở nửa đêm, mà là hơn tám giờ tối.

Thời điểm này thật sự là thời điểm nhân số nhiều nhất, tiếng tăm Vương Giả Mạnh Mồm tập trung bạo phát.

Phòng xem OP ngay lập tức tiến vào hơn ba vạn người, hơn nửa cái nhân số này còn đang tăng lên thẳng tắp, mà nhân số điện thoại chú ý nháy mắt có tính bùng nổ đột phá mười vạn.

Số liệu này vừa ra, diễn đàn OP cũng muốn bùng nổ, mọi người cũng biết gần đây Vương Giả Mạnh Mồm rất được chú ý, nhưng cũng không ngờ chú ý đến loại trình độ này, đây là thứ rất nhiều cao thủ bậc Tinh Anh thành danh đã lâu cũng không thể với tới.

Đây là Vương Giả Mạnh Mồm.

Vương Trọng không để ý cái này, cánh tay phải vẫn có chút đau đớn, một trận chiến này chỉ có thể dùng một tay, có chút ảnh hưởng, nhưng hẳn là vấn đề không lớn.

Lola ngay lập tức xuất hiện. Từ khi thua Vương Giả Mạnh Mồm, tuy chưa tới mức “ngày nhớ đêm mong”, nhưng cũng làm Lola lần đầu tiên mất ngủ trong đời.

Trước khi chiến đấu, cô luôn cảm thấy mình và Vương Giả Mạnh Mồm tỷ lệ 50-50, thậm chí còn chiếm chút ưu thế, nhưng sau khi thật sự chiến đấu, cô mới phát hiện chênh lệch to lớn. Vương Giả Mạnh Mồm toàn diện, khiến hắn có thể vô hạn nhắm vào bất cứ một loại hình chiến sĩ nào.

Trừ phi gặp được người toàn diện như hắn, lấy tinh báo của Lola, học viện toàn bộ liên bang người như vậy không vượt qua năm, mà những người đó căn bản có thể sẽ không đến trên OP lẫn lộn.

Ngay cả Lola cũng nhận không được tò mò, Vương Giả Mạnh Mồm này rốt cuộc là ai, đã cường đại như vậy rồi, vì sao còn cần tới nơi này rèn luyện?

Trong OP, Vương Trọng đã mở ra lựa chọn đối thủ.

“Vương giả huynh vẫn là ở nơi cao đón gió lạnh trước sau như một!”

“Một ngày không gặp như cách ba thu, gần đây ngủ cũng ngủ không ngon nữa!”

“Bình luận ở trên, cô em của người đâu, lần này không đánh người sao?”

“Ha ha, vị này nhà ta ở ngay bên cạnh, cùng nhau chờ với ta mà, nàng hiện tại cũng là một thành viên của vương giả gia tộc.”

Vương giả gia tộc là một tổ chức học sinh rất nhiều học viện tự phát hình thành, đều là thích Vương Giả Mạnh Mồm, có lẽ người nơi này trình độ cũng không cao, nhưng nhân số rất không nhỏ, hoặc nhiều hoặc ít, bọn họ đều từ trong tình hình của Vương Giả Mạnh Mồm chiếm được một ít cứu vớt tinh thần.

“Chào mọi người, ta là Buffett học viện Trần Ngư Nhi, hôm nay do ta chủ trì trận chiến đấu này cho người xem trên điện thoại.”

Học sinh dùng điện thoại xem trực tiếp lập tức hưng phấn. Trần Ngư Nhi, tồn tại cấp nữ thần của Buffett học viện, người chủ trì nhà phát hành OP mời riêng, tồn tại thần tượng cùng cấp độ Lola, Sherry.

Trần Ngư Nhi sẽ chỉ bình luận trận đấu nhất lưu bậc Tinh Anh, cái này cũng ý nghĩa Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu đã được nhà phát hành tán thành.

Không thể không nói, độ nổi tiếng của Trần Ngư Nhi cũng phi thường cao, cô xuất hiện, khiến nhân số điện thoại lại gia tăng hai vạn, cho dù ngắm mỹ nữ cũng được.

Lola là loại gọi cảm, Sherry là loại loly bạo tẩu, Trần Ngư Nhi thì kiểu nữ thần tao nhã, tóc dài màu đen, đôi chân thon dài thẳng tắp, vòng eo một tay ôm trọn, cho người ta một loại cảm giác nụ hoa sắp nở, dung mạo xinh đẹp lại không khí thế bức người, thuộc loại hình ưa nhìn, cộng thêm tính cách ôn hòa, bình luận phi thường độc đáo, khiến cô trở thành người chủ trì số một của OP, nghe nói cô cũng sắp trở thành người chủ trì trực tiếp CHF.

Ở thời đại này, CHF không phải của quân đội, mà là của toàn bộ liên bang, có thể so với thể vận hội Olympic của thời đại trước, độ tham dự và ý nghĩa cao hơn nhiều.

Ở trước khi nhận được nhiệm vụ bình luận, Trần Ngư Nhi quả thật cả kinh, một người cấp bậc Vật Hi Sinh?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Cuồng ngạo khôn cùng

Một đoạn thời gian gần đây, cô vẫn luôn được CHF huấn luyện kỹ thuật tương quan, đã rất ít bình luận trận đấu trên OP. Cô học là hệ chỉ huy, sức chiến đấu cá nhân là không thể so sánh với Lola, Sherry, nhưng trên cái nhìn đại cục và hệ thống chiến thuật phi thường ưu tú, vì CHF, cô cần làm chuẩn bị càng thêm toàn diện, thời điểm mấu chốt không thể đứt kết nối, đồng thời cần tìm hiểu đội viên chủ lực của các đại học viện, lý lịch sự từng trải của cá nhân bọn họ, cùng với đặc điểm chiến kỹ... đây là một cái tư liệu dự trữ phi thường không lồ.

Khi nhận được nhà phát hành OP chỉ định nhiệm vụ chủ trì, quả thật đã sừng sốt một phen, mặc dù có hợp đồng trong người, nhưng hai bên ước thúc vẫn phi thường nhỏ. Sau khi xem một loạt trận đấu của Vương Giả Mạnh Mềm, Trần Ngư Nhi thực sự cả kinh, muốn khiến cô giật mình thực sự không dễ dàng, cô từng xem chiến đấu cường đại hơn, trình độ cao hơn, nhưng từ trước tới giờ chưa từng gặp được quái vật như vậy.

Lấy con đường khổng lồ nhanh và tiện như vậy của Trần Ngư Nhi, cũng không tìm được một ai kiểu Vương Giả Mạnh Mềm.

Vương Trọng bên này đối đối thủ, bên ngoài ầm ầm hỗn loạn hẳn cũng không có hứng thú gì, chỉ hy vọng mau chóng kết thúc chiến đấu, đạt được thứ mình muốn.

Trần Ngư Nhi luôn luôn thêm bạn Vương Giả Mạnh Mềm, làm người ủng hộ, vô luận từ góc độ cá nhân hay là góc độ nghề nghiệp, cô đều hy vọng thêm bạn đối phương, dễ dàng câu thông hiểu biết, cái gọi là thần bí đều là tương đối thôi.

Trong ID của cô có được chiến sĩ bậc Tinh Anh đầy đủ nhất OP. Một nữ hài tử đáng yêu, hơn nữa lại có bối cảnh nhà phát hành OP, không muốn tiếp nhận lời mời như vậy, hầu như không có khả năng.

Nhưng, cô liên tục phát ra ba lời mời bạn tốt, toàn bộ như đá chìm biển lớn không có một chút động tĩnh.

Xem nhẹ?

Không có khả năng, bởi vì cô là nhân viên nhà phát hành, cho nên nhắc nhở phi thường đặc biệt, Vương Giả Mạnh Mềm đang trong chuẩn bị chiến đấu nhất định sẽ nhìn thấy.

Vương Trọng đã thấy, sau đó tùy tay tắt đi, hiện tại giá trị của nữ thần cũng không bằng một sợi lông của Barron.

Đối thủ rốt cuộc đã xuất hiện.

Tây khu La Trán học viện Vũ Phong, chiến đội Vũ Phong chính tuyến trọng trang, đại địa dị năng hiếm thấy. Đại địa dị năng là dị năng trọng trang mạnh nhất trước mắt đã biết, cũng đúc ra danh hiệu cường giả tây khu.

Chiến đội Vũ Phong cuồng ngạo cũng có tiếng, đương nhiên cuồng cũng có vốn để cuồng vọng.

La Trán cao 2m26, thể trọng 228 pound (khoảng 103 kg), chiến sĩ có tính áp chế tuyệt đối, dựa vào đại địa dị năng hùng hậu cũng làm hấn trúng cử đội hình phòng thủ tốt nhất tây khu, tác dụng ở trong đoàn đội quả thật cực lớn.

Tuy không liên hệ được Vương Giả Mạnh Mềm, nhưng Trần Ngư Nhi liên hệ được La Trán, “Chào bạn học La Trán, ta là Ngư Nhi, xin hỏi người hiện tại có thời gian nhận phỏng vấn một lần không?”

“Thì ra là Tiểu Ngư Nhi, vài ngày không thấy lại đẹp hơn rồi, làm bạn gái của ta được không?” La Trán cười nói, ở cao nhìn xuống đánh giá Trần Ngư Nhi.

Trần Ngư Nhi mỉm cười, “Bạn học La Trán, đối thủ của người lần này là Vương Giả Mạnh Mềm thần bí nhất, cũng là chiến sĩ trước mắt nhiều fan nhất, người có cái gì muốn nói sao?”

La Trán bĩu môi, “Chưa từng nghe nói.”

“Fan của hắn tự phát thành lập vương giả gia tộc, nhân số rất đông.”

La Trán tròn tròn mắt, “Ồ, phải không, ha ha, ta không muốn nhảm vào ai, ta chỉ muốn nói fan Vật Hi Sinh đều là gà.”

Trần Ngư Nhi ngẩn ngơ, tiếp không nổi nữa, cô biết tính cách La Trán phi thường cuồng ngạo, nhưng cái này cũng có chút quá đáng rồi.

“Các vị người xem, xem ra tuyến thủ La Trán cực có lòng tin, vậy chúng ta có thể chờ mong chiến đấu kế tiếp.” Trần Ngư Nhi nói.

Toàn bộ diễn đàn đã bị ngôn luận của La Trán chọc giận. Cho đến ngày nay, Vương Giả Mạnh Mềm đã thông qua một lại một hồi thắng lợi đạt được tôn trọng, La Trán này quả thực cuồng vọng không có giới hạn.

Nhưng người khác nói như thế nào, La Trần không thèm để ý. Một năm qua, dị năng La Trần tăng lên trên diện rộng, khiến lòng tin của hắn tăng vọt, vèn vèn cấp bậc Tinh Anh tính là gì, mục tiêu của hắn là chỉ thẳng quân quân CHF.

“La Trần này cũng quá làm bộ làm tịch rồi.” Juan nhìn không được nói, đứng ở bên chính là Kostan Oleg, lời La Trần nói tương đương đem người thua Vương Giả Mạnh Mồm cũng đều cùng nhau khinh bỉ.

Kostan thì lại mỉm cười, “Hắn quả thật có vốn đề nói lời này, đại địa dị năng có chỗ độc đáo trên phòng ngự, ta thật ra rất muốn xem xem Nhị Trọng Kinh của Vương Giả Mạnh Mồm có thể phá phòng ngự của hắn hay không.”

Trong lòng Juan tức không chịu nổi, nhưng nhìn thấy vẻ mặt của Kostan, trong lòng cũng thoải mái, đây là cảnh giới của đại ca, hắn vẫn quá dễ dàng bị bên ngoài quấy nhiễu, chút chuyện như vậy thể mà cũng có thể dẫn tới cảm xúc của mình dao động, quá thiếu trưởng thành, chỗ cần học tập còn rất nhiều.

Ngay cả Juan cũng chưa có cảnh giới tâm lý như Kostan, người xem bên ngoài càng không cần nói.

“Ta nhìn thấy rất nhiều trâu mọc cánh bay ở trên trời, buổi tối hôm nay liên bang còn bán thịt trâu sao?”

“Chém gió quá đáng rồi!”

“Đó là đại thần đích thực, ca ca tu luyện mười tám năm da mặt tường thành cũng không theo kịp một phần vạn của hắn đó.”

“Ngư Nhi sao chỉ phòng vắn gã làm đom kia? Phòng vắn vương giả huynh đi, bảo vương giả ca tùy tiện đánh quả rắm trực tiếp nghiền chết hắn!”

“Đúng thế, không nhìn thấy tiền tố tên vương giả ca của chúng ta sao? Dám bắn pháo mồm với vương giả ca của chúng ta sao, muốn chết à!”

Trần Ngư Nhi ở trong phòng trực tiếp cũng là vẻ mặt buồn bực, thật là thảng sáo tuyệt bay, ta cũng muốn phòng vắn người ta, nhưng người ta không để ý tới ta, ta cũng không có cách nào.

Vương Trọng hiển nhiên không có ý tưởng đánh pháo mồm với người ta, cái tên này thật ra chính là chọn bừa, năm đó vốn muốn đăng kí vương giả mạnh nhất, đáng tiếc tên đã bị người ta chiếm, hai chữ Mạnh Mồm chỉ là cái hiểu lầm mỹ lệ.

Chiến đấu trong OP đối với người khác mà nói có lẽ chỉ là một nơi rèn luyện kỹ xảo của bản thân, nhưng đối với Vương Trọng, đặc biệt Vương Trọng hiện tại mà nói, hàm nghĩa lớn khác thường, hắn không có tâm tư ở nơi đây lãng phí thời gian.

Bắt đầu đi!

Hai người đều là lựa chọn random vũ khí cùng random bản đồ.

Vương Giả Mạnh Mồm dùng random sớm đã trở thành động tác mạng tính dấu hiệu, đó là bản hiệu của người ta, đó là người ta đa nguyên hóa, đó là người ta đủ khả năng, dài ngắn đều có thể.

Nhưng La Trần ngưoi là nghề nghiệp gì? Ngưoi là trọng trang chiến sĩ tay không à, tốt xấu là ngưoi nổi tiếng, từ trước tới nay chưa ai thấy ngưoi từng chơi đao thương vô luận random đến vũ khí gì, vào bản đồ tùy tay ném một cái liền biến thành chiến đấu tay không sở trường nhất!

“Cái này là mời khi đến làm trò sao? Thế mà lại học ngưoi ta random vũ khí, nếu thật random đến một khẩu súng hắn sẽ dùng?”

“Hắn có thể không dùng, thật sự là quá gian rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Chặt đứt một bàn tay (1)

Không thể không nói, trải qua chiến đấu thời gian dài, người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm đã càng ngày càng nhiều, nếu La Trần không kéo thù hận, hắn ít nhất có một bộ phận người ủng hộ, hiện tại hầu như đem toàn bộ mọi người đặc tội hết.

Trong trực tiếp Trần Ngư Nhi cũng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hình ảnh như vậy, có chút trợn mắt há hốc mồm. Mọi người đều là random vũ khí, nhưng khán giả thiên vị cũng quá nghiêng về một bên rồi, La Trần tốt xấu cũng là một trong các cao thủ có tiếng của cấp bậc Tinh Anh, độ ủng hộ của người xem vậy mà lại thấp như vậy, làm người chủ trì, thật ra cũng không muốn nhìn thấy tình huống như vậy, quá khó bình luận, đương nhiên cũng trách bản thân La Trần, không làm thì không chết.

Dựa vào khứu giác sâu sắc, Trần Ngư Nhi lập tức ý thức được nhà phát hành OP vì sao sẽ cho cô nhiệm vụ bình luận này, Vương Giả Mạnh Mồm tuyệt đối là một con cá lớn! Mười vạn người cùng nhau xem ngưoi trực tiếp không đáng sợ, đáng sợ là mười vạn người này đều đang nói chuyện với

người!

Hiện tại các phương diện của hệ thống OP đều đã khai phá thật sự thành thực, theo đó mà sinh ra giá trị thương nghiệp to lớn khó có thể đánh giá. Báo tài chính liên bang mới nhất, OP đã chiếm cứ một phần bảy tổng thu nhập từ thuế của liên bang, đây là một con số phi thường khủng bố, cũng là sản nghiệp gia tộc trung tâm chú ý nhất, nghe nói hệ thống này không chỉ đề cập tình báo còn có quân công.

Phàm là hot ở trên đây, giá trị đều không thể đo lường, tạm không nói trước Vương Giả Mạnh Mồm này rốt cuộc mạnh bao nhiêu, chỉ bằng nhân khí hiện tại như nghiền áp tất cả của hắn, có thể quay quanh làm văn nhiều lắm!

Trong lòng cô nghĩ, ngoài miệng cũng không ngừng nghĩ. Làm một người chủ trì chuyên nghiệp, lối suy nghĩ của cô vẫn là phi thường rõ ràng: “Hai bên đã vào sân, hành động lựa chọn random vũ khí của bạn học La Trần tựa như đã dẫn tới không ít người xem phản cảm, gần đây ở trên OP nghe nói lưu hành một câu ‘Một mực bị bắt chước, chưa bao giờ bị vượt qua’, nghe nói thói quen lựa chọn random vũ khí của bạn học Vương Giả Mạnh Mồm cực kỳ lưu hành trong đẳng cấp thấp, rất nhiều người đều đang thử khiêu chiến bản thân, để trở thành người như Vương Giả Mạnh Mồm, nghĩ hắn, tuyển thủ La Trần cũng có cách nghĩ của mình.”

“Được rồi, kết quả random đã có, tay không vs tay không, ở trong hệ thống phán định random vũ khí, tỷ lệ xuất hiện tay không ở khoảng 30%, so với trong kho vũ khí OP lấy hàng vạn đề tính mà nói, tỉ lệ random tay không không thể nghi ngờ là cao nhất, đây cũng là một cái thường thức nho nhỏ ít được lưu ý nha.”

Trần Ngự Nhi hiển nhiên càng thêm chuyên nghiệp, không chỉ cực hạn tìm hiểu tư liệu thi đấu trước kia đối với hai bên thi đấu, còn có thể nghiên cứu được một số thứ nhỏ nhặt mang tính thói quen cùng thường thức của hai bên, có thể từ trong số đông mỳ nữ chủ trì nổi bật lên, dựa vào tuyệt đối không chỉ có mỳ mao: “Tay không vs tay không, bạn học La Trần không thể nghi ngờ là một trong các trọng trang cận chiến mạnh nhất trong cấp bậc Tinh Anh, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm trước đây khi liên chiến Lola, Kostan thực lực tay không cũng không thể xem nhẹ, Ba Động Quyền cùng Nhị Trọng Kinh kinh tài tuyệt diệu từng khiến chúng ta mờ rộng tầm mắt, Quý Bộ thần bí khó lường làm người ta nhìn mà e sợ, ta tin tưởng đây nhất định sẽ là một hồi long tranh hổ đấu, đây nhất định... Ồ, random bản đồ trận đấu là địa hình hoang nguyên Khảm Bối Nhĩ. Không thể không nói, vận khí La Trần có chút tốt.”

Địa hình hoang nguyên là một loại địa hình điển hình ngoài thành, sinh mệnh hoang vu, nhưng năng lượng đại địa sung túc, đối với La Trần đại địa dị năng hiếm thấy khẳng định là càng dễ dàng phát huy hơn chút, chỉ là dù vậy, mọi người cũng không cảm thấy La Trần có gì ghê gớm, bởi vì đối thủ của hắn là Vương Giả Mạnh Mồm, trâu bò hơn so với hắn cũng đã ngã xuống!

Ít nhất cho tới bây giờ, chưa ai cho rằng chiến sĩ cường hóa cận chiến có thể chiến thắng Vương Giả Mạnh Mồm, cho dù là quần chúng ăn dưa cũng có sức phán đoán như vậy, Vương Giả Mạnh Mồm một lần lại một lần lật đổ phòng tuyến tâm lý, cho đại đa số người quá nhiều rung động, làm bọn họ nhìn thấy loại hoàn cảnh xấu nhỏ này đã không còn cảm giác nữa, đương nhiên loại cảm giác này Trần Ngự Nhi là không có, khác biệt của hiện trường và tuyển tập sao chép lại vẫn là phi thường lớn.

Thời điểm cô đang liên tục than thở, trước mắt Vương Trọng nhoáng lên một cái, đã xuất hiện ở trong một bình nguyên lớn gió thu hiu quạnh.

Địa hình bình nguyên là một trong các bản đồ địa hình thông thường nhất trong kho bản đồ OP, liếc một cái, hoang nguyên rộng lớn vô biên này rộng lớn như biển, bốn phía đều là đất vàng, phóng xạ tàn sát bừa bãi, khiến mỗi người đều ý thức được, thời đại hắc ám quả thật từng xảy ra.

Vương Trọng đem ánh mắt ném về trên người đối thủ đứng ở ngay phía trước mình, đó là một cự hán uy vũ chiều cao tiếp cận 2m3, lưng hùm vai gấu, chỉ nhìn điều kiện thân thể này, không ở dưới Kostan lần trước mình gặp được.

Lúc này hai người đối mặt, chỉ nhìn một cái, Vương Trọng lập tức phát hiện chỗ khác biệt của người này.

Trong mắt đối phương lóe ra hào quang màu vàng đất dày nặng, giống như là một đôi mắt có công năng cố ý, khiến Vương Trọng có loại cảm giác bị bại lộ ở dưới đèn pha.

“Mọi người xin chú ý nhìn mắt La Trần, đó là Sinh Mệnh Động Sát!” Tiếng cảm thán của Trần Ngự Nhi vang lên: “Giải đấu năm trước chấm dứt, nghe nói hắn luôn luôn chủ tu năng lực này, không ngờ đã đạt thành. Tuyển thủ La Trần vừa lên đã ném ra Sinh Mệnh Động Sát, đây là dị năng phụ trợ ưu tú đại địa dị năng giả có thể tu hành, có thể quan sát điểm yếu của sinh mệnh, nói đơn giản, có thể nhìn thấy năng lượng sinh mệnh phân bố mạnh yếu của đối thủ, tránh chỗ thực, tìm chỗ hư.”

Sinh Mệnh Động Sát, đây là năng lực phụ trợ của đại địa dị năng, loại chiến kỹ này không phải trong học viện có thể học được, lúc này ở trong mắt La Trần, một hình ảnh rõ ràng đã cấu thành.

Vương Trọng đối diện ở trong mắt hắn đã thành một hình người do thuần túy điểm sáng màu vàng đất tạo thành, giống như X quang nhìn xuyên, lập lòe đặc biệt bắt mắt, chỉ là, vị trí cánh tay phải của gã rõ ràng so với bộ phận khác của thân thể càng thêm âm đậm.

Dị năng bình thường có nhiều tác dụng, tuyệt không chỉ có tiến hành phá hủy và sát thương giống hòa diễm, nhân loại nghiên cứu và vận dụng nhiều năm như vậy, ở trên cơ sở này đã kéo dài ra càng nhiều phương thức sử dụng hơn, đương nhiên đa số là bị gia tộc và thế lực coi như của mình, thời đại này lực lượng là có giá trị nhất, đại địa dị năng và thủy dị năng là dễ dàng diễn sinh ra loại năng lực phụ trợ này nhất.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Chặt đứt một bàn tay (2)

La Trần từng nghe nói đại danh Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng hắn hoàn toàn không có bất cứ hứng thú gì đối với cái gọi là cao thủ từ trong rổ có quật khỏi này, hắn từng xem mấy trận đấu của Vương Giả Mạnh Mồm, vô luận là khoái đao đánh bại Brooks, thậm chí là kỹ xảo đánh bại Lola, hoặc là tài bắn súng gã bày ra, ở trong mắt La Trần hết thấy đều là cặn bã!

Ngươi có thể nói là nghề nghiệp khác chế, cũng có thể nói là lực lượng tuyệt đối dẫn tới chất biến, dù sao ở trước mặt trọng trang phòng ngự mạnh nhất chân chính, toàn bộ chiêu số đều là hoa tay múa chân! Trọng trang chiến sĩ không sợ nhất chính là loại cặn bã chỉ biết chơi kỹ xảo này.

Hắn thật sự để ý, chỉ có một trận kia của Vương Giả Mạnh Mồm cùng Kostan.

Đều có được danh hiệu trọng trang chiến sĩ ngôi sao học viện liên bang, nhưng xếp hạng của Kostan vẫn luôn ở trên hắn, Vũ Phong học viện chỗ hắn cũng luôn bị Stowler học viện cường chế một bậc, ở trong lòng hắn, chỉ có Kostan mới là đối thủ của hắn!

Nhưng không ngờ thắng cha kia thế mà bởi vì nguyên nhân bản đồ thua cái gã không có tiếng tăm gì, tuyệt đối là nhân tố bản đồ, không ai La Trần so với cả ngày nghiên cứu Kostan càng thêm hiểu biết hơn, gã kia dị năng biến thân ở sau khi dung nhập hồn lực biến hóa rất cuộc sẽ có biến hóa khủng bố thế nào.

Cho nên hắn đối với trận đấu này vốn vẫn là rất có hứng thú, nếu hắn có thể đánh bại Vương Giả Mạnh Mồm, ít nhất ở trên tâm lý đã thắng trước Kostan một bậc, thậm chí có thể chế tạo áp lực tâm lý nhất định ngược lại cho Kostan, tạo cơ sở tốt đẹp cho trận chiến báo thù của mình đối với Kostan trên CHF năm nay.

La Trần lắc đầu, khoe miệng nổi lên một cái độ cong kiêu ngạo làm người ta muốn đánh một trận, “Thật cường đó, gãy một tay cũng dám giao chiến với ta, ngươi là tự sát, hay là để ta đánh nổ ngươi!”

Khu bình luận nhất thời vốn ồn ào hỗn loạn lập tức im lặng, cái gì? Đã gãy một tay?

“Sinh Mệnh Động Sát có thể quan sát ra tình trạng thân thể đối thủ, nhất là trọng thương, cái này nói rõ, Vương Giả Mạnh Mồm gần đây hẳn là từng bị trọng thương một lần, hắn ở dưới tình huống thương thể chưa khôi phục đã tiến vào OP chiến đấu, thế này có chút không quá sáng suốt.” Trần Ngự Nhi cũng ngăn cả người, cô tin tưởng La Trần không phải bắn tên không đích, bất cứ người nào đến cấp bậc Tinh Anh đều có thường thức cơ bản, đó là không thể mang thương thể tác chiến.

Vốn không sai biệt nhiều, phải xem phát huy cùng trạng thái, mang thương thể ra sân, hoàn toàn là cho đối thủ sự tự tin đi.

Một đám người tràn đầy lòng tin cũng đều ngăn cả người, đây là tình huống gì.

Vương Trọng không nói lời thừa, tay trái vung ra, làm một cái thủ thế mời.

Ánh mắt La Trần co lại, nhìn ra được không đặt trong lòng cùng lòng tin của đối phương, đây là xem thường hắn sao?

“Dám làm bộ làm tịch với ta!” La Trần khề nhừ mày, “Năm phút đồng hồ đưa ngươi về nhà!”

Vừa dứt lời, chân trái hắn hướng phía sau khẽ chống, hung hăng trụ đất, đất đá cứng rắn cũng như bùn đất xốp bị cước lực khủng bố của hắn giẫm tung một khoảng lớn, cả người giống như đạn pháo âm âm hướng tới Vương Trọng bắn nhanh đến.

Bạo lực đột tiến, tuy ngoài miệng kiêu ngạo, nhưng động thủ không hàm hồ chút nào, càng không có lễ nhượng.

Trước mắt Vương Trọng sáng ngời, cũng thấy cái mình thích là thềm, ở trên địa hình bình nguyên như vậy đối với trọng trang chiến sĩ xung phong, cứng đối cứng tuy là lựa chọn tiêu thừa nhất, nhưng khẳng định rất sừng, đáng tiếc thương thể của cánh tay phải làm loại ý tưởng này trở nên không thích hợp. Dừng bước, tránh đi mũi nhọn, húc thẳng khoảng cách dài như vậy, tránh thoát vẫn rất dễ dàng, nhưng hắn tránh mau, La Trần dừng cũng mau, một cú giao nhau, trở tay một quyền hướng tới cái ót Vương Trọng hung hăng đánh tới.

Oành!

Vương Trọng sớm có chuẩn bị, hai nắm tay hung hăng va chạm với nhau, bộc phát ra âm bạo khủng bố, một vòng khí mắt thường có thể thấy được từ chỗ hai nắm đấm công kích đẩy ra, nhảy mất chiến đấu mở màn.

Phành phành phành phành!

Chỉ trong nháy mắt, tiếng quyền đánh dày đặc đã vang lên dày đặc như tiếng sấm trên bình nguyên.

Hai người đều là nhân vật cấp chuyên gia chiến đấu tay không gần người, La Trần quyền cước đã nhanh lại hiểm, chiêu thức tinh diệu, tuyệt đối sần sần ngang ngửa với Kostan lần trước chiến một trận cùng Vương Giả Mạnh Mồm, đều là cùng một cấp số, khác nhau là lần này là dùng hồn lực, thanh thế càng thêm uy mãnh.

Nhưng đánh giáp lá cà như vậy, đầu là hung mãnh cùng dũng khí, thiếu một tay...

Mới chỉ thoáng giao phong, Vương Giả Mạnh Mồm đã bị La Trần ép liên tục lui, giống như con thuyền nhỏ trôi giạt ở trong cuồng phong mưa rào, không chút sức chống trả. Cánh tay phải Vương Giả Mạnh Mồm vẫn luôn buông thõng, chẳng những không thể động thủ, còn phải tránh né La Trần công kích, mà La Trần cũng tương đối quý quyết, từng chiêu hướng tới phía bên phải Vương Giả Mạnh Mồm để đánh, thừa dịp hấn bệnh lấy mạng hấn!

Giờ khắc này, những người còn giữ thái độ hoài nghi cũng tin tưởng rồi, Vương Giả Mạnh Mồm thật sự đã bị thương... Đại ca, có thể chờ thương thế khỏi rồi tái chiến?

Fan của vương giả gia tộc thì đau lòng từng đợt, không nên như vậy, bị thương thì dưỡng cho lành đã, dưỡng xong lại đánh, thế này thua oan uổng bao nhiêu, ghen khuất bao nhiêu, máu chót là La Trần loại mặt hàng này, thua Kostan còn là anh hùng tiếc anh hùng, nhưng La Trần loại ngông cuồng này, quả thực...

“Làm sao vậy tiểu tử, uy phong lần trước người đánh Kostan già ngu xuẩn kia đâu?” Tiếng La Trần cười mắng truyền ra không ngừng một khắc nào, lời rác rưởi cũng là một nét đặc sắc lớn của La Trần, Đại Địa Võ Sĩ chẳng qua là biệt hiệu thứ hai của hấn, biệt hiệu đầu tiên hấn chân chính thành danh ở trên OP, là Đại Vương Lôi Rác Rưởi.

Juan nhin không được nuốt ngụm nước miếng nhìn về phía đại ca bên cạnh, lại thấy Kostan vẻ mặt bình tĩnh và chuyên chú, như hoàn toàn chưa nghe thấy. Kostan xem là trận đấu, là phương pháp sử dụng đối với hồn lực của hai người, nhưng từ trên không chế hồn lực, Vương Giả Mạnh Mồm này đã là nhất tuyệt, tuy hồn lực rất yếu, nhưng liên tục phát ra và không chế quả thực là đẳng phong tạo cực, nhưng thiếu một tay, ở trong cận chiến rất trí mạng, còn là tay phải chủ yếu nhất. La Trần này rất mạnh, không chỉ như thế, tố chất tâm lý cũng là nhất lưu, rất ít ai có thể chống đỡ được lời rác rưởi của hấn, rất dễ dàng bị ảnh hưởng, trong chiến đấu một khi cảm xúc không khống chế được, là dễ dàng phạm sai lầm trí mạng nhất.

Khi nói chuyện La Trần lại là liên tiếp bảy tám quyền, kỹ xảo quyền pháp của La Trần hơi khác với Kostan, kỹ xảo tựa như hơi kém một chút, nhưng mỗi chiêu mỗi thức đều là đấu pháp liều mạng cứng đối cứng với Vương Giả Mạnh Mồm.

Oành!

Nắm đấm bên trái của Vương Trọng đã dùng hết đà, đối mặt nắm tay đến trước mặt, cũng chỉ đành dùng tay phải đón đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Không giả trâu bò sẽ chết tinh nhân

Cánh tay phải của mình bị thương, trong lòng mình là rõ ràng, tuy tình huống ở trong thế giới OP sẽ so với trong hiện thực hơi tốt hơn một chút, nhưng giới hạn ở hoạt động tự nhiên, phụ trợ công kích, thừa nhận trọng kích khẳng định chịu không nổi.

Cùng lúc hấn ra quyền cũng đang dốc sức giảm bớt lực, không có tính toán cứng đối cứng, dù vậy, một quyền này cũng chấn động khiến cả cánh tay phải của hấn đều tê dại vô cùng, thân thể hơi nhoáng lên một cái, muốn kéo giãn khoảng cách trước một chút, nhưng La Trần sao có thể cho hấn cơ hội này. La Trần khác với Kostan, Kostan có chút khí chất anh hùng, La Trần là lưu manh bí ối, sau khi một cái đối mặt chiếm ưu thế lập tức như giò trong xương nhảy mất dần lên, trong lúc nhất thời làm sao hấn hấn ra được?

“Tuyển thủ La Trần vừa lên tiến công đã phi thường mãnh liệt, xem ra hấn muốn bảo vệ lời mình lúc trước từng nói, năm phút đồng hồ kết thúc chiến đấu! Nhìn từ tình huống trước mắt, Vương Giả Mạnh Mồm tỏ ra tương đối bị động.” Trần Ngư Nhi ở trong phòng trực tiếp mắt sáng như đuốc: “Cánh tay phải của hấn cơ bản không có sức chiến đấu, La Trần hiển nhiên ngay từ đầu đã rõ ràng một điểm này, mỗi một lần công kích đều hoàn toàn hướng về phía tay phải của Vương Giả Mạnh Mồm. Không thể không nói kỹ năng Sinh Mệnh Động Sát của La Trần quá thực dụng, dĩ năng phụ trợ ở trong chiến đấu thường thường sẽ bị người ta bỏ qua, bị coi là gân gà trợ giúp không lớn đối với chiến đấu, nhưng ở trong tay cao thủ chân chính, loại kỹ năng này thường thường là trí mạng...”

Thật ra không cần Trần Ngư Nhi nói, các cao thủ như Sherry, Lola, ở nháy mắt đầu tiên hai người giao thủ đều đã nhìn ra một điểm này, không chỉ có thế, cái này ý nghĩa ở lúc CHF, bất luận kẻ nào có thương tích đều không thể giấu được chiến đội bọn họ, chỉ là chiêu này đã rất đau đầu, sẽ ảnh hưởng rất nhiều an bài chiến thuật.

La Trần mỗi một lần công kích mục tiêu đều chỉ thẳng tay phải Vương Giả Mạnh Mồm, mà Vương Giả Mạnh Mồm lại một mực dốc sức né tránh, khi thật sự không tránh nổi, cho dù chỉ là thoáng chống lại La Trần một quyền, cả cánh tay phải của hấn lập tức sẽ không tự kim hãm được run lên.

Bị thương quá rõ ràng.

So chiêu giữa cao thủ, sai một ly có thể nói là đi ngàn dặm, cánh tay phải của Vương Giả Mạnh Mồm hiện tại không những không thể cứng đối cứng với đối phương, thậm chí còn trở thành trời buộc hấn, thành nơi đối phương tấn công ắt phải cứu.

“Vương Giả Mạnh Mồm kỹ xảo cận chiến tuyệt đối ở trên La Trán, mặc dù thực chỉ là một tay đối địch, dựa vào kỹ xảo của hắn chỉ sợ không đến mức tả chi hữu chuyết giống như bây giờ.” Phương diện này Lola là hành gia, nhìn ra được lẽ lỗi. Từ lần trước thua Vương Giả Mạnh Mồm, bạn nhỏ Lola cách trở thành fan nảo tảo của vương giả ca cũng chỉ còn một bước, nhưng ở thời điểm xem cuộc chiến cô vẫn có thể bảo trì tuyệt đối công chính và phán đoán sâu sắc: “Tay phải bị thương đã thành trời buộc hắn, đối phương chỉ cần công kích, hắn sẽ theo bản năng tránh đi, tiến tới ảnh hưởng động tác vốn trôi chảy cùng ý đồ chiến đấu của hắn, dẫn tới càng lúc càng bị động... Thật là, rõ ràng có thương tích, còn chạy tới trong OP để bị ngược đãi làm chi, tức chết ta!”

Nhìn thấy bộ dáng nổi trận lôi đình của Lola, Arnold Dayton cùng Anrol bên cạnh vốn về mặt xem rất đã nghiền đã sạch sẽ biến thành một bộ dạng nghiêm túc, chột dạ, đối phương tuyệt đối phải giữ bình tĩnh, hai người bọn họ là vô tội.

Trong lòng cũng không còn gì để nói, Vương Giả Mạnh Mồm này có phải có bệnh hay không, bị thương thì đợi khỏi đi, cấp bậc Tinh Anh vốn mọi người chênh lệch không lớn, hôm nay người thắng, mai ta thắng cũng là rất bình thường, cái này không phải tìm ngược thì là gì. Mấu chốt là, người thua ai không tốt, thua La Trán loại lăm mồm này, hắn về sau còn không đắc ý một năm, không chỉ có thế, những người thua Vương Giả Mạnh Mồm cũng thâm, khẳng định sẽ bị hắn phi nhổ thật lâu.

Trong sân La Trán liên tiếp mấy combo làm đối thủ liên tục lui, trong mắt lộ ra một tia cười tà dị, thừa dịp Vương Giả Mạnh Mồm thân hình không vững, nhaoang lên một đòn vồ, thân mình đột nhiên nghiêng về phía trước, cúi trở nháy mắt trầm xuống, đập về phía vai trái Vương Giả Mạnh Mồm!

Phành!

Lực lượng nặng nề bị tay trái Vương Giả Mạnh Mồm một tay nâng được, nhưng ngay sau đó, dãn sát người cắt ngược, nắm đấm bên phải lại tới.

Một quyền này không có chỗ nào hoa mỹ, chỉ là lực lượng lớn, Vương Trọng không dám dùng tay phải ngạnh kháng, nghiêng người tránh tiếp, nhưng thân pháp đã dùng hết đà, cúi trở bên trái hóa thành nắm đấm theo đó mà đến rồi cuộc không tránh được, bị hung hăng đánh lên ngực.

Oanh một tiếng, đem toàn thân Vương Trọng giống như đạn pháo đập bay ra ngoài, ngã ra xa mười bảy mươi tám mét.

Khu xem cuộc chiến nhất thời một mảng nghẹn lời, nơi này đại đa số đều là người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng nhìn thấy thần tượng bị áp chế từ đầu đến cuối, cuối cùng còn bị người ta dễ dàng đánh bay, tâm tình tuyệt đối không tốt nổi.

Nhưng quyền kỹ cận thân là như thế, một bước đập sai sẽ lâm vào vô hạn bị động. Quyền pháp của La Trán rất mạnh, ít nhất không ở dưới Kostan, hiện tại bị hắn nắm chặt lấy điểm yếu ở tay phải, vô hạn bị động, muốn lợi ngược dòng rất khó, chỉ là chuyện này thực sự không trách được La Trán, một khi chiến đấu bắt đầu, thì không có “lễ nhượng”, bắt lấy điểm yếu, đánh tới chết, đây là điều mỗi học viện đều sẽ nói suốt bốn năm.

Nhưng không đợi La Trán tiếp tục truy kích, trong nháy mắt hầu như là ngực vừa mới chạm đất, lực lưng của Vương Giả Mạnh Mồm hát một phát đã xoay người đứng lên.

Năng lực chịu đòn này quá mạnh mẽ, tựa như không có việc gì, còn chuyển động cổ, hoạt động bả vai.

Trong mắt La Trán hiện lên một tia tán thưởng, đối thủ khổng chế đối với cơ bắp cùng hồn lực quả thật là mạnh nhất hắn từng gặp, lực lượng vừa rồi căn bản chưa thấm thấu vào, tựa như đánh trúng lò xo, mồm lại tiếp tục nói: “Cũng không tệ lắm, ca cũng không bắt nạt người. Đến đến đến, cho người một cơ hội, nhường người một chiêu, Nhị Trọng Kinh người lần trước xử lý Kostan tên ngu xuẩn kia đâu? Dùng để cho ca kiến thức một chút, ca cho người xem xem cái gì là phòng ngự vô địch chân chính!”

“Thằng cha này có thể không làm bộ làm tịch không? Không làm bộ thì hắn sẽ chết sao?”

“Còn nhường vương giả ca một chiêu, nếu không phải vương giả ca tay phải có thương tích, sớm đã đem người đập lên trời!”

“Cái đcm! Vương giả ca cái đcm, hắn không phải muốn xem Nhị Trọng Kinh sao, ta không tin, hắn có thể chịu đòn tốt hơn Kostan biến dị hóa!”

Lola đám người lại không biết là La Trán ở trạng bức, hắn hiển nhiên là thông qua vừa rồi thử trong phát hiện, chặn đánh bại linh hoạt mạnh nhất vương giả, cũng không có dễ dàng như vậy, người này hay là trước sau như một giả dối.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Siêu cấp phòng ngự

Chỉ là Vương Trọng không thêm đề ý cái này, trọng trang có được đại địa dị năng được xưng phòng ngự vô địch, hắn cũng muốn kiến thức một chút.

Vương Giả Mạnh Mồm chủ động ra đòn. Con người La Trán nhanh chóng phóng to, con người màu vàng đất ở giờ khắc này thoáng hiện ra hào quang quý dị.

Sinh Mệnh Động Sát đương nhiên không chỉ dùng để quan sát đối thủ nơi nào từng bị thương, càng nhiều, còn là một loại cảm giác đối với phương diện hồn lực lưu chuyển, tác dụng lớn nhất là phân rõ hư thật. La Trán cũng không muốn bị người ta trêu đùa, mà loại gia hỏa có kỹ thuật thích khách này thích nhất là dùng phương thức này trêu đùa bọn họ

La Trán hứng thú lớn nhất đối với Vương Giả Mạnh Mồm, chính là Nhị Trọng Kinh lúc gã đánh bại Kostan sử dụng, nhưng lúc này triển khai Sinh Mệnh Động Sát lại chưa giúp hắn quan sát được tin tức chuẩn xác hữu hiệu hơn, đối phương vận chuyển hồn lực hoàn toàn bình thường, căn bản không có bất cứ cảm giác súc thể súc kinh nào.

Chẳng lẽ hắn không tính dùng Nhị Trọng Kinh?

Không!

La Trán khẽ cau mày, tích tắc ngăn người này, nắm tay đối phương đã lao tới trước mắt, hơn nữa, ở nháy mắt Sinh Mệnh Động Sát biến mất, La Trán nhìn thấy một luồng khí màu trắng, hồn lực giống như cuộn sóng, từng luồng bỗng nhiên sinh ra, đột nhiên từ trong nắm tay của đối phương phát ra.

Một sự uy hiếp cực lớn nháy mắt bao phủ đỉnh đầu, tương tự cỡ nào với một quyền đánh bại Kostan nọ mà La Trán từng nghiên cứu lặp đi lặp lại!

Con người của La Trán đột nhiên co lại, nháy mắt đã hiểu, Nhị Trọng Kinh này của người ta căn bản không cần súc kinh, thậm chí ngay cả hồn lực cũng chỉ tạo ra một cái tác dụng điều động và thúc đẩy, đây là một chiêu số thật sự dựa vào lực lượng thân thể bùng nổ.

Oành!

Thân thể La Trán đột nhiên cứng đờ, thậm chí so với hắn từ trong clip cảm nhận được còn càng khủng bố hơn, lực đâm cùng lực chấn động cực lớn trên nắm tay ở dưới hồn lực số lượng không nhiều lắm thúc giục hóa trực tiếp chất biến.

Đây mới là Nhị Trọng Kinh chân chính!

“Khải!”

Tăng tăng tăng tăng ~~~

Con người La Trán co rút lại, toàn thân đột nhiên lóe lên một tầng hồn lực màu vàng đất, giống như ở trên người hắn phủ đầy một tầng áo giáp nham thạch đúc ra!

Oành!

Quyền thứ nhất trúng mục tiêu, thân thể La Trán chỉ hơi nhoáng lên một cái, giống như quyền này chỉ là giải ngửa cho hắn, nhưng ngay sau đó, ám kinh truyền đến, vang lên một tiếng trầm trầm, cả người bạo lui hơn mười mét, khoe miệng chảy ra một vết máu.

Cảm thụ được thân thể đau đớn, La Trán quả thật rất trấn tĩnh, nếu tay phải đối phương khỏe mạnh, vậy thật sự nguy hiểm rồi, Nhị Trọng Kinh này có hiệu quả phá vỡ rất kỳ lạ, căn bản không phải chiến kỹ chủ lưu, có ý tứ, quá có ý tứ!

Toàn thân La Trán đều có một loại xúc động thiêu đốt, loại kỹ xảo cận chiến này quá có hứng thú!

Kết quả này khiến Vương Trọng cũng hơi có chút ngoài ý muốn, đối phương thể mà lại có thể không mất một cọng lông phòng ngự được. Nhị Trọng Kinh lợi hại nhất chính là ám kinh khó lòng phòng bị kia, nhưng đại địa dị năng tựa như có một loại hiệu quả tiềm thức hộ thể, vừa lúc ngăn cản.

Tuy biết không có chiến kỹ nào là vô địch, nhưng bị phá thể này có chút bất đắc dĩ, hoàn toàn là thành tựu của thiên phú.

“Đây là Nhị Trọng Kinh người đánh bại Kostan?” La Trán cười to thành tiếng, đầy đủ trung khí, một đòn vừa rồi tạo thành ảnh hưởng đối với hắn cũng không lớn, khiến lòng tin của hắn tăng vọt! Từ trước tới nay, xếp hạng trọng trang Kostan ở các đại học viện luôn đứng trên hắn, nhưng đối mặt một quyền tương tự, Kostan ngã xuống, hắn lại không mất một cọng lông cản được!

Mặc kệ là vô quýt dày có móng tay nhọn, hay là cái gì khác, thực lực chính là thực lực!

Toàn bộ khu vực xem cùng người xem clip cũng lặng ngắt như tờ, đại địa dị năng ở phương diện phòng ngự quả nhiên hữu hiệu hơn, chỉ là nhìn La Trán kiêu ngạo như vậy, thật sự không thể thoải mái, giống như bị đánh là mình.

Trong mắt La Trán hiện lên một mảng hào quang: “Không thể không nói, gã kia thật sự là sa đọa rồi, thể mà thua ở trên tay mặt hàng như người!”

Hắn thu hồi đôi tay, hơi giãn ra một chút, bày ra tư thái tiến công, ánh mắt khi một lần nữa nhìn về phía Vương Trọng đã tràn ngập đồng tình: “Người đã chỉ có chút tài như vậy, xem ra cũng không cần thiết chơi tiếp với người nữa.”

Một tầng màu vàng đất trong tích tắc một lần nữa xuất hiện, bao trùm toàn thân hắn, giống như da thịt dị hoá, hiện ra tính năng phòng ngự và cảm giác lực lượng cực mạnh: “Còn có một phút hai mươi giây, gà mờ!”

Oành!

La Trán đột nhiên ra đòn, tốc độ La Trán thêm vào đại địa dị năng so với vừa rồi càng nhanh hơn, lực đánh càng mạnh hơn, trong chớp mắt đã lao tới trước người Vương Giả Mạnh Mồm. Đại địa dị năng đã hữu hiệu, vậy gã này đối với mình đã không còn bất cứ sự uy hiếp nào nữa.

Quyền pháp của hắn hoàn toàn không có kết cấu, khác với Kostan loại kỹ xảo chiến đấu kết hợp cơ học hiện đại kia, cũng khác với Lola loại cổ quyền pháp giống như thiên nhân đó, quyền của hắn tựa như chỉ vì theo đuổi hai loại cực hạn: Tốc độ! Lực lượng! Dữ tợn giống như dã thú!

Về mặt Vương Trọng nghiêm túc, ở trên không trung bút thân ra, ra đòn một lần nữa, nhưng thế mà bị đối phương không để vào mắt, thời điểm nắm tay đánh trúng ngực La Trán, còn chưa kịp hoàn thành lực lượng chồng chất, roi chân của hắn đã đồng thời vụt đến trên vai phải Vương Trọng.

Chỉ nghe ‘Rắc’ một tiếng vang thanh thúy, hai bóng người đồng thời bị đánh văng ra, nhưng mũi chân vừa chạm đất, La Trán đã lại lần nữa vồ người lên!

Phành phành phành phành phành!

Tiếng nổ liên tục không ngừng vang vọng trên sân đấu. Nếu nói lúc trước vòng thứ nhất Vương Giả Mạnh Mồm chỉ là có chút chật vật mà nói, vậy hiện tại hoàn toàn là che trái hở phải, chật vật không chịu nổi.

Nhị Trọng Kinh là có uy lực, nhưng dưới áp lực phòng thủ, Vương Giả Mạnh Mồm căn bản không có sức sử dụng, hơn nữa một khi một đòn đánh không ra hiệu quả, chờ đợi hắn sẽ là La Trán công kích không chết không thôi.

Tầng áo giáp đại địa dị năng mỏng manh kia mang đến cho đối thủ là một loại tuyệt vọng, lúc này thân thể La Trán trở nên càng lúc càng cao lớn, mà Vương Giả Mạnh Mồm càng lúc càng nhỏ bé, quang sáng kỳ tích kia đang biến mất từng chút một.

Mấu chốt nhất là, vấn đề này còn vì chính hắn, vì sao còn phải mang thương tích ra trận???

Như Mã Đông quả thực tức giận đến sắp học máu rồi, con mẹ nó, nếu cứ như vậy để cho La Trán thắng, hắn có thể tức giận đến mức cả đêm không ngủ được, quá nghẹn khuất!

Đánh không lại, cũng chỉ có tránh.

Dưới chân Vương Giả Mạnh Mồm đang đập bộ pháp quy luật vận động kỳ dị, lui mà không loạn, mượn dùng quán tính thân thể, thậm chí mượn dùng quán tính lực đâm của đối phương, giống như u linh lắc trái lắc phải, thế mà lại ở trong kẽ hở trọng quyền như cuồng phong mưa rào kia nhiều lần thoát được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Một cước định giang sơn!

“Bộ pháp nhảy nhót như thăng hề?” La Trán cười ha ha: “Còn biết không ít thứ hoa mỹ nhi, nhưng ở trước mặt lực lượng tuyệt đối, đều vô dụng!”

Hắn đột nhiên lao lên không trung, toàn thân hồn lực, dị năng đột nhiên phóng hết, hai tay biến đám thành cùi trỏ, như tia chớp hướng tới Vương Giả Mạnh Mồm vô đánh xuống.

Cước như mộng ảo hoa cà mắt né tránh, hai khuỷu tay công kích đương nhiên đánh trượt.

Bây ra trận thế lớn như vậy lại đánh trượt sao?

Trong lòng Vương Trọng đột nhiên căng thẳng, một luồng lực lượng động đất cường bạo kinh khủng từ vị trí hai cùi trỏ của gã đánh xuống đất đột nhiên khuếch tán ra!

Oành đùng đùng...

“Địa Chấn Bạo!”

Tốc độ truyền lực chấn động khủng bố kinh người!

Vương Trọng chỉ cảm thấy dưới chân đột nhiên kịch liệt nhoáng lên, toàn bộ lực chấn động hướng bốn phía khuếch tán ra, ở trong nháy mắt tiếp xúc đến mình đột nhiên đều tập trung lại. Loại cảm giác đó giống như đột nhiên bị hung hăng ngáng chân, khiến hắn mấy lần muốn ngã xuống, cùng lúc đó, sóng chấn động đáng sợ còn nháy mắt đảo qua đầu hắn, khiến toàn bộ đầu hắn cũng hơi tê dại, xuất hiện trạng thái thất thần trong nháy mắt.

Hai cái tay to khủng bố hướng tới cổ hắn khép lại, dưới chân Vương Trọng không vững, chỉ cảm thấy khắp đại địa đều đang sôi sục như cuộn sóng, nào còn dùng ra được Quý Bộ để tránh né, trong lúc gấp gáp chỉ kịp đôi tay bảo vệ cổ, ngay sau đó cái tay to giống như vòng sắt kia đã đem đôi tay hắn tính cả cổ túm chặt, giống như xách một con gà con đem hắn treo lên.

“Đại Hùng Diếu Sát!” Trong ánh mắt La Trán tràn ngập hưng phấn và cuồng nhiệt, hân thích phương thức chiến đấu của gấu, tràn ngập dã tính cùng lực lượng, hân muốn bóp nổ đối thủ đang sống sờ sờ!

Lực lượng thuần túy và hồn lực đánh cò, ở dưới tình huống không thể sử dụng kỹ xảo, La Trán là chiếm ưu thế tuyệt đối, hồn lực liên tục phát ra cao tới một trăm sáu mươi Glasso, lại thêm lực lượng thân thể mạnh mẽ áp chế.

“Chết đi!” Trong mắt La Trán hiện lên một mảng khinh miệt, lực lượng hai tay lại lần nữa gia tăng!

Chỉ nghe giữa sân truyền đến một tiếng ‘Răng rắc’ thanh thúy!

“Trời ạ!”

“Cánh tay cũng biến hình rồi!”

Khu xem cuộc chiến tràn đầy tiếng hít ngược khí lạnh, tiếng ‘Răng rắc’ kia không phải là trật khớp gì, mà là cánh tay thật sự gãy!

Trong nháy mắt này, lòng mọi người đều lạnh toát. Vương Giả Mạnh Mồm từ trước tới giờ chưa từng thê thảm như vậy..., cánh tay phải không thể phát lực dẫn tới phòng ngự mất cân bằng, trong nháy mắt bị nắm chặt, hy vọng của rất nhiều người đều đã tan vỡ. Sherry cũng không đành lòng xem nữa, “nam nhân” cô tán thành thể mà thua ở loại địa phương này, thật sự là...

Lola cũng là sắc mặt ngưng trọng, mọi người đều theo đuổi hoàn mỹ, ai cũng biết Vương Giả Mạnh Mồm nhất định sẽ thua, nhưng không nên thua như vậy, không nên thua đối thủ như vậy.

Có lẽ chỉ có Arnold và Anrol tương đối vui vẻ, lão đại cuối cùng có thể khôi phục bình thường, đừng mê luyện nhân vật hư cấu đó nữa, như vậy cô sẽ phát hiện nét đẹp trai ngay bên cạnh.

Nháy mắt hai cánh tay gãy, đầu Vương Giả Mạnh Mồm đột nhiên trầm xuống, thân thể cứng rần kéo xuống, có thể nhìn thấy thảm trạng vận vẹo của cánh tay ngay lúc đó.

Nhưng thế này cũng không thể thoát khỏi nguy cơ, La Trán lộ ra nụ cười thắng lợi, một quyền đánh xuống, thắng lợi là của hắn!

Nhưng rơi xuống đất Vương Giả Mạnh Mồm lại chưa ngồi chờ chết, bỗng nhiên một cú điều hâu xoay người, một cước đánh trúng cằm La Trán. Cằm là một trong các điểm yếu của nhân loại, nháy mắt gặp lực lượng to lớn, La Trán cũng đầu văng mắt hoa một phen.

Nháy mắt rơi xuống đất, chân phải Vương Giả Mạnh Mồm đột nhiên quết lên, rầm rầm rầm rầm...

Nháy mắt hơn mười lần công kích đều trúng ngực La Trán, đại địa dị năng màu vàng đất tụ tập đến trên đôi tay hắn có thể kịp thời về phòng thủ, lúc này hào quang màu vàng đất ở ngực hắn đang ở trạng thái mỏng nhất, ở trong liên kích bất thành linh rút cuộc bị phá tan, xung lực to lớn trực tiếp đem La Trán vọt tới mức cả người bay ngược ra hai ba mươi mét, đầu cắm xuống đất!

Từ cục vốn tắt sát lại đột nhiên chuyển biến, trong sân ngoài sân đều là một mảng thái độ ghen hòng trọn mắt, lặng ngắt như tờ.

La Trán làm một phát Lý Ngự Đả Đình, bật dậy, xa xa giăng co với Vương Trọng ngoài mười mấy mét.

Cử động mồm một chút, phun ra một ngụm máu, bên trong còn mang theo hai cái răng cửa, như thế nào cũng không ngờ tới vốn đã hoàn toàn không chế cục diện, thế mà bị tiểu tử này lật ra bọt sóng, mình vẫn sơ ý rồi.

Trên mặt Vương Trọng lúc này nhìn không ra chút biểu cảm nào. Hai cánh tay hắn, tựa như một cục bột nỳ mềm mại bị người ta nặn ra năm cái hổ ngón tay thật sâu, hoàn toàn biến hình, bộ vị từ khuỷu tay trở xuống hoàn toàn là nhoáng lên một cái rung động treo ở nơi đó.

Toàn bộ không khí trở nên lạnh lẽo khản trương, ai cũng biết, hai bên đều đã đến thời khắc cuối cùng, vốn tưởng rằng vừa rồi một bộ liên kích kia ít nhất khiến La Trán bị thương nặng, nhưng hiện tại xem ra, đại địa hồn lực quả thật không giống tầm thường, hoặc là nói, nếu một lần trước, Kostan có thể sử dụng hồn lực mà nói, cũng là kết quả như vậy.

“Không thể không nói.” La Trán liếm vết máu trên môi, chậm rãi nói “Ngươi cường hãn hơn so với trong tưởng tượng của ta, người có thể bị ta phi nhổ còn bảo trì bình tĩnh thực sự không nhiều. Đáng tiếc, vận mệnh như thế, thuyết tương khắc của tồn tại cấp bậc Tinh Anh, ta chính là khắc tinh của ngươi, ta sẽ dùng một đòn mạnh nhất tiễn ngươi lên đường!”

La Trán căn bản không để ý người khác nghĩ như thế nào, hân thông qua phương thức này kéo thù hận, chính là vì khiến mình mạnh lên, không có đường lui. Người không có đường lui, thường thường có thể bộc phát ra lực lượng mạnh hơn, đồng thời cũng càng có cảm giác nguy cơ hơn, lực lượng chính là tất cả.

Cười phá lên một tiếng, hồn lực bùng nổ, La Trán lao thẳng về phía Vương Giả Mạnh Mồm, lúc này kỹ xảo chính là dư thừa, sự linh hoạt của đối thủ ở trên hắn, hân cần chính là thừa nhận được công kích, sau đó bắt lấy đối thủ, chỉ cần bắt được, lần này nhất định có thể bóp chết hắn!

Ở trước mặt loại cách đánh lực lượng phá kỹ xảo này, kỹ xảo hoa mỹ là vô dụng, lấy tình trạng hiện tại của Vương Giả Mạnh Mồm cũng vô dụng, cái gì Quý Bộ cũng không có nhiều tác dụng, một khi rơi xuống điểm công kích, bộ pháp cũng vô dụng. Vấn đề là, Vương Giả Mạnh Mồm đã không còn tay,

không còn Nhị Trọng Kinh, hoàn toàn là lão hổ không có răng nanh, hơn nữa còn là thiếu hai móng vuốt...

Vương Giả Mạnh Mồm tựa như cũng biết một điểm này, như là tiếp nhận số phận, không nhúc nhích, lần chiến đấu này đã nói cho bất cứ một chiến sĩ nào cấp bậc Tinh Anh, tuyệt đối đừng ở lúc bị thương tác chiến với người khác, cái này không chỉ là một trận đấu, rất có thể sẽ thua mất cả lòng tin về bản thân.

Oành...

Vang một tiếng thật to, toàn bộ thế giới đều im lặng, La Trần cũng im lặng.

Rắc...

Phản lưng La Trần hiện ra một loại vụn vụn nhỏ lên, lưng đã gãy...

“Ta... Chân làm sao mà... Cũng có thể dùng Nhị Trọng Kinh... Đệch...”

Phốc...

Vương Giả Mạnh Mồm thắng!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Liều mạng luân bàn

Khu xem cuộc chiến yên tĩnh một hồi lâu, trên đài Vương Giả Mạnh Mồm dường như chốc lát, chỉ khẽ lắc đầu, thân hình dần dần biến mất.

Đây là tình huống gì?

Lại thắng rồi???

Vì sao lắc đầu???

Sau khi tiến vào chiến đấu, Trần Ngự Nhi cũng đã im lặng, hoàn toàn đắm chìm ở trong hai người đánh cò, bỗng nhiên, cô có chút không hiểu nổi Vương Giả Mạnh Mồm con người này. Theo lý thuyết, bất cứ một người nào cũng sẽ cao hứng vì trận đấu này, lợi ngược dòng như thế, còn ở dưới tình huống bị thương, thành tựu lại một cái kỳ tích nữa, vì sao Vương Giả Mạnh Mồm sẽ lắc đầu?

Cùng lúc đó, Kostan cũng khẽ thở dài một cái.

Nhưng các bạn vương giả gia tộc vui vẻ, cuồng hoan đã bắt đầu, không nói hàm lượng kết thúc của một trận chiến này, máu chốt là quá sướng, treo lên đánh La Trần quả thực là giấc mộng của mỗi Vật Hi Sinh, gã này quả thực chính là Vua Trào Phúng, trào phúng khắp nơi, rốt cuộc cũng có một ngày như vậy.

Diễn đàn đầy sôi động, học sinh các đại học viện xem trực tiếp cũng tăng vọt hứng thú, nhưng chung quy vẫn có một chút tiếc nuối, Vương Giả Mạnh Mồm tựa như cũng không hài lòng, điều này rất ít thấy.

Tuy nói La Trần toàn thân tật xấu, nhưng thực lực thực sự không yếu.

Thẳng đến lúc một clip phân tích xuất hiện, đến từ Kostan-Oleg. Hắn không phân tích phía trước, chỉ phân tích cho một đòn cuối cùng, vài cái góc độ.

Ở thời điểm La Trần ngu ngốc xông lên, đầu, sườn, thậm chí hạ thể, các chỗ yếu hại trí mạng này đều bại lộ ở trong phạm vi công kích của Vương Giả Mạnh Mồm, có thể nói lấy lực lượng Nhị Trọng Kinh có thể nháy mắt đánh chết, vì sao chọn bụng?

Đây mới là trí mạng nhất.

Bởi vì La Trần quá mức chuyên chú công kích, quá mức tự tin, cho rằng đối thủ hoàn toàn không có khả năng đánh tan mình, hắn đầu nhập quá ít hồn lực ở trên phòng ngự, cho nên Vương Giả Mạnh Mồm chọn một chỗ không phải yếu hại công kích.

Kết quả vẫn là một đòn trí mạng.

Ở thời điểm một đòn sinh tử, lộ ra nhiều sơ hở như vậy, có phải có chút quá ngu xuẩn hay không?

Đương nhiên từ ngữ ngu xuẩn này, như Kostan là sẽ không dùng, nhưng clip phân tích này vừa ra, La Trần đã thực sự triệt để trở thành tài liệu giảng dạy

phản diện. Càng là thời khắc cuối cùng càng phải bình tĩnh, càng không thể tự phụ, đây là câu treo cửa miệng mỗi học viện, La Trán được xưng tụng anh, còn là trọng trang, vậy mà lại càn rỡ nhường ra chỗ hồng giữa như thế...

Hắn đối mặt chính là Vương Giả Mạnh Mồm!

Đây là một nam nhân cho dù chỉ có hai chân đã có thể sáng tạo kỳ tích!

Khu thảo luận vốn chỉ là náo nhiệt nháy mắt bùng nổ, clip của Koston trong tích tắc được đẩy lên no. 1, liên quan nhân khí của Koston cũng tăng lên không ít. Không có cách nào cả, chỉ sợ đối chiếu, so sánh là biết, La Trán thua Koston là có đạo lý, tuy nằm gai nếm mật một kỳ nghỉ, tu thành năng lực mới, nhưng tố chất chiến đấu chính thể vẫn kém một cái cấp bậc.

Lúc này lại nhìn Vương Giả Mạnh Mồm?

Một cánh tay bị thương, còn dám tự tin random?

Đây lại là cái gì?

Trong trường học tựa như chưa từng dạy như vậy đâu!

Một vấn đề khác lại xuất hiện, ai có thể khiến Vương Giả Mạnh Mồm bị thương?

Thời điểm trên diễn đàn OP náo nhiệt ngất trời, La Trán đã mai danh ẩn tích, da mặt có dây nữa cũng không có khả năng ở loại thời điểm này đi ra, đây không phải cách chiến đấu với áp lực, mà là bị coi thường, Vương Giả Mạnh Mồm một trận chiến này lại một lần may lại kho chiến kỹ của hắn.

Ở trong liên bang, phương thức công kích rất ít đặt ở trên chân, tuy lực lượng chân lớn hơn, nhưng mọi người càng mong muốn tập trung ở nửa thân trên, hạ bàn chủ yếu là phòng ngự và di động, mà Vương Giả Mạnh Mồm lại cho mọi người một cái kinh hi, có lẽ ở phương diện này thật sự cần tăng mạnh một phen, đạo sư của một số học viện cũng bắt đầu chú ý.

Vương Trọng đã ở trên đường chạy tới bệnh viện, OP và hắn không có quan hệ gì, mạng thương tích tác chiến là rất nguy hiểm, nhưng hắn không có lựa chọn. Tình huống của Barron cũng không thích hợp kéo dài, vốn tưởng rằng cần ở OP đánh thêm khoảng hai trận, nhưng trận vừa rồi chấm dứt, khắc độ của năng lượng Mệnh Vận Luân Bàn đã tràn đầy.

Sử dụng Mệnh Vận Luân Bàn, Vương Trọng so với trước kia đã rõ ràng hơn. Từ sau khi Simba giao cho hắn, hắn đã có loại hiểu biết này, sau khi năng lượng tràn ngập, là có thể làm phán định, A là sau khi thành công đạt được nhu cầu, B là trừng phạt sau khi thất bại, A càng khó, cái giá của B sẽ càng lớn, lúc trước Simba hy sinh cũng không phải ở trên phán định hắn, mà là ở mạnh mẽ khởi động. Lấy sức chiến đấu của Vương Trọng trước kia, tám đời cũng không tập hợp đủ năng lượng chiến đấu, hiện tại vấn đề là, khôi phục hồn hải thật không biết cần trả giá thể nào.

Barron im ắng trong phòng bệnh, một mình sững sờ nhìn ngoài cửa sổ, rất mệt mỏi, sống như vậy thực không tốt bằng chết đi. Hắn không muốn để người khác lo lắng, cho nên giả bộ kiên cường, nhưng thật sự quá mệt.

Cái ánh mắt này, Vương Trọng lý giải, là thật sự lý giải. Hắn từng nằm ở trên giường bệnh, thời điểm xoay người có thể chính là một cái hy vọng xa vời cũng là loại ánh mắt này. Chết là một loại giải thoát, nhưng không thể, bởi vì vậy sẽ mang đến thống khổ cho người quan tâm hắn, cho nên hắn cũng cười.

Một hồi lâu Barron mới phát hiện Vương Trọng, rất cao hứng dựng người dậy: “Học trưởng, người tới từ khi nào!”

Vương Trọng cười cười, Barron trạng thái tinh thần không tệ, điều này đối với người bệnh hồn hải đã bắt đầu sụp đổ mà nói là rất khó. Loại thống khổ này hắn không biết, nhưng đối với tân nhân loại mà nói tuyệt đối là khó chịu đựng nhất.

Hyman mỗi ngày đều đến chữa trị giúp Barron, tuy như muối bỏ biển, nhưng thủy dị năng quả thật có tác dụng ôn hòa thư giãn, “Ta nói rồi, ta sẽ tìm được biện pháp.”

“Học trưởng, người thật sự đã tìm được cách?” Thanh âm Barron hơi phát run, bởi vì bản thân hắn thật ra cũng đã tuyệt vọng, chỉ là ở sâu trong lòng có một tia hy vọng xa vời, hy vọng xa vời biện pháp Vương Trọng nói kia là tồn tại.

Có một số thời điểm, cái gọi là hy vọng chỉ là tự mình tìm cho mình một lý do sống, mặc kệ là sống sót vì cha mẹ hay là vì những người quan tâm mình, nhưng không ngờ, Vương Trọng học trưởng thể mà thật sự mang theo phương pháp tìm đến hắn, hơn nữa, còn nhanh như vậy!

“Nói thật, ta cũng không biết cái này có tính là một biện pháp tốt hay không, bởi vì nó rất nguy hiểm.” Vương Trọng nói.

Barron cười, “Học trưởng, người hắn là hiểu ta nhất, như ta so với chết rồi còn thê thảm hơn, hơn nữa thầy thuốc từng nói, loại tình huống giống ta sẽ không ngừng chuyển biến xấu, hoặc là biến thành kẻ điên, hoặc là vẫn phải chết, thật ra ta cũng chỉ còn mấy tháng.”

Vương Trọng gật gù đầu, “Vậy ta sẽ không nhiều lời nữa... Nhớ đâu, người có cái gì muốn lưu lại!”

Barron dừng một chút, mỉm cười, “Học trưởng, còn nhớ rõ câu nói người ở trong rừng cây nhỏ nói với ta không?”

Vương Trọng hơi sững sờ.

Chương 176: Có quái thú, đại quái thú

“Barron, ngươi là bức tường của bọn họ!” Barron ánh mắt kiên định mà lại bình tĩnh, không có bất cứ sự xúc động nào: “Ta đã làm được, ta rất tự hào, chưa từng có bất cứ chuyện gì khiến ta cảm thấy tự tin như thế! Mặc dù là nằm ở trên giường bệnh mấy ngày nay, chỉ cần vừa nhớ tới chiến đấu buổi tối hôm đó, ta lúc nào cũng có thể nhiệt huyết sôi trào! Ta không hối hận!”

“Cho nên học trường, ta không muốn làm phế vật nữa.” Barron chém đinh chặt sắt nói: “Ta muốn làm một chiến sĩ, vô luận là chết, hay là sống!”

Vương Trọng gật gù đầu, hẳn cảm giác được sự biến hóa của Barron ở sau trận chiến đó, hoàn toàn khác với bộ dáng rụt rè lúc vừa mới vào học viện, gã cô lẽ vẫn là Barron hàm hậu thành thật kia, nhưng ở trong ánh mắt gã, Vương Trọng đã không nhìn thấy tự ti cùng yếu đuối nữa.

Tựa như đã trải qua một hồi rửa tội, đem hẳn từ bên trong tới bên ngoài cái tạo một lần!

Là họa hay là phúc, Vương Trọng đột nhiên cảm thấy, cái này chưa chắc không phải một chuyện tốt.

“Chúc ngươi may mắn!”

Vương Trọng nhẹ nhàng nói, hẳn nhắm mắt lại, Mệnh Vận Luân Bàn trong hồn hải nháy mắt khởi động!

Thế giới nháy mắt có một loại cảm giác ngưng trệ, hai đạo hào quang một đen một trắng từ trên người Vương Trọng lóng lánh lên, tràn ngập toàn bộ phòng bệnh, như đem cả gian phòng bệnh phân thành hai nửa, bên trái trắng, bên phải đen!

Mà con người Barron đã phóng to, tất cả chung quanh đều an tĩnh lại, mà cùng lúc đó, kim đồng hồ hai màu đen trắng đại biểu cho vận mệnh bắt đầu xoay tròn ở trong phòng, luân phiên, vô số tin tức điên cuồng ủa vào trong đầu Vương Trọng!

a. Hồn hải khôi phục. b. Sinh mệnh khô kiệt

Đây là quy tắc, không quá ngoài ý muốn, cái giá khẳng định rất lớn, chỉ là đối với Barron mà nói, từ vong không đáng sợ, trên mặt hẳn vẫn mang theo một nụ cười tự tin.

Vương Trọng có thể cảm giác được giữa loại đen trắng luân phiên này đại biểu cho rất nhiều quy tắc và lực lượng kỳ dị, phong phú, thậm chí hẳn cảm thấy mặc dù chỉ có thể nắm giữ một chút xú tin tức nơi này, cũng có thể có sự nhay vọt không thể tưởng tượng.

Màu trắng đại biểu cho phán định may mắn, hồn hải Barron sống lại! Màu đen thì đại biểu cho thất bại, cái giá của thất bại là vô tận hắc ám, chết!

Giống như quỹ tích lịch sử, Mệnh Vận Luân Bàn, lực lượng cá nhân ở trước mặt nó tỏ ra nhỏ bé cỡ nào, muốn lay động kim đồng hồ, thay đổi bàn xoay kia chuyển động càng khó như lên trời!

Rốt cuộc là trí tuệ thế nào, lực lượng thế nào mới có thể chế tạo ra vật phẩm nghịch thiên như vậy? Cái này khẳng định không phải vật phẩm của nhân loại, đây là tồn tại duy độ cao sao?

Khi nhìn thấy Barron, tư tưởng Vương Trọng trở nên rõ ràng hẳn lên, đây chỉ là một vật phẩm, vô luận đến từ nơi nào, không thể bị nó mê hoặc, nó chỉ là công cụ!

Người ta cường đại bắt nguồn từ định tính, không thể bị lực lượng bề ngoài mê hoặc, mà là không chế.

Nụ cười và sự thân nhiên của Barron cảm nhiễm Vương Trọng thật sâu, dần dần Vương Trọng cũng trở nên thân nhiên mà tràn ngập tự tin.

Màu đen trắng trong phòng xoay tròn càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lóng lánh. Vương Trọng đã nhắm mắt, dụng tâm đi cảm thụ, có lẽ hẳn cũng không thể can thiệp kết quả, nhưng làm người sử dụng Mệnh Vận Luân Bàn, phương diện này nhất định có cơ hội, có thể quấy nhiễu, thậm chí không chế.

Thẳng đến ‘Đỉnh’ một tiếng vang nhỏ!

Thế giới vô tận đen trắng biến hóa trong mắt rốt cuộc biến mất, Vương Trọng mở mắt ra, trước mắt là kết cục quang minh, không có hắc ám.

Tất cả trong phòng bệnh không có bất cứ sự thay đổi nào so với mấy giây trước, gió nhẹ thổi bức màn, ở bên cửa sổ nhẹ nhàng múa lên.

Barron duy trì tư thế vừa rồi nằm trên giường bệnh không nhúc nhích, dù là Vương Trọng có chuẩn bị tâm lý, trong lòng cũng lộp bộp một tiếng, bước nhanh tiến lên vươn tay ra.

Hít thở ấm áp bình tĩnh mà ngân nga, nhịp tim mạnh mẽ ‘Phành phành’ ‘Phành phành’ va chạm, mà hồn hải vốn đã sụp đổ, lúc này đã ngưng tụ một thể, tản ra sinh cơ bùng bùng!

Vương Trọng thở hắt ra thật dài, nghe Barron dần dần vang lên tiếng ngáy nặng nề, lúc này toàn thân Vương Trọng đã ướt đẫm, quan hệ đến mình có thể thực không sao cả, nhưng thời điểm người khác, hẳn cũng khần trương vạn phần, nhịn không được cười lên: “Huynh đệ, ngủ một giấc thật ngon, tỉnh lại sẽ là khởi đầu mới!”

Lúc trở lại ký túc xá, Vương Trọng đã có loại cảm giác sắp tê liệt ngã xuống.

Không chỉ vì trên OP bị thương chiến một trận, chủ yếu là vừa rồi sử dụng Mệnh Vận Luân Bàn tiêu hao đối với hắn rất lớn, tựa như khí lực thân thể đều bị rút sạch, toàn thân mềm nhũn, chỗ nào cũng khó, không thể nói rõ được cảm giác.

Năng lượng Mệnh Vận Luân Bàn đã cạn, nhưng tuyệt đối có giá trị, chẳng qua trên người Vương Trọng có chút cảm giác kỳ quái, giống như có người nào đó đang quan sát hắn.

Không sai, chính là nhìn coi, tựa như vừa rồi ở trong OP chiến đấu, bị La Trấn dùng Sinh Mệnh Động Sát tập trung loại cảm giác đó.

Simba không có mặt, Vương Trọng nghỉ hồi lâu cũng không có kết quả, dứt khoát không nghĩ. Mệnh Vận Luân Bàn đối với mình mà nói quá thần bí, thứ không hiểu biết nhiều lắm, nói không chừng đây chỉ là loại hiện tượng bình thường.

Thân thể mệt cái gì, vì cứu Barron, những điều này đều đáng giá, mình cũng phải ngủ một giấc thật ngon!

Bạn học Vương Trọng cảm đầu ngủ luôn, nhưng không bao lâu, trước mắt một mảng bóng tối, tựa như lại về tới thế giới hắc ám trước kia, ngay sau đó thân thể lơ mơ một trận, như là có cái gì đang lôi kéo hắn.

Cái quỷ gì vậy???

Vương Trọng kỳ quái mở mắt, sau đó nhất thời bị dọa nhảy dựng.

Cái giường nhỏ đã ngủ hai năm không thấy nữa, trần nhà ký túc xá cũng không thấy nữa, thay thế vào đó, vậy mà lại là một hòn đảo siêu nhỏ không đủ ba bốn trăm thước vuông, mà ở xung quanh hòn đảo nhỏ này nổi lơ lửng vẫn thạch to lớn đếm không hết, không nhúc nhích, cũng không có nửa điểm tiếng vang, toàn bộ không gian đều tỏ ra không khí trầm lặng.

Đây không phải mảnh vỡ không gian mình lần trước từng tiến vào sao?

“Vương Trọng!” Simba cũng không biết từ đâu xông ra, hưng phấn lộn nhào ở trước mặt hắn: “Trời ạ, người làm như thế nào? Chúng ta sao lại về tới địa phương này rồi? Cửa vào mảnh vỡ không gian này không phải đã phát nổ sụp xuống rồi sao? Không có khả năng vào một lần nữa nha!”

Có thể lại nhìn thấy Simba, Vương Trọng cũng vừa mừng vừa sợ: “Ta nào biết, vốn đang ngủ ngon, hu, ta không phải đang nằm mơ chứ?”

Simba ‘Vù’ một tiếng chạy tới, dùng sức véo mũi Vương Trọng: “Có đau không? Có đau không? Nghe nói véo đau sẽ bị đau tỉnh lại, Simba vĩ đại giúp người một tay!”

Lực tay của hắn quá nhỏ, Vương Trọng bị véo dờ khóc dờ cười, nhưng trong lòng hắn rõ, đây không phải nằm mơ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 177: Vận mệnh triệu hồi

Hắn đang muốn ngăn lại Simba, bởi vì hắn rõ ràng cảm giác Vận Mệnh Thạch dị biến, Vận Mệnh Thạch đang lóe sáng, đây là chuyện trước kia chưa từng xảy ra, vừa định cùng Simba nghiên cứu một chút, lại trong giây lát nhìn thấy hư không trên đỉnh đầu hình thành một vòng xoáy khủng bố, ngay sau đó, một lực lượng lôi kéo cực lớn từ trong vòng xoáy kia truyền xuống, dễ dàng đem Vương Trọng và Simba cùng nhau tóm vào.

“A! Simba còn chưa muốn chết đâu!”

“Bắt lấy tay của ta!”

Lực hút trong vòng xoáy làm người ta căn bản không thể phản kháng, Vương Trọng có thể làm chỉ là nắm chặt Simba, điên cuồng xoay một phen, hai người đều mất đi ý thức.

Lúc một lần nữa mở mắt ra, phát hiện đã ở trong một mảng không gian khác, trước mắt chính là một miệng núi lửa cực lớn!

Trong miệng núi lửa kia, nham thạch nóng chảy sôi trào đang bốc ra từng cái bong bóng nham tương to bằng ngón con, luồng khí sóng nhiệt khủng bố, trong suốt từ bên dưới không ngừng bốc lên, nướng tóc Vương Trọng trực tiếp xoắn lại.

Bên cạnh truyền đến tiếng thét chói tai của Simba: “Nóng quá nóng quá! Đây là nơi quý quái nào vậy, Simba không thích nơi này!”

Vương Trọng cũng không còn gì để nói, chuyện xảy ra buổi tối hôm nay quá kỳ quái rồi, đầu tiên là đi đến mảnh vô không gian, sau đó lại ù ừ cạc cạc đến nơi đây, tựa như chỉ có nằm mơ mới có thể giải thích hiện tượng không bình thường này, nhưng mình vẫn chưa tỉnh lại được.

Hắn nhìn xung quanh, bên trái là nham thạch nóng chảy dưới miệng núi lửa, bên phải là vách đá cao hơn trăm mét, đầu Vương Trọng cũng to rồi, không lẽ mình phải không cần mạng nữa hướng bên dưới tung người nhảy? Nhờ đâu là nằm mơ mà nói, vậy khẳng định sẽ tỉnh!

“Vương... Trọng, Vương Trọng!”

Vương Trọng đang nghĩ, Simba ở bên cạnh liên tiếp túm quần áo hắn, nhỏ giọng lại khẩn trương hô.

“Hử?” Vương Trọng quay đầu nhìn, chỉ thấy sau lưng có một đôi mắt màu lửa đỏ đang nhìn chằm chằm mình.

Đó là một sinh vật cổ quái, giống như một đám lửa hình người cao khoảng mười mét, lại không có hai chân, cứ lơ lửng như vậy ở giữa không trung, mở to mắt nhìn mình, trên trán nó một viên duy độ tinh thạch màu đen cực lớn đang lập lòe tỏa sáng, lộ ra uy lực khủng bố làm người ta khó có thể tưởng tượng.

Ực...

Vương Trọng nhịn không được liền nuốt ngụm nước miếng, đây là cái quỷ gì?

“Hình như là duy độ nguyên tố sinh vật.” Thanh âm Simba cũng có chút run lên: “Cấp tám rồi...”

Cấp tám... Đầu Vương Trọng vang một tiếng, cái đêch gì vậy, cái quỷ gì thế này.

Trong tư liệu thư viện, thời đại hắc ám từng có một duy độ sinh vật cấp bảy thông qua khe hở tới trên Địa Cầu, trực tiếp hủy diệt một tòa thành thị cỡ trung, liên bang xuất động quân đội vẫn không uy hiếp được đối phương.

Nhưng con trước mắt này...

Duy độ tinh thạch màu đen đó! Duy độ thú cấp tám! Cấp tám ở trong lịch sử Địa Cầu chỉ tồn tại trong truyền thuyết, lại sống sờ sờ như vậy đứng ở trước mặt mình, vừa rồi còn hướng mình trừng mắt nhìn!

“Đừng khẩn trương, đây là nằm mơ, hơn nữa nó tựa như không có ác ý gì...” Vương Trọng bình tĩnh thấp giọng phân phó.

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Đối với một duy độ sinh vật cấp tám mà nói, mình và Simba có lẽ ngay cả con kiến cũng không bằng, tuy nghe nói tính tình duy độ sinh vật cực kỳ nóng nảy, nhưng hẳn là không có hứng thú ra tay đối với mình con kiến này nhỉ?

Đối phương đã phát hiện mình, chạy trốn không có ý nghĩa, quan trọng nhất là câu thông!

Vương Trọng lộ ra một nụ cười tự nhận là sáng lạn, hướng bên kia phát phát tay: “Nề...”

Oành!

Có lẽ là Vương Trọng phương thức chào hỏi không đúng, cũng có lẽ là động tác gõ tay của hắn kích thích đối phương, một ngụm lửa gần như màu trắng đột nhiên lao tới.

Con mẹ nó! Quá không giảng đạo lý!

Vương Trọng còn chưa kịp mắng, lửa đã ập tới đầu. Vấn đề là, căn bản chưa trúng mục tiêu, sóng nhiệt vô biên vô hạn kia nháy mắt đã đem toàn bộ hơi nước trong cơ thể Vương Trọng bốc hơi, loại thống khổ mạnh mẽ bốc ra đó cảm giác... Cũng chỉ mấy phần trăm giây, Vương Trọng đã mất đi ý thức.

Nháy mắt miêu sát!

Vấn đề là... Trong chốc lát Vương Trọng tựa như lại cảm nhận được mình tồn tại. Đúng vậy, là Vận Mệnh Thạch, ý thức của hắn tựa như bám vào ở trên Vận Mệnh Thạch, Vận Mệnh Thạch tựa như chịu sự hấp dẫn nào đó đang theo một nơi rất sâu xa bay đi, nhưng Vương Trọng phát hiện thân thể của mình đang dần dần hình thành, lấy Vận Mệnh Thạch làm trung tâm, thân thể của mình đang tụ lại. Giờ khắc này, Vương Trọng đã xác định, hẳn là tinh thần thể, cũng chính là cùng loại tình trạng OP, nhưng không rõ ràng lắm là, vì sao hắn sẽ bị mạnh mẽ mang đến nơi đây.

Một khắc thân thể Vương Trọng hoàn thành tụ lại, một loại cảm giác mất trọng lực mãnh liệt xuất hiện, hắn và Vận Mệnh Thạch lại cùng nhau rơi xuống, tựa như có thể cảm nhận được ý thức phần nộ nào đó.

Khi rơi xuống đất, Vương Trọng lại về tới trong mảnh vô không gian giống như hoang đảo kia, Simba ở bên lại xuất quỷ nhập thần xông ra, “Vương Trọng! Vương Trọng! Simba vạn năng biết rồi, vừa rồi nơi đó nhất định là duy độ thể giới thứ năm!”

Vương Trọng gật gù đầu, đây cũng là phán đoán của hắn, đang muốn hỏi một chút vì sao sẽ như vậy, một lực hút cực lớn lại từ giữa không trung truyền đến.

Simba và Vương Trọng liếc nhau, vẻ mặt đau khổ, “Lại tới?”

Vừa dứt lời, lực hút khủng bố từ trong vòng xoáy cuốn ra, nháy mắt lôi kéo Vương Trọng và Simba một lần nữa chạy vào một mảng thiên địa khác.

Dòng suối nhỏ rách đang vui vẻ chảy qua trước mắt, bốn phía đều là rừng trúc, cách đó không xa núi xanh mờ mờ, biển mây thông thả, trong không khí tràn ngập từng đợt khí tức nước mưa nhẹ nhàng khoan khoái, hay cho một cái phong cảnh non xanh nước biếc tú lệ.

Vương Trọng cũng sắp nhìn tới ngôi người rồi, trước kia chỉ ở trên một số bộ sách cổ xưa mới có thể nhìn thấy loại cảnh sắc trong truyền thuyết này, thời đại trước trong truyền thuyết? Nhưng không quá giống, mặc dù là thời đại trước cũng không có cảnh sắc kỳ lạ mỹ lệ như vậy, nhưng không đợi hắn ngây ngốc xong, một đợt tiếng ma sát mặt đất sa sa từ xa xa hướng về phía hắn lao đến tốc độ cao.

Đó là một con cự mãng khủng bố dài mấy chục mét, chỉ là đầu rắn cũng to bằng cái cối xay, khi ngẩng lên chỉ sợ cao bằng ba bốn tầng lầu... Trên người còn có bốn móng vuốt, còn có hai thứ giống như cánh thịt, ở trên trán nó, một viên duy độ tinh thạch lấp lánh màu tím đang lập lòe sáng lên!

Duy độ tinh thạch màu tím, duy độ sinh mệnh cấp bảy?

Hình như không khủng bố như nguyên tố sinh mệnh cấp tám vừa nãy ở miệng núi lửa nhìn thấy, nhưng đối với bọn họ tựa như không có gì khác cả. Vương Trọng và Simba liếc nhau, quen biết nhiều năm ăn ý như vậy, đã phi thường hiểu đối phương.

Lúc này còn chờ cái gì, chạy!

Vương Trọng bước chân bay lên, Simba tốc độ phi hành nhanh hơn, chỉ là căn cứ nguyên tắc hảo huynh đệ có phúc cùng hưởng miễn cưỡng đi theo bên cạnh Vương Trọng: “Nhanh lên! Nhanh chút nữa! Nhanh chút nữa! Sắp bị đuổi kịp rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Kiếp sau trọng sinh (1)

“Kháo, đôi người hai cái chân thử xem?” Vương Trọng đã dùng tới cả sức bủ mẹ rồi, đời này cũng chưa từng chạy nhanh như vậy, cũng may mắn nơi này là rừng trúc, vô số cây trúc to lớn che trời trở ngại nghiêm trọng tốc độ tiến lên của con cự mãng khủng bố kia, nếu không sớm đã bị đuổi kịp: “Vừa rồi người nói nơi này là duy độ thể giới thứ năm? Nơi này chẳng lẽ là thể giới OP sao?”

Duy độ thứ năm, nói thông tục là chỉ thể giới tinh thần, là thể giới linh hồn sau khi thoát khiếu, OP chính là căn cứ vào loại lý luận này thành lập lên.

“Nói như đánh rắm, thể giới OP chỉ là một cái phỏng chế phẩm thấp kém, một góc tảng băng trôi sinh vật duy độ thấp các người lợi dụng quy tắc duy độ thứ năm!” Simba lớn tiếng nói: “Đây chính là duy độ thể giới thứ năm hàng thật giá thật, câu thông thể giới pháp tắc duy độ thấp cùng duy độ cao, địa phương vĩ đại linh hồn và thực thể cùng tồn tại!”

Nói xong, đang phi hành Simba còn không quên bày ra cái tạo hình, bị Vương Trọng vỗ một phát trên gáy, “Đừng làm bộ làm tịch nữa, ta là nói hai chúng ta sao lại ở chỗ này!”

“Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây, Simba vạn năng tuy không gì không biết... Oa! Huynh đệ, ta đi trước một bước, dù sao linh hồn có thể trọng sinh, chúng ta đợi lát nữa lại tán gẫu!”

Simba thét chói tai đột nhiên tăng tốc, ngay sau đó Vương Trọng cảm giác bầu trời tối sầm, chỉ thấy một cái đuôi rắn lớn vô cùng giơ lên cao mấy chục mét, giống như ngọn núi nhỏ từ trên đỉnh đầu mình hung hăng vô xuống.

“Ta xxx người tên phé...”

Trên mặt bạn học Vương Trọng tràn ngập bi kịch, ngay sau đó chia năm xẻ bảy. Lực lượng thân thể rất thuần túy, đại khái mấy vạn Glasso? Vương Trọng không biết, chỉ là lực lượng nhập vào cơ thể, nháy mắt bùng nổ!

Đúng vậy, nháy mắt phát nổ, máu phát nổ!

Có điểm Simba đoán không sai, thật sự lại sống lại rồi...

Không chỉ Vương Trọng đang sống lại, Simba cũng sống lại. Hắn cũng chưa chạy thoát, khí kinh lực lượng của duy độ sinh vật trực tiếp đem hắn xay nát thành mảnh vụn, không thể không nói, Simba so với Vương Trọng còn sợ đau hơn, hai người lại về tới trên hòn đảo nhỏ kia.

Vương Trọng và Simba một lớn một nhỏ ngồi bệt xuống đất, mắt to trừng mắt nhỏ, đã không còn sức nữa. Đúng lúc này, trên không hòn đảo nhỏ, vòng xoáy màu đen kia lại xuất hiện.

“Ta kháo, còn tới? Có đề yên không!” Vương Trọng gắt gao ôm chặt một tảng đá, Simba thì túm chặt tai Vương Trọng, đối kháng lực hút điên cuồng kia: “Lần này đánh chết ca cũng không đi vào!”

“Ta cũng không đi!” Simba nức nở nói.

Nhưng phản kháng hiển nhiên là phí công, khi trong tay Vương Trọng túm lấy một tảng đá vỡ lớn xuất hiện ở giữa không trung trống rỗng, phía dưới là một mảng đại dương mênh mông!

Phốc...

‘Ọc ọc ọc’

Biển lớn vĩ đại, rất nhiều tân nhân loại đều chưa từng thấy, bọn họ chỉ từng nhìn thấy trên clip, thế giới sinh mệnh mỹ lệ đó, hiện tại đã là cấm khu của nhân loại, bờ cát ven biển mỹ lệ từng là thánh địa nhân loại, những thứ chỉ có thương thức thể ở một số tư liệu hoài cổ.

Vương Trọng còn chưa kịp cảm thụ biển lớn vĩ đại, đã bị cái gì đó liếm vào, sau đó tiếng kéo kẹt kéo kẹt truyền tới, loại thanh âm sợ hãi dựng tóc gáy đó lập tức khiến Vương Trọng và Simba nghĩ tới loại khả năng nào đó, sau đó khả năng này đã được nghiệm chứng, bọn họ bị ăn rồi...

Rất cuộc thời điểm một lần nữa sống lại, Simba muốn làm rõ nguyên nhân, vẫn là Vận Mệnh Thạch, một lần trước Vương Trọng xông nhầm vào mảnh vỡ không gian, đã bại lộ tọa độ Vận Mệnh Thạch, Vận Mệnh Thạch chỉ sợ là thứ quan trọng nào đó của duy độ cao, lực lượng duy độ cao đang triệu hồi nó trở về. Nhưng vấn đề là, Vận Mệnh Thạch hiện tại nằm trong thân thể nhân loại nào đó, thân thể là không thể trực tiếp xuyên qua không gian pháp tắc, nhưng tinh thần, hoặc là nói linh hồn của Vương Trọng thì theo Vận Mệnh Thạch cùng nhau đưa tới duy độ thứ năm, nhưng, linh hồn cũng không thể trực tiếp đến duy độ cao, sau đó bị kẹt ở duy độ thứ năm.

Nơi Vận Mệnh Thạch xuất hiện, thường thường là nơi lực lượng duy độ khá mạnh, mà nơi lực lượng duy độ tương đối mạnh, thường thường tồn tại huỳnh đệ quái vật cũng khá dũng mãnh, kết quả đó có thể nghĩ.

Chỉ là linh hồn Vương Trọng bám vào trên Vận Mệnh Thạch, cho nên tuy tan vỡ, nhưng sẽ lập tức trọng tổ, sau đó hình thành lập đi lập lại như vậy, lực lượng duy độ cao nào đó đang mạnh mẽ triệu hồi, mà bởi vì Vương Trọng lại bị kẹp chặt, như vậy liền hình thành một cái tuần hoàn bị kịch của bạn học Vương.

Liên quan Simba cũng xui xẻo theo, hắn rất vui vẻ có thể đoàn tụ với Vương Trọng, nhưng loại phương thức đoàn tụ này, hắn thà rằng tiếp tục ngủ.

Sau khi bị xử lý thêm hai lần, Vương Trọng và Simba đều phát hiện, lực lượng triệu hồi đang suy yếu, hơn nữa thời gian gián đoạn đang dài thêm, cái này cho bọn họ một chút hy vọng, hai người tê liệt ngã xuống ở trên đảo nhỏ đã không còn sức nhúc nhích cùng phản kháng.

“Nghe ý tứ này của ngươi, ta giống như đã bị một loại sinh mệnh duy độ cao không thể tương tượng theo dõi, hơn nữa tập trung?”

“Khụ khụ, thật ra cũng không tệ như vậy. Duy độ cao tuy cường đại, nhưng lại không cách nào thật sự tiến vào thế giới duy độ thấp, thậm chí ngay cả duy độ thứ năm cũng không vào được, tựa như ngươi ở trên Địa Cầu, lại vĩnh viễn không thể đi vào thế giới hai chiều trong tranh, lại quay sang nghĩ, ngay cả duy độ cao cũng mơ ước Vận Mệnh Thạch, vậy nói rõ đây là thứ tốt, ngươi nên vui vẻ chút, ha, ha ha.”

Vương Trọng trợn trắng mắt. Vận Mệnh Thạch thứ này đối với hắn thực không có gì hữu dụng, ngược lại là hoài bích có tội, chỉ là Simba cũng là Vận Mệnh Thạch mang tới, đây mới là điều quan trọng nhất đối với Vương Trọng, phi nhỏ thì phi nhỏ, nếu để cho Vương Trọng lựa chọn, cho dù thể thảm nữa, hắn cũng sẽ không vứt bỏ Simba.

Vòng xoáy lại đi ra, nhưng một lần này lực hấp dẫn không mạnh như vậy nữa, hơn nữa hào quang kỳ quái kia trên Vận Mệnh Thạch cũng đang ảm đạm, Vương Trọng cảm giác chung quanh nặng nề một trận, sau đó mất đi ý thức.

Chờ khi Vương Trọng tỉnh lại, đã nằm ở trên cái giường nhỏ của ký túc xá, cảm động đến độ sắp khóc, quả nhiên chỉ là ác mộng! Chỉ là, con ác mộng này cũng quá chân thật chút, cảm giác toàn thân cao thấp vừa tê vừa đau, tựa như những cái chết đêm qua hết thảy đều là tự mình trải qua.

... Thượng Đế, hồn lực của hắn thể mà đột phá bảy mươi rồi!!!

Một đoạn thời gian gần đây, hồn lực vẫn luôn kẹt ở sáu mươi tám chết sống không thể tăng lên nữa, nhưng hiện tại thể mà đột phá rồi???

Chẳng lẽ làm xong loại tan vỡ xong tổ chức lại này có lợi đối với hồn lực?

Bỗng nhiên Vương Trọng cảm thấy, ác mộng này cũng không tệ, đúng lúc này điện thoại vang lên tí tí tí.

“Vương Trọng, Vương Trọng, mau tới, Barron hắn khỏi rồi, oa ha ha ha, ông trời mở mắt, vận khí này thật sự là nghịch thiên!” Mã Đồng hưng phấn phát

cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Kiếp sau trọng sinh (2)

“Ồ phòng bệnh sao? Lập tức tới đây.” Vương Trọng cũng rất cao hứng, gia tăng hồn lực được lợi không nhỏ, tin tức tốt của Barron càng là song hỷ lâm môn, người gặp chuyện vui tinh thần sáng khoái, ác mộng đêm qua tựa như cũng phai nhạt đi không ít ở trong đầu.

“Phi phi phi, còn nói phòng bệnh cái gì, ở phòng huấn luyện xã đoàn chúng ta!”

Sinh mãnh như vậy? Vừa mới chữa trị hồn hải, xem ra Barron ở bệnh viện mấy ngày nay thật sự nghẹn hồng rồi.

Vương Trọng nghiêng người bò dậy, xuất phát!

Hôm nay là cuối tuần, trong học viện cơ bản không nhìn thấy người nào, lúc tới xã đoàn, Emily và Glory đều đã đến, cùng với Mã Đông vây quanh Barron, giống như xem kỹ trân dị bảo bộp đồng, sờ tây.

“Thật sự hoàn toàn khôi phục rồi!” Trên mặt Glory cũng lộ ra sự không thể tưởng tượng.

Barron gãi đầu, cười ha ha, bên cạnh Mã Đông cũng không hiểu. Làm con em gia tộc, hẳn biết một số thứ người thường không biết, nhưng cho dù là thuốc khoa học kỹ thuật đen nắm giữ trong tay những người ở đình Kim Tự Tháp trong truyền thuyết, cũng không có khả năng khôi phục nhanh như vậy.

“Thầy thuốc nói thế nào?” Emily rất cao hứng, cô có thể cảm nhận được từ trên người Barron phát ra loại sinh cơ bừng bừng kia.

“Bọn họ cũng không hiểu, nói đây là một cái kỳ tích, còn có bảo ta về sau mỗi tuần đi kiểm tra một lần.”

Một đám người vây quanh Barron ngơ ngác một lời ta một câu, hiển nhiên đều than thở “vận khí” của Barron, nghe nói loại tình huống này, chỉ có một phần vạn khả năng sẽ tự nhiên khôi phục, hoàn toàn là loại hình gặp đại vận, kết quả thế mà thật sự để Barron đụng phải, đây là số mệnh.

Trong lòng Barron cảm động, chỉ là chưa được học trường cho phép, hẳn sẽ không nói cho bất luận kẻ nào.

Chờ lúc Vương Trọng đến, nhìn thấy Barron hoạt bát nhảy nhót cũng lập bắp kinh hãi. Hắn chỉ cảm thấy có thể sẽ chữa khỏi, lại không ngờ hiệu quả tốt như vậy, tuy mạo hiểm một chút phiêu lưu, nhưng hiển nhiên là đáng giá.

Vương Trọng vỗ vỗ Barron, “Xem ra khôi phục không tồi!”

“Học trưởng...” Vành mắt Barron có chút đỏ, là Vương Trọng một tay cứu lại thể giới bị thảm của hắn.

Vương Trọng cười cười, “Thầy thuốc kiểm tra không có việc gì, phải nhanh một chút khôi phục tập luyện.”

“Học trưởng, ta đã sớm nằm đủ rồi, bây giờ khỏe như trâu!” Không thể không nói, Barron trọng sinh sau tai nạn cũng biết nói giỡn, cuộc đời trải qua trăm bồng to lớn như vậy, Barron cũng dính một chút tiêu sái.

Nghe được tin tức Barron xuất viện, Hyman vội vàng chạy tới. Nói thật, cô thực sự có chút không tin, quả thực là nói nhảm mà thôi, làm hệ trị liệu, cô mỗi ngày giúp Hyman ổn định tâm thần, nhưng cô biết chỉ có thể giảm bớt thống khổ, không được lợi gì, tự nhiên khỏi bệnh trong truyền thuyết thế mà thật sự đã xảy ra.

Hyman lúc này mặc một bộ đồ ngắn vận động bó sát người chạy buổi sáng, thờ phi phò, mồ hôi đầm đìa, hiển nhiên là vừa chạy buổi sáng còn chưa chấm dứt, nghe được tin tức bên này lập tức liền chạy tới.

Hiếm có lúc nào, Hyman thể mà lại chưa ngay lập tức chạy đến bên người Glory, mà là kinh hi vô hạn chạy tới kéo Barron nhìn một vòng: “Thực khôi phục rồi? Đêm qua ngủ yên ổn à? Ha ha, không tệ không tệ, rất sinh long hoạt hổ mà!”

“Các người đều có mặt?” Scarlett và Mirami cũng lên, còn có Reilly cùng Colby.

Trên mặt mọi người đều mang theo nụ cười chân thành. Trận chiến đấu của Barron ngày đó vì bảo hộ mọi người mới bị thương, đã sớm thông qua miệng Hyman truyền ra, ai cũng không ngờ Barron bị coi là cản trở, thế mà ở thời điểm nguy cấp như vậy vì bảo hộ đồng đội làm tới trình độ như vậy, thực lực cao thấp có khác biệt, nhưng có dũng khí mới là hán tử đích thực, đây mới là trọng trang đáng tin cậy.

Dứt bỏ giao tình của mọi người không nói, chỉ là phần ý chí này cũng đủ khiến người ta kính nể.

Cho nên, ở sau khi tập huấn chấm dứt, Grace đạo sư dựa theo biểu hiện của mọi người, vốn chỉ là lấy ra tám người tạo thành chiến đội Học viện Thiên Kinh lần này, phân biệt là Reilly, Hynan, Colby, Mirami năm thứ ba, cùng với Vương Trọng, Scarlett năm thứ hai, còn có Glory và Emily năm thứ nhất, nhưng cuối cùng ở dưới sự yêu cầu của mọi người vẫn đem Barron cũng tính vào, hẳn đáng được phần vinh dự này.

“Xin lỗi, Barron, “Trên mặt Colby có chút hối hận: “Hãm hại các người là người Thánh-Tài Quyết trước đây, chúng ta chưa kịp thời phát hiện và ngăn lại...”

Reilly cũng gật gật đầu. Vị học tử này trước nay không quá thích nói chuyện, nhưng ngoài lạnh trong nóng, sau khi Reeves đi, cô thành xã trưởng Thánh-Tài Quyết, cùng lúc phát động xã viên cùng các học trưởng năm thứ ba quyền tiền cho Barron, còn vận dụng xã đoàn gọi ngân hàng, dù sao số lượng không ít, nếu Barron thật sự không thể chuyển biến tốt, số tiền đó ít nhất đủ cha mẹ Barron dưỡng lão, tuy so với tình huống của Barron lúc đó, tiền tài là thứ tâm thường nhất, nhưng nó cũng đại biểu tâm ý của một số người.

Barron hiển nhiên không ứng phó được loại trường hợp này, đỏ mặt liên tục xoa tay, rất nhiều chuyện Mã Đông cũng đã nói cho hắn, hắn cũng biết việc này không có quan hệ với đám người Reilly.

“Nói cái gì vậy.” Mã Đông đi qua cười ha ha ôm lấy bả vai Colby: “Đó là Reeves làm, chuyện không liên quan các người, người tốt người xấu chúng ta còn không phân biệt được sao?”

“Đúng thế! Về sau mọi người đều ở một chiến đội, chúng ta đã là người một nhà.”

“Đúng, người một nhà!” Vương Trọng cười ha ha: “Hiện tại cuối cùng tất cả đều đã đến đông đủ.”

Scarlett là đương nhiệm đội trưởng quản lý chiến đội, cô cao hứng hướng Barron vươn tay: “Barron, hoan nghênh người về đơn vị!”

“Cảm ơn, cảm ơn mọi người!” Hốc mắt Barron có chút ươn ướt, Vương Trọng đi qua vỗ vai hắn, hướng toàn bộ mọi người vươn tay phải: “Đừng để ý những thứ vô dụng này nữa, đến đến đến, mọi người rộng một cái!”

Scarlett cười ha ha vươn tay, toàn bộ mọi người đều tham dự vào, chín ngón tay lần đầu tiên đặt cùng một chỗ.

“Một, hai, ba!”

“Thiên Kinh chiến đội chúng ta là ngon nhất!”

Bất cứ một chiến đội cường đại chân chính nào cũng có linh hồn. Khi Grace đạo sư vội vàng bỏ đi, chỉ để lại danh sách chín thành viên chiến đội, hơn nữa tạm quyết định Scarlett làm đội trưởng thay mặt, cả chiến đội đừng nói linh hồn, ngay cả thật sự ngưng tụ cũng không bàn tới. Dù sao lúc ấy Vương Trọng và Barron đều còn nằm ở trong bệnh viện, Reilly và Colby bởi vì sự kiện Reeves, trong lúc nhất thời còn chưa thật sự dung nhập vào trong chiến đội mới này được.

Khi Barron khôi, ngọn núi lớn đặt ở trong lòng đám người Reilly không thấy nữa, một thứ gì đó nói không rõ đem chín người này buộc lại với nhau, rốt cuộc bện thành một sợi dây thừng!

Sau khi hưng phấn một hồi lâu, mọi người mới bình ổn lại, hiện tại mọi thành viên về đơn vị, bầu không khí trong chiến đội cũng tựa như được điều động hẳn lên.

Cùng nhau thương lượng, quyết định đem sân huấn luyện của xã đoàn Kỳ Ba xã bên này làm doanh địa huấn luyện cố định của tổ chín người.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Mê luyện luân

Thật ra Thánh-Tài Quyết và Hoa Hồng Đen bên kia sân huấn luyện lớn hơn, nhưng gần đây hai đại xã đoàn quá nhiều xã viên, chung quy không thể vì chiến đội tập luyện liền đem người khác đều đuổi ra. Hơn nữa, Kỳ Ba xã bên này chim sẻ tuy nhỏ, nhưng ngũ tạng đều đủ, Mã Đông ở trên phương tiện huấn luyện vẫn là rất chịu bỏ tiền vốn, đủ tổ chín người tập luyện cần. Về phần xã viên khác của Kỳ Ba xã... Thứ nhất ít người, thứ hai đám gia hỏa đó vốn chỉ là vì trông vào Glory và Emily mới gia nhập, căn bản không có ai thực sự tới để tập luyện, do đó cũng không sao cả.

Loại chế độ thi đấu chính quy kia trên CHF khác với lần trước xã đoàn chiến giữa Kỳ Ba xã đánh Thánh-Tài Quyết, trừ năm trận đơn đấu, còn có một trận đấu đoàn đội càng thêm quan trọng.

Năm trận trước phân biệt đều có một điểm, thi đấu đoàn đội thì hai điểm, trừ phi là đội ngũ đối chiến chênh lệch quá lớn, ở đơn đấu bị trực tiếp quét ngang, nếu không thi đấu đoàn đội mới là chỗ mấu chốt quyết định thi đấu thắng bại.

Cho nên đoàn đội phối hợp là cửa ải khó khăn thứ nhất tổ chín người phải phá được, nhưng gấp gấp trực tiếp đi luyện phối hợp là làm nhiều mà thu lại ít.

Mọi người đầu tiên phải có đủ hiểu biết và quen thuộc với đồng đội của mình, cho nên mọi người cũng đều không vội, trước tập luyện cùng một chỗ một đoạn thời gian, giao lưu với nhau nhiều hơn, hiểu biết nhiều hơn, sau khi bồi dưỡng ra sự ăn ý nhất định rồi lại nói chuyện đoàn đội phối hợp, đây mới là nguyên nhân tổ chức người phải tập trung với nhau huấn luyện.

Vương Trọng đối với các loại vũ khí có sự sâu sắc trời sinh, bất cứ vũ khí nào đến trong tay hắn đều sẽ rất nhanh bị hắn thấm thấu toàn bộ. Gã này là chuyên gia vũ khí trời sinh, lời này là Simba nói, Vương Trọng không quá tán đồng, hắn chỉ là thích thông qua bản chất của một vũ khí, thậm chí từ khởi nguyên của nó bắt đầu đi tìm hiểu, hắn chỉ là nắm giữ phương pháp học tập tốt nhất, mà không phải tất cả là vì thiên phú của mình.

Nghiên cứu và luyện tập một cây vũ khí ước chừng mấy tháng còn chưa hoàn toàn nắm giữ, thậm chí còn chưa hoàn toàn bóc tách rõ ràng nguyên lý vận hành thao tác của nó, cái này đối với Vương Trọng mà nói tuyệt đối là tình huống rất hiếm thấy, Laffier Vô Hạn Toàn Trăm Thập Tự Luân là cái thứ nhất, nhưng cũng đã kích thích lên hứng thú lớn hơn nữa của hắn.

Cảm ngộ đối với vũ khí này, mỗi lần cầm lên đều sẽ có chút khác biệt. Không phải nó nhiều biến hóa, mà là Vương Trọng tiến bộ thật sự quá nhanh.

Nói thật, hắn cảm thấy mình ở trên kỹ xảo sử dụng Thập Tự Luân đã phi thường thành thạo, bao gồm hồn lực xoắn ốc cùng lực xoắn ốc hai tầng kết hợp, có thể nghĩ đến, có thể làm đến hắn đều đã hoàn toàn dung nhập vào, nhưng lại không thể phát huy uy lực vô hạn xoay chém trong truyền thuyết, đây là việc rất buồn bực, là vì Thập Tự Luân này trong tay chỉ là hàng nhái thời cổ đại?

Ý tưởng này rất nhanh bị phủ định, vũ khí dùng tốt hay không, bản thân hắn biết. Lực xoắn ốc không thể nghi ngờ khiến hắn nắm giữ bí quyết nào đó, nhưng chỉ là bí quyết dùng lực, đối với bản thân cái vũ khí này hiển nhiên còn có chỗ nào đó chưa hiểu.

Mọi người đã quen Vương Trọng mê luyện bánh xe này, thường xuyên cầm bánh xe nhìn một lần sẽ là nửa ngày.

Năm cái lỗ này hắn là không đơn giản như hắn nghĩ. Dưới hồn lực lôi kéo, Thập Tự Luân rơi vào tay chỉ là khê dính rồi đi, trừ phi là súc lực, ở trong lịch sử đã được xưng vô hạn luân trăm, không nên là loại kia hắn nghĩ.

Có lẽ là Barron khôi phục mang đến kích thích, trạng thái của Vương Trọng hôm nay cũng đặc biệt tốt. Nếu có clip năm đó Laffier sử dụng, hắn có lẽ có thể có thể hội hơn nữa, hiện tại đều phải dựa vào chính mình lĩnh ngộ.

Năm cái lỗ, nên là tốc độ, nhưng không nên là cách dùng thức mở đầu đơn giản, nếu như vậy, cũng có chút làm quá lên rồi.

Thập Tự Luân chuyển động ở trên tay Vương Trọng, lực xoay tròn gia nhập, nhẹ nhàng... dày nặng... tốc độ cao... tốc độ chậm... Mỗi một loại xoay tròn mang đến cảm giác đều khác nhau, lực xoay tròn theo phối hợp, hiệu quả sẽ càng thêm rõ ràng. Hồn lực của hắn chỉ tăng thêm hai độ, nhưng vừa đủ bảy mươi Glasso, đối với loại khổng lồ này lại có một cú nhảy vọt nho nhỏ, tròn mỗi mười Glasso sẽ có sự thể hội nhỏ bé, qua mỗi một trăm Glasso sẽ là một bình cảnh nhỏ, hai trăm Glasso chính là cực hạn của Chú Hồn kỳ.

Tính miễn cảm của người thường đối với mười Glasso không mạnh như vậy, nhưng mà Vương Trọng cảm giác liền hoàn toàn khác nhau, hắn hồn lực tăng trưởng đường quá mức ngưng trọng, lúc này đối với xoay tròn sơ đại biểu ý nghĩa cũng rõ ràng hơn.

Mỗi cái lỗ, liền đại biểu cho một loại lực đạo, kết hợp loại lực đạo này lại thì thiên biến vạn hóa. Hai chiếc Thập Tự Luân ở trong tay Vương Trọng không ngừng gào thét xoay tròn, quy luật vận động khác nhau, tiết tấu khác nhau, Vương Trọng cũng vận phần cảm khái, hắn rốt cuộc tìm được phương pháp sử dụng chính xác cho Thập Tự Luân!

Chờ Vương Trọng ngừng đầu lại phát hiện toàn bộ mọi người đều tròn mắt há hốc mồm nhìn hắn. Mã Đông cũng nhìn không được, “Vương Trọng, thứ đồ chơi này của ngươi càng ngày càng hoa mỹ, động tĩnh thật lớn, có cần vậy hay không, mọi người chờ ngươi ăn cơm đó, thực không nên mua cho người cái này.”

“A, ăn cơm, ta vừa nghĩ một lát.”

“Đại ca, một giờ rồi, người nhìn chăm chăm hai món đồ chơi này lắm lắm, xoay qua xoay lại, đừng làm nữa được không. Laffier cũng hóa thành tro rồi, ta cũng hoài nghi lời đồn đãi kia là tác phẩm thêm mắm thêm muối của chính khách hay không.” Mã Đông nói, hắn là thật sự có chút lo lắng cho Vương Trọng.

Người khác nghe nói cũng đều cười lên với thiện ý, quá mức theo đuổi có hoa không quả mà bỏ qua bản thân lực lượng, cũng là tật xấu rất nhiều người đều sẽ phạm phải, nhất là Vương Trọng loại lưu phái kỹ thuật này càng dễ phạm tật xấu như vậy.

Vương Trọng bỗng nhiên nghĩ, “Vừa lúc có chút tâm đắc, có ai muốn thử một chút hay không. Mã Đông nếu không người tới?”

“Đánh người bây giờ, bản xã trưởng chỉ phụ trách làm bộ làm tịch, chưa từng can dự chiến đấu.” Mã đại xã trưởng gần đây luôn dễ dàng u buồn, liên tục lắc đầu: “Ta thấy người vẫn là sớm một chút từ bỏ thứ không thực tế đó đi, luyện thêm cung tên của người là được. CHF đã sắp bắt đầu thi đấu, người nói người chủ lực này có thể dẫn đi nhận biên dị cấp năm ở nơi đây không làm việc đăng hoàng còn ra làm sao nữa?”

“Vương Trọng người đừng nghe gã này nói lung tung, nhưng loại vũ khí không hot này để giải trí là được, quả thật cũng không cần thiết bỏ quá nhiều khổ công ở trên đó.” Mirami hiện tại tuyệt đối là phu xướng phụ tùy.

Trước kia chỉ bởi vì Vương Trọng lực khác Lục Chiến Thiên, khiến mọi người từng được kiến thức uy lực cung tên của hắn, nhưng lần thắng lợi đó có rất nhiều nhân tố và thành phần khác, thắng đến lần này hắn có thể ở dưới mồm của nhận biên dị cấp năm chạy thoát, mặc kệ hắn là làm như thế nào, cũng đủ khiến toàn bộ mọi người một lần nữa nhìn nhận lại hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Khóc túm Thập Tự Luân

Chủ lực như vậy không tập luyện cho tốt, chơi cái thứ Thập Tự Luân hoa mỹ nhưng vô dụng này, quả thật là có chút hiềm nghi lãng phí thời gian.

Vương Trọng bắt đầu đi buông buông tay: “Thật ra Thập Tự Luân của ta thật sự rất lợi hại, không thử một chút làm sao biết.”

Tất cả mọi người đều tròn trắng mắt.

“Ta đến trước!” Barron là người đầu tiên nhảy ra.

Vương Trọng học trưởng nói lợi hại, vậy nhất định rất lợi hại, mọi người sao lại không tin tưởng chứ?

“Khụ khụ...” Vương Trọng vội vã xoa tay: “Người lúc này vừa mới khôi phục, hay là thôi đi.”

“Vậy em đến!” Emily cũng hưng phấn nhảy ra, “Thiếu bồi luyện mà nói, tìm Emily là được!”

Glory mỉm cười, “Cũng tính ta là một người nữa, hai người cùng lên, được không học trưởng?”

Người chung quanh đều sợ ngây người. Glory thẳng cha này cũng quá ngay thẳng rồi, mọi người vừa rồi chỉ là đùa một chút mà thôi, không ai thật sự muốn làm mất mặt Vương Trọng, người nhảy ra xem náo nhiệt gì?

Người chính là bài tẩy của chiến đội đó. Nói thẳng, sau khi tập huấn, Glory đã là Thiên Kinh đệ nhất nhân hoàn toàn xứng đáng, giá trị nhan sắc, thực lực, tính cách, đều là không ai sánh kịp, cái này... Nhảy ra hai đánh một thích hợp sao? Người còn bảo người ta làm sao mà chơi...

Vương Trọng còn thật sự nghiêm túc nghĩ một chút, “Reilly, Colby, các người cũng cùng lên đi, không chế của ta còn chưa tốt lắm”

Reilly và Colby liếc nhau, đều không coi là thật, đại khái là Vương Trọng muốn điều tiết không khí đoàn đội một phen, cũng liền gật gật đầu, cùng nhau ra sân.

Mã đại xã trưởng cũng có chút cảm giác không dám nhìn, vừa rồi mồm miệng không tốt chơi xỏ anh em rồi, Mã Đông biểu hiện thật sự uất ức.

Trong mắt Vương Trọng như giếng cổ không cạn sóng, năm ngón tay thâm chụp vào, năm cái lỗ khởi động, một chuỗi tiếng động của cơ quan nhẹ nhàng gõ vang ở trên Thập Tự Luân, từng chuỗi vang lên đó, giống như tâm nối liền với Vương Trọng. Emily là về mặt hưng phấn, Reilly và Colby rất nhẹ nhàng, chỉ có Glory cảm giác được không thích hợp.

Khóe miệng Vương Trọng nhếch lên một tia mỉm cười: “Cẩn thận!”

Tăng!

Thập Tự Luân ra tay, giống như sao băng phá không, lao về phía mục tiêu đầu tiên: Reilly!

Con người của Reilly đột nhiên co lại.

Tốc độ một phát chém này vượt quá cô dự đoán, nhanh đến kinh người, cô theo bản năng giơ ngang lưỡi trọng kiếm chắn.

Keng!

Tiếng va chạm khủng bố vọng về, Reilly chỉ cảm thấy một luồng lực lượng kinh khủng ập tới, thiếu chút nữa trực tiếp bị hất ngã!

Cuối cùng cô phản ứng cực nhanh, dồn khí bụng dưới, toàn lực đứng tấn, toàn thân ngưng tụ như một tấm thép, nhưng cũng bị lực đánh kia va chạm làm hung hăng hướng phía sau trượt ra hai ba mét! Lúc này khí huyết trong lồng ngực bốc lên, chấn động vô cùng!

Không chỉ cô chấn động, người khác cũng đều ngây người, há hốc mồm.

Reilly chính là nữ trọng trang số một của Học viện Thiên Kinh, khiến thị tuyệt đối chủ lực trong chiến đội bây giờ, thế mà bị một lượt đã đập thê thảm như vậy?

“Ha ha, lại tới nữa!”

Thập Tự Luân ở không trung chỉ nhẹ nhàng xoay vòng, như gió lốc đánh về phía người thứ hai, uy lực một phát chém này lớn hơn, tốc độ nhanh hơn!

Colby theo bản năng tránh ra, lại phát hiện ở cùng lúc hắn dự đoán di động, Thập Tự Luân thế mà vẫn hướng tới hắn bay tới, như là tập trung, dao găm vội vàng ngăn cản.

Oành..

Thân thể Colby không chịu nổi chế bay ra sáu bảy mét mới dừng lại.

Toàn trường đều chấn kinh, tại sao có thể như vậy???

Đột nhiên, Glory ra tay, giống như ảo ảnh đánh về phía Vương Trọng, Vương Trọng đã hoàn toàn đắm chìm ở trong Thập Tự Luân, một chiếc khác ra tay, thân thể Glory nhoáng lên một cái, nhưng một giây tiếp theo hắn liền dừng lại, trường kiếm vội vàng đón đỡ.

Keng..

Glory chặn được!

Thập Tự Luân lấy tốc độ nhanh hơn về tay, tăng tăng tăng..

Nháy mắt liền hoàn ba bánh xe đánh đến, sắc mặt Glory rút cuộc thay đổi, thân hình bạo lui, Emily xem say sưa, cũng ở bên đuổi theo tới, nhưng qua một lượt, Emily liền cảm giác được nguy hiểm mãnh liệt, Thập Tự Luân xoay về, tăng tăng.. Về tới trong tay Vương Trọng, vẫn duy trì lực xoay tròn.

“Bắt đầu nghiêm túc!”

Colby và Reilly liếc nhau, hồn lực triển khai một trước một sau lao tới, lấy Reilly che chắn, Colby như bóng với hình, một bên khác Glory cũng ra tay, Emily theo sát sau, bốn người đồng thời đánh về phía Vương Trọng, hiển nhiên một lượt thử vừa rồi đã làm bọn họ cảm giác được thử gì đó không tầm thường.

Khỏe miệng Vương Trọng cũng lộ ra một ý cười hưng phấn, hắn muốn thử xem thành quả của việc thật sự lĩnh ngộ.

Hai chiếc Thập Tự Luân phát ra một tiếng ‘Ông!’, gào thét đánh ra

Keng keng keng keng keng!

Tiếng động kim loại và chạm nháy mắt quanh quẩn ở trong toàn bộ sân huấn luyện, hơn nữa nổi lên một mạch!

Vô số hàn quang bóng kiếm kích động ngang dọc, hồn lực bùng nổ, Colby từ sau lưng Reilly đánh ra chuẩn bị tập kích vừa lúc đầu đã phát hiện Thập Tự Luân nhắm ngay trước mặt, mà Glory và Emily hai người loại tốc độ thế mà cũng bị một chiếc Thập Tự Luân ngăn ở bên ngoài, đây là hai chiếc Thập Tự Luân sao?

Cái này quả thực chính là bảy tám bánh xe cùng nhau bay!

Gào thét một tiếng chói tai, giây lát sau bóng bánh xe thu lại hết, trong sân ngoài sân đã là một mảng hỗn loạn.

Dao găm của Emily và Colby đã nát, đại kiếm của Reilly đã rời tay, duy nhất còn ổn không tổn hao gì cũng chỉ có Glory.

Toàn bộ sân huấn luyện đều im ắng, nhìn chăm chăm Vương Trọng cùng bánh xe trong tay hắn... Cái này con mẹ nó là cái quỷ gì?

Sao có thể có vũ khí như vậy???

“Lợi hại, bất cứ vũ khí nào ở lúc va chạm đều sẽ tạo thành tạm dừng, phải thừa nhận phản lực tác dụng, nhưng Thập Tự Luân thế mà lại đem lực phản tác dụng hấp thu biến thành lượt công kích tiếp theo, chỉ cần người không chế thừa nhận được, Thập Tự Luân có thể tăng tốc vô hạn, tuần hoàn vô hạn, đây là sơ hình cùng bản chất của Laffier vô hạn luân trăm. Học trường, người thật lợi hại!” Trên mặt Glory lộ ra nụ cười sáng lạn.

Mã Đông xem tới mức mắt dại ra, hung hăng nuốt ngụm nước miếng: “Ua ha ha, ta đã biết người là thiên tài, lão tử dám đánh cược, cho dù là Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm cũng không được tám chín phần của người! Đại chiêu là đây, không hổ là nhân vật biểu tượng của Kỳ Ba xã chúng ta!”

Toàn bộ mọi người trong sân lúc này mới chậm rãi phục hồi tinh thần, vừa rồi thật sự quá rung động, lúc này trên mặt mỗi người cũng không có mất mát do bị Vương Trọng đánh bại, ngược lại là mừng rỡ như điên, không ngờ trong chiến đội lại còn cất giấu một cao thủ như vậy! Có tồn tại công kích trung viễn trình khủng bố như vậy, dạng thi đấu đoán đội nào mà không thể đánh?!

“Ha ha ha! Vương Trọng ca ca anh thật sự là quá mạnh! Thích quá đi!” Emily đem con dao găm hồng ném đi, thét chói tai lao lên đầu tiên, trực tiếp ôm cổ Vương Trọng. Tiểu nha đầu thật sự quá vui vẻ, cô vẫn luôn cảm thấy Vương Trọng sẽ có một ngày một tiếng kinh người, hiện tại rốt cuộc đã tới.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 182: Bóng đèn chỗ nào đến

“Vương Trọng...” Scarlett chấn động. Về thực lực của Vương Trọng, cô so với người khác biết nhiều hơn một chút, đại bộ phận là thời điểm bình thường nói chuyện với cùng Vương Trọng cảm giác ra được, nhưng chưa từng thật sự thấy hắn ra tay, hoàn toàn không ngờ sẽ mạnh đến mức như vậy, đã có chút vượt qua phạm vi nhận biết, đột công kích vừa rồi rõ ràng còn chưa phải toàn bộ thực lực của hắn, nung tay rồi đó, nếu không mọi người tuyệt đối không chỉ là bình khí bị hủy đơn giản như vừa rồi.

Hyman kinh hi liên tục đi tới vỗ một phát: “Lần trước ở rừng cây nhỏ, tiểu tử ngươi sao không mang theo Thập Tự Luân của ngươi? Hai chúng ta đánh quái vất vả như vậy!”

“Vương Trọng ngươi thằng cha này ẩn giấu quá sâu nhĩ?” Mirami há hốc mồm: “Già heo ăn thịt hổ à? Ngươi ở trong OP hiện tại đẳng cấp gì?”

Vương Trọng cười nói: “Vẫn ở cấp bậc Vật Hi Sinh, cũng là gần đây có chút lĩnh ngộ, cách đánh này còn chưa quá thành thực.”

Mọi người ngẩn ngơ, thế này còn chưa thành thực, ngươi nếu thành thực rồi, người khác làm sao mà sống, nhưng ngẫm lại cũng tốt, là đồng đội, không phải đối thủ.

“Ngươi thật đúng là kẻ thích chế tạo kinh hi cho người ta.” Scarlett cười nói: “Grace đạo sư trước khi đi, đã dặn dò ta tạm thời quản lý chiến đội một phen, để mọi người hiểu biết lẫn nhau sau đó lại dùng phương thức bỏ phiếu chọn ra một đội trưởng chính tuyến. Ta hiện tại đề danh Vương Trọng, thực lực cá nhân hắn vừa rồi đã chứng minh, hơn nữa ta cảm thấy hắn là thành tích chiến thuật tốt nhất trong chúng ta, mọi người cảm thấy thế nào?”

Thật ra Scarlett đội trưởng này cũng có chút hữu danh vô thực, không phải nói cô không ưu tú, mà là cô thiếu loại khí phách kia. Thời khắc tập huấn gấp khó, sự quyết đoán của Vương Trọng đã xâm nhập lòng người, chỉ là thực lực của hắn có vấn đề, hiện tại vấn đề này đã giải quyết, vô luận là Colby, hay là Kỳ Ba xã bên kia đều không có vấn đề, Scarlett chủ động đưa ra, sự tình thuận lợi thông qua.

Emily đang hò hét, toàn bộ mọi người đều đang ồn ào, trực tiếp bỏ mọi phiếu đồng ý.

Vương Trọng cũng không ra vẻ từ chối. Nói thật, hắn thật sự có chút muốn làm chức đội trưởng này, như vậy mới có thể khiến hắn đem thứ mình học được thật sự phát huy ra, thực tiễn mới là sự phụ tốt nhất.

Không thể không nói, gần đây Thiên Kinh chiến đội kinh hi liên tục, tuy gặp phải thực tiễn Reeves, nhưng bắt đầu từ hôm nay đã khôi phục trạng thái, mọi người hiển nhiên đã có hy vọng đối với tương lai. Vương Trọng, Glory cộng thêm Scarlett có thể tạo thành cây xiên ba mũi của Thiên Kinh, không cầu có chiến tích tốt bao nhiêu, nhưng ít ra sẽ không quá mất mặt, đội hình Thiên Kinh chính thức chỉnh tề.

Buổi sáng đi học, buổi chiều cùng nhau đắm mình thư viện một lúc với Scarlett, hai người thương lượng một phen phân công cùng tập luyện tương lai của chiến đội, buổi tối Vương Trọng lại tiếp tục luyện Thập Tự Luân, nắm giữ cảm giác cho tốt một phen, Thiên Kinh chiến đội đã đem cái này coi là một vũ khí bí mật.

Buổi tối Vương Trọng một mình về ký túc xá, Mã Đông gã này đã liên tục hai tuần không về ký túc xá ngủ, nhà hắn ngay tại Thiên Kinh, cũng không biết là về nhà hay đi bên ngoài lêu lổng. Vương Trọng cũng nói bóng nói gió từng hỏi hắn vài lần, nhưng rầm cũng chưa thể hỏi ra được một cái, Mã đại xã trưởng giữ mồm rất chặt, cực kỳ đáng ngờ.

Trước khi ngủ, Vương Trọng vẫn thấp thòm một chút, nhưng chung quy không thể mở mắt mãi đến lúc trời sáng nhĩ, kết quả vừa vào giấc ngủ đã cảm giác được không ổn, ý thức có loại cảm giác bay bay mơ hồ, địch xong rồi!

“Mẹ kiếp, sao còn nữa?!”

Hắn vội vã mở mắt, sau đó liền nhìn thấy hòn đảo nhỏ quen thuộc, vòng xoáy quen thuộc, còn có Simba trắng trẻo nhỏ nhắn thuần khiết vô tội.

Simba mặt mày đau khổ nhìn hắn: “Khụ khụ, Simba có thể rất chịu trách nhiệm nói cho ngươi, chuyện này tuyệt đối không quan hệ với ta, ta rất vô tội!”

Vương Trọng cũng to đầu rồi. Nếu nói là nằm mơ, tuyệt đối không có đạo lý buổi tối hai ngày liền đều giống nhau như đúc, xem ra đây là sự thật? Nhìn lốc xoáy trên đỉnh đầu tựa như đang tụ lực, Vương Trọng có chút dưng đứng lông tơ, ai cũng chịu không nổi loại chuyện khó hiểu này.

“Thế này làm sao được, vì sao ta vừa ngủ thì sẽ như vậy?”

“Khụ khụ, căn cứ Simba vĩ đại phân tích, hẳn là vấn đề vị diện ý thức nhân loại, lúc tỉnh sẽ tập trung ở thế giới bốn chiều, một khi ngủ, sẽ gia tăng một chiều nữa...” Thấy Vương Trọng sắc mặt không tốt, Simba vội vàng khoát tay, “Nhưng loại triệu hồi vượt chiều không gian này khẳng định khá hao tổn, sẽ không như vậy mãi đâu, cho nên chúng ta chỉ cần kiên trì một chút là được.”

Vương Trọng gật gật đầu, “Vây lát nữa ngươi đừng chạy, hảo huynh đệ phải đồng cam cộng khổ!”

Cái mũi Simba run lên, “Như vậy không tốt đâu nhì, người xem ta yếu đuối như vậy, người có phải nên bảo hộ ta hay không?”

Vương Trọng dờ khóc dờ cười, nhưng cũng không có cách nào cả, vận mệnh của hắn tựa như từ lúc rất nhỏ đã không chịu khống chế, vốn tưởng rằng năm nay đã khôi phục cuộc sống bình thường, hiện tại xem ra, là hắn quá trẻ tuổi quá ngây thơ rồi.

Nhưng nên trải qua vẫn phải trải qua, một dạng cũng sẽ không thiếu. Vương Trọng và Simba vừa mới đáp xuống đất đã cảm nhận được áp lực ropy trời ropy đất, cái tên Vương Giả Mạnh Mồm của Vương Trọng nên tặng cho Simba, một lớn một nhỏ không dám cử động một chút nào.

Cách bọn họ không xa, một duy độ sinh mệnh to lớn đang ngủ say, bộ dáng có chút giống con rùa to làm từ nham thạch, nhưng mà gia hỏa này kích cỡ hai mươi mét, đang ngủ say vẫn tản ra uy áp nồng đậm đến từ sinh vật cấp bảy, cũng chính là Vương Trọng và Simba hỗn lực “quá mỏng manh”, như hai miếng thủy tinh trong suốt, với loại duy độ sinh mệnh có thuộc tính phòng ngự hùng hồn kia mà nói, uy hiếp của bọn họ bằng 0.

Vương Trọng và Simba dù sao nhiều năm ăn ý như vậy, thờ mệnh cũng không dám, bọn họ sâu sắc cảm giác được lần này vận khí không tệ, chỉ cần lặng lẽ, lặng lẽ rồi khỏi, nói không chừng có thể kéo dài tới khi lực lượng triệu hồi biến mất.

Dù sao, người bình thường đều không có hứng thú chết đi chết lại. Simba túm chặt tóc Vương Trọng, Vương Trọng thì thật cẩn thận, chậm rãi, chậm rãi, sợ quấy nhiễu vị duy độ quái đại nhân này nghỉ ngơi, cái này có chút giống duy độ sinh vật loại nham thú trong cơ sở dữ liệu, nhưng vị trước mắt này, tuyệt đối là lão tổ tông của nham thú, đại địa lực lượng nồng đậm theo nó hít thở mà không ngừng dao động, cảm giác gã này gầm một tiếng là có thể đem kẻ địch nghiền thành mảnh vụn.

Nếu xem clip hình ảnh, Vương Trọng khẳng định sẽ thật cẩn thận đi nghiên cứu, nhưng ở loại địa phương này, thực sự không có tâm tình, tư vị một lần trước tử vong thật sự là khắc cốt minh tâm,... Căm thù đến tận xương tủy.

Lần này hai người quả thật đã có kinh nghiệm, cũng rất cẩn thận, Simba luôn luôn kiêu ngạo lần này cũng không chơi công phu miệng pháo nữa, dần dần lại kéo giãn hơn hai mươi mét khoảng cách, chỉ cần đi ra một chút nữa, bọn họ liền có thể tăng tốc chạy khỏi nơi nguy hiểm này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Thật sự không phải người hói đầu!

Bỗng nhiên ngay tại phía trước bọn họ ngoài năm mét xuất hiện một luồng hào quang màu u lam, một cái quan tài thiêu đốt hào quang phù văn tự động xuất hiện.

Vương Trọng và Simba đều mở to mắt, cái này con mẹ nó lại là cái quỷ gì??

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, đều không hiểu đã xảy ra cái gì. Dựa theo cách nói của Simba, đây là nơi duy độ thứ năm tương đối mạnh mẽ, sao có thể có loại đồ vật này, chẳng lẽ là sinh mệnh duy độ cao???

Ngay sau đó, ván quan tài liền giống như một cánh cửa bị nhẹ nhàng đẩy ra, một tên đầu trọc nhỏ bé chân trần từ bên trong đi ra.

Tên nhỏ đầu trọc nhìn thấy thế mà có hai người kỳ quái, nói chuẩn xác, một người cùng một con hồn thú, hồn thú thật đặc biệt, thế mà lại ở chỗ này nhìn thấy nhân loại khác, xem ra hẳn là liên bang bên kia. Người của liên bang từng gặp một ít, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy trẻ tuổi như vậy.

Tên nhỏ đầu trọc rất vui vẻ, vươn tay lớn tiếng nói, “Chào người!”

..... Oành... Oành ùng ùng long...

Simba ở bên lông tóc như dựng đứng, “Chào cái mẹ người, người tên ngu ngốc này!”

Vương Trọng dờ khóc dờ cười, bước dài một cái hướng phía trước xông ra ngoài: “Chạy mau!”

Hắn nhắc nhở tên nhỏ đầu trọc mau bỏ chạy, tuy kẻ này ngu ngốc chơi mình, nhưng mình tốt xấu có thể dựa vào Vận Mệnh Thạch sống lại, gã này nếu chết thì oan uổng.

Nhưng, Vương Trọng và Simba lại lần nữa chứng kiến bọn họ ngây thơ, ở sau khi cảm nhận được khí tức của sinh vật cấp bảy, tên nhỏ đầu trọc mang theo ván quan tài của mình, nhanh như chớp không thấy đâu nữa...

Vương Trọng nhìn mà tròn mắt há hốc mồm, cái này con mẹ nó so với ta chạy trốn còn nhanh hơn!

Một giây tiếp theo, sóng đất oanh oanh liệt liệt ropy trời ropy đất đánh tới, đại địa dị năng nồng hậu hình thành sóng triều cao mười mấy mét, hướng bốn phương tám hướng trải ra, Vương Trọng Simba gào lớn chạy như điên.

“Ta chán ghét bọn trọc!” Simba thét chói tai chạy vội.

Tiềm năng sinh mệnh của con người quả thật là vô hạn, dưới cực hạn bùng nổ, hai người cũng bộc phát ra tốc độ kinh người, hướng tới sau lưng tên nhỏ đầu trọc đuổi theo. Hai lớn một nhỏ, một tên trong đó còn vác quan tài thật lớn, nhưng tốc độ thể mà lại không chậm một chút nào, mà con nhảm thú vương cấp bảy kia tựa như đối với loại côn trùng nhỏ này cũng không có hứng thú gì, chỉ là chán ghét có người quấy rầy giấc ngủ của nó, rít gào một trận lại an tĩnh lại.

Ba người cuối cùng thoát khỏi nguy hiểm, tựa vào phía sau một tảng đá lớn há mồm thở hổn hển, tên nhỏ đầu trọc tò mò đánh giá Vương Trọng cùng Simba, Vương Trọng cũng tò mò nhìn tên nhỏ đầu trọc, bỗng nhiên hai người đối mặt cười to.

“Chào ngươi, ta tên Mộc Tử, lần đầu tiên nhìn thấy có người liên bang hành động một mình.” Mộc Tử cười nói.

“Chào ngươi, Vương Trọng, ngươi cũng là ý thức thể đến?” Vương Trọng đánh giá Mộc Tử, loại cảm giác này rất giống với hắn, hắn là không phải thân thể trực tiếp tới.

Mộc Tử mỉm cười, “Tutankhamun chúng ta xưng nơi này là thế giới linh hồn, dùng cánh cửa linh hồn là phương pháp của chúng ta, liên bang Tự Do càng thích thông qua khe hở không gian, ngươi rất kỳ quái.”

Vương Trọng sờ sờ mũi, “Bạn hữu, ngươi kỳ quái hơn phải không.”

“Sủng vật của ngươi rất có ý tứ.” Mộc Tử nói, “Rất ít nhìn thấy duy độ thú loại hình này.”

Simba nổi giận, hoàn toàn phản nộ, nhảy dựng lên như là xù lông, “Ngươi mới là sủng vật, cả nhà ngươi đều là sủng vật, ta là hi mệnh tiểu sư vũ đại, nhãi con hói đầu, còn gọi ta sủng vật nữa, ta không để yên cho ngươi!”

Mộc Tử xấu hổ gãi gãi đầu, “À, thật ngại quá, ta cho rằng ngươi là sinh mệnh duy độ thấp hơn, nghe nói sinh vật duy độ cấp cao có được trí tuệ và lực lượng không thua gì nhân loại, ngươi... hình như rất yếu.”

Simba tròn mắt, “Nhãi con hói đầu, cường giả chân chính chỉ cần trí tuệ là được rồi!”

“Ta không phải tên trọc, ta định kỳ cạo đầu.”

“Vẫn là hói đầu!”

“Hói đầu và đầu trọc là hai việc khác nhau, một cái là không mọc lông, một cái là cần định kỳ cạo lông...”

Vương Trọng cũng nhìn không được vui vẻ, hai người này có chút vừa gặp như đã quen từ lâu, có thể tranh cãi như vậy. Vừa rồi Mộc Tử nói một phen, Vương Trọng đã thu được rất nhiều tin tức, đầu tiên nơi này quả thật là duy độ thứ năm, tiếp theo, trừ mình còn có người khác cũng tới, thậm chí bao gồm người của đế quốc, chỉ là phương pháp đến khác nhau, thậm chí “tiền tuyến” trong miệng Grace đạo sư có thể cũng có quan hệ với nơi này.

Chỉ là một học sinh, quyền hạn của hắn quá thấp, tin tức trung tâm có khả năng tiếp xúc đến cũng quá ít, Vương Trọng khẳng định phải nắm chắc cơ hội, chỉ là Mộc Tử bên kia đối với liên bang cũng không phải quá hiểu biết, chỉ là hắn có mấy lần quả thật từng nhìn thấy lượng lớn quân đội Tự Do liên bang đang vây công duy độ thú.

Điều này cũng giải đáp một việc quấy nhiễu Vương Trọng, đó là ở trong lịch sử biến bị phong tỏa, nhân loại của mấy đại lục là liên hệ như thế nào, chỉ sợ lúc đầu tiếp xúc hẳn chính là từ duy độ thứ năm bắt đầu. Vương Trọng là cực cung tò mò, tên nhỏ đầu trọc càng là cực cung tò mò.

“Coca Cola uống ngon lắm sao?”

“Các ngươi bình thường thật sự không cần chiến đấu sao?” “Giết người phạm pháp sao?”

Tuổi không sai biệt lắm, sự từng trải khác nhau lại khiến hai bên sinh ra lực hấp dẫn nồng hậu.

“Các ngươi bên kia đại quân côn trùng biến dị rất nhiều sao?”

“Trong sa mạc còn có ốc đảo sao?”

Hai người đều như là tám đời chưa từng thấy con người, Simba ở bên cạnh tròn mắt tròn xoe, “Này, này, ta nói, có thể cho Simba nói một câu không, hai người các ngươi đã lái nhãi nửa giờ rồi!”

Thế này không sao sống được, ngay cả nói chuyện cũng không được, khó được đi ra hít thở, thế mà bị mặc kệ!

Vương Trọng và Simba tán gẫu khí thế ngất trời, hận không thể... Ngay lúc này, cái rương đựng quan tài phía sau tên nhỏ đầu trọc sáng lên một phen, Mộc Tử có chút tiếc hận, “Xem ra chúng ta cần để lần sau nói chuyện, hồn năng ta tích lũy sắp dùng hết rồi, ngươi thật lợi hại!”

Mộc Tử có chút bội phục nhìn Vương Trọng, loại ý thức buông xuống này, chẳng những cần hồn khí, còn cần năng lượng rất mạnh, không ngờ đối phương tuổi không sai biệt lắm với mình, lại so với mình tự tại hơn nhiều, còn có một hồn thú đặc biệt như vậy.

“Hy vọng có cơ hội còn có thể gặp được.” Vương Trọng cũng rất vui vẻ, bỗng nhiên cảm thấy, cho dù ngẫu nhiên chết vài lần, nếu có thể gặp được bằng hữu thú vị như vậy cũng là đáng giá, mấu chốt nhất là, hắn đã tìm hiểu được thể giới càng thêm rộng lớn.

“Ta cũng thế.” Nói xong, Mộc Từ mở quan tài, đi vào, bỗng nhiên lại thò đầu ra, nhìn thoáng qua Simba, “Ta thật sự không phải hói đầu.”

“Ta cũng không phải sùng vật!” Simba quát cường nói.

Mộc Từ rời khỏi không bao lâu, Vương Trọng liền cảm giác được thân thể mơ hồ một trận, thân thể hắn cũng dần dần tiêu tán, lâm vào trong bóng đêm ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Adolf

Một đêm này mơ hiển nhiên cách biệt một trời một vực với lần trước, Vương Trọng buổi sáng ngủ dậy cũng là thần thái sáng láng, giải quyết không ít nghi hoặc của hắn, Thiên Kinh chiến đội cũng có được hy vọng, sự âm u do Reeves rời khỏi đã hoàn toàn tan đi, Vương Trọng thể hiện thực lực một phen, xác lập vị trí đội trưởng, chiến đội Thiên Kinh thực sự có được linh hồn, cũng đã có lòng tin, Vương Trọng viễn trình siêu mạnh, Glory vị trí chiến sĩ hai điểm mạnh này ý nghĩa chiến đội Thiên Kinh sẽ không là đi dạo một vòng nữa. Thật ra trên vị trí khác Emily, Scarlett, Reilly, Colby cũng đều không phải kẻ yếu, rất nhiều thời điểm một đội ngũ cần một nhân vật linh hồn cường đại kích hoạt, rất hiển nhiên không phải kiểu Reeves.

Chỗ khác biệt với Reeves có rất nhiều, Vương Trọng lý luận lý giải ưu tú cũng cung cấp không ít khái niệm đoàn chiến, nếu là trước kia, ý kiến của hắn khẳng định là bay đi như quả rắm, thậm chí còn có thể ảnh hưởng hoàn cảnh sinh hoạt của người khác, nhưng hiện tại đã khác, mọi người sẽ dụng tâm đi thể hội, ý đồ đoàn chiến thật sự là gì, là hợp tác, không phải nói một đánh năm, điều đó và đơn đấu vẫn không có gì thay đổi. Càng là người cường đại, quả thật càng có thể đem sự phối hợp của đoàn chiến đánh ra, dùng lực lượng ít nhất phiêu lưu ít nhất đối lấy chiến quả lớn nhất.

Căn cứ đối thủ khác nhau, mỗi vị trí nhiệm vụ cũng khác nhau, như vậy tùy cơ ứng biến, ví dụ như thời điểm đối mặt đối thủ có được lực công kích cường đại, trọng trang sẽ không cần tiến công, toàn lực phòng ngự, có cơ hội? Những cơ hội này rất có thể đều là cạm bẫy, đừng đem đối thủ coi là kẻ ngốc, làm tốt công việc nghề của mình đã, tin tưởng đồng đội của mình, đây mới là chiến đội.

Quyền uy nhất định là dựa vào thực lực đánh ra. Sân huấn luyện ở Kỳ Ba xã, Thánh-Tài Quyết xuống dốc cũng là chuyện không có biện pháp nào cả, Vương Trọng cũng có cơ hội ở trong đoàn đội thử nghiệm một phen lý luận khổng lồ của hắn, nhất là lý luận đoàn đội liên tục khổng lồ. Ở phương diện này, Barron là một vòng khá mâu chốt trong chiến thuật của hắn, bởi vì Reilly trọng trang như vậy không quá thích hợp, tuy trên cảm giác Reilly trưởng thành hơn có kinh nghiệm hơn, hồn lực cũng mạnh hơn một chút, nhưng đặc điểm hình thể và năng lực của Barron lại càng thêm thích hợp hệ thống chiến thuật của hắn.

Barron sau khi khỏi bệnh như kỳ tích, khôi phục cũng phi thường nhanh chóng mãnh liệt, dù sao bản thân ngoại thương đã không phải vấn đề, hồn hải của hắn chẳng những hoàn toàn khôi phục, hơn nữa phá rồi sau đó lập quả thật mang đến một số lợi ích, cụ thể có thể cần Barron tự thông qua tập luyện để thể ngộ, nhưng sức linh ngộ cùng sự khổng lồ đối với hồn lực của hắn rõ ràng so với trước kia ưu tú hơn nhiều. Barron tập luyện so với trước đây càng thêm khắc khổ, nói nhiều nữa, không bằng hành động, hắn lúc nào cũng nhớ kỹ cảm giác lúc trước bùng nổ, loại sức bật đó hắn chính là khổng lồ chế học trưởng nói.

Đối với điều này, “tổng quản đại nhân” Mã Đông Đông chỉ có thể chúc Barron may mắn, cách húc như vậy thể mà không húc thành ngu ngốc, quả nhiên là kỳ quái, năng lực gạt người của Vương Trọng giả này cũng là nhất tuyệt!

Người khác có thể cảm thấy Vương Trọng chỉ là “mạnh một chút như vậy”, một bộ phận tương đối số người vẫn cảm thấy Glory mạnh nhất, chẳng qua Glory là năm nhất, hơn nữa tính cách hiền hoà, mới để Vương Trọng lên làm đội trưởng, nhưng Mã Đông biết, chẳng những biết, hắn thật muốn hô to đối với cả thế giới, các người đám cận kề kia, có mắt không thấy được Thái Sơn! Vương Trọng có thể đánh bốn người!

Phương diện chiến đội thật ra chỗ cần hắn quan tâm không nhiều, dù sao phương diện học viện là toàn lực ủng hộ, hắn càng nhiều là lợi dụng con đường nắm giữ đi sưu tập tình báo.

Vương Trọng chủ công vẫn là Thập Tự Luân, chơi một thứ thì phải chơi cho tốt chơi cho tinh, ba phút đồng hồ nhiệt tình hoặc là chỉ hiểu một nửa, loại đó, từ xưa tới nay không phải phong cách của Vương Trọng.

Trên thực tế hắn gần đây đã càng ngày càng có tâm đắc, lực xoắn ốc vô hạn tuần hoàn đã xem như hiểu rõ trong lòng, cũng có thể nắm giữ tùy tâm, ở dưới hình thức vô hạn như vậy tùy thời liên tục bùng nổ tám trăm hay một ngàn lần đều không có vấn đề.

Nhưng hắn cũng biết, thể này còn chưa phải vô hạn tuần hoàn thật sự, đạt tới tiêu chuẩn này nhiều lắm chỉ xem như nắm giữ một loại đại phương hướng trên vĩ mô, ở trên khổng lồ chi tiết vi mô chân chính, mình còn có đoạn đường rất dài phải đi.

Laffer vô hạn Thập Tự Luân chân chính so với cái này uy lực tuyệt đối lớn hơn nhiều, không chỉ phương diện mình lực lượng nhỏ yếu, đó là một cái chông chất lượng biến vô hạn xoắn ốc chẳng những có thể vô hạn tuần hoàn, còn có thể thuần túy lợi dụng kỹ xảo, khiến gặp mạnh càng mạnh! Đạt tới

mức như vậy, lực lượng khởi đầu có nhỏ nữa ở trên lý luận cũng có thể ở trong vô tận tuần hoàn được phóng đại vô hạn, đó mới là chỗ khủng bố thật sự, mà mình hiện tại ngay cả hai chữ ‘vô hạn’ cơ bản nhất cũng còn kém không ít, càng đừng nói gấp mạnh càng mạnh xoắn ốc chồng chất lượng biến loại cao tầng đó.

Nghiên cứu những huyền ảo này là phương pháp dễ dàng nhất khiến tâm thần lắng đọng lại, cho nên Vương Trọng gần đây lúc không có việc gì sẽ liên tục cân nhắc mấy thứ này, đương nhiên lượng tập luyện của toàn bộ Thiên Kinh chiến đội cũng tăng thêm, đồng thời làm trung tâm, Vương Trọng, Scarlett, Reilly, Hyman bọn họ cũng điều động lực lượng xã đoàn để làm bồi luyện, diễn luyện chiến thuật đoàn chiến, chỉ là hiệu quả rất nhỏ, dù sao thực lực chênh lệch cách xa, căn bản không tạo ra được hiệu quả chiến thuật đối chiến, không bột đổ gột nên hồ, chuyện này không phải đám người Vương Trọng có thể xử lý được, trách nhiệm khẳng định là đẩy tới trên thân Green hiệu trưởng.

Theo CHF tới gần, càng ngày càng nhiều học viện đều bận rộn đi tới đi lui ở giữa các trường có tiếng tăm, giao lưu, luận bàn với nhau, vì cùng nhau đề cao tiêu chuẩn dự thi CHF lần này mà nỗ lực, trừ Học viện Thiên Kinh Anh Hồn.

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn là gì? Hạng mười thi đấu phân khu năm trước đó. Dựa theo khu thi đấu Hoa Đông ở toàn liên bang cũng có thể xưng là yếu thế, hạng mười nơi này, không sai biệt lắm chẳng khác nào đội sổ trong toàn bộ đội ngũ dự thi CHF năm nay. Người đội sổ rồi, còn có cái gì có thể giao lưu với người khác, nói người lãng phí thời gian của người khác cũng là nhẹ, giao lưu với Học viện Thiên Kinh các người, chẳng khác nào kéo thấp tiêu chuẩn cùng thân phận của mình. Vì thế Học viện Thiên Kinh Anh Hồn phát ra từng phong thư mời, tất cả đều là đá chìm biển lớn.

Hiệu trưởng Green không thể không bán cái mặt già bắt đầu hoạt động khắp nơi, chung quy không thể nào toàn bộ học viện người ta đều đang thi đấu giao lưu, chỉ có Học viện Thiên Kinh Anh Hồn các người gió êm sóng lặng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: Không ở một mặt bằng

Thân mật chút cùng lắm thì xem cái náo nhiệt, biết các người là không có ai quan tâm. Nhưng nếu ác độc chút, phải nói Học viện Thiên Kinh chẳng những thực lực kém, ngay cả tâm tính cũng kém, ngay cả dũng khí hướng cường giả khiêu chiến cũng không có, không có thực lực lại muốn thắng sợ thua, người còn tham gia CHF cái lông.

Thậm chí ở trên báo chí cơ cấu nội bộ một số học viện, Học viện Thiên Kinh Anh Hồn cũng bị coi là điển hình tiêu cực đã kém thi kém tới cùng, chỉ thiếu công khai phê đấu, bất cứ thời đại nào đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi khẳng định không có nhưng bỏ đá xuống giếng thì nhiều.

Đánh mặt như thế, phải nói là vang bốp bốp bốp, tiếp tục như vậy, không đợi CHF bắt đầu thi đấu, xếp hạng của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn sẽ tiếp tục trượt dốc, đánh vào vực sâu vạn trượng không gượng dậy nổi.

Cho nên mặc kệ là vì đề cao tiêu chuẩn tầm mắt của mọi người, hoặc vì bình ổn lời đồn, dù thế nào cũng phải đánh một hai trận. Hiệu trưởng Green dán cái mặt già nua, quả thật đã mời đến được một đối thủ, Adolf anh hồn học viện, hạng ba thi đấu phân khu Hoa Đông năm trước, cách Thiên Kinh bên này cũng gần, ngồi xe lửa vô trang chỉ hai ba ngày lộ trình.

Kết quả bên kia vừa truyền đến tin tức xác định, học viện bên này liền trực tiếp sôi trào.

“Lão đầu tử đây là tìm chết à, cho dù chúng ta muốn mời, cái gì Chiến Lang học viện, Thiên Lam học viện thông qua một chút không phải xong rồi, cần gì phải chọn Adolf?”

“Vậy có hiệu quả cái rắm, ta nhắm chừng học viện hơi tốt chút cũng không thích đến đây, nghe nói Adolf hiệu trưởng kia rất tham tiền, ta thấy lão đầu tử lần này khẳng định đã đút cho một khoản lớn.”

“... Lấy tiền mời người khác tới bắt nạt mình, chuyện này phải nói thế nào đây! Chịu ngược cuồng cũng không làm như vậy.”

“Nào có khoa trương như các người nói chứ? Chúng ta không phải có Glory sao, ta cảm giác học viện chúng ta năm nay vẫn là rất mạnh đó.”

“Ha ha, ngây thơ! Glory có mạnh nữa cũng chỉ là học sinh năm nhất, người thật sự cho rằng hấn là vạn năng? Hơn nữa, thể chế thi đấu chính thức là năm trận đơn đấu một trận đoàn chiến, một người mạnh nữa có tác dụng cái rắm, phải xem thực lực chính thức! Adolf chính là đứng thứ ba thi đấu phân khu năm trước! Đội trưởng của bọn họ càng thêm trâu bò, nghe nói ở trong phân đoạn OP, là cấp bậc của Cầu Vương Sherry kia! Huống chi người ta bên kia đội hình chính tề, ý chí bùng bùng, chúng ta bên này vừa rồi ngay cả đội trưởng cũ cũng bị đuổi ra khỏi nhà... Vậy còn cần đánh sao?”

“Mạnh như vậy? Vậy chúng ta lần thi đấu giao lưu này chẳng phải là sẽ bị kịch?”

“Đâu chỉ là bị kịch, quả thực chính là thảm kịch! Ta thấy khả năng bị trực tiếp thua trắng tuyệt đối vượt qua 95%, con mẹ nó, dù sao loại thi đấu giao lưu thuần túy chịu bắt nạt này ta sẽ không xem, tâm lý biến thái sao!”

Toàn bộ học viện đầy tiếng kêu bi ai, chỉ thiếu nằm bò ra đất khóc thét, nhưng nên đến vẫn phải đến, đoàn giao lưu của học viện Adolf hùng dũng oai vệ

khí phách hiện ngang tới rồi, phương diện học viện tự nhiên cho tiếp đãi quy cách cao nhất.

Đó là đại khái ngoài năm giờ chiều, ở công học viện kéo biểu ngữ màu đỏ thật lớn, viết mấy chữ ‘Hoan nghênh đoàn giao lưu học viện Adolf đến chơi’. Hiệu trưởng Green, phó viện trưởng Moore, giáo sư Saul... đại lão có phân lượng đều tụ tập ở hàng phía trước, mười mấy đạo sư cấp độ giáo sư ở phía sau bọn họ đứng tốp năm tốp ba, thấp giọng nói chuyện với nhau.

Mà làm nhân vật chính của thi đấu giao lưu, đám người Vương Trọng tự nhiên là không thể không trình diện, thành thành thật thật xếp thành một hàng ở phía sau.

Đáng tiếc trường hợp vẫn tương đối vắng vẻ, chủ yếu là học sinh bình thường đến xem quá ít, cũng chỉ xã viên bình thường của Kỳ Ba xã và Hoa Hồng Đen đến đại khái trên dưới một trăm người, hiệu xưng cái gì thua trận không thua người, ta không đến ủng hộ ai tới ủng hộ, chỉ thiếu chưa hô ‘Ta không vào địa ngục còn ai vào địa ngục’, về phần học sinh khác nguyên ý tự phát tới tham gia lần nghi thức hoan nghênh này, thế mà đếm được trên đầu ngón tay.

Làm một trường danh tiếng có được hơn hai vạn người, làm cái nghi thức hoan nghênh mới đến ít ỏi tám mươi một trăm học sinh, phối hợp với biểu ngữ hoan nghênh rộng lớn kia phiêu diêu ở trong gió lạnh, thật sự là có chút cảm giác không quá đối xứng.

Hiệu trưởng Green cũng rất bất đắc dĩ, tuy ban ngày đã ở trong radio của học viện tuyên truyền mãi nghi thức hoan nghênh này vào chàng vạng hôm nay, nhưng các học sinh không đến ông cũng không có cách nào. Đồn đãi trong học viện cùng đánh giá đối với trận thi đấu giao lưu này, trong lòng ông biết, cũng biết không thể trách các học sinh kia không muốn đến cổ động.

Nói thật, nếu có lựa chọn, ông cũng không muốn chọn đối thủ như Adolf. Grace tuy đánh giá rất cao đối với Vương Trọng và Glory, nhưng chi đội ngũ này thật sự quá trẻ tuổi, trong chín người, vậy mà đã có hai người năm thứ hai cùng ba người năm thứ nhất, đừng nói thực lực, vô luận phương diện kinh nghiệm giải đấu hay là tư cách, đều cho người ta một loại cảm giác quá mỏng yếu, lại thêm ngay cả Reeves luôn luôn là bài tây xương sống của học viện cũng rời đội, cho dù là hiệu trưởng Green có lòng tin nữa đối với Vương Trọng và Glory, cũng không xem trọng thành tích lần dự thi này, cầu nguyện rút thăm tốt, có thể tranh thủ thông qua hai lượt đầu loại đầu tiên coi như cảm ơn trời đất rồi, cùng Adolf loại có thực lực cạnh tranh top 50 này, khẳng định không ở trên cùng cấp bậc.

Ông vốn cũng muốn tìm đối thủ giao lưu cùng cấp độ cho mọi người, để cho mọi người quen thuộc và thích ứng trước một chút tiết tấu trận đấu, nhưng mọi người đều bận huấn luyện đặc biệt, hoặc là mạnh và mạnh giao lưu, cùng nhau đề cao, căn bản không chịu tới bồi hạng nhất đếm ngược nghịch bùa, ông cũng không có biện pháp nào. Cũng chỉ có Adolf học viện cách Thiên Kinh gần nhất, qua lại chỉ hai ba ngày, cộng thêm cái mặt già này của mình, cùng với kinh phí trợ cấp đủ sung túc, người ta mới miễn cưỡng đáp ứng.

Cũng không trông cậy vào đám người Vương Trọng có thể thắng, chỉ cần có thể hảo hảo thích ứng một chút tiết tấu thi đấu, làm tốt công tác chuẩn bị thi đấu chính thức, thuận tiện lại bịt mồm một số người rảnh rỗi nào đó, hiệu trưởng Green cảm thấy mình làm những điều này cũng đáng giá rồi, về phần trường hợp vắng tanh hôm nay có chút mất mặt loại chuyện này, thích thế nào cũng được, lão Green có đôi khi cũng vẫn lưu manh.

Hắn cùng Moore phó viện trưởng có một câu không một câu trò chuyện, đợi đại khái mười đến phút, bên kia rốt cuộc có một chiếc xe lớn từ từ đến.

Tinh thần hiệu trưởng Green thoáng rung lên, người đằng sau cũng đều im lặng.

Trước xuống xe là một lão nhân xem chừng hơn năm mươi tuổi, đó là hiệu trưởng Bradley học viện Adolf, ở hẳn phía sau lục tục đi xuống rất nhiều đệ tử, mười nam hai nữ, đều mặc viện phục học viện Adolf, hẳn là nhân vật chính lần trao đổi này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Túy ông ý (1)

CHF đối với các chiến đội phối trí nhân viên không phải cường chế định tính, trừ năm chính tuyến năm dự bị, có thể có dẫn đội linh tinh, nhưng không thể tham chiến, bao gồm dị năng trị liệu, có thể phân tích chiến thuật sưu tập tình báo, nhưng tổng nhân số ngầm thừa nhận không thể vượt qua mười hai người, Grace cuối cùng chỉ chọn tổ đội chín người cũng là ở trong phạm vi quy tắc, không phải không muốn chọn nhiều, mà là người khác thật sự không đủ tiêu chuẩn, binh quý tinh bất quý đa, vì góp đủ nhân số thật giả lẫn lộn, sẽ chỉ hạ thấp thực lực chính thể cả đội ngũ.

Mà học viện khác, trừ cực cá biệt, phần lớn đều sẽ lựa chọn mười người đủ quân số, chỉ cần nhân tài đủ nhiều, chiều sâu băng ghế không chỉ đại biểu cho nội tình và mặt mũi của một học viện, cũng có thể tiến hành thêm một ít chiến thuật chuyển đổi, để ở trước khi khiêu chiến khó nhất đến cố gắng bảo tồn thực lực của mình trước.

Vương Trọng nhìn kỹ, đám học sinh kia tổ chất chính thể quả thật rất khá, loại tự tin kia ở trên mặt vừa thấy đã biết ở trong thắng lợi không ngừng tích lũy lắng đọng lại, tuyệt không mù quáng, đặc biệt nam sinh đi dẫn đầu phía trước, trong mắt ánh sao nội liễm, đủ thấy hẳn ở trên tiêu chuẩn không chế hồn lực đạt tới cảnh giới rất cao, ít nhất là cao thủ một tầng thứ cấp bậc Tinh Anh trong OP, khó trách năm trước có thể lấy được thành tích hạng ba của thi đấu phân khu, so với Học viện Thiên Kinh Anh Hồn trước đây, bất luận năng lực từng binh sĩ hay là thực lực chính thể, quả thật một trời một vực.

Lúc này bọn họ đều tò mò đánh giá Học viện Thiên Kinh Anh Hồn giáo môn hoa lệ này, mặc dù đã xuống dốc, nhưng làm trường danh giá từng nổi tiếng nhất địa khu Hoa Đông, khí phái cổng Học viện Thiên Kinh, xa xa không phải Adolf học viện thành thị tuyến hai này có thể so sánh.

Nhưng, môn đình lớn nữa cũng đã xuống dốc, lại nhìn nhìn học sinh xung quanh thưa thớt, không đủ tám chục một trăm người, đám học sinh Adolf đến từ thành thị tuyến hai đều nhìn không được cười lên.

“Đây là trường danh tiếng địa khu Hoa Đông chúng ta? Cười chết ta rồi, mặt tiền cửa hàng lớn như vậy, người lại chỉ có chút ít như vậy.”

“Còn trường danh giá chứ, đã sớm xuống dốc, hạng mười năm trước mà thôi, nhắm chừng nghe nói đối thủ là chúng ta, đều bị dọa ngốc rồi.”

“A, điều kiện tốt như vậy lại chỉ giao ra một tờ phiếu điểm hạng mười phân khu, thật sự là lãng phí, tài nguyên như vậy nếu là đặt tới Adolf học viện chúng ta, chỉ sợ sớm đã đoạt lấy quán quân phân khu!”

“Được rồi, chủ nhà ở ngay bên kia, nói chuyện đều chú ý chút.” Cecil nhàu nhàu mày, thần nhiên nói, trong giọng nói có uy nghiêm không cho phép nghi ngờ.

Đội trưởng chiến đội Adolf học viện Cecil, năm thứ ba, chiến sĩ loại toàn diện, liên tục ba năm hoàn toàn xứng đáng vua không ngai của Adolf học viện, từ thời đại tân sinh năm thứ nhất đã một tiếng kinh người, lấy năng lực cá nhân đơn đầu siêu mạnh của hắn cùng cái nhìn đại cục đoàn chiến trác tuyệt, mặc dù ở toàn bộ khu thi đấu Hoa Đông cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Lần trước, ở trong vòng bán kết dẫn theo học viện Adolf gặp chiến đội Cuồng Thú, cũng chỉ là lấy điểm số nhỏ thua Lola một bậc, tuy nói thành tích cuối cùng là hạng ba khu thi đấu Hoa Đông, nhưng trên thực tế đại đa số mọi người đều cảm thấy học viện Adolf có thực lực đoạt được á quân, chỉ là vận khí xếp tổ kém một chút, gặp Lola trước mà thôi.

CHF lần này là trận chiến xoay người của hắn, hắn đã vì điều này chuẩn bị đủ một năm, treo lên đánh Học viện Thiên Kinh loại đội ngũ tam lưu này theo hắn thấy hoàn toàn chỉ là lãng phí thời gian, nhưng không có cách nào cả, hắn vẫn phải nghe hiệu trưởng Bradley an bài, nhưng điều này cũng không có nghĩa là hắn tán thành ý nghĩa của một trận chiến này.

Cho nên mặc kệ là trên đường tới, hay là hiện tại, tâm tư Cecil căn bản chưa đặt ở chỗ Học viện Thiên Kinh, cả đầu óc hắn hiện tại đều vẫn đang nhớ lại một trận chiến nọ của Lola cùng Vương Giả Mạnh Mềm trên OP, hắn đã cân nhắc rất nhiều ngày, mỗi một động tác, mỗi một chi tiết của Vương Giả Mạnh Mềm ở bên trong.

Không hề nghi ngờ, Lola là ngọn núi lớn nhất trở ngại ở trước Cecil, nếu muốn trèo qua, như thứ ở trong một trận chiến đó Vương Giả Mạnh Mềm đánh bại Lola bày ra, mới chính thức đáng giá mình dùng tất cả thời gian đi học tập và nghiên cứu, về phần Học viện Thiên Kinh này...

Hiệu trưởng Green đã mỉm cười ngênh đón: “Hiệu trưởng Bradley, các vị học sinh học viện Adolf, hoan nghênh tới Học viện Thiên Kinh Anh Hồn chúng ta.”

Bradley cười bắt tay ông: “Ha ha, ông bạn học già quá khách khí rồi, học viện Thiên Kinh làm trường danh tiếng lâu năm của địa khu Hoa Đông chúng ta, có thể tới tiến hành lần thi đấu giao lưu này, đây là vinh hạnh của học viện Adolf chúng tôi.”

Hạng ba năm trước nói cho hạng mười mấy lời vớ vẩn, có thể tiến hành thi đấu giao lưu với các ngươi là vinh hạnh của chúng ta! Lời này ai tin, thế này khác nào đánh mặt vang bốp bốp bốp.

Nhưng người ta nói rất khách khí, tựa như chỉ là lời khách sáo bình thường, hiệu trưởng Green cũng nhìn không được ửng đỏ khuôn mặt già, khề ho một tiếng.

Bradley và bọn người phó viện trưởng Moore, giáo sư Saul là giao tình lâu năm, lúc này chào hỏi lẫn nhau, Green lại hướng hắn giới thiệu mấy vị đạo sư trong học viện, nhìn ra được Bradley là cao thủ rất biết giao tiếp, cũng không làm ra vẻ một chút nào, chuyện trò vui vẻ với một đám đạo sư, không khí tràn đầy hòa thuận.

“Green hiệu trưởng cùng hiệu trưởng Adolf kia rất quen thuộc sao?” Emily thấp giọng tò mò hỏi.

“Bọn họ là bạn học cũ, lớp nghiên cứu học tập quan quân cao cấp, viện trưởng Saul cũng thế.” Scarlett nói, lần này đối phương chịu đến, ước chừng cũng là bởi chút tình hương khói đó.

“Học viện Thiên Kinh chúng ta quả thật rất trâu đó, đi ra ngoài nhiều giáo sư, hiệu trưởng như vậy.”

“Không chỉ là giáo sư, hiệu trưởng, còn có quan lớn quân bộ, trước kia Học viện Thiên Kinh Anh Hồn chính là lão đại hoàn toàn xứng đáng của địa khu Hoa Đông.” Hyman nhún vai: “Chúng ta mấy lần gần đây xem như kéo lui học viện nghiêm trọng.”

Cô vừa nói như vậy, mọi người đều cảm thấy có chút đỏ mặt xấu hổ, không biết nên nói gì.

Bên kia Green và Bradley đã vừa trò chuyện vừa đi tới, Bradley rất có hứng thú đánh giá đám người Vương Trọng: “Đây là học sinh dự thi năm nay của các ngươi? Ha ha, vẫn là bạn học cũ ngươi tương đối quyết đoán, bắt đầu dùng đội ngũ trẻ tuổi như vậy tham gia thi đấu trọng đại như thế, đôi là ta, chỉ sợ bệnh tim cũng muốn phát tác rồi.”

“Trẻ tuổi cũng có chỗ tốt của trẻ tuổi, đến trên giải đấu lớn như vậy rèn luyện thêm một chút, đối với tương lai trưởng thành của bọn họ là rất có trợ

giúp.”

“Ôi chào, bạn học già, người nói lời này có chút dối trá.” Bradley ngừng lại, mỉm cười nhìn về phía Green: “Ta lúc trước cũng nghe nói gã năm thứ ba tên là Reeves của các ngươi, là đội trưởng trước đây của chiến đội các ngươi, hình như là bị học viện các ngươi khai trừ? Lúc này mới ở dưới tình huống không có cách nào để cho một tân sinh năm thứ hai đứng lên gánh vác nhỉ.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Túy ông ý (2)

Không khí vốn hài hòa ở xung quanh đột nhiên hơi ngưng đọng. Đám người Reeves, Adams ở trong tập huấn, vì cầu lấy được danh ngạch thăng cấp, dùng thủ đoạn không chính đáng ác ý cạnh tranh, thậm chí có ý định giết người, chuyện như vậy tùy tiện đặt ở học viện nào cũng là loại chuyện xấu.

Nhưng Green cũng chưa bởi vậy mà giấu, thậm chí còn chủ động hướng cơ cấu thượng tầng thông báo, Bradley biết chuyện này cũng không kỳ quái, nhưng vì sao sẽ đột nhiên ở nơi đây cố ý nhắc tới?

Green cũng dừng bước, như có ý vị nhìn về phía Bradley.

“Ha ha, đừng nghĩ nhiều mà bạn học già, nếu nói chuyện cùng người ngoài ta sẽ không thẳng như vậy, nhưng hai ta quan hệ thế nào, dùng lời nói tùy tiện cũng phải đi nghiền ngẫm nửa ngày sao.” Bradley cười ha ha, vỗ vỗ bả vai Green: “Adolf học viện chúng ta và Học viện Thiên Kinh như hàng xóm láng giềng, thân như một nhà, nếu không nói thật, ở thời điểm mấu chốt CHF tới gần, ta sẽ để đám tiểu tử này lãng phí cả đồng thời gian tập huấn đặc biệt, tới đây đánh trận thi đấu giao lưu này với học viện các ngươi?”

Hắn chưa mắng chửi người, thậm chí còn nói cái gì thân như một nhà, nhưng ý tứ trong lời ngoài lời lại quá rõ ràng.

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn các ngươi là cái thứ gì? Là hạng mười thi đấu phân khu năm trước, là cận bã đó! Lão tử mang theo đội ngũ hạng ba tới đây đánh thi đấu giao lưu với các ngươi, không phải chính là đang lãng phí thời gian sao!

Nhưng lời này lại khiến toàn bộ mọi người nghe được đều không thể nổi nóng, chỉ có thể tự không thoải mái ở trong lòng, mình không chịu cố gắng, nói cái gì nữa cũng là nói lời thừa.

Đừng nói người ta nói hàm súc như vậy, cho dù người ta chỉ vào mũi mắng như vậy, các ngươi cũng phải ghen, bởi vì các ngươi hạng mười vốn đã là cận bã, còn không để người ta nói.

Học viện Adolf bên kia có hai học sinh nhin không được bắt đầu cười trộm.

Green lại chưa bị lời nói của lão kéo lên cảm xúc, ông quá hiểu Bradley. Gã này luôn luôn khéo léo, sẽ tuyệt không vô duyên vô cớ đi cạy vết sẹo của người, lại càng sẽ không vì tâm lý biến thái rảnh rỗi mà cố ý đi châm chọc người, mỗi lời của hắn tất có điều ám chỉ.

Ông kiên nhẫn chờ đợi câu sau của hắn.

Quả nhiên, Bradley lại mở miệng: “Nhưng Reeves kia vừa đi, học viện Thiên Kinh năm nay tiêu chuẩn học sinh năm thứ ba đã kém đi một mảng lớn.”

Hắn cười ha ha nhìn về phía Green, đột nhiên hỏi cái vấn đề nhìn như không liên quan: “Đừng rồi, bạn học già, năm trước mấy học sinh nọ của học viện các ngươi bảo vệ đưa đi bộ đội cơ động vương bài thế nào rồi?”

Green mỉm cười: “Vòng thứ ba đều bị đào thải, không có ai ở lại bên trong.”

“Đáng tiếc! Bốn danh ngạch đó xem như lãng phí rồi.” Bradley lắc đầu: “Vốn ta năm nay còn rất xem trọng kẻ tên Reeves kia của học viện các ngươi, nhưng ngay cả hắn cũng đã rời khỏi, chắc chắn, bạn học già, bằng không mấy cái danh ngạch bảo tổng của các ngươi năm nay dứt khoát cho Adolf học viện chúng ta cũng được, vừa lúc ta bên này năm thứ ba có mấy hạt giống tốt, là mấy người đằng sau kia, ngươi biết, chúng ta bên kia tổng cộng mới hai danh ngạch, không đủ chia... Như vậy, xem như ta cho ngươi mượn, chờ về sau học viện các ngươi có hạt giống tốt lại không đủ danh ngạch, Bradley ta nhất định trả lại! Bạn học già, lần này ngươi nhất định phải vươn tay giúp đỡ, nếu không thì quá có lỗi với bọn nhỏ không để ý huấn luyện của mình, cũng đến đánh thi đấu giao lưu với các ngươi.”

Đám người Vương Trọng lần này rất cuộc nghe hiểu, sắc mặt đều có chút khó coi, mọi người đánh thi đấu giao lưu, mặc kệ ai mạnh ai yếu, đây vốn là chuyện tốt tôn trọng lẫn nhau, học tập lẫn nhau, kết quả lại bị lão gia hỏa kia dùng để làm thẻ đánh bạc để áp chế Green hiệu trưởng, đòi lợi ích.

Mấy đội viên trong Adolf học viện cũng là nhin không được mắt sáng ngời, Bradley hiệu trưởng quả thực đã nói đến trên tâm khảm của bọn họ, khó trách liều mạng lãng phí thời gian cũng cố ý chạy tới đánh cái gì thi đấu giao lưu với học viện rác rưởi này, vẫn là hiệu trưởng nhìn xa trông rộng! So sánh với danh ngạch bảo tổng bộ đội cơ động vương bài, CHF cũng không quan trọng thế nào nữa! Dù sao, trình độ như Adolf học viện, ở trên CHF khẳng định ngay cả top 16 cũng không vào được, không chiếm được đủ nổi bật cùng sự chú ý, nào thực tế được như danh ngạch bảo tổng?

Lúc trước Bradley thống khoái đáp ứng tới đánh trận thi đấu giao lưu này như vậy, lão Green còn luôn luôn ở trong lòng nói thầm, giúp người làm niềm vui không giống phong cách của lão gia hỏa kia, hẳn tất sẽ có mưu đồ.

Quả nhiên, hôm qua Bradley ở trước khi tới gọi điện thoại cho ông, nói là có việc muốn nhờ, lại phải đợi gấp mặt rồi nói sau, lúc ấy lão Green cũng nghĩ trước nghĩ sau làm đủ chuẩn bị tâm lý, vì giúp bọn nhỏ kéo được trận thi đấu giao lưu này, mặc dù Bradley công phu sư tử ngoạm, đòi tám mươi một trăm vạn điểm tín dụng, cá nhân ông cần mỗi đem số tiền đó móc ra cũng được, cho nên hôm qua thuận miệng đáp ứng hẳn, nhưng tuyệt đối không ngờ tới, gã này lại có ý đồ với vài cái danh ngạch bảo tổng bộ đội vương bài hàng năm đó của học viện!

Bộ đội cơ động vương bài của liên bang, đó là nơi tinh anh trong tinh anh của toàn bộ liên bang hội tụ, bên trong quân hàm thấp nhất cũng là từ thiếu úy bắt đầu. Grace các học sinh Thiên Kinh hiện tại thân tượng, chính là ở trong chi bộ đội cơ động vương bài này.

Thậm chí, ngay cả mười đại nguyên soái có quyền thế nhất của quân bộ liên bang hiện tại, trong đó có bảy người đều là từ trong bộ đội cơ động vương bài đi ra! Nơi đó có thể nói là điện phủ lý tưởng nhất của toàn bộ người có chí tông quân!

Bọn họ trừ lựa chọn ở trong sĩ quan ưu tú các quân đội tiền tuyến, hàng năm sẽ phát cho các trường danh giá của liên bang số lượng danh ngạch bảo tổng nhất định, tuy người thuộc danh ngạch bảo tổng này đi qua, còn cần thông qua tầng tầng sàng chọn khảo hạch của bộ đội cơ động vương bài, nhưng có tư cách bảo tổng này mới là bước đầu tiên mấu chốt nhất, bởi vậy mỗi một danh ngạch đều đủ trân quý.

Học viện Thiên Kinh Anh Hồn mặc dù là mười mấy năm qua tụt lùi, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, quân nhân bộ đội là nhớ tình cũ nhất, dù sao Học viện Thiên Kinh trước đây từng huy hoàng, có rất nhiều quan quân các cấp như Grace, từ Thiên Kinh nơi này đi ra, ở trong bộ đội vương bài tiếp tục nhậm chức, điều này làm Học viện Thiên Kinh hàng năm nhất định có bốn danh ngạch bảo tổng chưa từng thiếu mất một cái.

Mà trái lại học viện Adolf, đứng nhìn ở CHF xếp hạng xa xa cao hơn học viện Thiên Kinh, nhưng so sánh loại nội tình, tình cũ, thế lực kia, thật sự là thúc ngựa cũng đuổi không kịp, bọn họ một năm có thể từ chỗ bộ đội cơ động vương bài lấy được mới chỉ có hai cái danh ngạch thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 188: Khí thế bức người

Đương nhiên, quá khứ huy hoàng cũng không thể che chở người cả đời, học viện Thiên Kinh mấy năm nay phần lớn cũng là dựa vào nhân tình cũ trước kia chống đỡ, duy trì mặt mũi của trường danh giá.

Nhưng bất luận là như danh ngạch bảo tổng bộ đội vương bài, hay là liên bang ở phương diện phân phối tài nguyên chiều cố, nghe nói bên trên đã có tin tức truyền ra, nếu năm nay Học viện Thiên Kinh vẫn chưa chuyển biến tốt, vậy những nhân tình cũ này, không sai biệt lắm cũng nên đến lúc dùng hết rồi.

Green nhìn không được âm thầm thở dài, ông đã hiểu ý tứ Bradley, vòng đi vòng lại, bao gồm tới đánh trận gọi là thi đấu giao lưu lãng phí thời gian này, thật ra chính là muốn vài cái danh ngạch bảo tổng vương bài bộ đội kia của Học viện Thiên Kinh năm nay.

Quả thật, lấy tiêu chuẩn học sinh năm ba của năm nay đến xem, ngay cả Reeves cũng đi rồi, người có thể thông qua bộ đội cơ động vương bài tầng tầng sàng chọn khảo hạch hầu như không có.

Reilly sao? Colby sao? Bọn họ nhiều nhất cũng chỉ không sai biệt lắm với bốn người bảo tổng đi lên năm trước, thậm chí còn hơi kém một chút, dù sao một người là nữ nhân, mà một người khác là thích khách quân đội không quá hoan nghênh, điều kiện như vậy muốn tiến vào bộ đội vương bài, phải so với tiêu chuẩn ưu tú càng ưu tú hơn nữa mới được. Hyman làm nhân tài đặc thù có lẽ có chút hy vọng, nhưng cũng chỉ có một chút hy vọng như vậy mà thôi.

Tựa như Bradley nói, học viện Thiên Kinh năm nay chiếm bốn danh ngạch này, mặc kệ cho ai hầu như cũng tương đương lãng phí, cho dù thực cho Bradley, tựa như cũng không có gì tổn thất.

Nhưng, mặc dù thực bị lãng phí, cái đó cũng là thuộc về bọn nhỏ của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, bọn họ vì thế đã hy vọng ba năm, mặc dù mình làm hiệu trưởng, cũng không có quyền lợi đi cướp đoạt! Huống chi nếu không thử, ai biết tiềm lực cuối cùng của bọn họ ở nơi nào? Bradley nếu là muốn tiền tài, điểm tín dụng, chỗ mình đều dễ nói, nhưng muốn dùng cái này để làm điều kiện lần thi đấu giao lưu này, chỉ sợ hẳn tính toán sai lầm rồi.

“Không cần cứng đầu như vậy đâu bạn học già.” Bradley cười vỗ vỗ bả vai Green: “Chúng ta là quan hệ bạn học cũ, lại là học viện huynh đệ, lắng giềng, người xem người một cú điện thoại, cần đối thủ thi đấu giao lưu, ta không nói hai lời mang theo bọn nhỏ lập tức tới! Hơn nữa, còn không phải đều là vì chuyển vận càng nhiều nhân tài ưu tú hơn cho liên bang, cần gì học viện học viện người ta phân chia rõ ràng như vậy chứ?”

Green lấy lại bình tĩnh, thông dong lạnh nhạt nói: “Không còn Reeves, chúng ta còn có trò Hyman, trò Reilly, trò Colby, cùng với rất nhiều học sinh ưu tú khác của năm thứ ba. Ha ha, ta tin tưởng bọn họ chỉ cần đủ cố gắng, thì nhất định có cơ hội tiến vào bộ đội cơ động vương bài.”

Bradley cười lên, nghiêng ngả nhìn lão Green: “Bạn học cũ, những học sinh năm ba ưu tú của người, ngay cả cạnh tranh với các học sinh năm nhất năm

hai cũng không thắng, bị bài trừ ở ngoài cửa lớn CHF, người còn tính lừa mình dối người tới khi nào nữa?”

“Điều đó chỉ bởi vì các học sinh năm nhất năm hai của chúng ta càng thêm ưu tú.” Green hiệu trưởng trả lời lưu loát: “Nhưng điều này cũng không có nghĩa các học sinh năm ba thì rất kém.”

“Ha ha, bạn học cũ, ta tin tưởng người là một người thành thật.” Giọng điệu của Bradley càng lúc càng sắc bén, danh ngạch bảo tổng vương bài của học viện chính là mục đích chuyển này của hắn, hắn nhất định phải lấy được: “Nhưng không thể chỉ dựa vào miệng nói, nếu đám nhỏ năm nhất năm hai ngày mai ở trên thi đấu giao lưu bị Adolf học viện chúng ta đánh bại thì sao? Vậy chỉ có thể nói rõ bọn họ không đủ ưu tú, học sinh năm ba so với bọn họ còn không bằng cũng sẽ càng kém hơn. Đến lúc đó, ông bạn học già hân là không còn gì để nói chứ?”

“Thi đấu là thi đấu, nguyên tắc là nguyên tắc.” Green hiệu trưởng quả quyết từ chối: “Ta sẽ không lấy thứ bọn nhỏ nên có được đánh cược với người, mặc dù Bradley người muốn lập tức hủy bỏ lần thi đấu giao lưu này, ta cũng sẽ không bởi vậy mà thỏa hiệp.”

“Ài, không ngờ được đó bạn học cũ, người lại là một người vì tư lợi như vậy.” Bradley lắc đầu: “Vì ánh mắt hạn hẹp cùng mặt mũi của người, thà rằng đem danh ngạch quý giá lãng phí ở trong học viện các người, cũng không nỡ tặng cho người thật sự cần, ta thật sự quá thất vọng rồi.”

“Ha ha, hiệu trưởng Bradley, bọn họ chính là biết rõ thất bại, cho nên không dám đánh mà thôi, lại cứ muốn nói mình ưu tú bao nhiêu, thật sự cười chết người.” Các học sinh học viện Adolf bắt đầu lên tiếng ủng hộ, không ai là kẻ ngốc, hiệu trưởng tranh danh ngạch này chính là đi tranh cho bọn họ, đương nhiên phải lên tiếng ra sức ủng hộ, lúc nên hỗ trợ thì hỗ trợ.

“Không phải thế sao, thời điểm mời chúng ta đến ăn nói khép nép, thật sự tới rồi, lại ngay cả vài danh ngạch nhỏ nhỏ cũng tiếc.” Có người cười lạnh: “Học viện kiểu này, còn trường tiếng tăm chứ!”

Hiệu trưởng Green thất thần. Bradley nói chuyện thâm chọc còn chưa tính, không ngờ ngay cả mấy học sinh choai choai kia của hắn, thế mà cũng dám ở đây nói năng lỗ mãng.

A, Học viện Thiên Kinh Anh Hồn đã xuống dốc đến mức như vậy?

Các học sinh khác của học viện Thiên Kinh ở xung quanh thì càng đầy cảm phẫn, mỗi người siết chặt nắm tay. Hiệu trưởng Green ở trong học viện là trường giả hiền lành, ở trong học sinh uy vọng rất cao, lại bị người ta châm chọc như thế, thậm chí còn trực tiếp châm chọc học viện Thiên Kinh như mẫu thân của mọi người! Nếu không phải vì đối phương là khách ở xa tới, sớm đã có người mắng thành tiếng rồi.

“Hiệu trưởng Green,” Vương Trọng đứng dậy, hân hân mỉm cười, chưa có bộ dáng bị những lời nói vô lễ kia chọc giận: “Tôi có thể nói đôi câu không?”

Toàn bộ mọi người nhất thời đều nhìn về phía hắn, Bradley cũng nheo mắt đánh giá thiếu niên thoạt nhìn còn rất trẻ này. Vừa rồi hắn nói những lời đó mục đích chính là muốn chọc giận Green cùng các học sinh này, làm bọn họ ở dưới sự xúc động đáp ứng yêu cầu của mình, trên thực tế hắn đã sắp thành công, chung quanh trừ Moore phó viện trưởng bọn mấy người lão thành có hạn, đại bộ phận người khác của Học viện Thiên Kinh đều đã có chút bộ dáng sắp nổi giận, nhưng chỉ có nam sinh này, vẻ mặt bình tĩnh, thậm chí còn duy trì mỉm cười tự nhiên nhất, thế mà lại khiến hắn có loại cảm giác nhìn không thấu.

Nam sinh này là ai?

Green gật gù đầu, hắn cũng muốn nghe xem Vương Trọng muốn nói gì.

“Bradley hiệu trưởng chào ngài, tôi tên Vương Trọng, là đội trưởng chiến đội Thiên Kinh.” Vương Trọng thề mà còn hướng Bradley tự giới thiệu trước, sau đó xoay người mới nói: “Thật ra chuyện này rất đơn giản, danh ngạch bảo tổng đã thuộc về các học tử học trường năm thứ ba, vậy đánh cược hay không, chỉ cần nghe một phen ý kiến của đương sự là được.”

Hắn vừa dứt lời, Hyman đã là người đầu tiên lên tiếng chỉ viện: “Tôi nguyện ý đánh bạc cái danh ngạch kia!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Chiến đấu vĩnh viễn không có một khắc chuẩn bị tốt

“Còn có tôi!”

“Tôi cũng vậy!” Colby và Reilly cũng đều lên tiếng, bốn danh ngạch bảo tổng đợt này thật ra sớm đã quyết định nội bộ sẵn rồi, Reeves, Reilly, Colby và Hyman, trong đó Reeves tuy bị khai trừ rồi, nhưng quyền sở hữu ba danh ngạch còn lại lại không có bất cứ chỗ nào mà tranh luận, mặc dù cứng rắn muốn nói còn có quyền phát biểu của một danh ngạch chưa tỏ thái độ, vậy cũng chỉ có thể là thiếu số phục tùng đa số.

Hyman tất nhiên cũng biết tầm quan trọng của danh ngạch này đối với mình, nhưng nếu ở lúc hiệu trưởng Green và trường học cũ tôn kính nhất đều bị vũ nhục, mình vẫn chỉ tâm tâm niệm niệm cái danh ngạch kia, vậy còn tính là con người sao?

“Vậy là được rồi.” Vương Trọng cũng không có loại chần chờ kia như Green hiệu trưởng, hắn rất dứt khoát quay đầu lại.

“Ngày mai thi đấu giao lưu xem ra phải thú tiêu rồi.”

Bradley, Green hiệu trưởng, thậm chí bao gồm hầu như toàn bộ mọi người chung quanh đều hơi ngần ngại, tiểu tử này xác định tiền đặt cược trước, sau đó sao lại không cược nữa? Chỉ có Scarlett hiểu ý cười. Đoạn thời gian trước ở trong bệnh viện chiếu cố Vương Trọng, khiến cô càng thêm hiểu biết tính cách của Vương Trọng, cô đại khái có thể đoán được gã này kế tiếp muốn nói cái gì đó, cũng chính là điều mình muốn nói.

Chỉ nghe Vương Trọng mỉm cười, “Bradley hiệu trưởng, cảm tạ ngài và các vị bạn học đã đến, tựa như ngài nói, danh ngạch nên giữ lại cho người thật sự cần, chúng ta nguyện ý liều một phen.”

Hắn vừa dứt lời, toàn bộ mọi người chung quanh đều sùng sốt, đây là tặng sao? Mua một tặng bốn?

Đây chính là gia sản của học viện đó, căn bản không phải mấy học trưởng có thể làm chủ. Bọn họ không cần, còn có thể cho người khác, không chỉ có thế, chuyện này nếu truyền ra, học viện Thiên Kinh sẽ sôi trào.

Hiệu trưởng Green há há mồm, nhưng thấy các học sinh xung quanh kích động, trong đó còn bao gồm cháu gái bảo bối Scarlett của ông, rốt cuộc vẫn không hé răng. Lúc này ông mờ lờ ngăn cản, vậy Học viện Thiên Kinh sẽ thật sự không ngăn nổi đầu nữa, lui một bước mà nói, nếu liên tục sa đọa, danh ngạch này cũng không giữ được, dù sao danh tiếng và nhân tình cũng phải có một ngày tiêu hao hết.

Bradley đầu tiên là ngần ngại, lập tức nở nụ cười, vừa rồi còn cảm thấy nam sinh này có chút sai sai, thì ra cũng chỉ là lãng đầu thanh không chịu nổi kích thích, thiếu chút nữa bị khuôn mặt kia hù dọa: “Ha ha, người trẻ tuổi, có chí khí!”

Vương Trọng vẫn mở to đôi mắt ngây thơ: “Bradley hiệu trưởng tôn kính, tiền đặt cược của chúng ta là bốn danh ngạch, vậy các người thì sao, tôi nghĩ hiệu trưởng Bradley chung quy sẽ không là người tay không bắt sói chứ?”

“Ha ha, vậy đem hai danh ngạch của học viện Adolf chúng ta cũng đặt cược là được.” Nói chuyện là Cecil, vừa rồi hắn vẫn luôn đắm chìm ở trong hồi ức nghiên cứu đối với một trận chiến kia của Lola cùng Vương Giả Mạnh Mồm, thẳng đến khi hiệu trưởng Bradley nói đến vấn đề ‘danh ngạch bảo tổng’, hắn mới đem lực chú ý tập trung trở về.

Green tất nhiên là đối tượng các học sinh học viện Thiên Kinh kính yêu, nhưng ở học viện Adolf, Bradley cũng là người bọn hắn tôn trọng nhất! Đó cũng là một hiệu trưởng tốt giáo viên tốt nghĩ cho học sinh của mình, liều mạng quan hệ bạn cũ không cần nữa, liều cái mặt già không cần nữa, tranh đoạt mấy danh ngạch này vì ai? Còn không phải đều vì bọn họ! Chỉ bằng Vương Trọng còn chưa có tư cách đàm phán điều kiện với hiệu trưởng Bradley, bởi phận cũng không ngang nhau, lúc này đương nhiên nên do mình đứng ra, chỉ cần lấy được bốn danh ngạch này, tiền đồ các huynh đệ phía sau mình sẽ tràn đầy sáng sủa!

“Bốn danh ngạch cược hai danh ngạch?” Vương Trọng cười cười: “Hình như không quá công bằng.”

“Vậy lại thêm 10% tài nguyên phân phối cho học viện Adolf chúng ta năm nay được chưa.” Bradley vung tay lên, cười ha ha nhìn về phía Green: “Bạn học già, học sinh của ta có chút tâm huyết, chuyện này cứ quyết định như vậy?”

Green hiệu trưởng hít sâu một hơi, nhìn từng đôi mắt tha thiết lại tràn ngập ý chí chiến đấu ở xung quanh.

Tuy ông vẫn không quá xem trọng thắng bại trận đặt cược này, nhưng ông biết, đôi khi, phải có dũng khí đập nổi chìm thuyền!

Ông hướng Bradley vươn tay: “Vậy nghe bọn nhỏ đi!”

“Ha ha, cuối cùng được thấy người lão gia hỏa này thống khoái một hồi!”

Hai cái tay to nắm chặt, Green cũng đang cười, ông không trách Bradley tính kế ông. Với mình mà nói, đối phương phản bội giao tình bạn học cũ, nhưng đối với mấy đứa nhỏ kia của học viện Adolf mà nói, Bradley lại tương đương cho bọn họ một tương lai sáng sủa, hắn là sẽ vị hiệu trưởng tốt làm các học sinh đó nhớ kỹ ông cả đời.

Cho nên ai đúng ai sai, người tốt người xấu, ai có thể định ra rõ ràng chứ?

Vậy chiến đấu đi, mặc kệ thắng thua, thế giới này, chung quy là vũ đài để lại cho cường giả!

Chiến đấu sắp bắt đầu, buổi tối, Kỳ Ba xã đèn đuốc sáng trưng, Mã Đông đã đem tư liệu mang đến, từ đội trưởng đến dự bị, tình huống gần đây của mỗi người đều ít nhiều có một chút, tuy không đủ tường tận, nhưng đủ để tham khảo.

Cảnh lúc ấy là có chút dũng khí, thậm chí nói là xúc động, nhưng chiến đấu là không thể dựa vào vận khí, Thiên Kinh chiến đội xây dựng chưa được bao lâu, thực lực cá nhân thì thôi, phương diện đoàn chiến căn bản không có bao lần phối hợp có phân lượng, nhưng hiện tại là tên đã lên dây không thể không bắn, mọi người cũng đều nghiêm túc xem vấn đề giới thiệu cá nhân đối phương, cùng với tư liệu chiến đấu trong OP gần đây có thể tìm được, mấy thứ này không thể hoàn toàn tin, nhưng ít nhất có thể tham khảo.

Không thể không nói, nhìn nhìn, bên trong toàn bộ Kỳ Ba xã không có thanh âm, không thể nói không có một chút cơ hội nào, nhưng... Thật sự cực kỳ bé nhỏ, áp lực của mọi người đều phi thường lớn. Nếu chỉ là một hồi thi đấu giao lưu bình thường, cũng không sao cả, nhưng đây lên tới tương lai cùng

tôn nghiêm của Học viện Thiên Kinh, cái này đã không phải vấn đề thắng bại đơn thuần.

Mà trên thực tế, toàn bộ gánh nặng đều đặt ở trên thân Vương Trọng, hẳn hiện tại là đội trưởng... Tuy đại khái ở trong mắt toàn bộ học sinh Thiên Kinh là một đội trưởng có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng hiện tại hẳn quả thật phải có đảm đương, nói lời hung hăng thì dễ, ai cũng có thể, nhưng quyết chiến ngày mai lại không phải đùa giỡn.

Trong lòng đám người Scarlett cũng đang tính nhẩm đối thủ có thể gặp, nhưng mọi người chưa xâm nhập thảo luận, dù sao trường thi biến trận nhiều lắm, lại thêm thực lực đối chiếu, có lẽ lần này khảo nghiệm lớn nhất không phải bọn họ, mà là Vương Trọng.

Vương Trọng là một người rời khỏi cuối cùng, hẳn xem đi xem lại clip cùng giới thiệu về những người này, mọi người đều không quấy rầy hẳn.

Gấp gấp sao? Có lẽ là có chút, nhưng chiến đấu vinh viễn sẽ không chờ người chuẩn bị tốt, huống chi khi nào mới tính là chuẩn bị tốt?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Hào đồ

Ít nhất mọi người ở trong ánh mắt Vương Trọng vẫn thấy được sự bình tĩnh, chưa chiến đã sợ trước là không được, cho nên mọi người đều không nói gì, ngay cả Mã Đông lúc rời khỏi cũng cố gắng mang theo nụ cười, chỉ là nhất quán thích khoe khoang trở nên yên tĩnh như vậy, vậy mà cũng có thể cười rụt rè như vậy...

So với sự ngưng trọng trong Kỳ Ba xã, không khí học viện Adolf bên này thoải mái hơn nhiều. Bọn họ cũng có chuyên gia sưu tập tư liệu, nói chính xác, tất cả cái này đều chuẩn bị sẵn rồi, không như thành viên non nớt của chiến đội Thiên Kinh dễ dàng xúc động như vậy.

Lúc này mười hai thành viên, bao gồm Cecil cấp ngôi sao, lúc này hoặc ngồi ở trên sô pha, hoặc đứng ở bên cạnh sô pha, ánh mắt toàn bộ mọi người đều đang nhìn chăm chăm một cái màn hình lớn ngay phía trước.

Chiếu trên màn hình chính là một trận chiến của Kỳ Ba xã đối với Thánh-Tài Quyết trước đây, do Emily và Colby đấu dao găm, Barron và Terrence đấu sức, Reilly dọa lui Mã Đông, Glory nhảy mất diệt Adams, thắng đến cuối cùng Vương Trọng liên châu tiền đề dâng đem Lục Chiến Thiên bản ngắt đi.

Màn ảnh chiếu xong, lập tức lại tiến hành chiếu lại lần thứ hai, lần này hình ảnh nhảy từng chút một, toàn bộ chi tiết lấy hình thức pha quay chậm lần lượt hiện ra, lặp lại như thế hai ba lần.

Nếu để người ta biết học viện Adolf thế mà sẽ ngồi mọi thành viên ở chỗ này nghiêm túc nghiên cứu clip chiến đấu một chiến đội ven vện ở cuối xe như thế, khẳng định sẽ chấn động.

Nhưng đây là học viện Adolf, vô luận đối thủ là mạnh hay yếu, công tác chuẩn bị trước trận chiến đều nhất định sẽ làm vô cùng cẩn thận.

Khinh địch sợ ý? Đây là không có khả năng. Đội ngũ có thể bước lên sàn đấu CHF năm nay, bảo trì sức cạnh tranh nhất định, không có bất cứ một đội nào sẽ phạm sai lầm cấp thấp như vậy!

Một thị đối thủ trên chiến lược, coi trọng đối thủ trên chiến thuật, từ trước tới nay đều là con đường duy nhất của học viện Adolf ở trên sân đấu.

Hiệu trưởng Bradley an vị ở bên cạnh, không can thiệp Cecil chỉ huy, hẳn chỉ là thích tham dự, cùng một chỗ với những người trẻ tuổi này, hẳn có thể cảm giác được hy vọng, thật ra cũng cảm thấy bị ai cho bạn học cũ của hắn, cùng là hiệu trưởng, cuộc sống của hai người lại hoàn toàn khác nhau, làm tới tuổi này của bọn họ cũng không ham gì nữa, chỉ hy vọng học sinh của mình có thể trở nên nổi bật, có thể mang đến vinh dự cho trường học.

Thắng đến khi hình ảnh lần thứ tư dừng hình ảnh ở màn ảnh cuối cùng, Cecil mới tắt điện thoại.

Bradley nhìn các môn sinh đặc ý nhất của mình, cười hỏi: “Sao, có cảm nhận gì?”

“So với trong tưởng tượng mạnh hơn nhiều.” Cecil thần nhiên nói: “Khó trách hôm nay dám nắm tự tin bỏ tiền đặt cược lớn như vậy với chúng ta.”

“Phân tích cho mọi người một chút đi.” Bradley rất tùy ý nói.

Cecil gật gù đầu: “Thực lực chiến đội bọn họ đại khái có thể chia làm ba tầng diện, tầng diện thứ nhất, Reilly, Colby năm thứ ba, thực lực xem như ở trên tiêu chuẩn, cấp bậc chủ lực của chiến đội nhị lưu, phương thức chiến đấu của bọn họ đã định hình, trên tiềm lực trong khoảng thời gian ngắn cũng không có khả năng có đề cao và đột phá quá lớn. Dự năng của Hyman rất quan trọng, đáng tiếc, chủ yếu không ở chiến đấu, trọng điểm là tầng diện thứ hai, Emily của Assassin gia tộc, người này đáng giá chú ý, ta từng lật xem một trận chiến của cô ta ở trên OP cùng Vương Giả Mạnh Mồm, cùng một trận chiến trong màn hình thời gian trước sau cách chỉ ngắn ngủi một hai tuần, tiến bộ nhanh chóng, lý giải cơ bản đối với thích khách và dao găm ở trong hai tuần liền đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thiên phú ngộ tính cường hãn như thế, nếu lại tính cả hòa điểm dự năng của cô ta, bao gồm tiềm lực trưởng thành khi nhập học của cô ta vân vân, ta nghĩ cô ta sẽ là biến số đầu tiên của học viện Thiên Kinh ngày mai!” Cecil dừng chút, tiếp tục nói: “Còn

có Glory, người mới này rất lợi hại, rất tự tin, đáng tiếc tư liệu rất ít, nhưng ta cảm thấy trọng điểm ngày mai ngay trên thân hai người bọn họ.”

Đội viên khác cũng đều gật đầu, thế này đã tính là phi thường coi trọng đối thủ.

“Tầng diện thứ ba, Scarlett và Vương Trọng, vốn tưởng rằng Reeves đi rồi Scarlett sẽ làm đội trưởng, thiên phú rất tốt, cái nhìn đại cục cũng rất mạnh, nhưng chúng ta có lòng tin.” Cecil nói, bởi vì cao thủ trên bề mặt cũng không tính là biến số, Cecil hiển nhiên tự tin có thể vững vàng đè ép Scarlett, “Về phần Vương Trọng..”

Nói tới đây Cecil bắt đầu dĩ khoát tay, “Nói thẳng, ta không biết hẳn vì sao có thể lên làm đội trưởng, trình độ chiến đấu nói như thế nào đây, có chút kỹ thuật, nhưng khá bình thường, hơn nữa ta nhận được tình báo, hẳn thành tích lý luận số một năm trước, nhưng thành tích thực chiến phi thường kém, thậm chí còn thi lại, ta không biết cái này có tính là bom khói hay không, có lẽ hẳn ở trên chỉ huy có tài năng phi thường độc đáo hoặc là dị năng, tạm thời.. Chúng ta trước xem như vậy đã, cho nên trận đấu ngày mai, cần cứ tiết tấu, nếu thuận lợi, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm trực tiếp xử lý, nếu có biến số, bỏ qua Glory, liều chết với kẻ khác.”

Nghe đến đó Bradley hài lòng nở nụ cười.

Sự tử vô thỏ cũng cần dùng hết toàn lực, chỉ biết cái dừng của thất phu, vậy mặc dù trở thành thiên hạ đệ nhất, cũng rất nhanh sẽ có ngày nào đó bị người ta đánh bại, nếu muốn thật sự đứng lâu hơn ở đỉnh phong, dựa vào là tài mĩ, dựa vào là cẩn thận, dựa vào là đầu óc!

Đây là Cecil, môn sinh ưu tú nhất của mình, chỉ cần có hắn, trận đấu ngày mai mình căn bản không cần lo lắng!

“Adolf tất thắng!” Bradley vỗ vỗ bả vai Cecil.

“Adolf tất thắng! Adolf tất thắng!” Trong phòng bộc phát ra tiếng rống trầm trầm đều đều, cực kỳ chính tề!

Học viện Adolf đối trận Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, thi đấu giao lưu biến thành một trận chiến đánh bạc tương lai hai học viện, cái này tạo thành oanh động rợp trời rợp đất ở trong học viện.

Khác với trường hợp ngày hôm qua lạnh lẽo vắng vẻ trên nghi thức hoan nghênh, sáng sớm, toàn bộ Học viện Thiên Kinh đều đã bắt đầu vận hành thao tác khí thế ngất trời, ước chừng nửa giờ trước khi trận đấu bắt đầu, trên sân thi đấu của chiến đội học viện đã sớm là người ta tấp nập, ngồi không còn chỗ trống.

Vị trí tốt nhất của khán đài thiết lập mấy hàng ghế khách quý, trừ Bradley và hiệu trưởng Green, Moore viện trưởng, các vị đạo sư của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, còn có không ít khách quý khác.

Chuyện hôm qua Học viện Thiên Kinh hướng học viện Adolf hạ chiến thuật, hơn nữa đánh bạc bốn danh ngạch bảo tống bộ đội vương bài, không chỉ nhắc lên sóng gió trong học viện, tính cả toàn bộ thành phố Thiên Kinh cũng bị vẩn ‘cục lớn’ này hung hăng chấn động một lần.

Trong loạn thế quan trọng nhất khẳng định là tài nguyên, nhưng liên bang Tự Do vượt qua thời kì hắc ám, khôi phục sinh cơ bừng bừng, quan trọng nhất là cái gì?

Khẳng định là nhân tài!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 191: Chỉ số thông minh hoàn bạo

Cho nên ở niên đại này, một học viện nổi tiếng không thể nghi ngờ là cọc tiêu của một tòa thành thị, thứ khác vô luận là quản lý dân sinh hoặc chính phủ xét đơn lẻ đều không thể đánh đồng với tầm quan trọng của một ngôi trường danh giá, huống chi việc này chẳng những liên quan đến danh dự của Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, càng liên lụy bốn danh ngạch bảo tống bộ đội vương bài quý giá! Cơ cấu tinh anh như bộ đội cơ động vương bài, một khi có thêm một người đến từ Thiên Kinh, vậy đối với tòa thành thị này vô luận là phương diện chính trị hay quân sự đều có ảnh hưởng.

Đến từ hội nghị thành thị, đến từ ngành buôn, bao gồm nhà tài trợ lâm tiền, tài trợ Kỳ Ba xã loại tiểu xã đoàn này có thể có hiệu ứng quảng cáo lớn bao nhiêu? Mười mấy vạn phí tài trợ chỉ như gió trúc mức nước, chủ yếu vẫn là vì một cái cơ hội chen vào giới, tựa như hiện tại.

Hiệu trưởng Green và hiệu trưởng Bradley không thể nghi ngờ là nhân vật chính trên khán đài, hai người ngồi cùng một chỗ, bộ dáng cười nói rất khó làm người ta tưởng tượng bọn họ đang tiến hành một lần đánh cược lớn.

Lúc này tiếng thảo luận sôi nổi ‘Ong ong!’ trên toàn bộ sân đấu cũng rất cuồng nhiệt, các học sinh học viện Thiên Kinh gửi tới sự nhiệt tình cực cao, khác biệt rất lớn với bầu không khí lạnh lùng ngày hôm qua, không những đem sân đấu nho nhỏ mấy nghìn người lấp đầy, ngay cả bên ngoài hội quán sân đấu cũng tập hợp lượng lớn học sinh Học viện Thiên Kinh, đang quan sát màn hình lớn trực tiếp bên ngoài hội quán. Mặc kệ là ngóng trông kỳ tích xuất hiện, hay là đơn thuần đến xem náo nhiệt, hoặc thuần túy chỉ cổ vũ trợ uy giúp chiến đội của học viện, cũng đem trong sân ngoài sân lấp đầy chặt như nêm cối.

Thời buổi này, trời lớn đất lớn mặt mũi lớn nhất!

Cho dù thua, chúng ta cũng phải thua có khí thế, không thể để người ta thực sự xem thường phải không, đây là sân nhà của chúng ta!

Phòng viên truyền thông Tiểu Mỹ của Học viện Thiên Kinh đang ở bên cạnh sân đấu, cô một tay đề nút tai trên tai, một tay cầm microphone, đang ở trước màn ảnh dốc sức hô khán cả giọng: “Sự nhiệt tình hôm nay các học sinh bày ra làm ta quá cảm động, ta cho dù bịt tai cũng có thể nghe được tiếng cổ vũ như long trời lở đất kia! Tuy đối thủ là học viện Adolf hiệu xưng trong thi đấu phân khu tiếp cận Capofer, nhưng các học sinh Học viện Thiên Kinh chúng ta lại không có bất luận người nào có sự sợ hãi! Chúng ta không phải không có cơ hội! Chúng ta có bạn học Glory năm nay được xưng có thể đoạt được MVP người mới, chúng ta có cô gái thiên tài đội trưởng Scarlett... Xin lỗi, vừa rồi danh sách đội viên chính thức hai bên dự thi đã ra, đội trưởng chiến đội Học viện Thiên Kinh chúng ta đã chính thức sửa thành Vương Trọng học trưởng!”

“A?” Quyết định đổi soái thỉnh linh xảy ra khiến các học sinh trên khán đài có chút đại ra.

“Làm cái quỷ gì vậy, đội trưởng không phải Scarlett sao?”

“Vương Trọng? Vương Trọng hệ chỉ huy năm thứ hai?”

“Ta nghe nói hình như là quyết định nội bộ chiến đội, Scarlett đem đội trưởng nhường cho Vương Trọng!”

Lúc trước Reeves rời khỏi, trong học viện đối với chuyện ai sẽ đảm nhiệm đội trưởng còn từng tranh cãi một thời gian. Nói từ trên tư cách và sự từng trải, Reilly mới là nhân tuyển thích hợp nhất, vị trí trọng trang xưng phong ở phía trước, dễ dàng lãnh đạo khí thế đoàn đội nhất, lại là học tỷ năm thứ ba, thực lực, nhân phẩm đều không có gì để nói, còn có kinh nghiệm giải đấu năm trước. Thắng đến cuối cùng Grace bổ nhiệm Scarlett, tuy hơi tỏ ra non nớt, nhưng xem ở xã trường Hoa Hồng Đen, cháu gái hiệu trưởng, cùng với nữ thần học viện một chuỗi tên tuổi này, mọi người cũng vẫn có thể tiếp nhận.

Nhưng Vương Trọng là cái quỷ gì? Người dựa vào cái gì? Ở trong tập huấn biểu hiện như thế này như thế kia, người cuộc thi cuối kỳ năm trước không đạt tiêu chuẩn không giả nhĩ? Người thi lại không giả nhĩ? Người làm kẻ đội sổ một năm nhĩ? Cho dù lẫn vào trong Kỳ Ba xã, cũng chỉ là danh hiệu ‘phó’ xã trưởng, cho dù so giá trị nhan sắc cũng không có phần của hắn, nơi đó còn có Glory.

Thực lực, từng trải, địa vị, và ngoài, người cái gì cũng không chiếm ưu thế, lại đảm đương đội trưởng? Chẳng lẽ thật sự như gần đây đồn đãi, nói Scarlett đối với Vương Trọng..

Nghĩ đến đây, cả trường có 80% nam sinh đều có loại cảm giác ‘Đạch’, còn là đục nửa chứ.

Tuy nói trước kia truyền ra lời đồn, nhưng thực sự không có ai coi là thật, nhưng đặt ở hiện tại, giờ cũng đã trực tiếp tuyên bố... Mấu chốt là còn đối đầu kẻ địch mạnh, ai muốn lựa chọn ở lúc này phi nhỏ, đó là đối nghịch toàn bộ chiến đội, thậm chí là toàn bộ học viện.

“Nghe nói Vương Trọng lớp lý luận không tệ, nhắm chừng là hắn phụ trách chế định chiến thuật vân vân.”

“Tác dụng chủ yếu của đội trưởng vẫn là một kẻ điều phối chiến trường cùng an bài chiến thuật thôi, ta nhớ Vương Trọng năm trước có thiên ‘Luận nghệ thuật đoàn đội tác chiến’ còn từng được lên báo trường, viết rất khá.”

“Năm trước lý luận hạng nhất, một sách hệ chỉ huy, hắn đến an bài chế định chiến thuật, nói không chừng sẽ có kỳ chiêu, hơn nữa còn có thể tạo được hiệu quả bom khói, nói không chừng Vương Trọng có thể đối được Cecil, khẳng định là như thế!”

Chỉ có thể cảm thán nhân loại động não cường đại, rất nhanh các học sinh Thiên Kinh bỗng nhiên cảm thấy cũng không thiệt.

“Đội viên hai bên đã ra sân, đội trưởng hai bên đang trình danh sách đội viên đánh trận đầu!” Phòng viên Tiểu Mỹ đang lớn tiếng giới thiệu: “Thi đấu đoàn đội, khởi đầu tốt đẹp rất quan trọng! Bởi vì phe thắng ở trong một trận đơn đấu phía sau có cơ hội chọn ra sân sau, vậy là có thể căn cứ nghề nghiệp, thực lực tuyển thủ đối phương ra sân, để làm điều chỉnh chăm chỉ ứng chiến! Rất nhiều đội mạnh quét ngang đối thủ 4-0, đều là dựa vào lấy được trận đầu trước, sau đó một bước trước, từng bước trước!”

Đấu giữa hai đoàn đội, không chỉ độ xem ai hăng hơn ai mạnh hơn, đội trưởng bài binh bố trận cực kỳ quan trọng.

Dựa theo quy chế thi đấu chính quy, bình thường đều là đánh sáu trận, năm trận đơn đấu đều một điểm, một hồi cuối cùng đoàn đội quyết đấu 5vs5, thì tính hai điểm.

Dưới quy chế thi đấu như vậy, trừ phi năm người của người đều là siêu cấp cao thủ đứng đầu, trực tiếp nghiền áp, nếu không dựa vào an bài chiến thuật, đánh cờ đối với cục diện vân vân các thủ đoạn, chuyện xưa lấy yếu thắng mạnh rất nhiều, đầu óc có đôi khi hữu dụng hơn luận võ lực, nghĩ đến thành tích lý luận của Vương Trọng năm trước ở hệ chỉ huy, không ít người tuy hoài nghi, nhưng vẫn có điều chờ mong.

Rất nhanh, danh sách trận đầu đối trận đã ra, mí mắt toàn bộ học sinh toàn trường đều hưng hăng giật giật.

Reilly Học viện Thiên Kinh!

Làm đệ nhất nữ trọng trang của Học viện Thiên Kinh, an bài cô ra sân đầu tiên thật ra không có gì để bất bẻ, thậm chí ở trước khi danh sách này ra, trong lòng đại đa số học sinh đều cảm thấy Reilly nên lên đầu tiên.

Chương 192: Làm từng bước

Reeves đi rồi, trừ Glory mới quật khởi, Reilly ở trong cảm nhận của học sinh bình thường vẫn là vững vàng ngai báu cao thủ số hai của chiến đội, so với Colby và Mirami cùng là năm thứ ba đều mạnh hơn một chút, hơn nữa lại là trọng trang tương đối thiên hướng tiến công, ở hai cực công phòng đều có biểu hiện không tầm thường, là lựa chọn đơn đầu cực kỳ ổn thỏa.

Nhưng, đối thủ... lại là Adolf phó đội trưởng Simon, vũ khí là pháo, vũ khí nóng hạng nặng luôn luôn là khắc tinh của trọng trang.

Đây là nhắm vào, tuyệt đối là nhắm vào!

Adolf đội trưởng người ta sớm đã đem nhân viên ra sân của người bên này đoán được, vốn Thiên Kinh thực lực đã kém một chút, bây giờ còn bị nhắm vào như vậy, quả thực là từ thực lực đến chỉ số thông minh hai tầng đè đầu.

Sắp quỳ!

Nếu đội trưởng là Scarlett, có thể còn chưa tính, dù sao cũng là đội trưởng mọi người đều tán thành, lại là mỹ nữ, huống chi để trọng trang xung phong đi thử loại cách làm này tuy trung dung, lại không có quá nhiều sai lầm lớn có thể chỉ trích, vậy mọi người trừ ca thần vận khí kém một chút, tựa như cũng không có gì khác có thể nói.

Nhưng vấn đề đội trưởng chiến đội hiện tại là ai?

Đội trưởng là Vương Trọng! Là cao tài sinh lý luận hệ chỉ huy, hạng nhất cuộc thi năm ngoái, ánh sáng hy vọng vừa mới liên tục nhảy ba cấp trực tiếp làm đội trưởng học viện đó!

Người đã thành ánh sáng hy vọng của học viện bị phá cách đưa ra dùng, vậy người nên hào quang vạn trọng ra sân, quật lỏng khăn chít đầu, bày mưu nghĩ kế, chỉ điểm giang sơn, văn tự kích thích, các loại chỉ số thông minh triệt để đè ép Adolf đội trưởng tám con phố, đem chiến thuật Điền Kỳ đưa ngựa dùng đến xuất thần nhập hóa, đùa bốn đối thủ trong bàn tay, cười nói nhân gian ngồi xem giặc mạnh hóa thành tro bụi chứ!

Kết quả người ngược đời, bày cái trận thế chính quy như vậy đi ra, vừa lên đã bị người ta bắt được sơ hở, trái lại bị người khác triệt để đè đầu tám con phố.

Đã nói cao tài nhỉ? Đã nói chỉ số thông minh nhỉ? Đã nói ánh sáng hy vọng nhỉ? Người không nên vậy chứ!

Thanh âm trên khán đài nhỏ đi không ít, không ít người đều ghen một bụng buồn bực, nếu không phải sợ dả kích sĩ khí, nhắm chừng lúc này trên khán đài cũng có thể bắt đầu năng rồi.

Mà học viện Adolf bên kia, Cecil lại cố ý vô tình nhìn về phía khu đội viên chiến đội Học viện Thiên Kinh, khi nhìn thấy gã đội trưởng năm thứ hai được xưng là 'học bá' kia, hần ním cười, rất nhiều người cho rằng bài bình bố trận là một loại đánh bạc, thật ra không phải, bất cứ chuyện gì đều có quy luật cùng tính tất yếu của nó.

Hắn rất coi trọng trận chiến đấu này hôm nay, mặc kệ Học viện Thiên Kinh là mạnh hay yếu, đã quan hệ đến thanh danh Adolf, quan hệ đến bốn danh ngạch bảo tổng quý giá kia, hắn nhất định sẽ toàn lực ứng phó, hôm qua hắn cũng bỏ rất nhiều thời gian, thông qua tư liệu các phương diện để nghiên cứu chiến đội này.

Đối phương đưa ra Reilly xung phong là tất nhiên, không phải như các học sinh kia đoán, nói Reilly là cao thủ số hai của Học viện Thiên Kinh, trong chiến đội mới này, Cecil thấy trong đội hình đối phương ít nhất có hai người là mạnh hơn Reilly. Mà là vì, đây là một chiến đội mới vừa mới thành lập chỉ hai ba tháng, Reilly lại là nhân vật đại biểu năm thứ ba trong đội ngũ, mặc kệ là xuất phát từ tôn trọng đối với đội viên cũ, hoặc là xuất phát từ quyền phát biểu của đội viên lâu năm này ở trong chiến đội, Reilly lên đầu tiên, đây đều là lựa chọn hầu như tất nhiên của đối phương.

Đương nhiên, nếu đội trưởng đối phương mưu tính sâu xa một chút, dùng cảm vị thắng lợi đi đánh vỡ một số thường quy, hẳn là có thể nhắm ngược lại Adolf an bài, nhưng hiển nhiên học bá đội trưởng tên là Vương Trọng kia chỉ số thông minh bị mình đánh giá cao, hoặc là nói quyền phát biểu của hắn ở đội ngũ còn chưa đủ, mặc kệ là xuất phát từ một nguyên nhân nào, hẳn đều đã không là mối uy hiếp của Cecil nữa.

Đây là thăm dò đầu tiên của Cecil, không chỉ là nhắm vào tuyển thủ ra sân đầu tiên của Học viện Thiên Kinh, cũng là thăm dò đối với trí tuệ đội trưởng Thiên Kinh chiến đội. Rất hiển nhiên, đối phương ở lượt này đã bị đè đầu.

Trên lôi đài, Reilly và Simon đã xuất hiện.

Nói thật, thi đấu trong hiện thực cùng trong OP hiển nhiên là khác nhau, toàn bộ sân thi đấu phi thường trống trải, nhưng đối với viễn trình chiến sĩ mà nói, khoảng cách này cũng không phải vô hạn, không có che chắn, điểm ấy trái lại xem như điều kiện có lợi, chỉ tiếc đối thủ của cô là Simon, không phải là

nghề nghiệp viễn trình bình thường, mà là được xung pháo thủ hạng nặng khắc tinh của trọng trang, hơn nữa còn là phó đội trưởng Adolf học viện. Nghe nói thi đấu phân khu năm trước chính là kẻ này đem Anrol của Capofer học viện đánh tới mức húc đầu vào tường, kích thích Anrol sau này khổ luyện chiêu riu bay viễn trình kia, thực lực hẳn mạnh mẽ có thể nghĩ.

Simon thoát nhìn cực kỳ cao lớn, nếu xem nhẹ cây pháo ‘thô to’ kia trong tay hắn, người hoài nghi hẳn có thể là một trọng trang chiến sĩ hay không, nhưng lại phi thường cổ quái đeo một cái kính mắt nhả nhận, dáng người cao lớn đã man nọ phối hợp thượng kính mắt nhả nhận này, thấy thế nào cũng có cảm giác quái quái.

Mà Reilly thoát nhìn thì thuận mắt hơn, từng là một trong ba đại chiến sĩ của anh hồn học viện, trong vẻ đẹp cực kỳ khỏe mạnh bùng nổ mang theo một loại mỹ cảm lực lượng, tuyệt đối sức mạnh cùng vẻ đẹp kết hợp, còn có hương thơm thoang thoảng trên người, chỉ nói từ ngoại hình, cùng đám trọng trang chiến sĩ người đầy mùi mồ hôi kia tuyệt đối một người trên trời một người dưới đất.

Simon mỉm cười hướng Reilly hơi hạ thấp người. Đối với mỹ nữ, phong độ thân sĩ cần phải có, huống chi hôm qua kiều ngạo chỉ là vì kích thích phương diện Thiên Kinh đánh cược, thật muốn nói đến nhân phẩm, học viện Adolf cũng không phải không chịu nổi như trong tưởng tượng.

Reilly thở sâu, đáp lễ đồng thời đã đem trọng kiếm rút đến trên tay, đứng giằng co.

Nói không có áp lực là giả, nhưng kinh nghiệm thi đấu trước kia nói cho cô, khẩn trương sẽ chỉ phản tác dụng, hơn nữa hai tháng qua thường xuyên luận bàn cùng Vương Trọng, Glory các cao thủ này, cô cảm giác mình ở trong bất tri bất giác tựa như đã đột phá bình cảnh hai năm qua vậy khốn mình, có lẽ điều này không đủ san bằng chênh lệch giữa mình cùng Simon cao thủ như vậy, nhưng...

Ánh mắt cô nhìn về phía Simon càng thêm kiên định, dốc hết sức mà làm!

“Reilly học tỷ cố lên!”

“Pháo không có gì đáng sợ, Reilly học tỷ nhất định có thể thắng!”

“Đúng thế, trọng kiếm sĩ tính linh hoạt cùng cường độ công kích đều mạnh hơn thuần trang nhiều lắm! Chưa hẳn đã không có cơ hội!” Tiếng cổ vũ của các học sinh lần lượt tới đến lúc này mới rải rác vang lên, nhưng rất nhanh đã kéo lên cảm xúc của một bộ phận tương đối số nhân, theo đó cổ vũ bom hơi, trận đấu vừa mới bắt đầu, tất cả đều vẫn là con số chưa biết. Chốc lát sau, toàn trường vang lên tiếng hoan hô như sóng thần, đây là sân nhà Thiên Kinh!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Hồi quy pháo (1)

‘Đình’

Hiệu trưởng Green tự tay gõ vang tiếng chuông chiến đấu, trận đầu tiên, bắt đầu!

Oành!

Tiếng chuông vừa vang, Reilly đã bắt đầu hành động.

Dưới chân như gió, như mũi tên rời cung, trọng kiếm sĩ ưu thế ở chỗ cận chiến, chỉ cần kéo gần khoảng cách với đối phương, trọng pháo uy lực mạnh hơn nữa cũng không phát huy được.

Không thể không nói Reilly ngay từ đầu bạo phát ra tốc độ làm người ta nhìn không được than thở. Không chỉ tốc độ, càng bởi vì bộ pháp của cô, không phải xung phong đường thẳng như trọng trang bình thường, mắt của cô nhìn chăm chăm pháo trong tay Simon, sự chuyên chú khó có thể tưởng tượng khiến cô liên tiếp làm ra hai cái dự đoán trước, thay đổi phương hướng xông lên của mình, dễ dàng khiến trọng pháo của Simon công kích thất bại, chỉ trong giây lát, khoảng cách của hai người đã từ một trăm mét kéo gần đến khoảng năm mươi mét!

Simon có chút kinh ngạc, hẳn ngày hôm qua cùng Cecil từng nghiên cứu clip Reilly ở trong thi đấu phân khu năm trước, tạm không nói kỹ thuật, phương thức chiến đấu của cô vẫn luôn phi thường trực tiếp, thẳng tắp trực tiếp, phù hợp loại bốc đồng thẳng tiến không lùi của đại đa số trọng kiếm sĩ, đều nói giảng son dễ đổi bản tính khó dời, tăng diện kỹ thuật tăng lên thì thôi, nhưng hôm nay lại ngay cả phong cách chiến đấu cũng thay đổi, vậy mà lại biết dự đoán trọng pháo tiên lượng trước tiến hành tránh né, cái này cũng không phải là thói quen của đám trọng trang đã man, hơn nữa, bộ pháp của cô quả thật không tệ.

Reilly biểu hiện làm các học sinh xung quanh nhìn không được nháy mắt tuôn ra tiếng hô như sấm, quá trút giận!

“Reilly học tỷ quả thực đẹp ngây người!”

“Đánh nổ mắt kính hấn đi!”

“Học viện Adolf tắt bại! Học viện Thiên Kinh tắt thắng!”

“Nữ thần! Nữ thần!”

Bầu không khí xung quanh nháy mắt trở nên sôi nổi hẳn lên, nhưng Simon ở sau kính ngạc ngẩn ngừ, lại chỉ mỉm cười.

So sánh với năm trước, vị mỹ nữ này tiến bộ rất nhanh, nhưng, còn chưa đủ.

Thân thể hấn hơi nhoáng lên một cái, hai pháo bắn ra, cũng chưa trực tiếp nhắm ngay Reilly đang xung phong tốc độ cao, mà là phong tỏa phương hướng hai bên của cô.

Không phải mỗi người đều có thể giống Sherry cảm hóa pháo như không cần hỗn lực oanh kích bừa bãi, đối với một trọng pháo thủ chính quy mà nói, độ chính xác của công kích cùng hòa lực áp bách tuyến đường, cản thị giác, phản đường chạy, mấy thứ này mới là chỗ thể hiện công lực của một trọng pháo thủ.

Làm pháo thủ số một thi đấu phân khu Hoa Đông, Simon quả thật không phụ uy danh của hấn, một khi nghiêm túc hấn lên sửa dùng chiến thuật chính xác, trọng pháo kia nối tiếp phi thường trôi chảy, tần suất kẻ hở công kích ngẩn ngừ, tính toán chuẩn xác điểm rơi của công kích, chỉ ở trong mấy giây ngẩn ngừ liền đã không chế thể cục.

Lúc trước bị đột tiến, chỉ là đánh giá sai lầm phương thức chiến đấu của đối phương mà thôi, đã là loại hình linh hoạt này, tự nhiên có biện pháp đối phó kiểu linh hoạt.

Lộ tuyến trọng pháo công kích phong tỏa ở trong bất tri bất giác giống như chế tạo ra một mê cung cho Reilly, khiến cô hầu như chỉ có thể tiến lên ở trong tuyến đường Simon quy định.

Mà hấn lại chưa từng dừng lại bước chân quá nửa giây, vị trí di động vĩnh viễn duy trì góc ba mươi độ với Reilly, khoảng cách an toàn khoảng bảy mươi mét, loại chạy vị trí chuẩn xác theo bản năng hầu như không có thời gian tự hỏi này đã không đơn giản chỉ dùng một câu cao thủ là có thể khái quát, mà phải nói là một loại thiên phú.

Bị áp chế là tất nhiên, vũ khí hạng nặng đối với trọng trang vốn đã có khắc chế trời sinh, hướng chỉ là cao thủ như Simon.

Tiếng hoan hô ở xung quanh rất nhanh dần dần chìm chìm xuống, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê.

Reilly biểu hiện quả thật làm người ta rất kinh ngạc, tiến bộ rất lớn, hiện tại cô thậm chí cho người ta cảm giác có tư cách xông lên cấp bậc Tinh Anh một phen, nhưng đối thủ của cô lại càng mạnh hơn.

Hai bên ở lựa chọn trên kỹ chiến thuật đều không có gì để bắt bẻ, nhân lực đều có, kinh nghiệm chiến đấu cũng đều rất phong phú, nhưng vô luận là không chế đối với chi tiết hay là hỗn lực chênh lệch, Reilly đều kém một bậc.

Căn bản không cùng một đẳng cấp, lửa đạn của đối phương quá nặng nề, nếu đánh trúng, mình chỉ sợ ngay cả ba pháo cũng không chịu được, nếu không rất có thể chịu trọng pháo kia công kích làm một lần cứng rắn đột phá.

“Không thể tránh tiếp, tránh nữa sẽ tránh đến sát tường...”

“Chỉ thiếu một chút, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đi, sợ cái gì, xử lý hấn đi!”

Bốn phía đủ loại thanh âm đều có, nhưng trên mặt Reilly không dao động chút nào.

Đối phương ở cùng lúc tính toán và phong tỏa vị trí di động của cô, cô cũng đang tính toán ngược lại thói quen di chuyển cùng thói quen pháo kích của đối phương.

Trước kia cô luôn luôn thích dùng lực lượng cứng rắn để giải quyết tất cả, nhưng trong hai tháng qua theo bọn Vương Trọng cùng nhau tập luyện, đã thay đổi rất nhiều nhận biết cùng cái nhìn của cô đối với chiến đấu.

Không phải trên người Vương Trọng hoặc là Glory có vương bát khí kinh buồn cười gì chán nhiep cô, mà là vì hoàn cảnh huấn luyện.

Trước kia ở Thánh-Tài Quyết, cô có thể dựa vào lực lượng thuần túy cùng với chiến thuật thẳng tiến không lùi giải quyết tất cả bởi luyện, Reeves mạnh hơn cô, nhưng Reeves cũng chưa bao giờ tập luyện cùng cô, cái này dường thành thói quen như quán tính của cô, cho rằng tất cả kỹ xảo đều không đứt khoát hữu hiệu bằng lực lượng trực tiếp, gặp người trong OP đánh không lại, cũng đều quy kết chỉ là mình còn chưa đủ mạnh, mà không phải nguyên nhân vấn đề chiến thuật, thói quen chiến đấu.

Thẳng đến hai tháng qua luận bàn giao lưu với đám người Vương Trọng, Glory, cô mới phát hiện loại nhận biết này của mình trước kia buồn cười bao nhiêu, gần đến thì sáng, cường giả mới có thể dẫn dắt ra cường giả, cô rất khiêm tốn hướng hai học đệ này thỉnh giáo rất nhiều, thậm chí bao gồm hướng Scarlett, cô cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới Scarlett ở trong học viện không nổi bật lắm thế mà cũng đến trình độ như vậy.

Vì thế cô đã thay đổi lý niệm chiến thuật cùng thói quen chiến đấu của mình, thậm chí học tập rất nhiều điều trước kia cho tới bây giờ cũng không thêm để

ý, ví dụ như...

Trong mắt Reilly chột lóe tinh quang, nghênh đón một phát trọng pháo ập vào mặt hướng bên phải nghiêng đi, nhưng theo sát sau, thân thể của cô giống như một sợi dây cung căng lên bắn ra, khỏi giáp màu bạc sáng về ra trên mặt đất một đường gấp khúc hình chữ ‘Z’, hướng phía trước hung mãnh đột tiến!

“Bender gấp khúc đột tiến?”

“Không... Là Thiểm Điện Bộ của Gorlov!”

Tương tự gấp khúc đột tiến, Thiểm Điện Bộ của Gorlov không tính điệu như Bender gấp khúc đột tiến, đổi hướng cũng rất nhỏ, rất dễ phán đoán, nhưng tốc độ đột tiến, so với người trước chỉ mạnh hơn chứ không kém!

Chịu đòn hồi lâu, cô đã tính toán ra điểm rơi một pháo này của đối phương, thậm chí cũng tính toán ra vị trí đối phương di động lần này!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Hồi quy pháo (2)

Dạn pháo năng lượng hầu như là dán sát qua thân thể cô, giáp lưng cũng bị cọ phá một tầng, nhưng điều này không ảnh hưởng tốc độ của cô chút nào, trong chớp mắt đã đột phá phong tỏa hướng phía trước lao đi, phương hướng chỉ thẳng điểm đặt chân mới của Simon! Lấy tốc độ nhảy mất bùng nổ của Thiểm Điện Bộ, có thể tưởng tượng sự thảm thiết ba giây sau bị trọng kiếm sĩ cận thân!

Toàn trường hầu như nhảy mất đều im lặng, không ít học sinh thậm chí đứng lên, nhin không được muốn trầm trở khen ngợi vì Reilly phán đoán cùng Thiểm Điện Bộ kinh diễm này.

Nhưng ngay lúc này, một phát đạn pháo hung hăng hướng về phía ngực cô, đánh cho Reilly hướng về phía trước lao đảo một cái, Thiểm Điện Bộ bùng nổ gián đoạn, ngay sau đó, một phát đạn pháo khác từ chính phía trước gào thét mà đến trúng mục tiêu, đem Reilly mất đi không chế đối với thân thể hung hăng đánh ngã bay về phía sau, còn chưa rơi xuống đất, lại một phát trọng pháo, hầu như là kề sát mặt đất mà đến, lại trúng mục tiêu!

Rầm rầm rầm...

Hồn lực hộ thể của Reilly trực tiếp nổ tung, cả người bay ra ngoài, mà pháo của Simon đã ung dung vác ở trên vai, ba pháo nổ nát hồn lực của Reilly, thêm vào một pháo trực tiếp đánh bất tỉnh, tiếp nữa sẽ chết người.

Loại trận đấu chính thức này khó tránh khỏi xuất hiện bị thương, thậm chí tử vong, đây là điều không thể tránh, nhưng cố ý giết người là không cho phép, bất cứ chiến sĩ nào giao thủ đều có ước lượng nhất định lẫn nhau, nhất là loại cục diện nghiêng áp này.

Học sinh Thiên Kinh toàn bộ quảng trường đều im lặng, vừa mới chuẩn bị tiến đến, đột nhiên phát hiện chỉ là làm một giấc mơ rất tự sướng.

Hồi quy pháo!

Một phát pháo đột ngột này trực tiếp đánh Reilly trở tay không kịp, hầu như toàn bộ lực chú ý đều ở né tránh và tiến công, cô bị trực tiếp đánh trúng.

Hồi quy pháo và bắn đạn đi đường cong đại danh đỉnh đỉnh có thể nói là kỹ thuật trung tâm của công kích viễn trình, nó cũng không khó thi triển hơn bắn đạn đi đường cong, nhưng mấu chốt là Simon nắm giữ đối với cục diện chiến đấu, hẳn sớm đã tính được lần đột tiến này của Reilly, đó là cục diện hẳn bày ra, một cái vị trí vừa vặn có thể cho đối phương có cơ hội đột tiến, lại vừa vặn có thể kéo gần đến khoảng cách cận chiến với mình, ‘dụ hoặc’ như vậy, hẳn biết Reilly nhất định không thể từ chối.

Năng lực tính kế cùng bố cục khủng bố, có thể nói hướng dẫn chiến kinh điển, mặc dù là Reilly dùng hết quyền lợi, ở trong mắt đối thủ, từ đầu tới đuôi cũng chỉ là một cái bia ngắm sống di động mà thôi.

Trận đấu, Adolf học viện, Simon, thắng!

Hyman đang thay Reilly trị liệu thương thế, thật ra Reilly thương thế rất nhẹ, chỉ là đột nhiên kịch liệt chấn động trực tiếp bị đánh nghệt thờ, chỉ có thể nói đối thủ nắm giữ chừng mực quá tốt, cũng chứng minh thực lực và ánh mắt của người ta cũng thật sự tốt.

Thiên Kinh chiến đội bên này cũng không có bất cứ cảm giác ‘loạn’ gì. Trên thực tế, chỉ có tổ chín người mình, mới biết được đối chiếu thực lực thật sự của hai bên trận đấu này.

Bất luận là Glory năng lực đơn đấu nghịch thiên, hay là Vương Trọng văn võ song toàn, đây là hai trung tâm lớn của họ, chỉ cần hai đại trung tâm này còn chưa ra tay, bọn họ sẽ không thua được.

Nhưng điều này cũng không có nghĩa là học sinh trên khán đài, cùng với người khác cũng sẽ thấy như vậy nghĩ như vậy.

Ánh mắt toàn bộ mọi người lúc này đều tụ tập ở trên người Vương Trọng, áp lực vô hình ngưng tụ ở bốn phương tám hướng, không khí có chút ngưng trọng.

Trận đấu an bài Reilly ra sân bị đối thủ nhắm vào, rất nhiều người tuy muốn mắng, nhưng thật ra cũng biết lý do mắng cũng không đầy đủ, có chút cảm giác trúng chọi đá.

Học viện Thiên Kinh thực lực chỉ như vậy, phái Reilly ra sân quả thật là lựa chọn ổn nhất, chọn người khác, đối mặt Simon có thể xưng là cấp bậc khủng bố kia, chưa chắc có thể so với Reilly tốt hơn tới đâu, mặc dù là tân nhân vương Glory năm thứ nhất kia, chỉ sợ cũng không sai biệt lắm.

Rất nhiều có chút tầm mắt đều rõ, chủ yếu là xem trận thứ hai, khởi đầu tốt đẹp đã mất, kết cục bắt đầu của hai bên đã định hình, kế tiếp bỏ trận bài binh mới là chỗ mấu chốt của biến hóa, dù sao chúng ta còn có Glory, nếu có an bài khéo léo, chưa chắc không thể tránh chỗ mạnh đánh chỗ yếu, từ trong không có khả năng mở ra một đường máu.

Không ít người thậm chí đã đang tính toán mình ở vị trí như vậy, sẽ làm an bài thế nào, để Glory ra sân không thể nghi ngờ là một lựa chọn, Glory là nghề nghiệp chiến sĩ loại toàn năng, cũng không tồn tại cách nói bị bất cứ nghề nghiệp nào tuyệt đối khắc chế.

Dùng điểm mạnh nhất của mình bên này đánh một trận công kiên, chỉ cần có thể cướp được quyền lựa chọn trận tiếp theo, vậy cố gắng còn có thể lợi dụng nghề nghiệp nhằm vào, làm chút văn chương ở trận tiếp theo.

Đương nhiên, cũng có thể chọn giấu Glory trước, để Scarlett hoặc là Emily đi nhiễu loạn một phen phán đoán của kẻ địch, dù sao hai người này đều không tham gia thi đấu phân khu năm trước, phương diện Adolf đối với thực lực của họ có lẽ sẽ tồn tại một ít phán đoán sai lầm, đây là một cái điều kiện có lợi, huống chi Scarlett còn là đội trưởng lúc trước Grace khâm điểm, thực lực khẳng định là có, ít nhất có thể đem ảnh hưởng xấu của trận chọn trước này hạ đến thấp nhất.

Hắn sẽ lựa chọn như thế nào đây?

Không khí hiện trường có chút ngưng trọng, hiện tại là lúc học sinh giỏi lý luận bày ra một chút thực lực!

Toàn bộ mọi người nhìn về phía Vương Trọng, Vương Trọng cũng có một số cân nhắc của mình. Thật ra không phức tạp như vậy, tựa như Cecil đoán, học tỷ học trưởng năm thứ ba, nên cho bọn họ sự tôn trọng nhất định, hơn nữa ở thời điểm đoàn đội huấn luyện, Vương Trọng rõ ràng có thể cảm giác được một ít nhuệ khí trên người Reilly cùng Colby.

Bọn họ hai năm trước từng đều tham gia thi đấu phân khu, lấy thảm bại chấm dứt, hai ba tháng gần đây mọi người cùng nhau giao lưu luận bàn, hai người tiến bộ rất lớn, không khỏi trong lòng sẽ có một chút suy nghĩ bức thiết khiêu chiến, muốn chứng minh bản thân, loại cách nghĩ này không phải là không thể có, nhưng đầu tiên phải nhìn thẳng vào thực lực của mình. Trước kia chênh lệch giữa Học viện Thiên Kinh cùng đội mạnh quá lớn, bọn họ mặc dù thua cũng không nhìn thấy độ cao của đối phương, hiện tại có chút thành tích liền cho rằng mình ngang hàng thậm chí đã vượt qua các đội mạnh kia, loại cách nghĩ này là rất đáng sợ, ở trong trận đấu chân chính quan trọng về sau nói không chừng sẽ hại toàn bộ mọi người.

Cho nên, Vương Trọng cảm thấy bọn họ cần ‘rèn luyện’, để địch nhân đến rèn, địch nhân đến luyện, không phải vì trận đấu hôm nay, mà là thật sự vì đoàn đội, đây là điều làm đội trưởng phải cân nhắc. Nói thẳng, ở trên uy vọng đội trưởng, hắn căn bản không bằng Reeves, mà uy vọng này là cần thành lập từng chút một.

Vương Trọng mỉm cười, báo ra cái tên thứ hai, Colby.

Từ trong Thiên Kinh chiến đội đi ra ứng chiến lại là Colby!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Cam chịu?

Hiện trường từ vốn tương đối yên tĩnh nháy mắt biến thành tuyệt đối yên tĩnh, rất nhiều người đều há hốc mồm, trận thứ hai thế mà là Colby lên?!

Không có ý tứ khinh thường Colby, nhưng hiện tại cho dù là để bất luận kẻ nào trong học viện đến lựa chọn, đều tuyệt đối sẽ không lựa chọn Colby.

Đầu tiên nói nghề nghiệp, nghề nghiệp thích khách đơn đầu là rất mạnh không sai, nhưng cũng quá dễ bị khắc chế, nếu gặp phải loại trọng trang hơi thiên về phòng ngự một chút, đứng nơi đó bất động cho người đánh, cũng sẽ cho người một loại cảm giác nghẹn khuất, nếu ở trong địa hình tương đối âm u phức tạp, thích khách còn có thể y vào ưu thế ẩn nấp chế tạo cho bản thân một ít cơ hội, nhưng nơi này là lời đài thi đấu thể thao đó, thích khách là nghề nghiệp công nhận ở trên đài thi đấu thể thao dễ vỡ trận nhất!

Được rồi, cho dù những cái này người đều không cân nhắc, chỉ thực lực, Colby từng ở hơn ba tháng trước thua Emily, người đừng nói cái gì đó là bởi vì thiên thời địa lợi nhân hoà, thua chính là thua, không có lý do khác. Hơn nữa Colby là lão sinh năm thứ ba đó, kỹ thuật cũng tốt, hồn lực cũng tốt các phương diện đều đã định hình, cho dù đứng ở trên điểm khởi đầu tương tự với Emily, ba tháng sau cũng khẳng định là Emily tiến bộ lớn hơn!

Hơn nữa Colby từng tham gia thi đấu phân khu năm trước, tư liệu thực lực đều bị đối thủ mò rõ ràng, loại thời điểm này, người cho dù muốn lên thích khách cũng có thể lên Emily mới đúng. Đương nhiên, lựa chọn tốt nhất vẫn là Scarlett, hoặc là Glory.

Nhưng sao có thể! Làm sao có thể! Sao có thể lựa chọn Colby?!

Cái này là đầu bị lừa đá sao?

Trong lòng toàn bộ người Thiên Kinh đều nhìn không được nổi lên một cỗ bi phẫn, lúc trước phái Reilly xung phong còn có thể nói là quy củ, nhưng hiện tại phái Colby, thế này tuyệt đối là náo loạn!

“Kháo, Vương Trọng người hiểu bài binh bố trận hay không chứ? Người có phân tích hẳn hoi một phen chiến lược địch ta hai bên hay không đó?”

“Người thật sự hiểu biết đối với mỗi đội viên chiến đội sao?”

“Đúng thế, như thế nào cũng không nên để Colby lên chứ! Người nhà sẽ không là gián điệp hình người của Adolf chứ?”

Cũng không cần xem đối phương lựa chọn ai ra sân, trên khán đài đã có người nhìn không được mờ mịt, mục tiêu không phải Thiên Kinh chiến đội, mà là đội trưởng ngu ngốc kia! Còn làm trận đối soái, người là hầu tử phái tới làm trò sao?

Đối diện, Cecil cũng nhìn không được lắc lắc đầu.

Lại là một lão sinh năm thứ ba.

Đội trưởng năm thứ hai kia của Thiên Kinh chiến đội rốt cuộc kính già yêu trẻ bao nhiêu? Hoặc là nói hẳn căn bản chỉ là cái bài trí?

Ngày hôm qua nhìn hẳn ở trước mặt Bradley hiệu trưởng bày ra sự cường thế cùng tự tin, còn tưởng là nhân vật, nhưng an bài liên tiếp hai trận thế này, thật sự làm người ta mờ rộng tầm mắt, thậm chí có thể nói, khiến hẳn cảm thấy rất thất vọng, vốn tưởng rằng sẽ có một trận đấu rất phấn khích.

“Elena.” Cecil thản nhiên nói: “Tốc chiến tốc thắng.”

Nhắm vào mỗi một đội viên của Học viện Thiên Kinh, Cecil đêm qua đều đã làm nghiên cứu và tìm hiểu chi tiết, sư tử vô thê cũng cần dùng hết toàn lực, hẳn từ trước tới giờ sẽ không bởi vì đối thủ yếu liền có lòng xem thường, huống chi còn liên lụy tiền đặt cược lớn như vậy.

Toàn bộ danh sách đối chiến đều là hẳn đêm qua đã dự định sẵn, chỉ cần lấy được khởi đầu tốt đẹp, có được tư cách ra sân sau, vô luận đối phương đưa người nào lên, căn bản đều không cần suy nghĩ trên sân, bên này sớm có an bài sẵn nhân tuyển tương ứng tiếp chiến.

Một cái bóng màu tím từ bên cạnh Cecil chọt lóe mà biến mất, như một u linh như đứng vững ở trên lôi đài.

Quần áo là màu tím, vũ khí là màu tím, tóc là màu tím, mắt là màu tím, thậm chí ngay cả màu son trên môi đều là màu tím, nữ nhân này rốt cuộc thích màu tím bao nhiêu chứ?

Màu tím vốn nên đại biểu cho lãng mạn ở trên người cô gái này lại không có một chút sắc thái lãng mạn nào, lại bởi vì đôi mắt kia sau khi nhìn chăm chăm Colby, thì hầu như không chuyển động nữa, cho người ta một loại cảm giác đẹp mà lạnh lùng vô cùng.

Sở dĩ chưa an bài trọng trang khác chế thích khách ra sân, đó là bởi vì trọng trang của Adolf còn có đối tượng càng cần phòng bị hơn nữa, đối phó Colby sao, còn chưa cần nghề nghiệp chuyển môn nhắm vào, Elena đã là đủ rồi.

Cô là thích khách tốt nhất học viện Adolf, đêm qua lúc Cecil đem Colby làm đối thủ ghép cho cô, cô cũng đã đem toàn bộ clip chiến đấu thi đấu phân khu của Colby năm trước đều nghiên cứu thông thấu.

Nói thật, không cần phiền toái như vậy, khác với Reilly vừa nãy, thích khách không giống nghề nghiệp khác dễ chuyển hình phong cách, trừ học tập một số đại chiêu nào đó, cũng chỉ có thể ở trên lực lượng, tốc độ các năng lực cơ sở này đi đề cao, loại đề cao này tuy ổn định nhưng cũng rất chậm, càng chú ý thiên phú... Trận này, sẽ càng thoải mái hơn một trận trước.

Elena khẽ nhíu mày, ở trong tiếng chuông bắt đầu trận đấu sải bước bộ pháp mau lẹ kia của cô.

Lúc này hội quán là yên tĩnh, mọi người tựa như đều đã qua giai đoạn nhiệt huyết xúc động lòng đầy hy vọng lúc vừa mới vào sân, đặc biệt ở sau khi Elena ra tay.

Cô cũng chưa sử dụng quá nhiều kỹ xảo hoa lệ, di động, công kích, di động, công kích... Bóng người như một con sóc màu tím ở trên đài không ngừng trôi đi.

Keng keng keng keng keng!

Công kích liên thanh vang liên mạch, thực lực Colby so với trong chờ mong của mọi người quả thật càng mạnh hơn một chút, rõ ràng có thể nhìn thấy được thân pháp và ra tay của hắn đều bắt đầu xuất hiện một tia tàn ảnh, nhanh hơn, mạnh hơn so với lần trước giao thủ cùng Emily.

Bộ pháp của Elena thì giống như bước nhảy làm người ta vui mất, rất dễ dàng khiến người ta nhìn mà say mê, giống như đang thưởng thức nhất bộ ca múa kịch của thời đại trước.

Cô giống như là một vũ giả lạnh như băng không nói một lời, ở trên đài tận tình phóng thích năng lượng thân thể của mình, không thể không nói lúc này Elena làm người ta cảm thấy rất đẹp, mê hoặc đôi mắt người ngoài, làm người ta rất dễ dàng xem nhẹ sát khí ẩn tàng dưới sự xinh đẹp của cô.

Chỉ có Colby thân ở trong đó mới có thể cảm giác được loại áp lực khủng bố kia.

Đối thủ của hắn, so với hắn nhanh hơn, mạnh hơn, chuẩn hơn, ác hơn!

Bước nhảy mau lẹ gần như tàn ảnh ở trong mắt người ngoài là mỹ cảm, đối với Colby mà nói lại không thể nghi ngờ là ác mộng, vận đủ thị lực, tập trung toàn bộ tâm thần, cũng suýt nữa đánh mất bóng dáng đối phương.

Nhìn như tiếng va chạm lẫn nhau ‘Keng keng keng keng keng’ mười phần kịch liệt, nhưng mỗi một lần công kích đều không phải va chạm mình vốn mong muốn, mà là đối thủ ở sau khi dự đoán được trước, chủ động ra tay đem dao găm của hắn đẩy ra.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Đánh chết đội trưởng

Loại cảm giác đó giống như người đánh qua một quyền, người khác lại sớm lắc mình tránh rồi, sau đó lại thuận tay một chưởng đem nắm tay của người gạt bay, khiến người chẳng những một quyền đánh hụt, ghen đến mức như hộc máu, lại đang từng lần một ảnh hưởng người, chủ động dẫn tiết tấu công kích của người, người khác muốn người đánh người mới có thể đánh, người khác muốn người dừng người phải dừng!

Chỉ là một cái đối mặt, Colby đã biết mình thua chắc rồi, chênh lệch có chút lớn, có lẽ chỉ vì đối phương so với mình tốc độ nhanh hơn một phần năm như vậy, nhưng đối với thích khách mà nói, một phần năm tốc độ này đã đủ khiến đối phương đem người đùa bốn tới chết.

Mình và Reilly vẫn luôn cảm thấy trong khoảng thời gian này đề cao rất lớn, đã đủ để chân chính so chiêu với đám tinh anh đội mạnh rồi, nhưng hiện tại..

Colby thờ sâu, dao găm đột nhiên kéo về, theo sát sau bóng người nhoáng lên một cái, ở quanh thân hắn nháy mắt dập dờn ra bốn tàn ảnh! Như bốn cái phân thân, chỉ trong nháy mắt đã giãy thoát Elena không chế, đánh ngược về hướng đối phương!

“Tứ Ngục Ảnh Sát Trận!”

“Kháo, rốt cuộc ra tuyệt chiêu rồi!”

Trên khán đài tựa như rớt cuộc lại tìm được chút cảm giác, từ trong loại mỹ cảm gần như vũ đạo kia đối với Elena phục hồi tinh thần lại, bắt đầu cuồng nhiệt!

Nhưng chưa đợi cảm giác cuồng nhiệt này áp ủ xong, năm cái tàn ảnh đã nháy mắt đồng thời biến mất.

Bóng người màu tím đã dựa vào ở phía sau Colby, một con dao găm từ phía sau hắn cắt tới, đè trên cổ Colby không nhúc nhích. Khóe miệng Elena lộ ra một tia cười lạnh, “Quá chậm.”

Colby hít sâu một hơi, cúi đầu, trước khi lên, hắn quả thật có lòng tin, nhưng mà...

Tứ Ngục Ảnh Sát Trận quả thật rất khá, nhưng cũng chỉ là khá, nhưng chiêu chiến kỹ này đã hoàn toàn bị nhìn thấu, chiến kỹ bị nhìn thấu, một khi thi triển tương đương chịu chết, đối thủ có thể làm được dự đoán hoàn toàn, có thể nói Elena đã đang chờ một chiêu này của hắn.

Sự chênh lệch này hơi lớn.

Hai trận thua liên tục.

Tuy rất nhiều học sinh của học viện ở trước khi bắt đầu thi đấu cũng không coi trọng chiến đội của mình, nhưng khi thật sự gặp phải kết quả này, trong lòng cũng vẫn vô cùng nặng nề, có chút thê thảm.

Hiện trường hội quán một mảng yên tĩnh, thực lực chênh lệch chính là thực lực chênh lệch, lúc trước Reilly một trận đó, bởi vì nghề nghiệp khắc chế, chung quy còn có thể để người ta tìm được điểm có thể phi nhỏ, nhưng trận đấu giữa thích khách vs thích khách này, lại khiến toàn bộ mọi người á khẩu không trả lời được.

Thực lực nghiền áp, vô luận tốc độ, lực lượng, chuẩn xác, đối phương đều ở trên Colby, cả trận đấu từ đầu đánh tới đuôi, không có bất cứ điểm nào có thể lật kèo.

Nhưng điều này có thể trách Colby sao?

Không thể.

Đây là quyết sách sai lầm của đội trưởng ở trên bài binh bố trận!

Ở dưới hoàn cảnh xấu bên ta ra sân trước, tận lực chọn lựa nghề nghiệp không dễ bị nhắm vào, tận lực chọn lựa đội viên khiến đối phương không đủ hiểu biết, đây là thường thức cơ bản nhất.

Vương Trọng bỏ qua nhiều người năm nhất năm hai bên ngoài không biết thực lực không dùng, cứ muốn dùng hai học trưởng đã bị người ta hiểu rõ, năm thứ ba, hơn nữa còn dùng nghề nghiệp thích khách dễ bị nhắm vào nhất, người không quan tâm kẻ địch có nhắm vào người hay không, người lựa chọn như vậy vốn đã là sai! Vô luận Glory hoặc là Scarlett lên, thậm chí cho dù là Emily lên, ít nhất kẻ địch cũng không đủ hiểu biết về cô!

Vô số ánh mắt lúc này đều tụ tập ở trên mặt Vương Trọng, không khí hiện trường áp lực dọa người, có thể khắc chế không mắng chửi người, là điều duy nhất các học sinh còn có thể làm vì chiến đội, dù sao chiến đấu còn chưa chấm dứt, còn có vài trận nữa.

Reilly và Colby về mặt âm thầm... Ngày hôm qua bọn họ thành chiến, tuy không phi thường kiên quyết, nhưng vẫn biểu đạt ý tứ muốn ra tay trước, thật ra hai người cũng không ngờ Vương Trọng sẽ thật sự an bài bọn họ lên, dù sao đám người Scarlett, Glory mới là người một nhà của Vương Trọng, kết quả, lên là lên rồi, tình huống lại kém như vậy, thua 0-2, Thiên Kinh chiến đội đã phi thường nguy cấp.

Bradley thì cười tủm tỉm nhìn Green, khởi đầu 2-0 khiến hắn thần thanh khí sảng. Hôm qua Vương Trọng 'lòng tin sung túc' khiến hắn cảm giác ngoài ý muốn, đồng thời cũng ít nhiều dâng lên một chút cảnh giác, nhưng hiện tại xem ra, là mình nghĩ nhiều rồi: "Bạn học cũ, xem ra là ta sắp thắng rồi."

"Còn có ba trận đơn đấu một trận đoàn chiến." Green hiệu trưởng mặt không đổi sắc tim không đập nhanh, nhưng trong lòng cũng đang bồn chồn, đây là cái quái gì vậy.

"Khởi đầu 2-0 không phải dễ lật kèo như vậy." Bradley cười ha ha nói: "Bằng không, hai ta lại âm thầm đánh cược?"

Green khẽ cau mày: "Sao, người còn muốn ngay cả danh ngạch bảo tổng sang năm cũng cược?"

Thế này có chút khinh người quá đáng rồi đó.

Bradley cười ha ha, khoác bả vai Green: "Nói cái gì thế, cứ như ta thật sự là lão già cay nghiệt. Không cược cái khác, chỉ cược vô rượu lâu năm năm kia Grace bảo người ta tặng cho người, nghe nói là phát hiện ở trong di tích, người cũng đã ở trước mặt chúng ta đám lão huynh đệ này đặc ý không ít đâu."

"Nghĩ cũng đừng nghĩ, sớm đã uống rồi!" Green trừng mắt nhìn hắn một cái, trong lòng quả thật buồn bực, nhưng dù sao một chiến khu, đầu đuôi nhìn nhau, cạnh tranh thì cạnh tranh, tư vị người thất bại thật sự không dễ chịu.

Mặc kệ là Simon hoặc là Elena vừa mới ra sân, quả thật rất ưu tú, ngay cả Green cũng nổi lên lòng ái tài, tổ chất như vậy đi tham gia khảo hạch bộ đội cơ động vương bài ít nhất có bảy tám phần nắm chắc, lại bởi vì một tấm vé vào cửa bị kẹt ở ngoài cửa, nếu đám tiểu tử này là học sinh của mình, chỉ sợ mình cũng sẽ không từ thủ đoạn đi giúp bọn họ tranh thủ nhỉ.

Chỉ là... Vương Trọng tiểu gia hỏa kia đang làm cái gì?

Hiệu trưởng Green cũng có chút xem không hiểu, mỗi ngày nghe Scarlett con bé đó nhắc, đương nhiên trọng điểm là Grace tán thành đối với Vương Trọng, nếu không hắn không có khả năng đáp ứng, ngay cả hắn hôm nay cũng cho rằng Vương Trọng sẽ có bút tích như thần, trận đầu Reilly lên không có gì để nói, nhiều lắm nói là ổn trọng quá, thiếu biến hóa, nhưng trận thứ hai Colby lên, ngay cả hắn cũng không thể không nói đây tuyệt đối là một sai lầm.

Trận thứ ba, hắn sẽ để ai lên?

Nhưng, Vương Trọng lúc này chịu đủ dị nghị lại nở nụ cười, đây là thật sự tự tin quá hay là trời sinh lạc quan?

Vương Trọng đương nhiên là có quyết định của mình, chỉ là không thể nói cho người ngoài.

Mà đơn đấu, còn có ba trận nữa.

Ở trong ánh mắt nhìn chăm chú của cả sân, Vương Trọng chỉ định vị tuyến thủ ra sân tiếp theo, Scarlett ở ghế tuyến thủ về mặt ngưng trọng đứng lên, cô phi thường rõ tầm quan trọng của một trận chiến này.

"Là Scarlett!"

"Mẹ kiếp, rốt cuộc đã dùng vũ khí hạt nhân!"

Scarlett ở trong học viện danh tiếng và thực lực không nói, quả thật mạnh, hơn nữa ai cũng biết, năm nhất ưu tú sau khi lên năm hai đều sẽ có lộ xác, thực lực nhảy vọt, Scarlett không thể nghi ngờ là rất được chờ mong.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Vương bài chiến

Scarlett cởi ra quần áo ngoài, bên trong mặc một bộ đồ tác chiến màu đen, hai cây súng phù văn băng tinh Graham đeo ở bên hông của cô, thể hiện tư thế oai hùng cao ngất, không thua đáng mấy râu.

Súng phù văn băng tinh series Graham này, cùng loại súng lục phù văn luyện tập huấn luyện sử dụng kia ở trên uy lực và năng lực đều có khác biệt về chất, đã có thể bắn liên tục, ở trên uy lực cũng so với súng phù văn bình thường cao hơn một mảng lớn, còn tự mang một chút năng lực băng tinh, phối hợp băng hệ dị năng của Scarlett tuyệt đối uy lực vô cùng, hiển nhiên là tác phẩm của viện trưởng Moore.

Các học sinh tựa như lại dâng lên một ít hy vọng, bầu không khí hiện trường bắt đầu ấm lại, nhưng Adolf học viện hôm nay tựa như chính là đến chuyên trị tiết trời ấm lại.

Nhìn thấy Cecil mang kiếm cùng khiên đi ra, trong mắt Vương Trọng nhện không được hiện lên một tia tán thưởng.

Đối phương làm bài tập rất đầy đủ, nghiên cứu đối với thực lực của Học viện Thiên Kinh thật sự thấu triệt, hẳn là quan hệ thân mật giữa Bradley hiệu trưởng và Green hiệu trưởng, khiến bên kia đối với vị cháu gái nhà Green này càng hiểu biết nhiều hơn một chút đi. Simon và Elena trong Adolf học viện đã từng ra sân, trừ Cecil ngồi ở nơi đó, Scarlett thật đúng là không sợ bất cứ một người nào khác.

Cái này đối với Adolf mà nói là một lựa chọn rất sáng suốt, nhưng Vương Trọng lại càng thêm thoải mái hẳn lên. Bớt đi Cecil sự uy hiếp này, kế hoạch kế tiếp của mình sẽ dễ dàng hơn nhiều, đối với Scarlett mà nói, đây chỉ sợ cũng là một trận đấu cô khát vọng. Scarlett rất dịu dàng cũng rất biết cân nhắc cho người khác, nhưng ở sâu trong nội tâm, cô cũng có một trái tim quật cường.

Một trận chiến này, chính là điều cô khát vọng!

Vương Trọng thả lỏng tâm tình, nhưng lòng của khán giả trên khán đài lại nháy mắt liền trở nên thật lạnh thật lạnh.

Không cho đường sống sao, ác quá rồi đó!

Scarlett có lẽ quả thật rất mạnh, nếu không sẽ không được Grace bổ nhiệm làm đội trưởng chiến đội, nhưng đối thủ kia là ai.

Đó là Cecil đó! Được xưng siêu cấp chiến sĩ cấp độ Lola, Sherry! Hơn nữa còn là kiếm thuần chiến sĩ công phòng hai cực đều siêu cấp cân bằng, thế này còn để cho Scarlett cầm hai cây súng lục chơi như thế nào?

Giống như ngồi xe qua núi, bầu không khí vừa mới ấm lại lại nháy mắt ngã về, hơn nữa so với một trận trước ngã còn càng thấp hơn nữa! Rõ ràng trời nóng, vô số người chen chúc nhón nháo ở nơi này, thế mà đều vẫn có loại cảm giác gió lạnh hiu quạnh, làm người ta ghen ở trong cổ họng nói không ra lời.

“Scarlett.”

Không khí hiện trường thật sự quá ngưng trọng, rõ ràng có thể nhìn thấy Scarlett cũng hơi có chút khản trương, đối thủ dù sao cũng là Cecil, cho nên Vương Trọng cười ha ha ở dưới đài hướng cô vung vung nắm tay: “Có lên!”

“Học tỷ cố lên!” Barron và Emily cũng đều lớn tiếng hô. Người xem hiện trường quá thiếu nhiệt tình rồi, làm cho thanh âm của hai người này tỏ ra đặc biệt đột ngột cùng xấu hổ.

Vô số ánh mắt giết người trừng mắt nhìn tới, hiển nhiên không phải hướng đám người Barron, mà là hướng Vương Trọng.

Hiện tại ai cũng có thể cổ vũ, nhưng chỉ có không cần người tên nào tàn này cổ vũ!

Các học sinh vẫn đang tận lực khắc chế, vèn vèn dùng ánh mắt như giết người để phát tiết sự bất mãn đối với Vương Trọng, không màng ngay ở hiện trường quả thật đã là một loại thể hiện nội bộ đoàn kết cao độ rồi.

Scarlett cười cười, thanh âm Vương Trọng vô luận ở thời điểm nào cũng luôn có thể cho cô một loại cảm giác rất yên bình, khiến cô cảm thấy kiên định.

Cô gật gật đầu, vốn còn có một chút khản trương đã biến mất không thấy nữa, lúc này hai tay đặt ở trên báng súng bên hông, nhìn về phía Cecil đối diện: “Xin chỉ giáo!”

Khóe miệng Cecil hơi nhếch lên.

Đây là cháu gái Green hiệu trưởng Học viện Thiên Kinh, nhà mẫu thân của cô càng có lai lịch khác kinh người, lấy thân phận địa vị của cô, sau khi tốt nghiệp khẳng định là sẽ tiến vào cao tầng liên bang. Đối với học sinh như vậy, rất nhiều người đều dễ dàng ở trên chiến trường xem nhẹ người như thế, bởi vì bọn họ căn bản không cần ở lúc trẻ tuổi đem thời gian tiêu phí ở trên rèn luyện thân thể, giai tầng của binh sĩ bình thường và bọn họ chênh lệch quá xa, đầu óc cùng trí tuệ, nghệ thuật chiến tranh mới là phương hướng bọn họ cần trọng điểm nghiên cứu cùng tiêu phí tinh lực.

Nhưng, hôm qua Bradley hiệu trưởng đưa tới một phần tư liệu lại khiến hắn chấn động, đó là ID Scarlett ở trong OP, ở đại khái một tháng trước, lấy một chuỗi thắng liên tiếp hoa lệ từ bậc Dũng Sĩ trực tiếp xông lên cấp bậc Tinh Anh, chỉ là cô quá thu mình, vẫn như bình thường, cũng không dùng tên thật.

Cecil ở trên OP xem clip của cô, cuối cùng kết luận là, nữ nhân này có lẽ mới là vương bài thật sự của Học viện Thiên Kinh!

Hắn không nói gì, chỉ là đáp lễ Scarlett một cái lễ tiết kỵ sĩ, sau đó không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Tiếng chuông còn chưa vang lên, hai người xa xa giằng co, một luồng khí thế giao phong vô hình đã triển khai ở trong ánh mắt hai bên, giống như muốn đem không khí toàn bộ lôi đài đều hoàn toàn động lại.

Đình!

Tiếng chuông trận đấu bắt đầu vừa vang, Cecil phịch một tiếng, đột tiến cực nhanh!

Khoảng cách một trăm mét đối với các tân nhân loại có được siêu cấp tốc độ mà nói, chỉ chỉ là chuyện mười mấy giây, dùng tới kỹ năng đột tiến sẽ càng nhanh hơn, kéo gần khoảng cách như thế nào là khảo nghiệm cơ bản đối với tất cả nghề nghiệp cận chiến, tám khiên tròn nhỏ của Cecil cũng không ngóc nghếch bảo vệ ở trước mặt, hiển nhiên hắn cũng không tính xông lên không cần nào.

Scarlett hết sức chăm chú, vừa tiến vào tầm bắn, tiếng súng nổ vang.

Phành phành phành phành phành...

Súng lục series Graham, công nhận vua của súng lục, trừ uy lực và tốc độ bắn liên tục, đường đạn của nó cũng là xuất sắc nhất trong vô số súng lục, ổn định so được với một số súng trường bắn tỉa bình thường, dùng súng lục series Graham đánh ra các loại hiệu quả trận hình, ở trong mắt người thật sự hiểu súng lục có thể xưng là tác phẩm nghệ thuật, có một loại mỹ cảm không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đương nhiên, nếu người bắn súng là mỹ nữ, loại mỹ cảm đó sẽ càng thêm trực quan.

Lúc này Scarlett đã đẹp tới mức nổi bong bóng, trong hòng súng phủ văn băng tinh thoáng hiện hoa văn sương, băng vụn bắn ra, liên tục bắn, nháy mắt đã bắn ra mười sáu phát súng, hơn nữa không chế được hòng lực lớn nhỏ của đạn bắn ra, khiến cho mười sáu phát súng phân biệt trước sau này thế mà duy trì đường đạn song song đi tới, giống như mười sáu khẩu súng đồng thời công kích.

Mắt thường có thể thấy được đường đạn màu trắng ở không trung tạo thành mười sáu đường đạn xen, giống như một tấm lưới lớn hoàn mỹ, ma trận công kích không phân biệt!

Trong mắt Cecil nhìn không được hiện lên một mảng tán thưởng, ma trận công kích không phân biệt cũng không phải kỹ xảo cao thâm gì, xem như năng lực cơ bản của tất cả nghề nghiệp vũ khí nóng, chẳng qua là khống chế hòng lực khi công kích, tính toán đường đạn và khoảng cách địch ta, khiến công kích vốn trước sau xuất kích ở trong cùng thời điểm đánh trúng kẻ địch mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Nữ thần tú

Nhưng bình thường mà nói, có thể làm ra ma trận công kích bốn điểm không khác biệt xem như đủ tư cách, có thể làm đến sáu điểm xem như ưu tú, tám điểm thì khá khó khăn, về phần mười sáu điểm, đây tuyệt đối được cho là bản lĩnh cao thủ cấp bậc đứng đầu, cô bé này, không dễ đối phó.

Tám khiên tròn nhỏ và trường kiếm đồng thời làm ra động tác đón đỡ, sáu phát súng bị tám khiên tròn nhỏ cản, ba phát súng bị trường kiếm gạt rơi, dựa vào thân pháp tránh được năm phát súng ngoài cùng bên trái, vên vện có hai phát súng trúng mục tiêu. Súng phủ văn băng tinh Graham uy lực cực lớn không thể coi thường, nhưng đôi mắt Cecil phòng ngự hiển nhiên còn chưa đủ để vào mắt, chỉ đem thân thể hắn đánh hơi dừng lại một chút mà thôi, để lại ở trên chân hắn một chút vệt băng màu trắng.

Ma trận công kích hoàn mỹ mười sáu điểm không khác biệt, thế xông lên của Cecil lại chỉ chịu một tia ảnh hưởng.

Nhưng theo sát sau, chính là cơn lốc mưa đạn điên cuồng trút ra.

Hoặc là tám màn đạn ma trận, hoặc là một súng tập kích bất ngờ, hoặc là không chế tiết điểm, thậm chí còn có đạn xen cách trở phong tỏa tuyến đường tiến lên của đối phương.

Tay súng của Scarlett ở giờ khắc này thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn, đủ loại công kích đánh ra như mây trôi nước chảy, đại bộ phận bị Cecil né tránh hoặc là đón đỡ, nhưng mỗi bảy tám phát đạn, luôn có một phát có thể trúng ở trên người đối phương, chưa tạo thành sát thương quá lớn, lại luôn để lại một chút vụn băng, khiến Cecil thoát nhìn giống như trên người bị điểm nổ đầy hoa.

Đạn năng lượng ẩn chứa băng hệ dị năng khẳng định có chứa hiệu quả làm chậm, chỉ là loại hiệu quả này ở trên người Cecil tựa như hoàn toàn không được thể hiện, lực lượng thân thể và hồn lực đều quá mạnh mẽ, ít nhất vượt qua Scarlett một tầng.

Tốc độ của hắn vẫn siêu tuyệt, hơn mười phát đạn bắn trúng ở trên người hắn hoàn toàn là gãi ngứa, ngay cả một phần mười tốc độ của hắn cũng không thể giảm bớt, trong chớp mắt đã kéo gần khoảng cách đến khoảng bốn mươi mét với Scarlett, ngay sau đó thân hình nhoáng lên một cái!

Bender gấp khúc đột tiến! Kỹ xảo chiến sĩ đột tiến rất thường quy, đủ để ở nháy mắt bùng nổ mười mấy mét khoảng cách, mà ở trong tay cao thủ như Cecil, trực tiếp đột tiến bốn mươi mét này cũng không có vấn đề.

Lúc này lại là một phát súng trúng mục tiêu, một phát súng rất bình thường, giống như những phát đạn lúc trước vền vền lưu lại ở trên người Cecil chút vết băng, không có bùng nổ mạnh hơn cũng không có nhiều hiệu quả đặc thù hơn, nhưng đánh vào trên điểm các vết băng trước đó trùng hợp.

Khác với tiết điểm trọng điệp Vương Giả Mạnh Mồm lúc trước đánh nổ Anrol, dù sao Scarlett không phải Vương Giả Mạnh Mồm, Cecil lại càng không phải Anrol có thể so sánh.

Chỉ có vền vền hai phát súng hiệu quả trọng điệp, không thể đạt tới loại trình độ khiến phòng ngự của đối thủ ở trong vô ý thức bị triệt để tan rã kia, nhưng tác dụng của dị năng lại tỏa sáng rạng rỡ, mạnh mẽ đem một chút vụn băng nhỏ kia mở rộng thành một khối băng to bằng bàn tay, hiệu quả làm chậm tăng gấp bội!

Động tác của Cecil mất thường có thể thấy được tốc độ nháy mắt chậm lại, hiệu quả đột tiến cũng bị mạnh mẽ cắt ngang, chưa thể sử dụng ra.

Hiệu quả làm chậm bắt đầu nổi lên!

Vận dụng chi tiết hàn băng dị năng!

Đột tiến thất bại, tiết tấu tăng nhanh lập tức trở về cân bằng như giăng co vừa rồi, cùng lúc duy trì hỏa lực áp chế, Scarlett bình tĩnh thừa dịp cơ hội này kéo giãn khoảng cách giữa hai người, một lần nữa về tới khu vực an toàn cách nhau năm mươi mét trở lên.

Cùng lúc đó, lại có một vết băng công kích trọng điệp, hiệu quả làm chậm càng sâu hơn.

Hai người lướt giao thủ đầu tiên này, Cecil thế mà chịu thiệt, hơn nữa theo sát mà đến lại là áp chế toàn phương vị!

Tốc độ di động của Scarlett không tính là quá nhanh, nhưng vị trí cô di chuyển quả thực không thể bắt bẻ, so với Simon lúc trước loại di chuyển vị trí ý thức đó mà nói, Scarlett di chuyển vị trí tỏ ra chuẩn xác hơn, cũng rõ hơn, có tính mục đích hơn.

Chiến sĩ chiến đấu hiện đại hoá, càng nhiều là dựa vào tính kế chính xác như máy tính, đặc biệt loại viễn trình này di chuyển vị trí cùng công kích, sai lầm có thể chấp nhận thường thường phải chính xác đến số lẻ trở xuống, không có đầu óc siêu phàm cùng tri thức lý luận nổi trội xuất sắc, là rất khó làm được một điểm này! Đây mới là viễn trình tiêu chuẩn hiện đại hoá nhất, so với Simon loại tuyến thủ mang tính thiên phú ý thức kia, bọn họ thường thường có thể đảm nhiệm càng nhiều nhiệm vụ yêu cầu cao độ, bởi vì, bọn họ sẽ không mắc sai lầm!

Scarlett chưa có sai lầm, hầu như từ phát súng đầu tiên mở màn khai hỏa cho tới bây giờ, toàn bộ động tác đều chuẩn như sách giáo khoa, ngay cả Cecil cao thủ như vậy cũng bị đánh cho có chút không còn tỉnh tỉnh nữa, bị áp chế ở trên khoảng cách năm mươi mét từ đầu tới cuối không sao tới gần.

Toàn bộ mọi người trên khán đài đều há hốc mồm, hiển nhiên Scarlett biểu hiện có chút làm người ta chấn kinh, đều biết cô rất mạnh, nhưng không ngờ có thể mạnh đến trình độ có thể áp chế Cecil.

Đây, đây là tiết tấu muốn lợi ngược dòng sao?!

“Tư, Scarlett!”

“Nữ thần của ta! Oh my god! Ta hoàn toàn bị cảm động rồi!”

“Cứu thế chủ ới, ta yêu Scarlett!”

“Xem di chuyển vị trí chuẩn xác kia, xem phong cách đường đạn này, xem ý thức là loi...”

“Cút sang một bên! Ngươi nói ai là loi!” Tiếng loạn côn vang lên.

“Ô ô ô ô, nói nhầm! Chỉ là nói nhầm mà các đại ca!”

“Choi chết tên đội trưởng kia! Nữ thần vạn tuế!”

Hiện trường đã áp lực suốt hai ván rồi cuộc bạo phát ra như long trời lở đất!

Ai nói Học viện Thiên Kinh chúng ta không có cao thủ? Ai nói Học viện Thiên Kinh chúng ta là tam lưu? Ai nói Học viện Thiên Kinh chúng ta hôm nay sẽ thua?

Scarlett từ trước tới nay ở trong vườn trường dị thường thu mình rồi cuộc đã bùng nổ!

Cho dù có một đội trưởng ngu ngốc, nhưng có Scarlett và Glory đôi Kim Đồng Ngọc Nữ này, cũng đủ để san bằng tất cả! Đây là nữ thần cổ ý à? Cổ ý để tên ngu ngốc kia an bài chiến thuật sứt sẹo, sau đó lại ở trong nguy nan lóe sáng ra sân, chống đỡ Đại Hạ sắp đổ, kéo lại con sóng lớn!

Không có lá cây, sao có thể nổi bật lên hoa tươi kiều diễm, không có loại biểu hiện ngu ngốc kia, sao có thể thể hiện ra nữ thần quan trọng!

Lộ số, đều là lộ số, đây là tiết tấu sắp làm bộ rồi đó!

Người xem, tên đội trưởng ngu ngốc kia thể mà còn cau mày, hẳn rồi cuộc ý thức được mình chỉ là một chiếc lá rụng làm nền cho Scarlett rồi sao?

Vương Trọng chưa nhú mày, chỉ là vẻ mặt có chút nghiêm túc mà thôi. Không chỉ hắn, vẻ mặt Glory ở bên cạnh cũng không sai biệt lắm, rất trầm mặc, không sôi nổi giống đội viên khác chung quanh cùng với các học sinh sắp phát điên trên khán đài.

Tay súng của Scarlett quả thật rất ưu tú, hàn băng dị năng phối hợp rất tốt, nhưng không chế có thừa, sát thương không đủ, hồn lực tiêu hao càng có quan hệ không trực tiếp với Cecil.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Bên cạnh vách núi

Nói đến cùng, vẫn là chênh lệch trên thực lực, nếu hồn lực Scarlett mạnh thêm khoảng ba mươi Glasso, có lẽ kết quả đã khác rồi.

Khóe miệng Cecil cong lên một ý cười, đã đại khái thăm dò thực lực của đối phương, tới thời điểm kết thúc rồi.

Hồn lực bùng nổ, hắn đột nhiên đem tốc độ mạnh mẽ tăng lên một phần ba.

Súng phù văn băng tinh Graham của Scarlett càng lúc càng nhanh, đường đạn cũng càng lúc càng dày đặc, tuy vẫn có thể bảo trì trạng thái không chế áp chế, nhưng hồn lực tiêu hao cấp tốc tăng lên.

Từ khi bắt đầu vốn không nghĩ tới có thể dễ dàng một phát súng giải quyết đối thủ, cho nên mỗi một phát hồn lực đều được cô không chế ở một cái tiêu hao cân đối, hơn nữa hoàn toàn trong phạm vi có thể khống chế, nhưng hiện tại xem ra hiệu quả cũng không được tốt lắm, công kích trình độ như vậy không thể đánh tan phòng ngự của đối phương. Tuy có thể tạo thành tiêu hao, nhưng xem ra mình tiêu hao càng lớn hơn.

Hồn lực uy lực lớn hơn nữa được rót vào trong súng, cô muốn theo đuổi sát thương lớn hơn nữa!

Uy lực lớn hơn ý nghĩa tốc độ nhanh hơn, một đòn này, đường đạn tăng tốc! Hơn nữa bởi vì lúc trước đường đạn bao vây, khiến Cecil không thể né tránh!

Trước mắt Cecil sáng ngời, tầm khiên tròn trong tay không chút do dự hướng phía trước bắn ra, nghênh đón đường đạn.

Phành!

Đường đạn mạnh mẽ cũng chưa đem tầm khiên tròn đánh bay, trên tầm khiên tròn mang theo lực lượng lớn đến kinh người, không những cản một súng, còn cản trở tầm mắt Scarlett, thậm chí còn hướng tới đầu của cô bay vút đến.

Hiện trường hoan hô nháy mắt biến thành kinh hô, mặc dù là ai cũng thấy được lực lượng to lớn khủng bố của tầm khiên bay kia, nếu thực bị đập vào mặt, tuyệt đối nát bét như đập dưa hấu, hơn nữa mọi người đều nhìn thấy, thừa dịp nháy mắt tầm khiên tròn ngăn cản, Cecil đã xông lên tốc độ cao!

Tăng mạnh uy lực viên đạn, tăng tốc đường đạn, tuy vô cùng sinh mãnh, nhưng ý nghĩa tiếp theo khống chế một môi, đặc biệt ở dưới tình huống tầm mắt đột nhiên chịu cản trở.

Scarlett cũng chưa bối rối, như chiêu Thiết Bản Kiêu ngựa mạnh về phía sau, đồng thời hai tay cùng nhau vẩy ra đợt công kích thứ hai!

Lượng lớn hồn lực bạo tẩu, kéo ra ống đạn năng lượng băng tinh, ở giữa không trung vẽ ra hai đường cong, đường đạn đường cong duyên dáng vòng qua tầm khiên tròn bay thẳng tới trước mặt, đánh thẳng hướng Cecil nổi đuôi mà đến!

Hai súng bắn đường cong?! Hơn nữa cường độ, tuyến đường công kích hai khẩu súng này quả thực có thể xưng là hoàn mỹ, đem tuyến đường đột tiến tốc độ cao của mình cũng hoàn toàn tính toán ở trong, chỉ thẳng huyết Thái Dương hai bên đầu của mình.

“Trời ạ! Hai súng bắn đường cong!”

“Thượng Đế, ta đã nhìn thấy cái gì!” Các học sinh nháy mắt sôi trào.

Con người của Cecil lại cơ mạnh, đã không kịp né tránh, vốn tưởng có thể thắng được một điểm thoải mái...

Một luồng hồn lực có thể xưng là cấp bậc khủng bố đột nhiên bùng nổ ở trên người hắn, đem lực lượng xông lên đột tiến vừa rồi cứng rắn chuyển hóa thành lực xoắn ốc, thân thể đột nhiên xoay tròn, như một con quay siêu cấp cao tốc!

Tăng tăng...

Hai đường đạn cong bị con quay xoay tròn tốc độ cao này trực tiếp gạt bay ra ngoài, cùng lúc đó, con quay bạo tẩu, giống như tia chớp biến mất ở tại chỗ!

“Xoắn ốc đột tiến Patroff?” Green hiệu trưởng nhìn không được lập tức đứng dậy, vừa rồi chiêu hai khẩu súng bắn đạn đường cong của cháu gái, ngay cả mình cũng cảm giác kinh hãi, không ngờ Scarlett đã tiến bộ đến mức như vậy, từ khi cô mạnh mẽ lấy súng làm ra hai đường đạn cong, phi thường đặc sắc, dưới tình huống như vậy, Cecil cho dù có thực lực mạnh hơn nữa, cũng nên là không cách nào phản kháng nữa, nhưng mà...

Lại là Patroff xoắn ốc đột tiến!

Đây là một chiêu chiến kỹ cận chiến công phòng nhất thể ở sau khi gặp đột biến, lợi dụng quán tính cùng hồn lực xoay tròn nháy mắt cực nhanh, khiến bản thân làm ra xoay tròn, có thể đón đỡ nhiều tầng công kích, đồng thời thân thể theo phương hướng mong muốn tiếp tục tăng tốc lao tới phía trước, chiến kỹ này ở Chú Hồn kỳ phi thường ít lưu ý, nhưng ở Anh Hồn kỳ là phải nắm giữ...

Hiện tại các học sinh này rốt cuộc đều là những thứ quý gì? Còn chưa đúc ra anh hồn đâu, mỗi người đã nghịch thiên như vậy... Khuôn mặt già của Green có chút cứng ngắc, lúc này mới cao hứng không tới hai phút.

“Ha ha, bạn học già, lại thua một ván nữa.” Hiệu trưởng Bradley cười vỗ vỗ lưng Green: “Scarlett đứa nhỏ này rất lợi hại đó, đáng tiếc gặp Cecil của chúng ta. Ha ha, đội trưởng phụ trách bài bình bố trận kia của chiến đội các người có chút vấn đề đó, nếu đem Scarlett con bé này đặt tới trận đấu, lấy thực lực của nó nói không chừng có thể liều mạng với Simon, tốt xấu đạt được một điểm”

“...” Green cũng không còn gì để nói, lúc trước tùy tiện Bradley đùa giỡn như thế nào, ông cũng có trái tim lớn kiên định, nhưng trận này... Vương Trọng ơi Vương Trọng, năm trước hạng nhất lớp lý luận, thật sự chỉ là lý luận suông sao?

Thời điểm Green hiệu trưởng không còn gì để nói, khán giả học sinh khác đã mở to mắt nhìn, lại nhìn thấy một màn tan nát cõi lòng.

Nữ thần chịu tải ánh sáng hy vọng mới của mọi người đã thua!

Scarlett còn duy trì tư thế ngựa ra sau không động đậy, nhưng một thanh kiếm đã đặt ở trên người cô, mũi kiếm chỉ thẳng yết hầu mềm mại kia của Scarlett.

Cecil cũng không có ý tưởng bức bách đối phương mở ra khiên bảo vệ, ở sau khi Scarlett bảo trì bất động, rất tự nhiên thu hồi trường kiếm: “Đa tạ.”

Hai chữ thân nhiên, hắn xoay người đi xuống khỏi lối đài.

Simon cùng các đồng đội khác đều tặc lưỡi: “Cô bé này thật lợi hại, thế mà ép được lão đại người dùng tuyệt chiêu.”

Cecil mỉm cười: “Chiến đội Thiên Kinh thực lực thật ra cũng khá, chỉ là, đội trưởng hơi thiếu đầu óc!”

Mấy người bọn Simon và Elena đều nhìn không được cười lên, quả thật có chút thiếu đầu óc, nhưng thật ra, cho dù Scarlett xếp vị trí thứ nhất lại như thế nào?

Simon bẻ bẻ nắm tay: “Thật sự muốn hành cô ta một trận, củ hành loại cao thủ này mới có cảm giác hơn! Đáng tiếc ta phải xưng phong... đội trưởng ngu ngốc đối diện kia, sao không học thông minh một chút, đem cao thủ như vậy xếp đến vị trí thứ nhất chứ?”

Lúc này sự sôi động của hiện trường lại lần nữa bị một chậu nước lạnh dội tắt, toàn bộ mọi người trầm mặc.

Nếu Scarlett rất yếu, vậy không thể nói được, treo lên đánh chính là treo lên đánh, nhưng Scarlett rõ ràng rất mạnh, từng đề Cecil đỉnh cấp cao thủ như vậy đánh một lúc phải không! Như vậy cũng thua trận, cái này tuyệt đối không thể trách Scarlett, muốn trách, chỉ có thể trách một người!

Sân thi đấu thể thao có thể chứa sáu ngàn người, lúc này lại ước chừng có tám ngàn đôi mắt đồng loạt trùng lên về phía một người, một số học sinh đứng ở trên đường qua lại vốn nhiệt tình tăng vọt đã có xúc động đánh Vương Trọng, nếu lại thêm máy chụp ảnh, cùng với hơn vạn học sinh vây quanh ở bên ngoài hội quán thông qua màn hình lớn xem trực tiếp!

Hai vạn, hai vạn đôi mắt lúc này đều nhìn chăm chăm về phía cùng một người, Vương Trọng!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Để cho bọn họ kiến thức kiến thức

Chính là tên ngu ngốc này! Bỏ qua Scarlett người trâu bò như vậy nguoi không dùng, trận đầu lại đưa Reilly lên?

Có thể tưởng tượng, nếu là đem Scarlett đặt ở trên trận đầu, bởi vì trận đầu là đóng gói giao lên danh sách cố định, đó là Scarlett đối trận Simon! Tính linh hoạt của hai khẩu súng cùng với lực không chế khủng bố này của Scarlett, nói không chừng thật sự có thể đem Simon chơi chết! Sau đó sẽ là một bước trước, từng bước trước, có thể căn cứ nghề nghiệp đối thủ ra sân trận thứ hai để tiến hành nhằm vào nghề nghiệp, hiện tại không chắc đã là liên tục hai trận thậm chí là 0-3.

Nhưng chính bởi vì tên đội trưởng ngu ngốc kia! Đội trưởng nào tàn! Nhị hóa, ngu ngốc, mù quáng, dưng thôi, 205... Quả thực là lực hết trong đầu từ điển liên bang cũng không đủ để hình dung trình độ nào tàn của đội trưởng ngu ngốc kia! Rốt cuộc can trí tuệ vượt qua cực hạn nhân loại cỡ nào, mới có thể đem Thiên Kinh đội mạnh như vậy thua tới mức như vậy? Cho dù nhắm mắt lại làm bừa sắp xếp thứ tự cũng tốt hơn tên ngu ngốc này vạn lần!

“Bình tĩnh! Bình tĩnh! Mọi người nhất định phải bình tĩnh!”

Tiếng hít thở ồ ồ của các học sinh cũng sắp nối liền thành một mảng, từng khuôn mặt nhỏ nghẹn đỏ lên quả thực có cảm giác sắp bùng nổ, nhưng chung quy vẫn là có trái tim, người tỉnh tỉnh tốt đang cố gắng để bảo toàn hòa bình thế giới.

“Hiện tại tranh cãi là vô dụng, trách tội chiến đội an bài cũng là vô dụng, chúng ta còn có hai trận đơn đấu! Chỉ cần thắng hai trận còn lại, chúng ta sẽ có cơ hội ở trong thi đấu đoàn đội nhất quyết thắng bại!”

“Mọi người nhất định phải khắc chế, đừng gia tăng áp lực cho chiến đội!”

“Nhìn xem tên đội trưởng ngu ngốc kia trận thứ bốn rốt cuộc để ai lên!”

“Chỉ có Glory lên.” Toàn bộ mọi người đều nén giận, nhưng cuối cùng còn chưa hoàn toàn mất lý trí: “Chính phó đội trưởng mạnh nhất của đối phương đều đã ra sân, xem như may mắn trong bất hạnh rồi, nếu Glory có thể lấy được trận thứ tư, vậy vấn đề năm chúng ta còn có một cơ hội lựa chọn ra sân sau, vậy có thể nhằm vào nghề nghiệp người ra sân của đối phương để làm văn về một chút.”

“Không sai, trừ Glory mà nói, còn lại có Emily loại hình thích khách, có thể khắc chế một chút nghề nghiệp viễn trình, hoặc Mirami học tỷ cũng loại hình pháo, có Vương Trọng viễn trình có thể khắc chế trọng trang đối phương một phen... Nói đến Vương Trọng hai chữ này, sao lại cảm giác ghê tởm như vậy!”

“Ngốc thì ngốc, nhưng hán dưng cung tên vẫn rất khá, năm mũi tên nọ lần trước bắn nổ Lục Chiến Thiên quả thật trên tiêu chuẩn. So sánh với vũ khí nóng, cung tên bắn đường vòng cung đối với trọng trang loại hình phòng ngự khắc chế càng thêm rõ ràng... Nếu có thể trận thứ năm tiến hành nhằm vào loại hình kẻ ra sân, không phải không có cơ hội.”

Mọi người cũng đều đã phát hiện, chính phó đội trưởng Adolf học viện đã từng ra sân, trong mấy vị cao thủ còn lại của đối phương tương đối nghe nhiều nên thuộc, cũng không có Cecil và Simon cấp bậc này, so sánh, Thiên Kinh bên này Mirami tuy hơi yếu thế, nhưng có sức chiến một trận, thích khách mạnh nhất của đối phương chính là Elena kia cũng đã từng ra tay, nếu chỉ là thích khách số hai của đối phương mà nói, Mirami tuyệt đối cũng có cơ hội.

Về phần Hyman và Barron bị toàn bộ mọi người tự động không nhìn, Barron hai tháng trước hồn hải sụp đổ, lúc trước chọn hấn vào đội chỉ là cho một phần vinh dự mà thôi, chuyện này cả trường đều biết, tuy nghe nói hiện tại đã khôi phục như kỳ tích, nhưng chỉ trình độ biểu hiện của hấn lúc trước rõ ràng không đủ tư cách lên thi đấu trận như vậy. Hyman thì là thủy hệ dị năng, tuy đối với một đoàn đội mà nói ắt không thể thiếu, nhưng thường thường sẽ chỉ ở hậu trường chiến đội đảm đương một nhân vật vũ em nhanh chóng khôi phục, nếu gặp một số đoàn đội bản đồ thi đấu đặc thù đương nhiên cũng có thể ra sân, nhưng tuyệt đối là không có khả năng lên đơn đấu.

“... Ừm, vừa nói như vậy, quả thật cũng còn một chút cơ hội, chỉ trông vào trận này rồi, Glory lên!”

“Đừng! Thượng Glory!”

“Glory! Glory! Glory!”

“Lên lên! Trông vào nguoi đó!”

Hiện trường thanh âm kêu gọi Glory đã đợt sau cao hơn đợt trước, một con sóng phá tan một con sóng, nhưng gọi tuy là Glory, ánh mắt toàn bộ mọi người lại đều vẫn chăm chú vào trên người Vương Trọng.

Tuy hiện tại lựa chọn Glory đánh trận thứ bốn đã là biện pháp duy nhất cuối cùng, nhưng nhờ đâu bệnh dờ hơi của thằng cha này lại tái phát thì làm sao? Trước đó đã ước chừng mắc ba lần rồi!

Mọi người đều ý đồ ở trên ánh mắt và thanh âm chế tạo một chút áp lực cho Vương Trọng, cho dù gã này ngu ngốc hơn nữa, nhưng uy hiếp trần trụi cùng thanh âm như sóng thần đó hẳn chung quy nên không có biện pháp nào không để vào mắt chứ?

Sau đó, Vương Trọng đội trưởng đã hành động.

Vương Trọng đội trưởng đứng lên!

Vương Trọng đội trưởng vươn tay!

Vương Trọng đội trưởng chỉ định nhân tuyển ra sân!

Là Glory! Cảm tạ Phật tổ, cảm tạ Thượng Đế, cảm tạ liên bang cùng đế quốc, bệnh dờ hơi của hắn chưa tái phạm!

Đội một chút!

Ngón tay di động một phen, là bên cạnh Glory! Trời ạ, người xác định ta không hoa mắt chứ? Hắn, hắn, hắn, hắn, hắn, chỉ vào Barron?! Barron năm nhất kia?!

Hiện trường một mảng tĩnh mịch, toàn bộ mọi người đều đang chờ ngón tay kia hướng phía trái một lần nữa di động trở về, khẳng định là hắn ở thời điểm chỉ quá kích động, đối với hành vi thất thường của loại ngu ngốc này nhất định phải khoan dung thêm một chút!

Nhưng Vương Trọng vừa mở miệng đã phán từ hình cho toàn bộ mọi người: “Barron, trận này là của cậu.”

“.....”

“.....”

“Người này cmn điên rồi..”

Một thanh âm nhẹ nhàng ở trong lơ đãng kích nổ toàn trường.

Thế mà chọn Barron! Thế mà ở trận thứ tư mấu chốt nhất, để Barron năm nhất kia, để cho Barron hai tháng trước hôn hải cũng đã sụp đổ, để cho Barron ngu ngốc to xác kia nghe nói ở trong hai đợt tập huấn trước đó luôn đội sổ xuất chiến!

“Alo? Trung tâm nghiên cứu nhân loại không bình thường sao? Nơi này của chúng ta là Học viện Thiên Kinh Anh Hồn, ta phát hiện một nhân loại không bình thường nào bộ phát dục dị dạng nghiêm trọng, van cầu các người mau phái người đến đi!”

“Alo, hội nghị Thiên Kinh sao? Ta phát hiện một phản đồ của Thiên Kinh thị chúng ta, đúng vậy, ta ngay tại hiện trường! Đôi mắt của ta đang theo dõi hắn, hắn không chạy được đâu!”

“Alo alo alo, bệnh viện trung tâm Thiên Kinh sao? Xin chuẩn bị một chiếc xe cứu thương, nơi này có thể sẽ chết người! Ân ân ân, tạm thời còn chưa chết, nhưng ta thấy hắn cách cái chết không xa.”

“Xem xem xem, chỉ biết xem, bây giờ còn xem cái rắm, kết thúc rồi!”

“Ta cảm thấy trận thứ tư này đã không cần đánh nữa, còn đơn đầu cái gì, trực tiếp quân ầu! Cả trường đánh một mình Vương Trọng!”

“Lên đi! Ta đã không thể nhịn được nữa!”

Hiện trường trực tiếp sôi trào, thế này không thể nào chơi được nữa, còn có thể xem cái trận đấu bình thường không?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Barron

Trước đó người phái Reilly cũng được, Colby cũng được, hoặc là người xỏ Scarlett cũng được, cái đó còn có thể nói thuần túy chỉ là vì vấn đề chỉ số thông minh, nhưng hiện tại người đề Barron lên trận thứ tư mấu chốt nhất, cái này đã không chỉ là vấn đề chỉ số thông minh, đây là gián điệp, tuyệt đối là gián điệp! Ngày hôm qua gào thét đánh cược với Adolf chính là tiểu tử này, người rút cuộc đã nhận của Adolf bao nhiêu lợi? Một trận đấu kết thúc cam đoan đánh chết người!

Không chỉ các học sinh, ngay cả hiệu trưởng Green cũng không biết Vương Trọng rốt cuộc là có ý tứ gì.

Nhưng nội bộ chiến đội tổ chín người lại là dị thường bình tĩnh, không ai hoài nghi quyết định của Vương Trọng, hai tháng cùng một chỗ huấn luyện bồi dưỡng ra sự ăn ý, cùng tin phục đối với Vương Trọng, tuyệt đối không thể sản sinh loại cách nghĩ ở bên ngoài nói âm ỉ hằn là phản đồ.

Để hấn làm đội trưởng là quyết định của toàn bộ mọi người, đã quyết định, thì tín nhiệm đến cùng, tuyệt không hối hận.

Barron cũng không quá kinh ngạc, hôm qua Vương Trọng học trưởng đã từng nói bảo hấn làm sẵn chuẩn bị ra sân, chỉ là không ngờ sẽ ở trên trận thứ tư mấu chốt như thế, hoàn cảnh xấu như thế, còn tưởng sẽ là Vương Trọng học trưởng và Glory tự mình giữ ải, vậy tuyệt đối không chút sai sót, nhưng thế mà lên là mình...

Hấn biết một số biến hóa của thân thể hai tháng qua, hồn hải chứa khối tựa như không chỉ khối, chỉ là hấn vẫn có chút khẩn trương. Huấn luyện là huấn luyện, thực chiến là thực chiến, trải qua lần trước đại chiến Nhện Chân Đỏ biến dị, Barron đặc biệt hiểu rõ một điểm này, hơn nữa, các bạn học học viện Adolf thoạt nhìn đều rất mạnh.

Hấn không sợ đi lên mất mặt, cũng không sợ thua, lại càng không sợ phải gánh tiếng xấu, nhưng hấn sợ làm học trưởng thất vọng, học trưởng vì mình trả giá quá nhiều rồi.

Barron nhìn về phía Vương Trọng, trong ánh mắt có một tia ý tứ hàm xúc dò hỏi.

Vương Trọng lại chỉ vỗ vỗ bờ vai của hấn: “Đừng để ý người khác nói như thế nào, đem trình độ trong huấn luyện phát huy ra là được.”

Barron gật gật đầu. Người từng trải qua tử vong, rất nhiều thời điểm đều sẽ lột xác, từ khi tới Thiên Kinh, hấn đã trải qua rất nhiều, nhiều đến mức chính hấn cũng sắp không đếm hết, cuộc sống từ trước tới nay chưa từng tưởng tượng lại có thể phấn khích như thế, từ trước tới nay chưa từng tưởng tượng giao lưu giữa người với người sẽ thú vị như thế.

Các loại trợ giúp của các học trưởng khiến hấn không cô đơn nữa, hấn thực sự cảm kích tất cả, nhưng trong mọi thứ này, có một điều là quan trọng nhất, hấn vẫn chưa từng nói, thậm chí đây là điều trước kia mình căn bản cũng không dám mơ ước xa xôi!

Là tín nhiệm, Vương Trọng học trưởng đem hấn coi là một người thật sự có thể tin cậy!

Hấn không phải sự trói buộc cùng người đứng bên lề chi chiến đội này nữa, lại càng không phải vật đem lại may mắn!

Barron nghiêm túc gật gật đầu, thở sâu, không nói một lời ở trong các loại tiếng ồn ào đi ra khỏi khu chờ đợi chiến đấu.

“Ai cho hấn quyền lợi để tên gà mờ năm nhất này đại biểu học viện chúng ta xuất chiến?!”

“Trận thứ tư mấu chốt như thế, thế mà không để Glory lên!”

“Vương Trọng người cmm sao không chết đi!”

“Vương Trọng người con lợn này! Vô liêm sỉ! Phản đồ!”

Trong nháy mắt bước chân bước lên lôi đài, tiếng đình tai nhức óc, phần nộ gào rống ở xung quanh, tiếng gầm gừ ộp ộp trời ộp đất ập tới, theo đó mà đến thậm chí còn có vài chai nước khoáng.

Phành phành phành phành!

Nửa chai nước khoáng nện ở trên người Barron, nhưng hấn lại căn bản không tránh, thậm chí tựa như chưa cảm giác được, hấn chỉ im lặng như vậy, không nhúc nhích đứng ở nơi đó.

Gặp phải một người thành thật như vậy, đập bình nước khoáng ngược lại cũng xấu hổ, tiếng ồn ào xung quanh tựa như cũng ít đi một chút.

Đứa nhỏ đáng thương, cứ như vậy bị Vương Trọng phản đồ kia ném ra gánh tiếng xấu, xem đem đứa nhỏ đáng thương này dọa sợ rồi, cũng đã khẩn trương đến mức không dám động cử động.

“Barron không có vấn đề chứ?” Emily mở to mắt, vừa rồi mấy chai nước khoáng kia khiến cô rất khó chịu: “Ta nếu là Barron, ta đã nhặt lên đập về cho hấn!”

Scarlett lại chớp chớp mắt, chưa bởi vì vừa rồi thất lợi mà ưu sầu một chút nào: “Vương Trọng, người đã đoán được đối diện sẽ đưa ai lên, phải không?”

Vương Trọng cười ha ha: “Rosenberg!”

“Kháo! Là Rosenberg! Chính tuyến trọng trang bên Adolf!”

“Trọng trang vs trọng trang, lúc trước là thích khách vs thích khách, đây là phiên bản trận thứ hai đó, còn có thể thăm hại hơn sao?”

“Giải tán giải tán, còn có cái gì để xem? Bất nạt Barron loại người thành thật kia không có ý nghĩa, có tính tình đều theo lão từ cùng nhau đến cửa hội quán chặn họ Vương đi!”

“Đi! Giết chết hắn nha!”

Hội trường có không ít người rời khỏi, nhưng cũng có không ít lúc trước chưa thể đi vào sân tràn vào, duy trì tỷ lệ ghế trong hội trường 70%, nhưng hiển nhiên không sôi nổi như lúc trước chen chúc đầy người trên đường.

Người còn lại phần nhiều đều coi như có lý trí, chỉ là thủ vững một chút kiêu ngạo cuối cùng làm học sinh của học viện Thiên Kinh.

Rosenberg đứng ở đối diện Barron, đội trưởng lựa chọn để hắn đến đối phó tiêu gia hỏa này, hắn cảm thấy thật sự là có chút mất mặt.

Ngày hôm qua đội trưởng triệu tập mọi người cùng nhau nghiên cứu thực lực mỗi người học viện Thiên Kinh, là hiệu trưởng Bradley kiểm được tư liệu, rất đầy đủ, thậm chí bao gồm bên trong học viện Thiên Kinh đoạn thời gian trước, clip Kỳ Ba xã và Thánh - Tài Quyết đối chiến, không ít người trong chiến đội đối phương đều được đội trưởng đánh giá rất cao, chỉ có Barron này, là một vòng yếu nhất của đối phương, thậm chí nghe nói hai tháng trước hồn hải của hắn còn bị thương tổn loại sụp đổ, hoàn toàn chỉ là một tên cận bã góp cho đủ nhân số mà thôi.

Mấy người mới khác giống Scarlett, Glory, Vương Trọng, Emily, đội trưởng đều chuyên môn chỉ định đội viên đối phó bọn họ, nhiệm vụ của mình vốn là cần đối phó Glory, trọng trọng đối trận loại kiếm một tay mang tính đơn độc kia, có hiệu quả khắc chế nhất định, nhưng đối phương thế mà không lên, ngược lại ở trận thứ tư đem tên cận bã này phái ra.

Đây là trực tiếp bỏ cuộc sao? Thật ra cũng dứt khoát!

Đối phó loại mặt hàng này, để trong chiến đội tùy tiện một đội viên dự bị, vô luận nghề nghiệp nào lên cũng đủ, nhưng đội trưởng lại kiên trì muốn để hắn chính tuyển trọng trọng ra sân, bởi vì trận này đánh xong cũng sẽ không còn trận thứ năm, nói cái gì phải cho học viện Thiên Kinh sự tôn trọng nhất định.

Được rồi, ai bảo mình bội phục nhất chính là Cecil chứ, đã là muốn cho đối phương sự tôn trọng, vậy vẫn phải hơi nghiêm túc một chút, nếu biểu hiện quá tùy tiện, đội trưởng sẽ mất hứng... Hả?

Rosenberg đột nhiên cảm giác được một loại nguy cơ tiềm tàng, các ý tưởng lộn xộn trong đầu lập tức nhảy mất bị hắn vứt hết lên chín tầng mây.

Làm chính tuyển trọng trọng của học viện Adolf, ý thức nguy cơ là kỹ năng chuẩn bị tránh cho đoàn diệt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Chạy đi, thiếu niên!

Hắn có chút kinh ngạc, bởi vì hắn cảm giác được nguy cơ này lại là tiểu gia hỏa đối diện tên Barron kia mang đến cho mình, đôi mắt kia nhìn chăm chăm mình, giống như trong mắt thiên địa này ở trọng tâm hắn đều biến mất hết, chỉ còn lại có một mục tiêu vô cùng bắt mắt, ánh mắt này không giống như muốn bỏ cuộc, trái ngược, còn rất sắc bén, rất dã tính.

Có chút ý tứ...

Rosenberg hơi trầm thân thể xuống, đè thấp trọng tâm của mình.

Đối phó trọng trọng, nghề nghiệp khắc chế hữu hiệu nhất chính là hỏa pháo hạng nặng, bất cứ nghề nghiệp nào khác ở lúc quyết đấu với trọng trọng chiến sĩ hầu như đều không chiếm được tiện nghi quá lớn, mà quyết đấu giữa trọng trọng cùng trọng trọng thì càng rõ ràng, không giống thích khách quyết đấu lúc nào cũng chạy ở bên cạnh lưỡi đao tử vong, cũng không giống viễn trình và chạm tính toán vị trí di chuyển cùng đường đạn của hai bên mọi lúc, lại càng không giống toàn năng kiếm sĩ kiếm chiêu hoa lệ và chạm như vậy.

Có, chỉ là lực lượng!

Lực lượng và lực lượng đối chọi, nhiệt huyết cùng kích tình và chạm, cường giả vi tôn!

Phành!

Cơ bắp Rosenberg phồng lên, mặc kệ là vì đội trưởng yêu cầu, hay là ánh mắt sắc bén kia của đối phương, hắn đều quyết định phải toàn lực chiến một trận!

Cơ bắp phồng lên làm căng áo giáp toàn thân hắn, phát ra tiếng căng lên ‘Bóp bóp bóp’.

Barron lại tựa như chưa có bất cứ động tác cùng áp ủ nào, trừ ánh mắt ngưng trọng kia, thân thể ngược lại càng lúc càng thả lỏng.

Hình ảnh trong rừng cây nhỏ mình bùng nổ nháy mắt hủy diệt Nhện Chân Đò biến dị, hai tháng qua vô số lần thí nghiệm và thử, từng màn lướt qua ở trong đầu hắn, hắn không cần phải nghĩ quá nhiều, bởi vì hắn chỉ biết một chiêu!

“Trong nháy mắt hai đoạn uy lực kia chồng chất, gánh nặng đối với thân thể và hồn hải tương đối to lớn, một đêm kia ở rừng cây nhỏ, người thật ra đã nắm giữ tinh túy của một chiêu này, sở dĩ hồn hải tan vỡ, là vì người quá căng cứng!”

“Kiên trì, chuyên chú, bản năng!”

“Barron, người tiếp tục húc như vậy sẽ bị ngốc đó.”

“Ài, gã này thật sự là bị Vương Trọng học trưởng lừa dối đủ mạnh, thật ngây thơ, ta chưa từng nghe nói húc đầu vào tường cũng có thể húc ra tuyệt chiêu.”

Đáp lại chỉ có... Thùng thùng thùng thùng thùng...

Thả lỏng, lại thả lỏng, điều chỉnh hô hấp, bình thần tâm tính...

Đình!

Tiếng chuông vang lên, Rosenberg giống như một chiếc xe lửa vỡ trang xông lên, bước chân nặng nề đem cả lời đài đều đập mờ hồ chấn động, hắn muốn đem gã đối diện kia trực tiếp hất bay ra ngoài!

Mắt Barron ngay tại lúc này đột nhiên lóe sáng lên.

Hắn hơi ngửa người ra phía sau, hô hấp ngân nga giống như muốn một hơi đem không khí cả tòa tràng quán này đều hít hết!

Ngay sau đó, toàn bộ thân thể giống như lò xo nén hết mức, lấy một loại tốc độ khủng bố hướng tới Rosenberg đang lao đi húc ngang tới!

Ba ~ rron ~~~~~

Đôi mắt Barron đỏ rực, thanh âm như chuông rền, tiếng rống rung chuyển lại có loại tư thế muốn đem cả tòa tràng quán đều hất bay!

Oành!

Dừng sĩ quyết đấu, không có hoa mỹ!

Hai lực lượng khủng bố phi nhân loại nháy mắt hung hăng va chạm với nhau, giống như sao băng va chạm Địa Cầu, sóng xung kích khoa trương lấy điểm hai người và chạm làm trung tâm, giống như vẩn nước hương tới bốn phía khuếch tán ra!

Barron và Rosenberg đều đã đầu đỏ cả mắt, ở trong đấu sức, nháy mắt giữ lẫn nhau không buông!

Giữ... giữ được rồi?!

Cecil từ khi trận đấu bắt đầu cho tới bây giờ đều vẫn duy trì mỉm cười đã biến sắc.

Trên đài, hiệu trưởng Bradley và hiệu trưởng Green tất cả đều há hốc mồm.

Bốn phía, toàn bộ những kẻ vừa nãy còn trào phúng Barron, thậm chí hướng hắn ném chai nước khoáng tất cả đều sợ ngây người! Thậm chí ngay cả các phần tử bất lương lúc này đang ở ngoài cửa la hét ầm ĩ muốn vây chặn Vương Trọng cũng đều bị tiếng va chạm kinh thiên động địa này chấn trụ!

Đây là Barron? Gã năm nhất được xưng yếu nhất gà nhất học viện Thiên Kinh ở cuối xe?

Không có khả năng! Điều này sao có thể? Làm sao có thể!

Không phải Rosenberg không đủ mạnh, ngược lại, hắn rất mạnh, so với bất cứ một trọng trang các năm trên của học viện Thiên Kinh đều mạnh hơn rất nhiều, vừa rồi lực lượng lẫn va chạm này đã lớn đến nghịch thiên, xuất hiện gọn sóng xung kích!

Thế mà bị tên tụt lại cuối xe kia chặn được?

Không đúng!

Trong mắt Rosenberg đột nhiên dần hiện ra một tia kinh sợ!

Nháy mắt húc nhau, hắn có thể cảm giác được sức bùng nổ của đối phương tương xứng với mình, cái này đã đủ làm người ta kinh ngạc, nhưng lúc này, sự bùng nổ đó thể mà nháy mắt sinh sôi gia tăng gấp đôi.

Hai đoạn chồng chất.

Oành!

Giữ lẫn nhau chỉ giằng co nửa giây.

Lực lượng khủng bố nháy mắt bùng nổ, Barron giống như con ngựa hoang thoát cương, bước ra bước đầu tiên khủng bố, ngay sau đó, chính là thứ hai bước, bước thứ ba, bước thứ tư... Sau đó, hấn thể mà đẩy Rosenberg bắt đầu chạy!

Không!

Răng của Rosenberg cũng sắp nghiền vỡ rồi, nhưng hấn lại không ngăn được lực lượng khổng lồ như san núi lật biển từ đối diện điên cuồng ập tới.

Minh chính là chính tuyến trọng trang của học viện Adolf, là nam tử hán mạnh nhất trừ Cecil đội trưởng cùng Simon phó đội trưởng, thế mà bị tên gà mờ năm nhất này giống như đẩy xe ba bánh đẩy hướng phía sau chạy như điên!

Barron~~~~~

Oành ~~~~ vù ~~~~~

Tuyệt vọng và sợ hãi chiếm đầy hốc mắt Rosenberg, quái lực khủng bố cùng quán tính lực lượng đẩy khiến hấn cũng không cách nào bảo trì tư thế hai chân đạp đất nữa, cả người bị hung hăng hất bay... rất cao... rất xa.

Oành đùng đùng...

Trực tiếp bay ra hơn năm mươi mét, như là một tảng đá nện xuống đất, chỉ có đuôi run rẩy một chút rồi không còn động tĩnh...

Trọng tài xem mà ngây người, hai vị hiệu trưởng xem ngây người, toàn bộ đội viên học viện Adolf xem ngây người, cả sân ước chừng sáu bảy ngàn người xem ngây người, hơn vạn quần chúng ăn dựa bên ngoài hội quán vây quanh màn hình lớn cũng đều xem ngây người!

Cái này...

Đây là thắng rồi sao?

Hoa lệ ba trăm sáu mươi lăm độ không góc chết lợi ngược dòng kinh thiên, sáng mù mắt chó titan 24k một đám quần chúng ngu ngốc!

Hiện trường lâm vào yên tĩnh tuyệt đối, trừ Vương Trọng... Có lẽ thêm Glory nữa, không ai đoán trước được một trận chiến này sẽ là kết quả như vậy, cho dù một tia cũng không có!

Không ít học sinh đã rơi lệ đầy mặt.

“Thắng, thắng rồi!”

“Thắng rồi, chúng ta thắng rồi!”

“Chúng ta thật sự thắng rồi sao, ta cũng không dám mở mắt nữa!”

Mọi người hoan hô, có người nhiệt lệ lưng trông muốn đi nâng cúp, thật sự là sắp nghẹn điên rồi.

Các đội viên học viện Adolf đã từ trong vù rồi ngây người tỉnh táo lại, thật sự nhìn không được: “Đều con mẹ nó điên rồi sao! Các người mới chỉ thắng một trận!”

“Hu...”

“Hình như là vậy, chúng ta còn thua 1-3 đó...”

Một đám đông người đỏ mặt lên, nhưng, không khí cuối cùng đã dâng lên rồi.

Thanh xuân bị áp lực một buổi sáng, rốt cuộc đã trở lại!

“Vậy cũng có thể thắng, xem ra học viện Thiên Kinh chúng ta là thời đến vận chuyển rồi!”

“Đây là bùng nổ, đi cmn vận...”

“Họ Vương cũng có một ngày mèo mù vớ cá rán?”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 203: Soái ca chênh lệnh

“Còn có một trận, thắng là có thể tiến vào thi đấu đoàn đội quyết thắng bại!”

“Lần đầu tiên có cơ hội chọn sau! Phen này sẽ chủ động rồi! Adolf sẽ phái ai ra sân?”

Sắc mặt Cecil có chút khó coi, từ khi bắt đầu một đường đèn xanh đi đến bây giờ, đã quá thuận lợi, dẫn tới người nghiêm túc như hắn cũng nhận không được bắt đầu xem thường đối tượng đối diện phụ trách an bài đội hình, nhưng đã kích bất thành linh, lại nháy mắt khiến hắn tỉnh táo lại.

Cách lôi đài thi đấu thể thao cùng gã đối diện tên Vương Trọng kia xa xa nhìn nhau, Cecil có chút khó chịu, nhưng bọn hắn vẫn có ưu thế tuyệt đối, chỉ là một trận ngoài ý muốn mà thôi.

Có chút xem không hiểu...

“Đội trưởng, một trận cuối cùng ta đến!” Một thanh niên tóc quăn anh tuấn đi tới trước mặt Cecil, bên hông hắn đeo một thanh trường kiếm nhỏ màu đỏ, tràn đầy hào quang hoa mỹ.

Cecil nhìn nhìn hắn, đội hình đối diện bố trí, đem qua mọi người đều nghiên cứu rất thấu triệt rồi, trừ Scarlett, thực lực Glory hắn là mạnh nhất trong đội hình đối phương, Emily đứng sau, hai người này đều có đặc điểm riêng, đều thuộc loại hình linh hoạt, ban đầu Rosenberg trọng trang như vậy là vũ khí tốt nhất đối phó bọn họ, nhưng lại ngoài ý muốn tổn hại ở trận thứ tư, mấy quân cờ khác mình lưu lại, vô luận ai lên, đều có khả năng bị hai người đó của đối phương nhắm vào.

Trước mắt gã này có lẽ thật sự là lựa chọn duy nhất, ít nhất, vô luận đối mặt Glory, Emily hoặc là Vương Trọng lên, hắn đều không đến mức bị nhắm vào.

Cecil không cảm thấy đối phương thực có khả năng lợi ngược dòng, nhưng trận thứ tư loại cảm giác bị tính kẻ đó, khiến hắn có chút ghê tởm cũng có chút cố kỵ, hắn cũng không muốn đem thắng bại kéo dài tới trong đoàn đội chiến, theo bản năng cảm thấy gã đối diện tên là Vương Trọng kia có chút đáng sợ, dù sao cũng là một người có thể liên tục thua ba ván, hơn nữa đối mặt hầu như cả trường nhất trí lên án công khai còn có thể bình tĩnh như vậy, giống như tất cả đều ở trong sự nắm giữ, hơn nữa thật sự ở trận thứ bốn xoay chuyển căn khôn, nháy mắt đem quả bóng bị động đá cho mình, hóa giải hoàn cảnh xấu ba trận trước đó!

Không tự tin tuyệt đối là không làm được một điểm này.

“Có nắm chắc không?” Cecil lạnh lùng hỏi, so sánh với đối diện, hắn càng hiểu biết người của mình hơn. Tiểu tử trước mắt, chỉ cần hơi kích thích một chút, sẽ có sự bùng nổ làm người ta than thở.

“Ha ha...” Thanh niên tự tin cười: “Mười phút đồng hồ!”

“Thằng cha này vẫn rầm thoi như vậy...” Simon cố nén xúc động muốn đập một cước trên mũi hắn, nhưng ngấm lại chiêu kiếm pháp khủng bố kia của hắn, thôi, cho dù là phó đội trưởng, gã kia cũng dám rút kiếm.

“Vương bài che dấu, vốn muốn thêm một món ăn lớn cho học viện Capofer.” Cecil nhìn bóng lưng thanh niên đi lên đài: “Xem ra, phải cho học viện Thiên Kinh hưởng dụng trước.”

“Ừm? Tiểu gia hỏa này là ai?” Hiệu trưởng Green hiện tại là tâm tình tốt, chiến đội phản kích tuy tới muộn chút, nhưng cuối cùng đã tới, hơn nữa xu thế không thể ngăn cản như thế. Ông đối với thành viên học viện Adolf cũng có chút hiểu biết, đặc biệt mấy đội viên chính tuyến kia, nhưng tiểu gia hỏa ra sân này rõ ràng không phải một trong các chính tuyến.

Bradley cũng có chút cảm thán sự an bài này của Cecil, không ngờ để sát khí ẩn giấu kia sớm ra màn, nhưng đã ra sân, thì không cần thiết che dấu nữa: “Yadnis, tân sinh năm nhất của học viện Adolf chúng ta năm nay, đến học viện chúng ta mới ba tháng, id mới trong OP đã đang đánh thi đấu thắng cấp Tỉnh Anh... Ha ha, bạn học già, không phải chỉ có học viện các người mới có thể cướp được một Glory mà thôi.”

Green hiệu trưởng hơi ngăn người, mặt nhăn mày nhu tựa như đang suy tư về lai lịch cái tên có chút quen thuộc đó, đột nhiên vỗ ót: “Yadnis kia của gia tộc Thain?! Một trong mười bảy người mới hỗn lực trường thành 9.5 trở lên của năm nay sao, tiểu tử này không phải thành phố Capofer sao, bỏ học viện hạng nhất quê nhà không vào, lại bị học viện các người đoạt đi?”

Bradley cười ha ha: “Bạn học già ơi, nhìn sự việc cần xét sâu xa một chút! Người không biết ở trong thành phố Capofer, gia tộc Thain và gia tộc Porter vẫn luôn không quá hòa hợp sao?”

“Đúng rồi, đội trưởng học viện Capofer là con bé Lola đó.” Green hiệu trưởng bừng tỉnh đại ngộ: “Gia tộc Thain bọn họ không đấu được đám biến thái kia nhà Porter, cho nên tiểu tử này liền muốn ở trên CHF thắng Lola sao?”

“Cho nên học viện Adolf chúng ta là lựa chọn duy nhất của hân!” Bradley đắc ý cười lên, đây là đòn sát thủ, thật ra thua một ván cũng không có gì, chỉ là tiết tấu này không biết nơi nào không quá thích hợp, đương nhiên phải bảo hiểm.

“Xin Glory xuất chiến!”

“Soái ca vs soái ca đi!”

“Van cầu đội trưởng tiền sinh đừng lên con hân nữa! Trái tim của ta chịu không nổi!”

“Glory! Glory! Glory!”

Trong hội trường, ngoài hội trường, thanh âm vô số người vang thành một mảng, một nhân tuyến cuối cùng của Thiên Kinh chiến đội, Glory hoàn toàn xứng đáng!

Tiếng hò hét như sóng thần vang thành một mảng, hai vạn người trong sân ngoài sân đang kêu gọi cùng cái tên.

Vương Trọng cười lên, một trận chiến cuối cùng này, mình tựa như không cần thiết làm ác nhân nữa, hân nhìn về phía Glory, buông buông tay.

“Ha ha, giao cho ta đi, học trưởng.”

Nam nhân đẹp trai nhất trong hai chiến đội đứng tới cùng một nơi, mặt đối mặt.

Không thể không nói, thiếu niên thiên tài tựa như đều tự mang quang sáng soái ca, nụ cười của Yadnis rất mê người, rất rực rỡ loại đó, có thể so bì với nụ cười không dính nhân gian khói lửa của Glory, chỉ là, lấm mồm chút.

“Người chính là Glory được xưng tân nhân vương kia sao?” Trên mặt Yadnis tràn đầy tự tin: “Không tệ, rất đẹp trai.”

“Người biến đi! Glory nhà ta cần người đến đánh giá? Tiểu bạch kiểm!”

“Adolf soái ca, làm ra vẻ là phải xem đối tượng! Độ đẹp trai với Glory nhà ta, bỏ xa người tám con phố!”

“Đầu thực lực bỏ người một trăm con phố!”

Các nữ sinh trên khán đài gào thét chói tai, đối mặt kẻ địch không phải người tử chính là ta vong, mặc dù là nữ nhân có thuộc tính mê trai cũng cố định đứng về phía học viện mình, huống chi bị đùa giỡn dưới sân là Glory.

Glory mỉm cười, chưa trả lời.

Yadnis lại mở miệng: “Người là cầm điếu sao? Không biết nói sao?”

Glory vẫn duy trì nụ cười.

“Khẩn trương nói không ra lời? Ha ha, nghe nói người khi nhập học giá trị hồn lực trưởng thành cao tới 9. 8? Thật ngại quá, ta 9. 9.”

Glory vẫn mỉm cười.

“Về mặt này của người thật sự là rất rầm thoĩ đó!”

Glory tiếp tục mỉm cười.

“Nói chuyện với người thực không có ý nghĩa!” Yadnis cũng không có cách nào, vai phụ hoàn toàn không bị vòng sáng nhân vật chính của hân ảnh hưởng rất ít gặp, bình thường tùy tiện mở ra hình thức trào phúng, đối diện đều nên lòng đầy căm phẫn, hô đánh hô giết lao tới, sau đó bị mình một kiếm đánh ngã mới đứng.

“Ta cũng cảm thấy vậy.” Glory cười ha ha: “Cho nên, vẫn là đánh đi.”

“A! Glory đẹp trai quá! Thật cool! Thật hữu ái!”

“Vì sao mỗi lần nhìn thấy Glory ta đều nhịn không được có loại cảm giác thẹn thùng xấu hổ! Nóng quá!”

Tên đáng ghét! Người xem đáng ghét! Nữ nhân đáng ghét!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Đây mới là bày mưu nghĩ kế! (1)

Yadnis hơi biến sắc, ánh mắt đột nhiên ngưng tụ.

Ánh mắt Green hiệu trưởng và Bradley cũng bị hấp dẫn qua, nói ngàn nói vạn, vẫn phải xem kết quả trận đấu, vô luận là Green có lòng tin đối với Glory, hay là Bradley có lòng tin đối với Yadnis, đều biết đối phương khẳng định khó đối phó. Vương bài hai bên năm nay, loại lời lẽ cái gì có thể thoải mái treo lên đánh, chỉ là một cái nguyện vọng tốt đẹp mà thôi.

Đình!

Tiếng chuông vừa vang, Yadnis đã giống như tia chớp, bóng dáng biến mất ở tại chỗ!

Thuần di?

Không phải.

Chỉ là tốc độ rất nhanh, bốn phía tràn ngập năng lượng tạt phong dị năng, làm hấn mau lẹ như gió, Tập Phong Bộ!

Không đợi người xem mắt chậm tìm được bóng người Yadnis, bóng kiếm theo gió giạt đã hướng tới toàn thân cao thấp Glory nháy mắt đâm ra mười kiếm!

Kiểm tốc độ gió? Tập Phong Bộ?

Tựa như, có chút ý tứ như vậy.

Kiểm nhanh, bóng người Glory cũng nhanh, trong đường tơ kẽ tóc né được.

“Cho rằng thế này đã xong rồi sao?” Yadnis như bóng với hình, kiếm ảnh càng nhanh hơn: “Mới bắt đầu thôi, lo mà hưởng thụ đi!”

Keng keng keng keng keng ~~~

Tăng tăng tăng tăng tăng ~~~

Tiếng binh khí va chạm liên mạch giống như kéo một âm dài nối liền, làm người ta căn bản khó có thể phân biệt trong nháy mắt hai người này rốt cuộc đã giao thủ bao nhiêu lần!

Yadnis kiếm pháp quá nhanh, bộ pháp cũng quá nhanh! Hỗn hợp tốc độ đánh cùng tốc độ di chuyển của tạt phong dị năng, quả thực so với Patroff chớp mắt xoắn ốc của Cecil lúc trước mang tới chấn động cho người ta còn lớn hơn! Dù sao đó chỉ là trong nháy mắt phát lực, mà hiện tại lại là liên tục bùng nổ!

Glory tựa như không chút sức chống trả, ở trước mặt thế công như cuồng phong mưa rào kia bị ép phòng ngự.

Vù vù vù vù vù!

“Thiên tài chỉ biết tránh sao?! Uy phong vừa nãy của ngươi đâu? Không phải nói muốn đánh sao?”

“Cho ngươi kiến thức cái gì gọi là thiên tài chân chính!”

Yadnis cuồng ngạo cười to, tốc độ một lần nữa tăng lên!

Không thể không nói gã này quả thật là thiên tài, tốc độ kiếm đã bị hấn tăng vọt lên đến cực hạn của nhân loại, đem dị năng và tốc độ kết hợp đầy đủ.

Hiện trường vốn thanh âm vô số cổ vũ bom hơi cho Glory cũng đều biến mất không thấy nữa, không phải không tín nhiệm Glory, mà là sự nhanh của gã này, đã nhanh đến mức khiến người xem đem trái tim cũng treo lên cổ họng rồi! Trừ Green hiệu trưởng cùng số ít người, 99% học sinh đều đã hoàn toàn không thể thấy rõ động tác của tên kia, chỉ cảm thấy tựa như đồng thời có mấy người như hấn đang hướng Glory vây công!

Đầy mắt đều là kiếm ảnh, đầy tai đều là tiếng xé gió!

Nhưng, không chỉ có kiếm ảnh, không nhìn rõ tương tự, còn có Glory.

Động tác của Glory cũng không tính là quá nhanh, ít nhất cho người ta cảm giác không nhanh, hấn thậm chí hai chân cũng chưa từng rời khỏi phạm vi hai mét, thân thể giống như một con lật đật lay động, đong đưa, rõ ràng lưng thẳng chân thẳng, nhưng lại có thể dễ dàng ngửa trước ngửa sau đến góc sáu mươi độ, còn có thể xoay tròn uốn cong...

Không mấy ai có thể nhận ra thân pháp này của hấn rốt cuộc là thế nào, nhưng chỉ cần có chút nhãn lực lại đều nhìn ra được, cái này cùng Quý Bộ gần đây hot của Vương Giả Mạnh Mồm có thể liều mạng rồi, đều là không chế đối với trọng tâm, nắm chắc quá tốt!

Lấy chậm đánh nhanh, đối phương một giây hơn mười kiếm công kích, thế mà một đòn cũng chưa trúng! Một nửa bị Glory dùng kiếm đẩy ra, một nửa khác thì dễ dàng bị bước lay động con lật đật quý dị kia làm sáng mù mắt chó!

Keng!

Lại một kiếm va chạm, Yadnis bị nhẹ nhàng bắn ra, hẳn có chút không thể tưởng tượng, kiếm mình nhanh như vậy, thế mà bị đối phương tránh được hết?

Ngay từ đầu cho rằng đối phó gã này 30% sức đã đủ rồi, nhưng rất nhanh đã dùng tới 60% sức, vừa rồi đã là 90% sức, thế mà vẫn không được!

Chẳng lẽ trận đầu tiên của mình, thế mà đã phải bị ép đến mức sử dụng trăm phần trăm thực lực? Thế này còn để người ta làm ra vẻ như thế nào đây? Hơn nữa, một bộ dáng rất bình tĩnh như cũ kia trên mặt đối phương, làm hắn nhìn xong lại càng không thoải mái!

“Làm ra vẻ vất vả như vậy người không mệt sao?” Yadnis nhìn không được tiếp tục trào phúng: “Mệt thì biểu hiện ra ngoài, không cần cất giấu để giả bộ rất nhẹ nhàng nữa!”

“Xin lỗi, ta thật sự không mệt.” Glory mỉm cười, rất lễ phép lập tức khởi kiếm.

Hu, đó là...

Toàn bộ mọi người, bao gồm Yadnis lúc này mới chú ý tới, kiếm trong tay Glory, thế mà còn chưa ra khỏi vỏ?!

Hơn nữa không chỉ như vậy, tay trái gã kia thế mà vẫn đặt ở sau lưng!

Không chỉ Yadnis cùng khán giả xung quanh, ngay cả đám người Cecil học viện Adolf dưới đài cũng nhìn mà há hốc mồm, ghen hờn trợn mắt.

Cái này...

“Nhưng người đã mệt rồi, vậy đến lượt ta tiến công đi.” Tay phải Glory nhẹ nhàng rung lên, theo một tiếng kiếm ngân vang thanh thúy, vỏ kiếm thoát xác, bay lên cao cao.

“Làm...”

Chữ ‘Bộ’ còn chưa ra khỏi mồm, kiếm của Glory đã vô cùng nhẹ nhàng đặt lên trên cổ Yadnis, vân đạm phong khinh, giống như ta nhẹ nhàng đến, nhẹ nhàng đặt, phất phất ống tay áo, lúc nào cũng có thể lấy máu tươi ở cổ người!

“Người thua rồi.”

Vỏ kiếm tung lên cao lúc này vừa vặn chuẩn xác vô cùng rơi xuống trong tay Glory, dáng người tao nhã kia, nụ cười mê người kia, cây kiếm phù văn bình thường này vừa mới ra khỏi vỏ!

Chưa ai thấy rõ động tác của Glory! Quả thực tốc độ như là thuần di!

Không mang theo một tia khói lửa, siêu cấp đột tiến không mang theo chút cảm giác áp ú, đây là tốc độ như u linh của Glory!

Hiện trường ở sau 0.01 giây tuyệt đối tĩnh mịch, đột nhiên bộc phát ra sóng triều làm người ta điên cuồng!

Đôi khi phải thừa nhận, Glory quả thật có thực lực như vậy, hiện tại ngay cả nam đồng bào học viện Thiên Kinh cũng gia nhập hàng ngũ hoan hô.

“Glory! Vua của ta!”

“Glory của ta chứ!”

“Đến đây đến đây! Xin tiếp nhận tình yêu hèn mọn của em đi!”

Bao gồm Cecil ở trong, về mặt toàn bộ đội viên học viện Adolf đều trở nên phi thường nặng nề, bọn họ đã bị kéo vào đoàn chiến, không chỉ có thế, tiết tấu cùng bầu không khí này có chút sai sai.

Viện trưởng Green rớt cuộc lộ ra nụ cười, cho dù đoàn chiến thua, hắn cũng không để ý nữa, hắn đã thấy được dũng khí cùng hy vọng của đám người trẻ tuổi này, tương lai học viện Thiên Kinh sẽ rất cường đại.

“Lão bằng hữu, tôi tựa như đã hiểu vì sao Yadnis đi học viện các người.” Nếp nhăn trên mặt Green cũng giãn ra, mà lần này, về mặt Bradley hoàn toàn ngưng trọng, là Glory quá mạnh? Hay là Yadnis quá yếu?

Sự tình có chút không khống chế được, vấn đề là, học viện Thiên Kinh có thể lãnh làm gáo vỡ làm mười, mà bọn họ thua không nổi!

Hai bên tiến vào giữa sân nghỉ ngơi hồi phục nửa giờ, làm chuẩn bị cuối cùng cho đoàn chiến. Không hề nghỉ ngơi, so với thi đấu cá nhân, đoàn chiến mới là khảo nghiệm trình độ nhất, cũng có thể thể hiện nội tình của một học viện nhất.

Chương 205: Đây mới là bày mưu nghĩ kế! (2)

Sân đấu Thiên Kinh đã kín người hết chỗ, không chỉ có học sinh, thậm chí ngay cả một số giáo viên nghề nghiệp phi chiến đấu cùng nhân viên công tác cũng dám đến, toàn bộ mọi người đều không thể tin được chiến đội Thiên Kinh thế mà đem chiến đội Adolf cường đại đẩy vào đoàn chiến, hơn nữa trên sĩ khí còn chiếm ưu thế.

“Đừng chen, đừng chen, nhường người ta chút, người ta là con gái mà!”

“Em gái hồ ly ở đâu ra? Cút!”

“Ta muốn xem Glory!”

“Học viện Thiên Kinh vô địch! Glory vô địch! Đội trưởng vô địch!”

“Vương Trọng rất có tài đó, xem bọn họ đoàn đội chiến!”

Người thắng làm vua, thua làm giặc, thanh âm mắng Vương Trọng không thấy nữa, thay thế vào đó là một mảng vui mừng, nói trời nói biển, tiêu chuẩn duy nhất kiểm nghiệm trình độ thật ra chỉ có kết quả. Vương Trọng muốn ngồi vững vị trí đội trưởng, muốn được tán thành, nhất định phải lấy ra thành tích, trên thế giới này vốn không có vô duyên vô cớ yêu và tin nhiệm.

Không khí hiện trường nhiệt liệt, có thể cùng học viện Adolf năm trước hạng ba thi đấu phân khu đánh vào thi đấu đoàn đội quyết thắng, đối với học viện Thiên Kinh mà nói tuyệt đối là thắng lợi không tồi, tuy còn thua 2-3, nhưng vậy có sao? Dù sao cũng là một trận cuối cùng định thắng thua, học viện có cơ hội rất lớn, hơn nữa hiện tại cảm giác khí thế và vận tốt đều hoàn toàn ở bên mình mà.

Tiếng ồn ào bên ngoài không thể ảnh hưởng đến tuyến thủ hai bên, bên ngoài như sóng thần càng mang đến sự hưng phấn trước nay chưa từng có cho thành viên Thiên Kinh chiến đội, đương nhiên cái này đối với học viện Adolf là một loại áp lực.

Mọi người đều cao hứng phấn chấn nhìn Vương Trọng, trong ánh mắt tràn ngập tin nhiệm. Hyman thì bận rộn bổ sung năng lượng cho người đã tham gia một trận đấu, dĩ năng của cô chẳng những có thể trị liệu thương thế nhất định, còn có thể ôn hòa hòa hoãn, tạo ra hiệu quả thả lỏng.

Hiện tại mọi người đều chờ Vương Trọng bố trí chiến thuật đoàn chiến, tin nhiệm thứ này không phải dựa vào nói mò, chỉ dựa vào bội phục khi tập luyện bình thường cũng không đủ, vẫn phải dựa vào từng trận thắng lợi.

Hiện tại là thắng lợi sao? Đương nhiên!

Người xem bên ngoài còn chỉ là xem náo nhiệt, chỉ có đội viên hai bên giao chiến mới biết được trong thành tích ‘2-3’ này cất dấu bao nhiêu ưu thế.

Thất bại cũng chưa ảnh hưởng đến tâm tình của Scarlett, ngược lại trong ánh mắt nhìn Vương Trọng thế mà đã có thêm một tia sùng bái. Đầu tiên bên đối diện năm đại ca thủ chính tuyến, thậm chí một vương bài che dấu cơ bản tất cả đều đã ra sân, thực lực của họ đã bị phía Thiên Kinh mò ra rõ ràng, thậm chí Rosenberg đối diện bây giờ còn ở trạng thái trọng thương, Yadnis thiên tài gì đó kia cũng ở trong giai đoạn thất thần sụp đổ, có lẽ thân thể không sao, nhưng một chiến sĩ tâm tính mất cân bằng đối với đoàn đội thương tổn càng lớn hơn nữa, hơi có đầu óc đều sẽ không dễ hấn lên tiếp, cho nên Adolf bên kia tương đương trực tiếp bị phế đi hai đại ca thủ.

Mà quay sang nhìn học viện Thiên Kinh, Vương Trọng và Emily đều còn chưa ra tay, loại thi đấu này có dự phòng mới là thật sự hiểm ác, giữ lại hai vị trí chưa biết này, ở trong thi đấu đoàn đội tuyệt đối có thể tạo ra tác dụng cực lớn, về phần Reilly bị thương, cái này căn bản không ảnh hưởng thực lực đoàn chiến của chiến đội.

Đúng, Vương Trọng cũng có thể lựa chọn tinh anh ra hết, ở giai đoạn đơn đấu với đối phương đã liều người chết ta sống, nhưng muốn linh phong đối diện thắng lợi trực tiếp, vậy tuyệt đối là nhiệm vụ rất khó hoàn thành, tràn ngập quá nhiều biến số, vậy ngược lại sẽ đem toàn bộ thực lực phe mình đều bại lộ đến trước mặt đối thủ, làm bọn họ ở trong đoàn chiến có chuẩn bị càng thêm đầy đủ. Hơn nữa, ai có thể cam đoan ở dưới tình huống toàn lực va chạm, chủ lực bên mình sẽ không có gì tổn hại?

Nếu Barron gặp không phải Rosenberg, nếu lúc Cecil đối mặt Scarlett nặng tay, nếu trận đầu Simon và chủ lực phe mình đấu tới mức lưỡng bại câu thương...

Quá nhiều cái ‘nếu như’, vô luận một cái nào, đều sẽ ảnh hưởng an bài thi đấu đoàn đội bên này của mình.

Hơn nữa Scarlett còn biết chuyện hôm qua Reilly và Colby chủ động xin chiến, an bài đội hình như vậy, Vương Trọng còn chiếu cố cảm thụ cùng tự tôn của học sinh năm thứ ba, quả thực là chu đáo, không một sơ hở!

Quá mạnh! Chỉ có đội viên hai bên thật sự liên quan trong đó, mới hiểu chỗ đáng sợ trong năng lực bài binh bố trận của Vương Trọng! Hẳn chỉ dùng một điểm tựa nhỏ nhất, đã trực tiếp bẩy lên cân bằng thắng bại của cả trận đấu!

Mình lựa chọn nhường ra vị trí đội trưởng là chính xác, nếu đổi là mình, ở dưới tình huống như vậy đừng nói dùng trả giá nhỏ bé nhất lấy được chiến quả thế này, chỉ riêng trên tâm lý chỉ sợ sớm đã hoảng hốt rồi.

Đương nhiên biến số cùng kinh hi lớn nhất chính là Barron, ai cũng không ngờ Barron thành thật thế mà bạo phát, còn là không thể tưởng tượng một tiếng kinh người như vậy, chỉ là hiện tại mọi người đều đề nén cảm xúc, dù sao thắng lợi còn chưa tới tay, đoàn chiến mới là khó khăn nhất.

Nghĩ đến những thứ này, ánh mắt khi Scarlett nhìn về phía Vương Trọng còn có chút khác biệt rất riêng, cô cũng nói không rõ đó là loại cảm thụ thế nào, thương thức? Sùng bái? Tựa như không phải tất cả, ái mộ sao?

Scarlett có chút đỏ mặt vì từ cảm giác này trong đầu mình đột nhiên toát ra.

“Vô luận đối phương thế nào, chúng ta đều phải dựa theo tiết tấu của mình mà làm, đoàn chiến mấu chốt ở chỗ bảo trì đội hình đầy đủ, ở chỗ không chế và hoán vị, lực lượng cá nhân ở trong đoàn chiến tuyệt đối không phải mấu chốt ảnh hưởng thắng bại, cho nên không đến thời điểm vạn bất đắc dĩ tuyệt đối đừng sinh anh hùng.” Chín người tụ tập một chỗ, Vương Trọng đang dẫn dò trọng điểm của một hồi đoàn chiến: “Không cần vội vã đi giành ưu thế, cho dù một kẻ địch sắp chết ngay tại trước mắt ngươi, vì cam đoan đoàn đội đội hình đầy đủ và ưu thế chính thể, cũng phải làm được coi như không thấy! Quá nhiều ví dụ bởi vì tranh công mà chôn vùi ưu thế chính thể, những tiện nghi to lớn đó bày ở trước mắt, thường thường chính là cạm bẫy đòi mạng!”

“Quên đi sự cường đại và nổi bật của mình, ngươi chỉ là một phần tử trong đoàn đội! Tin tưởng đồng đội của các ngươi, xây dựng ra ưu thế vì toàn bộ đoàn đội, ưu thế có thể chuyển hóa thành thắng thế!”

Vương Trọng thao thao bất tuyệt giảng, Reilly bên cạnh đã khôi phục hơn phân nửa nghe hồi lâu, cau mày: “Lời này ta hình như từng nghe ở nơi nào, rất quen tai...”

“Ừm, là một thiên luận văn đoàn chiến rất chuyên nghiệp.” Vương Trọng gật gật đầu.

Scarlett nhìn không được cười lên ‘phốc’ một tiếng: “Đội trưởng đại nhân, đây là bài nọ ngài năm trước phát ở trên báo trường à? Thật sự rất chuyên nghiệp, chỉ là, ngài mèo khen mèo dài đuôi như vậy thật sự ổn không?”

“Ta họ Vương mà...”

Mọi người đều ngẩn người, có ý tứ gì?

“Lão Vương bán dưa, mèo khen mèo dài đuôi!” Mã Đông ở bên trực tiếp bóc mẽ Vương Trọng, nhất thời chung quanh cười to một trận.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 206: Chiến thuật đánh cờ

Glory không dễ cười nhất cũng nhịn không được nở nụ cười. Vương Trọng người này có đôi khi nghiêm trang, nhưng có đôi khi vẫn rất hài hước, cũng không làm ra vẻ, còn có thực lực, hợp tác với người như vậy, không thể không nói là chuyện làm người ta rất vui vẻ, không khí ngưng trọng khẩn trương bị quét sạch.

Khác với Thiên Kinh bên này thoải mái khoái trá, bầu không khí học viện Adolf ngưng trọng hơn nhiều.

Dẫn trước 3-2 ở nửa giờ trước là hăng hái như vậy, hiện tại lại khiến toàn bộ mọi người đều cảm giác trong lòng nặng trĩu, thậm chí có chút si nục. Adolf ở trong đơn đấu có thể nói là tinh anh ra hết, nhưng ở dưới tình huống trả giá phé đi hai người, thế mà ngay cả một sợi lông đối diện cũng chưa làm bị thương, cuối cùng còn bị kéo vào thi đấu đoàn đội đi quyết thắng bại, trong lòng ghen ghét!

Tên đội trưởng đối diện kia gốc sao? Không gốc, đầu chi không gốc, bố cục của hắn, thế mà thắng đến sau khi trận thứ năm kết thúc, Cecil mới nhìn rõ ràng!

Bị người ta đùa giỡn từ đầu đến đuôi...

Cecil không phải loại người thích rồi rầm bởi quá khứ, việc đã đến nước này, nói thứ khác cũng vô dụng, phần nộ càng vô dụng, tin tức không đối xứng ngay từ đầu đã định sẵn kết quả này.

Mình duy nhất phải làm, chính là ở trong đoàn chiến đòi nợ!

“Chúng ta vẫn có ưu thế! Đừng quên, ngay cả học viện Capofer, ở trong đoàn đội chiến cũng từng bị chúng ta kéo vào tuyệt cảnh! Đoàn chiến mới là hạng mạnh nhất của chúng ta! Tên chỉ huy giáo hoạt đối diện kia cho dù thông minh như thế nào nữa, nhưng bọn hắn cũng chỉ là một đội ngũ lâm thời phối hợp mà thôi! Đoàn chiến phối hợp, không phải có chỉ huy là xong!”

“Thành viên đoàn chiến lần này, Simon, Elena, Burlean, Kỳ Liên Sơn, cùng với ta.”

Burlean là chính tuyến kiểm soát ban đầu, chiến trận 14 là phối trí chủ lưu của Adolf, một trọng pháo viễn trình, bốn cận chiến, trên cơ bản mà nói đội hình chủ lực vẫn không thay đổi, chỉ là đem chính tuyến trọng trang ban đầu Rosenberg đổi thành trọng trang dự bị Kỳ Liên Sơn.

Trên mặt Cecil như giếng cổ không gợn sóng, nhìn không ra quá nhiều cảm xúc, bình tĩnh giống như tập luyện bình thường: “Chúng ta đã lộ ra rất nhiều thứ, nhưng đối phương bại lộ thật ra cũng không ít! Reilly cùng Colby chỉ là bom khói đối diện phóng ra, trung tâm của bọn họ đều là năm nhất năm hai.”

“Scarlett, Barron và Glory đã ra sân, cùng với Emily cùng Vương Trọng giấu ở chỗ tối. Ba người trước thực lực mọi người cũng đều có hiểu biết đại khái, về phần người sau, thực lực Emily hẳn là so với Colby mạnh hơn một chút, tạm thời đem cô ta tính đến trình độ Elena, Vương Trọng thì là viễn trình cung thủ, năm người này mới là chủ lực trung tâm của bọn họ.”

“Phương diện Thiên Kinh điều kiện có hạn, bản đồ đoàn chiến chính là sân thi đấu thể thao trước mắt, chiến thuật đoạt cờ cái gì không cần cân nhắc nữa, chủ yếu vẫn là chiến trận đẩy mạnh. Đối mặt đội hình như vậy, mọi người có ý kiến gì muốn nói?” Cecil nhìn về phía đồng đội chung quanh, đây là thói quen của học viện Adolf, tuy Cecil có được quyền nắm giữ cùng quyền quyết sách tuyệt đối đối với chi chiến đội này, nhưng cái này không ý nghĩa hắn sẽ cướp đoạt quyền lợi tự hời của các đội viên.

Đoàn chiến thật sự, không phải người chỉ huy đưa xuống từng cái mệnh lệnh đơn giản đi kỷ luật nghiêm minh là được, càng nhiều, là từ tầng diện chiến thuật đi để cho mỗi đội viên đều khắc sâu lý giải, mới có thể khiến năm người ở trên chiến trường căn cứ tình trạng đột phát xuất hiện bất cứ lúc nào tiến hành châm chích tự động điều chỉnh, nếu không một sự chỉ huy không kịp sẽ dẫn tới đoàn diệt. Cho nên, để toàn bộ người tham gia đều đến trong thảo luận chiến thuật đoàn chiến là phi thường cần thiết.

“Đối thủ song viễn trình, đó là đội hình 23.” Simon đẩy đẩy kính mắt trên mũi: “Viễn trình là cung tên và song súng, tầm bắn có thừa công kích không đủ, ba người hàng trước mà nói, công phòng đều tương đối cân bằng. Trận hình rất thường quy, năng lực tác chiến liên tục mạnh, nhưng trên bùng nổ còn kém chút.”

“Vậy dùng chiến thuật thường quy? Chúng ta đội hình 14 hàng đầu khá mạnh, 3vs3 theo dõi hàng trước của đối phương, Elena là có thể vòng ra phía sau đánh bất ngờ viễn trình đối diện, lấy năng lực ám sát đối với viễn trình của Elena, giải quyết trước hàng sau của đối phương, chúng ta liền có ưu thế tuyệt đối!”

“Không dễ như vậy.” Cecil phủ quyết đề nghị này: “Thực lực Scarlett ở trong đơn đấu các người đã thấy, Elena muốn nhanh chóng ăn lẻ cô ấy là rất khó, huống chi còn có một Vương Trọng chưa biết. Chiến thuật thường quy bố trí hàng sau không thích hợp, huống chi chúng ta nghĩ tới, đối phương cũng không ngốc, có phòng bị, rất khó có hiệu quả.”

“Vậy...”

“Một trận chiến này, chúng ta phải dùng phương pháp thô bạo bọn họ không ngờ tới, trong tích tắc xử trọng trang hàng trước của bọn họ.” Cecil phi thường khẳng định nói.

“A?” Mọi người đều cảm thấy kinh ngạc, chiến trận đoàn chiến va chạm 5 đánh 5 mà nói, bình thường đều sẽ không lựa chọn trực tiếp cắn hàng trước của bên đối diện, vô luận là thích khách linh hoạt hoặc chiến sĩ công thủ cân bằng, thậm chí trọng trang có được phòng ngự mạnh mẽ, năng lực giữ mạng của những người này đều rất mạnh, ở dưới trạng thái chiến trận có trợ giúp lẫn nhau, muốn nhanh chóng giải quyết cơ bản là nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành.

Đánh rắn đánh đập đầu, tấn công chỗ mỏng yếu của kẻ địch, bởi vậy chiến trận xông vào nhau mà nói, tìm cơ hội cắt được hàng đứng sau luôn luôn là con đường duy nhất của chiến tranh, nhưng Cecil thế mà lại nói muốn trực tiếp đánh hàng đứng trước? Trong đội hình hàng đứng trước đối diện, Emily tạm thời khó nói mạnh bao nhiêu, nhưng năng lực giữ mạng của thích khách luôn luôn rất mạnh. Glory lợi hại mọi người đều đã thấy, nói không chừng siêu cấp cường giả cùng một cấp bậc với Cecil, một gã khác trọng trang Barron, đó cũng là mãnh nhân trực tiếp man lực loại được Rosenberg, lựa chọn ăn hàng trước mạnh như vậy thật sự chính xác sao?

“Viễn trình đối diện sát thương bùng nổ không đủ, cung tên và súng lục đều cần dựa vào thời gian đánh ra công kích liên tục, cho nên ở trong khoảng thời gian ngắn mở màn đối với hàng trước của chúng ta uy hiếp không lớn.” Cecil phân tích thẳng vào vấn đề, sau đó nhanh chóng bố trí: “Elena, người phụ trách Glory, dùng phương thức làm bộ đi vòng đằng sau hấp dẫn hắn, vô luận mắc bẫy hay không, chỉ cần người chủ động tập kích hắn, nhất định có thể đem hắn kéo ra khỏi đội hình hàng trước, đừng cứng đối cứng với hắn, nhớ kỹ, mục đích hàng đầu cuốn lấy hắn là được!”

Trận kia Glory nháy mắt diệt Yadnis, mặc dù có nhân tố bởi vì Yadnis tự tìm chết, bắt đầu đã tranh công bừa bãi, tiêu hao lượng lớn hồn lực thể lực, nhưng thực lực của Glory vẫn là mọi người đều thấy, nhưng nếu chỉ là kiểm chế mà nói, Elena tuyệt đối có thể đảm nhiệm. Đoàn chiến và đơn đấu không giống nhau, phòng thủ và chủ động tiến công cũng không giống nhau, ở dưới tình huống Elena có tâm phòng ngự, cho dù Cecil cũng không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn giải quyết được cô.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Ánh sáng mặt trời

“Burlean, người chế trụ Emily đối diện kia, có cơ hội thì xử lý cô ta!”

Thực lực Emily tuy chưa biết, nhưng thích khách thôi, Burlean làm chính tuyến chiến sĩ bên Adolf, vô luận ưu thế nghề nghiệp hay là thực lực, cũng sẽ không e ngại một thích khách tân thủ, cho dù đối phương đến trình độ của Elena, cũng tuyệt không đến mức rơi vào thế yếu.

“Sau đó...” Cecil bố trí đến nơi đây, toàn bộ đường nét đã đều rõ ràng: “Đứng vững lượt thứ nhất viễn trình công kích của bọn họ, đánh cái thời gian chênh lệch, tập trung hỏa lực xử lý trọng trang của bọn họ trước!”

Lấy Elena làm bộ vòng ra phía sau làm chủ, giả đội hình 131, trên thực tế vẫn là chiến trận 14 Adolf quen thuộc nhất.

An bài chiến thuật tuyệt đối tàn nhẫn!

Muốn ở trong đoàn chiến tích tắc diệt trọng trang phòng ngự mạnh nhất của đối phương thật ra rất khó, trọng trang tên Barron kia cũng rất mạnh, nhưng rút cuộc chỉ là năm nhất, không biết từ đâu học được một chiêu chiến kỹ xung phong, nhưng công phu cơ bản cùng đoàn chiến phối hợp các phương diện này hẳn khẳng định yếu hơn một bậc, nếu tùy tiện toát giả năm nhất đều toàn năng như vậy, người khác cũng không cần lăn lộn nữa.

Ở dưới sự an bài như vậy trong nháy mắt hình thành một cái ưu thế tuyệt đối ba đánh một, chỉ cần Kỳ Liên Sơn và Barron đối đầu, lấy thực lực Simon, Cecil, tuyệt đối có cơ hội hình thành diệt trong nháy mắt.

Trong đầu toàn bộ mọi người đều đã hình thành một hình ảnh trực quan, an bài lớn mật mà trái với thường quy như vậy, nhưng trực tiếp hữu hiệu, bạo lực làm người ta không thể nhìn thẳng, đội trưởng rút cuộc cũng nghiêm túc rồi!

“Ta thấy ổn!” Simon đẩy đẩy kính mắt trên mũi: “Tích tắc diệt trọng trang đối phương an bài như vậy quá mức khác thường, lại không dễ bị đối phương nhìn thấu, đạo dụng binh kỳ chính xen kẽ, hư hư thực thực mới có hiệu quả tốt nhất. Chỉ cần cắt phá một điểm này của đối phương, còn lại dễ xử lý, chỉ là, Kỳ Liên Sơn được không?”

Đây là chỗ mấu chốt trong chiến thuật, ít nhất yêu cầu Kỳ Liên Sơn sẽ không bị đối phương diệt ngược mới được, chênh lệch giữa dự bị trọng trang và Rosenberg có chút lớn, ngay cả Rosenberg cũng hầu như là bị đối phương hạ trong nháy mắt.

“Kỳ Liên Sơn, người bày ra tư thế xung phong mê hoặc đối phương là được, nhưng thực tế hồn lực cần dùng toàn bộ cho phòng ngự.” Cecil tiến một bước dặn dò: “Chỉ cần đứng vững ba giây, thắng lợi sẽ là của chúng ta!”

Kỳ Liên Sơn bên cạnh rõ ràng có chút khẩn trương, đối phương dù sao cũng là kẻ xử lý được Rosenberg tiền bối mình tôn kính nhất.

Rosenberg nằm ngang bên cạnh, chỉ có nửa người có thể động đậy cũng xen mồm: “A Son, đừng sợ tên ngốc đó, trọng trang ngu ngốc kia không mạnh như trong tưởng tượng, hồn lực nhiều nhất 130 Glasso, vừa rồi chỉ là anh mày quá sợ ý...”

Còn chưa nói hết lời, đã cảm giác được ánh mắt lạnh lùng của Cecil, dọa Rosenberg đem nửa câu sau nuốt ngược vào.

“Mạnh chính là mạnh, yếu chính là yếu, thua cũng đừng tìm cớ!” Cecil lạnh lùng nói: “Kỳ Liên Sơn, người cũng không nhất định kém hơn đối phương, nhưng trung tâm đoàn chiến không phải sinh anh hùng, mà là chiến thuật, phòng ngự của người tuyệt đối không kém, người cũng là một thành viên của Adolf chúng ta! Nhớ rõ nhiệm vụ của người! Đừng học một số kẻ ngu ngốc nào đó xem thường kẻ địch!”

Rosenberg ngậm chặt mồm lại, rầm cũng không dám đánh một cái, Kỳ Liên Sơn trịnh trọng gật gật đầu: “Ta biết rồi đội trưởng! Yên tâm đi, ta toàn lực phòng ngự, chết cũng phải trụ vững hần!”

Thời gian nửa giờ nghỉ ngơi hồi phục rất nhanh qua đi, khán giả trên khán đài lúc này đã bình tĩnh hơn nhiều, tuy mỗi người vẫn duy trì cảm xúc dâng cao kích động, nhưng tiếng hò hét đã hầu như tuyệt tích, có, chỉ là tiếng nghị luận ‘Ong ong ong’ quanh quẩn ở trong toàn bộ hội quán. Nói thật, trong lòng toàn bộ mọi người vẫn rất thấp thỏm, đoàn chiến là khảo nghiệm thực lực nhất, cũng là khó khăn nhất, chiến đội Thiên Kinh mới xây dựng không bao lâu còn một hồi lâm vào hỗn loạn, đoàn chiến có được không?

Vương Trọng này, thật sự có thể chống đỡ đội ngũ này sao? Toàn bộ mọi người hiện tại đều chỉ có thể lựa chọn tin tưởng, chỉ là thật sự không có chút tự tin nào.

Nhìn thấy năm người chiến đội lấy Vương Trọng cầm đầu đi ra sân thi đấu thể thao, giống như đã sớm thương lượng, toàn bộ hội quán đều nhanh chóng an tĩnh lại, sau đó phóng viên Tiểu Mỹ của báo trường cầm microphone bắt đầu: “Ngụy nga học phủ anh hồn gọi.”

Vô số thanh âm theo đó chính tề phát ra.

“Ngụy nga học phủ anh hồn hoá, học sinh Thiên Kinh không ràng buộc, anh hồn mệnh mộng cuốn cuộn, xem học sinh chí hướng to lớn, phù văn cõi mỹ, đức trăm năm khoa học kỹ thuật bay lên, trăm năm học phủ Thiên Kinh hồn, nuôi nắng rường cột liên bang ta, cho ta cánh lấp lánh, đập phá hư không duy độ, mang ta đi viễn hành trong giấc mộng...”

Tiếng ca quanh quần từng lần một trong hội quán, chính là bài hát riêng của học viện Thiên Kinh, không chỉ trong hội trường, ngoài hội quán còn có hơn vạn học sinh vẫn chờ đợi ở nơi đó cũng cùng cất tiếng hát vang.

Hơn hai vạn người mang tính tự phát hát lên bài hát của trường, ngay cả hiệu trưởng Green cũng nhìn không được thấp giọng hòa theo, tính cả các giáo sư, đạo sư ở phía sau ông, thậm chí ngay cả hiệu trưởng Bradley ở bên cạnh vốn nên là kẻ địch, lúc này cũng nhìn không được phát lên một kính ý nghiêm nghị. Ít nhất giờ khắc này, hẳn tựa như nhớ về sự huy hoàng của học viện Thiên Kinh.

Bài hát này, hiệu trưởng Green từ lúc trẻ đã luôn hát, học viện Thiên Kinh từng là trường học cũ ông theo học, cũng từng thấy thời khắc huy hoàng của bài hát này, ví dụ như Grace trước kia dẫn dắt học viện xông vào top 8 CHF, tình hình khi đó hơn vạn người trong học viện tự phát tập trung ở trên quảng trường xem màn hình lớn trực tiếp, hát bài ca trường, hiệu trưởng Green mặc dù đến ngày chết già cũng không quên được.

Nhưng đã bao lâu rồi? Mười năm hay là hai mươi năm? Bài hát này ở trong học viện đã thành một loại ‘nhạc đệm’ chỉ ở lúc học viện liên hoan mới có định vang lên, đã không có bao nhiêu học sinh thực sự xuất phát từ trong lòng cảm thấy bài hát này êm tai, càng không có mấy học sinh thật sự xuất phát từ trong lòng cảm thấy bài ca này đem tới cho bọn họ vinh quang, ngược lại ngẫu nhiên nghe sẽ cười nhạo giống như ‘đồ quê mùa’.

Nhưng hiện tại, bọn họ hát, không tới từ phương diện học viện yêu cầu, cũng không phải vì hiệu quả liên hoan, mà chỉ bởi vì bọn họ muốn hát!

Green đột nhiên có loại cảm giác, học viện đã sa đọa thật lâu thật lâu, hôm nay thế mà lần đầu tiên thật sự gắn lại với nhau, một loại cảm giác đang quét khỏi trong ánh sáng mặt trời!

Đáng giá.

Mặc kệ đoàn đội chiến kế tiếp là thua hay thắng, mặc kệ vài cái danh ngạch bảo tổng kia cuối cùng rơi xuống trên tay ai, hiệu trưởng Green đều cảm thấy đáng giá. Yếu không đáng sợ, nhưng nếu trong lòng tất cả mọi người của toàn bộ học viện đều không có vinh dự, điều đó mới là thứ khiến ông cảm giác đáng sợ nhất, không thể đổi mất nhất!

Huống chi, hôm nay chiến đội của học viện, như thế nào cũng không thể tính là kẻ yếu!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Sắc bén

Đám người Vương Trọng cũng có chút cảm động, tiếng ca lúc này, so với mấy gia hỏa kia ở trên khán đài kêu to một vạn lần cổ lên càng đánh thẳng vào lòng người hơn nhiều, bọn họ cũng đang lặng lẽ theo tiếng ca hát vang.

Mà tổ năm người học viện Adolf đối diện thì tỏ ra rất trầm mặc. Cả trường cùng nhau mang tính tự phát hát vang bài ca của trường cổ vũ bom hơi cho bọn họ loại sự tình này, bọn họ ở trong một ít giải đấu cũng từng gặp, có thể cảm nhận được từng luồng lực lượng ngưng tụ lại hội tụ thành một dòng, cảm nhận được áp lực, cảm nhận được áp lực chân chính đến từ sân nhà!

Đây mới là sân nhà, cảm giác hoàn toàn khác với lúc trước đơn đấu trên khán đài đám gió chiều nào theo chiều đấy nói đông nói tây, hoặc chửi mắng, từng áp lực vô hình như uy áp hồn lực từ trên toàn bộ sân thi đấu thể thao bức ép xuống, một loại áp lực đến từ trên tâm lý bắt đầu nặng trĩu ở trong lòng mỗi người học viện Adolf.

Ưu thế sân nhà Thiên Kinh!

Thẳng đến lúc tiếng ca vang vọng toàn trường chấm dứt, không có bất cứ tiếng động lớn xôn xao cùng tranh cãi ầm ĩ quá phận nào, cũng không có biểu đạt khoa trương kích tình hơn nữa.

Hiệu trưởng Green đứng dậy, trực tiếp kéo vang tiếng chuông trận đấu bắt đầu!

“Lên!” Cecil trầm giọng nói.

“Barron, bảo vệ tốt trận hình đội ngũ!” Vương Trọng lại dặn dò riêng.

Hiểu người mới có thể dùng, mới là việc một người chỉ huy nên làm. Barron thật ra là thanh kiếm hai lưỡi, từng trải qua phá rồi sau đó lập, hẳn ở một số phương diện nào đó thật sự rất mạnh, nhưng cũng có điểm yếu rõ ràng, mà Vương Trọng phải làm, chính là đem sở trường của hắn phát huy ra, mà che dấu điểm yếu của hắn. Gã này không thích hợp nghĩ quá nhiều, có đôi khi nói một câu là đủ.

Đoàn đội chiến, bình thường mà nói đều là một cái hình thức, ở địa điểm hai bên bắt đầu có một lá cờ xí cố định, cái đó đại biểu cho căn cứ của mình, ai có thể chiếm lĩnh phạm vi cờ xí đối phương vượt qua năm phút đồng hồ, người đó thắng lợi.

Ở trong bản đồ địa hình phức tạp, chiến đấu như vậy là rất có ý tứ, các loại chiến thuật trộm cò, chiến thuật kiềm chế thậm chí là chiến thuật đáng khinh không thể tưởng tượng đều có, tỷ thí trừ thực lực hai bên, còn có rất nhiều thứ tăng diện tin tức, tăng diện chiến thuật.

Nhưng phương diện học viện Thiên Kinh điều kiện có hạn, sân bãi đoàn chiến quá mức phức tạp không có, trên thực tế đại đa số học viện cũng không có khả năng có, động cái chính là sân bãi to lớn liên lụy cả con phố thậm chí nửa tòa thành thị, bởi vậy đoàn chiến chỉ là sân thi đấu thể thao nho nhỏ này, vậy chiến đấu sẽ đơn giản hơn nhiều.

Hai bên bố trí đều là vừa xem hiểu ngay, trộm cò cái gì căn bản không có khả năng, dù sao không phải sò tới cò xí là xong, cần ở nơi đó thủ được ít nhất năm phút đồng hồ, có thời gian đó, người ta năm đánh bốn cũng đã đem đồng đội của người xử hết.

Đương nhiên đáng khinh càng không có ý nghĩa, dù sao đều là năm đánh năm, cho nên nếu muốn thắng lợi, phương thức duy nhất chính là từ chính diện tiêu diệt hết kẻ địch.

Đoàn chiến lôi đài thi đấu thể thao, bớt đi rất nhiều biến hóa, lại nhiều ra rất nhiều va chạm kích tình.

Toàn bộ sân thi đấu thể thao dài rộng đều ở khoảng hai trăm mét, tương tự một cái sân bóng đá thời đại trước, bộ dáng hơi lớn hơn một chút. Hai lá cờ xí một đỏ một xanh cắm ở bên sân thi đấu thể thao hai sườn đông tây, năm người hai bên nhanh chóng kéo ra tạo thành chiến trận, sau đó nhanh chóng hướng phía trước đẩy mạnh, đều không có ý tứ muốn bị ồ ạt cò, trận hình chiến trận biến hóa lập tức biểu hiện ra đặc điểm đội hình khác nhau của hai bên.

Phương diện Thiên Kinh là trận hình 23, hai viễn trình tụt lại đại khái hai mươi mét, phía trước lấy Barron ở giữa, bên trái là Emily, bên phải thì là Glory, khoảng cách với nhau ở khoảng sáu bảy mét, tựa như phương diện Adolf ở trước trận chiến phân tích, trận hình như vậy tương đối thường quy cũng tương đối bình thường, hai viễn trình ở vị trí an toàn phát ra có thể được cam đoan lớn nhất hóa, lực lượng hàng trước không tính quá mạnh cũng không tính quá yếu, năng lực liên tục tác chiến là phi thường cường hãn.

Phương diện Adolf thoạt nhìn là trận hình 131, Simon trung trình phát ra duy nhất treo ở sau đội ngũ mười mét, ở giữa lấy Kỳ Liên Sơn giờ cự thuẫn làm chủ, bên trái là Cecil, bên phải là chính tuyến chiến sĩ Burlean còn chưa từng ra sân, xem ra là tính dùng Burlean kiềm chế Emily, dùng Cecil để đối phó Glory ở trong đơn đấu biểu hiện khủng bố. Mà Elena thì tự do ở ngoài trận hình chủ thể này, từ phía bên phải ẩn thân đi lên, tựa như là tính vòng ra đằng sau đánh lên hai viễn trình của đối phương, cũng là chiến thuật thường quy cắt hàng sau thường dùng nhất trong đoàn đội chiến.

Hai bên đều đang nhanh chóng tới gần, tiếng phát súng đầu tiên là Scarlett khai hỏa, tầm bắn của súng luôn so với hỏa pháo xa hơn một chút. Cô thăm dò trọng trạng dự bị Kỳ Liên Sơn kia của đối phương, nhưng viên đạn băng tinh đánh vào trên tấm khiên kiên cố kia, ngay cả một chút chớp lên cũng không có, mặc dù gây ra hiệu quả hàn băng, nhưng chỉ là tấm khiên mà thôi, chưa ảnh hưởng thân thể đối phương hành động, hơn nữa rất nhanh đã bị Kỳ Liên Sơn dùng hồn lực đem vết băng trên tấm khiên làm tan hết, nhìn ra được hần bình tĩnh, không phải dễ chơi.

Theo tiếng súng của Scarlett, đối diện cũng triển khai hành động. Elena đột nhiên tăng tốc, từ bên cạnh Glory phía bên phải lao qua, mục tiêu chỉ thẳng Vương Trọng và Scarlett phía sau.

Vốn tưởng rằng Glory sẽ đưa tay chặn lại, thậm chí đuổi theo bảo hộ hàng sau, đừng bị loại nghề nghiệp thích khách vượt qua cắt vào, đây là trách nhiệm của mỗi người hàng trước, nhưng làm cho người ta ngoài ý muốn là, Glory thể mà đối với điều này coi như không thấy, tựa như hoàn toàn chưa nhìn thấy động tác của Elena, vẫn duy trì trận hình chiến trận ban đầu của hần hướng phía trước ép đi.

Elena quả thật trọn mắt há hốc mồm, thể mà thực bị đội trưởng đoán trúng rồi.

Vậy mà đi cắt Vương Trọng học trưởng? Chúc người may mắn... Ủm, bảo trì trận hình! Thật ra Glory chỉ là nghĩ như vậy.

Gã này...

Dù dù thất bại, nhất thời đầu óc Elena có chút không nghĩ được xa, không biết mình nên tiếp tục đi cắt hàng sau đối diện, hay là dựa theo bố trí chiến thuật của đội trưởng quay đầu đi kiềm chế Glory.

Thể này quá không hợp lý, cô quả thực có loại xúc động muốn quay đầu hung hăng rống Glory kia một tiếng: Ê! Ta cắt hàng sau của các người đó! Người mù sao?

Vẫn là Cecil phản ứng nhanh, mặc kệ là đối phương đã nhìn thấu chiến thuật của hần, hay là bọn họ đặc biệt tự tin đối với Vương Trọng và Scarlett hàng sau, mình đều đã không thể chọn nữa, thời cơ thứ này khẽ chạm sẽ qua!

“Lên!” Cecil rống một tiếng trầm trầm, chiến trận toàn bộ tiêu đội đột nhiên phát lực!

Kỳ Liên Sơn phát ra một tiếng rống trầm trầm, bước chân đột nhiên tăng tốc, hướng tới Barron lao đi tốc độ cao, Burlean bên trái cũng đột tiến một cái bước qua khoảng cách hơn mười mét này, lao về phía Emily.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Trọng trang lột xác

Trọng điểm ở Cecil, trong đột tiến như tia chớp lướt qua khoảng cách hơn mười mét này, hướng Glory chém ra kiếm đầu tiên, mà cùng lúc đó, Elena giống như chim én về rừng xoay người đánh thẳng Glory, thậm chí tính cả Simon xa ở ngoài hai mươi mét, nòng pháo kia cũng đồng thời nhắm Glory!

Mục tiêu của bọn họ là Glory! Muốn tập trung hỏa lực diệt Glory trong nháy mắt sao?

Phành phành phành ~~~~~

Tiếng súng của Scarlett ngay lập tức chỉ viện, lại bị Elena linh hoạt dễ dàng tránh được, thế bao vây trong nháy mắt đã thành!

“Đến đi.”

Glory vững vàng đưa kiếm về phòng thủ, mặc dù là đồng thời đối mặt Cecil, Elena thậm chí là Simon xa xa ba tầng công kích, về mặt Glory vẫn trầm tĩnh tiêu sái như vậy, toàn trường xem lại cảm thán một trận, hiệu trưởng Bradley cũng là lộ ra vẻ mặt thương thức, nhân tài ưu tú như vậy ở trường của mình thì tốt bao nhiêu.

Nhưng ngay sau đó ánh mắt hắn lại ngưng trọng, không ổn!

Simon chỉnh nòng pháo, Cecil đột nhiên biến hướng lao về phía Barron ở giữa! Glory ngay lập tức ý thức được không ổn, đang muốn trợ giúp, nhưng kiếm ánh của Elena sau người đã quán lên, vừa hiểm vừa nhanh, chỉ thẳng yếu hại, căn bản không thể mặc kệ!

Oành!

Kỳ Liên Sơn đã hung hăng va chạm với Barron!

Làm dự bị trọng trang bên Adolf, thực lực chính thể Kỳ Liên Sơn so với Rosenberg cũng chỉ kém một tia, chủ yếu là tiến công hơi kém, hắn vẫn là trọng trang dự bị cuối cùng trong chiến đội, không phải nhờ quan hệ được người ta chiếu cố, mà là vì hắn có kỹ xảo phòng ngự gần như hoàn mỹ.

Nếu chỉ luận phòng ngự, hắn cũng không kém hơn Rosenberg, đối với một chiến đội mà nói, tác dụng của một khiên thịt đủ tư cách ở trong đoàn chiến, mạnh hơn các trọng trang vũ vũ được xưng công kích cực mạnh kia không chỉ một bậc!

Cho nên, mặc dù là đối mặt đối thủ xử lý Rosenberg, trong lòng Kỳ Liên Sơn cũng không có quá nhiều bối rối cùng khiếp đảm, chỉ có một tia khẩn trương cũng ở trước khi thi đấu được Cecil cổ vũ đánh tan.

Kỳ Liên Sơn nghiêng chặt răng, cả khuôn mặt đều sắp nghẹn thành màu gan heo, hắn yêu cầu đối với bản thân không cao, đây là trận chiến bóc tem của mình ở chiến đội Adolf.

Trụ vững, chỉ cần trụ vững hắn, bám trụ hắn ba giây là được!

Chỉ cần ba giây, đội trưởng Cecil công kích, Simon phó đội trưởng bắn pháo sẽ vượt qua mình hung hăng tiếp đón ở trên thân trọng trang đối diện, vô luận hắn mạnh bao nhiêu, bị hai đại cao thủ này đồng thời tập trung hỏa lực cũng chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Giờ khắc này, viễn trình đối thủ chỉ viện là phi thường có hạn, đây là thắng bại thời gian chênh lệch.

Trong nháy mắt tiếp cận Barron, Kỳ Liên Sơn sớm có chuẩn bị chuyển hướng thủ, hai chân chống xuống đất, giống như cắm rễ trên mặt đất, hồn lực toàn thân cũng trong nháy mắt này rót đến trên đôi chân cùng đôi tay, tư thái hoàn toàn triệt để phòng ngự.

Trụ vững!

Oành!

Lực lượng khổng lồ khủng bố của trọng trang đối phương sau đó dừng lại như mong đợi!

Nói như thế nào nhỉ? Nói thật, Kỳ Liên Sơn cảm giác lực lượng va chạm này thậm chí còn không lớn bằng lúc hắn bồi luyện cho Rosenberg, nhưng có một loại cảm giác ngưng trệ, giống như phòng ngự của mình không tồn tại, mà cả lực lượng xung phong kia ở nháy mắt này từ trên người mình nhập vào cơ thể mà qua.

Sau đó, toàn bộ thế giới đều dừng lại, chỉ là thế giới của hắn.

Hắn cảm giác được toàn bộ thần kinh toàn thân mình ở nháy mắt này đều bị tê dại, tay chân cứng ngắc phát tê, toàn thân nháy mắt mất đi không chế, thậm chí ngay cả muốn xoay đầu một cái cũng không làm được!

Cái này... Đây là chiêu gì?

Không đợi ý thức đã xơ cứng của hắn phản ứng lại, ngay sau đó, tám khiên trong tay thế mà từ trong tay tuột xuống xuống, tựa như là nện ở trên mu bàn chân mình? Dù sao mu bàn chân đã tê dại, cũng không cảm giác được, sau đó hắn chỉ thấy một mũi tên nhọn đã xuất hiện ở vị trí cách cái trán mình mấy

tắc.

Xong rồi...

Kỳ Liên Sơn chỉ kịp ở trong đầu xoay chuyển hai chữ này, mũi tên nhọn đã trúng mí tâm hần, mang theo hiệu quả chấn động trùng kích kịch liệt, trực tiếp đánh nổ hồn lực hộ thể của hần, còn chưa phản ứng lại, lại một mũi tên cắm vào ngực, một hơi bị nghẹn, cảm đầu ngã xuống đất mất đi ý thức.

“Đêch!” Cecil trợn mắt muốt nứt, lấy tiêu chuẩn cùng nhân lực của hần, tự nhiên nhìn ra được Kỳ Liên Sơn dị thường ở nháy mắt tiếp xúc, tầm khiên trượt xuống tuyệt đối không phải sai lầm khôì hài gì, mà là bị Barron húc cho mê muội hoặc là tê dại, sau đó mới bị Vương Trọng như sớm tính toán được tất cả điều này bắt lấy cơ hội một đòn bắn liên tục làm Kỳ Liên Sơn bị thương nặng.

Con mẹ nó rốt cuộc là trọng trang quý quái gì, quái vật mạnh như vậy sao có thể xuất hiện tại học viện yếu như vậy???

Nhưng hiện tại rõ ràng không phải thời điểm cân nhắc những điều này nữa, chém trọng trang đối phương trước! Chỉ cần có thể đổi, vậy một đổi một cũng không thiệt!

Nhưng vù vù vù vù mấy tiếng mũi tên vang, vài đạo hào quang màu trắng từ xa xa đánh tới, chỉ thẳng chỗ yếu hại quanh thân mình. Lực lượng mũi tên không lớn, nhưng đều là mũi tên phủ văn, đầy lực xuyên thấu, dùng thân thể ngành kháng là tìm chết, chỉ có bị ép đưa kiếm về đón đỡ.

Cecil vừa sợ vừa giận, cung tiễn thủ của đối phương phản ứng thật sự quá nhanh! Chẳng lẽ hần ngay từ đầu đã hiểu rõ kế hoạch của mình? Nếu không sao có thể ở trong tích tắc này làm ra công kích tích tắc tiêu diệt chỉ Kỳ Liên Sơn thất thân trong nháy mắt, đồng thời còn phong tỏa ngăn cản mình?

Cùng lúc đó, tiếng trọng pháo của Simon đã nổ vang!

Rầm rầm rầm rầm!

Đó là pháo liên thanh súc tích đã lâu! Đạn năng lượng súng đại bác to như quả bóng đá hung hăng đập đến trên tấm khiên của Barron, đem hần đẩy lui liên tục.

Đại bác liên thanh súc thể đã lâu uy lực quá mạnh, mặc dù là cách một tấm khiên, Barron cũng có thể cảm nhận được trong đạn pháo kia ẩn chứa lực đánh khủng bố.

Pháo đầu tiên hần lui một bước, pháo thứ hai lui ba bước, pháo thứ ba học ra ngum máu, lúc pháo thứ bốn, đôi tay đôi chân thậm chí toàn thân cao thấp, gân xanh đã phồng lên tới cực điểm đã mơ hồ không chịu nổi lực lượng đối kháng này, chảy ra từng tia tơ máu, suýt nữa vỡ toang!

Nhưng, cuối cùng đã chặn được.

Barron vừa vịn đứng lại, dòng điện năng lượng màu trắng vang lên xẹt xẹt ở trên khiên của hần, lượn lờ không tiêu tan.

Cecil biết Simon sau liên kích súc thể này, muốn ra tay tiếp là có kẻ hở công kích, vậy sẽ để lại thời gian cho Barron khôi phục, thân thể vịn một cái, giống như con quay xoay tròn, Patroff xoắn ốc đột tiến!

Thừa dịp nguoi bệnh lấy mạng nguoi!

Nhưng, cung tên chết tiệt kia lại tới nữa...

Cung tên của Vương Trọng trừ ngay từ đầu nháy mắt tiêu diệt Kỳ Liên Sơn bị mê muội, từ đầu tới đuôi đều chỉ theo dõi một mình Cecil. Lực lượng cung tên không lớn, nhưng dị thường chuẩn xác và có mục đích. Hần không thể sát thương Cecil, thậm chí không thể hoàn toàn ngăn Simon công kích đối với Barron, nhưng nó luôn có thể cắt ngang một lại một chiêu số của Cecil.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Đoàn chiến thần kỳ (1)

Mũi tên chết tiệt, hần đương nhiên có thể dễ dàng đón đỡ, hần thậm chí còn có một tuyệt chiêu dị năng luôn che giấu chưa dùng, có thể trực tiếp miễn dịch viễn trình công kích như vậy!

Nhưng, mặc kệ là đi đón đỡ hay là dùng dị năng miễn dịch, đều cần làm động tác, mà vừa làm động tác, tính công kích liên tục của mình đối với Barron tự nhiên tuyên bố thất bại, vậy Nguy cứu Triệu quả thực không dễ dùng lắm.

Đương nhiên, hần cũng có thể lựa chọn ngành kháng hoặc là không nhìn, chỉ tiếc...

“Patroff xoắn ốc đột tiến!”

Một mũi tên bắn tới, Cecil không nhìn, sau đó vừa vặn bắn ở trên tiết điểm xoắn ốc của hắn, sau đó tốc độ đột tiến bị giảm bớt, cùng lúc đó còn có hai khẩu súng đóng băng của Scarlett, khoảng cách này uy lực thật sự bình thường, nhưng đã quấy rầy tiết tấu đột tiến của Cecil.

“Loa Cuồng Trảm!”

Một mũi tên bắn tới, Cecil không nhìn, sau đó vừa vặn bắn ở trên chuôi kiếm trảm, sau đó trảm là trảm xuống, nhưng tư thế lệch, hồn lực chuyển đổi chịu đựng, uy lực nhỏ đi một nửa.

Một mũi tên bắn tới, Cecil tiếp tục không nhìn, một phát súng đánh đến, sau đó...

Cecil có loại cảm giác muốn học máu, cung tên cùng súng đóng băng uy lực không lớn, đương nhiên cũng không đủ uy hiếp đến mình, nếu là đơn đầu mà nói, công kích như vậy nhiều lắm cản trở mình một chút, đầu gối bắn tên đã bị mình chặt xuống!

Nhưng đây không phải đơn đầu.

Hai khẩu súng đóng băng cùng cung tên cản trở, làm công kích của Cecil đối với Barron chưa đạt tới hiệu quả sát thương lớn nhất.

Chúng nó vừa vặn đủ hình thành kiềm chế nhất định đối với Cecil, khiến Cecil mỗi chiêu mỗi thức luôn vận chuyển mất linh, đối mặt Barron một gã trọng trang đã dính đòn nặng, lung lay sắp đổ, Cecil thể mà chậm chạp không thể lập công! Bảy tám phần uy lực công kích đập qua, đều bị hắn nghiền răng đỡ được.

Tính dẻo dai của gã trọng trang này là thật sự tốt, rõ ràng cũng sắp ngã xuống rồi, nhưng lại vẫn thiếu một chút như vậy, bị hắn gạt gao chống đỡ qua!

Đơn đầu và đoàn chiến chung quy là không giống nhau.

Chi viện đâu? Chi viện đâu?! Simon đang làm gì?! Người khác đang làm gì? Chỉ cần một lần là có thể xử lý Barron này đó!

Bạn học Simon đáng thương cũng đối mặt hai khẩu súng của Scarlett, hai bên đều ở trong phạm vi công kích của đối phương, Scarlett cũng không có tính toán muốn xử lý đối phương, Simon không dễ đối phó như vậy, nhưng nếu chỉ là kiềm chế mà nói thì quá đơn giản, Scarlett đặc điểm là ở chuẩn xác cùng bắn nhanh có chứa đóng băng quấy nhiễu, mà không phải uy lực, nhưng trong đoàn chiến vậy là đủ rồi.

Tác dụng chủ yếu của Scarlett là quấy nhiễu Simon nhắm cung ngưng tụ hồn lực, đây là khác biệt giữa trung trình cùng viễn trình. Như Simon, cần ngưng tụ hồn lực mới có thể đánh ra công kích đủ mạnh, dù sao không phải mỗi người đều là quái vật như Sherry. Thường thường, cung tên của Vương Trọng cũng sẽ trợ giúp một lần.

Hai bên lâm vào giằng co, đây là khảo nghiệm cơ bản nhất kỹ năng và phối hợp đối với chiến sĩ hai bên, độ chính xác cùng sự ăn ý của Vương Trọng và Scarlett, Cecil cùng Simon ăn ý!

Cục diện tựa như ở một chớp mắt này lâm vào giằng co, Cecil biết, Vương Trọng cùng Scarlett công kích như vậy hồn lực tiêu hao có thể vẫn ổn, nhưng độ chuyên chú thì sao?

Barron cũng không có khả năng ở trong tay mình chống đỡ quá lâu...

Mười giây nữa! Chỉ cần có mười giây thời gian nữa, giải quyết xong tên trọng trang này, hoặc là Simon từ trong bị áp chế giải thoát ra, vậy cán cân thăng lợi sẽ một lần nữa trở lại bên mình!

Chỉ tiếc, mười giây thời gian đối với học viện Adolf mà nói quá dài.

Người thứ hai ngã xuống là Elena. Glory chính là Glory, Elena tư thái phòng ngự hoàn toàn chỉ kịp triển khai với hắn mười mấy chiêu, đã bị Vương Trọng rút thời gian bắn tới một mũi tên bắn lên quấy rầy bộ pháp, theo sát đó là Glory bước lay động quỹ đạo, hai người phối hợp quả thực đến mức trọn vẹn há hốc mồm, cung tên của Vương Trọng đánh một cái dự đoán Elena di động, chỉ rút thời gian bắn một mũi tên, Elena phản ứng cực nhanh, nhưng chính một khe hở này đã bị Glory bắt được. Glory thậm chí chưa dùng tới kiếm, một đòn đao tay dứt khoát lưu loát trực tiếp cắt cô hôn mê.

Glory chưa dừng lại một chút nào, đánh ngã Elena đồng thời đã đang hướng Simon đánh tới. Simon bị ai, hiệu quả công kích chưa đạt tới dự tính vốn đã có chút vơi vàng xao động, nhìn thấy Glory lao tới, chỉ có thể quay đầu súng, chỉ là một trọng pháo thủ, đối mặt một Glory như quỷ mặt?

Sau ba phát pháo thất bại, Glory đã đem khoảng cách kéo gần đến năm mét, Simon nguy ở sớm tối.

Burlean cũng nôn nóng.

Đối thủ của hắn là Emily, cô bé người mới này của học viện Thiên Kinh so ra mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn nhiều, tuy hắn vẫn có thể áp chế, nhưng đó là dựa vào ưu thế nghề nghiệp, muốn nhanh chóng giải quyết cô căn bản là không có khả năng. Đối phương mặc dù so với Elena hơi kém một chút, nhưng cũng tuyệt đối không kém quá nhiều.

Vốn hắn là có thể duy trì được cục diện này, nhưng khi nhìn thấy đầu tiên là Kỳ Liên Sơn nháy mắt bị diệt, lại nhìn thấy Cecil bị hai người kiềm chế, sau đó là Elena ngã xuống...

Tuyệt đối không thể để Simon cũng treo, nếu không sẽ không còn nửa phần khả năng thắng!

Burlean nôn nóng, muốn quay về cứu Simon, nhưng hắn tựa như đã quên lưỡi dao sắc của đối thủ mình sớm ra khỏi vỏ, chờ giờ khắc hắn bối rối về cứu viện, quá coi thường truyền nhân Assassin rồi.

Ngon lửa hung mãnh đột nhiên bùng nổ, một đóa hoa sen lửa đại biểu cho tử vong ở nháy mắt hắn vừa mới xoay người nỏ rộ ra!

Keng keng keng keng... Xoát...

Tuy Burlean hoảng sợ đã dùng hết toàn lực về phòng thủ, nhưng đối mặt sát chiêu như vậy, một bước tiến cơ đánh mất kia tựa như đã phán hắn tử hình!

Hồn lực toàn thân bị đánh tan toàn bộ, một con dao găm nhẹ nhàng đặt trên cổ hắn.

Cùng lúc đó, Simon bên kia cũng đã có kết quả, cận chiến đối mặt Glory đối thủ đáng sợ như vậy, mặc dù là Simon, cũng không sao có sức phản kháng. Khi kiếm phủ văn của Glory đặt đến trên cổ hắn, hầu như là cùng thời gian Emily chế phục Burlean.

Pháo của Simon và đại kiếm của Burlean đồng loạt ném xuống đất, thở dài mang theo Elena và Kỳ Liên Sơn rời khỏi sân đấu. Dưới loại tình huống này nếu bọn họ tiếp tục chiến đấu, đội ngũ chẳng những sẽ trực tiếp bị xử thua, cho dù đối thủ giết bọn họ cũng sẽ không có bất cứ sự xử phạt nào, trái lại nếu bọn họ thương tổn đối thủ một chút thôi chờ đợi sẽ là liên bang trừng phạt.

Cecil đưa lưng về bên này, còn chưa nhìn thấy tất cả cái này, tất cả xảy ra quá nhanh, vừa rồi lại chống đỡ một đòn hung ác tới từ cung tên của Vương Trọng, đem Barron hung hăng đập văng ra mấy mét. Tên Barron này quả thực giống như con gián bắt từ, mỗi lần nhìn hắn sắp suy sụp rồi, nhưng mỗi lần đều có thể cắn răng chịu đựng, trọng trọng có cốt khí như vậy tìm ở đâu chứ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Đoàn chiến thần kỳ (2)

Đang muốn truy kích, viên đạn băng tinh của Scarlett cùng cung tên của Vương Trọng đồng thời đánh tới, hắn nghiêng người né qua, đang kinh ngạc Scarlett vì sao đột nhiên mặc kệ Simon, lại ở trong một cú xoay người này, nhìn thấy Glory cùng Emily từ phía sau hắn đồng thời bọc đánh.

Sau đó chỉ cái thời gian ngắn người này, Barron đã ở ngoài mấy mét lao đảo bỏ chạy, nhỏ ngụm nước miếng mang theo bọt máu, ba người bày ra một hình tam giác đem hắn vây ở trong.

Cecil lần này là thật sự ngây dại rồi.

Lúc này toàn bộ hội quán lặng ngắt như tờ, chiến đấu phi thường kịch liệt, nhưng trong tích tắc giao nhau, thế cục đột nhiên xảy ra biến hóa thật lớn.

Toàn bộ mọi người bỗng nhiên phát hiện, người của học viện Adolf trên sân thi đấu thể thao, chỉ còn lại có một người...

Hiện tại là, năm đánh một!

Hiệu trưởng Bradley há hốc mồm, hắn quả thực không thể tin được mọi thứ lúc này nhìn thấy. Chiến đội Adolf được xưng sở trường đoàn chiến, thế mà sau chỉ mười mấy giây xung phong với đối phương, đã tan tác thành bộ dạng này!

“Ha ha, bọn nhỏ này còn có thiếu sót rất lớn, mới lập đội không bao lâu, ăn ý cùng phối hợp đều bình thường.” Hiệu trưởng Green cười ha ha, ngữ khí phi thường nhẹ nhàng băng quơ: “Nhưng tên đội trưởng này của chúng ta cũng không tồi, bạn học giả? Bạn học giả?”

Bradley sau một lúc lâu mới từ trong ngây dại phục hồi một chút tinh thần: “A?”

“Hắc, nói chuyện với người đó, xem bộ dáng mặt hồn mất vía này của người, thắng bại là chuyện thường binh gia.” Hiệu trưởng Green vẫn đậm phong thanh như trước nói: “Người xem xem, Vương Trọng đội chúng ta không tồi nhĩ? Chỉ huy ổn định, có phong phạm đại tướng. Ta nói, đội trưởng là linh hồn cùng đầu óc của một đội ngũ, nhất định phải có cái nhìn đại cục, là quan chỉ huy.”

Bradley trợn mắt há hốc mồm, làm ra vẻ thế này, hắn thật muốn tức chết rồi. Tên đội trưởng này có thực lực cái rầm, sức chiến đấu rất gà, tuy cung tên dùng rất chuẩn, nhưng con mẹ nó, loại mặt hàng này ở học viện Adolf vợ một lần được cả đồng, nhưng chính một người như vậy, lại khiến kế hoạch của Cecil không thể thực hiện, mấu chốt là Glory kia, không phải, trọng điểm là tên trọng trọng kia, hắn sao có thể lập tức khiến Kỳ Liên Sơn mất đi năng lực phản kháng, đây mới là nguyên nhân toàn bộ kế hoạch sụp đổ.

“Đoàn chiến thứ này, nói đến cùng đầu vẫn là trí tuệ và chỉ huy. Chắc chắn, đem chiến thuật 23 dùng đến mức như vậy, đây là đầu óc! Nếu chỉ là tứ chi phát triển mà nói, ừm, cũng chỉ có thể như vậy.” Hiệu trưởng Green nhìn Cecil phía dưới bị năm người vây quanh lắc lắc đầu, về mặt lộ ra sự hưng phấn

không hề nén được, áp lực đã bao nhiêu năm, rốt cuộc đến lượt ông nở mày nở mặt, Vương Trọng tiểu tử này thật sự không tệ, đây là chiến đấu lấy yếu thắng mạnh kinh điển cỡ nào chứ, đem thực lực mỗi người đều phát huy ra, không chỉ có thể, hấn ở trên ủng hộ sĩ khí thật sự có thủ đoạn. Barron này, ở trong mắt toàn bộ mọi người đều là kẻ lẫn lộn ăn theo, kết quả chính là tên lẫn lộn ăn theo này cứu vớt toàn bộ học viện.

“Bạn học già? Bạn học già?”

“... Ta, ta đang nghe.” Khuôn mặt Bradley phải gọi là đặc sắc.

“Ai da, đừng mất hứng chứ, một trận đấu mà thôi, cho dù cá cược nhỏ nhỏ, cũng đừng quá để ý thắng thua, việc nhỏ, đều là việc nhỏ!” Hiệu trưởng Green cười ha ha nói: “Chúng ta đều là bồi dưỡng rường cột cho liên bang mà, nhìn thấy hạt giống tốt chúng ta nên cao hứng mới đúng. Hôm nay ta cao hứng, đúng rồi, vô rựu lần trước Grace đưa tới thật ra còn thừa chút, buổi tối cùng nhau uống một chén? Hắc, nhưng xem bộ dạng này của ngươi cũng không có tâm tình uống đâu, ta vẫn là uống một mình vậy...”

Nếu trên mặt đất hiện tại có cái hố, Bradley tuyệt đối không chút do dự nhảy vào.

“Đừng cao hứng quá sớm, chúng ta còn chưa thua đâu!” Bradley nghiêng răng, còn có Cecil! Cecil mới là vương bài mạnh nhất, chỉ cần hắn còn chưa ngã xuống, cũng không tính là thua!

“Ồ, cũng phải.” Hiệu trưởng Green nghiêm túc nói: “Ta cũng cảm thấy hình như chúng ta còn rất nguy hiểm. Ai da, đó là trò Cecil! Xem tiếp chút nữa, xem tiếp chút nữa!”

Green người lão già thôi không biết xấu hổ, người cmm chứ...

Bradley thiếu chút nữa phát điên.

Cecil quả thật chưa có tính toán bỏ cuộc. Trên thực tế, vô luận lâm vào cục diện bị động cỡ nào, hắn đều chưa từng từ bỏ! Ở trong đoàn chiến bị ép đến mức chỉ còn một mình hắn loại thời điểm đó cũng từng có, nhưng hắn kiên trì đến cuối cùng, thậm chí còn có mấy lần ngàn cân treo sợi tóc lợi ngược dòng! Tuy nhiên, chưa có bất cứ một lần nào là giống như bây giờ gặp phải cục diện một đánh năm...

Nhìn rõ thế cục, tâm tình vừa rồi vội vàng luống cuống của Cecil ngược lại một lần nữa bình tĩnh trở lại.

Barron, Glory, Emily vây quanh hắn, cung tên của Vương Trọng cùng họng súng của Scarlett cũng nhắm hắn, nhưng chưa vội tiến công.

Nhưng Cecil rõ ràng cũng không như bọn họ mong muốn, hắn đột nhiên cười cười, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm khóe miệng, đột nhiên tăng tốc hướng tới Barron lao lên!

Nhận thua? Không có khả năng, bất cứ cục diện nào cũng không phải không có cơ hội, nhìn như năm người, nhưng chỉ cần hắn chủ động xuất kích, trong cùng một thời điểm đối mặt nhiều nhất cũng chỉ một hai người.

Vài quỹ tích mũi tên màu sáng trắng cùng đường đạn hướng tới hắn phong tỏa, góc độ xảo quyết tàn nhẫn, nhưng ở trước thuẫn cùng thân kiếm Cecil hoàn toàn bùng nổ, hiển nhiên không một sơ hở bị ngăn cản lại.

Đồng thời vang lên còn có tiếng Vương Trọng: “Vị trí 3!”

Chỉ nháy mắt chặn được tên đạn, Barron dùng mảnh vô cùng nhỏ mà lui lại..., thay thế vào đó là Glory từ phía sau bên phải công lên, kiếm pháp cay độc độc đáo làm Cecil không thể không bỏ qua mọi thứ khác, xoay người ứng đối.

Kiểm pháp đối phương rất sắc bén, kỳ chiêu ừn ừn, cho dù là Cecil cũng không dám sơ ý, cảm giác được cung tên và hai khẩu súng đều đã dừng lại, tựa như là ý tứ muốn cho Glory này một đánh một với mình?

Cecil ánh mắt như điện, vậy vừa đúng lúc, trước liều hết toàn lực giải quyết một kẻ mạnh nhất!

Hắn vận đủ kiếm thế, một kiếm thiên động địa đang muốn đâm ra, quyết một trận tử chiến với Glory, thanh âm Vương Trọng cũng đồng thời vang lên: “Vị trí 2!”

Thanh âm đó giống như sợi dây dẫn dắt rồi gỡ, Glory không hề nghĩ ngợi liền rút ra bạo lui, theo sát sau sườn sau bên trái chính là con dao găm mau lẹ mang theo ngọn lửa nhiệt độ cao từ sau đầu đánh tới!

Kiểm thế ngưng tụ không có cách nào đâm về, không để con dao găm lửa khùng bỏ kia vào mắt là càng không có khả năng, chỉ có thể bắt đắc dĩ từ bỏ, đưa kiếm về hộ thân, vừa vận đỡ được, còn chưa kịp tổ chức phản kích, thanh âm Vương Trọng lại vang lên: “Vị trí 1!”

Lửa chạy đi, ngay phía trước xung phong như long trời lở đất đã nghiêng ép đánh đến.

Là Barron! Cự thuẫn rộng nặng từ chính diện hung hăng húc vào tấm khiên nhỏ hình tròn của Cecil.

Cecil bạo phát, không phải trọng trọng lại thắng trọng trọng! Hồn lực khủng bố lúc này đã nhảy vọt đến tiếp cận 170, Nhị Đoạn Kinh của Barron không thể ngăn được, bị hấn hất bay.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Mở rộng cửa lòng

Nhưng Cecil cũng thiếu chút nữa học máu, hấn rút cuộc đã hiểu cảm giác của Rosenberg cùng Kỳ Liên Sơn, nhưng thanh âm ác mà lại tới nữa...

“Vị trí 3!”

Glory đột tiến, xen lẫn tiếng cung tên vù vù.

“Vị trí 2!”

Emily đột tiến, tiếng súng gào thét.

“Vị trí 1!”

Barron lại lên, tiếng súng và cung tên cùng tồn tại.

“Vị trí 2-3!”

Cung tiễn lại tới...

...

Simon cùng với Burlean bị tước vũ khí, đỡ Kỳ Liên Sơn và Elena lui đến bên sân, thậm chí khác toàn bộ người khác bên Adolf nhìn mà roi lệ đầy mặt.

Thật thê thảm mà...

Thế này là bị quay mà nghen chết đó!

Vô luận Cecil tràn đầy nhiệt huyết muốn ít nhất liều hạ gục một người của đối phương cỡ nào, nhưng lại không có cơ hội.

Một chút cơ hội cũng không có!

Hắn lao tới ai, người đó liền lui, không, cũng không cần hắn đi lao lên, mỗi người đều là lần lượt xông lên cho hắn một đòn rồi nhảy ra! Muốn đuổi theo, người kẻ tiếp đã lên, theo đó còn có cung tên cùng hai khẩu súng luôn luôn hạn chế hắn di chuyển!

Thế này nào phải liều mạng? Thế này căn bản chính là đùa giỡn với khi!

Không ngừng quấy rầy, không ngừng đổi vị trí, không ngừng trợ công, hơn nữa bọn họ thế mà phối hợp càng lúc càng tốt...

Cecil mạnh không?

Mạnh, rất mạnh, mạnh tới rồi tỉnh rồi mù! Ngay cả cao thủ như Glory, ở dưới tình huống có viễn trình quấy rầy, khi đối công cùng hắn cũng hầu như không chiếm được bất cứ tiện nghi gì.

Cecil hiểm ác không?

Hiểm ác, rất hiểm ác, hiểm ác tới mức kinh thiên động địa! Một đánh năm cũng dám lên, tuyệt không nhận thua!

Nhưng trên đời này có một số việc không phải nói ngơoi đủ mạnh đủ hiểm ác thì có thể làm được.

“Vị trí 3!”

Khi Glory lại lần nữa xông lên, Cecil rút cuộc bỏ cuộc, không đánh trả cũng không chống cự, trực tiếp đem tám khiên nhỏ hình tròn cùng trường kiếm của hắn ném xuống đất, ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng: “Không đánh nữa!”

Hắn không sợ bị đánh bại ở trong quyết đấu, vậy sẽ không si nhục, nhưng người ta ngay cả cơ hội quyết đấu cũng không cho người!

Cecil cũng cảm thấy ghê tởm, đây là lấy lão tử diễn luyện đội hình của người, giúp người luyện binh sao? Không ai bắt nạt người ta như vậy đâu!

Sắc mặt quật cường của hiệu trưởng Bradley rút cuộc âm đạm, ở thời điểm Cecil chuẩn bị một đánh năm hắn còn mang theo một chút hy vọng xa vời,

nhưng khi tất cả thật sự đã kết thúc, loại trống trải cùng mất mát mãnh liệt kia vẫn nhảy mắt trần ngập trong lòng hân.

Hiệu trưởng Green cũng nhận không được đứng dậy, kích động có chút không biết nên nói cái gì mới tốt.

Hội quán đã yên tĩnh quá lâu rồi cuộc ở trong sự yên lặng này bùng nổ.

“Thắng, thắng rồi?”

“Chúng ta thắng rồi? Thắng hạng ba thi đấu phân khu năm trước? Thắng học viện Adolf kia?”

Không ít người đã thật sự rơi lệ, không thể tin được mọi thứ mình nhìn thấy. Từ hôm qua vừa nghe nói tin tức trận đấu cho tới bây giờ Cecil chính mồm nhận thua, tất cả đều không thể tưởng tượng giống như mộng ảo.

Đó là hạng ba thi đấu phân khu năm trước, thậm chí nghe nói so với hạng hai còn mạnh hơn, mà học viện Thiên Kinh, chỉ là hạng mười năm trước, vốn nên ngay cả tư cách xách giày cho người ta cũng không đủ!

Còn nhớ rõ ngày hôm qua, chi chiến đội này nói năng lỗ mãng ở lúc đối mặt hiệu trưởng Green.

Còn nhớ rõ ngày hôm qua, chi chiến đội này rõ ràng khắc ở trên mặt sự cuồng ngạo cùng tự tin.

Nhưng hiện tại, chiến đội kiểu ngạo mà cuồng đại đó, tất cả đều ở trước mặt học viện Thiên Kinh hạ thấp cái đầu cao quý của bọn họ!

Tôn nghiêm, không phải người khác cho, người khác cũng không cho được, chỉ có dựa vào chính mình, dựa vào đôi tay của mình mới có thể tranh thủ được!

“Thật sự thắng rồi, chúng ta thật sự thắng rồi!”

“Thắng rồi!”

“Học viện Thiên Kinh vạn tuế! Chiến đội Thiên Kinh vạn tuế!”

Toàn bộ học viện vang lên tiếng hoan hô như trống chiều chuông sớm, mọi người đều đã phát cuồng, có người thậm chí đem quần áo cời trực tiếp bắt đầu trần truồng, nhưng càng nhiều người là ngậy đại, thắng đến giờ phút này cũng cảm thấy là đang nằm mơ. Bọn họ đã thắng, hơn nữa đánh một trận đoàn chiến hoàn mỹ, tổn thất bằng 0 toàn diệt đối thủ.

Không biết ai dẫn đầu hô một câu, Barron, toàn trường đều sôi trào. Đúng vậy, bước ngoặt toàn bộ trận đấu đều ở trọng trọng thần kỳ này, là hân ở ván thứ tư mấu chốt đội tiếng mắng xoay chuyển căn khôn, giải quyết dứt khoát, lại là hân ở trong đoàn chiến đứng vững nhảy mất chiến thuật ba đánh một của đối thủ.

Barron... Barron... Barron... Barron... Barron...

Toàn trường cùng nhau hô to tên một người, khi người thật sự bày ra khí khái anh hùng, mọi người là sẽ nhìn thấy. Barron ngỡ ngác nhìn tất cả cái này, đây là điều chưa từng nghĩ tới, mọi người muốn đẩy hân tiến lên tiếp nhận hoan hô, một trận chiến này, hân là hoàn toàn xứng đáng anh hùng.

Nhưng Barron lại lác đầu, thắng đến lúc Vương Trọng cùng Glory đem hân đẩy lên, thành viên khác của chiến đội Thiên Kinh cũng đều vỗ tay, bọn họ đều cao hứng cho Barron, Hyman, Colby, Reilly vỗ tay cũng đặc biệt nhiệt liệt, gãi to xác này đáng được vỗ tay như vậy.

Học viện Thiên Kinh bắt đầu liên tục một đêm cuồng hoan, hôm nay là kỳ nghỉ lớn của học viện, địa điểm cuồng hoan ngay tại trên sân thi đấu thể thao rộng lớn kia.

Phía trường học chuẩn bị cho mọi người rất nhiều thức ăn cùng bia, chuẩn bị có chút gấp gáp, quả thật không ngờ sẽ là kết quả như vậy, càng không ngờ các học sinh sẽ nhiệt tình như thế, ở nơi đây tụ tập lâu không giải tán, bởi vậy ăn uống cũng không phải quá đầy đủ, nhưng điều này cũng không trở ngại mọi người nhiệt tình, các học sinh đều tự phát đi mua đến càng nhiều bia cùng đồ ăn vặt hơn, có tiền bỏ tiền, có sức bỏ sức!

Hiệu trưởng Green cũng mời Bradley và các học sinh học viện Adolf, nhưng bị uyển chuyển từ chối, cũng không phải thật sự nổi giận gì đó, chỉ là người khác quả thật không có cái tâm tình đấy, ngồi ở đây chỉ có thể là lần thứ hai chịu tội, cho nên ở thời điểm cuồng hoan còn chưa bắt đầu bọn họ đã rời khỏi, điểm ấy mọi người đều có thể lý giải.

Toàn bộ học sinh đều đến, bao gồm hiệu trưởng, viện trưởng, các giáo sư, đạo sư, mọi người đều đang cuồng hoan, ở trên sân sung sướng ca hát nhảy múa, các thành viên chiến đội làm nhân vật chính đương nhiên cũng không sót một ai, như các ngôi sao quay quanh mặt trăng bị vây ở giữa, tới trút rượu nói liên không dứt.

Barron là người đầu tiên ngã xuống, không bị kẻ địch đánh ngã, lại bị người một nhà dùng rượu đánh ngã.

Emily, Reilly, Colby, Hyman, Glory, Mirami cũng chưa thể tránh được, về phần Mã Đông, tuy tư lượng cực tốt, nhưng hân kiêu ngạo, người thứ hai bị trút ngã là hân, chỉ có hiệu trưởng Green nghiêm mật bảo hộ Scarlett tình huống còn tốt chút, mặt khác chính là Vương Trọng, cũng bởi vì ở Scarlett bên này, chủ yếu là hiệu trưởng muốn phát biểu, cũng sẽ không ai trút rượu mới thoát được một kiếp, đương nhiên uống là phải uống một chút.

Àm ỉ một hồi lâu, Vương Trọng mới thật không dễ gì đợi được một cơ hội vụng trộm chuồn ra hít thở một ngụm không khí mới mẻ. Hắn cũng rất vui vẻ, có nắm chắc? Thật ra cái này cũng là một lần hắn mạo hiểm thử, chỉ là Vương Trọng chưa từng e ngại thất bại và khiêu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 213: Tôn nghiêm cuối cùng

“Vương Trọng?”

Có thanh âm gọi hắn, tựa như không quá xác định, hắn quay đầu nhìn, chỉ thấy Scarlett đi tới, hơn nửa đêm, không thấy rõ cũng bình thường. Cô sau khi xác định thì cười nói: “Xem bóng lưng đã đoán được là bạn.”

“A, đi ra thở chút, bên trong mùi quá ngọt ngạt, bạn thì sao?”

“Minh cũng vậy, nán lại tiếp sáng mai cũng ăn không vô.” Scarlett cười cười, chủ động mời: “Cùng nhau đi một chút đi.”

Ban đêm, học viện Thiên Kinh rất đẹp, sau khi rời xa sân thi đấu thể thao đang cuồng hoan kia càng tỏ ra yên tĩnh vô cùng.

Vương Trọng và Scarlett bình thường thời điểm nói chuyện phiếm rất nhiều, giữa hai người đã sớm thành lập ra sự ăn ý.

Bình thường nói chuyện phiếm, thảo luận các loại đề tài mang tính kỹ thuật là nhiều nhất, ngẫu nhiên cũng sẽ nói đến một số chuyện thú vị mấy ngày nay mình nghe được, hoặc kéo một chút tin đồn trong học viện, phi thường tùy ý, nhưng đêm nay, không biết bởi uống rượu, hay vì bóng đêm yên tĩnh, hai người trong lúc nhất thời thế mà đều không tìm được đề tài nào có thể kéo dài.

Vương Trọng nói mấy mẩu chuyện cười từ chỗ Mã Đông nghe tới, đương nhiên khẳng định là loại không tục tĩu, nhưng chỉ là chọc Scarlett cười hi hi một chút rồi không có vẻ sau nữa.

Hai người từ đường nhỏ học viện đi đến đường lớn, sau đó vòng vèo, trong bất tri bất giác đã đi ra khỏi cổng trường, cũng không biết đi đâu, vòng một vòng lớn.

Scarlett hôm nay tựa như có tâm sự gì đó.

Bạn học Vương Trọng trì hoãn cho tới bây giờ mới rốt cuộc có cái nhận biết thứ nhất, là vì sau khi thắng học viện Adolf còn chưa phục hồi tinh thần sao?

Lúc Vương Trọng đang nghĩ, Scarlett rốt cuộc chủ động mở miệng, thanh âm rất khẽ: “Minh vẫn luôn cho rằng bạn rất ưu tú...”

“Hả?”

Scarlett dừng một chút, tựa như tổ chức tinh cảm, một lần nữa cười nói: “Minh vẫn luôn cho rằng bạn rất ưu tú, nhưng bạn so với mình tưởng tượng còn ưu tú hơn.”

“Bởi vì trận đấu này hôm nay à?” Vương Trọng hỏi.

“Có một bộ phận, nhưng càng nhiều vẫn là bình thường, mình vẫn luôn có loại cảm giác này, chỉ là hiện tại đột nhiên đặc biệt mãnh liệt mà thôi.” Scarlett chớp chớp mắt nhìn: “Minh chính là người đầu tiên mời bạn gia nhập Hoa Hồng Đen đó.”

“Ha ha, đại khái cũng chỉ có bạn mới để mất mình như vậy.” Vương Trọng cười to nói: “Thật ra lúc trước bạn tìm mình, mình cũng rất kinh ngạc kích động.”

“Thật sự? Vì sao?” Scarlett tò mò hỏi.

“Đôi là bạn, một sự si nhục của hệ chỉ huy không có tiếng tăm gì, đột nhiên có hoa hậu giảng đường tìm bạn nói chuyện phiếm, bạn chẳng lẽ không kinh ngạc?” Vương Trọng cười nói.

“Có sao?” Scarlett ‘phốc’ một chút bật cười thành tiếng: “Minh sao lại không cảm giác ra nhỉ, mình còn tưởng bạn chán ghét mình, mỗi lần ngay cả nói chuyện cũng lười nói!”

“Sao có thể, trời đất chứng giám!” Vương Trọng khoa trương mở lớn miệng cười nói, “Đó là khản trương!”

“Thật sự?” Scarlett chuyên chú nhìn Vương Trọng, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn, nhẹ nhàng vén tóc bị gió thổi rối, “Đây là lời ca ngợi vui nhất mình từ bé tới giờ được nghe!”

Bầu không khí vừa mới tốt, có một loại rung động không hiểu sinh ra ở giữa hai người, cùng nhau cố gắng tin nhiệm lẫn nhau lấy được đại thắng, lại một chút men giúp sức, đêm mỹ lệ, thưởng thức lẫn nhau, tựa như một loại bầu không khí kỳ diệu sắp hình thành, lúc này, một bóng đen đột nhiên xuất hiện ở phía trước hai người.

“Xin lỗi, phải quấy rầy hai vị rồi.” Bóng đen đứng lại ở trước mặt bọn họ.

Nương ánh sáng mỏng manh ban đêm, Vương Trọng và Scarlett thấy rõ người tới.

Cecil?

“Cecil?” Scarlett có chút kinh ngạc, ở hơn nửa đêm, gặp gỡ như vậy cũng rất khó nói là loại trùng hợp.

Cecil chưa trả lời, thậm chí cũng lười nhìn Scarlett thêm dù chỉ một cái, hẳn biết mình xuất hiện thật sự đột ngột, nhưng không có tâm tình đi giải thích nhiều.

Học viện Adolf hôm nay hầu như thua mất tất cả, không chỉ là hai cái danh ngạch bảo tống cùng tài nguyên phân phối cho học viện, thậm chí hơn là, bọn họ thua mất lòng tin!

Khi từ học viện Thiên Kinh đi ra, Cecil có thể cảm giác được loại áp lực cùng trầm mặc kia trong đội ngũ.

Về tới phòng nghỉ, Elena khóc, Kỳ Liên Sơn cúi đầu, thậm chí ngay cả Simon, Burlean, Rosenberg những kẻ bình thường hi hi ha ha kia đều tràn ngập uể oải, Yadnis cả ngày kêu ‘ta là thiên tài’ cũng hoàn toàn nghẹn phát hỏa. Cecil thà rằng hy vọng Yadnis tiếp tục kiêu ngạo tự tin như vậy, cũng không hy vọng hắn biến thành một người nhu nhược không ngẩng nổi đầu.

Adolf từng thua, thời điểm từng thua Capofer, vô luận là Simon hoặc là Elena bọn họ, trên mặt có đều chỉ là máu tươi và tự cường, muốn khổ luyện năm sau tái chiến, mà tuyệt đối không có nước mắt uể oải!

Nhưng hiện tại, lại là một loại cảm giác đoàn đội đang sụp đổ! Tựa như một tòa thành lũy chắc chắn, từng đối mặt kẻ địch điên cuồng oanh tạc vô số cũng sừng sững đứng thẳng, mà nay lại bị người ta phá hủy nền móng, bắt đầu sụp đổ từ bên trong!

Tất cả điều này đều do hắn, lúc đơn đấu bài binh bố trận sai lầm, thậm chí lúc đoàn chiến cuối cùng quyết sách sai lầm, đều là trách nhiệm của hắn gã đội trưởng này, nhưng hiện tại không phải lúc tổng kết.

Adolf năm nay còn có con đường rất dài phải đi, còn có CHF cần đánh, cho nên hắn phải ở trước đó nghĩ mọi biện pháp, cho dù không biết xấu hổ một chút, hắn cũng phải vân hồi chút mặt mũi cho chiến đội! Vân hồi chút lòng tin mất mát cho chiến đội!

Cho nên hắn tìm đến Vương Trọng. Đại đa số người hôm nay đều chỉ nhìn thấy Barron dũng mãnh và Glory cường thế, nhưng chỉ có người đặt mình trong đó mới rõ, Vương Trọng mới là bàn tay thật sự chủ đạo Thiên Kinh thắng lợi, vô luận là hắn an bài chiến thuật cùng tính kế không lộ chút sơ hở, hay là trong đoàn chiến hắn vô số lần không chế đoàn chiến thắng bại, cung tên giống như nhỏ bé, không chút bất mất!

Nếu là bình thường, hẳn tuyệt đối sẽ không dùng phương thức như vậy để ‘bắt nạt’ một viễn trình cung thủ, nhưng bây giờ...

“Ta muốn đơn đấu với người.” Trong mắt Cecil bình tĩnh không gợn sóng, nhìn không ra phần nộ cũng nhìn không ra buồn vui, có chỉ là ngữ khí bình thản, lại không thể nghi ngờ: “Chỉ cần ngươi tiếp nhận, điều kiện tùy ngươi đưa ra.”

Scarlett cười, “Đội trưởng Cecil là đang nói giỡn sao? Chiến đấu đã kết thúc, chúng ta đã thắng. Nếu ngươi còn muốn luận bàn, có thể tìm hiệu trưởng Green, ta nhớ hiệu trưởng Bradley từng nói luận bàn là việc rất nghiêm túc.”

Mặt Cecil nhin không được hơi đỏ lên, nhưng ở dưới bóng đêm yếm hộ, không ai có thể nhìn ra được.

Nếu hôm nay thua chỉ là mình, Cecil sẽ rất dứt khoát quay đầu bước đi, nhưng hiện tại hắn muốn lại không phải chút vinh dự đáng thương đó. Hắn cố ý mặc kệ Scarlett, ánh mắt nhìn chằm chằm Vương Trọng: “Vương Trọng đội trưởng, ngươi nói như thế nào?”

Scarlett có thể nhìn thấy ý cười như có như không kia trên mặt Vương Trọng, cho dù nam hài tử thông minh nữa, ở trước mặt nữ nhân, ở trước mặt cái gọi là khiêu chiến đều luôn không chịu dễ dàng yếu thế. Cô là thật sự sợ Vương Trọng đáp ứng yêu cầu gần như vô lý này của đối phương, đang muốn nói chút gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 214: Thật ra ta vẫn muốn làm một kiếm khách

Vương Trọng lại đã mở miệng: “Vây thử chút đi, vừa lúc hôm nay ta cũng chưa đã ghiền.”

Scarlett và Cecil đều hơi ngẩn người, không ngờ thằng cha này sẽ đáp ứng dứt khoát như vậy, hơn nữa, chưa đã nghiên? Chưa đã nghiên là có ý tứ gì...

Trong mắt Cecil thoáng có chút nghi hoặc, hỏi: “Ngươi cần điều kiện gì?”

“Không cần.” Vương Trọng cười lắc lắc đầu: “Thứ ta muốn, hôm nay các ngươi cũng đã cho.”

Quả thật, hôm nay, Vương Trọng đã dung hợp đoàn đội, kiểm nghiệm lý luận, trên thực tế đứng nhìn Vương Trọng từ bắt đầu đến thắng lợi cuối cùng đều một vẻ mặt vân đạm phong khinh, giống như nắm tất cả trong tay, nhưng trong lòng hắn cũng có chút đánh trống, chỉ là vô luận cảm xúc thế nào, Vương Trọng đều có thể không chế, bởi vì hắn biết đây là lựa chọn chính xác duy nhất.

Lý luận tốt nữa cũng chỉ là lý luận, thực tiễn mới có thể ra hiểu biết chính xác, Vương Trọng từng viết rất nhiều luận văn ưu tú, từng phát biểu rất nhiều lý niệm tiên tiến, trước kia cũng từng học các thiếu niên nhiệt huyết, ở lúc xem một số trận đoàn chiến đem mình thay vào, ảo tưởng nếu là mình sẽ bày trận như thế này như thế kia, an bài như thế này như thế kia, sau đó đại để ra giống như an bài tốt hơn đối phương, tựa như nơi này chưa cần nhắc chu đáo đâu vân vân các loại ý tưởng.

Nhưng những thứ đó đều là tổ hợp văn tự tư duy suy nghĩ lý tưởng, không thể nói hắn thiếu nhận biết và lòng tin đối với mấy thứ này của mình, nhưng chưa thật sự vận dụng đến trong thực chiến tiến hành kiểm nghiệm, chung quy đều chỉ là lý luận suông.

Nhưng hôm nay Adolf đã giúp hắn chứng minh, người ngoài khó có thể tưởng tượng tầm quan trọng của mấy thứ này đối với Vương Trọng, đây là một bước quan trọng nhất từ miền man suy nghĩ đến thực hiện. Ở cảnh trong mơ mười năm, chuyện Vương Trọng làm nhiều nhất chính là các loại thiết tưởng không thể tưởng tượng với Simba, nếu nói OP giúp Vương Trọng nghiệm chứng chiến kỹ cá nhân, vậy hôm nay Adolf giúp Vương Trọng nghiệm chứng bộ phận lý luận đoàn đội của hắn.

Huống chi, Adolf còn giúp mình ‘kích hoạt’ Barron, tất cả cái này đều là thứ hắn muốn, thế mà ở trong một trận chiến đạt thành. Không thể không nói, một đội trưởng mạnh như Adolf vừa lúc đủ, hơn nữa chính thể trận đấu này còn có tồn nghiệm cùng ý chí chiến đấu của mình, một đối thủ thích hợp cũng là mấu chốt trận kích phát này.

Hắn mỉm cười như vậy nhìn Cecil.

Cecil hồi lâu mới thờ sâu: “Vô luận kết quả thế nào, ngươi đều đã đạt được sự tôn trọng của ta, có lẽ về sau chúng ta có thể kết bạn, hiện tại... tìm một chỗ đi!”

Khi hai nam nhân như vậy quyết định muốn quyết đấu, lực ảnh hưởng nữ nhân có thể tạo ra thật sự cực kỳ bé nhỏ.

Tuy cảm thấy Vương Trọng đáp ứng đơn đấu có chút lỗ mẫn, nhưng Scarlett vẫn quyết định không đi làm chuyện dư thừa, làm cũng vô dụng, Vương Trọng là loại hình quyết định chuyện gì sẽ không dễ dàng thay đổi.

Có lẽ, hắn là muốn dùng Thập Tự Luân có thể xưng là kinh điển lần trước? Nhưng đối mặt Cecil cấp độ như vậy, còn là có chút miễn cưỡng nhĩ, bất cứ một loại chiến kỹ nào nhìn như hoa lệ đều là do đối thủ quyết định, nhưng có lẽ Cecil là một đối thủ nghiệm chứng rất tốt.

Scarlett nghĩ như thế, nhưng cũng chỉ có thể nói: “Tôi biết một nơi đơn đấu thích hợp, đi theo tôi.”

Ba người tới địa điểm xã đoàn Hoa Hồng Đen, ánh huỳnh quang điện thoại màu xanh da trời trên cổ tay ở trong đêm tối tỏ ra rõ ràng như thế, khe đào qua trên cánh cổng đen sì kia, phân biệt loại quết.

“Xã trưởng Scarlett tôn kính, hoan nghênh ngài trở về.”

Viên hắc ám sáng lên, tiếng máy móc hoan nghênh, cổng xã đoàn Hoa Hồng Đen chậm rãi mở ra.

Người trong học viện hiện tại hắn là đều còn ở sân thi đấu thể thao bên kia cuồng hoan trắng đêm, xã đoàn bên này vô cùng yên tĩnh, hắn là sẽ không có ai đến quấy rầy.

Tâm tư nho nhỏ của Scarlett cũng không khó đoán, hy vọng đây chỉ là một hồi lén quyết đấu, vậy mặc dù là thua, cũng sẽ không phá hư uy vọng cùng địa vị Vương Trọng thật không dễ gì mới thành lập lên trong học viện.

Cecil đối với điều này cũng không để ý lắm, có người xem hay không không sao, hắn muốn vẫn hỏi vốn không phải cái gọi là vinh dự và mặt mũi, cái đó cũng không vẫn hỏi được.

Hắn chỉ là muốn dùng hành động thực tế để nói cho các đội viên ở bên bờ sụp đổ của mình, bất cứ kẻ địch nào cũng không phải vô địch, chỉ cần ngươi muốn, thì nhất định có cơ hội đánh bại hắn! Mặc kệ dùng phương thức nào!

Bóp bóp bóp bóp...

Đèn chiếu sáng đại sảnh sáng lên thành hàng, đem đại sảnh rộng lớn hơn trăm mét vuông này chiếu rọi đèn đuốc sáng trưng.

Cecil rất tùy ý đi vào, nhìn nhìn bố trí bốn phía, sau đó đứng ở trung ương đại sảnh.

Trong tay hắn có một thanh kiếm phù văn, xem hoa văn thân kiếm có lẽ coi như hoàn mỹ, nhưng cũng chỉ là sản phẩm đại trà, tám khiên nhỏ hình tròn có tính biểu tượng kia cũng chưa mang đến, phối trí trong đoàn đội chiến cùng đơn đầu như vậy chung quy là không giống nhau: “Cần cho người thời gian chuẩn bị vũ khí không?”

Vương Trọng cười ha ha khoát tay, đi đến trước giá vũ khí bên kia của Hoa Hồng Đen.

Scarlett có chút kinh ngạc, đến Hoa Hồng Đen đơn đầu, vốn cũng là tính thuận tiện đến trong Kỳ Ba xã đối diện thay Vương Trọng lấy Thập Tự Luân của hắn, nhưng thấy Vương Trọng ý tứ này, chẳng lẽ không cần?

“Vương Trọng.” Scarlett đi qua: “Cần mình đi qua lấy đến cho bạn hay không?”

Vương Trọng biết Scarlett nói là Thập Tự Luân, cười cười lắc lắc đầu, tùy tay cầm lấy các vũ khí trên giá vũ khí múa máy một lần.

Đây đều là những vũ khí phù văn rất bình thường xã đoàn bình thường huấn luyện sử dụng, không tính là hoàn mỹ, nhưng có thể dùng một chút, đao thương kiếm cung đều có. Cecil cũng hí hửng, chỉ im lặng chờ đợi, chỉ cần Vương Trọng đáp ứng, thắng lợi đã tới tay rồi, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn lấy lớn bắt nạt nhỏ như vậy, đối phương rõ ràng chính là đội trưởng kiểu có đầu óc, đơn đầu chính là bắt nạt người ta.

Scarlett cũng không biết Vương Trọng đang nghĩ cái gì, vũ khí nơi này hình như cũng không thích hợp hắn.

Cũng may, thời gian đội trưởng Vương Trọng làm bộ làm tịch không tốn quá nhiều, tựa như là nhìn nhìn kiếm trong tay Cecil, vì thế hắn cũng chọn một thanh kiếm phù văn, khi cầm lên cổ tay xoay, lưỡi kiếm cắt qua không khí mang theo tiếng xé gió ‘vù vù vù’.

Vương đại đội trưởng hài lòng gật gật đầu: “Cái này đi.”

Scarlett bên cạnh ngăn người, cô thật sự không hiểu Vương Trọng muốn làm gì, đối thủ là nghiêm túc, hắn như vậy sẽ xảy ra chuyện, “Vương Trọng... bạn biết dùng kiếm?”

Vương Trọng cười ha ha: “Thật ra mình luôn muốn làm một kiếm khách!”

Muốn, muốn làm một kiếm khách... Scarlett cảm giác đầu óc có chút không đủ dùng.

Cecil cũng ngăn người, một cung tiễn thủ cầm kiếm? Đây là đang trêu mình sao?

“Người xác định muốn dùng kiếm?” Cecil lạnh lùng nói: “Vô luận người chọn cái gì, ta cũng sẽ không nhường tay!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Tám lạng nửa cân? (1)

Đối phương có thể cho rằng mình chỉ là đang giỡn, nhưng hắn không có chút tâm tình đùa bỡn nào cả, cá lớn nuốt cá bé, hắn muốn ở trên thân đối thủ tìm được lòng tin cho chiến đội, trận đấu này có thể không ai nhìn thấy, nhưng đội trưởng của bọn họ ngày mai sẽ phải nằm úp trong bệnh viện.

“Không cần không cần.” Vương Trọng cười ha ha, đi đến giữa sân, mũi kiếm chỉ xéo mặt đất: “Mời.”

Vậy mà lại thật sự dùng kiếm...

Trong lòng Scarlett phi thường thấp thòm, không cầu có thể thắng, chỉ mong đừng bị thương, có lẽ như vậy cũng tốt, thất bại cũng không đến mức quá mất mặt.

Cecil thờ sâu, không nói lời thừa nữa, mũi kiếm trong tay cũng chậm rãi nghiêng chéo xuống, một sự sắc bén dần dần từ trên người hắn phát ra, khiến toàn thân hắn thoát nhìn giống như một thanh kiếm sắc bén ra khỏi vỏ!

Khí thế cái thứ này, vốn không thuộc về Chú Hồn kỳ, mặc dù có một số người cố gắng muốn từ ánh mắt, động tác các phương diện này đi bắt chước, cũng chỉ có thể được hình mà mất thần, đó là một loại ý chí thật sự dung nhập võ đạo cao thâm cùng hồn lực cường đại, mặc dù là ở trên giải đấu CHF tập trung các anh tài, có thể làm đến một bước này, đại khái cũng chỉ vương bài trong các đại chiến đội.

Hai người đều là tư thế như nhau mũi kiếm chéo xuống đứng như vậy, nhưng so sánh với Cecil sắc bén, Vương Trọng tỏ ra tùy ý hơn rất nhiều, cho người ta cảm giác không có uy hiếp, nhưng trên mặt hắn lại luôn treo một tia tự tin chỉ có người thắng mới xứng có được, như không có khí thế, lại không bị sự sắc bén lợi hại của đối phương ảnh hưởng.

Scarlett càng thêm lo lắng, cô sợ Vương Trọng còn đắm chìm ở trong đại thắng hôm nay, Cecil có thể tính là người có chút điểm mấu chốt, nhưng loại điểm mấu chốt này không kiên định, ngay cả Scarlett cũng cho rằng thả lỏng sau hơi men cùng đại thắng ảnh hưởng Vương Trọng phán đoán, nhưng cô

không thể nói gì. Vương Trọng cũng là người thường, lúc này nhìn tựa như lý trí bình tĩnh ngăn cản, có lẽ mới có thể lưu lại bóng ma không thể xóa nhòa, thậm chí Scarlett cũng cảm thấy mình không nên xuất hiện, nếu chỉ là hai người bọn họ chiến đấu, có lẽ Vương Trọng còn có thể tự tại hơn chút, chỉ là hiện tại cô đi cũng không đi được, đi chỉ có thể nói rõ cô càng không có lòng tin đối với Vương Trọng.

Hai người cứ như vậy giằng co lẫn nhau, dưới ngọn đèn lớn chói lọi không khí ngưng trọng, ngoài cửa sổ tối đen yên tĩnh không tiếng động.

Scarlett cảm giác không khí cả căn phòng này tựa như sắp động lại toàn bộ, làm người ta khẩn trương không thở nổi, cô nhìn không được nhẹ nhàng cử động cổ họng.

Ọc...

Đúng lúc này, cổ tay Vương Trọng và Cecil đồng thời khẽ lật, tiếng kiếm ngân dài!

Tốc độ hai người hầu như nhanh giống nhau, trong chớp mắt đã đột tiến đến giữa sân, song kiếm ầm ầm va chạm với nhau, nháy mắt đốm lửa bắn ra!

Một tia xem thường ban đầu trong mắt Cecil nháy mắt thu hồi, hồn lực đối phương không ra làm sao, nhưng một kiếm này, vô luận nắm chắc thời cơ, tốc độ, lực lượng, khí thế, thế mà đều tương xứng với mình!

Đây không phải là năng lực cung tiễn thủ nên có, gã này...

Trong mắt Cecil chợt lóe sáng lên, mũi kiếm ở trong quỹ tích đẩy lui lẫn nhau với đối phương đột nhiên kéo về, hồn lực phát ra!

Mũi kiếm ở trong nháy mắt đâm ra tần suất kỳ quái, nhìn như lộn xộn, cũng không có từng kiếm chỉ thẳng chỗ yếu hại của Vương Trọng, nhưng mỗi một kiếm đều như phát lên liên hệ lẫn nhau cùng cộng hưởng khó có thể nói bằng lời.

Kiếm trận khởi, Adolf mười ba liên trảm!

Kiếm sĩ phái học viện bình thường có lẽ còn dừng lại ở giai đoạn công phu cơ bản, đơn thuần theo đuổi tốc độ, lực lượng bùng nổ, nhưng kiếm sĩ thật sự, quan trọng nhất lại là kiếm tổ!

Như thế nào là kiếm tổ?

Rất nhiều đòn đâm vào trong không khí nhìn như vô dụng, có khi là vì phong tỏa không gian đối phương di chuyển và né tránh, có khi là vì bức bách đối phương làm ra động tác đốn đỡ, giữa hư hư thực thực, chỉ có một hai kiếm giấu ở trong đó mới là sát chiêu thật sự!

Bởi vì hồn lực bị áp chế, cộng thêm Cecil cường thế bùng nổ, Vương Trọng bị ép liên tiếp lui.

Đây là một sát trận hoàn chỉnh, cũng là kiếm tổ rất nhiều cao thủ cùng đạo sư của Adolf thiên chuy bách luyện thiết kế ra, đối thủ mỗi lần ứng đối, mỗi một bước bộ pháp, trong kiếm tổ đều luôn có biến hóa tương ứng đem đối thủ tiếp tục phong kín.

Chiêu thức hoàn mỹ có lẽ là không tồn tại, nhưng trong tác chiến tức thời, độ thuần thực cùng tính thiết kế vẫn đủ để nghiền áp đối thủ.

Cecil đối với chiêu này hiển nhiên luyện đã quá thuần thực rồi, mỗi một kiếm lúc đâm tới căn bản đều không cần tự hỏi, đây mới là điều đáng sợ nhất. Một số học viện cùng gia tộc cường đại sở dĩ đáng sợ, là bởi vì bọn họ có chiến kỹ thiên chuy bách luyện, ví dụ như Hỏa Vũ Liên Hoa của Assassin, theo lý thuyết, loại chiêu thức này không tính là tuyệt mật, khẳng định sẽ bị phá giải, nhưng vẫn truyền xuống, là vì loại chiến kỹ phức tạp này, khi thuần thực đến trình độ nhất định hình thành bản năng, sơ hở kia đã trở nên rất nhỏ bé, thậm chí giây lát lướt qua, trong đối kháng, đối thủ căn bản phản ứng nhanh cỡ nào mới có thể nắm chắc?

Hắn thừa nhận Vương Trọng là làm hắn rất cả kinh, nhưng ở trước mặt kiếm tổ cấp bậc chuyên nghiệp như vậy, cho dù là giáo luyện quen thuộc đường kiếm của hắn cũng không dễ phòng ngự.

Còn có ba kiếm, cũng là ba kiếm trí mạng nhất của kiếm tổ Adolf.

Khí thế Cecil nhanh chóng kéo lên một đỉnh phong, Vương Trọng di động hắn đã hoàn toàn nhìn thấu!

Nhưng ngay lúc này, Vương Trọng đã chặt vật không chịu nổi lại đột nhiên nhoáng lên ở trước mắt hắn.

Chiêu này hắn từng gặp, ban ngày, Glory kia chính là dùng chiêu này tránh được tất phong kiếm pháp của Yadnis, Điều Duệ Bộ, loại chiêu thức này chỉ nhìn là vô dụng, nhất định phải tự mình thể hội mới được. Nói thẳng, Cecil cũng không quá để ý, hắn tự nhận có nhãn lực tuyệt đối nhìn thấu đối thủ.

Nhưng, hắn đã tính sai.

Sau khi Điều Duệ Bộ xuất hiện, Cecil chần chờ, bởi vì trọng tâm của đối thủ vẫn luôn bất ổn, một kiếm của hắn ra tay vô cùng có khả năng thất bại, cái này chỉ là tự hỏi trong tích tắc, Cecil phải ra tay, nhưng khi hắn chần chờ đã rơi xuống cửa dưới rồi.

Tăng tăng tăng...

Ba kiếm trí mạng nhất trượt hết.

Scarlett bên cạnh nhìn mà trái tim cũng treo lên tới cổ họng, đối phương vừa rồi mắt thấy đã sắp đâm trúng Vương Trọng, Vương Trọng thể mà sử dụng ra Điều Duệ Bộ Glory sở trường nhất...

Hắn học từ bao giờ? Không phải mỗi ngày đều luyện tập Thập Tự Luân sao?

Bộ pháp đối với viễn trình chiến sĩ cũng rất quan trọng, nhưng xa xa không thể so sánh với chiến sĩ và thích khách, hơn nữa viễn trình công kích của Vương Trọng tựa như còn dừng lại ở trình độ đứng cọc phát ra, không phải xem thường Vương Trọng, mà trên thực tế phù văn cung quả thật là như thế, Vương Trọng cái nhìn đại cục rất tốt, bố trí chiến thuật cùng lý luận càng thêm lợi hại, nhưng căn bản không thích hợp cá nhân chiến.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Tám lạng nửa cân? (2)

Scarlett nhìn Vương Trọng tiêu sái tự nhiên trong chiến trường, cảm giác như thấy được một con người khác, rốt cuộc người nào mới là Vương Trọng thật sự?

Loại thực lực này... Cho dù không bằng Glory và Cecil, cũng tuyệt đối là vương bài của Thiên Kinh, đội trưởng chân chính.

Mười ba liên trăm thất bại, Cecil cũng ngoài ý muốn, nhưng không đợi hắn từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, kiếm của Vương Trọng đã đưa qua đánh tới.

Kiểm tổ tương tự, kiếm trận tương tự, Adolf mười ba liên trăm!

Đối với bộ tuyệt kỹ truyền từ học viện Adolf này, Cecil quen không thể quen hơn nữa, đối phương thời điểm chỉ đưa ra kiếm thứ hai hắn đã nhận ra.

Đây... đây là cái quỷ gì?

Keng keng keng keng...

Kiểm phù văn của hai người đánh vào nhau, hồn lực phát ra, Cecil trong lúc kinh ngạc vội vàng đón đỡ bị nháy mắt bức lui hơn mười mét, ba kiếm cuối cùng càng bị dọa toát mồ hôi lạnh, nếu không phải đối thủ hồn lực hơi yếu, thật sự đã lấy cái mạng già của hắn rồi, công kích ít nhất có một thành ưu thế, càng là loại kiếm tổ công kích sắc bén này, phòng ngự cũng càng khó chịu.

Vương Trọng lại chưa vội truy kích, sau khi bức lui đối phương, kiếm rất tùy ý chỉ hướng mặt đất, trên mặt mang theo nụ cười, tựa như rất hưởng thụ chiến đấu như vậy, “Chiều nay ban ngày không thấy người dùng nhĩ? Chiến kỹ học viện Adolf sao, rất có ý tứ, ba hư một thực lộ số tổ hợp kiếm tổ tốt nhất, cuối cùng thêm vào một kiếm lại càng không tệ, đáng tiếc, ba kiếm quá nhiều!”

Khi Vương Trọng nói xong, Cecil và Scarlett cảm giác toàn bộ thế giới đều không xong rồi.

Cecil đã quá quen thuộc đối với Adolf mười ba liên trăm, mỗi một kiếm biến hóa đều hiểu rõ trong lòng, tự nhiên có thể dự đoán né tránh, nhưng dù vậy, vừa rồi vẫn có hai kiếm suýt nữa chưa tránh thoát, bị cắt qua áo ngoài.

Tuyệt chiêu của học viện Adolf tự nhiên không có khả năng tùy tiện truyền ra ngoài, thằng cha này thế mà xem mình dùng một lần đã có thể học được? Quả thật, kiếm trận loại này cũng thuộc về chiêu số bề ngoài, không đề cập pháp môn hồn lực vận chuyển bên trong, xem nhiều chút, nghiên cứu nhiều chút là có thể học được, nhưng chỉ nhìn một lần, hơn nữa chỉ nhìn thấy một tuyến kiếm chiêu biến hóa, thế mà có thể đem mười ba liên trăm dùng ra đây đủ, thế này là ý tứ gì?

Mà dưới loại tình huống này, đối thủ thế mà nói cho hắn, chiến kỹ nổi tiếng học viện Adolf thế mà có chỗ thiếu hụt!

Vấn đề lớn nhất là, hắn mơ hồ thấy đối phương nói là đúng.

Mỗi lần sử dụng tam liên kích cuối cùng luôn cảm thấy có chút thừa, cảm giác hồn lực mình phát ra không đủ, Cecil quy cho thực lực của mình không đủ, nhưng nếu đem ba kiếm này đổi thành một kiếm, một kiếm toàn lực, vậy hiệu quả thế nào?

Scarlett cũng hoàn toàn ngây dại, đây là Vương Trọng sao? Cung tiễn thủ? Thế mà dùng kiếm chém ngang tay với Cecil, không, thậm chí còn hơi chiếm thượng phong, tuy cô không rõ Vương Trọng nói là có ý tứ gì, nhưng xem sắc mặt Cecil, thế mà vô lực phản bác???

Một cung tiễn thủ, chỉ điểm đội trưởng học viện Adolf dùng kiếm như thế nào?

Vô luận là loại uyên bác kia khi từng cùng hắn tham thảo lý luận, hoặc là ở trong tập huấn gã này biểu hiện ương ngạnh, hoặc là Thập Tự Luân làm đom vô cùng kia ở trong Kỳ Ba xã, thậm chí có hôm nay ở trong sân thi đấu thể thao bày mưu nghĩ kế.

Scarlett đều không cho rằng Vương Trọng là một cường giả. Từ trước tới nay, cô đều cảm thấy Vương Trọng ưu tú ở chỗ tư tưởng cùng sự kiên trì của hắn, có lẽ là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Scarlett để ý càng nhiều là Vương Trọng con người này, cho nên đã xem nhẹ, một người như vậy, sao có thể là kẻ yếu?

Cẩn thận ngấm lại, chiến kỹ cùng bùng nổ của Barron đều là hắn một tay dẫn dắt, thế này...

Bóng người tùy ý thoải mái kia của Vương Trọng ở trong mắt Scarlett không ngừng phóng đại, thậm chí... càng ngày càng đẹp trai!

Scarlett nhìn không được sờ sờ mặt mình, có chút nóng lên, ngây ngốc: hôm nay thật sự uống nhiều rồi, sắp xuất hiện ảo giác.

Scarlett ở lúc ngây ngốc, chiến đấu trong sân đã tiếp tục, không dùng Adolf mười ba liên trăm nữa, kiếm tổ đã bị đối thủ thăm dò đường lối là không có khả năng thương tổn người ta nữa.

‘Keng keng keng keng’ mấy đợt thanh âm lưỡi kiếm va chạm, bản thân Vương Trọng lại lần nữa lay động, nhưng bản thân Cecil cũng giống như con quay bất đầu xoay tròn.

Patroft xoắn ốc đột tiến!

Đã không thể nắm chắc bộ pháp bóng người đối phương, vậy cho người cũng không nắm chắc được ta! Đột tiến trong xoay tròn tốc độ cao, ngay cả Cecil cũng chỉ có thể vâng theo ý thức bản năng, mà không thể biết kiếm mình sắp đâm vào nơi nào.

Nhưng Vương Trọng thế mà lại biết.

Keng!

Trong nháy mắt giao nhau, hai thanh kiếm chuẩn xác giống như mũi kim nhảm vào mạch không sai sót đánh vào nhau, lực xoay to lớn theo mũi kiếm nhọn truyền xuống, đem Vương Trọng bức lui hai bước, nhưng bóng người xoay tròn của Cecil cũng theo đó bị phong tỏa dừng lại, lực lượng quán tính bị mạnh mẽ ngăn cản liên tiếp vài đợt ập tới ngực hắn, lúc xoay người lại thiếu chút nữa không đứng vững.

Lại là tám lạng nửa cân.

Thế mà có thể sử dụng phương thức như vậy để phá đi Patroft xoắn ốc đột tiến, điều này cần nhân lực cùng lực chấp hành khủng bố bao nhiêu?

Trong mắt Cecil âm tình bất định, phức tạp vô cùng.

“Cecil đội trưởng, có thể tới chút mới mẻ hay không?” Vương Trọng cười ha ha nói: “Chiều từng dùng rồi thì đừng dùng nữa!”

Cecil không nói một lời, nhìn chằm chằm Vương Trọng. Hắn quả thật không tính trong trận đấu giao lưu này bại lộ quá nhiều, bởi vì mục tiêu của hắn là CHF, thậm chí đến thời điểm đoàn chiến muốn ra tay đã không còn kịp, đây cũng là chỗ hối hận trong lòng Cecil, nếu hắn sớm dùng toàn lực một chút, có lẽ kết quả đã thay đổi, cho nên hắn muốn tìm Vương Trọng, đòi về mặt mũi!

Hắn chưa phản bác, chỉ là tay phải cầm kiếm chậm rãi kéo về, thân thể ngồi xổm hơi trầm xuống, một luồng hồn lực ngưng tụ: “Đòn sát thủ này vốn không tính dùng ở đây. Vương Trọng, ngươi quả thật được đấy, thế mà so với ta còn giỏi che giấu hơn, nhưng, ngươi không phải đối thủ của ta!”

Lúc này, ý chí sắc bén kia trên người Cecil chợt giảm, giống như trả đao vào vỏ, nhưng thay thế vào đó, lại là một loại đại khí trầm trọng như dãy núi vắt ngang.

Người thường xem não nhiệt, trong nghề trông lẽ lối, trên mặt Vương Trọng cũng hiện ra một luồng chiến ý hưng phấn.

“Trọng Kiếm Thức!”

Cecil rống một tiếng trầm thấp, giờ kiếm từ từ đạp bước đến.

Phành!

Trong đại sảnh phát ra tiếng kiếm va chạm nặng nề.

Không đột tiến như bạo tốc lúc trước, cũng không có loại kiếm chiêu đâm nhanh làm người ta hoa cả mắt kia, nhưng ở trong nháy mắt kiếm chiêu chứng thực, tốc độ lại đột nhiên nhanh hơn!

Chỉ là khoảng cách phát lực không tới mấy tấc, nhưng tốc độ kiếm trong đoạn khoảng cách này, lại so với bất cứ khoái kiếm nào cũng còn nhanh hơn vài phần, càng đáng sợ hơn là lực lượng trên kiếm chiêu, khiến Vương Trọng nháy mắt phán đoán sai lầm, kiếm phủ vẫn trong tay cũng thiếu chút nữa bị gạt bay ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Chính là cường đại!

Theo sát sau chính là kiếm thứ hai!

Kiểm chiêu nhìn như thông thả ngưng tụ kiếm thế khủng bố dẫn dắt, hơn nữa từng khâu nối với nhau, không thể nào né tránh.

Khéo mà như vụng!

Phành!

Toàn thân Vương Trọng bị đánh bay ra ngoài xa bảy tám mét.

Tâm thần Scarlett thật không dễ gì mới thả lỏng một chút lại nhanh chóng khẩn trương, Trọng Kiếm Thức!

Đây đều là quái vật gì vậy. Scarlett đương nhiên biết, đây là kiếm chiêu anh hồn chiến sĩ mới có thể nắm giữ, có chút cùng loại Thôn Kinh trong cổ quyền pháp của gia tộc Porter, hóa phức tạp thành đơn giản, thật sự lý giải cảnh giới lực cùng tốc độ trong hồn lực, đây không phải kiếm chiêu, là cảnh giới, ẩn chứa thiên phú cùng cố gắng của Cecil, mới có thể đạt tới lý giải đối với kiếm.

“Hồn lực của ngươi quá yếu, có thể tiếp của ta mấy chiêu?” Bước chân của Cecil đang không ngừng tới gần: “Hoặc là, ngươi có thể thử tận lực né tránh!”

“Ngươi nghĩ nhiều quá rồi.”

Vương Trọng ổn định trọng tâm cổ tay khẽ vặn, kiếm phù văn trong tay vung lên, mũi kiếm ‘Ông!’ một tiếng rung lên.

Trọng Kiếm Thức của Cecil rốt cuộc đã khiến hắn hưng phấn. Nói thẳng OP tất nhiên có thể giúp hắn nghiệm chứng một số ý tưởng và chiến kỹ, nhưng hắn khát vọng là loại thực chiến này, có lẽ một mình suy nghĩ quá nhiều, loại ham muốn chiến đấu không ngừng tích lũy kia đã xâm nhập cốt tủy, thậm chí thành bại thực chiến kích thích, cùng nguy hiểm sinh mệnh, bao gồm toàn bộ chi tiết không xác định của đoàn chiến, đều có thể mang đến sự hưng phấn rất lớn cho Vương Trọng.

Đúng vậy, chính là loại tính không xác định này, đây là cảm giác sống, mà không phải vô biên vô hạn hắc ám mơ màng.

Keng ~~~~~

Hai kiếm giao nhau, mũi kiếm Vương Trọng giống như là quật đến trên thân trọng kiếm của đối phương.

Oành..

Cecil bạo lui năm sáu bước kiếm phù văn trong tay thiếu chút nữa rời tay, mà Vương Trọng thế mà chưa hề nhúc nhích. Cecil tròn tròn mắt, Scarlett cũng tròn mắt há hốc mồm, hồn lực của Cecil đại khái là gấp đôi Vương Trọng, tuy trong chiến đấu cái này không phải tuyệt đối một cộng một bằng hai, nhưng cái này tuyệt đối là triệt để áp chế.

Mà một kiếm vừa xong thế mà trực tiếp đánh tan Trọng Kiếm Thức của Cecil..

Scarlett cảm thấy mình là đã xuất hiện ảo giác.

Cecil nhìn chằm chằm kiếm phù văn trong tay Vương Trọng, mũi kiếm run run kia là kết quả vì hồn lực rót vào quá độ mạnh mẽ, chẳng lẽ hồn lực hắn cảm giác thật ra là một loại ảo giác, đối phương là vì đem hồn lực tập trung ở trong tiến công, dẫn tới hồn lực phòng ngự thân thể phản ứng quá thấp?

Hoặc là nói, hồn lực của hắn có tính mê hoặc? Cái này cũng không phải chuyện mới mẻ, một số người thậm chí chuyên môn nghiên cứu loại năng lực nguy trạng hồn lực này.

Oành oành oành..

Cecil vận đủ toàn thân hồn lực, bị ba kiếm của Vương Trọng thiếu chút nữa đánh tan, khi kiếm thứ tư đánh tới, Cecil rống to một tiếng, tay trái đột nhiên chém ra, phát ra hào quang như thực chất!

Ông ~~~~

Một luồng lực lượng vô hình đem toàn bộ kiếm thế của Vương Trọng đều hung hăng dẫn lệch đi. Luồng lực lượng này cảm thụ thật ra không lớn, nhưng giàu sức dẫn đường, kiếm lệch đồng thời nháy mắt khiến Vương Trọng mở rộng trung môn, theo sau mà đến là khoái kiếm thay đổi lộ số của Cecil!

Dị năng sức đẩy, đây mới là đòn sát thủ Cecil che giấu!

Dị năng thứ này, có thể không bại lộ sẽ không bại lộ, thời điểm máu chốt trở thành đòn quyết thắng bại.

Nhưng ngay lúc này, thân thể Vương Trọng nhoáng lên một cái, đột nhiên vung ra, Điều Duệ Bộ, xoay tay lại đâm ngược một kiếm.

Dị năng sức đẩy cổ quái kia lại lần nữa vọt tới, dễ dàng đem kiếm của hắn đẩy ra, Vương Trọng thừa dịp kiếm chấn động thuận thế tiếp tục xoay người, hướng ngực Cecil chính là một cước hung hăng.

Lần này dị năng của Cecil cũng không kịp kích phát, kiếm phù văn của Vương Trọng đã hấp dẫn quá nhiều sức chú ý... lúc này sao có thể sử dụng cước chứ!

Oành!

Cước lực thế lớn lực trầm đem Cecil hướng phía trước hung hăng đá văng hơn mười mét, cổ họng hơi ngọt, suýt nữa phun ra một ngụm máu.

Nhưng không đợi hắn đứng vững, phía sau tiếng kiếm gào thét.

Cecil hoàn toàn không ngờ dị năng mình coi là sát chiêu lớn nhất, ẩn giấu đủ một năm, sau khi dùng ra chẳng những chưa lập công, mình ngược lại nháy mắt bị đánh cho chật vật như thế.

Lúc này bất chấp máu tươi tanh tanh trong cổ họng sắp phun mà chưa phun, cùng lúc xoay người xuất kiếm, lại là một đạo dị năng bức ra.

Đáng tiếc, chiêu thức cứng ngắc là vô dụng, dị năng cũng là như thế, một kiếm này của Vương Trọng chỉ là hư chiêu, lúc này kiếm chiêu nhoáng lên một cái, nháy mắt khiến sức đẩy kia phóng trượt, ngay sau đó, mũi kiếm đã chỉ đến cổ họng Cecil.

Đại sảnh rốt cuộc lại lần nữa an tĩnh lại.

Thân thể xoay được một nửa của Cecil không cử động nữa, kiếm phù văn trong tay cũng vẫn duy trì động tác quay lại, giống như toàn thân đều đã cứng ngắc, nhưng tay cầm kiếm lại bắt đầu khẽ run.

Từ năm trước sau khi thua ở dưới bạo lực của Lola, hắn đóng cửa vất vả tập luyện một năm, vốn tràn đầy lòng tin, muốn ở trên CHF đại triển thân thủ, hắn thậm chí có năm sáu thành nắm chắc có thể đánh bại thú nữ khủng bố kia, cùng với chiến đội cô ta dẫn dắt, nhưng hiện tại, tất cả đều xong rồi.

Sau khi bị một học viện năm trước xếp hạng nhất từ dưới lên đánh bại, hầu như tan rã chiến đội, vốn đã đi ở bên bờ vực sụp đổ, mình chuyển này muốn giúp đám người kia tìm về chiến ý, nhưng không ngờ, ngay cả tôn nghiêm của mình, lòng tin của mình đều cùng nhau đánh mất trong đêm đen này.

Con người của hắn dần dần ảm đạm, lửa nóng tự tin trong ánh mắt dần dần biến mất, khóe miệng nhẹ nhàng run rẩy vài cái, tựa như là muốn nói chút gì đó, nhưng chung quy là một chữ cũng không thể nói ra lời.

Keng!

Kiếm phù văn tuột tay, rơi xuống đất, Cecil lại chưa nhặt lên, thậm chí cũng không nhìn thêm một cái nào nữa.

Một kiếm sĩ đã mất đi lòng tin, có lẽ đã không cần kiếm thứ này nữa.

Đã muốn khiêu khích, vậy phải làm tốt giác ngộ thừa nhận thất bại.

Vương Trọng ở bên tinh tế thể hội một trận chiến vừa rồi, đôi khi uống chút rượu, sẽ rất thả lỏng, rất phóng thích, chiến đấu như vậy quả nhiên vẫn rất sáng khoái.

Chỉ là ánh mắt ở bên cạnh lại trở nên nóng cháy như mặt trời, Scarlett thật sự cảm thấy mình đã uống nhiều, xuất hiện ảo giác, hoặc là hiện tại thật ra luôn luôn nằm mơ, một giấc mơ phi thường đẹp.

Vương Trọng nhìn không được quay đầu, chỉ thấy Scarlett khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, hồi lâu không khép lại được, đôi mắt đẹp cũng mở thật to, tròn tròn nhìn chăm chăm mình, cảm giác giống như thấy được một quái vật.

Vương Trọng cũng cảm thấy buồn cười, đưa tay quơ quơ ở trước mặt cô: “Scarlett, Scarlett?”

“A?” Scarlett một lúc lâu sau mới hồi phục tinh thần.

Thế mà, thật sự thắng rồi, đối thủ chính là Cecil, đối thủ là Cecil, Vương Trọng đã thắng, dùng kiếm, dùng kiếm, Thượng Đế!

“Kết thúc rồi, chúng ta có thể đi rồi.” Vương Trọng cười nói, “Mình cũng không muốn qua đêm ở nơi đây.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Toàn ngôi sao

“Qua đêm, hai chúng ta? A!” Rốt cuộc Scarlett tỉnh táo lại, mặt càng đỏ hơn, “Khụ khụ, được, Vương Trọng đội trưởng, bạn thật sự được nha, thể mà còn ẩn giấu thủ đoạn như vậy, mình còn luôn cho rằng bạn là cung tiễn thủ, thì ra kiếm cũng dùng tốt như vậy, luyện thêm mấy thứ, bạn cũng có thể đuổi kịp Vương Giả Mạnh Mồm!”

Vương Trọng cười gât gât đầu: “Nói cho bạn một bí mật đi, thật ra mình chính là Vương Giả Mạnh Mồm!”

Scarlett ngẩn người, nhìn không được cười ra tiếng: “Mình còn cho rằng bạn vẫn luôn thích thu mình, thì ra đội trưởng đại nhân cũng có một mặt chém gió nha, nhưng xem bạn hôm nay biểu hiện tốt như vậy, coi như bạn là Vương Giả Mạnh Mồm. Vương giả huynh, mình là fan nhỏ nhỏ của bạn, có thể mời bạn ăn bữa khuya hay không?”

Vương Trọng nhún nhún vai, “Mỹ nữ mời, có thể nào từ chối chứ.” Hai người đều cười, đây là một đêm tốt đẹp, Scarlett đối với tương lai của chiến đội Thiên Kinh càng thêm tràn ngập chờ mong.

Trần ngập hy vọng đối với tương lai hiển nhiên không chỉ một mình Scarlett, hôm sau trở lại học viện, bầu không khí toàn bộ học viện đã hoàn toàn thay đổi.

Trước kia học viện Thiên Kinh có danh xưng học viện hậu cần, cả ngày leng keng thùng thùng nghiên cứu kỹ thuật phù văn nhiều hơn xa so với đi săn huấn luyện, đối với tương lai cũng không có hy vọng quá lớn, toàn bộ học viện đều ở vào một loại trạng thái ăn chờ chết.

Nhưng hiện tại, tựa nhau trên mặt toàn bộ học sinh đều bắt đầu tràn đầy loại thanh xuân kích tình kia, vô luận làm chuyện gì cũng như đặc biệt có sức sống, vừa mới sáng sớm, sự yên tĩnh trong vườn trường đã bị tiếng đàm luận tốp năm tốp ba đánh vỡ.

“Ta thấy học viện chúng ta năm nay có trò để xem đây, đây là muốn đúc lại tiết tấu năm đó Grace đạo sư xông vào top 8?”

“Có khả năng đó! Năm trước Capofer đánh bại Adolf, đoàn đội thi đấu cũng đánh rất vất vả, chúng ta ngày hôm qua đoàn chiến mới dùng bao lâu? Ba phút đồng hồ? Hơn nữa không tổn hại một người nào.”

“Thật sự đến cấp bậc đội mạnh, đoàn chiến mới là trọng điểm! Có trận dung đoàn chiến mạnh như vậy, đánh nỗ Capofer đi!”

“Vậy cũng rất khó san bằng kỷ lục tiến vào top 8 của Grace đạo sư. Năm nay nghe nói có không ít gia tộc cùng đại thế gia lãnh đội đều sẽ tham gia, rất nhiều cao thủ trẻ tuổi ẩn giấu của liên bang, cạnh tranh khăng định so với CHF lần trước kịch liệt hơn nhiều, cho dù Capofer loại từng ở top 8 này, lần này cũng không nhất định có thể xông tới top 16 đâu.”

“Chúng ta có Glory! Còn có Barron! Còn có Scarlett! Chiến sĩ mạnh nhất, trọng trang mạnh nhất còn có hai sủng mạnh nhất, khéo, xa gần đều tốt, đội hình vô địch bao nhiêu! Quân đối thủ của hắn là ai, sợ cái chim!”

“Nói, các người cảm thấy Glory và Barron, đơn đấu ai mạnh hơn?”

“Vẫn là Glory đi? Hôm qua phát huy cảm giác hoàn toàn không tới đỉnh, Barron quả thật cũng rất mạnh, nhưng càng nhiều là tác dụng của đoàn đội, đơn đấu với Glory hắn là vẫn không có bao nhiêu cơ hội.”

“Mẹ nó ngày hôm qua khi đưa Barron lên làm ca sợ hãi, không ngờ thể mà lại là vũ khí bí mật. Barron đoạn thời gian trước không phải nói hồn hải bị thương nặng, cũng sụp đổ rồi sao? Xem ra là chiến đội bắn đạn khói!”

“Có khả năng, vậy mới gọi là giả trụ ăn thịt hổ, giả bộ thực lực! Mẹ ta ngày hôm qua lo lắng đề phòng.”

“Thật ra Scarlett cũng rất mạnh, tuy thua một trận, nhưng trong đoàn chiến biểu hiện đáng khen, hơn nữa thua cũng là Cecil, Đó là mãnh nhân cuối cùng ở trong đoàn chiến một đánh năm.”

“Một đánh năm... Đây tuyệt đối không phải khen tốt đẹp gì, hắc hắc, người nha cô ý!”

“Ha ha ha, hiện tại nếu là có người đến Adolf nói câu này, bên kia khẳng định nổi điên!”

Dù loại tiếng nghị luận tràn ngập ở trong vườn trường, nói cái gì cũng có, nhưng từ trên xuống dưới tràn đầy loại bầu không khí hưng phấn cùng mong đợi đối với CHF tương lai lại là tuyệt đối nhất trí.

Không hề nghi ngờ, Barron và Glory thành ngôi sao cùng anh hùng bất mất nhất, hôm qua mặc kệ là phần đơn đấu hay là phần đoàn chiến, trên cơ bản đều là hai người này ở trên biển chuyển mấu chốt ngăn con sóng dữ, ít nhất từ mặt ngoài xem ra chính là như thế, tựa như trận đấu bóng rổ, khán giả luôn đem ánh mắt tập trung đến trên thân các siêu cấp siêu sao giá trị con người ngàn vạn trên sân bóng, vì bọn họ ném vào từng lần tiến công không thể tưởng tượng mà điên cuồng, lại không biết giáo luyện ngồi ở dưới sân không ngừng nhắm vào đầu pháp đối thủ để tiến hành thay đổi đội hình, thay đội viên, điều chỉnh công phòng, thật ra mới là chỗ mấu chốt nhất của đội bóng thắng lợi.

Tác dụng cá nhân chung quy khó có thể so sánh với đoàn đội, nhưng hiệu ứng siêu sao, từ xưa đến nay đều là như thế.

Scarlett hôm nay mặc một bộ váy nhiều nếp gấp đẹp đẽ, còn cố ý vô tình ở căn tin học viện ăn sáng một chút, kéo dài nửa giờ, kết quả ‘ngoài ý muốn’ đụng phải Vương Trọng, sau đó vui vẻ đi cùng.

“Ha ha, công lao đội trưởng đại nhân của chúng ta hình như không có ai nhớ rõ nhỉ.”

“Phải không?” Vương Trọng hôm nay đặc biệt thần thanh khí爽: “Xem ra cần thiết ở mặt trái quần áo in vài cái chữ to, viết lên ‘Đội trưởng đại nhân mới là công thần’.”

“Chỉ cần bạn mặc.” Scarlett bị vẻ mặt đó của hắn chọc cười không ngừng: “Mình cam đoan in đặc biệt bắt mắt cho bạn, in thành 4d cũng không có vấn đề gì!”

“Vương Trọng? Scarlett?” Thanh âm Hyman ở sau lưng vang lên, cầm trong tay một tờ báo đi lên theo.

“Hyman học tỷ thế mà lại có thói quen đọc báo giấy?”

“Bình thường thôi, tôi là tối ghé nhất loại hoài cổ, rõ ràng điện thoại nhanh và tiện như vậy, cứ muốn muốn làm loại bệnh hình thức này, nhưng thôi, tờ báo này khác thường.” Hyman đắc ý gợn gợn lên.

“Báo thế nào vậy?” Scarlett tò mò ghé qua.

“Tự đọc đi!” Hyman nhìn không được cười to, đem báo mở ra ở trước mặt hai người, chỉ thấy trên đầu đề thế mà lại in một tấm ảnh chụp cực lớn, chính là trong nháy mắt trong trận hôm qua, Barron đem Rosenberg hất bay. Không thể không nói, thật đúng là chỉ có bảo trì thứ này mới có thể có loại hương vị cấp bậc này, đương nhiên con đường truyền bá chủ yếu vẫn là điện thoại.

Trong ảnh chụp Barron đẹp trai chưa nói tới, nhưng cực kỳ khí thế, hương vị nam nhân bùng nổ, tích tắc đó tròng mắt rỗng rỗng, chụp hình tương đối khi phách, lại phối hợp một cái tiêu đề bắt mắt: học viện Thiên Kinh đại thắng học viện Adolf, sáng tạo chiến tích thi đấu giao lưu tốt nhất mười năm qua!

“Báo trường?”

Hyman khinh thường nói: “Là báo chiều Thiên Kinh! Ha ha, lần này chúng ta sắp hot rồi! Đúng rồi Vương Trọng, Mã Đông đâu? Thăng cha đó tự xưng đại sư kinh tế học, kiếm được một chức dẫn đội, loại thời điểm này hắn nên nhảy ra làm chút tuyên truyền, phối hợp thanh thế mà, phí tài trợ của mấy xã đoàn chúng ta năm nay có thể tăng hay không là trông vào đợt này!”

Vương Trọng buông tay: “Tôi cũng không biết hắn ở nơi nào, gần đây thăng cha đó cũng không về ký túc xá.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Mã Đông dị thường (1)

“Hừ, gần đây có hiềm nghi thất trách, lúc trước quần quít lấy Scarlett và Mirami cứ đòi làm dẫn đội, hiện tại ba hôm thì hai hôm không thấy người.” Hyman học tỷ tỏ vẻ rất không thoải mái.

“Mã Đông gần đây quả thật có chút kỳ quái.” Scarlett nghĩ nghĩ: “Hôm qua Mirami học tỷ còn nói với ta, bọn họ gần đây cũng không ở cùng với nhau.”

“Sẽ không là hai người họ cãi nhau chứ?” Tâm hồn tò mò của Hyman hùng hục thiêu đốt.

“Không có, Mirami học tỷ hôm trước còn bảo mình hỏi Vương Trọng một chút, hai ngày qua bận thi đấu, cũng quên mất...” Scarlett có chút áy náy nói.

Vương Trọng nhún mày lắc đầu, mình cũng không biết tình hình.

Hai ngày qua lại bận thi đấu, quan tâm đối với bạn hữu nhà mình quả thật không đủ, là mình sơ sót.

Đại khái là bắt đầu từ hơn một tháng trước, quả thật cảm giác Mã Đông có chút gì đó không thích hợp, cả ngày lảm bảm, nhưng cũng không nghĩ nhiều, còn tưởng hắn là có mâu thuẫn nhỏ gì đó với Mirami, xem ra cần thiết tìm gần đây hỏi kỹ một phen.

“Thôi thôi, người đi tìm hiểu tình huống trước, tuyên truyền cái gì để sau đi.” Hyman lắc lắc đầu, bị kích động gợn gợn tờ báo trong tay: “Tôi đi tìm Barron, gần kia biết mình lên báo giấy mà nói, khẳng định ngược chết, ha ha!”

Nghĩ Barron trắng kiện đỏ bừng mặt lúc nhìn thấy tờ báo, Scarlett và Vương Trọng cũng nhìn không được buồn cười, nhưng mục đích của Hyman quá rõ ràng, Scarlett nhìn không được trêu chọc: “Hyman học tỷ là muốn đi năm nhất thăm Glory à?”

“Địch, tỷ là người gặp sắc quên nghĩa sao!” Hyman tròn trắng mắt, nhưng nụ cười khoe miệng cô vẫn đã bán đứng cô.

Hàng năm trong học viện năm nhất luôn là đám chăm chỉ nhất. Tân sinh mà, nên có bộ dáng của tân sinh, vào học viện sớm nhất, lên lớp sớm nhất, khi Hyman tới, lớp buổi sáng của năm nhất hệ chiến sĩ đã bắt đầu.

Chỉ là, có chút khác với lớp buổi sáng mọi khi, không chỉ là năm nhất, rất nhiều học tỷ học trưởng năm thứ ba, bao gồm các đạo sư năm thứ ba thể mà đều tụ tập ở bên cạnh, người ta tập nập không thể nói rõ, lại đem một cái sân huấn luyện nho nhỏ vây giọt nước không lọt, ngay cả trên đường đi bên ngoài cũng chen chúc đầy người.

“Nhìn kia, người kia chính là Barron!”

“Nhìn khoảng cách gần tựa như cũng không uy mãnh như vậy nhỉ!”

Thậm chí còn có một số nữ sinh biểu đạt hứng thú đối với Barron, thật ra đề tài giữa nữ hài tử so với nam sinh càng có biên độ lớn hơn. Hyman nổi da gà, fan nữ của Barron nói từ trên thẳm mỹ quả thật phong cách hoàn toàn khác với Glory bên kia, xa xa nhìn thấy Reilly cũng ở trong đám người, Hyman chen tới chào hỏi, có chút tò mò: “Reilly, tình huống gì thế này?”

“A, còn không phải bởi vì hôm qua Barron và Glory biểu hiện quá bắt mắt sao.” Reilly cười ha ha nói: “Glory còn tốt chút, bởi vì trước nay vẫn luôn rất mạnh, nhưng Barron biểu hiện ra sự tiến bộ quá lớn, mấy đạo sư lớp chiến sĩ năm thứ ba muốn qua đây lấy kinh nghiệm, xem lưu trình tập luyện của hắn hôm nay, ta cũng theo đạo sư đến xem.”

“Ghê vậy?” Hyman ngẩn người, rất nhanh đã cười lên: “Vây các đạo sư chỉ sợ phải thất vọng rồi.”

Người khác không biết, nhưng thân là một thành viên của tiểu đội chín người, Barron mỗi ngày ở trong phòng huấn luyện Kỳ Ba xã tập luyện húc thì vẫn là có hiểu biết, trên cơ bản đều có thể nhìn ra được đó mới là trụ cột Barron gần đây tiến bộ lớn. Đương nhiên, kỳ tích sau khi hồn hải sụp đổ phá rồi sau đó lập khẳng định cũng là một nhân tố lớn nhất, các đạo sư chỉ nhìn biểu hiện của Barron ở trên lớp học học viện khẳng định là nhìn không ra được cái gì.

Hôm nay lúc lên lớp, sự nhiệt tình của các bạn học trong lớp quả thực khiến Barron có chút không kịp trở tay, trận thế sau khi nhìn thấy hắn như ong vỡ tổ trào lên, dọa Barron còn tưởng rằng là mình đi nhầm chỗ.

Trải qua hôm qua đại chiến, Barron cũng thân nhiên hơn nhiều, nhưng nhiều người như vậy chú ý vẫn làm hắn có chút mất tự nhiên, chủ yếu là người chung quanh nhìn hắn quá nhiều, không chỉ lớp mình, còn có trên đường bên ngoài, cạnh cửa sổ phòng tập luyện, chen chúc đầy người, lúc nào cũng có thể nghe được trong tiếng nghị luận ong ong ong kia xen lẫn tên mình, chú ý như vậy quả thật có chút không quá thích ứng.

Nghe nói bên cạnh còn có mấy đạo sư năm thứ ba, đây chỉ là lớp buổi sáng năm nhất mà thôi...

Hắn nhìn không được lại hướng ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, vừa lúc thấy được Hyman học tỷ cùng Reilly học tỷ, Hyman học tỷ còn hướng mình phát phát tay.

Hyman học tỷ cũng đến... mặt Barron càng đỏ, trong xương tủy hắn cũng không cảm thấy mình có gì đặc biệt hơn người, chỉ là gánh vác trách nhiệm mình nên gánh vác, trên thực tế hắn cảm thấy mình làm còn xa xa không đủ.

Luyện tập buổi sáng lớp trọng trang tiến hành hùng hực khí thế, có nhiều người chú ý như vậy, người trẻ tuổi hỏa lực vượng, tự nhiên đều muốn biểu hiện một phen. Đương nhiên mọi người cũng biết những người này đều là đến xem Barron, bản thân Barron lại rất nhanh bình tĩnh trở lại, học trưởng từng nói, làm việc của mình là được, cho nên vài phút sau Barron liền coi như bên cạnh không có ai tiến vào trạng thái bình thường của mình.

Triệu Cương đạo sư được mấy đồng nghiệp dạy năm thứ ba thôi lên tận mây xanh mở miệng: “Barron, Croft, bước ra khỏi hàng, tập luyện húc nhau!”

Barron thành thành thật thật đáp, đứng dậy, Croft bên cạnh hơi sùng sốt, cũng đứng dậy.

Làm lớp trưởng lớp trọng trang, thực lực Croft ở lớp học trọng trang năm nhất là mạnh nhất... từng là.

Trước kia tuy không đến mức chuyên môn đi bắt nạt Barron, nhưng thường xuyên ở trước mặt hắn loại kẻ yếu này thể hiện cảm giác về sự ưu việt lại là chuyện cơm bữa.

Nhưng ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, nhưng Croft từ đầu tới cuối không quá tin tưởng, thực lực Barron thật sự mạnh như vậy? Hắn bình thường căn bản chưa từng biểu hiện ra ngoài!

Croft muốn thử một chút, nói không chừng đây là cơ hội mình nổi danh lập vạn!

Giáo viên cùng học sinh vây xem đều an tĩnh lại, Barron và Croft tới giữa sân, đây là luyện tập húc nhau thông thường nhất của trọng trang, chính là đấu sức bạo phát cùng lực phòng ngự, đây là cơ sở của trọng trang.

Hồn lực của hai người đều ngưng tụ hẳn lên, ánh mắt trở nên đặc biệt lạnh thấu xương. Làm người nổi bật của năm nhất, Croft là xem như nhân vật phong vân trong giới, được “ký thác kỳ vọng cao”, tuy không thể đặt ở phạm vi liên bang, nhưng ở trong học viện Thiên Kinh quả thật không thể tính là kém, một khi tiến vào tác chiến trạng thái, khí thế lập tức nổi lên.

So sánh, trạng thái Barron rất kỳ quái, bởi vì khoảng cách rất gần, khác với hôm qua thi đấu, mọi người cảm thụ rõ ràng hơn, từ trên khí thế, rõ ràng Croft mạnh hơn chút, Barron... Chẳng lẽ hôm qua chiến đấu còn chưa khôi phục?

“Bắt đầu!” Triệu Cương ra lệnh một tiếng, Croft liền giống như trâu rừng phát cuồng lao tới.

Oành...

Một giây tiếp theo, Croft cảm giác mình như là gặp phải xe lửa vỡ trang nghiền áp, nháy mắt thân thể đã bay lên, thật nhu hòa...

Toàn bộ mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, Croft xem như trọng trọng thiên phú tốt nhất năm nay tuyên nhận, làm phe chủ động va chạm, thể mà trực tiếp ngắt...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 220: Mã Đông dị thường (2)

Reilly và Hyman không kỳ quái một chút nào. Phải biết rằng Barron va chạm là ngay cả cao thủ của Adolf cũng có thể bị thương nặng, Croft loại trình độ này thế mà còn chủ động công kích, đây thật sự là tự mình muốn chết.

Đạo sư chung quanh lần lượt gật đầu, vậy mới gọi là trọng trọng, lúc bình tĩnh khí tức giấu mà không lộ, chỉ có nháy mắt công kích mới giống mãnh thú, phân viện chiến sĩ có ngày nở mày nở mặt rồi, Barron này nhất định phải trọng điểm bồi dưỡng. Triệu Cương đảo qua người khác, phát hiện ánh mắt toàn bộ mọi người đều bắt đầu nhìn mặt đất, nhìn thấy bộ dáng Croft, thực không có ai muốn thử nữa, trên chiến trường là xem náo nhiệt, nhưng tự thể nghiệm, hoàn toàn là một câu chuyện khác.

Chương trình học như cũ, nhưng ánh mắt mọi người nhìn Barron đã hoàn toàn khác với trước đây, nhưng Barron lại chưa bởi vì người chung quanh biến hóa mà thay đổi bản thân. Hắn muốn mạnh lên, bởi vì hắn biết hắn còn hoàn toàn chưa đạt tới tiêu chuẩn của học trường.

Vừa tan học, Hyman hướng về phía Barron liên tục vẫy tay, Barron vội vàng chạy bước nhỏ tới.

“Trong lớp các ngươi đáng người cũng không tệ nha!” Hyman cười như đóa hoa nở rộ: “Đáng tiếc, nếu không mặc quần áo thì tốt rồi.”

Barron xấu hổ gãi gãi đầu: “A?”

“Xem bộ dạng ngốc nghếch của ngươi!” Hyman cười lấy ra tờ báo đưa cho hắn: “Nhìn xem, chuyện tốt!”

“Đây là cái gì?” Barron nhận lấy, khi lật tới đầu đề trang nhất kia, nháy mắt bị bức ảnh đó của mình chấn động có chút choáng váng.

“Được đó Barron, trang nhất đặc tả.” Reilly cũng bắt đầu trêu chọc hắn: “Đem sự nổi bật của toàn đội chúng ta đều cướp sạch, phải mời khách nha!”

“A! Được!” Barron theo bản năng đáp ứng, sau đó phục hồi tinh thần lại, trên mặt nhất thời xấu hổ: “Reilly học tỷ, ta, ta không có tiền...”

“Xem ngươi chút tiền đồ này, không có tiền ta cho ngươi mượn!” Hyman thuận tay ôm lấy bả vai Barron, cười hi hi nói: “Ngươi mời khách, ta trả tiền, học tỷ đủ ý tứ rồi chứ?”

Đột nhiên bị Hyman mỹ nữ thành thực như vậy tiếp xúc gần gũi, một mùi thơm của nữ tử nháy mắt thấm đẫm phổi, vành tai Barron cũng đỏ bừng: “Ta, ta...”

“Cái gì ngươi ngươi ta ta!” Hyman trừng mắt nhìn hắn một cái, ở bên tai hắn hạ giọng nói: “Điều kiện kèm theo, giúp ta gọi Glory! Ok?”

“Được rồi, Hyman, đừng bắt nạt Barron nữa.” Vẫn là Reilly ở một bên không nhịn được giúp Barron giải vây, Hyman cái gì cũng tốt, chỉ là thích đùa giỡn nam sinh.

Barron vội vàng gật đầu, cái này, hắn quả thật có chút chịu không nổi loại bầu không khí này.

Thời điểm Barron muốn mời khách, Glory vui vẻ tham dự, người khác đều là một mực từ chối, bao gồm Hyman, hiển nhiên Hyman học tỷ là ý không ở trong lời, tìm Mã Đông? Gã này ra giá quá cao, Scarlett... Đều là nữ hài tử không tiện, Vương Trọng sao... Nói như thế nào nhỉ, trải qua chuyện trong khoảng thời gian này, ngay cả Hyman cũng cảm thấy có chút áp lực, dù sao người ta là đội trưởng, so sánh, Barron chính là lựa chọn tốt nhất, hơn nữa cô tin tưởng, Glory nhất định sẽ mắc câu.

Chỗ ăn cơm là Hyman đặt, một tiệm ăn không tệ của Thiên Kinh thị, Hyman tuy không tính là hào môn gì, nhưng tình huống gia đình quả thật không tệ, ở Thiên Kinh thị hiện tại cũng thuộc về giai cấp tinh anh, cộng thêm năng lực của bản thân cô, quả thật có tiền vốn để tùy tính.

Thức ăn không đắt, đồ nướng kiểu Hoa, cộng thêm bia, bầu không khí phi thường tốt. Không thể không nói, một nam nhân hào sảng có thể rất kéo không khí, huống chi là một đại mỹ nữ hào sảng.

Reilly cũng tốt, Barron cũng tốt hoặc là Hyman cũng tốt, ba người này đều là người không bắt bẻ cho lắm, ăn trong chốc lát ba người đều nhìn chăm chăm Glory.

“Glory, người ở loại địa phương này ăn cơm cũng có thể ăn tao nhả như vậy?” Reilly cũng nhận không được. Làm nữ hài tử, cô và Hyman ở trước mặt Glory cũng thua chị kém em, thế này quả thực là quý tộc.

Glory mỉm cười, “A, ta ăn tương đối chậm, Barron, tấm ảnh chụp đó của người rất tuần tú.”

Nghe Glory nói như vậy, Barron lại xấu hổ: “Thật ra nên chụp ảnh Vương Trọng học trưởng mới đúng...”

“Học trưởng tâm rất lớn, cũng không quá để ý những hư danh này đâu.” Glory nói, uống ngụm bia.

Hyman nhìn không nổi nữa, “Glory, người là đàn ông, dám uống ngụm lớn một chút không. Đến, cạn trước một ly!”

Glory không dao động, “Thế chất của ta không quá thích ứng đối với cồn, học tỷ tận hứng, có thể để Barron bồi người thêm chút. Barron, đoạn thời gian người bị thương, học tỷ là mỗi ngày đều đi chiều cổ người, có phải nên hầu học tỷ một ly hay không.”

Barron lập tức đứng dậy, “Học tỷ, ta... không biết nói, uống trước mười ly!”

Sau đó một ly tiếp một ly... ọc ọc ọc... Cứ như vậy mười bát lớn uống vào, Glory cũng ngán ngợ, Barron cũng quá thật thà rồi nhỉ, người thường nhiều lắm ba ly là đủ rồi.

Hyman không đáp ứng, thân là nữ trung hào kiệt, cô làm sao có thể nhút nhát, “Barron, thế này không thể được, lúc trước nếu không phải người dùng mảnh nào còn có ta hiện tại, tỷ tỷ uống mười ly với người!”

Còn lại Reilly và Glory nhìn nhau, không khí hoàn toàn bị hai người điều động hẳn lên, chỉ là Glory cũng ở trong bất tri bất giác đem đề tài chuyển hướng.

Không phải mỗi người uống rượu đều uống cao hứng như vậy.

So với Hyman bên kia hoan hô cười nói, Vương Trọng nhìn thấy một màn khiến người ta có chút nhũn mảy. Quán bar, Vương Trọng là tới đây tìm Mã Đông, đã vô huyệt vài chỗ Mã Đông bình thường thích đi, thật không dễ gì mới ở nơi này bắt được hắn.

Trong quán bar vang tiếng nhạc nhẹ nhàng, ánh đèn âm đậm mê ly, Mã Đông đang ngồi ở trong góc uống rượu buồn.

Trên bàn trước người đã ngã ngổ ngang hai ba cái chai rỗng, đều là rượu mạnh độ cao.

Mã đại xã trường tóc rối, dây đeo đồ tây cũng không biết kéo đi đâu rồi, hấn chống hai khuỷu tay trên bàn, ánh mắt tan rã nhìn chăm chăm ly rượu kia trong tay, trong ly rượu còn có nửa ly chất lỏng màu vàng, tản ra mùi rượu nồng đậm, ở dưới năm ngón tay hấn chuyển động nhẹ nhàng tới lui.

Hắn tựa như nghĩ đến chuyện gì, cách hồi lâu mới cười cười như tự giễu, sau đó đem ly rượu ghé đến bên miệng.

Một cái tay vươn ngang tới, túm chặt ly rượu kia kéo qua, đập mạnh xuống bàn, phát ra một tiếng vang ‘Bốp’.

Mã Đông bị dọa giật mình, hơi tỉnh táo một chút, ngẩng đầu nhìn thấy là Vương Trọng, hấn lại cười lên, đưa tay đi bắt ly rượu: “Ha ha, vẫn là hai huynh đệ ta thân. Đến đến đến, vừa lúc bồi bạn hữu uống vài ly! Người đâu, cho thêm cái ly nữa!”

Vương Trọng cũng không nói gì, liên tục uống ba chén, sau đó nhìn Mã Đông, “Rượu uống rồi, nói đi, đã xảy ra chuyện gì.”

“Cái gì là chuyện gì?” Mã Đông cười nói, “Tao không sao cả, chỉ là muốn uống rượu, uống có chút nhiều, hức...”

“Phải không, vậy tao uống tiếp với mày.” Vương Trọng lại rót đầy một ly liền hướng trong mồm trút vào.

“Kháo, mày không muốn sống nữa?” Mã Đông cuối cùng bị dọa tỉnh táo hơn chút, vội đem cái ly trong tay Vương Trọng đoạt lấy: “Mày không có từ lượng, có thể đừng làm bộ hay không.”

Vương Trọng cũng cảm thấy yết hầu nóng rát, “Có thể nói chuyện chứ, có cái gì khó nói ra, cho dù không thể giúp được gì, ít nhất cũng để chịu một chút, đừng ghen một mình, đương nhiên nếu là vì tán gái bất thành, vậy mày có thể uống chết luôn.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 221: Vương Giả Mạnh Mồm!

Mã Đông cười khỏ thờ dài, “Tao đây không phải sẽ thêm phiền cho mày sao, chuyện này nói ra mày cũng không giúp được.”

“Tao không biết mày rốt cuộc đã gặp gỡ chuyện gì, cũng không biết tao có năng lực giúp đỡ mày hay không.” Vương Trọng nhìn hần: “Nhưng ít ra tao biết, mày sau khi nói ra, ta có thể cùng nhau giúp mày nghĩ cách, tệ nữa, cũng có thể nghe mày câu nài, mắng đôi câu cùng mày.”

Mã Đông trầm mặc một lúc, cười lên: “Mày thẳng cha này từ bao giờ cũng tò mò như vậy.”

Hần dùng một chút, gọi hai ly nước chanh, hưng hăng nốc một ngụm lớn: “Đều là những chuyện tệ hại trong gia tộc!”

“Thân phận của tao có chút phức tạp, đều nói tao là người gia tộc Assassin, nhưng tao lại họ Mã, thật ra... Ông già ta vốn chỉ là một người quản lý trong gia tộc Assassin, về sau lên lút qua lại với một vị đại tiểu thư đích hệ gia tộc Assassin... Ừm, chính là mẹ tao, điều này ở đại gia tộc là khẳng định sẽ không được cho phép, nhưng chờ lúc phát hiện đã có tao rồi.”

Mã Đông chậm rãi kể, trong thanh âm lộ ra một sự trào phúng: “Loại chuyện nhục môn phong này, lúc ấy nghe nói là muốn giết chết ông già tao, nhưng vẫn là bà già lợi hại, dùng các loại thủ đoạn, nguyên ý từ bỏ quyền kế thừa, cộng thêm một vị trưởng bối quay vắn, cuối cùng đuổi đi khỏi St. Montgomery, cuối cùng giữ được mạng, nhưng cũng từ đích hệ biến thành chi thứ, nhưng vị trưởng bối kia đã qua đời.” Mã Đông nhìn nhìn rượu, vẫn uống ngụm nước, “Gia tộc lại nhìn trúng khối ích lợi này của chúng tao, muốn lấy đi, thay đổi người.”

Vương Trọng nhú nhú mày, “Vậy không phải cướp sao?”

“Cướp, ha ha, đám người đó sẽ không dùng từ ngữ như vậy, nói cho hay là vì gia tộc phát triển.” Mã Đông hưng hăng siết nắm tay. Từ trước tới nay hần đều có kế hoạch đối với tương lai của mình, nhưng hiện tại sắp mất đi tất cả. Từ trước tới nay, đối mặt đám người Vương Trọng, Barron cố gắng, thiên phú của Glory, Emily, Mã Đông là có chút tự ti, gia đình không tệ và cá tính tốt, là nguồn gốc sự tự tin cho hần, nhưng những thứ này đều sắp mất đi rồi, hần cũng không biết hần sống còn có tác dụng gì nữa.

“Mày biết tao vì sao thích ở cùng tụi mày không, bởi vì chúng ta là cùng một loại người. Tao căn bản không quen nhìn đám con ông cháu cha kia, tao muốn có một ngày có thể nắm giữ gia tộc Assassin, để đám người bảo thủ lúc trước đuổi cha mẹ tao đi đều nhìn xem, bọn họ lúc trước là sai lầm cỡ nào.” Mã Đông nói, vành mắt có chút đỏ, thanh âm có chút khàn khàn, “Tao quá ngấy thơ rồi.”

“Mã Đông...” Vương Trọng thật không biết nên an ủi như thế nào, chuyện này hần thật sự không giúp được một chút nào.

“Con người, phải tiếp nhận số mệnh.” Mã Đông cười lên: “Giống lão đầu từ nhà tao, thấp kém chính là thấp kém, cho dù cưới bạch phú mỹ, cho rằng đã bỏ đầu rồi, nhưng mấy thứ này không phải số người nên có, đến cuối cùng vẫn phải nhờ hết ra.”

“Chuyện này, nhà Emily không thể giúp đỡ sao?” Vương Trọng nhìn không được nói, “Emily là người thừa kế đích hệ đó.”

Mã Đông cười cười, sắc mặt có chút tái nhợt, “Nếu không phải nhà con bé bảo vệ, mày cảm thấy tao còn có thể ngồi ở chỗ này sao. Hiện tại các trưởng lão đã quyết định rồi, phía sau chỉ là phân cắt chấp hành như thế nào mà thôi. Huống chi, Emily chỉ là người thừa kế, Assassin rất nhiều người thừa kế, đại gia tộc truyền thừa, huyết mạch chỉ là cơ bản, tính quyết định là thể lực và năng lực. Nói trắng ra là, Emily đã bị knockout, bằng không mày cho rằng đường đường người thừa kế số một nói đến Thiên Kinh thì tới sao, con bé cũng là bị vứt bỏ. Con bé này quá lạc quan, loại chuyện rối lòng này mày biết là được, đừng để nó tham dự, vậy sẽ chỉ họa vô đơn chí.”

Vương Trọng trầm mặc một hồi lâu, hần cũng cảm thấy đại gia tộc như Assassin sao có thể mặc kệ Emily tới Thiên Kinh loại địa phương này, hóa điểm thiên phú của cô theo người thường thấy khẳng định là hẩm mộ, nhưng ở Assassin đại gia tộc như vậy hiển nhiên không đủ để nhìn. Nghĩ đến Emily thích cười, Vương Trọng cũng không biết nên làm gì bây giờ, hiện tại khó giải quyết nhất là Mã Đông.

“Về sau làm sao bây giờ?” Vương Trọng nói, “Đám người đó cũng mù mắt rồi, năng lực thương nghiệp của mày là ưu tú nhất tao từng gặp.”

“Huynh đệ, không cần tăng bốc như vậy, tao tính cái rắm.”

“Trong một tháng ngắn ngủn, từ hai người hoàn toàn không có gì, xây dựng được siêu cấp xã đoàn có ba mươi vạn tài trợ bây giờ. Kỳ Ba xã, tao nhớ rõ xã trưởng tên là Mã Đông đó!”

“Đó là mấy người tụi mày cố gắng, lão từ không có công hiến gì.” Mã Đông cúi đầu nói.

“Chú ý Kỳ Ba xã là mày ra, đem mọi người triệu tập cùng một chỗ là mày, kéo được khoản tài trợ đầu tiên là mày, đem xã đoàn từ trên xuống dưới quản lý gọn gàng ngăn nắp, thậm chí còn kéo thêm tài trợ cùng là mày, nếu đổi tao đến làm, đó là nhất định không làm tốt được, còn có mày thay tao kiểm được cây Thập Tự Luân kia, thứ đó cũng không phải là tiền có thể mua được. Ở trong mắt mày có lẽ những điều này chỉ là chuyện rất bình thường, nhưng tao không biết còn có ai có thể làm được, mày rất mạnh!” Vương Trọng nói.

Cái này thực sự không phải cố ý thổi phồng, cho dù có người tài trợ xã đoàn, nhưng tiêu số tiền đó ra làm sao cũng là học vấn rất lớn, bao gồm bình thường quản lý đối với xã viên bình thường, tuyên truyền xã đoàn, đội cổ động viên, thiết kế đồng phục của đội, phúc lợi xã đoàn những thứ rối rắm này, lần lượt liệt kê ra rất không bắt mắt, nhưng rải rác gom lại, đem xã đoàn hơn trăm người này ở trong một hai tháng ngắn ngủn đã quản lý ngay ngắn có trật tự, cái đó thực sự không phải người thường có thể làm được, Mã Đông ngay cả trợ thủ cũng không có, Vương Trọng phó xã trưởng này thuần túy chính là chương quẩy phui tay, càng đừng nói bản thân Mã Đông người này còn có một loại lực dung hợp gặp người nói tiếng người gặp quý nói chuyện

ma quý.

Mã Đông thờ dài cười khổ nói, “Tất cả cái này đều dựa vào tài nguyên tao đã có, tao quả thật cũng có rất nhiều ý tưởng và kế hoạch, tao muốn sáng tạo kỳ tích, tao muốn khiến những kẻ khinh thường cha mẹ ta hối hận. Hiện tại xem ra, chỉ là tao tự nghĩ nhiều thôi, trên thế giới này căn bản không có kỳ tích!”

Có thể nói gia đình biến hóa, đã kích với Mã Đông quá lớn, tương đương rút cùi dưới đáy nòi, dẫn tới phủ định chính mình.

“Vương Giả Mạnh Mồm có tính là kỳ tích không?”

Mã Đông ngăn người, dờ khóc dờ cười, “Cái này tính là kỳ tích gì. Tao cam đoan, Vương Giả Mạnh Mồm này khẳng định là bút tích của đại gia tộc, thậm chí có thể là một trong năm đại gia tộc thống trị liên bang, chỉ có những người này mới có thể nuôi dưỡng ra quái vật như vậy, tiểu nhân vật vĩnh viễn chỉ có thể là tiểu nhân vật.”

“Tao chính là Vương Giả Mạnh Mồm.” Vương Trọng bình tâm tĩnh khí nói.

“Mày chính là Mạnh Mồm...” Mã Đông ngăn ngó, “Mày vừa mới nói cái gì, mày là ai???”

“Vương! Giả! Mạnh! Mồm!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 222: Mồm miệng

“Mồm của mồm miệng?”

“Chính là kẻ mày nghĩ tới, con em gia tộc lớn nhất tao quen biết chính là Mã Đông.” Vương Trọng nói.

“Khụ khụ... Đập chết mày bây giờ!” Mã Đông mặt đầy sự không tin: “Vương Giả Mạnh Mồm người ta...”

“Còn nhớ một trận chiến lần trước Vương Giả Mạnh Mồm cùng La Trấn không?” Vương Trọng nói: “Vừa lúc là hai tháng trước, tay phải Vương Giả Mạnh Mồm có thương tích.”

Mã Đông nhất thời câm miệng, hai tháng trước, Vương Trọng được đưa về từ trong cấm khu, tay phải gãy xương.

“Đại khái ba tháng trước, tao bảo mày tìm Thập Tự Luân, khi đó Vương Giả Mạnh Mồm vừa mới chém Quý Treo Cổ.”

“Mày lại nghĩ xem thời gian Vương Giả Mạnh Mồm mỗi lần xuất hiện ở OP.”

Mã Đông tròn mắt, Vương Giả Mạnh Mồm mỗi lần biến mất ở trong OP, đều vừa lúc là thời điểm Vương Trọng có việc, ban ngày Vương Trọng phải tập luyện, cho nên Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu đều là ở buổi tối, về sau thậm chí trực tiếp biến mất một tháng, vừa lúc cũng là đám người Vương Trọng đi chỗ Grace đạo sư tập huấn một tháng.

Nhưng ánh mắt Mã Đông lộ ra kinh hi, rất nhanh đã âm thầm xuống, sau một trận kinh ngạc, quả thật có cao hứng vui sướng vì huynh đệ, nếu là trước đây, hẳn tuyệt đối lập tức nổi lòng tò mò, hưng phấn kinh ngạc, biểu hiện cực kỳ khoa trương, nhưng hiện tại lại thật sự là kích động không nổi.

“Bạn hữu, cao hứng cho mày, mày có thể thực hiện mộng tưởng của mình rồi.” Mã Đông nói, khó trách lần này thi đấu giao lưu Vương Trọng có lòng tin như vậy, nếu hẳn là Vương Giả Mạnh Mồm quả thật có phần tự tin này, nhưng... không có gia tộc chống lưng, đừng nói một Vương Giả Mạnh Mồm, mười người lại có thể như thế nào? Thế giới này quá lớn.

“Ngay cả tao cũng có thể trở thành Vương Giả Mạnh Mồm, mày sao lại không thể trở thành gia chủ Assassin!” Vương Trọng nói.

Mã Đông thờ dài, “Nói thật với mày, Vương Giả Mạnh Mồm sở dĩ hiện tại được hoan nghênh như vậy, một bộ phận rất lớn là vì thần bí, thần bí gia tăng vô số phỏng đoán, một cái mấu chốt là luôn thắng liên tiếp, chỉ cần mày thua một trận, thần thoại này sẽ dừng lại, thua hai trận lập tức trở nên bình thường, không không ai có thể thật sự thắng mãi. Tao không phải đã kích chút, cao thủ trên thế giới này nhiều lắm, một ngày nào đó mày thất bại, vĩnh viễn sẽ không thua chính là thế lực các gia tộc kia.”

Có lẽ là cảm xúc hạ thấp, có lẽ là cảm giác thần bí bài trừ, điều này cũng chưa thể kích thích lòng tin của Mã Đông. Xuất thân gia tộc, hẳn quá rõ thế lực khổng lồ của gia tộc, căn bản không phải cá nhân có thể đối kháng, đó là núi non trùng điệp không có góc chết ép hẳn thờ không nổi, mất đi gia tộc chống lưng, Mã Đông không biết mình còn có thể làm gì, mình tính là cái gì?

Vương Trọng không nói gì, trả tiền, kéo Mã Đông bước đi.

Bị Vương Trọng kéo thẳng đến phòng huấn luyện OP của học viện, Mã Đông đại khái biết Vương Trọng muốn làm gì.

Nhưng trên thực tế, Vương Trọng kích thích cũng chưa tạo dựng hiệu quả, ngược lại tăng thêm sự tự ti của Mã Đông. Hắn cảm thấy mình càng thêm vô dụng, tùy ý Vương Trọng kéo, người ở trạng thái hạ thấp phương thức tự hỏi vấn đề cũng sẽ hướng tới bi quan cùng tuyệt vọng, sẽ chỉ hướng phương diện bất lợi đi cân nhắc, hơn nữa càng cân nhắc càng sâu.

Theo Vương Trọng cùng nhau vào phòng huấn luyện OP, lúc này mới hơn chín giờ tối, người trong phòng huấn luyện OP không tính là ít, màn hình chính đại sảnh tiếp sóng một trận đấu đẳng cấp Tỉnh Anh.

“Mấy chờ ở chỗ này.” Vương Trọng nói, Mã Đông gật gật đầu, hắn không muốn cô phụ ý tốt của Vương Trọng, nhưng mà điều này có thể thay đổi cái gì? Cho dù hắn là Vương Giả Mạnh Mồm? Hữu dụng sao? Có thể khiến gia tộc thay đổi chủ ý sao?

Hắn chỉ là một người mới có tiềm lực, vận khí tốt tương lai có thể gia nhập một gia tộc lẫn lộn kiếm cái vị trí không tệ, nhưng vậy thì thế nào, vẫn chỉ có thể bán mạng cho người khác, huyết mạch là yếu tố đầu tiên của thành công.

Vương Trọng biết tâm tình Mã Đông hiện tại, Mã Đông rất thông minh, chỉ là hắn hiện tại đã chui vào sừng trâu, nói nhiều nữa cũng vô dụng, hắn phải dùng sự thực nói cho Mã Đông, con người sở dĩ là con người, là vì không chịu thua, kỳ tích thứ này, phải tin tưởng, nhờ đâu thực hiện được thì sao!

Một lần này, bất luận đối thủ là ai, Vương Trọng đều sẽ triệt để đánh nổ kẻ đó!

Hắn muốn nói cho Mã Đông, thất bại là bắt đầu từ một khắc bỏ cuộc, mọi thứ không có khả năng đều là dùng để đánh vỡ!

Rất ít có một trận đấu nào có thể làm Vương Trọng mong đợi như thế, hy vọng đối thủ cường đại một chút!

Vô số tiếng nhắc nhở vang lên, bạn hữu ở trên giường sản xuất em bé mặc quần, đám Vật Hi Sinh đang đối chiến nhanh chóng bắt tay giảng hòa, sau đó hoá tốc vẩy xem, mẹ không gọi về nhà ăn cơm rồi, quái thú thúc cũng không bán kẹo que nữa, toàn bộ mọi người đang truyền cùng một tin tức.

Vương Giả Mạnh Mồm login rồi!

Sau một trận chiến với La Phong kia Vương Giả Mạnh Mồm lại biến mất, Vương Trọng mỗi ngày đều đem thời gian an bài tràn đầy, điều này làm người chờ đợi hắn đều rất sốt ruột, sau La Phong, đối thủ kế tiếp sẽ là ai? Mọi người cũng không khỏi chờ mong.

Rốt cuộc còn có ai có thể ngăn cản gã này chứ?

“Vương giả ca là vô địch, cản trở cái lông à!”

“Mọi nghề nghiệp không có điểm yếu, treo lên đánh tất cả không giải thích!”

“Lola cũng tốt, Kostan cũng tốt, những người này đều đại biểu cho chiến lực mạnh nhất OP rồi nhĩ. Bọn họ đều đã thua, người khác cũng không có bài gì nữa.”

“Cô lậu quả vẩn à, nước liên bang rất sâu, cũng không phải chỉ có vương giả huynh mới thắng liên tiếp nhiều như vậy.”

“Huynh đệ, người có biết OP còn có cấp Điện Phủ hay không, Tỉnh Anh chỉ là đại biểu nhập môn mà thôi.”

“Điện Phủ, đó không phải danh hiệu vinh dự ban cho sau khi đú được anh hôn sao?”

“Nói, cứ mãi nghe nói cấp Điện Phủ cấp Điện Phủ, ai phổ cập khoa học một phen? Rốt cuộc cái gì là cấp Điện Phủ chứ?”

Tất cả mọi người đang ùn ùn nghị luận, dựa theo tính cách thối tha nhất quán của OP, ở dưới tình huống Vương Giả Mạnh Mồm thắng liên tiếp mãi như vậy, đối thủ kế tiếp hắn là sẽ phi thường phi thường mạnh.

“Chào mọi người, tôi là Trần Ngự Nhi, lại gặp mặt mọi người rồi. Ha ha, vừa mới nghe có bằng hữu đang thảo luận chiến sĩ cấp Điện Phủ, có một số bạn học không quá rõ ràng, Tiểu Ngự phổ cập khoa học cho mọi người.” Trần Ngự Nhi gần đây là chủ trì nhà phát hành mời riêng bán phân phối vương giả huynh, nói thẳng, Trần Ngự Nhi có chút không quá thích Vương Giả Mạnh Mồm, người này quá cao giá, lạnh lùng, mình về sau lại phát ra ba lần mời bạn tốt kết quả đều bị không nhìn, cho dù là con em năm đại gia tộc cũng không kiêu ngạo như vậy đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Cấp Điện Phủ!

Nhưng làm người chủ trì, tăng diện tri thức khẳng định phải rộng: “Cấp Điện Phủ thật ra chính là bản thăng cấp của đẳng cấp Tinh Anh, là một loại vinh dự chí cao vô thượng đối chiến sĩ mà nói, chỉ có các cao thủ đoạn Tinh Anh có được chiến tích ưu tú, xin chú ý, những chiến tích ưu tú này ý nghĩa không chỉ thắng lợi, đối thủ cũng phi thường quan trọng, cùng lúc đó còn cần có được tiềm lực phi thường cường đại, nói đơn giản có dị năng nghịch thiên hoặc là năng lực phương diện khác, mới có thể được nhà phát hành bình định là cấp Điện Phủ. Đương nhiên, bình thường đều là sau khi đúc được anh hồn, mới có thể chứng thực nhận định cấp Điện Phủ, ví dụ như Grace của học viện Thiên Kinh, cô cũng là sau khi đúc được anh hồn một năm được nhận định cấp Điện Phủ, mà ở trước khi đúc được, chúng ta xưng là đối tượng quan sát cấp Điện Phủ, nếu một khi được nhận định, như vậy chúc mừng người, người sẽ nhất định thành vì người nổi bật thời đại này, vương giả hoàn toàn xứng đáng một thế hệ trẻ.”

Cái tiềm lực này, thật ra bình thường mà nói chính là chỉ huyết mạch. Chỉ có tân nhân loại đòi thứ nhất lực lượng duy độ cải tạo, vô luận có thiên phú như thế nào nữa, tiềm năng thân thể này đều là có hạn, chỉ có loại huyết mạch gien trải qua mấy trăm năm mười mấy thế hệ truyền xuống, mới là người nổi bật chân chính trong tân nhân loại.

Gien ưu tú cùng gien ưu tú kết hợp, bản thân đã mang đến huyết thống ưu tú, hơn nữa cách mỗi mấy đời sẽ ở trong con em xuất hiện người thức tỉnh siêu cấp gien cách thế hệ. Phải thừa nhận, ở trên thiên phú, con người, sinh ra đã khác nhau.

Hơn nữa các cường giả có huyết mạch gia tộc truyền thừa, không những thiên phú mạnh, lại còn có được tài nguyên, kỹ thuật, thế lực vân vân gia tộc mười mấy đời truyền xuống, vô luận từ phương diện nào mà nói, tân nhân loại bình thường đều căn bản không thể so sánh.

Liên bang sẽ không đề xướng ra ngoài khái niệm huyết mạch như vậy, thậm chí sẽ còn ở trước mặt công chúng tận lực làm ra càng nhiều tư thái mỗi người ngang hàng, nhưng trên thực tế, mọi người đến cấp bậc nhất định đều biết.

Bởi vậy có thể ở trong OP được bình chọn vào cấp Điện Phủ, đây không chỉ là một loại vinh dự cá nhân, càng là một loại tán thành đối với thân phận địa vị, huyết mạch tiềm lực... các phương diện của người, điều này đối với mỗi một cao thủ đoạn Tinh Anh mà nói đều có sức dự hoặc cực lớn. Vương Giả Mạnh Mồm gần đây ở đoạn Tinh Anh quả thật quét ngang vô địch, nhưng chuyện như vậy trước kia còn có rất nhiều người cũng từng làm được, thậm chí làm được tốt hơn, sở dĩ vương giả huynh đặc biệt như thế, chẳng qua bởi vì đẳng cấp bản thân hắn hiện tại còn là đoạn Vật Hi Sinh mà thôi, cúi bấp lợi ngược dòng quét sạch, chiến tích thực tế tính đề tài lớn hơn vương giả huynh nhiều lắm. Với các tuyệt đỉnh cao thủ thật sự đã tiến vào cấp Điện Phủ mà nói, treo lên đánh đám người Lola cũng không có gì đáng hưng phấn.

Trên thực tế, Lola bọn họ theo đuổi cũng không phải chiến tích, đối với họ không có ý nghĩa, họ là muốn thông qua chiến đấu đạt được cơ hội thức tỉnh huyết mạch, đó là một loại cơ hội nhảy vọt. Mỗi một chiến sĩ cấp Điện Phủ đều là đến từ các đại gia tộc, không có ngoại lệ, Grace tuy là trẻ mồ côi, nhưng bản thân cô đến từ đại gia tộc, chỉ là huyết mạch gia tộc mỏng manh, ở trong một lần đại chiến tiền tuyến, người khác đều đã chết trận, về sau Grace được Green nhận nuôi, nhưng huyết mạch Grace không thể nghi ngờ, hơn nữa cô là đại biểu điển hình gien cách thế hệ, nhưng trên thực tế bởi vì không có tài nguyên gia tộc ủng hộ, cô cũng chỉ có thể tính là “Tài lớn trưởng thành muộn”.

Có binh luận viên chuyên nghiệp là có thể học thêm mấy thứ, không ít người đều bình tĩnh đại ngộ.

Trần Ngự Nhi vừa nói, vừa thuận tay lại phát ra một cái xin nghiệm chứng hào hữu cho Vương Trọng, cô cũng có chút buồn binh rồi, không tin Vương Giả Mạnh Mồm này một mực không thêm cô!

Đúng lúc này, Trần Ngự Nhi ngậy đại, Thượng Đế, cái này...

Teveland-Hề Dạ.

Khi cái tên này xuất hiện, trong khu xem cuộc chiến thực sự có chút mê mang, loại cảm giác cái tên như rất quen tai, nhưng lại rất lâu chưa từng nghe qua.

Nhưng tất cả cái này ở thời điểm Teveland xuất hiện đến khu đối chiến, toàn bộ nghi hoặc đều bị nháy mắt quét sạch.

Đó là một cái tên màu vàng...

Sánh vậy xem, khu video, bao gồm sân huấn luyện của vô số học viện, bộc phát ra tiếng nghị luận ngút trời...

“Tên, tên màu vàng?”

“Kháo, đây là chiến sĩ cấp Điện Phủ?”

“Thật hay giả, ta vẫn luôn cho rằng đó chỉ là cái danh hiệu mà thôi, thật sự có?”

Vô số gà mờ là không hiểu, nhưng vẫn có một bộ phận tương đối cao thủ đoạn Tinh Anh là biết đến, tên màu vàng, ý nghĩa đạt được danh hiệu Điện Phủ quan sát giả, bọn họ cũng sẽ chiến đấu, nhưng một khi thăng cấp đến vị trí này, quyền lực phi thường lớn, có thể lựa chọn che dấu, cho nên người thường là rất khó nhìn thấy. Trên cơ bản, bọn họ gặp phải đều sẽ tự động lựa chọn che dấu, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm không có đặc quyền này, hắn chỉ là Vật Hi Sinh.

Cho nên một trận đấu không thể xuất hiện như vậy đã xuất hiện.

“Land ca?” Lola xa ở thành phố Capofer cảm giác da đầu phát tê một trận. Thật ra Lola có chút cảm giác, Vương Giả Mạnh Mồm thẳng liên tiếp như vậy sớm muộn gì sẽ đụng tới đám quái vật kia, đây cũng là cảnh giới Lola luôn theo đuổi bình định, nhưng chỉ có hồn hừng vẫn không đủ. Teveland-Hề Dạ, cô chỉ dùng mười trận đấu đã đạt được bình định này, bởi vì cô có được một trong các huyết mạch ưu tú nhất, trên cơ bản bọn họ đều quen xưng là

Lan ca, tuy cô là nữ, hơn nữa là một vị mỹ nữ.

Thành phố Stowler, Kostan cũng nhìn không được nuốt ngụm nước miếng, trong lòng yên lặng cầu nguyện ba giây cho Vương Giả Mạnh Mồm Gặp được Lan ca, chỉ có thể nói vận may Vương Giả Mạnh Mồm kết thúc rồi.

Ngay cả Juan ở bên cũng tròn tròn mắt. Hắn đương nhiên không có tư cách quen biết Lan ca, nhưng lại nghe đại ca mình nói, đoạn Tinh Anh đối với bọn họ đám con em gia tộc này là tất nhiên, trở thành Điện Phủ quan sát giả mới là mục tiêu mỗi người theo đuổi. Nói như vậy, nếu ai thành Điện Phủ quan sát giả, vậy người thừa kế khác của gia tộc người là có thể đứng sang bên rồi, hơn nữa một khi đạt được bình định, có thể quen biết một đám người trâu bò nhất, một nhóm mạnh nhất của một thế hệ trẻ.

Không ngờ, Vương Giả Mạnh Mồm thế mà đã chạm tới điều kiện này.

“Đại ca, Vương Giả Mạnh Mồm tựa như huyết mạch cũng không mạnh, hắn làm sao phát động được?” Juan bỗng tò mò hỏi.

Kostan cũng ngần người, bỗng nhiên đã hiểu, “Random vũ khí, random chiến trường.”

Thắng liên tiếp căn bản không đủ, cho dù người thắng liên tiếp hai ba mươi trận cũng không hiếm thấy, nhưng random vũ khí random chiến trường còn có thể bảo trì thắng liên tiếp như vậy tuyệt đối không có ai!

Không bao lâu, mọi người đều đã biết đại danh Teveland-Hề Dạ, cũng hiểu ý nghĩa cái tên màu vàng. Có thể nói, đây là một đám tồn tại đứng ở đỉnh Kim Tự Tháp.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Long Nữ —— Teveland-Hề Dạ

Stuart đám năm đại gia tộc quả thật là gia tộc đứng đầu có thế lực nhất, bọn họ cường đại chẳng những ở chỗ huyết mạch gia tộc, còn ở không chế đối với liên bang, nhưng chỉ thực lực chiến đấu mà nói, nên có mười đại gia tộc, gia tộc Hề Dạ chính là một trong số đó, đồng thời cũng là chiến hữu vững chắc của gia tộc Stuart.

Gia tộc cường đại, càng cường đại hơn là huyết mạch của nó. Truyền thuyết tổ tông gia tộc Hề Dạ ở thời đại hắc ám, từng ở dưới cơ duyên xảo hợp tám máu tươi duy độ sinh mệnh cấp chín!

Không cần phải nói duy độ sinh mệnh, cho dù là biến dị thú, bất cứ quái vật nào chỉ cần đến cấp chín, mọi người liền đều càng quen xưng nó là rồng, bởi vậy gia tộc Hề Dạ lại tự xưng long tộc, có được một chút ghen truyền thừa chỉ thuộc về ‘rồng’, huyết mạch truyền thừa của nó cường đại ở trong các đại thế gia toàn bộ liên bang cũng thuộc về cấp bậc đứng đầu!

Mà Teveland-Hề Dạ, chính là siêu cấp thiên tài, chỉ là lấy địa vị cùng bối cảnh của cô, căn bản không cần ở trước mặt công chúng bày ra cái gì, trái lại sẽ rất thu mình, cô kế thừa chính là long huyết mạch.

Một khi xuất hiện, loại tư liệu này liền không thể ẩn giấu nữa, Trần Ngư Nhi kích động giới thiệu ra hàm ý cái tên Teveland-Hề Dạ này đại biểu, mọi người đều đã hiểu là chuyện gì. Nói cách khác, Vương Giả Mạnh Mồm gần đây “kiểu ngạo” chạm tới điều kiện cuối cùng, hệ thống cũng phải phóng đại chiêu, chiến sĩ Điện Phủ!

Long Nữ Teveland-Hề Dạ!

Ngắn ngủn năm phút đồng hồ, khu vây xem thế mà trực tiếp đạt tới trạng thái bão hòa mười vạn, rất nhiều người muốn tiến vào thế mà phát hiện căn bản không vào được, đây là tình huống cực kỳ cực kỳ hiếm thấy, hơn nữa chưa bao giờ nói còn chưa mở màn đã đầy, nhân số điện thoại trực tiếp trực tiếp đột phá sáu mươi vạn, đây là uy lực cấp Điện Phủ. Nói thẳng, Vương Giả Mạnh Mồm nháy mắt hóa cặn bã, trước mặt loại bạch phú mỹ chân chính này, bất cứ đối thủ nào cũng là làm nền.

Không chỉ trong OP sôi trào, trong phòng huấn luyện OP của học viện Thiên Kinh càng nháy mắt hóa đá.

Đại sảnh huấn luyện OP Thiên Kinh cũng là tiếng người ồn ào, toàn bộ mọi người đang thảo luận Teveland-Hề Dạ. Trước mặt lực lượng tuyệt đối, Vương Giả Mạnh Mồm lại trở thành thằng hề, chung quanh ồn ào xôn xao khiến Mã Đông càng thêm trầm mặc, vận rủi của mình thế mà cũng mang tới cho huynh đệ của mình rồi, thật sự là miệng quạ đen. Vương Giả Mạnh Mồm có thể dẫn tới sự chú ý bản chất không gì ngoài thần bí cùng liên thắng, một khi thắng liên tiếp bị kết thúc sẽ lập tức ngã xuống phạm trần.

Chẳng lẽ, đây là số mệnh bọn họ sao? Thấp kém vĩnh viễn là thấp kém..

Có lẽ quả thật là lỗi của hắn, hắn không nên để Vương Trọng đến, bỏ lỡ hôm nay, nói không chừng sẽ không gặp đến Teveland-Hề Dạ, phải biết rằng những người này tỷ lệ xuất hiện cũng không cao, thân là người Assassin gia tộc, Mã Đông đối với những người này quá rõ ràng, đó là một nhóm hắn

mong muốn mà không thể với tới, một tồn tại chỉ có thể ngưỡng mộ, nhìn thấy bọn họ chỉ có thể quan sát từ xa. Càng là xã hội thượng tầng, giai cấp càng rõ rệt, quan trọng hơn là, Mã Đông biết bọn họ cường đại, bọn họ không ai bị nổi.

Vương Trọng không sao cả, tên màu vàng hắc tuy không biết đối thủ là ai, là đang làm gì, nhưng cũng cảm giác được hẳn là người rất mạnh mới có, nhưng vô luận là ai, đều không thay đổi được điều gì.

Toàn bộ mọi người đều khẩn trương nhìn chăm chăm hai bên giao thủ. Đại sảnh vậy xem, OP trực tiếp, học sinh mấy trăm học viện của liên bang lúc này đều đang lấy các loại phương thức chú ý, người được quan sát cấp Điện Phủ, đây là vinh dự cao nhất một chiến sĩ Chủ Hồn kỳ có thể nhận được.

Teveland-Hề Dạ đã xuất hiện.

Tóc ngắn màu bạc trắng như tượng trưng cho huyết thống cao quý của gia tộc Hề Dạ, mắt màu lam đậm như đá quý, sống mũi cao thẳng, môi hơi dày mà khôu gợi, da thịt không đánh phấn trang điểm lại sạch như ngọc, đẹp như bức họa cuộn tròn, chỉ là vẻ mặt hơi tỏ ra lãnh khốc, nhưng loại lãnh khốc đó lại dung hợp hoàn mỹ với khí chất của cô, hơi thiếu chút khí tràng đều sẽ sinh ra một loại cảm giác tự biết xấu hổ, cũng chỉ có loại vẻ đẹp cùng lực lượng kết hợp này mới có thể đạt được danh hiệu “Ca (anh)”.

Rốt cuộc xuất hiện một tồn tại so với Glory còn đẹp trai hơn, vẻ đẹp của Glory nam tính nhu hòa thiên nữ tính, Teveland nữ tính mang theo một chút anh khí trung tính, hai người quả thật có thể so sánh.

Khí tràng của Teveland thật sự quá mạnh mẽ, thân phận, địa vị, thực lực, còn có uy hiếp cấp Điện Phủ, chỉ vừa ra sân đã có một loại khí chất như nữ vương, loại khí tràng này thậm chí ảnh hưởng đến toàn bộ người vây xem.

Chỉ là Teveland cũng có chút ngoài ý muốn với tình huống như vậy, cô như thế nào cũng không ngờ được sẽ gặp phải chuyện như vậy, thế mà không phải người cô quen biết.

Một đám người có được thân phận Điện Phủ quan sát giả, ở trong OP là tồn tại tương đối đặc thù, thực lực cường đại khiến hệ thống ngầm thừa nhận bọn họ và đẳng cấp Tinh Anh đã kéo ra một khoảng cách, bọn họ giống như người đứng xem cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh, căn bản không có khả năng có gì dính dáng với phía dưới.

Vương Giả Mạnh Mềm? Đoạn Vật Hi Sinh?

Trên khuôn mặt bình tĩnh của Teveland nhìn không ra bất cứ biểu cảm nào, đặt cái tên như vậy, nói rõ người này bất cần đời, trong lòng tồn tại đã tâm, lại không thể thay đổi một số sự bất đắc dĩ nào đó trong hiện thực, chỉ sợ xuất thân sẽ không tốt lắm.

Đoạn Vật Hi Sinh... Ý nghĩa trên thân người này có kỳ tích nào đó xảy ra, nhất định là có thực lực nhất định lại có vận khí nhất định mới sẽ xuất hiện tình huống ngẫu nhiên. Khóe miệng Teveland mang theo một chút ý tứ nghiền ngẫm, cô không ngại loại ngoài ý muốn này, hơn nữa rất hy vọng đối phương có thể cho mình một cái kinh hi, tuy không thấy dung mạo, nhưng từ dáng người phán đoán, hẳn là nghề nghiệp chiến sĩ thiên tính linh hoạt, hẳn là phi thường tự tin đối với chiến kỹ của mình, nói như vậy, ở trong nghề nghiệp cấp cao, tỉ lệ chiến sĩ là tương đối cao.

Chỉ một cái đối mặt, Teveland đã phân tích ra rất nhiều tin tức, hơn nữa cơ bản đúng tám chín phần mười. Có lẽ người khác sẽ bị chiến tích hoặc là vài thứ khác của Vương Giả Mạnh Mềm khuấy nhiễu, nhưng đến độ cao như Teveland, là cơ bản không có khả năng, bởi vì một khắc sinh ra, cô đã định sẵn được kiến thức rất nhiều kỳ tích, các đại nhân vật người thường thấy cũng không thấy được, có thể uống trà ngay tại trên sô pha nhà cô, thậm chí còn cần nhờ tới gia tộc Hề Dạ. Vương Giả Mạnh Mềm ở trong mắt cô, chẳng qua là một tiểu nhân vật thú vị, liều mạng bò lên trên mà thôi, cái này không phải có ý nghĩa xấu, nói chuẩn xác là không có bất cứ cảm giác gì, bởi vì cô... đã gặp quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Oai vô địch (1)

Không khí có chút khẩn trương, Teveland-Hề Dạ xuất hiện ra ngoài dự kiến của toàn bộ mọi người, dẫn tới khu vây xem, khu OP đều đang khe khẽ nói nhỏ, diễn đàn lại tái hiện một loại trầm mặc mang tính bùng nổ. Chịu Teveland ảnh hưởng, thậm chí ngay cả phương thức mọi người nói chuyện phiếm cũng đã xảy ra biến hóa, loại uy hiếp này đối với chiến sĩ bình thường có chút quá mức cường đại, không ai cảm thấy Vương Giả Mạnh Mềm như thế này như thế kia, mặc dù là fan vương giả gia tộc, trong lòng lặng yên không một tiếng động xảy ra biến hóa, một đường đi tới, rốt cuộc vẫn húc phải trần nhà rồi.

Đại đa số người đều đang thương thức Teveland-Hề Dạ, cơ hội như vậy thật sự quá khó có được. Liên bang Tự Do là có phạm vi, cũng có giai cấp, như Teveland-Hề Dạ là ở đám mây, có lẽ về sau sẽ càng thêm xa xôi, cái này không đơn giản đến từ gia tộc Hề Dạ, càng bắt nguồn từ bản thân người này, Teveland-Hề Dạ!

Nhưng ngay lúc này, Vương Giả Mạnh Mềm vẫn làm một chuyện khiến toàn bộ mọi người không biết nên nói gì, trước kia Vương Giả Mạnh Mềm cũng làm như vậy, nhưng ý nghĩa của một lần này, quả thật có chút khiến người ta bất đắc dĩ.

Random vũ khí, random chiến trường!

Đúng vậy, đây là phong cách Vương Giả Mạnh Mồm, vẫn là như thế, chưa bao giờ thay đổi, cho dù đối thủ là Teveland.

Teveland tuy trên biểu cảm chưa có bất cứ biến hóa nào, nhưng trong lòng lại sinh ra một chút kỳ quái. Trước mặt của cô, làm ra lựa chọn như vậy, đối phương hoặc đã bỏ cuộc, hoặc chính là tuyệt đối tự tin. Nói thẳng, cường giả đỉnh cấp nhất một thế hệ trẻ tuổi cô đều quen, bao gồm những kẻ ở bên ngoài căn bản chưa bao giờ nghe nói tới, không có bất luận kẻ nào dám ở trước mặt cô càn rỡ như vậy.

Nhưng chiến đấu chính là chiến đấu, đối với chiến đấu, Teveland từ trước tới nay vẫn luôn duy trì kính sợ cùng nghiêm túc. Cô lựa chọn cho mình Kinh Long Phù Văn Thương, dài ba mét, loại vũ khí lạnh mười phần sát khí này cũng là biểu hiệu của gia tộc Hề Dạ, được xưng vua của vạn binh khí, Teveland phối hợp Kinh Long Thương, càng nhiếp tâm phách người ta giống như nữ chiến thần.

“Vương Giả Mạnh Mồm lựa chọn random vũ khí... Cái này, ta cảm thấy hẳn đây là đang từ bỏ chiến đấu.” Trần Ngư Nhi cũng có chút không biết nên bình luận thế nào nữa. Trận đấu đoạn Tinh Anh cô từng bình luận quá nhiều, nhưng Điện Phủ quan sát giả lại là lần đầu tiên, cô vốn rất kích động, lời này buột mồm nói ra, dù sao hơi bình thường có đầu óc chút đều sẽ không như vậy. Đoạn Tinh Anh cũng rất kỳ quái, điều này bình thường chính là ý tứ trao phúng đối thủ, hiện tại đối mặt Điện Phủ quan sát giả, lựa chọn random vũ khí, đây là ý tứ gì?

Đổi là trước kia, có người dám nói như vậy, đã sớm bị phi nhổ thành chó rồi, nhưng một lần này đáp lại đều là khe khẽ nói nhỏ. Khu vẫy xem OP đặc biệt yên tĩnh, diễn đàn các loại bình luận, nhưng chưa có ai để ý tiết tấu của Trần Ngư Nhi, càng nhiều người đều đang cân nhắc ý đồ của Vương Giả Mạnh Mồm, còn có mỹ mạo và gia thế của Teveland, tò mò loại bản năng này là chẳng phân biệt thời đại.

Mà lúc này hiện trường xem trực tiếp trong ngoài sân huấn luyện OP của các đại học viện thì hiện ra một loại kịch liệt thảo luận khác. Sân huấn luyện OP của mỗi học viện đều có đại sảnh chuyên môn xem cuộc chiến, sẽ lựa chọn truyền phát chiến đấu hot nhất giai đoạn trước mặt, cho các học sinh thảo luận, loại hiệu quả này thường thường không thua gì bản thân tập luyện, so sánh với tùy ý nói nhảm trong diễn đàn, ở nơi đây học sinh sẽ càng chuyên nghiệp hơn chút, toàn bộ mọi người đều đang náo nhiệt phân tích khả năng, nhưng nói thẳng, không có bất cứ một người nào cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm có khả năng thắng lợi, nhưng đối với lựa chọn của Vương Giả Mạnh Mồm lại đa số tán thành. Dù sao phải thua, vì sao phải sửa tính cách của mình, cho dù thua cũng phải random đến cùng!

Mã Đông tuy đứng ở nơi đó, nhưng vẫn không hợp với chung quanh, hẳn không biết mình đang làm gì, đầu óc đang nghĩ cái gì, vì sao phải tới? Nếu Vương Trọng hôm nay không đến thì có thể không gặp được Teveland, không gặp Teveland, hẳn là có thể tiếp tục giấc mộng và kỳ tích của mình, cho dù có một ngày té ngã, đối với Vương Trọng mà nói cũng đã thành công rồi, mà mình lại đem hẳn kéo vào vũng bùn thất bại, cái này không phải nói một hồi thất bại, càng có thể là tổn thương nặng trên lòng tin.

Vậy thật sự là hại Vương Trọng rồi.

Sắc mặt Mã Đông biến hóa ở giữa xanh trắng, cảm giác trong lòng có cái gì đó bị ghen ở nơi đó, không thể đi lên cũng không xuống được, nhưng thật sự rất bất lực, giống như vận mệnh chính là đang đùa bỡn hắn. Thời điểm nghe tới Vương Trọng là Vương Giả Mạnh Mồm, trong lòng là nổi lên một chút hy vọng, nhưng chút hào quang đó đã như ánh nến trong cuồng phong, có thể tắt bất cứ lúc nào.

“Bản đồ là chiến trường Omaha, loại chiến trường mang theo hồn lực lưu lại mãnh liệt này có thể phát huy ra năng lực chiến sĩ nhất. Vương Giả Mạnh Mồm tự tin của chúng ta random được vũ khí là... Thập Tự Luân, vũ khí rất ít được để ý, toàn xưng là Laffèr Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân..., ta xem tư liệu một phen, đây đã là Vương Giả Mạnh Mồm lần thứ hai random đến vũ khí không hot này, xem ra hẳn có duyên với vũ khí này.”

Trần Ngư Nhi cười nói, cũng dẫn lên tiếng cười của rất nhiều người, vũ khí không hot tỷ lệ random được khá thấp, Vương Giả Mạnh Mồm đã random đến hai lần, nói có duyên cũng được, đáng tiếc thứ này đối mặt Teveland sẽ chỉ thua càng nhanh hơn.

Chiến trường Omaha là một mảng địa hình đồng bằng, không có hoàn cảnh gì quá mức đặc thù quái quỷ, trừ bốn phía có một chút dấu vết chiến trường lưu lại, ví dụ như cò xí rách nát, đao thương gãy, đất cháy tro trụi... có chỉ là sự yên tĩnh như cái chết, loại chiến trường này là chỉ những nơi ngày xưa nhân loại và biến dị thú từng phát sinh chiến tranh quy mô lớn, máu cùng hồn lực nhân loại cùng biến dị thú thấm đẫm đại địa, để lại khí tức tử vong dày đặc. Đây là cấm khu của sinh mệnh nhỏ yếu, nghe nói người tinh thần yếu chút, nán lại lâu ở loại địa phương này sẽ nổi điên.

Chiều vào mi mắt Vương Trọng là trường thương ba mét, cái này cũng không phải vũ khí đặc chế gì, chỉ là trường thương bình thường tập luyện dùng, chẳng qua Teveland lựa chọn là Kinh Long Thương chuyên môn vì cảm tạ gia tộc Hề Dạ cống hiến cho nhân loại mà ghi vào, khác biệt duy nhất với trường thương bình thường chính là một cái long văn trên thân thương, cái này đại biểu vô thượng vinh quang, gia tộc có thể kiếm được có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Anh hồn chiến sĩ sử dụng trường thương thật ra không ít. Trong vũ khí lạnh, cách nói thương chính là đứng đầu trăm binh khí vẫn luôn tồn tại, một tác đại một tác mạnh, hơn nữa nhân loại thức tỉnh hồn lực, càng có thể đem sự bá đạo của thương phát huy ra, đương nhiên ở thời đại trước, loại vũ khí này là tuyệt đối không thích hợp nữ tử sử dụng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Oai vô địch (2)

Nhưng ở thời đại này, tất cả đều đã xảy ra biến hóa, vũ khí là sinh mệnh thứ hai của anh hồn chiến sĩ, rất nhiều người nói, người ta ở một khắc chào đời, đã được định sẵn phải sử dụng vũ khí gì, khi tìm được thứ thích hợp nhất, sẽ đạt được lực lượng như cuộc đời mới.

Thương, chính là sinh mệnh của gia tộc Hề Dạ.

Teveland tự nhiên đem nó hướng xuống đất chống nhẹ một cái, một vòng khí lưu nhỏ liền lấy vị trí mũi nhọn chạm mặt đất nhanh chóng khuếch tán ra, như thổi lên một làn gió nhẹ, hướng bốn phía nhẹ nhàng dao động, sau đó toàn thân bất động như núi, ổn định như vực sâu biển lớn!

Ánh mắt Vương Trọng trở nên sắc bén. Lúc hôm qua Cecil toàn lực dùng ra Trọng Kiếm Thức, có lẽ cũng có vài phản phong thái hiện tại của nữ tử trước mắt này, nhưng so với loại nhẹ nhàng băng quơ kia của nữ nhân này trong cái giờ tay nhắc chân, cao thấp lập tức phân định.

Hành gia vờn tay liền biết có hay không, Lola là biết điều này, tuy cách điện thoại màn hình, tuy cô chỉ là tùy tùy tiện tiện đứng ở nơi đó, nhưng Lola vẫn có thể cảm nhận được loại cảm giác áp bách trời sinh từ trên người Teveland đập vào mặt, giống như trung tâm toàn bộ thiên địa đều bị chuyển dời đến trên người Teveland, mà mọi thứ chung quanh đều trở thành làm nền.

Chuẩn cấp Điện Phủ, đều là cấp độ như vậy?

Sắc mặt Lola có chút ngưng trọng. Mục tiêu của cô phi thường rõ ràng, chính là ở trước khi tốt nghiệp tranh thủ tiến vào chuẩn cấp Điện Phủ. Gia tộc Porter tuy so với Stuart, Hề Dạ loại siêu cấp hào môn này, thế lực khẳng định kém một chút, nhưng dự trữ trên huyết mạch cũng không kém, cũng đến từ thời đại hắc ám, đều có cơ hội, cần có thể là một chút vận khí.

Nhưng chỉ thiếu một chút vận khí này, trên thực lực lại là một trời một vực. Một thế hệ trẻ tuổi có vòng của một thế hệ trẻ tuổi, mặc dù là người nổi bật như Lola, trước khi trở thành Điện Phủ quan sát giả, cũng không có cách nào tiếp xúc đến giai tầng kia của đám người Teveland.

Nói từ cái góc độ nào đó, Tự Do liên bang ở phương diện này lại là khá công bằng.

“Vương Giả Mạnh Mồm phiền toái lớn, “ Arnold Dayton lần này cũng không vui sướng khi người gặp họa. Có thể ở trước trận chung kết CHF nhìn thấy cấp độ Teveland ra tay, đối với hắn, thậm chí đối với toàn bộ học viện Capofer đều có ý nghĩa phi phạm, hiện tại không phải thời điểm tranh giành tình nhân nói mịa, làm phó đội trưởng đầu tiên phải rõ ràng nhẹ, càng nhiều tâm tư của hắn là đặt ở trên quan sát cùng cảm ngộ đối với một trận chiến này: “Không biết hắn có thể làm đến trình độ nào. Laffer Vô Hạn Toàn Trăm Thập Tự Luân, nếu lấy tiêu chuẩn hắn lần trước chém giết Quý Treo Cổ, ở trước mặt Teveland chỉ sợ ngay cả cơ hội ra tay cũng không có, chỉ là, luôn cảm thấy tác phong thẳng cha này không giống như loại đầu voi đuôi chuột kia, hắn là sẽ không bị diệt trong tích tắc chứ?”

Lola không tiếp lời, bởi vì trận đấu này ở trước khi bắt đầu, cô không có một chút dự đoán nào cả, chỉ là có một điểm phi thường xác định, đó là ở phương diện vũ khí là tương đối bất lợi.

Vương Trọng có thể cảm giác được đối thủ cường đại, nhưng muốn từ trên khí thế áp đảo hắn là không có khả năng, mặc dù là biến dị thú cấp năm cũng không được. Cái khác không nói, từng trải qua tình huống biến dị thú, làm Vương Trọng ở lúc đối mặt Teveland càng thêm trầm ổn, kinh nghiệm chiến đấu là phi thường quan trọng.

Năm ngón tay nhẹ nhàng cắm vào trong lỗ thủng của Thập Tự Luân, theo hồn lực rót vào, Thập Tự Luân bị kích hoạt, Vương Trọng đã bày ra tư thế công kích.

Chiến đấu đã sắp bắt đầu, toàn bộ mọi người đều nín thở chờ đợi, trong đôi mắt đẹp kia của Teveland hào quang chọi lóe, chưa đột tiến kiêu hùng nổ như núi sập đất nứt, cũng không có nhiều thanh âm có hoa không quả, cô chỉ là mũi chân nhẹ nhàng điểm một phát, ngay sau đó Kinh Long Thương màu bạc sáng kia ở trên không kéo ra một đường cong màu bạc, giống như đuôi sao chổi, mà ngay sau đó, Kinh Long Thương đã đánh đến trước người Vương Giả Mạnh Mồm!

Oành...

Một thương đánh ra, Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm song luân chống đỡ, nổ vang một tiếng, Vương Giả Mạnh Mồm theo tiếng động bay ra ngoài. Chỉ là công kích bình thường, căn bản không phải bất cứ chiến kỹ phức tạp nào, nhưng hồn lực Teveland đã cao tới 180 Glasso, cái này có thể là chiến kỹ công kích giá trị đỉnh không nhìn cao thủ đoạn Tinh Anh, nhưng ở chiến sĩ cấp Điện Phủ, đây chỉ là cơ bản. Trong khi Vương Giả Mạnh Mồm lui, Teveland đã người theo thương, ngắn gọn trôi chảy như một luồng sáng màu bạc, liền hoàn thương thứ hai tùy tay đánh đến, công kích phi thường thoải mái.

Oành...

Vương Giả Mạnh Mồm trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, ước chừng lui hơn hai mươi mét mới đứng vững trạng thái.

Teveland khẽ nhún mày, đây là tình huống gì? Hồn lực người này sao lại yếu như vậy?

Vương Trọng cảm thụ được cánh tay có chút phát tê, hồn lực nháy mắt rót vào. Đối thủ này quá mạnh, nói đơn giản, hắn lại một lần nữa gặp một đối thủ không chênh lệch nhiều với Caroline, xem ra cao thủ trên thế giới này thật nhiều, bởi vì hồn lực chênh lệch, chính diện cứng đối cứng, cơ hội của hắn thực sự không lớn, nếu là hai tháng trước, chỉ sợ một trận chiến này thực phải thua, nhưng hiện tại có lẽ đã có thêm một ít lựa chọn.

Khóe miệng Vương Trọng lộ ra một nụ cười, oành một tiếng, đột tiến!

Nhìn thấy Vương Giả Mạnh Mềm cảm hai cái Thập Tự Luân giống như thích khách cúi người đột tiến, toàn bộ mọi người đều hết chỗ nói rồi. Trước kia vô luận Vương Giả Mạnh Mềm ở dưới tình huống nào, mọi người đều cảm thấy hắn có dư sức, nhưng mà thấy một màn như vậy, không biết sao, những người ủng hộ cuối cùng của Vương Giả Mạnh Mềm, trái tim lập tức lạnh hơn phân nửa.

Teveland nắm Kinh Long Thương, mắt không chớp nhìn chằm chằm Vương Giả Mạnh Mềm, Biến Tần Bộ?

Khoảng cách giữa hai người rất nhanh đã chỉ còn lại mười mét, khí thế Teveland đã dâng lên, nháy mắt đánh ra một thương. Cường đại như Teveland, trên cơ bản cũng sẽ không gặp phải tình huống cần phòng ngự, mà lúc này trọng tâm Vương Giả Mạnh Mềm xảy ra chớp lên, trái tim mọi người co thắt. Không hề nghi ngờ, Vương Giả Mạnh Mềm là một thích khách cường đại, hơn nữa có chiến kỹ thích khách, cường đại nháy mắt bùng nổ, tuyệt đối là có cơ hội, cho dù là mạnh như Teveland cũng không phải vô địch.

Cho dù là chiến sĩ khu vẫy xem cũng có thể cảm nhận được uy lực một thương này của Teveland. Một thương đơn giản, lại như là phong tỏa toàn bộ tuyến đường, phương diện này khẳng định ẩn chứa sử dụng đối với hồn lực, cảm giác vô luận từ phương hướng nào cũng sẽ lao lên mũi thương của cô.

Mà lúc này, Quý Bộ thành danh của Vương Giả Mạnh Mềm đã xuất hiện, cái này không phải dựa vào tốc độ cùng bước chân phức tạp, mà là thực sự di động đối với trọng tâm, lợi dụng là quán tính phán đoán của nhân loại hình thành bộ pháp siêu cấp di động.

Nếu Vương Giả Mạnh Mềm không thể phá tan thương trận, vậy chỉ còn đường chết, nếu xông qua được thì có một tia cơ hội!

Bộ pháp khác không được, Quý Bộ, là có hi vọng!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Sát thân —— Thập Tự Luân (1)

Mã Đông phi thường hiểu Vương Giả Mạnh Mềm, hắn chưa từng có một khắc nào giống như bây giờ hy vọng hắn có thể truyền qua, nhưng một thương kinh hoàng kia của Teveland vẫn chuẩn xác đánh trúng Vương Giả Mạnh Mềm. Quý Bộ Vương Giả Mạnh Mềm liên tục lấy được ưu thế dẫn tới thắng lợi, một cái đối mặt đã bị Teveland phá.

Oành...

Tiếng ma sát chói tai, đốm lửa bắn ra bốn phía, Thập Tự Luân khóa trường thương hướng tới Teveland trượt qua. Teveland quả thật đã phá Quý Bộ, nhưng cũng đã chậm một chút, một chút ảnh hưởng này, khiến Kinh Long Thương của cô chưa trúng đối thủ, Vương Trọng lập tức cắt người mà vào, một tác ngăn một tác hiểm, giao thủ với người sử dụng binh khí dài, thì nhất định phải tới gần người, ở khoảng cách của Kinh Long Thương, có thể nói là khí phách vô địch.

Mà cơ hội như vậy, cũng tuyệt đối không gặp nhiều, hầu như là vừa tiến vào khoảng cách công kích, hai chiếc Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mềm nháy mắt bắt đầu xoay tròn, biến thành quang ảnh xoay tròn đầy trời bao phủ Teveland.

Hỏa Vũ Liên Hoa xoay tròn phiên bản cải tiến!

Vương Giả Mạnh Mềm là đem Thập Tự Luân coi là vũ khí cận chiến để sử dụng, xoay tròn bùng nổ, khiến hoa sen nở rộ càng thêm sáng lạn. Lưỡi đao sắc bén của Thập Tự Luân giống như trí mạng, lực xoắn ốc mang theo hiệu quả mê hoặc trên thị giác, đây chính là đại sát khí đó!

Nhưng, hoa sen màu trắng vừa mới vừa nở rộ, còn chưa kịp hoàn toàn nở rộ, một đòn như hủy thiên diệt địa đã chọc đến trung tâm đóa hoa sen nở rộ kia.

Toàn bộ hào quang trong nháy mắt này mất hết, hoa sen nở rộ đột nhiên bị áp súc, ‘Oành’ tan vỡ!

Ngay sau đó lại là một thương như đột phá hư không mà đến, Vương Giả Mạnh Mềm không thể không lui, oành...

Vương Giả Mạnh Mềm lại bay ra ngoài, một thương này lại một lần nữa không thể hoàn toàn né tránh.

Teveland chưa truy kích, như có hứng thú nhìn đối thủ. Nói thẳng, phi thường phi thường mạnh, tuy hoàn toàn chiếm ưu thế, nhưng Teveland lại chưa có chút xem thường nào, bởi vì vô luận Quý Bộ, hay là chiêu Hỏa Vũ Liên Hoa bản biến dị vừa rồi đều phi thường mạnh, rất có đặc điểm, nhưng vấn đề là, hồn lực của hắn quá yếu, thông qua chiến kỹ đề cao hồn lực sát thương tổng hợp... Quá chậm, cái hồn lực này chênh lệch đến trình độ nhất định sẽ thành vết thương tuyệt đối trí mạng.

Đối thủ có thiên phú như vậy, tính linh ngộ như vậy, lại yếu như vậy, thật sự là tuyệt đối hiếm có.

Vương Trọng lau lau máu khóe miệng, thật lợi hại. Tuy đã tới gần người, nhưng vấn đề hồn lực của hắn dẫn tới công kích bình thường căn bản vô dụng, sẽ chỉ cho đối phương cơ hội phản ứng, nhưng chiến kỹ phức tạp thời gian quá dài, cho dù thêm không phải mấy giây cũng đủ trí mạng. Teveland vừa rồi chỉ là cắt thân nửa bước, một cú hồi mã thương đã thiếu chút nữa lấy mạng hắn, đối phương kinh nghiệm quan sát chiến đấu cùng với ứng biến đáng sợ.

“Lần này, Vương Giả Mạnh Mồm là thật sự không được rồi.” Kostan từ từ phun ra một hơi, trên người nữ nhân trong sân đấu kia tản ra áp lực vô biên vô hạn, đây là cấp Điện Phủ, nói thẳng, đối bất cứ một người nào cũng có thể bị Hòa Vũ Liên Hoa bản biến dị của Vương Giả Mạnh Mồm dọa nháy dưng, nhưng Teveland sẽ không. Người từng gặp, người ta từng gặp, người chưa từng gặp, người ta cũng từng gặp, loại kinh nghiệm cùng ứng đối trường thi này, đã không phải thiên phú đơn giản.

Không chê vào đâu được!

Làm trọng trang, Kostan không có chút ý tưởng nào muốn đối kháng Teveland, trọng trang như hắn gặp đối thủ kiểu Teveland thật sự là chết tới mức mẹ cũng không nhận ra, một chút cơ hội cũng không có. Đến bây giờ, Teveland chỉ sợ ngay cả năm phần sức cũng chưa dùng tới.

Về phần trên vũ khí, Kostan trái lại không cảm thấy có gì, binh khí ngắn cùng chiến pháp thích khách, quả thật là cơ hội duy nhất, lấy trình độ của Vương Giả Mạnh Mồm đối với vũ khí khẳng định có thể không chế, đáng tiếc vô dụng, ưu khuyết điểm của thương, trên thế giới này còn có ai so với gia tộc Hề Dạ càng hiểu biết hơn nữa?

Trường thương của Teveland vững mạnh ra, hồn lực toàn thân cũng hiện ra một loại trạng thái tràn đầy ra ngoài, hiển nhiên một trận chiến với Vương Giả Mạnh Mồm cô căn bản không cần phí sức, nhưng một kẻ yếu cũng không đáng để cô lãng phí thời gian.

Tăng...

Bóng người biến mất, nháy mắt đánh về phía Vương Giả Mạnh Mồm, Kinh Long Thương nháy mắt đã tới trước mặt Vương Giả Mạnh Mồm, oanh...

Một thương Teveland tự nhận là nắm chắc thể mà đâm vào không khí, Kinh Long Thương thương thể không đổi, nháy mắt liên tục điểm, tăng tăng tăng, hồn lực bạo phá, tam giác sát loại phá không, ba cú điểm liên tục này nhìn như đơn giản, lại nháy mắt chặn toàn bộ phương hướng né tránh của Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm lại như là mất đi trọng lượng, giống như một chiếc lá rụng theo thương thể di động, liên tục ba thương đều né tránh trong đường tơ kẽ tóc. Teveland công kích chưa ngưng nghỉ, thương pháp một khi triển khai, chính là loại hình khí phách vô song, đây là vũ khí quyết định, Kinh Long Thương tuy chỉ là công kích bình thường nhanh chuẩn hiểm, nhưng ngưng tụ lực lượng, chỉ cần dính một thương, Vương Giả Mạnh Mồm sẽ xong, đừng tưởng không phải chiến kỹ thì có thể xem nhẹ, Teveland mỗi một chiêu công kích đều là sớm từ lúc rất nhỏ đã rèn cơ sở, bộ pháp, phối hợp xuất thương, đều trải qua thiên chuy bách luyện, cộng thêm huyết mạch truyền thừa ngộ tính, mỗi một lần công kích rất khó tìm ra người ở đây có thể né tránh.

Nhưng loại công kích này một đòn là có thể đánh tan Vương Giả Mạnh Mồm, lại chưa trúng một thương nào. Trừ Quý Bộ, một chiêu khác của Vương Giả Mạnh Mồm, Tuy Phong Bộ, khắc chế tốc độ đuổi giết, càng khắc chế đuổi giết loại hình lực lượng. Thương pháp của Teveland thật ra kiềm lực lượng và tốc độ đánh khủng bố trong nháy mắt, đây cũng là đối thủ đáng sợ nhất Vương Trọng từng đối mặt, ngay từ đầu chủ động công kích đã là sai lầm, đối thủ quá mạnh, căn bản không thể làm được áp chế, ở dưới tình huống chưa có ưu thế áp chế, phóng thích bất cứ chiến kỹ nào cũng là muốn chết, bởi vì căn bản không có đường sống, mà đối mặt đối thủ như vậy, phòng thủ phản kích, chờ đối thủ xuất hiện một tia khe hở, có lẽ sẽ có cơ hội.

Công kích mạnh nữa, đánh không trúng cũng là khoa chân múa tay.

Vương Giả Mạnh Mồm nhìn như không chịu nổi một đòn, lại lần nữa phát huy sự uổng ngạnh của hắn, Teveland liên tục hơn mười thương công kích bị hắn cố gắng tránh được, trong đó có mấy lần muốn ý đồ phản kích, nhưng Vương Trọng đều áp chế loại xúc động này, bởi vì trực giác nói cho hắn, chỉ cần dám lên, chờ đợi hắn khẳng định là một đòn sấm sét, Teveland này quá mạnh, nẫu chốt nhất là cô ta căn bản không dùng toàn lực.

Hiển nhiên chỉ phòng thủ là không đủ, tính áp bách không đủ, Teveland là sẽ không phóng chiến kỹ, mà không phóng chiến kỹ, ở trước mặt chiến sĩ vững chắc như vậy, hắn căn bản không có bất cứ cơ hội nào, nhưng càng là như thế càng không thể sót ruột.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 228: Sát thần —— Thập Tự Luân (2)

Toàn bộ thể xác và tinh thần của Vương Trọng đều dùng ở trên né tránh, chiến đấu không chỉ đấu trên chiến kỹ, càng là đánh cò trên tâm lý, hắn đang đợi đối phương sót ruột, nếu nói sĩ diện mà nói, hiển nhiên đối phương càng phải để ý hơn.

Liên tục hơn hai mươi thương thất bại, quả nhiên Teveland hơi biến sắc, tuy rất nhẹ nhàng vẫn bị Vương Trọng bắt được, làm người kế thừa huyết mạch gia tộc Hề Dạ, người được quan sát cấp Điện Phủ, đối thủ hoàn toàn không phải một tiêu chuẩn, thể cây thương của Teveland hơi dừng lại, hồn lực rõ ràng tăng lên, đây là điềm báo muốn bùng nổ.

Nhìn như là một cơ hội né tránh tốt nhất, Vương Giả Mạnh Mồm ra đòn, đây thật ra cũng là cơ hội công kích tốt nhất, nếu thật chờ Teveland phát huy toàn bộ lực lượng, hẳn muốn tới gần sẽ càng khó hơn, di động giống như gió đột nhiên biến thành tia chớp đột tiến, loại cắt đối trạng thái công kích, năng lực nắm cơ hội này thật sự không có ai bằng, thân thể nhắc kinh long cắt vào, lần này không cho Teveland bất cứ cơ hội nào, đột nhiên một cước đá ra, Nhị Trọng Kinh!

Toàn bộ mọi người đều mở to mắt nhìn, ai cũng biết ưu khuyết điểm của Vương Giả Mạnh Mồm, một khi đối mặt đối thủ cường đại, hẳn đều sẽ nghĩ tất cả biện pháp tránh đi công kích yếu hại, mà cho đối thủ đã kích trí mạng. Rất nhiều người đều là bỏ qua một điểm này mà thất bại, mặc dù là Teveland, cũng không dám nói hồn lực của cô có thể ngăn cản tất cả công kích.

Nhị Trọng Kinh này đối với phá hồn lực phòng ngự tương đối hữu hiệu, ít nhất bất cứ một trận đấu nào trước kia cũng là như vậy, hơn nữa ai cũng biết lực chân so với lực đạo nắm tay càng lớn hơn nữa, chỉ cần toàn lực phát ra, một cước này nói không chừng có thể sáng tạo kỳ tích.

Oành...

Hồn lực bùng nổ, trong ngoài toàn bộ hội trường, toàn bộ mọi người đều im lặng. Nhị Trọng Kinh luôn luôn thuận lợi của Vương Giả Mạnh Mồm, thế mà bị Teveland một tay cản lại, một giây tiếp theo, một đạo hào quang hiện lên, thân thể Vương Giả Mạnh Mồm bay ngược ra ngoài, phun ra một ngụm máu giữa không trung.

Teveland chậm rãi thu hồi chân thon dài, chỉ tiếc ở giờ khắc này, đã bị không khí cảm nhiễm, cho dù là kẻ háo sắc chú ý cũng không phải cái này nữa, mà là một cước diệt sát kia. Vương Giả Mạnh Mồm liên tục đến bây giờ, thật ra mạnh nhất chính là năng lực cận thân chiến đấu của hắn, hầu như là luôn luôn suôn sẻ, thân thể mạnh mẽ, chiến kỹ khủng bố, bù lại khiếm khuyết của hắn ở phương diện hồn lực, mà hiện tại hắn rốt cuộc va phải tám sát rồi.

Oành...

Vương Giả Mạnh Mồm nặng nề rơi xuống đất, mặt đất vỡ ra, cái này nói rõ, luồng lực lượng kia hẳn không thể hoàn toàn dời đi hết, cái này khác biệt với trước kia, trước kia Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu bày ra là thông dong, cho dù là ở cục diện ác liệt, thật ra loại nắm giữ đó vẫn luôn tồn tại, mà lần này, đối mặt Teveland-Hề Dạ cường đại cấp Điện Phủ, hắn lại bị đánh trở về nguyên hình, một gã hề hy vọng xa vời vào kỳ tích.

Toàn bộ mọi người đều trầm mặc, phòng vây xem, diễn đàn OP, còn có đại sảnh xem cuộc chiến của các đại học viện, cho tới nay toàn bộ mọi người chỉ nghe nói cấp Điện Phủ như thế này như thế kia, nhưng những người này căn bản khinh thường lộ diện ở trước mặt người thường, thậm chí có người từng hoài nghi, Vương Giả Mạnh Mồm chính là cấp Điện Phủ, nhưng biết được chuẩn tắc bình định tuyệt đối Điện Phủ, toàn bộ mọi người đều biết Vương Giả Mạnh Mồm là không xong rồi, chỗ sâu nhất trong lòng, có một tia khát vọng như vậy, Vương Giả Mạnh Mồm sẽ có chút hy vọng, hoặc là thua lừng lẫy một chút.

Mã Đông cúi đầu, nhìn thoáng qua phòng tác chiến OP cách vách, hắn không biết Vương Trọng thế nào, nhưng hắn biết, là hắn yếu đuối làm phiền hà huynh đệ của mình, hắn không nên nói.

“Nếu người chỉ có chút trình độ này, nhiều nhất cũng chỉ đình trệ ở đoạn Tỉnh Anh.” Teveland-Hề Dạ thần nhiên nói, sơ hở kia thật ra là cô cố ý tạo ra, tác chiến ý nghĩa ở chỗ tích lũy kinh nghiệm, cô không muốn để trận chiến đấu này trở thành một cuộc náo nhiệt, đáng tiếc đối thủ làm cô quá thất vọng rồi, hoàn toàn là món thập cẩm không có lộ số, rất hiển nhiên người này chưa trải qua hệ thống huấn luyện, chấp vớ lung tung đều biết một chút, Nhị Trọng Kinh xem như cao minh nhất bên trong, nhưng ở bọn họ cấp bậc này, điều này không tính là bí mật gì, chẳng qua chỉ là ám kinh thời đại trước kéo dài mà thôi.

Vương Trọng không xem nhẹ đối thủ chút nào, nhưng đối thủ cường đại vẫn vượt quá tưởng tượng. Tốt lắm, đây mới là mục đích hắn không ngừng cường đại, đối thủ như vậy mới chính thức đủ đồ, khoe miệng Vương Trọng lộ ra một nụ cười, “Vậy ta sẽ không khách khí nữa!”

Toàn bộ hồn lực của Vương Trọng tập trung đến trong hai chiếc Thập Tự Luân, hầu như toàn bộ mọi người đều quên đây là hai vũ khí viễn trình, Thập Tự Luân ở dưới hồn lực kích thích xoay tròn tốc độ cao, Teveland lạnh lùng nhìn thoáng qua đối thủ, “Làm bộ tạo thế!”

Oành...

Hồn lực bao phủ toàn thân, đừng nói loại vũ khí cũ nát này, dù là pháo mạnh nhất lại có thể như thế nào, Kinh Long Thương vang lên một tiếng thanh thúy, nhân thương hợp nhất như kinh lôi đánh về phía Vương Giả Mạnh Mồm. Giờ khắc này, Teveland rút cuộc dùng ra thực lực chân chính.

Mà ngay lúc này Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm ra tay, tuy nói Teveland chưa từng đụng tới loại vũ khí này, nhưng vũ khí cùng loại xoay tròn cũng từng đụng tới, long thương tốc độ cao điểm lệch hai chiếc Thập Tự Luân, nhưng báo động xuất hiện, hai chiếc Thập Tự Luân thế mà sau khi quay về vẫn từ hai góc độ hướng tới cô đánh tới, hơn nữa đều là bộ vị phi thường trí mạng yếu hại.

Thùng thùng...

Thập Tự Luân lại lần nữa bị bật ra, lực quay về cường đại chưa yếu bớt chút nào về tới trong tay Vương Giả Mạnh Mồm, mà ngay sau đó, hai chiếc Thập Tự Luân lại lần nữa ra tay, góc độ khác nhau, tốc độ khác nhau, ngay cả tiếng xé gió cũng đã khác, hai chiếc Thập Tự Luân xoay tròn chối tai hầu như nháy mắt lại một lần nữa đánh về phía Teveland.

Tăng...

Teveland thế mà đâm trượt một thương, quỹ tích phi hành của Thập Tự Luân trong nháy mắt sắp va chạm thế mà sinh ra hiệu quả lơ lửng kinh người, lướt về phía đối mặt Teveland, mà một chiếc khác thì từ bên cạnh cắt vào cổ.

‘Phành’ một tiếng, Teveland lui tốc độ cao, nhưng vẫn chưa thoát khỏi, tăng..

Gò má Teveland bị cắt qua, hồn lực của cô thể mà không thủ được, đồng thời một thương chấn ngang, Thập Tự Luân đánh vào trên Kinh Long Thương, mà sát chói tai một trận, sau khi đồm lửa hồn lực bắn tung tóe, bật về phía không trung, vẽ ra một cái quỹ tích quỹ dị tốc độ cao, về tới trong tay Vương Giả Mạnh Mồm, mà Vương Giả Mạnh Mồm hầu như nhìn cũng không nhìn, Thập Tự Luân không ngừng luân phiên đánh ra.

Teveland không thể không liên tục lui về, liên tục vài lần giao thủ, cô liên ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, hai chiếc Thập Tự Luân này trách nhiệm là khác nhau, có xoay tròn phá hồn lực phòng ngự, có xoay tròn trọng kích, có xoay tròn kiểu tốc độ đánh, người này thể mà đem Thập Tự Luân chơi thành bách khoa toàn thư!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Oai huyết mạch

Thập Tự Luân của Vương Trọng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, hấn rút cuộc đã lĩnh ngộ tác dụng năm cái lỗ trên Thập Tự Luân, mỗi một cái lỗ điểm phát lực đều khác nhau, phối hợp thủ pháp xoay tròn tương ứng, có thể đạt tới hiệu quả khác nhau, bao gồm quỹ tích quỹ dị, bài trừ hồn lực phòng ngự, bài trừ phòng ngự vật lý vân vân, nếu hấn không ở trong mảnh vỡ không gian lĩnh ngộ ý nghĩa thâm ảo của xoay tròn, là vĩnh viễn không thể rõ ràng, hai cái thiếu một thứ cũng không được.

Thời điểm Thập Tự Luân hoàn toàn bay lượn, bất cứ đối thủ nào cũng là mây bay, Teveland-Hề Dạ được xưng khí phách vô song thể mà bị đánh cho liên tiếp bại lui, hơn nữa hồn lực đã ngưng tụ đến hơn một trăm tám mươi Glasso, hầu như toàn bộ dùng cho phòng thủ, nhưng vẫn là che trái hở phải, đã bị thương nhiều chỗ, mà Vương Giả Mạnh Mồm chẳng những chưa lui về phía sau, ngược lại bắt đầu áp bách tiến công, hai chiếc Thập Tự Luân không hề ngưng nghỉ, tốc độ càng lúc càng kinh người, khi tiếp cận Vương Giả Mạnh Mồm, xoay tròn khủng bố như là muốn ăn luôn Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng kết quả lại là lấy phương thức càng thêm tùy tâm sở dục đánh ra.

Teveland-Hề Dạ không thể nhịn nữa, cô quả thật không thể chịu đựng được loại áp bách này, vèn vèn một kẻ yếu cấp bậc Vật Hi Sinh, thể mà muốn dùng viễn trình vũ khí áp chế cô, quả thực là nói nhảm mà thôi.

Ngành kháng một đòn Thập Tự Luân công kích, cánh tay tóe máu tươi, nhưng cũng tranh thủ cho Teveland một cái không gian, hồn lực bùng nổ, Kinh Long Thương bùng nổ sự cứng đầu.

—— Thiên Long Bộc Vũ Thương!

Thương ảnh đầy trời mang theo hồn lực xé gió khí phách vô song đánh về phía hai chiếc Thập Tự Luân, cô muốn dùng lực lượng phá kỹ xảo!

Oành... Rầm rầm rầm rầm...

Thập Tự Luân như phát điên, sau mỗi một lần tiếp xúc đều sẽ lấy tốc độ nhanh hơn chói tai hơn lao về, quả thực giống sứ giả tử vong đến từ địa ngục, mà Vương Giả Mạnh Mồm chỉ đứng ở nơi đó.

Oành...

Thương trận bùng nổ, hai chiếc Thập Tự Luân trực tiếp đánh vào ngực Teveland, hồn lực bùng nổ, Teveland trực tiếp bay ra ngoài, giữa không trung bay máu đỏ tươi...

Hai chiếc Thập Tự Luân cũng như nhận lấy va chạm kịch liệt, rút cuộc gào thét về tới trong tay Vương Giả Mạnh Mồm, Thập Tự Luân to lớn giống như tử thần, bỗng nhiên biến thành hai món đồ chơi nghe lời.

Mười vạn người phòng vây xem OP lặng ngắt như tờ, không ai dám tin tưởng mọi điều ở trước mắt nhìn thấy, phương diện này có một bộ phận tương đối là cao thủ đoạn Dũng Sĩ cùng đoạn Tinh Anh, đặc quyền của bọn họ làm bọn họ có thể dễ dàng tiến vào phòng vây xem có hiệu quả quan sát chiến đấu nhất, nhưng bọn họ vẫn không thể tin mọi thứ xảy ra trước mắt.

Teveland-Hề Dạ cường đại thể mà bị đánh bại, Thập Tự Luân bị toàn bộ liên bang đã không còn ai sử dụng... Không, chỉ có một người dùng, Vương Giả Mạnh Mồm!

Không biết sao, Mã Đông cảm thấy nước mắt mình cũng sắp rơi rồi, hấn nhìn thấy cái gì, Thập Tự Luân... Là Thập Tự Luân hấn mua, hấn mỗi ngày đều nhìn thấy Vương Trọng ở nơi đó ném đi ném lại, hấn không biết từng cười nhạo Thập Tự Luân bao lần. Thập Tự Luân bị toàn bộ mọi người coi là trò cười, lại đã đánh ngã Teveland-Hề Dạ.

Diễn đàn OP đã hoàn toàn bùng nổ, hơn tám mươi vạn người oanh tạc, đã khiến toàn bộ mọi người sôi trào, Vương Giả Mạnh Mồm chẳng lẽ lại muốn sáng tạo kỳ tích sao, hấn có thể đánh bại Teveland-Hề Dạ?

Không thể tin, cái này quả thực giống như nằm mơ, đó là một cấp độ mạnh nhất liên bang công nhận!

Tình huống Hòa Diễm thành cũng tương tự, bởi vì Sherry có hảo cảm đối với vương giả huynh, toàn bộ mọi người đều muốn cổ vũ cho vương giả huynh, nhưng thời điểm người khác đều đã bỏ cuộc, chỉ có Sherry chẳng hề để ý, trong xương tủy cô không tin Vương Giả Mạnh Mềm thất bại, “Ta nói cái gì!”

Sherry đặc ý nói, một đám tinh anh Hòa Diễm học viện chung quanh đều tỏ vẻ không biết nói gì đối với đại tỷ, thế này căn bản không phải con người nữa.

“Laffer vô hạn luân trăm!” Mario thì thào, “Ta cho rằng chỉ là truyền thuyết, cái này căn bản... Không phù hợp cơ học.”

Bính ~~~~~

Mario ôm đầu ngồi xuống đất, Cherry bình tĩnh phui phui tay, “Là nguoi quá yếu!”

Mario ủy khuất trợn trắng mắt, hẳn không tính là yếu, chỉ là không có cách nào so sánh với quái vật này mà thôi.

Vương Trọng hiện tại trạng thái phi thường tốt, mọi thứ vừa rồi mang tới cho hắn chấn động phi thường mãnh liệt, tuyệt đối so với người ngoài càng sâu hơn nữa. Không có đối thủ như vậy áp bách, hẳn cũng không cách nào đạt tới cảnh giới như vậy, đó là một vòng xoáy cắn nuốt tất cả, vô luận thứ gì hoặc là lực lượng gì bị cuốn vào trong vòng xoáy này, đều sẽ trở thành một phần tử của vòng xoáy, khiến vòng xoáy này càng lúc càng lớn, càng lúc càng mạnh! Chỉ cần cho nó đủ lực cũng đủ thời gian xoay tròn, nó thậm chí có thể cắn nuốt toàn bộ thế giới!

Đây là chân lý Laffer vô hạn luân trăm, có thể nói, khi thực lực tới trình độ nhất định, chính là kẻ cắn nuốt sinh mệnh.

Vương Trọng chưa truy kích, càng chưa có bất cứ sự vui sướng sắp đạt được thắng lợi nào, bởi vì, vừa rồi một đòn này, đối phương chưa chịu một chút thương tích nào. Xa xa Teveland đã đứng lên, chỗ bụng dính đòn nặng lỏng lẻo tinh thể sáng lạn màu đỏ, dần dần tinh thể bắt đầu từ bộ vị khác của thân thể bắt đầu xuất hiện.

Lòng tin của toàn bộ người xem một lần nữa dính đòn nặng... Hồn lực cụ thể hóa!

Trên trán Teveland lóe ra một ấn ký hình thoi màu đỏ, một tầng giáp tinh thể màu đỏ hình thành, đây là bí truyền huyết mạch mạnh nhất gia tộc Hề Dạ —— Long Tinh Khải, duy độ sinh mệnh cấp chín tầng, một khi kích phát huyết mạch, Long Tinh Khải hiện lên, năng lực phòng ngự cùng năng lực công kích của Teveland đều sẽ đạt được sự nhảy vọt về chất, vừa rồi Thập Tự Luân công kích khủng bố thế mà chưa thương tổn được mấy may, chỉ bằng một chiêu này, Teveland đã trực tiếp tiến vào Điện Phủ quan sát giả.

Có thể nói, cho dù Teveland không có thiên phú chiến đấu cực mạnh, chỉ bằng vào Long Tinh Khải đã đủ để trong tương lai chen thân hàng ngũ đỉnh cấp cao thủ, đây là thiên phú.

Đây là đến từ mười đại huyết mạch của liên bang ban tặng!

Người quen thuộc Teveland thích gọi cô là Land ca, người không quen thuộc, thì thích xưng cô là “Long Nữ”.

Mang theo một tia khí tức khủng bố của sinh vật cấp chín đủ khiến kẻ yếu run rẩy, Teveland thật sự không tính sử dụng, nhưng vừa rồi nếu không dùng cô sẽ có nguy hiểm thất bại, mà điều này không phải thứ cô muốn nhìn thấy.

Đối thủ này rất yếu, thật sự không chịu nổi một đòn, chỉ cần đánh trúng, nhưng lại có rất mạnh, không tương xứng với phòng ngự của hắn là chiến kỹ công kích khủng bố, tuy cô chưa từng thấy Laffer vô hạn luân trăm, nhưng uy lực như vậy đã phi thường tiếp cận.

Nhìn Teveland-Hề Dạ một thân Long Tinh Khải, tay cầm Kinh Long Thương, lóa mắt giống như nữ thần, trái tim toàn bộ mọi người lại một lần nữa co thắt lại, bởi vì mọi người cũng không biết nên ủng hộ ai, nữ thần thắng? Hay là Vương Giả Mạnh Mềm thắng?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 230: Vương Giả Mạnh Nhất Laffer vô hạn luân trăm!

“Đại ca, ngươi cảm thấy ai có thể thắng?” Juan cảm giác mình có thể thua Vương Giả Mạnh Mềm coi như may mắn, đối mặt khí tràng như vậy, hẳn đi lên nháy mắt bị diệt.

Kostan lắc đầu, hẳn thật sự không biết, Vương Giả Mạnh Mềm nhìn như rất yếu kém lại có một sát chiêu trí mạng, nhưng Teveland-Hề Dạ đã dùng ra Long Tinh Khải, hẳn thực sự chưa từng nghe nói như vậy còn có thể thua, có được Long Tinh Khải đã đứng ở thế bất bại.

Khoảng cách hai người chỉ có không đến hai mươi mét, khoảng cách sinh tử, ở trên loại khí thế này, chỉ cần Teveland đột phá tới, vậy Vương Giả Mạnh

Mô-m chỉ có chỉ còn đường chết, dưới loại lực lượng bành trướng này, đã vượt xa chênh lệch kỹ thuật, bất cứ bộ pháp hoặc là dị năng nào cũng không thể bù lại.

Thập Tự Luân có thể ngăn cản Long Nữ tiến công sao?

Teveland-Hề Dạ chậm rãi kéo ra thương thế, cô lần đầu tiên gặp được loại đối thủ này khiến cô không thể nào phát huy, chiến kỹ của cô đối mặt đối thủ như vậy thế mà không thể nào thi triển. Tuy cô nhất định sẽ thắng, nhưng không biết sao luôn cảm thấy có chút nghẹn khuất, hoặc là nói, ngay từ đầu cô đã không đem hẳn coi là đối thủ, có thể kiến thức được Long Tinh Khải cũng coi như là phúc khí của hắn.

Người không hiểu đã bắt đầu ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng hơi có chút kiến thức liền biết, Teveland-Hề Dạ tuy vẫn chưa đút được anh hồn, nhưng Long Tinh Khải của cô có thể thoải mái ngăn cản công kích 200 Glasso, một khi tới gần người, Vương Giả Mạnh Mồm sẽ thành chuột trong hũ.

Ngay từ đầu, đây đã không phải một trận đấu ngang tay.

Tay Mã Đông đang run rẩy, hẳn biết, phi thường rõ ràng Long Tinh Khải là gì. Một người có thể sử dụng ra Long Tinh Khải, hiện tại là công chúa, tương lai là nữ vương, bọn họ người như thế ngay cả tư cách cũng không có, nhưng nhìn ánh mắt Vương Trọng, loại kiên định kia, vì sao phải uể oải, vì sao hối hận?

Người chết chim hướng lên trời, máu chót là phải chiến cho thống khoái!

Vương Trọng đang hưởng thụ quá trình này, hẳn cũng nên hưởng thụ quá trình này!

Lúc này hai tay Vương Giả Mạnh Mồm cũng đã xảy ra biến hóa, hai chiếc Thập Tự Luân điên cuồng xoay tròn, đã không nhìn thấy đôi tay Vương Giả Mạnh Mồm nữa, trong chớp lát tựa như ngay cả thân thể cũng như ẩn như hiện, hai chiếc Thập Tự Luân thật lớn hình thành, chẳng những ngưng tụ hồn lực của Vương Giả Mạnh Mồm, xoay tròn mang đến lực xoay tròn càng cắt tất cả chung quanh, làm phụ cận Thập Tự Luân cũng dao động hẳn lên.

Ánh mắt Teveland phi thường lạnh lùng, mạnh nhất chỉ 200 Glasso, Long Tinh Khải của cô có thể thoải mái phòng ngự được, cô muốn làm là không phải đánh giết Vương Giả Mạnh Mồm. Nói thẳng, bản thân Vương Giả Mạnh Mồm phi thường yếu, cô muốn xem rốt cuộc là lực lượng Long Tinh Khải lợi hại, hay là Laffer Thập Tự Luân trầm lợi hại!

Sát!

Oành...

Mặt đất vỡ nát, chiến khí của chiến trường Omaha trong nháy mắt này sôi trào, Teveland-Hề Dạ như một con cự long rít gào lao ra, miệng rộng mở ra, một thương này cô có thể sẽ hủy thiên diệt địa —— Kinh Long Phá Hư Thương!

Lúc này đôi mắt Vương Giả Mạnh Mồm bỗng nhiên trợn trừng, hai chiếc Thập Tự Luân xoay tròn tốc độ cao thế mà... Thượng Đế, thế mà không thể tưởng tượng ghép vào nhau???

Nháy mắt, Thập Tự Luân bay ra, nháy mắt rời khỏi đôi tay Vương Giả Mạnh Mồm, Thập Tự Luân như là nháy mắt di động, một giây tiếp theo đã tới trước mặt Teveland-Hề Dạ.

Oành đùng đùng...

Thập Tự Luân to lớn điên cuồng ép lên Kinh Long Thương, thế công ban đầu của Teveland ở trong nháy mắt đó lấy năng lực phản ứng kinh người đưa ngang thương lập tức biến thành phòng ngự, Thập Tự Luân cắt ở Kinh Long Thương thương xoay tròn tốc độ cao, giống như lưỡi hái tử thần thu gặt vô hạn.

Một giây sau, Kinh Long Thương hồn lực thêm vào bùng nổ, cường độ xoay tròn của Thập Tự Luân không giảm chút nào chém về phía Teveland, Teveland nháy mắt chắn ngang đôi tay, Thập Tự Luân trực tiếp chém ở trên Long Tinh Khải của đôi tay.

Một giây tiếp theo, máu liền theo khoe miệng Teveland chảy ra bên ngoài, mà lực phủ ngũ tạng Teveland càng là nháy mắt bị thương, lực lượng bề ngoài chỉ có không đến 200 Glasso, nhưng đây chỉ là lượng phát ra trong 0.1 giây...

Tháp tháp tháp tháp tháp tháp tháp...

Một bước, hai bước, ba bước.

Chỉ lui ba bước!

Bánh xe to lớn xoay tròn giống như động cơ vĩnh cửu bắt đầu phát động, đôi tay Teveland đã mất đi tri giác, cô nghiêng chặt hàm răng, cô là Teveland-Hề Dạ, người kế thừa Long Tinh Khải, nhất định có thể đứng vững, nhất định có thể đứng vững!

Nhưng Thập Tự Luân xoay tròn vô hạn ở trong không ngừng xoay tròn hấp thu hồn lực của Teveland, đây mới là trí mạng nhất đáng sợ nhất, đây là vũ khí tử thần năm đó Laffer mất đi toàn bộ mà sang tạo ra, không vì bất cứ ý chí nào mà chuyển dời, không ai có thể kháng cự!

Oành... Hào quang bắn tung tóe.

Thập Tự Luân tính cả Teveland-Hề Dạ, cùng nhau biến mất ở trong gió bụi luân trăm nghìn bố cuốn lên!

Trên chiến trường, chỉ còn lại có Vương Giả Mạnh Mồm vẫn đứng ở nơi đó. Đúng vậy, hắn có thể để lại cho đối thủ vẫn như cũ là sự tuyệt vọng.

Cho dù là Teveland-Hề Dạ.

Vương Giả Mạnh Mồm, thắng!

Thời gian dừng lại ở giờ khắc này, mọi người đều tròn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không thể từ trong mọi thứ trước mắt tỉnh táo lại, Long Tinh Khải được xưng phòng ngự mạnh nhất thế mà bị chém tan rồi?

Chẳng lẽ vô hạn thần chiến kỹ Laffèr vô hạn luân trăm nghìn mạnh nhất trong lịch sử đã sống lại???

“Đây là Vương Giả Mạnh Nhất sao?” Không biết là ai thì thảo nói một câu.

Một giây tiếp theo, thế giới sôi trào, bọn họ muốn nghênh đón thần thoại mới sinh ra, trên không thành thị vang vọng Vương Giả Mạnh Nhất chấn thiên động địa!

Mã Đông hoàn toàn không nhìn sự sôi trào chung quanh, đầu óc trống rỗng, thẳng đến khi nhìn đến cửa phòng huấn luyện mở, Vương Trọng đi ra, linh hồn hắn như trở về vị trí cũ, đứng vậy, thắng rồi!

Chỉ cần còn sống, sẽ có kỳ tích!

Mã Đông lao vút về phía Vương Trọng, trực tiếp hướng Vương Trọng lao tới. Bạn học Vương hơi sững sốt, nhưng phản ứng vẫn thần tốc, Mã Đông lập tức bổ nhào vào trên tường.

“Xem mày nhảy nhót kia, hắn là sống lại rồi!”

Mã Đông vẻ mặt ủy khuất bò dậy, “Mày cũng quá không đủ ý tứ, thế mà không biết an ủi một phen tâm linh tổn thương của tao.”

Nhìn thấy bộ dáng không nói được câu từ tế nào của hắn, Vương Trọng an tâm, “Xem ra mày đã khôi phục ý chí chiến đấu.”

“Ha ha, nghèo nhất cùng lắm đi xin cơm, không chết cuối cùng có thể quật khởi! Teveland cũng có thể bị người ta lật đổ, Assassin tính cái chìm!” Mã Đông cười ha ha, thật ra vừa rồi trong hốc mắt cũng vẫn ươn ướt: “Tao khoảng thời gian này mẹ nó là não tàn, nhớ tới cũng buồn cười! Đi, kiếm mấy bình rượu về ký túc xá ăn nào tàn đi!”

“Còn uống?”

“Hôm nay phải uống!” Mã đại xã trưởng khôi phục vài phần phong thái chỉ điểm giang sơn ở trong Kỳ Ba xã: “Trương lai thù phủ thế giới sẽ rất bận rộn, hiện tại uống rượu cùng mày là cho mày mặt mũi, hãy quý trọng!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Thần thoại mới

Lúc hai huynh đệ kè vai sát cánh mà đi, trong diễn đàn, trên điện thoại, gần trăm vạn người tất cả đều sắp điên rồi.

Teveland-Hề Dạ, người thừa kế một trong mười đại gia tộc của liên bang, đại chiến thần trẻ tuổi nắm giữ Long Tinh Khải của gia tộc Hề Dạ, Điện Phủ quan sát giả... Nữ vương không bỏ một chuỗi lai lịch làm người ta đọc cũng đọc không nổi, thế mà thua rồi?!

Trước kia Vương Giả Mạnh Mồm chiến thắng Kostas cũng tốt, chiến thắng Lola cũng tốt, mọi người ở lúc tăng bốc cảm giác, chẳng qua là một loại cảm giác người nghèo dốc lòng, ở trong khốn cảnh dốc sức làm, rốt cuộc thành tựu một thế hệ hoàng đế làm công, có thể củng cố, có thể ảo tưởng, thậm chí có thể thay bản thân vào. Nhưng hiện tại, xử lý Teveland...

Cái này đã trực tiếp đánh vỡ quy tắc, tạo phản lên ngôi hoàng đế!

Toàn bộ mọi người đều đang hưng phấn rít gào, bàn luận sôi nổi, chiến đấu là việc của hai bên, nhưng sau cuộc chiến lại là cuồng hoan thuộc về đại chúng.

Như mọi khi, các loại video phân tích chuyên nghiệp sớm đã bay đầy trời, nhưng hôm nay lại chậm chạp chưa thể làm ra.

Giờ khắc này, hẳn hoàn toàn xứng đáng Vương Giả Mạnh Nhất!

Mà lúc này học viện Thiên Kinh, toàn bộ mọi người đều đang điên cuồng hô, vì sao trăm mặc, vì sao không dám có khuynh hướng, bởi vì không ai dám tin tưởng. Hẳn có thể thắng, hẳn có thể sáng tạo kỳ tích, mà cho dù lúc toàn bộ mọi người đều đã từ bỏ, hẳn vẫn lựa chọn chiến đấu.

Kỳ tích chung quy sẽ sinh ra!

Đầu tiên đây là đề cập đến Teveland giai tầng Điện Phủ quan sát giả như vậy, người muốn làm video phân tích, không nói thực lực, ít nhất phương diện tâm mắt, tầng cấp phải đạt đến cấp bậc, nhưng ở trước mặt Teveland, có mấy ai không biết xấu hổ nói tâm mắt mình đạt đến cấp bậc? Đối thủ đến tầng này, nói chuyện là phải chịu trách nhiệm.

Đương nhiên càng nhiều, còn là vì trong lúc nhất thời quả thật không biết nên từ phương diện nào phân tích trận đấu này.

Vô luận là Long Tinh Khải của Teveland hay là vô hạn luân trăm của Vương Giả Mạnh Mềm đều quá cao cấp, một chốc một lát chưa ai có thể từ tầng diện kỹ thuật đi bóc tách, thậm chí bao gồm chiến đấu giai đoạn trước, nhìn như đơn giản lấy lực áp chế và kỹ xảo né tránh, trong đó ẩn chứa đánh cò tâm lý, kỹ chiến thuật các phương diện quá nhiều thứ, hơn nữa hai người giao thủ quá nhanh, chỉ làm phân tích số liệu đã không phải chuyện một hai giờ, bản thân loại chiến đấu này đã vượt qua tiêu chuẩn đoạn Tinh Anh, mặc dù là Lola cao thủ như vậy cũng không dám nói đã hoàn toàn xem hiểu.

Loại video không sợ mất mặt thì lại đã ra được vài cái, hoặc là fan náo tào ca tụng Vương Giả Mạnh Mềm, không có hàm lượng kỹ thuật, hoặc chính là đứng ở điểm chí cao của đại cục chiến đấu phân tích, nhưng người đã không thể giải thích trên chi tiết, lời nói phần lớn tương đối trống rỗng, không có sức thuyết phục, vì thế nháy mắt bị phi nhổ thương tích đầy mình.

Đến nửa đêm, đại đa số cũng coi như xem hiểu rồi, chiến đấu phấn khích như vậy, video phân tích khẳng định sẽ có, hơn nữa ra tay khẳng định chính là danh gia cao thủ sau khi cân nhắc kỹ càng, nhưng buổi tối hôm nay đại khái là không đợi được, nhắm chừng hiện tại một đám đông cao thủ Tinh Anh, mặc kệ muốn làm cái phân tích này hay không, đều đang lập đi lập lại chiếu lại video nghiên cứu sát đầu mẻ trán.

Nhưng điều này cũng không ảnh hưởng làn sóng nghị luận trong diễn đàn, có một số cao thủ vẫn có thể nhìn ra mấy thứ, làm thành video phân tích tương đối mỏng manh chút, nhưng đặt ở trên diễn đàn trở thành đề tài thảo luận sôi nổi thì lại không có vấn đề.

“Nếu nói thực lực chinh thể hai bên, ta vẫn thiên hướng Teveland hơn, sở dĩ thất bại, chủ yếu vẫn là vấn đề tiết tấu chiến đấu, cho Vương Giả Mạnh Mềm quá nhiều không gian cùng đường sống phát huy.”

“Vương Giả Mạnh Mềm thắng rồi!”

“... Vương Giả Mạnh Mềm hồn lực yếu biểu hiện giả dối mê hoặc Teveland, hai bên không đối xứng trên tin tức chiến đấu mới là mấu chốt thắng thua, nếu hiện tại lập tức đánh trận thứ hai, vô hạn luân trăm của Vương Giả Mạnh Mềm chỉ sợ rất khó có cơ hội ra tay.”

“Vương Giả Mạnh Mềm thắng rồi!”

“Teveland căn bản là chưa dốc hết toàn lực! Nếu vừa ra sân đã toàn lực ra tay...”

“Vương Giả Mạnh Mềm thắng rồi!”

Trong vô số tiếng bàn luận sôi nổi, thanh âm vương giả gia tộc không thể nghi ngờ là nổi bật nhất, quả thực không đâu không có, cũng không phải nói vương giả gia tộc thì không ai có thể nhìn ra chút mạnh yếu trong chiến đấu, nhưng thắng chính là thắng, con hưng phấn của chúng ta còn chưa trôi qua, người cứ phải nhảy ra nói Teveland mạnh hơn vương giả ca, thể này không phải não tàn muốn ăn chửi sao!

Vì thế thiên ngôn vạn ngữ đều so ra kém lời quyết đoán càn có làm người ta cảm miệng này: Vương Giả Mạnh Mềm thắng rồi!

Cho nên, tất cả các người cảm miệng!

Đêm nay thuộc về vương giả gia tộc!

Sherry hát một đoạn nhỏ, hoàn toàn không nhìn toàn trường mấy trăm người. Toàn bộ Hỏa Diễm thành, chỉ có Sherry cho rằng Vương Giả Mạnh Mềm có thể thắng, loại lòng tin mù quáng này thật ra làm các đội viên của cô không tán thành, đội trưởng mất đi lý trí là không tốt lắm, đương nhiên cũng có sự ghen nhỏ, dù sao đội trưởng là của bọn họ, không phải của Vương Giả Mạnh Mềm, nhưng khi Thập Tự Luân kinh người của Vương Giả Mạnh Mềm không giảng đạo lý chút nào diệt sát Teveland, toàn bộ mọi người cũng không biết nên biểu đạt tâm tình hiện tại như thế nào. Trong lòng Mario nhìn không được rít gào, đây chính là Long Tinh Khải đấy, con mẹ nó, tư liệu không phải nói công kích Chú Hồn kỳ hoàn toàn không có hiệu quả sao, thực con mẹ nó đều là lừa ta mà!

Không biết làm sao, trong đầu Sherry lại xuất hiện mặt Vương Trọng, gã này... Có phải đã dùng dị năng nào đó với cô hay không, gần đây luôn nghĩ đến hẳn.

Trận chiến đấu này đối với học sinh bình thường chỉ là cái náo nhiệt, nhưng đối với đoạn Tinh Anh, nhất là các đại gia tộc chấn động quả thật phi thường lớn.

Sáng sớm hôm sau rời giường, trong ký túc xá vậy mà chỉ có một mình mình.

Còn nhớ rõ đêm qua cùng Mã Đông xách đại khái bốn kết bia trở về, uống đến hơn hai giờ đêm, còn tưởng rằng chiếu Mã Đông gã này nhất quán tính tình thối, hôm nay sẽ say không dậy nổi.

Vương Trọng xoay người rời giường, chai bia rỗng tối hôm qua uống không ngã trái ngã phải, tất cả đều đặt chỉnh tề ở cạnh tường, tính cả cái giường cả năm cũng không gấp chăn một lần kia của Mã Đông, lúc này thế mà cũng thu thập sạch sẽ.

Đồng thời, một tờ giấy dùng chai bia đặt ở vị trí bắt mắt nhất trên bàn.

“Bạn hữu, cảm ơn mày! Tao hiện tại đã tỉnh táo rồi, cũng nên đi làm mấy việc, đại khái phải đi mười mấy ngày, chuyện của tao mày không cần lo lắng, bảo Emily cũng yên tâm. Về phần trong lúc bản nhân không có mặt, xin phó xã trưởng giúp đỡ tao xử lý một chút các loại việc vặt của Kỳ Ba xã, đừng để lúc chờ tao trở lại WC cũng bị tắc. Mặt khác phó xã trưởng nên luyện tư lượng một chút, chấp mày một nửa đó! Ngoài ra, về sau xin gọi tao thủ phủ huynh, Mã Đông Đông!”

Vương Trọng cười lắc đầu, gã này, hẳn chỉ thích sự bướng bỉnh này.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: 50-50 (1)

Đêm qua lúc uống hai người đã hàn huyên rất nhiều, về việc trong gia tộc hắn, khi uống Mã Đông cũng hơi nhiều lời một chút, tuy chưa nói quá sâu cho Vương Trọng, nhưng Vương Trọng nhìn ra được, hắn hẳn là sau khi buông khúc mắc đầu óc thông suốt, có một số kế hoạch cùng ý tưởng.

Vương Trọng cũng không tính cứ phải ở trên việc này giúp hắn ra chủ ý hoặc là nói đi giúp hắn làm chút gì đó. Thuật nghiệp có chuyên công, mình và Mã Đông nói việc làm ăn chính là thường dân, về phần quan hệ rắc rối phức tạp bên trong gia tộc Assassin, lại càng không phải thứ hắn có thể đề cập.

Mỗi người đều sẽ có con đường của mình, con đường của mình chung quy là cần dựa vào chính mình đi từng bước một.

Chỉ là, Kỳ Ba xã tới đây đại khái sẽ rất hỗn loạn là được...

Vương Trọng rất lưu manh nghĩ, thuật nghiệp có chuyên công mà, cho dù thực có chuyện gì chờ xã trưởng bản nhân trở về tự mình xử lý thì tốt hơn, mình đối với quản lý việc vặt của đoàn đội, là thật sự không có hứng thú.

Cảm khái thì cảm khái, xã đoàn ít nhiều vẫn phải quản, lớp cũng phải lên, huấn luyện tiếp tục, cuộc sống như trước.

Hiện tại học viện Thiên Kinh tràn đầy tất cả đều là làn sóng vương giả, nếu hôm qua Vương Giả Mạnh Mồm thắng chỉ là Lola hoặc là Sherry loại này, thảo luận sôi nổi sẽ có, nhưng ở gần đây vừa mới đánh bại Adolf, trong học viện Thiên Kinh căn bản không khuyết đề tài, chỉ sợ cũng không nhắc lên nổi sóng gió quá lớn.

Nhưng, đó là Teveland, rất nhiều học sinh thậm chí là ngày hôm qua mới biết được cái tên này, không phải vì tên tuổi người ta không đủ vang, mà là vì đã cao đến trên trời, phạm nhân không nhìn thấy. Nếu không phải Vương Giả Mạnh Mồm huynh, chỉ sợ các đứa nhỏ trong học viện phần lớn đến chết già cũng sẽ không cùng cái tên này Teveland có nửa điểm giao thoa cho dù trên tinh thần.

Dứt bỏ ngày hôm qua bản thân trận đại chiến đó phần khích bất luận, chỉ nói nhắc tới ‘Teveland’ cái tên như vậy, cũng sẽ cho những học sinh còn đứng ở trung hạ tầng Kim Tự Tháp một loại cảm giác vinh dự theo, giống như thời điểm nói chuyện với người không đề cập tới hai câu ‘Teveland’ cũng xấu hổ chào hỏi với người ta, sẽ bị người ta khinh bỉ!

Đương nhiên, nhắc tới Teveland nhất định phải nhắc tới vương giả ca, nhắc tới vương giả ca, nhất định phải nhắc tới Laffèr Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân.

“Kinh Long Thương kia thật sự quá ngẫu, đêm qua ta còn ở trên sân huấn luyện OP thử một chút, công kích thật sự siêu mãnh, phạm vi sát thương cũng đủ lớn!”

“Mãnh nữa còn không phải trực tiếp bị cắt nát, muốn học đi học Thập Tự Luân! La, la... ừm... la vô hạn Thập Tự Luân! Đó mới là thần binh số một thế giới!”

“Laffèr Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân! Tên đều không nói được đầy đủ người còn học cái lông gà.”

“Kháo, đừng xem thương ca! Cao thủ chân chính là sẽ không để ý loại tiểu tiết này! Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây...”

“Vị bạn học này người không cần tây nữa, lão phu tối hôm qua cũng nghiên cứu Laffèr Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân một phen, rất có tâm đắc, lát nữa đi trong OP luận bàn một chút?”

“Đi thì đi! Râu cũng chưa mọc đã tự xưng lão phu, còn sợ người hay sao!”

Một đám đông người đi theo ồn ào, thanh âm cầu vầy xem, cầu tiền đặt cược không dứt bên tai.

Thập Tự Luân đã hot, đại bộ phận là theo phong trào, nhưng cũng có một số là thật sự cảm thấy mình đã phát hiện chỗ vĩ đại của vũ khí này!

Người ta sử dụng hồn lực đủ thấp! Hôm qua số liệu khi Vương Giả Mạnh Mồm chiến đấu, nhà phát hành đã công bố ra một ít, bùng nổ đến thời điểm mạnh nhất, Vương Giả Mạnh Mồm cũng chỉ dùng ra vền vẹn bảy mươi Glasso mà thôi, mà trừ Laffer Vô Hạn Toàn Trăm Thập Tự Luân được xưng là kỳ xảo không chế tất cả, còn có vũ khí nào có thể ở trên giá trị đỉnh bảy mươi Glasso đánh ra thương tổn như vậy?

Điều này làm đám đông kẻ yếu ớt cuộc tìm được một cái lý do mạnh lên.

Kỳ xảo mà thôi, thiên chuy bách luyện là được, chỉ cần luyện được đủ nhiều, ca cũng có thể trở nên mạnh như thế!

Vì thế, người luyện tập Thập Tự Luân mọc lên như nấm sau mưa, trong một đêm đã trào ra, chỉ là phần lớn đều là luyện ở trên OP, nghe nói buổi sáng Thánh - Tài Quyết bên kia có người luyện thứ này, kết quả đem đầu mình cắt mất, bây giờ còn ở trong bệnh viện nổi xương đầu.

Ngoài ra, có cả đêm tiêu hóa, các loại video phân tích về một trận chiến kia của Vương Giả Mạnh Mồm cùng Teveland rút cuộc cũng lục tục xuất hiện ở trên diễn đàn OP.

Người đầu tiên ra tay là Lola, tầm mắt bản thân đủ, bên cạnh lại có Arnold chuyên gia viễn trình số liệu chiến này, trải qua cả đêm chiến đấu hăng hái, các loại số liệu phân tích và nghiên cứu lặp đi lặp lại, video phân tích này lấy ra vẫn khá tinh diệu, tương đối có thành ý.

Toàn bộ video phân tích đều là lấy giải tích góc độ Vương Giả Mạnh Mồm để làm, được chia làm ba đoạn, trong đoạn thứ nhất chủ yếu chọn dùng góc nhìn thứ nhất của Teveland, dưới mắt đối mặt áp chế toàn phương vị, có thể rõ ràng nhìn thấy Vương Giả Mạnh Mồm quần bách cùng với khó khăn ở lúc đối kháng cùng né tránh.

Chênh lệch trên lực lượng thật sự quá lớn, hồn lực, thể lực thân thể, Teveland đều có ưu thế áp đảo, phương diện này không chút hồi hộp, nhìn từ góc nhìn này, rất nhiều người đều cảm thấy lúc này Teveland có hiềm nghi sợ ý, chưa toàn lực đi nắm chắc chiến cơ mấu chốt nhất này, đây cũng là chỗ mấu chốt đại bộ phận số người cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm thực lực tổng hợp thật ra không bằng Teveland.

Làm chuyên gia cận chiến Lola ở trong giai đoạn này giải thích vẫn bảo trì khách quan và quy củ, đầu tiên là phân tích kỹ càng mỗi một lần giao phong mặt ngoài của hai bên, cuối cùng tổng kết: “Giai đoạn này quá nhiều thứ có thể nói, hai bên ở tầng diện lực lượng quả thật có chênh lệch mạng tính thực chất, nhưng đánh cờ trong một giai đoạn này không chỉ giữ ở lực lượng mặt ngoài và so đấu chiêu số, còn có tố chất tâm lý, kinh nghiệm chiến đấu vân vân các phương diện. Không thể phủ nhận Vương Giả Mạnh Mồm toàn diện là điểm mấu chốt duy trì được, nhưng cá nhân ta cảm thấy tố chất tâm lý ở bộ phận này phát huy tác dụng càng nhiều hơn, ở toàn bộ giai đoạn đầu tiên bị áp chế như xiềng đi dây, chưa từng xuất hiện bất cứ một lần sai lầm nào, dưới trạng thái áp lực cao có thể bảo trì bình tĩnh như vậy mới là mấu chốt hãn kiến tri được. Đương nhiên, càng nhiều tranh luận ở một cuộc cuối cùng, Teveland là cố ý dụ mồi, điểm ấy không cần nghi ngờ, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm có phải thật sự mắc mưu hay không, thật ra còn phải đợi thương thảo, trên thực tế cũng chính là vì một cuộc này, kéo giãn khoảng cách giữa hãn cùng Teveland, chúng ta mới nhìn thấy văn chương tiếp theo rộng lớn mạnh mẽ!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 233: 50-50 (2)

Làm phân tích video lâu, Lola vẫn rất hiểu các thủ pháp cơ bản chuyển tiếp cùng với điều động tính đề tài: “Giai đoạn thứ hai trên cơ bản chính là Laffer Vô Hạn Toàn Trăm Thập Tự Luân biểu diễn cá nhân. Nói thật, mặc dù ta cùng trợ thủ được xưng chuyên gia viễn trình kia của ta nghiên cứu cả đêm, vẫn có chút không dám tin thứ chúng ta nhìn thấy, đối với bản thân Laffer Vô Hạn Toàn Trăm Thập Tự Luân, ta cùng trợ thủ của ta đều không đủ quyền lên tiếng, nhưng có thể cho mọi người xem một ít số liệu chúng ta sửa sang ra, con số là sẽ không gạt người!”

Số liệu bao gồm ba phương diện, thứ nhất là lực lượng mỗi một lần lúc Thập Tự Luân ra đòn, thứ hai là lực Teveland ở lúc đánh trả sử dụng, thứ ba là sau khi quay về thông qua trong tay Vương Giả Mạnh Mồm một lần nữa phát ra lực công kích lần tiếp theo của Thập Tự Luân.

“Rất rõ ràng, toàn bộ lực đều chồng chất... Đương nhiên, không phải hình thức tính toán hoàn toàn một cộng một, có lẽ là vì trong lực tác dụng vũ khí có một chút hao tổn, nhưng vẫn có một công thức có thể cân nhắc, sau mỗi một lần quay về công kích đều đang tăng mạnh, hơn nữa mỗi một lần tăng cường trị số đều có quan hệ trực tiếp với trị số Teveland đánh trả! Ta không biết cái này có phải năm đó ước nguyện ban đầu khi Laffer tiên bối thiết kế sáng tạo Thập Tự Luân hay không, dù sao những năm gần đây đều nói loại thiết kế đó chỉ tồn tại trong lý tưởng, là mọi người nghe nhầm đồn bậy, không đáng tin, nhưng hiện tại xem ra, Vương Giả Mạnh Mồm thật ra đã làm được loại truyền thuyết trong lý tưởng hóa này! Có lẽ còn có chút tỳ vết, ví dụ như có lần công kích vượt cực hạn, lúc mạnh nhất cũng chưa vượt qua hai trăm Glasso, chưa đạt tới trình độ tăng cường vô hạn thật sự trong truyền thuyết, nhưng chồng chất chuyển hóa lượng biến quả thật đã thực hiện được, có thể nói khuyết điểm không bao phủ được ưu điểm!”

“Giai đoạn thứ ba chính là Long Tinh Khải và vô hạn luân trăm kia chiến đấu chính diện, mạnh mẽ va chạm, Vương Giả Mạnh Mồm dùng một loại

phương thức khác thuyết minh hàm nghĩa hai chữ ‘vô hạn’, về lên dấu chấm tròn viên mãn cho cái chúng ta gọi là tỷ vết ở giai đoạn thứ hai, mỗi giây lấy mười mấy lần công kích cực hạn chủ hồn hai trăm Glasso, vô hạn luân hồi không chết không ngừng, từ đầu đến cuối, công kích đều chưa yếu đi một chút nào! Không phải Long Tinh Khái không đủ cường hãn, mà là công kích vô hạn lần này quá nghịch thiên, lấy vền vền không đến 100 Glasso làm khởi động, đây là công kích mạnh nhất ta đời này từng gặp, không có ‘một trong những!’”

Đây là ý nghĩ sâu xa đích thực của vô hạn luân trăm, trong mỗi giây phát ra hơn mười lần công kích full uy lực, cái này căn bản không phải nhân loại có thể ngăn cản, người ta vô luận ở trong công kích hay là phòng ngự, đều có đỉnh sóng bụng sóng lực lượng, là cần thờ, nhưng Laffier vô hạn luân trăm.. không có!

“Ta muốn nói cho một số người nói đêm qua Teveland chưa dốc hết toàn lực, Vương Giả Mạnh Mồm thắng không võ, đừng bị một số hiện tượng mặt ngoài mê hoặc, không có vô duyên vô cớ thắng lợi và thất bại, vô luận là Teveland hay Vương Giả Mạnh Mồm, ở trên cấp số của bọn họ, thắng bại là không có khả năng bị mấy thứ như là ‘sợ ý’, ‘ngoài ý muốn’ không chế! Các người ở cùng lúc làm thấp đi Vương Giả Mạnh Mồm, thật ra cũng là vũ nhục Teveland! Đương nhiên, muốn nói Teveland có cơ hội thắng lợi, cái này ta tin, điểm yếu của Vương Giả Mạnh Mồm ở trên lực lượng và phòng ngự vẫn tồn tại, nếu cho Teveland đủ chuẩn bị và hiểu biết, ngày hôm qua thắng bại có lẽ sẽ có thay đổi, nhưng ta cảm thấy nhiều nhất cũng chỉ là 50-50!”

Có một số người sẽ có kỳ đến mặt mũi gia tộc Hề Dạ, nhưng Lola không cần lo lắng cái này, gia tộc Porter cũng là một trong mười đại gia tộc, cô đặc biệt chịu không nổi thua tìm lý do này. Thua một trận không có nghĩa là tận thế, thất bại mới có thể đúc ra thành công, đối với Teveland mà nói, cô là người đầu tiên thể nghiệm được Laffier vô hạn luân trăm, nói không chừng sẽ mang đến cho cô cơ hội đột phá, mà Lola cũng phải cố gắng, cô cũng có mục tiêu của mình. Nói thẳng, một trận chiến này cho cô sự kích thích thật lớn.

“Cuối cùng ta muốn nói một câu, vĩnh viễn đừng cho Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm cơ hội ra tay, cái này ở Chú Hồn kỳ là không thể hóa giải!”

Đây mới là một bút về rồng điểm mắt, không thể không nói là nhân sĩ chuyên nghiệp, video phân tích này của Lola rất nhanh đã được đẩy lên vị trí đầu bảng, vô luận ủng hộ hay phản đối, Lola đều không để ý, cô muốn chuyên tâm tập luyện.

Khó được là lần này Sherry thế mà lại không bắt lỗi Lola, ngược lại ở dưới video phân tích của cô thuận tay cho 1 like, đây là dấu hiệu đồng nam hai đại Cầu Vương muốn bắt tay giảng hòa? Một like, dẫn phát đại lượng vây xem của một thứ nguyên khác.

Sau đó cũng có video phân tích của mấy cao thủ khác xuất hiện, nói trên cơ bản phần lớn giống với Lola, chỉ là trên bình định thực lực tổng hợp đối với hai bên, phổ biến vẫn cảm thấy Teveland thắng một bậc.

Trừ hôm qua cô ở trên nắm chắc tiết tấu cả trận đấu lệch lạc, chiến sĩ cấp bậc như Teveland, thủ pháp châm chích đối phó viễn trình nhiều lắm, nhưng đêm qua cô chưa nhằm vào phương diện này ra tay, cho nên phần lớn cho rằng nếu hai bên giao thủ lần thứ hai, tỷ lệ thắng của Vương Giả Mạnh Mồm sẽ không vượt qua 40%, đương nhiên, cơ hội khẳng định vẫn có, không hề nghi ngờ, mặc kệ mọi người đánh giá thế nào, Vương Giả Mạnh Mồm đều đã có được thực lực đặt chân trong giới kia.

Trên diễn đàn tiếng nghị luận lúc trầm lúc bổng, các loại luận điểm ủng hộ đều có, nhưng đại bộ phận mọi người đều mù quáng, về Vương Giả Mạnh Mồm và Teveland rốt cuộc ai mạnh ai yếu loại đề tài này, mọi người là có hứng thú đánh pháo mồm chém gió chút, bản lãnh thật sự thuyết phục người phản đối lại khẳng định là không có, cây cải củ rau xanh đều có người thích người ghét mà thôi.

Đương nhiên, cái này phải ngoại trừ vương giả gia tộc, hiện tại khẩu hiệu vương giả gia tộc là: hành hạ đến chết Tinh Anh, treo lên đánh Điện Phủ, Vương Giả Mạnh Mồm thiên hạ vô địch, không phục đến chiến!

Nhiệt độ về một trận chiến của Vương Giả Mạnh Mồm cùng Teveland còn đang liên tục lên men, ai cũng không biết nhiệt độ này rốt cuộc sẽ ừ lên men đến trình độ thế nào, có lẽ sẽ thật sự kinh động đến một số đại nhân vật bên trên, vậy khẳng định không là loại tiết tấu mọi người ở trong diễn đàn nói chuyện phiếm đánh rầm rũa.

So sánh với học viện và diễn đàn náo nhiệt, phòng huấn luyện Kỳ Ba xã bên này ngược lại coi như gió êm sóng lặng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 234: Đường vương giả (1)

Vương Giả Mạnh Mồm dùng Thập Tự Luân, đội trưởng cũng dùng Thập Tự Luân, sự trùng hợp kỳ quái này cũng chưa khiến mọi người nghĩ quá nhiều, Thập Tự Luân của đội trưởng là rất lợi hại, mọi người cũng đều từng kiến thức, nhưng cũng bởi vì từng kiến thức mới nhìn ra được, so sánh với tiêu chuẩn Vương Giả Mạnh Mồm ở trong một trận chiến với Teveland bày ra, chênh lệch vẫn có chút lớn, hoặc nói căn bản chính là hai tầng thứ, hai cái tính chất.

Cũng đúng thôi, Vương Trọng ở trong cảm nhận của mọi người là rất lợi hại, nhưng muốn nói so với Vương Giả Mạnh Mồm, trên cảm quan thị giác đầu tiên đã kém nhiều, thường xuyên không có việc gì thì lâm nhâm với Mã Đông Đông, tuy trên cơ bản đều là Mã Đông Đông nói, Vương Trọng cười, nhưng câu kết làm việc xấu năm chữ này là khẳng định không chạy thoát, căn bản là không có loại phong phạm và khí chất cao thủ kia, không có cách nào liên hệ

với nhau.

Ngược lại ánh mắt Scarlett ngày hôm sau nhìn Vương Trọng có chút là lạ, lại chưa mở miệng hỏi, cũng không biết đang nghĩ cái gì.

Sau khi chiến thắng Adolf, uy vọng Vương Trọng ở trong đoàn đội tiến một bước tăng lên, trước kia lời nói tuy mọi người cũng sẽ nghe, hơn nữa làm theo, nhưng dù sao trong lòng là không có bao nhiêu nhiệt tình.

Phương pháp huấn luyện của Vương Trọng ở trên phối hợp đoàn đội có chút đặc thù, ít nhất không quá giống với Reilly, Hyman các giáo đội này từng tiếp xúc đến, trước kia huấn luyện đoàn đội bọn họ thường làm nhất chính là tìm năm người, sau đó năm đánh năm hành hạ đối phương một trận...

Cho nên điều này làm họ trước kia tập luyện, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít sẽ luôn sinh ra một ít ý tưởng như là ‘được không’ ‘hữu dụng hay không’..., tuy trên miệng sẽ không biểu hiện ra, động tác trên tay cũng chưa chậm lại, nhưng loại tâm lý này chung quy tồn tại.

Nhưng hiện tại, nghỉ ngơi như vậy lại tựa như đã không còn.

“a5!”

“c8!”

“q2!”

Vương Trọng khẩu hiệu hô rất nhanh, chín đội viên bao gồm chính hắn ở trong đều ở trong khẩu hiệu không ngừng lặp lại di chuyển vị trí, dự bị cũng cần học tập di chuyển vị trí, nói không chừng một trận nào đó thực sự cần dự bị ra mặt.

“Barron, sai rồi sai rồi! Phòng tuyến bên trái mười một giờ, là trận hình b9! Không phải e9!”

Toàn bộ mọi người ngừng lại, Barron đỏ mặt lí nhí chạy đến phương hướng mười một giờ, trận hình chiến thuật quá nhiều, khó tránh khỏi sẽ nhớ lẫn lộn,

Phòng huấn luyện to lớn bị vẽ đầy ô vuông và ký hiệu, Mã Đông trở về nhìn thấy sẽ điên, đây là sản phẩm tiền cờ nào chứ, những cái này đều là tiết tấu của Vương Trọng, hắn rút cuộc có thể buông tay thử lý luận huấn luyện của hắn, trong đó quan trọng nhất chính là di chuyển vị trí cùng phối hợp chi tiết, huấn luyện trụ cột khẳng định là rất máy móc, thậm chí thoát nhìn rất ngốc.

Emily còn tốt, tốc độ tiếp nhận thứ mới cũng rất nhanh, Glory cũng không có vấn đề, thiên tài có thể có vấn đề gì? Lúc trước Vương Trọng bố trí ra các đội hình chiến thuật này, chẳng những có thể tiếp nhận, còn có thể đưa ra một số ý kiến của mình, đám người Scarlett hơi chậm chút, nhưng tình huống vẫn ổn, tuy còn chưa thể thật sự tìm được cảm giác di chuyển vị trí, nhưng ít ra có thể bắt chước thuần thục.

Duy nhất khổ chính là Barron, thẳng tính đơn tế bào mặc dù có chỗ tốt của thẳng tính đơn tế bào, nhưng khi khuyết điểm toát ra, thường thường cũng khiến người ta không thể nhìn thẳng.

... Thứ thuần túy phức tạp đầu óc căn bản không tiếp thu, nhưng một cửa ải này nhất định phải qua, cũng không có đường tắt có thể đi.

Một trận đấu đã ngưng tụ quyền uy làm đội trưởng của Vương Trọng, mỗi người đều sẽ cẩn thận tỉ mỉ chấp hành, cho dù gặp khó khăn, trong ánh mắt cũng đều sáng lên, bởi vì, bọn họ đã thắng, một khi nhắm nháp được tư vị thắng lợi, một khi đạt được vinh dự và tôn nghiêm, thân là một chiến sĩ, không có ai muốn rút xuống phạm trần nữa.

Thành phố St. Montgomery...

Trong liên bang, đại thành trọng trấn phân chia cùng phân bố là rất có ý tứ, bình thường mọi người thường thường đối với ‘Thành phố Stuart’, ‘Hè Dạ thánh thành’ những cái tên này nghe nhiều nên thuộc, bởi vì chúng nó lấy tên gia tộc mạnh nhất liên bang mệnh danh, cảm thấy đã là gia tộc mạnh nhất, vậy những cái này tự nhiên cũng là thành phố lớn nhất, nhưng loại nhận biết này từ trên căn bản đã là sai lầm.

Trong mười thành phố lớn nhất liên bang, không có bất cứ một tòa thành thị nào chọn dùng tên gia tộc để mệnh danh, thành phố St. Montgomery chính là một trong số đó. Nơi này đóng quân chiếm cứ vượt qua mười hào môn thế gia, những thế lực này mỗi cái đơn lẻ có lẽ không thể so sánh với quái vật lớn như Stuart, nhưng chính hợp lại cũng không thua kém nhiều, cũng chỉ có thế lực khổng lồ cùng quan hệ hào môn rắc rối phức tạp, lại chế hành lẫn nhau, ý lại lẫn nhau như thế, mới có thể xây dựng lên mười đại danh thành liên bang như St. Montgomery.

Gia tộc Assassin chính là một trong số các hào môn đỉnh cấp nhất trong thành phố St. Montgomery, có lẽ về vị trí trung du trong đó, nhưng không hổ với uy danh khổng lồ, ở đoạn trung tâm nhất của thành thị tác đất tác vàng, cũng có một tòa công quán loại tổng hợp diện tích ước chừng hơn mười mẫu, cao ba mươi mấy tầng, mà lúc này ở trên tầng cao nhất của công quán này, một người trẻ tuổi đã ở ngoài văn phòng đợi ước chừng mười mấy giờ, đã được bên trong triệu kiến.

“Mã Đông thiếu gia, mời!” Trên nụ cười công thức hoá của lão quản gia, nhìn không ra bất cứ thái độ nào bên trong.

Mã Đông sửa sang lại quần áo, mười mấy giờ chờ khô khan cũng chưa ảnh hưởng tâm tính cùng tinh thần khí của hắn, trước khi tới đây đã có đủ chuẩn bị tâm lý, trên thực tế hắn cũng không cảm thấy tộc trưởng sẽ gặp hắn.

Quan sát sắc mặt là tổ chất cơ bản nhất một thương nhân nên có, rất nhiều thứ không cần người khác chính mồm nói ra, có thể từ trên các loại biến hóa nhỏ bé bắt lấy vấn đề mấu chốt, mới có thể nhìn thấy đáp án thực sự.

Mã Đông rất am hiểu cái này, có vài thứ quả thật là trời sinh, có lẽ đoạn thời gian trước có chút tinh thần sa sút, có chút hỗn loạn, nhưng hiện tại, hắn đã không sợ hãi gì nữa!

Cửa đại sảnh bị đẩy ra, trên bàn hội nghị dài rộng bày đầy nước trà đã lạnh, còn chưa kịp thu dọn, nơi này vừa mới tiến hành một lần hội nghị, nội dung hội nghị khẳng định không quan hệ với mình, Thiên Kinh chút việc nhỏ đó đối với gia tộc mà nói còn chưa lên được mặt bàn thật sự.

Mấy gương mặt quen thuộc xuất hiện ở trước mắt, chính giữa phòng họp là một lão nhân tóc hoa râm, dáng người nhỏ gầy, hắn khép hờ mắt ngồi ở nơi đó, bộ dáng như tinh thần không tốt, con người già nua cũng tỏ ra hơi đục ngầu, đây là tộc trưởng gia tộc Assassin, làm người ta nghe đã sợ mất mặt: Vua ám sát Ma Đồ-Assassin.

Chung quanh đều là trưởng lão Assassin, nếu là Mã Đông trước kia, dưới loại khí tràng không lồ này, chỉ sợ ngay cả thờ cũng không thờ nổi, nhưng hiện tại hắn đi rất vững vàng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Đường vương giả (2)

“Cho người năm phút thời gian, nói ý đồ đến của người.” Ma Đồ-Assassin thân nhiên nói, trưởng lão khác cũng đều nhìn chăm chăm Mã Đông, áp lực tựa như ngọn núi lớn đè ép tới.

Nếu là một phút đồng hồ trước, Mã Đông còn có chút do dự, một giây này, Mã Đông đã rõ, hắn có một tia cơ hội, bởi vì nếu không có cơ hội, tộc trưởng căn bản sẽ không gặp hắn!

Khỏe miệng Mã Đông lộ ra một tia cười, cung kính hành lễ, “Ra mắt tộc trưởng đại nhân, các vị trưởng lão bá bá, ta tới nơi này mục đích chỉ có một, ta muốn một cơ hội, chứng minh ta có thể mang đến cống hiến lớn hơn nữa cho gia tộc.”

Chuyện phân bộ Thiên Kinh, người nơi này đương nhiên đều biết, đây cũng là một lần phân phối quyền lợi nội bộ mà thôi, không ai dám phản kháng, nhưng tiêu tử này thế mà...

“Dựa vào cái gì?” Một trưởng lão bỗng nhiên nói.

Mã Đông mắt không chớp nhìn tộc trưởng ngồi ở thủ vị, “Tôi có được huyết mạch Assassin cao quý.”

Thanh âm Mã Đông tràn ngập tự tin cùng dũng khí, ngay cả bản thân Mã Đông cũng cảm thấy kinh ngạc, mình thật sự nói ra rồi, đúng vậy, Vương Trọng có thể làm được, hắn cũng có thể làm được!

Các trưởng lão vẻ mặt khác nhau, loại sự tình này không đáng thảo luận, toàn bộ mọi người nhìn Ma Đồ-Assassin, thật ra căn bản không cần thiết vì một thắng nhãi mà lãng phí thời gian.

Ma Đồ-Assassin thân nhiên nhìn thoáng qua Mã Đông, “Thành phố St. Montgomery sẽ có một lần hoạt động bán đấu giá loại lớn, một tháng, người và Teslan đều tự trình một phần kế hoạch lên. Người thắng, Thiên Kinh chính là của người, thua, từ bỏ tất cả.”

Mã Đông rất ngoài ý muốn, không phải hà khắc, mà là so với suy nghĩ còn tốt hơn chút, thế mà không lấy mạng của hắn, đã kiếm được, thì như Vương Trọng nói, không thử, làm sao biết không được!

Nhìn bóng lưng Mã Đông rời khỏi, trong mắt trưởng lão vừa mới nói chuyện hiện lên một tia hào quang khác thường.

“Tiểu Ngũ.”

“Vâng.”

Ma Đồ thân nhiên nói: “Người có thể giúp đưa cháu kia của người, nhưng, đừng gây phiền toái cho bên này, hiểu chưa?”

Ngũ thúc gật đầu vâng dạ, thắng đến sau khi hắn cũng rời khỏi, lão quản gia luôn luôn cúi đầu ở bên cạnh mới đi tới, thay lão nhân kia một lần nữa rót một ly trà, cười nói: “Lão gia chúng quy vẫn cho hắn cơ hội.”

“Cơ hội không phải ta cho, là chính hắn tranh thủ.” Ánh mắt Ma Đồ cũng có chút phức tạp.

Cách một trận chiến của Vương Giả Mạnh Mồm và Teveland đã vài ngày, nhưng làn sóng thảo luận sôi trào chẳng những không có chút yếu bớt, ngược lại lấy đủ loại hình thức đang liên tục khuếch tán nhiệt độ sau trận chiến.

Thành viên vương giả gia tộc đang lấy một loại tốc độ khủng bố liên tục gia tăng, đề tài bàn luận sôi nổi đã từ lúc ban đầu Vương Giả Mạnh Mồm và Teveland ai mạnh ai yếu, chuyển hóa đến thân phận chân thật của Vương Giả Mạnh Mồm. Không thể không nói đây là một đề tài câu lên khẩu vị toàn bộ mọi người, có thể chiến thắng Teveland, ở lúc vừa mới bắt đầu điều này làm hầu như toàn bộ mọi người nhận định Vương Giả Mạnh Mồm khẳng định là siêu cấp vương bài nào đó đại thế gia che dấu, là hướng về phía CHF mà đến.

Nhưng cái giả thiết này trên nhiều khía cạnh đều có thể nói là trăm ngàn chỗ hở, nếu vương giả huynh thật sự là vương bài đại thế gia nào đó chuẩn bị cho CHF, vậy căn bản là không có lý do ở trước đó bại lộ ra đại sát khí như Laffier Vô Hạn Toàn Trảm Thập Tự Luân, mặc dù là nói hấn muốn mượn cái này tiến vào bình định cấp Điện Phủ cũng rất gượng ép, đối với người thường mà nói OP quả thật là con đường duy nhất bình định cấp Điện Phủ, nhưng đối với đám tinh anh đại thế tộc trung tâm chân chính tiếp xúc đến liên bang mà nói, có rất nhiều phương thức tiến vào Điện Phủ, không cần thiết cứ phải đến OP loại địa phương người thường tụ tập này để nổi tiếng.

Loại ý kiến này vẫn tồn tại tranh luận, mà thắng đến một cái video rất đặc thù xuất hiện.

Đó là Trần Ngư Nhi làm một cái video, tiêu đề là ‘con đường vương giả’, có bối cảnh nhà phát hành, cô dẫn lấy toàn bộ trận đấu Vương Giả Mạnh Mồm lần đầu tiên đặt chân OP bắt đầu, cho tới bây giờ, từ trong đó rút ra lấy ra bộ phận cô cho rằng có ý tứ để tiến hành tổ hợp.

Hình ảnh video ngay từ đầu là rất thô lương, đánh chết, đánh chết, vẫn là đánh chết!

Trên màn hình đen trắng, vương giả huynh dùng thân thể mềm mại của mình thuyết minh cái gì gọi là tìm chết ba trăm sáu mươi lăm độ không góc chết, từ vong ở trong tay vương giả huynh đã thăng hoa thành nghệ thuật, các loại lần đầu, các loại tan nát cõi lòng, cùng với các loại tư thế xấu hổ, chỉ là thông điệp đã được vương giả huynh suy diễn đến tình trạng xuất thần nhập hóa, các fan xem xong các loại cục hoa co chặt, lại bị Tiểu Ngư Nhi ở trong mỗi một nháy mắt bị đánh chết, đều ghép ‘only, you’ thể lương uyển chuyển, rung động đến tâm can, quả thực là ai gặp đau lòng, người nghe rơi lệ.

Thắng đến tiếng ca dứt, họa phong xoay ngược, từ một khắc vương giả huynh ở trên người ‘Vua Súng Tương Lai’ tìm được tự tin trở đi, đủ loại lợi ngược dòng bùng nổ, tiếng ca sửa từ điệu vui một đường cất cao, thắng đến cuối cùng khi xử lý Teveland, dư âm kinh bạo kia cùng thể lương trước đó hình thành tương phản mãnh liệt, rung động lòng người.

Video một khi xuất hiện liền bị đẩy bật lên đến vị trí thứ hai, gần với Lola phân tích chuyên nghiệp, hơn nữa còn đang không ngừng kéo gần khoảng cách với nhau.

Xem náo nhiệt, phần lớn đều bị các loại nháy mắt khô hài cùng tình huống cuối cùng trong video này hấp dẫn, say sưa quanh quẩn ở trong tương phản mãnh liệt hình ảnh cùng với ca khúc tô đậm ra, nhưng, cũng có loại người thật sự có tâm.

Trong nửa đoạn đầu của video nhìn như khô hài thật ra để lộ ra rất nhiều tin tức, trên mỗi một nháy mắt từ vong có biểu thị thời gian chiến đấu cụ thể, vương giả huynh ở OP trận thua đầu tiên có thể ngược dòng đến hơn một năm trước kia, trong đó trải qua vô số trận thất bại, ước chừng gần cả một năm thời gian, cái này trực tiếp chặt đứt ý tưởng của rất nhiều người về vương giả huynh là cao thủ thể gia che dấu đột nhiên toát ra, che dấu thực lực cái gì hoàn toàn nói không thông, không có cao thủ nào sẽ có sở thích bị hành hạ như vậy, hơn nữa càng mấu chốt hơn là, ở trong những nháy mắt từ vong đó, chỉ cần người dụng tâm, thì có thể nhìn thấy một Vương Giả Mạnh Mồm khác biệt.

Đó là tràn ngập sức tưởng tượng cùng sức sáng tạo kỹ thuật như thiên mã hành không, cùng với trái tim cứng cỏi kia.

Ví dụ như Quý Bộ của hấn, từ vừa mới bắt đầu vô cùng trúc trắc, đến trong hốt hoảng né tránh các loại đột phát, tuy hồn lực không đủ không thể đem bộ pháp này xâu chuỗi, hình thành bộ pháp khủng bố sau này, nhưng tài năng của hấn đã ở giai đoạn này triển lộ không thể nghi ngờ, gã này dùng không phải Quý Ảnh Bộ chính tông liên bang truyền lưu, mà là lấy Quý Bộ làm cơ sở, lại kết hợp những bước chân chặt vật chạy trốn giống như buồn cười kia tự thành một phái! Thoạt nhìn hiệu quả đều không sai biệt lắm, nhưng thật ra bỏ đi rất nhiều sự hoa mỹ, có thêm rất nhiều ‘hiệu quả ngoài ý muốn’, rõ ràng càng thêm thực dụng.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 236: Hiện tượng vương giả

Ví dụ như hấn thân thể cường hấn. Không thể phủ nhận là, Vương Giả Mạnh Mồm ở trong thất bại trước đây vẫn luôn là một bên bị đánh, nhưng thắng cha này đặc biệt giỏi chịu đựng, muốn giết hấn thật ra là chuyện rất phiền toái, công kích của những kẻ yếu kia thường thường cần thời gian rất dài mới có thể đem hấn hành hạ đến chết, điều này cũng dẫn tới vận mệnh bi thảm của vương giả huynh, mỗi lần trước khi chết đều phải nhận hết các loại thống khổ, trên thân thể cơ bản tìm không ra nửa chỗ đầy đủ, nhất gan chút thậm chí cũng không dám xem, mọi người giờ mới rõ vì sao vương giả huynh ở lúc đối mặt Brooks ‘lăng trì’ hoàn toàn không có phản ứng, cái này đối là ai cũng sớm đã thành thói quen. Đương nhiên, người có thể kiên trì được đã.

Vì thế mọi người dần dần cho ra một đáp án, một đáp án khiến toàn bộ mọi người nhăm nháp hồi lâu cũng vẫn không quá dám tin tưởng.

Gã này, là thật sự đột nhiên nghịch thiên quật khởi, mà không phải vương bài gì đó đại thế gia che dấu.

Có lẽ trải qua lần thức tỉnh thứ hai đặc thù nào đó, cũng có lẽ là vì hấn đột nhiên ăn linh đan diệu dược gì, khiến hồn lực so với trước kia có một sự tăng

trường kiểu bùng nổ, vì thế đột nhiên từ trường phái lý luận kỹ thuật nói như rồng leo, làm như mèo mửa trước đây biến thành trường phái thiên hạ vô địch hiện nay.

Loại ý kiến này mới nhìn rất vớ vẩn, dù sao không có ai thật sự tin tưởng hiện tại niên đại này, còn có thể có bánh từ trên trời rơi xuống hoặc là một đêm giàu to, thành công thường thường đều là dựa vào tích lũy, càng dựa vào huyết mạch, thể lực, tài nguyên mấy thứ này.

Nhưng sau khi chậm rãi nhấm nháp lại, người sẽ phát hiện rằng cha này chấp nhất cùng trả giá, loại liên tục chiến bại kia, loại thời điểm rõ ràng ngay cả bắt đầu dùng một lần công kích hồn lực đơn giản nhất cũng nghiền không đủ, lại vẫn cố gắng luôn cúi các loại kỹ chiến thuật như thế, rõ ràng là bị vô hạn hành hạ đến chết, lại chưa từng nhận thua, luôn muốn kiên trì đến thời điểm một hơi thở cuối cùng.

Trên OP mỗi ngày ‘chết’ rất nhiều người, nhưng tuyệt đối không có mấy ai ở dưới tình huống biết rõ thắng lợi vô vọng còn chống đỡ mãi tới khi bị hành hạ đến chết, nhưng Vương Giả Mạnh Mồm lại thế. Không những thế, hơn nữa còn là liên tục gần trăm trận, trận nào cũng như thế! Chỉ riêng phần tâm chí cùng trả giá này, cũng đã khiến một đám đông người muốn nói mất tất cả đều ngậm miệng.

Thành công, không có đường tắt, thời điểm chỉ nhìn thấy mặt ngoài tươi đẹp của người khác, thật ra người càng nên đi xem người khác trả giá ở trước đó.

Người trong diễn đàn tham dự đánh giá Vương Giả Mạnh Mồm trở nên càng ngày càng nhiều, chậm rãi sẽ không chỉ cực hạn ở diễn đàn, mà là ở trong phạm vi toàn bộ OP có thể chạm đến truyền lưu phạm vi lớn, Vương Giả Mạnh Mồm đại biểu một cái hy vọng lợi ngược dòng thành thần.

Phong trào học tập Thập Tự Luân càng lúc càng nhiều, nhưng không mấy ai có thể thật sự chơi tốt, chuyên luyện được hơi tiến bộ, bị quay về Thập Tự Luân cắt đứt tay chân mình gần đây nhìn mãi thành quen, mặc dù ngẫu nhiên có mấy người thông minh ở trong video trên thủ pháp thao túng của vương giả huỳnh lĩnh ngộ vài thứ, nhưng cũng chỉ ở mặt ngoài, lý luận năm lỗ trung tâm cùng lý luận xoắn ốc là không thể ở trong OP đi luyện tập mò mẫm ra, cái đó nhiều lắm cũng chỉ có thể đem Thập Tự Luân dùng thành boomerang uy lực hơi lớn hơn một chút mà thôi.

Nhưng, cũng có càng nhiều người thông minh và người thật sự có ý chí tiến tới, ở trên người Vương Giả Mạnh Mồm thấy được tương lai hoặc nói con đường của mình, hạ quyết tâm, chân chính bắt đầu học Vương Giả Mạnh Mồm đi lịch luyện bản thân như vậy, không theo đuổi Thập Tự Luân hoa lệ, mà là dùng áp lực cao hơn, chiến đấu tàn khốc hơn để rèn luyện thân thể cùng tâm của mình.

Ví dụ như học viện Adolf trước đó không lâu còn ý chí tinh thần sa sút, gần đây tựa như bé quan tập thể, ngay cả lớp đặc huấn tinh anh khu đông mới cũng trực tiếp từ chối, trên cửa phòng huấn luyện dùng sơn đỏ phun: bày tỏ kính trọng tinh thần thần tượng vương giả, bắt diệt Thiên Kinh, chữ này vĩnh tồn!

Hiện tượng như vậy, đang trình diễn trong các đại học viện của liên bang, Vương Giả Mạnh Mồm tựa như nháy mắt trở thành người phát ngôn cùng siêu cấp thần tượng với các học sinh bình thường của liên bang, tinh thần vương giả vĩnh tồn.

Một danh từ mới theo đó mà sinh ra, ‘hiện tượng vương giả’!

Cơ cấu phương diện giáo dục của liên bang đối với tình huống như vậy là vui vẻ được thấy, thậm chí còn ở một ít học viện xa xôi tiến hành tuyên dương sự tích có liên quan Vương Giả Mạnh Mồm, vô luận nói như thế nào, luôn là một loại năng lượng tích cực có lợi đối với liên bang, duy nhất ‘xui xẻo’ là Teveland đại nhân, đường đường Long Thương Nữ Vương, Lan ca tiếng tâm lĩnh lấy, vậy mà cũng có ngày thành lá rụng làm nền người khác, nhưng bản thân Teveland, thì lại tựa như không để ý đối với loại tình huống này.

Lúc này bộ ngực đáng kiêu ngạo của cô đang khê phập phồng, mồ hôi trên trán lớn như hạt đậu đang chảy xuống.

Rất ít người có thể ở trong chiến đấu đem cô ép đến mức như vậy, nhưng Caroline khẳng định là một trong số đó, quan hệ giữa hai người xem như bạn tốt, khuê mật cũng miễn cưỡng xưng, sở dĩ dùng miễn cưỡng, chủ là hai vị này đều không phải loại nữ tính bình thường thích tránh ở trong khuê phòng lú lú mà thôi.

Cùng thuộc loại tinh anh chuẩn cấp Điện Phủ, thực lực hai người là phi thường tiếp cận, lúc không có việc gì sẽ luôn ở trong OP hẹn đánh một trận, sau đó tiến hành một số chiến đấu không thuộc tính chất thường quy, ví dụ như ở trước khi chiến đấu đều tự hạn định đối phương ba loại vũ khí thuận tay, quy tắc có rất nhiều, nhưng đều quay quanh một trung tâm, đó là dùng các loại phương thức khác nhau để khiến chiến cùng kích thích chính mình, tiến một bước theo đuổi lực lượng đỉnh phong.

Kết quả chiến đấu là Caroline thắng một chiêu nho nhỏ, thuận tay gọi cuộc điện thoại: “Xem người hôm nay có chút không để tâm, bởi vì thua gã Vương Giả Mạnh Mồm kia?”

“Không, chỉ là có chút cảm ngộ, cảm giác gặp được bình cảnh, có lẽ rất nhanh sẽ có một lần đột phá.” Teveland trả lời rất nhanh, vèn vèn một thất bại trên OP mà thôi, đối với người có tố chất tâm lý cường đại như cô mà nói không đáng giá nhắc tới, càng nhiều là cảm ngộ đối với một trận chiến đó, quả thật cho mình trợ giúp rất lớn, xuất hiện bình cảnh là chuyện tốt, bước qua sẽ là một lần nhảy vọt.

“Vậy phải chúc mừng rồi.” Caroline cười hỏi: “Xem video các người ngày đó, vô hạn luân trầm thật sự rất mạnh, vô địch Chú Hồn kỳ trở xuống không phải nói khoác, ta cũng từng thiết tưởng thay vào, tựa như không có biện pháp gì để phá giải.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Đông khu

“Biện pháp duy nhất chính là không cho hắn ra tay, ít nhất không thể để hắn chính diện ra tay.” Teveland đối với một trận chiến đó tự nhiên có cái nhìn của mình: “Nếu chỉ là đơn đấu mà nói, thật ra làm được một điểm này, phương pháp khắc chế viễn trình đại chiêu có rất nhiều, nhưng tên kia biết rất nhiều chiêu số hoang đại, kỹ xảo khá toàn diện, đầu óc đủ linh hoạt, chưa chắc đã không có phá chiêu tương ứng, cho nên vẫn khó nói. Lola còn bé đó nói không sai, nếu giao thủ một lần nữa mà nói, ta cảm giác cùng hắn đại khái cũng chỉ 50-50, có thể dưới tình huống không hề giữ lại phần thắng của ta sẽ lớn hơn một chút, nhưng lớn hơn cũng không quá nhiều. Một kẻ rất có ý tứ.”

Lola hiện tại thực lực tuy chỉ ở đoạn Tỉnh Anh, nhưng vẫn có thể tiến vào mi mắt của nhóm này, một là vì thân phận trong gia tộc Porter một trong mười đại gia tộc, thứ hai càng bởi vì cô là hồn thú sư, hồn thú sư thường thường đều là tài lớn trưởng thành muộn, theo hồn lực tăng trưởng sẽ càng ngày càng khủng bố, gần như không tồn tại ý kiến có mức trần, mặc dù ở trong nhóm đứng đầu cũng là tồn tại đặc thù.

“Nghe ra ngươi rất có hứng thú đối với tên kia?”

Teveland hiển nhiên không có bất cứ ý tứ muốn che dấu nào: “Ha ha, nếu ngươi từng xem video tuyển tập ‘con đường vương giả’ kia trên OP, ngươi cũng sẽ cảm thấy hứng thú.”

“Lúc trước ta cũng đoán hắn có thể là vương bài đại thế gia nào che dấu hay không, nhưng sau khi xem xong video đó ta liền biết không phải. Gã kia hẳn chỉ là người thường, không có thể lực gia tộc cũng không có huyết mạch cường đại, ngay cả dị năng cũng không có, thế mà có thể làm đến mức như vậy, thật sự là khiến ta có chút xấu hổ. Đặc biệt hồi tưởng một trận chiến ngày hôm đó, ánh mắt hắn từ đầu đến cuối, tựa như không cảm thấy bản thân hắn có thể thua. Ha ha, từ trước tới giờ chưa từng gặp ai tự tin như vậy.” Teveland không chút che dấu ý tưởng trong lời nói: “Ta thêm hảo hữu hắn, thuận tiện còn phát ra phần bưu kiện qua, đáng tiếc mãi chưa trả lời ta, rất thần bí, rốt cuộc sẽ là người thế nào đây?”

“Thật hay giả, đường đường Land ca, thế mà cũng sẽ chủ động như vậy?” Caroline buồn cười, đối với nữ cường nhân chưa bao giờ đem nam nhân để vào mắt này mà nói, chủ động thêm hảo hữu phát bưu kiện, quá khó tưởng tượng.

“Nên dùng từ tò mò như vậy mới càng chuẩn xác, tò mò con đường trưởng thành và chiêu vô địch luân trăm đó của hắn.” Teveland mỉm cười: “Nếu có khả năng, thật muốn đem người này mời chào đến gia tộc Hê Dạ. Còn ngươi đó, sao rồi, nhớ tiểu tình nhân kia của ngươi ở Thiên Kinh?”

Caroline mỉm cười, chưa trả lời, biết gã tên ‘Vương Trọng’ kia không có mấy ai, trừ lão quân gia luôn theo bên người mình, cũng chỉ giới hạn ở Teveland hảo hữu đặc biệt kín miệng này, con người luôn cần chia sẻ bí mật với bạn bè.

Nhưng, gần đây thực sự có chút quên người này, có lẽ, trong xương tủy cô không quá thích hợp tình yêu bình thường.

Giải đấu CHF lần thứ hai mươi lăm quả thật đã càng ngày càng tới gần, ở trong bất cứ một thành thị nào của liên bang cũng có thể nhìn thấy tuyên truyền có liên quan CHF lần này.

Trừ quảng cáo tuyên truyền rợp trời rợp đất, liên bang thậm chí còn chuyên môn vì CHF lần này mở một khu vực hoang dã so với thành thị bình thường còn lớn hơn vài lần, dựng ra mười mấy chiến trường to nhỏ khác nhau, làm sân bãi đoàn chiến CHF lần này.

Đại thủ bút như thế, muốn nói liên bang chỉ vì CHF, dân chúng bình thường có lẽ sẽ tin, nhưng người thật sự sáng mắt lại đều sẽ âm thầm nghi ngờ ý tứ thượng tầng liên bang.

Có liên quan với thế cục quốc tế hiện tại là khẳng định, chỉ là trọng điểm cụ thể đến phương diện nào tạm thời còn không quá rõ ràng, trái lại đã có thể dựa vào tin tức cho thấy, đến lúc đó đế quốc Caesar, đế quốc Tutankhamun, đế quốc Amazon, Phan Mật Tư đế quốc vẫn vẫn các thế lực đều sẽ phải người đến xem lễ.

Có lẽ trong đó thực sự sẽ tồn tại một số nhân tố sau lưng trên chính trị.

Vô luận như thế nào, trình độ coi trọng là khẳng định đủ, trên đến liên bang, dưới đến các cấp học viện.

Hiệu trưởng Green tự nhiên cũng đem CHF lần này coi là quan trọng nhất của phía trường học năm nay.

Phương diện chiến đội gần đây cũng đưa ra một số yêu cầu kiểu ‘xin phép phê điều’ ‘nhu cầu tài nguyên’ ‘nhu cầu thiết bị’ vân vân các phương diện, cái này ở trước khi chiến thắng học viện Adolf là khó có thể tưởng tượng, không phải hiệu trưởng Green không muốn, nhà trường cũng có quy củ của nhà trường, tài nguyên các phương diện ông hiệu trưởng này nói không quyết được, bên trên còn có ban trị sự nhà trường, cùng với cơ cấu giáo dục Thiên Kinh đảm phán và đánh giá, nhưng hiện tại, phạm là có nhu cầu cùng loại báo cáo trình lên, đều là một đường bậc đèn xanh, đều thỏa mãn vượt mức, khiến Reilly đắm lảo đội viên ở lại giáo đội hai năm này ai cũng cứng lưỡi không thôi, hô to đã nghiền.

Dốc sức trả giá sẽ mang đến hồi báo hậu hĩnh, trước bàn làm việc của hiệu trưởng Green lúc này đang bày một phần văn kiện đồ bắt mắt, ‘Thư lớp huấn luyện tình anh khu thi đấu phía đông mời’.

Hiệu trưởng Green cũng là người nhìn quen sóng to gió lớn, nhưng thấy phần văn kiện này vẫn nhìn không được vạn phần cảm khái. Từ sau một lần đó của Grace, anh hồn học viện Thiên Kinh chờ phần thư mời này đã đợi sắp hai mươi năm rồi!

Lần này tham gia lớp huấn luyện khu đông tổng cộng chỉ mời mười chiến đội, tổng cộng là bảy khu thi đấu, trừ hạng nhất các khu thi đấu, ba cái danh ngạch khác đều là các đội ngũ được nhận định là cực kỳ có tiềm lực, Thiên Kinh có thể chen vào, một trận kia chiến thắng Adolf là mấu chốt. Nghe nói phần thư mời này vốn là phát cho học viện Adolf, sau khi bị học viện Adolf từ chối, mới ở cơ cấu giáo dục Thiên Kinh cùng học viện Thiên Kinh chạy chọt nhiều chỗ, lấy thành tích chiến thắng học viện Adolf, kiếm được cơ hội quý giá này, trước đó, đối với danh ngạch như vậy Green ngay cả nghĩ cũng chưa từng dám nghĩ.

Vương Trọng vừa rồi bị ông gọi tới, gần đây bạn học Vương Trọng tâm tình không tệ, thứ nhất là chiến đội ở phương diện diễn luyện đội hình đoàn đội tiến triển không tệ, có chút ý tứ rơi vào cảnh đẹp, ngay cả Barron từ trước tới nay đau đầu nhất ở trên vấn đề di chuyển vị trí, gần đây số lần phạm sai lầm cũng càng ngày càng ít;

Thứ hai, triệu hồi thần bí đến từ vĩ độ cao chưa xuất hiện nữa, hẳn rồi cuộc lại có thể ngủ giống người bình thường, bạn học Vương cũng không có khuynh hướng thích bị bạo hành.

Trước bàn làm việc, hiệu trưởng Green đang cười ha ha nói: “Mỗi lần trước khi thi đấu tổng CHF của liên bang, bốn đại khu đông tây nam bắc đều sẽ chọn lựa một học viện mở lớp huấn luyện cùng loại tinh anh, bình thường đều do học viện quán quân các tiểu phân khu thay phiên tổ chức, lần này là ở thành phố Capofer, loại lớp huấn luyện này bình thường không có quá nhiều nội dung dạy học có tính thực chất thật sự, thời gian duy trì cũng sẽ không quá dài, chủ yếu hay là trao đổi tin tức phương diện giải đấu CHF, cũng làm quen thêm mấy người bạn, bù đắp nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Thật ra là tiểu hùng

Tầm quan trọng của tin tức, địa vị không thể dao động ở trong chiến tranh hiện đại, Vương Trọng biết rõ một điểm này, cũng liếc một cái có thể nhìn ra mục đích các đại khu ở trước khi thi đấu tổ chức lớp huấn luyện này.

Tìm hiểu lẫn nhau với các đội mạnh đứng đầu đông khu một phen, cân nhắc chính xác một phen thực lực chiến đội mình, lại ở trên cơ sở này phóng mắt toàn bộ giải đấu CHF, làm ra kế hoạch hợp lý, điều này đối với một chiến đội cuối cùng có thể đi được bao xa mà nói cực kỳ quan trọng.

“Trên lớp huấn luyện có thể tìm hiểu các tin tức đó đối với học viện chiến đội mà nói khẳng định là cực kỳ quý giá, đồng thời cũng là một cơ hội quan trọng thành lập diện mạo mới, hình tượng mới học viện Thiên Kinh chúng ta ở toàn bộ đông khu.” Hiệu trưởng Green trước sau vẫn là lão đầu sĩ diện: “Từ sau một lần đó của Grace, học viện Thiên Kinh chúng ta ở đông khu xếp hạng vẫn luôn khá thấp, tuy gần đây có chiến tích chiến thắng học viện Adolf, nhưng cũng đừng kiêu ngạo tự mãn. Đương nhiên, cũng không nên quá độ khiêm tốn. Đến lớp huấn luyện, bất luận là bình thường giao lưu kết bạn, hoặc nói huấn luyện luận bàn, phải bảo trì không kiêu không nịnh, phát triển học tinh thần nhân văn viện Thiên Kinh chúng ta, tính cách Vương Trọng người tương đối trầm ổn, mấy người trong chiến đội cũng đều phục người, cho nên phương diện này giao cho người, ta vẫn là khá yên tâm...”

Lão nhân bô lô ba la nói rất nhiều, có một số lời đại khái là xấu hổ nói thẳng ra, nhưng ý tứ trong lời ngoài lời Vương Trọng đều có thể nghe hiểu được.

Nói không nằm ngoài: học viện Thiên Kinh chúng ta trước kia ở trong mắt người khác là cận bã, hơn nữa quả thật cũng là cận bã, tuy gần đây chúng ta đã thắng Adolf, nhưng người khác sẽ không lập tức thay đổi cái nhìn đối với chúng ta, đi tham gia lớp huấn luyện kia đều là tinh anh trong tinh anh của khu thi đấu phía đông, nói không chừng có người sẽ châm chọc khiêu khích đối với học viện Thiên Kinh loại đột nhiên lên chức này, nếu không phải quá phận, loại thời điểm này mọi người nhìn một chút là được, hữu nghị là số một mà, đều là học viện anh em. Đương nhiên, cũng không thể vì vậy đánh mất mặt mũi học viện, thời điểm nên cứng rắn vẫn phải cứng rắn, cụ thể xem Vương Trọng người nắm chắc, dù sao chuyện này chỉ như vậy, khẳng định sẽ có chỗ khó, nhưng lão nhân ta núi cao hoàng đế xa, đối với người là lực bất tòng tâm...

Ông nói, Vương Trọng cũng chỉ có thể liên tục gật đầu, loại sự tình này tùy cơ ứng biến là được, bạn học Vương cũng không quá đặt ở trong lòng.

Tiếp theo lão Green bắt đầu nói ti mi về an bài cụ thể lần hành trình này, thời gian xuất phát là ở ba ngày sau, phương diện học viện đã ở bộ phận vận chuyển bên kia an bài xong cho mọi người chỗ ngồi xe lửa võ trang, cùng với bao gồm phương diện ăn, mặc ở, đi lại sau khi đi học viện Capofer, thẳng đến vé xe đường về, ngoài ra còn phát cho mỗi thành viên chiến đội một ngàn điểm tín dụng ‘trợ cấp huấn luyện’, học viện trên phúc lợi thật ra tương đối cố gắng.

Thẳng đến lúc nên dặn dò đều dặn dò không sai biệt lắm, hiệu trưởng Green mới cười nói: “Gần đây người ở trong chiến đội làm cái huấn luyện đội hình kia, Scarlett đã nói cho ta, rất có ý tưởng, rất có ý tứ cũng rất độc đáo, có lẽ về sau có thể thành tiêu chí cho các người, hiện tại các chiến đội học viện nổi tiếng kia đều luôn có chút bản lĩnh giữ nhà rất đặc sắc. Người làm đội trưởng, lần này nhiệm vụ càng thêm quan trọng chính là nghiên cứu đối thủ, chiến đội chúng ta thiếu thốn kinh nghiệm là điểm yếu rõ ràng.”

Vương Trọng là người nghe rất kiên nhẫn, điều này làm cho hiệu trưởng Green cũng phi thường hài lòng.

“Ha ha, mượn lần này tham gia lớp huấn luyện đông khu mà nói đi, phía chủ sự học viện Capofer, có Lola hợp tác bạo hùng chiến trận sáu đánh năm, thực không mấy chi chiến đội có thể chính diện chống đỡ được, thuộc loại bạo lực.” Green hiệu trưởng tâm tình không tệ, hứng thú đang cao, đối với các học viện đông khu cũng tương đối quen thuộc: “Lại ví dụ như tổng quán quân đông khu năm trước Austin, ngũ thần trận dung ở thời điểm năm trước hầu

như đẩy ngang tất cả, ngay cả Capofer có được Lola bạo hùng cũng trực tiếp bị san bằng, được xưng học viện phòng ngự mạnh nhất, đoàn chiến vô địch.”

“Đoàn đội khác trong đông khu tương đối có đặc sắc, ví dụ như học viện Lennon, đó là dị năng học viện nổi tiếng nhất đông khu chúng ta, thành viên chiến đội đều là dị năng giả, tổ hợp lại biến ảo nhiều, đặc biệt ở một số nơi hoàn cảnh khí hậu đặc thù, học viện như vậy hầu như là không thể chiến thắng, lại ví dụ như học viện Saxon đội hình toàn thích khách, được xưng U Linh Vũ Trận, chiến thuật trộm cò chém đầu từng ở trong giải đấu tổng cũng tỏa sáng đặc sắc, còn có như toàn viễn trình hoặc nói trường phái con điều học viện Lean, học viện Troy vân vân.”

Hiệu trưởng Green cười nói: “Các học viện này đều có sự đặc sắc riêng, hơn nữa đều đặc điểm rõ ràng, nhưng thường thường là dựa vào nhân vật trung tâm nào đó trong chiến đội, ví dụ như Lola của Capofer, hoặc là dựa vào một ít chiến thuật cực hạn thiên môn, vô luận là ngũ thuật trận dung, năm thích khách, năm dị năng hoặc là năm viễn trình... Đến lúc đó ở trên giải đấu tổng CHF, đối thủ như vậy chung quy là rất nhiều, tìm hiểu trước thích ứng trước, đối với chúng ta mà nói có lợi ích to lớn.”

Vương Trọng rất tán đồng đối với điều này.

Chiến thuật di chuyển vị trí chiến trận của mình, thật ra nói từ trên căn bản mới là vương đạo thật sự, không giống ngũ thuật, ngũ dị năng... lệch hẳn như vậy, tập hợp các nghề nghiệp, phát huy sở trường tránh sở đoản, giúp đỡ nhau, vô luận ở hai cực công phòng đều là ổn định nhất, không có điểm yếu nào rõ ràng cho người khác nắm.

Trên giải đấu CHF, chiến đội chính thống như học viện Thiên Kinh khẳng định càng nhiều, lần này đi lớp huấn luyện đông khu cũng khẳng định sẽ kiến thức được một ít, hấp thụ kinh nghiệm cùng lý niệm của bọn họ ở trên loại chiến trận chính thống vương đạo này, mới có thể hoàn thiện thêm lý luận của mình.

Đương nhiên, loại chiến đội lệch hẳn kia càng nên kiến thức thêm một chút, biết ưu khuyết điểm thật sự của bọn họ, mới có thể ở trong chiến trận của mình thông qua biến hóa để tăng thêm kiểm chế, đoàn chiến xưa nay không phải việc của một người, dựa vào là là lực lượng toàn đội.

Lúc trở lại phòng huấn luyện Kỳ Ba xã bên này, đem chuyện cần đi lớp huấn luyện đông khu nói cho mọi người, một đám người còn ngây ngốc. Chiến thắng học viện Adolf quả thật cho mọi người lòng tin rất lớn, nhưng chung quy là chưa ý thức được, thì ra mình cũng bắt đầu tiến vào trong nhóm chiến đội đứng đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Không gian thiết nhập bí quyết

Vì thế tất cả đều vui vẻ, duy nhất tỏ vẻ buồn bực là bạn học Mã Đông. Mấy ngày hôm trước vừa về Thiên Kinh, sau đó cả ngày bận rộn, đã rất ít đến Kỳ Ba xã bên này nữa, hôm nay vừa vận có mặt, vừa nghe nói chiến đội sắp đi học viện Capofer, sắp gặp được bạo hùng nữ vương Lola trong truyền thuyết, nước miếng Mã đại xã trưởng cũng thiếu chút nữa chảy xuống, cuối cùng lại vẫn chỉ có thể tiếc nuối bày tỏ không có thời gian: “Hắc! Bạo Cầu nữ vương đó... Nếu chờ thêm hai ba tháng mới đi thì tốt rồi!”

“Bạn học Mã Đông, xem ra ngươi rất thích Lola nhì, muốn đến lúc đó ta giới thiệu cho ngươi hay không?” Mirami cười tùm tùm nhìn hân.

“Nói cái gì vậy! Căn bản là không! Cần!” Mã Đông chính khí nghiêm nghị nói: “Ca chính là thanh niên năm tốt nhiệt tình yêu thương học tập, chỉ là tương đối cảm thấy hứng thú với con gấu nhỏ của cô ta mà thôi! Phó xã trưởng, đến lúc đó xin giúp ta chụp một tấm ảnh con gấu trở về, cảm ơn!”

Vương Trọng cũng buồn cười, Mã Đông lần này sau khi trở về thành phố Thiên Đô thì cực kỳ nhiệt tình, Vương Trọng không hỏi nhiều, thật ra chỉ cần nhìn thấy hân phần chán là đủ rồi, Mã Đông là loại người có năng lực tự mình xử lý tốt tất cả, chỉ cần hân muốn.

Buổi tối về ký túc xá, Mã Đông quả nhiên lại không có mặt, tắm xong nằm đến trên giường, Vương Trọng lại không ngủ được, tuy không muốn bị kéo vào không gian thứ năm giày vò, nhưng loại cảm giác kỳ diệu đó, cùng thế giới kỳ quái đều khiến hân hướng tới, nhất là lần trước còn nhìn thấy một thiếu niên đầu trọc kỳ quái quý dị.

Hắn là bị Vận Mệnh Thạch kéo vào, vậy thiếu niên đầu trọc kia lại là đi vào như thế nào?

Cảm giác đối phương cũng là linh hồn thể tiến vào, Vương Trọng chuyên môn tra xét tư liệu, tuy có hạn, nhưng mơ hồ biết, cái gọi là “tiền tuyến” của liên bang rất có thể chính là duy độ thứ năm, nhưng liên bang là thông qua khe hở không gian trực tiếp xông vào, có lẽ bên trong còn dùng thủ đoạn khoa học kỹ thuật, đáng tiếc Vương Trọng không thể tiếp xúc được nhiều tin tức hơn nữa, ở liên bang nhìn như tự do, rất nhiều quân chế lại phi thường nghiêm khắc, dùng tùy tiện đi đụng chạm cơ mật không nên đụng chạm, rất dễ dàng bị nhận định là kẻ có uy hiếp với liên bang.

Vận Mệnh Thạch... Cho tới nay, Vương Trọng luôn cho rằng đó là một cái xiềng xích, gần đây đã hiểu, có lẽ nó tồn tại cho mình sự cứu vớt, nhưng bảo bối như vậy tồn tại, thứ ngày cả vĩ độ cao cũng mơ ước, mình lại một chút tác dụng cũng không có, thật sự có chút lãng phí.

Mỗi lần truyền tống đến vĩ độ cao, tựa như đều là thời điểm Vận Mệnh Thạch tỏa sáng, đối một cái góc độ đề nghị, lực lượng vĩ độ cao là không thể

buông xuống vĩ độ thấp, vậy đôi phương đem mình kéo vào như thế nào?

Có lẽ, đôi phương không phải đem mình kéo vào, chỉ là kích hoạt thuộc tính hoặc là năng lượng nào đó của Vận Mệnh Thạch?

Không hề nghi ngờ, đầu óc Vương Trọng là phi thường mở rộng, càng thiên mã hành không phi thường dám nghĩ.

Lực lôi kéo triệu hồi kia đến từ duy độ cao tỏ ra rất mỏng yếu, trong khoảng thời gian này theo số lần triệu hồi giảm bớt, mỗi lần triệu hồi lực lượng lôi kéo kia cũng đang yếu đi, nhưng chưa bao giờ biến đến trình độ yếu như bây giờ, Vương Trọng chỉ cảm thấy thân thể nhẹ nhàng hướng lên trên bay đi, cảm giác giống như linh hồn ly thể vừa mới đánh tới, lực lôi kéo đã cắt đứt.

Lần đầu tiên, Vương Trọng đối mặt tâm tình nhìn Vận Mệnh Thạch, khiến tinh thần của mình không có mâu thuẫn, dùng hồn lực chậm rãi đi thúc giục Vận Mệnh Thạch một lần, lại cảm thụ một lần, không phải bài xích, không phải kháng cự, làm thể chịu tải, hẳn nên có loại lực tương tác này.

Một giây tiếp theo Vận Mệnh Thạch được đốt sáng lên, một lực lượng ropy trời ropy đất ập tới, nhưng Vương Trọng có thể cảm giác được, luồng lực lượng này chỉ là một hình ảnh, uy lực thật sự căn bản không ở vị diện này, như Simba nói, thân thể hẳn sợ chỉ là một cái tiết điểm cân bằng kỳ diệu.

Theo Vận Mệnh Thạch thấp sáng, hẳn lại “bay” lên.

Hắn nhớ lại thời điểm lần đó ở duy độ thứ năm nói chuyện phiếm với thiếu niên đầu trọc Mộc Từ, hẳn từng nói một số thứ về duy độ thứ năm, đó là một thế giới tinh thần cảm giác thuần túy, không chỉ có hắn và Mộc Từ, còn có rất nhiều nhân loại đều có phương pháp tiến vào trong đó, không phải sợ, lại càng không cần bởi vì thần bí mà mê hoặc, duy độ thứ năm tồn tại chứng minh nó và thế giới nhân loại có liên hệ nhất định, thậm chí liên hệ rất chặt chẽ.

Lấy trạng thái tinh thần ly thể của mình hiện tại, có lẽ có thể thử chủ động đi cảm giác một chút.

Vương Trọng nhắm mắt, tinh thần ý thức thả lỏng, không ngừng tản ra, cố gắng cảm giác thế giới duy độ thứ năm, cách thật lâu, khi ý thức tập trung đến trình độ nhất định, Vương Trọng tựa như cảm giác được một chùm ánh sáng từ không trung phóng xuống, dần dần dần dắt hẳn chậm rãi bay lên, thẳng đến...

Trạng thái linh hồn bay bay biến mất, cảm giác thân thể nặng nề trở về, một ánh sáng mặt trời nóng rực nháy mắt chiếu rọi đến trên mí mắt, cách mí mắt cũng cảm giác chói mắt vô cùng.

Lập tức, thân thể bắt đầu nhanh chóng rơi xuống.

Vương Trọng cố nén ánh mắt trời chói mắt miễn cưỡng mở mắt, chỉ cảm thấy đang từ chỗ cao ít nhất mười mấy tầng rơi thẳng xuống, sau đó một cái tay nhỏ gắt gao túm chặt một nắm tóc của mình, kéo tới mức đau, đồng thời một tiếng thét chói tai vang lên ở bên tai: “Chuyện gì vậy? Chuyện gì vậy?! A! Cao như vậy! Dọa chết Simba rồi, sắp ngã chết rồi, a a a a!”

Đó là thanh âm Simba, Vương Trọng vừa bực mình vừa buồn cười, cao mười mấy tầng???

Tiếng gió gào thét bên tai, tuy thân thể mình rất mạnh, nhưng nhắm chừng không ngã chết cũng bị trọng thương: “Nên kêu gào là ta mới đúng, nguoi có thể bay!”

“A?” Simba đang liều mạng túm tóc Vương Trọng thét chói tai, bị kéo nhanh chóng trầm xuống, nghe xong câu này mới đột nhiên phản ứng lại, sau đó nhanh chóng buông tay: “Đối rồi, ta biết bay mà!”

“Nguoi thật ra phải kéo ta một chút chứ, quá thiếu nghĩa khí!” Vương Trọng sắp buồn bực chết rồi, nhưng ngay sau đó, mặt đất cứng rắn cùng tan xương nát thịt trong giả tưởng vẫn chưa đến, thay thế mặt đất cứng rắn kia, là một đôi tay nhỏ nhắn, nhưng vô cùng mạnh mẽ đem hắn tiếp được.

Một cái đầu bóng đèn lấp lánh sáng, lộ ra một khuôn mặt tươi cười sáng lạn: “Thật khéo mà!”

Là rất khéo, cách một cái thế giới vậy mà cũng có thể đón được, nhưng, lực tay của thằng cha này cũng thật lớn.

“Hây!” Vương Trọng lộ ra một nụ cười cao hứng: “Đã lâu không gặp.”

Simba bên trên đã giống như phát hiện đại lục mới hưng phấn lao xuống: “Hỏi đầu, là nguoi?!”

Thiếu niên đầu trọc cười như trước: “Sùng vật chào nguoi.”

“Ta không phải sùng vật, phải nói cho nguoi bao nhiêu lần!” Simba thét chói tai: “Không được gọi ta như vậy!”

“Ồ, được rồi, sùng vật.”

“Hỏi đầu!”

“Ta là đầu trọc không phải hỏi đầu, nguoi là sùng vật.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 240: Duy độ trật tự thứ năm

“Người chính là hỏi đầu! Một vạn năm đều là hỏi đầu! Đến đi! Đến thương tổn nhau đi!” Simba phát điên, thật ra có thể nói chuyện phiếm với người ngoài trừ Vương Trọng cũng là loại cảm thụ rất mới lạ, nó còn rất hướng thụ, nhưng tên hỏi đầu này nói chuyện quá kém.

Thiếu niên đầu trọc cười ha ha, nói hần hỏi đầu cái gì, thật ra không sao cả, chỉ là cảm thấy hai người bạn mới này đều rất thú vị, lúc ở Tutankhamun, bởi vì hồn khí trên lưng, mình không tiện tiếp xúc quá nhiều với người sống, nhưng ở thế giới duy độ thứ năm lại không kiêng kỵ, hần rất thích loại cảm giác nói chuyện với hai người bạn mới này, mặc dù là đấu võ mồm: “Sùng vật, chúng ta làm bạn đi.”

“Không, ta không muốn làm bạn với hỏi đầu!” Simba tròn tròn mắt chống hông, cái mũi cao ngạo cũng sắp vênh lên trời rồi: “Ta là Thăng hề chơi đùa số mệnh Simba cao quý, vĩ đại, vạn người ngưỡng mộ!”

Xem bộ dáng hai kẻ này đấu võ mồm với nhau, Vương Trọng cũng buồn cười, cảm giác Simba hần là rất thích thiếu niên đầu trọc, bằng không hần cũng sẽ không nói nhảm nhiều như vậy.

Chỉ thấy mình đang ở trong một mảng sa mạc rộng lớn, bốn phía cát vàng đầy trời, gió bụi như bão, mà ở ngay phía trước mình có một tòa kiến trúc dựng từ đá lớn vô cùng, cao vài trăm mét, cái bề rộng lớn, thành một hình tam giác lập thể hoàn chỉnh, mặc dù bị vô số bão cát ăn mòn, nhưng vẫn có thể nhìn thấy trên kiến trúc to lớn này lưu lại dấu vết phù văn, mơ hồ chiếu rọi ánh mặt trời màu vàng.

Cái này rất giống Kim Tự Tháp Ai Cập cổ trong truyền thuyết, Vương Trọng ở trên điện thoại từng thấy hình ảnh Kim Tự Tháp, mặc dù đã trải qua thời đại hắc ám nhất, các kiến trúc thần kỳ này cũng vẫn sừng sững không ngã, hiện tại đã trở thành thánh điện thần thánh nhất của đế quốc Tutankhamun. Liên bang Tự Do là vượt qua thời đại hắc ám nhanh nhất, văn minh thời đại trước có thể ở thời đại đó lưu lại đều thành đối tượng nghiên cứu, loại thông tin này cũng là công khai, mà Vương Trọng không có gì khác biệt với người trẻ tuổi bình thường, đều rất thích xem loại này, cũng rất hướng tới, dù sao hướng tới đại lục khác thám hiểm cũng không phải việc người bình thường có thể làm được.

Nhưng nơi này là thế giới duy độ thứ năm, sao có thể xuất hiện kiến trúc nhân loại?

Còn đang nghi hoặc, hai vị bên kia thoát nhìn đã tạm thời đình chiến, Simba lú lú bay đến bên tai Vương Trọng: “Vương Trọng Vương Trọng! Lần này sao lại trực tiếp đến thế giới duy độ thứ năm? Chưa đi chỗ khe hở không gian kia mà?”

“Hành động vô tình, là tác dụng của thứ này.” Vương Trọng cười nói: “Ta cảm giác ta đã tìm được cách tiến vào rồi!”

Simba đầu tiên là hưng phấn: “Vậy là nói về sau chúng ta tùy thời đều có thể tiến vào gặp mặt, quá tốt rồi, ta cuối cùng không cần ở lại một mình trong bóng đêm nữa.” Nó vừa dứt lời, lập tức lại vội vã liên tục xua tay: “Không đúng không đúng, Simba cảm thấy loại sự tình này vẫn bớt làm thì tốt hơn, nhờ đầu lại đem hai chúng ta truyền tới bên cạnh mồm đám quái vật kia, Simba cũng không muốn bị ăn nữa! Nước bọt thật ghê tởm!”

“Các người vì sao không chọn địa điểm chiếu linh hồn?” Thiếu niên đầu trọc Mộc Tử rất tò mò, nhìn ra được hần rất thích Simba, thậm chí có chút hâm mộ Vương Trọng.

“Địa điểm phóng linh hồn?” Mắt Vương Trọng sáng lên, “Người là nói, ta có thể tự xác định tọa độ buông xuống?”

“Ước chừng chính là ý tự này.” Thiếu niên đầu trọc cười cười, hiển nhiên phi thường tò mò đối với Vương Trọng, “Khi người dùng ý thức thể cảm ứng được thế giới này, sẽ ở nháy mắt đó đồng thời cảm ứng được rất nhiều khí tức do duy độ lực lượng tụ tập lên, phân tán ở mặt ngoài thế giới này, có một số là duy độ sinh vật, có một số là nhân loại, cũng có một số là khí tức tự nhiên, dụng tâm cảm thụ là có thể khác biệt, chỉ cần nơi có duy độ lực lượng, đều có thể cảm ứng được, những cái này đều là tọa độ, muốn đi nơi nào, chỉ cần tập trung ý thức đi cảm ứng nơi đó là được. Vừa rồi, người hần là cảm ứng được khí tức của ta.” Thiếu niên đầu trọc rất cao hứng nói: “Có lẽ người là theo bản năng cảm thấy khí tức của ta tương đối thân thiết.”

Vương Trọng liên tục gật đầu, thật ra ở trong nháy mắt đó mê mang, hần quả thật cảm nhận được một tia thân thiết, cho nên liền biến thành nơi này. Theo như lời Mộc Tử, hần cảm nhận được rất nhiều thứ hần chính là lực lượng một số sinh vật cường đại hoặc là đặc thù của duy độ thứ năm, những lực lượng này rất phức tạp, nhưng mỗi một loại lực lượng quả thật có cảm giác khác biệt, chỉ là ở trong nháy mắt đó phải phân chia ra vẫn cần một ít thời gian nắm giữ. Quan trọng là, một câu nói của Mộc Tử mở ra cho hần một cánh cửa lớn, một cánh cửa không thể tưởng tượng.

Logic đầy ngược, vĩ độ cao buông xuống hoặc là phóng, vĩ độ thấp vì sao không thể làm, đặc tính của duy độ thứ năm tựa như chính là như thế, mấu chốt là nắm giữ như thế nào. Nếu nói OP là thủ đoạn khoa học kỹ thuật liên bang tham gia, vậy giống Mộc Tử, đại khái chính là bản năng linh ngộ, khối lực địa khác ở lúc mất đi khoa học kỹ thuật ủng hộ, bọn họ cũng đem bản năng phóng đại.

Simba ở bên cạnh cố ý ngắt lời tìm lỗi, hần không thích thấy người khác ở trước mặt hần khoe khoang, “Hừ hừ, hỏi đầu nói chuyện không đáng tin, nhờ đầu không cảm giác được thì sao!”

“Người có thể mở ra thông đạo linh hồn, không có khả năng không cảm ứng được.” Thiếu niên đầu trọc cười nói: “Nhưng, nếu không phải có ý thức đi dẫn đường tọa độ mà nói, thường thường sẽ bị một ít duy độ lực lượng cường đại ở trong bất tri bất giác hấp dẫn, sau đó sẽ đi đến nơi tất cả rất nguy hiểm, cái này ta trước kia cũng từng chịu thiệt.”

Hiển nhiên loại tình huống này, thiếu niên đầu trục cũng cảm thấy không tuyệt vời thế nào cả.

Nói đến chỗ nguy hiểm, Simba cũng cảm miệng, lúc trước theo Vương Trọng vô số lần bị truyền tống đến trước mặt duy độ sinh mệnh cấp cao, còn tưởng rằng chỉ là vận mệnh trên cột, thì ra là có chuyện như vậy, Vương Trọng thì càng hiểu thêm, cử chỉ vô tình của sinh vật vĩ độ cao, khiến hắn học được cách tiến vào duy độ thứ năm, nhưng tựa như tiến vào là cần môi giới, môi giới của Mộc Tử là quan tài kỳ quái của hắn, mà môi giới của hắn chính là Vận Mệnh Thạch.

Nhìn thấy Vương Trọng nhìn quan tài của hắn, Mộc Tử cười cười, chỉ chỉ quan tài hoa văn màu lam trên lưng: “Một số tồn tại cường đại hoặc là thiên phú dị bẩm có thể cảm nhận được nơi này, ta là dựa vào nó mới có thể tiến vào. Vương Trọng, người thật lợi hại.”

Vương Trọng có chút đỏ mặt, tuy hắn cũng cảm thấy mình gần đây rất trâu, nhưng nhìn thấy Mộc Tử, hắn thật sự không cảm thấy mình trâu bao nhiêu, thể giới thật sự quá lớn.

“Nhân số để quốc ở nơi này không nhiều như các người, chúng ta muốn tiến vào phải dựa vào hồn khí, hồn thú hoặc là cảm giác.” Thiếu niên đầu trục hâm mộ nói: “Nghe nói liên bang có thể thông qua tiết điểm khe hở không gian thành lập loại truyền tống thông đạo cố định kia, các người thật lợi hại.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 241: Ba người thủ tự

Đại lục chỗ liên bang và đế quốc tuy đang dần dần tới gần, nhưng trên thực tế đều là nhân loại Địa Cầu, đã sống ở trong mấy trăm năm qua đi lên hai loại con đường tiến hóa hoàn toàn khác nhau.

Phương diện đế quốc, như đế quốc Tutankhamun, đế quốc Amazon, đế quốc Pampas... , lúc trước đại hắc ám buông xuống, toàn bộ hệ thống quốc gia, chính quyền sụp đổ, nhân loại mới sinh tồn ở trong hoàn cảnh cực độ ác liệt kéo dài hơi tàn, dựa vào theo đuổi thân thể cường đại mà sinh tồn được, bởi vậy bọn họ đều là đi con đường cá nhân tiến hóa cực hạn.

Trong văn hóa đế quốc mới của bọn họ cũng không có bao nhiêu khoa học kỹ thuật thời đại ánh mặt trời lưu lại, tôn trọng lực lượng cá nhân, đem duy độ lực lượng phân loại thần tích, có xu thế hướng phương diện thần học kiểu như Tiên Tri giáo tới gần, bởi vậy cường giả đứng đầu các đế quốc này thường thường rất mạnh, hơn nữa có được các loại năng lực không thể tưởng tượng, nhưng chính thể dân trí khai hóa không đủ, rất nhiều nơi khu nhân loại tụ tập đều tồn tại sự lại giống nghiêm trọng.

Mà phương diện liên bang, từ ngày đầu tiên thời đại hắc ám bắt đầu đã làm lượng lớn chuẩn bị đầy đủ, hệ thống khoa học kỹ thuật, hệ thống tri thức của thời đại ánh mặt trời tất cả đều được bảo tồn kéo dài, mặc dù đối mặt thể giới mới cũng vẫn duy trì thái độ khoa học nghiêm cẩn, tất cả lực lượng chưa biết đều có thể dùng khoa học logic để giải thích.

Liên bang bởi vậy mà nghiên cứu phát triển ra hệ thống phù văn, hệ thống OP, hệ thống vũ khí... các hệ thống tri thức có lợi cho nhân loại truyền thừa, thậm chí bao gồm như lợi dụng tiết điểm khe hở không gian tiến vào duy độ thứ năm thể giới này, hệ thống lý luận hoàn chỉnh khiến thực lực chính thể liên bang vô cùng cường đại, nhưng cũng khiến liên bang ở trên tu vi cá nhân đã có chút kém cỏi, dù sao đế quốc ở thể giới hắc ám muốn sinh tồn chỉ cần dựa vào lực lượng cá nhân tiến hóa, ở dưới loại trạng thái cực độ muốn sống đó, luôn có thể dân sinh ra sự lý giải không thể tưởng tượng.

Liên bang những năm qua thật ra cũng ý thức được vấn đề phương diện này, mấy đại đế quốc thực lực cá nhân tăng lên quá nhanh, đã vượt qua tốc độ đổi mới khoa học kỹ thuật của liên bang, tuy nói tạm thời hoàn toàn còn có thể chèn ép, nhưng nếu cho bọn họ thêm mấy chục hơn trăm năm, xuất hiện một số lớn cường giả có được thực lực cá nhân của sinh mệnh cấp chín, vậy chỉ sợ ngày lành của liên bang cũng kết thúc, nên nắm giữ cả hai hướng.

Thật ra, ở lúc liên bang ý thức được một điểm này, đế quốc Caesar đã đi ở trước liên bang, cùng lúc theo đuổi thực lực cá nhân cường đại, cũng đang không ngừng học trộm thủ đoạn khoa học kỹ thuật của liên bang..

“Ta muốn hỏi cái vấn đề, trạng thái linh hồn ở nơi này có nguy hiểm hay không?” Vương Trọng hỏi cái vấn đề rất mấu chốt, ở phương diện này hắn quá thiếu thốn tri thức, trước mắt Mộc Tử tuy tuổi còn nhỏ, nhưng nhìn đáng vẻ của hắn tựa như đối với nơi này đã phi thường quen thuộc rồi.

“Từ vong bình thường cũng không đáng ngại, chúng ta hiện tại cụ thể nói trắng ra chính là một loại hiện tượng phóng xạ, nhưng nếu gặp một số duy độ thú có thể cắn nuốt linh hồn thì phiền toái, nhẹ thì biến thành ngu ngốc, nghiêm trọng một chút cũng sẽ chết, cho nên loại duy độ thú này là cấm kỵ.” Tiểu đầu trục chỉ vào kiến trúc tam giác to lớn bên kia: “Còn có giống bí cảnh như vậy, bình thường cũng có rất nhiều bố trí có thể tiêu diệt linh hồn.”

“Nguy hiểm như vậy?!” Simba vội vã trốn tới phía sau Vương Trọng: “Vậy chúng ta còn tới gần như vậy! Simba cũng không muốn liều mạng!”

Đối với Simba hoàn toàn không có sức chiến đấu, hoàn toàn dựa vào mạnh miệng, hắn cũng không muốn đi đòi nhà ma.

“Ta chính là đến vì nó đó, nguy hiểm thường thường cũng biểu thị cơ hội.” Tiểu đầu trục cười nói. Người sinh sống ở đế quốc, đối với nguy hiểm đều có loại lý giải khác biệt, càng là sợ chết, chết càng nhanh, bởi vì bọn họ căn bản không có nhiều lựa chọn hơn nữa, “Croft Kim Tự Tháp!”

Ước số mạo hiểm trong xương tủy Vương Trọng cũng nồng đậm tương tự, đánh giá kiến trúc vĩ đại này. Nói thật trước đó hắn vẫn luôn cho rằng nơi này chỉ có quái vật, “Vì sao nơi này sẽ có kiến trúc nhân loại nhỉ? Đây không phải một cái thế giới tinh thần ý thức thể sao? Hơn nữa nơi này không nên là thế giới nhân loại chứ?”

Vương Trọng như cục cưng tò mò, mà Mộc Tử cũng mở ra máy hát, phi thường thích nói chuyện phiếm với người ta. Ở đế quốc Tutankhamun, Mộc Tử là người ít lời, đó là hoàn cảnh tạo thành, trong xương tủy thiếu niên tuổi này sao có thể không thích kết bạn, hơn nữa còn là đến từ liên bang.

Tiểu đầu trục cười nói: “Ở đế quốc Tutankhamun chúng ta vẫn luôn có truyền thuyết liên quan Kim Tự Tháp, nghe nói là văn minh trước đó nữa, pháp lão Ai Cập cổ căn cứ cảnh trong mơ xây dựng phần mộ, nhưng không có ai biết giấc mơ của hắn từ đâu mà đến, câu đó này sớm ở thời đại ánh mặt trời đã truyền lưu mấy ngàn năm ở trên Địa Cầu, thẳng đến về sau có người tiến vào duy độ thế giới thứ năm, phát hiện Kim Tự Tháp nơi này...”

“Ý của ngươi là nói, Kim Tự Tháp của chúng ta là bắt nguồn từ duy độ thứ năm?” Vương Trọng ngăn người, thời đại trước tựa như cũng không có thuyết về hồn lực.

Tiểu đầu trục lại lắc lắc đầu: “Có lẽ phải, có lẽ không phải, rốt cuộc sức tưởng tượng kiến trúc nhân loại là đến từ giấc mộng duy độ thứ năm ảnh hưởng, hay là từ tưởng nhân loại ảnh hưởng đến duy độ thứ năm hình thành, ta không rõ, bởi vì hình thức tồn tại của nơi này, không chỉ có đến từ Địa Cầu.”

Nghe tiểu đầu trục nói một phen, Vương Trọng cũng liên tiếp gật đầu, “Đây là vấn đề gà có trước hay trứng có trước.”

Không thể không nói, Mộc Tử biểu hiện làm Vương Trọng triệt để thay đổi cái nhìn đối với đế quốc bên kia, ở trong giáo dục của liên bang, đế quốc chính là một mảng hoang vu cùng dã man chó ăn đá gà ăn sỏi, người nơi đó đại khái đều ăn sống, có lẽ một ít thủ pháp khoa học kỹ thuật cụ thể đã không còn, nhưng thế giới quan cùng nhận biết cơ bản lại không thể từ trên người người văn minh mất đi, từng thế hệ truyền thừa xuống, cấu thành thế giới quan đế quốc mình.

“Ta cũng cảm thấy như vậy, có lẽ có một ngày, theo lực lượng chúng ta cường đại, độ cao tầm nhìn, sẽ coi bỏ bí mật này, Kim Tự Tháp này chính là ta phát hiện.” Mộc Tử nói, trong ánh mắt tràn ngập sự hướng tới đối với bên trong Kim Tự Tháp.

“Lại chém, người phát hiện như thế nào!” Simba có chút khó chịu hai người thủ thi, mà đem hắn bỏ qua một bên.

“Đơn giản, random xuất hiện, vận khí của ta không tệ, sau mười hai lần liên tìm được, sau đó đặt ra tọa độ, lần này muốn xông vào, trùng hợp các người cũng đến đây.” Mộc Tử cười nói, lộ ra hàm răng trắng bóc, “Hiểu biết Kim Tự Tháp duy độ thứ năm rất quan trọng đối với thế giới Tutankhamun của chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 242: Ba loại văn minh (1)

“Nếu không ngại mà nói, ta cũng muốn đi vào xem một chút.” Lấy tính cách của Vương Trọng làm sao chịu bỏ qua cơ hội như vậy, nhìn thấy Mộc Tử, Vương Trọng thực sự cảm thấy mình không tính là người đặc biệt cổ quái. Trên thế giới này người kỳ quái còn rất nhiều, còn có quái hơn so với hắn, ít nhất mặt ngoài thoát nhìn càng quái hơn.

“Chúng ta không được, ta đang đợi một người bạn, rất mạnh rất mạnh.” Tiểu đầu trục cười nói: “Hắn hẳn là sắp tới rồi.”

“Tutankhamun?”

“Không phải, hắn đến từ Pampas đế quốc. Thật ra ở nơi đây, mọi người càng mong muốn làm quen được bạn bè không ở cùng đại lục, đương nhiên quan trọng nhất là cảm giác cùng duyên phận.” Thiếu niên đầu trục nói tới đây, đột nhiên như nhớ tới một vấn đề nào đó rất quan trọng, quay đầu nhìn về phía Vương Trọng: “Vương Trọng!”

“Ừm?”

“Coca Cola thật sự uống ngon lắm sao?” Thiếu niên đầu trục tò mò chớp chớp đôi mắt to sáng ngời: “Thứ đó rốt cuộc hương vị như thế nào?”

“Cái này...” Vương Trọng thấy hắn vừa rồi rất thận trọng suy nghĩ hồi lâu, còn tưởng là vấn đề gì quan trọng lắm, kết quả lại là như vậy, cũng ngây ngốc: “Nói như thế nào nhỉ, uống được lắm, thức ăn ngon cũng rất nhiều.”

Thiếu niên đầu trục nghe xong, bộ dáng rất hướng tới rất vui vẻ: “Ài, thực hâm mộ ngươi, ta muốn thử nhất chính là Coca Cola và xúc xích, nhưng thứ này ở chỗ chúng ta thật sự quá đắt.”

“Thật đáng thương!” Simba dụi mắt: “Nói làm ta cũng có chút đói bụng rồi.”

“Cảm ơn ngươi, sủng vật.” Thiếu niên đầu trục lộ ra nụ cười sáng lạn cùng hàm răng nhỏ trắng bóc của hắn.

“... Ngươi tên hói đầu chết tiệt, ngươi đi chết đi!”

Lúc này ở trong một tòa cung điện hoàng cung cổ xưa của đế quốc Pampas, vệ binh kết đội mặc áo giáp màu vàng thủ vệ ở ngoài tòa cung điện này.

Cửa điện đóng chặt, người trẻ tuổi dễ trần thân trên đang ở trung ương đại điện kia khoanh chân mà ngồi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Hắn tiến vào một loại trạng thái minh tường nhập định, không gian ở quanh thân thể hắn khẽ nhộn nhạo, như mở ra một cái thông đạo, một cái bóng màu vàng từ trong thân thể hắn thoát ly ra tiến vào một mảng không gian khác, đồng thời thân thể như thoát ly sức hút của Trái Đất chậm rãi lơ lửng giữa không trung không nhúc nhích, giống như thần!

Mà nếu có ai có thể nhìn thấy Vương Trọng cùng thiếu niên đầu trục lúc này ở trên Địa Cầu, thì có thể phát hiện trạng thái thân thể Vương Trọng không sai biệt lắm với người thanh niên kia, tuy nằm thẳng trên giường, nhưng chắn lại từ trong thân thể hắn xuyên thấu qua, toàn bộ thân thể thấy được không sờ được, giống như thân thể đang đứng ở trong một mảng không gian khác. Thiếu niên đầu trục càng thêm thần kỳ, thân thể hắn nằm trong quan tài, mà quan tài tản ra nhiều điểm hào quang màu lam hòa hợp một thể cùng sa mạc vô biên vô hạn.

“Aieluosi!” Thiếu niên đầu trục cười hô.

Cái bóng màu vàng kia dần dần thành hình ở thế giới duy độ thứ năm, giống như tự dung xuất hiện, sau đó nhanh chóng từ hư hóa thực, nhìn thấy thiếu niên đầu trục, hắn nhếch môi cười cười, “Tiểu tử trục, ngươi tới thật sớm đó.”

Hắn rất nhanh đã nhìn thấy Vương Trọng đứng ở bên cạnh: “Tiểu tử này là?”

“Hắn tên Vương Trọng, là bạn của ta, hắn là người liên bang, là độc hành giả rất ít gặp.” Thiếu niên đầu trục nhiệt tình giới thiệu: “Vương Trọng, vị này là Aieluosi, Aieluosi, hắn đến từ đế quốc Pampas, hắn giống ngươi, đều là người tốt. Aieluosi, một lát nữa chúng ta cùng nhau vào Kim Tự Tháp được không?”

Ở nơi nguy hiểm như vậy, tình huống bình thường mọi người đều tràn ngập lòng cảnh giác, nhưng rất kỳ quái, ba người lần đầu tiên gặp mặt lại không sinh ra loại cảm giác đó một chút nào.

“Vương Trọng phải không, tiểu tử liên bang rất ít ai có lá gan hành động một mình, rất có ý tứ, quen biết chính là duyên phận. Mộc Tử là mình giới hành tẩu giả, nhìn người không có vấn đề.” Aieluosi tò mò đánh giá Vương Trọng, cảm giác lực lượng rất yếu, nhưng năng lực của Mộc Tử lại phi thường phi thường đặc biệt, có lẽ có năng lực ẩn giấu nào đó nhỉ.

Mộc Tử có chút xấu hổ, “Chút thực lực ấy của ta không đáng giá nhắc tới. Vương Trọng, Aieluosi mới là cao thủ, chúng ta lần này mạo hiểm phải dựa vào hắn.”

Aieluosi-Aieluosi cười to, vươn tay: “Quá khiêm tốn chính là kiêu ngạo, ta thích nhất là kết bạn, gọi ta Aieluosi hoặc là Aieluosi đều được!”

Vương Trọng cười bắt tay với hắn: “Chào ngươi!”

Aieluosi là một người trẻ tuổi làm người ta cảm giác rất rạng rỡ, bộ dáng tuổi so với hai người bọn họ lớn hơn bảy tám tuổi, trên mặt mang theo sự dũng cảm cùng nhiệt tình đặc hữu địa khu Amazon, thanh âm cũng rất sang sáng, có một sức quyến rũ rất độc đáo.

Ở bên Simba rớt cuộc bạo phát, “Còn có ta, còn có ta! Hói đầu, sao có thể không giới thiệu Simba quan trọng nhất chứ?”

Thiếu niên đầu trục còn chưa nói, Aieluosi đã có chút ngạc nhiên chú ý tới Simba: “A, một sủng vật có thể nói chuyện?”

“...” Khuôn mặt Simba vừa mới hưng phấn lên nháy mắt đã suy sụp, toàn thân đều cảm thấy không khỏe.

Thiếu niên đầu trục gật gật đầu: “Ngươi xem, ta chỉ ngươi là sủng vật, mọi người đều cho rằng như vậy.”

“Ta tên Simba!” Simba mở cổ họng hung hăng quát: “Simba vĩ đại!”

“Ồ, Simba... Quá thần kỳ, một sủng vật có thể nói chuyện còn có tên.” Aieluosi chắc chắn lấy làm kỳ: “Vương Trọng, nó là của ngươi sao?”

“Ta! Không! Phải! Sủng! Vật!” Simba hét chói tai, khó được mình có hảo cảm đối với thằng cha này, thế mà lại giống với thằng cha hói đầu kia, quả nhiên là vật hợp theo loài!

Vương Trọng cười nói: “Hắn tên Simba, là bạn của ta.”

“Hào huynh đệ! Hào bạn hữu!” Simba cảm động đến mức sắp khóc, vẫn là Vương Trọng nhà ta tốt, mọi người bên ngoài quá xấu xa rồi!

“Ồ, “ Aieluosi cười lên: “Duy độ sinh vật rất thú vị.”

Thiếu niên đầu trục buông tay, nhìn nhìn sắc trời: “Ta đại khái còn có thể nán lại bên này năm giờ, chúng ta nắm chặt thời gian đi.”

Bên ngoài toàn bộ Kim Tự Tháp hoàn toàn phong bế, tất cả đều do khối đá hình vuông rộng lớn tạo thành, không có cửa, ở mặt ngoài Kim Tự Tháp các kết cấu phù văn kia cũng so với Kim Tự Tháp trên Địa Cầu rõ ràng hơn nhiều, tựa như đang hấp thu nhiệt lượng mặt trời, từng tia sáng màu vàng theo các kết cấu phù văn ngoài mặt tháp lưu chuyển có quy luật, khiến Kim Tự Tháp này thoát nhìn kim quang lập lờ.

Aieluosi tựa như đang tính toán cái gì, không ngừng vòng quanh tòa Kim Tự Tháp này đi tới đi lui, quan sát phù văn bên trên.

Vương Trọng coi như là tên học nhiều phi thường có nghiên cứu đối với phù văn, thành tựu của học viện Thiên Kinh ở phương diện kỹ thuật phù văn còn khá cao, hẳn từng đọc rất nhiều các loại bút ký của giáo sư phân viện phù văn bên kia, nhưng đối mặt phù văn thần bí bề mặt Kim Tự Tháp khổng lồ này, lại ít nhất có 90% không nhận ra, mơ hồ có thể cảm giác được những phù văn này là một cái phù văn trận tụ tập năng lượng, hơn nữa còn ở trong đó ẩn giấu một số thứ cùng loại văn tự, bác đại tinh thâm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 243: Ba loại văn minh (2)

Đang chắc chắn lấy làm kỳ, bên kia Aieluosi đã đứng lại ở vị trí đặc biệt nào đó, đưa tay ấn đến bề mặt Kim Tự Tháp, một tay khác ở giữa không trung không ngừng khắc vào hư không từng cái đường nét phù văn.

Động tác của hắn rất nhanh, quả thực làm người ta khó có thể thấy rõ, ngắn ngủi không đến hai ba phút, theo ngón tay hắn khắc, các kết cấu phù văn bề mặt toàn bộ Kim Tự Tháp đều phát ra lượng lớn hào quang màu vàng, hơn nữa nhanh chóng hướng chỗ tay hắn ẩn tụ tập.

‘Rắc rắc rắc rắc’

Một chuỗi tiếng động cửa đá nặng nề mở ra, khối đá to lớn hắn ấn kia đã chậm rãi dời ra, Kim Tự Tháp bịt kín đã xuất hiện một cái cửa rộng lớn.

Vương Trọng thật sự được tăng kiến thức, đều nói đại lục Dừng Sĩ bên kia rất lạc hậu, nhưng một chiêu này của Aieluosi, đủ để khiến các chuyên gia phù văn khóc ngất ở WC.

Aieluosi cười hô: “Đi, đi vào!”

Trong cửa đá là một thông đạo hẹp, sau khi một người cuối cùng là Simba cũng tiến vào, khối đá lớn chậm rãi khép lại, cửa đá một lần nữa phong bế, đồng thời vô số phù văn màu vàng ở trong bóng đêm dọc theo toàn bộ thân tường sáng lên, đem một mảng tối đen ban đầu chiếu rọi kim bích huy hoàng.

Phía trước chỉ có một con đường, không biết thông tới đâu, mọi người bắt đầu đi về phía trước, chưa có bất cứ sự nguy hiểm nào, bốn phía phi thường yên tĩnh. Aieluosi cùng thiếu niên đầu trọc thoát nhìn cũng đều rất thả lỏng, có chút không quá giống với loại bí cảnh từng bước kinh tâm kia trong tưởng tượng.

Chỉ là một cái thông đạo thật dài.

“Aieluosi, người thật lợi hại.” Vương Trọng lúc đi nhìn không được hỏi: “Những kết cấu phù văn đó bộ dáng thật phức tạp, người thế mà lại có thể xem biết tất cả?”

Aieluosi rất dứt khoát lắc đầu: “Một cái cũng không hiểu.”

“A?” Vương Trọng tròn mắt há hốc mồm.

“Phù văn là có sinh mệnh.” Aieluosi cười lên: “Chỉ cần hiểu được câu thông với chúng nó như thế nào, chúng nó sẽ đem tất cả bí mật đều nói cho người, phương thức trưởng thành cùng chiến đấu của chúng ta có khác biệt rất lớn với liên bang, chúng ta theo đuổi là lực lượng bốn nguyên, về phần quá trình không cần quá để ý, đương nhiên phương thức chúng ta lý giải chưa chắc có trợ giúp đối với người.”

Vương Trọng cười cười, “Có thể trải qua tất cả cái này, là đủ rồi.”

Aieluosi hơi sững sốt, cũng cười, “Người liên bang có ý tứ, người quả thật không quá giống với người khác, liên bang lý giải đối với linh hồn tương đối dễ hiểu, bọn họ càng mong muốn lợi dụng khe hở không gian hơn.”

“Thật ra ta cũng là đánh bậy đánh bạ đi vào.”

“Coca Cola của liên bang thật sự uống ngon lắm sao?” Aieluosi thế mà quan tâm cùng một vấn đề với thiếu niên đầu trọc: “Rất ít ở nơi này gặp được người liên bang nói chuyện hợp. Ừm, lần sau mang chút Coca cho ta cùng Mộc Tử đi.”

Đế quốc Pampas gượng dậy từ đồng tro tàn, Aieluosi đương nhiên sẽ không đem tài nguyên lãng phí ở trên loại xa xỉ phẩm này, hơn nữa đại lục Dừng Sĩ bên kia loại vật tư này đều là bị đế quốc Amazon lũng đoạn.

“Như vậy không ổn đâu, Coca rất đắt tiền, hơn nữa có tiền cũng không mua được.” Mộc Tử có chút xấu hổ, nhưng hắn thật sự muốn uống.

Sở thích của nhân dân đế quốc khiến Vương Trọng có chút không biết nói gì, liên bang rốt cuộc đã làm những gì, thế mà đem Coca tuyên dương đến trình độ như vậy: “Coca ở chỗ ta rất rẻ, bao nhiêu cũng được, nhưng nơi này là thế giới linh hồn, làm sao mang vào được?”

Aieluosi và Mộc Tử nhìn nhau cười, “Vậy thì quá tốt rồi, thế giới này truyền tống sinh mệnh thể là phi thường khó, nhưng phi sinh mệnh thể lại rất dễ dàng, bằng không người cho rằng đế quốc và liên bang tiến hành trao đổi vật tư như thế nào, chờ đi ra ngoài ta dạy cho người một phủ văn trận đơn giản, chỉ cần trước đó đem thứ muốn mang đặt tới trong phủ văn pháp trận, chờ người lần sau lại đến có thể trực tiếp cầm tới.”

“Thứ nguyên không gian pháp trận!” Mắt Vương Trọng cũng sắp lồi ra, đây là một trong các cơ mật cao nhất của liên bang.

Liên bang không phải không có thứ tương tự, thậm chí giáo sư Moore chính là chuyên gia phương diện này, nhưng đó là pháp trận to lớn vô cùng khổng lồ phức tạp, hơn nữa tinh tế tới cực điểm, cho dù để giáo sư cả phân viện phủ văn cùng ra tay, không có ba năm tháng chỉ sợ cũng khắc không xong, thế mà bị nói thành ‘phủ văn pháp trận’ đơn giản, đây thật sự là lời từ trong miệng một người đế quốc khoa học kỹ thuật lạc hậu nói ra sao?

“Không phải loại đó của các người, lý giải hoàn toàn khác.” Aieluosi nói, “Khoa học kỹ thuật tất nhiên là thứ không tệ, nhưng ở trên sử dụng cùng lý giải hồn lực, thật ra là đi đường vòng.”

Ba người vừa nói vừa đi, thật ra tốc độ tiến lên của ba người rất nhanh, hầu như so với người thường chạy trăm mét còn nhanh hơn nhiều, nhưng con đường này cũng đi đã nửa giờ, cảm giác đã quay quanh cả Kim Tự Tháp chạy vài vòng, trong đó từng rẽ vài lần, giống như là ở trong Kim Tự Tháp vòng vòng đi lên trên, cũng không biết đã đi tới vị trí nào bên trong Kim Tự Tháp.

Lúc này rốt cuộc đi tới cuối thông đạo, lại là một cánh cửa.

Chỉ là, không giống với cửa đá trước đó, cảm giác như là loại cửa cung điện, phong cách cổ xưa mà hoành tráng, bên trên điêu khắc đồ án phi thường có ý tứ, tượng đầu sói thân người giờ cán cân, một bên đặt một chiếc lông chim, một bên lại đặt trái tim.

“Kẻ cân linh hồn, nếu nói linh hồn nặng hơn lông chim, sẽ phán định tà ác, bị đưa vào địa ngục.” Mộc Tử nói, nhẹ nhàng đẩy, cánh cửa lớn xa hoa phát ra tiếng vang ‘Kẹt... Kẹt...’ bị chậm rãi đẩy ra.

Simba khần trương ô tai Vương Trọng, thế giới chưa biết là đáng sợ nhất, cũng không biết mình vì sao phải theo vào, đây chính là phần mộ trong truyền thuyết, người không quan tâm nó là phần mộ pháp lão hay là phần mộ của ai, đều là phần mộ cả, trước kia ở thế giới cảnh trong mơ chơi như thế nào cũng được, dù sao không chết được, nhưng những nơi nguy hiểm này, không cẩn thận sẽ triệt đề gg, dù sao Simba không muốn chết.

Đằng sau cánh cửa lớn, lại là một mảng gió êm sóng lặng.

Chỉ thấy đập vào mắt là một mảng không gian hư vô rộng lớn, cả cánh cửa to lớn rất đột ngột trống rỗng được khám trên vị trí nào đó của không gian hư vô này, bốn phía không có ánh sáng cũng không có bất cứ vật tham chiếu nào, cũng không biết không gian hư vô này rốt cuộc lớn bao nhiêu, xa xa có thể nhìn thấy ở chỗ hết sức xa xôi có một điểm trắng nho nhỏ, giống như là một cánh cửa khác xuyên qua ở trong không gian hư vô này.

“Là hư vô không gian, ải thứ nhất rất đơn giản.” Aieluosi-Aieluosi cười cười.

Vương Trọng đối với đánh giá này có chút không biết nói gì, thế này còn đơn giản sao? Chỉ nhìn điểm trắng cực xa kia, ít nhất cách mấy ngàn mét đó, cho dù là loại anh hồn chiến sĩ mạnh nhất kia cũng không có cách nào bay qua.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 244: Mộng bí mật cảnh

“Chúng ta bay qua xem xem.”

“Simba biết bay!” Simba giờ tay đầu tiên, “Hắn không biết!”

Vương Trọng ngây ngốc, gã này, rốt cuộc đứng về phe ai.

“Không sao, không cần lãng phí hồn lực.” Nói xong thiếu niên đầu trọc đã đem quan tài trên lưng cõng xuống.

Chỉ thấy hắn đưa tay nhẹ nhàng ấn đến trên quan tài, toàn bộ quan tài tản ra hào quang nhu hòa xanh biếc, sau đó vững vàng lơ lửng.

Thiếu niên đầu trọc nhảy lên: “Ngồi cái này là được.”

“Chắc chắn, thực tiết kiệm sức, hồn khí này của người quả thật là thứ tốt.” Vương Trọng tuy sớm biết, nhưng vẫn nhìn không được cảm khái, cũng là vật phẩm thần kỳ, vì sao quan tài của Mộc Tử hữu dụng như vậy, nhà lữ hành, che gió chắn mưa, còn có thể bay, Vận Mệnh Thạch... Chỉ là một cục đá.

Chờ ba người cộng thêm một gã Simba, quan tài vẫn bay vừa nhanh vừa vững, từ xa nhìn lại điểm sáng màu trắng kia quả nhiên là một cánh cửa khác, khi mọi người trước mặt xuyên qua nó, hư vô không gian và cánh cửa đồng loạt biến mất, thay thế vào đó là một mảng hoang dã rộng rãi.

Bản thân vùng hoang dã này không kỳ quái, mọc đầy cỏ hoang còn có rất nhiều nấm mồ hơi nhô lên, giống như một nghĩa địa hỗn loạn, thật sự kỳ quái là đỉnh đầu cùng bốn phía.

Giống như không gian đặc biệt nào đó, nơi này trên đỉnh đầu không có bầu trời, chỉ có một mảng trắng xoá, phạm vi hoang dã cũng có cực hạn của nó như bị người ta cắt bánh ngọt, đem khối hoang dã này từ trong cái đại lục nào đó cắt xuống, sau đó lại đặt tới trong không gian trắng xoá này.

“Nơi thật kỳ quái.” Vương Trọng giống như cục cưng tò mò, hôm nay nhìn thấy mấy thứ này, trước kia ở trong thư viện của học viện chưa bao giờ thấy.

Bản thân vùng hoang dã này cũng không kỳ quái, mọc đầy cỏ hoang còn có rất nhiều nấm mồ hơi nhô lên, giống như là một cái loạn táng tràng, chân chính kỳ quái là đỉnh đầu cùng bốn phía.

Giống như là một cái riêng không gian, nơi này trên đỉnh đầu không có bầu trời, chỉ có trắng xoá một mảng, hoang dã phạm vi cũng có này cực hạn giống như là bị nhân thiết bánh ngọt giống nhau, đem cái này khối hoang dã từ một cái đại lục trong cắt xuống dưới, sau đó lại phóng tới cái này phiến trắng xoá không gian trong giống nhau.

Hư vô không gian lúc trước, lại có nơi hoang dã mênh mông giống như bị cắt miếng này, có chút vượt quá phạm vi nhận biết rồi.

Mọi người rõ ràng chỉ là đi vào một tòa Kim Tự Tháp phong bế, nhưng hai cái cảnh tượng này rõ ràng đã vượt qua kích thước không gian bên trong Kim Tự Tháp rất nhiều. Vương Trọng không phải chưa từng thấy thứ nguyên không gian, nhưng giống hiện tại chứng kiến ổn định như thế, hơn nữa cách tạo thành hình thức từng cánh cửa, đem thứ nguyên không gian nhiều mà lại phức tạp như vậy nối liền với nhau, điều này có chút đáng sợ.

Giữa không gian và không gian là nên có lực bài xích thật lớn, hơn nữa cực kỳ thiếu ổn định, dùng phương thức ổn định như thế nối liền với nhau và bảo trì đứng yên, hơn nữa kéo dài ít nhất mấy ngàn năm thời gian, nếu tất cả cái này là dựa vào các phù văn pháp trận trên Kim Tự Tháp làm được, vậy độ cao các phù văn pháp trận kia đạt tới quả thực khó có thể tưởng tượng, hệ thống phù văn liên bang ở nó trước mặt không có gì khác với bé đi vườn trẻ.

Vương Trọng còn đang than thở thứ nguyên không gian này kỳ diệu, bốn phía cả khu vực hoang dã đã ‘Sa sa sa sa’ bắt đầu ‘mấp máy’, các phần mộ không bia giống như từng cái ụ đất nhỏ kia đang mấp máy, bùn đất hướng ra bên ngoài rơi xuống, từng cái thân thể bọc ở trong vải bọc xác thật dày, đẩy ra bùn đất đè ở trên người chúng nó, từ trong những ụ đất đó bò dậy.

Nhìn từ trên hình tượng này, cái này như là... xác ướp trong truyền thuyết? Vương Tranh cũng tròn tròn mắt. Thứ này hẳn từng nhìn thấy ở trong lớp lịch sử, là một bộ phận tương đối quan trọng của văn minh Kim Tự Tháp, nhưng thứ này không phải một loại phương thức bảo tồn sau khi người ta chết sao?

“Nhiều quỷ xấu xí như vậy, Vương Trọng, chúng ta chạy đi, núi xanh còn đó, sợ gì không có củi đốt!” Simba dừng cảm mà vĩ đại xưa nay là biết điều nhất.

‘Tê hô’ ‘Tê hô’ ‘Tê hô’

Yết hầu các xác ướp này phát ra tiếng xé gió, đang gầm nhẹ, một luồng tử khí nồng hậu đang tràn ngập, lực lượng các xác ướp kia hoàn toàn thống trị khu vực này.

Liếc một cái, khu hoang dã phạm vi mười mấy dặm, cách mỗi mấy mét đều có một xác ướp vừa mới từ trong phần mộ bò lên, cộng hết lại sợ cũng có nhiều tới mấy ngàn, rậm rạp liếc một cái không nhìn thấy điểm cuối.

Lúc trước ở trong thông đạo cực kỳ thoải mái, sau khi tiến vào hư vô không gian hết sức cảm khái, nhưng đều chưa có nguy hiểm, mà đến nơi này, sự nguy hiểm của bí cảnh Kim Tự Tháp rốt cuộc bắt đầu triển lộ, hơn nữa vừa xuất hiện đã là xu thế khó có thể kháng cự như vậy, nhìn trong mắt các xác ướp kia phát ra hào quang hoặc màu cam hoặc màu đỏ, hơn nữa nhiều mà không loạn, toàn bộ xác ướp ở trong nháy mắt xuất hiện đều đem hốc mắt trống rỗng ném hết về phía trung ương hoang dã, cũng chính là chỗ đám người Vương Trọng xuất hiện.

Aieluosi cười, “Mộc Tử, xem ra chúng ta lần này là tìm được mộ huyết thật rồi, nhiều xác ướp như vậy thù vạ.”

Mộc Tử cũng phi thường hưng phấn gật gật đầu.

Nhìn quái vật vô biên vô hạn này, Vương Trọng cân nhắc một chút, nếu có đem Thập Tự Luân, hẳn có lẽ có thể giết ra khỏi vòng vây, cũng chỉ là có lẽ, nhưng xem về mặt Aieluosi và Mộc Tử, bọn họ tựa như hoàn toàn không đem nhiều quái vật như vậy để vào mắt.

Vương Trọng còn chưa kịp mở miệng, trong mắt thiếu niên đầu trọc đã phóng ra hào quang loá mắt, chủ động đi tới, quan tài phía sau hẳn cũng đang dao động, tựa như cảm nhận được ý chí chủ nhân.

... Một người? Trâu bò như vậy?

Simba không quá bình tĩnh, hẳn có chút không phục, “Hỏi đầu, đây cũng không phải là thời điểm làm ra vẻ, đánh không lại chúng ta chạy đi!”

Chỉ thấy thiếu niên đầu trục đem quan tài trên lưng tháo xuống, đưa tay nhẹ nhàng vỗ lên nắp quan tài kia.

Nắp quan tài mở ra, hào quang nhu hòa màu lam ảm áp sáng lên ở trong quan tài mở ra, sau đó... Xác ướp chung quanh đều như bị hào quang màu lam kia hấp dẫn.

Tiếng gào rống không còn nữa, hung quang tràn ngập tanh máu cũng không thấy nữa, ánh mắt mỗi một xác ướp đều đang tan rã, run rẩy, chúng nó im lặng xếp hàng, từng con hướng trong quan tài đi vào, sau đó hóa thành một đạo lam quang nháy mắt biến mất, có xác ướp cấp bốn tựa như muốn kháng cự ma lực quan tài kia, ánh mắt chúng nó đang giãy dụa, bước chân đang chậm chạp, trong mắt Mộc Tử cũng chớp động lam quang, so với lam quang trong quan tài phát ra còn chói mắt hơn. Hắn chỉ nhìn về phía các xác ướp muốn phản kháng kia, lập tức toàn bộ sự chống cự đều biến mất, cấp bốn cùng cấp ba cũng không có gì khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 245: Thế giới quan mang tính đảo điên

Đại khái sau khi cắn nuốt hơn một trăm con, hào quang của quan tài mãnh liệt, triệt để bao phủ ba người, lúc này xác ướp luồng cuồng bên ngoài cũng đều im lặng, lập tức mất đi mục tiêu.

Mộc Tử gật gật đầu, “Được rồi, chúng ta cứ như vậy thông qua là được.”

“Cái này cũng quá thần kỳ rồi.” Vương Trọng nhìn không được tán thưởng, Mộc Tử ở bên thì lại có chút xấu hổ, “Ta đây không tính là gì, Aieluosi mới lợi hại.”

“Hồn khí của Mộc Tử rất đặc biệt, có thể sánh với sùng vật của người.” Aieluosi cũng không ra vẻ khiêm tốn.

Simba ở bên lập tức nhảy dựng lên, “Ta không phải sùng vật, ta là Hi Mệnh Tiểu Sưu vĩ đại!”

Aieluosi cười mà không nói, lấy kiến thức của hắn, cũng không biết trên thế giới này thế mà còn có duy độ sinh vật lấm mồm như vậy, phàm là loại tồn tại cổ quái này khẳng định có chỗ đặc biệt.

Ba người cứ như vậy hữu kinh vô hiểm xuyên qua trận địa vô số xác ướp tạo thành. Không thể không nói, Simba luôn luôn tương đối kiêu ngạo cũng tỏ ra đặc biệt yên tĩnh, chủ yếu là hoàn cảnh này thật sự không quá thích hợp để ồn ào.

Đi trong chốc lát, Aieluosi nhú nhú mày, dừng bước, khoe miệng nổi lên một độ cong.

“Còn có một đại gia hòa.”

Khi Aieluosi nói xong, mặt đất phía trước bắt đầu chấn động, động tĩnh lần này so với lúc trước toàn bộ xác ướp xuất hiện còn lớn hơn, giống như cả khu hoang dã đều đang run rẩy.

Một quái vật loại khổng lồ cao khoảng hơn năm mét từ trong lòng đất bò ra.

Bộ dáng của nó không phải hình người, mà là thân thú cường tráng giống như sư tử, đồng thời lại có một khuôn mặt người, vài bọc xác thật dài trên người cũng không phải là màu trắng như xác ướp bình thường, mà là tỏa ra một màu xanh thẫm thật sâu.

‘Rống’!

Con thú mặt người thân sư tử đó phát ra một tiếng rít gào chấn thiên động địa, uy chấn bát phương!

Một luồng uy áp kinh khủng ộp trời ộp đất từ bên kia tràn ngập tới, áp chế tất cả sinh vật xung quanh!

Duy độ sinh mệnh màu xanh lục, cấp năm! Thậm chí, đã bắt đầu hướng tới cấp sáu tiến hóa. Duy độ sinh mệnh như vậy, so với con Nhện Chân Đỏ mình lần trước gặp được đâu chỉ mạnh hơn một bậc? Cho dù là anh hùng chiến sĩ đỉnh phong gặp, cũng chưa chắc đã chịu nổi.

Chuyến đi duy độ lần này đã triệt để đảo điên Vương Trọng, tri thức cùng lý niệm hắn ở liên bang nắm giữ, ở thế giới duy độ gặp phải chấn động thật lớn. Tuân theo khái niệm khoa học kỹ thuật, mấy thứ này là căn bản không nên tồn tại, chúng nó chẳng qua đều chỉ là phán đoán của nhân loại xưa mà thôi, thậm chí nói là mê tín ngu muội, nhưng khi nhân loại gần như diệt vong đi về phía thời đại mới, lại phát hiện những thứ vô căn cứ này thế mà lại tồn tại.

Điều này hình thành phản xung kỳ diệu ở trong lòng Vương Trọng, sáng được nghe đạo chiều chết cũng không tiếc, việc này không già!

Bên cạnh Aieluosi lại chỉ cười rất nhẹ nhàng, bẻ bẻ nắm tay, xương ngón tay phát ra loại tiếng vang của khớp ‘Rắc rắc rắc’: ‘Đón đầu, ta lên nhé.’

Aieluosi vốn thân hình cao lớn so với con thú mặt người thân sư tử này quả thực giống như một con bò sát nhỏ.

Nhân loại tay không?

Trong con mắt trí tuệ của con thú mặt người thân sư tử hiện lên một tia khinh thường, nó lao mạnh về phía trước, thân thể như ngọn núi nhỏ trực tiếp hướng Aieluosi nghiền ép tới.

Oành!

Trên người Aieluosi chớp động ra một tầng kim quang mờ mờ, hai chân như cắm rễ ở trên mặt đất, hai cánh tay trắng kiện đứng vững như trụ to bằng cái bàn tròn của đôi phương, thế mà lại đem lực đánh khủng bố kia mạnh mẽ chặn đứng ở nửa đường! Toàn thân hần lúc này giống như là một cục sắt đóng đinh ở nơi đó, thế mà ngay cả thân thể cũng chưa lay động một chút nào!

Con thú mặt người thân sư tử không kịp trở tay, bên phải chịu cản trở, như bị húc thật mạnh, toàn bộ thân thể bên trái theo quán tính hướng phía trước văng ra.

Aieluosi cười ha ha, hai tay sửa đẩy thành ô, túm chặt cánh tay thú bên phải của con thú mặt người thân sư tử, theo quán tính nó lao về phía trước hung hăng xoay, thế mà đem quái vật ít nhất mấy tấn này giống như con gà con trực tiếp xoay bay ra ngoài..

Đây là quái lực thế nào? Cho dù Kostan loại trọng trang kia, mặc dù biến thân dị hoá, hơn nữa thuần túy so đấu lực lượng, so với Aieluosi quả thực cũng chỉ có thể nói là cận bã.

“Khí lực của Aieluosi thật sự là quá lớn.” Mộc Tử ở bên cạnh vung vung nắm tay, vẻ mặt hâm mộ: “Ta bao giờ mới có thể có khí lực như vậy chứ.”

“...” Vương Trọng vẻ mặt không biết nói gì nhìn hần.

Vẫn luôn nghe nói đế quốc là nơi chuyên môn sinh ra quái vật, nói thật Vương Trọng trước kia còn có chút không tin lắm, dù sao bất cứ lực lượng nào đều là có căn nguyên, hiện tại xem ra, hần thật đúng là cô lậu quả văn.

Chỉ là Vương Trọng không biết, cùng lúc hần đang tò mò người khác, Aieluosi và Mộc Tử đối với Vương Trọng càng tò mò hơn, bọn họ chưa thấy gặp người nào của liên bang kỳ quái như vậy!

Bên kia thế công của Aieluosi đã như dùi non lấp biển khởi động lên.

Hào quang màu vàng nhạt trên người đem làn da toàn thân hơi tỏa ra màu đồng cổ kia của hần phụ trợ vô cùng chói mắt, giống như là dùng gân thép xương sắt tạo ra, hơn nữa còn to lớn vô cùng, nhẹ nhàng duỗi chân, một khối đất lớn cũng có thể bị cước lực của hần hất lên, thân thể giống như đạn pháo hình người nhanh chóng bắn bay đi, đuổi theo con thú mặt người thân sư tử bị hần ném bay ra, phát sau mà đến trước!

Nắm tay to như cái nồi đất giờ lên cao cao, quyền như mưa xuống, tốc độ nhanh tới mức ngay cả Vương Trọng cũng có chút cảm giác sắp không thấy rõ nữa.

‘Phành phành phành phành phành ‘

Nấm đầm như mưa rào nháy mắt bùng nổ ngay tại trên thân thể bọc đầy phù văn màu xanh lục của con thú mặt người thân sư tử, từng vết lõm mất thường có thể thấy được xuất hiện ở trên thân nó, thân thể cao lớn bị đánh cho liên tiếp lui.

Con thú mặt người thân sư tử phát ra tiếng rống giận kinh sợ, đột nhiên há mồm!

Một mùi tanh tươi nồng đậm từ trong mồm nó nháy mắt phát ra, cùng lúc đó một khối năng lượng lớn màu xanh lục đậm ngưng tụ ở trong mồm nó!

Đang muốn phun ra, Aieluosi đã lao tới dưới thân nó, hai chân đột nhiên giẫm xuống đất, toàn bộ thân thể bắn lên cao cao, hai tay hung hăng đẩy đến trên cằm nó, hướng lên trên lao thật mạnh.

‘Phốc ‘

‘Rắc băng!’ ‘Rắc băng!’

Cái mồm há lớn bị hung hăng đẩy khép lại, mấy cái răng thú to lớn ở dưới lực lượng khổng lồ đẩy lên kia cắn khép lại, không chịu nổi gánh nặng ở trong tiếng răng rắc vỡ tan, luồng năng lượng màu xanh lục đậm kia còn chưa kịp phun ra từ trong cái mồm răng vỡ nát, trong tai, trong mũi của nó hung hăng tràn ra, cả cái đầu giống như là một cỗ máy hơi nước đang xì hơi ra xung quanh.

Thân thể Aieluosi khễ lật, thế xông lên chưa hết, hai chân như bỏ đao hung hăng đá vào trên cái cằm đã bay lên của nó.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Phù Sinh Môn

‘Oành’

Thân thể to lớn một lần nữa bị quái lực này đập bay!

Aieluosi vươn tay phải, thuận tay túm chặt đuối kịp thân thể bị hất bay của đối phương, nắm tay màu vàng đã trở thành cuộc giết chóc nghiêng về một bên.

Phành phành phành phành phành phành phành!

Xem thằng cha này ra quyền, loại cảm giác đó thật sự giống như cảm súng tự động bắn phá, Vương Trọng có thể miễn cưỡng thấy rõ đường quyền của hắn, nhưng hoàn toàn không thấy rõ nắm tay... Giống như cái máy đóng cọc, hoặc giống như loại mưa sao băng đầy trời.

Ba mươi giây... Chỉ ba mươi giây, con thú mặt người thân sư tử cấp năm đỉnh phong vốn tưởng rằng là boss cuối này, đang sống sờ sờ bị nắm tay Aieluosi đánh thành một vũng bùn nhão!

Vải bọc xác màu xanh lục kia hoàn toàn không thể bao lấy thân thể nó nữa, bị đánh cho tan tác, thân thể bên trong tản ra mùi tanh tươi, lúc này càng là trưng thịt, xương nát trộn lẫn vào nhau, lổ lổ ở ngoài vải bọc xác rách nát kia.

Ỗ vào sinh mệnh lực cường đại của duy độ sinh mệnh cấp năm đỉnh phong, nó tựa như còn chưa hoàn toàn chết, cái ‘đầu’ miễn cưỡng còn có thể tính là ‘đầu’ ở trên cổ nó rất không cam lòng run rẩy.

Oành!

Lại một quyền, cái đầu cực lớn trực tiếp bị đập rơi một nửa lồm xuống đất, thân thể khổng lồ đã sớm xụi lơ giống như phản xạ thần kinh đột nhiên run rẩy, toàn thân căng thẳng, ngay sau đó rất nhanh đã bắt lực mềm nhũn, không cách nào nhúc nhích mấy may nữa.

Aieluosi nhắc lên cái đầu to bằng chiếc xe của nó, lắc lắc đầu, sau đó giống như ném rác rưởi tùy tay ném tới bên cạnh: “Gia hỏa này hơi yếu, sẽ không là chúng ta lại tìm chỗ khác.”

Đây chính là duy độ thú cấp năm đỉnh phong, chỉ tốn ba mươi giây, quả nhiên là làm nóng người...

“Ta cũng cảm thấy thế.” Mộc Tử rất nghiêm túc gật gật đầu: “Xuống chút nữa nhìn xem, nói không chừng lại một chuyển tay không.”

Vương Trọng sáng suốt lựa chọn không nói gì, khi không hiểu thì đừng làm bộ làm tịch, bạn học Vương luôn luôn rất tự giác.

Theo con thú mặt người thân sư tử “yếu ớt” chết, sương mù trắng xóa ở xung quanh bắt đầu tiêu tán, hoang dã dưới chân cũng đang nhanh chóng sụp đổ, nhưng ba người đứng ở bên trên lại không cảm thấy chớp lên chút nào.

Thẳng đến khi khu vực hoang dã kia triệt để tan vỡ, sương mù trắng xóa bốn phía cũng hoàn toàn biến mất không dấu vết, trước mắt mới một lần nữa xuất hiện một thông đạo, có chút tương tự với cái trước đó từng đi, nhưng cảm giác xung quanh hư ảo hơn một chút, tường phủ văn chung quanh cũng cho người ta một loại cảm giác mông mông lung lung, hơn nữa, thông đạo cũng không dài, không đến ba phút đồng hồ đã đi tới điểm cuối.

Đến nơi đây, loại cảm giác chung quanh mông lung kia càng thêm mãnh liệt, ba cánh cửa giống như mặt gương gọn nước xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Cánh cửa gọn nước kia như hư như ảo, cho dù chỉ là tiếng mọi người nói chuyện, cũng sẽ dẫn tới mặt gương phẳng lặng sinh ra từng đợt gọn sóng, nhưng vươn tay đi chạm, lại không sờ được gì cả, trái lại mỗi lần gọn sóng, đều sẽ ở trên mặt gương kia hiện ra một ít chữ viết mơ hồ.

Loại văn tự này rất cổ xưa, càng giống từng cái ký hiệu độc lập, không thuộc về văn tự liên bang thậm chí bất cứ đế quốc nào hiện có, có chút giống chữ Latin cổ, nhưng lại không hoàn toàn giống.

Vương Trọng và Aieluosi xem không hiểu, Simba mở to mắt nghiên cứu hồi lâu cũng không nghiên cứu ra nửa cái rắm, trái lại Mộc Tử tựa như nhận ra một chút: “Có chút giống Vong Linh ngữ...”

“Bên trên viết gì?” Aieluosi biểu hiện ra hứng thú tương đối.

Vương Trọng mở to mắt, đối với một người thời gian so với người thường càng nhiều hơn, hắn đối với các phương diện đều đọc lướt qua, ngôn ngữ cũng là một trong số đó. Vong Linh ngữ trong miệng Mộc Tử, hẳn là văn tự Ai Cập cổ thời đại trước nữa.

Mộc Tử rất nghiêm túc phân biệt một lần, như là nhìn ra chút môn đạo, biểu cảm trên mặt cực kỳ phấn khích: “Thế mà lại là Phù Sinh Môn trong truyền thuyết!”

“Phù Sinh Môn là khảo nghiệm linh hồn người sống, mỗi người đều phải tiếp nhận khảo nghiệm, chúng ta xuất hiện ở nơi này có mấy người, sẽ đồng thời xuất hiện mấy cánh cửa...” Mộc Tử nói.

Simba tròn trĩnh mắt, tên nhỏ hỏi đầu này là ám chỉ mình không phải người sao... Hình như mình không thể tính là nhân loại, mình là Hi Mệnh Tiểu Sưu cao quý, nghĩ đến đây, Simba lại tự hìh.

Mộc Tử đang con hưng phấn tiếp tục nói: “Đây là khảo nghiệm đối với linh hồn, thế giới duy độ thứ năm là thế giới tinh thần, nhưng Phù Sinh Môn trong truyền thuyết lại là thế giới tinh thần tầng sâu hơn nữa trong thế giới tinh thần, nếu ý chí không đủ kiên định, rất dễ dàng trầm mê trong đó, vĩnh viễn không cách nào tỉnh lại, đối với chúng ta loại ý thức thể linh hồn tiến vào thế giới duy độ thứ năm này mà nói, cái này đại khái xem như một trong những nơi nguy hiểm nhất.”

Thế giới duy độ thứ năm ý thức thể bình thường mà nói là sẽ không chết, mặc dù ở trước khi tiến vào Mộc Tử nhắc tới loại duy độ thứ căn nuốt linh hồn kia, đối với cao thủ có thể dựa vào linh hồn ý thức thể trực tiếp tiến vào thế giới duy độ thứ năm mà nói, đại đa số chỉ có thể là tinh thần ý thức bị thương nặng mà thôi, có lẽ sẽ rất nghiêm trọng, nhưng cũng chỉ là vấn đề thời gian tu dưỡng dài ngắn, loại cấp bậc nguy hiểm có thể trực tiếp dẫn tới cái chết dù sao cũng là số ít, nhưng một khi đề cập đến cái gọi là thế giới tinh thần tầng diện sâu hơn, gây ra mộng ảo vĩnh cửu, vậy không có gì khác với trực tiếp chết, đối cái cách nói thẳng hơn nữa, chính là người thực vật.

“Cũng chính là nói, Kim Tự Tháp này hẳn là đồ thật rồi.” Trong mắt Aieluosi lóe ra hào quang nóng bỏng.

Lực lượng duy độ cường đại thật sự có thể thai nghén bảo vật, nhưng tương tự, cũng tất nhiên sẽ có nguy hiểm xứng đôi, tương ứng. Trong khoảng thời gian này lần qua lộn lại, Vương Trọng đối với nơi này đã có lý giải hoàn toàn mới, ý tứ Aieluosi và Mộc Tử hẳn là, bí cảnh cường đại cũng thai nghén thứ cực kỳ có giá trị đối với nhân loại, thậm chí đại biểu cho lực lượng duy độ.

Tương tự loại Kim Tự Tháp này nơi đây, thậm chí bí cảnh khác, Aieluosi đã xông qua rất nhiều, nhưng trong mười lần, chung quy có chín lần sẽ thất vọng, loại cái gọi là bí cảnh không hề khó khăn kia với hắn mà nói căn bản không cần thiết đi xông vào, không đạt được hiệu quả rèn luyện hắn muốn, hết thảy đều bị hắn xưng là bí cảnh giả, về phần một số vật người liên bang coi là “trần bảo”, hắn căn bản không để ý, giá trị quan của đế quốc cùng liên bang còn tồn tại khác biệt rất lớn, về phần Mộc Tử thì là đồng bạn trong một lần thăm dò vô ý gặp, rất thú vị, đôi khi trở thành bạn bè chính là duyên phận.

Aieluosi đề ý là mạnh lên, hắn cho rằng, nhân loại chỉ có thật sự tiếp xúc đến ý nghĩa thâm ảo của duy độ, vạch ra cái khăn che mặt của duy độ, mới có thể nắm giữ vận mệnh, đây là con đường đứng giữa của hắn, cũng là vận mệnh của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 247: Duy độ phù du

“Ba cánh cửa, mỗi người một cái đi.” Aieluosi nhìn nhìn Vương Trọng. Bạn của Mộc Tử, hắn tin được, chỉ là không biết có bản lĩnh gì, ở thế giới duy độ thứ năm, rất khó thông qua bề ngoài linh hồn ý thức thể trực tiếp đi phán đoán một người mạnh yếu, nhưng tốt xấu là người có thể dùng linh hồn ý thức thể trực tiếp định vị tiến vào, mặc dù là người liên bang, thực lực hắn cũng không kém, hiện tại chỉ xem hắn có dám mạo hiểm như vậy hay không, người liên bang nói dễ nghe chút gọi là cẩn thận, nói khó nghe chút chính là lo lắng, không có tinh thần mạo hiểm.

“Không có vấn đề!” Vương Trọng gật gật đầu, sự quyết đoán của hắn thắng được hảo cảm của Aieluosi và Mộc Tử, đó là biến hóa tâm lý trong nháy mắt.

“Ta đi bên trái!” Mộc Tử đã sốt ruột không chờ nổi lao đầu vào, sóng nước kia nhộn nhạo ra một vòng gợn sóng, đem cả người hắn vô thanh vô tức nuốt vào.

“Vậy xuất phát đi, “ Aieluosi hướng Vương Trọng cười cười, vỗ vỗ bả vai hắn: “Gặp ở bên kia, bằng hữu!”

Cảm giác trong nháy mắt bước vào Phù Sinh Môn là rất kỳ quái, nhưng chỉ là một bước ngắn ngủn mà thôi, lại làm người ta cảm giác một bước này bước thời gian thật dài.

Bên kia cửa là một mảng bóng tối hoàn toàn, đưa tay không thấy năm ngón, thậm chí ở sau khi Vương Trọng bước vào, ngay cả cánh cửa phía sau cũng nháy mắt biến mất.

“Cảm giác thật quý dị... Vương Trọng...” Simba gắt gao túm chặt tóc mai Vương Trọng, cả thân thể đều ghé vào bên tai hắn, muốn nói chút gì đó, nhưng do dự chưa mở miệng.

Vương Trọng có thể cảm giác được thân thể nó đang khẽ phát run, hắn cười đưa tay vỗ nhẹ nhẹ ở trên người Simba: “Không có việc gì, có ta đây!”

Simba hơi trấn định một chút.

Trong lòng Vương Trọng biết, Simba vì hắn trả giá quá nhiều.

Simba nằm đó ở trong hòn hải dương đồ tiểu Vương Trọng cường đại và hăng hái cỡ nào, không phải là bộ dáng nhát gan hiện nay, nhưng một cuộc kia vì thay đổi vận mệnh của mình, khiến hắn từ một kẻ lớn tương tự Vương Trọng, biến thành to bằng bàn tay hiện nay, mất đi còn có lực lượng cường đại của hắn, đây là trả giá để thay đổi vận mệnh, hiện tại ngay cả sức véo mũi Vương Trọng cũng không có.

Hiện tại đến lượt hắn bảo hộ Simba.

Lúc này bóng tối xung quanh có chút quỷ dị, Vương Trọng có thể cảm giác được xung quanh có cái gì đó, lại nhìn không thấy sờ không tới.

Như là thanh âm nào đó, như là bức họa nào đó, như là loại cảm giác nào đó, hoặc như là một loại cảm xúc thương xót nói không rõ, không lẽ nào không vào từ bốn phương tám hướng ừ ừ đập tới, tựa như là muốn ủa vào trong thân thể, trong đầu Vương Trọng, dốc sức muốn đem hắn lấp đầy, nhưng trong đầu Vương Trọng lại như cái phễu thông thấu bốn phía, vô luận có bao nhiêu ‘thứ’ tiến vào, luôn là nguyên phong bất động lại từ một mặt khác xuyên ra ngoài, để lại cho Vương Trọng chỉ là một chút ấn tượng nhàn nhạt, thậm chí cũng không rõ ràng.

Vương Trọng có thể cảm giác được đây là một loại tinh thần công kích, hoặc nói là một loại ảo giác.

Đáng tiếc, chế tạo ảo giác là thứ trước kia Simba sở trường nhất, có thể ở trong mộng cảnh hòn hải dương trống không một vật làm ra đủ loại đồ vật để huấn luyện tiểu Vương Trọng, rốt cuộc là duy độ sinh vật cao hơn so với duy độ thứ năm này. Phương diện này Simba xưng mình thứ hai, chỉ sợ tuyệt đối không có ai dám xưng là thứ nhất, mình bắt đầu từ lúc năm tuổi, thứ so với những ảo cảnh này càng thêm chân thật hơn, đã bị hắn cùng Simba chơi chán rồi, Vương Trọng giống như trời sinh đã miễn dịch đối với thứ này, từ nhỏ có thể trực tiếp không nhìn, hiện tại trình độ như vậy, có thể khiến hắn xác thực cảm giác được ảo cảnh tồn tại, cấp độ ảo cảnh thật ra đã khá cao rồi.

Lúc này không nhúc nhích, nhưng chung quy không thể đi lung tung khắp nơi trong khu vực bóng đêm này.

Hắn nhắm mắt lại tĩnh tế cảm thụ, cảnh tượng huyền ảo đã không thể mê hoặc Vương Trọng, còn lại chỉ là cảm giác đối với hiện thực, cảm giác hắc ám xung quanh không phải tự nhiên hình thành, khi tĩnh tâm hồn lực hướng bốn phía khuếch tán ra, tất cả chung quanh bắt đầu mơ mơ hồ hồ thành hình ở trong đầu.

Hắn ‘nhìn’ thấy rồi.

Xung quanh, những thứ mang đến cho mình cảm giác ảo cảnh kia, là vô số “duy độ phù du” nhỏ bé lơ lửng ở giữa không trung, trong suốt, giống như nòng nọc, đây là định nghĩa khoa học của bản thân Vương Trọng, không ai có thể nói cho hắn đây là cái gì, tri thức liên bang không giải thích được, tri thức đế quốc quá mức bản năng nguyên thủy, hắn phải thành lập hệ thống nhận biết của bản thân.

Chúng nó như những cỗ máy năng lượng loại nhỏ, không ngừng khuếch tán từng gợn sóng có thể ảnh hưởng tư duy ý thức, chỉ cần tiếp xúc đến, sẽ ở dưới các gợn sóng này quấy nhiễu lâm vào tư duy hỗn loạn, các cảnh tượng mang theo thương cảm trong trí nhớ sẽ như hoa tuyết đoạn ngắn từ trong đầu người hiện lên, làm người trầm luân, thống khổ. Chúng nó có lẽ là vô ý thức, chủ đạo ảo cảnh này bản thân người, là tâm ma của người, chúng nó chỉ đảm đương một kẻ dẫn đường.

Nhưng lúc này các gợn sóng cảm xúc đó lại không cách nào ảnh hưởng đến Vương Trọng. Người có thể nói hắn ở chỗ Simba đã kiến thức quá nhiều, cũng có thể nói hắn từ nhỏ trải qua quá nhiều đã sớm chết lặng đối với thống khổ thứ này, hoặc là nói, linh hồn ý thức của hắn, ở trong loại chết lặng kia từ nhỏ đã sớm chiếm được thiên chuy bách luyện khác thường, bền bỉ như sắt thép!

Mặc gợn sóng phát tán hỗn loạn, cũng không thể dao động bản tâm một chút nào.

Ngược lại là Vương Trọng chịu đựng duy độ phù du này dần dần, quan sát phương thức chúng nó đem tinh thần ý thức khuếch tán ra...

Từng vàng sáng so với đám duy độ phù du kia lớn hơn sáng hơn vô số lần từ trên người Vương Trọng phát tán ra!

Lực lượng tinh thần là thứ huyền diệu khó giải thích, không nhiều người có thể nắm giữ. Loại chuyện này, có được trụ cột linh hồn ý thức cực mạnh, càng quan trọng hơn là thiên phú cùng linh ngộ, kẹt ở chỗ ngưỡng cửa cả đời không linh ngộ được là bình thường, đối với cường giả mà nói, loại thí luyện tâm ma này là vừa yêu vừa hận, đột phá sẽ được nâng cao rất nhiều, nhưng một khi không đột phá được, nhẹ thì lưu lại mệnh môn tâm ma, nặng thì tẩu hỏa nhập ma.

Vương Trọng lúc này cảm giác cực kỳ diệu, phương pháp nắm giữ có lẽ rất nguyên thủy, vận dụng đối với tinh thần lực cũng rất thô ráp, chỉ có thể đem loại cảm xúc lạc quan trời sinh kia của hắn kèm theo ở trong tinh thần khuếch tán ra, nhưng lại khiến đám duy độ phù du kia như gặp phải nước lũ mãnh thú, sợ hãi vô cùng lui tán ra.

Sương mù tan đi, một cánh cửa bí mật huyền ảo xuất hiện ở trước mắt, đó là lối ra, chỉ có thật sự phá vỡ mê chướng, lối ra mới có thể xuất hiện, Vương Trọng chỉ là nhẹ nhàng cất bước chân, đã sải bước ra ngoài.

Lúc này tất cả mê chướng đều đã tan vỡ, Vương Trọng phát hiện mình đang đứng ở trong một cung điện rộng lớn, bốn phía trừ mấy trăm cây cột khổng lồ chống đỡ cung điện thì trống trơn không có một vật nào.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 248: Uy lực như núi

“Vương Trọng Vương Trọng!” Simba hét chói tai: “Mau nhìn hai gã kia!”

Tình huống Mộc Tử và Aieluosi không ổn chút nào, hai người không hề nghi ngờ là cường giả, thậm chí có chiến kỹ sâu không lường được, nhưng đối mặt duy độ phù du chỉ thẳng linh hồn, điển hình có sức mà không có chỗ để dùng.

Vừa rồi đám duy độ phù du kia chế tạo ảo cảnh có thể nói là giả, nhưng đó là nhận biết của thế giới bốn chiều, ở duy độ thế giới, cái này cũng là thật, mà Phù Sinh Môn này thì càng thêm huyền diệu, lúc từ một mặt kia của Phù Sinh Môn nhìn vào như hư như ảo, như trắng trong nước, nhưng từ một đầu này quay đầu nhìn về, lại chỉ như cách từ kính trong suốt nhìn vật, rõ ràng có thể thấy được.

Mộc Tử và Aieluosi đều đang bị kẹt trong cửa, bọn họ duy trì tư thế lúc một bước bước vào không nhúc nhích cứ như vậy đứng ở nơi đó, trên người bọn họ bám đầy duy độ phù du trong suốt mắt thường có thể thấy được, bám vào trên người bọn họ, rậm rạp tựa như ký sinh trùng bao trùm toàn thân bọn họ.

Những duy độ phù du này tán ra ánh sáng mờ nhạt, gọn sóng nhộn nhạo nhẹ nhàng mà thông thả, giống như các mỹ nhân ngư mê người nhỏ bé, trong truyền thuyết ngồi ở trên đá ngầm ngoài biển, phát ra loại tiếng ca kỳ ảo kia, đem Mộc Tử và Aieluosi triệt để mê hoặc.

Hấp thu linh hồn ký chủ, chế tạo thế giới tinh thần tầng sâu đối ứng, để ký chủ vĩnh viễn không thể tỉnh lại, cho đến khi linh hồn hao hết, mà chúng nó sẽ tiếp tục vĩnh sinh, khái niệm “sinh mệnh” ở duy độ thế giới đạt được sự giải thích hoàn toàn mới.

Vương Trọng có chút kinh ngạc, khi mình thông qua, cảm giác lực hướng dẫn của những duy độ phù du này cũng không mạnh như vậy, hẳn biết mình có năng lực kháng cự ảo cảnh, nhưng dù sao chưa từng kiểm nghiệm ở trong hiện thực, lại thêm Mộc Tử và Aieluosi trước đó thành lập ra trong cảm nhận của hắn loại ấn tượng cường đại kia, còn tưởng hai người này sẽ thông qua sớm hơn mình, dù sao hai người đều là thực lực mạnh mẽ thông qua, không giống mình thật ra là cơ duyên xảo hợp từ trong Vận Mệnh Thạch đạt được lý giải.

Hắn quan sát một phen, phát hiện hai người tựa như là thật sự bị mê hoặc chặt chẽ, nửa điểm dấu hiệu sắp sửa thức tỉnh cũng chưa có. Tình huống Mộc Tử hơi tốt hơn một chút, quan tài kỳ quái của hắn tựa như đang hộ chủ, Aieluosi mạnh nhất tình huống kém nhất, tựa như đang liều mạng giãy dụa lại đắm chìm ở trong ác mộng không thể tỉnh lại, hồn lực của hắn càng mạnh, hấp dẫn duy độ phù du càng nhiều, Aieluosi tuyệt đối là người mạnh nhất Vương Trọng hiện tại từng gặp từng nghe nói.

Vương Trọng thử đem loại tinh thần lực phát triển hướng chính đạo mà mình dọa lui duy độ phù du kia khuếch trương ra, nhưng vấn đề là hồn lực của hắn cũng chưa cường đại đến mức xuyên qua không gian xa như vậy đem duy độ phù du trên thân hai người xua tan, chỉ còn lại có một chiêu.

Linh hồn Vương Trọng truyền âm la lớn: “Mộc Tử! Aieluosi!”

Liên tiếp hô mười mấy tiếng, bên kia cũng không chút phản ứng, Simba cũng gia nhập vào: “Hỏi đầu! Hỏi đầu! Gã cơ bắp!”

Cái xưng hô này tựa như so với gọi Mộc Tử và Aieluosi hơi hữu dụng hơn một chút. Mắt Vương Trọng sáng lên, hô lên hai từ thạch phá kinh thiên: “Coca! Xúc xích!”

...

Thế giới của Mộc Tử là một mảng đen trắng.

Thật ra ở thời điểm hắn vừa sinh hạ, thế giới đen trắng rõ ràng như vậy cũng không phải thuộc về hắn.

Hắn vốn có một gia đình hạnh phúc ngọt ngào, cha mẹ đều là linh chủ một lãnh địa nhỏ của Tutankhamun, ngồi ôm một khối ốc đảo phạm vi mấy chục dặm, nơi đó mọi người rất hữu hảo, ở trong ốc đảo canh tác, ở trong sa mạc săn bắn, phụ thân làm linh chủ ở trong lãnh địa xưa nay có danh xưng hiền chủ, mà mẫu thân thiện lương thì là đại mỹ nhân nổi tiếng xa gần, ở trong mắt toàn bộ mọi người đây đều là một cái gia đình ông trời tác hợp cho.

Đó là một cái thơ ấu vô cùng tốt đẹp, Mộc Tử ở lòng sự trân trọng và quan tâm của toàn bộ mọi người lớn lên, như một thiên tài yêu nghiệt, sớm thức tỉnh lực lượng của nhân loại mới, thẳng đến ngày đó hắn sinh nhật ba tuổi.

Phụ thân sáng sớm đã ra ngoài, nghe mẫu thân nói là đi chuẩn bị cho Mộc Tử một món quà trân quý nhất trên thế giới, Coca và xúc xích của liên bang!

Hắn từng nghe nói về hai thứ đó, quả thực chính là dùng từ ngữ hoàn mỹ nhất trong cuộc sống cũng không cách nào hình dung ra mỹ vị của hai loại thức ăn thần kỳ này, tiểu Mộc Tử từ buổi sáng đã luôn luôn chờ mong, đây nhất định sẽ là một sinh nhật tuyệt vời, nếu không phải hắn ở lúc đùa giỡn đi vào gian trang viên tế chủ sử dụng kia mà nói.

Trong trang viên có một cái quan tài rất bình thường, năm trước thời điểm phụ thân tế chủ, hắn từng xa xa nhìn thấy một lần, nghe nói đó là đồ gia truyền gia tộc của mình từ thời đại hắc ám đã lưu truyền tới nay, tiểu Mộc Tử không quá rõ một thứ đồ chơi cổ quái như vậy rốt cuộc có chỗ nào tốt để ‘gia truyền’, ngược lại cảm giác vật phẩm cấm kỵ toàn bộ mọi người nhắc tới sẽ biến sắc này có một loại thân thiết nói không nên lời.

Hắn nhìn không được đưa tay sờ soạng một cái, sau đó quan tài nghe nói truyền mười mấy đời cũng chưa có bất cứ sự khác thường nào thay đổi màu sắc, toát ra loại hào quang mờ nhạt, xanh lam kia.

Quan tài không có dấu hiệu bị mở ra, như là mở ra cái hộp ma Pandora, thế giới đẹp đẽ mà nhiều màu từ đó về sau biến mất, ác mộng cũng theo đó bắt đầu.

Mọi thứ bên người hắn đều như bị nguyên rửa, đêm hôm đó, phụ thân ở trên đường vận chuyển hàng hóa trở về nghe nói đã gặp phải thú triều sa mạc quy mô lớn tập kích, cả chi tiểu đội thi cốt vô tồn, ngay sau đó mẫu thân cũng ngã bệnh, Mộc Tử canh giữ ở trước giường của cô, chỉ ba ngày, hắn tận mắt thấy mái tóc đen của mẫu thân ở trong vòng ba ngày đã biến thành tóc bạc.

Mẫu thân tựa như đã biết một số thứ gì đó, nhìn tiểu Mộc Tử canh giữ ở trước giường bệnh kéo tay cô, khóc lóc nhẹ nhàng thở dài, dùng loại ánh mắt triu mến đó một mực nhìn chăm chú vào hắn, thẳng đến cuối cùng không còn một tiếng động.

Lãnh địa cử hành lễ tang long trọng cho cha mẹ, nhưng ở cùng ngày tang lễ, đám thú triều kia tập kích tiểu đội hàng hóa của phụ thân lại tập kích lãnh địa.

Đù loại sinh vật biến dị chưa từng nghe, chưa từng thấy tàn sát bừa bãi ở trong lãnh địa, đem mọi thứ ở toàn bộ lãnh địa đều xé làm mảnh vụn, hóa thành tro tàn.

Nhưng tựa như không có bất cứ biến dị thú nào có thể ‘nhìn’ thấy hắn, cũng không nhìn thấy cái quan tài kia, trong cả phế tích, chỉ còn lại có hai người bọn họ.

Hắn run rẩy, sợ hãi, không cam lòng, hối hận, nếu có thể một lần nữa lựa chọn, hắn nhất định sẽ không đi chạm vào cái quan tài đó, hắn cảm thấy tất cả cái này đều là quan tài diêm xâu kia mang đến! Nhưng mỗi lần đến một khắc hình ảnh cuối cùng, hắn lại đều không chút chối từ công nó lên, hắn muốn nghiên cứu nó, chinh phục nó, ít nhất, không thể để cha mẹ chết không minh bạch như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 249: Không giả bộ sẽ chết tinh nhân (1)

Nhưng con đường này quá dài lâu, đến nay đã hơn mười năm, hắn không ngừng tiến lên, thực lực tăng trưởng đủ để dùng khủng bố mà tính, nhưng hiểu biết đối cái quan tài này, vẫn chỉ cực hạn ở đơn giản hai màu đen trắng, đơn giản sống hay chết, có lẽ nắm giữ một số tác dụng đặc thù về quan tài, nhưng không thể chỉ thẳng bản chất.

Các hình ảnh ẩn sâu ở chỗ sâu nhất trong lòng hắn, lúc này đang ở trong đầu Mộc Tử một lần lại một lần chiếu lại, đây là ác mộng hắn vài năm trước hầu như buổi tối mỗi ngày đều sẽ gặp, lúc bắt đầu hắn giả dựa muốn tỉnh lại, nhưng loại giả dựa đó hiển nhiên lại chỉ là vô dụng, hắn từng lần một trầm luân ở trong mộng cảnh của mình, cảm thụ được loại thống khổ khiến hắn bị thương nhất kia trong mộng cảnh, sau đó ở thời điểm hắn thống khổ nhất, hắn lại ngủ, lại bắt đầu giấc mơ tương tự, ngày qua ngày, năm qua năm...

Thẳng đến khi hắn đột nhiên nghe được một thanh âm rất mỏng manh, không biết từ nơi nào truyền đến: “Mộc Tử...”

Một cái trước là tên mình, trong lãnh địa người xưng hô tên mình như vậy nhiều lắm, khiến Mộc Tử căn bản khó có thể để ý, hắn lúc này còn ở trong hình ảnh đàn thú tàn sát bừa bãi, có lẽ là người quen nào trong lãnh địa hoảng sợ gọi, nhưng hắn chỉ mới ba tuổi, trừ hoảng sợ và khóc lóc căn bản là bất lực.

“Hồi đầu...”

Cái xưng hô này khiến Mộc Tử ngây người, tựa như nhớ tới chút gì đó, hắn hồ nghi hướng giữa không trung nhìn thoáng qua.

Thẳng đến một thanh âm lớn hơn nữa xuất hiện: “Coca! Xúc xích!”

???

Nếu yếu ớt, vậy Mộc Tử hiện tại đã là người chết, nhưng hắn chưa chết, hắn còn sống, hơn nữa không ngừng cường đại, đây là hắn muốn làm rõ vận mệnh của hắn, tìm được nơi hắn thuộc về, vô luận sống hay là chết, nhưng tuyệt đối không phải hồ đồ!

“Là... Vương Trọng?” Mộc Tử nhớ tới cái tên này, hình ảnh trước mắt nhất thời tan vỡ như thủy tinh, hắn thấy được các duy độ phù du bám vào trên người mình.

Trong mắt Mộc Tử bắn ra sự tàn khốc làm người ta kinh sợ, thì ra là mấy thứ này, dám khinh nhờn nơi thần thánh nhất trong lòng mình!

Thế giới của hắn luôn luôn đơn giản, sống và chết, đen cùng trắng, không phải bạn, chính là kẻ địch, không có bất cứ khả năng trung lập nào!

Một luồng hồn lực kinh khủng trên người hắn lập tức nhộn nhạo ra, giống như sinh tử phản định! Các duy độ phù du bám vào trên người hắn ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, nháy mắt đã âm đạm xuống, giống như vô số hạt bụi, chấn động rớt xuống đầy đất!

Thông đạo rộng rãi theo đó xuất hiện ở trước mắt hắn!

Mà ở trong một cửa khác của Phù Sinh Môn, mắt Aieluosi rốt cuộc cũng mở.

Vừa rồi, hắn đang trải qua một hồi chiến đấu tựa như vĩnh viễn giết không hết, vô số duy độ sinh vật khủng bố, cấp sáu thậm chí cấp bảy, thậm chí cấp tám cao cao tại thượng! Điền cuồng như núi như biển ập về phía hắn, hắn liều mạng chiến đấu, không ngừng bị thương, thẳng đến tử vong.

Aieluosi nhớ rõ sư phụ từng nói, đây là đạo của hắn, tự nhiên chỉ đạo —— cá lớn nuốt cá bé, kẻ thích nghi sinh tồn!

Hắn thích chiến đấu, đặc biệt loại chiến đấu nhiệt huyết dâng trào này, hắn thích cảm giác mạnh lên, chỉ có ở trong chiến đấu nhiệt huyết dâng trào, mới có thể khiến hắn càng chiến càng mạnh!

Người khác chiến đấu có nhiều mục đích hơn, mà hắn chiến đấu vì chiến đấu!

Thật ra hắn rất hiểu biết nơi này, thậm chí vô cùng rõ nơi này chỉ là một ảo cảnh, hắn thậm chí cảm giác mình lúc nào cũng có thể mạnh mẽ tự tỉnh táo lại, nhưng vậy thì thế nào?

Chiến đấu chảy máu tươi như vậy khiến hắn say mê, loại cảm giác đả kích chân thật đó, cảm thụ được các duy độ sinh vật cường đại chung quanh thiên kì bách quái, không hề đối với lực lượng duy độ, khiến hắn như mê như say, mỗi một quái vật mới xuất hiện, mỗi một lần kiệt sức tử vong đều khiến hắn muốn ngừng mà không được!

Đến một lần nữa! Đến một lần nữa! Đến một lần nữa...

Hắn không ngừng ở trong Tu La ảo cảnh tiếng sát phạt rung trời này luân hồi, như mê như say, thẳng đến lúc tiếng cổ quái ‘Coca, xúc xích’ kia vang lên.

Khi ảo cảnh trước mắt biến mất, Aieluosi cảm giác là có chút rung động, hắn rất rõ ràng cảm giác được đám duy độ phù du này bám vào trên người mình, lần này thật sự quá may mắn, cũng là mình quá tự đại rồi.

Dù sao cũng là tồn tại cường đại trong ba người thật sự có thể một mình dựa vào tinh thần ý chí bản thân tiến vào duy độ thứ năm, lấy tinh thần ý thức cường đại của hắn, ảo cảnh chân thật nữa cũng sẽ bị hắn nhìn ra sơ hở, điều đó ngược lại sẽ làm hắn mất cảnh giác, cho nên bọn duy độ phù du kia là cố ý, chúng nó khiến bản thân ngay từ đầu đã biết ảo cảnh là giả, ngược lại thả lỏng sự cảnh giác của mình, sau đó khiêu khích sự hiếu chiến trong huyết mạch mình, khiến mình cam tâm tình nguyện kẹt ở trong ảo cảnh kia trầm luân, nếu tiếp tục, nói không chừng sẽ thật sự rất nguy hiểm.

Đám duy độ phù du này, mới là đại sư nghệ thuật thật sự khổng chế ảo cảnh, khổng chế lòng người!

Vương Trọng... Thăng cha cảm giác có chút yếu... Ngược lại là... Một kẻ quái dị nhất.

Aieluosi từ trong Phù Sinh Môn đi ra, ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Vương Trọng đã có thêm vài phần thân thiết và tán thành, duyên gặp gỡ là một bộ phận, nhưng ở thế giới cá lớn nuốt cá bé này, muốn đạt được sự tôn trọng thì nhất định phải có thực lực!

“Vương Trọng, cảm ơn ngươi đã cứu ta, ta cảm giác trên người ngươi có khí tức kỳ quái có thể thay đổi vận mệnh!” Thiếu niên đầu trọc rất cao hứng. Ở thế giới duy độ, hắn từng gặp được rất nhiều người, nhưng thật sự kết bạn lại không nhiều, mà lần đầu tiên gặp đã có cảm giác kỳ diệu, thì chỉ có một mình Vương Trọng, tuy Mộc Tử tuổi không lớn, nhưng thời gian lẫn lộn ở thế giới duy độ lại xem như tiền bối.

“Không sai, thế mà có linh hồn mạnh mẽ như vậy, ngay cả duy độ sinh vật cũng phải né tránh!” Aieluosi cũng rất thương thức. Ở duy độ thế giới, hồn lực mạnh yếu chỉ là một bộ phận, quan trọng linh hồn kiên cường dẻo dai, rất rõ ràng, linh hồn Vương Trọng phi thường đáng sợ, cái này biểu thị tiềm lực hoặc là một số thứ nhân loại trước mắt còn chưa thể nắm giữ, nhưng ở duy độ thứ năm lại càng thêm quan trọng.

“Mì ha ha, rốt cuộc bị các ngươi nhìn thấu rồi, đó là Hi Mệnh Tiểu Sư Simba vĩ đại ta, ở dưới sự dạy dỗ chí cao vô thượng của ta, mới có linh hồn kiên cường dẻo dai của Vương Trọng hiện tại. Hối đầu, cơ bắp, các ngươi rốt cuộc ý thức được sự vĩ đại của ta, hiện tại cho các ngươi một cơ hội cúng bái ta!”

Simba nhìn suốt đường, ghen đã lâu, Hi Mệnh Tiểu Sư là loại tuyệt đối không làm ra vẻ sẽ chết, mất lực lượng, khiến tôn nghiêm quan trọng nhất trong đời hắn không thể thi triển, hiện tại rốt cuộc từ chỗ Vương Trọng tìm được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Không giả bộ sẽ chết tinh nhân (2)

Aieluosi và Mộc Tử thì cười cười, cũng không có ý tứ so đo với Simba. Duy độ thú cổ quái trước mắt này rất yếu... Nói thật, trừ có thể nói chuyện phiếm, quả thực chỉ là phế vật, chỉ là tôn trọng đối với đồng bạn, hai người đều sẽ không so bì với Simba, hiện tại Vương Trọng đã có thể được coi là đồng bạn chiến đấu ở duy độ thứ năm.

Phương thức tiến vào duy độ chia ra hai loại, một loại là thông qua khe hở không gian, một loại là linh hồn tiến vào, cái trước phần nhiều là liên bang sử dụng, cái sau phần nhiều là đế quốc sử dụng.

Hai loại phương thức đều có ưu khuyết điểm, liên bang thông qua trạm truyền tống không gian cố định, gần trăm năm qua không ngừng hướng duy độ thứ năm vận chuyển chiến sĩ, thành lập căn cứ, từng chút một mở rộng vòng chiếm lĩnh, nhưng bởi vì phương thức này đối mặt duy độ sinh vật cường đại sẽ dẫn tới trả giá thể thảm nặng nề, liên bang ở phương diện này tương đối cẩn thận, sẽ không dễ dàng đụng chạm duy độ sinh mệnh cấp bảy trở lên, dù sao ý nghĩa của liên bang ở chỗ tranh đoạt tài nguyên, chỉ có số ít cao thủ gia tộc liên bang mới có thể thật sự vì thăm dò ý nghĩa thâm ảo của lực lượng, mà đế quốc bên này, phạm là dũng sĩ tiến vào đều là vì theo đuổi ý nghĩa sinh mệnh, thăm dò bản chất lực lượng.

Cho nên đại đa số người của liên bang ở thế giới duy độ thứ năm cho người ta ấn tượng vẫn luôn là rất nhất gan, làm bất cứ chuyện gì cũng cẩn thận chặt chẽ, duy độ sinh vật cường đại không dám đụng vào, bí cảnh thần bí mà ẩn chứa vô số bảo vật bọn họ không dám xông pha, nhưng tham lam điểm bản chất này thì là thật. Các loại căn cứ của liên bang đều phi thường thích trao đổi với người thăm dò của đế quốc, trước đây mấy năm, người của đế quốc không hiểu giá trị trường, thật sự đã chịu thiệt lớn, đương nhiên mấy năm qua loại chuyện này đã không xuất hiện nhiều nữa, có một số người thăm dò của đế quốc thà rằng ném đi, cũng lười tiện nghi cho liên bang loại tình huống này.

Cái này cũng không thể trách liên bang cẩn thận, vốn thăm dò sẽ có thương vong, đối mặt các sinh vật nguy hiểm kia, cũng từng trả giá toàn quân bị diệt, liên bang thực sự thừa nhận không nổi, mà phương thức linh hồn tiến vào hoặc là tiến vào Thiên Hồn kỳ, hoặc là có kỳ ngộ đón ngộ, nếu không rất khó, cái này thật ra chính là hai con đường tiến hóa nhân loại đế quốc và liên bang thời đại hắc ám đi.

Linh hồn tiến vào một khi tử vong, trừ phi là tình huống đặc thù, nếu không nhiều nhất chỉ bị thương, tu dưỡng một đoạn thời gian có thể khôi phục, mà cao thủ có tư cách tiến vào, thực lực bản thân đã rất cường, đế quốc bên này càng không thiếu kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nếu có một số năng lực đặc biệt thì càng có thể can rờ thăm dò, ví dụ như Mộc Tử chính là loại này, cũng là nhân vật rất truyền kỳ ở trong duy độ thứ năm.

“Lần này thương thế của ta có chút nghiêm trọng, cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, vẫn là Mộc Tử ngơoi được lợi.” Aieluosi cười nói. Một trận chiến này thể ngộ phi thường phong phú, nhưng loại tra tấn chiều sâu kia, vẫn tạo thành thương thế nhất định đối với linh hồn, một chiến sĩ tốt đồng thời cũng phải am hiểu nắm giữ thân thể.

Mộc Tử lắc đầu, “Ta cũng cần khôi phục một chút, loại duy độ thú này cũng tôn thương đối với cái rương của ta.” Quả thật hào quang từ cái rương của Mộc Tử có chút âm đạm.

Hai người bỗng nhiên cùng nhau nhìn Vương Trọng, “Ngơoi không làm sao à?”

Vương Trọng gãi gãi đầu, “Hình như không có việc gì.”

“Không đúng. Vương Trọng, ta lần trước đã thấy ngơoi bị duy độ sinh vật cấp cao đuổi giết, ngơoi chẳng lẽ không sợ chút nào?”

“Có mấy lần bị chơi chết rồi, nhưng hình như không có việc gì, tựa như gặp ác mộng.” Vương Trọng nói.

Aieluosi và Mộc Tử trợn mắt há hốc mồm, Aieluosi cười khò, “Ta cho rằng ở thế giới này, ta và Mộc Tử xem như tương đối kỳ quái, thật sự là ếch ngồi đáy giếng, bất cứ linh hồn thể nào tử vong ở duy độ thứ năm đều phải tu dưỡng, không ai có thể coi như không có việc gì, linh hồn thể của ngơoi rất cổ quái!”

“Đại khái là vận khí tương đối tốt.” Vương Trọng cũng bất đắc dĩ nói.

Bởi vì Vận Mệnh Thạch tồn tại, vận mệnh của hắn ngay từ đầu đã khác với người bình thường, ít nhất hiện tại bắt đầu phát hiện có chút chỗ tốt rồi.

Mộc Tử thì ở bên cạnh mở to mắt nhìn, thật lâu mới phát ra thanh âm rất cảm khái: “Ta quen biết quả nhiên đều là những người rất kỳ quái mà!”

Aieluosi và Vương Trọng rất tự động ngồi đối diện, Simba bên cạnh bộ dáng không phục lắm, ngơoi một kẻ cả ngày cống cái quan tài kỳ quái đi khắp nơi, không có lập trường để nói loại lời này: “Ngơoi mới là kẻ kỳ quái nhất đó!”

“Ha ha ha!” Ba người đều cười lên, người thú vị sẽ ở chung với người thú vị, người kỳ quái cũng cùng người kỳ quái hai cực hút nhau, cái gọi là vật hợp theo loài, thật ra chỉ đơn giản như vậy.

“Đáng tiếc hôm nay ta không thể tiếp tục rồi.” Mộc Tử rất tiếc nuối nói. Vừa rồi ở chỗ duy độ phù du tiêu hao của hắn quá nhiều lực lượng tinh thần, bọn họ tất nhiên cường đại, nhưng muốn ở duy độ thứ năm duy trì hình thái ý thức thể càng thêm cường đại, tự nhiên cũng sẽ so với đám ‘kẻ yếu’ kia của liên bang cần càng nhiều năng lượng hơn.

“Lần sau đi, hẹn cái thời gian.” Aieluosi nhìn nhìn sâu trong đại điện này, hắn có thể cảm giác được phía trước hắn là còn có một hai cửa ải, hơn nữa, từ sâu trong đại điện này truyền ra lực lượng duy độ vô cùng nồng đậm, không biết thai nghén nguy hiểm như thế nào, khẳng định sẽ rất thú vị, bỏ qua thì quá đáng tiếc: “Ta có thể ở nơi này khắc xuống tọa độ, lần sau tới, trực tiếp truyền tống đến trong đại điện này là được rồi.”

Aieluosi vừa nói, vừa đưa tay ở trong đại điện này khắc đường nét phù văn.

“Có tọa độ mà nói, lần sau lúc vào, có thể trực tiếp buông xuống trong đại điện này sao?” Vương Trọng cảm thấy rất không thể tưởng tượng, dù sao nơi này là thứ nguyên không gian bên trong Kim Tự Tháp, không phải là tùy tiện tiện tiện một khối lục địa của thế giới duy độ thứ năm.

Mộc Tử cười hi hi nhìn hắn, đối với loại năng lực này của Aieluosi sớm đã thấy quái mà không quái nữa.

“Ha ha, đều là mấy chiêu trò nhỏ của sinh mệnh phù văn, ngươi có hứng thú, lần sau ta dạy cho ngươi.” Khi Aieluosi nói xong, phù văn pháp trận đã khắc xong, phát tán ra khí tức độc đáo, có Vương Trọng, có Aieluosi cũng có Mộc Tử. Hắn hài lòng gật gật đầu: “Lần sau lúc tiến vào, cảm ứng ba luồng hơi thở này của chúng ta là được, đứng rồi!”

Hắn như là đột nhiên nhớ tới một chuyện phi thường thú vị: “Lần này chuẩn bị không đủ, chúng ta thời điểm lần sau đến, xông vào bí cảnh xong hẳn là còn có thời gian, mọi người mở cái party vui vẻ đi, cảm giác không khí khăng định rất được đó. Ta phụ trách kiểm mấy món ăn ngon, Pampas bên kia không thiếu nhất chính là các loại món ăn thôn quê, đương nhiên, quan trọng nhất là Coca, còn có xúc xích trong truyền thuyết, nói thực ra, ta cũng muốn thử một chút có ngon như vậy không.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Cẩn thận tử mị (1)

Mắt Mộc Tử cũng sáng lên, nuốt ngụm nước miếng: “Vương Trọng, thật sự có thể chứ? Coca sẽ không đất lắm phải không?”

Hai mặt hàng này thật đúng là fan Coca, Vương Trọng cười lên: “Yên tâm, bao ở trên người ta, hẹn cái thời gian!”

“Ta ít nhất cần bảy tám ngày thời gian, “Mộc Tử đếm đầu ngón tay tính toán một phen, chủ yếu là mình bổ sung năng lượng hồn khí quá tốn thời gian.

“Vậy quyết định mười ngày đi.” Aieluosi vừa nói, vừa ở trên tay Vương Trọng vẽ xuống pháp trận thoát nhìn không phải quá phức tạp, thật ra, cùng với nói đây là pháp trận, chẳng bằng nói là ký hiệu càng thỏa đáng hơn, một cái ký hiệu hình chữ nhật có được ba mươi sáu cạnh, thoát nhìn có chút cảm giác lập thể: “Đây là túi tiêu thứ nguyên lúc trước nói cho của ngươi, có thể duy trì hai ba giờ, sau khi rời khỏi tìm món đồ về xuống, lần sau nhìn bầu mà vẽ hồ lô, hơn nữa hướng bên trong rót vào hồn lực là được.”

... Chi đơn giản như vậy?

Vương Trọng có chút trợn mắt há hốc mồm nhìn ký hiệu ma trận hình ba mươi sáu cạnh này, so với thứ nguyên không gian pháp trận trong thư viện liên bang ước chừng dùng mấy vạn trang sách mới có thể miễn cưỡng ghép ra, quả thực ngay cả tư cách nói đơn sơ cũng không có, nhưng cẩn thận nhìn chăm chăm thêm một lúc, thì lại quý dị cảm giác được thứ này đang mơ hồ lấp ló, giống như vật sống.

“Có hứng thú ngươi có thể nghiên cứu một chút, nếu có thể cảm giác ra bí quyết bên trong, lần sau câu thông sẽ thuận tiện, thủ pháp của ta hoàn toàn khác với kỹ thuật của liên bang.” Aieluosi nói. Vương Trọng lúc trước nói hẳn là trong lúc vô ý xông vào thế giới duy độ thứ năm, đối với nơi này hẳn không hiểu biết lắm: “Ta cảm giác hồn lực của ngươi không mạnh, nhưng linh hồn lại rất mạnh, nên tới nơi này nhiều, nói không chừng có thể tìm được huyền bí lớn mạnh.”

“Đừng quên, Coca, còn có xúc xích.” Mộc Tử có chút xấu hổ nói.

Vương Trọng hiểu, gật gật đầu.

“Vậy, mười ngày sau gặp!”

Sau khi ngủ một giấc tỉnh lại, cảm giác cả người đều đặc biệt thanh thản khí sáng, cứ như vậy nằm ở trên giường phòng ngủ, hẳn cũng có thể nghe được tiếng ho khan của người khác cách mấy gian phòng, thậm chí có thể nhìn thấy động tác chi tiết một con ruồi bọ ghé vào trên cửa sổ ngoài mấy mét xoa xoa chân trước.

Cảm giác tăng cường không thể nghi ngờ, đây là dấu hiệu rõ ràng nhất thực lực của nhân loại mới tăng lên, cũng không cần thử, khí lực, tốc độ các phương diện khăng định cũng mạnh lên, cụ thể mạnh hơn bao nhiêu tạm thời không biết, nhưng loại cảm giác lúc nào cũng có thể một quyền đánh nổ một con trâu điên này, thật sự khiến người ta sướng không chịu nổi.

Duy nhất không thoải mái chính là cái bụng.

‘Ợc’

Thanh âm đó quả thực kinh thiên động địa, ván giường mỏng manh cũng theo đó khẽ chấn động.

Đói quá, cảm giác như đã đói ba ngày, bỗng nhiên, Vương Trọng cảm giác được thân thể lưu chuyển hồn lực “mạnh mẽ”, chỉ một lần trải qua như vậy, hồn lực của hắn thể mà cảm thiên động địa đột phá một trăm, hẳn từ trước tới nay chưa từng nắm giữ được lực lượng như vậy, loại cảm giác này là

phong phú như vậy!

Đây là một loại cảm giác nằm trong lòng bàn tay!

Vương Trọng soi gương một lần, cảm giác mình đẹp trai thêm vài phần, kháo... Bụng muốn tạo phản rồi, Vương Trọng vội vàng mặc quần áo rồi giường đến thẳng căn tin học viện.

Hồn lực Vương Trọng biến hóa cũng chưa khiến người của Kỳ Ba xã có cảm giác gì... Chủ yếu là hồn lực ngoài 100 quá bình thường, nhưng ở trên người Vương Trọng, đó là... ác mộng của đối thủ.

Hành trình đi học viện Capofer đã càng ngày càng gần, mỗi người trong chiến đội của học viện cũng càng ngày càng hưng phấn. Thời buổi này, lữ hành vượt qua mười mấy tòa thành lớn cũng không phải nói đi là đi, mặc dù là hải tặc như Scarlett ở Thiên Kinh có thân phận có địa vị, bình thường muốn lữ hành vượt thành thị cũng rất khó, xe lửa võ trang hoặc phục vụ cho quân đội, hoặc là tài nguyên tư nhân chính phủ liên bang, tuyệt đối không phải có tiền là có thể lên xe.

Mọi người đều đang hưng phấn chuẩn bị, nghe nói Hyman đã đóng gói xong hơn năm mươi kg đồ trang điểm cùng các loại quần áo, Reilly chuẩn bị một bao to đồ ăn vặt, khiến toàn bộ mọi người đột nhiên phát hiện người thích ăn nhất trong chiến đội có lẽ không phải Mã Đông dẫn đội miệng lưỡi ba hoa kia. Scarlett thì chuẩn bị một chút quà, làm con em thế gia trong thành Thiên Kinh, cũng là đảm đương nhân mạch học viện Thiên Kinh, cô cũng cần phụ trách rất nhiều chuyện... Người nhân rồi nhất chính là tổ bốn người chiến đội Kỳ Ba.

Glory được xưng người du lịch phóng khoáng lạc quan, tất cả tiến hành chuẩn bị đầu vào đây, Vương Trọng và Emily thì là gió chiều nào theo chiều đất cùng phong lưu, về phần Barron, thuần túy ngay cả khái niệm chuẩn bị cũng không có, lúc trước người ta đến Thiên Kinh đi học cũng là tay trắng, xách cái balo nhỏ vá vuu tới, lần này chỉ đi ra ngoài có tháng mà thôi, có cái gì phải chuẩn bị?

Trái lại, Mã Đông lắm bả như mẹ già đều tự chuẩn bị chút cho mọi người, ăn mặc đồ dùng hàng ngày, luận trình độ cẩn thận, Mã đại xã trưởng tuyệt đối thiên hạ vô địch.

Sắp xa cách một thời gian, Mã Đông gần đây bận bịu cần nhằn khó mà được ngồi xuống hàn huyên bầu bạn Vương Trọng một lát.

Lần này huấn luyện khu đông, lấy ánh mắt Mã Đông để giải đọc là có chút độc đáo.

“Thật ra chỉ là hội giao lưu, đều là khu đông cái khu vực này, lại đều là tinh anh, thứ khác không nói, chờ về sau tốt nghiệp, mặc kệ là đi quân bộ đông khu hay là các đại thể hệ, khả năng đám tinh anh này lẫn lộn cùng một chỗ phi thường lớn, sớm làm quen một chút với nhóm về sau này, cũng là phúc lợi các trường danh tiếng mang tới cho các tinh anh.”

Đạo lý này Vương Trọng biết, loại lớp huấn luyện này, ở phương diện chương trình học, Green cũng từng nói, không có cái gì đặc sắc bao nhiêu chuyên môn dạy người, thứ nhất chủ yếu là có ý tứ các đại chiến đội tìm hiểu lẫn nhau, lấy thừa bù thiếu cùng nhau đề cao ở trong. Mọi người đến trong giải đấu tổng CHF, kẻ địch lớn nhất không phải các chiến đội đông khu của mình, thời điểm giai đoạn đầu loại, bốn phân khu sẽ phân tán hỗn loạn, có lẽ rất nhiều chiến đội đông khu lần này đi qua ở trong đấu loại sẽ gặp cường địch đặc biệt cường đại, như vậy đến lúc đó liên hệ một chút, lên trao đổi một ít tư liệu chiến đội khác, đối với thành tích của toàn bộ đông khu mà nói khẳng định là có trợ giúp rất lớn.

Mà thứ hai chính là kết bạn theo như lời Mã Đông. Làm một nhóm tinh anh đỉnh cao nhất toàn bộ đông khu, về sau rất có khả năng đều tiến vào bộ đội như nhau hoặc là ngành như nhau, mọi người sớm làm quen một chút, thành lập một đoàn thể nhỏ ổn định, đối với tương lai phát triển của mình khẳng định có trợ giúp rất lớn.

Bộ dáng Mã Đông đặc biệt cảm khái: “Thời buổi này, mày chỉ dựa vào biết đánh nhau là khẳng định không được, nhiều bạn, làm con đường, một hảo hán còn ba người giúp mả, một thân một mình không làm được trò trống gì.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Cẩn thận tử mĩ (2)

“Nói cứ như mày là người cô đơn.” Vương Trọng cười mắng: “Làm sao, gần đây không quá thuận lợi?”

“Chưa thâm thâm như vậy, tình huống tao bên này, chắc vẫn qua được.” Mã Đông dừng một chút, lần trước sau khi từ St.Montgomery trở về, hắn vẫn chưa từng nói về chuyện gia tộc với Vương Trọng.

Chủ yếu lúc đi chỉ là tràn ngập nhiệt huyết, cũng ôm tâm tư tùy cơ ứng biến, thẳng đến lúc tộc trưởng quyết định ‘khảo nghiệm bán đấu giá’, hắn cũng luôn bận bịu đến gần đây mới không sai biệt lắm xử lý xong đầu mối. Vương Trọng không hỏi không có nghĩa là Vương Trọng không quan tâm, điểm ấy Mã Đông vẫn rõ, chỉ là lúc trước mình cũng chưa hoàn toàn hiểu được, hiện tại đã kiểm được rồi, cũng thuận mồm nói cho huynh đệ một chút.

Hắn đem chuyện đi St. Montgomery lấy được ‘khảo nghiệm bán đấu giá’ nói ra trước, sau đó mới nói: “Đối thủ có chút mạnh, cậu của Teslan biểu ca,

nay là một trong mấy người cầm quyền trong gia tộc, đến lúc đó hẳn là sẽ ở trong kế hoạch bán đấu giá của Teslan giúp hẳn mời không ít đại nhân vật có phân lượng cỡ động, mặt khác khẳng định cũng sẽ ra tay mấy thứ trọng bảo... Ở mặt ngoài là tao tranh với Teslan, nhưng trên thực tế đối thủ lại là Ngũ thúc sau lưng hẳn. Ha ha, thành viên trung tâm gia tộc, một trong mấy vị trưởng lão trẻ tuổi nhất, mặc dù chỉ là hẳn tùy ý dận dò một câu hoặc là tùy tay lấy ra món đồ, cũng có thể khiến anh đây cảm giác áp lực lớn như núi.”

Đôi câu vài lời, Vương Trọng đã có thể cảm giác được ngọn núi lớn đè ở trên đầu Mã Đông rốt cuộc lớn bao nhiêu, lần trước dùng Vương Giả Mạnh Mồm đi khích lệ hẳn, đó chỉ là một loại thủ đoạn cùng thái độ, thật sự đi làm việc, biện pháp giải quyết phiền toái, bốn chữ Vương Giả Mạnh Mồm cũng không có tác dụng cái trứng gì, ít nhất bây giờ còn chưa có.

“Nghe xong đều là tin tức xấu.”

“Ha ha, cũng không tuyệt đối. Lúc trước đi St. Montgomery, tao từng nghĩ đủ loại phản ứng trong gia tộc, nhưng đề tao và Teslan trực tiếp bắt đầu cạnh tranh như vậy, như thế thực có chút ngoài ý muốn, nhưng đồng thời cũng nói rõ một vấn đề rất quan trọng” Mã Đông cười ha ha nói: “Tao xem lên tựa như không chiếm ưu thế, lại rất có thể đây là ưu thế lớn nhất.”

“Đầu tiên tộc trưởng đối với Teslan hẳn là không quá hài lòng, nếu không sẽ không lãng phí thời gian với tao. Cái nhà này, chung quy vẫn là tộc trưởng định đoạt, cho dù sau lưng Teslan có Ngũ thúc, nhưng tay chung quy không dài hơn chân, ít nhất tộc trưởng hẳn là sẽ không cho phép Ngũ thúc ở sau lưng ngáng chân tao, nếu tao thật sự có năng lực, tộc trưởng là không ngại thuận tay đẩy tao đi lên hơn nữa đem Teslan kéo xuống. Vấn đề này, tao có thể nhìn ra được, rất nhiều người khác cũng đều có thể nhìn ra được.” Mã Đông khi nói đến cái này cảm giác rất tự tin: “Tựa như Thiên Kinh bên này, thời điểm truyền ra giữa tao cùng Teslan có một hồi cạnh tranh, tâm tư không ít người đều đang thay đổi. Gần đây đã có mấy đồng bạn từng làm ăn với lão đầu tử đang tiếp xúc với tao, dù sao có qua lại nhiều năm như vậy với nhà chúng ta, đừng nói quan hệ nhân tình, một ít làm ăn thói quen, phương thức phân phối ích lợi đều là đã rất thành thực, rất cứng cố, nếu đột nhiên đổi một ông chủ khác, bọn họ còn phải một lần nữa giao tiếp, một lần nữa bồi dưỡng tín nhiệm và cảm tình, hơn nữa sẽ đối mặt rất nhiều người cạnh tranh mới, những thứ này, bọn họ không muốn tiếp nhận.”

“Thời điểm vừa mới bắt đầu có thể là sợ quyền thế Assassin, bọn họ không dám cũng cảm thấy không cần thiết đứng ra, nhưng hiện tại gia tộc bên kia đã bày ra thái độ như vậy, đại đa số người liền vẫn muốn tiếp tục nán lại ở trên con thuyền này của nhà tao. Tiếp xúc trên bề ngoài không có, nhưng âm thầm sẽ tiến hành một ít trợ giúp và nâng đỡ đối với tao, đến lúc đó cũng sẽ phái người đi qua nhà bán đấu giá bên kia cổ động giúp chúng tao, nhân mạch quan hệ cấp cao chúng tao không so được với vị Ngũ thúc kia của tao, nhưng một đầu cấp thấp, dù sao cũng phải đem số lượng lấy đủ trước. Hơn nữa tao gần đây cũng đang có ý thức tiến hành một ít tạo thế và tuyên truyền, tộc trưởng cho tao cơ hội này, bản thân hẳn có lẽ không có quá nhiều suy nghĩ nâng đỡ mang tính chủ quan ở trong, nhưng cộng thêm một chút dư luận dẫn đường, chung quy có thể khiến rất nhiều người miên man bất định.”

“Lại thêm vị Ngũ thúc kia trời sinh cảm giác về sự ưu việt, hẳn không có khả năng đối phó một tiểu bối như tao cũng dốc hết toàn lực, đến lúc đó chờ các lực lượng rải rác kia được chậm rãi chinh hợp, ít nhất ở phương diện nhân mạch, tao bên này chưa chắc đã kém Teslan quá nhiều. Chênh lệch sẽ có, nhưng hẳn là ở trong một cái phạm vi có thể không chế.”

Nói đến làm ăn, Mã Đông quả thật là con nhà nòi, các điều tuyến đều phân tích nhịp nhàng logic, trước đó đã làm đủ bài tập, nhưng làm người vừa tiếp xúc việc làm ăn trong nhà không đến hai tháng mà nói, nắm chắc đối với thế cục đến mức như vậy, ở trong không có khả năng đi tìm một tia cơ hội thắng, cùng tiến hành chinh hợp, phát huy ra chiến lực lớn nhất, thằng cha này quả thật là thiên tài: “Đó là đại thế, tiếp theo là chi tiết phương diện thực lực cứng của bản thân nhà bán đấu giá, tao tìm thành viên tổ chức của lão đầu tử trước kia một lần nữa tạo ra một đội người, những ngày qua đang huấn luyện tổng kết, nhà bán đấu giá mà, coi như là ngành dịch vụ, chất lượng phục vụ khẳng định rất quan trọng. Đây là công phu tích lũy tháng ngày, cũng là nơi tổn tâm tư, nhằm vào khách nhân khác nhau cũng sẽ có mức độ phục vụ khác nhau, không phải ở trong thời gian ngắn ngủn mấy giờ bán đấu giá làm ra cấp bậc, nói đơn giản chút, hợp khẩu vị, phục vụ châm chích.”

Mã Đông cười nói: “Ví dụ như đến là đại nhân vật đại thế tộc nào đó, mày kiếm mỳ nữ mặc sườn xám xẻ tà đến mừng, không chắc đã lấy lòng được, người ta dạng nữ nhân nào chưa từng gặp? Lại ví dụ như đến là tên nhị thế tử, mày kiếm một nhân sự chuyên nghiệp đi tiếp khách, đưa ra chút đề nghị chuyên nghiệp vật phẩm bán đấu giá thế này thế kia cho người ta, người ta còn chê mày phiền. Mặt khác còn có chút quà tặng nho nhỏ, cái này đề cập đến rất nhiều phương diện, không chỉ thủ hạ của mày có đủ loại hình phục vụ, còn phải có đủ hiểu biết đối với khách, đó là một chuyện tương đối tốn tâm tư, làm hết sức, làm được tốt nhất, khách hàng chính là Thượng Đế loại lời này phải mang tính thực chất, làm ăn cũng không thể chỉ dựa vào cái mồm.”

“Thật ra việc này nói tới thì nhiều, nhưng cũng chỉ là hao chút tâm tư cân nhắc, chịu bỏ thời gian chung quy có thể tạo hình tốt, thật sự khó vẫn là nguồn cung cấp. Một nhà bán đấu giá, cho dù người ta nể mặt mày tới cỡ động, nhưng mày dù sao cũng phải có đủ thứ lấy ra tay được, hàng không tốt, thứ khác mãi giữa cẩn thận như thế nào nữa cũng chỉ là rầm chó lưu cho mặt ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 253: Người đi chung đường

Vương Trọng dụng tâm nghe hẳn nói, chuyện làm ăn không hiểu lắm, nhưng đạo lý là rõ, cái gọi là nguồn hàng của nhà bán đấu giá, vậy khẳng định sẽ không là thứ bình thường.

Hắn nhớ tới lúc trước tiến vào thế giới duy độ thứ năm, lần trước Mộc Từ cũng từng nói nơi đó thứ tốt không ít, ‘thứ tốt’ của thế giới duy độ thứ năm, đặt tới nhà bán đấu giá kia của Mã Đông hẳn cũng coi như thứ tốt nhỉ? Lại có Aieluosi dạy cho mình thứ nguyên không gian pháp trận, có thể tự do đem

đồ vật từ trong hai cái duy độ mang ra mang vào... Tuy phân lượng không nhiều, nhưng mình nói không chừng có thể thử hỗ trợ.

“Lão tử tao lần này là toàn lực ủng hộ, vốn tưởng ông ấy lúc trước buông tay dứt khoát như vậy, là thật già rồi, tâm cũng già rồi, kết quả lại chỉ là muốn xem xem tao có thể đứng ra hay không. Phương diện nguồn hàng hiện tại chính là lão tử tao đang phụ trách, khẳng định không thể so với nội tình của vị Ngũ thúc kia nhà tao, nhưng cha tao làm nhà bán đấu giá nhiều năm như vậy, lại có sở thích thu vén, ít nhiều cũng có chút hàng tốt bảo tồn, lần này chuẩn bị đem chút của cải đó lấy hết ra. Mặt khác còn cần trả giá cao thuê hai đội thám hiểm đi cắm khu Carolan phương bắc, xem có thể thử vận khí kiểm chút thứ tốt hay không...”

Cắm khu thường thường là con đường tắt rất nhiều người phát tài làm giàu, mặc dù có nguy hiểm cực lớn, nhưng cũng có lợi nhuận hậu hĩnh, hồn lực kết tinh của biến dị thú cấp cao cường đại, các loại thiên tài địa bảo kỳ dị, nảy sinh ở dưới duy độ lực lượng nồng đậm, thậm chí rất nhiều thú non biến dị thú có thể thuần hóa..., những thứ này đều là con cưng trong đấu giá hội.

“Tổ chức đội thám hiểm tiêu phí quá lớn.” Nói đến đây, Mã Đông có chút cảm giác áy náy: “Vì giúp tao thắng ván này, lão đầu tử chính là đem ván quan tài cũng đặt hết vào rồi, lần này không thể so với lúc trước, nếu thực thua trận, vậy chỉ sợ lão đầu tử nhà tao muốn đường lão cũng có vấn đề, nghĩ nghĩ điều này, thật ra cảm thấy rất có lỗi với lão cha tao, vốn nên là việc của bản thân tao... Nhưng cái này phải xem vận khí, vận khí tốt, đội thám hiểm có lẽ sẽ có thu hoạch lớn, vận khí không tốt, vậy sẽ là toàn đội bị diệt không thu được gì, mất cả vốn. Dù sao, tận sức người nghe mệnh trời đi.”

Nhìn bộ dáng rất cảm khái của Mã Đông, Vương Trọng ở trong lòng cân nhắc, rốt cuộc vẫn nói: “Tao bên này có lẽ có thể kiếm đến chút thứ tốt, nhưng không thể cam đoan.”

“A?” Mã Đông ngây người.

“Như vậy, mầy chuẩn bị cho ta mười bình Coca, phải đóng gói tốt một chút cái loại đó, và kiểm... Ừm, sáu bao đi, sáu bao xúc xích đóng hộp.”

Mã Đông đối với Vương Trọng là hiểu rõ, thậm chí hiện tại ngay cả thân phận Vương Giả Mạnh Mềm cũng đã biết, nhưng muốn nói Vương Trọng có thể kiếm được thứ gì thực đặc biệt lại cấp bậc tốt, cái này thực sự không thể ôm hy vọng quá lớn. Đương nhiên, một phen tâm ý của huynh đệ khẳng định là cần nhận.

“Không có vấn đề.” Hắn cười ha ha chà chà tay: “Khi nào cần?”

“Trước khi tao rời khỏi Thiên Kinh đi.”

“Bao ở trên người tao.”

Nhưng Coca xúc xích đóng hộp không tính là gì, đóng gói tốt một chút, ít nhất đẹp một chút, để hai người bạn của mình vui vẻ một chút.

Đáng tiếc mạng mười bình Coca và sáu bao xúc xích đã là cực hạn, thứ nguyên không gian pháp trận lần trước Aieluosi dạy kia, năng lực mang theo là tương đối có hạn, Vương Trọng suy tính vài lần, tính ra đại khái cũng chỉ có thể mang chút đồ như vậy, loại cách về cùng ký hiệu kia, hoàn toàn là một hệ thống khác, giống như một người quen trọng lực, bỗng nhiên đến vũ trụ, muốn thích ứng và lý giải, thực sự không phải một hai câu nói, huống chi còn chưa có ai giải thích, hoàn toàn dựa vào Vương Trọng tự mình lĩnh ngộ, may mắn, bản chất đều là hồn lực.

Vì thế trong ba lô của Vương đại đội trưởng lại nhiều ra một đồng, tính toán thời gian, mình và Mộc Tử bọn họ hẹn sẵn lần sau gặp, hẳn chính là thời điểm mình trong lớp huấn luyện ở Capofer.

Tối hôm nay ngày hai mươi bảy, chiến đội rút cuộc phải xuất phát, lớp huấn luyện chính thức là mừng một tháng sau bắt đầu, nhưng từ Thiên Kinh bên này đi qua, ngôi xe lửa cũng phải tốn hai ba ngày.

Người tới tiễn đưa không ít, hiệu trưởng Green khẳng định là muốn đến, Mã Đông đến, mấy người khác như cha mẹ Reilly, Colby, Hyman ở Thiên Kinh, cũng đều đến.

Cha mẹ Reilly và Colby đều biểu hiện coi như bình thường, năm trước bọn họ cũng đại biểu học viện ra ngoài tham gia thi đấu phân khu, tuy không đánh được mấy trận đã bị đào thải trở về, nhưng loại tình này cũng từng trải qua, khoa trương là Hyman bên kia.

Mẫu thân Hyman kéo tay khuê nữ, từ một giờ trước đã luôn luôn không ngừng nói, ví dụ như Capofer bên kia trời lạnh, con phải chú ý mặc thêm vài bộ quần áo..., tới tới lui lui, lặp đi lặp lại đề cập, nói nói, còn nước mắt tí tách rơi, làm như sinh lý từ biệt, khiến Hyman đỏ mặt, đồng thời cũng làm người khác chung quanh nhìn tròn mắt há hốc mồm.

Đương nhiên, thật ra cũng đều lý giải.

Niên đại này, rất nhiều người thường từ khi sinh ra đến chết già, đều là ở lại trong cùng tòa thành thị, vượt thành loại hành động vĩ đại này, vốn không có gì quan hệ với gia đình người thường. Gia cảnh Hyman coi như không tệ, nhưng cũng chỉ là không tệ mà thôi, lại thêm mẹ già mãi cảm một chút, đem con gái đi học viện Capofer coi là việc khó như lên trời, thật ra cũng ở trong tình lý.

Vì thế các loại dặn dò, các loại thuyết giáo, trong đội chín người, vậy mà cũng chỉ tổ bốn người Kỳ Ba xã tương đối thanh nhàn, Emily là về mặt đã ngồi quen xe lửa, Vương Trọng, Glory thậm chí Barron thì đem sức chú ý tất cả đều tập trung đến trên thân xe lửa vô trang.

Chỉ nhìn bề ngoài, xe lửa vô trang tựa như không sai biệt lắm với xe lửa vô xanh thời đại ánh mặt trời đưa hàng, mặt ngoài xe loang lổ vết rỉ khắc đầy dấu vết gió sương cùng lịch sử, nhưng trong trong ngoài ngoài đều lộ ra một cảm giác kim loại vô cùng dày nặng.

Đây là thân xe dùng sau thời đại hắc ám liên bang hợp thành thép tổng hợp kiểu mới tạo ra, dù sao khắp nơi đều là phóng xạ khắp hoang dã, sắt thép bình thường của thời đại ánh mặt trời căn bản không thể bại lộ thời gian dài ở dưới hoàn cảnh như vậy, hiện tại rỉ sắt này chỉ là phản ứng hoá hợp mặt ngoài, nhưng chỉ cần ngửi nhẹ nhàng lấy tay gõ lên, thì có thể nghe được phát ra loại tiếng va chạm ‘Keng keng keng’ cực kỳ thanh thúy kia.

Trung tâm chân chính vẫn là ở trên động năng đường sắt võ trang, chọn dùng là ‘loại phục hợp tự duy tái sinh phúc biến năng lượng’, cũng chính là ‘Phục tự phúc năng’.

Nói đơn giản một chút, giống như lợi dụng năng lượng mặt trời của thời đại ánh mặt trời, hoàn toàn lấy tài nguyên tài liệu tự nhiên ngay tại chỗ, chẳng qua phục tự phúc năng lợi dụng là phóng xạ cùng duy độ lực lượng không đâu không có trong hoang dã, quá trình chuyển hóa có chút phức tạp, nhưng chuyện là như vậy, đây cũng là một trong mấy đại kỹ thuật đế quốc Caesar vẫn luôn muốn kiểm được, hơn nữa đang toàn lực nghiên cứu.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 254: Nhìn thấy ghê người

Không gian trong khoang xe không thể nói rộng rãi sáng ngời, nhưng cũng ngay ngắn có trật tự, cực kỳ thực dụng.

Nơi này là ghế cứng bình thường, nghe nói phía trước còn có phòng VIP, chẳng những có thể nằm ngủ còn có khu giải trí chuyên môn, đương nhiên, mọi người cũng chỉ tán gẫu nghe một chút, có thể ngồi đường sắt võ trang đi qua mười mấy thành thị, ngắm phong cảnh ven đường, loại đãi ngộ này mọi người đã cảm thấy rất đủ rồi.

Thành phố Thiên Kinh bên này giao thông tiện lợi, là một trạm trung chuyển cỡ lớn của đường sắt võ trang, không ít người đều ở nơi này xuống xe, trong đoàn toa tàu vị trí chiến đội tỏ ra có chút trống trải, tổ bốn người Kỳ Ba xã tự động ngồi vị trí sát mé trong, đem bên cạnh cửa sổ để lại hết cho các học tỷ học trưởng có người tới tiễn đưa.

Các học tỷ học trưởng đều cố gắng căng da mặt, đè nén sự hưng phấn trên mặt, nghe các trưởng bối thẩm thía thuyết giáo, thẳng đến lúc xe lửa khởi động, ở bên cạnh cửa sổ hướng ra ngoài vung tay hồi lâu, toàn bộ toa tàu đột nhiên hoàn toàn yên tĩnh.

“Giải phóng rồi! Ô da! Các tiểu nhị, đều high lên!” Hyman người đầu tiên hét chói tai, vừa rồi bị mẹ già của cô làm cho thiếu chút nữa cũng khóc nhe, thật không dễ gì rời xa sự cuốn hút khủng bố của mẫu thân đại ma vương, phải high!

“Ta quyết định!” Reilly mở ra ba lô to lớn kia của cô, rất nhiều loại đồ ăn vặt: “Ba ngày tới trên xe không giảm béo!”

“Không thể chơi lè nhạ, phải hoạt động tập thể!” Mirami ở bên cạnh kéo đại kỳ: “Phải đoàn kết! Nhiều người chơi mới vui. Vương Trọng, người là đội trưởng, người tới nghĩ một cái hoạt động tập thể!”

Toàn bộ mọi người chờ mong nhìn về phía hấn, Vương Trọng gãi gãi đầu: “Chơi bài đi, cần ba người, người khác tự động đứng thành hàng, thua qua một bên gấp giấy tập thể!”

“Em cùng một đội với Vương Trọng ca ca!” Emily ngay lập tức nhảy đến bên người Vương Trọng, Barron cũng cười ngây ngô ghé qua: “Ta cũng chọn đội trưởng!”

“Cái này ta biết một chút, chơi bài tính ta một người.” Colby trước sau như một tiếc chữ như vàng. Trong chiến đội, người này luôn là một người dễ dàng bị bỏ qua nhất, nhưng giáo viên phân viện thích khách của hấn từng nói, có thể không làm người ta chú ý, thật ra mới là thích khách chân chính, tính tình Colby rất thích hợp con đường thích khách này, chỉ là thiên phú huyết mạch, gia thế các phương diện đều chỉ là tiêu chuẩn người thường, không có trụ cột cùng hoàn cảnh tốt, đáng tiếc trái tim thích khách trời sinh này của hấn.

“Là chơi thắng cấp sao? Ta cũng biết.” Scarlett cười tham dự vào, Mirami lập tức trở thành đồng đội của cô.

“Kháo, các người dám ở trước mặt ta đề xuất chơi bài?” Hyman xắn tay áo: “Không biết tỷ là đệ nhất đồ thần học viện Thiên Kinh sao? Thua chết các người! Glory, cùng đội với tỷ, bao thắng không thua!”

“Được học tỷ.” Glory thật ra là không có chủ kiến nhất, được xưng “Nam nhân ánh mặt trời vạn người mê cũng không từ chối”.

Sau đó chính là đại chiến chơi bài ‘tuyệt vọng’.

Hyman đột nhiên rất bị thương phát hiện, danh hiệu đồ thần kia của mình thật sự quá hẹp, trong bốn người, chỉ có Scarlett so với cô hơi yếu hơn một chút, nhưng cũng chỉ hơi yếu hơn một chút, cộng thêm thành phần vận khí, cô ấy thua thậm chí còn ít hơn mình.

Vương Trọng thắng cha này thời điểm chơi bài hấn là không nhiều, nhưng người không chịu nổi đầu óc tốt của hấn, đánh bài loại sự tình này thật ra là năng lực ghi nhớ, logic thể hiện tổ chức tổng hợp các phương diện, bộ tứ, hai trăm lẻ tám bài tây, gã này ở dưới tình huống hiểu được quy tắc, có thể rất

nhánh liền đem bài trong tay mỗi người đều tính ra, hơn nữa được tám chín phần mười, đánh bài cùng hân, trong tay người trên cơ bản không có bí mật gì đáng nói, đánh hồi lâu thẳng cha kia mới thua ba ván mà thôi.

Nhưng khủng bố nhất, vẫn là Colby bình thường không nổi bật, con hàng này...

Hyman cảm thấy nếu Colby muốn mà nói, thẳng cha này có thể trực tiếp dựa vào đánh bạc mà sống. Vương Trọng loại kia không có gì ngoài trí nhớ, năng lực logic tương đối mạnh, tính bài cường hân mà thôi, nhưng con đường đánh bài vẫn là mò ra, cảm giác nhìn được rõ. Nhưng Colby đánh bài hoàn toàn là núi cao làm cho người ta ngước nhìn, các loại thủ đoạn nhỏ, các loại hành động, Vương Trọng thua ba ván kia trên cơ bản chính là hân đào hố, về phần chính hân, một ván cũng chưa từng thua.

Trên mặt Glory, Hyman, Scarlett và Mirami đã không sai biệt lắm sắp dán đầy giấy, Vương Trọng bên này, Emily và Barron cũng đều đang hưng phấn bày mưu tính kế, nhưng lại nhìn nhìn Colby người ta bên kia, Reilly đã nhăm chán chạy đến ăn đồ ăn vặt, đoạn số quá cao hoàn toàn không có hồi hộp, cũng không cần quân sư quạt mo, người ta một mình đã đủ đưa chết toàn đội, chênh lệch quá lớn mà.

Đi chung đường không thể nghỉ ngơi là vui vẻ, ngày đầu tiên ở trên xe đều tương đối thả lỏng, vừa đánh bài, mọi người vừa tán gẫu các loại trên trời dưới biển, cũng đang thưởng thức cảnh đẹp ven đường.

Cửa sổ xe lửa là hoàn toàn phong bế, khi tiến lên với tốc độ cao, ước số phóng xạ trong không khí sẽ ở dưới tình huống xảy ra ma sát với xe lửa sinh ra trình độ dị biến nhất định, tuy đối với đại đa số nhân loại mới mà nói cái này không tính là gì, nhưng ai cũng sẽ không thích thể nghiệm đang đi đường đột nhiên ở đỉnh đầu bốc lên một mảng đốm lửa.

Xuyên qua cửa sổ xe, cảnh sắc ven đường bên ngoài thu hết đáy mắt.

Hoang dã rộng lớn vô biên từ đầu tới cuối vẫn là giọng chính của thế giới này, mặc dù là ở liên bang trăm thành phố đại lục được xưng đã tự do cao độ này, diện tích thành thị nhân loại che phủ còn chưa tới 1% nơi hoang dã, đại đa số hoang dã đều là cực kỳ tiêu điều cần cỗi, cây khô mọc lan tràn, cỏ dại khắp nơi, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy một ít biến dị thú lạ đàn xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn, chúng nó cảnh giác nhìn chằm chằm xe lửa vô trang gào thét mà qua, cảm thụ được luồng lực lượng mệnh mông khi nó lao về phía trước, sau đó thất kinh chạy tán ra.

Cách mỗi một trăm dặm, đều sẽ nhìn thấy một cái doanh địa tọa lạc ở phụ cận đường sắt, tựa như doanh địa nhỏ lần trước Grace đạo sư mạng mọi người đi tập huấn, nhiệm vụ chủ yếu của bọn họ là cần quét biến dị thú xuất hiện ở trong phạm vi khu vực một trăm dặm này của mình, đem nó giết chết hoặc là đuổi khỏi phạm vi đường sắt vô trang. Đương nhiên, loại doanh địa này sức chiến đấu bình thường đều không mạnh, là chiến sĩ bình thường chưa đúc thành anh hồn thậm chí là người thường chưa thức tỉnh tạo thành, bình thường xua đuổi chút biến dị thú nhỏ yếu, qua ngày coi như thanh nhàn, nhưng nếu gặp biến dị thú đặc biệt cường đại hoặc là đàn thú không lồ, vậy đối với doanh địa mà nói chính là tai nạn, vận khí tốt mà nói, kịp thời hướng về ban ngành cấp trên báo cáo, thỉnh cầu phái quân đội tinh nhuệ chuyên nghiệp, sau đó bản thân trốn tốt một chút, còn có thể chịu đựng qua được, nhưng nếu vận khí kém chút, bị đám biến dị thú cao cấp hoặc là đàn thú theo dõi, vậy không đội trợ giúp đến, bọn họ thường thường đã toàn quân bị diệt.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Đông khu hào cường

Thời điểm mọi người đi ngang qua, đã từng gặp một cái doanh địa trước đó không lâu mới bị phá hủy, có quân đội đóng quân ở nơi đó, tựa như đã giải quyết căn nguyên họa loạn, doanh địa cũng đang một lần nữa lựa chọn kiến thiết, nhưng thì thể nhân loại gặp nạn chồng chất lên đã bị thiêu đốt cháy đen, tòa doanh địa kia như bị cự hân cường bạo một vạn lần, ngay cả viên ngói cũng không đầy đủ nữa, rơi vào trong mắt vẫn khiến người ta cảm giác nhìn thấy ghê người.

Thời điểm đi ngang qua đoạn đường đó mọi người đều không nói gì, nhân loại còn xa xa chưa nói tới trình độ khống chế Địa Cầu, từ thời đại hắc ám tới nay, nhân loại vẫn chưa từng đứng ở đỉnh chuỗi thức ăn, mặc dù là ở Địa Cầu. Ngày tháng thanh nhàn mà khoái hoạt có lẽ sẽ chỉ tồn tại trong học viện, hoang dã thật sự, cấm khu thật sự hoặc nói là thế giới thật sự, tàn khốc tới mức khiến người ta giận sôi, những thứ này đều là mọi người về sau phải đối mặt, nói không chừng một ngày nào đó, mình cũng sẽ trở thành một trong số các thí thể bị đốt cháy kia.

Vì thế bầu không khí vui đùa trong xe liền giảm đi một ít, ở sau khi trải qua tâm tình ngắn ngủi, mọi người bắt đầu có ý thức thảo luận mấy chiến đội sắp tham gia lớp huấn luyện đông khu.

Lão Green từng nói bảo mọi người trong lớp huấn luyện lần này phải biểu hiện không kiêu không nịnh, cho nên dù sao cũng phải sớm một chút làm chút chuẩn bị, chẳng may đến lúc đó có tình trạng đột phát kiểu như thi đấu giao lưu, ít nhất phải khiến mọi người đều làm được trong lòng có tính toán.

Chỗ hiệu trưởng Green đã cho một phần tư liệu chiến đội các học viện, Vương Trọng từng cẩn thận nghiên cứu, các chiến đội đông khu phong cách khác biệt, phần lớn đều tự có mấy thứ mang tính dấu hiệu, trong đó mạnh nhất không thể nghi ngờ là ba đội ngũ.

“Thứ nhất hân vẫn là học viện Capofer, tuy năm trước thi đấu phân khu thua Austin, nhưng một lần đó là vì khi đó Lola rất trẻ tuổi, mới năm nhất, hơn nữa đối với thi đấu phân khu cũng không đủ coi trọng. Học viện Capofer có hai bộ đội hình, làm một trong mười đại danh thành của liên bang, ở bên đó hào môn gia tộc rất nhiều, đội hai của bọn họ, ở thời điểm năm trước, thực lực thậm chí so với đội một có được Lola càng mạnh hơn. Nhưng năm nay,

vô luận là Lola đã thành thực cùng đội hình chủ lực của cô, hoặc là đội hai thực lực hoàn chỉnh, phong cách khác biệt, thực lực chính thể của Capofer đều tuyệt đối ngồi vững số một đồng khu. Nhưng Capofer là chủ nhà, hơn nữa dựa theo tư liệu đã có về chiến đội học viện bọn họ để tìm hiểu, loại khả năng phát sinh thi đấu giao lưu với chúng ta có thể trực tiếp xem nhẹ không tính.”

“Xếp thứ hai là Austin, học viện chiến sĩ lâu năm của đông khu, năm trước xử lý Lola vẫn đứng hạng nhất đông khu, rất nhiều người chỉ nhớ trận dung vương bài ngũ thuẫn (5 tấm khiên) năm trước hoành hành không kiêng kỵ của bọn họ, nhưng trên thực tế chiến thuật chủ lưu của Austin vẫn là chiến trận truyền thống song viên không (2 không chế từ xa) song đột tiến, điểm ấy rất giống đội hình chủ thể của chúng ta, làm hạng nhất năm trước, lớp huấn luyện khoảng thời gian này bọn họ khẳng định là phải ra tay, mặc kệ đối thủ của họ là ai, đến lúc đó mọi người đều có thể tìm được khuôn mẫu mình tham khảo học tập một phen, xem đội mạnh không thể chỉ xem kỹ xảo cá nhân của họ, càng quan trọng hơn vẫn là phối hợp chính thể chiến đội, mỗi người đều phải tìm chuẩn vị trí của mình ở trong đoàn đội, trong trận đấu, mới có thể đem lực lượng chính thể phát huy đến lớn nhất.”

“Một trọng điểm chú ý cuối cùng là Saxon, U Linh Vũ Trận, bốn thích khách một chiến sĩ thuần đội liễu mạng.” Vương Trọng cười nói: “Trộm cớ chém đầu đều là trò hay họ sở trường, làm người ta phòng thủ cũng khó, truyền thống chủ lưu song không song đột tiến gặp bọn họ rất dễ bị khắc chế, hơn nữa nghe nói người Saxon đều tương đối nóng nảy, thích bắt nạt nhỏ yếu...”

Một đồng người nhìn nhau, đều cười lên: “Nhỏ yếu này, sẽ không là chỉ chúng ta chứ?”

Vương Trọng sờ sờ mũi: “Dễ chà đạp nhất trên mặt giấy, trừ chúng ta còn có người khác sao?”

“Bọn họ và Adolf so sánh thế nào?” Hyman ở bên cạnh rất có hứng thú hỏi.

“Lấy thành tích năm trước mà nói so với Adolf tốt hơn nhiều, mặc kệ là ở tiểu phân khu hay là đại phân khu, nhưng chủ yếu là dựa vào chiêu U Linh Vũ Trận đặc thù kia, thực lực chính diện mà nói, cá nhân cảm giác sần sần như Adolf. Đương nhiên, loại nhắm chừng này không nhất định chuẩn xác, dù sao cũng là hạng nhất tiểu phân khu, cũng không lấy được tư liệu quá cụ thể về bọn họ, đều là dựa vào chút đánh giá bên ngoài để phân tích.”

“Vậy là nói mặc dù mạnh hơn Adolf, cũng mạnh có hạn thôi?” Hyman cười nói: “Vậy thật đúng là chờ mong bọn họ đến bắt nạt chúng ta một lần!”

Lần trước chiến thắng Adolf, ít nhất, đội trưởng chưa thật sự ra tay, Thập Tự Luân của Vương Trọng, mọi người đều từng thử, vẫn là tương đối phức tạp, nếu Saxon này chỉ là hơi mạnh hơn Adolf mà nói, vậy cảm giác thật đúng là áp lực không quá lớn.

Hyman nói âm dương quái khí, mọi người đều cười lên. Thực lực thật sự của chiến đội, không có ai rõ ràng hơn đám người mỗi ngày huấn luyện cùng một chỗ này, mặc dù trước đó còn có chút hoài nghi cùng không tự tin, ở sau khi chiến thắng Adolf, tâm tính cũng đã đuổi kịp hết. Đội mạnh thực sự, chẳng những cần thực lực mạnh, cũng phải có đủ lòng tin cùng ngạo khí, ở cùng lúc thái độ chiến đấu bày ra đoàn chính, nếu tùy tiện gặp ai cũng từ trong lòng thậm chí thân thể đều bày ra một tư thái như đối mặt đại địch, vậy không phải nghiêm túc, thuần túy là tìm sự không thoải mái cho mình, mệt cũng mệt chết người.

Vương Trọng cũng buồn cười, lắc đầu nói: “Hyman học tỷ không phải người tốt.”

“Ta đồng ý!” Scarlett giơ tay.

Emily ở bên cạnh liú rú giúp vui: “Không phải người tốt+1!”

“+2!”

“+3!”

“+4!”

Barron và Glory ở bên cạnh cười, Hyman chống hông: “Kháo, xem bộ dạng các người một đám bỏ đá xuống giếng! Dám nói các người lần này tới đây một chút ý tưởng làm ra về cũng không có? Tỷ chỉ là ăn ngay nói thật thôi, các người đều quá giả dối rồi!”

Nói Tào Tháo, Tào Tháo tới.

Buổi chiều hôm sau, xe lửa đi ngang qua thành phố Saxon, nơi này xem như khu E đông bộ liên bang, nhưng ở chỗ biên giới khu E, vừa lúc cùng Thiên Kinh với khu A chỗ Capofer có một điểm đường sắt giao nhau.

Phạm vi địa vực thành phố Saxon so với thành phố Thiên Kinh thật ra còn nhỏ hơn chút, chỉ xem như thành thị nhị lưu trong trăm thành liên bang, nhưng bởi vì học viện Saxon mấy năm gần đây ở trên CHF các loại vũ đài giữa các trường biểu hiện nổi trội xuất sắc, khiến tòa thành thị này ở đông khu tỏa sáng rạng rỡ, các loại chính sách cùng phúc lợi tốt của liên bang đều ừn ừn tới, không ít thương nhân khôn khéo cũng bắt đầu thường xuyên lui tới ở bên này, nói là một học viện kéo toàn bộ thành thị phát triển phồn vinh cũng không quá một chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 256: Capofer

Thời điểm xe lửa ở trong nhà ga dừng lại tiếp tế tiếp viện, toàn bộ người học viện Thiên Kinh đã nhìn thấy chiến đội học viện Saxon ăn mặc chỉnh tề chờ ở cạnh đường sắt, Hyman có chút chờ mong sợ thiên hạ không loạn, đáng tiếc sự thật rất nhanh đã chứng minh, không phải mỗi ‘cường giả’ nhìn thấy ‘gà yếu’ đều sẽ hai mắt tỏa sáng lập tức xông lên.

Người ta ngồi là khoang hạng nhất, phòng VIP trong truyền thuyết, trừ xuyên qua cửa sổ xe ở trên sân ga nhìn một cái, hai chiến đội ở trên xe lửa không tính là lớn này căn bản không có chỗ nào có thể giao thoa, đi WC cũng không đi đến chỗ này, một điểm này, làm Hyman học tỷ vốn tràn ngập ý chí chiến đấu rất có oán niệm.

Vì thế tiết tấu trong xe liền lại về tới đánh bài, tán gẫu, ngắm phong cảnh, loại va chạm kích thích Hyman chờ mong kia vẫn chưa xuất hiện, thẳng đến buổi sáng ngày đó tới gần Capofer, ở trong toa ăn vô sất mới xảy ra một chút nhạc đệm nhỏ.

Nguyên nhân sự tình là sáng sớm Barron, Vương Trọng và Hyman ở toa ăn sất là bên kia ăn bữa sáng, vừa lúc gặp phải mấy học sinh học viện Saxon, trong đó có kẻ tên Salisbury, hình như là phó đội trưởng Saxon, lúc nhìn thấy Hyman mất sáng ngời, tới gần, bị sau khi được báo cho biết thân phận học viện Thiên Kinh, vị phó đội trưởng đại nhân này tuy chưa lộ ra vẻ mặt muốn ăn đòn, nhưng vẫn uyển chuyển hướng Hyman biểu đạt bọn họ đến từ học viện Saxon cường đại, mà hần càng ở trong chiến đội học viện đảm nhiệm phó đội trưởng vị trí phi thường quan trọng này, tin tức theo hần thấy rất có phân lượng.

Chuyện học viện Thiên Kinh đánh bại Adolf ở trong giới có truyền lưu nhất định, nhưng chỉ giới hạn ở đầu lưỡi, chấn động chỉ giới hạn trong bản địa Thiên Kinh, đại đa số người trong giới đều cảm thấy học viện Thiên Kinh chỉ là năm nay tiến cử mấy người mới tương đối khá, lại thêm Adolf có thể có chút khinh địch sơ ý. Nói đi phải nói lại, dựa theo tính cách thói của người Saxon, cho dù là Adolf ở trong mắt bọn họ cũng chỉ là một đồng cốt, lấy học viện mình so sánh với học viện Thiên Kinh? Điều đó thuần túy là vũ nhục, nhắc tới tên tuổi học viện mình, chẳng qua là muốn ở căn bản tán gẫu thêm một cái lợi thế hạng nặng mà thôi, vận khí không tệ mà nói, nói không chừng phó đội trưởng đại nhân buổi tối hôm nay ở trong ký túc xá Capofer ăn bài có thể phát sinh chút gì đó với cô bé Hyman trong veo như nước này.

Đáng tiếc chiều này không hữu dụng ở trên người cô bé tên là Hyman kia, đặc biệt gã Vương Trọng ngồi ở bên cạnh ăn mỳ, nghe nói là đội trưởng chiến đội Thiên Kinh, miệng tuy nói ‘ngưỡng mộ đã lâu’ ‘chỉ giáo nhiều hơn’ mấy lời rầm rít với Saxon, nhưng vẻ mặt cười ha ha kia trên mặt lại làm người ta nhìn không ra hần có nửa điểm ý tứ cung kính.

Cuối cùng, mấy đội viên bao gồm phó đội trưởng Salisbury đại nhân ở trong, ngây ngô bị gã Vương Trọng kia lừa đi trở về, ngay cả số điện thoại Hyman cũng quên lấy, vừa nghĩ tới điều này, bạn học Salisbury liền rất khó chịu, luôn có loại cảm giác bị họ Vương kia lừa dối, còn có cô bé tên Hyman kia.

Hyman vô luận đáng người hay là khuôn mặt đều tuyệt đối thuộc tiêu chuẩn nhất lưu, hơn nữa đặc biệt biết trang điểm ăn mặc, một bộ chế phục học sinh bình thường nhất cộng thêm một chút trang sức nho nhỏ, lập tức có thể được nâng mặc ra cảm giác sừn xáp, gọi cảm mà không thấp tục, quyến rũ mà không yêu diễm, cộng thêm mái tóc màu đen gần đây cố ý duỗi thẳng, tăng thêm vài phần thanh xuân thuần khiết sáng lạn tinh thần phấn chấn, bình thường gặp người xa lạ chưa hiểu biết, nói chuyện sẽ không nhiều lắm, một bộ dáng thuần khiết cả người lẫn vật vô hại, tuyệt đối thuộc loại hình nam nhân bình thường vừa thấy chỉ muốn trực tiếp đẩy ngã trên giường đi hung hăng chinh phục.

Chinh phục một nữ nhân như vậy không thể nghi ngờ là chuyện đặc biệt có cảm giác thành tựu cũng vô cùng có mặt mũi, lần đầu tiên nhìn thấy cô, Salisbury liền cảm thấy chuyến đi một tháng lớp huấn luyện này của mình đã có mục tiêu rõ ràng nhất, nhưng vấn đề là, nữ nhân này thế mà lại một chút cũng không có sự sùng bái đối với cường giả một nữ nhân bình thường nên có, đối mặt mình đến từ học viện Saxon cường đại, thế mà không có nửa điểm giật mình hoặc là hăm dọa. Salisbury duyệt gái vô số, nhìn ra được vẻ mặt kia của Hyman không phải giả vờ.

Nhưng càng là như thế, bạn học Salisbury lại càng ngứa ngáy trong lòng.

Là vì Vương Trọng kia rất biết lừa gạt ngồi ở bên cạnh? Thoạt nhìn đã không đẹp trai, cũng không cao lớn uy mãnh, nhưng Salisbury lại hiểu, đối với một cô gái tuổi hoa ‘mới tình đầu’ mười bảy mười tám tuổi mà nói, có được lực sát thương lớn nhất không phải đẹp trai cũng không phải tiền, lại càng không phải cao lớn uy mãnh, ngược lại hoàn toàn là loại lừa gạt miệng lưỡi có thể làm việc kia!

Một con cừu nhỏ thanh xuân đáng yêu, một tên lừa đảo đáng khinh miệng đầy lời ngon tiếng ngọt.

Salisbury rất ác ý định tính cho Hyman và Vương Trọng hai người, ở trong sức tưởng tượng của gia súc động dục, nữ nhân cùng nam nhân khác đại để cũng chỉ có thể là hình tượng như vậy.

“Chờ ta đến giải cứu ngươi đi, con cừu nhỏ đáng thương!” Bạn học Salisbury nằm ở trên giường lớn mềm mại trong phòng VIP rất thoải mái thay đổi tư thế đang ý dâm, nháy mắt định ra mục tiêu quan trọng trong một tháng, động tác phải nhanh, nếu không chờ lúc mình thành công mọi người đều đã về trường, vậy thì đáng tiếc cái giường lớn phòng VIP này.

Salisbury cũng chưa vội vã ra đòn, tán gẫu loại chuyện này, đẳng cấp của hần vẫn rất cao, nếu muốn thành công đào chân tường người ta, phải chú ý thiên thời địa lợi nhân hoà, đả kích kẻ địch, nâng cao bản thân, tốt nhất là nghĩ cách khiến tên lừa đảo kia xấu mặt, gây ra đại họa ngập trời, liên lụy đến con cừu nhỏ đáng thương, sau đó mình làm chân mệnh thiên tử lại ở trong ánh mắt dụ dỗ cùng sùng bái của con cừu nhỏ, đập mây lành bảy màu, thân khoác chiến y màu vàng, hào quang vạn tượng từ trên trời giáng xuống, cứu người trong con nguy nan!

Lộ số là cũ, nhưng thường thường trăm phát trăm trúng, mấu chốt nhất là không thể quá mức cố ý, phải làm được linh dương quải giác, không dấu vết để có thể tìm ra, mới có thể đem con cừu nhỏ lừa hết lòng đi theo, cam tâm tình nguyện, hoàn thành chinh phục hai tầng từ tâm linh đến thân thể! Bộ sậu này là rất phức tạp, không thể loạn, càng một bước cũng không thể thiếu, nóng vội không ăn được đậu phụ nóng, bất luận là phần thưởng sau chuyện hay là

bản thân sự kiện này, đều nên coi là một loại hưởng thụ giá trị ngang nhau mới đúng.

Bạn học Salisbury mỉm cười, ở trong ánh mắt ‘hâm mộ’ của các học sinh học viện Thiên Kinh toa tàu bình thường phía sau, đặc biệt khi hắn phát hiện Hyman cũng ở trong xe nhìn hắn, hắn rất có khí tràng đứng sừng vai với đội trưởng, ở dưới mấy nhân viên tiếp đãi đi cùng, diện mạo hiên ngang dẫn đầu đi thông đạo VIP rời khỏi nhà ga.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Lola đang tắm

Hyman có loại cảm giác muốn cười lại phải nhịn, Salisbury loại ‘cao thủ’ tự cảm giác giỏi tán gái cô từng gặp nhiều lắm, nhìn thấy hắn ở trong nhà ga có ý vô tình hướng bên này ném tới ánh mắt, đã đem tâm tư thăng cha kia đoán được tám chín phần mười.

Đối với người như thế, Hyman sẽ không để trong lòng, nhưng có thể tìm chút phiền toái cho đội trưởng đại nhân tựa như không gì không làm được, ngay cả đánh bài cũng không bằng hữu thật ra cũng là việc rất thú vị. Gã này đoạn thời gian trước huấn luyện thật sự là càng ngày càng biến thái, hại mình ngay cả thời gian hẹn hò với Glory cũng không có...

Vương đại đội trưởng bị tiểu nữ nhân nào đó lòng dạ khó lường ‘hâm hại’ chưa có chút giác ngộ bị hâm hại, từ một khắc đi ra nhà ga trở đi, gã này đã giống với đại đa số người lúc này, dùng loại ánh mắt vô cùng tò mò cùng hơi chút hưng phấn kia đánh giá thành phố Capofer một trong mười đại danh thành của liên bang.

Capofer là tòa thành vùng núi, cả tòa thành thị đều thành lập ở trên một dãy núi lớn không thể nói nên lời, nghe nói ở thời đại ánh mặt trời, nơi này chỉ là một khu vực các dãy núi độ cao so với mặt biển trên ba bốn ngàn mét, nhưng về sau chịu duy độ lực lượng ảnh hưởng dẫn tới địa lý biến đổi lớn, ngọn núi thật lớn hầu như là ở trong một đêm đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhảy vọt trở thành một trong các ngọn núi cao nhất liên bang hiện nay, hơn nữa bây giờ còn đang lấy tốc độ hàng năm mấy mét liên tục tăng trưởng.

Độ cao so với mặt biển ở giai đoạn đầu của thời đại hắc ám trở thành vách ngăn thiên nhiên nhân loại ở trên cao nhìn xuống, theo chỗ hiểm mà thủ, khi đó thành phố Capofer cứu vô số người, hấp dẫn lượng lớn các thế lực cùng dân chạy nạn phụ cận hội tụ, cuối cùng cũng thành tựu tòa mười đại danh thành này của liên bang.

Chỉ là, lúc trước theo chỗ hiểm, ở hiện nay đã biến thành ‘gánh nặng’, cả tòa thành thị khắp nơi đều là loại đường dốc kia, muốn từ nhà ga nơi thấp nhất đi đến vị trí học viện Capofer gần như đỉnh núi, là mấy trăm cái thang vận chuyển siêu cấp đồ sộ, có nhân viên lui tới, có vận chuyển hàng hóa, rất đồ sộ.

Thăng đến hơn ba giờ, xe vận chuyển dừng lại ở vị trí gần như đỉnh núi, học viện Capofer không thể nghi ngờ ở vị trí trung tâm nhất trong thành thị, đám nhỏ đến từ Thiên Kinh đều còn đang bưng bưng hứng thú hồi tưởng lại. Mười đại danh thành đúng là mười đại danh thành, lớn đến dọa người, cũng đều có các loại đặc điểm, Thiên Kinh thành so với nơi này, quả thật nhỏ chút.

Học viện Capofer có an bài đạo sư chuyên môn tiếp đãi phương diện Thiên Kinh, là nữ đạo sư thực tập trẻ tuổi, nói lưu loát giọng địa phương Thiên Kinh, nghe nói quê là Thiên Kinh bên kia, hiện tại đến học viện Capofer bên này đảm nhiệm thực tập, tuổi không lớn, hai tư hai lăm tuổi, không quá gần cách với mọi người, thoát nhìn cũng rất trẻ tuổi xinh đẹp, không bao lâu đã quen thuộc với đám tiểu đồng hương Thiên Kinh, nhiệt tình thay mọi người an bài chỗ ở, nói cho bọn họ ở trước khi lớp huấn luyện chính thức bắt đầu có thể ở trong thành hoạt động tự do, nếu muốn đi học viện Capofer dự thính một số chương trình học, sau khi chọn xong chương trình học hoặc là giáo sư yêu thích, tìm cô lấy một tấm thẻ dự thính là ok, nhưng sáu giờ sáng mừng một thi phải đến nơi học viện quy định tham gia nghỉ thức tập hợp lớp huấn luyện.

Hôm nay mới ngày hai mươi chín, cách mừng một lớp huấn luyện chính thức bắt đầu còn có hai ngày thời gian. Sau khi tiễn vị mỹ nữ đạo sư nhiệt tình này, mọi người đều không có ý tưởng muốn đi dự thính chương trình học nào cả, thật không dễ gì đến mười đại danh thành của liên bang một chuyến, không đi dạo cho hắn hơi sẽ có lỗi với bản thân như thế nào? Nghe nói thức ăn ngon ở Capofer là có tiếng đủ cay nóng, bởi vì cao nguyên, nơi này có được mỹ thực xưng là cay nóng nhất cùng rượu ngon mạnh nhất, mọi người từng ở Thiên Kinh thử vài lần đồ nhái, không cảm thấy khoa trương như vậy, nhưng nghe nói là vì chiều cổ khẩu vị dân bản xứ, hiện tại đã đến bản địa, như thế nào cũng phải thử một lần mới được.

Vương Trọng giữa trưa bồi bọn họ uống mấy chén, buổi chiều thì cái có cái không đi dạo theo, ở trên xe lửa tiếp cận ba ngày chưa huấn luyện, cảm giác toàn thân đều ngứa ngáy, gọi điện thoại hướng đạo sư hỏi rõ phòng huấn luyện của học viện Capofer, xong trực tiếp xông tới. Thời điểm này, đại đa số học sinh đều còn đi học, nhưng phòng huấn luyện bên này lại không vắng vẻ.

Đám tinh anh đồng khu từ các nơi chạy tới tham gia lớp huấn luyện phần lớn đều đã đến học viện bên này, ra ngoài đi dạo, du lãm danh thành tất nhiên không ở số ít, nhưng lựa chọn đến phòng huấn luyện cũng không ít. Vương Trọng thậm chí còn phát hiện Salisbury buổi sáng hôm nay từng có một lần gặp mặt, cười ha ha chào hỏi đối phương.

“Vương Trọng đội trưởng,” Salisbury cười rất nhiệt tình: “Không cùng bạn học Hyman bọn họ đi dạo danh thành lịch sử này một chút sao?”

“Ồ đi trên xe hai ngày, ngứa tay, tới luyện một chút.” Vương Trọng đáp lại.

“Vương Trọng đội trưởng thật đúng là chăm chỉ, tấm gương học tập!” Salisbury cười ha ha nói: “Chỉ là ở lâu một bên này sợ là rất khó tĩnh tâm để tập luyện, lát nữa mấy vị bạn học của Austin học viện và Luân Nông học viện cũng sẽ tới, đó là mấy vị tuyển thủ ngôi sao nặng ký, sợ là có rất nhiều nữ học sinh Capofer sẽ theo tới gào thét.”

Cên cạnh hẳn có người trêu: “Salisbury ca bản thân người không phải là tuyển thủ đại minh tinh sao, hiện tại cũng đang lên lớp, chờ một lát nữa tan học, nữ sinh đến hướng người hò hét khẳng định cũng không ít.”

Salisbury liên tục xua tay, một bộ dáng khiêm tốn, bên này Vương Trọng nhú nhú mày, mình là thật sự muốn hoạt động gân cốt, nếu quá ồn ào khẳng định không thoải mái.

Hắn nhìn nhìn bốn phía, Salisbury tốt bụng nói: “Vương Trọng đội trưởng là thật muốn hoạt động một chút? Bằng không đi trên lầu, lầu ba rất yên tĩnh, rất ít người đi lên, phương tiện cũng đầy đủ hết.”

Nhìn nụ cười ‘chân thành’ của Salisbury, lại nhìn thấy vẻ mặt cổ quái của hai người bên cạnh Salisbury sau khi nghe xong lời này, Vương Trọng cũng buồn cười.

Chút tâm tư nhỏ nhỏ đó của Salisbury, Vương Trọng chưa chắc có thể hiểu tiền căn hậu quả, nhưng lấy Vương đại đội trưởng khi quan sát lời nói về mặt của Mã Đồng luyện thành mắt lửa người vàng, nụ cười đó của Salisbury quả thực quá giả, cấp bậc quá thấp, xé rách cho Mã Đồng cũng không xứng.

Chút chuyện trên xư lửa, mọi người chỉ là nói chuyện với nhau vài câu rất bình thường, kết thù cái gì hoàn toàn không thể nói rõ, nhưng một lòng một dạ muốn bảo mình lên lầu ba là có tâm thái gì?

Lầu ba có cao thủ? Ai đi người đó bị đánh?

Vương Trọng cảm thấy có chút ngầy ngầy buồn cười, đương nhiên, chỉ là nhằm vào phương thức tư duy của Salisbury mà nói, nhưng nếu lầu ba thực có cao thủ nào thích đánh nhau, thật ra Vương Trọng lòng rất ngứa ngáy, tập luyện như thế nào nữa, cũng khẳng định không thoải mái bằng gấp gờ cao thủ đánh một trận.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 258: Ở trần cũng muốn Hùng Bá Thiên Hạ (1)

Hơn nữa, người như Salisbury, hẳn ra cái đề tài cho người, người nếu không quan tâm hẳn, hẳn sẽ liên tục đến làm phiền người, ngược lại đem người coi là yếu đuối có thể bắt nạt.

Vương Trọng muốn đi một chuyến, nhìn xem lầu ba là cái quỷ gì, đương nhiên nếu là người ta đặt ở cửa lầu ba một cái cảnh cáo kiểu như ‘không phận sự miễn vào’, vậy thì thôi, Vương Trọng chỉ là muốn hoạt động thân thể một chút, đương nhiên nếu thực có cao thủ thích đánh thì càng tốt, sau khi hồn lực đột phá một trăm Glasso mình liền lên xe lửa luôn, đến bây giờ còn chưa tìm người thử thân thủ đâu.

“Cảm ơn.” Vương Trọng mỉm cười, không để ý tới vẻ mặt kỳ quái của một đám đông, xoay người đi lên cầu thang.

Không quá giống lầu ba sát khí lạnh lẽo trong tưởng tượng, nơi này trống rỗng một người cũng không có, nhưng các loại phương tiện huấn luyện phi thường đầy đủ, khiến Vương Trọng cũng cho rằng mình thật sự đã hiểu lầm tên Salisbury kia.

Hắn lắc lắc đầu, xách ba lô nhỏ trực tiếp đi phòng thay quần áo, kết quả vừa mở cửa phòng thay quần áo, liền nhìn thấy một cái bóng người yếu điệu quần cái khăn tắm màu hồng, đang không ngừng lau giọt nước trên tóc.

Nhìn thấy Vương Trọng đột nhiên đẩy cửa tiến vào, cô gái kia ngầy cả người, Vương Trọng cũng sửng sốt.

Salisbury lừa mình đi lên, Vương Trọng nhiều nhất cũng chỉ từng tưởng tượng nơi này có cao thủ nào như sói như hổ, đang muốn thử nghiệm thân thủ, thuận tiện cũng khiến Salisbury kia về sau yên tĩnh chút, mọi người đều dễ sống. Nhưng, thực không ngờ sẽ gặp phải một cô bé ở nơi này tắm rửa!

Người nào vậy, tắm rửa ở trong phòng huấn luyện của học viện, thực coi là nhà của mình? Vương Trọng có chút phẫn nộ nghĩ.

Trên thực tế, cái này thật sự là nhà của người ta.

Mỹ nữ đạo sư thực tập chỉ đường cho Vương Trọng là cô bé mơ hồ, được phía nhà trường chọn tới tiếp đãi bên này, thuần túy chỉ vì cô là người Thiên Kinh, cho nên đạo sư bản thân cũng là tiểu mơ hồ quên dặn dò Vương Trọng, nơi này căn bản không phải phòng huấn luyện công cộng gì của học viện Capofer, trong phòng huấn luyện công cộng hiện tại tất cả đều là học sinh đang trên lớp, muốn dùng để chiêu đãi đám tinh anh lớp huấn luyện, đương nhiên là một nơi tư nhân không dễ dàng để người ngoài quấy rầy, đó là —— Cuồng Thú xã đoàn!

Lola làm đoàn trưởng của xã đoàn, đem lầu một cùng lầu hai đều cống hiến ra nhường cho những kẻ gọi là tinh anh của lớp huấn luyện tùy tiện chơi,

nhưng lâu ba này, từ ngày đó Cuồng Thú xả đoàn thành lập trở đi, thì vẫn luôn chỉ có thể là lãnh địa tư nhân của xã trưởng Lola đại nhân, ngay cả Anrol và Arnold Dayton, không có đội trưởng đại nhân cho phép cũng tuyệt đối không dám đặt chân lâu ba nửa bước, vì thế người ta ở chỗ này của mình hoạt động xong gần cốt, tắm rửa một cái có gì quá phận sao? Một chút cũng không quá phận.

Vốn lúc cô tới đây tập luyện còn nghĩ hôm nay có một số trường bên ngoài sẽ tới, vì tránh cho ngộ thương không cần thiết, mình nên đem lâu ba khóa cửa, nhưng ở nơi này hơn hai năm quen rồi, trong lúc nhất thời nghĩ sự tình thất thần quên mất, nào ngờ được lại sẽ bị người ta nhìn thấy hết.

Những quy củ này, đầu tiên nên là vị mỹ nữ đạo sư kia cần nói cho Vương Trọng, nhưng mỹ nữ đạo sư tiểu mợ hồ, còn nữa, chờ lúc Vương Trọng đi vào phòng huấn luyện, nếu thực nhìn thấy hẳn muốn đi lên, người lâu một cũng nên ngăn lại, nhưng xuất hiện gã Salisbury, người khác chuyện không liên quan mình, vị phó đội trưởng chiến đội hạng ba đông khu này muốn chinh người ta, mọi người cũng vui vẻ mà xem náo nhiệt.

Nhưng nói thật, cho dù là đám chờ xem náo nhiệt dưới lầu, thậm chí là bản thân Salisbury, cũng đều thực chưa từng nghĩ Vương Trọng sẽ nhìn thấy một màn Lola tắm, trong giả tưởng, lớn nhất có thể là tên Vương ngu ngốc này chạy lên lầu ba, sau đó bị Lola không thích người lạ xông bừa, dùng tiểu hùng đem hắn trực tiếp từ lầu ba ném xuống, sau đó mọi người xem việc vui. Nếu thật sự đoán trước được đi lên có thể nhìn thấy Lola tắm, nhắm chừng lầu một ít nhất có một nửa gia súc dám mạo hiểm sinh mệnh đến tranh cơ hội này của Vương Trọng.

Chỉ là lúc này đương sự không cảm thấy đó là một cơ hội tốt một chút nào.

Không khí phòng thay quần áo có chút lạnh, Lola cũng thật sự có chút hoảng hốt, cho dù từng đối mặt đối thủ cường đại nhất cô cũng chưa từng hoảng hốt, trong mắt người bên cạnh phong phạm nữ vương như thế nào nữa, không ai bì nổi như thế nào nữa, cô rốt cuộc cũng vẫn chỉ là nữ hài tử da mặt mỏng, vừa tròn mười tám tuổi, cả khuôn mặt vốn bởi vì tắm mà hơi đỏ ửng, lúc này nháy mắt đỏ bừng, mà cùng lúc đó, trong một đôi mắt đẹp cũng là chột lóc tinh quang, sát khí đột nhiên hiện ra!

Cái gì bị người ta nhìn nửa người thì phải lấy thân báo đáp loại chuyện đó cũng không biết là năm lão hoàng lịch bao nhiêu rồi, Lola sẽ không thể, hiện tại ý tưởng duy nhất trong đầu chỉ có một, khiến người này nháy mắt, lập tức, ngay bây giờ từ trước mắt biến mất, mặc kệ dùng phương thức nào!

Oành!

Một khí tức khiến Vương Trọng cảm giác vô cùng quen thuộc hiện lên trên người cô gái kia, đó là một loại chiêu số đủ để cho không gian cũng lâm vào rung động cùng sợ hãi.

Thì ra là nàng à?

Vương Trọng không hề nghĩ ngợi, dừng bước, thân mình đã như u linh bắt đầu lác lác.

Theo sát sau!

Rống ~~~~~

Trong nháy mắt không gian động lại, giống như trời long đất lở!

Phòng thay quần áo không phải sân huấn luyện, không có các phù văn pháp trận kia trên sân huấn luyện bảo hộ, bị một cơn cuồng bạo cự hùng toàn thân mang theo lửa, cao bốn năm mét đột nhiên đập lên, cả tòa nhà đều đang run rẩy!

Chỉ tiếc, thanh thế lớn như thế đột ngột như thế, lại chưa quét trúng tên hư hồng đáng khinh kia, cự hùng ở trong tích tắc cuồng bạo đuổi chân, đem sàn lầu đập thủng một khối lớn, nửa cái chân gấu cắm trong cái lỗ thủng kia.

Đây là?!

Lola giống như như là thấy chuyện không thể tưởng tượng nhất trên đời này.

Động tác đó của đối phương thật sự quá quen thuộc, từ khi chiêu chiến thuật nháy mắt gọi đại hùng này của cô ngang trời xuất thế, coi như là cùng không ít cao thủ ở trong thực chiến luận bàn rất nhiều lần, đủ loại phương pháp ứng đối cô đều từng gặp, nhưng đơn thuần dựa vào bộ pháp giống như quỷ kia trực tiếp né tránh không nhìn, từ đầu tới cuối chỉ có tồn tại kia ở trong OP khiến cô ngược nhìn như ngọn núi cao vậy.

“Bạn học, bạn học, bình tĩnh, đây chỉ là cái hiểu lầm!” Vương Trọng cũng bị dọa nhảy dựng, nhưng cũng không phải sợ con gấu ngốc kia, mình lúc này vừa tới học viện Capofer chưa được một ngày, đã đem sàn gác một cái xã đoàn to lớn của người ta làm sập... Đừng nói là con gấu kia làm, dưới loại tình huống này, cho dù dùng mộng đề nghĩ cũng biết khẳng định sẽ đem món nợ tính đến trên đầu mình.

Cái này, cái này phải đền bao nhiêu tiền? Vương đại đội trưởng đau răng, về phần nhìn thấy nữ thần toàn dân tắm loại chuyện này, cái này... Cũng chưa thấy bao nhiêu mà.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259: Ở trần cũng muốn Hùng Bá Thiên Hạ (2)

“Không hiểu lắm.” Trong mắt Lola đã bớt đi một tia phần nộ cùng ngưng ngưng lúc trước, lòng hiếu kỳ đã khiến cô tạm thời quên mình còn quần khăn tắm, Viêm Không Quyền không chút nghĩ ngợi đã ra tay, đánh thẳng trung lộ đối phương!

Vừa rồi cũng hấp tấp, ở nơi này không thích hợp bạo hùng phát huy, Lola tâm niệm chuyển động đã khiến “tiểu hùng” an tĩnh lại.

Nhưng một quyền này chung quy chưa đánh trúng.

Khăn tắm cái gì, không chịu nổi xã trưởng đại nhân lăn qua lộn lại phạm vi lớn, động tác lớn như thế, xấu hổ tuột xuống, một đôi bạch ngọc làm huyết mạch người ta phun trào bắn ra. Thật sự, một màn đó quả thật thiếu chút nữa sáng mù mắt chó Vương Trọng. Vương Trọng tuy không phải chính nhân quân tử gì, nhưng cũng vội vàng xoay người, chuyện gì thế này, vốn đang không thấy, lại cứ muốn ép...

Lola thì đỏ bừng cả mặt, hận không thể mau mau đào cái lỗ chui vào, nhưng đối phương lại ngay lập tức xoay người, khiến cô phát tác cũng không dễ phát tác.

“Ta cái gì cũng chưa thấy, “ Vương Trọng đưa lưng về phía Lola tận lực thành khẩn nói: “Thị lực của ta thật ra không phải tốt lắm.”

Khuôn mặt Lola thoáng cái đã đỏ bừng, thẳng đến cần cổ trắng như tuyết kia, câu nói phía sau của thằng cha này, bổ sung tới mức thật sự quá về rần thêm chân, cho dù nhân loại mới thị lực kém nữa...

Chỉ là, tựa như cũng không tìm thấy biện pháp nào để phản bác, hơn nữa hiện tại không nên là thời cơ phản bác nhỉ?

Lola vội vàng đem khăn tắm từ trên đất cầm lên, tốn một giây đem toàn thân mình bọc thật kín kẽ, lúc lại nhìn về phía bóng lưng nam sinh kia, thật sự có chút dở khóc dở cười.

Ít nhất hẳn sau đó động tác xoay người mà nói, gã này hẳn là quả thật không phải loại hư hỏng gì, hẳn là học sinh tới từ trường khác, không quá rõ thói quen của mình ở trong xã đoàn, hiểu lắm mà thôi, hơn nữa, động tác của gã này thật giống với người kia, chẳng lẽ hẳn là...

Lola cảm thấy vừa tức vừa buồn cười, cổ ý không lên tiếng, xem gã này rốt cuộc tính đứng ở nơi đó bao lâu.

Vương Trọng đứng ngây ra ở nơi đó ước chừng một phút đồng hồ, nghe thấy phía sau không có động tĩnh, cũng xấu hổ, chuyện cho tới bây giờ, nếu còn làm không rõ là chuyện gì xảy ra thì quá ngu: “Bạn học Lola, ta thật không biết lâu ba này là người chuyên dụng, nhìn thấy người cái kia... Hài, thật sự xin lỗi.”

Vương Trọng giải thích rất chân thành, về mặt Lola rất thú vị, về phần một đồng người đã lao tới giữa cầu thang lầu ba, thì trực tiếp hóa đá rồi.

Đó là bọn Salisbury dưới lầu, ở trong nháy mắt tiểu hùng của Lola kinh thiên động địa xuất hiện, đám người này liền hưng phấn hẳn lên như gà chọi, nhát gan chút chạy đến ngoài lầu xem cửa sổ lầu ba, lá gan lớn chút, như Salisbury loại này, trực tiếp hướng lầu ba chạy đi, đương nhiên lên lầu ba là không dám, ở trong học viện Capofer mạo phạm kỷ hủ của nữ thần, đặc tội không những một mình Lola, bọn họ xưng là gan lớn, sợ thiên hạ không loạn, nhưng nhiều lắm cũng chỉ dám đứng ở trên cầu thang lầu ba nghe đại khái.

Sau đó... Liền nghe được một đồng lớn đôi câu vài lời khiến toàn bộ mọi người đều có chút tiêu hóa không tốt...

Ví dụ như ‘hiểu lắm’, ‘Ta cái gì cũng chưa thấy’, ‘không hiểu lắm’ loại lời này, đặc biệt ‘nhìn’ thấy cái kia của người...’ câu này, ‘Cái kia’ là chỉ cái gì? Toàn bộ mọi người rất muốn biết! Lại liên hệ đến hai người bọn họ nói chuyện với nhau cùng vị trí động thủ là ở phòng thay quần áo nơi có chứa sắc thái lãng mạn như vậy.

Bao gồm Salisbury ở trong, toàn bộ gia súc nháy mắt cảm giác toàn thân đều không ổn rồi.

Vừa, vừa rồi, Lola là ở trong phòng thay quần áo thay quần áo hay là tắm rửa?!

Đó là Lola, Cầu Vương Lola có được 36f ngạo thị quần phượng! Gã họ Vương kia là phần mộ tổ tiên bốc khói? Thế mà may mắn...

Một đồng lớn thanh âm nuốt nước bọt, toàn bộ mọi người ghen tị phát cuồng, ác độc tưởng tượng ba giây sau sẽ nhìn thấy hình ảnh Vương Trọng bị nâng vào đài hoà táng.

Nhưng Lola ở sau khi trầm mặc ngắn ngủi, lại chỉ ‘Ừm’ một tiếng, sau đó dùng loại ngữ khí bình thản khiến toàn bộ mọi người mở rộng tầm mắt nói: “Biết rồi, người đi ra ngoài đi, giúp ta đóng cửa lại!”

Vương Trọng như trút được gánh nặng, vội vàng bước nhanh ra khỏi cửa, nhưng mà xui quý khiến, Lola ở trước khi hẳn ra khỏi cửa thế mà lại hỏi một câu: “Này, người tên là gì?”

“Vương Trọng.”

Khi cửa phòng khép lại, Vương Trọng mới phát giác ngực cũng toát đầy mồ hôi, sau lần này vẫn là dừng chạy lung tung thì hơn... Một màn đó, chưa thấy rõ mà, vừa rồi nên cầm thủ dừng lại một giây... Khụ khụ, thôi, hội trường nhìn chăm chăm.

“Khụ... Nhường chút.” Vương Trọng cũng chưa đi tìm Salisbury gây sự, cũng chưa đi vạch trần hắn cái gì, không có ý nghĩa, loại người này bản lĩnh không nhận khẳng định sớm đã lộ hóa thuần thanh.

Hắn thuận tay đẩy ra đám người chặn ở đầu cầu thang, để lại cho toàn bộ mọi người một bóng lưng cao lớn thần bí mà hùng vĩ.

Bạn học Salisbury cảm giác mình sắp hít thở không thông rồi.

Cứ, cứ như vậy thả tiểu tử này đi? Lola kia? Được xưng vua không ngại Capofer trong mắt không chấp nhận một hạt cát, được xưng bạo hùng nữ thần ghét gặp lưu manh nhất! Bị một nam nhân xa lạ xông vào phòng thay quần áo của cô, tựa như còn thấy được thứ không nên nhìn thấy, kết quả cứ như vậy để hắn hoàn toàn chinh chinh đi rồi?

Cái này mẹ nó rớt cuộc là ai vậy! Giao tế thảo? Lừa dối vương?

Không thấy hắn đẹp trai kinh động toàn liên bang, cũng không thấy hắn cường tráng dọa toàn thế giới, chỉ con mẹ nó một tên lừa dối, kết quả đầu tiên là Hyman, sau đó lại là Lola...

Cái này, cái này không khoa học! Hoàn toàn không có đạo lý!

Chẳng lẽ nữ thần Lola hôm nay ăn chay?

Không ít người nhiệt huyết trào lên đầu, rất có xúc động liều mạng, cũng phải xông lên phòng thay quần áo lâu ba đi nhìn cho đã mắt, nhưng cảm nhận được khí tức bạo hùng, chung quy vẫn không dám.

Sóng gió nhỏ ở phòng huấn luyện làm Vương Trọng cũng xấu hổ tiếp tục nán lại, dứt khoát đi hội họp với đám người Emily, hung hăng ở trong thành phố Capofer đi dạo một buổi chiều, kiến thức một chút phong thổ bên này, nếm thử thức ăn ngon của địa phương.

Làm một trong mười thành phố lớn của liên bang, thành phố Capofer không chỉ lớn, trình độ thực tiễn của các nhân loại mới cũng rất cao, trừ có nhân tố lúc trước thời đại hắc ám trải qua chiến loạn rửa tội, cũng có một bộ phận là vì khí hậu núi cao nghiêm trọng.

Ở đoạn giữa thành thị hướng lên trên, đại khái độ cao so với mặt biển hơn ba ngàn mét bắt đầu, nhân loại bình thường ở lại đã rất ít, thậm chí tuyệt tích, độ cao so với mặt biển ý nghĩa giảm oxy máu cùng lực lượng duy độ cao tụ tập nồng đậm, trình độ phóng xạ quá nặng, ngay cả trọng lực cũng so với Thiên Kinh thành bên kia lớn hơn một chút, ở một đoạn cao nhất, thậm chí ngay cả cửa tiệm nhỏ đám người Vương Trọng đi ăn cơm, tùy tiện tiện một nhân viên cửa hàng cũng là nhân loại mới.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Mệnh đề sinh mệnh phù văn

Đương nhiên, rất nhiều đều là kiểu như Vương Trọng trước kia, thức tỉnh vền vẹn hai ba mươi Glasso, nhân viên hậu cần tân nhân loại ở con đường chiến đấu cơ bản không có tác dụng gì, thức tỉnh hồn lực ít ỏi nhiều lắm chỉ có thể giúp bọn họ hơi đối kháng một chút hoàn cảnh thời tiết ác liệt cùng lực lượng phóng xạ, nhưng không thể ở lại lâu dài, loại tiểu nhân vật này, ở đỉnh núi làm việc hơn nửa tháng, thường thường sẽ cho nghỉ một đoạn thời gian, đến trong nhà dưới núi nghỉ ngơi một đoạn thời gian ngắn.

Hoàn cảnh cực đoan như thế, ở dưới huyết mạch kéo dài, tỷ lệ tân nhân loại thức tỉnh tự nhiên so với thành thị lớn, cơ số lớn bình thường cao thủ mới có thể nhiều lên, sau đó hấp dẫn càng nhiều người và đại gia tộc, tuần hoàn tốt, có thể trở thành mười đại danh thành của liên bang, có thể thành tự học viện số một đồng khu, Capofer cũng không phải dựa vào vận khí.

Scarlett không đi theo mọi người, cô thay hiệu trưởng Green đi bãi phóng mấy vị lão nhân gia, kết quả thời điểm trở về, về mặt Scarlett có chút là lạ, cảm giác muốn cười lại cố nhịn.

“Cái gì cái gì? Đội trưởng và Lola? Chuyện xấu?”

“Còn quần áo không chỉnh tề? Trời ạ, lúc này mới đến được mấy ngày? Quả thực nhìn không ra vị đội trưởng này của chúng ta còn có chiều ấy? Nhân tài mà!” Hyman trợn mắt há hốc mồm.

“Sao có thể, hai ngày qua Vương Trọng ca căn bản không đi phòng huấn luyện! Đều ở thư viện, ngay cả ta cũng chưa nhìn thấy hắn.” Emily chu cái miệng nhỏ, những người này rõ ràng chính là hãm hại Vương Trọng ca ca mà!

Scarlett cũng buồn cười, chuyện này hiện tại ở trong vòng nhỏ hẹp nào đó sớm đã truyền ra, mình kể coi như phiên bản tương đối ‘nguyên thủy’, dựa theo ý kiến trong cái vòng đó nghe nhầm đồn bậy, càng khoa trương ly kỳ hơn nhiều lắm: “Nói là ngày đó chúng ta vừa tới Capofer xảy ra chuyện, vị đội trưởng đại nhân này của chúng ta ở Capofer đã là danh nhân rồi.”

Vương Trọng làm danh nhân không quá hiểu những thứ này, hai ngày qua đều chưa đi Cuồng Thú xã đoàn, trái lại không phải vì Lola, mà là thư viện Capofer mê hoặc hấp nhập thần.

Không giống với Thiên Kinh loại học viện chỉ là từng huy hoàng kia, học viện Capofer thành lập ở giai đoạn đầu của thời đại hắc ám, từ ngày đầu nó thành lập, đã luôn huy hoàng kéo dài đến nay, sự phong phú, mệnh mông của thư viện nơi này cất chứa, cũng là học viện Thiên Kinh bên kia không thể bằng được, mặc dù là ở lĩnh vực phù văn phương diện chuyên nghiệp học viện Thiên Kinh sở trường nhất, Capofer cũng không kém chút nào, vừa lúc có thể xác minh lẫn nhau, lấy thừa bù thiếu. Vương Trọng thậm chí còn phát hiện một cái nguy luận chứng mệnh đề về phù văn hoạt tính hóa, cùng với một cái không gian thứ nguyên giản tích hóa pháp trận.

Một cái trước là một cái giả thiết luận chứng, giả thiết phù văn là ‘sống’, cái này không thể nghi ngờ cho một loại học thuyết mới, nếu thật có thể luận chứng ra, vậy hầu như có thể nói là một lần cải tiến của giới phù văn liên bang, trình độ quan trọng của nó không thua gì cách mạng công nghiệp thời đại ánh mặt trời!

Mà một cái sau thì là ví dụ, ở dưới điều kiện tiên quyết một cái giả thiết mệnh đề phía trước thành lập, lợi dụng phù văn ‘hoạt tính’, đem pháp trận thứ nguyên không gian phức tạp đơn giản hóa, đây là vận dụng cụ thể.

Không thể không nói điều này làm Vương Trọng rất ‘chấn động’ một phen.

Loại đề mục trình độ này, thế mà cứ như vậy đường hoàng viết ở trên bảng đen nhỏ của lầu ba thư viện, giống như học sinh nào đó tùy hứng làm, có cảm xúc mà phát, chỉ là một loại lối suy nghĩ, vì thế viết ra.

Đại học viện chính là đại học viện mà, ít nhất lúc ở học viện Thiên Kinh, mệnh đề như vậy, Vương Trọng ngay cả nghe cũng chưa từng nghe giáo sư nói tới, đẳng cấp học sinh nơi này rốt cuộc cao bao nhiêu?

Đổi ở trước kia, Vương Trọng nhìn thấy đề mục như vậy không thể nghi ngờ là to đầu, thậm chí là có tính đảo điên.

Ở trong hệ thống phù văn đã có của liên bang, phù văn chính là khoa học, là một loại đem quy tắc tự nhiên khái niệm, pháp tắc hóa, công thức hoá, đây là khoa học nghiêm cẩn nhất!

Có sinh mệnh? Có ý thức của mình? Cái này quả thực chính là lời lẽ sai trái dị giáo đồ mới có thể có, không thể tưởng tượng.

Tựa như bảo một vài học giả đi tin tưởng con số Ả Rập có sinh mệnh, có lẽ người có thể từ trong quy luật của các con số đi phát hiện một số ví dụ quy phạm nó có hành vi độc đáo, có thể mỹ hóa xưng là ‘con số cũng có sinh mệnh’, nhưng muốn thật sự đem nó móc nối với sinh mệnh và ý thức của mình, hơn nữa đi luận chứng, vậy không thể nghi ngờ chính là bệnh thần kinh, căn bản không phải cùng một cái khái niệm.

Nhưng hiện tại Vương Trọng lại không thấy như vậy, bởi vì quá khéo, Aieluosi đã trực tiếp đưa ra đáp án một cái đề bài phía sau.

Dựa theo ý kiến của Aieluosi, có thể đem phù văn coi như một loại hình thái sinh mệnh có được ý thức của mình, hẳn cho Vương Trọng ‘pháp trận thứ nguyên không gian’ thành phẩm cuối cùng, đã trực tiếp giải quyết một cái mệnh đề phía sau trên bảng đen.

Nhưng về như thế nào đi phát hiện ‘sinh mệnh’ của phù văn một điểm này, lại chưa có quá nhiều giải thích. Aieluosi đó là một loại thiên phú, trời sinh đã biết đi câu thông với phù văn như thế nào, nhưng hẳn không có cách nào đem nó dạy cho người khác, chỉ bảo Vương Trọng tự đi lý giải cùng cảm ngộ, đó là bởi vì ngay cả chính hắn cũng không biết ý thức hoặc là nói phù văn sinh mệnh rốt cuộc từ đâu mà đến, bởi vì hệ thống phù văn của hắn, hầu như là dựa vào thiên phú câu thông với phù văn trực tiếp hoàn thành, thiếu quá trình luận chứng trung gian, hẳn cũng chưa từng học tập hệ thống khoa học phù văn từ nông vào sâu, tự nhiên không thể giải thích mọi thứ mình hiểu được.

Nhưng Vương Trọng khác, danh hiệu học pháp lý luận không phải nói suông, Aieluosi đưa ra đáp án, cái bảng đen nhỏ nơi này đưa ra mệnh đề, Vương Trọng cần làm chỉ là tiến hành bộ sậu luận chứng trung gian mà thôi.

Hai mệnh đề này xem như đem Vương Trọng dẫn vào trong một loại tự hỏi hoàn toàn mới, khiến hắn cảm thấy rất hứng thú, ở trước cái bảng đen nhỏ cân nhắc thật lâu, theo bản năng vẽ một ít ký hiệu quanh co khúc khuỷu như là nòng nọc nhỏ.

Mấy ngày trước nghiên cứu túi thứ nguyên nhỏ của Aieluosi, tuy không thể đạt tới mức thật sự đi lý giải phù văn sinh mệnh, nhưng cũng coi như có chút tâm đắc, mà luận chứng này, giống như một cây chùy lập tức đem thủy tinh màu trà giữa đáp án và quá trình gỡ nát.

Hệ thống phù văn liên bang là thành lập ở trên cơ sở khoa học kỹ thuật mạch điện thời đại trước, mà Aieluosi là thành lập ở trên cơ sở lý giải sinh mệnh, mà điểm nối liền chính là pháp tắc duy độ thứ năm, lần sau gặp được Aieluosi nhất định phải hỏi kỹ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 261: Đem người này tìm ra!

Vì thế bạn học Vương Trọng sau khi lưu lại trên tấm bảng đen nhỏ một đồng thứ thì không đi để ý nó nữa, mà là cao hứng phấn chấn ở trong thư viện mượn mấy quyển sách như là ‘Nghệ thuật chiến tranh đen trắng’, ‘Hệ thống phù văn Scoffer’, ‘Một trăm lẻ tám chiêu đoàn chiến của Lâm Vĩ Cường’..., những quyển sách này, có một số là tác phẩm nổi tiếng ở thời đại hắc ám, có một số thì là sáng tác hiện đại phạm vi truyền lưu không rộng, nhưng tính chuyên nghiệp rất mạnh, có một số hiện tại đã rất khó tìm được, trước kia ở học viện Thiên Kinh chỉ từng nghe nói tên tuổi cùng với một số trích dẫn, thật không dễ dàng được đọc, đương nhiên phải khêu đèn đêm đọc, một hơi đọc hết mới đã nghiền.

Mà ngay tại thời điểm Vương Trọng trở lại ký túc xá liền mạng học tập, lầu ba thư viện, một lão nhân đeo mắt kính thật dày, tóc râu đều hoa râm đang trợn mắt há hốc mồm nhìn tấm bảng đen nhỏ kia.

Scoffer-Porter!

Nếu toàn bộ mọi người đều cho rằng Porter đại gia tộc hoàn toàn là dựa vào nắm đám mối chen vào mười đại gia tộc của liên bang mà nói, vậy thì làm to.

Làm một trong các gia tộc cổ xưa nhất liên bang, gia tộc Porter không những có được chiến kỹ tay không xưng thiên hạ vô song, càng có đầu óc khoa học làm người ta theo không kịp. Trong lịch sử liên bang những nhà khoa học dẫn dắt lịch sử nhảy vọt, nổi tiếng nhất, có lẽ không có một ai ra từ gia tộc Porter, nhưng thường thường bọn họ trợ thủ, phó thủ, giúp đỡ phương diện này, đều luôn có chút bóng dáng của gia tộc Porter, ở giới khoa học liên bang, gia tộc Porter có danh hiệu vua không ngại, cũng là gia tộc tài trợ phương diện hệ thống khoa học lớn nhất của liên bang.

Scoffer-Porter chính là một trong các nhân vật linh quân của gia tộc Porter hiện nay ở phương diện lĩnh vực khoa học, một bộ ‘hệ thống phù văn Scoffer’ xuất bản, ở giới khoa học từng dẫn lên chấn động cực lớn, vền vẹn một tác phẩm không đến ba mươi vạn tự, lại hầu như đem toàn bộ hệ thống phù văn trước kia đều tiến hành quy nạp tổng kết, hoàn thành một lần sửa sang lại lý luận khoa học phù văn hệ thống nhất trong lịch sử nhân loại, trong đó có lẽ có gia tộc Porter dốc sức trợ giúp ở trong đó, dù sao loại sự tình này không phải dựa vào cá nhân có thể hoàn thành, nhưng không bao trùm được trình độ làm người ta than thở ở phương diện phù văn khoa học của Scoffer, trong đó từng đưa ra một số thứ rất mật mớ nhưng rất có ý tứ, đến nay còn đang được các đại chuyên gia học giả của lĩnh vực phù văn nói chuyện say sưa.

Nay hán trên danh nghĩa treo cái tên tuổi phó viện trưởng viện khoa học liên bang, hiệu trưởng vinh dự của học viện Capofer, ở học viện làm nghiên cứu dưỡng lão, dù sao tư liệu và phương tiện nơi này đều là tốt nhất, đề mục trên bảng đen nhỏ chính là hán viết ra, về phù văn có được ý thức của mình loại nhận biết này, mặc dù ở trong đầu hán cũng chỉ là một khái niệm rất mơ hồ hóa, là tri thức lý luận thông qua sửa sang lại lượng lớn phù văn, ở trong đó phát hiện một ít dấu vết để lại, lại có sức tương tượng thiên mã hành không của hán mà có.

Nhưng dù sao mệnh đề như vậy mặc dù với hán mà nói cũng quá mức thiên mã hành không, vốn chỉ là cuối tuần trước thời điểm đi qua bảng đen nhỏ có chút tâm đắc liền lập tức viết lên. Học sinh học viện Khoa Ba Phi Nhĩ đương nhiên biết đam mê của hiệu trưởng đại nhân, không ai dám động vào, lại gặp phải người tới từ bên ngoài như Vương Trọng.

Lão Porter có chút tức giận, học sinh nào ở chỗ này chữ như gà bới... Học sinh chung quanh đều cảm giác được không ổn, bọn họ cũng chưa chú ý, cái này không có một xu quan hệ với bọn họ. Tính tình Porter đại nhân không tốt thế nào cả, phạm là loại nhà khoa học này đều là tích cực cố chấp, một khi đề cập đến phương diện học vấn càng nóng nảy hơn, hơi thông minh một chút đã dán sát chân tường chuẩn bị chuồn.

Nhưng một giây tiếp theo, lão Porter đại nhân thế mà giống như đứa nhỏ ba tuổi lao lên, mặt cũng sắp dán lên rồi, nhẹ nhàng vuốt ve chữ như gà bới bên trên, bỗng nhiên rống to một tiếng cực giàu trung khí, “Đều không được nhúc nhích, đây là ai viết!”

Một đám học sinh đều liếc mắt liếc đầu, cái này thật sự không có một đồng quan hệ nào với bọn họ!

“Có ai nhìn thấy không, nói mau, bằng không các ngươi đều đừng nghĩ tốt nghiệp!” Hiệu trưởng đại nhân đây là uy hiếp, uy hiếp mằm non của liên bang mà, đây chính là uy hiếp!

“Hiệu... trưởng đại nhân, hình như không phải người trường học chúng ta viết...”

Đây là một cái thành phẩm phiên bản đơn giản hoá!

Thượng Đế, hán còn đang lao lực ra sức suy nghĩ nghiệm chứng, người ta đã ra thành phẩm!!!

Nếu đem giao cho phù văn sinh mệnh, coi như là một quá trình Thượng Đế sáng tạo nhân loại, vậy nguy ‘Thượng Đế’ này trên tấm bảng đen nhỏ kia, đại khái đã tới trình độ có thể sáng tạo vì khuẩn đơn tế bào, cách hình thái sinh mệnh cuối cùng còn có con đường rất xa phải đi, nhưng ít ra đã hoàn thành quá trình từ không biến thành có.

Toàn thân Scoffer đều đang run rẩy, môi cũng đang phát run!

Đây, đây là ai viết?!

Bên ngoài đến? Nơi này sao có thể có người ngoài đến?

Đợi chút, hình như gần đây là có hội giao lưu nào đó!

Scoffer giống như nháy mắt trẻ đi ba mươi tuổi, khuôn mặt đầy nếp nhăn cũng hoàn toàn giãn ra, dùng một loại tư thái khiến người toàn bộ quen biết hán đều trợn mắt há hốc mồm, nháy nhót rồi đi.

Tra! Trong một tuần này, toàn bộ tiến vào thư viện đầu tra! Nếu vậy còn không tra được, vậy mở rộng phạm vi, tra toàn bộ người từng tiến vào học viện Capofer trong tuần này! Nếu còn tìm không thấy, lão Scoffer đã làm sẵn chuẩn bị thông báo gia tộc, trực tiếp tra tất cả người trong tuần này ra vào thành phố Capofer!

Thứ có thể tra rất nhiều, ví dụ như bút tích trên tấm bảng đen nhỏ, ví dụ như lúc đối phương dừng lại ở trước tấm bảng đen nhỏ, kích thước dấu chân mờ mờ kia trên mặt đất... Vô luận chuyện gì, chỉ cần đủ có tâm, chỉ cần có đủ năng lượng, người luôn có thể đạt được rất nhiều tin tức hữu dụng.

Thà rằng tra lầm một ngàn, tuyệt không buông tha một ai!

Ngay tại thời điểm lão Scoffer mười phần nhiệt tình, bạn học Vương Trọng làm người khởi xướng, đã mang theo chiến đội Thiên Kinh bắt đầu tham gia buổi học lớp huấn luyện tinh anh đông khu chính thức.

Ngày đầu tiên địa điểm tập hợp không phải ở phòng học bình thường, mà là trong một hội trường của học viện Capofer, hội trường rất lớn cũng rất xa hoa, xây giống như là một cái ca kịch viện loại nhỏ, thời điểm học viện Thiên Kinh tới, nơi này đã tập hợp thành viên đến từ các đại học viện đông khu.

Tựa như hiệu trưởng Green và Mã Đông nói, hiện trường cũng không quá mức dày đặc bầu không khí học thuật, cũng không có đối chọi mùi thuốc súng gay gắt giữa mấy đại học viện đứng đầu trong tương tượng, toàn bộ không khí tương đối hài hòa.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Quả nhiên là Porter đại gia tộc

Sớm từ trước hôm nay, đại đa số tinh anh các viện sớm tới học viện Capofer đã gặp mặt nhau, học viện Thiên Kinh ở trong đó cũng không tính là quá mức khác người, người khác lúc đối mặt bọn họ cảm giác về sự ưu việt khẳng định có, nhưng cố ý gây sự thì còn chưa đến mức.

Thành tích của học viện chỉ có thể đại biểu vinh dự nhất thời, có thể đến nơi này đại đa số đều là người xuất sắc, cũng đều đến năm thứ ba sắp tốt nghiệp thậm chí là giai đoạn thực tập năm thứ tư, nghĩ đã không chỉ là CHF lần này thành bại, mà là tương lai mình có thể ở đông khu chiếm được một chỗ.

Lấy học viện Thiên Kinh mà nói, mặc dù thực lực của bọn họ kém như thế nào nữa, nhưng trong đoàn người này, chỉ riêng Emily làm người thừa kế danh nghĩa Assassin gia tộc, đã không cách nào khiến người ta không đặt vào mắt, có thể có chút quan hệ với quái vật lớn như Assassin gia tộc, đối với tương lai mình phát triển ở đông khu khẳng định là có lợi không có hại, ít nhất cũng đừng đi kết thù, lại ví dụ như Scarlett, cha mẹ cô ở cao tầng liên bang nhậm chức tạm không nói đến, chỉ riêng một người ông là hiệu trưởng Green, vậy có thể xưng là đào lý khắp thiên hạ, phạm vi cùng lĩnh vực tay người ta có thể vươn đến cực lớn cực lớn.

Vô duyên vô cớ kết thù với học viện có nhân vật như vậy, cái đó tuyệt đối không phải có cá tính, mà là nảo tàn.

Nhưng điều này không có nghĩa ngay cả Vương Trọng cũng có thể hưởng thụ đãi ngộ như vậy, lời đồn hán ‘nhìn lên’ Lola tắm rửa này, tuy ở dưới áp lực cao cùng uy nghiêm của nữ vương cũng chưa khuếch tán quá rộng, nhưng ít ra ở trong nhóm tinh anh này là mọi người đều biết, vì thế khi học viện Thiên Kinh tiến vào, ánh mắt toàn bộ mọi người nhìn về phía Vương Trọng đều ít nhiều có thêm có chút nghiền ngẫm thậm chí nụ cười không quá hữu hảo.

Địa vị Lola ở trong nhóm đông khu này là phi thường đặc thù.

Gia thế hiển hách, đó là Porter đại gia tộc một trong mười đại gia tộc của liên bang, thiên phú khủng bố, thân phận hồn thú sư được xưng hậu kinh dư dã, trưởng thành vô hạn, cùng với khuôn mặt thiên sứ, đáng người ma quỷ cực phẩm mặt học sinh ngực phụ huynh...

Một nữ nhân hoàn mỹ như vậy, tương lai nhất định sẽ đi đến đỉnh phong liên bang, đại đa số người ở đây đều biết mình khẳng định không trèo cao được, chỉ có thể nhìn từ xa mà không thể khinh nhờn, nhưng cái này cũng không ý nghĩa bọn họ có thể chịu được một tên vô danh tiểu tốt muốn bôi nhọ cảnh không có bối cảnh, muốn tiếng tăm không có tiếng tăm đến khinh nhờn nữ thần trong lòng.

May mắn, Lola đã ngồi ở phía trước, có cô ở hiện trường, sẽ không có người mù mắt đi nhắc về chuyện ngày đó, Anrol và Arnold đều thành thành thật thật ở đó, mặc dù là Lôi Âu đội trưởng kia của Austin học viện thoát nhìn đã man như con gấu, được xưng Thiết Kim Cương, cùng với đội trưởng chiến đội Saxon Bảo La vẫn luôn có ý tứ đối với Lola, cũng không dám.

Không ít người đều chào hỏi với đám người Scarlett và Emily, Glory và Hyman ở trong đám người này cũng có nhân khí không thấp, bộ dạng đẹp trai, bộ dạng xinh đẹp là có lợi ở phương diện này, hai ba ngày qua, mọi người cũng đều coi như quen biết, nhưng Vương Trọng làm đội trưởng chiến đội Thiên Kinh thì không ai hỏi thăm.

Vương Trọng đối với điều này cũng không để bụng. Kết bạn gì đó, hán cũng không kháng cự, cũng không phải không có hứng thú, nhưng khi toàn bộ mọi người mang theo thành kiến nhìn người, thì vẫn là đừng đi tự tìm mất mặt, tùy tiện ở trong hội trường này tìm một chỗ ngồi xuống, toàn bộ người của học viện Thiên Kinh lại tự động gom lại bên cạnh hán, cứ như vậy, vốn có một số tương đối thân quen với Scarlett hoặc là Emily cũng liền không chủ động đi qua nữa.

“Lola sẽ chinh chết thẳng cha kia hay không? Nàng chính là loại hình trong mắt không chấp nhận một hạt cát.”

“Hắn là sẽ không, thật muốn chinh chết tên kia, hôm đó khẳng định đã ra tay, giờ cũng đã hai ba ngày, cũng chưa thấy Lola có động tĩnh gì, chuyện đó nói tới thật ra cũng khẳng định là hiểu lầm, có thể Lola cũng không để ý, chỉ là các người suy đoán vô vẩn.”

Lola cũng đã nhìn thấy Thiên Kinh chiến đội vừa mới vào tìm chỗ ngồi, lại như là cái gì cũng chưa xảy ra.

Không ít người có ý đồ đều chú ý tới một điểm này, có kinh ngạc ngoài ý muốn, có cá biệt rất khó chịu, nhưng đại đa số người lại chỉ là hiểu ý cười, không để ý thế nào, nói đến cùng đó chỉ là một nhạc đệm nho nhỏ của lớp học huấn luyện, coi như việc vui xem một chút là được, hiện tại ngay cả đương sự Lola cũng đã không ngại, bọn họ càng không có gì phải để ý, chỉ là vài phần kính trọng đối với sự rộng lượng của Lola, đồng thời cũng đều cố ý vô tình nhớ kỹ Vương Trọng cái tên này, cũng đem từ ngữ kiểu như ‘đáng khinh’ tự động vẽ lên một dấu nổi.

Trong hội trường vang tiếng nghị luận ong ong ong ong, lớp huấn luyện buổi đầu tiên, đã ở trong tiếng khe khẽ nói nhỏ như vậy bắt đầu.

Lên lớn bài đầu tiên này cho mọi người, là đương nhiệm phó viện trưởng phân viện chỉ huy Capofer, Fiona-Porter, cô của Lola. Thành phố Capofer tuy không phải gia tộc Porter một lời mà quyết, nhưng làm một trong mười đại gia tộc của liên bang, quyền khổng lồ của gia tộc Porter đối với tòa thành thị này, tuyệt đối không phải bất cứ gia tộc khác trong thành thị có thể so sánh, điển hình ví dụ đại biểu như học viện Capofer, phó viện trưởng thậm chí viện trưởng mấy phân viện, phần lớn đều là người gia tộc Porter.

Vị thực nữ đạo sư này lúc mới xuất hiện, đại đa số gia súc nam tính ở hiện trường liền lâm vào trong trạng thái hóa đá.

Quả nhiên không hổ là Porter đại gia tộc mà, di truyền như vậy thật sự là không còn ai nữa, danh hiệu gia tộc thật sự quá chuẩn xác, tùy tiện ra một bà cô, đầy núi trước ngực cũng đủ khiến người ta hít thở không thông! Một thân trang phục nghề nghiệp bó sát có loại cảm giác bị đáng người đầy đặn chổng đờ muốn phun trào, lại phối hợp khuôn mặt xinh đẹp bảo dưỡng thoả đáng kia, người sắp bốn mươi tuổi, nhìn qua nhiều nhất cũng chỉ 27-28.

Cái này, cái này... Cái này còn để người ta đi học thế nào!

Có người lạng lẽ lau máu mũi, cô kết hôn chưa?

Về mặt mỗi người đều rơi ở trong mắt Fiona, những kẻ lau máu mũi, hoặc là về mặt đại ra, trực tiếp bị pass ngay tại trong đầu bà cô Porter đại gia tộc, tựa như rất nhiều người đoán trước, đi học chỉ là một hình thức, Fiona chỉ là đến tùy tiện nói một chút mà thôi, càng làm cô cảm thấy hứng thú là quan sát phẩm chất của những tiểu gia hòa này.

Đại đa số người định lực đều không đủ, nhưng cũng có chút ngoại lệ, ví dụ như gã vua tính tình kia của Austin, ví dụ như đội trưởng thích khách bộ dạng rất đẹp âm nhu của Saxon, lại ví dụ như gã ‘nhìn lên’ Lola tám hai ngày nay truyền thật sự hot.

Gã đó có một đôi mắt rất tinh thuần, ánh mắt rất chính khí, không giống loại hình sẽ nhìn lên nữ sinh tắm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263: Đoàn đội lý giải

Đương nhiên, lớp vẫn là phải lên, nói tùy tiện như thế nào nữa cũng phải giảng, Fiona cũng sẽ không so đo với mấy người bạn nhỏ, ngược lại còn rất vui vẻ đối với sức quyến rũ của mình.

Hôm nay giảng chủ yếu là tiểu đoàn đội tác chiến, cũng chính là 5vs5 thông thường nhất, không chỉ ở vũ đài CHF, ở trong quân đội rất nhiều tiểu đội chấp hành nhiệm vụ chiến thuật, thường thường cũng bố trí năm người, quá nhiều người, không thích hợp một số nhiệm vụ mang tính ẩn nấp, quá ít người cũng không cách nào làm được phối hợp hoàn chỉnh, năm nhân vừa đủ.

“Đoàn chiến năm người phát triển tới hôm nay, đã có tích lũy và nội tình tương đối thâm hậu, địa khu khác nhau, học viện khác nhau, thậm chí tính cách thành viên khác nhau phối trí, đều sẽ làm người ta lý giải đối với đoàn chiến năm người xảy ra đủ loại biến hóa, đặc biệt ở mấy chục năm gần đây, một số đội hình năm người rất cực đoan thường thường trở thành chủ lưu mọi người theo đuổi, cũng quả thật từng có rất nhiều chiến dịch kinh điển lấy yếu thắng mạnh, đánh úp, nhưng tôi muốn nói cho mọi người, đội hình thường quy đơn giản nhất nhiều nghề nghiệp phối hợp, mới là các người ở trong giai đoạn học viện nên bỏ nhiều nhất tâm tư đi lý giải, một mặt theo đuổi trận hình đặc thù cường đại, hoàn toàn là loại lẫn lộn đầu đuôi.”

Fiona mỉm cười ở trên bảng đen viết xuống năm chữ ‘nhiều nghề nghiệp phối hợp’: “Có lẽ lúc tôi nói lời này, rất nhiều người trong các người đều sẽ không cho là đúng, nhìn chung trận đấu các lần CHF hiện tại đang hot, hướng phía sau lui về hai mươi năm, đoạt giải quán quân thường thường đều là phối trí phi thường quy, dựa vào cái gì người sẽ nói đội hình thường quy mới tốt nhất? Dựa vào cái gì muốn các người đem tinh lực đều tiêu tốn ở trên đội hình thường quy?” Cô nhìn gần trăm tinh anh các học viện đến từ đông khu dưới đài, đưa ra câu hỏi: “Vấn đề này, có ai có thể giúp tôi trả lời một lần không?”

Mỹ nữ đạo sư ngay cả thanh âm cũng vô cùng dễ nghe, có thể đi học ở học viện Capofer thực hạnh phúc, không khí trên lớp học phi thường sinh động.

Lớp học huấn luyện loại lớp học này không tồn tại cách nói giấu dốt, muốn chính là mọi người biểu hiện với nhau, biểu hiện càng sáng mắt, càng có thể lưu lại cho người khác ấn tượng khắc sâu, mặc kệ là tạo một ít uy tín cho giải đấu CHF sắp tới, hoặc là vì tương lai mở rộng lực ảnh hưởng của mình ở trong đám người này, đây cũng là điều phi thường cần thiết.

Không ít người đều lưu rú thấp giọng nghị luận, phát biểu cái hiểu của mình, Fiona đề đề tay, chỉ chỉ mấy người cô cảm thấy tương đối hứng thú.

Austin đội trưởng Lôi Âu, biệt hiệu Thiết Kim Cuồng, vua tinh tinh! Mặt hàng này tuyệt đối không phải loại bộ dạng rất tuần tú kia, thậm chí có thể nói có chút xấu, làn da ngăm đen, môi thật dày, phối hợp đáng người khủng bố kia giống như là một con đại tinh tinh sống chuồng.

Nhưng nếu người cho rằng đầu óc của hắn cũng có quan hệ trực tiếp với diện mạo mà nói, vậy thì lầm to. Lúc này hắn mỉm cười đứng đây, nụ cười tự tin mà có sức dân, tự nhiên mà vậy mang theo một loại uy nghiêm làm người ta không thể xem thường cũng không dám chê cười, rất có mấy phần hương vị lão đại ca.

“Đội hình thường quy không có quá nhiều điểm yếu rõ ràng, ở hai cực công thủ đều biểu hiện cực kỳ cân bằng, đặc tính nhiều nghề nghiệp cũng khiến đội hình thường quy có thể nhanh chóng thích ứng đủ loại hoàn cảnh tác chiến, cho nên luận tính thực dụng, năng lực thích ứng phương diện này, đội hình thường quy quả thật so với bất cứ đội hình nào khác cũng càng cường đại hơn, nghiên cứu đội hình thường quy cũng là chỗ nội tình cùng tích lũy thật sự của một ngôi trường danh tiếng. Một đoàn đội lý giải đối với đoàn chiến rốt cuộc khắc sâu bao nhiêu, thường thường đều là bọn họ ở trong diễn luyện đội hình thường quy thu hoạch được.”

“Tiếp theo, hiện tại các đoàn đội tham gia CHF, phần lớn đều hoặc nhiều hoặc ít có một hai bộ đội hình cực đoan, dùng ở trong trận đấu máu chó làm kì binh đánh bất ngờ. Nhưng dù vậy, đội hình thường quy cũng vẫn cần thiết, để ngừa đội hình đặc thù của mình bị quá nhiều sự nhắm vào có ý thức khắc chế. Cho nên, đội hình thường quy theo ý ta giống như là cơ sở của tất cả đoàn chiến, chỉ có nắm giữ tốt nó trước, mới có tư cách ở trên cơ sở của nó tìm kiếm biến hóa.”

Lôi Âu nói rất đúng trọng tâm, chưa có luận điệu gì quá mức kinh diễm, nhưng lại khiến người ta ngẫm nghĩ, đủ thấy hắn khắc sâu lý giải đối với đội hình thường quy. Theo như lời hắn, đội hình thường quy đại biểu cho nội tình cùng độ dày của một đoàn đội, Austin năm trước có thể lấy được hạng nhất đông khu, dựa vào chính là sự lắng đọng thâm hậu ở trên lý giải đoàn chiến, cùng với công phu cơ bản vững chắc vô cùng, nếu chỉ dựa vào một cái trận dung ngũ thuần, bọn họ là không đi đến được vị trí số một đông khu.

Fiona cười gật gật đầu, đối với phát ngôn của hắn từ chối cho ý kiến, lại nhìn về phía một người khác.

Bảo La đội trưởng học viện Saxon, so với Lôi Âu mà nói, đây tuyệt đối là mỹ thiếu niên nhẹ nhàng, chỉ là mang theo loại phong cách thích khách nhất quán kia của học viện Saxon, tăng thêm cho khuôn mặt đẹp trai của hắn vài phần cảm giác âm lạnh, mặc dù mỉm cười như thế nào, cũng ít có loại cảm giác rạng rỡ: “Tôi muốn nói, Lôi Âu học trưởng đã nói được không sai biệt lắm, chỉ là trên tính thực dụng của đội hình thường quy, lại bỏ sung một điểm.”

“Tôi bình thường thích xem một ít tư liệu quân sự, quân bộ liên bang ở lúc huấn luyện đội hình tiểu đoàn đội, hơn 99% hình thức, đều là diễn luyện đội hình thường quy, trừ đội hình thường quy thích hợp phong cách tác chiến các loại hoàn cảnh cùng với địa hình, nguyên nhân lớn nhất, là vì đội hình thường quy huấn luyện thuận tiện, có quy phạm hoá như điều lệ, cũng là đội hình truyền lưu rộng nhất hiện nay. Mặc dù là năm tân binh đến từ trời nam đất bắc, không quen biết nhau, phần lớn đều ít nhất đối với đội hình thường quy có lý giải nhất định, chỉ cần nghiêm khắc dựa theo điều lệ quy phạm hoá đội hình thường quy tiến hành huấn luyện, không tới hai ba tháng là có thể hình thành ấn ý trực tiếp đưa vào chiến trường, điều này đối với quân đội cần bổ sung thành viên mới mọi lúc mà nói không thể nghi ngờ là thực dụng nhất.” Bảo La am hiểu quan sát lời nói sắc mặt, nghe nói Fiona từng nhậm chức ở trung táng quân bộ liên bang, chỉ là về sau bởi vì kết hôn mới về đến trong gia tộc.

Đã từng là nhân sĩ quân đội, phải nghĩ một câu trả lời khiến cô hài lòng, vậy tốt nhất xuất phát từ phong cách quân đội, hướng chỉ hắn giảng vốn chính là chí lý: “Đủ loại đội hình cực đoan, có lẽ có thể khiến chúng ta ở trên CHF tỏa sáng một lần, nhưng nếu phóng mắt tương lai, sau khi tốt nghiệp năm người mỗi người một nơi, như vậy tiêu phí lượng lớn thời gian huấn luyện ra đội hình cực đoan cũng trở thành nói suông, chỉ có thể là vinh dự ngày xưa, mà không thể trở thành huân chương sau này chúng ta ở trên chiến trường chém giết vì liên bang.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Bò nuôi cao nguyên (1)

“Mà nếu chúng ta ở trước khi tốt nghiệp đối với đội hình thường quy đã có lý giải rất khắc sâu, vậy vô luận là sau này tiến vào quân bộ tổ đội với người khác, thậm chí là trở thành huấn luyện viên chỉ huy, đều sẽ có lợi rất lớn!”

Bảo La mỉm cười tổng kết: “Cho nên, vì càng thêm thực dụng, vì tương lai cá nhân, thậm chí có thể nói vì liên bang, đội hình thường quy mới là chúng ta ở giai đoạn học sinh nên đi bỏ tâm tư nắm giữ nhất. Thứ khác, mặc dù có thể mang đến vinh quang nhất thời, chung quy chỉ là bàng môn tả đạo mà thôi.”

Bảo La nói thắng được một ít tiếng vỗ tay, đoạn giải thích này của hắn chưa chắc so với Lôi Âu lúc trước có nhiều tính kỹ xảo hơn, nhưng lại thật sự khiến người ta tỉnh ngộ. So với tương lai cá nhân, thậm chí liên bang, nhân loại, CHF thành bại nhất thời lại đã tính là cái gì?

Đương nhiên, nói rất hay, vỗ tay có thể có, nhưng thật muốn bảo mọi người vì cái gì tương lai liên bang, đem lượng lớn thời gian tiêu tốn ở trên đội hình thường quy bình thường nhất, vậy đó là nói nhảm, tương lai liên bang cũng không sợ thiếu một mình ta, nhưng thành bại trên CHF lại khẳng định có quan hệ với tương lai cả nhân ta, loại lời này để nói chuyện thời, thật muốn làm, không có ai muốn.

Fiona lại cười cười, thật ra hai người này nói cũng không sai, nhưng đều chưa chỉ thẳng trung tâm, thậm chí một số nhận biết nào đó từ trên căn bản chính là sai lầm, nếu bọn họ đối với đội hình thường quy chỉ là lý giải như vậy, vậy những kẻ này, không một ai đủ tư cách trở thành uy hiếp cho Lola.

Cô nhìn về hướng Lola ngồi ở hàng đầu, có ý nghe một chút ý kiến của Lola, cô nàng này lý giải đối với đội hình thường quy là mình dạy, bộ chiến thuật bạo hùng bị người ngoài xưng là sáu đánh năm kia, thật ra dứt bỏ bạo hùng dĩ số này không nói, nói từ trên căn bản chính là đội hình thường quy song không song đột tiến chính tông nhất.

Chỉ là năm trước Lola còn chưa đủ thành thực, toàn bộ đội viên bao gồm Lola ở trong, lý giải đối với đội hình thường quy đều còn rất nông cạn, chưa có loại linh tính chân chính kia của đội hình thường quy, dẫn tới bị người ta chụp mũ ý kiến khôi hài lấy cái gì chiến trận bạo hùng sáu đánh năm, nhưng hiện tại đã qua một năm, Lola rốt cuộc có bao nhiêu tiến bộ rồi?

Thấy Fiona nhìn mình, Lola cười đứng dậy nói: “Lôi Âu học trưởng và Bảo La học trưởng đều nói rất đặc sắc, lý giải đối với đội hình thường quy, tôi là không có gì ý gì mới, nhưng tôi cảm thấy có lẽ Vương Trọng đội trưởng của học viện Thiên Kinh sẽ có chút ý kiến mới. Bọn họ trước đó không lâu mới dùng đội hình thường quy chiến trận 32, ở trong chiến trường chính diện đánh bại học viện Adolf, có lẽ chúng ta có thể nghe một chút cách nghĩ của hấn.”

Fiona cảm giác buồn cười, nhưng càng có hứng thú hơn. Cô đã quá hiểu Lola, Vương Trọng của học viện Thiên Kinh, chính là kẻ bị hiểu lầm nhìn lên Lola tắm rửa thay quần áo? Cô cũng biết Lola tính cách “cương mãnh”, người này thế mà còn chưa thương tật tàn phế, quả thực là kỳ tích.

Lola nhìn về phía Vương Trọng, trong ánh mắt mang theo một tia chờ mong, trải qua một phen nghiêm túc tự hỏi, cùng lập đi lập lại đối chiếu video, Lola càng thấy càng không thích hợp, dù sao cô là người quen thuộc người kia nhất, quả thực đến mức ngày nhớ đêm mong rồi, Vương Trọng hoàn toàn lơ đãng né tránh kia quá giống, đáng người cũng có chút giống..

Chỉ là ánh mắt như vậy rơi xuống trong mắt người ngoài liền có chút nghi ngại, một ít tiếng cười trầm thấp đã ở trên lớp học không hề nén được vang lên.

Lola luôn ngoài dự đoán của mọi người như vậy, thời điểm toàn bộ mọi người đều cho rằng cô sẽ chinh chết tên kia, người ta lại như không có việc gì nhàn nhai hai ba ngày, mà khi toàn bộ mọi người đều cho rằng cô lòng dạ rộng rãi lớn không tính toán, lại chơi một chiêu như vậy, xem ra Lola là chuẩn bị tra tấn tiêu tử này một phen cẩn thận.

Dù sao đối với đội hình thường quy mà nói, có thể nói chỉ nhiều như vậy, nên nói đã bị Lôi Âu cùng Bảo La nói không sai biệt lắm, Vương Trọng còn có thể như thế nào?

“Tôi cảm thấy hai vị đội trưởng nói rất hay, không có gì phải bổ sung nữa.” Vương Trọng rất nghiêm túc nói.

Tất cả mọi người đều ném tới ánh mắt khinh bỉ, thế này tính là gì? Mọi người đều là đến biểu hiện, cho dù lập lại, cũng phải biểu đạt một chút quan điểm của mình chứ.

Fiona ngăn người gật gật đầu: “Lý luận vẫn là lý luận, hai ngày nữa lớp huấn luyện sẽ khai triển một ít chương trình học luyện tập đoàn chiến, tôi rất chờ mong đến lúc đó có thể nhìn thấy các người biểu hiện.”

Lôi Âu và Bảo La không thể nghi ngờ là hai nhân vật linh quân khác của lớp học tinh anh lần này trừ Lola, có lẽ là cảm thấy Vương Trọng không quá đủ cấp bậc, hai người này đều chưa lên tiếng, trái lại Salisbury phó đội trưởng của học viện Saxon cười ha ha nói: “Học viện Thiên Kinh lúc trước chiến thắng Adolf, quả thật xem như lấy yếu thắng mạnh rất kinh điển, tôi tin tưởng Vương Trọng đội trưởng là thiên tài chỉ huy có năng lực thật sự, nếu đội trưởng của chúng ta đồng ý mà nói, tôi thật ra rất chờ mong Vương Trọng đội trưởng dẫn dắt Thiên Kinh chiến đội, có thể chỉ điểm học viện Saxon chúng tôi một lần.”

Không thể không nói Vương Trọng bởi vì Lola đặc biệt chiếu cố, đã thành cái đích cho mọi người chỉ trích, đây đại khái cũng là trừng phạt nho nhỏ nh.

Bảo La vốn không tính đáp ứng, lấy cảm nhận của hấn định vị đối với học viện Saxon, giao thủ với đối thủ như Thiên Kinh, đương nhiên không đến mức bại lộ cái gì, tùy tiện đánh chút là được, nhưng giảm thân phận quá, thắng bọn họ cũng không có gì về vang, Salisbury già kia gần đây càng ngày càng thích làm loại chuyện vượt quyền này.

Nhưng bên kia Lola trước sau không hề bụng thế nào đối với việc này lại rất có hứng thú nói: “Vậy nhất định sẽ là một trận quyết đấu rất đặc sắc!”

Nữ thần lên tiếng, phân lượng tự nhiên khác. Bảo La mỉm cười, tâm ý thay đổi, nhìn về phía Vương Trọng: “Vương Trọng đội trưởng, có hứng thú không?”

“Được, xin chỉ giáo nhiều hơn.” Vương Trọng cười đáp lại, hấn tới nơi này muốn va chạm một chút, nghiệm chứng một phen độ thuần thực chiến thuật, huống chi, bọn họ lại không sợ thua.

Bảo La gật gật đầu, đối phương đáp ứng rất kiên quyết, thật ra so với trong tưởng tượng còn quyết đoán hơn vài phần, có lẽ bọn họ có thể chiến thắng Adolf quả thật không phải dựa vào vận khí, nhưng đối với mình mà nói, điều này không có gì khác biệt cả.

Đối với phản ứng tự tin của thằng cha làm ra về này, thật ra mọi người là có dự tính tâm lý, đại khái là cảm thấy cho dù thua Saxon cũng không có gì quá

mất mặt nh? Nhưng vấn đề là, tên đội trưởng ngu ngốc không biết trời cao đất rộng này tự tin còn chưa tính, vì cái lông gì đám người dưới trưởng hấn đều về mặt rất hưng phấn, bộ dáng rất chờ mong?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265: Bò nuôi cao nguyên (2)

Gã to xác kia thoát nhìn khờ khờ, mỹ nữ tên Hyman bộ dạng rất đẹp, dáng người cũng chỉ so với Lola kém hơn một chút, Emily nhí nhảnh, thậm chí là Scarlett hai ngày qua cho mọi người ấn tượng rất ấn tượng, các người hưng phấn theo, chờ mong theo cái gì chứ?

Người cả đội này là đều có khuynh hướng chịu hành hạ, hay là đều bị tên đội trưởng ngu ngốc kia lây bệnh, tự tin đến mức mù quáng như thế?

Tóm lại, người cả đội phản ứng đều rất cổ quái, không có một chút nào giác ngộ thân là kẻ yếu nên có.

Vì thế buổi học đầu tiên đã kết thúc ở dưới loại bầu không khí mặt ngoài rất hòa hợp này, học viện Thiên Kinh cho người ta ấn tượng, cũng từ chỉ có một tên đội trưởng ngu ngốc, trực tiếp biến thành toàn đội ngu ngốc tập thể.

Quả nhiên là vật hợp theo loài, thật sự là đáng tiếc bốn cô em học viện Thiên Kinh xinh đẹp lại đều có đặc sắc như vậy!

Giữa trưa, Fiona mang theo mọi người hưởng dụng một bữa cơm trưa phong phú, ăn không nhiều, nhưng đủ dinh dưỡng, giàu năng lượng, đặc biệt bắt lộn Lola và Fiona đều đặc biệt thiên vị sau khi ăn xong điểm tâm ngọt đu đủ, làm người ta hoặc nhiều hoặc ít ý thức được ‘Porter đại’ gia tộc di truyền đặc thù đều không phải tự nhiên mà có, ngay cả Emily loại nha đầu không ăn món điểm tâm ngọt này cũng nhin không được nếm một miếng, Vương Trọng ca ca luôn đem ta coi là trẻ con, chẳng lẽ thực có quan hệ với phương diện này?

Emily đối với cái này tự tin cảm thấy thật ra mình cũng có thiên phú, chỉ là còn chưa khai phá ra mà thôi.

Buổi chiều lại là một tiết học lý luận, giảng là tri thức phù văn, lên dạy là lão nhân đầy mặt nếp nhăn, nghe nói lai lịch rất trâu bò, phó viện trưởng viện khoa học liên bang, viện trưởng vinh dự Capofer, trưởng lão gia tộc Porter, tác gia nổi tiếng, nhà khoa học phù văn... Một chuỗi tên tuổi đủ để sáng mù mắt chó toàn bộ mọi người.

Cho nên mặc dù lão đầu từ này lúc lên lớp thoát nhìn có chút không để tâm, còn trước mặt toàn bộ mọi người ở trên lớp học tiếp hai cuộc điện thoại, chưa có chút giác ngộ làm giảng sư tốt nhất nào, nhưng vẫn chưa ai dám ở trên lớp học làm cản cho dù chỉ một chút.

Tựa như có sở thích tương tự với bà cô Porter đại, trọng điểm của lão viện trưởng rõ ràng cũng không ở trên giảng bài, hơn nữa càng thêm khoa trương, cả tiết học đều dùng loại ánh mắt giống như đang làm mệnh đề luận chứng ‘bởi vì-cho nên’ quan sát mỗi người trên lớp học.

Vị lão nhân này áp bách là vô hình, khi nói chuyện đầy nhịp điệu, thanh âm ngắn gọn hữu lực, làm người ta vừa nghe đã biết là loại người tính tình nóng nảy.

Toàn bộ chương trình học đều là mây mù, cảm giác viện trưởng đại nhân chỉ đang giảng cho chính mình nghe, về phần người khác có nghe hiểu hay không cũng không quan trọng, nhưng mặc dù là như vậy, toàn bộ học sinh vẫn ngồi nghiêm chỉnh, sợ bỏ sót chút nào, bút ký càng làm vô cùng nghiêm túc, nhờ đầu tương lai có thể sử dụng tới thì sao?

Loại nội dung xây nhà phải bắt đầu từ móng này, không thể nghi ngờ là thứ mỗi người trẻ tuổi có lý tưởng cần, bao gồm Vương Trọng ở trong. Quan trọng là, hẳn nghe hiểu, phải biết rằng Thiên Kinh ở phương diện này cũng rất mạnh, thẳng đến khi cả tiết học chấm dứt, Scoffer viện trưởng bố trí cho mọi người một bài tập sau buổi học: Khi phù văn có được sinh mệnh, thế giới sẽ là bộ dáng gì.

Đề mục này khiến rất nhiều người đều là hai mắt mù tịt, đây là đề mục cái rắm chó gì chứ, phù văn và sinh mệnh, có liên hệ sao? Trái lại Lôi Âu và Bảo La số ít mấy người có chút khái niệm, chỉ cần từng xem 《Scoffer phù văn hệ thống》bộ tác phẩm lớn đó, đều biết đây là Scoffer ở trong sách đưa ra một đề tài rất có tính tranh luận, liên bang nhiều nhà khoa học như vậy tranh luận mười mấy năm cũng chưa thể tranh luận ra nguyên do, đại khái chỉ là khảo nghiệm một chút năng lực tư duy và logic của mọi người nh.

Vương Trọng cũng cảm thấy rất có ý tứ, đây thật đúng là đầu đề của học sinh học viện Capofer mà, không hổ là siêu cấp học phù nổi tiếng nhất liên bang, so với Thiên Kinh mà nói quả nhiên quá cao cấp rồi. Đương nhiên, trên lớp học lưu lại đề mục này, so với độ cao của hai mệnh đề ngụy luận chứng kia ở bảng đen nhỏ lâu ba thư viện mà nói còn kém rất nhiều, cái này cũng nói rõ trong học viện ngọa hổ tàng long, không chỉ có phương diện chiến đấu, phương diện lý luận cũng có không ít cao nhân, loại sự tình này sẽ chỉ làm Vương Trọng càng thêm hưng phấn, thế giới lớn, thú vui sinh hoạt mới càng lớn.

Thẳng đến lúc lão viện trưởng uy nghiêm chấp tay sau lưng rời khỏi, không ít người mới nhin không được thờ ơ ra thật dài, sau đó trong hội trường còn ở trạng thái im lặng chợt nghe thấy một tiếng ‘rầm’ du dương, tựa như là học viện Saxon bên kia vang lên.

Rất nhiều người đều hướng bên đó nhìn tới, nhin không được muốn cười, Bảo La đen mặt, bạn học phó đội trưởng Salisbury lại là đỏ mặt.

So với bà cô Porter bị thần thiết, Scoffer viện trưởng vô hình trung cho mọi người áp lực thật sự quá lớn, quá nghiêm túc, loại uy nghiêm của người thật sự ở vị trí cao đã lâu, uy áp tăng cấp sinh mệnh khác với bình thường, ở một số thời điểm nào đó lại càng dễ khiến người ta không thở nổi, nghẹn cả một tiết cũng chưa dám đánh rắm, cũng thật sự đủ nghẹn khuất.

Lola cũng buồn cười, nhưng làm địa chủ thành phố Capofer, lúc này khẳng định không thích hợp làm người khác xấu hổ, cô mỉm cười đứng dậy, mặt quay về toàn bộ mọi người: “Đều là lệ cũ lâu năm của lớp huấn luyện, ta sẽ không dài dòng giới thiệu nhiều, bất luận ngày sau chúng ta là đối thủ cạnh tranh trên sân đấu hoặc là bạn bè, có thể ở nơi đây gặp nhau chính là duyên phận, buổi tối hôm nay ta chuẩn bị cho mọi người một cái party hoan nghênh, hy vọng đến lúc đó mọi người đừng vắng mặt, cũng hy vọng toàn bộ chúng ta có thể trở thành bạn bè thật sự. Còn có, đến lúc đó cũng sẽ có tiền bối các gia tộc thành phố Capofer trình diện, nhưng không cần lo lắng, muốn giao tiếp với lão nhân gia mời tự tiện, không muốn, người trẻ tuổi chúng ta cũng có thể chơi với người trẻ tuổi, tuyệt đối sẽ không làm mọi người gò bó là được.”

Làm chủ nhà, ở lớp học huấn luyện tinh anh dẫn đầu cử hành party loại chuyện này sớm đã là lệ thường của đồng khu, hơn nữa tất nhiên sẽ mời đến rất nhiều người có danh có vọng trong thành, chủ nhà phụ trách dẫn đầu, các tinh anh kia nếu ai có ý tưởng leo lên hoặc là kết giao một chút nhân vật nổi tiếng của các đại gia tộc, ở trong trường hợp như vậy sẽ phi thường thuận tiện, tương tự đây cũng là thời cơ phía chủ sự thể hiện cơ bắp, lưu lại một phen ấn tượng cao đại thượng cho một thế hệ trẻ tuổi tóm lại là chuyện tốt.

Tựa như năm trước ở thành phố Austin, Lôi Âu là người tổ chức, lúc ấy trong thành phố Austin cũng là nhân vật nổi tiếng tập hợp, chỉ là vô luận bản thân Lôi Âu gia tộc hoặc là bản thân thành phố Austin, so sánh với gia tộc Porter ngồi ôm thành phố Capofer, khẳng định là không so sánh được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 266: Ăn tự giúp mình cách điệu (1)

Nghe Lola nói như vậy, không ít người đều hưng phấn hẳn lên, sắp tốt nghiệp rồi, thành phố Capofer làm một trong các thành phố lớn nhất đồng khu khẳng định là thành thị rất nhiều người không có chí quân lữ sau khi tốt nghiệp đều hướng tới phát triển, tới tham gia lớp huấn luyện này, party này buổi tối hôm nay có lẽ đối với bọn họ mà nói chính là chuyện quan trọng nhất, thành thị cường đại ý nghĩa tiền đồ tốt hơn, đãi ngộ cao hơn cùng tương lai.

“Học viện Saxon chờ mong đã lâu.” Bảo La rất thân sĩ đứng lên: “Ta tin tưởng party đêm nay nhất định sẽ phi thường đặc sắc.”

“Lola học muội mời sao có thể từ chối chứ?” Lôi Âu cũng cười lên sang sảng: “Học viện Austin chúng ta khẳng định mọi thành viên đến đông đủ. Ha ha, chỉ là mấy mặt hàng học viện chúng ta đều là dạ dày lớn, Lola học muội nên có chuẩn bị tâm lý đó.”

“Hoho, ta muốn ăn bò nuôi cao nguyên!” Buner-Barton coi như là người quen cũ của Lola, tám khiên Austin, trước kia ở trong OP không thiếu luận bàn với Lola, lúc này theo đội trưởng lớn tiếng ồn ào: “Hôm qua bị nhà ăn Kindi kia lừa, nói là bò nuôi, đất muốn chết, kết quả lại chỉ là bò bình thường! Nếu muốn ăn bò nuôi chính tông, vẫn phải trông vào bạn học Lola.”

Capofer nằm ở cao nguyên, không ít giống đặc sản cao nguyên là tương đối nổi tiếng, lấy thịt bò mà nói, nơi này cao hơn mặt biển sáu ngàn mét, bò nuôi cao nguyên trên bãi chăn thả sản xuất chính là đặc sản quý báu, thuộc loại phạm trù xa xỉ phẩm, ở toàn bộ liên bang cũng tiếng tăm lừng lẫy, được cho danh xưng ‘bò Capofer’, người không quyền không thể, mặc dù đến bán địa Capofer, muốn ăn được loại bò nuôi chính tông này không thể nghĩ ngờ cũng chỉ là người si nói mộng mà thôi, đừng nhìn vẻn vẹn thịt bò, đây không phải là thứ có tiền có thể mua được.

Lola tự nhiên là tươi cười đầy mặt đáp lại mọi người, bảo đảm chất bảo đảm lượng, nói: “Trước đó đã xem thời tiết, khí hậu buổi tối hôm nay là bình tĩnh khó được, đến lúc đó party cũng có sân khấu ngoài trời rất thích hợp ngắm bầu trời đêm, vận khí tốt mà nói, buổi tối hôm nay nói không chừng sẽ nhìn thấy cảnh đẹp tinh tú thật sự đó.”

Nói đến tinh không, không ít người đều hét lên, đặc biệt một số nữ sinh.

Trong truyền thuyết tinh không của thời đại ánh mặt trời, là thứ người sinh hoạt ở niên đại này đều rất khó tưởng tượng, mặc dù là có một số nhà ăn chủ đề có thể dựa vào công nghệ cao bào chế ra trần nhà như tinh không, nhưng cái đó chung quy cũng chỉ là trần nhà, hiện tại nơi ở liên bang còn có thể nhìn thấy tinh không đã rất ít, thành phố Capofer độ cao so với mặt biển không thể nghĩ ngờ là một trong số đó, có thể ở thật sự trong trời đêm hưởng thụ một lát yên tĩnh và nhân nhả như vậy, đối với người thời đại này mà nói đã là sự xa xỉ lớn nhất.

Arnold Dayton theo sát mà lên, lấy ra một bao to thiệp mời sớm đã chuẩn bị tốt, sáng lập lờ. Quý tộc liên bang đại đa số đều thích bộ hình thức chủ ý này, Lola có lẽ là không thích, nhưng chỉ có như vậy mới tỏ ra thận trọng cùng chính thức.

Cô đem những cái thiệp mời này đưa tới tận tay mỗi một vị đội trưởng, đợi lúc tới học viện Thiên Kinh, một số người nào đó đang âm thầm chờ mong chút gì đó, nhưng Lola chỉ rất hữu hảo đem thiệp mời đưa qua, sau đó mỉm cười nói: “Vương Trọng đội trưởng, chờ mong người quang lâm.”

“Được, nhất định đến.” Vương Trọng rất tự nhiên tiếp nhận, ánh mắt hai người trong tiếp xúc cũng chưa thêm vào chút đốm lửa bắn tung tóe nào cả.

Chỉ như vậy?

Một số người nào đó chờ xem kịch vui có chút thất vọng, đều đem Lola ‘như vậy’ rồi thế mà còn có thể được cô tự tay phát thiệp mời, họ Vương này vận khí thật sự tốt đến nghịch thiên, nếu sớm biết Lola vì cái tiếng chủ nhà này có thể chịu đựng đến mức như vậy, ngày đó nên vượt ở trước Vương Trọng xông lên lâu ba.

Oán niệm tư nhân nhỏ nhỏ cũng không thể khống chế tâm tình đại đa số người, đại khái lúc chạng vạng, ‘party chủ nhà’ đã bắt đầu vào bàn.

Tổ chín người học viện Thiên Kinh cùng đến, địa điểm party ở giữa sườn núi ước chừng cao hơn mặt biển bốn ngàn mét, đó là một chỗ trang viện tư nhân của gia tộc Porter, tọa lạc ở một chỗ tối gần vị trí vách núi.

Chính như Lola nói, bầu trời đêm nay đặc biệt trong, không có nửa đám mây đen, ở nơi rộng thoáng lộ thiên này có thể rõ ràng nhìn thấy ngôi sao lấp lánh loáng thoáng ở trên bầu trời, không phải rất nhiều, chưa đạt được loại trình độ sao đầy trời kia trong truyền thuyết, nhưng mỗi ngôi sao rõ ràng có thể thấy được, phối hợp gió nhẹ mát mẻ, nghe tiếng côn trùng kêu vang trong vườn hoa nhân công gia tộc Porter mở ra ở hai bên vách núi, đối với liên bang thời đại hắc ám mà nói, đây tuyệt đối là một hình ảnh khiến bất luận kẻ nào cũng cảm thấy đẹp không gì sánh được.

Trên một mảng mặt cỏ nhân tạo lộ thiên to lớn, dùng bong bóng và dải băng lấp lánh làm ra các loại trang trí, bàn ghế voi trắng noãn, ghế gỗ cây du, bàn ăn dài như điểm xuyết khảm ở trên mặt cỏ, bên trên bày đầy các loại thức ăn ngon hiếm lạ, đặc biệt nhất chính là một giá nướng dài bên cạnh mặt cỏ, mười mấy con bò đầu bếp cạo sạch lông xếp hàng dài, từng khối ở trên nướng vang lên xèo xèo ánh mỡ bóng loáng, mùi thơm tràn ngập ở trên toàn bộ mặt cỏ, làm người ta chỉ nghĩ một lần thôi cũng cảm thấy vô cùng thèm nhỏ dãi.

Mặt cỏ rất lớn, mặc dù nhét trên dưới một trăm người cũng rất rộng rãi, lúc này Lola làm chủ nhân còn chưa đi ra, đang ở trong đại sảnh bên trong tiếp đón khách nhân.

Party chia làm hai bên, trừ mặt cỏ lớn bên ngoài những người thanh niên tự hội, bên trong còn có một đám đông gọi là nhân vật nổi tiếng của xã hội, đợi lát nữa party bắt đầu, hai bên cùng xuất hiện khẳng định là sẽ có, nhưng đại bộ phận thời gian vẫn là được chia ra, lão nhân gia nói chuyện lão nhân gia, người trẻ tuổi chơi trò người trẻ tuổi, không tụ tập một chỗ, mọi người đều không được tự nhiên.

Các vị khách trẻ tuổi trên mặt cỏ đã không sai biệt lắm đều đến đông đủ rồi, lúc này tụ tập tốp năm tốp ba, nói chuyện với nhau, cho dù là một đám ăn hàng của Austin trước đó kêu hung hăng nhất, lúc này ánh mắt cũng đều hoàn toàn chưa đặt ở trên thức ăn. Không có ai là hướng về chút thức ăn này mà tới cả, buổi tối hôm nay party này trọng điểm mọi người đều rõ, đừng nhìn một đám bộ người dạng chó đứng ở sân lộ thiên này tựa như rất vui vẻ, rất tùy tiện, thật ra đại đa số người đều đem ánh mắt và lực chú ý đặt ở trên đại sảnh trong nhà bên kia, nhân vật nổi tiếng cùng quyền quý nơi đó, mới là điều thật sự có thể khiến đám tinh anh trẻ tuổi này cảm thấy hứng thú.

Dưới trạng thái như vậy, sự xuất hiện của học viện Thiên Kinh bị hoàn toàn bỏ mặc.

“Vương Trọng đội trưởng.” Arnold Dayton mặc một thân âu phục màu trắng đi lên đón, mỉm cười bắt tay với Vương Trọng: “Hoan nghênh quang lâm, Lola đội trưởng đang ở bên kia cùng mấy vị lão nhân gia, không phân thân được, xin thứ lỗi nhiều hơn.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 267: Ăn tự giúp mình cách điệu (2)

Vị này tuyệt đối xem như tâm phúc của Lola, bản thân ra từ hào môn vọng tộc của thành phố Capofer, vẫn luôn đi rất gần gũi với gia tộc Porter, làm một viên gạch chuyên gia loại thiên tài, gã này chẳng những có thể đánh còn có thể phân tích chiến cuộc, đồng thời cũng kiêm nhiệm nhiệm vụ thầy phân tích chiến thuật trong chiến đội, nhân tài toàn diện như vậy, vô luận đặt tới chiến đội khác của đông khu cũng tuyệt đối là vương bài chói mắt nhất, nhưng ở Cuồng Thú chiến đội, lại chỉ có số làm trợ thủ cho Lola, nhưng hẳn lại cam tâm tình nguyện. Cuồng Thú chiến đội lúc ban đầu cũng chính là lấy Lola và hẳn làm cơ sở mới xây dựng lên, danh hiệu phó đội trưởng hoàn toàn xứng đáng, dẫn tới ở trường hợp như vậy, cũng có thể thay Lola ra mặt tiếp đãi một ít khách nhân, đủ thấy giao tình hai người cùng với quan hệ thế giao gia tộc hai bên, phương diện này, mặc dù là Anrol của Cuồng Thú chiến đội cũng không sao so sánh với Arnold.

Hắn khách khí đem đám người Vương Trọng đón vào. Nói thật, đối với học viện Thiên Kinh đám người này, Arnold vốn là không đánh giá thế nào cả, chủ yếu là vì Vương Trọng.

Chỉ riêng chuyện nhìn lên Lola tám, đã đủ Arnold và Anrol muốn đem Vương Trọng chôn sống, liên quan đối với người khác của học viện Thiên Kinh cũng đều không có hảo cảm gì. Scarlett cũng tốt, Emily Assassin gia tộc cũng tốt, đối với người khác có lẽ có chút lực uy hiếp, nhưng đối với Arnold Dayton mà nói, là hoàn toàn không cần đặc biệt để ý, có thể tới đây rất khách khí thay Lola tùy tiện tiếp đón tiếp đãi một chút, đây đã là thành ý lớn nhất của Arnold.

Vương Trọng thật ra không để ý những điều này, lúc còn ở cửa đã bị mùi thơm bên trong hấp dẫn.

“Vương Trọng ca ca, trâu Capofer ở St. Montgomery cũng rất khó được ăn đó, mùi thơm này rất thuần khiết, ừm, nghĩ như là cấp 5a, em cũng chỉ từng ăn một lần.” Emily ở phương diện đồ ăn ngon khẩu giác tuyệt đối là cảm tình chó, cả người lâm vào một loại trạng thái say mê, có thể khiến Assassin

Emily tôn sùng như vậy, trong mắt người khác đều có chút tỏa sáng.

Chỉ là cấp bậc này còn có thể ngửi ra sao?

Vương Trọng nhìn Emily hưng phấn cũng không so đo điều này nữa.

Bên cạnh, tiếng Barron nuốt nước miếng cho dù bị tai cũng đã có thể nghe thấy, Vương Trọng cũng cảm giác bụng có chút đói. Được rồi, bọn họ quả thật là bụng trống đến ăn cơm, đây là thường thức cơ bản tự lấy đồ ăn.

“Ta và Glory đứng một chỗ, các ngươi không cảm thấy chúng ta hôm nay rất đẹp đôi sao?” Hyman nét mặt toả sáng nói. Glory buổi tối hôm nay mặc lễ phục màu lam đậm thiếu chút nữa khiến cô chảy nước miếng, cho tới bây giờ chưa từng thấy Glory phong phạm vương tử như vậy, Hyman sợ mình không theo dõi chặt, hẳn có thể bị các cô em Capofer trên loại party này trực tiếp ăn sống nuốt tươi, nghe nói các nữ nhân cao nguyên nhìn thấy soái ca chân chính từ trước tới nay ăn hết không phân biệt gì cả!

Glory bắt đầu cười cười, đại soái ca cái gì cũng tốt, chỉ là không biết từ chối người khác.

Scarlett và Mirami thì lại muốn cùng nhau tự do tự tại như bọn Vương Trọng, nhưng Vương Trọng gã đội trưởng này không có trách nhiệm, các cô liền phải đảm đương trách nhiệm liên lạc câu thông.

“Được rồi, mọi người phân công nhau hành động!” Vương Trọng vung tay lên, khăn cấp mang theo Barron và Emily kích động đến thẳng giá nướng dài dài kia.

Party, đương nhiên là rất tốt, kết bạn mà, cái này cần vô lại nhìn trúng lưu manh mới tốt, ví dụ như mình và thiếu niên đầu trọc còn có Aieluosi, loại có ý đi kết giao kia thực sự không có ý tứ gì, hơn nữa hẳn cũng không sợ trường, đối với bạn học Vương Trọng mà nói có lực sát thương thua xa thức ăn ngon nóng hôi hổi.

Barron cảm thấy mình thật ra rất hạnh phúc, thời điểm cùng một chỗ với Vương Trọng học trưởng, hẳn vĩnh viễn không cần lo lắng mình sẽ trở thành kẻ lạc loài trên loại yến tiệc sa hoa này, trường hợp này với hắn mà nói vốn nên là cực kỳ gò bó, tựa như lần đầu tiên đến học viện Thiên Kinh, đi party khai giảng kia trong nhà Scarlett, lúc vừa mới vào, hắn ngay cả tay của mình cũng không biết nên đặt ở nơi nào mới tốt.

Là Vương Trọng học trưởng dùng lời nói và việc làm đều mẫu mực, dạy hắn ở trên loại yến hội này chuyện duy nhất phải làm, cũng là duy nhất chính xác, đó là ăn!

Làm việc mình muốn làm, làm việc mình có thể làm.

Nhưng cũng không phải toàn bộ mọi người đều như vậy, giống đám người Scarlett thì không thể “tùy hứng” như vậy, bọn họ vẫn phải giống như người bình thường đi giao lưu, không riêng gì vì mình, cũng là vì học viện Thiên Kinh, dù sao lần này đến, đối với bọn họ và học viện Thiên Kinh mà nói cũng là một lần cơ hội hiếm có, như đám người Reilly càng khó gặp gỡ, người khác không coi trọng bọn họ là đúng, Thiên Kinh quả thật không đủ thực lực, nhưng cho dù có thể để lại ấn tượng cho một số cường giả cũng tốt, ít nhất, bọn họ từng tới.

Chỉ là Vương Trọng, Emily, Barron tổ ba người sức chiến đấu quả thật kinh người, thành viên chiến đội khác có thể không có gì, nhưng chung quy phải có kỹ một chút mặt mũi và lễ tiết, thật này bọn họ cũng biết là ngon, nhưng cơ bản sau khi lấy một lần thì xấu hổ đi lấy lần thứ hai, nhưng Barron mặc kệ, trực tiếp cho bạn hữu năm phần trước... Tuy Barron hình thể lớn, nhưng nơi đây hình thể to hơn hắn còn có mấy người, nhưng người khác đều là từng miếng nhỏ rất nhỏ nhai nhai.

Chung quanh, một số nhìn thấy tình trạng đám người Vương Trọng sớm đã ngây người, cũng đang không ngừng châu đầu ghé tai, khi biết được là đến từ Thiên Kinh, thì một bộ dáng vậy mới đúng.

Emily và Barron không tìm không phổi không thêm đề ý, nhưng Vương Trọng cũng nhìn thấy, cũng cảm thụ được, mỗi lần gặp được loại ánh mắt này, hắn luôn muốn cười, vì sao có một số người luôn có thể ở loại thời điểm này tìm được cảm giác tồn tại nhỉ?

Hắn nghĩ tới Aieluosi và Mộc Tử, Aieluosi nhiều lắm chỉ ngoài hai mươi tuổi, Mộc Tử xem ra so với hắn còn nhỏ hơn, nhưng thực lực của bọn họ đặt tới liên bang tuyệt đối là cao không thể với tới, nhưng càng là người cường đại, càng chân thật.

“Khụ khụ, đội trưởng, ngươi nếu không ăn...” Ánh mắt Barron hiển nhiên đang mơ ước khay của Vương Trọng, người nào đó thất thần, một giây tiếp theo Vương Trọng liền đem khối thịt bò nhỏ vuông chín thơm nức nhét vào miệng, bên ngoài thơm vàng óng ánh, bên trong thịt mềm đầy nước, hơn nữa vào miệng tan ngay, thật sự chưa từng nghĩ tới thịt bò có thể ăn ngon đến loại tình trạng này, đại danh bò Capofer quả thật danh bất hư truyền, hơn nữa rất rõ ràng cảm giác được giàu năng lượng, thứ tốt, lại phối hợp nước tương thịt nướng tính chất đặc biệt, sau khi tỉnh táo thưởng thức, lại thống khoái làm một ly nước quả cao nguyên hỗn hợp nhẹ nhàng khoan khoái ngon miệng, cảm giác cảnh giới cuộc đời cũng thăng hoa.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 268: Trò chơi quý tộc

Bạn học Salisbury mang theo vài người mỉm cười xuất hiện, trong tay bung ly rượu vang. Vừa rồi nói chuyện phiếm với người khác, chưa chú ý tới đám người này của học viện Thiên Kinh vào bàn, kết quả quay đầu liền nhìn thấy Vương Trọng mang theo một lớn một nhỏ ở nơi này như là tám đời chưa được ăn cơm, hoàn toàn đánh mất hết mặt mũi Thiên Kinh, rõ ràng là đi xe chuyên cuối trà trộn vào lần tập huấn này, thế mà còn không tự giác!

Đội thành bình thường có đầu óc, đội ngũ đội sổ sẽ tự động gánh vác toàn bộ công tác phục vụ đội ngũ khác, bao gồm bung trà đưa nước nịnh bợ, đây mới là thái độ của kẻ yếu, bọn họ lại ngược đời, làm như bản thân thật sự là tới làm khách.

“Vương Trọng đội trưởng, đến cũng không đánh tiếng gì.” Salisbury tự cho là quen thuộc đi qua, cười ha ha nói: “Vừa rồi tán gẫu với mấy người bạn về chuyện Vương Trọng đội trưởng, người tốt cuộc đã làm gì đối với Lola đội trưởng, khiến cô ấy nổi nóng như vậy!”

“Chúng ta quen lắm sao, có biết quý rầy người khác dùng cơm rất thiếu lễ phép hay không!” Emily nói.

Thân phận Emily Salisbury đương nhiên biết, trong lòng tuy khó chịu khẩu khí của cô, nhưng ngại bởi thân phận, vẫn luôn nhường nhịn, chỉ là tiểu nha đầu này cũng đánh giá bản thân quá cao rồi, “Ha ha, Emily tiểu thư, người tựa như đem nơi này coi là St. Montgomery thành rồi, lễ tiết quý tộc của người đâu, chẳng lẽ Assassin gia tộc không dạy người sao, hoặc là nói, sau khi đến Thiên Kinh, người cũng đem trình độ của mình hạ thấp tới mức ngang hàng Thiên Kinh.”

Chung quanh lập tức có một trận tiếng cười, đương nhiên bởi vì không ít người ở đây đều có chút thân phận, có bộ phận người cũng mơ hồ đoán được, Emily là vì thiên phú bình thường không được Assassin gia tộc xem trọng, mới mặc kệ.

Emily đỏ mặt lên, Vương Trọng ở bên khoát tay, “Salisbury nghị trường đại nhân, ngài đại biểu quý thành đánh giá đối với Thiên Kinh chúng ta ta sẽ đưa về học viện, không ngờ trong lần tập huấn này của chúng ta còn có đại nhân vật như ngài, toàn bộ Thiên Kinh ở trong mắt ngài không đáng một đồng sao!”

Đáng tiếc Mã Đông không có mặt, nếu không có thể chơi chết hần, Vương Trọng theo Mã Đông học mấy chiêu tự nhiên cũng sẽ không rơi xuống thế yếu.

Salisbury sùng sốt, ho khan vài tiếng, biết làm bộ quá mức rồi, nhưng cũng không quá để ý, cho dù Thiên Kinh khó chịu với hần lại có thể thế nào!

“Vương Trọng đội trưởng nói đùa, người là lần đầu tiên tham gia lớp huấn luyện tinh anh như vậy à?” Hần cười nói: “Thật ra loại party này như buổi tối hôm nay, ở lớp huấn luyện khoá trước cũng là truyền thống, chúng ta đám học sinh này thật ra không phải trọng điểm, trọng điểm vẫn là những người kia trong đại sảnh.”

Hần rất có thâm ý chỉ chỉ đại sảnh đèn đuốc huy hoàng bên kia, cười ha ha nói: “Lấy mặt mũi của Lola đội trưởng, nơi đó khẳng định đều là thượng lưu quyền quý thật sự trong thành phố Capofer, có thể kết giao thêm mấy người, đối với chúng ta tương lai phát triển là rất có trợ giúp.” Hần nhìn nhìn thịt bò trong khay của Vương Trọng, rất thiện ý nói: “Ha ha, ta đề nghị Vương Trọng đội trưởng vẫn là đừng ăn nhiều quá, nếu lát nữa để chính phó đội trưởng các đội đi vào gặp các đại nhân vật kia, kết quả Vương Trọng đội trưởng mồm đầy mỡ bò thì thật sự là xấu hổ lắm.”

Mấy đội viên bên cạnh hần đều cười lên: “Ha ha, Salisbury học trưởng cũng thật tốt bụng, thật ra không sao cả, mười chiến đội, lát nữa khẳng định chính phó đội trưởng đều sẽ gọi vào, các đại nhân vật kia nào có nhiều thời gian như vậy hỏi kỹ từng người? Nhắm chừng cũng chỉ mấy đội ngũ có tính đại biểu sẽ trọng điểm chiếu cố một chút. Đừng nói bạn học Vương Trọng sợ, Vương Trọng đội trưởng đại nhân mồm đầy mỡ bò, cho dù mồm thối đại khái cũng sẽ không bị chú ý tới, ha ha, xin lỗi nha Vương Trọng đội trưởng đại nhân, mồm bon quá mồm bon quá.”

“Thôi, đừng nói như vậy, chúng ta và người ta không phải một cấp bậc, thật ngại quá, mấy người bạn của ta là nhanh mồm nhanh miệng!” Salisbury cười ngăn cản người khác tiếp tục.

Vương Trọng đặt thịt bò xuống, mỉm cười nhìn Salisbury, “Nghe nói chỉ có kẻ yếu, mới thích thông qua thỉnh thoảng xỏ xiên để biểu hiện mình tồn tại, có phải hay không, Salisbury phó đội trưởng?”

Salisbury biến sắc, vừa định trào phúng, bỗng nhiên cảm thấy như vậy biến thành mình giống như kẻ yếu, trên mặt duy trì nụ cười, “Bạn học Vương Trọng rất biết nói chuyện, nhưng ở nơi này, dựa vào là bản lãnh đích thực, mà không phải mồm mép, chúng ta đi thôi.”

Vương Trọng từ chối cho ý kiến, ngăn trở Emily nóng lòng muốn thử. Trên thế giới này người nào cũng có, như Salisbury loại thông qua hạ thấp người khác tìm cảm giác tồn tại cùng cảm giác về sự ưu việt cũng không ở số ít.

“Học trưởng, thật muốn đánh hần.” Ngay cả Barron cũng nhịn không được nói.

“Chớ cần người, người không nhất định phải cần chớ, những người này tuy kiêu ngạo lại cũng có chút bản lĩnh, chúng ta cần ở trên chiến trường biết tài thật, hiện tại... Vẫn là tiếp tục ăn đi.”

Emily buồn cười, “Vương Trọng ca, anh không thể dùng một quyền chân kinh kể chuyện cười.”

Party như vậy, một đám đông người cũng không quá quen biết lẫn nhau, bung chén rượu kính đi kính lại khắp nơi, người và người khác cũng không quen, kính rượu cái gì. Emily thật ra rất thiếu hứng thú, nhưng nếu có Vương Trọng ở bên cạnh thì hoàn toàn khác, đó là loại cảm giác rất thả lỏng rất an tâm, đặc biệt ở dưới bầu trời đêm kỳ ảo như vậy dựa vào Vương Trọng gần như vậy, khiến cô xen lẫn từng tia khoái hoạt tìm đập khê, thực sự làm

người ta mê say.

Nếu là đêm như vậy dài một chút thì tốt, mặc dù có một ít nhạc đệm, nhưng không thể không nói, Emily thật sự tính cách thoải mái.

Nhưng không đợi Emily từ trong loại nguyện vọng tốt đẹp này tỉnh táo lại, Vương Trọng đã bị người ta gọi đi.

Chính như Salisbury nói, party như vậy, vốn chính là một lần hội gặp mặt giữa sinh viên cùng nhân vật cao tầng liên bang làm quen lẫn nhau. Đương nhiên, có tư cách này, chỉ là đội trưởng các chi chiến đội, như Saxon hoặc là Austin loại chiến đội đứng đầu này, phó đội trưởng cũng sẽ được mời đi theo vào giúp vui, nhưng như Thiên Kinh loại này thì tương đối tùy ý, Arnold Dayton tới thông báo tựa như cũng không tính chuyên môn đi mời Scarlett, lúc gọi Vương Trọng cũng tỏ ra rất vội vàng.

Tuyệt đối đừng cảm thấy mình trẻ tuổi trâu bò, ghé góm bao nhiêu, rất nhiều thời điểm, một nhân vật cao tầng tán thành, tương đương giảm đi mười năm phấn đấu, ít nhất bớt đi rất nhiều đường vòng, hơn nữa ở thời đại này có thể còn sống thuận lợi đạt tới đỉnh phong hay không đều quyết định bởi người ủng hộ sau lưng, người hơi có chút đầu óc đều biết cơ hội như vậy là quan trọng cỡ nào.

Lúc Vương Trọng theo bên cạnh hắn đi vào đại sảnh, đội trưởng các chi chiến đội sớm đã tụ tập lại, rõ ràng hắn là một người cuối cùng được thông báo tới.

Đây chính là tinh anh trong tinh anh, Lôi Âu và Bảo La đứng ở đằng trước toàn bộ mọi người, hiển nhiên là tiêu điểm được vạn sự chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Phía sau tiếp trước (1)

Trong đại sảnh thật ra cũng không có loại bầu không khí rất nghiêm túc gò bó kia trong tưởng tượng, ngược lại cực kỳ thời thượng, chung quanh quây bar nhỏ, cạnh bàn ăn đều đứng không ít cái gọi là nhân sĩ thành công tốp năm tốp ba, đồ tây giày da, ba bốn mươi tuổi, đại đa số đều dùng ánh mắt ôn hòa đánh giá đám nhân tài kiệt xuất trong người trẻ tuổi mới tiến vào.

Những người trẻ tuổi tất nhiên muốn đạt được một số người bề trên thượng thức, nhưng trên thực tế, những người bề trên đó lại há không phải có hứng thú tương tự đối với bọn họ?

Trẻ tuổi mới là tiền vốn cách mạng, tuy đám tiểu gia hỏa này hiện tại vô luận từ phương diện nào mà nói đều còn rất non nớt, nhưng tương lai liên bang chung quy vẫn cần dựa vào người trẻ tuổi để chống đỡ bầu trời, giúp đỡ loại người trẻ tuổi có tiền đồ này, cung cấp các loại tiện lợi, đem họ sớm thu mua đến dưới cờ gia tộc của mình, hoặc ở trên người bọn họ “đầu tư cổ phiếu”, là việc đám thượng vị giả này thích làm nhất. Đương nhiên, nếu đối phương cũng là con em đại thế tộc, vậy kết giao thêm, dẫn dắt hậu bối, tăng tiến sự hữu nghị của hai bên gia tộc càng không nói tới.

Đây là đầu tư nhân tài quen thuộc nhất dưới trật tự thời đại này!

Bộ khung chính quyền toàn bộ Tự Do liên bang vẫn truyền thừa thể chế thời đại trước, trải qua thời đại hắc ám rửa tội, mặc dù có thay đổi, nhưng nội dung trung tâm cũng chưa xảy ra biến hóa.

Nhìn ra được có quyền uy nhất trong đại sảnh hẳn là mấy vị nam tử trung niên ngồi ở trên ghế sofa dài bên trái, nếu hơi có chút nhận biết đối với thành phố Capofer, phần lớn đều có thể đem mấy vị nam tử trung niên này nhận ra.

Cadillon của Gia tộc Thain, Solomon của Gia tộc Mellon, Bourne của Gia tộc Pandellis... Mấy vị này đều đến từ thế gia trong thành phố Capofer, quan hệ rắc rối phức tạp, tuy so ra kém quái vật lớn như gia tộc Porter, nhưng mặc dù phóng mắt toàn bộ đông khu, cũng đủ để tính là đại nhân vật.

Như Gia tộc Thain, một trong những nhà buôn vũ khí lớn nhất đông khu, dứt bỏ nội tình và mạng lưới thế lực của gia tộc, tư cách từng trải ở liên bang những cái này không nói, chỉ luận võ trang tư nhân, mặc dù gia tộc Porter chỉ sợ cũng không mạnh hơn bọn họ bao nhiêu. Như Gia tộc Mellon, nhà vận tải đông khu, ở trong mắt rất nhiều người có lẽ chỉ là hãng vận tải nhỏ nhỏ sinh hoạt ở dưới cái bóng gia tộc Stuart mà thôi, nhưng trên thực tế, bọn họ lại cứng rắn từ trong tay gia tộc Stuart cướp đi toàn bộ hơn 40% quyền vận chuyển đường sắt đông khu, nếu chỉ nói phương diện nghề vận tải ở đông khu, lực lượng vận tải bọn họ có thể triệu tập bất cứ lúc nào thậm chí so với gia tộc Stuart còn cường đại hơn!

Lại ví dụ như Gia tộc Pandellis, có chút tương tự với Assassin, mặt ngoài ở đông khu kinh doanh một số nhà bán đấu giá, nghề chế tạo châu báu vân vân, trên thực tế lại là gia tộc mạo hiểm chuyên nghiệp, trong tay nắm giữ đoàn đội lính đánh thuê cao cấp ít nhất vượt qua hai mươi cái, vô luận ở các đại cầm khu liên bang hay là “tiền tuyến” càng thêm thần bí, người thường căn bản không biết, đều có bóng dáng bọn họ hoạt động..

Cadillon, Solomon, Bourne, có lẽ không phải có quyền thế nhất trong các gia tộc này, nhưng đều tuyệt đối là người có tiếng nói ở trong gia tộc của mình, thậm chí thành phố Capofer, đặt tới trước mặt đám người trẻ tuổi còn chưa tốt nghiệp kia, đó thực sự là đối tượng chỉ có thể liếc mắt ngược nhìn.

Đặc biệt Cadillon, làm trưởng tử Gia tộc Thain, cũng là người thừa kế tộc trưởng trên danh nghĩa, phân lượng của hắn không thể nghi ngờ so với mấy người khác bên cạnh đều nặng hơn chút, hôm nay chịu nề mặt Lola văn bối này tự mình tới, thật sự khiến Lola cũng rất ngoài ý muốn.

Loại mới này bình thường sẽ không chỉ tên nói họ, chỉ là lấy danh nghĩa gia tộc phát cho các đại gia tộc, các đại gia tộc biết học viện sẽ làm cái lớp huấn luyện như vậy, cũng có lệ thường như vậy, nể mặt gia tộc Porter, phái người trong gia tộc hơi có phân lượng tới là được, không ngờ Cadillon sẽ đích thân tới đây.

Tuy mới bốn mươi tuổi niên kỷ kỷ, nhưng Cadillon cái loại này lâu cư thượng vị giả khí thế sớm liền đều đã muốn đường đi ra, chỉ là tùy tùy tiện tiện tọa ở nơi đó, một lời cười đều luôn kéo chung quanh toàn bộ trong đại sảnh bầu không khí.

“Lôi Âu tiểu hữu.” Cadillon ở sau khi Lôi Âu tự giới thiệu, cười nói: “Năm trước có thể đánh bại thiên chi kiều nữ của thành phố Capofer chúng ta, một lần hành động lấy được quán quân toàn bộ đồng khu, rất khá đó. Nghe nói trận dung ngũ thuẫn của Học viện Austin các người chính là sáng tạo độc đáo của Lôi Âu tiểu hữu người? Ha ha, ta cũng chuyên môn xem mấy trận, có thể đem trọng trang phòng ngự chiến phát huy đến mức tận cùng, đồng thời còn có thể lợi dụng từng bước, ở trình độ lớn nhất giảm đi vấn đề không đủ tính cơ động, sáng ý và thiên phú như vậy, quả thật làm người ta tán thưởng.”

Trận dung ngũ thuẫn của Austin, năm trước đã được nghiên cứu nát rồi, ưu khuyết điểm toàn bộ mọi người đều biết, nhưng lời này có thể từ trong miệng Cadillon nói ra, không thể nghi ngờ lại là một loại hương vị khác, mặc dù Lôi Âu là loại người quyết tâm muốn đi tuyến đường quân lữ lộ tuyến, cũng không tính đến Capofer phát triển, nghe xong cũng nhin không được có chút cảm giác được yêu mà sợ, được người như vậy tán thành, hiển nhiên cũng có trợ giúp rất lớn đối với tương lai.

Tới tham gia party này, Cadillon cũng có quyết định của mình, Gia tộc Thain thật ra chỉ là vẻ vang mặt ngoài.

Mấy năm nay dựa vào vũ khí làm ăn phát tài, luận phương diện tài lực đã hoàn toàn không kém gia tộc Porter quái vật lớn như vậy, nhưng bọn họ lại không có địa vị, ở trong giới thượng tầng thật sự, như Gia tộc Thain hai ba thế hệ gần đây mới phát tích, nhiều nhất cũng chỉ tính là nhà giàu mới nổi mà thôi, nếu Gia tộc Thain không có dã tâm, giữ tài phú đã có cùng với nhân mạch của bọn họ ở thành phố Capofer, cuộc sống có thể phi thường dễ chịu, nhưng nếu muốn tham gia chính trị thảo luận chính sự, muốn đạt được một ít thực quyền thật sự của liên bang, đem thân phận thương nhân thật sự chuyển biến thành quý tộc thượng lưu, vậy nhất định phải động chút đầu óc, động như thế nào đây? Nơi khác, gia tộc khác sớm đã đem vị trí chiếm hết rồi, căn bản không có đường sống cho gia tộc mới xen vào, vậy chỉ có thể đem tiền và khí lực tiêu đến trên thân các tinh anh trẻ tuổi hiện tại, nắm giữ một thế hệ trẻ, chẳng khác nào nắm giữ tương lai, đối với tụ hội như vậy, Cadillon là rất có hứng thú, gia tộc cũng nguyện ý bỏ tiền vốn trên đó. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương đáng giá đầu tư.

Lola làm chủ nhà an vị ở bên cạnh bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 270: Phía sau tiếp trước (2)

Thân phận địa vị Lola mặc dù ở gia tộc Porter cũng cực kỳ siêu nhiên, khác với tiểu bối bình thường, phụ thân Cartier-Porter là trưởng tử đích hệ nhà Porter, cũng là nhân tuyển cạnh tranh mạnh mẽ chức tộc trưởng gia tộc Porter, lúc trẻ từng dẫn dắt học viện Capofer xông vào trận chung kết tổng CHF, sau khi tốt nghiệp chưa dựa theo lão đầu tử từ gia tộc an bài cho hắn chức vụ cao tầng trong quân, ngược lại đi tiên tuyến nhất của liên bang từ một binh sĩ tầng thấp nhất làm lên, chỉ tốn hai mươi mấy năm thời gian, đã tích quân công lấn lộn đến quân hàm thiếu tướng, là một trong các tướng quân trẻ tuổi nhất quân bộ liên bang hiện nay!

Tuy trong đó có nguyên nhân thân phận nhất định, nhưng thân phận ở trong quân đội đem tới cho hắn chỉ là cơ hội, hắn mỗi một bước đi lên đều là dựa vào quân công thật sự tích lũy, có thể nói một đời nhân vật truyền kỳ. Còn có ca ca, Mooreen-Porter, được cho là một trong các nhân vật lĩnh quân một thế hệ trẻ tuổi của toàn bộ liên bang, cao thủ cấp Điện Phủ duy nhất trước mắt chưa đến hai mươi lăm tuổi của thành phố Capofer, chỉ là tính cách thẳng cha này có chút vấn đề, nói đơn giản chính là yếu đương tự do phóng đảng không kèm chế, làm người của gia tộc cũng rất đau đầu.

Tuy tạm thời thành tựu chưa cao như anh trai của cô, nhưng thân phận bạo hùng hồn thú sư thực sự cộng thêm không ít điểm. Điều biết hồn thú sư lực lượng sau này vô cùng, độ trưởng thành hầu như vô hạn, nhìn từ lâu dài, định vị Lola ở trong mắt đại đa số người thậm chí vượt qua người anh kia của cô, rất có khả năng trở thành cấp độ chiến lực siêu mạnh của liên bang về sau.

Bởi vậy tuy kém một lửa, nhưng vô luận là Cadillon hay đám người Solomon, đều không ai đem Lola đối đãi như trẻ con.

“Bạn học Lôi Âu của Học viện Austin.” Tiếng cười Cadillon cực kỳ sang sảng, trong giọng nói hơi mang chút trêu ghẹo nhưng không làm người ta phản cảm “Năm trước trúng cử thành viên đội hình phòng thủ tốt nhất liên bang, quả nhiên là trẻ tuổi đầy hứa hẹn.”

“Cadillon, anh bạn nhỏ Bảo La của Saxon cũng không tệ đâu, bọn họ năm kia thành tích cũng chỉ mới ở đồng khu xếp khoảng top 10, năm trước trực tiếp xông lên top 3. Ha ha, nghe nói người gần đây có ý tưởng tài trợ mấy chiến đội? Saxon chính là sự lựa chọn không tệ.”

Bảo La khác với Lôi Âu.

Nói tới bản thân coi như là con em thế gia, nhưng Saxon loại thế gia thành thị tam lưu đó căn bản không lên được mặt bàn lớn thật sự, bình thường loại xuất thân này, sau khi tốt nghiệp phần lớn đều là vào trong quân lữ, ví dụ như bộ đội cơ động vương bài..

Nhưng, vừa vặn hẳn là thích khách, thích khách ở trong quân lữ tuy rất thom, nhưng trên cơ bản đều chỉ có thể vào ngành trinh sát, làm việc tổn sức nhất, nguy hiểm nhất trong toàn bộ bộ đội, tỉ lệ tử vong cao nhất, còn phần lớn cả đời không thể ra ngoài ánh sáng, đối với Bảo La thẳng cha tâm cao khí ngạo lại cả ngày muốn nổi bật, có cuộc sống hơn người ta mà nói, an bài như vậy là tuyệt đối không thể làm hắn hài lòng, cùng với sau khi tốt nghiệp lựa chọn đi quân lữ làm lính trinh sát, hoặc là rúc ở Saxon trong thành thị nhỏ đó chậm rãi mục nát, còn không bằng thừa dịp cơ hội hiện tại như vậy kết giao chút quyền quý. Gia tộc Porter loại này hẳn không dám mong, thuyền quá lớn, cho dù miễn cưỡng trèo lên cũng không có khả năng có quá nhiều vị trí cho hắn, mà như Cadillon loại người tân tấn quý tộc có tài có thế này, lại muốn nâng đỡ một số con em thế gia thượng vị tạo thế, với hắn mà nói là thích hợp nhất, tài trợ đối với học viện cái gì không quan trọng, chiến đội Saxon đã không thiếu tiền cũng không phải không có nhà tài trợ, quan trọng là tăng quan hệ này.

Bảo La kiểm chế con mừng như điên trong lòng, tận lực không kiêu không nịnh nói: “Cadillon tiên sinh và Solomon tiên sinh khách lễ, đó đều là kết quả toàn bộ đội viên Saxon chúng ta cùng nhau cố gắng, Bảo La không dám kể công.”

“Ha ha, “ Cadillon cười to nói: “Không kiêu không vội, không hèn không nịnh, người trẻ tuổi bây giờ đã rất ít có ai tu vi tâm tính như vậy!”

Trừ Lôi Âu và Bảo La, đội trưởng các chi chiến đội khác cũng đang hưng phấn từng người chủ động tiến lên tự giới thiệu, đều là đội mạnh lâu năm của đông khu, tuy thành tích năm trước không bằng Austin và Saxon, nhưng phân lượng vẫn phải có, những kẻ này cũng đều là con cưng của trời, chỉ cần đi ra nói vài câu, luôn có thể giành được một mảng võ tay và ca ngợi.

Lola ở bên cạnh nghe, thường thường xen vào vài câu dẹt hoa trên găm, mặc kệ là Austin Lôi Âu hay Saxon Bảo La, hai người này không thể nghi ngờ sẽ là nhân vật chính trong mắt đại đa số người buổi tối hôm nay, nhưng thật sự có thể làm Lola cảm thấy hứng thú lại có một người khác, mắt cô tìm kiếm ở trong đám người, rất nhanh đã nhìn thấy một bóng người.

Vương Trọng của học viện Thiên Kinh.

Vừa thấy trạng thái gã này hiện tại, Lola thiếu chút nữa đã cười ra tiếng.

Gã này tựa như có chút nhỏ yếu, mấy tên phó đội trưởng các chiến đội chỉ là theo vào vô giúp vui đang liều mạng chen lên phía trước, đại khái là muốn tranh thủ một cái cơ hội lộ mặt ở trước mặt các đại nhân vật này, sau đó vừa dễ vừa tranh, đem vị đội trưởng chính quy học viện Thiên Kinh chân chính này chen đến phía sau cùng, thế này nếu đối đội trưởng khác, chỉ sợ sớm đã phát hỏa, nhưng gã kia không những không nóng một chút nào, ngược lại là đứng ở phía sau bộ dáng thần nhiên tự đắc.

Lola từng báo Arnold tra tư liệu Vương Trọng, gã này ở Thiên Kinh căn bản chỉ là bình dân, không có bất cứ thế lực gia tộc nào làm chỗ dựa, người như vậy ở trong trường hợp thế này nên rất sốt ruột biểu hiện mới đúng, nhưng Vương Trọng lại không có. Nói thẳng, một người không có dã tâm là rất khó mạnh lên, càng không dám đương nổi đội trưởng, hơn nữa tuổi này, căn bản không giả bộ được thâm trầm, có thể có loại biểu hiện này, nói rõ hẳn không đem người ở đây để vào mắt.

Nhưng trên tư liệu nói, Vương Trọng càng sở trường chỉ huy và phụ trợ hơn, hẳn làm đội trưởng là vì luận văn viết hay, cái nhìn đại cục tốt, mà không phải thực lực cá nhân, trên tư liệu một trận chiến đối với Adolf càng thể hiện không bỏ sót.

Nếu không phải một màn kia ở lâu ba, Lola đã thực sự tin, một người như vậy là tuyệt đối không có khả năng ở trong lúc gấp gáp, theo bản năng tránh được Hùng Bá Thiên Hạ của mình... Nhất là còn ở dưới sự mỵ mạo của mình!!

Chẳng lẽ mình thiếu sức quyến rũ như vậy? Cái này bản thân Lola cũng không tin!

Ngẫu nhiên, vận khí?

Nói thật, Lola thật sự không tin điều này.

Nếu Vương Trọng chính là vương giả thiên hạ vô địch trong OP trong tưởng tượng của mình, vậy hẳn quả thật không cần để ý Cadillon mời chào, chỉ cần hắn muốn, ở trong OP hơi bày tỏ một chút thân phận, mười đại gia tộc liên bang chỉ sợ có một nửa đều sẽ trực tiếp hướng hắn tung cành oliu, cho nên có biểu hiện như vậy ngược lại là đúng tình lý.

Vô luận Vương Trọng che dấu sâu bao nhiêu, chỉ cần ở Capofer, cô sẽ có cách tìm được sơ hở!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 271: Chó ngoan không cản đường

Chờ tám vị đội trưởng phía trước đều không sai biệt lắm giới thiệu xong rồi, Vương Trọng đang muốn cũng đứng ra tự giới thiệu một phen, xem ra đó là một cái lưu trình, nhưng không đợi hắn mở miệng, Salisbury phía sau đã chen đầu qua: “Nhường chút, nhường chút!”

Hắn bước hai ba cái lướt qua Vương Trọng, mặt đầy nụ cười chen đến phía trước: “Salisbury của chiến đội Saxon, vắn an các vị tiền bối học trường.”

Đám người Cadillon là tốt nghiệp ở học viện Capofer, mọi người tới bên này theo lớp huấn luyện, gọi một tiếng học trường thật ra cũng không có sai.

Mọi người cũng cười gật gật đầu, bọn họ không phải không thấy Vương Trọng, nhưng nói thật, học viện Thiên Kinh chỉ là góp đủ số, giới thiệu hay không cũng như nhau, bọn họ cũng không có quá nhiều hứng thú.

Có hẳn mở đầu, mấy phó đội trưởng khác đứng ở phía sau Vương Trọng cũng đều không chút khách khí đi tới phía trước, trong thâm tâm, bọn họ cũng cho rằng mình phó đội trưởng này phân lượng lớn hơn Vương Trọng.

Vương Trọng cũng không biết nói gì, làm cái tự giới thiệu mà thôi, có cần thiết như tranh đi đâu thai sao?

Lola bên trên không nhìn được nữa, cười ngắt lời phó đội trưởng Luân Nông học viện, hướng Vương Trọng giờ giờ tay: “Vương Trọng đội trưởng, không giới thiệu bản thân một lần sao?”

Trong đại sảnh không ít người đều hướng bên này nhìn qua, đối với thế lực các gia tộc thành phố Capofer, Vương Trọng cũng không có sự kháng cự tâm lý gì, nhưng cũng không có ý leo lên, chỉ là nhớ trách nhiệm trên thân mình, hắn đại biểu học viện Thiên Kinh, lễ tiết phải có, “Tôi tên Vương Trọng, đội trưởng Thiên Kinh chiến đội, chào các vị tiền bối.”

Phía trước bao gồm Lôi Âu những người này ở trong, mặc dù không đem bản thân khen tới mức thiên hoa rơi loạn, nhưng có dù ít dù nhiều cũng phải nói chút, cũng không có ai tự giới thiệu trắng ra đơn giản giống Vương Trọng.

Trừ Austin và Saxon, học viện khác, đám người Cadillon thật đúng là không nhớ tên cho lắm, nhưng thấy Vương Trọng này ở lớp huấn luyện trong đám người này rõ ràng không được tôn trọng ra sao cả, đại khái cũng có thể tưởng tượng được trình độ của hắn, loại người rõ ràng không có thực lực cũng không có cá tính này, không cần thiết lãng phí thời gian.

Mấy người bọn Cadillon đều chỉ cười cười, tất cả lực chú ý đều vẫn tập trung ở trên thân Bảo La.

“Bảo La tiểu hữu năm nay năm thứ ba rồi nhỉ? Sau khi tốt nghiệp có tính toán gì không?” Cadillon không để ý tới Vương Trọng, trực tiếp đem trung tâm nơi đây lại lần nữa kéo về trên người Bảo La.

Bảo La mỉm cười, trả lời trôi chảy. Trên đời này có một số người, vô luận đi đến nơi nào cũng sẽ luôn tự nhiên trở thành trung tâm vũ đài, Bảo La hiển nhiên chính là loại đó, hơn nữa cũng quá thật rất ưu tú, vô luận là ngoại hình hay khí chất, vô luận là năm trước giao ra thành tích CHF hay là cách nói năng kiến thức bản thân hắn, đều so với người trẻ tuổi bình thường mạnh hơn không chỉ một bậc.

Nghe Bảo La ở bên trên nói liên tục, Lola ngược lại cảm thấy có chút xấu hổ, không ngờ để Vương Trọng đi ra chào hỏi sẽ là kết quả như vậy, nhưng gã đó vẫn là một bộ dáng không để ý cho lắm, ngược lại khiến Lola có chút nhũn mảy.

Gã này rốt cuộc có phải Vương Giả Mạnh Mồm hay không? Vương Giả Mạnh Mồm sẽ là người thu mình như thế này sao? Tình tình cường giả ở đâu?!

Lúc này nên giới thiệu đều giới thiệu không sai biệt lắm rồi, không khí đại sảnh đầy sự tường hòa, mấy đại nhân vật vây quanh Bảo La và Lôi Âu trò chuyện vui vẻ, đội trưởng hoặc là phó đội trưởng chiến đội khác, cũng có thể gia khác trong đại sảnh tiếp xúc, có lẽ không có nền tảng như Gia tộc Thain, Gia tộc Mellon các đại thế gia này, nhưng có thể nhận được gia tộc Porter mời, ít nhất đều là nhân vật có thể ở thành phố Capofer có được một chỗ, tùy tiện ném ra một cái, cũng đủ đám tiểu đội trưởng khác xua đi cũng không đi.

Duy nhất không ai quan tâm chính là Vương đại đội trưởng học viện Thiên Kinh, vừa rồi biểu hiện thật sự quá bên cạnh hóa, ngay cả phó đội trưởng mấy chiến đội khác thoát nhìn cũng rõ ràng mạnh hơn hắn, ai rảnh để quan tâm một phế vật như vậy.

Trong đại sảnh vang lên âm nhạc êm tai, Salisbury cũng ở bên người Bảo La hầu chuyện Cadillon, tuy trong đó không có quá nhiều chỗ trống hắn xen vào nói, nhưng có thể ngẫu nhiên tiếp hai câu đã khiến hắn rất thỏa mãn rồi. Ít nhất, ở trước mặt Cadillon đã lẫn lộn quen mặt rồi.

Đáng tiếc, tiểu Hyman kia của học viện Thiên Kinh không nhìn thấy một màn này, nếu không đêm nay nói không chừng sẽ có cơ hội thu được, hắn nhìn không được liền lên hướng Vương Trọng bên kia liếc một cái, thiếu chút nữa không nhìn được cười ra tiếng, một mình cô đơn muốn nói lại thôi đứng ở bên kia, hoàn toàn không hợp với bầu không khí cấp bậc cao trong đại sảnh, điều này làm cho tâm tình của hắn càng thêm sáng khoái.

“Salisbury tiểu hữu nhớ tới chuyện gì thú vị sao?” Cadillon cười hỏi.

Salisbury gạt mình, còn chưa kịp mở miệng, đột nhiên cảm giác bốn phía đại sảnh bắt đầu xôn xao hẳn lên.

“Viện trưởng Scoffer tới đây rồi.” Solomon ghé qua thấp giọng nói ở bên tai Cadillon.

“Lão nhân gia tới làm gì?” Cadillon lấp bắp kinh hãi.

Nếu nói bọn họ là đối tượng cao không thể với tới trong mắt đám người trẻ tuổi trước mắt, vậy viện trưởng Scoffer đã tuyệt đối là tồn tại đám người Cadillon ngược nhìn như núi cao.

Phó viện trưởng viện khoa học liên bang, đứng nhìn bên trên có chữ ‘phó’, phân lượng cũng không kém hơn chính viện trưởng bao nhiêu, cống hiến của ông ở trên phù văn đặt địa vị cho ông, cũng chỉ thấp hơn các nhà khoa học cấp độ truyền thuyết một tia thôi, ở thời đại này tuyệt đối là đứng đầu.

Viện khoa học liên bang, cũng là ngành đặc quyền siêu cấp, có thể nói như vậy, chức quyền viện khoa học không thấp hơn tổng nghị chính sảnh nửa phần, hơn nữa ngoài điều trên, viện trưởng Scoffer còn là anh ruột đương nhiệm tộc trưởng gia tộc Porter, đồng thời cũng là đại trưởng lão gia tộc Porter, ở nhà Porter có được quyền phát ngôn cực cao, nắm giữ học viện Capofer, tuyệt đối là nhân vật cấp đại lão của thành thị này.

Lúc này trên mặt Cadillon đã nhin không được hiện ra sắc mặt vui mừng, vị viện trưởng đại nhân này không thích tiếp khách, tuy ngu ở cùng thành thị, nhưng nhân vật như Cadillon, bình thường muốn cầu kiến một lần cũng không thể được. Cadillon vội vàng đứng dậy, đám người Solomon bên cạnh cũng đều đứng dậy theo, một đám người sốt ruột không dần nổi tất cả đều đi ra đón, cơ hội khó được đây!

Mặc dù là bọn họ, đừng nói có thể được viện trưởng đại nhân ưu ái, cho dù hôm nay có thể nói mấy câu với viện trưởng, vậy ở Capofer cũng khẳng định là chuyện vô cùng có mặt mũi.

Không thể không nói tâm lý đám đông là rất đáng sợ, một đám tiểu gia hóa tham gia lớp huấn luyện, lúc buổi chiều là từng gặp viện trưởng Scoffer, lúc ấy cũng chỉ là cảm thấy bộ dáng lão nhân gia rất uy nghiêm, nhưng hiện tại tư thế này, không ít người liền cảm giác có chút cuồng nhiệt, toàn bộ mọi người đều hướng cửa tràn qua, Vương Trọng lại gặp chân giò muối, chỉ là lúc trước còn là vài vị phó đội trưởng chiến đội, lần này lại là toàn bộ mọi người ở phía sau hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Tiểu hài tử sang một bên chơi đi

“Tránh ra tránh ra! Đừng cản đường!”

“Viện trưởng Scoffer! Viện trưởng Scoffer... Mẹ nó, chó ngoan không cản đường!”

Lola lúc này cũng không rảnh nhìn Vương đại đội trưởng chịu ủy khuất trong đám người kia nữa, ông thế mà lại đến bữa party nhỏ này của cô, trước đó cũng không đánh tiếng với mình, thật sự quá ngoài ý muốn.

Cô đón ở đằng trước nhất, quả nhiên nhìn thấy lão Porter mặc một thân thường phục đang đi đến.

“Ông nội, người sao lại đến đây?” Lola rất cao hứng đi lên ôm chặt cánh tay lão nhân, lão Porter đã là ông nội cô lại là thầy giáo của cô, nhưng ông bình thường không phải rất ghét loại tụ hội này sao, hôm nay đây là mặt trời mọc từ phía tây?

“Tiểu Lola à, trong này có phải có kẻ tên Vương Trọng hay không?” Về mặt lão Porter vô cùng nghiêm túc, thanh âm mười phần thận trọng.

Người khác trong đại sảnh đều nói thầm một trận, Cadillon bọn số ít mấy người là rất rõ ràng tính cách nóng nảy của viện trưởng Scoffer, nhin không được nhìn nhìn phía sau, Vương Trọng? Hình như là kẻ lúc trước tự xưng học viện Thiên Kinh, gã kia đã làm chuyện gì?

Trong lòng Lola lộp bộp một tiếng, rất hiểu tính cách người ông này, một khi nghiêm túc hẳn lên, ai cũng khuyên không nổi lão, Vương Trọng rốt cuộc đã trêu gì vào lão?

Bầu không khí trong đại sảnh lập tức trở nên có chút quỷ dị, Lola vội vàng hỏi: “Ông, phương diện này có phải có gì hiểu lầm hay không?”

Lão Porter nheo mắt, hướng đám người phía sau Lola nhìn qua: “Nói cách khác hẳn ở trong này?”

Ánh mắt này...

Quá sắc bén rồi!

Tựa như một thanh kiếm sắc bén, toàn bộ mọi người nháy mắt đã nhường ra một con đường cho ánh mắt này, sau đó đem Vương đại đội trưởng đang đứng ở sau cùng toàn bộ mọi người, mơ mơ màng màng lộ ra.

Vương Trọng cũng khó hiểu, hẳn đến Capofer vẫn luôn rất thành thật, tựa như cũng chưa từng đắc tội người nào nhỉ?

Nhìn thẳng cha về mặt ngốc nghếch trắng trẻo ngọt ngào này, toàn bộ mọi người đều đã là loại ánh mắt nhìn một người chết.

Gã này là ngu ngốc à? Nhìn không ra đại nạn tới rồi sao?

Lão Porter không nói hai lời, như long hành hổ bộ bước qua toàn bộ mọi người, trực tiếp đi đến trước Vương Trọng, ánh mắt già mà kiên định nhìn chằm chằm Vương Trọng, đem hắn đánh giá từ đầu đến chân.

“Ông...”

Lola vội vàng đi theo, nhưng lời còn chưa ra khỏi mồm đã bị động tác của lão Porter dọa ngất người.

Chỉ thấy lão Porter đánh giá Vương Trọng một phen, đột nhiên vươn cái tay già trải qua tang thương kia của lão, đem tay Vương Trọng nắm chặt: “Thứ trên cái bảng đen nhỏ ở thư viện có phải người viết hay không?”

Người toàn trường có chút hóa đá...

Vương Trọng còn tưởng là chuyện gì, ngăn người, “Ngài là nói cái kia ở thư viện sao, à, thật ngại quá, lúc ấy nhìn thấy đề mục đó rất có ý tứ, chỉ tùy tiện viết một chút.”

“Cái kia là người tùy tiện viết?” Trông mặt lão Porter cũng sắp lòi ra rồi, sự nghiêm túc trên mặt nháy mắt biến thành nụ cười nở rộ, đây mới là thiên tài chân chính mà: “Cái gì cũng không cần nói, đến đến đến, tiểu huynh đệ, tâm sự với ta một chút!”

Lão Porter vừa nói, vừa thân thiết vô cùng túm Vương Trọng đi về phía nhà trong.

Tiểu huynh đệ? Tâm sự một chút?

Bốn phía một mảng thanh âm cảm rơi xuống đất, cái này là tình huống gì vậy? Một cái trên trời, một cái dưới đất hai cây gậy đánh không đến người, thế mà...

Không đúng! Xem cảnh này, viện trưởng Scoffer đây là tiết tấu thực sự coi trọng Vương Trọng kia? Tiểu tử đó không phải phế vật sao, tán gẫu cái gì mà tán gẫu với viện trưởng Scoffer?

Đám người Cadillon kiềm chế sự kinh ngạc trong lòng, đi về phía trước một bước nặn nụ cười lên mặt: “Viện trưởng Scoffer, vị bạn học Vương Trọng này...”

“Ông, bảng đen nhỏ thư viện cái gì ạ?” Lola cũng mù tịt, chẳng lẽ ông đã biết thân phận chân thật của hắn? Hình như cho dù hắn là Vương Giả Mạnh Mồm, ông cũng sẽ không có hứng thú lắm, ông chuyên chú là pháp tắc lý luận phù văn tầng cao hơn nữa, mà không phải sức chiến đấu cá nhân.

Nhưng lão Porter trực tiếp vung bàn tay to, mặc kệ là Lola hay là Cadillon, trực tiếp không kiên nhẫn để ý tới: “Đi đi đi, trẻ con các người đi một bên chơi đi, không hiểu đâu, đừng đi theo xen vào bừa bãi!”

Người xung quanh không sai biệt lắm đều sắp hóa đá rồi, phen này xấu hổ rồi...

Lola còn tốt, Cadillon, Solomon một đám tốt xấu cũng là người bốn mươi mấy tuổi rồi, kết quả bị kêu là trẻ con.

Lão Porter mặc kệ toàn bộ người khác, nhưng thái độ đối với Vương Trọng lại là cực kỳ thân thiết, quả thực giống như là đang dắt cháu rể nhà mình, thấy thế nào thuận mắt như thế đó, trực tiếp đem hắn kéo ngồi vào trên sofa lúc trước đám người Cadillon từng ngồi.

Cadillon và Solomon một đám đuổi theo sát sau, đầy tò mò còn muốn xem đến cùng, lão Porter lại bắt đầu đuổi người: “Trẻ con các người chơi của các người đi, đừng quấy rầy chúng ta là được. Tiểu Lola, hũ Văn Vụ lần trước ông để chỗ cháu còn không?”

“A?” Lola thật sự có chút chưa phục hồi tinh thần.

Lão Porter vừa thấy vẻ mặt này của cô liền biết còn: “Hắc, nha đầu ngốc, a cái gì mà a, nhanh đi pha một ấm cho ông cùng Vương Trọng đi.”

Lola có chút ngây ngốc, hũ Văn Vụ đó chính là lão Porter cất, sợ bị đám bạn trẻ của lão nhớ thương, cố ý giấu ở trong trang viên tư nhân này của cô, thế mà lại chịu lấy ra đãi khách, Vương Trọng rốt cuộc đã giờ mà pháp gì đối với lão Porter?

Người khác cũng đều là một trạng thái tượng điêu khắc, đặc biệt mấy vị phó đội trưởng đại nhân bao gồm bạn học Salisbury ở trong cảm thấy đầu óc mình sắp nổ tung rồi, cái này con mẹ nó là chuyện gì vậy! Một tên chạy cò sao lại đột nhiên biến thành cao đại thượng.

Vẫn là Cadillon phản ứng nhanh, cười nói: “Viện trưởng Scoffer khẳng định tìm bạn học Vương Trọng có việc, nhường ra chút không gian cho hai vị bọn họ đi, nghe nói buổi tối hôm nay Lola tiểu thư đem sự phụ đồ nướng đỉnh cao nhất Capofer mời một nửa tới đây, ha ha, bụng cũng đói rồi.”

Hắn nói xong, cùng đám người Solomon dẫn đầu đi ra ngoài, người khác đối với một già một trẻ này tò mò như thế nào nữa cũng không tiện tiếp tục lưu lại, trong đại sảnh nhất thời trống trải.

Lão Porter đối với điều đó hoàn toàn không thêm để ý, có thể khiến lão để ý chỉ có người trẻ tuổi này ngồi ở trước mặt mình.

Scoffer cho Vương Trọng ấn tượng là lão nhân rất thẳng thắn sáng khoái, không vòng vèo nhiều như vậy, vừa mở miệng đã trực tiếp nhắc tới hai cái mệnh đề kia trên bảng đen nhỏ của thư viện, sau đó không chút nào keo kiệt từ ngữ ca ngợi cho Vương Trọng đánh giá cao độ.

“Viện trưởng đại nhân quá khách lệ rồi, cái kia chỉ là ngẫu nhiên linh quang chợt lóe.” Vương Trọng trái lại có chút xấu hổ, lúc trước còn tưởng đó là học sinh Capofer tùy tiện viết chơi.

Lão Porter vỗ mạnh ở trên đùi một cái: “Gọi ta lão Porter là được, người cái linh quang chợt lóe này không tệ đâu. Ta tiến hành suy luận suy diễn đối với

ngươi đặt ra, cảm giác có thể hình thành một cái không gian cách đoạn loại nhỏ, chỉ là thiếu lý luận tiếp xúc, cùng hệ thống phù văn, nói chuẩn xác là sinh mệnh phù văn.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Tôn nữ tế??? (1)

Lão Porter tỏ ra đặc biệt hưng phấn, Vương Trọng nghiệm chứng làm lão đạt được một thế giới hoàn toàn mới, tuy chỉ là xuyên thấu qua cửa sổ, lại đã hoàn toàn khác với mơ hồ một mảng trước kia.

Vương Trọng gật gật đầu, “Vâng, loại hình thức phù văn này tràn ngập sinh mệnh lực, thậm chí có thể làm đến trình độ nhất định tự mình điều chỉnh, còn có khác biệt rất lớn với kỹ thuật phù văn của chúng ta, chỉ là cá nhân ta cảm thấy, tuy hai thứ đều có đặc điểm, nhưng loại sinh mệnh phù văn này hẳn là càng thêm tiếp cận bản chất của duy độ hơn.”

Lão Porter có chút sững sờ, đánh giá Vương Trọng, “Hảo tiểu tử, ta thực sự đánh giá thấp Moore tên kia rồi, hệ phù văn Thiên Kinh đều trình độ này mà nói, chúng ta cũng có thể qua cửa ải rồi. Hai chúng ta không mưu mà hợp, lực lượng duy độ cho chúng ta rất nhiều ám chỉ, nhưng chúng ta chịu vẫn mình khoa học kỹ thuật ảnh hưởng quá lớn, tuy hiện tại nhìn như vinh quang, ta luôn cảm thấy tham bát bỏ mâm”

Vương Trọng cười cười, “Có lẽ vậy, nhưng ít ra kỹ thuật phù văn làm liên bang vượt qua thời đại hắc ám, sinh mệnh phù văn và kỹ thuật hiện tại cũng không xung đột, người có hứng thú đều có thể đi đào móc một chút.”

Làm “người sáng tạo”, Vương Trọng tự nhiên có thể cảm nhận được “túi không gian nhỏ lâm thời” kia nhanh và tiện, nhưng lấy tư liệu liên bang trước mắt đến xem, muốn sáng tạo loại sinh mệnh phù văn trận này, ít nhất cần đủ hồn lực khổng lồ, nói đơn giản, cần có thể lấy trạng thái linh hồn tiến vào duy độ thứ năm mới được, cái này giống như một tầng cửa sổ giấy, hiểu là hiểu, không hiểu chính là không hiểu.

Nếu nói phù văn truyền thống là có thể thông dụng công nghiệp hoá, vậy sinh mệnh phù văn không thích hợp loại tuyến đường này, Vương Trọng cũng chưa quá mức giải thích sinh mệnh phù văn trận kia, dù sao đây là của Aieluosi, nhưng quá trình lĩnh ngộ này khiến Vương Trọng và lão Porter đều được lợi không phải là nhỏ, nhất là lão Porter, tầng diện nội tình và tri thức của lão đều rất khá, lão Porter cho hẳn ý tưởng, cũng làm Vương Trọng càng thêm rõ ràng lý giải bản chất túi không gian nhỏ, điều này làm Vương Trọng học được rất nhiều thứ, ở toàn bộ liên bang thật đúng là không mấy ai có thể làm ra câu thông như vậy, mà Vương Trọng lý giải đối với không gian, cũng không phải là thành lập ở trường phái học viện trên cơ sở liên bang, bản thân hẳn từ chỗ Simba chiếm được phương pháp từ một góc độ khác nhìn duy độ, ở thời điểm học tập cơ sở liên bang cũng là biện chứng xem, loại độ cao này không phải học sinh hoặc giáo viên bình thường có thể có, chỉ là trước kia chưa gặp được người như lão Porter, cho dù nói cũng sẽ bị coi là dị đoan.

Một già một trẻ đang tán gẫu khí thế ngất trời, bên kia Lola đã bung một ấm trà màu tím cổ hương cổ sắc đi tới, một già một trẻ này sớm đã tối tăm mặt mũi, trong mắt hoàn toàn không chứa được bất cứ sinh vật nào khác, ngay cả Lola đến gần, thậm chí giúp bọn họ rót trà cũng chưa phát hiện, sau đó Lola chợt nghe thấy một câu thiếu chút nữa khiến cô bị trượt chân.

Chỉ thấy lão Porter liên tục gật đầu, cuối cùng thiên ngôn vạn ngữ hóa thành một tiếng thở dài: “Nghe ngài nói một buổi, hơn đọc sách mười năm mà!”

Tay Lola nhoáng lên một cái, thiếu chút nữa đem ấm bạch hạc từ sa trân quý đánh rơi.

Cái này, cái này cái này cái này... Đây là lời người ông bình thường ngay cả tổng nghị trưởng liên bang cũng dám mở mồm là mắng kia có thể nói sao? Hơn nữa, còn là nói với một người trẻ tuổi tuổi không sai biệt lắm với mình? Vương Trọng rốt cuộc là người thế nào? Phù văn sinh mệnh? Linh hồn tuyên khắc? Cái quỷ gì?

Lola cũng ngây người rồi, chỉ thấy lão Porter cảm khái ngàn vạn nói: “Lý giải của Vương Trọng người đối với phù văn sinh mệnh thật sự khiến ta...”

Lão Porter lúc này mới chú ý tới Lola, tùy tay phát phát, ý bảo Lola đi mau: “Thật khó tưởng tượng trong cái đầu nhỏ này của ngươi rốt cuộc là làm sao toát ra mấy thứ này, thực có chút cảm giác mạnh như thác đổ, nếu không phải tận tai nghe được, thật sự là không tin, Moore gã kia rèn vũ khí còn được, nhưng không có cái trình độ này.”

“Vương Trọng, tiểu tử ngươi rất khá đó, dựa vào tư liệu có hạn thế mà có thể đạt tới độ cao như vậy, có hứng thú gia nhập tổ thực nghiệm của ta hay không?” Lão Porter là người tính nôn nóng, bàn bạc đến đây đã có chút thấy cái mình thích là thêm rồi.

Vương Trọng cười cười, “Ta đối với phù văn là có chút hứng thú, nhưng ta càng muốn trở thành một anh hồn chiến sĩ hơn, thực bảo ta làm nghiên cứu, thời gian hơi dài chút sẽ trở thành tầm thường”

“Đừng vội từ chối chứ, khoảng thời gian này ngươi vừa lúc thể nghiệm trước một chút.” Lão Porter cũng không phải người quá dễ dàng bỏ cuộc.

“Điều này chỉ sợ rất khó, ta còn cần tham gia chương trình tập huấn mà.”

Lão Porter thiếu chút nữa bị nghẹn: “Tập huấn? Thứ đó không quan trọng, ngươi nếu lo lắng phương diện học viện ảnh hưởng, ta khai cho ngươi cái giấy

xin phép nghỉ trường hợp đặc biệt là được, thật ra hoàn toàn không cần...”

“Nhưng còn có huấn luyện.” Vương Trọng cười nói: “CHF sắp bắt đầu thi đấu rồi, chiến đội Thiên Kinh chúng ta còn muốn lấy thứ hạng tốt, không huấn luyện không thể được.”

“Tiểu tử kia ngươi nói giỡn với ta à?” Lão Porter trừng to mắt nhìn hắn, vẻ mặt rất không thể tưởng tượng: “Mấy chuyện vớ vẩn đánh đánh giết giết kia làm sao có thể đánh đồng với việc lớn chúng ta muốn làm?”

Khẩu khí này...

Vương Trọng rất nghen lời, khẳng định là không tán đồng, mỗi người có chí hướng riêng, nhưng lúc này phản bác hình như sẽ tỏ ra có chút không lễ phép: “Phương diện học viện Thiên Kinh cũng kỳ thác kỳ vọng cao đối với chiến đội chúng ta lần này, chúng ta...”

Lời còn chưa nói hết, lão Porter lại ngắt lời: “Học viện Thiên Kinh? Viện trưởng học viện Thiên Kinh các ngươi là Green à? Quay về ta sẽ gọi cho hắn cuộc điện thoại, ta cảm thấy ngươi thật sự đã không cần về Thiên Kinh nữa, học viện Capofer bên này vô luận điều kiện phương diện nào cũng hơn Thiên Kinh nhiều lắm, nếu ngươi nếu cảm thấy làm như vậy có chút áy náy với học viện Thiên Kinh, dứt khoát như vậy được không, quay về ta bảo Lola nha đầu kia chuyển trường đi Thiên Kinh, bảo nó giúp học viện các ngươi đánh cái giải đấu gì đó là được. Nha đầu đó đầu óc so với ngươi kém chút, nhưng đánh đánh giết giết tạm được...”

Phốc ~~~

Lúc này đầu đầu cũng đã có cả Lola, nghe đến đó, Lola thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi, thằng cha này đã bỏ thuốc gì cho ông, thế mà lấy mình đi đòi hắn???

Trọng điểm là, cái gì gọi là đầu so với ngươi kém hơn chút, nhưng đánh đánh giết giết tạm được???

Người ông này là ruột thịt sao?

Một già một trẻ trong phòng không ai dám đi quấy rầy, đám người Cadillon sau khi đi ra, tìm lý do đã sớm rời khỏi, lúc trước mọi người không coi trọng Vương Trọng, nhưng lão Porter bày thái độ thật sự rõ ràng, đây là ánh mắt đuổi rồi, gắng lưu lại tiếp mà nói chính là tự mình tìm sự không thoải mái. Quan trọng nhất là, bọn họ quá rõ phong cách lão Porter, dù sao nên tìm hiểu cũng tìm hiểu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 274: Tôn nữ tế?? (2)

Một đám đông học sinh khác cũng đều không có hứng thú chơi đùa, thật ra cụ thể đã xảy ra cái gì bọn họ cũng không quá rõ, chỉ nghe nói viện trưởng Scoffer tự mình tới, sau đó một đám đông các ‘nhân sĩ thành công’ lúc trước còn làm bộ làm tịch liên mặt xám mày tro đi ra, bao gồm hầu như đội trưởng toàn bộ các chiến đội vừa rời đi vào, hiện tại trừ lão Porter và Lola, chỉ còn lại có Vương Trọng của học viện Thiên Kinh ở trong.

Lúc này mọi người tốp năm tốp ba châu đầu ghé tai, ùn ùn suy đoán đối với chuyện xảy ra bên trong, đại đa số người chỉ là cảm thấy tò mò, thú vị, hưng phấn nhất thật ra vẫn là Arnold Dayton.

Hắn có thể nói so với bất luận kẻ nào ở đây còn hiểu tính tình lão Porter hơn, bao che khuyết điểm, tính tình lớn, trong mắt không chứa được hạt cát, hình như người gia tộc Porter đều là tính tình này.

Vừa rồi hắn ở bên ngoài tiếp đón khách nhân chưa đi vào nhìn thấy tình huống cụ thể, nhưng cái này căn bản không cần đoán, khẳng định là chuyện lần trước Lola bị Vương Trọng nhìn lên truyền tới trong tai lão Porter, lấy tính tình vị lão viện trưởng này, đem Vương Trọng nuốt sống cũng có khả năng! Phương diện này, lão Porter tuyệt đối mạnh mẽ!

Nhưng loại ý tưởng này vừa mới toát ra không lâu đã bị chính hắn pass luôn, nếu lão Porter là đi vào tìm Vương Trọng tính sổ, vậy vì sao Saxon phó đội trưởng Salisbury kia rõ ràng nhìn Vương Trọng không vừa mắt, thời điểm đi ra mặt đen sì? Không chỉ hắn, trên mặt Saxon đội trưởng Bảo La cũng không có nét vui vẻ gì, thậm chí trên mặt đội trưởng mấy chi chiến đội khác cũng đều có một sự xấu hổ nói không nên lời.

“Ày.” Arnold Dayton đánh tiếng với Bảo La, đưa qua một ly rượu vang, hướng bên trong bừa bừa môi, cười ha ha hỏi: “Bên trong làm sao vậy?”

Nhìn thấy là Arnold, Bảo La tiếp nhận chén rượu, người này, hắn vẫn cần nể mặt vài phần.

Chỉ thiếu một chút nữa thôi, hắn đã đặt một chân vào điện phủ thành công, chỉ cần được đám người Cadillon thương thức, hắn là có thể thành lập một cái nhân mạch, con đường càng thêm rộng lớn, đây cũng là mục đích chủ yếu nhất đến Capofer tập huấn, nhưng ở vừa rồi, sau khi viện trưởng Scoffer xuất hiện, họ Vương gia đã đem vàng sáng vốn nên thuộc về Bảo La đội trưởng hắn đoạt đi hết!

Thật ra, hắn cũng không ngại người khác làm náo động, cũng không để ý Vương Trọng có phải thật sự được lão Porter thưởng thức hay không, người đi đường Dương Quan của người, ta qua cầu độc mộc của ta là được, nhưng vì hắn, cơ hội của người khác cũng không còn nữa.

Đám người Cadillon sau khi đi ra thái độ chuyển biến quá rõ ràng, vẻ mặt khó chịu buồn bực như là sau khi ăn ruồi bọ, lúc ấy Bảo La đã biết, đám người này không có khả năng sinh ra bất cứ hứng thú nào nữa đối với mình.

Chặt đứt tài lộ của người ta, cái này quả thực không có gì khác với giết cha mẹ người ta!

Lão Porter hẳn đương nhiên đắc tội không nổi, chẳng những đắc tội không nổi, thậm chí ngay cả ôm hận cũng không dám, món nợ này, chỉ có thể tính đến trên đầu họ Vương kia!

Vương Trọng...

Bảo La lúc này sắc mặt tuy khó coi, nhưng cũng nhìn không ra quá nhiều hi giận, hẳn nhất quán đều là bộ dáng âm trầm này, nhưng điều này cũng không ý nghĩa trong lòng hắn rất bình tĩnh.

Đối với một thích khách mà nói, nếu ở trước khi ra tay bại lộ ra sát ý, vậy đã ý nghĩa thất bại, hi giận không hiện ra sắc, cái này đã là thói quen nghề nghiệp.

“Không có gì.” Bảo La chỉ mỉm cười, chưa nhiều lời.

Bên cạnh Salisbury lại là vẻ mặt khó chịu, bộ dáng như ăn ruồi bọ, ở bên cạnh lắm miệng: “Vương Trọng kia ghê gớm, được Porter viện trưởng thưởng thức đem chúng ta đuổi hết ra ngoài, người ta là con cưng của trời!”

Đội trưởng mấy chiến đội khác sắc mặt cũng đều không quá dễ coi, tuy là lão Porter đuổi, nhưng lại há không phải Vương Trọng đuổi, chiều này của Salisbury là kéo thù hận đó, thích một người xem nhân duyên, chán ghét một người cũng là không có lý do, dù sao hẳn chính là nhìn Vương Trọng kiểu gì cũng không vừa mắt.

“Ta lại không cảm thấy như vậy, hẳn là đúng dịp, có lẽ viện trưởng Scoffer quả thật có việc tìm hắn, hơn nữa bộ dáng rất coi trọng đối với Vương Trọng đội trưởng. Ha ha, vị Vương Trọng đội trưởng này là thật sự thâm tàng bất lộ.” Lôi Âu mỉm cười nói, đối với thủ đoạn nhỏ của Salisbury, không phải toàn bộ mọi người đều mắc bẫy, trong lòng tất nhiên có chút không thoải mái, nhưng cũng không đem chuyện này coi trọng lắm.

“Nhưng, sẽ là chuyện gì đây?” Bên cạnh là đội trưởng Gia Luân của học viện Lennon, mang theo một cái kính mắt viền vàng, một nam sinh rất sạch sẽ cũng rất nhã nhặn, Gia Luân làm nhân vật đại biểu dị năng học viện, không những là một thiên tài dị năng thao túng ‘Phong’ và tinh thần, đầu óc cơ trí của hắn ở toàn bộ đồng khu cũng là tiếng tăm lừng lẫy, trong một đám đội trưởng vừa rồi đi ra, cũng chỉ có trên mặt hắn và Lôi Âu nhìn không ra bất cứ nét xấu hổ hoặc mất tự nhiên nào cả, ngược lại như là rất có hứng thú đối với chuyện xảy ra bên trong. Hắn đẩy đẩy kính mắt viền vàng trên mũi, như có hứng thú phân tích: “Viện trưởng Scoffer cũng không loại người một chút việc nhỏ sẽ hấp tấp, vừa rồi thái độ của ông ấy ở trong đại sảnh đối với Vương Trọng không giống như giả bộ, nhưng lấy thân phận địa vị của lão viện trưởng, ta thật sự rất khó tưởng tượng Vương Trọng đội trưởng đã làm ra chuyện thể nào, mới đáng giá đối đãi hắn như vậy.”

Bên này phân tích thú vị, Arnold Dayton lại đã nghe ngây người, Gia Luân và Lôi Âu, mấy ngày nay qua lại với nhau hẳn là đã rất thân quen, tuyệt đối không phải loại nhân vật nói chuyện giật gân hoặc là bô lô ba la, không nhìn rõ được sự việc, nhưng nói thể là những chuyện gì?

Lão Porter rất coi trọng đối với Vương Trọng? Còn có, đối đãi như vậy? Như vậy rốt cuộc là loại nào? Kính nhờ, nói chuyện đừng chỉ nói một nửa chứ! Đối với một nam nhân thiên phú thuộc tính “lắm chuyện” mà nói, quả thực là đòi mạng.

“Chính là thời điểm vào không nhìn toàn bộ người khác, sau đó đem một mình Vương Trọng kéo đến trên sân pha nói chuyện phiếm, bộ dáng rất thân thiết.” Đội trưởng An Dịch học viện Lai An rõ ràng cũng thuộc về một phe rất khó chịu đối với chuyện này, lúc này giải thích cho Arnold: “Sau đó bảo chúng ta, bao gồm Cadillon đại nhân bọn họ... Bảo toàn bộ các ‘tiểu băng hữu’ này tất cả đều đi xa chút... Nói thật ra, người này thực sự không xứng được viện trưởng Porter thưởng thức.”

Arnold nháy mắt cảm thấy toàn thân đều không khỏe.

Ý tứ gì? Điều này rốt cuộc là con mẹ nó ý tứ gì?

Cái gì nhìn lên Lola tám, cái gì chuyên môn tìm đến Vương Trọng tính sổ, mình đoán sai cũng thật sự là thái quá rồi, chẳng lẽ là muốn cho Vương Trọng làm cháu rể???

Arnold như bị sét đánh.

Nhưng khiến Arnold thất vọng là, người của học viện Thiên Kinh rõ ràng cái gì cũng không biết, bên kia cũng đang không rõ đầu mối.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Caroline, Teveland mỹ mộng (1)

Thiên Kinh không giống học viện khác, quan hệ cá nhân giữa đội trưởng và đội viên tuyệt đối là tốt nhất trong toàn bộ học viện, Vương Trọng quen biết những người nào, bình thường thích làm những gì, mọi người trên cơ bản đều biết rõ trong lòng, thời điểm nghe Arnold nói viện trưởng Scoffer cực kỳ coi trọng đối với Vương Trọng, cảm giác đám người này rõ ràng nhẹ nhàng thờ ra, không phải tìm phiền toái là tốt rồi.

“Thật không biết?”

“Thật không biết.” Scarlett cũng hoàn toàn không hiểu ra sao, Emily lại tràn đầy tự hào nói: “Vương Trọng ca chính là xuất sắc như vậy, ai thường thức anh ấy cũng không kỳ quái!”

Bên cạnh Barron liên tục gật đầu, fan ngốc nghếch phân tích đối với Arnold Dayton mà nói hoàn toàn không có bất cứ giá trị tham khảo nào.

Trái lại, Glory bên cạnh cười nói: “Đội trưởng Vương Trọng ở học viện Thiên Kinh chúng ta chính là cao tài sinh nổi tiếng lý luận, từng viết không ít luận văn luận điểm mới về chiến thuật đoàn chiến, thậm chí phương diện phù văn. Viện trưởng Scoffer đã nhắc tới Vương Trọng đội trưởng ở thư viện từng viết cái gì đó, có lẽ là có liên quan với phương diện này đi.”

Người khác bừng tỉnh đại ngộ, liên tục gật đầu, chỉ có Arnold Dayton có chút cảm giác hỗn độn trong gió.

Những kẻ này rốt cuộc có rõ viện trưởng Scoffer là nhân vật thế nào hay không? Một cái luận văn rách ở trường có thể khiến lão nhân gia làm tới mức như vậy? Vậy mới thật sự là chỗ chết!

Bên kia Lola đã đi ra, mặt đầy cảm giác bị đảo điên thế giới quan, Arnold vội vàng tới gần hỏi thăm, nhưng Lola còn đắm chìm ở trong ‘luận chuyển trường’ của lão Porter có chút thất thần, chuyện này đương nhiên là không có khả năng, Vương Trọng chưa đáp ứng, hơn nữa Lola tin tưởng lão Porter cũng chỉ nói thôi, nhưng mấu chốt là, mấu chốt là lão Porter có ý nghĩ như vậy! Điều này rất đáng sợ...

Lúc này nào có tâm tình giải thích cái gì với Arnold, khoát tay bảo hắn đừng đến phiền mình.

Vì thế Arnold muốn cuồng, tò mò hại chết con mèo, bên trong rốt cuộc đã xảy ra cái gì? Thật muốn biết!

Nhưng Arnold Dayton cuối cùng cũng chưa thể biết được chân tướng. Lola không nói, bên trong một già một trẻ kia cũng đều không ra, thẳng đến lúc toàn bộ mọi người tham gia party đều đã rời khỏi, hai người vẫn còn ở trong đại sảnh kia trò chuyện vui vẻ, xem ra rất có tư thế ở bên trong tâm tình suốt một đêm

Trâu bò!

Đó là viện trưởng Scoffer, cho dù là Arnold, bình thường ở trước mặt vị lão viện trưởng này cũng không dám thở mạnh một tiếng, nói nhiều mấy câu thôi cũng sẽ cảm giác đầu óc không đủ dùng.

Arnold một người cuối cùng chống đỡ không được rời khỏi rốt cuộc có chút phục, mặc kệ giữa Vương Trọng và lão Porter có quan hệ gì hoặc là chuyện gì, nhưng có thể một mình ở trong đối mặt vị lão nhân này tâm tình cả đêm, chỉ riêng phần năng lực này, Arnold Dayton đã cảm thấy mình quả thực thúc ngựa cũng đuổi không kịp.

Ở thành phố Capofer đêm nay nhất định có rất nhiều người phải mất ngủ, thành phố Stuart xa ngoài ngàn dặm...

Teveland lần này là chuyên môn đến thành phố Stuart tìm đến Caroline, hai khuê mật này cảm tình với nhau tương đối tốt, thường thường sẽ hẹn tụ tập một chút, đương nhiên, phương thức tụ tập khẳng định không quá giống với nữ nhân bình thường.

Hai người làm một trận đại chiến vui sướng, chỉ là rất rõ ràng trạng thái của Teveland tương đối khá.

Teveland hôm nay rất mạnh, đặc biệt mạnh, mạnh tới mức quả thực có chút thái quá, lần trước ở trong OP hẹn với cô, Caroline đã cảm nhận được Teveland đang đứng ở trong loại trạng thái lột xác kia, hiện tại xem ra, cô đã thành công đột phá, hơn nữa là đột phá mọi phương vị!

Tốc độ, lực lượng, kỹ xảo, thậm chí ý chí chiến đấu, tựa như là thăng hoa.

Hai người chiến đấu xong tắm nước ấm thư giãn, đang nằm ở ghế bờ cát thoải mái thả lỏng nghỉ ngơi, dáng người trắng nõn hoàn mỹ của hai vị siêu cấp mỹ nữ quần ở dưới khăn tắm tùy ý triển lộ, phối hợp dung nhan tuyệt đẹp, đủ để nháy mắt tiêu diệt bất cứ nam nhân nào nhìn thấy.

“Ngẫu nhiên thua một lần thật đúng là loại cảm thụ rất mới lạ, đối với chúng ta mà nói, thứ có thể mang đến cảm giác mới mẻ không nhiều, nhìn như vô luận dạng tài nguyên nào chúng ta cũng có, nhưng cơ hội có thể đột phá quá ít.” Teveland cầm một ly nước trái cây hỗn hợp, có chút cảm khái.

“Dừng lại, dừng lại!” Caroline dở khóc dở cười nói: “Có được quá nhiều cũng oán giận, thế này bảo người khác còn sống như thế nào? Phải biết đủ chứ.”

Teveland cười lên: “Mình không phải không biết đủ, chỉ là ngẫu nhiên cảm khái. Nói tới, bạn nửa năm qua thật đúng là chưa có gì tiến bộ sao, nghe nói bạn gần đây đang tiếp xúc với Solomon? Là ý tứ gia tộc?”

Caroline cười cười: “Tiếp xúc với Solomon không có phức tạp như bạn nghĩ, chỉ là một ít lui tới trên làm ăn, hấn ở chỗ chúng ta mua mấy khẩu pháo phù vắn, gần đây phát hiện đạn pháo là cái hổ, vì thế cả ngày cân nhắc muốn từ chỗ mình kiếm về chút gì đó.”

“Cũng phải, từ khi lão Porter cải tiến kỹ thuật trung tâm pháo phù vắn, đã không phải để quốc bên kia có thể mơ ước nữa, nhưng bạn có phải nghĩ quá đơn giản hay không?” Teveland tựa cười mà không cười nói: “Bên trên gia tộc các bạn cũng không phải không để ý chuyện này, cố ý để bạn ra mặt, đối diện lại là Solomon, mình không tin thượng tầng gia tộc các bạn không có ý tứ tác hợp hai người các bạn ở bên trong.”

“Có lẽ gia tộc là có ý tưởng phương diện này, nhưng mình và hấn không phải cùng một loại người, không nói về mặt đó được.”

“Solomon cho bạn cảm giác là người thế nào?”

Caroline nghĩ nghĩ: “Rất có dã tâm rất mạnh, nhưng đối với một người trẻ tuổi mà nói, quá mức suy tính, có đôi khi bàn công việc với hấn, cảm giác tựa như đang tiếp xúc với hàng cha chú thậm chí tổ tông của mình, mệt lã, xem như loại hình sẽ không bị bất luận kẻ nào nắm giữ đi.”

“Thì ra bạn thích kiểu cục cưng ngoan chứ.” Teveland cười nói: “Như tiểu tình nhân Thiên Kinh kia của bạn? Hấn tên là gì? Sao, gần đây có liên hệ với hấn hay không?”

Caroline hơi ngẩn người, lập tức cười lên, trên mặt mang theo một chút cảm thán nho nhỏ: “Bạn không đề cập tới, mình cũng sắp quên rồi...”

Teveland khoa trương mở lớn miệng: “Không phải chứ, lần trước chúng ta còn từng đề cập, lúc trước bạn không phải nói thực sự động lòng rồi sao?”

“Quả thật từng động lòng, nhưng chỉ vậy mà thôi.” Caroline khê cười nói: “Đó có lẽ sẽ là một đoạn hồi ức rất đẹp của sinh mệnh mình, nhưng, không có khả năng có kết quả gì.”

Teveland nhũ nhũ mày: “Bởi vì thân phận địa vị sao? Gia tộc quan hệ?”

“Mình nông cạn tới mức như vậy sao.” Caroline thoát nhìn thành thực hơn so với bất cứ một lần nào trước đây, cũng lạnh nhạt hơn: “Cho dù gia tộc rất phiền, nhưng tình yêu chút quyền tự chủ đó vẫn phải có, chỉ là...”

Cô nghiêm túc nhìn Teveland: “Bạn cảm thấy, nếu mình thực ở bên hấn, sẽ có tiếng nói chung sao, hoặc là nói sẽ bảo trì được loại cảm giác tốt đẹp đó sao?”

Teveland trầm mặc chốc lát, lấy thân phận địa vị bọn họ tiếp nhận giáo dục, thứ tiếp nhận, thứ hưởng thụ, thật sự là cao hơn người thường quá quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Caroline, Teveland mỹ mộng (2)

“Bạn có thể nghĩ như vậy tốt nhất, xúc động chỉ là chốc lát, thời gian dài, có thể sẽ phát hiện các loại khuyết điểm, các loại thiếu sót của hấn, so với đến lúc đó thất vọng, còn không bằng bảo tồn ở một trạng thái tốt đẹp, khó trách toàn bộ đồng thoại đều không có đoạn sau.” Teveland soạt soạt hút nước trái cây, thuận tiện vung cái chân dài của cô.

Vương tử và công chúa trải qua cuộc sống hạnh phúc? Không, rất nhanh hai người sẽ phiền chán.

Không thể không nói, hai thiên chi kiều nữ như vậy ở chung có chút không quá cổ kỳ hình tượng, thường thường một cái động tác nhỏ lộ ra một chút cảnh xuân, thật sự có chút khiến nam nhân điên cuồng, khiến nữ nhân tuyệt vọng, may mắn nơi này cũng không có người khác.

Caroline mỉm cười, “Có lẽ thế, thật ra đối với hấn cũng vậy, hấn chỉ đem mình coi là một người bình thường.”

Một người là học sinh ở trường không có bất cứ gia thế bối cảnh gì, mặc dù có vài phần thiên phú như vậy, nhưng về sau như cũ nhất định vì sinh tồn, vì cuộc sống mà không ngừng bốn ba lao碌.

Một người khác lại là thiên chi kiều nữ từ khi sinh ra đã đứng ở đỉnh liên bang, lui tới đều là tinh anh giới chính trị thương mại, bàn luận đều là tương lai phát triển của nhân loại, hai người như vậy, quả thật không có khả năng có bất cứ tiếng nói chung nào có thể nói chuyện, một khi lộ ra đoạn quan hệ này, cho dù là có bối cảnh nhất định cũng không nhất định thừa nhận được, càng đừng nói một gã rể cò.

Cái này không phải khinh thường, mà là hiện thực, hiện thực có chút tàn khốc.

Giỏi đánh? Theo người thường thấy có lẽ là rất khá, thậm chí có thể chụp cho danh hiệu anh hùng, nhưng ở trước mặt gia tộc Stuart quái vật lớn này, giỏi đánh như thế nào nữa, cũng chỉ ý nghĩa người là một đả thủ cao cấp hơn mà thôi.

“Rất nhiều thứ, thường thường đều là ở trong mộng lung mới là tốt đẹp nhất.” Caroline bình tĩnh nói: “Cùng với đi lại quá gần gũi với hấn, cuối cùng lại phá

huyền phần tốt đẹp này, không bằng để hân vinh viễn trở thành một đoạn hồi ức trong lòng mình thì tốt hơn, đó mới là kết quả tốt nhất.”

“Hiểu, ở trong lòng của bạn, hân là một anh hùng cái thế không gì không làm được.” Teveland dừng đề tài ở đây, “Kính mừng đẹp!”

Hai ly thủy tinh nhẹ nhàng cùng một cái, ở trong phòng nghỉ xa hoa phát ra tiếng động quanh quẩn mơ hồ.

Buổi tối hôm đó tán gẫu với lão Porter đủ một đêm, không như người ngoài tưởng tượng tán gẫu toàn những thứ vô dụng, trên thực tế đêm đó tâm tình đối với một già một trẻ này đều rất có dẫn dắt đối với bản thân.

Đối với lão Porter mà nói, cơ sở lý luận phù văn của tiểu gia hỏa có lẽ là nông cạn, nhưng tính khai thác cùng tính sáng tạo trong tư duy của hân thật sự không biết so với mình mạnh hơn bao nhiêu lần, thời điểm mình còn đang nghĩ ‘một’, tiểu tử này đã đang nghĩ ‘ba’... Nhưng, lại đều rất có đạo lý, ngược lại là tỏ ra suy nghĩ của mình thật sự quá cực hạn. Chẳng qua, cũng chính bởi vì ý tưởng của hân quá khuếch tán, bình thường cần lão Porter đến làm một cái quy nạp kỹ thuật cùng tổng kết trọng điểm mang tính mẫu chốt nhất, mà hân quy nạp tổng kết, cũng luôn khiến Vương Trọng vô cùng thần phục, một dài một ngắn bù trừ cho nhau, quả thực có loại cảm giác nháy mắt trở thành con giun trong bụng đối phương, quả thực là tán gẫu nhẹ nhàng vui vẻ say sưa.

Vì thế ở dưới lão Porter những nhẽo cứng rắn cộng thêm cường bức lợi dụ, tuy chưa đáp ứng ở lại học viện Capofer, cũng chưa đáp ứng làm việc nghĩa không chối từ dẫn thân vào sự nghiệp nghiên cứu khoa học, nhưng Vương Trọng vẫn đã tiếp nhận yêu cầu cùng lão Porter sáng tác một thiên luận văn về phù văn sinh mệnh, chủ yếu viết là lão Porter, Vương Trọng chỉ là từ bên cạnh giúp đỡ.

Vì thế lão Porter tràn đầy hứng thú nói là bắt đầu chuẩn bị tư liệu, sau buổi tối hôm đó liền tiếp vài ngày chưa xuất hiện.

Lớp huấn luyện mấy ngày nay cũng cơ bản vẫn chỉ ở trạng thái đi học hội trường, chưa quá nhiều người có ý đi nhắc tới chuyện xảy ra buổi tối ngày đó, tuy tò mò, nhưng quan hệ với Vương Trọng chưa tới một bước đó, có một số lời là không tiện hỏi ra, huống chi lúc trước toàn bộ mọi người còn kỳ thị hân, hiện tại cũng không tiện đột nhiên đổi cái sắc mặt tiến lên đi thân cận.

Cho nên bạn học Vương Trọng trừ lúc đi học viện lên lớp sẽ bị thêm một chút ánh mắt chú ý hân, thứ khác trên cơ bản tất cả như thường, chỉ là học viện Thiên Kinh được một ưu đãi đặc biệt.

Nghe nói là lão Porter chuyên môn chiếu cố, ở bên ngoài học viện chuyên môn làm cho Thiên Kinh chiến đội một cái sân huấn luyện lâm thời, là sân bãi tư nhân của gia tộc Porter, điều kiện không kém hơn Cuồng Thú chiến đội bên kia. Mẫu chốt là, Cuồng Thú xã đoàn bên kia là mười chiến đội xài chung, mà nơi này, lại chỉ có chín người của học viện Thiên Kinh.

Đây là thủ đoạn nhỏ của lão Porter, đối với cách nghĩ ‘kính văn trọng võ’ của Vương Trọng, lão Porter cảm giác rất đau lòng, như thế nào cũng phải nghĩ cách khiến hân dẫn thân vào sự nghiệp nghiên cứu khoa học vĩ đại mới là vương đạo.

Loại sự tình này, cường bức hiếp bức khẳng định là không được, hướng dẫn từng bước thì tương đối đáng tin hơn, nhân tình thứ này, hân nợ người càng nhiều, về sau cũng sẽ càng không tiện từ chối người, hơn nữa, cũng khiến hân kiến thức một chút thực lực phản từ nghiên cứu khoa học của lão. Một sân huấn luyện to lớn, lại trang bị hai ba mươi nhân viên phục vụ chuyên nghiệp, cũng chỉ là chuyện một câu nói, lão Porter không tin người trẻ tuổi giống Vương Trọng không đến hai mươi tuổi còn ưu tú như thế, đối với quyền lực sẽ thật sự không có một chút suy nghĩ nào.

Vương Trọng quả thật chưa từ chối, học viện Thiên Kinh hiện tại luyện chủ yếu vẫn là di chuyển vị trí chiến thuật, đi Cuồng Thú xã đoàn bên kia mười chiến đội chen chúc cùng một chỗ, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm chút huấn luyện cá nhân, sân huấn luyện lâm thời này là rất hữu dụng. Nhưng cảm thì cảm, Vương đại đội trưởng từ trước tới nay đều là tính cách ăn thịt người miệng không mềm, cảm của người tay không ngắn, có một bộ phận là chịu Mã Đông ảnh hưởng, còn có một bộ phận... Giúp viết luận văn cũng là tiền công phải không, về phần lão Porter nói về sau luận văn sẽ đồng thời treo tên hai người, thiên luận văn này sẽ mang đến cho Vương Trọng lợi ích to lớn cỡ nào vân vân, những lợi ích này quá xa xôi tạm thời có thể không cần cân nhắc vào.

Đến thành phố Capofer vài ngày, mọi người chiến đội Thiên Kinh cũng đều không sai biệt lắm thích ứng tiết tấu thành thị này, Vương Trọng gần đây thích đi thư viện, có đôi khi không ở sân huấn luyện, các công việc huấn luyện trên cơ bản đều do Scarlett và Glory phụ trách dẫn đội, hai người này lý giải đối với các loại di chuyển vị trí chiến thuật đoàn đội của Vương Trọng là khắc sâu nhất cũng thấu triệt nhất, chỉ là huấn luyện và ôn tập thứ từng học ở học viện Thiên Kinh, cho nên đại đa số thời điểm có Vương Trọng hay không cũng không khác gì.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 277: Bãi bình Lola (1)

Giữa trưa hôm nay Vương Trọng lại ở trong thư viện lục đồ, tuy thiên luận văn kia là lấy lão Porter làm người soạn thảo chủ yếu, nhưng đã đáp ứng, việc mình nên làm thì vẫn phải làm tốt, làm việc không qua loa lấy lệ là thói quen nhất quán của Vương Trọng.

Lão Porter ở trên hệ thống phù văn sinh mệnh này vẫn có rất nhiều chỗ độc đáo, trong bản《Hệ thống phù văn Scoffer》hưởng dự liên bang kia từng trình bày khái niệm tương tự. Đường nhiên, quá mơ hồ hóa, thậm chí ở lúc ấy chỉ là lấy ‘phù văn hoạt tính’ để làm luận điểm, còn xa xa chưa nói tới mức độ

phù văn sinh mệnh, nhưng lão quả thật là người đầu tiên của liên bang đánh vỡ pháp tắc phù văn cũ, quy phạm hệ thống phù văn, người đầu tiên đưa ra phù văn không phải loại quan hệ lạnh lùng kiểu ‘Bối vì cho nên’ như trong công thức toán học.

Cho nên tuy luận điểm này của lão Porter một mực chưa được giới khoa học phù văn nhất trí tán đồng, bản thân lão cũng mãi chưa tìm được chứng cứ hữu hiệu đủ để chống đỡ luận điểm này của lão, nhưng quan điểm của lão là rất tiên tiến, ánh mắt là rất độc đáo, ở trong hệ thống phù văn sinh mệnh này, có nghiên cứu so với Vương Trọng vững chắc hơn vô số lần về phương diện cơ sở.

Đem đó hai người giao lưu bộ phận rất lớn là những tri thức cơ sở còn ở giai đoạn mò mẫm về phù văn sinh mệnh, cái này cho Vương Trọng sự dẫn dắt rất lớn, gần đây cũng luôn luôn lật xem sáng tác của lão Porter, hơn nữa ở trong thư viện tìm kiếm một số tư liệu tương quan.

Lúc này vừa lúc lật đến một quyển 《Thiên luận phù văn hoạt tính》bản cất giữ, đây là một nhà khoa học phù văn khác nổi tiếng của viện khoa học liên bang rất sớm trước kia đã viết, chuyên môn nhằm vào ‘phù văn hoạt tính’ Scoffer lúc ấy đưa ra một khái niệm này, phạm vi nó truyền lưu rất hẹp, cơ bản thuộc về tư liệu bán nội bộ, cũng chỉ có học phù nội tình như học viện Capofer, mới có thể đem vật như vậy công khai đặt ở trong thư viện của học viện.

Vừa mở ra vài tờ đầu nhìn nhìn, đột nhiên có người ở phía sau vỗ vỗ bả vai hân: “Ày, thực khéo, đang đọc sách gì thế?”

Là Lola, đây cũng không phải loại nữ nhân thường đi dạo thư viện, ở nơi đây có thể gặp mặt, quả thật rất khéo.

Vương Trọng cười ha ha đem sách trong tay lật qua, để cho cô thấy được tên.

“Phù văn hoạt tính? Ông nội trước kia đưa ra một khái niệm phù văn mới, lúc ấy tựa như rất oanh động.” Ngành học lý luận phù văn của Lola tuy bình thường, nhưng đối với hệ thống thành danh của ông nội nhà mình vẫn ít nhiều có chút hiểu biết, lại nhớ tới buổi tối ngày đó nghe Vương Trọng và lão Porter nói về chuyện gọi là ‘sinh mệnh phù văn’ vân vân, sinh mệnh phù văn, thấy thế nào cũng như là bản nâng cấp của hoạt tính phù văn.

“Thì ra ngày đó bạn và ông nội tán gẫu chính là cái này à? Mình còn luôn tò mò, hỏi ông nội cũng không nói.” Lola nhìn không được cười lên: “Bộ lý luận này, ông nội mãi chưa có cơ hội đi chứng thật, thành một khối tâm bệnh của ông, hàng năm luôn phải nhắc tới vài lần, sẽ không là bạn ở phương diện này cho ông dẫn dắt gì chứ?”

Nếu thật là như vậy, Lola ngược lại có thể lý giải vì sao lão Porter coi trọng Vương Trọng như vậy.

Chỉ nhìn thấy tên một quyển sách đã có thể hầu như đoán ra chân tướng, Vương Trọng cũng không thể không bội phục, Lola thật sự là nữ nhân rất thông minh.

Vương Trọng buông buông tay: “Dẫn dắt thì không dám, chỉ là nghĩ ra cái mấu chốt, vừa lúc không mưu mà hợp với một số ý tưởng của viện trưởng Scoffer.”

“Còn rất khiêm tốn nha.” Lola cười, dứt khoát ngồi xuống ở bên cạnh hân.

“Thực sự cầu thị mà thôi. Sao, bạn học Lola cũng cảm thấy hứng thú đối với lý luận phù văn sinh mệnh?”

“Mình cũng không sở thích cao nhĩ lại chỉ số thông minh cao như vậy như các người.” Lola hất hất tóc, cười hỏi: “Đúng rồi, qua hai ngày nữa chính là tập huấn huấn luyện chiến thuật chính thức đó. Thế nào, có lòng tin đối với đoàn chiến hay không? Saxon là có một hồi ước chiến với các người đấy, bọn họ chẳng những U Linh Vũ Trận rất độc đáo, thật ra đội hình thường quy cũng rất mạnh.”

“Loại sự tình này trọng ở tham dự là tốt rồi.” Vương Trọng nói: “Cũng không phải thi đấu chính thức, học tập lẫn nhau thôi.”

“A, sao bình tĩnh vậy? Nhưng cũng đúng, bạn thân thù tốt như vậy, lần trước thế mà có thể tránh thoát chớp mắt gọi hồn hùng của mình.”

“Đó là bạn nương tay.” Vương Trọng cười nói.

Hân nói thoải mái, loại lời này cũng chỉ gạt được quỷ thôi, trong lòng Lola biết, lúc ấy mình dưới con mắt thất kinh, cũng không nương tay chút nào, hơn nữa ở dưới trạng thái như vậy đột nhiên bùng nổ, độ khó né tránh, sẽ so với ở trong chiến đấu cường độ cao thần kinh luôn căng thẳng đi né tránh còn khó hơn nhiều lắm, cái này tuyệt đối là bản lĩnh chân thực.

Vương Trọng nếu vì thế đắc ý nho nhỏ một chút, vậy ở trong mắt Lola trái lại coi như là bình thường, nhưng về mặt khiêm tốn thoái thác này, ngược lại càng chứng thật phán đoán trong lòng Lola.

Nhưng bộ dáng gã này tựa như không tính thừa nhận, cô tựa cười mà không cười nhìn Vương Trọng: “Đúng rồi, trước lần trước, bạn có từng gặp mình không? Ví dụ như nói, ở trong OP?”

“Khẳng định không có.” Vương Trọng trả lời dị thường dứt khoát.

Thật ra Lola đang nghĩ cái gì, bạn học Vương Trọng đã có thể đoán được tám chín phần, loại ánh mắt này, hân lần trước cũng từng nhìn thấy ở trên người Sherry, không phải Trọng ca có vấn đề về giới tính, mấu chốt mình là người đã có bạn gái. Huống chi, cái này còn là ở thành phố Capofer, chuyện lần trước ‘nhìn lên’ Lola tắm rửa đã khiến hân chúc thù hận rất nhiều, nếu lại truyền ra chút gì đó, trời biết buổi tối đi đường đêm sẽ bị úp sọt hay không.

Vương Giả Mạnh Mồm từng giao thù với Lola, cô hỏi chính là cái này, mình khẳng định không thừa nhận từng gặp cô ở trong OP.

Lola cười ha ha: “Vậy bạn lúc ấy sao có thể biết mình là Lola?”

“A? Không biết nữa? Mình lúc ấy biết bạn là Lola sao?”

“Đương nhiên.” Lola vươn ngón tay ngọc gõ gõ cái bàn: “Bạn lúc ấy gọi mình ‘bạn học Lola’.”

“A, hình như là từng hô như vậy...” Vương Trọng gãi gãi đầu, bộ dáng kẻ địch rất giảo hoạt... Loại thời điểm này, Mã Đông Đông chân truyền liền phát huy công dụng, nói chêm chọc cười mới là vương đạo, nghiêm túc người sẽ thua: “Cái này không có gì kỳ quái mà, bạn xinh đẹp như vậy, đáng người lại tốt như vậy, khẳng định là bạn, không có ai khác!”

“Phải không?”

“Xin nhìn ánh mắt chân thành của mình, bạn học Lola, sự thật là như vậy!” Trong mắt Vương Trọng tất cả đều là chân thành.

Lola nhìn chằm chằm hấn ước chừng vài giây, đột nhiên bật cười ‘phốc’ một tiếng.

Diễn xuất vụng về!

Vương Trọng càng nói như vậy, cô càng là một chữ cũng không tin. Hơn nữa, gã này vừa rồi như vậy là ý tứ đùa giỡn mình? Nhớ tới chuyện ngày đó, gã này còn nói đáng người tốt cái gì, Lola có chút đỏ mặt, lại cảm thấy buồn cười.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 278: Bãi bình Lola (2)

Ha ha, chẳng qua cho rằng như vậy là có thể lừa dối được sao? Quá ngây thơ rồi! Cái này hoàn toàn chính là đang khiêu khích chỉ số thông minh của mình đó.

Bạn học Lola chiến ý dâng cao, đang chuẩn bị nói chuyện hấn hỏi với vị Vương đại đội trưởng này, lại nghe thấy có người vội vã đi tới, còn ở bên kia cửa đã mở miệng nói: “A, Vương Trọng, mau mau mau, đến đón giúp ta!”

Chỉ thấy lão Porter ôm hai đồng tư liệu to đi đến, mặt cũng bị tư liệu thật dày kia che khuất, vị tay cự bá khoa học phù văn liên bang này không sợ trường công việc thể lực, lại là lão nhân gia, Vương Trọng vội vàng tiến lên giúp lão đỡ hai đồng lớn kia, tùy tay cân nhắc, đối với người thường mà nói, phân lượng này cũng không nhẹ, Vương Trọng chợt cứng lưỡi: “Viện trưởng sao lại không tìm người giúp ông lấy vậy?”

“Giúp? Thứ này sao có thể tùy tiện để người khác giúp ta lấy! Cũng chỉ có người.” Lão Porter vừa vỗ bả vai Vương Trọng, vừa hưng phấn kéo hấn đi hướng tầng cao nhất, hoàn toàn chưa chú ý Lola ngồi ở nơi đó trợn mắt há hốc mồm: “Ha ha, người khẳng định không đoán được hai chồng này đều là những gì đâu, đi đi đi, hôm nay cho người xem chút đồ chơi thú vị, những thứ này đều là tư liệu tuyệt mật, ta sửa sang lại ước chừng ba ngày. Ta nói cho người, cam đoan người mở rộng tầm mắt...”

Lola có chút xấu hổ, đây còn là lão Porter tự kỷ nhất kia sao? Người sống sờ sờ như vậy ngồi ở chỗ này, thế mà bị không nhìn.

“Ông nội!” Lola kiên trì hô một tiếng, lão Porter ngẩn người, rốt cuộc phát hiện cô.

“Tiểu Lola cũng ở đây à?” Phát hiện thì phát hiện, nhưng bước chân lão Porter kéo Vương Trọng lên lầu cũng không dừng lại: “Cái gì nhì, cháu tự đi chơi đi, ông nội cùng Vương Trọng có chính sự, không chơi với cháu.”

“A? Ồ... Được, được.”

Vương Trọng theo lão Porter cùng lên lầu cũng buồn cười, hai ông cháu này cũng thật sự là không giống ai, một người tiếp một người đến, thời gian nắm rất chuẩn.

Hắn hướng Lola cười ha ha chớp chớp mắt: “Bạn học Lola, nói chuyện phiếm với bạn rất vui vẻ, lần sau lại tán gẫu!”

“Lần, lần sau lại tán gẫu...”

Thăng đến bóng người một già một trẻ biến mất ở cầu thang, Lola một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, khép miệng.

Mình là cháu gái ruột của lão Porter sao?

Lola nhin không được lắm bầm nhỏ nhỏ, sau đó chính mình cũng cảm thấy buồn cười.

Vương Trọng... Mặc kệ hắn có phải Vương Giả Mạnh Mồm hay không, đều thật sự là thằng cha rất có ý tứ đó!

Cô ngẩng đầu lên thở hắt ra, đột nhiên cảm thấy tâm tình tựa như trở nên cũng rất khá, ha ha, còn có thời gian, lần sau lại đến giám định thằng cha này là được!

Thư viện Capofer tổng cộng có năm tầng, tầng đỉnh xem như nơi tư nhân của lão Porter, bình thường làm chút nghiên cứu cơ bản đều sẽ ở bên này, chủ yếu là vì tìm đọc tư liệu thư viện sẽ tương đối thuận tiện.

Hai chồng tư liệu to được đặt tới trên cái bàn dài lớn vô cùng kia, lão Porter ngựa không dừng vó đem một tập trên cùng đưa tới: “Nhìn xem, đây đều là những tư liệu phù văn cổ về thế giới duy độ thứ năm! Đúng rồi, phải dặn dò người thêm một tiếng, thứ nhìn thấy tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, những cái này đều thuộc về cơ mật liên bang cấp A, bất cứ phương thức tiết lộ nào đều sẽ bị toà án quân sự chế tài. Đương nhiên, người xem không sao, người hiện tại là trợ thủ của ta mà, đừng nói với người ngoài là được.”

Lão Porter nói, Vương Trọng cũng nghiêm túc gật đầu đáp ứng, sau đó sốt ruột không chờ được bắt đầu lật xem. Lão Porter hí mắt cười như lão hồ li, sáng nghe đạo chiều chết cũng cam lòng, đối với một người thăm dò biết đến ý nghĩa thâm ảo của duy độ mà nói, còn có cái gì so với loại tư liệu này càng hấp dẫn người ta hơn!

Thế giới duy độ thứ năm xem như thứ mới Vương Trọng vừa tiếp xúc không lâu, bất luận là ở bí cảnh cơ hội và nguy hiểm cùng tồn tại trong miệng Aieluosi, hoặc là lần trước đột nhiên hỗn lực tăng trưởng vượt 100, tất cả cái này đều đến từ thế giới duy độ thứ năm thần bí, đáng tiếc hắn hiểu biết đối với nơi đó quá ít, cơ hội có thể tìm hiểu thêm một chút nơi đó đương nhiên là cầu còn không được. Đương nhiên, lão Porter để hắn xem cái này, hiển nhiên cũng không phải xuất phát từ mục đích muốn cho hắn hiểu biết duy độ thứ năm.

Trong những tư liệu được lão Porter sửa sang ra, đều là đề cập ‘hình chiếu’ kiến trúc cổ của Địa Cầu ở thế giới duy độ thứ năm, một bộ phận là tư liệu văn hiến quý giá thời đại trước, ghi lại di tích văn minh biến mất, một bộ phận là tư liệu duy độ thứ năm trân quý, chỉ sợ là chiến sĩ tiền tuyến sưu tập được.

“Người chú ý đối chiếu một phen hoa văn trên hai loại kiến trúc, quá đặc sắc rồi!” Lão Porter nói, “Lần trước nói với người về tiền tuyến, các tư liệu này rất quý giá, cần các chiến sĩ trả giá rất lớn mới lấy được.”

Vương Trọng thận trọng gật gật đầu, duy độ thứ năm lợi hại quả thật không phải nhân loại có thể dễ dàng khống chế, Vương Trọng lại không cảm thấy Aieluosi và Mộc Từ ở đế quốc tính là hạng người bình thường.

Phù văn là phù văn, hoa văn là hoa văn, phù văn trên Kim Tự Tháp có, sớm bị nhà khoa học phù văn như lão Porter nghiên cứu nát rồi, nhưng trước sau đều đã xem nhẹ các hoa văn khắc càng nhiều ở mặt ngoài Kim Tự Tháp, đường nét bất quy tắc.

Thật ra liên bang từ trước tới nay đều không cho rằng các hoa văn trên Kim Tự Tháp sẽ là phù văn cổ xưa gì, bởi vì vô luận thấy thế nào, đó cũng chỉ là một số đường nét bất quy tắc cùng loại với hoa văn trang trí, nguyên nhân bất quy tắc cũng rất dễ lý giải, Kim Tự Tháp xây dựng ở mấy ngàn năm trước, khi đó công nghệ nhân loại không làm được hoàn toàn quy tắc mà thôi.

Nếu là lão Porter trước kia, lão tuyệt đối không thể chú ý tới một điểm này, lão là sáng tạo thuyết lý luận phù văn hoạt tính, nhưng đó còn chỉ là một nguy lý luận luận điểm rất nguyên thủy, hơn nữa chỉ trông vào giả tưởng để chống đỡ, cái đó căn bản không thể khiến lão dựa vào đường nét hoa văn cổ quái của các kiến trúc cổ kia đi liên tưởng đến thứ gì.

Nhưng có đêm đó tâm tình trắng đêm, có một ít tư duy cùng công thức Vương Trọng viết ở trên bảng đen nhỏ dần dất, lão Porter lại giống như đột nhiên thông suốt, tích tắc bắt được trọng điểm từng mơ mơ hồ hồ hiện lên ở trong đầu.

“Người không cảm thấy, các đường nét hoa văn này rất có linh tính, giống như phù văn đặc thù có được sinh mệnh của mình sao?” Không chờ nói để Vương Trọng xem xong, lão Porter đã hưng phấn nói.

“Xem đường nét hoa văn trên mấy toà Kim Tự Tháp khác nhau này, nếu chỉ dùng hệ thống tri thức phù văn trước đây để giải đọc, vậy các hoa văn đường này nét không có bất cứ quy tắc cùng công thức nào đáng nói, cho nên mới sẽ luôn bị xem nhẹ, bị nhận định chỉ là hoa văn sử dụng để trang trí, nhưng nếu dùng lý luận phù văn sinh mệnh mới của chúng ta để giải đọc, thì có thể ra một loại cách nhìn khác!”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 279: Hồn lực thiên phú kỳ dị

“Nhìn như mỗi một bộ đường nét đều không giống nhau, nhưng trên thực tế lại đều có hiệu quả kỳ diệu như nhau, chúng nó đều là cùng loại hình thái! Tựa như nhân loại, có nam có nữ có già có trẻ, có cao có thấp có đẹp có xấu, nhưng đều là nhân loại sinh động có linh hồn. Các đường nét này cũng vậy, nhìn như bất quy tắc, nhìn như không giống nhau, nhưng trên thực tế chúng nó lại đều là phù văn, phù văn hình thái càng thêm cao cấp, sinh mệnh phù văn!”

Vương Trọng vừa đọc, cũng vừa nghe lão Porter giải thích, không thể không nói lão Porter ở phương diện cơ sở công lực thâm hậu, huống chi sớm đã có cùng loại khái niệm, lại nghiên cứu cả đời, lão Porter thiếu thật ra chỉ là một chút linh cảm như thể hồ quán đỉnh, Vương Trọng cho lão mánh linh cảm đó, lão có thể lập tức cấu tạo ra toàn bộ thể giới!

“Chỉ nhìn bản vẽ còn chưa đủ trực quan, xem cái này!” Lão Porter mở ra điện thoại trong tay, vô số chùm tia sáng màu lam nhỏ bé từ trong cái điện thoại kia bắn ra, sau đó ở không trung dựng tầng tầng, nhanh chóng xây dựng ra hình ảnh không gian ba chiều một cái Kim Tự Tháp mô phỏng: “Đem qua ta cả đêm làm mô hình mô phỏng, đem đường nét hoa văn của các Kim Tự Tháp trong tư liệu rập khuôn toàn bộ vào trong mô hình.”

Lão không ngừng cắt đổi mô hình, mỗi một cái mô hình Kim Tự Tháp lớn nhỏ không đồng nhất, hoa văn đường nét bên trên cũng không giống nhau, nhưng khi lão Porter đem các mô hình Kim Tự Tháp lớn nhỏ không đồng nhất thu nhỏ lại đến kích cỡ tương tự, việc lạ đã xảy ra, các hoa văn đường nét vốn hoàn toàn bất quy tắc, giống như trang trí kia, thế mà không hiểu sao trùng hợp lại, có lẽ quá trình khác nhau, nhưng chúng nó khởi điểm nhất trí, điểm cuối cũng hoàn toàn nhất trí!

Cái này ý nghĩa nếu đem các mô hình này so sánh làm con người, vậy chẳng khác nào nói chúng nó có được gien hoàn toàn giống nhau, tuy cuối cùng bộ dáng trường thành khác nhau, nhưng người chính là người, vĩnh viễn sẽ không đổi thành sư tử lão hổ.

“Ta đã thử mấy chục mô hình cùng loại, đều là kết quả tương tự, điều này quá không thể tưởng tượng, chuyện rõ ràng như thế, nhiều tư liệu như vậy đặt ở trong phòng hồ sơ liên bang, thế mà cho tới bây giờ chưa từng có ai phát hiện, điều này quả thực chính là phí phạm của trời! Ta dám khẳng định, hoa văn đường nét trên các Kim Tự Tháp kia là một loại hình thái phù văn cao cấp hoàn toàn mới, hơn nữa có quan hệ rất lớn với phù văn sinh mệnh chúng ta muốn luận chứng, đáng tiếc chúng ta hiểu biết quá ít đối với phù văn sinh mệnh, hoàn toàn không thể giải đọc ra hàm nghĩa các hoa văn đường nét kia đại biểu, nếu không..”

Khi lão Porter nói xong, Vương Trọng đã nhìn chăm chăm mô hình Kim Tự Tháp không ngừng cắt đổi kia nhập thần.

Những đường nét này, tương tự cỡ nào với đồ hình đường nét túi không gian thứ nguyên Aieluosi tạo thành cho mình? Đương nhiên, khẳng định phức tạp hơn túi không gian thứ nguyên vô số lần, nhưng chính như lão Porter nói, mấy thứ này, bản chất là giống nhau.

Cái này giống như những món vật phẩm nghệ thuật suu tầm tinh xảo đẹp đẽ, đối với người biết thưởng thức mà nói có được sức quyến rũ không thể ngăn cản.

Vương Trọng nhìn không được đem tay nhẹ nhàng đặt lên, một luồng hồn lực từ trong ngón tay hắn không tự chủ được thẩm thấu ra, leo lên mô hình mô phỏng 3D kia.

Khoảng thời gian này trao đổi với lão Porter, khiến Vương Trọng tiến thêm một bước nhận biết đối với phù văn sinh mệnh, lúc này theo hồn lực đưa vào cùng cảm giác, các đường nét kia trên mô hình 3D cũng ở trong đầu Vương Trọng xuất hiện một ít biến hóa nhỏ bé, loại biến hóa này không phải mắt thường có thể nhìn thấy, mà là trực tiếp hiện ra ở trong đầu hoặc là nói trong cảm giác.

Đường nét vốn đơn giản bắt đầu trở nên phức tạp.

Từng có một lý luận như vậy, 0D là điểm, 1D là đường, đường 1D là do vô số điểm 0D tạo thành, mặt bằng 2D thì do vô số đường nét 1D cấu thành, mà 3D lập thể, lại là lại do vô số mặt bằng 2D cấu thành.

Như thế phân giải ra mà nói, cũng có thể nói, một vật phẩm 3D lập thể, nó cũng là do vô số điểm 0D cấu thành!

Các đường nét này chính là như thế, khi nhìn đơn chiều, nó chỉ là các đường nét, mặc dù hợp thành hình dạng không gian ba chiều, nó cũng như cũ là do đường nét cấu thành, nhưng nếu người có thể cảm giác đủ sâu, nếu người có được thị giác đem mấy thứ này phân giải, đồng thời thích ứng 3D, 2D, 1D, thậm chí 0D, vậy người sẽ phát hiện kết cấu dạng điểm rậm rạp, giống như con số thiên văn, phức tạp trong đó!

Những kết cấu dạng điểm này, mới là huyền bí chân chính tạo thành phù văn sinh mệnh độc đáo!

Loại giải thích này có lẽ hơi thô ráp một chút, bởi vì nó không phải quan hệ đơn giản phóng to thu nhỏ, không phải người dùng kính lúp bội số lớn là có thể nhìn thấy cùng cảm giác được, quan trọng nhất là thích ứng thị giác biến hóa từ ‘0D’ đến ‘3D’.

Nói thông tục một chút, chính là sóng ngắn hồn lực, hoặc là nói tần suất hồn lực người dùng để cảm giác vật ấy có thể điều chỉnh mọi lúc, không ngừng biến hóa!

Vương Trọng bắt đầu lâm vào trong một loại cảm giác kỳ diệu, cùng lúc nhìn thấy cấu tạo của phù văn sinh mệnh kỳ lạ này, sóng ngắn hồn lực trên người cũng đang theo thị giác hắn cảm giác không ngừng chuyển đổi mà thay đổi.

Không chế hồn lực là điểm mạnh của Vương Trọng, không chỉ chỉ là chú hề từ nhỏ cần cù dạy dỗ, đây là loại thiên phú.

Có thể thay đổi tần suất sóng ngắn hồn lực của mình, cái này không phải vấn đề thực lực cao thấp, mặc dù là tuyệt đỉnh cao thủ cảnh giới Thiên Hồn kỳ cũng chưa nghe nói ai có thể làm được, có thể nói ở trên tu luyện hồn lực chủ lưu của liên bang cho tới bây giờ không có chuyện như vậy.

Tần suất hồn lực của mỗi người hầu như đều là không giống nhau, cái đó quả thực giống như vân tay mỗi người, có được độ phân biệt rõ ràng, như OP, như duy độ thứ năm, liên bang thậm chí ở những nơi này mang tính thử lợi dụng tần suất hồn lực chế tác thứ tương tự ‘chứng minh nhân dân’ của mỗi người.

Vương Trọng trước kia cũng chưa từng phát hiện năng lực phương diện này của mình, hoàn toàn là ở lúc cảm thụ phù văn sinh mệnh này, bị nó dẫn bay tiết tấu.

Bản năng cảm thấy nên nhìn như này, bản năng cảm thấy nên nhìn như kia, cắt đứt thị giác khác nhau, sóng ngắn tần suất hỗn lực cũng theo đó bắt đầu cắt!

Thiên phú!

Thiên phú độc đáo!

Một hỗn lực không ngừng thay đổi tần suất, theo ý thức Vương Trọng chạy rót vào trong mô hình không gian ba chiều, lập tức, giống như cái chìa khóa mở ra hộp ma Pandora, toàn bộ mô hình Kim Tự Tháp thoát nhìn vốn không khí trầm lắng đều lóe sáng lên!

Đường nét như vật chết giống như đã rót vào ánh sáng màu vàng, bắt đầu hoạt động, tựa như các con rắn nhỏ màu vàng đang trườn đi trên Kim Tự Tháp, khi toàn bộ con rắn nhỏ trên Kim Tự Tháp đều bị kích hoạt, cả tòa Kim Tự Tháp đều sống lại.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 280: Thiên tài trong mắt lão nhân

Lão Porter bên cạnh xem trọn mắt há hốc mồm, kích động khó có thể tự kìm chế, đối với cơ sở phù văn hoạt tính hóa có nghiên cứu nhất định, lão rất rõ cái này ý nghĩa điều gì! Rất rõ Vương Trọng đã làm gì!

“Thì ra là như thế, thì ra là như thế!” Lão Porter kích động trong miệng lẩm bẩm!

Lão nhìn ra được Vương Trọng đang không ngừng thay đổi tần suất sóng ngắn hỗn lực, cũng nhìn ra được Kim Tự Tháp vì thế làm ra biến hóa hường ứng.

Đây mới là sinh mệnh phù văn!

Kỹ thuật phù văn của nhân loại là dừng lại ở mặt ngoài, máy móc, có thể xưng là kỹ thuật mạch phù văn, dựa vào là sắp hàng tổ hợp dây đặc hoàn thành, mà phù văn sinh mệnh, không phải dựa vào đường nét phù văn mặt ngoài, mà là nội tại mỗi một đường nét. Nói đơn giản, một đường nét phù văn gấp khúc có thể ẩn chứa mấy chục hơn trăm “năng lượng mệnh lệnh”, nói thông tục chút, kỹ thuật liên bang nắm giữ là mặt bằng, mà sinh mệnh phù văn là lập thể!

Khó trách liên bang chưa từng có ai phát hiện phù văn sinh mệnh tồn tại, cho dù tư liệu chi tiết giống trước mắt bày ở trước mặt toàn bộ nhà khoa học, bọn họ đều chưa từng hướng phương diện này đi liên tưởng!

Mặc dù là người giống lão Porter có được sức tưởng tượng cùng sức sáng tạo thiên mã hành không như vậy, cũng chỉ là ở trong dấu vết để lại của rất nhiều phù văn lý luận, cảm giác được phù văn có lẽ không phải vật chết hoàn toàn quy tắc mà thôi.

Một thế giới hoàn toàn mới mở ra ở trước mặt lão Porter, nhân loại đã vạch trần một góc tầng băng trôi của duy độ thế giới, bản chất của sinh mệnh phù văn!

Vương Trọng, thật sự là kỳ tài!

Lão Porter nhìn không được muốn điên cuồng hét lên cười to.

Các phù văn con rắn nhỏ màu vàng mặt ngoài Kim Tự Tháp tạo thành đồ hình lão xem không hiểu, ý nghĩa đại biểu cũng không hiểu, thậm chí bao gồm Vương Trọng cảm giác được, tạo thành phù văn sinh mệnh kết cấu dạng điểm lão cũng không nhìn thấy, thậm chí cũng không biết, nhưng lão hiểu!

Đúng vậy, đây mới là giải đáp đối với phù văn sinh mệnh bước ra bước đầu tiên thật sự, cũng là một bước mấu chốt nhất!

Ước chừng nửa giờ, thẳng đến lúc Vương Trọng đã cảm giác rất mệt mỏi, mới lưu luyến không rời từ trong loại trạng thái quan sát kia lui ra.

Sau đó liền phát hiện, trong thời gian ước chừng nửa giờ này, lão Porter vẫn không nhúc nhích ở bên cạnh kiên nhẫn chờ, tuy lão không biết Vương Trọng đã trải qua cái gì, nhưng sự vui sướng trong lòng cũng giống nhau.

“Quan sát được những gì rồi? Ngươi nhìn thấy tuyệt không chỉ là đơn giản như ta nhìn thấy mặt ngoài chứ?” Lão Porter đã sốt ruột không chờ nổi liên tục ném ra vô số vấn đề: “Phù văn sinh mệnh trên Kim Tự Tháp này là văn tự sao? Có ý nghĩa đặc thù gì? Hay là pháp trận? Có tác dụng gì?”

Vấn đề quá nhiều, Vương Trọng trọn mắt há hốc mồm, không biết nên bắt đầu đáp từ nơi nào, một già một trẻ trừng mắt nhìn nhau ước chừng vài giây,

mới đều nhin không được cười to thành tiếng.

“Ha ha, không vội, không vội, trận pháp này là ta sử dụng tư liệu thời đại trước cùng tư liệu duy độ đối chiếu thành lập, có thể còn có một số chỗ không hoàn thiện.” Lão Porter nói.

Vương Trọng quan sát được đương nhiên rất nhiều, thể hội càng nhiều, không chỉ quan sát phù văn sinh mệnh, trong nửa giờ qua, ít nhất có mười phút, bị Vương Trọng rất ‘tư tâm’ đặt ở trên cảm giác đối với tần suất hồn lực của mình thay đổi.

Thay đổi tần suất hồn lực bản thân là thể nghiệm rất kỳ diệu, hồn lực mỗi người, thậm chí mỗi người, đều là ai cũng có sở trường riêng.

Tựa như có người sở trường công việc thể lực, có người càng sở trường công việc não lực, hồn lực cũng là như thế, có trọng điểm khác nhau, cụ thể đến Vương Trọng để ý nhất trong chiến đấu, có hồn lực sử dụng vào tiến công, bởi vì tần suất nhanh tự nhiên bùng nổ mạnh!

Có hồn lực sử dụng cho phòng thủ, bởi vì tần suất chậm nhưng sóng ngắn nhất trí, mượt mà, không thể hóa giải!

Vừa rồi tần suất hồn lực thay đổi, Vương Trọng đã trải qua các loại cảm giác như ngồi xe qua núi, khi người cảm giác toàn thân mình giống như lực lượng lớn vô cùng, có thể một quyền đập chết một con trâu điên; khi người có cảm giác hồn lực toàn thân mình trầm tĩnh như nước, xa xưa dài lâu, cực kỳ chịu đựng; điều này làm Vương Trọng thân là chiến đấu cuồng cảm giác kinh hi vô cùng, nếu có thể đem loại phương thức thay đổi tần suất hồn lực này vận dụng đến trong chiến đấu, vậy chẳng phải là lúc nào cũng có thể biến ngắn thành dài, ở trong công thủ cắt đứt sẽ như cá gặp nước!

Hơn nữa, mình ban đầu sóng ngắn tần suất hồn lực là khá cân bằng, nói cách khác ở hai cực công phòng đều tương đối bình quân, nhưng nếu đem tần suất sóng ngắn thay đổi thì sao? Lúc tiến công thay đổi thành cực hạn tiến công, khi phòng thủ thay đổi là cực hạn phòng thủ, chỉ cần có thể thích ứng và nắm giữ tần suất thay đổi như vậy, mình ở hai cực công phòng ít nhất có thể trực tiếp mạnh hơn gấp đôi thậm chí ba bốn lần so với hiện tại!

Cái này...

Vương Trọng nghĩ chút thời cũng nhin không được mừng rỡ cười ngốc nghếch thành tiếng.

Cái gì nghiên cứu khoa học, hần không phải thật sự để ý như vậy, tất cả học tập và nghiên cứu đều chỉ là vì phụ trợ chiến đấu tốt hơn! Kỹ năng thay đổi tần suất sóng ngắn hồn lực này, mới là thu hoạch lớn nhất của mình chuyến này!

“Vương Trọng? Vương Trọng?” Lão Porter chờ sốt ruột rồi, hỏi hỏi lâu không nghe hần trả lời, chỉ nhìn nơi đó ngây ngô cười, gấp đến độ đưa tay lắc lắc ở trước mắt hần.

Vương Trọng phục hồi tinh thần, cười ha ha, lão Porter cũng là quý nhân của mình mà, không có mô hình này của lão hôm nay dẫn dắt, mình không biết phải đợi tới khi nào mới có thể phát hiện năng lực thay đổi hồn lực tần suất của mình, càng đừng nói nắm giữ.

Không thể để lão Porter sốt ruột.

Hần chỉnh lại đường lối suy nghĩ, cuối cùng trả lời vấn đề của lão Porter: “Kết cấu dạng điểm, là tạo thành phù văn sinh mệnh hình thái nguyên thủy, miêu tả cụ thể có chút khó có thể hình dung, do ‘điểm’ tạo thành, nhưng đó chỉ là cảm giác rất trừu tượng, hình thái cụ thể tạo thành cuối cùng vẫn cần dựa vào thí nghiệm cùng quan sát chuyên nghiệp hơn mới có thể ra kết luận cuối cùng.”

Cái này tuyệt đối không phải lấy lệ, khoa học phải có thái độ nghiêm cẩn của khoa học, thuận miệng hình dung loạn, sẽ chỉ đem lão Porter dẫn đi lệch hướng.

“Về phần hàm nghĩa bản thân Kim Tự Tháp cùng các đường nét kia đại biểu.” Vương Trọng buông buông tay: “Nói thật, ta cũng không quá rõ, nhưng ta cảm giác có thể là một loại trang bị truyền tống, hoặc là nói trận pháp truyền tống!”

“Trận pháp truyền tống? Truyền tống cái gì?” Lão Porter ngây người.

Vương Trọng cười nói: “Nếu là Địa Cầu và thế giới duy độ thứ năm đều có Kim Tự Tháp, vậy mặc kệ nó truyền tống cái gì, ít nhất nó thành lập rất có thể chính là thông đạo giữa hai cái thế giới này.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 281: Cưỡng bức lợi dụ

“Đứng rồi! Nói thông!” Lão Porter vỗ đùi, ở dưới Vương Trọng dẫn dắt rốt cuộc cũng tư duy khuếch tán: “Lấy Kim Tự Tháp làm ví dụ, ta nhớ rõ liên khoa viện bên kia có học giả chuyên môn nghiên cứu lịch sử pháp lão Ai Cập cổ từng nói, thời cổ các pháp lão xây dựng Kim Tự Tháp mục đích cũng không chỉ có muốn xây thành một phần mộ đơn thuần, từ đó đăng tranh tường trên Kim Tự Tháp cùng với một số truyền thuyết lâu đời đến xem, các pháp lão thật ra là muốn đạt được vĩnh sinh. Mà dựa theo một ít pháp tắc đã biết của thế giới duy độ thứ năm, tinh thần thể ở nơi đó cũng sẽ không liên

tục già đi, như vậy các pháp lão có lẽ là muốn thông qua tiến vào thế giới duy độ thứ năm để đạt được loại vĩnh sinh khác! Bao gồm bọn họ vì bảo tồn thân thể mà đem thi thể mình chế tác thành xác ướp, có lẽ chính là nghĩ linh hồn sẽ có một ngày trở về!”

Thật sự là khiến lão Porter kinh hi liên tục.

Những Kim Tự Tháp này, những kiến trúc cổ này, mọi thứ khác có sinh mệnh phù vĩ, vô luận chúng nó có tác dụng gì, đều sẽ trở thành tư liệu nghiên cứu quý giá, mấu chốt nhất là đã tìm được phương hướng nghiên cứu, có thể là truyền tống trận câu thông hai thế giới, cũng có thể có tác dụng ngưng tụ linh hồn, nhưng không hề nghi ngờ, các hoa văn này tuyệt đối không phải trang trí, thậm chí có thể lớn mật phỏng đoán, nhân loại tiếp xúc đối với duy độ thứ năm ở vạn năm trước có thể đã có!

Đừng nhìn các phán đoán cùng kỹ thuật này không có hiệu quả gì thực tế, thậm chí cần thời gian rất lâu mới có thể thực dụng, nhưng phương hướng này lại quan hệ tương lai của nhân loại, đây mới là điều nhà khoa học chú ý!

Không hề nghi ngờ, lão Porter là muốn trở thành tồn tại vĩ đại như Glan-Glasso, lưu danh sử xanh!

Ở sau khi xác định mãi, lão Porter đã sốt ruột không dần nổi liên tiếp gọi điện thoại.

Đòi tiền, đòi người, đòi thiết bị!

Làm nghiên cứu khoa học cũng không phải là trò trẻ con, nghiên cứu cỡ lớn như thế, thật đúng là chỉ có lão Porter người như vậy mới khởi động nổi.

Máy biến tần năng lượng công suất lớn nhất, thiết bị quan sát ý thức thể tiên tiến nhất, lượng lớn năng lượng kết tinh, xem ra lão Porter đã chuẩn bị làm lớn một hồi vì thiên luận văn này!

Khi lão Porter ở bên kia không ngừng hưởng trong điện thoại rít gào thúc giục, Vương Trọng tự ở bên cạnh tiếp tục lật xem tập tư liệu trân quý kia.

Sinh mệnh phù vĩ trên Kim Tự Tháp chỉ là một góc tảng băng trôi trong các tư liệu lão Porter mang tới, lúc trước lão sửa sang lại, chính là căn cứ mặc kệ có hay không, chỉ cần cảm giác hơi hữu dụng là tư liệu tất cả đều sửa sang lại đem tới, Vương Trọng tốc độ đọc cực nhanh, không đến hai giờ đã đem các tư liệu đó thô sơ giản lược quét một lần.

Lượng lớn tin tức về thế giới duy độ thứ năm lấp vào trong đầu.

Thật ra liên bang sớm ở hai ba trăm năm trước đã bắt đầu tiến vào thế giới duy độ thứ năm, nhưng cho tới bây giờ, do thám đối với thế giới kia vẫn dừng lại ở trên trình độ mấy chục năm trước.

Địa bàn không mở rộng nữa, khu vực thăm dò không mở rộng nữa, giống như là có một cánh tay to vô hình ngăn trở bước chân liên bang đi tới thăm dò, khiến Vương Trọng kinh ngạc.

“Thăm dò? Ha ha, lão đầu tử ta cũng muốn, nhưng cái đó quá khó.” Lão Porter rớt cuộc dặn dò xong toàn bộ sự tình, lúc này nghe xong Vương Trọng nghi vấn cười ha ha: “Các khu vực chưa biết kia của thế giới duy độ thứ năm quá mức nguy hiểm, duy độ sinh mệnh cấp sáu trở lên hoành hành, muốn thăm dò vậy cần trả giá cực kỳ thâm nặng nề, liên bang trước kia cũng không phải chưa từng thử, nhưng đã chết rất nhiều người, lại cái gì cũng chưa mang về, bao gồm các loại cái gọi là bí cảnh, vì thế chỉ có thể tạm thời mắc cạn. Dù sao đối với liên bang mà nói, sẵn giết một ít duy độ thứ nhỏ yếu của thế giới duy độ thứ năm, thu thập thiên tài địa bảo sinh trưởng khắp nơi, đã tạm thời đủ thỏa mãn khẩu vị toàn bộ mọi người, nhưng phương diện bí cảnh, tựa như lại là người để quốc bên kia làm tốt hơn, bọn họ thực lực đơn độc thể rất mạnh, thích hợp loại thám hiểm này.”

“Chúng ta cũng ở tiền tuyến thành lập hệ thống người thăm dò, cỗ vũ cường giả thậm chí là người từ đế quốc đến đi thăm dò, vô luận bọn họ mang về tài nguyên hoặc là tình báo, đều có thể ở trong căn cứ đi đối đồ của liên bang. Trước kia cũng thường có người để quốc bên kia đem thứ bọn họ đạt được ở trong bí cảnh cầm đến trong căn cứ liên bang giao dịch, đáng tiếc hiện tại đã rất ít.”

“Vì sao vậy?” Vương Trọng rất tò mò.

“Hắc, một cục cứt chuột hồng một nồi canh mà! Hiện tại nắm giữ thị trường đối các căn cứ tiền tuyến không phải hội nghị, mà là một số đại gia tộc của liên bang, nói là đại gia tộc, nói đến cùng cũng chỉ là một đám thương nhân mà thôi. Ài, không gian không phải con buôn, đem người để quốc bên kia lừa sợ rồi, nói đến làm ăn, nhân dân đế quốc đơn thuần làm sao chơi nổi bọn gian thương liên bang, chẳng những gạt người để quốc, cho dù là người một nhà liên bang, chỉ cần không quen bọn họ cũng gạt, hiện tại cũng không chỉ cao thủ đế quốc bên kia không đến làm giao dịch, tuy gần đây hội nghị quản lý không chết nghiêm khắc chút, nhưng hiệu quả cũng không được tốt lắm!” Lão Porter khi nói tới những thứ này là vừa bực mình vừa buồn cười, nhưng loại sự tình này lão cũng bất lực, cũng chỉ có thể ở trên miệng phát vài câu bực tức mà thôi, nói xâm nhập chút nữa, tựa như lão cũng thuộc về gian thương nhất tộc.

Vương Trọng giật mình, khó trách lần trước ở duy độ thứ năm nói chuyện phiếm với đám người Aieluosi, có thể cảm giác được Aieluosi đối với người của liên bang cũng không có quá nhiều hảo cảm, xem ra nhân dân liên bang ở trong cảm nhận của đế quốc quả thật là không đáng yêu.

“Như vậy, luận văn của chúng ta lần này cửa đột phá cùng điểm cắt vào coi như đã định ra, công tác cụ thể ta đến làm.” Lão Porter cuối cùng rớt cuộc đánh nhịp định luận: “Nhưng người cũng không phải là như vậy đã nhàn rồi đâu, tồn tại duy nhất có thể dựa vào bản thân quan sát sinh mệnh phù vĩ, cần người và ta dùng máy móc quan sát mọi lúc ra kết quả làm một cái đối chiếu. Ta vừa rồi đã đem tiết buổi chiều của lớp tình anh cho nghỉ hết, về sau chiều mỗi ngày người cứ tới thư viện nơi đây tìm ta là được!”

Nghị học?

Đây là tập huấn đông khu vì chuẩn bị buổi lễ long trọng CHF trăm năm mà làm, lão Porter thật sự quá tùy hứng rồi...

“Như vậy thật sự được chứ?”

“Ở trước mặt khoa học kỹ thuật tiến bộ vĩ đại, tất cả đều phải nhường đường.” Lão Porter chẳng hề để ý buông buông tay, vẻ mặt không sao cả, “Đương nhiên, ta người lớn tuổi như vậy tự nhiên sẽ không bắt nạt người, thành quả thực nghiệm lần này phần công lao kia của người không thể thiếu, hơn nữa coi như ta nợ người một cái nhân tình!”

Lão Porter là cường bức lợi dụ đều đủ, dù sao một câu, Vương Trọng đã giúp hắn hoàn thành luận chứng sinh mệnh phù văn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Khát vọng

Một đám gọi là tinh anh căn bản không có tâm tư ở trên lớp học, chỉ biết đánh đánh giết giết mà thôi, đừng nói nghi tiết bọn họ, nếu cần thiết, lão Porter hiện tại có thể đem lớp tinh anh này giải tán trực tiếp đưa bọn họ về nhà.

Cái gì CHF, cái gì tập huấn, chuyện to bằng cái rắm, dám chắn ở trước mặt phản thành quả nghiên cứu khoa học của mình cùng Vương Trọng, lão Porter lòng dạ xấu xa có thể khiến hắn từ trên Địa Cầu biến mất bất cứ lúc nào!

Vương Trọng gãi gãi đầu, “Thật ra cũng không cần khoa trương như vậy, bản thân ta đối với luận chứng này cũng phi thường cảm thấy hứng thú.”

Vương Trọng cũng không ngờ lão Porter sẽ lao sư động chúng như vậy, với hắn mà nói nếu có thể xin nghỉ lại không mang đến phiền toái cho học viện Thiên Kinh, cơ sao mà không làm?

Về phần chấp nối giao lưu cảm tình giữa các chiến đội, nói thẳng, Vương Trọng thật sự không có hứng thú gì, lão Porter tương đương cho hắn một lý do giải thoát.

Porter viện trưởng cũng trợn trắng mắt, có ý nghĩ này không nói sớm.

Luận chứng thực nghiệm cần rất nhiều phương tiện, tuy Vương Trọng và lão Porter là đã xác nhận một điểm này, nhưng muốn làm liên bang tán thành, cũng không phải dựa vào cảm giác là được, là cần loại quá trình luận chứng có thể phục chế kia, máy biến tần năng lượng công suất siêu lớn, còn có lượng lớn năng lượng tinh khối, các loại thiết bị tương quan cùng với trang bị trợ thủ, toàn bộ liên bang, người có tư cách điều động như vậy thật sự là có thể đếm được trên đầu ngón tay, ít nhất cho dù là ở Thiên Kinh kỹ thuật phù văn tương đối tiên tiến cũng không làm được.

Cảm nhận được thành ý cùng với giác ngộ của Vương Trọng, lão Porter phi thường vui vẻ, vậy mới đúng. Lão tin tưởng, theo luận chứng xâm nhập, Vương Trọng sẽ dần dần vứt bỏ những suy nghĩ nông cạn kia, bước lên con đường lớn sáng sủa thăm dò ý nghĩa thâm ảo của duy độ!

Đương nhiên lão Porter cũng lý giải trách nhiệm trên người Vương Trọng, dù sao lão coi như là mượn “người Thiên Kinh”, cũng không ngăn trở Vương Trọng tập luyện nữa, đương nhiên hắn phải đem thời gian thực nghiệm sắp xếp ra, về phần phương diện tập huấn, lão đã đánh tiếng, tuy đem Vương Trọng coi là “nhân sĩ đặc quyền”, nhưng trong khoảng thời gian ngắn là không có ai sẽ quấy rầy Vương Trọng.

Porter đại nhân cao hứng phấn chấn chuẩn bị đi, Vương Trọng cũng không nhàn rồi, huấn luyện chiến đội Thiên Kinh do Scarlett lĩnh hàm, thật ra việc của hắn cũng không nhiều, hơn nữa câu thông cùng chiến đội khác cũng là Scarlett tương đối thuận buồm xuôi gió, hắn đội trưởng này càng như là cái biển hiệu, hồi tưởng cảm ngộ vừa rồi, Vương Trọng rất muốn dùng chiến đấu nghiệm chứng một phen.

Phòng huấn luyện OP của học viện Capofer lớn hơn của học viện Thiên Kinh. Thật ra học viện Thiên Kinh phương tiện cũng coi như không tệ, nhưng đem so sánh với bên này, quả thật thành tiêu chuẩn thành thị tuyến ba.

Cấp bậc tín hiệu điện thoại của toàn bộ nhân viên tập huấn đều được nâng cao, ở trong sử dụng phương tiện học viện thứ tự đều được nâng cao, cho nên Vương Trọng rất nhanh đã đạt được một cái phòng huấn luyện.

Cần thận tính toán, đã gần một tháng chưa login rồi.

Thật ra, từ lần trước sau khi dùng Mệnh Vận Luân Bàn cứu Barron, bao gồm về sau chiến một trận đó với Teveland, Vương Trọng có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng Mệnh Vận Luân Bàn chiến đấu ở trong OP có thể hấp thụ đã rất ít, không phải vì cường độ chiến đấu không đủ, mà là bản thân đã mạnh lên.

Đặc biệt ở lúc chiến một trận đó với Teveland, hồn lực của Vương Trọng lần đầu tiên đạt tới trên 70 Glasso, cái này tựa như là một giá trị tới hạn, bước qua ngưỡng cửa này, Mệnh Vận Luân Bàn đối với tầng cấp của loại lực lượng kia chiến đấu trong OP lấy ra đã có chút ‘chương mất rồi’, ngược lại là lần trước đi duy độ thứ năm, năng lượng Mệnh Vận Luân Bàn tăng mạnh một mảng lớn, nói từ trên khía cạnh, Mệnh Vận Luân Bàn hẳn là duy độ vũ khí,

cũng chính là hồn khí hiếm thấy, hẳn là tình huống tương tự với quan tài của thiếu niên đầu trục, chỉ là một cái là thực thể, một cái là duy độ năng lượng thể mà thôi.

Từ nhỏ tầm nhìn cùng tiếp xúc khác biệt, khiến Vương Trọng có được sức lý giải cùng trái tim to vượt xa người thường.

Hệ thống tiến vào, đầu tiên chiếu vào trước mắt chính là một buru kiện lóe sáng vàng óng ánh làm người ta không thể bỏ qua.

Trong hệ thống OP các loại các dạng đạo cụ tiêu tiền bất mất, mấy tháng qua Vương Trọng cũng đã gặp quá nhiều rồi, như lúc trước Anrol ước chiến đẩy lên trên cùng, như về sau tin tức thêm bạn tốt hệ thống màu đỏ của Trần Ngự Nhi mang theo sắc thái nhà phát hành nồng đậm, cùng với các loại fan tiêu tiền... Những thứ này Vương Trọng từ trước tới nay đều là trực tiếp không nhìn, bình thường các học sinh OP một năm cũng khó nhìn thấy một lần ước chiến tương tự, tin tức thêm bạn tốt đẩy lên đỉnh, ở trong giao diện của Vương Giả Mạnh Mồm, cái đó không có gì khác với tin tức bình thường, đều là một mảng lớn đồng nghìn nghìn, fan thô hào nhiều lắm, chỉ ba chữ, không thiếu tiền!

Nhưng, buru kiện màu vàng lại vô cùng to lớn như vậy thật đứng là lần đầu tiên nhìn thấy, dưới sự tò mò tùy tay click mở.

‘Vương Giả Mạnh Mồm, ta là Teveland, ta bên này có mấy người bạn rất có hứng thú đối với ngươi, trình độ cũng không tệ, thêm hảo hữu đi, có rảnh mọi người có thể luận bàn một chút.’

Ít ỏi hai ba câu, có khiếu ngạo cũng có tán thành, cái này đại biểu cho lời mời của tầng cao nhất một thế hệ trẻ tuổi của liên bang đối với Vương Giả Mạnh Mồm. Teveland thấy đối phương hẳn là biết, tuy một trận chiến đó cô đã thua, nhưng không ý nghĩa đây là đối chiến thực lực chân thật của hai người.

Tin tức như vậy, chỉ sợ là hầu như toàn bộ người trẻ tuổi của liên bang đều tha thiết ước mơ, hoặc là có đủ bối cảnh gia đình cùng thực lực cá nhân, hoặc chính là được Teveland cấp bậc như vậy mời mới có thể tiến vào tầng diện này.

Đương nhiên trên thực tế, Teveland làm ra lời mời này, cùng tiếp nhận mời Vương Trọng, đều không quá để ý mấy thứ này, càng quan trọng hơn là muốn một đối thủ tốt, mà sau khi Vương Trọng thêm xong, liền bắt đầu chuyển chủ vào chiến đấu của mình.

Trực tiếp click chọn mục hệ thống chọn ghép sau đó lẳng lẳng chờ đợi.

Dựa theo tính tình thối của hệ thống OP, đối thủ khẳng định là cùng một tầng diện, nhưng Teveland mức độ chuẩn cấp Điện Phủ như vậy, tựa như đã đến cực hạn thật sự của OP, hẳn trái lại rất chờ mong có thể lại ghép với Teveland đối thủ cấp độ như vậy một lần nữa, lần trước giao thủ hơi miễn cưỡng chút, mà lần này hồn lực của hắn được tiến một bước tăng lên và hoàn thiện, thực lực chính là ở trong không ngừng khiêu chiến như vậy mới có thể lột xác.

Hệ thống ghép đang tiến hành, xin chờ chút...

Vương Trọng nhắm mắt, điều chỉnh trạng thái bản thân, dốc hết toàn lực ở trong đầu nhớ lại cảm giác lúc trước đối tằm số hồn lực, dốc sức đi cảm thụ và nắm giữ, không để tâm thứ gì khác.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 283: Thế giới lý tưởng sung sướng

Ngày tháng trong OP không có vương giả ca rất nhảm chán, các bạn nhỏ đều oán niệm, đặc biệt Trần Ngự Nhi, hoàn toàn không hiểu.

Vừa mới được đắp nặn thành điển hình của liên bang, vừa mới được thổi phồng thành thần, thế mà lại chơi trò biến mất, hơn nữa mất tích một lần chính là một tháng, đây không phải lúc nên rèn sắt khi còn nóng, mở rộng tiếng tăm sao?

Quả thực là lãng phí tài nguyên, điều này làm cho Trần đại tiểu thư gần đây vừa mới dựa vào bình luận trận đấu vương giả huynh cùng với làm video ‘con đường vương giả’ mà nửa đỏ nửa tím làm sao chịu đựng nổi.

Chỉ cần một trận! Chỉ cần một trận nữa, Trần Ngự Nhi liền có thể tự hào tự phong làm cái đập bàn tốt nhất, bình luận ngự dụng của vương giả, sau đó chen thân hàng ngũ bình luận siêu nhất lưu, nhưng lại biến mất, cái này giống như cô nương người ta cũng chuẩn bị muốn coi đồ rồi, người một đại nam nhân lại đột nhiên nói mẹ người gọi người về nhà ăn cơm, sau đó nhanh như chớp không thấy bóng dáng nữa.

Đây là chuyện gì vậy!

Khiến cho Trần đại tiểu thư gần đây làm việc cũng cảm giác toàn thân sai sai, hôm nay an bài tương đối nhàn rồi, khó được chạy đến diễn đàn điện thoại đi dạo, còn chưa lục lợi xong mấy cái ốp, trong điện thoại tiếng nhắc nhở ‘Tít tít tít đô’ liên vang lên, người mà Tiểu Ngự Nhi bố trí login nhắc nhở thật ra rất nhiều, dù sao cũng là bình luận viên nổi tiếng, rất nhiều quan hệ phải duy trì, không chút để ý tùy tay mở ra, nháy mắt rất không thực nữ đem mắt tròn xoe, phàn một cái liền từ trên ghế tựa nhảy dựng lên.

Vương Giả Mạnh Mồm login rồi!

Kháo, hại lão nương đợi đủ một tháng!

Trần Ngư Nhi nháy mắt toàn thân đều có loại cảm giác thanh xuân lần thứ hai toả sáng, tốc độ tay của hai tay đã đột phá cực hạn nhân loại, ngay lập tức cắt đôi tài khoản OP của mình.

Thật ra đâu chỉ Tiểu Ngư Nhi, toàn bộ OP đều bị tiếng nhắc nhở login to rõ này chấn động phát nổ!

“Vương giả ca, mắt cũng mong đợi hổng rồi, lão nhân gia nguoi rớt cuộc login!”

Các fan bốn tấu bầm báo, quả thực là vui quá mà khóc!

Hai học sinh ở giữa đường bị kẻ ngang ngược trong trường chặn đường, đang run rẩy đột nhiên không run nữa, nhảy dựng lên giống như gà chọi: “Huynh đệ người đi trước, ta ngăn trở hần! Phòng huấn luyện OP, mau! Đoạt hai máy huấn luyện, hai máy nha! Vương giả ca chiến đấu, chỉ có ở trong phòng xem cuộc chiến thị giác tự do mới có thể học được!”

Phim ngắn tương tự đang trình diễn ở các nơi của liên bang, hầu như toàn bộ phòng huấn luyện máy huấn luyện OP của các đại học viện bị tranh cướp sạch, mới chỉ ba năm phút đồng hồ, khu xem cuộc chiến có thể cất chứa mười vạn người đã chật ních rậm rạp người xem, nhân số dùng điện thoại xem tiếp sóng càng nhảy mất vọt lên tới trên hai mươi vạn!

Không thể không nói, đây quả thực là một kỳ tích.

Chỉ là login mà thôi, đã có thể nhảy mất tụ tập được ba mươi vạn người vây xem, sức kêu gọi cùng lực ảnh hưởng của vương giả huynh quả thực khiến Trần Ngư Nhi loại bình luận viên được xưng tụng thấy sóng to gió lớn này cũng cảm giác nhìn mà có chút váng đầu.

Nguồn gốc nhân khí khủng bố này, chủ yếu là vì một trận trước!

Ở trước khi chiến thắng Teveland, Vương Giả Mạnh Mồm nhiều nhất chỉ là thần tượng của đám gà mờ mà thôi, lực ảnh hưởng chỉ cực hạn ở trong một cái phạm vi nhỏ.

Nhưng ở sau khi chiến thắng Teveland, thực lực khủng bố, thân phận rẽ cỏ thần bí, vô hạn luân trăm kinh thiên, lại thêm cơ cấu giáo dục liên bang cùng OP ở trên trình độ nhất định cố ý tuyên truyền, lúc này Vương Giả Mạnh Mồm đã thực có chút xu thế cùng tư thái phát triển thành thần tượng toàn dân.

Không thể không nói, cho dù là Teveland loại cấp Điện Phủ này cũng không có sức kêu gọi lớn như vậy, dù sao những người đó từ khi vừa sinh ra đã là thiên chi kiêu tử, đạt được tất cả vào hiện tại đều là đương nhiên, chỉ có Vương Giả Mạnh Mồm, cá mận lội ngược dòng, cường giả thần bí, toàn năng nghề nghiệp, không chê vào đâu được, cho dù là người vô cùng bình tĩnh, cũng cảm thấy người này không hot, thiên lý không tha.

Trong đoàn fan gào thét đã không chỉ là các Vật Hi Sinh đẳng cấp thấp kia, bao gồm cấp bậc Dừng Giả, cấp bậc Tỉnh Anh, đã có rất nhiều cao thủ bình thường đều gia nhập đến trong đại quân vương giả quân đoàn, bọn họ sùng bái không mù quáng như đám fan nào tàn cấp bậc Vật Hi Sinh, có lẽ cũng không cuồng nhiệt như vậy, nhưng lại tuyệt đối trung thành!

Trong xem cuộc chiến khu tiếng người ồn ào.

“Luyện Thập Tự Luân một tháng, tay bị cắt tám lần, thầy thuốc nói tiếp tục như vậy tay của anh đây sẽ thực sự phế đi!” Một cao thủ cấp bậc Dừng Giả nước mắt lưng tròng: “Chỉ chờ khoảng cách gần xem vương giả ca học thêm một lần! Rốt cuộc, trời xanh có mắt!”

“Huynh đệ, không cần nói nữa, nói tới đều là lẹ, anh đây bị Thập Tự Luân chính mình ném cắt mười ba lần, quyết đoán từ bỏ, thế giới của đại thần chúng ta không hiểu!”

“Treo lên đánh Tỉnh Anh, dẫn dắt Điện Phủ, Vương Giả Mạnh Mồm thiên hạ vô địch!” Vương giả quân đoàn — Mã Đại Cáp.

“Treo lên đánh Tỉnh Anh, dẫn dắt điện phủ, Vương Giả Mạnh Mồm thiên hạ vô địch!” Vương giả quân đoàn — Cún con cùi bắp.

“Treo lên đánh Tỉnh Anh, dẫn dắt điện phủ, Vương Giả Mạnh Mồm thiên hạ vô địch!” Vương giả quân đoàn — Liễu Như Phong.

... Thế giới OP vẫn là sung sướng không thay đổi, đây là thế giới lý tưởng thuộc về học sinh.

Khu xem cuộc chiến nhảy mất bị khẩu hiệu đều nhịp chiếm lấy, Mã Đông Đông đem cuộc hẹn với một hộ khách trực tiếp hoãn lại, như lửa đốt đốt chạy vào văn phòng lão cha của hần kết nối điện thoại. Đương nhiên, hiện tại đã là văn phòng của hần.

Hần vốn chính là thành viên trong vương giả quân đoàn, tuy không phải người sáng tạo, nhưng trước đó ở bên trong đã rất sinh động, xem như một trong mấy đại hồng nhân trong vương giả quân đoàn, sau khi biết được thân phận Vương Trọng càng cố ý kinh doanh, trong khoảng thời gian này ở Thiên Kinh bên này liên tiếp tổ chức vài lần hoạt động fan ngoài trời của vương giả quân đoàn, triệt để khai hòa tiếng tăm ‘Mã Đại Cáp’, ném ra mấy đồng bạc lớn, trực tiếp được các fan vốn nhàn tản tổ chức toàn bộ mọi người cùng đề cử làm đoàn trưởng vương giả quân đoàn, đột vừa rồi chính là Mã đại đoàn trưởng tổ chức.

Đánh nhau cái gì, đầu tiên khí thế phải đủ!

Có lẽ Vương Trọng căn bản không để ý cái này, nhưng không có nghĩa là đối thủ của hắn không để ý, Mã Đông cái này gọi là tạo áp lực, để đối thủ của hắn, vô luận là gia tộc nào, cũng phải cảm nhận được áp lực!

Không biết lần này Vương Trọng sẽ gặp phải đối thủ thế nào, Mã Đông hưng phấn, nhưng cũng rất khản trương, hắn và Vương Trọng từng tán gẫu về một trận chiến đó với Teveland, ngay cả bản thân Vương Trọng cũng nói đánh lại một lần nữa thắng bại rất có thể 50-50, thật phải chạm mặt một người nữa, Mã đại đoàn trưởng là có khả năng bị dẫn phát bệnh tim, rất nhiều thời điểm Mã Đông cũng không thể lý giải suy nghĩ của Vương Trọng, vì sao đối thủ càng mạnh thì càng hưng phấn?

Chẳng lẽ hắn không sợ thất bại sao?

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 284: Sơ hở của Vương Giả Mạnh Mồm

Không có ai thích thất bại, quan trọng là, phải siêu thoát kết quả, nhìn xa hơn, đạo lý này, trong lòng Mã Đông là hiểu, nhưng muốn thực sự làm được thật không dễ dàng, nhưng ít ra lần này trong khảo nghiệm của gia tộc, hắn trầm ổn, dựa theo bố trí cùng kế hoạch của mình tiến hành, về phần kết quả, tận sức người nghe mệnh trời, đổi cái góc độ, vô luận thành bại, hắn cũng không thiệt, phải biết rằng bọn họ vốn là sắp bị trực tiếp thay thế, mà hiện tại đã có cơ hội buông tay liều một phen.

“Các vị khán giả thân ái chào mọi người, ta là Trần Ngư Nhi.” Nữ hài tử nét mặt toả sáng tỏ ra đặc biệt xinh đẹp.

“Các vị lão gia khán giả kính yêu, ta là Nhược Trí, trí trong trí tuệ.” Một thanh âm nam tử tự mang cảm giác vui vẻ theo sát ở phía sau Trần Ngư Nhi vang lên: “Hôm nay do ta và Tiểu Ngư Nhi cùng nhau bình luận cho mọi người trận đấu này của Vương Giả Mạnh Mồm.”

Nhược Trí tuyệt đối là kẻ nổi bật trong giới bình luận OP, xưng là OP giải thích nhất ca, tư cách từng trải sâu, hậu trường sâu, cộng thêm phong cách bình luận của hắn hài hước ghê gớm, ngôn ngữ dùng từ tự thành một phong cách, tuy thiếu chút nghiêm túc, nhưng nhân khí tuyệt đối là đỉnh cao.

Cái này nếu đổi thành trận đấu bình thường, Nhược Trí ca vừa mở miệng quá nửa đã đem sự nổi bật của tuyển thủ thi đấu đều cướp đi, bản thân lên làm nhân vật chính.

Càng máu chó hơn là, Nhược Trí ca ở trong diễn đàn OP còn có tiếng miệng hắc, ai hot hắn anti người đó, không thêm để ý hậu trường và bối cảnh đối phương, đây cũng là một trong các nguyên nhân hắn rất được hoan nghênh, dân chúng cần người “dám nói” như vậy, lấy tích cách thối nhất quán của hắn, đối với Vương Giả Mạnh Mồm người rất hot như vậy nếu không chém vài câu, quả thực giống như là mặt trời mọc từ hướng tây.

“Ha ha, Nhược Trí ca chào người! Đi đường mạnh giỏi!”

“Sao lại để Nhược Trí đến bình luận, trận đấu của vương giả ca nên nghiêm túc một chút! Chỉ Tiểu Ngư Nhi là tốt nhất!”

“Đúng vậy, hơn nữa thằng cha này còn là tên miệng hắc, không muốn để hắn làm bản đến vương giả ca của chúng ta.”

“Kháo, ta cũng có thể tưởng tượng cảnh hắn đem vô hạn luân trầm của vương giả ca hình dung thành xoa thiêu phong hòa luân rồi.”

Bình luận có thể lưu lại cho người xem ấn tượng trực quan khác sâu như vậy thực không nhiều, Nhược Trí cũng không cảm thấy đây là một loại châm chọc, cười ha ha trả lời trôi chảy: “Vị khán giả này quá xấu xa rồi, ta sao có thể làm xoa thiêu từ ngữ què mùa như vậy xuất hiện ở trong bình luận loại trận đấu tuyển thủ cấp thần tượng này của Vương Giả Mạnh Mồm? Tùy tiện nghĩ một cái cũng tốt hơn, ví dụ như bánh donut, ta cảm thấy rất hình tượng, vô số cái bánh donut đang bay múa, khiến Teveland hôn mê!”

“Ta donut cái em gái người, Nhược Trí người đi chết đi!”

“Dám vũ nhục đại chiêu thần tượng của ta, Nhược Trí người tháng này không cần ra khỏi cửa nữa, ca biết nhà người ở nơi nào!”

“Cầu thị người!”

“Thành phố St. Montgomery đường Hạ Viễn tiểu khu ba mươi lăm lộng phú viên số một trăm lẻ tám!”

Trần Ngư Nhi có chút buồn bực, nhà phát hành an bài thật ra cô lý giải, bình luận thứ này, một người hát mặt đỏ một người vai phản diện sẽ càng có tính xem xét cùng tính đề tài hơn, hơn nữa lấy tiêu chuẩn và ánh mắt chuyên nghiệp của Nhược Trí, cũng có thể tránh chuyện xấu hổ giống lần trước mình bình luận một mình, bị Vương Giả Mạnh Mồm và Teveland chiến đấu hoa lệ cả kinh nghen tới mức đỏ mặt, sáng mù mắt, cả trận đấu cũng không nói được mấy câu.

Quả nhiên không hổ là tiền bối nhất ca, người không quan tâm hắn kéo bao nhiêu thù hận, nhưng tiết tấu này thật là được dẫn lên rồi, không như mình,

lần trước mình bình luận trận đó của vương giả ca cùng Teveland, hình như căn bản không có mấy khán giả quan tâm cô, giá trị nhan sắc không phải vạn năng... Trần Ngư Nhi tự mình thoát mồ hôi trước, nhưng sao cảm giác mình càng không thể nào nói chen vào?

Lúc này, trong Cuồng Thú xã đoàn thành phố Capofer...

Uy lực của Vương Giả Mạnh Mồm tuyệt đối là cấp độ đạn hạt nhân, đối với Lola cũng có hấp dẫn trí mạng, huống chi là bọn người này, cũng may trong Cuồng Thú xã đoàn còn có phòng huấn luyện OP loại nhỏ, còn có một màn hình tiếp sóng rất lớn, một đám đông tinh anh các chiến đội tất cả đều dừng huấn luyện, chen chúc trước màn hình cực lớn xem trực tiếp.

Lôi Âu, Bảo La đám người này cũng đều là cấp bậc Tinh Anh trong OP, cũng khá quen với Nhược Trí, thật ra mọi người đều từng bị hấn trào phúng, mới bắt đầu rất phẫn nộ, nhưng tỉnh táo lại cũng biết đây chỉ là thủ đoạn mưu sinh của người ta, hơn nữa trong trào phúng nhìn như ngốc nghếch vẫn có chút trí tuệ, nếu không hấn cũng không lẫn lộn được tới hôm nay, chỉ là nhìn thấy hấn bị fan Vương Giả Mạnh Mồm thịt người cũng cảm thấy buồn cười.

“Trí Mồm Rộng lại đang kéo thù hận rồi.” Lôi Âu cười nói, hấn cũng là nửa fan của Vương Giả Mạnh Mồm, liên bang trước nay đều sùng bái cường giả, chuyện này không phân biệt nam nữ già trẻ.

“Ha ha, gã này nhất quán như thế.” Bảo La mỉm cười: “Kẻ muốn thịt hấn có thể từ chân núi thành phố Capofer sắp xếp đến đỉnh núi, nhưng hấn lại càng ngày càng hot.”

“Người hot thì phi nhiều, nhưng loại sự tình này tốt nhất vẫn là phải phân biệt đối tượng.” Gia Luân đội trưởng đẩy đẩy kính mắt viền vàng trên mũi: “Lấy uy lực ảnh hưởng của Vương Giả Mạnh Mồm giờ này ngày này, hấn tốt nhất vẫn là cẩn thận chút thì hơn.”

“Ha ha, thật ngại quá, gần đây nhu cầu công việc, không ở nơi cố định, các người lúc đi nhớ giúp ta kiểm tra nhà dưới khóa cửa tốt chưa.” Trong khu bình luận Nhược Trí đối với điều này lại không thêm đề ý, so với Trần Ngư Nhi loại tân tú giới bình luận này, trường hợp lớn hấn từng gặp nhiều hơn quá nhiều, đối với phương diện dẫn đường người xem cùng năm giữ hòa hậu càng sớm đã lộ hóa thuần thành: “Được rồi, đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm tựa như đã xuất hiện, để mọi người chúng ta xem vị cao thủ có thể ghép với Vương Giả Mạnh Mồm là ai.”

Quan trọng nhất là, Nhược Trí là bình luận viên thâm niên đích thực của OP, có được năng lực khống chế toàn trường, trong mắt hấn, tuyển thủ chính là tuyển thủ, sẽ không ảnh hưởng đến hấn, càng không có ý kiến sùng bái gì. OP tất nhiên là phương tiện huấn luyện quan trọng nền móng của liên bang, đồng thời cũng gánh vác nhiệm vụ giải trí của thời đại mới, tương đương với hạng mục thể dục hot nhất thời đại trước.

Casio-Taiba!

“Tên này thật quen thuộc.”

“Đáng tiếc, không phải tên màu vàng, ta còn tưởng lại là Điện Phủ!” Tuy biết tỷ lệ gặp phải cấp Điện Phủ rất ít, nhưng vẫn mong đợi một chút.

“Người nghĩ nhiều quá rồi, muốn trở thành Điện Phủ chỉ dựa vào thực lực không đủ, còn phải xem huyết mạch và bối cảnh, nhưng từ trên chiến lực, cấp bậc Tinh Anh không thiếu cao thủ, một trận trước Vương Giả Mạnh Mồm thắng rất may mắn, nếu không phải vũ khí random đến Thập Tự Luân, không chắc có thể thắng.”

Ở lúc này Vương Giả Mạnh Mồm hoặc ghép là cấp Điện Phủ, hoặc là trong cấp bậc Tinh Anh một đoạn thời gian gần đây biểu hiện phi thường hữu hiệu, hoặc là vài người đứng đầu.

Có thể nói, mỗi trận đều là vương giả quyết đấu!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 285: Phòng thành vũ khí cái quỷ gì?

Nhược Trí nhìn bình luận rậm rạp phía dưới, khóe miệng lộ ra một nụ cười, nói thẳng, hấn thích loại cảm giác tất cả đều ở trong bàn tay này.

“Vậy mà là Casio, có lẽ rất nhiều người xem không quen thuộc vị tuyển thủ này. Ha ha, Tiểu Ngư Nhi biết hấn không, giới thiệu cho các bằng hữu người xem một chút đi.”

Trần Ngư Nhi đang xấu hổ không biết chen vào nói như thế nào ở trước mặt nhất ca này, lúc này ở dưới sự nhắc nhở vội vàng nâng cao tinh thần: “Ha ha, nói tới Casio học trưởng, đại khái người xem ở lại trong OP hai ba năm trở lên sẽ có chút ấn tượng, đội trưởng chiến đội Caliban học viện tây bộ liên bang, chiến sĩ loại toàn năng, sớm ở hai năm trước đã là cao thủ cấp bậc Tinh Anh OP công nhận, hơn ba trăm trận chiến tích duy trì tỷ lệ thắng 80% trở lên, cũng từng là một trong các đại thần tung hoành OP đó.”

Nhược Trí mỉm cười nói tiếp: “Đúng vậy, đừng quá mức mê luyện cấp Điện Phủ, cái đó cần rất nhiều nhân tố tổng hợp, có thể nói Casio người như vậy đại biểu tiêu chuẩn nhất lưu học viện liên bang chúng ta, cân đối, thành thực, là cao thủ chân chính trải qua thời gian lắng đọng và khảo nghiệm. Ta vừa rồi

tra xét một chút, Casio gần đây ở trong OP tổng cộng đánh mười một trận, đều là đối thủ cấp bậc Tinh Anh, mà chiến tích của Casio là, mười một trận toàn thắng!”

Lời này không sai. Nhược Trí đương nhiên đã xem toàn bộ tư liệu tương quan Vương Giả Mạnh Mồm, từ bắt đầu nát thành chó, đến về sau quật khởi, quả thật vô cùng kì diệu, nhưng chỗ thiếu hụt cũng rõ ràng tương tự.

“Nghe khẩu khí Trí ca, tựa như rất xem trọng Casio?” Trần Ngư Nhi không ngốc, cảm giác ra đề tài bên trong. Hợp tác cùng Nhược Trí cũng là một bước ngoặt kiếp sống nghề nghiệp của cô, cô cũng từ trong khăn trương lúc ban đầu tỉnh táo lại, phát huy ưu thế trời sinh của nữ hài tử.

Nhược Trí mỉm cười, “Không thể nói như vậy, hai người này đều có khả năng thắng lợi, về phần ai có phần thắng hơn, còn cần nói từ trên lựa chọn vũ khí. Các người không cảm thấy, hệ thống rất thiên vị Vương Giả Mạnh Mồm của chúng ta sao, nếu một trận chiến trước không phải random đến Thập Tự Luân, mọi người cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm có thể có mấy phần thắng?”

Vương Giả Mạnh Mồm ở trong mắt người ngoài công phòng một thể không góc chết, theo Nhược Trí thấy, thật ra sơ hở chồng chất.

“Mọi người đều bị chiến thuật random của Vương Giả Mạnh Mồm mê hoặc rồi, thật ra chiến sĩ có thể làm đến loại chiến pháp toàn năng này vẫn có không ít, ví dụ như Casio cũng từng bị hoài nghi là Vương Giả Mạnh Mồm, chiến thuật này tác dụng lớn nhất là khiến đối thủ sinh ra biến hóa tâm lý, chiến đấu còn chưa bắt đầu đã thành lập một cái ưu thế tâm lý. Cao thủ chiến đấu, rất nhiều thời điểm chính là tâm lý chiến, Vương Giả Mạnh Mồm cho người ta một loại bầu không khí luyện binh, vậy đối thủ cũng xấu hổ đi lên đã hạ sát thủ, mà là chậm rãi gặp chiêu phá chiêu với hắn, thường thường bỏ lỡ cả đồng cơ hội thắng lợi.”

Nhược Trí hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến, nói một phen vừa đâm vừa đá làm Trần Ngư Nhi tròn mắt há hốc mồm, thì ra random vũ khí thế mà còn là chiến thuật???

Một hòn đá kích động ngàn tảng sóng, toàn bộ diễn đàn cùng khu xem cuộc chiến đều sôi trào, Nhược Trí thật sự là không động thì thôi, vừa lên đã là rút cùi dưới đáy nồi, vô số người ủng hộ Vương Giả Mạnh Mồm thiếu chút nữa vung đao rồi.

“Cái này, Trí ca, hình như cái này có chút nói không thông nh?” Trần Ngư Nhi vẫn theo bản năng đứng ở bên Vương Giả Mạnh Mồm, thế kia xem như ngụy biện nh.

Nhược Trí cười thần bí, “Có lẽ phải, có lẽ không phải, ta muốn nói, cho tới bây giờ, Vương Giả Mạnh Mồm vận khí cũng không tệ, có lẽ là năm thứ nhất hắn vận khí quá kém, nhân phẩm gom góp đủ nhiều, nhưng không thể mãi mãi như vậy, ta không phủ nhận hắn là cao thủ, nhưng ta không thích loại phong cách chiếm tiện nghi này của hắn.”

Đại sảnh quan sát chiến đấu OP của các đại học viện, các học sinh cũng ùn ùn nghị luận, thật ra Nhược Trí nói không phải một chút đạo lý cũng không có. Từ khai chiến đến bây giờ, trên random vũ khí, tựa như Vương Giả Mạnh Mồm cũng không thiệt, cho dù tay không, thật ra đối với một chiến sĩ am hiểu cận chiến mà nói cũng không tính là vấn đề gì lớn, hắn random vũ khí như vậy, là cho đối thủ áp lực rất lớn, trên tâm lý, cùng trên chiến thuật đều sẽ chịu ảnh hưởng nhất định.

Nếu nói khu Dũng Giả còn không tính là gì, nhưng đến cấp bậc Tinh Anh thì đã khác, mà một trận chiến với Long Nữ Teveland cũng là như thế, Teveland từ đầu tới đuôi tựa như đều xấu hổ phát lực như thế nào, kết quả đến cuối cùng bị Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm đánh tan trong một đợt.

Một số người không quá thích Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc phát hiện đại lục mới, ngọn lửa hùng hực thiêu đốt trong lòng bọn họ, gần đây những người này chính là quá mê tín Vương Giả Mạnh Mồm!

Casio có lẽ huyết mạch không bằng Teveland, nhưng loại nhân vật này hai năm trước đã thành danh ở trong OP, hơn nữa kẻ hơn ba trăm trận cũng bảo trì tỷ lệ thắng khủng bố 80% trở lên, nghiêm túc hẳn lên, coi là thực chiến để đánh, muốn thắng mới là khó khăn nhất.

“Vương giả ca, Thập Tự Luân!” Trong fan có người kêu, có là không muốn nhìn thấy Vương Giả Mạnh Mồm lật thuyền trong mương, cũng có thật sự muốn học tập Vương Giả Mạnh Mồm sử dụng Thập Tự Luân như thế nào.

“Kháo, mắt mặt hay không, bị Trí ngu lừa dối người liền mất lòng tin đối với vương giả ca?”

“Một tên Tinh Anh vớ vẩn mà thôi, mười một thắng liên tiếp là vì hắn chưa gặp được cao thủ chân chính như vương giả ca của chúng ta!”

“Random đủ rồi, đánh cho mẹ hắn cũng không nhận ra!”

“Random! Random! Random!”

Trong vạn ánh mắt dõi theo, Vương Trọng rốt cuộc mới từ trong nhắm mắt trầm tư vừa rồi mở mắt ra, vừa rồi cũng có chút nhập thần, thay đổi tần suất sóng ngắn cũng không khó khăn như trong tưởng tượng, nhưng muốn hoàn thành tổ hợp mệnh lệnh mới là cần hao tâm tổn sức.

Lúc trước trùng hợp đồn ngó, sau lại bởi vì mỗi một từ trong loại trạng thái kia rời khỏi, Vương Trọng còn có chút lo lắng thay đổi tần suất sóng ngắn không thể nắm giữ tùy tâm, nhưng vừa rồi lại thử một chút, rất thuận lợi, có lẽ có một chút trục trặc, nhưng chưa có vấn đề gì trên việc nắm giữ kỹ thuật.

Không đợi Vương Trọng làm ra lựa chọn, mọi người đã hoan hô.

Không phải vì Vương Giả Mạnh Mồm, mà là vì đối thủ của hắn, Casio!

Random vũ khí! Random bản đồ!

Ở sau khi nhìn thấy đối thủ của mình là Vương Giả Mạnh Mồm, Casio thế mà làm ra lựa chọn hoàn toàn giống đối phương.

Toàn bộ mọi người đều xem mà trợn mắt há hốc mồm, Nhược Trí phản ứng lại đầu tiên, cười ha ha: “Ta muốn nói, làm tốt lắm, đây quả thực chính là đang hướng trên mặt Vương Giả Mạnh Mồm đập gạch mà, ta thích, vô luận thắng bại, đây mới là phong phạm cao thủ!”

Trần Ngự Nhi ngẩn ngơ, “Xem ra Casio học trường là nghiêm túc rồi, ta nghĩ đây không phải tùy tiện làm ra quyết định, không biết Vương Giả Mạnh Mồm sẽ lựa chọn như thế nào.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Mãnh nam phang gạch (1)

“Bạn học Casio của chúng ta rất lâu chưa xuất hiện, xem ra cũng khiến người ta quên phong cách của hắn rồi.” Nhược Trí cười nói: “Đây cũng là một người toàn diện như Vương Giả Mạnh Mồm, không, là chiến sĩ loại toàn năng chân chính càng toàn diện hơn, trước kia đã có tiền lệ rất nhiều lần ở trong chiến đấu đẳng cấp cao lựa chọn random vũ khí, vô luận là viễn trình vũ khí hỏa lực lớn hay là vũ khí lạnh cận chiến đều không nói chơi, hơn nữa năng lực các phương diện phi thường cân bằng! So sánh, Vương Giả Mạnh Mồm chỉ có Thập Tự Luân đạt tới đỉnh phong ngược lại là có điểm yếu, nếu hắn random không được Thập Tự Luân, cá nhân ta xem trọng Casio hơn!”

Không hề nghi ngờ, vô hạn luân trăm có thể đánh bại Teveland đã khiến toàn bộ mọi người lòng còn sợ hãi, hiện tại vấn đề đã xuất hiện, Vương Giả Mạnh Mồm hoặc là lựa chọn Thập Tự Luân, dù sao đây là chiến sĩ xuất hiện ở sau Teveland, cái này nói rõ hệ thống là tán thành thực lực của hắn, nếu random mà nói, khả năng liên tục xuất hiện Thập Tự Luân tiếp cận 0.

Nhưng Vương Giả Mạnh Mồm tựa như hoàn toàn không để ý cái nhìn bên ngoài, random vũ khí, rất nhanh mọi người tiếc hận một trận, kỳ tích sẽ không liên tiếp xảy ra hai lần, Thập Tự Luân trong vạn người chờ mong chưa xuất hiện, mà là một chiến phù to lớn gần ba mét xuất hiện ở trong tay Vương Giả Mạnh Mồm.

Morlocks chiến phù!

Thế mà có thể random được thứ này, một đám đông fan khu xem cuộc chiến đều nhin không được cú hoa căng thẳng, cái này quả thực là nhật cầu, còn là hai lần.

Morlocks chiến phù mảnh không? Tuyệt đối mảnh, đâu chỉ là mảnh, quả thực là mảnh không chịu được, đây là đại sát khí liên bang rèn ra chuyên môn đối phó biến dị thú to lớn, uy lực kinh người!

Thân riu siêu lớn, lưới sắc bén có thể cắt được kim cương, có thể thừa nhận cực hạn khủng bố mấy ngàn Glasso, cho dù là cao thủ Thiên Hồn kỳ cũng không chơi hồng được nó, bởi vì, cái này căn bản không phải để con người chơi!

Cái này con mẹ nó là khí giới vũ khí phù văn phòng thành thành thị biên giới treo ở trên tường thành, chuyên môn dùng xích sắt treo xuống, duy độ tinh thạch tích năng lượng!

Chỉ riêng mặt riu cũng đã rộng bằng nửa người trưởng thành, hòa tan hợp kim rèn ra, bảo trì cường độ tuyệt đối, nhưng trọng lượng của nó cũng nặng tới hơn sáu trăm cân (=300kg), đối với anh hùng chiến sĩ điều kiện thân thể xuất sắc mà nói, vác nó không có áp lực gì, nhưng nếu muốn vung?

Người đi gặp quỷ đi!

Trong kho vũ khí OP, đồ chơi này gửi thêm một vạn năm cũng sẽ không có ai chọn, chưa từng xuất hiện trong trận đấu chính thức ở OP. Đừng nói trận đấu chính thức, tính chất chơi đùa cũng không có khả năng, ai ăn no bụng mỡ mới có thể dùng riu nặng hơn sáu trăm cân để tự ngược đãi, vác đồ chơi này, cho dù là loại thuần chiến chủ lực cấp bậc Tinh Anh kia cũng sẽ bị ảnh hưởng động tác trôi chảy, càng đừng nói đến người khác.

Không có ai hoài nghi độ cường hãn của thân thể Vương Giả Mạnh Mồm, nhưng không cần cầm lên thao tác, chỉ đứng ở trước mặt cây riu này, cũng có loại cảm giác bị bất lực.

Đối thủ Casio xuất hiện ở đối diện hắn, random được lại là hai thanh loan đao hình bán nguyệt.

Loan Nguyệt Đao, vũ khí dòng tốc độ đánh, sẽ không cực hạn như dao găm, đồng thời lại có đủ tốc độ xé gió, cái này cũng là từ vũ khí lạnh thời đại trước diễn biến mà có.

Vũ khí thông thường ở công phòng tốc ba cực đều biểu hiện quy củ, bình thường ở quân bộ chính là trang bị phân phát chiến sĩ liên bang, một trong các

vũ khí toàn bộ học sinh hệ chiến sĩ tiến vào anh hồn học viện phải luyện tập, bởi vì cơ sở quân chúng rộng, trên đời này cao thủ chơi tốt Loạn Nguyệt Dao có cả đống, Casio rõ ràng là một cao thủ như thế. Lúc này hai tay hắn chỉ nhẹ nhàng nâng lên một cái, hai thanh loạn đao ở trong bàn tay hắn xoay tròn vài cái, sau đó chuẩn xác vô cùng nắm chặt cán.

Bản đồ, sân thi đấu thể thao.

Casio cười.

Random vũ khí, đây là chiêu số thể hiện mình hai năm trước thời điểm còn rất trẻ tuổi ngây thơ mới dùng, đối với một cao thủ các phương diện chiến lược đều cực kỳ cân bằng mà nói, dùng random vũ khí bắt nạt gà cũng không tính là chuyện gì, nhưng ở trong quyết đấu của cao thủ chân chính, lựa chọn random thật ra là rất không sáng suốt, không ai có thể thật sự làm được hai chữ toàn diện, cho dù là hắn, trải qua hai năm nay lắng đọng lại, cũng mười phần rõ ràng mình ưu khuyết ở chỗ nào, mình sở trường dù sao vẫn là cận chiến.

Nhưng trận này, hắn lại phải random.

Một trận chiến đó của Vương Giả Mạnh Mồm và Teveland hắn có xem, chiêu vô hạn luân trăm kia quả thật không phải sức người có thể ngăn cản, nếu thực dễ đối phương random được Thập Tự Luân, Casio cảm thấy mình vô luận lựa chọn vũ khí nào tỷ lệ thắng chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua 20%, nhưng nếu đối phương không random được Thập Tự Luân, lấy tiêu chuẩn hồn lực đối phương ở trước đây biểu hiện ra, cùng với năng lực viễn cận chiến, Casio cảm thấy mình đều có thể triệt để nghiền ép Vương Giả Mạnh Mồm!

Lộ số của đối phương đã bị hắn nghiên cứu không sai biệt lắm, vô luận viễn chiến hay cận chiến, nói thật, Vương Giả Mạnh Mồm dùng đi dùng lại cũng chỉ mấy chiêu trung tâm như vậy mà thôi.

Hắn lựa chọn random vũ khí, vô luận random được cái gì, ở trên tràng diện đã chiếm ưu thế.

Chỉ cần thắng, vậy có thể mang tới cho hắn thanh danh vô cùng lớn, không chỉ có thể cũng có thể khiến học viện của mình được phi thăng, ở trong CHF chiếm được tiền cơ, thậm chí có khả năng dẫn tới nhà phát hành OP chú ý, nếu cũng cho mình một cái cơ hội bình định chuẩn Điện Phủ, vậy thật sự là một bước lên trời.

Hiện tại xem ra, mình đã thành công, Loạn Nguyệt Dao, không tính là phù vân vũ khí cường đại gì, nhưng vừa vặn là loại hình cận chiến mình sở trường nhất, mà đối phương random được Morlocks chiến phù thứ này, trừ trực tiếp ném xuống dùng nắm đấm chiến đấu, đã không còn bất cứ lựa chọn nào khác nữa.

Bản đồ, sân thi đấu thể thao cỏ.

Cái sân bãi hình tròn này đường kính chỉ khoảng trăm mét, chung quanh cũng không có thứ gì hoa mỹ, bản đồ đơn đấu bình thường nhất cũng là thường gặp nhất, thắng thua trông hết vào thực lực.

Vương Trọng cũng đang quan sát đối thủ, gã tên Casio đối diện kia thoát nhìn không yếu, tuy chưa có loại khí thế độc bá thiên hạ kia của Teveland, nhưng chỉ nhìn động tác lấy đao của đối phương liền biết đó là một kẻ phải thực chiến tất cả từ thực tế xuất phát, tư thế lật tay bắt đao của hắn cực kỳ thuần thực, năm ngón tay bắt lấy chuôi đao cũng không nắm chặt, giống như mọi lúc nhẹ nhàng chạm một cái đều có thể đem hai thanh Loạn Nguyệt Dao kia gạt bay, nhưng lại tỏ ra linh hoạt vô cùng.

Casio từng luận chứng, đối phó Vương Giả Mạnh Mồm, đột phá tốt nhất khẳng định không phải viễn trình, rất rõ ràng trên viễn trình công kích, một chiêu Thập Tự Luân độc bộ thiên hạ, cận chiến mới là lựa chọn duy nhất, mà đây chính là sở trường của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287: Mãnh nam phang gạch (2)

“Người tốt nhất vẫn là đem thứ trời buộc này ném đi, nếu không, căn bản không phải đối thủ của ta, ta không muốn lát nữa thua người sẽ tìm một đồng lý do.” Casio có chút trêu chọc nhìn Vương Giả Mạnh Mồm nói.

Hắn muốn bắt ép Vương Giả Mạnh Mồm. Một người có thể đi đến vị trí siêu nhiên như thế, khẳng định giống như yêu quý lông vũ của mình yêu quý phần thanh danh này, nếu có thể bắt ép đối phương không ném Morlocks chiến phù, vậy phần thắng của mình liền từ bảy tám phần biến thành 100%, đại gia hóa hơn 300kg, cảm nó lên đã là một loại gánh nặng, đương nhiên hắn không cảm thấy có tác dụng gì, cho dù là lợn cũng sẽ không cảm đồ chơi này tác chiến.

Một câu ra khỏi miệng, khu quan sát chiến đấu vốn còn ồn ào nháy mắt im lặng, hiển nhiên cái này cũng đã nói ra tiếng lòng toàn bộ mọi người, chỉ xem Vương Giả Mạnh Mồm lựa chọn như thế nào.

Lời ngầm của câu này quá rõ ràng rồi!

“Ha ha, Casio tuyên thủ nói không sai, thật ra câu này ta rất sớm đã muốn nói, “Nhược Trí mỉm cười: “Có thể tùy thời ném xuống vũ khí không tiện tay, đây là chân lý random.”

Câu trào phúng nhẹ nhàng này lập tức dẫn lên sóng to gió lớn. Không thể không nói, ở trên điều động cảm xúc người xem, Nhược Trí ca đã lộ hóa thuần thanh, dưới tình huống tương tự, thu nhập của tập đoàn OP khẳng định sẽ cao 110%, thậm chí 120%, nhân loại chỉ có ở dưới cảm xúc kích động mới sẽ đầu tư.

“Đó là Morlocks chiến phủ hơn 300kg...” Scarlett đang ở trước màn hình lớn OP cũng nhũn mảy, cô vừa rồi vừa lúc cùng nhau đến Cuồng Thú xã đoàn bên này với Barron tìm Lola, nhìn thấy có trận đấu của Vương Giả Mạnh Mồm, cũng vội vàng cùng nhau vây xem với mọi người. Cô hiện tại không chỉ là fan vương giả, buổi tối hôm đó sau khi Vương Trọng chiến thắng Cecil nói với cô, lúc ấy tướng Vương Trọng nói giống, nhưng đợi tới về sau Thập Tự Luân của Vương Giả Mạnh Mồm ngang trời xuất thế, cô liền cảm giác có lẽ Vương Trọng không lừa cô.

Cô đối với Vương Trọng, trước kia chỉ là hảo cảm đơn thuần, nhưng ở sau khi Mirami cả ngày treu đùa, cùng với từ huấn luyện doanh trở về, ở trên giường bệnh chiếu cố Vương Trọng đoạn thời gian đó, đã khiến loại hảo cảm này bắt đầu chậm rãi áp ủ thứ gì đó.

Thẳng đến khi học viện Thiên Kinh cùng ông nội Green bị Adolf bắt nạt tới tận cửa, mà Vương Trọng lựa chọn động thân mà ra, hơn nữa ngăn con sóng dữ, Scarlett liền biết mình đã thật sự thích nam hài này, cảm giác trong thường thức mang chút thâm mến đối với cô mà nói cũng thật ngọt ngào.

Nhưng, Scarlett cảm thấy Vương Trọng đối với cô chưa có loại cảm giác đó, cô cũng rất lo lắng sau khi vạch trần, ngược lại phá hủy loại ăn ý này của hai người, nếu thật sự như vậy, còn không bằng duy trì hiện trạng, nếu Vương Trọng thật là Vương Giả Mạnh Mồm, cô lại càng không xác định.

Người khác tập huấn cũng đều đặt chuyện huấn luyện xuống, tiến đến cùng nhau vây xem trận đấu này. Casio cũng là nhân vật nổi tiếng CHF lần này, đối đầu Vương Giả Mạnh Mồm tuyệt đối đáng xem, đám người Lôi Âu Bảo La càng thêm chú ý, bởi vì đối phương là đội ngũ phi thường nổi tiếng của tây khu, tương lai có khả năng giao thủ, về phần Scarlett và Barron đến căn bản không có ai để ý.

Vương Giả Mạnh Mồm tựa như thật sự bị Casio ‘tướng quân’ tác động, yên lặng đem tay vươn đến trên cây chiến phủ lớn vô cùng trước người.

Thịch ~~~ oành...

Chỉ thấy chiến phủ cắm trên mặt đất bị Vương Giả Mạnh Mồm một tay nhấc lên, lưỡi rìu sắc bén vô cùng để lại trên mặt đất một cái rãnh thật sâu, nháy mắt vác trên vai, cảm giác toàn thân cũng trầm xuống, mặt đất cũng muốn nứt vỡ.

Thật sự cần như vậy sao?

Đây chính là Vương Giả Mạnh Mồm! Chưa ai quên một màn nợ hán lần trước dùng thân thể thuần túy xử lý Kha Tư Thản, thiếu chút nữa đã quên Vương Giả Mạnh Mồm thật ra cũng là một chiến sĩ cận chiến loại lực lượng khủng bố!

“Vương giả ca thần lực!”

“Kháo, Morlocks chiến phủ cũng có thể vung lên, đây còn là người sao?”

“Vương giả ca miếu sát (nhảy mất tiêu diệt) hán!”

Các fan sĩ khí tăng vọt. Rất hiển nhiên, quần thể này mù quáng theo, chỉ là tân sinh, hoàn toàn không có năng lực cân nhắc.

“Vương Giả Mạnh Mồm quả nhiên vẫn tự tin trước sau như một, hán thể mà thật sự sử dụng vũ khí hệ thống random bán phân phối, đây là một bộ phận tổ chiến phủ phòng thành, còn là lần đầu tiên thấy có chiến sĩ sử dụng.” Trần Ngư Nhi phi thường hưng phấn nói, một mặt cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm rất có dũng khí, có thể làm điều người ta không thể, một mặt khác cô cũng muốn xem xem như thế nào sử dụng vũ khí to lớn như vậy, rất khí phách.

“Ha ha, Tiểu Ngư Nhi, nếu Vương Giả Mạnh Mồm bỏ vũ khí này, ta thật sự phải xem trọng hán hơn chút. Nổi danh chính là hư danh, loại vũ khí này khác với Thập Tự Luân, căn bản không thích hợp cho chiến sĩ dùng, Casio chẳng qua là dùng kỹ xảo tâm lý nho nhỏ, hán ai nói gì cũng nghe như vậy thật sự được không?” Nhược Trí nói.

Trần Ngư Nhi thực không quá am hiểu chèn ép người như vậy, nói như thế nào phía nào cũng là hán có lý nhỉ?

Nhược Trí lại một lần nữa thành công kéo cao thù hận. Không thể không nói, ở một đoạn thời gian này, nhân số điện thoại đã đột phá năm mươi vạn, dĩ thường khủng bố, cái này ở OP đã thuộc loại kỳ tích, phải biết rằng cái này chưa tính xem nơi công cộng, thực tế nhân số khẳng định cao hơn.

Chỉ là lúc này lực chú ý của mọi người đã đều ở trên chiến trường, không có tâm tư tính sổ với hán.

Casio mỉm cười, hai thanh Loan Nguyệt Dao ở trong tay hán quay tròn, dễ dàng mắc mưu như vậy, thật sự có chút đánh giá quá cao chỉ số thông minh của Vương Giả Mạnh Mồm.

Làm bộ làm tịch, chẳng qua chỉ là đem Morlocks chiến phủ một tay giơ lên vác đến trên vai mà thôi, trình độ như vậy, bất cứ một chiến sĩ nào cấp bậc Tinh Anh cũng có thể làm được, nhưng điều này và vận dụng vũ khí hoàn toàn là hai việc khác nhau, phạm là sử dụng loại vũ khí này, tốc độ đánh đều có thể chậm như rùa bò, hán nhắm mắt lại cũng có thể tránh được.

Casio liếm liếm môi, Loan Nguyệt Dao xoay như xiếc ảo thuật đột nhiên dừng lại, nắm tới trong tay, một giây tiếp theo, chính là giống như trong tích tắc đột tiến, sân thi đấu thể thao hình tròn nhỏ nhỏ vền vền ở trong nháy mắt đã bị bước qua, song đao trong tay hướng thẳng về ngực Vương Giả Mạnh Mồm.

“Tốc độ thật nhanh!”

Casio vừa ra tay đã chấn kinh một đồng người, có lẽ là tiếng tâm Vương Giả Mạnh Mồm quá lớn, cộng thêm một đối thủ trước đó là Teveland, mọi người đều có chút xem nhẹ Casio.

“Còn tưởng thắng cha này là gà mờ.” Trong Hóa Diễm thành Sherry tròn tròn mắt, “Thật đúng là có chút tài.”

“Đội trưởng, người trạng thái như vậy, mọi người sẽ rất sợ hãi.” Mario lắc đầu, làm quân sư của chiến đội, người có tiếng ở liên bang hẳn đều thuộc như lòng bàn tay, tự nhiên không có khả năng bỏ sót nhân vật như Casio: “Bình tĩnh, Vương Giả Mạnh Mồm là người hư ảo, không thể trầm mê trong đó.”

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Đại gia, mau ném đám sắt vụn đó đi (1)

Huych ~~~~

Mario ngồi dưới đất, ủy khuất chỉ muốn rơi nước mắt, vì sao, vì sao, chỉ cần thời điểm có Vương Giả Mạnh Mồm, chỉ số thông minh của đội trưởng sẽ bị nghiền áp.

“Người tên ngu ngốc này, đây đều là lộ số của Vương Giả Mạnh Mồm, hơn nữa hẳn nhất định sẽ xuất hiện ở trên CHF, ta có trực giác!” Sherry cực kỳ tin tưởng nói, nói Mario cũng khóc không nổi nữa, trực giác... Giảng đạo lý với nữ nhân quả nhiên là ngu ngốc mới sẽ làm.

Bên kia Vương Giả Mạnh Mồm quả nhiên sớm đã làm ra dự đoán, vác Morlocks chiến phủ, nếu bị chiến sĩ toàn năng tốc độ như vậy tới gần người, đó tuyệt đối là một con ác mộng.

Rất rõ ràng đối mặt Casio công kích, Vương Giả Mạnh Mồm di động trở nên rất nặng nề. Casio bộ pháp phi thường nhẹ nhàng, một mực không chế khoảng cách, hẳn cũng không dám nóng lòng hạ sát chiêu, để phòng Vương Giả Mạnh Mồm nháy mắt vồ ngược. Một chiến sĩ kinh nghiệm phong phú sẽ không tin tưởng đối thủ, đừng nhìn Vương Giả Mạnh Mồm một giây này còn vác, một cú đối mặt tiếp theo có thể sẽ đột ngột bùng, hẳn sẽ không mắc mưu!

Chỉ cần cầm Morlocks chiến phủ này, Vương Giả Mạnh Mồm liền không thể làm ra phản kích, toàn bộ lực lượng cùng hồn lực của hắn đều dùng ở trên di động, cho dù như vậy di động cũng trở nên rất... Không được tự nhiên, thứ đồ chơi này quá nặng.

Trong lòng Casio có tính toán, không ngừng công kích quấy nhiễu, tùy thời phòng bị Vương Giả Mạnh Mồm phản kích, tiêu hao như vậy phi thường có lợi với hắn, chỉ cần bị hắn bắt lấy một sơ hở, hẳn sẽ cho Vương Giả Mạnh Mồm một đòn trí mạng.

Liên tục đột kích tia chớp gấp khúc, song đao biến ảo thành vô số ánh đao, không đến năm phút đồng hồ, Casio đã làm ra hơn tám mươi lần tiến lên, mỗi lần đối mặt Vương Giả Mạnh Mồm liền phát động một lượt công kích, vô luận đạt được chiến quả thể nào cũng tuyệt không dây dưa.

Mà Vương Giả Mạnh Mồm tuy năng lực né tránh rất mạnh, nhưng đối mặt đối thủ cẩn thận đồng thời có thể đủ thực lực như vậy, bộ dáng trên người đã bị trúng bảy tám đao, không chút sức chống trả.

Toàn bộ người vây xem đều xem lặng ngắt như tờ, bao gồm những người muốn thấy Vương Giả Mạnh Mồm thua. Có thể thua, nhưng không thể uất ức như vậy chứ, có thể đem đồ chơi nát kia ném đi không, không dễ dùng thì không dùng, không có ai muốn người nhất định phải dùng!

Nhưng cây rìu kia như dính ở trên người Vương Giả Mạnh Mồm, thật không hiểu, bởi vì vác món đồ chơi lớn như vậy, lộ số di động của Vương Giả Mạnh Mồm hoàn toàn đều ở trong lòng bàn tay Casio, nếu không phải diện tích cây rìu đủ lớn, thời khắc mấu chốt có thể dùng như tám khiên, hiện tại đại khái đã bị cắt thành mảnh vụn.

Vấn đề là, phẩm có chút tiêu chuẩn đều nhìn ra được, đây chỉ là Casio cẩn thận, cũng lo lắng Vương Giả Mạnh Mồm đột nhiên đem cây rìu ném đi đánh hẳn không kịp trở tay, cho nên mỗi khi công kích đều giữ lại, chiến thuật của hắn là phi thường chuẩn xác bảo hiểm, đó là tiêu hao Vương Giả Mạnh Mồm lớn nhất, đây cũng là tố chất thân là đội trưởng một chiến đội nên có.

“Động tác của người quá chậm.” Thanh âm Casio đã vang lên ở phía sau Vương Giả Mạnh Mồm: “Nếu ta là người đã vứt thứ đồ chơi trời buộc này đi rồi!”

Lời còn chưa dứt, hai ánh đao toát ra hàn quang giống như răng ngọc đã từ hai bên sườn Vương Giả Mạnh Mồm lóng lánh lên.

Vương Giả Mạnh Mồm không kịp rút rìu về cứu viện, toàn bộ thân thể thế mà lại lấy cây rìu to lớn đó làm khung lộn lên trên không trung, cái này tựa như cũng tính là một phương pháp né tránh không tệ.

Chỉ nghe hai tiếng vang thanh thúy ‘Keng keng’, thế công của loan đao bị cây rìu lớn đỡ, nhưng thế công của Casio cũng rớt cuộc vào lúc này khai hỏa toàn diện, bởi vì dưới tình huống như vậy, Vương Giả Mạnh Mồm đã mất đi cơ hội buông chiến phủ đánh lên hấn.

“Ồ dưới hàn quang giác ngộ đi!” Casio rống to một tiếng.

Song đao, Bách Ảnh Trảm!

Loan Nguyệt Đao ở trong tay Casio quả thực giống như được đánh thức linh hồn chôn sâu ở trong đó, khi thì như rắn độc phun nọc, khi thì lại như cuồng phong quá cảnh. Hấn không thi triển chiến kỹ nào hoa lệ, mà là trải qua anh hồn học viện của liên bang tí mỉ bồi dưỡng ra điển phạm tinh anh, vút bỏ một số thứ có hoa không quả, hình thành loan đao đã kích bảo tố nối liền nhất hữu hiệu nhất.

Thân pháp của hấn cũng có vài phần phong phạm Vương Giả Mạnh Mồm trước đây, hơn nữa chỉ ‘nhẹ’ mà nói, so với Vương Giả Mạnh Mồm trước kia còn nhanh hơn. Chiến kỹ thực dụng, năng lực nắm bắt cơ hội ưu tú, nắm chắc rõ ràng đối với đại cục, đây mới là mục tiêu cuối cùng anh hồn học viện bồi dưỡng.

Chỉ trong nháy mắt, phía trước phía sau Vương Giả Mạnh Mồm tựa như tất cả đều là tàn ảnh của Casio.

Vương Giả Mạnh Mồm không chịu từ bỏ chiến phủ lâm vào bị động toàn diện, hấn nếu ném đi món đồ chơi nát này, thì thực sự sẽ bị chém đầu.

Keng keng keng keng...

Vương Giả Mạnh Mồm lấy chiến phủ to lớn làm trục tâm đi vòng, tận khả năng né tránh công kích sắc bén của Casio, cái này khác với Hóa Vũ Liên Hoa của Emily, không phải loại chiến kỹ một hơi bùng nổ xong việc kia, mà là nối liền có thể không chế tiết tấu liên tục công kích.

Dưới chân Casio đập bộ pháp như mộng ảo, một đao tiếp một đao lưu lại vết thương do đao ở trên người Vương Giả Mạnh Mồm, tuy chưa có cơ hội lưu lại vết thương trí mạng, nhưng Casio không vội chút nào, hấn luôn kiêng kỵ năng lực trí mạng của Vương Giả Mạnh Mồm, hấn không muốn mạo hiểm liều mạng, bởi vì nháy mắt một khi hấn thi triển công kích trí mạng, Vương Giả Mạnh Mồm vẫn có khả năng ném rìu liều mạng với hấn.

Chiến kỹ sát, nhất định là phải ở thời điểm có đầy đủ nắm chắc cùng thời gian bắt đầu mới có thể phóng thích.

Tuy vô cùng dụ hoặc, nhưng Casio có thể nhận được loại cơ hội một đòn trí mạng thu hoạch vinh quang này!

“Nếu không ném xuống cự phủ trong tay, Vương Giả Mạnh Mồm thua chắc rồi.” Lôi Âu ánh mắt chuyên chú vô cùng. Thời điểm Casio thành danh, hấn còn lăn lộn ở trong cấp bậc Dũng Sĩ của OP, đối với vị cao thủ tinh anh từng tung hoành OP này có ấn tượng khắc sâu: “Casio quá già giờ, không để lại cho Vương Giả Mạnh Mồm bất cứ một tia cơ hội nào.”

“Vũ khí này căn bản không phải nhân loại có thể sử dụng, ta không biết Vương Giả Mạnh Mồm tính thế nào, nhưng một lúc nữa, cho dù hấn muốn ném chiến phủ cũng không có phần thắng.” Bảo La gật gù đầu: “Chiến phủ nặng hơn 300kg, muốn làm ra công kích nhanh chóng đủ để trí mạng, thời gian súc lực cùng hồn lực cần thiết căn bản không phải chúng ta có thể thừa nhận.”

Bên cạnh Gia Luân lại đang lắc đầu: “Vương Giả Mạnh Mồm khẳng định sẽ không ném cây rìu, lấy tính cách của hấn, muốn ném đã sớm ném, cảm giác hấn đang lợi dụng cây rìu không lồ đó thực nghiệm chiêu gì mới...”

“Chiêu mới? Morlocks chiến phủ căn bản không phải vũ khí chiến đấu cá nhân, có thể thí nghiệm ra chiêu gì mới?” Salisbury cảm thấy ý kiến này quá thực chính là nói nhảm.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289: Đại gia, mau ném đám sắt vụn đó đi (2)

“A, sẽ không nói hấn đang cân nhắc dùng Nhị Trọng Kinh để vung chiến phủ chứ? Món đồ chơi kia vạn năng nữa cũng không vạn năng đến mức như vậy.”

Gia Luân cũng chỉ là cảm giác, thật muốn nói rõ ra cũng nói không nên lời, lắc lắc đầu.

Lola chưa nói gì, chỉ là nhìn chăm chăm màn hình, trong lòng cô phi thường tán đồng Gia Luân, không thể lấy suy nghĩ người bình thường đi đánh giá Vương Giả Mạnh Mồm, người này nhất định đang mưu tính cái gì!

Lúc này chiến đấu trong sân thoạt nhìn đã hoàn toàn bị Casio tiếp quản.

Bộ pháp linh hoạt, tàn ảnh cực nhanh, lại thêm đao pháp làm người ta hoa cả mắt, trong toàn bộ sân thi đấu thể thao tràn đầy tất cả đều là bóng người của Casio, tư thái vững về chống đỡ kia của Vương Giả Mạnh Mềm theo hắn thấy là trăm ngàn sơ hở như thế, rất rõ ràng bắt đầu từ một trận chiến trước, hồn lực của Vương Giả Mạnh Mềm cũng đang tăng cường, đại khái đã đến khoảng 100 Glasso, nhưng chiến đấu cấp bậc như vậy có tác dụng cái trứng. Cho dù là 200 Glasso, muốn vùng Morlocks chiến phủ đạt tới tốc độ công kích bình thường, chỉ sợ cũng cần sức lực mấy chục giây, thời gian này ngay cả đầu thai cũng đủ, hơn nữa, chỉ là tốc độ tấn công “bình thường”.

Thiên hạ võ công chỉ nhanh là không thể phá!

Casio cảm giác ổn rồi, đối thủ này thật đáng sợ, vác thứ lớn như vậy, lại còn có thể làm ra di động, đổi tần số, Quý Bộ kinh hãi như vậy, không thể tưởng tượng, hắn sử dụng tay không là đáng sợ cỡ nào, nhưng đến một bước này, hắn thật sự cảm thấy Vương Giả Mạnh Mềm là muốn quyết thắng như vậy.

Hắn có thể có cách nào?

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt xuất hiện, chuyện trực giác này Casio mấy năm qua phi thường kiêu ngạo. Viện trưởng từng nói, chỉ có chiến sĩ có thiên phú thật sự mới có thể hình thành trực giác chiến đấu như vậy, Vương Giả Mạnh Mềm khẳng định là nắm giữ sát chiêu, tuyệt đối không phải bản tên không đích, nếu không, vì thắng lợi, hắn khẳng định sẽ ném chiến phủ.

Chiến đấu không tồn tại may mắn!

Trong lòng Casio cảnh giác, ở mặt ngoài lại càng cẩn thận.

“Ha ha, lần này cắt người nơi nào tốt nhỉ?”

“Cánh tay trái đi!”

Casio như trâu chọc báo ra vị trí, tiếng nói vừa dứt, ở trong một cú giao nhau, cánh tay trái Vương Giả Mạnh Mềm đã có thêm vết thương mới.

“Đao tiếp theo, chân phải?”

Ánh đao như rắn độc phun nọc, quả thực là chỉ thế nào đánh thế đó, chỉ trong chớp lát, trên người Vương Giả Mạnh Mềm đã thêm mấy chục vết đao to nhỏ.

Từ sau một trận chiến lần trước với Brooks, đã rất lâu chưa nhìn thấy hình ảnh Vương Giả Mạnh Mềm chảy máu đầm đìa như vậy, hơn nữa còn là vừa lên đã chảy máu đầm đìa như thế, hoàn toàn áp chế, trong khu quan sát chiến đấu nhất thời yên tĩnh không tiếng động.

Nghẹn khuất mà!

“Cái này gọi là mua dây buộc mình, “Nhược Trí cười ha ha bình luận: “Trận chiến đấu này tiếp tục, tựa như đã không còn gì hồi hộp nữa, Vương Giả Mạnh Mềm có thể vác Morlocks chiến phủ 300kg tác chiến quả thật khiến ta rất giật mình, nhưng vẫn quá miễn cưỡng, thoạt nhìn hắn cũng chưa có ý tứ ném chiến phủ sử dụng tay không, coi như hắn là nam nhân, thà rằng chết đứng cũng không sống quỳ! Nhưng, ca ngợi thì ca ngợi, ta vẫn nhìn không được muốn phi nhổ chỉ số thông minh của Vương Giả Mạnh Mềm một lần, người không có năng lực tùy cơ ứng biến, quá dễ bị quy củ bắt ép tới chết, không biết biến báo, thường thường không có tiền đồ gì quá lớn.”

“Câm miệng đi Trí ngu, tin hay không thực đến nhà người xử người?!”

“Nhưng hắn nói không sai, vương giả ca quả thật có chút quá cứng đầu đi, ném cây rìu nát đó đi, vác hơn 300kg còn đánh với người ta như thế nào? Hơn nữa còn là loại toàn năng cận chiến linh hoạt.”

“Mẹ nó quá vô sỉ, gã tên là Casio gì gì này! Có chim đò một dạng binh khí với vương giả ca thử xem!”

Tăng...

Máu tươi bắn tung tóe, trong lúc tranh cãi, trên người Vương Giả Mạnh Mềm lại thêm một vết thương mới, lần này là nhắm vai phải, cự phủ đưa về cũng chưa thể kịp thời ngăn cản kẻ địch tiến công, trên vai phải máu chảy như rót.

Thân thể Casio hơi nhoáng lên một cái, xuất hiện ở chỗ trước người Vương Giả Mạnh Mềm không đủ năm mét.

“Người thật chỉ còn đôi lần nữa.” Loan Nguyệt Dao đang nhỏ xuống vết máu, Casio mỉm cười nói: “Được rồi, mặc dù có chút bội phục sự quật cường của người, nhưng chiến đấu chính là chiến đấu, chỉ có thắng bại cùng sinh tử.”

Loan Nguyệt Dao lần này điều chỉnh hạ góc độ.

“Một lượt cuối cùng.” Hắn thần nhiên nói: “Ta muốn giải quyết chiến đấu rồi, mục tiêu lần này, là trái tim người!”

Quả thực là kiêu ngạo vô biên, khán giả trong khu quan sát chiến đấu yên tĩnh hồi lâu rồi cuộc nhin không được bạo phát.

“Ca, xin người đó, đem cây rìu sắt đó ném đi.”

“Vương giả đại gia, thật sự, cái thứ đồng sắt đó căn bản không phải cho nhân loại dùng, ngài cũng đừng so đo với hắn nữa, xin người, ném đi!”

...

Vô số fan khóc lóc cầu xin, bọn họ thực không muốn nhìn Vương Giả Mạnh Mềm cứng đầu thua trận, trong khoảng thời gian ngắn tiếng người ồn ào, nhưng lúc này, đám người Lola đều mở to mắt nhìn, phàm là từng giao thủ với Vương Giả Mạnh Mềm, đều biết thắng bại này quý giá, không đến một giây cuối cùng, không đến một khắc thắng lợi, đều không thể khinh thường. Không hề nghi ngờ, Casio đã làm được, thắng bại này tuy ngoài miệng nói kiêu ngạo, chỉ chỗ nào đánh chỗ đó, nhưng mỗi một lần công kích đều bảo lưu lại đủ không gian cùng dư lực chạy trốn, không chịu liều mạng. Rất hiển nhiên, hắn cũng hoài nghi Vương Giả Mạnh Mềm có sát chiêu nào che giấu.

Nhưng vác món đồ lớn như vậy, có thể sử dụng ra sát chiêu gì?

Đối mặt một mảng tiếng gầm gừ trong khu quan sát chiến đấu, Casio chỉ cười ha ha, trong mắt chợt lóe tinh quang: “Chết!”

Hắn đột nhiên xông lên tốc độ cao, khoảng cách chỉ năm mét, quả thực ngay cả thời gian chớp mắt cũng không đủ, hai thanh loan đao một thanh lướt về phía cổ, một thanh đâm về phía tim, công kích tốc độ cao, Casio tuyệt đối tin tưởng mình công kích có thể phá phòng ngự của Vương Giả Mạnh Mềm, đối phương sao còn chưa ra tay???

Chẳng lẽ thật sự không có sát chiêu?

Nhiều nhất 0.1 giây chớp lên, Casio tựa như thấy được cả vai Vương Giả Mạnh Mềm hoạt động, báo động trở nên vô cùng mãnh liệt, đúng lúc này Casio làm một cái động tác khiến toàn bộ trận mắt há hốc mồm, hồn lực cuồng bạo, nháy mắt tới đỉnh phong 200 Glasso,... Không phải công kích, Thương Ước Đế, là chạy trốn!!!

Nháy mắt hai thanh loan đao rời tay mà ra, đổi tần số ngăn cản quán tính, đồng thời đột tiến tia chớp gấp khúc hướng bên trái né tránh chesod đi...

Một giây tiếp theo, mấy chục vạn người vây xem đều ngây người.

Một ánh sáng màu trắng hiện lên, hai thanh loan đao ở trong ánh sáng trắng tan vỡ, tính cả Casio tựa như đã hoàn toàn rời khỏi hóa thành mảnh vụn...

Vương Giả Mạnh Mềm, thắng!

Thanh âm hệ thống vang lên, chiến phủ loại khổng lồ của Vương Giả Mạnh Mềm chỉ xéo mặt đất.

Giờ khắc này, thế giới lâm vào khuyh đảo!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 290: Bá Vương Ngạnh Thượng Cung!

Căn bản chưa ai thấy rõ vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra cái gì, đừng nói người xem bình thường, cho dù là như Lôi Âu, Lola, Sherry cao thủ một cấp độ, thậm chí Nhược Trí ca lúc này đang ở trên ghế bình luận được xưng có mắt lửa người vàng, cũng đều là cảm giác hai mắt bị mù.

Cái này đã phủ định khả năng toàn bộ mọi người phán đoán!

Vương Giả Mạnh Mềm thật sự sử dụng chiến phủ phòng thành Morlocks... Dùng tay...

Vô luận là hiện trường hay là vô số người ở trước điện thoại xem trận đấu là về mặt khó có thể tin, không có khả năng?

Không có khả năng sao?

Thật sự không có khả năng sao?

Không, Vương Giả Mạnh Mềm nói cho người, đây là có thể!

Một giây tiếp theo, trong các đại anh hồn học viện tiếng người ồn ào, vô số chiến sĩ đều đang hoan hô, vì thắng lợi khó có thể tin này. Đúng vậy, nhìn chung toàn bộ anh hồn học viện, cho dù là trọng trang chiến sĩ cường đại nhất, cho dù là chiến sĩ sở trường lực lượng nhất, cũng không cách nào đem Morlocks chiến phủ dùng thành như vậy.

Giống như sử dụng chiến phủ không phải nhân loại, là chiến thần, là thần!

Một riu, khai thiên tích địa!

Trước kia điên cuồng chỉ là diễn đàn, nhưng một lần này, khu vây xem, sân huấn luyện OP của các đại học viện toàn bộ người thấy một màn như vậy điên cuồng rồi, các loại tiếng la không thể tưởng tượng, Vương Giả Mạnh Mồm một riu lại lần nữa khiến kẻ nghi ngờ câm miệng.

Đúng vậy, vô địch vô hạn Thập Tự Luân trăm, sát chiêu viễn trình phát ra điên cuồng, khó lòng phòng bị, quý dị khó lường, rất có lực đánh, nhưng làm một nhân loại dùng chiến phủ phòng thành Morlocks tốc độ tia chớp, một giây đó, nhìn thấy đã không giống như là nhân loại nữa.

Nhược Trí muốn nói, nhưng căn bản không thể mở miệng, bởi vì bên tai truyền đến tất cả đều là tiếng hoan hô trống chiều chuông sớm, hẳn chỉ có thể tháo xuống tai nghe, điều này căn bản không có khả năng!

Không riêng hẳn, bao gồm những người quan sát cấp bậc Tinh Anh và các đại học viện, bọn họ đều không thể tin, vì đây không phải tốc độ công kích hồn lực và lực lượng nhân loại có thể chống đỡ, đem chiến phủ phòng thành dùng so với dao găm của thích khách còn nhanh hơn, thế này quả thực...

Quái thú?

Cái này tuyệt đối không phải lực lượng, loại phương thức vận dụng này đã vượt qua cực hạn lực lượng có thể đạt tới.

Bọn họ nhìn Vương Giả Mạnh Mồm bình tĩnh, cho rằng đã nhìn thấu, thời điểm đã nhìn thấu, Vương Giả Mạnh Mồm lại làm bọn họ xem không hiểu, hoàn toàn xem không hiểu.

Trần Ngư Nhi cũng vung cánh tay như đứa trẻ vui sướng, không ngờ Vương Giả Mạnh Mồm thật sự thắng rồi, vẫn là lấy phương thức không thể tưởng tượng như thế.

Hơn mười phút sau, cảm xúc của mọi người mới hơi được khống chế, Nhược Trí ho khan vài tiếng, “Vừa rồi trong nháy mắt đó thật sự là quá khó lý giải, chỉ dựa vào mắt thường, hoàn toàn không thấy rõ rốt cuộc đã xảy ra điều gì... Để chúng ta xem pha quay chậm chiếu lại trước!”

Trên màn hình hệ thống lúc này đã đưa ra màn ảnh vài giây cuối cùng, mắt toàn bộ mọi người đều trừng thật to.

Ở trong hình ảnh pha quay chậm bội số lớn mỗi giây sáu mươi ảnh, mọi người cuối cùng đã thấy rõ chuyện xảy ra trong nháy mắt đó.

Trong hình ảnh, Casio đang nhanh chóng tới gần, nhìn như đã nắm giữ toàn cục, nhưng đột nhiên, Casio như nhận được thứ gì dọa sợ, vốn là cận thân công kích, đột nhiên cảm loạn đao trong tay ném ra, đồng thời nhanh chóng né tránh, phản ứng này quả thực cũng kinh thiên, sau đó... một giây tiếp theo, thân thể hắn đã bị một ánh sáng màu trắng nghiền nát.

Mọi người có thể nhìn thấy là cánh tay phải Vương Giả Mạnh Mồm phồng lên rõ ràng, cùng với hồn lực bùng nổ, nhưng trên cảm giác không phải hồn lực kinh thiên động địa gì, nhưng chiến phủ lại làm ra công kích không thể tưởng tượng, chiến phủ to lớn như vậy thế mà nhanh đến mức biến mất.

Toàn bộ quá trình ý nghĩa hai sự kiện, Vương Giả Mạnh Mồm một mực áp ủ công kích nào đó, tiếp theo kết hợp lực lượng và tốc độ loại chiến phủ này chém giết, khiến Casio nhìn như đã né tránh khỏi phạm vi công kích nháy mắt bị kinh khí xé gió hủy diệt trong tích tắc, thậm chí phòng ngự cao tới hơn 170 hồn lực cũng chưa hình thành được bất cứ sự ngăn cản nào.

Casio từ đầu tới đuôi chưa lộ ra một tia sơ hở, vô cùng cẩn thận, thậm chí phản ứng ở một khắc cuối cùng cũng có thể xưng là kinh diễm, hẳn ở dưới tình huống không chút dấu hiệu cảm giác được nguy cơ, cũng làm ra phản ứng quyết đoán nhất.

Nhưng mặc dù là như vậy, vẫn không thể ngăn cản Vương Giả Mạnh Mồm công kích.

Toàn bộ mọi người đều chỉ có một ý tưởng, cấp bậc Tinh Anh đã hoàn toàn không phải đối thủ của Vương Giả Mạnh Mồm.

Ở dưới tốc độ chậm, vẫn không thể bắt giữ được Vương Giả Mạnh Mồm nháy mắt phát lực, cái này rất có thể ý nghĩa phương pháp sử dụng hồn lực nào đó mới nhất, hoặc là chiến kỹ nào đó.

Ít nhất ở giờ khắc này, không ai có thể phân tích ra, rốt cuộc là năng lực gì, thế mà có thể điều khiển chiến phủ to lớn như thế, làm ra công kích như vậy, đừng nói là cấp bậc Tinh Anh, cấp Điện Phủ chỉ sợ cũng không ngăn được.

Đây là diễn hình lực lượng phá kỷ xảo, Bá Vương Ngạnh Thượng Cung!

“Vương Giả Mạnh Mồm, lại kính dâng cho chúng ta một trận đấu không thể tưởng tượng, nói thẳng... Ta xem không hiểu một chút nào, nhưng rất cao hứng, kỳ tích có thể tiếp tục. Trí ca, người thấy thế nào?” Trần Ngư Nhi vui vẻ nói.

Nhược Trí ho khan vài tiếng, “Điều này sao, ta cảm thấy Vương Giả Mạnh Mồm rất... lợi hại, nhưng thắng bại là chuyện thường binh gia.”

Ngay cả người khu vây xem cũng tràn đầy tiếng xùy xùy, nhưng đã không còn ai thèm đề ý hắn.

Mỗi lần đều chơi trò đau tim, mỗi lần đều ở thời điểm mấu chốt nhất mới nháy mắt hủy diệt đối thủ, đây là vương giả ca! Làm fan của vương giả ca thật sự là quá hạnh phúc.

“Nhìn thấy chưa, nhìn thấy chưa, ta nói cái gì!” Sherry đắc ý cười to, trước ngực một mảng sóng mãnh liệt, thi triển hết bản sắc nữ ma đầu: “Ta đã nói Vương Giả Mạnh Mồm có đại chiêu mà, các ngươi cứ không tin. Mario, ngươi vừa rồi tựa như nghi ngờ đội trưởng ta, trực giác nữ nhân?”

“A? Ta chưa, chưa nói cái gì mà!” Mario cũng sắp khóc rồi, mình lúc trước nói cái gì? Lúc ấy cảm nhận được lửa của đội trưởng, mình đã sợ tới mức cái gì cũng không nói được!

Sherry cười hắc hắc: “Phải không, mọi người cũng cho rằng như vậy sao?”

Nháy mắt, đội viên khác lập tức đứng ở phía sau Sherry, “Lão đại, Mario vừa rồi nghi ngờ ngài, tuyệt đối là mặt hàng này muốn lên chức!”

“Đúng, chúng ta là kiên định đứng về phía đội trưởng, nghe lời đội trưởng, đi theo đội trưởng!”

Một đám người ùn ùn bày tỏ lòng trung thành, Mario đáng thương khóc không ra nước mắt.

Mất Mario đảo như rang lạc, “A, đội trưởng, ngươi quên rồi sao, người kia, hiện tại gọi điện thoại cho hắn, xem hắn đang làm thôi?”

Sherry hoài nghi chỉ có Mario biết, Mario cũng từng phân tích, nhưng cảm thấy hoàn toàn không đáng tin, nhưng lúc này cũng không quản được nhiều như vậy, chết đạo hữu không chết bản đạo.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Dương đông kích tây (1)

Sherry sừng sốt, vỗ tay lớn một cái, “Đúng vậy, ta sao lại quên mất!”

Điện thoại Sherry tit tit kêu lên, nhưng đối phương hiển nhiên chưa tiếp...

Lúc này trong Cuồng Thú xã đoàn của học viện Capofer, một đám đông còn đang chưa hết thèm nhìn chăm chăm màn hình lớn trước mắt.

“Nhược Trí cũng có lúc chịu thiệt.” Lôi Âu cảm thấy buồn cười, nhìn không được có chút cảm khái, “Vương Giả Mạnh Mồm này nếu là đội trưởng chiến đội nào đó, chiến đội đó chỉ sợ ngồi vững top 10, người này tuyệt đối có hi vọng tranh đoạt top 3 mạnh nhất CHF.”

Gia Luân cười nói: “Ta cảm thấy hạng nhất cũng có thể, nếu hắn là chân thật.”

“Hạng nhất còn không dễ dàng như vậy, một thế hệ trẻ tuổi của liên bang ngoại hồ tàng long, nhưng không thể không nói, đến cấp bậc này của hắn, đã sắp đến đỉnh rồi, tám chín phần mười là người của năm đại gia tộc.”

“Lola đội trưởng?”

Từ lúc bọn họ nói chuyện, Lola đã vội vã đứng dậy rời khỏi, hơn nữa ngay lập tức gọi cuộc điện thoại cho viện trưởng Scoffer, nàng muốn trên ngựa chứng thật một sự kiện.

“Tiểu Lola à? Ngươi đợi trước một chút! Ôi chào ôi chào ôi chào, cái kia chuyển đến nơi này! Khẽ chút, khẽ chút!” Điện thoại bên kia truyền đến tiếng lão Porter hỗn hên tâm: “Có chuyển năng lượng tinh thể như ngươi sao? Ngươi con thỏ nhỏ này, chậm một chút, muốn nổ chết lão đầu từ ta à...”

“Tiểu Lola à, ông nội bên này đang bận, ngươi có chuyện gì? Ừm? Vương Trọng? Hắn sớm đi rồi, đi làm gì? Ta làm sao biết tiểu tử đó đi làm gì, vút lão đầu từ ta bỏ chạy, ta còn muốn tìm hắn đây... Thôi thôi, không có việc gì ta dập trước nhé! Ôi chào ôi chào, cái đó đặt bên này!”

Thời điểm lão Porter vội vã dập điện thoại, trong mắt Lola đã toát ra hào quang nóng rực.

Quả nhiên!

Vương Trọng một giờ trước đã rời khỏi thư viện, sau đó Vương Giả Mạnh Mồm liền đăng nhập OP! Nếu Vương Trọng chính là Vương Giả Mạnh Mồm, như vậy lấy thời gian để xem, nơi hắn hiện tại có khả năng ở nhất, chính là phòng huấn luyện OP của học viện Capofer!

Lola chạy nhanh như gió, như tia chớp hướng về phía phòng huấn luyện OP chạy vội đi.

Lúc này trong phòng huấn luyện OP của học viện Capofer đang là một mảng thanh âm như sóng thần, danh tiếng cùng sức kêu gọi của Vương Giả Mạnh Mồm ở nơi đây hiển nhiên so với học viện Thiên Kinh bên kia mạnh hơn không chỉ một bậc, bởi vì thân phận thần bí, chưa rõ thuộc về thành thị nào, càng dễ dàng được càng nhiều người ủng hộ.

Khi Vương Trọng từ trong phòng huấn luyện một mình đi ra, chỉ cảm thấy trong toàn bộ đại sảnh đều đã chen chúc đầy người như họp chợ, mọi người đều đang hoan hô tên Vương Giả Mạnh Mồm, không thể không nói, trong lòng vẫn phi thường vui vẻ, đây là một loại cảm giác thành tựu, rất đầy đủ, đương nhiên hẳn không thể say mê trong đó.

Thật không dễ gì mới từ trong tầng tầng người ‘giết’ ra một con đường máu lao tới ngoài phòng huấn luyện, các học sinh căn bản không chịu rời khỏi, hơn nữa còn không ngừng có người ủa vào, bởi vì kế tiếp sẽ có một đồng cao thủ tiến hành phân tích đối với trận đấu này, đồng thời trên diễn đàn cũng có các loại tranh luận, kết hợp cao thủ trong CHF, mọi người đều đang đoán Vương Giả Mạnh Mồm rốt cuộc là ai, thực lực như vậy quả thực là muốn nghịch thiên mà, chiến kỹ thần bí như thế, tuyệt đối là có cao nhân chỉ điểm!

Vương Trọng nghe mà vui vẻ, dù sao không sao cả, thực chiến thực chiến, quả nhiên cần ở trong chiến đấu, mới có thể đạt được kinh nghiệm.

Với hẳn mà nói thay đổi sóng ngắn hồn lực của bản thân không phải chuyện quá khó, điều này đối với người khác quả thật rất không dễ dàng, có thể có thiên phú phương diện này, nhưng bản thân sóng ngắn không có bất cứ giá trị gì, nhưng tổ hợp sóng ngắn hồn lực lại mở ra cho Vương Trọng một cánh cửa hoàn toàn mới, đây là thứ từ trong sinh mệnh phũ phàng ẩn giấu.

Mỗi một đoạn sinh mệnh phù vân như một cái mã hóa ý nghĩa thâm ảo, hẳn vừa rồi sử dụng chính là lực lượng mã hóa. Casio là đối thủ rất tốt, không ngừng kích thích áp bách hẳn, làm hẳn theo bản năng đặc ý phóng thích, lĩnh ngộ đoạn lực lượng mã hóa kia.

Đương nhiên cũng may mắn đối phương có chút ném chuột sợ vỡ đồ, nếu vừa lên đã liều mạng, hẳn thật sự chết mất, lần này vận khí tương đối khá.

Ở trong thế giới của Vương Trọng đã có định nghĩa kiểu mới đối với phù vân, hẳn cho rằng, nên là “phù vân”, cái này không phải hoa văn, mà là một loại văn minh.

Một khắc đó, Vương Trọng cảm giác Morlocks chiến phủ hơn 300kg quả thực nhẹ như không có gì, không gian xung quanh tốc độ thời gian trôi cũng trở nên thông thả vô cùng, tất cả bao gồm dịch thân thậm chí không khí vẫn vẫn các vật chất bên ngoài, ở trong mắt hẳn đều là yếu ớt không chịu nổi như vậy, giống như tờ giấy, tựa như chỉ cần nhẹ nhàng vung tay lên là có thể xé nát!

Quá cường đại, hẳn cẩn thận thể hội ghi nhớ loại cảm giác này, nếu lần này công kích là cần dưới cực diện áp bách nhất định phóng thích, rất không ổn định, vậy hẳn về sau huấn luyện phải nghĩ cách xác nhận một bộ hệ thống phù vân thuộc về mình, có một không hai. Vừa nghĩ đến đây, Vương Trọng liền đặc biệt vui vẻ, hẳn thích loại chuyện có tính khiêu chiến này!

Vương Trọng đang nhớ lại cảm giác hạnh phúc đó, thỉnh thoảng bị người ta vỗ một cái thật mạnh ở trên vai.

Lola cười lên ‘phốc’ một tiếng, vừa rồi chạy tới liền nhìn thấy Vương Trọng thắng cha này đứng ở cửa phòng huấn luyện, sự tình đang theo phương hướng mình phỏng đoán tiến lên.

Lola cười tươi tắn: “Thật khéo đó Vương Trọng đội trưởng, hôm nay đã là lần thứ hai gặp mặt.”

Vương Trọng về mặt bắt đầu đi: “Khụ khụ, Lola đội trưởng, bạn sao lại xuất quỷ nhập thần, người dọa người, sẽ dọa chết người phải không?”

“Ha ha, Vương Trọng đội trưởng sẽ nhát gan như vậy?” Lola tựa cười mà không cười nhìn hẳn.

“Cái này không phải vấn đề nhát gan hay không, là phản ứng của người bình thường, làm sao vậy, tìm mình có việc gì sao?”

Lola không tính dễ dàng buông tha, giả bộ không chút để ý hỏi: “Là có chút việc, nhưng Vương Trọng đội trưởng đến bên này làm gì vậy? Vừa rồi ta thấy bạn hình như từ trong phòng huấn luyện OP đi ra?”

Vương Trọng ngẩn ngơ.

“Xem trận đấu của Vương Giả Mạnh Mồm mà.”

Lola sững sốt, còn có thể như vậy sao, “Bạn cũng thích Vương Giả Mạnh Mồm?”

“Đương nhiên, điều này rất khó lý giải sao?” Vương Trọng hỏi ngược lại.

Lola tròn mắt há hốc mồm, cô tự cho là nắm chắc thắng lợi, lại bị đối phương nói hai ba câu đã hóa giải, cái này... tựa như không thể bám dính không tha rời.

Lola còn chưa phục hồi tinh thần lại, chợt nghe thấy tiếng điện thoại của Vương Trọng vang lên ‘Tít tít tít’.

“Xin lỗi.” Vương Trọng hướng cô cười cười, mở ra điện thoại.

Một hình ảnh mờ phông xuất hiện ở trước mặt hẳn, chỉ thấy trong hình ảnh xuất hiện là Scarlett, ở bên cạnh cô còn có Barron mặt tái nhợt, ôm cánh tay ngồi, tựa như đã bị thương.

Nhìn thấy trong hình ảnh đồng thời xuất hiện Vương Trọng và Lola, Scarlett cũng ngây người, hiển nhiên cũng không ngờ tới Lola vừa rồi còn ở trong đại sảnh cùng mọi người cùng nhau xem trận đấu lại xuất hiện ở chỗ Vương Trọng.

Chương 292: Dương đông kích tây (2)

“Chuyện gì vậy?” Về mặt Vương Trọng cũng nghiêm túc hẳn lên, xem hình ảnh, bọn họ tựa như là ở Cuồng Thú xã đoàn, nhưng Barron vì sao sẽ bị thương?

“Chúng ta ở Cuồng Thú xã đoàn, người... Vẫn là qua đây một chuyến đi.”

Về mặt Scarlett rất nghiêm túc, còn mang theo một tia phần nộ.

Barron là fan Vương Giả Mạnh Mồm, Vương Giả Mạnh Mồm sau khi thắng lợi tránh không được rất vui vẻ, điều này làm Salisbury nhìn mà không chịu nổi nữa, bởi vì hắn luôn nói Vương Giả Mạnh Mồm phải thua, kết quả lại bị đánh mặt, tiếng cười của Barron đương nhiên không phải trào phúng, nhưng theo Salisbury thấy chính là trào phúng, mà Salisbury cũng không phải một kẻ mất mặt còn không lên tiếng, lập tức tìm Barron “luận bàn một chút”, vốn là tập huấn, luận bàn lẫn nhau là việc rất bình thường, hướng chỉ mọi người xem trận đấu vừa rồi cũng đều có ý tứ hoạt động chút.

Barron thuộc loại hình thực chiến, cần cảm xúc bùng nổ, loại luận bàn và huấn luyện này không sai biệt lắm, cần bản không phát huy được lực lượng thật sự, nhưng Salisbury thì lại chơi thật, đánh gãy cánh tay phải Barron. Đây chỉ là luận bàn, cần bản không cần thiết, người Thiên Kinh đương nhiên phần nộ, đòi Salisbury giải thích.

Salisbury tựa cười mà không cười nhìn bọn họ, Bảo La thì đứng ở phía sau hắn, người chiến đội Saxon hôm nay cũng đều ở bên cạnh, hắn ước gì đám người này của học viện Thiên Kinh nhìn không được động thủ.

Hắn mấy ngày nay xem như đã hiểu, cô bé tên Hyman kia và Vương Trọng thật ra không có gì, nhưng lại một lòng một dạ nhào vào trên người tiểu bạch kiểm học viện Thiên Kinh tên là Glory kia, lúc đi học giống như quả thực hận không thể ngồi vào trong lòng gã, Salisbury lúc ấy liền biết mình hết hy vọng rồi. Nếu đối thủ là Vương Trọng còn dễ nói, nhưng tiểu bạch kiểm tên Glory kia bộ dạng là thật sự quá đẹp, người như thế, cho dù mình đem hắn giam đến trong đồng phân, những cô em kia cũng sẽ khốc lóc hướng trong đồng phân lao vào.

Nếu như vậy, hắn đương nhiên cũng không có gì cô kỵ, cần bản không cần để ý hình tượng, dù sao chỉ cần mình sống là được.

“Ha ha, luận bàn ngộ thương mà thôi, mấy vị không cần bộ dáng hung thần ác sát như vậy, thua không nổi thì đừng đấu, Thiên Kinh cũng chỉ ở cái mức này.” Salisbury chẳng hề để ý bĩu môi nói, chiến đội khác thì xem náo nhiệt, loại sự tình này không có đúng sai đáng nói, cá lớn nuốt cá bé, rất bình thường.

Emily khẽ nhủ mày, siết nắm tay nhỏ, Scarlett lại đi qua túm lấy cô: “Vương Trọng sắp đến rồi, chờ hắn đến rồi nói sau, chúng ta vẫn là để Hyman xem thương thế của Barron trước đi.”

“Không có việc gì, bị thương nhẹ, là ta quá vô dụng.” Barron thì lại xấu hổ, tay phải theo bản năng muốn nâng lên gãi gãi đầu, nhưng hắn bị thương chính là cánh tay phải, vừa nhắc lên đã đau nhe răng trợn mắt, mồ hôi trên trán như hạt đậu không ngừng chảy xuống.

Hyman trừng mắt nhìn hắn, đem vai trái hắn đè chặt, một luồng hồn lực màu lam nhạt từ trong bàn tay cô thẩm thấu đến cánh tay trái của Barron.

Dị năng loại chữa trị là rất hiếm thấy, các đại chiến đội thật ra đều hy vọng có được một đội viên như vậy, đối với CHF nguy cơ bốn bề mà nói, đây không thể nghi ngờ là có được năng lực đánh lâu dài.

“Không đau nữa!” Barron có chút xấu hổ.

“Câm miệng.” Hyman nhắm mắt cẩn thận cảm thụ, chết tiệt, xuống tay thật nặng.

Ngay sau đó, hào quang màu lam kia cũng đang khuếch tán, chiếu khắp toàn thân cao thấp Barron.

May mà chỉ là gãy xương, Hyman nhẹ nhàng thở ra, Barron dù sao trước đó không lâu mới trải qua một lần hôn hải sụp đổ bị thương nặng, mọi người lo lắng cũng chỉ là lần này bị thương có dẫn phát vấn đề phương diện nội tại của hắn hay không, chỉ là gãy xương, nói thật, vấn đề không lớn.

Vương Trọng đã đến, phía sau là Lola, nhìn ra được hai người là cùng nhau chạy tới.

“Cánh tay phải gãy xương, phương diện khác không có gì trở ngại, cần một đoạn thời gian khôi phục.” Hyman giải thích, người khác của học viện Thiên Kinh cũng đều nhẹ nhàng thở ra.

“Vậy thì tốt.” Vương Trọng cười cười, quay đầu nhìn về phía Salisbury bên kia: “Salisbury phó đội trưởng..”

“Có gì đâu, có gì đâu.” Salisbury cười nói: “Luận bàn mà thôi, chút thương tổn nho nhỏ, không phải chết người, học viện Thiên Kinh các người cũng quá

chuyện bé xé ra to rồi.”

“Cái gì luận bàn, người chính là cố ý!” Emily lạnh lùng nói. Ở trong chiến đội Thiên Kinh, trừ Vương Trọng và Mã Đông, cô quan hệ với Barron tốt nhất, dù sao đều là học sinh cùng năm, Glory mà nói, đối với Emily mà nói quá cao lạnh, nói chuyện không hợp khẩu vị.

“Bạn học Emily, ta không sao...” Barron muốn chuyện to hóa nhỏ, nếu các đồng đội bởi vì mình mà gặp phải phiền toái gì. Barron tuyệt không muốn nhìn thấy.

“Cố ý? Ai ư, Assassin đại tiểu thư, thực sự không ôn hòa, về sau ai còn dám luận bàn với Thiên Kinh các người, các người bị thương liền chụp mũ, chắc chắn, ta thấy các người đến CHF trực tiếp một đường bảo tổng lấy quán quân cho xong.”

Sắc mặt Barron có chút tái nhợt, cúi đầu, hẳn càng thêm rõ ràng thực lực là quan trọng cỡ nào, nếu không ảnh hưởng không chỉ mình, còn có người bên cạnh mình.

Lola vốn định mở miệng, bỗng nhiên dừng lại, cô rất muốn xem xem Vương Trọng xử lý như thế nào.

Arnold Dayton gần đây đối với Vương Trọng thật ra đã gia tăng không ít hảo cảm, làm một trong những người đi lại gần nhất với nhà Porter, phân lượng lão Porter viện trưởng ở trong lòng hẳn là rất nặng, cái khác không nói, lần trước Vương Trọng có thể ‘nói chuyện riêng’ với lão Porter suốt đêm, chuyện này đã khiến Arnold Dayton bội phục sát đất.

Thời điểm Salisbury và Barron luận bàn hẳn cũng có mặt, là thấy tình huống sự việc, đối với loại hành vi được tiện nghi còn khoe mẽ này của Salisbury, trong lòng Arnold chán ghét, lúc này đang muốn đứng ra giúp chiến đội Thiên Kinh nói lời công bằng, lại bị Lola chặn trước người hẳn.

“Đừng lên tiếng, tiếp tục xem.” Lola như có hứng thú nhìn chằm chằm bên kia, mặc kệ Vương Trọng có phải Vương Giả Mạnh Mẽ hay không, cô cảm thấy gã này đều khẳng định có năng lực giải quyết loại việc nhỏ này. Có thể được ông nội thưởng thức, ít nhất tuyệt đối sẽ không là người đầu óc đơn giản, chỉ là, hẳn sẽ giải quyết như thế nào đây?

“Lần trước ở hội trường lên lớp, Bảo La đội trưởng tựa như có một lần ước chiến với chiến đội Thiên Kinh chúng ta nhỉ, bận rộn quên mất.” Vương Trọng đưa tay ngăn lại Emily và Mirami đã muốn xông lên, hoàn toàn không để ý tới Salisbury nháy nhót ở một bên, mỉm cười nói với Bảo La phía sau Salisbury: “Dứt khoát cái lương không bằng bạo lực, hai chiến đội chúng ta, hôm nay đánh một trận, thế nào?”

Đánh một trận? Thiên Kinh và Saxon?

Toàn trường nháy mắt an tĩnh lại, đại đa số người phản ứng đầu tiên chính là: Gã này điên rồi à?

Đúng, học viện Thiên Kinh lúc trước là từng có một lần ước chiến với Saxon, nhưng loại ước chiến tính chất nửa nói giỡn trên lớp học này, ai sẽ thật sự coi là thật? Trong khoảng thời gian này các chi chiến đội thời gian rảnh rỗi thật ra rất nhiều, như Austin học viện chỗ Lôi Âu, đã liên tiếp từng có luận bàn giao lưu với mấy chi chiến đội, Saxon cũng vậy, nhưng, đây là quyết đấu giữa cao thủ cùng cao thủ, cùng trình độ mới gọi là luận bàn, thực lực, xếp hạng chênh lệch quá nhiều, cái đó gọi là bắt nạt người ta, tựa như Salisbury làm đối với Barron.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 293: Giá trị nghiền áp (1)

Cho nên các chi chiến đội tới tham gia lớp tập huấn mấy ngày qua luận bàn lẫn nhau quên cả trời đất, đồng thời căn bản đều chưa ai từng đi tìm chiến đội Thiên Kinh giao lưu, loại đội ngũ như bọn họ năm trước thi đấu tiểu phân khu cũng chỉ hạng mười, thắng bọn họ mặt mũi cũng chẳng vẻ vang.

Saxon đại khái cũng ý nghĩ như vậy, cho nên cũng một mực chưa chủ động nhắc tới chuyện luận bàn với học viện Thiên Kinh, chuyện này, không ít người ngầm cảm thấy học viện Thiên Kinh là đại vận, ít nhất không cần mất mặt ở trước mặt toàn bộ mọi người.

Nhưng Vương Trọng kia, thế mà ở lúc này chủ động nhắc tới!

Lại nói, nếu là loại ước chiến này lúc trước, vô luận thắng thua đều chỉ là thuần túy ước chiến luận bàn mà thôi, nhưng hiện tại, tính chất đã thay đổi, ở dưới tình huống như vậy thua trận, sẽ chỉ làm học viện Thiên Kinh càng không ngừng nổi đầu mà thôi.

Vô luận chọn đối thủ hay là thời cơ, quả thực đều là không thể nói lý đến cực điểm.

Trừ Lola, mặc dù là Lôi Âu vẫn luôn đối với Vương Trọng cảm thấy rất hứng thú cũng cảm thấy Vương Trọng đề nghị như vậy có chút không thể tưởng tượng, nhưng đồng thời, chuyện này cũng càng lúc càng có ý tứ.

Chỉ thấy Bảo La mỉm cười.

“Được.” Hân rất tùy ý nói với Salisbury: “Ngươi chọn bốn đồng đội đi, chơi với mấy vị chiến đội Thiên Kinh một chút.”

Lôi Âu nhin không được thờ dài, Bảo La vẫn rất già giò, nhưng nếu là mình mà nói, vô luận mình đối với học viện Thiên Kinh, đối với đám người Vương Trọng có thành kiến hay không, đều sẽ tuyệt không lựa chọn ở loại thời điểm này tiếp nhận học viện Thiên Kinh khiêu chiến, vậy có chút hương vị dồn người ta vào chỗ chết, quá mức không cho người khác đường lui, Vương Trọng này tựa như cũng có chút xúc động, hoặc là, hân thực có đòn sát thủ gì?

Không hề nghi ngờ, Bảo La chơi chiêu này rất hay, thắng, cũng sẽ không nói bọn họ bắt nạt người ta, nhờ đâu thua, cũng là bởi vì hân chưa ra sân tốt xấu còn có bước lui thân. Học viện Thiên Kinh hẳn là không phải hoàn toàn không có cơ hội, dù sao trước đó không lâu mới đánh bại Adolf, những ngày qua mọi người không muốn luận bàn với Thiên Kinh cũng có nguyên nhân nhất định phương diện này, trừ học viện Capofer, học viện Austin, học viện Saxon chiến đội đứng đầu cao cao tại thượng như vậy, mấy chiến đội khác chỉ sợ thật không dám vỗ ngực nói mình có nắm chắc trăm phần trăm thắng Thiên Kinh, thắng bọn họ không có gì vẻ vang, chẳng may lật thuyền trong mương vậy mới là mất mặt quá mức.

“Như vậy đi.” Vương Trọng cười ha ha, sờ sờ cằm: “Vị công bằng, ta cũng không ra sân.”

Công, công bằng..

Trừ Lola thiếu chút nữa cười thành tiếng, hầu như toàn bộ người chiến đội khác đều có loại cảm giác không biết nói gì.

Salisbury trợn trắng mắt, thẳng cha này thật đúng là tự kỷ mù quáng mà, đó là học viện Saxon, lão đại khu E phía đông, mà các ngươi chẳng qua là hạng mười khu A phía đông năm ngoái mà thôi, người ta nhường người một chút đó là khiêm tốn, người trái lại không phục, nói cái gì công bằng với người ta, cái này con mẹ nó gọi là nảo tàn!

Làm ra vẻ cũng phải có thực lực đó người anh em!

Bảo La thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Thứ đệ tiện này, chưa làm rõ tình trạng sao?

Hân là người có thù tất báo, lần trước ở trên party, Vương Trọng xuất hiện hầu như đã phá hỏng tiền đồ của hân, điều này làm Bảo La đã sớm hận thấu xương đối với kẻ này, mặc dù về sau Cadillon lại liên hệ hân, hơn nữa như cũ ký một phần hợp đồng tài trợ với Saxon chiến đội hân đại biểu, nhưng vẫn chưa hòa tan thù hận trong lòng hân đối với Vương Trọng.

Có người, một chút việc bé tẹo cũng có thể ghi thù cả đời.

Hôm nay nếu không có mình ngầm đồng ý, những kẻ này cho rằng Salisbury thực dám can rờ như vậy, khiêu khích chiến đội khác sao?

Một trận chiến này, mặc dù Vương Trọng không đề cập tới, Salisbury cũng sẽ tìm cơ hội nhắc tới!

“Ha ha, luận bàn mà thôi, Vương Trọng đội trưởng tùy ý.” Bảo La cười khoát tay áo: “Cần cho các ngươi một chút thời gian chuẩn bị không?”

“Không cần, Thiên Kinh chiến đội lúc nào cũng đã làm tốt chuẩn bị chiến đấu.” Vương Trọng nói.

Đánh đi, đánh đi!

Trận thi đấu này giữa chiến đội Thiên Kinh cùng chiến đội Saxon, hầu như chỉ trong nửa giờ ngắn ngủn đã truyền khắp toàn bộ học viện Capofer.

Bình thường giao lưu luận bàn giữa chiến đội các học viện thật ra cũng không giấu, học sinh Capofer muốn xem chiến đấu có thể tùy ý, bởi vì các chiến đội không ít tuyên thù ngạo sào, bởi vậy mỗi lần có chiến đấu gì, chỉ cần là sau thời gian học, người lựa chọn đi qua xem thật ra còn không ít, nhưng nhiều nhất cũng chỉ quy mô mấy trăm người.

Nhưng lần này lại khác!

Saxon được xưng một trong các học viện mạnh nhất, lại sẽ đối trận học viện Thiên Kinh được xưng ở cuối xe, nghe nói hai bên mâu thuẫn!

Đối với các học sinh cả ngày ở trong chương trình học nặng nề vất vả chìm nổi mà nói, tìm chút việc vui có ý tứ không dễ, đề tài và trận đấu thú vị như vậy đột nhiên toát ra, là con người đều sẽ cảm thấy hứng thú.

Vì thế một truyền mười, mười truyền trăm, toàn bộ học viện Capofer đều náo nhiệt hẳn lên.

Lúc này thật ra đã là chạng vạng tan học, nhưng các học sinh nghe tin tức, vẫn nhanh chóng tốp năm tốp ba chạy tới.

“Học viện Thiên Kinh khiêu chiến học viện Saxon, nghe nói một bên thua, toàn đội phải cỡi trường tập thể vòng quanh học viện Capofer chạy ba vòng!”

“Nói hươu nói vượn, mấy cô em học viện Thiên Kinh, trường cái em gái người? Người bình thường đều sẽ không nghĩ như vậy phải không? Rõ ràng ta nghe nói là đội trưởng hai bên bọn họ cược một vạn tín dụng điểm!”

“Nói nhảm à, cược trắng tợn khẳng định là chuyện không có khả năng, ta thật ra nghe nói hình như là chiến đội Thiên Kinh bên kia có người bị người của Saxon đánh, đây là hai đám người tìm cơ để chơi đây! Thua đập đầu vang một trăm cái!”

“Mặc kệ bọn họ đánh cược gì, đám người học viện Thiên Kinh đầu óc hòng rồi sao? Chọc ta chết mất, đó là Saxon đó, đội mạnh so với chiến đội Capofer chúng ta cũng không yếu hơn quá nhiều!”

Ước chừng hơn vạn học sinh rất nhanh đã đem mấy cái cửa ra vào hội trường đoàn chiến học viện Capofer chen chặt như nêm cối.

Dù sao cũng là Capofer hiểu chiến.

Sân bãi đủ trống trải, mấy ngọn đồi nhỏ vắt ngang, chỗ trung ương có một ao nước lớn đào sâu, trong hội trường còn bố trí một ít chướng ngại vật có thể tháo dỡ, trên không hội trường lơ lửng mà hình triển lãm số liệu phân tích các phương diện, cung cấp cho các học sinh phản ứng chiến đấu trực quan nhất.

Tuy chiến đấu quyết định rất lâm thời, nhưng nhìn ra được học viện Capofer hiệu suất phi thường cao, thông qua hội học sinh chuyển phát, hầu như toàn bộ học sinh có thời gian đều ở trong thời gian cực ngắn đến, đương nhiên trọng điểm mọi người xem là Saxon, đây dù sao cũng là đội mạnh đồng khu.

Lúc này bốn phía hội trường tiếng ‘Ông ơng ơng ơng’ không dứt bên tai. Nói thật, Thiên Kinh khiêu chiến Saxon, chỉ cần là người hơi hiểu biết chút đối với các chiến đội địa khu phía đông, đều không cảm thấy đây là một trận đấu ngang tay.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Giá trị nghiên áp (2)

“Một đoàn đội cường đại hay không, không quyết định bởi người mới cá biệt cường hãn đột nhiên toát ra, trừ phi là cao thủ chuẩn cấp Điện Phủ, như Vương Giả Mạnh Mồm, Thiên Kinh hiển nhiên không có điểm ấy, có thể đánh bại Adolf, chỉ có thể nói Adolf thật sự quá kém.”

“Không sai, một cái hạng ba tiểu phân khu mà thôi, nghe nói điểm số cũng rất giảng co, 4-3, Saxon không phải là Adolf loại mặt hàng kia có thể so sánh.”

“Ha ha, đừng nói người khác như vậy mà, xem nào nhiệt, cầu cao hứng. Nói, bọn họ rốt cuộc chọc cái gì vậy? Ta tương đối quan tâm đối với điều này.”

“Tỷ là tới xem soái ca! A, nhìn kia, Gia Luân, nam sinh đeo kính dụ dàng nhất!”

“Bảo La đội trưởng mới gọi là đẹp trai, ngồi ở nơi đó cũng thật có khí chất!”

“Dáng người cũng tốt, xem ngón tay thon dài kia của Bảo La nhà chúng ta, trời ạ, tỷ cảm thấy có thể chơi một năm, không giống con đại tinh tinh kia.”

“Kháo, các người đám tam bát này nào có trình độ thẩm mỹ, rõ ràng Lôi Âu đội trưởng tương đối có hương vị nam nhân!” Một cô em béo đang cầm một gói bông to ánh mắt như mũi kim, nóng rực, dáng người hơn 150kg thật không dễ gì chen đến phía trước, hướng về phía Lôi Âu tru lên như giết heo: “Lôi Âu đội trưởng! Em yêu anh! Anh mới là đẹp nhất!”

Buner-Barton bên cạnh Lôi Âu nhìn không được cười trộm, Lôi Âu vỗ mạnh một phát, cô em béo đằng sau nhanh chóng thành dạng mê trai, hét to: “Động tác đánh người cũng thật đẹp! Thật có hương vị nam nhân. Lôi Âu đội trưởng, xin kết giao với em đi!”

“Không dễ dàng nha lão Lôi, rốt cuộc có người thổ lộ với người! Tiếp chiêu đi, loại thời điểm này, làm một nam tử hán nhiệt huyết, phải đối mặt với mỹ nữ yêu cầu chứ!” Gia Luân bên cạnh thật sự nhìn không được nữa, cười ha ha thành tiếng.

Bảo La mỉm cười an vị ở bên cạnh, bầu không khí rất nhẹ nhàng, tuy nhiên cảm thấy điều này cũng không cần thiết, nhưng học viện Thiên Kinh hẳn là cũng có thể nhận thức được hai bên chênh lệch ở trong mắt toàn bộ mọi người chứ? Loại áp lực vô hình này, so với tiếng ‘Cổ lên’ mang đến cảm giác áp bách cho kẻ địch mạnh hơn nhiều, hẳn hương vị trí Vương Trọng cách đó không xa nhìn nhìn.

Vương Trọng cũng ở trên khán đài, Lola ra ngoài dự liệu theo ở bên người hắn, thật ra từ một khắc Vương Trọng trở về, Lola đã như u linh luôn đi theo, làm bộ dáng như hai người rất thân quen.

“Vương Trọng, người không lên thật sự được sao. Salisbury người này mặc dù có chút đáng ghét, nhưng thực lực vẫn phải có.” Lola như có hứng thú đánh giá Vương Trọng, như là xem món đồ chơi.

Vương Trọng sờ sờ mũi, “Lola đội trưởng, xem kết quả là được rồi.”

“Thật tự tin mà, vậy ta sẽ mời mất mong chờ.” Lola cũng không biết Vương Trọng do đâu mà tự tin.

Trong mắt Bảo La hiện lên một mảng hào quang, đối phương tựa như cũng không nghiêm túc, đã trót thì cho trét sao? Nếu năm người ra sân đều tàn phế thì sao?

Bảo La thực muốn xem xem, đến lúc đó, họ Vương kia còn có thể cười ra tiếng hay không.

“Đi ra rồi!” Không biết ai hô lớn một tiếng, hai đội ngũ tham gia đoàn chiến đã từ trong khu chuẩn bị chiến đấu đi ra.

Loại thi đấu đoàn đội tính chất luận bàn này đương nhiên khác với thi đấu chính thức, không chọn dùng quy tắc thi đấu chính thức, mà là đoàn đội hai bên đều phải năm người, trực tiếp tiến hành một trận đoàn đội tiến công 5vs5.

Người của Saxon bên này vừa ra sân, trên khán đài đã đầy tiếng hoan hô. Làm hạng ba Đông bộ năm trước, cơ hội lộ mặt của Saxon ở trong các loại trường hợp chính thức vẫn là rất nhiều, hiệu ứng ngôi sao, trên cơ bản mỗi người đều nhận ra, tùy tiện xách ra một người, mọi người đều có thể thuộc như lòng bàn tay báo ra tên bọn họ, nghề nghiệp cùng với một ít đặc điểm.

Phó đội trưởng Salisbury, năm thứ hai, thích khách cực mạnh có phong thuộc tính, tuyệt đối tuyển thủ loại thiên tài, cũng là một trong những người cạnh tranh mạnh mẽ tân nhân vương Đông bộ năm trước, chính là ở dưới hân đốc sức phụ tá, Bảo La mới có cơ hội một hơi xông lên vị trí thứ ba của Đông bộ.

Tamil, năm thứ ba, chính tuyến chủ lực thích khách Saxon, cũng là một vị cuối cùng trong ba đại nhân vật đương gia của chiến đội năm nay, bản thân không có quá nhiều vàng sáng thiên tài, lúc xuất đạo ở học viện Saxon thường thường không có gì lạ, thẳng đến năm trước mới bắt đầu lộ tài năng, công phu thích khách cơ bản của hắn vô cùng vững chắc, đồng thời cũng là hành gia đứng đầu phương diện chế tạo cạm bẫy, trinh sát, phản trinh sát.

Nghiêm Đông, Phùng Trảm, năm thứ ba, Saxon song tử thích khách, cực kỳ am hiểu thuật hợp kích phối hợp hai người, nghe nói bị hai người này giáp công, trình độ nguy hiểm không thua gì trực tiếp đối mặt Bảo La mạnh nhất! Bọn họ là theo Bảo La đồng thời tiến vào chiến đội Saxon, cũng luôn là thích khách chủ lực học viện Saxon, U Linh Vũ Trận danh chấn liên bang kia của chiến đội, ở trên trình độ rất lớn chính là lấy Nghiêm Đông và Phùng Trảm làm trung tâm song tử đề thúc giục.

Người thứ năm là Manlu, năm thứ ba, dự bị duy nhất ra sân, mang theo một bộ kính đen thích khách cũng không gặp nhiều, là người thứ sáu tốt nhất của chiến đội, đầu Vạn Kim, am hiểu phối hợp bất luận kẻ nào.

“Thế mà lại phải ra đội hình mạnh như vậy, tuy Bảo La không lên, nhưng đội hình đoàn đội như vậy đã có thể phát huy ra 80-90% thực lực rồi.” Lôi Âu cười nói: “Saxon nói thoải mái, nhưng xem ra rất nghiêm túc.”

“Đây là khẳng định, miệt thị đối thủ trên chiến lược, coi trọng đối thủ trên chiến thuật, Bảo La già kia sẽ không phạm một số sai lầm quá cấp thấp.” Gia Luân đẩy đẩy kính mắt trên mũi: “So sánh, Thiên Kinh bên kia thật ra dễ đoán, đội trưởng Vương Trọng không lên, trọng trang tên Barron kia bị thương, khẳng định cũng không ra sân được, lại thêm một người dị năng trị liệu, tổng cộng đoàn đội chín người cũng chỉ còn sáu người, bài trừ một là được.”

“Nói nói xem, người chiến đội Thiên Kinh quả thật rất ít, lựa chọn cũng ít, đúng rồi, nhiều nữ nhân!” Đội trưởng Andy của học viện Lean cười ha ha: “Xem, bọn họ đi ra rồi!”

Các đội trưởng tán gẫu như không có ai bên cạnh, Lola đánh giá Vương Trọng, Vương Trọng vẫn là mặt không biểu cảm, chẳng lẽ hắn không muốn phản bác một lần sao? Điều này làm Lola cũng có chút sốt ruột thay đổi phương, tính nhẫn nại của thằng cha này quả thực giống như người già.

Vương Trọng thật ra không sao cả, hắn không phải tính nhẫn nại tốt, mà là phi thường rõ ràng tình huống hiện tại, giải thích chính là gãy dựa, là càng thêm biểu hiện yếu đuối, chiến đấu là đáp án tốt nhất.

Chiến đội Thiên Kinh ra sân, sau đó chỉ trong nháy mắt, toàn trường vốn ầm ầm đều hoàn toàn an tĩnh lại.

Đối với chiến đội Thiên Kinh, khán giả ở đây nhận biết là rất nóng cạn, trừ các chiến đội lên lớp cùng nhau, đại đa số học sinh khác của học viện Capofer đều chưa từng gặp người của chiến đội Thiên Kinh.

Nhưng rất dễ tưởng tượng mà, một cái cặn bã năm trước hạng mười khu A phía đông, lại là Thiên Kinh loại địa phương hậu cần là chính, chiến đấu là phụ kia, vô luận đi ra một đồng đội hình thù kỳ quái thế nào, mọi người cũng sẽ không cảm giác quá giật mình, nhưng mà...

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Thích khách phong

Đi dẫn đầu đội năm người là Glory.

“Nam sinh này...” Nữ sinh toàn trường đều an tĩnh lại.

Có loại đẹp trai gọi là kinh tâm động phách, có loại đẹp trai gọi là khắc cốt铭 tâm!

Nếu nói Gia Luân là soái ca, Bảo La là đại soái ca, vậy lúc này Glory dưới sân, đã không thể dùng soái để hình dung, trực tiếp là vương tử trong mộng hoàn mỹ trong mắt nữ nhân!

Dáng người cao ngất, gương mặt tuấn tú, khí độ thông dong, mỉm cười mê người, điểm chết người là tư thái đi đường kia, trong cái giờ tay nhắc chân đều tản ra loại khí tức vương tử có được huyết thống ưu tú, tuyệt đối phải ba đời trở lên mới có thể nuôi dưỡng ra!

Lúc này cảm giác cái gì Yến Kinh tứ thiếu, điện thoại tiểu thịt tươi, OP phong lưu ca trong truyền thuyết, thậm chí là Solomon vương tử Khải Tắt để quốc trong truyền thuyết đẹp trai kinh động toàn liên bang, ở trước mặt Glory lúc này, hết thảy đều bị hủy diệt thành cặn!

Lola bên cạnh Vương Trọng cũng nhịn không được nói, “Vương Trọng, các người tìm ở đâu người mới đẹp trai như vậy?”

Bạn học Vương Trọng bắt đắ dĩ, Glory thật đúng là đi đâu cũng có thể thông sát, thật sự có đẹp trai như vậy sao? May mắn, Lola cũng không phải loại mê trai, nếu không hẳn cũng có chút đau đầu.

Bốn người khác của chiến đội Thiên Kinh theo bên cạnh Glory, Scarlett, Mirami, Emily, Reilly một thân đồng phục màu bạc của học viện Thiên Kinh... Nháy mắt dẫn nổ sự nhiệt tình nam đồng bào Capofer.

“Nữ sinh kia ngực cũng không nhỏ...” Có người nhìn chằm chằm ngực Mirami chảy nước miếng: “Khuôn mặt cũng không tệ!”

“Kháo, ta thích tiểu loly kia! Ánh mắt thật ngây thơ, tiểu loly kia là ai?”

“Người đằng trước kia là Scarlett à? Nghe nói là hiệu cháu gái trưởng Green học viện Thiên Kinh, trừ ngực hơi nhỏ một chút, cảm giác là cùng tiêu chuẩn với Lola nữ thần của chúng ta!”

“Mỹ nữ mặc giáp nặng kia, các người không cảm thấy rất dã tính sao?”

Loại dụ dỗ, loại gợi cảm, loại loly, loại cuồng dã!

Thật sự là đêch, đây là chiến đội gì? Nhất vương tử hậu, người mẫu thiên đoàn sao?!

Arnold Dayton nhìn mà mắt cũng ngây ra, gã tên Glory kia, bộ dạng tựa như cũng rất hạnh phúc mà!

“Không tồi không tồi.” Ngay cả Lola cũng nhịn không được trêu chọc: “Đều là soái ca mỹ nữ, bình thường gặp các người mãi cả một đám đông không nhiều cảm giác lắm, nhưng sau khi đem người nào đó xóa đi, năm vị này đứng cùng nhau thì thật sự là quá hưởng thụ.”

Vương Trọng nhịn không được sờ sờ mũi, đây là nằm khóc sao, hẳn trêu chọc ai đâu, “Lola, người đây là đang trả thù ta sao?”

Cô bé này có chút kiêu ngạo, cho dù là địa bàn của cô.

“Ha ha, nói giỡn mà.” Lola nói, gã này cuối cùng có chút phản ứng.

“Giá trị nhan sắc bình thường đều có quan hệ trực tiếp với thực lực, giống như đội trưởng của chúng ta!” Arnold chỗ ngồi phía sau thò đầu kịp thời nịnh một câu. Cái khác không nói, vừa xuất hiện, thật sự có chút cảm giác thần tượng ngôi sao.

Mặc dù có ao nước, có đồi nhỏ cùng với một ít chướng ngại vật không lớn không nhỏ, nhưng mấy thứ này tác dụng càng nhiều vẫn là thể hiện ở hạn chế di chuyển vị trí đoàn chiến, gia tăng độ khó đoàn chiến, đối với tính chất của bản thân đoàn chiến cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Như cũ là đoàn trận xung phong 5vs5, chiếm kỳ vân vân, không thích hợp ở trên sân đoàn chiến nhỏ hẹp như vậy.

Trận đấu như vậy cũng không có động viên trước trận đấu quá mức chính quy, trọng tài giao thiệp bố trí các thứ, sau khi đội viên hai bên vào chỗ, một tiếng chuông vang lên, chiến đấu chính thức bắt đầu!

Hai bên đều có thể liếc một cái là thấy rõ đội hình đối phương bố trí, đoàn đội đối đầu cũng không có quá nhiều sự hoa mỹ đáng nói, hai đội ngũ mười người giống như ước định sẵn, nhanh chóng hướng ao nước trung tuyến tới gần, kéo gần khoảng cách với nhau.

Học viện Thiên Kinh là chiến trận 32 thông thường nhất, chiến thuật đẩy mạnh lấy Reilly làm trọng tâm trung tâm trận địa, trừ giá trị nhan sắc của bọn họ, tựa như cũng không có chỗ nào đặc biệt chói lọi, nhưng bày trận hình thật ra rất đúng quy củ, ở trên sân bãi chướng ngại vật khắp nơi, vô luận là đồi núi giả hay là ao nước, hoặc là các chướng ngại, cạm bẫy bốn phía, đều chưa ảnh hưởng đến động tác tập thể của bọn họ một chút nào.

“Nghe nói Vương Trọng này viết luận văn tốt.” Lôi Âu cười nói, “Hy vọng có chút điểm sáng.”

“Di chuyển vị trí nhắm chừng sẽ rất là lướt đây.” Gia Luân tuyệt đối cũng thuộc loại nhân vật đại biểu xem chi tiết, chỉ nhìn vừa rồi trọng tâm Reilly kia ở lúc vượt qua đồi núi, bốn người khác trong chiến đội rất tự nhiên theo đó điều chỉnh tần suất bộ pháp, để cầu bảo trì đội hình hình thang của đoàn đội, liền biết bọn họ khẳng định ở trên diễn luyện đội hình đoàn đội từng thật sự bỏ một phen khổ công: “Tựa như có chút ý tứ đó!”

Loại đội hình thường quy này ở trong mắt cao thủ thật ra mới là đáng sợ thật sự, tựa như lần trước Fiona đạo sư nói, so với các đội hình ở trong CHF tần tần cao diệu lượng tướng các loại ý tưởng kỳ lạ mà nói, đội hình thường quy như vậy cơ bản không tồn tại bất cứ sơ hở nào đáng nói, nếu muốn thắng bọn họ phải dựa vào thực lực thật sự xé rách đội hình của bọn họ trước mới được, nếu không bọn họ sẽ duy trì một cái chính thể hoàn chỉnh thẳng đến

lúc chiến đấu chấm dứt!

Lôi Âu nói: “Đáng tiếc đối thủ của bọn họ là Saxon.”

Saxon bên này bày ra là U Linh Vũ Trận nổi tiếng, năm thích khách nhìn như hỗn độn không có trật tự hướng phía trước lao nhanh, khoảng cách với nhau cũng không hợp quy tắc, nhưng lại có một loại đồng bộ cùng ăn ý hơn bình thường.

Thích khách là đơn vị linh hoạt nhất trong toàn bộ nghề nghiệp, mà U Linh Vũ Trận lấy năm thích khách hình thành, đặc điểm lớn nhất trừ trộm cò, lực lượng thực chiến của đoàn đội này xung phong cũng không kém, quay quanh trung tâm là mau lẹ, linh hoạt, mặt ngoài không có trật tự hoàn toàn là tính chất không thể cân nhắc của nó, có thể đem sự linh động của nghề nghiệp thích khách phát huy đến mức lớn nhất, bất luận là vây điểm đánh viện binh hay là phân tán hấp dẫn hòa lực địch quân, bộ đội hình này hiện nhiên đều có chỗ độc đáo của nó.

Năm thích khách khoảng cách phi thường gần, cái này khiến cho Glory, Reilly và Emily cũng kéo gần lại khoảng cách, Scarlett và Mirami phía sau cũng không dám khinh thường, phòng ngừa đối phương vây đánh. Nói thẳng, Scarlett vẫn có chút lo lắng, Vương Trọng lần này thế mà có lòng tin lớn như vậy, phải biết rằng đối thủ chính là Saxon đó.

Khoảng cách hai bên đã kéo gần không đến hai mươi mét, đã đến sắp khoảng cách mấu chốt giao thủ, đột nhiên Salisbury một tiếng ám hiệu cổ quái vang lên ngay tại lúc này, năm thích khách đột nhiên trình một hình quạt hoàn toàn trái ra, nhanh chóng kéo gần khoảng cách với nhau.

Đoàn chiến khảo nghiệm nhất chính là biến hóa và phối hợp trường thi. Lúc này, chiến đội Thiên Kinh cũng chưa loạn, Glory nhìn chăm chăm Salisbury, Emily theo dõi là Tamil, hai người lập tức theo, lúc này năm người bọn Saxon tản ra điên cuồng tăng tốc, biến hóa đột ngột, làm người ta không biết bọn họ tính làm gì, nhưng sau khi khuếch tán, bỗng nhiên lại tăng tốc co rút lại, Salisbury và Tamil chủ động hướng tới mục tiêu đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Treo lên đánh học sinh tiểu học (1)

Mà trong nháy mắt này tốc độ lôi kéo, đã lộ ra sơ hở của Thiên Kinh chiến đội, đó là vị trí trọng trang của Reilly, Reilly xem như nguy trọng trang, tốc độ không chậm, nhưng ở trong lôi kéo tốc độ cao như thế cô vẫn bị kéo ra khỏi vị trí.

Nếu muốn nói khoảng cách đường thẳng hoặc là tốc độ di động, một số kiếm sĩ sở trường thân pháp, hoặc là viễn trình chiến sĩ, tốc độ di động của họ không yếu hơn thích khách bao nhiêu, nhưng thích khách mạnh là mạnh ở tính đột ngột khởi động, năng lực nháy mắt tăng tốc tuyệt đối có một không hai quần hùng!

“Vương Trọng, đội hình toàn thích khách, không phải là đơn giản năm thích khách chất đồng cùng một chỗ, chiến đội khác cũng từng mô phỏng, nhưng không thể nào so sánh với Saxon.” Lola nói.

Vương Trọng gật gù đầu, “Quả thật, bọn họ đã bỏ công phu một phen.”

Lola ngán người, “Chỉ vậy thôi?”

Khi nói chuyện, Reilly bị đột phá, ba thích khách đã lao qua trận tuyến thứ nhất, đối mặt là hai viễn trình chiến sĩ Scarlett cùng Mirami, Saxon thân là đội mạnh đông khu cường đại là ở đây, ở vừa rồi lôi kéo trận hình, đột phá, lựa chọn sử dụng trên khoảng cách và góc độ đáng giá vỗ tay, khiến hai viễn trình chiến sĩ căn bản không thể tạo thành quấy nhiễu.

Đây cũng là nội tình của đội mạnh, Scarlett và Mirami thân là viễn trình chiến sĩ, phải bảo trì khoảng cách an toàn nhất định, mà cái thời gian này bị Saxon triệt để bắt lấy, tương tự, làm chiến đội Thiên Kinh, bọn họ cũng chưa lợi dụng tốt di động đem điểm yếu này bù lại.

“Mấy tên cùi bắp!” Khóe miệng Salisbury hiện lên một tia trào phúng, vèn vèn một đội hình thường quy, mặc dù có chút công phu cơ bản, nhưng ở trong mắt mình loại đội hình này căn bản không có gì khác với đám ô hợp, đều nghe nói đội hình năm thích khách, nhưng chỉ cần người từng thể nghiệm mới có thể hiểu bọn họ lợi hại.

Hắc hắc, hai viễn trình đều là mỹ nữ, đánh gãy tay chân quả thật có chút đáng tiếc, nhưng cũng không có gì, loại mỹ nữ không thuộc về mình, không có gì phải đau lòng! Chờ sau khi phá đi đội hình hoàn chỉnh của bọn họ, lại chậm rãi đưa bốn ba người còn lại, đặc biệt gã tiểu bạch kiếm tên là Glory kia!

Tăng!

Salisbury đã đối mặt với tiểu bạch kiếm Glory kia, U Linh Vũ Trận tinh tú ở chỗ, có thể đột phá thì không ham chiến, nhưng Glory này tốc độ thế mà lại tốt bất ngờ, nhưng Salisbury cũng cảm thấy, trên cục diện bọn họ đã có đủ ưu thế.

Một bên khác, Emily cũng đối mặt Tamil, thân là thích khách, Emily không cho phép có người từ bên cạnh cô vòng qua, chơi thôi...

Dao găm của hai người đan xen với nhau, nháy mắt tuôn ra vô số đốm lửa. Tamil vừa thấy tốc độ đối phương liền biết không đi vòng qua được, như Emily loại đáng người này, tốc độ và linh hoạt khẳng định vô cùng tốt, thân là một thích khách, hẳn rất có hứng thú đối với Assassin truyền nhân, nhìn thấy chiến thuật đã thực hiện, vừa lúc thử xem tiêu chuẩn của Emily, nếu đánh bại đối thủ, hẳn liền có thể tăng thêm hẳn một phần chiến tích!

Keng keng keng... Hai con dao găm hung hăng đan xen với nhau, bật ra thanh âm vang dội toàn trường, ai cũng không ngờ vừa mở màn đánh nhiệt nhất thế mà lại là Emily và Tamil, Tamil muốn chứng minh bản thân, tương tự Emily cũng muốn chứng minh bản thân.

Hỏa diễm dị năng, năng lực ưu tú cỡ nào, gia tộc Assassin, huyết thống ưu tú cỡ nào, nhưng sau khi Emily rời khỏi Thiên Kinh, tựa như lại lâm vào trong bóng tối vô năng, ma chủ không thích hợp làm thích khách kia lại lần nữa bao phủ, nhất là thời điểm ở chung quanh một đám chiến sĩ ưu tú.

Tamil vốn có chút lo lắng, dù sao Assassin, nhưng sau khi giao thủ, hẳn liền phát hiện, thực lực của đối phương thật sự có chút tầm thường, hỏa diễm dị năng không tính là thiên phú kém, tốc độ và nhanh nhẹn cũng được, nhưng không biết sao, tựa như uy lực công kích không mạnh mẽ nào cả.

Sau một lượt giao thủ, Tamil liền phát lực, nháy mắt nắm giữ thế cục, một phe trong đoàn chiến ưu thế ở chỗ bùng nổ, khiến loại ưu thế này mở rộng, vô luận là chia sẻ áp lực cho đồng đội hay là mau chóng thắng lợi đều có lợi ích cực lớn, đoàn chiến và cá nhân chiến là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, Emily chính là cửa đột phá!

Emily cũng không ngờ đối phương mạnh như vậy, vừa đi lên còn tràn đầy lòng tin, nhưng vừa giao thủ đã có loại cảm giác bó tay bó chân, vài lần muốn phóng thích Hỏa Vũ Liên Hoa, nhưng vừa ra thức mở đầu đã bị áp chế.

Một bên khác Glory thì trái lại với Emily, vừa giao thủ Glory đã áp chế Salisbury. Đúng vậy, ngay cả Salisbury cũng có loại cảm giác bị hiếp, hẳn là muốn áp chế đối phương, trước mặt vô số người bày ra uy nghiêm làm Saxon phó đội trưởng của mình, nhưng hẳn đã bị áp chế, tiểu bạch kiếm thoát nhìn mềm nhũn này lực sát thương kinh người, tuy là vị trí chiến sĩ, lại có tốc độ không thua gì thích khách, hồn lực càng sâu không thấy đáy, đương nhiên ở mặt ngoài hai người đánh vẫn có qua có lại.

Salisbury không muốn mất mặt, gào thét, Manlu lập tức đi qua trợ giúp, mà Reilly bị địa hình đi vòng, đang ở phía sau liều mạng đuổi theo, chỉ là... Kỳ quái, cô tựa như muốn trợ giúp không phải Glory, mà là Emily.

Toàn bộ thế cục đối với Thiên Kinh không có lợi, theo người khác thấy, chính là Salisbury và Manlu phối hợp giải quyết mũi dao Glory trước, một bên khác Tamil đã đánh Emily trầy da tróc vảy, không biết có thể chống đỡ tới lúc Reilly trợ giúp hay không, cho dù đến được, Tamil cũng kiềm chế hai người, hoàn thành nhiệm vụ chiến thuật.

Mà hai thích khách đã đối đầu với hai viễn trình, khiến Scarlett và Chamir không rảnh tâm người khác, bởi vì hai thích khách đã đột tiến, một khi tới gần người, cũng liền ý nghĩa chiến đấu kết thúc.

Thiên Kinh... Có chút cùi bắp!

Vương Trọng nghiêm túc nhìn toàn cục, không vội vàng chút nào, tình huống không sai biệt lắm với hắn đoán trước, Emily... Vẫn là mông yếu chi tiết. Thật ra không riêng hắn, ngay cả Reilly cũng là bài trí, nói thẳng, thực lực họ còn chưa đủ để ứng đối chiến đấu cấp bậc này, Saxon thực lực thứ ba thực sự không phải thổi ra, có tiền vốn đề kiêu ngạo, trong chiến đấu, nhất là đoàn chiến, thậm chí ý chí cũng không có tác dụng gì, rất nhiều thời điểm, người muốn đánh với đối thủ, còn phải xem người ta có muốn hay không.

Nhưng đó là một cơ hội rèn luyện vô cùng tốt, không lịch luyện, thì càng không thể tiến lên. Hắn lần này không ra sân không phải vì làm ra vẻ, mà là để đám người Scarlett tỉnh táo hơn, càng quan trọng hơn là, hắn tin tưởng đồng đội của hắn.

Emily chưa từ bỏ, Reilly cũng chưa từ bỏ, mà Glory, đó càng là Định Hải Thần Châm, hiện tại chỉ xem Scarlett và Mirami, các cô hậu trường phối hợp thật ra so với mình ăn ý hơn nhiều, khuyết thiếu chỉ là lòng tin thực chiến.

Học sinh khắp sân ừ ừ nghị luận, ngay từ đầu vốn không nghiêm túc đều đang xem náo nhiệt, nhìn thấy chiến đội Thiên Kinh bị lôi kéo mấy cái đã biến thành như vậy, mọi người cũng xì xầm xì xỏ.

Saxon song tử tinh, Nghiêm Đông, Phùng Trâm đã lạnh lùng tàn khốc đánh về phía Scarlett cùng Mirami.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 297: Treo lên đánh học sinh tiểu học (2)

Khóe miệng Bảo La cũng lộ ra một nụ cười thắng lợi, đây là chỗ lợi hại của bộ đội hình này, thiên biến vạn hóa, chỉ là Glory kia tựa như có chút mạnh, tuy Salisbury biểu hiện rất bình tĩnh, nhưng người sáng mắt vẫn đã nhìn ra vấn đề.

Phùng Trâm và Nghiêm Đông đôi song tử tinh này sở trường luân phiên đột tiến, nhất là sở trường né tránh đối với viễn trình công kích, bọn họ từng bỏ sức, chỉ là đối phương vì sao còn chưa khai hỏa???

Hai cô em xinh đẹp này bị dọa ngốc rồi?

Bất cứ viễn trình nào ở lúc bị thích khách đối phương tới gần, không phải đều nên là ngăn chặn đối phương, để cầu bảo trì khoảng cách an toàn lớn nhất hóa với đối phương, đây là thường thức, cũng là phản ứng bản năng mỗi viễn trình nên có!

Nhưng hai nữ nhân kia, tên Scarlett và Mirami, tựa như đang đợi thích khách tới gần.

Scarlett và Mirami đương nhiên thấy được trước mắt hình thức, nhưng các cô tin tưởng Vương Trọng phán đoán, phải tin tưởng đồng đội, càng phải tin tưởng thành quả huấn luyện của mình!

Khoảng cách hai bên nhảy mắt chỉ còn hai mươi mét, nói thẳng, đã bỏ lỡ thời cơ ngăn cản tốt nhất, nhưng vào lúc này, Scarlett và Mirami nổ súng!

Đoàng đoàng đoàng...

Như là sức lực rất lâu, hai khẩu súng của Scarlett nổ bắn, bắn rĩa ma trận hàn băng nhảy mắt bao phủ Phùng Trảm, khoe miệng Phùng Trảm lộ ra một tia cười lạnh, công kích là rất mãnh liệt, cho dù bị đánh trúng lại như thế nào?

Loại uy lực này...

“Chạy mau!” Bên tai truyền đến một tiếng rống to.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm...

Pháo cannon của Mirami tấn công, theo sát Scarlett bắn rĩa hàn băng, hai người phối hợp rất ăn ý, ngay từ đầu chính là tổ hai người của Hoa Hồng Đen, Vương Trọng rút cho các cô lý niệm độc lòng, phối hợp di chuyển vị trí, cũng tính là hai người bọn họ ăn ý nhất.

Trong ánh sao đầy trời, một dải ngân hà xẹt qua, đây là ngân hà lấp lánh hai người hợp kích!

Phùng Trảm căn bản không thể hoàn toàn tránh thoát toàn bộ công kích từ hai khẩu súng của Scarlett, phải biết rằng trong toàn bộ Thiên Kinh, chỉ Scarlett là tiêu chuẩn nhất lưu, Mirami tuy thực lực tổng hợp hơi yếu, nhưng cô phát ra là kế thừa đặc điểm gia tộc, hồn lực phát nổ.

Nhảy mắt, toàn trường một mảng nghẹn lời, Phùng Trảm ngã xuống.

Tổng tiến công bắt đầu!

Viên đạn băng tinh phong tỏa hầu như ngay từ đầu nhảy mắt mặt đất hình thành băng sương đã gắt gao nắm giữ động mạch của chiến cuộc rồi, nếu nói Scarlett ngay từ đầu hai đường cong cho người ta cảm giác kinh diễm, vậy lúc này viễn trình phong tỏa khổng lồ hoàn mỹ, khiến toàn bộ mọi người ở đây cảm giác được là hít thở không thông!

Scarlett phong tỏa như là đang đan lưới, mà Mirami, càng như măng xà, tùy thời cho đối thủ bị vây khốn một đòn trí mạng.

Rất nhanh Nghiêm Đông như một con thỏ mù mắc bẫy, chưa nhảy nhót được bao lâu đã bị đánh trúng. Scarlett liên hoàn khống chế, cộng thêm di chuyển vị trí phong tỏa, Mirami hầu như là tấn công không cần nào đã đem Nghiêm Đông xử lý xong.

Người toàn trường trợn mắt há hốc mồm, đây là cái quỷ gì?

Đây là song thích khách nổi tiếng Saxon? Khắc tinh của viễn trình?

Đây là học sinh tiểu học sao?

Nhưng về mặt đội trưởng các chiến đội lại phong phú hơn chút, phối hợp này trình độ này...

Mỗi một phát đạn băng tinh đều không phải lấy sát thương làm mục đích, phong tỏa bắn tĩa, ở trình độ lớn nhất triệt để hạn chế hai người di chuyển vị trí, mà sát thương thật sự lại là pháo cannon năng lượng cao uy lực khủng bố kia!

Đó là vũ khí của Mirami, cô còn xa mới có thiên phú khủng bố như biểu muội Sherry, không có hỏa diễm hồn hải được xưng nguồn năng lượng vô hạn kia, cũng không có thiên phú quan sát như Sherry, nắm chắc và cảm giác đối với thời gian công kích.

Nhưng, cô lại có sự chăm chỉ và vững chắc như Sherry, đối với sử dụng viễn trình hóa lực hạng nặng, không có ai tinh thông hơn A Ba La gia tộc được xưng Thái Dương nhất tộc, có các loại lý giải cùng kinh nghiệm thực dụng toàn diện nhất trong gia tộc đối với vũ khí hạng nặng có thể tham khảo, hơn nữa từ nhỏ còn có nhiều vị cao thủ vũ khí hạng nặng cường đại nhất cả liên bang ở trong lớp học gia tộc đích thân dạy dỗ, điều kiện như vậy, mặc dù không có thiên phú, chỉ cần đủ chăm chỉ đủ cố gắng, cũng tuyệt đối sẽ trở thành một vị chiến sĩ không tồi!

Đây là lời nói cha Mirami thường treo nhất bên miệng: chăm chỉ cũng là một loại thiên phú! Hơn nữa còn là thiên phú cố định nhất!

Cô vẫn luôn muốn chứng minh một điểm này, nhưng ở thế giới thiên tài xuất hiện lớp lớp, đây là điều không có khả năng, thẳng đến khi Vương Trọng xuất hiện.

Trận đấu này đối với ai quan trọng nhất?

Không hề nghi ngờ là Mirami, Mirami này một mình tới Thiên Kinh ba năm, luôn luôn nghiêm túc, ai có thể ngờ được, đây lại là truyền nhân của A Ba La gia tộc, vô luận người khác nói gì, cô đều kiên trì sự cố gắng của mình.

Hiện tại là lúc thu hoạch!

Có người thích hợp đơn đấu, có người thích hợp đoàn chiến, nói chính là Mirami!

Nói từ trên trình độ rất lớn, tổ hợp Mirami và Scarlett so với Vương Trọng cùng Scarlett càng tốt hơn.

Hai người chỉ cần một ánh mắt là biết đối phương muốn làm như thế nào.

Trên màn hình lớn của hội trường, trong tên nhân viên tham chiến của hai bên, trên tên Phùng Trâm và Nghiêm Đông trực tiếp xuất hiện một vết gạch lớn màu đỏ.

Vấn đề là, vì sao Mirami và Scarlett không có ý tứ để ý Glory một chút nào? Hai người các cô trợ giúp lại là Emily cùng Reilly, bởi vì lúc này Tamil phát hiện thời điểm không thể một đấu hai bắt đầu vô lại chạy, chỉ là như thế này thật sự được không?

Lola cũng thiếu chút nữa nhìn không được mở miệng hỏi, đây là một chiến đội như thế nào, có chút “cảm xúc hóa”, bọn họ dựa vào cái gì đánh giá cao Glory kia như vậy?

Nhưng Salisbury và Manlu hợp kích tựa như cũng không hạ được Glory, vị nam sinh phong độ như vương tử này vẫn phi thường tao nhã kiêu ché, tuy thế cục trên sân kịch biến, cũng làm Salisbury và Manlu hoàn toàn không thoát thân được.

Salisbury rất rõ ràng thế cục, tức giận đến mức cũng sắp học máu rồi, tại sao có thể như vậy?

Hai tên khốn kiếp kia hôm qua ‘áy’ nhiều sao, sao mà đối mặt một lần đã bị xử lý rồi?

Bốn người bao vây Tamil, gã này cũng thành châu chấu mùa thu, “ưu thế” duy nhất chính là hấn cùng Manlu, nhưng thẳng cha thoát nhìn có chút gầy yếu này sao lại khó chơi như vậy!

Nữ sinh Capofer khán đài gần bọn họ bên này đều đang hô to Glory, vô hình trung giống như đang trào phúng Salisbury. Salisbury háo mặt mũi, háo nữ nhân, chịu không nổi nhất chính là điều này.

Làm ra vẻ ở trước mặt nữ nhân, cái này vốn nên là quyền lợi mình mới có! Từng có thời, khi mình vừa ra sân, cũng thường thường là nữ nhân cả sân thét chói tai, cùng với ‘người cạnh tranh tân nhân vương’ ‘người mới mạnh nhất’ vân vân các vòng sáng cùng danh hiệu, mình cũng là tiêu điểm dưới toàn bộ ánh đèn tụ quang, nhưng hiện tại, thế mà trở thành lá cây cho làm nền người khác, hơn nữa còn là một nam nhân vô luận diện mạo, thực lực, khí chất đều áp chế mình mọi phương vị!

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 298: Xem thế là đủ rồi

Khó trách, khó trách Hyman kia lần trước khi nghe thấy thanh danh mình về mặt không thêm để ý, khó trách nàng sẽ thích tên tiểu bạch kiêu này. Người như thế, quả thực chính là kẻ địch chung của tất cả nam nhân trên đời!

Salisbury muốn phát điên, muốn nổi điên, lúc này hấn căn bản không có đường lui, hấn quả thực hận không thể ăn sống máu thịt Glory kia!

“Manlu, hợp kích, tiến hấn lên đường!”

Công kích vừa rồi bị đối phương kích thích đã có chút hỗn loạn nhanh chóng dừng, ngược lại hóa thành ánh sáng lạnh không trật tự đầy trời phát phối, như rất dễ tránh né, cùng Manlu đột tiến tới từ bên hình thành nháy mắt hai kẹp một.

Kiểm trong tay Manlu cũng đồng thời vung ra, ở trong hàn quang không có trật tự nhìn như rất dễ tránh né kia của Salisbury bổ sung thêm sự quý dị. Cùng lúc đó, tay trái Salisbury và Manlu đồng thời hất ra hắc quang đầy trời.

Thiên la địa võng —— tử vong sát trận!

Ám khí đương nhiên là một môn của thích khách, chỉ là ở trong luận bàn bình thường, ám khí là cấm dùng, đây là chuyện ước định, nhưng Salisbury và Manlu thế mà lại ở trong một hồi luận bàn bình thường sử dụng ám khí có tính trí mạng rất mạnh...

Toàn trường một mảng kinh hô, ánh mắt tất cả mọi người tập trung đến nơi đây, ai cũng không ngờ, Saxon vậy mà lại mất mặt như thế, thế mà ở lúc đối trận Thiên Kinh sử dụng ám khí, cái này phải uất ức tới trình độ nào mới không còn lòng tin như vậy?

Đám người Lôi Âu quả thật mặt không biểu cảm, thực lực Glory đã dẫn tới bọn họ chú ý, thậm chí có thể là chứng ngại. Chiêu này của Salisbury gọi là diệt sát trước đi, loại kim thép tính chất đặc biệt kia phối hợp hỗn lực kích phát và thủ pháp, chuyên phá hỗn lực phòng ngự, không chết cũng phải bị thương nặng.

Mặc dù có chút ‘hèn hạ’, nhưng cũng không thể làm gì bọn người Salisbury.

Nhưng vào lúc này thân hình Glory đột nhiên bắt đầu xoay tròn, không chỉ có xoay tròn, tựa như còn mang theo lay động rõ ràng, hình thành cảm giác phi thường vận vẹo, giống như khối không gian chỗ thân thể hắn xảy ra vấn đề.

Nháy mắt vô số tiếng ‘Phành phành phành’ vang vọng toàn trường.. Glory như là bao phủ ở trong hào quang xoắn ốc màu trắng, đột nhiên phát ra ánh sáng màu trắng chói mắt, nháy mắt nở rộ ra ngàn vạn đạo kiếm quang!

Nháy mắt vô số tiếng ‘Phành phành phành’ vang vọng toàn trường.. Glory như bao phủ ở trong hào quang xoắn ốc màu trắng, nháy mắt nở rộ ra ngàn vạn đạo kiếm quang!

Kiểm trăm chiến kỹ —— Thiên Tường Long Toàn Thiểm!

Tuyệt quang như tia sáng, tiềm long đằng uyển (rồng lao ra khỏi vực)!

Hào quang chói mắt bùng lên, bao phủ toàn trường, trừ số ít người, đại đa số người xem bình thường đều nhìn không được bị ánh sáng mạnh mẽ kia kích thích nhắm mắt lại, chờ ánh sáng mạnh mẽ ngoài mí mắt ảm đạm xuống, chiến đấu đã kết thúc.

Trên người Salisbury và Manlu quả thực là muôn vàn lỗ thủng, đặc biệt Salisbury, mặt như con nhím, cầm đầy kim thép, tình huống Manlu hơi tốt hơn một chút, cũng chỉ tốt hơn chút thôi.

Môi trường kiếm trong tay Glory chỉ xéo mặt đất, dị thường bình tĩnh, ánh mắt thế mà mang theo một chút ý tứ dịu dàng, chỉ là xuống tay lại không khách khí. Ở trong chiến đấu như vậy sử dụng ám khí thì phải thừa nhận hậu quả, nếu không phải Glory thực lực đủ mạnh, vậy kết cục của hắn hiện tại không chỉ có riêng hủy dung đơn giản như vậy.

Glory kết thúc chiến đấu, căn bản không để ý tới hai người, tiêu sái nhìn về một bên, trận đoàn chiến này sắp kết thúc.

Về mặt Lola khó có thể tin, vừa rồi người có thể thấy rõ chiêu số của Glory không nhiều, cuối cùng bùng nổ hoa lệ không tính là gì, đáng sợ là hắn khởi thủ, đó là lợi dụng hỗn lực và thể kỹ ở trong nháy mắt hình thành kinh khí xoắn ốc, có thể đem toàn bộ ám khí và công kích đều lôi kéo tụ lại với nhau, gã này khổng chế đối với hỗn lực tuyệt đối là cấp bậc đứng đầu, chỉ một chiêu này, nhìn chung toàn bộ phái học viện đồng bộ, người có thể làm được tuyệt đối không nhiều. Cái này chưa tính, đối phương sử dụng ám khí sát trận ở trước, hắn lại là đi sau trước chế.

Đó là ám khí sát trận của nghề nghiệp thích khách hợp kích, tốc độ khởi động cực nhanh cỡ nào, từ làm ra động tác công kích đến trúng mục tiêu, chỉ sợ ngay cả một giây cũng chưa cần, nhưng gã đáng sợ kia thế mà ở dưới tình huống đối phương ra tay trước, làm ra phản kích hoàn mỹ như vậy, phần phản ứng này, cộng thêm hắn khổng chế hoàn mỹ đối với hỗn lực, đừng nói tân nhân vương đồng bộ năm nay, cho dù trực tiếp xông lên top 10 đồng bộ cũng không có vấn đề gì!

Tamil bị bốn nữ nhân vây kín đã xem ngẩn người, dứt khoát từ bỏ sự chống cự. Khi tên năm đội viên học viện Saxon trên màn hình lớn đều bị gạch đỏ bôi xóa, cả sân mới nhìn không được bộc phát ra tiếng thét chói tai hưng phấn.

Đối thủ là Saxon, nhưng học viện Thiên Kinh thế mà vẫn thắng, hơn nữa thế mà thắng dứt khoát lưu loát như thế, khó trách bọn họ lúc trước có thể đánh bại Adolf, không phải vận khí, Thiên Kinh có tố chất mà!

Thiên Kinh tấn công ngược, Saxon ngã khỏi thần đàn, cuối cùng là đội trưởng Bảo La chưa ra tay, tốt xấu xem như để lại cho Saxon vài phần tôn nghiêm.

Hơn nữa, Glory biểu hiện thật sự quá chói mắt, thậm chí chói mắt đến mức làm người ta xem nhẹ chuyện Saxon thua trận vốn nên là nhân vật chính. Khi toàn bộ mọi người đang nghị luận Glory, nghị luận đôi tổ hợp hậu trường kia của Thiên Kinh, ngược lại đem sự xấu hổ của Saxon hạ đến mức thấp nhất.

“Gã này thật sự là người mới sao?” Arnold Dayton nhìn không được hỏi.

Chỉ bằng Glory này, bất cứ học viện nào cũng có thể lập tức chen thân hàng ngũ đội mạnh, huống chi bọn họ còn có tổ hợp hậu trường bùng nổ như vậy. Đứng rồi, càng còn có một gã đội trưởng ngay cả mình cũng xem không hiểu, hiện tại nếu muốn nói Vương Trọng là cùi bắp, đánh chết Arnold cũng không tin, cùi bắp có thể khiến người mới khủng bố như vậy ở trước mặt hắn cung kính, lẽ phép có thừa?

Kháo, học viện mình sao lại không có vận khí như vậy chứ? Glory hình như là người mới năm thứ nhất nhì? Nếu hắn lúc ấy gia nhập là học viện Capofer, phối hợp Lola và mình, vậy...

Lúc này Lola đã có chút ngây ngốc.

Là đầu óc mình thác loạn sao? Sao cảm giác Glory này cũng có chút giống Vương Giả Mạnh Mồm, phản ứng như siêu nhân, không chế hoàn mỹ đối với hồn lực, đặc biệt ở trước khi khởi động đại chiêu cuối cùng. Lola nhớ rõ dưới chân Glory có một chút động tác, đó là Quý Bộ mang tính bằng hiệu của Vương Giả Mạnh Mồm!

Quý Bộ của vương giả ca, hiện tại ở trong phái học viện là rất lưu hành, rất nhiều người mô phỏng, ở trong Quý Bộ chính thống gia nhập loại cảm giác lác lư kia của vương giả ca, nhưng chưa một ai thành công! Quý Bộ chính là Quý Bộ, trong quá trình di động vô cùng nhanh chóng là khó nắm giữ cân bằng nhất, dưới loại tình huống này người còn muốn lác lư? Người dứt khoát đi chơi trò lăn lộn đi!

Nhưng Glory vừa rồi đã làm được.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299: Vì Mã Đông hy sinh sắc tướng (1)

Lại nói, hôm nay thời điểm Vương Giả Mạnh Mồm ở trong OP chiến đấu, Glory này cũng không ở Cuồng Thú xã đoàn, hẳn là về sau sau khi Barron bị thương nhận được điện thoại của Scarlett mới chạy tới.

Hai nguyên nhân quan trọng nhất mình lúc trước phán đoán Vương Trọng là Vương Giả Mạnh Mồm, thứ nhất là vì Quý Bộ của Vương Trọng tránh né hồn hùng của mình, nguyên nhân thứ hai là vì hôm nay hắn ở thời gian vừa khéo xuất hiện ở nơi thích hợp, ban đầu mình cũng rất tin không nghi ngờ, nhưng hiện tại xem ra... Glory này tựa như cũng có khả năng!

“Vương Trọng đội trưởng.” Lola nghiêm túc nhìn Vương Trọng: “Các người rốt cuộc là như thế nào tìm được kẻ như vậy?”

Vương Trọng cười mà không nói, hình như điều này không có một xu quan hệ với hắn, về mặt gọi đòn của Vương Trọng làm Lola nhìn có chút nhụt chí, từng ‘giao phong’ ba lượt với Vương đại đội trưởng, mình chưa một lần nào thật có thể từ trong miệng hắn lấy ra được thứ gì, trước kia thân phận chưa từng ra trận gặp bất lợi, ở trước mặt vị Vương Trọng đội trưởng này hoàn toàn không có đất dụng võ, cũng là tên khác loại.

Nhưng nụ cười của Vương Trọng lại kích thích Lola một chút, chỉ sợ là mình nghĩ nhiều rồi. Glory và Vương Giả Mạnh Mồm vẫn có khác biệt rất lớn, chỉ là một cái Quý Bộ không nói rõ được gì, người có thể bắt chước không ở số ít.

Máu chốt là khí chất!

Glory là loại phong phạm vương tử, trong xương tủy cũng lộ ra cảm giác tao nhã hơn người một bậc, Vương Giả Mạnh Mồm lại là loại khí phách trầm mặc, phong cách hai người hoàn toàn không liên quan. Ngược lại là Vương Trọng, lúc trước bắt ép Bảo La, nói muốn công bằng, nghĩ lại thật đúng là có chút cảm giác toát ra khí phách.

Nghĩ như vậy, Lola liền lác lác đầu, mình gần đây bị Vương Giả Mạnh Mồm làm cho sắp thần kinh rồi.

Lúc này người trong hội trường đã bắt đầu lục tục rời sân.

Trái lại là nhân viên y tế của mấy đội nhanh chóng vào sân, Tamil là người duy nhất phía Saxon còn có thể đứng thẳng ở đây, tình huống Phùng Trâm, Nghiêm Đông, Manlu đều ổn, chỉ là bị công kích mãnh liệt đánh ngất đi, thế thảm nhất chính là Salisbury, hủy dung không nói, hai cánh tay cũng không biết gãy khi nào, hẳn tới mức gào khóc thảm thiết, nước mắt nước mũi đều chảy đầy đất, bộ dáng đó mặc cho ai nhìn cũng nổi da gà, có bệnh sợ máu càng là nhìn cũng không dám nhìn, thi đấu CHF lần này chỉ sợ khó rồi.

Glory kia là cố ý sao?

Cho dù là cố ý, cũng là Salisbury đáng đời. Tuy chiến đội Saxon ẩn hàm ghen ghét, nhưng từ đầu tới cuối chưa nói gì ra miệng, dù sao nơi này là Capofer, còn nói đối phương xuống tay ác chỉ có thể càng thua người lại thua trận, chiêu ám khí này là bọn họ phóng, người ta không đuổi theo làm văn đã không tới rồi.

Trên thực tế, Bảo La hiện tại mặt không xì ra, ngược lại đang cười, nụ cười đó không thể nói rõ có bao nhiêu giả, nhưng cũng không thể nói rõ có bao nhiêu vui vẻ, chỉ là rất bình tĩnh mỉm cười, giống như đám người kia thua trận phía dưới căn bản không phải đồng đội của mình.

“Vương Trọng đội trưởng, Glory kia của các người rất ưu tú, năm nay ta còn chưa từng gặp người mới nào mạnh như vậy.” Bảo La chủ động đi tới, nhất thời hấp dẫn ánh mắt không ít người.

Làm đội trưởng hai bên chiến đội hôm nay giao chiến, Bảo La và Vương Trọng không thể nghi ngờ cũng là mục tiêu được chú ý gấp bội.

Không thể không nói, Bảo La tác phong như vậy đã xoay chuyển không ít điểm ấn tượng, thua đoàn chiến thế mà còn tâm bình khí hòa chủ động đi qua chào hỏi như thế, chỉ riêng phần phong độ này đã khiến người ta bị thuyết phục, ở đây chỉ sợ không mấy ai có thể làm được.

Chỉ có Lôi Âu và Gia Luân bên cạnh những lão đối thủ chơi cùng hần vài năm, mới hiểu Bảo La mỉm cười cùng diễn xuất như vậy, ý nghĩa thù với Thiên Kinh là thật sự kết lớn rồi. Hần có lẽ không đặt đám người Salisbury chết sống trong lòng, nhưng chiến đội học viện Saxon tám biến chữ vàng này, hần nhất định là để ý.

“Mỗi một người đều rất mạnh, chúng ta là một cái chỉnh thể.” Vương Trọng mỉm cười trả lời.

“Ha ha, phải không?” Bảo La mỉm cười, ý vị sâu xa nói: “Lần đoàn chiến này làm người ta khắc sâu ấn tượng, chờ mong các người biểu hiện ở trong CHF. Ta còn có việc, cáo từ trước.”

Bảo La làm ra vẻ, Vương Trọng trực tiếp không để vào mắt. Có lẽ một số chiến đội sẽ chú trọng thứ này, nhưng đối với Vương Trọng và chiến đội Thiên Kinh cần phải làm là mạnh lên, mạnh hơn nữa, ngay từ đầu ánh mắt Vương Trọng đã không đặt ở một cái đồng khu coi như xong, cũng chính là loại tính chất đặc biệt này đã hấp dẫn Lola, “Vương Trọng đội trưởng, ngày mai có rảnh không? Làm một lần huấn luyện trong đội với chiến đội Capofer chúng ta đi, ta cảm thấy hai chiến đội chúng ta có thể xâm nhập hợp tác.”

“Đừng vậy đừng vậy!” Arnold cũng ở bên cạnh ồn ào: “Ha ha, tổ hợp hậu trường của các người thật sự quá tuyệt vời, vừa vặn ta cũng là viễn trình chiến sĩ, Scarlett cùng Mirami biểu hiện thật sự nhìn mà than thở, ta cùng người hợp tác ta đều muốn thỉnh giáo một chút!”

Capofer cũng là chiến trận 32, Arnold làm chủ khổng viễn trình của đoàn đội, định vị chiến đấu ở trong đoàn đội thật ra là không sai biệt lắm với Scarlett, hần cũng là một trọng pháo thủ, thực lực cá nhân so với Mirami tuyệt đối cao hơn một cấp bậc, bất luận hỏa lực hay tần suất chiến đấu đều càng mạnh hơn, nhưng mà uy lực phối hợp với Arnold, cảm giác không trôi chảy như Scarlett cùng Mirami.

Bọn họ là một cộng một bằng hai, nhưng Scarlett cùng Mirami lại là một cộng một lớn hơn hai.

Đây là ăn ý cùng phối hợp, nhưng vô luận ăn ý hay phối hợp, đều có thể có bí quyết, Arnold là thật tâm muốn thỉnh giáo đôi hậu trường song kiều này của Thiên Kinh, huống chi đối phương còn là hai vị đại đại mỹ nữ.

“Đương nhiên không có vấn đề!” Vương Trọng lập tức đáp ứng. Có thể giao lưu với cao thủ như Capofer, đối với chiến đội Thiên Kinh mà nói tuyệt đối có thể lấy được nhiều ích lợi.

Mấy chiến đội khác tất nhiên sẽ không hữu hảo như Lola, nhưng ánh mắt đối đãi Thiên Kinh đã khác đi, trước kia luôn ở trên cao nhìn xuống, các người và chúng ta không phải một tầng thứ, hiện tại đã là đối thủ cùng một cấp bậc.

Thiên Kinh trong lần đoàn chiến này bày ra tố chất quả thật làm người ta quá kinh diễm, phối hợp đoàn đội hoàn chỉnh, đặc biệt hậu trường ở trong trận đấu này sáng mù mắt toàn bộ mọi người. Có lẽ rất nhiều người xem bình thường đều đem ánh mắt đặt ở trên đại chiêu cuối cùng Glory lấy một địch hai, cho rằng Glory mới là mấu chốt thắng lợi đoàn đội, nhưng ở đám người Lôi Âu xem ra, nếu không phải hậu trường ngay từ đầu nháy mắt tiêu diệt hai đại thích khách của đối phương, toàn bộ biến hóa tiếp theo của đoàn chiến sẽ hoàn toàn không phải câu chuyện như vậy, Scarlett và Mirami, có thể nói mới là đặt mấu chốt trận thắng lợi này, cũng là nguyên nhân thật sự khiến cho các đại chiến đội hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Vì Mã Đông hy sinh sắc tướng (2)

Dù sao Glory loại cường đại đó chỉ là cá nhân, người cho dù giao lưu như thế nào nữa cũng không học được, nhưng phối hợp ăn ý giữa Scarlett và Mirami, chỉnh thể chiến đội Thiên Kinh lý giải đối với đội hình đoàn chiến thường quy, mấy thứ này là thật sự có thể giao lưu lẫn nhau với các chiến đội, học tập đề cao lẫn nhau.

Người khác ngại bởi mặt mũi cùng thái độ lúc ban đầu, làm chủ nhân Lola lại có ưu thế trời sinh, mà kỳ quái là, ngay từ đầu Lola đã đặc biệt chú ý đối với chiến đội này.

Chiến đội Thiên Kinh hiện tại, ở trong mắt Vương Trọng như một chiếc chiến thuyền kiểu mới còn ở giai đoạn thử nghiệm, thoát nhìn rất hoa lệ, cũng đủ lớn, lại thiếu chưa bao giờ trải qua sóng gió thật sự. Nếu muốn theo gió vượt sóng, vậy phải hấp thu cùng học tập thêm các lão thủy thủ dạy dỗ kinh nghiệm, từ các phương diện không ngừng đi làm phong phú bản thân mới được.

Đây là chỗ nội tình của một đội mạnh thật sự, sau khi chiến đấu chấm dứt cũng không thiếu được một phen bận rộn. Thương thế của Barron thật ra không cần quá lo lắng, loại thương thế này thật ra cũng không cần Hyman tiêu hao hôn lực trị liệu như vậy, nhưng Hyman đặc biệt khẩn trương, hơn nữa thờ phào thật lớn, tâm tình mọi người cũng sáng khoái vô cùng, một hơi mấy ngày nay nghẹn cũng ra được hết, Barron có lẽ có thể khôi phục ở trước khi về Thiên Kinh.

Lần qua lộn lại một ngày, Vương Trọng trở lại ký túc xá, thật không dễ gì mới có thời gian hơi nghỉ ngơi một chút. Hôm nay cũng thật đủ mệt, đặc biệt thời điểm giữa trưa lộn lại với phù văn sinh mệnh cùng lão Porter, loại nghiên cứu đó vất vả đối với trí nhớ và tinh thần khá nghiêm trọng, cũng chính là trước kia chịu đau khổ quen, dù sức chịu đựng, đôi người khác chỉ sợ sớm nằm úp sấp rồi.

Vừa mới nằm đến trên giường duỗi cái lưng mỏi, điện thoại liền vang lên títtít, mở ra nhìn.

“Hãy hãy!”

Trên màn hình điện thoại xuất hiện khuôn mặt Mã Đông, thằng cha này bộ dáng hưng phấn gian gian: “Ha ha, huynh đệ ngươi không đủ ý tứ, đánh OP lại không nhắc trước cho ta biết để xem, thiếu chút nữa bỏ lỡ trận đấu phấn khích như vậy của ngươi. Kháo, một rù cuối cùng là trò gì? Hiện tại trong diễn đàn OP sớm đã bùng nổ rồi, trong vương giả quân đoàn cũng là nói cái gì cũng có, nhưng ta biết những thứ đó khẳng định đều không đáng tin.”

“Không có trò gì, tự nghĩ ra tuyệt chiêu, có chút tâm đắc.” Vương Trọng cười nói.

Mã Đông tròn trắng mắt, “Ngươi vậy còn tâm đắc nho nhỏ, người khác không đi chết đi. Khụ khụ, thực không nên tham thảo loại vấn đề này với ngươi!”

“Thật ra ngươi cũng có thể cố gắng một chút ở phương diện này.” Vương Trọng trêu chọc.

“Đừng, lấy thiên phú của ta, ta lo là hơi cố gắng chút sẽ lấy được quán quân CHF, vậy không ổn đâu.” Mã Đông vội vàng nói chêm chọc cười: “Nghe Mimi nhà ta nói, các ngươi buổi chiều hôm nay còn đem Saxon đánh đánh kia thông đít? Hơn nữa còn là dưới tình huống ngươi không ra sân, khéo, hạng ba Đông bộ thật sự yếu như vậy sao?”

“Yếu thì không yếu, chỉ là có chút khinh địch.” Vương Trọng cười nói: “Lại nói, ngươi cũng không phải không biết Mirami nhà ngươi, chỉ cần phối hợp với Scarlett, hung mãnh như gà chọi, có họ bảo vệ hậu trường, ta ra sân hay không thật ra cũng không khác mấy.”

“Chắc chắn.” Mã Đông vẽ mặt hăm mộ: “Nói tới vẫn là hăm mộ anh em ngươi, cuộc sống thật sướng, thật con mẹ nó phong phú, ta thấy ngươi nếu muốn mà nói còn có thể hẹn Lola nữ thần kia làm cái trước hoa dưới trăng, bộ ngực đó, nếu để ta dựa vào một chút, ta nguyện ý trả giá tuổi thanh xuân quý giá của ta.”

Vương Trọng dở khóc dở cười: “Cút đi, thanh xuân của ngươi không đáng một xu. Đúng rồi, chuyện hội đấu giá của ngươi bên kia thế nào rồi?”

“Có tốt có xấu.” Từ sau lần trước nói chuyện gia tộc với Vương Trọng, phương diện này Mã Đông hiện tại cũng có cái gì nói cái đó, gần đây áp lực cũng thật sự lớn, cần một người chia sẻ một chút.

“Gia tộc bởi vì chuyện ta và Teslan sau đó từng tiến hành một ít điều tra đối với Thiên Kinh khu vực này, tựa như đã phát hiện một số thứ làm bọn họ cảm thấy rất hứng thú, có ý thức muốn phát triển một khối này. Cho nên quy tắc cạnh tranh giữa ta và Teslan có chút thay đổi nho nhỏ, đến lúc đó hội tràng đấu giá sẽ đặt ở nhà bán đấu giá Thiên Kinh, đây là chuyện tốt, lão đầu tử dù sao ở Thiên Kinh kinh doanh mấy chục năm, ưu thế sân nhà, chiếm chút địa lợi, nhưng hai đội thám hiểm lão cha tổ chức hiện tại đã mất liên lạc ba ngày, nhắm chừng đi tong rồi. Còn có, nhận được tin tức xác thực nói Teslan bên kia mời không ít thế gia nhân vật nổi tiếng chân chính, lúc trước còn tưởng vị Ngũ thúc kia của ta sẽ không chơi lớn. Hắc hắc, lần này là ra tay lớn rồi, nói đến nhân mạch, ta và lão cha thật sự thúc ngựa cũng không theo kịp. Đúng rồi, nghe Mễ Mễ nói, Bạo Hùng Nữ Thần của chúng ta rất có ý tứ đối với ngươi đấy.” Mã Đông cười hi hi nói: “Nếu không, ngươi giúp ta mời cô ấy, có cô ấy qua đây chống đỡ, hắc, xét cho cùng là đại đầu lĩnh giới trẻ, tuyệt đối đủ phân lượng... Kháo!”

Mã Đông lúc mở miệng thật ra còn chỉ là nói giỡn, nhưng lúc này lại như là nghĩ tới cái gì đó, mạnh mẽ vỗ trán: “Đúng vậy, ta sao lại đem những đại minh tinh này của chúng ta quên mất, chúng ta có thể mời Sherry mà. Nếu Lola cũng có thể đến, đồng nam hai đại Cầu Vương, khéo, chỉ mảnh lối này cũng đủ ta chém một năm, hơn nữa, gia tộc hai vị này đại biểu phân lượng cũng không thua gì những người Ngũ thúc nhà ta mời, anh em! Trọng ca! Lão đại! Việc này ngươi nhất định phải giúp ta!”

Vương Trọng ngây ra, “Điều này được không, ta và cô ấy cũng không thân quen lắm.”

“Đại ca, làm ăn cần da mặt dày, cố ý vô tình lâu nhất ba, nhờ đâu được. Vì huynh đệ, ngươi hy sinh nhan sắc một lần đi!”

Nhìn Mã Đông vẽ mặt vô lại, Vương Trọng cũng bắt đắc dĩ, nhan sắc..., để Glory đi còn không sai biệt lắm.

Gia tộc Porter... Thật ra, còn có người khác.

Lão Porter!

Phó viện trưởng viện khoa học liên bang, viện trưởng học viện Capofer, trưởng lão gia tộc Porter, phân lượng khẳng định rất nặng, tuy không biết lực ảnh hưởng trong giới làm ăn như thế nào, nếu có thể đem lão cũng mời đi, hẳn sẽ có trợ giúp rất lớn đối với Mã Đông cạnh tranh.

Chỉ là, nghĩ đến bộ dáng điên cuồng kia của lão Porter buổi chiều khi đòi tiền đòi người đòi thiết bị, Vương Trọng liền cảm giác chuyện này nhắm chừng không quá đáng tin. Lão Porter có lẽ sẽ cho mình nhân tình, nhưng nếu nhân tình này liên lụy ảnh hưởng lão nghiên cứu mà nói, vậy chưa chắc đã đáp ứng, trừ phi, lần này nghiên cứu hoàn thành không sai biệt lắm.

Thôi, bên này vẫn là thuận theo tự nhiên đi.

Bạn đang đọc truyện *Đấu Chiến Cuồng Triều* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

